Q22: 4169
MIG
114917

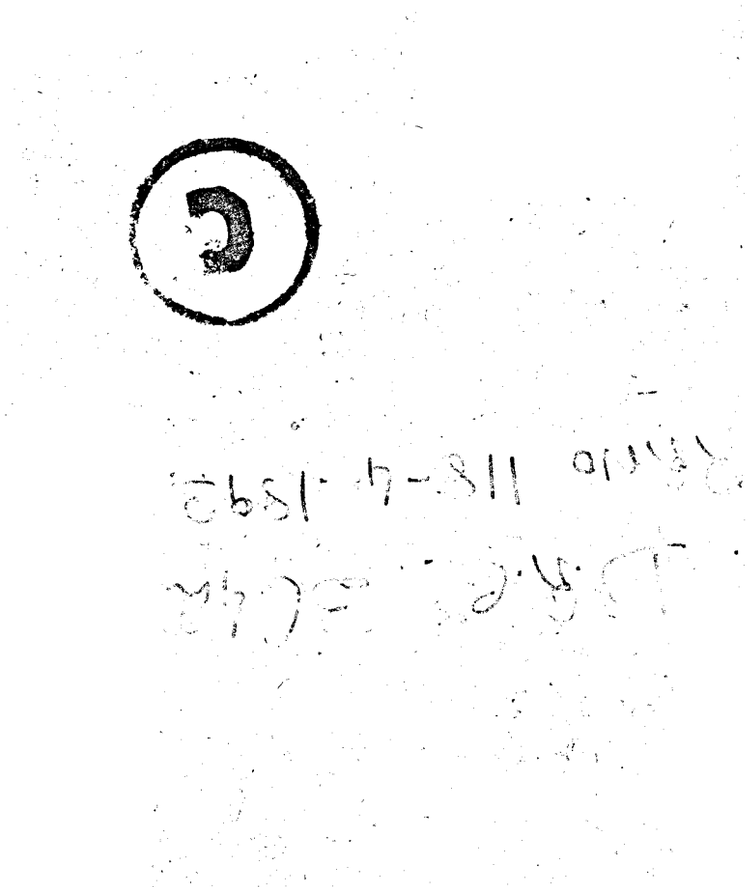

2 NOV 5
MADRAS

ஸ்ரீ

பாப்பிரம்மணேநமः

பக்தர்முக்தர்களின் சரித்திரமாகிய

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்

இதனை

தமிழில் வசனநடையாகச்செய்துசெம்பித்த

ரசமயிகள்கேட்டுக்கொண்டபடி

ர் சங்காரிட்ட ர் பரம்பரைக்குரிய பூஜாபூரண சச்சிதானந்த

ஸ்வரூபராகிய

இராயவேலூர்

மாநிலத்துப்பிரமதேசிகரின்

மாணாக்கரொருவராகிய

(சிப்பர்)

அருள்வாக்கு

வெங்கடதாசரவர்களாலியற்றிப்பட்ட

ஐந்திதாஸர் சரித்திரங்களுடன்

(சாற்றப்பாக்கம்)

மா-ரா-ரா-ஸ்ரீ, கிருஷ்ணசாமி முதலியாரவர்களாலியற்றிய

நூதனமான

குசேலதாஸர்சரித்திரமும்

அடங்கியிருக்கின்றது

இவை

ர்சாம்பேட்டை, நாதமுனிநாயுடவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு

தக்கோலம்.

தர்மசாமிநாயுடு

அவர்களால் தமது

ஸ்ரீலக்ஷ்மிநாராயணவிலாச அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1893

20 NOV. 93

அறிவிப்பு

இதனால் சகல பக்திமான்களுக்கும் அறிவிப்பது யாதெனில், சமய பூர்வாசாரியர்களில் பக்திசித்தி லவராக்கியங்களைத் தெரிப்புற் றேற்கிய பாகவதசிரேஷ்ட நிதமணிகளின் சரித்திரங்களில் இப்போ ஜ அச்சியற்றி நிருக்கும் ஜெயதேவஸ்வாமிகள்-கபீர்தாஸ்-துளசிதாஸ் ஞானேஸ்வரஸ்வா மிகள்-காமதேவர்-குசேலதாசர் சரித்திரமும், அச்சி பற்றியிருப்பதாலு , இவை மற்றஅச்சியில் இதுவரைக்கும்பதிப்பியர்தி ருக்குமசரித்திரங்களே , ஒவ்வொருவரலியத்திற்கு அவ்வாறு தானசரித்த திரங்களாகப் பதிப்பிப்பதற்கு தரிபயித்து அச்சிலற்றி வருகின்றோம். இதுவரையிலும்பத்தமிழ் தில் படம் இல்லாமையாயிருக்கது இப் போது ஆதரசர்களுக்கும் ஆதபடம் லெத்தோப்பில் ஸ்திகப்பிரகா ரம் சேர்த்துயிருக்கிறோம் ; கையால்அப்படங்களை ரிஜிஸ்தர்செய்திருக் கிறன்என்னுடைய அனுமதியில்லாமல் அச்சிடுவீர்களானில் அதற்கு ண்டான தண்டத்திற்குள்ளாவீர்கள். தவிர இப்புத்தகத்திற்கும்இன்னும் வேண்டிய தமிழ்தெலுங்கு சுலோத்தம்-வைதிகசுலோத்திரங்களும்-ஜோஸ் சாஸ்திரங்கள்-விலாசங்கள்-நாடகங்கள்-சரித்திரங்கள்-இன்னும் மற் றையதுல்களும் - சென்னப்பட்டணம் ஸ்ரீல விஜயவிக்னேஸ்வரர் கோவில் தெருவு 71 பது நெம்பருள்ள கிரகத்தில் ஸ்ரீ லட்சுமிதாச பணிலாச அச்சுக்கூடத் தலைவரிடத்தில் விலை சமயமாய் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

இப்புத்தகம் படம்சேர்த்த பிரதிவொன்றுக்கு விலை—ரூபா-3-0-0

மேபடம்சேராதபிரதிவொன்றுக்கு விலைரூபா—2-0-0

இப்படிக்கி

ஸ்ரீ தக்கோலம் - இராமசாமிநாயுடு

ஸ்ரீ

ஓம்நமோநாராயணாய நமஹ.

ஸ்ரீ மகாபக்த விஜயம்

விளம்பரம் கடமைத்தளம்.

இதனால்சகலருக்குந் தெரிவிப்பதுயாதெனின்-ஓம் சச்சிதானந்த நித்ய நிர்மலக் கடவுளாகிய பரம்பிரு மத்தன் மாயாவிலாசத்தால் மூவருவாகி ஒருவ்டிஞ்சித சம்ஹார நிருத்தியஞ்செய்யும் இப்பூவுலகில் ஸ்ரோத சி ரேதா துவாபர யுகங்களில் உலகவண்ணமே இக்கலியுகத்திலும் சகுணதியானமும் நிர்மலக் ஞானமும் நிர கல்ப சன்மார்க வர்ணாசிரம தர்மங்களும் உலகத்தும்பொருட்டு மூவரும் முனிவரும் அவதாரஞ்செய்து மார்க்கங்களின் பக்குவ பக்குவப்படி போதிக்கவேண்டியதாரும் ஸ்ரீமத பவுஷிய புராணத்திலுரைத்தபடியே இக்கலியுகத்தில் அவதாரஞ்செய்த பக்தமுக்தராகளுள் என நிர்க்களின் சரித்திரங்களடங்கிய காபாதி தெத்தர்செய்த இத்துஸ்த்தாவிபாஷையிலுள்ள பக்திசாரத்தையும் தெலுங்கவிதிதரசெய்த பக்தமாலாவையும்இத ஞாரத்தால் மைஸூபாவாஜி யென்பவர் சிலசரித்திரங்களை சங்கிரகமாக மாராஷ்டகத்தில் செய்தபக்தவிஜயம் சம்தவிஜயத்தையும் இன்னும் இச்சரித்தங்களைச் சார்ந்த லை தாலினோரும் வடதேசத்தில் மிக வருஷங்களா மிருந்து சத்தியஞசாரமட்டும் ஆராய்ந்து சங்கைகளை பல பெரியோர்களைக் கேட்டறிந்து இலக்கணலக்கண ஞ் சம்பந்தமறியாதவனுமிருந்தும் பக்தர் திருவினையாடலென்னும் சரித்திரங்கள் உளத்தில் கிறைந்து இ டம்போதாது பொங்கி இதைப்பார்க்கும் புண்யவான்களின் கண்களின் வழியாகவும் கேட்போர் செவியின வழியாகவும் கிறைந்து தன் ஆற்றலடங்கவும் அவர்களாசிர் வாதப் பலனை அடிபேற்குத் தருவிக்கவும் சக லரும் எளிதிலுணர வசனரூபமாய் வெளிப்பட்டு அதில் முகப்பிலுள்ள மூவர்திருவிளையாடல் முன்விட்டு ப லதேசங்களிற் பல பதங்கண்ணன ரூபமும் இராக்கண்ணன சந்திரனும் உள்ளமட்டும் தெ பக்தவிஜ யத்தில் ஸ்ரீ வியாசாவதாரமான ஜீவகாருண்ய விதமூலையோர்க்கே மோகமுண்டெனத் தன்சரித்திரத்தா ற் காட்டிய ஸ்ரீவைஷ்ணவ தேவர் ஸ்ரீசுகாவதாரமான தவத்திலும் தர்மமே பரமபதமடைவதற்கேதுவான மார்க் கமெனத் தன் சரித்திரத்தாற் புலப்படுத்திய ஸ்ரீ கபிரதாஸ்ஸ்ரீவால்மீகாவதாரமான கிஷ்கமமே பேரின்ப மடையும் குட்டும மார்க்கமெனத் தன்சரித்திரத்தால் வெளிப்படுதிய ஸ்ரீதுளசிதாஸர் ஸ்ரீஉத்தவாவதாரமா ன பகவத்பக்தியே பரத்தாமனடை பதம்புஜங்களின் தரிசனத்துக்கேதுவாயிபெ முக்கியதெறியென தன் சரித்தி ரத்தான் விளக்கிய ஸ்ரீ காமதேவர் ஸ்ரீ விஷ்ணுயாவதாரமான இல்லறத்திலிருந்து தேர்ந்த பிரம்மஞானியே பிரமானத்தவாரிக் குறிபவனெனத் தன் சரித்திரத்தாற் தெளிவித்த ஸ்ரீஞானேஸ்வரர் ஆதிய இவ்வைவரின் சரித் திரங்கள் கங்காள்காணஞ்செய்பவர்த சதுர்வேத விதகாந்த சபைத்தலவராகிய ம ள ஸ்ரீ சைதாபுரம் உ மாபதி முதலியார் முன்னிலையில் சென்னமாநகரை யடைந்து ம-ள-ஸ்ரீ சைதாபுரம் சோமிவல்ல பிற்பால முதலியார் ம-ள-ஸ்ரீ ஆறுமாகசுவம் முத்தமிழ்க்கவி இருவேங்கடம் பிள்ளை பரிட்சைசெய்துபார்த்து புரசை அம்பாவதானம் ம-ள-ஸ்ரீ சபாபிமுதலியார் முதலான கவிவாணரின் சாதுக்கவிகளோடுமற்ற புத்தகத்தைக் கொண்டும் பலைய பிரதிகளைக்கொண்டும் இப்போது அச்சிட்டி விற்பனைசெய்தே ஆதாசர் சரித்திரமெ ன்னும் பக்தவிஜயத்தை அதிகபிழையாயச்சிட்டிருப்பதால் தெ சாதுக்கவிபெற்ற புத்தகத்தையும் ஏட்டுப் பிரதியைக்கொண்டும் சரிதிருத்தி அழகியபடி முத்தியடைந்த தாசர்கள் திருவுருவப்படங்கள் வைத்த ஸ்ரீலட்சுமிதாராபணிலாசம் என்னும் அச்சுயந்திரசாலையிற் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

கடவுணேர்.

ஸ்ரீ காபக்தவிஜயசிறப்புப்பாயிரம்.

சேஷையரிசிப்பா.

இம்மை உபாத்தியாயர் ம - ரா - ரா - ஸ்ரீ தஞ்சாவூர்

இலட்சுமணஸ்வாமி முதலியாரவர்கள் பாடியது.

மணிமலர்பொருகோல கனைபழுதூறு அணிபெனவுதித்த பலாதிபிணைமொல் உத்திபங்காலைத் தொ
னிதரு பொருட்டில் வக்தகான்முகன் வாக்கினிலிருந்த நாமகணின்ற மன்மறைக்கடலே தோற்றக்கடக்த க
யம்பிரகாசன், இருதவருள்ளத் தெழுந்தெழுஞ்சுடர், தெரிந்துரைசெய்பவொழுந்த, நெமணிபுக்தழுவெ
மாதிலிலாதாய் முத்தமலிக்த மோனவடிவாய் நிற்குணத்தவர்தஞ் சித்தையுணிறைக்த நற்குணவாரினிலமை
ருஞ்சு, பாவியதனிய பாக்தண்மேற்கிடந்த தீமைசையுருக் கொடு சாக்ததயாரிதி, குறைவிலைவன்ப ருளக்கு
டிகொண்ட, கறைவிரித்தொழுகு சண்மலரரிபதேகென்பார்த்த ஜேதத்குருவாகி மாலிலாதிருக்த மாதவத்து
யர்த்த சங்கரசாரியரின் முளனுதினமு மன்னிதமுடன் வாழ்த்துமடியில், மாதமும்மாரி வளாயப்பெய்து,
காதலிற்சோலிகேர் தாமரைப்பொய்கையும், சங்கினீன்ற தானத்தையும்து, அலிருந்தன்னமடைபலகிடப்ப
சென்னல்மலிக்த செழுவயலுடனே கன்னல் முதிர்ந்த கழனியுமாருப், புபல்புறம்போக பொதியுமாகிலும்
பண்மணிமிடைமிடைபதித்தகோபுரமுகப் சென்மலியுலவர் சூழுமாளிகையும்கல்விழிபார்தமுக்கொலைக
ரும் மயலறதவத்தினர் வாழுமண்டபமும் நீர்வளமிருந்த நிலமக்கைதெற்றி, நிபெறவணிந்த நிலகமென்றல
களுசெப்புதற்கரிய சோகாடதனில் ஒப்பிலாச்சிற்ற ரியகன்னாரான் நிகிலாதித்த ஸ்ரீகமென்றெவரும் புக
ழிருகாமன் புண்ணியவசத்தால் மாபிலினுதித்து மண்ணுலோர்களிக்க பரிவுதுகலேபல் பண்புடனுய்த்து மலர
யன்வருத்த மன்பதைத்தொருகியுள் ஸ்ரீலஸ்ரீமக்கட் பிறப்பரிதென்னுய்த் தருகுரிக்கையனு யும்புமாரோர்த்
தி பெரும்பயகடைதலே பிறத்தற்காரிதெனு முற்பவமொரித்த வற்புதாத்துவித கற்பனைகடக்த வித்பனவி
வேக சற்சனசாது சங்கத்தமர்த்து, ஈற்சனகுழுவுத் தூற்தனுமி பூமலினனும் புனிதர்களினலும் மாவளர்
குயிலும் மன்னுபூமயி பூவைகின்னீ பொருந்தியவன்தில் பாவையாட பாவலர்கூட நீதவோதையும் மினர்
ந்தெழுகாத் வேதவோதையு மிகலொலிதரவே ராயவேலூரினலம்பெறவிருந்து தாயுள்ளம்புலனு ஞகனதக்க
ரோந்து தத்துவமகன்ற சாத்விகசரண சுத்தசிர்மல சொருபுசாஸ்தாத்பு ரணைகளங்களிர்சாமவருப வெண்கு
ணவதரித்தகொள்ளைப்போன்றுற்ற மாரிமுத்தர்சான் மலரடிவணங்கி குருபிரசுத்தி சுரர்க்குரள் சுரத்தெ
ள்ளித்தெளிந்த தெய்வசிகாமணி வள்ளிமணாளனே வழிபடுகடவுளாய்த் தினைப்பக முடிமிசை சுடருதக்கு
ட்டி கணப்பெரமுதகலாக் கருத்துட்கொண்டி இத்துஸ்த் தானெழின் மாசற்டகத்தெய்திய சுத்தரபுயரிரு
ளுதிசைசன்காம்தேவ் ரெபுதேவ்முதலாச் தெய்தவர்சரிதை மதிலத்தமர்ந்தவாரணவிக்கை சொற்பொருளி
னைத்த சுவைகலக்தோன்ற பொற்பமைபாவு கிறைகிறைபொருந்தவையிலாத்தென்கல மண்டலத்துன்றிக
ழையிலானத்தக் கடவீர்பெய்ந் தன்குவார்ந்தவ செலாருனமலரெனு தென்புடனதிபர் சென்னிமிற்றுலகிக
ழ்கொடித்தனவ்கொடுக்கக் கொண்டுலோசுகத்து இடத்துடனெனிதா தெளிந்தவாகவி சேவுக்கடதாலன் விளா
ய்கடாய்குறவியற்றிய பக்தனிறயமே.

குருவேதுணை.

கடவுணேர்.

ஸ்ரீ - மகாபக்தவிஜய சாற்றுக்கவி

இம்மை, புரசை அஷ்டாவதானம் - ம - ரா - ரபதிமுதலியா
ரவர்களா லியற்றப்பட்ட நேரிசைவ ப்பா.

மழைதவிற்குமெழி யிமயமலைவடபாற் தென்பாற்குமரி நெழிந்திலவரைப்பில் விளர்குமின்முதற்பலகளங்க
மழுதுக்கொடு செல்லல்கனிவான் நெல்லினூன்றுதித்த, புயனிற்மேனிப் பாளவாயப்பெரும்பர் கண்
மையுமவெம்மையுர் தருபெருஞ்சுடரிரு தடக்கைதாக்கிய எழிற்விருட்பன் நேரருட்கனைகளுற்பிறல்விர
வாரணப்பொருட்பயனுகிய சாங்கியயோகக் கருப்பொருளுணர்ச்சியிற்கைவரு நேர்த்தகை அடியரிற்றெரித்த அ
நிஞர்பற்பலருள் ஞானதேவ ரைவகைப்பெயரிய இந்தியத்தொடக்குற மைத்தடக்கிய நெதேவர்சாம தேவ
ர்முனிதாசர் கபிர்தாசர் முதலாம் புண்ணியர்சரித கண்ணிய முதனூல் இக்குலத்தான் மாசாட்டிய மெனு
மிவர் மிருப்பதைத்தமிழ் லியாவருமெளிதிற் புலங்கொடுதேர்க்கு மீம்பெருமாண்பின் கயற்தரக்காணுஉவி
யக்தனர்களிப்பப், பக்தவிஜய மெனப்பெயர்பணித்து வளங்கினர்வச்ன கடையினிற்றந்தனன், சசோகுமல
ர்த் சடம்விசாயுமிராயவேலூர் பதினென் மானூர்ப்பழனிவ வளைக்கழத்த கிலையுறழ் சிர்மைச்சல், மாரிமுத்
கு பிரமமாதவன், பொற்பதம்பழிச்சு விற்பனமேதகை, தேங்கமழ்பொழிற் கன் மாங்குயிற்குரூதி, பண்
ணிசைகூட்ட விண்ணிடைத்தருமலர், தம்மிணுமினிபன வம்பிகன்றத் தலைச், சுரும்பரையழைக்கும்
பெரும்பரிமீதென, மெல்லியதனுமென் புல்லவம்பொதுளிய, செயிதழ்பூத்தின மாயிடைவார்தருஉம், ரு
க்தேனர்வற விருத்தயின்தகங்கொளிஇத், களிகல்கிறப்ப வளியினம்பான்செயக் கற்றுணர்மாக்கவின் பொற்
றுணர் கொடைசொரி, சரத்தருகொன்றை கிரந்தீள்புறவம், உருவவோழுக்கட்பரும்விரிமைச், சிற்மிடை
மலீர் பொற்றெடிசமெனக் சாந்தளம்போக்க மேற்துபல்கபூத்தீனி, வயங்குசிற்றூருறைப்பவன்செயிரு
ட்கவி சேசமால்வெங்கட தாஸனென்ப அன்னதைபுழுர் பண்டே பினாப்பும் எதிரேறுதக்கவின் வாணிபாப்
தடஞ்சூழ்புறைபம்பதியின் விறமுத்தமிழ்க்கவிழ்த்திருவேங்கடநென வருசாவலுமைமதவற்தண்டலை மறி
முகத்தக்கலார் செய்தவழ்கூற்தல் நிகர்வுறுசைதைவாழ் சோதிடப்பிரிஞ் நனக்தவுணர்ந்த சோதரருணை
ச்சிற் றம்பலக்குரிதிலும், சூர்வமுத்தினிதிற் பார்வையிட்தெவ அன்னதெம்பனைமமிழ்சோதரன், சென்னை
யிற்புழ்மை நிழ்சதுர்வேத சித்தாக்தசபைக்கு நிருமுதல்வன் கல்விக்கடற்கலா கண்டவரன்புலவர் சொ
ல்லித்தகக் தருதொன்மைமரபுத நிதிருலதிலை னெனக்கிலுமாபதி சனாலுவுரிச் தரணியிலெவரும் மெச்சி
மெழுத்தியற்தாத் தச்சிலிதித்து கல்லினாலமைவரிவே.

இஃது மாஸ்ரீ கா பக்சையப்பமுதலியார் கல்விச்சாலை பிரதமபண்டிதர்
மாஸ்ரீ சுப்பராயபிள்ளை யவர்களாலியற்றப்பட்டபன்னிருசீர்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

திருமருவு பத்தவிஜயத்தைமசிராட்டிரச் திகழுமிர்துஸ் தானியசம் தெனிமொழியி னின்றுதமிழின்
மரி முத்தெனச் சுப்பவரு பிரமவள்ளல் மருவுரு மாணுக்கன் நிற்றார் நெக்கவரு மகிபனெனு டிருவேங்
கட மாதாசன் செய்கதைச் சைதவள சுபத்தனில் வயங்குசிற் றம்பலவனென் பருமருவு வள்ளலைபி
பொழில்சூழு மாறையெனு மொப்பிலா சபதிபினுன் ஒனிமுத் தமிழ்க்கவிழ்த் திருவேங்கடப்புலமை யு
யர்கவிரு ஞாய்ந்திட அருமைபெறு சென்னைபுரி சதுர்வேத சித்தார்த்த வருசபைத் நலிவனெனவே அம
ருமா பதிகரேக் திரலுருபோற்றவே யச்சிட்டளித்தனரே

இஃது மாஸ்ரீ கா பக்சையப்பமுதலியார் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ரண்டாம் உபாத்தியார்
திருமலம் தேசவகப்பாயமுதலியா பாடியது.

பதினன்குசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

சீர்மருவு மிதாகர் சரிதமித் தஸ்தானி செழுமராட்டிரபா ரைமிற் சேர்த்தபண் டிற்றைப்பக்
தவிஜ யடபெயர் தெளித்தினிய செக்தரி ழிறுற நேர்மருவு மொழிபோற்ற மாரிமுத் தப்பிரம தேசிகற்கு
ற்பு பூண்ட தெய்வவேங் கடகாசனருளிடச் சதுர்வேத சித்தாக்த சபை தனக்கு பார்மருவு தலைமைபொ
ரு சோதிடப் புலமைவரு பான்மைசெறி சித்தம் பல் பாவலன் முத்தமிழ்த் திருவேங் கடச் செம்மல் பழு
தறும் புரைதயுக்கத் தார்மருவு குவளைப்புர் சலனுமா தித்சைதை யான் சென்னை கதிர் தமிழவர்த்திட்
டரும் வள்ளலச் சிற்பதிவு தான்செய் தளித்தனனரோ.

சிரிரங்கம்-ஸ்ரீவாணி-ம - ர - ஸ்ரீ.

கே ள்ளியாரவர்களாலியற்றப்பட்ட

ட்டனேக்கவித்துறை.

ஸ்ரீதாசரானபக்தராதவிரும வரராஜ் துஸ்தான்பாலை, ஸ்ரிதாசர்புகன்றவற்றை விளங்குசெந்தமிழில்
வசனரூபமாக, ஸ்ரிதாசரானமுதற்பிரமதேகிகர்மநிர்மாணுக்கர்சேட, ஸ்ரிதாசரெனுஸ்ரிருவேங்கடதாச ரி
யற்பிடச்சென்னேக்கணம்தோ சுந்தர்வேதஸ்ரித்தாந்தசபைத்தலைவரான ஸ்ரிற்றம்பலச்சான்றோரும், முதுசிர்ச
வரைதிருவேங்கடமுத் தம்பிரவியருமு ன்னுகோக்கு மதுரைவடச்சபைக்குதலைவருமா பதிட திருரச்சித்சேர்த்
தற், கெதுதானெனப்பெதுமம்பு மிகப்பரிபாவங்களுக்கிதேதுவாமே.

இஃது புரசை ட - ர - ஸ்ரீ சே அப்பாவுபின்னைவர்களா லியற்பியது.

இரட்டைஆசிரியவிருத்தம்.

பாப்பிரம மாக்கிரு மாலினை யடிக்கள் நடனினிய பக்திசெய்து
பாகவத மீதவர யோகமுமெய்ஞ் ஞானபூ ரணருமாகித்
திரப்பேறு பெற்றுள்ள மாதுளசி தாஸரிதிர் தாஸ்ர்தாய
ஜெயதேவ ருடனும தேவர்ஞா னேசுரென் றைவர்தங்கள்
சரித்திரமிக் நுஸ்தான மாராஷ்ட்ட மதினின்றெம் வேங்கடேச
தாளனுக் தனையனற் தமிழ்வசனஸ்ரச்செய்ய வதனேக்சைதா
புரத்தருமா பதியெனுமா லொதெற்றுவாழ்வினாம் புலமைமிக்கோர்
பொருவில்சே ரச்சுதனிற் பதிப்பித்த வழஸ்சினைப் பூப் புகழவம்மா.

இஃது காகப்பூர் - டிவிஜன் - ஜெனலஜிட்டன்.

ஆபீஸ்-எட்-ரைட்டராகிய-ம - ர - ஸ்ரீ

நி - வீரராகவஐ நாயகரவர்களாலியற்பியது.

விருத்தம்.

கச்சாஞ்சேர் சிக்கத் பாதிவ்வாழும், சோடகச் சூளிதய தானத்தன்னே
கத்தமனிட் டகலாத முருகன்றன்னே, தனகதிற் தினங்குடியாய்க் கொண்டநேமன்
பத்தவுல கோரறிந்து படிக்கக்கேட்க; பாரமுடன்றலேக்கனிய விசயஞ்செய்ய
வித்தையதாய்ப் பக்தவிஜயத்தை யீந்தான, லேங்கடதர லெனுகாமன் வினைத்தானே.

ஆசிரியவிருத்தம்.

பொன்னகர்க் கரசஞ்சேதா தெனரிசிம்மலன், பெரும்பிலா முஸிவர் தேவர்
போற்றுக் திருப்பழனியாண்டவனே யுறுனிலம், புளக்மொடு துதிசெய்கு வோன்
மன்னுமறை முடிவருட் சங்காசாரியர், மகிமைச் சார்ந்த புகழார்
மாரிமுதுப் பிரமதேகிகன் மனதிரு, மலடி, னேப்பரவுவோன்
தன்னேகரில்லாத ஸ்ற்றூர ஞர்தியப சத்குணக்சித்த விக்கம்
தந்திடப் புவியிற்வேம் கடதாலைஞ்சிலகு சாதுசன் மார்க்தென்
பன்னுதமி ழால்பக்த விஜயமோன் நீர்தனன் பரிவுடனகம் களித்தே
பார்த்தபே ருஞ்செவியில் கேட்டபே ரும்புவியில் பல்லாண்டு கூர்பின்களே.

குருவேதனை-சுபம்.

ஓம்பரப்பிர்மணேநமஃ

ஸ்ரீஸ்ர்துவேநமஃ

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்.

பாயிரம்.

ப்ரப்பிர்ம துதி.

காப்பு-அருசேடியாசிரியவிருத்தம்.

சிரார்நெஞ் சினாற்றுஞ் செபக்கோவை தனச்சுடுத்திதவதேவை ப்
பாராதி பஞ்சகர்த்தர் பருதிபவ தொறிற்கிடமர்ந்ஸ்ரீமான்மாலை ப்
போராதி யிலகோவை மனச்சோர்வை யகற்றுபுரப் பிரமசே லை
தாராதிதாரமெனு மகப்பார்வைதரும்வாழ்வைத் தொழுதல்செய்வாம்.

காஜனனன்றுதி.

வஞ்சித்தாழை.

திருவாழ்வருளுங் கரிமாமுகனை த்
சரணம்புயஞ் சிரமேணிவாம். (க)

தீருநாதன்றுதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பிரகலாதனுக்காத்தூணிற் பெருநரஹரியானனே க்
கரியனழைத்திடவேவந்து காத்தருளியமாயோ னே
அரியுனக்கபயமென்றுட் காலடிமேன்மேற்றத்தானைத்
தரியாதிலிபெற்றுய்யத் தோத்திரஞ்செய்குவோமே.

பார்க்கவிதுதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அரன்பிரமத்திரா தனைகளாள்வையும்போத வ்
வரன்பிரமத்திதன்னே யனைகணத்திற்றீர்த்தானே க்
கரிதனையுணர்த்தகுக்கா ரமின்காந்தைக்கன் ம
பெருதியளித்தாடன்னைப் பேணிகமமிடிகஷ்ப்பம்.

நிடலாட்சன்றுதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்

மிருகண்டமுனியின்சேய்க்கு ம்
விபாக்கிரபாதர்சேய்க்கு ம்
பெருமையடைப்பால்வா சி
பிரியமாக்கொடுத்தகாத ன்
திருபசத்தினையுங்காம ன்
நன்னயுஞ்செவ்வனலாச்செய்தோ ன்
திருவடிக்கமலம்போற்றி த்
நிங்கினையகற்றுவோமே. (ஞ)

பவானிதுதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பூரண்டனுக்கழியாயோகம் பூரணமாப்போதித்தா னே
தபுனர்ருதற்காவானேர்க்கருண்மகவில்லாதென்றும்
வாசைமொழிபுகன்றிட்டானே மாலிலாவனத்தா னே
கிபதத்தோடதிதப் பதம்பெறினேவில்வைப்பாம். ()

காயத்ரிதுதி.

அறுசீரடி ஆசிரியவிருத்தம்.

றறியெழுத்தறியாதாயேன்றனைத் தடுத்தாட்கொள்வா
அருமறையாகமத்தோ டனத்தசாத்திரமானனைப் [னே
பிரமனுர்காருக்குருனைப் பிரியலீலையையாண்டா னே
எரியுனதரும்பச்சோலையாகி குட்டினைக்குசெய்வாம்.

காந்திதேவேன்றுதி.

பன்னிருசிர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அடியாரெக்குண்டெங்குண்டெ ன்
றலையுமதுமாழுகுக னே

அருள்கணிலும்பவித்தவ னே
அமரர்சிறையைத்தவிர்த்தவ னே
அடியாரியிலாவதிவுரு வே
அகன்றியர்க்கன்றருட்குரு வே
அருணகிரிநாதையான் ட
வருளினுனப்பரம்பாரு ளே
படிமீதடியார்சரித்திரமா ம்
பன்னிரயமெனுமாலை ப்
பக்தியோடுவாசகமா ப்
பண்ணுராயேனுவதனி க்
குடியாயிருந்தோருறைவின்றி ட்
குணமாமுழுதுமுடித்தனோயா னே
கொல்வாய்தோகைவாகன (எ)
கூவுஞ்சேவற்கொடியோனே

ஜீவன்முந்தர்துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஜெபதேவர்காம்தேவ்சோபன்தே வ்
க்ஞான்தேவ்கிவர்த்திநிவழ்சா ம்
யமீரோயிதாஸ்ருதாஸ் ம்
காண்யதுளசிதாஸ்பிர்தா ஸ்
கயமில்சாமதாஸ்புரந்தரா ஸ்
கனபாதலதாஸ்கூர்மதா ஸ்
கயழக்காரமேகரா க
சுவாமியெனக்காக்கவுங்கடனே. (அ)

குருபரம்பரைதுதி.

கலிவிருத்தம்.

அங்கலிங்கவபிடியமுணர்த்துக ம்
கெங்கணும்மிலகுமபரோரு ப
ங்கமாயிவ்வுலகுத்தெழுந்தரு ள்
ளங்காசாரிதன்பதமேத்துவாம். (க)

தத்துவங்களெலாமகன்றுளத்த த
வத்துவாதிவினங்கியேமெத வ
வித்தியாவல்வல்வாயினிமலனே ப்
பத்தியோடுபணிந்தினிபுகுவாம். (ஏ)

ஆன்றானந்தவபுத்துவச்சு த
ஏத்திநோதவிச்சர்வனியாப க
ரித்திலாசதாரிவெப்பிர்மமா ங
தன்னிதனுக்குச்சரணங்களே. (கஅ)

சேத்ரமாநிதினேவுகனும்மி கு
காத்ரமாபெழுங்காமலய ல
சூத்ரதாரிபென்றோர்ந்தருப்ப ர
பாத்ரஸ்வாமியையேத்திப்பணிகுவாம். (கஉ)

அக்கமாதியலவென்றகன்ற ரு
ளங்கமாய்ப்பயாதியகன்ற ர்
லிங்கமேவியகின்மலனுகி ய
புங்கவேஷகிரீசனைப்போற்றுவாம். (சஙு)

சச்சிதானந்தனுங்கிருஷ்ணசாமி யை
அச்சுதவேங்கடேசக்குரவ ஸ
உச்சியையுணர்காராயணன்ற ஸ
ரிச்சயம்பெற்றெஞ்சுளிருத்துவாம். (கச)

சகலரும்பிரமக்தீனையற்றி ட
சகலவேண்டிக்கைகவல்யமறைக்கச ற்
சுகசொரூபகற்றுண்டவமூர்த்தியி ன்
மிருபத்தினேமேவிப்புகழுவாம். (கற)

தருதுதி.

இரட்டைஆசிரியவிருத்தம்.

தானந்தவத்தின்மிருசீவகாருண்பமு ஞ்
சாந்தமுஞ்சரிதையென்று ம்
தத்துவமுணர்த்துமருளாரியர்க்குப்பணி க
டாஞ்செய்தல்கிரியையென்று ம்
ஞானத்தம்புமதினீயபரித்தருணை யை
நாடலுரியோகமென்று ம்
காதனருளாலறிவுரானைத்திடமதா ய்
நம்பன்மிகுஞானமென்று ம்
ஆனந்தமாமெனத்திடர்பிறப்பிலையெ ன்
றறிவதேகிஷ்டையென்று ம்
ஆகமித்திடகரணகருமமறிவாமென க்
கனுகாதெனத்தெரிந் தே
மோனகுகனைப்பெற்றுயாதொன்றுகாடா த
மோனகுயர்சஸ்மென்று ம்
முத்திமுடிவருள்ஞானமாரிமுத்தப்பிர ம
முத்தனேயகத்துள்ளைப்பாம். (கசஅ)

மகத்துக்கண்மகிமை.

ஓம்-அகண்ட-அகண்டாகண்ட-அகல-அதல-அ
க்ஷத-அத்வித-அபய-அட்சய-அபாதிட-அபாதிய-அஞ
மய-அப்பிரமேய-அவிகார-அசரீர-அனக்த-அனந்தான
க்த-அநிமித்யாக்தாதிதமாயும், ஈசுவர-ஏகதேவ-ஏகரூப
ய-கர்த்தவ்ய-கருணாகரம்படஅளாதிபரம்தற்பர-சிற்பர-ஜ
நகாத-சச்சிதானக்த-சதோதய-சம-சாக்த-சாஸ்வித-சர்
வசாக்ஷி-சர்வோன்னத-சர்வலோகசரண்ணிய-சர்வக்ஞ-
சர்வகாரண-சர்வேசுவர-சர்வேந்திரியாமியாதிய, உதிக
உத்கருஷ்ட-உத்தம-உத்தமோத்தமமாதிய சுப-சுக

கத்ர-சுயம்பிரகாச-ஜோதிசொரூப சாக்ஷாத்கார சு
பங்கள சுவாமியுரையும், கிருதோத்ய-கிக்லேத்ய-கிர்
வேத்ய-கிர்வாச்சிய-கிதான-கிசாதன-கிஜர்த்த கி
த்ய-சத்ய-கிரஞ்சன-கிர்சலன-கிர்பத்த-கிர்சங்க கிஷ்
களங்க-கிர்காம-கிஷ்காம-கிர்குண-கிர்விகாரமாயிரும், கி
ர்பேத-கிர்சேஷ-கிகர்ல-கிரவயவ-கிரூப-கிர்சின்ன-கிர்
பின்ன-கிர்பால-கிர்சிவ-கிராங்கார-கிரூலம்ப-கிர்விசே
ஷனக்ஷமரியும், கிர்சப்த-கிஸ்பர்சம்-கிஷ்களன-புஷ்கனகிர்ம
ல-கிரக்தர-கிராகுல-கிர்வான-கிக்பிரபஞ்சமாகியும், கிர
வரண-கிராமய-கிரதார-கிராகார-கிரதிசயானக்தமாகிய
மஹிதபர, பரஞ்சோதி-பரதத்துவக்தபரம-பரம்பர-பர
பிரம பரமேசுவர-பாபர-பரிபூரணமாகியும், புண்
ய-கன்ய-புனித-புராண-ஜனுசன-புத்த-மூ
த்த-சுத்த-விஷ்ணு-வ்யோமவ்யாபகமாகியும், சே
வல கைவல்யபரமானக்த-சமெய்த்ஞானசின்மய-தே
ஜோமய-நித்யவாச-தேவதேவனுமும், விளங்கா
கின்ற சமஸ்தமதசம்மதக் கடவுளாகிய பரப்பிரம்தை
சானெனென்னுமஷ்கார மமகாரமதற்றிருசரணத்
தியோடும் வலயஞ் இனைப்பார்க்கும் புண்ணியவான்
களின் சிரவருட கமலக்கழல்களனைச் சிமேற கொள்
ளுதற் இனங்கிப்.

புனிதப்பழத்தின் போர்வை போலவும்
தெளிவிலுமை செவிடன் போலவும்
சேமிதமுகல தீதம் போலவும்
நீர்தனிற்தெரியும் நீலப் போலவும்
பூதியிலுமைகப் பூசியைப் போலவும்
ஆதிபிலவிழுபல ஆற்றை போலவும்
ஆமிதாம்மர கல்லதப் போலவும்
பூமேபாடகன் பாட்டைப் போலவும்
கனவிற்காணுங் காட்சி போலவும்
புனற்குடமேற்றிய பூவை போலவும்
விபசாரிசெய்யும் வேலை போலவும்
உபகாரபுருஷ னுள்ளம் போலவும்
பாத்தையர்காட்டும் பட்சம் போலவும்
சித்தையிற்சிறந்த ஜென போலவும்
பஞ்சபூதக்களின் பண்பைப் போலவும்
பஞ்சவர்ணங்கவர் படிகம் போலவும்
அருங்குழவிகளி னுடை போலவும்
பருத்துழுவும் பான்மை போலவும்
உடன்கட்டையேறு முத்தமி போலவும்
மடங்கொக்குவிதி மணியைப் போலவும்
சரணம்போற்றுஞ் சாமியைப் போலவும்
கமலத்திருமுகத்தினைப் போலவும்

ஏகசக்ராதிப னிச்சை போலவும்
காகங்குயில்மயில் காணைப் போலவும்
செய்யன்கெங்கும் ஞானியைப் போலவும்
வெய்யோன்றிதி னினை போலவும்
கன்னிற்கரிக்கும் கருமை போலவும்
விண்ணிற்றெரியும் மேசம் போலவும்
கற்பகக்காக்கை கருழி போலவும்
கற்பகக்காக்கும் கதினியைப் போலவும்
பித்தன்போலவும் பேயன் போலவும்
பத்தன்போலவும் பாமரன் போலவும்

சமஸாரவியாபாரத்தினிருந்தே பிபிவிதாதிசமஸ்த
வஸ்துக்களினும் பிரமமே நிறைந்திருக்கிறதென்னும்,
பிரமமில்லாவிடமுண்டோவென்னும், பரப்பிரமதத்துள்
சானென்பது மூக்காலத்திலுமில்லையென்னும், சானை
னுமகங்காரமே மூலஜ்ஞானமென்னும், சானையுற்றி
வத்தன்மை ஆறுஞ்நிலிசாரிக்கில் சுத்தசூன்ய மாகு
மென்னும், பிரிவினமதமதென்னும் விசற்பமற்றிருத்த
லே பிரமக்ஞானமென்னும் சானவைலற்றவிடத் தூய
மான்மின்பமே நிரதிசயானக்தமென்னும் பரப்பிரமமே
குருருவாயெழுக்கருளிய குருஸ்வாமிகட்குடல் பொரு
ளாவியென்னு நூன்றையுக் தத்தஞ்செய்து சானென்ப
தை யடக்குவதே உத்தமச்சானமென்னும் தனக்கிதாஜீ
வர்களாற் பொல்லாங்குகேளிட்டாலும் - தானப்படி
செய்பாதிதஞ்செய்து சானென்பதை யடக்குவதே சா
த்திதானமென்னும், சான்மதைமுழுவாயிய மகாவாக்கி
யார்த்தங்களைச் சிரவணஞ்செய்து தேகேந்திரியபிரா
ணகரணசீவனிரன் சானவெனென்றுக் மன்வருபமாயிப்ப
பிரமத்தினேகி பாவமாகலே பிரமத்திபானமென்னு
ம், இம்மானபவத்தாற்பிரசானங்களோ அதைப றிவு
தற் சானவென்னு மகங்காரக்கிரக்கினைக், களைதலேயிரம
க்ஞானமென்னும், நிசிகரணங்களின் சலனமற்றபோது
தயமான பிரமானத்வாரியிலமிழ்ந்து தன்னை மறந்த
லே மகாமௌனமென்னும், இக்ரு தேசாதிகளைமறத்து
சங்கற்ப விகற்பமற்று - சனவிசிகரூப்பதியைபடைத்
து மானுபானங்களைக்கடந்து சிருவிகற்பமா யிருத்த
லேஜீவன்முத்தியென்றும், இப்போக்கொக்க அபே
தநிலையிலிருந்து சாக்ஷாத்காரமடைதலே மோக்ஷமெ
ன்றும், தன்னையடைக்க சத்சிஷ்களுக்கு குபதேசித்த
இஷ்டதேவதையையுபாசித்து, எப்போழ்தாசார்ய
ப்பூசித்து, இரவிபோலெனறும் பிரகாசித்து, எழிலா
ருள்பெறயாசித்து இன்பமீபலவாயே கேஷித்து, இ
வாழ்வற்பமென்றிமீயோசித்தக், குருவேபதிவெனை
பூசித்துக், கோதிலாநூல்மனோவாசித்துக் 'குருமொழி

னே விசுவாசித்தும், குருசுவீகாரத்தைக் கோஷித்தும், தம்மைமத்தாமே நாஷித்தும், சர்வேசுரனாய்ச் சகலோஷித்தும், சுவிஷப்பொருளாய்க்சேஷித்தும், சர்வசாகூஷியாய் விசேஷித்தும் ஸ்வரூபவிளம்பரத்தும், சும்மாயிருக்கவே ஆசித்து, அனந்தவாரிதில் மிதானந்தப்பிரவாஹித்திருக்கும் தன்னேத்தொல்லஷினேக்க சண்டாளர்மேற் சாகாத்தைப்போன்ற ரூஷையும், சங்கான் சார்ங்கபாணி தமக்குப் பணிசெய்யும் படியான பெருமையும்மாயா வாழ்க்கையிலுள்ளோர்க்தம்மைமானபங்கஞ்செய்யும்போதுமனக்களகாலத்துள்ளமகிழ்வும், தம்மைமண்டினோர்க்குமோக்ஷவாழ்வளிக்குந்திறமும், தருமார்த்தமாகத்தபன்றலேயை யிங்ஙதையிழும் சாதுக்களுக்சன்னமனமிக்குமிதித்தம் தன்மேனியை அயலானுக் கமகிழ்வோடர்ப்பணியும், மிருகங்களின் வாக்கால் வேதக்கைச் சொல்வித்த சாதுரியமும், சவத்தையெழுப்பின நிறமையும், ஜனர்த்தன்னேப் பனிரெண்டாண்டு காலம் சுமக்கலவத்தகரிமையும்; திருமுயிர்க்காத்தன்னுயிரைமாய்க்கத் துணிந்த ஒருமையும், தருமர்க்கர் குக்மாங்கதர்மதலாஜனோர் சகலரும்பார்க்கப் பொற்றியோடி வானுல கடைந்ததைப் போலவே தேகத்தோடுமேலுலகிற்சென்றும், ரூபமாய்ந்தெரிந்தும், வெட்டும்போது, ஆகாயவடிவாய் கின்றும்பக்தர்கள் மத்தியிலிருந்தபடி மாயமாகியும், தங்களாக்கையைப்புஷ்பத்தனிகளாய்க்காட்டியும் அழியாச்சொஞ்ஜீவி பட்டத்தைப்பெற்றும், வானுலகிலிருந்து புஷ்பவிமானங்கள்வரவழிவிர்த்துசென்றும், அடியார்கள்முன் அரியரஸ்வரூபிகளாய் கின்றும், சமயோபதேசர்க்குப் பிரமோபதேசஞ்செய்தும், மகாபேதகர்க்குரக்ஷம்மக போதமளித்தும், பகவானுக்குக்கல்லருவாகரிஷபத்துக்கு மன்னமூட்டியும், அனுபவக்ஞானத்தால் இதாமதஸ்தாவாட்டியும், மகாயத்திலிருந்துகோடிகள் வராதேகவரர் தோயிலில் காட்டியும், கற்கூனேயெல்லம்பரிசவேதியாச்செய்தை காட்டியும், காதேகவர்கோயிலே மேற்குமுகமாத்திருப்பியும் பர்தங்களைத் தூக்கிவைத்த இடங்களிலெல்லம் லிங்கங்கள்முளைக்கச்செய்தும், சமயப்தானபின்னும் பக்தர்கள் கூப்பிட ஏனென்றுத்தாவிக்தும், இன்னமனேக விஜைதன்களைக் காண்பித்தும், விளக்மூற்றிருந்த ஜெயதேவ - காம்தேவ் - க்ஞான்தேவ் சோபான்தேவ் - சாங்தேவ் - துளசிதாஸ் - கபீர்தாஸ் - கூர்மதாஸ வீஷ்ணுதாஸ் - சூரதாஸ் - ரோஹிதாஸ் - ராமதாஸ் - மாதவதாஸ் - ரச்சாந்தரத்சல க்தர்காத் - கோரக்காத் - ஏகநாத் கோராகுமார் - ராகு மார்பரமானக்கோகா - ஜகமித்ரிகாகா - ஜிவிர்த்துசாதி சாவ்தாமாலி - முக்தாபாய் - ஜெருபாய் - மிராபாய் - க்காபாய - சகஜோ - சஜனகசாய் - துக்காராம் - முதலான-எனா-பிரம்க்ஞானிகளினது - சரிதையெலும் அமிர்தத்தைநிறைத்துவைத்திருக்கும்பக்தவிஜயமென்னுங்கி ரந்தத்தைப்பொய்மொழிகன் பூரணமாகிறைத்தபுன்மையேன் வாத்தினுற்புகலக்கூடாததாயி நத்தும் புலத்துணிக்காரணம்தேகமன விக்னமின்றி கிர்விக்னமாய் முழுதுமினிதாகநிறைவேற்றும் கருணைகரக்கடவுளாகியகணபதியின்றிருக்காட்டா மனைகளின் மகத்துவமே இவ்வடியேனேத்தெரிந்தாட்கொள்ளும் இந்துருதேசனருளோ பத்தசரித்திரங்களைக் கேட்டவிநமோயான் அறிகிலேன்அன்றிபிரமாவதாரனனுகாபாஜிஜித்தாற் செய்யப்பட்டபக்தசாமென்னும் விசாலமானதாத்திரியில் உத்தமர்கடிருவினேயாடலென்னுமகத்தவசஜீவிசும் புஷ்பங்கள்புஷ்களமாப் புஷ்பித்திருக்கும் கற்தவனமாகியபதவிஜயத்தை இவ்வுலகிலுள்ள பாபங்கதிளல்லாத்திரன்மேடோருருவ மானபடிவமும் கூறுசேரமாயினும்சஞ்சலமற்றிராதவஞ்சகமாகிய தெஞ்சகமுள்ள் கொடியேனுகிய அடியேனுடைய இருகயத்திலானவாக்காரத்தைக்கிழித்தெழாகின்றகோடி சூரியப்பிரகாசமானஅருள்விலாசமே பிரவேகித்துத் தமிழ்பாஷையிற் செய்யத்தொடங்கினதிசயமே அதிசயமாம்

தூற்பெருமை.

பக்தப்பிரியனுகிய பகவானுடைய திருநாமிக்கமலத்தில்வீற்றிருக்கபடி இவ்வண்டமிண்ட பிரமாண்டங்களோ ஓர் கொடியிற் கிருந்தடித்த பிரமதேவனே இவ்வுலகிடேற அவதாரஞ்செய்த காபஜி ஜிக்தனெனப் பேர்பெற்றுப் பக்தசரித்திரங்களெல்லாம் இத்துவ்தானி பாஷையிற்செய்து வைத்த அன்பனக்காத்தூரகூறித்தாளதுபரியக்தமிவ் வுலகிலுலாவிக்கொண்டிருப்பரொனினி தன்மகிமையையுருவாற் சொல்லக்கூடியதோசொல்ல மாவிடராற் பாடியதோ பக்தசரமென்பேர்வழங்கும் பக்தவிஜயமானனை பிரமானந்தசகத்தையளித்துச் சக்ததழுகளித்து அழிபாச்தயக்ஞானஞ்ச பிரம மாத்திரமாயிருக்கச் செய்வதால் தேவாயிர்தமென்றும் கொலிகளவுதட்காமருந்து கிக்தையென்னும் பஞ்சமாபாதகங்களேக்குதலால்பசேதியென்றும் அனக்தஞ் சரிதங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாலி

திகாசமென்றும், ஞிமக்காராயணருடைய திருவிளையாடல் கிறைந்திருப்பதால் விஷ்ணுபுராண மென்றும், பரமவித்தின் பலமகிமைச் சரித்திரக்க ளடங்கியிருப்பதால் சிவபுராணமென்றும், பிரபஞ்சோற்பத்தி காசமும் விதிகிஷேஷதங்களும் பலவிலகை முகைப்பதால் வேதமென்றும், வேதமுடிவான மகாவாக்கியார்த்தசாரங்களை எனக்தமிருப்பதால் வேதார்த்தமென்றும் கொல்லப்படும். அன்றி இதில் மதுரிதங்களைக் கண்டித்து மானுமானங்களைத் தண்டித்து அரியாஜேக் சமமாகப் புகழ்ந்து அல்லவென்பவர்களே யிழுக்கை காமல்கிரியைகளைக் குறைத்து - பிரம்ஞானத்தை கிறைத்துக் தன்பத்திலிருப்போரைப் பிழைத்து-இன்பத்தில் வாருமென் றழைத்து - ஞ்மங்களில்லாமற் போக-ஞ்மைபெற் றெங்காரும்வாழ்க - பிரமாவத்தோதத்தையே விரித்துரைத்தலால் - வேதார்த்த ஏத்தாரத்த விளக்கமென்றும் சொல்லலாம். இவ்வளவு மாட்சிமையான - மோகூகாகத்தி கேர்ந்ததிற்குப் பக்தவிஜயமெனப் பேர்வைத்திருப்ப தேனெனின் - அரியாருகுபக்திகில்லாமல் - சித்திமுத்தி படைந்தவர்களில்லாமை பாரும் - எல்லாவத்திற்கும் பக்தியேகாரணமாதலாலும்-பக்தியில்லாதவர்க்கு முக்தியில்லாமையாலும் இதிற்சொல்லும் பிரம்க்ஞானிக ளனைவரும் பலவகப்தியினுலேயே சித்தியிரக்தி முக்தியடைந்தார்களாதலாலும் - பக்தியினுற் காமக் குரோத லோப மோக மத மச்சரங்களெனு மரிஷ்டவர்க்க விரர்களைச்செயித்து - விஜயம்பெற் றுன்மைக் ரூணமும் போன்பமும் கைவல்யமு மடைந்தபடியால் பக்தவிஜயமெனம் பெயர் வைக்கப்பட்டது அன்றி,

கலியுகாதி அகாகம் வருஷத்தில் - துக்காராம் புத்திரனின் குமாரனுகிய வாசுதேவபாவா என்பவர் பண்டரபுரத்தில் - பிரமாம்சமான யபாதிஷித்தர் செய்த - இந்துஸ்தானி பாஷையிலுள்ள - பக்தசரத்தை, பாராயணஞ்செய்து கொண்டிருப்பதை அவ்வூருக் கிறைவனுகிய பாண்டுரங்கர் - காடோறுஞ் சிரவணஞ்செய்து கொண்டேவர்த துக்காராம் பொற்றியோடி சகலரும் பார்க்கவாலுலகிற் சென்றதென்பதைக் கேட்டுச்சக்தேகங்கொண்டு-துக்காராம் போனதைக் கண்ணாரப் பார்த்தவர்க ளியாரால இவ்வுரிரிருக்கிறார்களா? வெனக்கேட்க, இரண்டொருத்தர் - காங்கள் நேரலயதடையவரா யிருந்தபோதே பொறாதே மெய்மையென்னுணர்க்க, அசரன் நம்பிக்கைகொள்ளாமல் - இதைகத்ரிஅபத்தமென் றறைய, அதற்குரு-துக்காராம் போன் வதில் மிகுந்த என்மாதாவுக்குத் தெரியுமெனப்புகல இராஜன் - உன் மாதாவை யழைத்துக்கொண்டுவெக்து மெய்ப்பித்தாலும் கம்பமாட்டேனெனச், சனபிமின்னவரு மப்படியே புகல.

வாசுதேவபாவா தானனுஞ் சத்தேசங்கொண்டு தன் தாயைக்கேட்டறிந்து தெரித்துசொன்னவேண்டி. ய வெண்ணத்தால்-புராணத்தை நிறுத்திச் சபையோ ரோக்கி - அடியேன் வருகிற பரியத்தம் - யாரும் போகாதிர்கள் இதோ! அனக்கனதியில் வருகிறேனென் றறைத்து சபையை நீங்கித் தன் விட்டைசேக்ப் போகையில் கச்சபையில் - சாதுவேஷத்துடன்வந்து -, காடோறும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கும் துக்காராம் - தனது பேரினைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டே போய்த துக்காரம ரூபத்துடன் நின்று அப்பா! வாதேவ காவே துக்காரமென, அவர் நீர் துக்காராமாயின் என்காயிடம் வாரீரென்ன, துக்காராம் வாவென்றழைத்துக் கொண்டுபோய் தன் புத்திரியின் காமத்தைச் சொல்லிக் கூவ, தக்தையின் தொனியைக்கேட்ட அவ்வம்மணி நிலக்கென்றெழுக்தோடிவக்து - தக்தையின டிகளிற் பணிக்து - ஓ! என் தக்தையே-நீர் வக்தபொருளிக்தையே அடு வருஷங்களாக எங்கு மகதத்திருந்தீர்-என்னப் பல்லிதங்களாகத் தோத்திரஞ் செய்ய.

துக்காராம் - வக்தகாரணத்தைப் புகன்று - பேரானக்ரூபை - சத்தேசத்தை கிலர்த்திசெய்து - அடா! என் கண்மணியே - கான் வாசித்துக்கொண்டிருந்த-இந்தத் தம்பூராச் சபைக்குக்கொண்டுபோம் ஓ! சபையோரே - துக்காராம் பொருதியோடும் மேலுலகிற் சென்றது மெய்யாதின்-அவர் காதத்தால் ஞாதித்துக்கொண்டிருந்த இத்தம்பூரும் - அக்காரத்திற் செல்லுமென் றனுதினும் - சகனத்திலெறி உடனே தான்பிடித்துக்கொண்டு வாலுலகிற் சென்றேனேனென.

அதைக்கேட்ட வாசுதேவபாவா சத்தோஷித்து ஜகப்-சபையை யடைந்து - இறைவனிகோகினி ஓ! பாலகாவே உமக்குற்ற சத்தேசத்தை இத்தம்பூரால் நீக்குகேன் பாருமென் றனைத்து - ஞ்மக்காரபாணனேப் பலவிதங்களாகத் தித்தி - ஓ! என்னுடைவனே-உமக்கதியந்த பக்தனுன துக்காரம் பொற்றியோடும் வாலுலகிற் சென்றது சத்தியமானுல் - அவருடைய தம்பூரும் அக்காரத்திற் செல்லுமென றறைத்து ஆகாயத்திலெறிய, உடனே துக்காரம் அலைய் பிடித்துக் கொண்டு தம்பூராமிட்டித் தானதைக்கூட்டி நிறுவி

ட்டல் பாம்பென்காவெனப் பற்பலபாடல்களைப் பாடி தெரிவித்தும் அத்தலத்திற் சென்றதன்றிப் பக்தருடைய த்தை அன்புடன் கேட்பவர்களும் கேட்பவர்களும் பல சாஸ்திரத்தையும் - புராணத்தையும் - கடத்து - சல சமயங்களையும் நிர்மூலஞ்செய்து கேட்டு மோக்ஷ மடைவார்களென் றுணர்த்து - மறைந்தாரதலால்.

இதின் பெருமையை மற்றதனைக்கு கூறுமோ! இதைப் பக்தியுடன் பாராயணம் பண்ணுவோர்களும் யாதொரு துன்பமும் வாரமோ! கடோபநிஷதமகாபாரத சமாயண நிமாண்ட புராணாதிகளிலுள்ளபெருத்த நூல்களிலுள்ள - கலியுகாதி - சகலகஷ்டம் வருஷத்தில் விரிந்சாவதாரஞ்செய்யுமித்தர் - இக்ஷ்வாகுவி பாலஷையில் - எனா - சரித்திரங்களைச்செய்து பக்தசாரமெனவும் பெயர்வைத்து உத்தவமித்தர் முதலானவர்களுக்குப் போதித்தார்.

அதுகேட்ட உத்தவமித்தர் எனு - சரித்திரங்களையும் சுருக்மாகக் குவாலியர் பாஷையிற் செய்து பக்தமாலாவெனப் பெயர்வைத்தார், மைதிபாவதி வென்பவர் சலியுகாதி முதலும் வருஷத்தில் ஒருவர்க்கொருவர் போதிக்க ஞானவாக்கியங்களை முழுதுஞ் சேர்க்காமல் வெவற்றைச்சேர்த்து ஈசு சரித்திரங்களை மாராஷ்ட பாஷையிற்செய்து பக்தவிஜயமெனப் பெயர் வைத்து மற்றைச் சரித்திரங்களுக்குச் சக்தவிஜயம் சக்தவிஜய வீலாமிர்தமெனப் பெயர்வைத்தார் நிபதேவ் என்பவர் ஞானவாக்கியங்களை மாத்திரஞ்சேர்த்துமாராஷ்டபாஷையிற்செய்த தீபரத்னாகரமெனப் பெயர்வைத்தார், இவைகளையெல்லாம் பார்வையிட்டு ஒன்றுக்கொன்று ஏறக்குறைவாயிருப்பவைகளைப் பெரியோர்கள் பார்த்தேர்ச்சரித்திரங்களிற் சந்தும்பசேர்க்கின்றி லகிரைபாகக் கலியுகஷ்ரு - முகூரு, விக்ரமாதித்தஷ்ரு - கூகூஉ, நிஸ்தஷ்ரு - அசுரு, சர்வோசன ஷ்ரு - கஎஉரு, நிஷாஷ்ரு - கஉஅரு, பசனஷ்ரு - கஉஎரு, கொல்மாண்டஷ்ரு - கசச, சதுர்வேதஸித்தாந்தசபஷ்ரு - உ-ல்-சித்தார் - வேங்கடதாசால் தமிழில் மொழிப்பெயர்க்கப்பட்டு கைவாபுரம். உமாபதிமுதலியாரால் பிரசித்தஞ்செய்யப்பட்டது.

அவையடக்கம்.

விருத்தம்.

கடகரியுன் கடனெனைத் தினிக்குழ	வு
மடியேனுங் கன்கள் கூப்	பி
திசபதத்தை யளிக்கின்ற சித்திபெ	ன்
முதப்பெருமா கெடிய பாத	ம்
நையுடனே பணிந்திங்க பக்தவி	ஜ
யம்மழியே னவின்றேன் சொற்க	ள்
பிசகிடினும் பெற்றோர்க்குப் பிள்ளைசொ	ங்
குதலைமொழி பிசிய மாமால்	(க)
நெடுமாத தன் கமழிருன் முன்றேர்	க
ஞாலத்தபடி தமிழிற் செய்பு	ங்
தரமேது மறியாம லிருக்கையிறு	ஞ்
செய்புமெனைத் தயவிலா ம	ந்
பெரியோர்க ளிகழ்ந்தாலும் பயன	ரா
திருவெண்டோ பிறவி மற்று	க்
திருமால வடதலாம் பெரியோர்	க
நிருவாயின் நீஞ்சொ நூலே.	(உ)

என்று பெரியோர்களின் திருவருட்கமலக் கழல்களைப் புகழ்ந்து மிழ்த்து பிரமா - விஷ்ணு-ருத்திரன் ஆதிசக்தி-வியாசர் - வான்மீகர் - சுகர் - உத்தவர்-நாரதர் - பிரகஸ்பதி - அருணன் - அக்ரூரன் - அனுமான் முதலானவர்களும், இவ்வுலகிலுள்ளோ சிடேறும்பொருட்டு உபதாரஞ்செய்த சரித்திரங்கள் நிறைந்த பக்தவிஜயத்தைக் கல்லில்வல்ல சித்தரானைகள் தமிழிற்செய்புனாக வல்லபு வாசகமாகச் செய்யல்வெண்டும், அக்கல்வியில்லாதனைக் கனவிலுமறியாக் கடையேன் அர்க்குணங்களிலடைந்த மடமைபேன் தமிழிற்செய்ய வாரம்பித்தது எப்படியிருக்கிறதெனில் வறுமையுள்ளோ னிராசவாதமும், யாசகவி ராசரிகமும் பொன்னு சையாலிலோன் சன்யாசமும், இபோகங்களோபாதித்துப் பசவானே மேலுக்குப் பூசித்துப் பரமபதமும், புருஷனை வஞ்சித்துப் பரபுருஷனைகாடிய பாவையின் தனின் மிகுந்த பதிவிரதத் தன்மைபையும், இச்சித்தது போ லிருக்கின்றது. அன்றி பஞ்சலட்சணங்களே யதிக்து இஷ்டதேவதையின் வாய்பிசாகம்பெற்ற கவிராஜர்களுக்குமுன் ஆதியக்கடத்தனைய அடியேனைக்கு மஆதியச் சொற்களி லனேகம்பழுதளிருக்குமாயினு பரியச் சொற்களைக் கேட்கும் பலரும் ஆனந்தமாகக்

கேட்டு களைப்பதன்றி இன்னுங்கேட்க விருப்பமுறை வரப்போல ஆதியச்சொற்களையே விதனையும் விரும் புவார்களாதலும் தினமுடைய சனச்சொற்கள் எனைக்கிடமா திருப்பினுக் பக்தரித்திங்களென்னாலும் ஏனக்கவென்ன மிதைப் பார்ப்போர் மேற்போக்கி அழகும் புறமும் மிதைத்தறிந்து தனக்குள்ளாகிக்கொண் டு இதினாளாசமாச்சியமெனவின்றி துச்சச்சொற்களினெல்லாஞ் சொச்சச்சொற்களாக் காட்டிம், குற்றம்பார்க்கப் புகுவோனிலே வரிக்குப் பலருற்சுவிஞ்சுபதற் கையமிலை. ஏனெனில் " தூக்கண்ணுள்ள முதல்வண்பாடிய தப்பில் முக்குற்ற மெடுத்தவருமுண்டு குற்றம்பார்கில் சுற்றமில்லை " சுற்றம்பார்த்துக் குற்றமில்லை " எனறித்தாய் தன்தையர் தன்னை 'மதலைசேன் குதலைச் சொல்லினோ ரற்புதமில்லையிருர் நம்மு ம் சொற்மா வெண்ணமுக் கற்பனையும் விற்பனமுறை ள்ளதாகப் பாவித்து அன்பா யின்பாய்க்கேட்டு வெல்லுமெ மலைக் குடம்புரிந்த காண்டாவரியில் நிசானந்தமிழ்த் தானித்திருப்பதைப்போல - முத்தர்களினொருத்தி பற்பல வற்புதச்சொற்களை யித்தலைச்சேர்க்கும் உத்தம சற்தல்ய சாக்ஷாற்காரியெ சரஸ்வதியனே! உன்தர் சொற்களைத்தும் பலனு தாவுமாயிவ வெங்கட தாவன் தன்த டிருத்தாட் டாமரைகளைக் பிடேற்று ட்டிக், ஸ்பதிபெற்மோர்ட்டிக், சகலசத்தோஷ்களை ம் வாட்டி, பிர்ப்பினைன்னப்பாராட்டிக், கடைவருமெ ன்பதைபோட்டி. அடியாடினைமாதிக் சிவோட்டிச் சுடாகதத்தை சாக்கிமிட்டிப் பக்தவிதயத்தைச்சாதி யிள்ளமோசகன் வாக்மாக்செய்யும் கொடியேறுசிவ டியேன் புன்மொழிகளை ன்மொழிகளாகவிர்த்தி வ ணிவுகெட்டிலை நிவனவென்று போகனைசெய்ய ருளென்செய்து பழுதிலர் சரித்திரங்களே முழுதும்பார் த்தால் அன்பாக முன்புபோற்றித் தென்பெனுமேயி நிதேற்றி மனுஷிகாள்களினிலக்கி விதேகம்பலபல நலத்திப் பாயிம விராசத்தைக்காட்டிப் பரிபூரணசத்தசகலிகாட்டி. அனர்தபாஷைகளைப் பெருக்கி. அன்பின சென்சினையுருகி - ஆனதேசகாம் புரண்டி னவின வாசைகளின்றி - அப்புறம் வேறவாக்கு றைந்து ஆனந்தமேற்போழ்து கிறைந்து - இக்கு தேசதிகளிறந்து - இருக்வருபத்தில் மனைத்து ஆ மைபோலடங்கி - ஊமைபோலொடுங்கி - ஒருவிசா ன்களுமின்றி - பெருமைபாராட்டலும் குன்றிதைக்க ல்ப விகல்பழுங்கெட்டி . அங்கமெலாஷையுமிட்டுத் தேவ மைவய்ய பிரமனுக் சொருபசாகூத்தர சு

பாயிரம்.

பாடுசுச சமயங்களை சின்மய ரூபோமய நிஷ்டாச நிதனாய பாவியைத்திற் சொல்லியிருப்பார்கள்.

விஷ்ணுபத்தர்வாக்கியம்.

விருத்தம்.

நீன்றவொன்றையுணர்வேனை	ச்
கதனுணர்வை யிரவிதவே	ன்
ருன்றமொருயர்த் குணாலை	கா
தனர்த்தமேனுன் காண்பரி	து
சென்றுசென்று பரம்பரி	மா
பாதமினைத் தேய்த்தற்	து
கன்றுநிகன் றதிவரிதா	ய்
வன்றுருவாய் வடத்தசே.	
நின்றருளாய் வடத்துபோ	ய்
வென்றிருவி மெல்லாரி	த்
தொன்றும்பிடைப் வருபரும்	பா
மூலபிலதினி யுனர்த்துனர்த்	து
சன்றுமிலை முன்புங்க	ள்
நெற்றக்கினர்த்த பகையற்று	வ
அன்றேயிபோர் தேனி	ம
யதுவேளி விடாமே.	

சிவபத்தர்வாக்கியம்.

விருத்தம்.

அஞ்சவெற்ற சாதலும் கனபணாக் கங்கணமு	ம்
அலைவிசைத்த புலியினடிபு மம்புவிச்சுங் கையும்	
கஞ்சமுடலேனிடறு முன்னுமு மார்பும்	
லக்திகழ் வெண்ணீற் றெழிலு மதிமாலை மருவு	ம்
கஞ்மலர்ச் சேவடியுங் கருணைபொழி முகமு	ம்
சாம்பவன் தெரிசித்திருக் கன்கொரு மூன்று	ம்
பஞ்சடிநீத் திலைமுடைக்கை பொப்பினபா கனுமாப்	
பால்வண்ண னுரு நிருக்கப் பழுவுடோ வெமக்கே.	

என்னைத்தபதிகர் சதியுனைத்தவாக்கியம்.

விருத்தம்.

ஆக்கையெனும் புழுக்குரம்பை யனைத்தனையாய்பொரு	
அருளாலிவைப் பாபாசத்துக் கப்புறமா மதிவை [னை	
நீக்கமற மிகிழ்மனைக்கு மிடமதின் நிலக்கு	ம்
நிறைத்துவின்றபெருவெளியைநினைவிலெழுந்கடவைப்	
பாக்கியன்கள் செய்தனர்க் தவக்குறைகண் முழுக்கும்	
பழவடியார்க் கருளுதவும் பகதனார் கற்பதத்	தை
வாக்குமன விகற்பத்துக் களவுபடா வொன்	னை
மாசற்ற பெருவெளியை மனவெளியி லடைப்பாம்.	

குருதாதன்றிருவடி - அருள்போதம்தருமுடி.

பாயிரம் -முற்றிற்று.

ஃ

தோத்திரம்.

ஓம்-பரப்பிரமணேநமோ—கணேசாயநமோ—கார்த்திகேயாயநமோ—சிவாயநமோ—விஷ்ணவேநமோ
பார்க்கவியேநமோ—கௌரியேநமோ—பாரதியேநமோ—பிரமதேவாயநமோ—காசியபநமோ
தக்ஷிணமூர்த்தியேநமோ—தத்தாத்ரேயயோகேசுவராயநமோ—ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸ
பரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமச்சங்கராசார்ய பதாம்புஜேநமோநமோ—அப்துல
சாயப்பிருவடிகளேநமோ—அல்லிமீபாசலேக்களேநமோ
மாசிமுகப்பிரம யோகேஸ்வராயநமோ
குருவேதுணை.—திருவாழ்க.
சுபம்.—ஓம்.

ஃ

கடவுள்துணை.

பண்டாரபுரத்தின்வரலாறு.

ஸ்ரீமன் நாராயணருடைய பிரதான குணம்போலவும், லக்ஷ்மிதாயாரிடமும்போலவும், சுப்ரமண்யர் திருமணவினிலோர் காமரத்தம்போலவும், பரமசிவனுடைய மேனியைப்போலவும், தேனியின் முயற்குள்ள இனம்போலும், உமாமகேசுவரி லலாடத்திலிடும் பொருள் போலவும், காமன் விற்கிருக்கு மாணம்போலவும், அடியவர்கள் வாகனம்போலவும், மோதகத்துள்ளாய்வாத்தியஞ்செய்வோர் மனமாதையுட னணிபுரி வேதையுமிவி னியோக மென்றோதும்படியாகச் செய்யும் சுகம்போலவும், பிரணவாகாரத்திலுள்ள இரியாகாரங்களே மாதிரி இவைருருவெடுத்து இராகுவுக்குச் சரியுனவாயாதி லகுவர் ஸ்நானஞ்செய்யக் திருவைகாத் தமதருகுத் தபயிர் புறப்படுதலுக்கு முன்முளைகாரத்தைத் தெரிசெய்துக் கொள்வோரதுசெய்யப்பட்ட பேதியின் வெண்டாளுனைப்போலவும் விளக்குமுற்ற அம்பங்கள் சுப்மத்தில்சோபமாய்த் திருநுனக்களுக் காயாகிய மாயையில் முதல்முதலுற்பத்தியாய் எகுணமாய் எங்குமிருப்பதாய் எங்குமில்லாததாய் சுன்யையும் பார்ப் போர்முன் தன்னிருந்து அங்குமில்லாமலுந்தோறி தடாதான் முடியிலோனித்துக்கொண்டே சோமுகாசுரனும் நிருமுதற்கதையும் படங்கவும், மதனகடல குரு

டன் பிணங்கிச் - சந்திரலோகம்-காகுலண்டம் - கேசரம் - நாடலம் - தருமோத்பலம் - நிலகம் - கம்பகம்-காகந்தரம் - நாகி - மாலதி - மௌலம் - முல்லை - மரவம் - கதிரம் - தாரகம்-அரங்கம் -முண்டகம் - வலம்புரி - புற்பதி - பூங்கம் - கோலம் - பகரம் - தும்பிரம் - காளிகேரம் - அரம்பை - கழைமடம் - சஞ்சலம் - காதோலி - குந்தராசகம் - மதுக்கதாபலம் - மாதுளுங்கம் - கபித்தம் - குந்தம் - பீலம்-பூரணி - அந்தி - முதலிய கெடிகொடி தருக்கள்பெருகியாய் நெருக்குண்டிருக்கும் நின்டாவனத்திற் தன் னிருந்தும் குன்மணியைக்கண்டி ஆனந்தங்கொண்டு இதுவேதம் காடிவர்த ஸ்நானமென்றுணர்ந்து சதுர்சரிகளின் வாட்டம்போக்க வெனினின்கோரைட்டமோல் உலகைகொண்டு யாசகஞ்செய்வோர்க் கறுமோருருவாயதரித்தோனிக்குந் தானம்போலவும், மோசஞ்செய்யும் வேசையர் பாசத்துக்குட்பட்டவன் கேசந்தடவத்தரிகெட்டு விசுவாசத்துடன் மாசையிலதைப் போலவும் பொழிந்த குன்மணியின் பினைத்தைத் தனிக்கட்டுக்கமாய்வந்து.

சந்திரபாகாதிக்கரையில் தர்மதாயிக்குச் சேவைசெய்யும் புண்டரீகன் சித்தாபத்தியைநோக்கி குன்மணிபாற் செல்லுமாவலை நீக்கிப் பிரமதியின் நிரதிலிங்கத்தும் பகவானிக்கோடிப் பாதபரிசத்தை காடித் தங்காமலோடிச் சந்திரபாகையைக்கடந்து பகவானடிகளைத் தழுவி ஆனந்தக் கருவிக்களிப்பால் வழுவி மெதுவாய் ஒழுகிப்போகும் பகவாருக்கும் சந்திரபாகா நதிக்கும், குன்மணிபெருக்கும் நின்டாவனத்திற்கும், இடையிலுற்ற பண்டாபுரத்தின் மகிமையே மகிமை கண்ணப்பிரமம் ஜைகாகமென்றும், பூரணப்பிரமம் திருப்பதியென்றும், தாரகப்பிரமம் வாரணசியென்றும், சதுப்பிரமம் பண்டாபுரமென்றும், சான்றோர்கள் முறை யிலேதால் சமஸ்த சுபங்களாற் பூர்த்தியடைந்திருப்ப தும் பண்டாபுரமேயெனக் காட்டியுள்ளது.

புண்டரீகபத்தன் தன் ஆண்டையில் வந்த வின் வலைப் பண்டாபுரத்திலிருக்கும் - தொண்டர்களோ யண்டித் தொண்டுசெய் தன்னமுன்னி உவந்தேனென வின்னி ஆனந்தங்கொண்டி, அக்கண்டம் கடக்காமலிரு க்க வரம்வாங்கிக் கொண்டபடியால் பண்டாபுரத்தி ன்மாட்சிமைக் தெதாசுகியாகுமென் றுணர்க்கலாம் அன்றி;

பண்டாபுரத்தின் சமீபத்தில் சதவருஷங்களுக்கு முன் களிப்பெய்தி ஒருசாமம்-பொன்மாரி பொழிந்து நுங்க ளுத்தலைகை ஒப்பிபித்தனர்களாம், இவ்வரலாலங்காருள்ள பண்டாபுரத்தில் கோபுரங்களும், மாபுரங்களும், கொடிகளும், மிடிகளும், மடங்களும் கூடங்களும், ஓடைகளும், சோடைகளும், நீதிகளும், விதிகளும், நிதிகளும், யதிகளும், பெருஞ்சோலைகளும், அருஞ்சோலைகளும், சாதுக்கள் கூட்டங்களும், சங்கீர்த்தன கோஷ்டங்களும், வலியுங் குறையுமின்றி யிருக்குமானின் தாழ்வென் திருப்பதின் அளப்பதற்குக் கூடுமோ? பார்த்தினவதுனிலையைக் கழித்து இப்பூவுலகிற்செழித்த இருப்பதுபதினாபுரமே யெனப் பிரதியக்ஷமாகப்பொன்மாரியும் பொழிந்து மேலுக்கே கட்டியிருக்ஷமதேதகாரியமும் அனுமானங்கொள்ள இடமுண்டோ? இல்லை இனிப் புண்டரீகபத்தன் வரலாறு:

புண்டரீகபத்தன்வரலாறு.

சந்திரபாகா நதிக்கும் நின்டிர வனத்துக்கும் மையத்தில் பண்டரிபென்கிற ஓர்மலையில் அதில புண்டரீகபத்தன்னனும் ஓர் புலனிபசின்ன் பாபாதுரக்கரில் முதல்வனுமே, பகவானேயொருகாலும் கீலைபாவலும். மனவியைப் புகழ்பவனும், மாதாபிதாக்களிடத்தபவனும், மனியான்மாரி மாவாக்கே மென்பவனும், மாதாபிதாக்கள் வார்த்தை தவறாதே மென்பவனும், ஒருபோதுங் தாமஞ்செய்யாதவனும் ஒருநாமமிறும் பகவான் திருநாமத்தை உச்சரிக்காதவனும், சாதுக்களைக் கண்டால் தாழ்பவனும் சுதையலரைக் கண்டாற் பூசிப்பவனும், வேசையர்களிலிற் சிநேகனும், மிகவுமோசத்திற் சொத்தினையும், கையை விலக்குபவனும், எளியோரை வெறுப்பவனும், கோள்சொல்லாதிற் சேர்ந்தோனும் குலத்திலும் சிலகூடனும் இருப்பவன்.

முத்தொண்டத்திற் செய்திருந்த தபோபலத்தாலே இவன் தன்னதாய் செய்யும் மாதவத்தாலோ பிறவுகளின் பலவுத்தாலோ பண்டரியில் விண்ணோரை வர்திருக்கவேண்டுமென் காரணத்தாலோ மற்றெல்லாவற்றினியத்தாலோ ஒர்புராணிகர் கதாகாலட்சேபஞ்செய்வதைக்கேட்க விசுவாசத்துடனவ்வூரினுள்ளோரனைவரும் போதலைதக்குறித்து தானுமபோகவென்னங்கொண்ட புண்டரீகனில்லாள் தர்மமாகத் தன் மனுனனேரோக்கி ஓவ்வாமி பரிபூரணின் மகத்துவத்தையும் வாலுமிகின் மேன்மையையும், கேட்க விருப்பங்கொண்டேனுதலாற் நேயரிக்குனைகூட்டின்மைக்குக் காரணங்கண்டதைப் பராபரனுஞ்செய்புமிடத்தி லென்ன பழைத்துக்கொண்டி போகவேண்டுமெனப் பிரார்த்தனைசெய்ய,

புண்டரீகன் முதலே பேசாமல் ஆசிரமத்தைக் கோதாய் விட்டதற் பின்பு வேசைகளிருக்க மனைவி விரித்துப் போய்ப் புராணத்தைக் கேட்டிருப்பதால் அன்னமகப் பிறவி கொண்டமைப்பிறவி கர்மிஷ்டர் புண்ணியக்காலத்தைக் கேட்பதற் பிரயோசன மேதுண்டி ஏனெனின் முன்னதைக்கேட்டபின் வல்வழியில் நிற்கவேண்டும் சிரவணஞ்செய் தம்மார்க்கத்தில் நெருஞ்சத்தைகளிலிருந்தாலதலுக்கு ரசமே பிரப்பிராகும். புராணத்தை முதலும் முடிவருனினை முனைபடி சாதனஞ் செய்பக்கூடாமற் றமோற்றத்துடனிருக்க கம்மார்க்கமாகிய முறைபடி தனஞ்செய்யப் பேதையரிலும் அறிவேகையாருமில்லை யெனக்கும் பழமொழி யெய்யல்லவோ சாலொண்டித் திலிருக்கின்ன வைராக்கியங்க ளிசைத்திருக்கின்றன வோ ஆகையுன் பதைசாத்தினவன்றாம் டேக்கமாத்ர்க் குரினை கைப்பதுபோல் பிரயாணையுடைய பயன வெய்தும் புராணங்களைக் கேட்டவண்ணமே நடக்க வேண்டும் இனதேல் குற்றத்தக்காளாகிக் கடவுளுடைய பழியைக் குட்டவேண்டும். குருநூல் சொல்லமாட்டேனென்ன மறுக்க,

அச்சொனியை ஒல்வாமி பரிசவேதியிலுல் அமிராணியமாமன்றி மன்னுயிர்கல்லும் மாழைபாகாததுபோலப் புராணங்கேட்கும் பலரில் ஒருவனே அனைத்தத்தைத் தெளித்து கல்வழியில் நடத்து நீயமார்க்கத்துக் கிடையது மோகூர்த்தத்தையடைவான், மற்றவர்களின் நிலை எதோடாறும் கேட்டுக்கேட்டுத் தூர்குணங்கள் நீங்கிச் சத்குணத்திற் பிரவேசிப்பார்கள் சிலர் பாபகர்மங்கள் செய்தஞ்சிறிதி தச்சமுற்றுச்செய்த காட்சென்லக்செல்ல மேற்குலத்திற் பிரவேசிப்பார்கள் சிலர் பாபக்கனை முன்போற்செய்தாலும் பிரவணஞ்செய்யும் வேளைமாத்திரம் பிரயோசனப்பட்டு மறுஜென்மத்தில் கற்குணமடைவார்கள் இப்படியிருக்க நீர்கேட்டபடி நடக்கச் சக்தியுள்ளவனே புராணசிரவணஞ் செய்யவேண்டுமென் றுரைப்பது விசித்திரமே அதிசயத்துடன் புராணங்கேட்டலும் புண்ணியலோகங் கிடைக்குமென்று புராணங்கள் முறையிடுகின்றன, எனக்கு விவாகமாகுமுன் நான்டோறும் புராணங்கேட்பதிலேயே காலங்கழித்தேன் விவாகானன்பின் பதியே தெய்வமாதலால் உமக்குச்செய்யும் பணிவிடையே சகல நோன்புகளுமெனப் புராணங்கேட்பதையும் விடித்தேன் எனக்கும் மிஷ்டப்படியே நடக்கும் அடக்க ஒடுக்கமே மோக்ஷமார்க்கமாகும் உமக்கோ சாஸ்திரங்கள்கேட்கவும் அதின்வழியாய் நடக்கவும் நெற்றை பூணைமாரிருக்கவேண்டும் அல்லதி புராணங்கேட்க வந்தாலொழிய சன்போமாட்டேன் சரணம் பதிவைப் பிரித்துபோய்ப் பாலை புராணங்கேட்பது பதிவாலைப் பிரிந்து பரமனிலை பிரிந்ததை பெக்குமென் றறிந்து காதலன்மனத்தைக் கலைத்துப் பலவித்தமா நோக்கொண்டுபோ போர் சார்பிலிருந்து கேட்டிருப்பின் கொண்டிருக்கையில்,

புராணிகர் சகாரோக்குவித்துப் பதிதன் பாபநிவர்த்தோக்தவஞ்செய்தலும் பரிதிலைக்கொண்டி வந்ததும் பல்பமாய்ப்போன சகாரன்மேல் கண்பரிவாதித்தும் சாஸ்திரின் பரிசத்தால் சகரன் புன்னிய லோகமடைந்ததும் கேரதத்தி சிவபத்தர்ஸ்ரீரதத்தி குருமத்தி முதலானவைசெய்யும் கொடும்பாவிகளாலுதும் மற்காரிலிலில் ஸ்நானஞ்செய்தால் பாவனாய்ப்போவார்களென்னும் அப்படி அக்கங்கை பதிதனுக்கு வரமளித்திருக்கிறானென்னும், வராஹரி பிஸ்புராணமடைந்தவர் வலதுசெவியில் ஸ்ரீவிஸ்ணுசகாரர் தாரகமந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்கிறானென்னும், சிவ ஞல் மோக்ஷமடைகிறார்களென்னும், எப்பொழுதும் சுகதேகிஸ்திதத்தில் முனிவர்கள் வாசஞ்செய்கிறார்க ளென்னும் அவர்களின் பாதங்களைப் பரிசித்த புண்ணி காரன்களனைகை கிருக்கிறார்களென்னும் பிரமாதி தேவ தைகளெல்லாம் மாதருபன்கொண்டி தவஞ்செய்கிறார் களென்னும் விதத்திற் பிறர்தோர்களுக்கு இப்போது தரிசனந்தருகிறார்களென்னும் சொல்லக்கேட்ட,

புண்டரிகபத்தன் உடனே எழுந்து புராணிகரைப் பணிந்து காரியார்த்தினைக்குப் பிரயாணமாய்ப்போ வையிலே அவர் சதிபதிகளை வணங்கி அடியானையு மழைத்துக்கொண் டேகுமென்ன கூடவே தொடர்ந்துபோகையில் அதுதெரிந்த புண்டரீக பத்தினியின்ற தாய்தந்தை வழிக்குத் தேவையான சாமக்கினைகள வேத்தி கொண்டி தயவுடன் வாசலுரைக்கும் பிரயாணப்பட்டி மார்க்கத்தில் தங்குமிடங்களில் மகளும் மருமியும் அறுப்புத்திருக்காலும் வரிமேலியமரம்போற் குந்களே பாகமுதலானவைகள் செய்தாட்ட உன்னும் சூமார்னும் அவன் மனைவியும் விருத்தர்கள் பருவேற்றிக்கொண்டு வருதோதையும் அன்னபாகங்களைத்தத் தருகிறதையும் கவனத்திற் கொள்ளாமல் வாசலுரைக்குப் போகவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தையே பெரிதென் மதித்துக் காலிசசவாதனையும்விசாலாட்சியம்மனையும் வாகனியையும் நிறுத்துக்கொண்டி போகையில்

மனைவி கடைச் சத்தியத்தைத் முன்னே வெளிசெல்லி செல்லும்போதும் மாதாபிதாக்களுடைய வருத்தினை மனதிற் தங்காமல் மற்று பற்று காரியை யகடன்குருக்குடனிலி வாசஸ்தானமாகிய அதிவெல்லுமிடத்திறங்கிக் குருடமாகாரியின் மனைவையும் பருகுஞ்சொல்லக் கேள்விப்பட்டி ஆவளைக் காணுதற்காவாதிசயம்கி நிதியிருக்கும் அதற்றின்கொள் தாரியைக்காணுமல் அரு பணிசெய்துகொண்டிருக்கும் சக்கர பழுது சாம்பலி சர்மதை கொதமி வெல்லும் ஜவளையும் பார்த்துக் கங்கணச்சோற்று ஆர்களுடைய அழகு சுகரத்தையும் புராணங்கள் பூண்டருக்கும் அலங்காரத்தையும் விதித்தானை ஆடை காணிக்குச்சொண்டருக்குஞ் சிங்காரத்தையும் கண் டு முகந்கொண்டு ஓ ஓ இவர்கள் காலோக ஸ்திரிகளா! காலேசுவரிகளா! குழு! அகலிகை, குரோபதை - சீதை - தாரை - மண்டோதரியென்னும்பஞ்சகன்னிகைகளாக விருக்கவேண்டும், இன்றேல் - பூதேவி - சீதேவி - பவானி - பாரிதி - பாதிவ்ரிருக்கவேண்டும், இன்றேல் - பஞ்ச கல்பகதரு விருக்கவேண்டும், இன்றேல் ஆதருவை பேணுகை பிருக்கை, இந்திராணி, அருந்ததியா பிருக்கவேண்டுமெனத் தீர்த்த வேலைகளிக்கப் பகாரபாகங்களை அதிக பரபரப்போடு செய்கிறதைக்குறித்த வாட்டமடைத்து மிகுமிடைத்து ஓ! புண்ணியவதிகளேகீர்வாதவேலோ கதனிகைகளைப்போலவும் ரோஜஸ்திரிகளைப்போலவும் தோன்றப்பிறிர்களே! இப்பணிகள் செய்யப் பாக்கியமில்லாமற்போனதனே! உன்ன எகங்கைகள் நோகுப்பாகக்க வியர்த்தசரைச் செம்பிரீகளோ! உன்களிருப்பிடமேதோ! காமவனமேதோ! அடியேறு க்குரைப்பதன்றி மெலிவான காக்கள் நோகிருதவான பாதங்கள் வருந்தச் சிங்காரமான அங்கம் நுனுங்கச் செய்யும் இம்மடப்பள்ளிவேலையைச் செய்கிறதை நீதருவீர்கள் அடியேன் சம்மதையைத்திருத்துவீர்கள் உங்களோவாசஞ்செய்யப்பட்ட பாகங்கள் தானே செய்வேன் மறுப்பிசேல் என் மனைவியைக்கொண் டியற்றிவைப்பேன் ஐயோ! தாமத்தாற் சோமத்தைத் தினோயான உங்கள் வதனங்கள் வருந்திபோகின்றதே! அனலா லேற்கும் வேகின்றதே! என்றசைக்கும்.

புண்டரீக பத்தினிப் பார்த்த பஞ்சகங்கைகள் முனீன்பரர்களுக்கும் காணுதற் கரிதான காம்மாதாபிதாவை வாட்டப்பத்தினி கோட்டானுக்குப் புலப்பட்ட காரணமேது இதவர் செய்தருது என்றெனிந்த கோபம்மிரித்து அடா! தன்மார்க்கா அறிவிலா மூர்க்க! பஞ்சமா பாதக! எமகாதக! சிக்கிரம இவ்விடம் விட்டு பிரோபோவென்றதட்டிம்பொழுதுண்டிரு வாட்டுடன் பணிக்து முனிவரனிகளே உங்களுடைய தாபதேயத்தையும் யாக்காதிப்புகளின் செயிர்த்திர்களோ! மனைவும்திருவாய் மலர்ந்தருளினீரயின் இக்கணம் இவ்விடம்விட்டு போதிதென்னச் சாற்றப் பஞ்சகங்கைகள் தன்தன் தாபத்தைப்பிரன்று முக்குடமனிலி தே இப்பாதகன்செய்திருமென் றறைத்து இடிவிழுந்தபித்திற்குப் போலிருவரைக்கப் புண்டரிகபத்தினிக்கன் தேவரை வந்திலரா ? உண்மையைச் சொலுவுக்கனை, பஞ்சகங்கைகள் கோபித்தனி முன்னம் விழுனி ரவின்கிரங்குக்குரு சொல்லிவிட்டோம்ரு வரவினி பன்னிரண்டு பேருஞ் சென்னையம்பி புரிதவித்திபதையிற் றரிவிலிலோம் போபோடியென், புண்டரீகன் முகமுடிகளை பன்னிரண்டுபேரும் பட்டு கெடுகிடைத்த அதிசதேசங்கள் கடந்து இக்கரனையடைந்து வாசலில் ஸ்நானஞ்செய்யாமலும் உங்க எங்களுடனானென்னக்கூடாதென்றிடி. இவ்வார்த்தையிற் தன்னிறுல் யான்செய்தபஞ்சபாதகங்கள் உன்கன் சொக்கமாருன்னைக்குப் பலோகஞ்சொச்சமாகப் பாதியிலிறக்காம் பரித்திரமாவதற்கோர் தடையுமுண்டோ! கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்யாமல் தரிசனமாத்காலேயோ பஞ்சகன்னிகைட் தினமான உங்கள் தரிசனம் பெற்றேன் பாபநிவர்த்தியடைந்தனென்னென்பது மேலைக்குமோ யானறியேன்' னைப்பணிந்தப் பலகாரங்கள் செய்வதற்காகத் தன் நாயகியை விளித்தார்.

அதற்குப் பஞ்சகங்கைகள் அடா மடையாகடையா ஒருவாரத்தா ஆகாரமுமெனும் பழமொழிப்படி ச்செய்ய யோத்தாய் இனி டிவ்விடமெங்களை வாரம்திசெய்யத் தாருரித்தாய் உன்மனைவியை யிங்கழைக்கவேவேண்டாம் நீயிருந்திருக்கவேவேண்டாமென் றசைத்தக்கொண்டே அதிதிகளாய்ப் பாகங்கள்செய்யும்போது, புண்டரீகன் வஸ்திரத்தைக் காற்றுமாட்டாமல் மின்னுர் தஞ்ச மனைவியை விளித்தார்.

பஞ்சகங்கைகள் அடாமுடா எங்களைக் கண்டு கொண்ட திருடா உன் மனைவி யிருவரால் காங்கை விவிடம் விட்டிப்போதே நீங்குவோம் குக்குடமுனி க்குப் பக்குவபாகமில்லாமையாற் சோபிப்பார் உன்னைச் சாபிப்பாரென புண்டரீகன் குக்குடமுனி பாலே போ யிருக்கிறானெப் பஞ்சகங்கைகள் தாய்தந்தையாக்குச் சேவைசெய்யப்போயிருந்திருவெப் புண்டரீகன்

உனையுனக்கெதிர்ந்த நீதிப பரும் தாய்தன்தக்கு
ள்சேனை செய்யப்போனாரா? மாதாபிதா தாரம்பத்திரர்
வாருனை நீங்கினவர் அன்னேதானதைமே லவாக்கொள்
வாரா! வெனச் சுண்டைசெய்யர்.

பஞ்சகல்யாணத்தள் அடாரி புண்டரீகா அன்னையும்
பிதாவும் முன்னறி தெய்வமென்ப தறியாரோ மாதா
பிதா குருதெய்வமென்னும் கன்றில்லாதாரே முதல்
கண்ட தெய்வமாகுமு இரண்டாவது பாதனேசெய்த
பிதாவாகும், மூன்றாவது ஞானமார்க்கம் புரிவிக்கும் கு
ருவாகும் கன்றாவது மோகமுனிவர்க்குத் தெய்வமாகும்
முதற்படியிலேறுமல் மூன்றும்படியிற் பாய்வாருண்
டோ! அதுபோலப் பத்துமாதஞ் சுமந்து பலவாதனை
களாற் பிடிக்கப்பட்டுப் பிரசுதவேதனையால் ம்மனை
கெட்டுப் பேற்றும் களித்துத் தன்னுதிரத்தை பூட்டி
வளர்த்தமாதாவும், பலபாடுபட்டுத் தேகத்தைவிட்
டுப் புதல்வனையே முதல்வனாக எண்ணித் தன்னுயிரை
ப்போற் பாதுகாத்து வளர்த்த பிதாவும் அருமைகள்
கரும்- எல்லார்களுடைய உயிரிலுடன் கடக்கரும் இறை
குடிகளில் பாகஞ்செய்து படைக்கவும் செய்த
கொடிய பாதகருடைய உனக்கு மாதாபிதாக்களுக்குச்
செய்யும் பூசையின் மகிமை தெரியுமோ?. முதுமைப்ப
ருவமுன்ன தாய்தன்னையனைக் கஷ்டத்தும் குள்ளாக்கி
இடையிலொரு மனையாட்டியைச் சுமக்குமொண்டெக்
க ரீ அன்னை தாகைகளி வைதனி வார்சையின் பல
னே யிதுவோ! ஈரிரை பத்தர்களுக்கும்-ஜீவன்முத்த
ர்களுக்கும் குருபத்தினென்றெ பேர் கிடைக்காமல் மா
தாபிதாவைத் தோன்மேலேற்றிக்கொண்டி திரிக்கலுது
க்குக் குருபக்தனென்ற பேர் கிடைத்ததை ரீ கேட்ட
வில்லையோ சான்றோர்களிடம் பரிகலித்தில்லையோ ஸ்ரீகு
காயர் தனக்குக் குருவாகிய வசிஷ்டர் தர்சனமில்ல
தசரதர் முதலானவர்களுடைய வாக்கியத்தைக் கடக்
க மாதாவாகியத்தைப் பரிபாலனஞ் செய்பவனிலே
யே விருத்தி கொழுகன் கௌதன் முதலானவர்க
ள் கெருங்குண்டருஞ் சபையில் வந்த ஸ்ரீபரசர் மு
னிவனையும் குருசாரியனையும் வணங்காமல் முன்
வர் தன்தையைவணங்கிப் பிரானின் மேன்மையைச் ச
பைக்குத்தெரிக்கலில்லையோ ஒருவனன்றி இருவர் புண
ர்தல் மாகாற்றமென் றறிந்திருந்தும் மாதாவாகியத்தா
ல் மூவரும் ஓர் கன்னிமகளைக் கூடியிருக்கலில்லையோ
பாண்டி மனஞ்செய்வோனுக்குப்பரகதியில்லையென
த் தெரிந்திருந்தும் மாதாவாகியத்தைத் தடுக்கக்கூடா
க்குறைபால் சகோதர ஸ்திரீனோ பியோசர் புனலில்லி
யோ இவ்வனைமோகிமையான மாதாபிதாக்களைபேர்

செய்த செய்வதுயே உனமுதலதைப் பார்க்கலாருமோ
குருதெய்வம் தாசம் புத்திரர் மித்திரர்களை வெவ்வேறு
சம்பாதித்துக் கொள்ளலாம் மாதாபிதாவைக் கீப்பாதி
க்கக்கூடுமோ கர்ப்பத்தில் வைத்துக்கொண்டெர்பாத
தனை எடுத்தலைத்து வடந்தற்குச் சனைசனைக் கொ
ம்புக் கொடுத்துக் கொடுத்தாலும் சிகாருமோமார்மீதும்
சொன்மேலும் மடிமேலும் வைத்துப் பாதுகாத்த பிதா
வுக்குத் தாயன் செய்யும்கைமாறு கொன்றுதின்கலி
துனாகின்றதோ பெற்றமனம் பித்து கின்னைமனக்கல்
துடைத்தவுலியுங் கடப்பரோ மக்கள்மேற் காதலென்
னும்பழமையிழன் புத்தாபேதையுலைக் காட்டியிருப்ப
தால்இவ்வளவுன்புள்ள மாதாபிதாக்கள் மனம்கோத
கோயொத்தினா வந்தாலோர்மிபோசன்முனேடோ அ
ப்பகைத்தைக் கோக்கும் சொற்பமானதோகையைப்ச
மத்துகொண்வெத்த தோஷிபாபெ உன்னுடன்பேசவுங்
கூடுமோமாதாவையொருகாலும்மறக்கவேண்டாமென்
றும் தந்தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லையென்றும் சொல்
லும் பழமொழிமெய்யாபெய்ய மாதாபிதாக்கள் சே
வையிற்சிறந்த குல்குடிஷிக்குப் பஞ்சகல்யாணகளைய
தாக்கள் பணிவிடை செய்வதுபிரத்தியகமாய்ப் பார்த்
த ரீ சன்னகைசெய்யக்கூடுமோ வென்றுரைத்துக் கொ
ண்டே சகல பாவங்களுஞ்செய்து முடித்து அத்தரத்தா
மாய் மறைந்தார்கள்.

அவ்வாச்சரியத்தைக் கண்ட புண்டரீகபக்தன்உ
டனே அவ்விடம்விட்டு நீங்கித் தன்தையாபிடமைடக்
ர ரிகல்களில் வந்தனஞ் செய்து காலடிபடித் தாய்
சன்னதியை அறிவித்தி தோன்மேலேற்றிக்கொண்
டு சாமத்தினிகையிலே மனையாள்கமந்துகொண்டுவரப் ப
ண்டரியை யடைந்து ஒருகால்தங்கி மறுகால் அப்ப
டியே புறப்பட்டுக் குருபக்த விவேபாபிளைத் தினி
லோகங்களும் போற்றவாருலையடைந்துகல்லைவி
ற் றுப்பாகையை ஸ்வாகஞ்செய்வித்து அவர்கள் பா
தத்தற்றருளு. அவர்களுக்குச் செய்யவேண்டிய பணி
விடைகள் செய்துமுடித்தபின் மாதாபிதாக்க ளிடம்
விடைபெற்றுக்கொண்டு,

குர்குடரிஷி ஞரீரத்தை வடைத்த அம்ம
தாரிஷிக்கு வந்தனம்புரிந்து அவர் மன்றப்பிரபுவை
தேற்றித்த மகாவாக்கிய மர்மங்களர்த்தங்களோடு ஆ
னந்தங்கொண்டு அவரிடம் தனக்குற்ற சக்தியங்களை
யெல்லாம் சிலர்த்திசெய்துகொண்டு பூரணயோகம்
பெற்றுக்கொண்டி அவராலும் தாய்தையர் பாற்
சென்று தனக்குக் கிடைத்த பிரமானந்தத்தின் மாட்சி

வாட்டினமையும் மோட்சவாட்டினையும்புகழ்ந்து அவ
ர்களைக் காவடியிலேற்றிக்கொண்டி பண்டரினை யடை
ந்து தாய்தன்தையனாரிடோறுமதிகமியிற் சக்தியா
கா திக்குக் கொண்போய் ஸ்நானஞ்செய்வித்து பா
தபூசை முதலானவைகளுஞ்செய்து விட்டித்தொண்
டோபோய் வட்டருகினான பதார்த்தங்களைப்புசட்டிச்
சயனிக்கச்செய்து பின்பு தான்புசித்துப் பிரம்ஞா
நிஷ்டையிற் செறிந்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கும் காலத்தில், பண்டரபுரத்தக்க
ருகாவே கோபாலபுரியிருக்கும் சுத்தாவலியெனும் ஓ
உத்தமி பகவானிடம் விவ கஞ்செய்வேனன்றி மற்ற
ப் பாமனனுடிய பெனக்குறித்துத் தவஞ்செய்தாலும்
தவர்களைக் கனவிலும் நினேபேனென் றறிதொண்டி
ருக்ண பரமாத்மனுடைய காமன்றி வேறு கா
மத்தை மறக்கும் நினையாமல் உத்மானதஞ் செய்
துகொண்டு கூயவனது பரியக்கம்விவாகமின்றி இரு
க்குங்காலத்தில், அப்புண்ணியவதியைச் சோதிக்கவே
ண்டிப்பகவான் பரமனது குருவுடன்போய் அவ்வி
லவின் முன்னின்று ஓ! பெண்ணே உன் தவத்துக்கு
மெச்சினேன் உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கேளென
த் திருவாய்மலர்ந்தருள அப்பத்தினி விடாமலனைப் ப
ணிக்து ஓ! ஸ்வாமி பகவான்வந்து என்னைவிவாகஞ்செ
ய்யும்படியான வரமே வேனக்குத்தேவையெனத் தொ
முப், பர்வதிபோன் ஓ! மாதாசே பகவானைக்குறித்
திதுவான்பரிபக்தர் தவஞ்செய்து ரிஷிரேயோசனமாஞ்
ய் ஏனெனின் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் பயுத்காவதாரமாய்மலை
லஷ்திதியையடைந்திருக்குஞான் ருக்மணிபுவினே
பிரியாம லிருக்கின்றனாலும் என்னேவிவாகஞ்செய்து
க்கொள்ளென் றதைபு அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்ட ம
ப்பதிவிரதை மிகவும் முனிவுகொண்டவளாய் ஓ! வ
ர்மிபகவானுக்கு யாலியிட கினைத்த என்னை நீசே
ருவ தத்தமோ! ஒருவனுக் கைப்பாலாலின்றதிரு
வுனே மறக்கும் நினைக்கலாமோ! விபாரினையப்பே
ன்ற சுபசாரி இவ்வுலகிலுண்டோ பிதர் மனோவாசே இ
ச்சிப்பவர் எனிக்கப்படுவோர்களோ! காருகவனத்து ரி
ஷிகளின் பத்தினிகளைக் கற்பழித்தபோதும முனி
வர் இட்ட சாபமபோதாதோ ! என்னுடைய சாபமும்
பெறவேண்டுமோ! அத்திமகாரிஷியின் கனத்திமான
அருகுபாதேனியைச்சோதிக்கப் போய்ப் பங்கமடைந்
தை மறக்கலிட்டீசோ காமத்தால் ரியமத்தைத் த
ந்து விட்டீரோ வென்றனைக்கும் வார்த்தைகளைக்
கேட்ட ருக்ருபத்துடன்வந்த பகவான் வெப்பும்
ரி கிருஷ்ணபரமாத்ம ஸ்வரூபமாய்க் காட்சிகொடு

ந்து ஓ பெண்ணே உன் கற்பைச் சோதிக்கும் நிமித்த
மே மமஸ்வரூபத்துடன்வந்துன்மனதைக் கொதிக்க
ச்செய்தேன் ஓ பதிவிரதாசிரோன்மணி என்னைக்குறித்
து தெனசெய்த் தவஞ்செய்த காரணமேதோ! உனக்கு
த் தேவையானதேதோ, வெனக் கேட்கும் தருவாயில்
ருக்மணியம்மை மகாலீக்காரணமல் பலவிடங்களிற்
தேடி அங்குவக்தடைந்து தனித்துப் பேசுமிருவரையு
ம் பார்த்தக குரோதம் மேலிட்டுப் பகவானைப் பணி
யாமல் நிற்கும்போது, அவ்வத்தமி ஆ ஆ என்னுண்ட
வனிடம் வக்திப் பேசாமலும் பணியாமலும் இத்த ருக்
மணி அகமடைந்திருக்கும் காரணமேன் ஓரசன் புத்
திரிக் கிவ்வளவக்கார மிருக்கலாமா, வகை கொடுன
ன்றிசனிலொருவனே வென மதித்துக் குறிக்கா
மலும் தொழாமலும் எழாமலும் பகவான்கேட்டவிரு
வருத்தாஞ் சேவைதற்கும் கூடாமலும் இவனெனிக்
கருணத்தில்பிரதானமாகும் குரோதத்தால் ஒருவார்த்
தையு மாடாமல் மௌனமாயிருக்கான்பகவானே இரு
வருடைய மேற்றுபவத்தை ஆராய்வதிற் சித்தத்தை
வைத்து ருக்மணியை அழைக்காமலிருந்துவிட்டார்
ருக்மணிபோ இவர்கள் குற்றவாளிகளாவபடியிருவரே
யே தேன்கொட்டிய இருகோப்போ விருத்திக்குர்க
ளிவிவேர்களைப் பார்க்கக் கூடாதெனத் தியானித்து
த் தலகுசெய்யயோகித்து ரிஷியாசிரமங்களே யாசித்த
த இன்டிரனைத்தி ரேவேரித்து அசேசமான தவ
ருசெய்யத்தொடங்கினர்.

பகவான் ருக்மணியின் பிளைவத்தை தவிர்த்தல

ருஷிரேனென் றம்மாதைச் சம்மதப்படுத்தித் தின்டிர
வனத்துக்கும் பண்டரிக்கும் சமீபத்திலேயும் சகரி
யாகா ரதிலிருந்தி அசுரனாயிர்சென்று தாய்தன்தை
யர்க் கன்பாய்பூசைசெய்யும் பூரண பிரம்ஞானியாகி
ய புண்டரீகபக்தனைக் கண்டிதுவரைதவிகொண்டி குரும
னியை மறந்து அசைவற்றுள்ள ஓ புண்டரீக தாய்
தன்தையர் சேவைசெய்வதற்கு ரீ யொருத்தனை யில்
லையோ பிறந்தாய் குருபத்தினைக் கினையென்றுனைக்
குத் தகாது உனக்கு ரீயே ஒப்பாரும் உன்னுடைய ரி
ரதத்துக்கு வந்தேன் அரிபசேவை தந்தேன் ரிக்ரமு
னக்குத்தேவையான வரங்கேட்பாயாகவெனத், திருவா
ய்மலர் தருளியதைக்கேட்ட புண்டரீகபக்தன் ப
கவீனை சோக்காமல் ரீவி ரியாசென்று லீலை, ப
வான் ஓ ஒபில்லா வுக்தமினை வசதேவருக்கும் தே
வாதிதேவர்களும் மகவாய்ப் பிறந்த பகவானென் றறிந்து
த் தொன்னெவப், புண்டரீகபக்தன் ஓ அதிபரக்தாம
நான கினையாதிருக்வு முற்முடிபோட்டிதற்போசே

த்தில் வெருகோயில் சின்னகொக்கோ இதோ இக் கென்கல்லில்பேத் சுமித்தன்பிரபாவின் மகாபிதாக்களு க்குச்செய்யும் பூசையைமுடித்துத் தேவையானவரங் கேட்கச்சொல்லுதோனென் றோத்துஷ்னேரசனை கட்கன்புடன் பூசைசெய்துமுடித்தபின் அவர்களைக்கா வடி யிகேகித்கொண்டு பகவானைகோக்கி ஓ ல்வாமீ என் தாய்தக்கையை விட்டிற்கொண்டோபோ பன்னமுண் பித்த வருஷோ னைபபரியந்த மின்னுயிருந்தேனென் நே வரும் முன்ன மனித்தனுப்பமைய வென்ற தித் கக்கருணநியாள பகவன் ஓ புண்டரீக பக்தனே நீ வருநெபரியந்தம் நடியும் பேர்த்தூவக்கமல் உன்ன சயத்தும் காத்துக்கொண்டருக்கின்றேன் சிக்கிரம் வரு வாபாவென் ருக்யாபிக்கப் புண்டரீகபக்தன் தொழு து விட்டிற்சென், மூலப்பதுக் கன்முதலானவையுட் டிப் பாராட்டி ஓ என் தாய்தக்கதேவி யுலொண்ட கோடி பிரமனடகாயசாரிய சிவாசார்யர், பணர் சத்ர பகர கதிதசத்தில எழுந்தருளியிருக்கின்றார் தேவரிக ளுத்தரவு கொடுத்தாபோ யவரிடம் தேவையானவர பெற்றுக்கொள்ளுகிறே னெனப் பணிய

அம்மாதாபிதா ஓ என்களும் பாலனே நீயொ ருவன் தரித்து வரம்பெற்றுக்கொள்ளுதலாற் பி யோசனமேது இவ்வுலகிலுள்ளோ ரனைவரும் தரித்து க் காட்டியடையும்படியான சூட்செய்வாயாகில் மா ட்னைமைய வடைவாயென் றறையப்புண்டரிகபக்தன் மகாபாக்கியம்தங்கள் கட்டளையின்படி.யேசெய்வேனென ன் றவர்கள் தான்கலிறெழுது இனி விண்ணை இட் பண்டரியிற்றனே தங்கச்செய்கிறேனென் றன்னி வி ட்டனவிட்டுப் புறப்பட்டி.

ஓ ஓ ஸ்ரீமகாராயணாகக் கண்ணாரக்கண்டோம் ஆ னந்தகொண்டோம் இனிபெறும்படியான வரமும் வே ண்டியதோ வென்றுகாத்துக் கொண்டேபோம்த் தக் தைசொன்மிக்க மந்திரமில்லே யெனத் ஞானத்தில் நின்ற படி பகவானைப்பார்த்துக் கரங்கூப்பச்சேர்த்த ஓ பகவா னே எனக்குத்தேவையான வரம் தாங்களிப்படியேயி ன்று சகலருக்குந்தரிசனத்தந்து காத்தினிப்பதே யெ ன்றுரைத்துப் பகவானருளிற்சென்றால் வேறுவரம் தக் ஷ மறைத்தருளுவா ரிதனும் நன்றதாய் வாங்குக் கா னிவரும் ஆண்டவன் முன்வந்தகன்ற லபாரத்துக் ருட்படவேண்டுமென் றன்னிப் பலவாருகவெண்ணிப் பகவான்பார்த்தபடி சமாதிகிஷ்டைசேர்ந்து பிரிரு தத்திலிருந்துபோற்று பிரமனாக்கத்தாற் கனிகூர்ந்த ச கலசங்கடங்களுந் தீர்த்த தன்னீரமந்து தேகம்பரனே பிரத்த கொல்லுக்குவலிருந்த சடபாதங்கப்போ லாகவதக் கைகளைக் கப்பிச்சென்கின்றார்.

பகவானே இதோ புண்டரீகபக்தன் வர்தான்சம் ணமக் கன்வெத்தானென் றன்பின்மே லீட்டடா லவ ணக் கனித்தவாக்கின்படி அவசவற அப்புண்டரீகபக்த ன் வரவுக் கெதிர்பார்த்தபடி அசைவறநின்ற புண்டரீக பக்தன்சமாதியையுங் காலபரியந்தம் சுபரூபத்துடன் சகலருக்கும் காட்டிகொடுத்துத் தன்னெதிரில் நின்றப டி சமாதியடைந்த புண்டரீதபக்தனைப் புகழ்ந்து மிவு ம் மகிழ்ந்து அவனைப்பார்த்தபடியே லொருபாயாய் நின் றார்.

புண்டரியென்ன முனித் தங்கியிருப்பதால் பண் டரிரதனென்றும், சட்டென்னும் செங்கல்மேலிற்ப தால் இட்டோபவென்றும், ஈவர்த்து வரங்கேட்டுனை ன்றுரைபபரியந்தம் இப்படியே நிற்கின்றேனைப் புண்ட ரீகபக்தனுக்குவசமளித்தால் புண்டரீகரதனென்று ம், பகவானுக்கு நாமங்களேற்பட்டன.

புண்டரீகபக்தன்வரலாறு முற்றிற்று.

நூல்வரலாறு.

ஸ்ரீ அதிவான்டாகோடி மிமான்ட காயகராயி ஸ்ரீமக்காராயணர் வீற்றிருக்கும் பூலோகவைகுந்தமாகியு ம் பிரமனகத்தாற் றன்னேமறந்திருக்கும் ஜீவன்முக் தர்க ருலாவு மிடமாகியும் அஷ்டசக்தயோகங்களாற் சகலசித்திகளையுமடைக்கனித்தர்கள் சஞ்சரிக்குமாதி யும் திருமூர்த்திகளையுபாசிக்கும் பக்தர்களும் வேதமாதி களே ஓதியுணர்ந்த ரிஷிமான்களும் நிறைந்திருக்கும் ஈ டாயையும் ஆகாசகாசத் ஜெகக்கரத் சாம்சரத பத்திரத் வன்னும் கான்குயிற்முற்சுட்டியிருக்கும் மத்தியிலுள் ள கொடிக்கப்பத்துக் கினையாகிய இடையிலுள்ள ப ண்டரிகத்தன் றுணைப்பதாயும் சத்ததருமெந்தத்தி க்கலும் காதப்பிரமம் முழங்கும் பண்டரபுரத்தில் கலி யுகாதி - சகுகூ-ம் வருஷத்தில் இப்புவுலகோரீடை தத் திருவவதாரஞ்செய்தருளி ஏனேக அற்புதங்களைக் காண்பித்து டாகூர்தேசத்தி லவதாரஞ்செய்தருளிய இ ராம்தாஸ் ஸ்வாமிகளுக்கு மவருடனவர்த இராஜன்முத வானவர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் மூவர்களுக்கு மன் னமுண்பித்து அச்சுவாமிகட்குமுன்விஷ்ணுஸ்வருபமா ய் நின்று பலருனவாக்கெங்களைப் புகன்று சபாகூபம்

வருஷத்தில் தன்னுடன் பொத்தியோடும் வாஜலகு க்குவர ஏழுநாள்பரியந்த மனவையுங்கூப்பிட்டுப் பா மபதத்துக்கு வாருங்களெனக் கும்பிட்டுச் சகலரும் வாததற்காகப் பின்னிட்டு மிகவும் விசார்நுப்பட்டுப் பிரசாதியில்லையென முன்னிட்டு அறியாகிர்த்தியை யிவ்வுலகில் கட்டி ஜெயவிட்டல் ஜெயவிட்டல் என்று னைத்துக்கொண்டே தன்னுடன் வந்த-உ-பேருடனு காயத்திற்போரும் நுக்காராமென்பவனைப்பார்த்த.

இன்டிரவனத்திலிருக்கும் உத்தவதித்தர் முதலா னவர்களும் பிரமாவதாரனை காபாஜிதித்தரிடம்போய் வலம்வந்து பணிந்து அவர் தான்களிற் றங்களுடைய ந யனங்களை பணிந்து நுக்காராம்வானிற்போரும்விஷ்ணை யையுரைக்க.

மகாபோகியான காபாஜிதித்தர் உத்தவதித்தரமு தலானவர்களைக்கையமர்த்தித் நுக்காராமருக்கு வந்த னைப்புரிந்து மிகவும்பரிந்து உல்லாசத்தாற்றிரிந்து மகா த்பரவெனத்தெரிந்து சத்தோஷம்புரிந்து புதபப்களைச் சொரிந்து ஆனந்தச்சொண்டு விசதையெனவிண்டு நீர் செய்ததேதொண்டு பாண்டியஞ்செய்தவர்பண்டு கல்லவ ரத்தத்தால்விண்டு தியமனதைக் கொன்று காமாதிகளை வென்று ரானென்பதனை மென்று சற்றுமில்லாமற் றின்று எங்கேபோதிறினின்று பேசலாகாதா கின்று அடியேன் முடனென்று கில்லும் கில்லுமென்றுன் பாமொழிகளைப் புகன்று சற்கோஷ மேலீட்டாலானந் த தித்தனஞ் செயத்தொடங்கினர்.

உத்தவதித்தர் முதலானவர்களும் அவருடன்தா ன்டவஞ்செய்து காபாஜிதித்தரைப் பலவகைமாய் கிதத் தி ஆனந்தின் மேலிருத்தி ஓ எங்கள் சத்குருநாதனே மெஞ்ஞான போதனையாகாயத்திற்போது முத்தம செ வர் சத்தலோகத்திற்குப் போன்றார் இதான் பரியந்த மெங்கிருந்தார் சொல்லும் சுவாமிவெனத்தொழ.

நாபாஜிதித்தர் காமின்றுசெய்த பாக்கியமேபாக்கி யமெனச் சுத்தோஷித்தராய் அகப்குளிர்த்தமுகம்மல ர்ந்து ஓ தித்தர்களே மிகவும் பரிசுத்தாகனே இவருடை யபெருமையை யென்னுருவனுளவாக்கப் போமோ ஆதிசேஷனுலும் விரிக்கப்போமோ தேவர்களாலுந் து திக்கப்போமோமுவராலும் மதிக்கப்போமோ கூடாத யினுமனதத் தெரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுகிறேன.

அசுவமை குப்தரலுஞ் சப்தலோகமு மதியு மெ ன்பதைப்போல அதிருப்தாராய்ப் பண்டரபுரியின் சமீப

ப்பி அக்பர்பாதுஷாவைவாட்டி அவண்டாகாக நாதே சுவர்கோயிலே மேற்குமுகமர்த்திருப்பச்செய்து சத தோடி கீர்த்தனகளால் ராமாயணத்தை முடிக்கவேண்டி னம்கொண்டு பாதிகீர்த்தனைகளிப்பாடி விருத்தாப்பி கேஷிட்டித்தேகத்தைவிட்டி முற்றுத்தீர்த்தனைகளிப்பா டி ராமாயணத்தை முடிக்கவேண்டி இரவுந்துக்காராமா ய்ப்பிறகு பாடி முடித்துப் பரமபதத்தி விருத்துவத்த படியே இப்போது பொற்றியுடன் மைருக்கத்திற்குப் போயின்றரெனப்புகல.

உத்தவதித்தர் ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவானிடம் பிரேமப தேசம்பெற்றுச் சாஸ்தாத் காரத்தையடைந்த உத்தவர் இவ்வுலகில் குழல்தையாய் வரவேண்டியகாரணமேதென தெரியச்சொலலும் சுவாமியென்ன.

நாபாஜிதித்தர் உத்தமரொருவரே இவ்வுலகிலவ தாரஞ்செய்யவில்லே, வால்மீகர்-வியாசர்-சுகர்-அக்ரூர ன் - அருணன்-தாசகன்-பிரமர-விஷ்ணு-ருத்ரர்ன்-ஆதி சத்தி முதலானவரகளு மிவ்வுலகி லவதாரஞ்செய்துக் குவிசகர் தர்மத்தையும், உலகம் பிரீடமடைத்த மர்ம தத்தையும், சனஞ்தியானத்தையும், பிரமக்ஞானத்தை யும், இவ்வுலகிலுள்ள மாந்தர்களுக்குப் போதிக்கவித்தர ர்பனென்ன.

உத்தவதித்தர் இவ்வுலகிலென்ன விபரீதம் கடத் தாதென்று இவர்களெல்லா முவதாரஞ்செய்தார்களென் ன்ன.

நாபாஜிதித்தர் இவ்வுலகில் கலிபிறக்கு பரிகரித் து மகாராஜனும் ஸ்ரீமத்-பாகவதபரியந்தமிக்கதிபு கத்தி லென் கலஜபத்தைக் காட்டமாட்டேனென்று வாக்குதத்தஞ் செய்திருந்தும் கலிசல மருத்துவத்தால் அனேகர்களுக்கு விபரீதஞ்சம்பவிடாமி 'ஒற்றுமை யுள்ள மனமிண்டாநித் தித்தபார்த்தினை போதல்' புண் ணியதித்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தல் 'தேவாலயங்களே ப்பிரதக்ஷணஞ்செய்தல், திர்முர்த்திகளின் ஸ்வரூபங்க ளாகிய சிவகேசவர்களே ஸ்ரீ ராதித்தல்,பெரியோர்களே தே ரித்தல்'மாதாபிதாக்களேப்பூஜித்தல்,பக்தசகித்தரங்களே வரிசித்தல், மோகஸ்தர்த்தனத தூரித்தல், ஸ்ரியாசங்கி ர்த்தனங கோவிந்தல், தினமற்க பிரமஞ்ஞானிகளேப் பூசித்தல், வேதபாராயணங்களோச்சாரித்தல், வேதா க்தவாக்கியங்களேப் போதித்தல், ஆரியர் முதலானவ ளைக் கண்டேழல், எதிர்கொண்டு தொழல், சாதுக்களு க்கு கீரசட்டல், மலர்மாலைகளேச் சூட்டல், தூபதீபங் களைக் காட்டல் இஷ்டபதார்த்தங்களே பூட்டல், அவர் தொல்லியில் மனதைகாட்டல், அதிதிகட் கன்னம் பரிமாருதல், அடியார் சங்கத்திற் சேருதல், முதலான நற்குணங்கள் குறைத்து பெரியோர்களினத் தூஷித்தல், பேதைபர்களைப் பூஷித்தல்,சத்திலவான்களைக் கெடித்த ல் தர்மஞ்செய்வோரைத் தடுத்தல்,நாசெட்கரும்பொரு ன் கொடித்தல், தாமமவர்க்கே தொடித்தல், சாத்தகங்க ள் சங்கம் விடுதல், சன்டாளர் சம்பம் பதித்தல், சூதா டல், வாத்டல், மதீன்னியத்தொண்டாடல், மாதாவி டன் வம்பாடல்,சொன்ன மிருதியாறு அள்ளுதல், சுரா பானத்தைக் கொள்ளுதல், ஸ்துஷனவார்த்தைகள் விஷ் ஸ்துல் முதலான ஸ்ருவங்களை நிறைத்து சரிதை திரி வய யோக ஞானமென்னும் ஒருவழியிலுஞ் செல்லாம ல் துரிய நிருஷ்டியில் நில்லாமல்,துரியமென்றுஞ்சொ ல்லாமல், அஞ்ஞானமனதைக் கொல்லாமல் பரஞ்ஜோதி ஸியே பல்லாமல் குலஸ்திரனைப் புல்லாமல் ஒருநாற்கு ணமு மில்லாமல் அகமமதையை வெல்லாமல்,-பரிபகர் மங்களேயே செய்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில்' அக்னி னிக்குச்சகாயமான காற்றைப்போல முவர்தேவர் மற் றியாவர்மீதும் குரோதங்கொண்டு பிரபஞ்சத்தில்தெதிர் ருஷ்டிசெய்த விசுவாமித்திரருடைய கோபமானதேப த்தினிருந் துதித்த கறுக்கறிறமும்பெருத்தஉடலும்பரு த்தவயிறும் சனித்தமுகமும் மினிர்த்தமயிரும் கடிவரை ஞ்சமும், கர்வமிருதியும்,பல்லிற்சதையும், சொல்லிற்பு றையும்,கொல்லுங்கையும்குழ்லருணமுழுள்ளஆரா பே ன்னுக் துடிக்கர் மிகவும் முசிக்கர் மோசலமாமுனி னுல்லில்நிர்ணமடைத்து மோசல்மான்மலல்லிறே பேர் பெற்று ஆசாங்கம்பெற்றுத் தோன்னில் மகாவிரத ளோப்போம் சஞ்சரித்து, மகாலோர்களோன்னும் பெரி யோர்களென்னும் பாரமல்,நிருவருமென்னுநிர்முரமா ல்முன்பின் தெரியாமல்,பாபமென்னுங்-குரியாமல்,அ தட்டி, வர்ல்வக்கட்டித் திட்டி,மதுமங்களங்களோப் பக ட்டி, வாள்களேச் சுழற்றி, மனமடுக்க பிரம்டிப் பின் தொடர்க்க வெட்டிக், குடிகளேச்சுட்டில் விரட்டி, ல்நிகளின் மாங்கல்யங்களேக் கழற்றிப் பூமியிலிழித் ரிப் புரட்டி, மானபங்கஞ்செய்து நிலங்களேக்கொய்து வரிசிவக்கட்டி. வைது, ஜலமேறக்கத்களேயெய்து, குரி யம்சந்தைப் பார்ஷ்சிச் சதுரவலம்சத்தைக் தோற்கிக் யவம்சந்தைப் பார்ஷ்சிச் சதுரவலம்சத்தைக் தோற்கிக் காசிஸ்தலான புண்ணியதேஷத்திலிருந்தவரை பகுத்தாயை ருத்து மாயிசன்களே வதத்து, கன்றுத்தின்ற பருத்தி, வேதவாக்கியங்களே மறுத்து, லஞ்சியால்மிகவஞ்சித்து அஸ்டகாசத்துடன் கொக்கரித்தும், பிறருடைமை களேப் பறித்தும், பாழ்செத்மிகளே நெறித்து, விரிசை ங்களே அபகரித்து - வயர்களிற்கொள்ளேயடித்தும், தே

வாலயங்களேப் பொடித்து, இவ்விதரோசத்தால் அசுர ரீதிருன்றித், தர்மஞ்சற்றுயின்றி, உலகத்தைப் பாபம் மூடிக்கொண்டி மழைபொழியாமல், மந்திரம்பலிக்கா மல், காய்கனிகளு குரியஉஷ்ணத்தாலேதிர்ந்து பொசித் து வரிந்து, நிலிகளுல்லடி தப்பின் பங்கப்பட்டுத் தப் லிலேகெட்டு, இதுவென்ன விபரீதம், இதுவெற்ன அப வாதம், இதந்த ராவணன் வந்தாலே, இராவண ஜனிர் பெற்றோழுந்தாலே, இதந்த சோமுகன் வந்தாலே,ம னிவ்வனத்தில் வந்தாலே, வெள்ளை வாரணரிர் னருகி லிருக்கும் வேகவியாசர்முதலான சிஷ்டிகளெல்லாங்கூ டிச் சோர்க்லோகஞ்சென்று,தேவேந்திரன்பால் முறை யிட்டுத் தேவர்களும் சிஷ்டிகளும் புறப்பட்டு, வைகுந்த த்தையடைந்து தவம்புரிந்ததற்கிணடைந்து, ஆதிகி யென்ற கோஷத்துடன் ரவரத்தினகனிதமாணமேடை யில் கோடிசூரியப்பிரகாசமான சிங்காதனத்தில் வீற்றி ருக்கும்; ஸ்ரீமன்நாராயணரை வலம்வந்துபணிந்து அவர் தாள்களில் சுயனவுகளே யணிந்து, ஓ! ஸ்வாமி அகிலா ண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா அனுதாகதா பக்தவ த்சலா பரமதயாபரா அனந்தகுணா கமுகுணா கருட வாகனா சோபேயோரனை சங்குசக்கரா சதுர்புஜ பரிவைவ்ணு பரந்தாமா ஜனிதரா தாமோதரா மச்ச க்வாராவதாரா ராமலிங்கரரா ஓபகவான் ஓ கர்த் தனேயென்று முறையிடும்போது.

மேகவர்ணனு மகாவிஸ்ணுவானவர் - கையமர் த்தி ஓ சிஷ்டிகளே உங்களுக்கு கேரிட்டகுறைபேதென் று நிருவாய்மலர்ந்தருளினபோது, சகலருந்தொழுது கண்ணீர்விட்டழுது ஓ புருஷோத்தம புஷ்டிகாதா இக்கியுகத்தில் இகலோகத்திலுள்ள காதி, கயா, அவ தினுஷ், அயோத்திமுதலான புண்ணியஸ்தலங்களில் சோறுத்தி, சேலைத்தி, பிரமத்தி, குருஷத்தி, முதலான பாபங்கள் கேரிட்டுவர்களுடைய தர்மங்கள் கேட்டு, ஆத்தனர் காயத்தி நெருஞ்சிமுள் வேதமோ தல்-முமம்வனர்த்தல் - சுத்தியமுயர்தனஞ்செய்தல் முத லான காலகருமங்களே விலேத்துப் அன்மார்க்கமையம் த்துப் பொருளாசையால் மற்றவர்களுக்குக் குற் றேவல்செய்து பொருளையிழந்து ஏழைகளாகிய ஜனர் நிர்பர்களோ? தன் பலப்பிரதாபத்தால் வேதியர் சாது க்கள் முதலானவர்களிடம் பணிவிடைகள்வாங்கி அக ங்காரம் மிகுது மோங்கி, அனேஸ்திரீகளேப் புணர்ந்து காமாதுரர்களாயிருந்து இராஜநிதிவிசாரணையின்றி மத மச்சரங்கள் மேலிட்டிருக்கிறர்கள். லலிதோச பொருளாசையால் பொய்யிலன் பேசி அசுவிலேஸ்வி ம்ச குலம்வரதும் கற்று சோக்களேப் புனேர்க்கு வித் பகேசெய்து கொலே களவு தன் காமம் குரோதிகை யெ ன்னும் பஞ்சவர்பாதகத்துக் குட்பட்டிருக்கிறர்கள் ருத்திரரோ ஜனிதாளப் பிரம ருத்திரிய வலியக்க னில் விபரீத வழர்க்கு ருத்திரியர் வாயிலேக்காக்க வை யெனிஷ்டப்பதிரிக சகலரும் வரிப்பலவங்கட்டத் திட் டஞ்செய்துச் குரர்களாய்த் காமக் குரோதலோபங்களா ற் கட்டுண்டிருக்கிறர்கள். பஞ்சமாபே துகிக்கலோ; மேற்சொன்ன கன்று வர்ணத்தருக்கும் அதிபதிக ளாய் இஷ்டமான ல்நிதிகளேப்புணர்ந்த மேடைமாளி கையிலிருந்துக்கொண்டி குடும்பினர், பிரிப்புசெய்துக் கொம்பசவினராய் வரிப்பணம்வாங்கி மலர்மெத்தையி ற்றூங்கித் தேவாலயங்களே நிதானமடைந்தநிர்மாண பொடித்து கோநுரத்திசெய்து சாதுக்கள் பிராமனே கொய்து துண்டபின்னி இன்பத்துடனிருக்கிறர்கள். இ ல்விதகொடிசெய்களால் பாபமூலகத்தைச் சூழ்ந்துக்கொ ண்டி மழைநிபாழியாமல் காய்காமூலர்க்கு வனத்தி லிருந்தெங்களைத் தவஞ்செய்யக்கூடாமல் மநோரஞ்ச லவிருந்து உதரமடைக்கலம்புருந்து முறைவிட்டிக்கோ ள்னவர்தோமென்றிதொழுதழைத்திருந் தெய்தார்கள்

அதற்குஸ்ரீமந்நாராயணர் உலகனோகஷிக்குமந் த்தவர்களல தகர்குட்டரோ யோசிக்கதினாடங்கி னர், ஆதாவதுபோது அசுரரிற் குன்றிப் பதிவிரத த்தனக்கெடுமோ அப்போதேபாபம்மேலிடும் பாபமே விட்டால் மழைருன்றும்மழைருதைதால் தபஞ்பங்க மாம் தவசுபங்கமாதால் குலதர்மங்கெட்டுக் கோபி யாதிகள் மேலிட்டி உலகத்தைப்பாபம் மூடிக்கொள்ளு ம் இதனல் ஸ்ரீவர்களுக்கு வியர்திமுதலான பிடைகள் கெரிட்டி ஆயுள் குறைத்து காள்ரோபம்பர் போலார்களை வினாசத்துரித்துப் பூர்த்திபுயோகிக்கவேண்டியே ன்று ஸ்ரீவிலாசவாசரரிடம் பாபவினோசஞ்சித்திக்க அத ருகில்தபஞ்சதி பார்வதிசமேதராய் விநாயகனுட ராய் விக்னேசுவர் சுப்பிரமண்யர் கார்திகேயர் பிருங் கிரீ நாருவர்ச் வியாசிப்பதர் வசிஷ்டர் அகஸ்தியர் புலஸ்தியர் மிருகண்டர் மார்க்கண்டர் புலஸ்டர்முதலா னரியிருவரும் சனகாதி சித்தர்களும் அனேகம்கோடிபு தரணர்களும் புடைசூழ வைகுந்தத்திற்கெழுந்தருளி ஸ்ரீமந்நாராயணர்முன்ன, உடனேபன்னா புனதாரண முடையவராயெழுந்து ஒருவருக் கொருவர்வந்தனை வதிபசகேள்செய்துக்கொண்டி இருவரும் சமானராய்ச் சென்றவர்களினிலிருந்தருளிப் பிரமரால்மி முத லானவர்களுக்கு மாதனமளித்து கோபவார்த்தைகள் பேசும்போது, பரசர் வியாசர் சுகர் வால்மீகிமுதலா

னவர்களும் பரமேசுவரனைவணங்கி ஏழ்அகாசாடாத ராகவிதரா பஞ்சமுகா பாண்டரங்கா தீனகண்டா கிடலா கதா பார்வதிமேதா பூகணாதாரப்பாபாணு சர்வ பாபஹரணு திரிசூலகாலகாலு சதாசிவா மறுமாதேவா தேவதேவா ஓ! ஸ்வாமியெனத்தோத்திரஞ் செய்து பரமசிவனுரி டப்பாகதத்தில்விற்றிருக்கும் ஆதித்தியைப்பணிந்த ஓ! அம்மணி அக்னி சுக்தி கிரத்தினாக்தி சங்கரி உமா மஹேசுவரி கௌரி திரிபுரசுந்தரி திரிநேத்ரி திரிமலகா த்தினி ஓங்காரி மஹேன்மணி அன்னபூரணி ஓ! லோக மாதாவே யெனப்பலவித நாமங்களாய்த்தோத்திரஞ்செய்து, பிரமதேவனையும் சரஸ்வதியையும் மகாலட்சுமியையும்பணிந்து, அழுதகண்ணுக் தொழுகையுமாய் நிற்க.

அப்போதுபரமசிவனர் ஓ! நிஷிகுலசார்களே உங்களுக்குகேரிட்ட குறையென்றுகேட்கத் தபோதனர் ஓ! ஸ்வாமி இக்கலிபுகத்தில் மானிடர்கள் சான்றுவே தங்களையும்தள்ளிவிட்டார்கள், கொலைக்குரியவேதத்தை ன்திரமாகட்டார்கள், பரபகார்மங்களுக்குட் பட்டார்கள் கோழைத்தியாகத்தெட்டார்கள், முழ்காலத்திலிரணியனு னவன் தானேதேவனென்று அனேகசாஸ்திரங்களை யேறபடித்தத்தேவரும் மற்றியாவரும் தன்னையேவண ங்கும்படியாகச்செய்து தானேயனேகருக்குவேண்டிய வாக்களித்த ரானென்னுமாங்காரத்தாலழித்துப் போ னதைப்போலக் கலியுகமனிதர்களில் மிகவுங்கற்றசி லர் ஆனோ யுக்திவார்த்தைகளைச் சேர்த்து இதுதான் கடவுளை லுண்டாக்கப்பட்ட ஆதிவேதமென்றுனாத் துத் தங்கள்மதத்திற் பிரவேசிக்கச்செய்து தாங்கள் கெட்டதன்றிமற்றவர்களையுங்கெடித்துக் கொண்டுவரு இறார்கள், சிலர்பொருளாசையாலும் பூவையாசையா லும்மதுமாமிசங்களிலாசையாலும் ஆசார த்தைவிடித்து அனாசாரத்தையெடித்து னமதங்களிற் பிரவேசித்துமானிடர்களாலுண்டாக்கப் பட்டக்கட்டுக் கதைகளேவேதமென்று கம்பிப்பூசைசெய்னாய் மாமிசபு சமும்மதுபானமுஞ்செய்து வரிசையேயின்மிதாதர்களை ப்புனர்ந்து அதோகதிக்காளாயிருக்கிறார்கள், ஜீவகாருண் யத்தைவிதமாகக்கொண்டி ஜீவர்கள்பாதுகாக்கவதைக்கா மல் தங்கள்பெரியோர்களிருந்த ஆசாரத்தினிருந்துழ்ந்தெ ரனும் சிருபாலிய பாப்பிரமத்தையாவது திருந்தவுல்லி திராசுகர்த்தாவைய தங்களோபாவது தோத்திரஞ்செய் து மோக்ஷலாபமடையாமல் மூக்குறுப்புண்டவன் பலர் மூக்கையும் தன்கத்தணித்தகதைபோல யாதோராசரவி லாப்போய்ப்போகர்க்குட் பட்டுவர்ஞரிமதர்மங் கெட்டுப் பிரஷ்டர்களாமடைந்தோமேயெனத்தன்மன

க்திக்குத்திக்கென்று தனக்குச் சாகதியாய் பறை யறைவதுபோல்பிரத்தியகுமாய்ச் சொல்லிக் கொண்டி ருக்கவும் தான்கேட்டகுரங்கு வனத்தையெல்லாங் கெ டுத்த தென்பதைப்போலச் சங்கைகளுண்டாகிஆசார ம் பூசை தபஞ் ஜபம் தோத்திரம்முதலானசற்காரியங்க ளில்வாழ்நாளைக் கழிப்பவர்களைக்கெடுத்து மதபானமு ம் மாமிசபுத்தமுஞ்செப்தமந்தரத்தைக்கொழுத்து லகிரியா ல்வெறிகொண்டுவினோகக்ழிக்குட்படியாய்ச் சொல்லு கிறார்கள், பசுவைப்போலொத்தமானிடர்கள் னமத ங்களிற்பிரவேசித்து ஆணைப்புசிப்பவனுக்குப்பூணை பெல்வளவுபெரியதென்பதுபோல மதுபானம்மாமிசபு க்தஞ்செய்வதிலும் மாதர்களைப்புனர்வதிலும் கிரேஷ்ட ர்களாய் நரகப்பட்டனத்தை எப்போதும் ஆளும்பரி யான கீர்த்திபரர்களாகி அதிகிடைக்கன்னபிடாமலும்அ க்தணர்களைப் பணியாமலும் அரித்திபவாழ்வை மெய் யென்னும் நித்தியவாழ்வைப்பொய்யென்னும், தந்தை தாயர்வாடவும் தாரத்தைக்கிரண்டாடவும், தர்மதான ங்களைத்துறக்கவும் தயவதாக்ஷண்ய மிறக்கவும், வாக்கி ஞற்சொன்னதைமாற்றவும் வசைமொழியாம் பெரி யோர்களைத்தூற்றவும், கபடிக்கள்ளமும், மிஞ்சவும் கள்ளிகள் மொழிகளைக்கேட்டுக் கொஞ்சவும், விஞரு க்கேவல்செய்யவும் வித்தகர்தம்மையையவும், பொய் மொழியென்னுமேசவும் புலால் நாற்றம்மேல்விசவும், தபதிகடம்மைத் தாழ்த்தவும் சண்டாளர் தம்மை வாழ் த்தவும், தேவாலயங்கள் குறையவும் தேவதாசிகள் வீடு சிறையவும், கோக்ஷீர யஜ்ஞனங் கொப்பவும் கொப் தபாரங்களாச் செய்யவும், குருவைக்கண்டால் நான வும் கோதையர் தம்மைப் பேணவும், பூசை யாசாரங்க ள் கீழ்கவும் ஸுரபாயப் பெருனேச்சேர்க்கவும், சாத க்கள்சங்கமிக்கவும் சண்டாளர்சங்கம் ஓங்கவும், இஷ் டதெய்வங்களோபிழையும் கவர்கள்தம்மைப்புழையும், நே ரிட்டதால்பாபம்மேலிட்டுத் தெரிவைபர்மனம்போன படிதிரிந்து மழைஇல்லாமற் சகலமுமிரிந்து, எங்கரு டைய தபகபம்தமாய், உலகத்திலிர்வகிக்கமாட்டாமல் காட்டில் முகங்காட்டாமல், மிகவும்கோக்தோம் தவ்க விடம்முறையிட்டுக்கொள்ளவுக்தோம், ஆதலால் உலகில் புண்ணியம்பூசைபுகரும் ஓங்க இன்னியமனதிற் செபங்களும் ஓங்க, ஸ்ன்னியஸ்திரினோயன்னோப்பாப் ர்க்கத், தானதபோளுஞ் சாந்தமாய்ச்செய்யச் சாதுக் கள்சங்கம் சந்தோஷமாச்செய்யத், தேவாலயங்கள் தொருவேளாம் கிறையத் தேவதாசிகள் செலி களிலிறைய, அன்புமாசார மதிமையிருக்க, அன்

ழைத்துமகாகச் சகலசம்பத்துடன் சகலருஞ்வாழ்க மாத ர்ம்மும்மாரிவளமுடன்பெய்ய,ஞானிடசொல்லாம்மாதவஞ் செய்யக், சருணைகூர்ந்தெங்கள்யாட்கொளவேண்டுமென ஸப்பிரார்த்தனைசெய்து வணங்கிநிற்கும்போது.

திரிமூர்த்திகளு மலோசித்து நிஷிகளைநோக்கி ஓ! தபோதனர்களே நாங்கள் பூலோகத்தில் வசிக்கும் அயோதிக்கும் பண்டரபுரத்துக்கும் மத்தியி லவதாரஞ் செய்து பமஞ்ஞானமும் சருணத்தியானமும் ஜீவகரு ண்யமும் பூசையாசாரமும் தழைக்கும்படியாச் செய்கி றோம், நீங்களும் அத்தேசங்களிலேயே அவதாரஞ்செ ய்துதலுக்கமதருதலான தர்மதங்களைக் கண்டித்துத் துரோர்க்ளைத்தண்டித்து எங்கள்திருநாமங்களே கீர்த்தி த்தங்களெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளி, மகாலட்சுமி யையும் சரஸ்வதியையும்கோக்கி நீங்களிருவரும் இத்த போதனர்களுக் குதவியாயிருங்களென்றுரைத்துக் ச பைகலைக்கு தங்கடங்களிருப்பிடஞ்சேர்த்தார்கள்.

பின்பு பகவன்கட்டளைப்படி வேதவியாசர்ஜகந தமென்னும் ஸ்தலத்தி லவதாரஞ்செய்து ஜெயதேவெ ன்னும், வால்மீகர் டில்லியிலவதரித்துத்துளசிதாஸென் னும், உத்தவர் பண்டரபுரத்தில்போனி சம்பத்தாய்ப் போய் காமதேவென்றும், சுகர்காரியிலபோனிசம்பத்த ராயவதாரஞ்செய்து கபிர்தாஸென்றும், அகஸ்தியன்ம னாதிருத்தாவிஜபவித்தச் சூரதாவென்றும் அனுமா ர், டாகூர்தேசத்தில்நானக்தித்து ஜாமதாஸஸ்வாமி களென்னும் திருநாமம்பெற்றார்கள். இப்படியே அனே கர் அனேகதேசங்களி லவதாரஞ்செய்தார்கள். மற்றை ர்த்திகளும் அந்தந்தியும் பண்டரபுரத்தங்குச்சமீபமாயி ருக்கும் ஆபேசமெவ்வும் ஊரில் கர்ணிக பிராமணக் குலத்தில் விதிபரென்பவர்க்கும் ருக்மாபாதிக்கும் பின்னேகளாய்ப்பிறந்து விளர்த்தநிதாதக்குரானேகவர் சோபான்தேவ் முக்தாபாயென்னுக் நிருநாமம் பெ ற்றார்கள்.

D

இவர்களுடையவாலாபுகள் அங்கங்கே அவரவ ர்கள் சரித்திரங்களிற் சவின்தரமாத்தெரிக்துக் கொள்ள லாமெனக திருவாய்மலர்ந்தருளிய, நாபாஜிசித்தரை உ த்தவரிதர் முதலானவர்களும் தோத்திரஞ்செய்தமு ன்னம் வேதவியாசரிவ்வுலலிலவதரித்து என்னநிருவி னோபாடல்செய்தாரோ அதையும் மற்றவர்களுடைய சரித்திரங்களையும் ஆதியோடக்தமாயங்களையக்கருனை கூருமையாலெனவணங்க.

நாபாஜிசித்தர் அகங்குளிர்க்து முங்மலர்க்து ஓ! சித்தர்களே உம்மளிஷ்டபடியே சொல்லுவேன் ஆதி ல் இன்னஜெயதேவ்திவ்வியசரிதையைச்சொல்ல என் னாரக்கியஞ் செய்தேனெனென்று புளதாங்கத்துடன் செல்லத் தொடங்கினர்.

ஷண்முகன்திருவடிகளேசரணம்— குருவேதுனை.

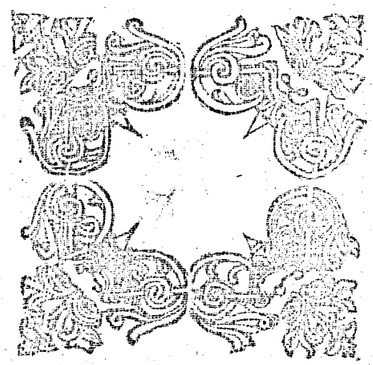

உ

கடவுள் துணை.

ஸ்ரீ மகாபக்தவிஜயம்.

முதலாவது.

ஜெயதேவஸ்வாமிகளின்சரித்திரம்.

பகவான் துதி.

விருத்தம்.

திருவைகுந்தத் தனில்வாழுந் தேவதேவோ தேவரெலாம்
மருவித்துதிக்குந் திருமாலே மணியேகனியா மாதவமே
பெருமைதருமெம் பெருமானே பீதாம்பரதா மோதானே
அரியபொருளே அச்சுதனே அடியேனின்ற னடைக்கலமே.

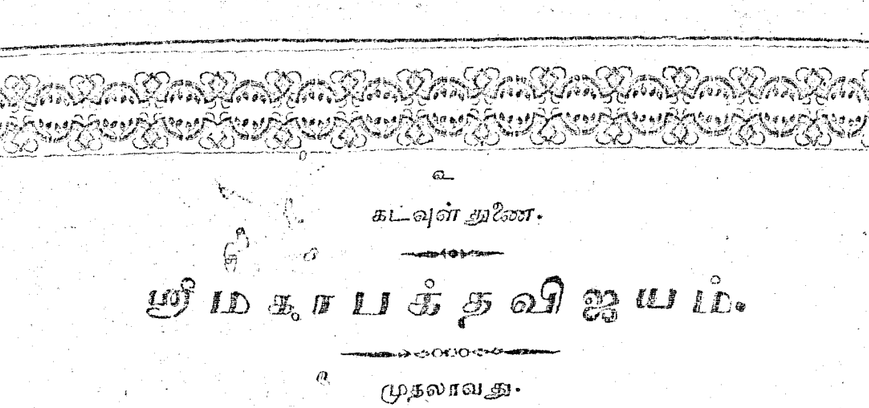

ஜெயதேவர் துதி.

விருத்தம்.

ஜெயதேவென்னுந் தேசினே திருடர்த்தமைகாட் கொண்டவனே
பயலாயுயிர்க்கு பெபதுமா வதிக்காருயிரை யளித்தவனே
மெய்மீபுன்தன் சரிதைதனைச் சொச்செயவுன் திருவடியைத்
தா வோடைத்தென் மனையாளச் சரணம் புகுந்தேன் சரனருளே.

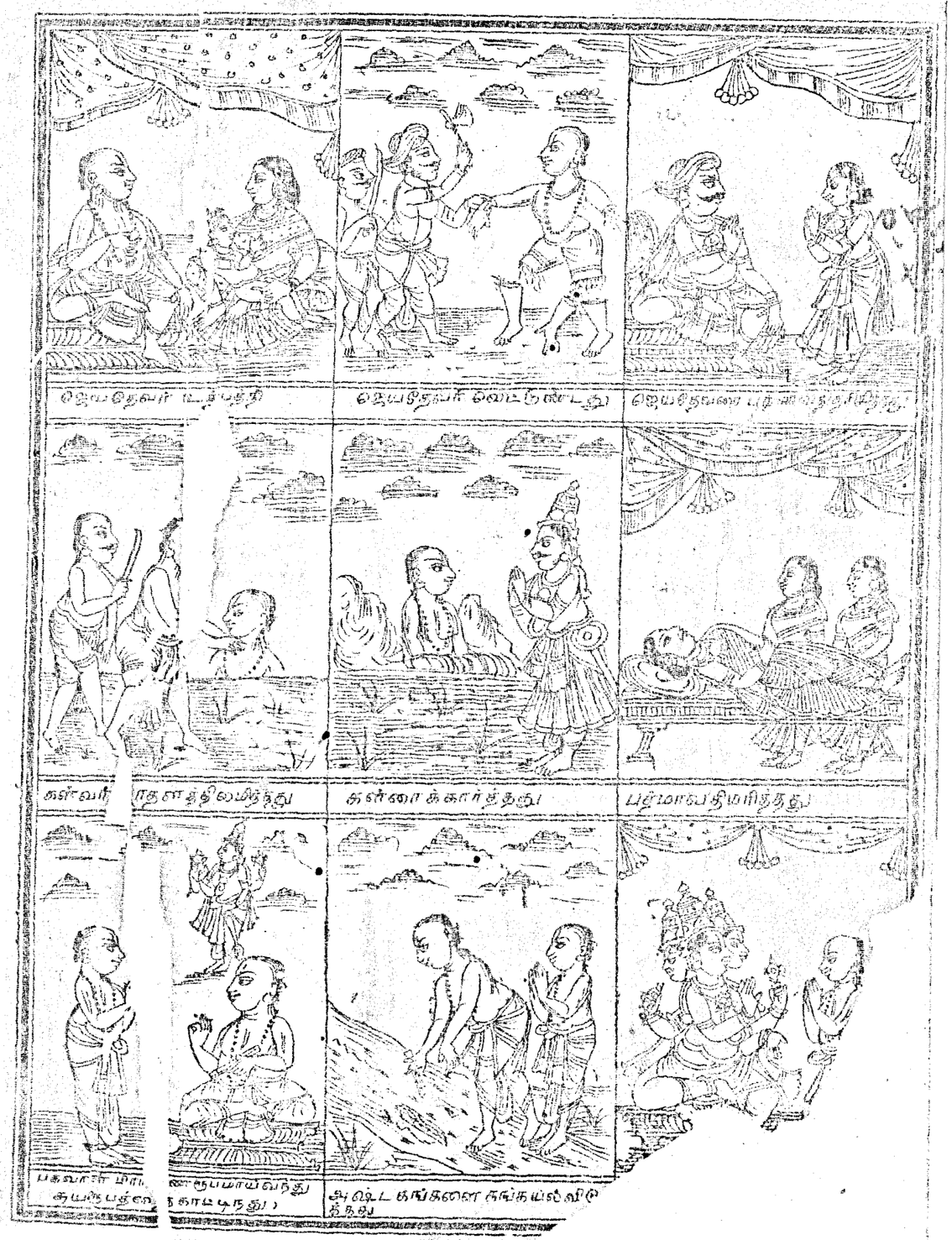

க—வது-ஜெயதேவர்-உற்பத்தி

அத்தியாயம்.

சிர்கருங்ணபதிலையின் ரோர்தரம்தினைக்கும் பக்ருவாபக்குவர்களி னெக்காரியங்களும் அக்ணமே முடியச் சர்வஷிக்கினக்ளீயும் திக்ரேஷிக்கும் சுக்கலரம்பாதரனுமஷிக்னேன்வரனே மூலதாரத்திலும், சோக்கற்கரிய சாக்ஷியாய் ஜிவன்மோக்ஷமடைந்தோர் வர்க்கினில் நீக்கமின்றய வாக்ஷாகே காக்கினிற்றரித்த எவ்லோக்கமுள்ள பிரமாவைச் சுவாதிஷ்டானத்திலும், பதிர்முலம்விட்டு ஆகமுகப்பட்டி அகமமலைக்குன்றிச் சட்டகன்மரணியின்றிச் சுகாயமாகிருப்போர் வாசஸ்தான நிதை மேர்காத் திருமகனே வட்சஸ்தலத்திற் பட்சமுடன் நரித்த அச்சதனே மணிபூரத்திலும், தர்மங்களெல்லாங் தெரிந்து மர்மஙகளெல்லாமறிந்து கர்மங்களெல்லா மேரிந்து பிரமானந்தம்விரிந்து தன்னேமறந்திருப்போர்க் கன்னமும் பானமேற்கிக்கொண்டவர் மின்னிமுலைப் போதிரியும் அன்னபூரணிக்கிடபாகமீந்த சங்கரனே அனுகதத்திலும், பிரமானந்தவாரியில் மூழ்கி திர்கணத்தன்பங்கள் மாழ்கி உன்முனியவஸ்தையி லிருப்போர்க் கேவல்செய்யும் மாகவர்மேற் மனதாக்கினே யைச்செலுத்தா மயேன்வரனே விசுத்தியிலும், - ஜாக்ர த-சுவப்ன - சுழுத்தி-துரியமூலகடத்தை தரியாதிதகில யைப்பிரகாசிக்கி சங்கல்பவிகல்பமென்னும் இரப்பக வற்று நிருனியல்பமாயிருப்போரைப் பணியும் பத்தர்க ளின் சித்தத்தைச் சுத்தமாக்கும் பிரசித்தனை, சித்தி தரிசுத்த உத்தம சித்தர் மூலவர்களவர்களே கோக்கி இருமனிஷனேயும், ஒருமனிபாச்சி ஆபரத்திலிட்டிருத்தும் பக்தயோகையில் ஒருகாலிலீடி ஒருகாலைமட்டி காலை வாட்டி விணையமீட்டி ஓசையைக்கூட்டி சுகாமிர்தத்தைபூட்டிய சட்சக்கரேஸ்வரி, மறுவருமமோருருவாலிய கோடிசூரியப்பிரகாச தினவர்கள் தினங்களைப் பங்குட்டி ஒளிவிளகிய சர்வாபரணியை பிரமரந்தரத்தி ல் காணுற்கண்டு தினந்தஸ்தினாலே அவர்களுனே கோசாமாய் மூவர்தேவர் மத்தியாலயாளு மதிவதற்கி யயமாய் அபரோக்ஷமாய் - பூர்ணதமாய்-சாஷாத்கா ரமாய் - தன்மயமின்பமாயும் - நித்ய புந்தனமாயிரு க்கும் அக்கம்மண்டியமே தாளென சுபாஷித்தர்சொல் லுவார்.

ஓ! சிவர்களே சற்சீர்த்தக் கணகூவர்களே ஸ்ரீ சுகுணாகர் தன்மார்பத்திற் போட்டமாலையிலுள்ள முத்துக்களே ஒன்றொன்றாய்க் கடித்துப்பார்த்து ஞான ரசமில்லையென் றத்தாமத்தைபெறித்துவிட்ட பூரணபி ர்ம்சருனியர்கிய மாருதியின் திருவுருவை வெருவித்தி ரமா வணங்திருக்கும் சீட்டியான அனுமக்கொடிகளும், பிருங்கீசனைத் தன்சேட்டைக்காத்திலுல் வாட்டியக் கேசணமுமேவடிவை பெறுதிபிருக்கு - மாட்கிமையான கருட்துவஜங்களும், புருஷாபிருகத்துக்கும் பீமனுக் குமுள்ள வழக்கைத்தீர்த்த நடுமையிலைமைபூண்ட தரு மமே ஒருருவாகி-உதிஷ்டிரன் முதலான அரசர்களும் காணும்படியான நீதிகள் வாய்ந்தவர்களாற் கட்டப்பட்ட வரமுண்டலத்தில் ஸ்பரிசத்தையும், பாபத்துக்கஞ்சி கோபித்துக்கொண்டிருக்கும் மேகசலத்தின் ஸ்தான தி தையும், மேரியகொத்த நீண்டகேசபுரங்களும் - மாபுர க்களும் - மாதர்போகத்தையும், மோகத்தையும், வெ ன்றவர்களால் வருக்க சத்தியலோகத்தோர்பார்த் தாச் சரியப்படும்படியான ஓமருண்டங்களும்! மிதர்பின்ட க்களும், கன்னாசை கனவிலுங்கில்லார்புறம்பே தேவர்க ள் மதிழத்தக்கபோகசாலிகளும், பெருஞ்சோலைகளும், சொப்பனத்திலுங் தப்பிதஞ்செய்யா அறபுதமானவர்க ளாற்செய்த தர்மதேவதைவாஞ்சித்திருக்கும் படியான அன்னசத்திரங்களும் அதில் வனைவித்திரங்களும், மும்மதத்தும் செய்யாமலறமே செய்தனக்மையும் புனிதர்களாலியற்றிய நிஷிகள் சந்தோஷத்துடன்னெப் போழ்துதந்தி வரஞ்செய்யும்படியான பூர்தோட்டங் களும் அதில்சீரோட்டங்களும்! இசபுருஷர்கள் சுமை க்காணிஞுத்து மயக்கமடைவரானதனும் கமது பதினெ தாதர்மங் கெட்டுப் பாபகர்மம்மிணிட்டி நிசைபத்துச்சு ராவோமென் தச்சரமற்றுப் புறம்போகாது மறைத்தி ருக்கும் அனகேதனுக் துணிசெய்யும் மேடைகளும், நின் காரிகேதனும், மேனகை பூர்வி அரம்பைமுதலான வர்களும் காட்டியஞ்செய்யப்பின்னிட்டி இதுவென்ன மூழுக்கமென் மச்சமுற்றுகாயதனிலிருக்கபடி ஆலவட் ன்கேட்டோம்-மகிழும் விதனேயான மத்தனத்தொனி களும், வீணையிஞைகளும், பவத்தாவதாசமாகிய பூர ணானந்த நிஷ்டையிற்திமுத்துமனமிம்ற்று இதுவினி ருப்பிடமாகி சுதீசாசனத்தை நினைபாதிருப்பதென்ன பித்தியமோ சித்திரஞ் சேஷன்மேற் சயனிக்வாருமி ன்றேன்காரசப்தத்துடன் கூவும்வாகினியின் கோஷட் மும் ஓ திருவ்ஞாதிக்காரானந்தம் சுதீசாரத்திற்கேட் சத் திடையாதானிச் சொரூபத்தை எப்போழுதும் வி ட்டிருக்காதிருப்பா யென்றுசையுடனெசையாய்ப் பரி ம்பரபாசுதர்மனின் விஷ்ணுசர்மிக்ன கோஷ்டமு முழுதும் சன்ரு வினத்தாரு மொருமைப்பட்டன் னமுன்னும் ஸ்தலமாயும், பண்ணியகேத்தியமா

தியும் அழகும் புகழும் ஒங்கிய ஜகந்நாதமென்னும் திருநாமம்படைத்த திவ்விய க்ஷேத்ரத்துக்குச் சமீபமாகிய மிவ்வகாமென்னுமூரிலிருப்பவர் திவ்விய திருநாமந்தரிப்பவர் பக்தபராயணர்களிற்குறைந்தவர் மந்தபுத்திகளெல்லாம் மறந்தவர் இந்திரிய சேஷ்டைகளிரச், தவர்தொகுத்துக்களெல்லாக் குறைதவர் கீர்த்தியிலிருந்து பிறிக்கவர் எந்தசாஸ்திரங்களு மறிந்தவர் இந்த வாழ்வற்ப மென்றறைந்தவர் கந்தனக்தனன்பக்தி மீறைந்தவர் விர்தையாம் ஸ்திதிபிற்றிறைந்தவர் சிந்தமையாய்க்தருளி னுறை ந்தவர் அந்தமாம பிரமத்தில் மறைந்தவர்-சுத்தசாலக்ராமத்திற் சுரைந்தவர் - அந்தணர்குலத்திற் பிறந்தவர் - அல்லும்பகலும் கல்லுங்கருக நாராயணன்திருநாமங்களைப் பாராயணஞ்செய்யும் நாராயணசர்மரென்னும் திருநாமமுள்ள ஓர் புண்ணியசீலர்!

விமலானந்தமே ஒருருவாகிய கமலாபாயென்னும் உத்தம பத்தரினியுடைய பத்தினியோடும் வித்தகமாகிய இல்லறத்தில் கல்லறத்தோடிருந்து அதிகிட்கடிக்கடி விருந்தன்புடன்செய்து கர்மங்களைக்கொய்து சதாசாதுக்கள் சங்கமும் சதாசதாப்பிரசங்கமும் பெரியோர்கள்பால் வணக்கமும் உரியோர்கள்பாலினக்கமும் காலி லகிதமெனுஞ்சேபமும் காடோறும் பிசாமம்செய்புந்தபமும் எப்போதுங்காத்தில் வேதமும் இசைப்பதெலாஞ் சுதகபோதமும் இல்லையென்பவர்கீயுக் தானமும் தொல்லிலவர்தாமும் முனியாகிதானமும் சஞ்சலமில்லா யெகத்தியானமும் சதோஷவாரியிற் படிந்திடும் மோனமும்பெற்று கித்தமுமுக்தமோத்தமனுய ஜனர்த்தனுக்கு தனுமனர்த்தங்களைத் தாரைவார்த்து உச்சிதமனதுடையவனுய் தச்சயிச்சைசேயெல்வாம்வெறுத்து ஞானபாசங்களை யறுத்து சுகல சாம்பிரசாச்சியத்துடன் பிரமானந்தத்தைப்பெற்று கிச்சிகந்தசிலையபுற்று வாழ்கிதகாலத்தில், கமலாபாய் தனக் கெலாப் பாக்கியமிருக்கும் புத்திரபாக்கியமில்லாக் குறையால் ஜிஜ்ஞாசாதரை விசுவாகித்து அன்புடன்பூசித்து ஓம்ஸரிகரி - சரஹரி - முராரி - அம்புஜாக்ஷரியென்கோஷித்து புத்திரவாஞ்சனை விசேஷித்து ஓபகவான் சர்த்தமே ஒருருவாகா ஓன்மைக்தனையான் பெரும் படியானவரம் தருனல்லவேண்டுமெனச் சக்தஞ் இக்தனஞ் செய்துகொண்டிருக்கிறகாலில், ஒருகாளிரவில்,

இலட்சுமியை வட்சஸ்தலத்திற்தரித்த பச்சைவண்ணனு அச்சுதனுனவர் காசரபசாகோத்திரியர் எனவிலடைத்து, ஓ! எனக்குருக்த பக்தனே! நீவன்முக்தனே! யுன்மனவியு மெனதேசோக்கித் தவஞ்செய்ததற்காவானக்கமடைக்தேன் அதனு லுன்மனவிகோரிய வரமுக்கதேனிதனு லுன்குறையும் உன்மூதாதைகள்செய்ககுறையும் நிங்குமென்றதைக்கு, மறைக்கு போனர்.

உடனே சாண்டிரியர் விழித்து தன்னுங்கையவி னித்து ஓபென்னே! என்னிரு கண்னே என்கனவில் பகவான்வக்து உன்மனேயாளிச்சித்த வரங்கொடுத்தே னதனுல் உன்குற்றமும் உன்மூதாதைகள்குற்றமும்நீங்குமென் றேதிப்போனர், ஓ! எனருவினைவிக்கே தோதிலவமுதே நீயென்னவரத்தை பகவானிடங்கேட்டாயதை இக்கணமேசொல்லும் பாவையே பூவையே யென்முவலுடன்கேட்டார், அதற்கப்புண்ணியவதி இன்பமொழிபுகன்ற அன்னேவணங்கி ஓ! ஸ்வாமிகமத் குறைதீர்க்க வுனத்தமேங்க ஆணத்தின் கருத்தின்படி முத்தியளிக்கும் புத்திரனுப்பெறும் வரத்தையே வாஞ்சித்தேனெனச் சக்தோஷத்துடனுரைத்தாள்! அவ் வசனத்தைக்கேட்ட அந்தணர் மிகவும் விசாகூல்மனடைக்து அடீ! பேதாய் அறிவில்லாக்கோதாய் என்னறக்கற்று எழுத்தறவாகித்தாலும் பெனபுத்தி பின்புத்தியென் னும்பழமொழியை நிலைகாட்டினும், பேதமைக் குணத்தையே காட்டினும், அரிபாப் பதத்தையும் பதத்தை யையே விதத்தையும் தரும்பகவான்தரிசனத்தைக்கோ ரமல் இகவாசையைக் கோரினுல் பலகான் ஜகரத காரைகோரித் தவஞ்செய்க நீ மோக்ஷத்தைக்கேட்க வாகாதோ? அதனுல் சஞ்சிதகர்மங்களெல்லாம் நீங்கிப்போகாதோ? இகவாசையான மகவாசைக்குட்பட்டாயிலீ கெட்டாய் பகவானைக்கேட்பது நித்தியப்பொருளோ! அநித்தியப் பொருளோ சகஜனப்பிரியங்களோ வாஞ்சிப்போர்க்குபத்தமென்னும், மெய்ப்பொருளோயா, ஆசிப்போர்க்கின்பஞ் சொற்தமென்னும் புராணங்களில் முறையிவேதமிபாதனர; சிதேவியைப்பூசித்து மூதேவியை வேண்டியதுபோலவும், மணியைக் கெல்லி எனியைப் பிடித்ததுபோலவும், பதாளஞ்சனம்போட்டுப் பருத்த எலும்பைப் பண்டெடுத்ததுபோலவும், கேடுகள் தவஞ்செய்து யுத்தத்தைக்கோரிய வாணுசாஸுர் போலவும், பேரின்பத்தைவி ஈற்றின்பத்தைக்கோரிய குப்ஜாவைப்போலவும் ய்யாய் ஓ மாதே! காளாய்! ல் பரமபதம் பெறுதே ர்! பரமகாத்த முறுவோமா வெருளாய், விதாரிந்தும் வீணுப்பிபோறுவே! கி னையத்தக்காளுயே! கிந்திர பலவரத்தைதகாரடி மனம்கைதிலவடி பலவ ப்பாடைபரமாரத்தகாரடி. கிஷ்டையில் வெருவேரிருந்து பிதரு தெளிக்கமகிஷியாருடன் பேசாமலிருர்ர்.

கமலாபாய், மனுளனமுன் விற்பதற்கு நானமடைத்துமிகவுமிடர்தி புத்திரசாய் பெறுதவர்களுக்கு முத்திநிச்சயமென்றுனைக்கும் சர்மசாண்டத்தை கம்பி ர்மமதியமந் பிரமைக்குள்ளாய்ப் போனேமே துக்சவிச்சையாற் பேசுவானேமே என் றனக்கதித வெண்ணங்களால் மனம்புண்ணுகி ஸ்ரீஜகாதரை கீனக்ருகண்ணீரால் கோக்க ஓபகவானே! சரிபதிகளாகிய எங்கள்மூவேழிருபத்தோர் கூலமுறையோரும்மோக்கடையும் பாக்கிய மணிப்பா லெவர்பணிக்கு இரவு ரு மன்னுகாமின்றிப் முவ்வுழுதுவேளுயித்து இசித்து மில்லாரமையால் விழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது பகவன் - ஜரந்நாணுகவத்து உபருக்குக் தரிசனத்தை ஓபத்திரிச்சிறந்த உத்தமர்களே; புத்திரபாக்கியத்தாலுங்கள் மூதாதைகட்கும் முத்தியும் - விரத்தியிகு லுங்களுக்கென்பத்தியும் - அவிதத்தினில்தானபானஞ்செய் திருவருமோருபித் திருக்கென்றுரைத்து அக்தர்த்தாகமானர்.

அவ்வற்புதத்தைப்பார்த்த பாலதன் தனக்கிருந்த மாச்சாரியன்செட்டே ஆச்சரியப்பட்டே காதலினை கோல்கி கக்கசத்தைப்போக்கி ஓ! தாமோசோமணியே என்னிருகண்மணியே - உன்னுலென்குலத்தோருமகளும் - திருநாச்தாரனேமென்றுசாத்து முவ்விதமும் அன்புமேலிட்டின்புடன் கூடியிருந்தார். இப்படி இகளன்கழிய இலட்சுமியை வட்சஸ்தலத்திற்தரித்த ஆச்சுதனுதரவாலும் சதிபதிகளிருவருமொருமனதாச் செய்யுக்தபோபத்தாலும் முனிவருக்குள் முதல்வர்பாசாகாரிவிலின்புதல்வர் வேதங்களீச் கையிற் பிடித்துக் கொண்டேபிறக்தவர்என்னுஞ் திருவிளையடி ஞரிற்பிறக்தவர்பென்ணுனை மூதாதைக் சுவக்தவர் வேதவாய்பங்களீய்க்தவர் மூலகக்தவேதங்களை விபித்தவர் காலிற்முமோசாதனமத்தித்தவர் ஆயிரவேத வியாசர்எனசிலி மின்சார்பத்தில்பித்த மகாவிஷ்ணுவைப்போலவும் சமுத்திரையின்சூலிலடைந்த ஆதி சேஷனைப்போலவும் கமலாபாயின் வாயாவிலவடந்து பிதர் குற்றத்தை காடாப், பெரியோர்களின்வாழ்வைப்போலவும் இவ்வாருன்பமுறுவோர்செய்யுக் தபத்கைப்போலவுக்தியுள்ள விந்திருஞ்சுண்டாகுஞ் சுபத்தைப்போலவும் தோட்டிவிச்சுபுள்ளோ ரன்புடன் செய்புஞ் செயற்பாடுபோலவும் பெருமைமாறுமில்லாச்சுமியுமபதைப்போலவும் விரத்தியடைந்து பூரணமானின் நிலையமல்லாவிடுகாதைப் போன்ற திருவு முவாலையாகச்செய்திருனினர்.

அழகிய தாயினைக்கண்ட தாயர் தன்தாயுமன்பாய் பார்த்த மார்புடன்சேர்த்துப் பிதவிக்குருடன் கண்பெற்றதைப்போலவும், மலடமைக்கனம்பெற்றதைப் போலவும், தரித்திரனுக்குதேமங்கிடைத்தாற்போலவும், யாகனுக் கொருநிகமிடைத்தாற்போலவும் அகம் மகிழ்ந்து தரியைப்புகழ்ந்து கண்ணீக்காக்கும் இமையைப்போலவும், கன்றைக்காக்கும் கபிலையைப்போலவும், கற்பைக்காக்குங் காக்கையைப்போலவும், உயிரைக்காக்கு முடலைப்போலவும், காப்பாற்விக்கர்த்தனைப்போற்றி தருமக் தாரானமாச் செய்ததன்களுக்கும் சங்கல்பத்தைக்கொய்த அனைவருக்கும் விருந்திட்டு ஜெயதேவனென்னு பேரிட்டு ஐந்துவயதானதே கற்சுபதினத்தில் பலவாத்தியங்கள்முழங்க ப்ராமணர்க்குழு உபயனஞ்செய்து வித்தியாபியாசமுஞ் செய்வித்து நான்குவேத ஆறுசாஸ்த்ரி புராணவிதிகாசங்களையும் ஓதவித்து வயது முதிர்ந்தபின் தங்கள் பாதுக்களில் திருத்தியசெல்வமும் அருக்தவக்கல்வியும் செல்விய தேகமும் நிவ்விய போகமும் கண்டிபோல்மொழிகளும் கென்னடியின் விழிகளும் மலகிகர்தான்களும் விலமுள தோள்களும் பதிவின்பா லடக்கமும் தனியுடனுடுக்கமும் பரமான பத்தியும் நிரமானபுத்தியும் கற்படன்மானமும் விற்பனதியானமும் கருனையுளதானமும்மன்னரினையொடி மோனமும் மேகத்தைப்போன்ற கூக்தலும் சக்திரனிப்போன்ற முகமும் பவளம்போன்ற வாயும் முத்தைப்போன்ற பற்களும்மெலுவான நடையும் மெனிவான விடையும் உள்ள பரமாவதியென்னுங் கன்னியைப் பேரிப் பலருக்குஞ்சக்தனம்பூரி பர்துவர்க்கத்துடன் பலருஞ்சேர்த்து விர்தையாய் மணஞ்செய மிகக்களிகூர்ந்து, அன்பாதகென்பாய அருமையாய்பெருமையாய் பக்சைப்பக்தம் பட்சமாய்போடூசெர்த வாழைபோலுயர்த்தார் ஈட்டி மலர்களின்தோரணம் மாவிலைத்தோரணம் பலருக்மெச்சபாவிவாகக்கட்டி ஜெயதேவுக்குச்சேனி பூட்டி சுபதினாயதிருநகைபலருட்டி மனக்கோலஞ்செய்து மலர்ப்பந்தல்மேலே இனக்கமா யிருவரையிருத்திகச்செய்ய தும்மவர்த்தி உச்சிதக்கடகி கேமமனேத்தக் கோமாச் செய்து கோமளி வேனியிற் நெரிவையர்கு ழ கோமளியிருபருஞ்சேர்தென்றும்வாழ வேதிப் வேத கோஷ்டங்களோத கோதையர் மங்களகோஷ டமோத தானமும்மனமுந் சிறுட்டுமுக்க ஆ ரும்பரிபதம் அன்புடன்வழங்க அபரிசசாகரியாய் ஆனிசாகரியாய் குமாரன்றனைவிட்ட சோமரிரிசை முதில் மங்கலபத்தை வலம்புடன் தரித்து அன்கை யாற்பலரும் அருகதனி முரிவன்செய்த அவ்வை

பெரிய மாசுகோத்தார்கள் மனமிரங்கி பக்தவர்க்கத்திடம் பரமும் உண்மை விசுவாசி தென்ற மெச்சியிட்டு ரண்டு உள்ளங்களித்து உடலம்பூரித்தவின்னொணாமையினே மேல்மேலியக்க வதலைமுடிந்தின் சகலருக்கும் கற்கண்டினிருப்பிடஞ் சேர்த்தார்கள்.

பின்பு நேயதேவரும் பத்மாவதியும் அன்புடன் இப்படிபோகங்களே அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். எப்படியெனின் உட்கவேறாத உபதிசொன்னதை வழியே னாக்க மனமொன்றுகூடுவருமொழிவை ஒருவர்தன் னாலல் மிரியமில்லாப புன்மொழிகள் விள்ளாமல இரு வருமொன்று யேமாப்பப் போகமாய் மருவித்திருமால் மாலையிலிருக்கும் வடனமில்லாமற்கன்று வேசாமல் விடியமுன்னெழுவார் வேதமோதிவோர் ஆதிசரவ னனி காமங்களே ஒதி யேக்ஞ முனிவர்கள் கூர்வார் பொற்போர்க்கேவல் பிரியமாச் செய்வர் உரிபோர்வர் தாவுவலையோ டழைப்பார் சொன்னதானங்களுக்கும்மா செய்வார் அன்னதானங்களன்புடன் செய்வர் அத்தி யவர்ச்சி வாசையே னென்பார் செனித்தநிவ்வாஞ் சையாற் மெனிர்தேனென்பார் சித்தியப் பொருளே சேர்ப்போ மென்பார் சத்தியமாவது 'தபமேயென் பார் தர்ச்சனஞ்சுக் தொலையோ மென்பார் சத்யவ சுக்குஞ் சதானந்தமென்பா சாதுக்கள்வந்தாற் சா ந்தமாப் பணிவர் பேரதமிந்தெமைபாள் புனிதமே மென்பார்; இவ்விதங்களொழுகி வாடிக்தொண்டு இரு வரும் மனமொத்து மூவருக்தேவரும் முத்தரும் சித்த ரும் யாவரும் மனமகிழ வாழ்ந்தகாலத்தில்.

நாராயண சாஸ்திரிபரும் தமலாபாயும் விசுத்தியி ஞ அன்களுக்கு பக்தியும் பத்தினிகள் முக்திபுண்டை னுனைத்த பகவானவர்களியத்தை கினைத்து இனி கம ஆமைக் ளுக்கோர் குறையுமில்லை கற்புள்ள பத்மாவ இ நிருப்பதால் வாசியாதொருதொல்லையு மென்று யோசித்துப் பகவானைப் புகித்துக் தக்கதாயிருவருக் தவஞ்செய கினைத்துவிக்தையாம்வனக்களில்மேவிடச் துணிக்து தயவினப்பார்த்துச் சாந்தமாயிருக்தால் லிய மாமோக்ஷ மேயுரவென்று மருமக்டன்னே மமிழ்ச்தி யாய்சோக்கிக் தெரிவையேபதியே தெய்வமென்றேறி அடவியிற்போய்கல் லருக்கவம்புரிந்து மடைமையபத் தவிர்த்து மிழ்ச்சியா யிருந்தார்கள்.

நேயதேவரும் பத்மாவதியும் தக்தைதாய் வனத்தி ற்கினறதற்கயர்ந்து காழுஞ் கிலனுளில் வானப்பிரஸ் தத்தைமேற் கொள்ள வேணுமென் றுறுதிகொ விடிருந்தார்கள்.

நேயதேவர் உற்பத்தியத்தியாயம்-முற்றிற்று

உ-வ து-நேயதேவர்-விரக்தி அத்தியாயம்.

தேட்மர்களோ டிருக்கின்றே யின்பு நேயதேவ ரன்னும் தேனிகோத்தமனும் நிம்மியபத்மாவதி யெனு ந்தேவியும் சந்தோஷத்துடன் சகலசுவர்க்கபோக னேயமித்தனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் நாளையில் நேயதேவருக்கு தபத்துக்குறுதியான சிவசாருண்யமுத மோக்கத்து க்குரிய பிரமஞானமும் மேனிட்டுக்காணிலிருந்தாலு லெமட்டும் தன்னையறிந்த பிரமஞானிகளுக்கும் காயத் ரிஜபஞ்செய்யும் பிராமணோத்தமர்களுக்கும் பத்தியிற்சி ந்த சித்தகர்மமுக்கும் ஆசையோடு பாசனஞ்செய்யும் ஆதிதெட்டும் இல்லையென்னும் சிரார்தமை யெல்லாம் சுவர்காவதாஞ்சயிருக்து சாக்தமனுடன்தாது நிரவிய ஞ்சற்றுமில்லாமல் ஆவினக்தன்னில் லோசனில்லாமல் ராளியத்தன்னித் தமிழில்லாமல் மீட்டையுடுத்தாமே லவர்க்கிர்த்து காட்டிருப்போர்களைப்பிரியாலகி மங்கிலி பத்தினி மற்றெல்லாவின்றி எங்குமும்பே விவர்செய்க னறிகோவணமணிர்து குவலயத்தன்னில் சாவடிசத்திர த்தன்னிற்தன்னி அருந்தகேசவ ருதிகாராயணன் உக்தி தாமம்ப ளுளத்திற் பாராயணம் சுணமுறக்காமல் ஜபித்தகமழிற்று கணவனுங்கார்தையுங் கர்த்தனேப்பு கழ்ந்து குட்சியினமத்தம் மிட்சைக்கேகி பட்சமுள் ளோர்தரும் பண்டங்கள்சொல்டு சிறிபாற்சென்று தையலேகொள்வாடி மதியுளோரளித்த வஸ்துவென்றி ந்து கடாகத்தன்னிற் ஸ்நானமுஞ்செய்ன அடாதுசெ ய்தா லகேக்கிலென்றுகாத்துப் பூசைகன்செய்து புரா ணமும் படித்து மூபோத்தமரை வாஞ்சையாதீதரு அன்பாக்கண்டு வழபணிக்தேத்தி அன்புடன்மன்ச னேபனிக்துதிக்து காராயணன்கதை கல்லமுதென்று பாராயணஞ்செயும் பக்தரைப்பணிக்து அகிலமும் மன் புடனேறிப் பிரகலனும் பெருமையென்றேறி அதிதி யிவ்வளவு முக்கிருக்தாத்து அகிதிசெய்தென்க போ ன்றலேயென்று சோகஞ்செய்யப் புனிதனேவாரும் ஞானவிளக்காம் காந்தனவாரும் அருனோருருவா ன்ம யனேவாரும் பொருளிதெம்மைப் புனிதனேவாரும் சுயம்பிரகாசச் சோதியாயாரும் சுயந்தருருவே சு முற்றாரும் நின் வரவுக்த கேவினை வரும் தன்மைய டியேன் சாக்தி செய்தருளும் என்றுத்தரவினை யிர்புட ன்றொளைத்து இன்பாக்க முண்டெனக்கருமி ன்னைத்து நீயலோன்டகேடி பிரமாண்டகாயகாயி ஸ்ரீமன்நாராயணன்றே னுனைனபோதரித்தனை னும்-முடனென்னும் முத்திக்கேனத்துருப்போது.

பமாலதி பதினொன்றென்ற கொத்தப்பண்ட க்கினை ஒருகொடியி னிருகுபாதமாச் சமைத்துப் பலவிதக்கிளாவமைத்துப் பதிகப்பணிக்து, பாதங்க ளில் சங்கங்களேயணிக்த குருதெய்வமான கொழு னேவரும் - சகாரசேத்தர் தாபனேவரும் முன்ன முன்னுதும் மின்னன்பனேவரும் அன்னம் புகிமி த்தநிலையாகரும் என்னம்மணி ஏத்திடம்போற்றிட.

நன்றருள்நேயதேவரபிகேயம்பார்த்து நிமாக கூவு மெழிலெழிலேபதுமாவதியே பரிபூரண்மதி யே அன்னமேனிங்கம் அறிவிக்கிடியே இன்னமே ணாவு விருவினனங்கெடியே எனவிக்கத்தவிபடைப் பாவனேவோ அனுமனைத்தாமதங்காக்கென்றேறித் தரிதாவதிதின் தாயடிபணிர்து பிரியமாகேக்கிப் பிரானேயென்று படைத்தவுறவிசெப் பண்புடனூட்டி அடைக்காயிலு மன்புடன்கொத்துச் சர்தனம்பூசித் கர்தோஷ்பேரி எக்தையேயென்ற வினைவனேயென் னு பக்தனில்லாவபாமனேயென்று அந்தமுகத்திலைக் தோ பென்று மெதையளிப்பி விபரங்களெல்லாஞ் சோ தியாளனுஞ் சுகனேயெல்லாம் மனைக்கொல்லு மாக்கங்களெல்லா மனங்குளிர்தெடுத்து மார்க்கங் தெரியாம சுவாசமடர்தும் சூஞ்சுமுஞ்சுவாச சுவாசம டங்குவாதத்திவிதியும்வர்தல்பயக்கி பாய்திடவு வைத்தச் சிக்தைன்மாத்தருக்குவியிருக்து பிரமான கீதம் பண்புடன்புனிதப் பிரமஞானித்தபமாதர்னி பேல் இன்பமாயிருக்து ஏனமாய்விதருக்து அன்பமகன் த தரியமேகாலுப்த் தன்னீழலுக்கிருதிலேவளித்தலுக் பின்புமில்லாத பிரமியாரும் நினவுன்னவும் கூடாத் தாய்ப்போக நனவிற்கருதிலையே என்றுபடைத்து ஞா னர்களுமபகவனகீர்திரு ஜனத்தாக்கள்வியக் கூறுவதுபோலவும் பிரமிதமட்டையி லெழுந்துனிருந்தார்.

பத்மாவதி பதினொன்றுகோ யிழுகிபுதித்து அதிமினடிகளே யன்புடன்தரித்துப் பொங்கிருமென் றுப்புனையைபூட்டிக தாய்தகைனைத் தானினை யாமிற் பதியே அருளாம்பதியே பொருளாம்பதியே தி னையும் பதியேபுனையும் பதியேகுருவாம் பதிபேதை வும் பதியே அன்பாம் நிதியேயின்பாம் என்றிதொ ண்டு கொழுன்பனினைடே தனக்குரிய நியமமாத் தவம்செய்கதைதொடர்ந்தாள்.

இவ்விதமாதிருவரும்பிருந்தகாலத்தில் அவ்வரி அன்னேர் நேயதேவன்வாயிலே செய்யுமித்தினை யும் அழகையனையும் சேர்த்து ஒருத்தமாக்கி அ ரையத்தியற்ற பக்தியுடன் பரர்யணஞ் செய்துகொ ண்டிருந்த நேரகாத்தில் திருவிழாவரும்போது பிர் பகாமிலிருக்குஞ் சிவர்போய் குடிகொள்ளாருடைய திரு ச்சன்னிதானத்தில் அப்புனிதத்தலத்தைவந்து தவசாதனை ங்காமான மனோக்கள் அழகுகன்னள் சித்தவங்கள் பாடித் தோதிதிருந்செய்யும்போது குடிகொள்ளாருடை சோதரியினுள் அன்பெரித்தேன் ஆங்கெரித்தேன்னுள்ள மடைக்தேன் ஆனக்தமடைக்தேன் என்னிற்றசக்தம் ஒர் முகமத்தபிரம்பித்தும் உண்டாக.

அதைகேட்ட திருவானைத்துலம்திருக்காசலருஞ்சக் தேவதாரினி எழித்தினவர்களைப் நேயதேவனுள்ளா ளுள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வாக்கியங்களே மெய்மென் றுமனமிக் சதலருக்கிதித்து ஆனக்கமேலிட்டால் கண் ணீரைப்பெருகித் தன்னைமறக்து சித்தனஞ் செய்ய ந்தொடங்கினர்கள்.

அதையறிக்த அவ்வூரினதவன் உச்சவர்கடத்து ம்போதெல்லாம் திருனெரித்தினைகளும் அவைகளு ம்செய்து அந்தேம்மவோருதலாம் முனைபோதை பாவனும் கோத்திரஞ்செய்யும்படியாப் பலதாள்கொடு த்தும் அங்கிகரியா அத்தனர்களேகோக்கி முனிவரொ ண்டி இவரு நேயகாதனைய தோத்திரமன்றி வே ரேரு இசைபேன்னோத்திரஞ்செய்யாமல் மறுக்கின்றீ கள் நேயதேவர்செய்தமைபாத்திரம் என்றறிக்கினர் கனென்று வற்புறுத்திக்கேட்க.

அதற்கு விப்பேர் நிரசேய்த வரலாறுகளடங்கி ய புக்தகத்தைப் பகவானங்கிகித்தால் தாங்களை மற்றி கரிக்கின்றேமென் றிரஞ்டுபுக்தகங்களையும்நேயாதரு னட்டிருப்பர்த் தன்னடையில் வைத்து ஆனம்மூ ரு இராஜமுத்திரையோடு நேலேர் கர்தனங்களையும் வ லையையும் அருளுவைத்துத்தடங் விருப்பிடஞ்சே ர்ந்து மதுரைட்காக்கியினவரு மோன்றுச் சேர்ந்துவக் அ பரர்க்கையில் வெளியிலேறிக்கிருக்கும்திராவிட டியபுத்திரர்களைக்கொக்கிருட்டத்திற்கு நேயதேவ னாமின்திருவாய்மலர்ந்தருளிய புக்தகத்தின்மேல் அங் கீகரித்தென்ன நேழுதிவிருப்பதைப்பார்த்தக்தரக்க ளோச்சோத்து இனக்தமடைக்தவேமென் றெம்பிகர் த்திரையோரும் பாராயணஞ்செய்யத் தொடங்கிரு கள்.

அப்போதவ்விறைவன் வாட்டமனதுடன் விட்டையடைந்து அன்றைராமின்றிப் பகலெல்லாங்கழித்தன்னேமிகவும் பழித்து இவளிவுமாயாசத்தால்விழித்துக்கொண்டே முகவானே! இணியாசகஜுடையதுணைவர்த்தைகளே யெல்லாம் பூஷணமாகக்கொண்ட புருஷோத்தமா! புண்டரிகாக்ஷா! அன்புடன்செய்த உன்றோதநிர்க்களடங்கிய புத்தகத்தைத்தரித்தடன் வெளியிலெழுந்தருளிடலாமா! என்னைக்கடாமற் கூடாமா? ஓ தினபந்துவே உன்னுடைய திவ்வியதிருநாமங்களும் திருவினோயாடல்களும் நிலைத்திருக்கும் ஸ்ரீலமக்குக் கரப்பாளகாசனமே தோயான்செய்தநிதேதோ உமக்குன்ன ருதோசெய்யும்வரதோ ஓ என்னுண்டவ னேதற்கண்டி ஓர்பக்கங்கைப்பும் ஓர்புறத்திருப்புமாயிருக்குமோ ஓ அநாதரகஜுகா தக்கையின்படியை ஆதித்தரிலிடையாக திருவுளக்குச்செய்த உபகாரமென்னகாண்செய்த அபகாரமென்ன ஓ பக்தவச்சலா பரமேஸ்வரா ஜெயதேவமகருக்குச்செய்த உபசாரமென்ன காண்செய்த அபகாரமென்னசொல்லலாகாதோ ஜெகத்துக்கெல்லாம் நாதனென்னும் பேர்பெற்ற உமக்குப்பாரபக்ஷபிருக்கலாமோ விதாபபாவமுள்ள உமக்கு ஜெகாதனென்கிற பேரிருக்கலாமோ கோகிலஸ்திரீகளின் மத்தாலகட்டானத்தமடைத்தரீர் என்றுதிபென்னும் வாக்கம்புகளுக்கிடைதிரேச சர்வம் ஒன்றேயென்றறிருவாய்மலர்ந்திவ்விடத்திருந்த வாக்கைக்கடந்திரே உமக்குச்சபாவமான பேதகத்தைவிடவில்லையோ, தனித பாலங்கடவில்லையோ அலரவனே அறியாலமதித்துச் சுயந்தல்கொளதீரேயுபத்தம்பீடித்த துரோணரைவென்றிரே அதுவின்னம்மீக்கவில்லையோ மெய்ஞ்ஞானம் ஓங்கவில்லையோ ஓ அரிபரத்தாயா ஸ்ரீருசராமாவேணுகோபாலா கிருமறைகள்மூலா வாசுதேவா தேவதேவபரேஷசயனுகமலகயனு வசுதேவபுத்ராபாண்டவர்கள்மித்ரா வென்றனந்தம் விதங்களாக கிர்தாள்நுதிசெயதுதிதிசைசெய்ய.

பகவான் அவ்விறைவன் சொற்பனத்தடைந்து ஓ அரசனே நீஜெயதேவ்செய்த வாக்கியங்களே பேரக்கியத்துடன் துதிப்பாயாயின் நீசெய்தவாக்கியங்களில் பதின்முன்று சுலோகங்களே யங்கிகரிப்பேனென்றதைத்தமறைந்துபோனார்.

உடனே அவ்வேந்தன் விழித்துக்கொண்டுஜெயதேவ்பகவானென்றே தீர்மானித்துத் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டிருந்த அதிகாலையில் ஜெகாதருடைய திருச்சன்னிதானத்தை யடைந்து அந்தணர்களுடன் கூடிக்கொண்டத்தியர்தபத்தியுடன் ஜெயதேவ் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பாடல்களைத் தோத்திரஞ்செய்யும்போது கபட நாடக சூத்திரதாரியாகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணர் அசரீரியாய் ஓ ராஜனே நீசெய்தபலபாடல்களில் டதுதியினிருந்தும் பதினமுன்றுபாடல்களே அங்கீகரித்தேனென்று திருவாய்மலர்ந்தருள. அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட சகலரும் அகாபபரியாயிபற்றிய பதின்முன்றுபாடல்களே ஜெயதேவ்செய்தபுஸ்தகத்திற் சேர்த்துப் பாராயணஞ்செய்யத்தொடங்கினர்கள். இவ்வளவு மகிமைபெருந்திய ஜெயதேவ் எவ்விடத்திற்றுதித்தவரென்பதேர அவ்விடத்திலேயே அஷ்டவதிசெவியையும் ஷினவம்பலவும் விஷ்டர்கள்கூட்டமும் தெளிவுளோர்கோஷடமும் குறைவின்றிகிடைத்திருக்கையில் இவ்விபரத்தைப்பலரும்புகழுத்தொடங்கினர்கள்.

பத்மாவதியின் தக்தையாகவர் இவர்களிருக்கும் விக்தையைக்கேட்டு சென்றைகளத்தருவி வர்தியிருக்கும் மனைவையைநோக்கித்தன்பத்தைநோக்கி உடலம்பொன் இஉள்ளங்கவலி இவர்களிக்பாலனன்னதவறுசெய்தேன் இவர்களைப்பணிய வன்னதவறுசெய்தேன் இவர்களு மகனு இவள்மகடானுஇவரேபகவான் இவரேகுலவான் இவரேதனவான் இவைப்பார்த்தால் புத்திபத்தியுள்வரும் இவைாப்பார்த்தார் சித்திமுத்தியும் வரும் இவள்சீரேவிஇவள்பூதேவி இவளேகமலி இவளேமலி இவளித்சர்ணி இவளயிராணி என்றபலபல விதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்து தனக்கிருந்த காத்திரவ்கொய்து பத்மாவதியினருகிற் சென்று மகளேயென்று முகப்பிட்ட தக்தையினடகளிற்பத்மாவதி சொசதடாங்கமாத் தெண்டனிட்டுப்பாதங்களருக்கு முத்தமிட்டு எக்தையே எனப்பெற்றதக்தையே வெருகாள்பொறுத்து வக்தையே என்மீதிருந்த அன்பைத்தறக்தையே என்னிலக்கத்தமாமறந்தையே என்றிபாகுமான வார்த்தைகளோடுகூடு பயபக்திபுட னெதிரில்கின்றுபவரூர்த்தைதப் பிபிக்கொண்டிருக்கையில்.

ஜெயதேவ்ஸ்வாமிகள் கிஷ்டையிலிருந்துதெளிக்தாமமஞ்சாப்பார்த்துக்காங்கேச்சேர்த்து அடிகளிற் சந்தனம்பூசிஷ்டமவாத்தைகள்பேசி உத்தமா வந்தன்புதநியாலே சத்துக்கள் சேவை சாகதமாச்செய்தேன் இத்தனைக்குள் தானின்பத்தைப்பெற்றேன் அத்தனையுன்றனுயாவென்று அன்பானவார்த்தைகளுரைத்து மாமனுர்மனதைக்கரைத்து ஒருகொடியதனி ளைந்தனைத்திருப்பி உச்சருஷடமான ரிச்சொருபமாதிகிலெழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது பத்மாவதியின் தக்தையானவர்மிக்கையிதென்றமிகவதிசயித்து வர்தனஞ்செய்து மனமிகயமிழ்ந்துபலபலவிதச்சனாப் புழுத்துகொண்டுவக்த ஆடையாபரணங்களை யனித்துப்பத்மாவதியைகோக்கி வியாகூலத்தைப்போக்கிப் போய்வருகிறேனென்று புத்திமதிகளைச்சொல்லித் தன்னிருப்பிடம் போகையில் பத்மாவதிகூடவேதொடர்ந்துபோய்த் தக்தையை விட்டு வருவதற்குள்கடந்த ஆச்சரியத்தையும் பிரசலதத்தின் சமர்த்தையும்ஜெயதேவருடைய விபத்தைகளும் ஆனந்தபத்மாவதியடைந்த தன்பத்தையும் சொல்லப் பெருமகிழ்மாயிருக்குமென்று காபாஜித்தர் மின்னுஞ் செலவத்தொடங்கினர்.

விருத்தி-அத்தியாயம்-முற்றிற்று.

கூவது ஜெயதேவர் கைகால்கள்வெட்டுண்ட அத்தியாயம் - குரவதமாம்.

தேனுங்கள் தெற்கிலே பரிசுத்தர்களே இப்பாடல் ஜெயதேவஸ்வாமிகளச்சற்றுசேரம் இங்கடையிலிருந்து பிரகுதெளிந்து விதிபின்வழியாகப்போகையில் அபரிமிதமிருவர்த்த மிகவும் ஞானத்திற்சிறந்த பகவத்தாமென்னும் வர்த்தகனவாறிய தனவான் ஜெயதேவப் பார்த்துக்கொங்களிக்சேர்த்த இன்று இம்மகாத்மாவைத தரிசிக்கும்படியானகாரணம்தோன் செய்ததவமோ எங்கள் முதாதைகள்செய்தமாதவமோவென்றவரா வாரியெடுத்துதன்,ரதத்தின்மேலிருத்திக்கொண்டில்லகாமிலிருந்துபுறப்பட்டுக காடைக்கடந்து கன்னையடைந்து விட்டிலுட்கொண்டுபோய்த்தானுதன்யனெனிலும்புத்தி மிகவும்விசுவாதிஷ்டம்பத்மாவதி தேவியைன்றியோசித்து குருவுகட்டித்தன்கள்களைக்கொவித்து அந்தாத்தின்மேல் ஸ்வாமியை எழுந்தருளச்செய்து பத்மாவதிக்காக பலஆடையாபரணங்களும் ஆரிமவாசனைகளுங்கொண்டுபோய் கொடுவென்று சாகதியை எச்சரித்து சிக்கிரம் ஸ்வாமிகளிவிடுவாருமென்றனுப்ப.

ஜெயதேவர் வர்த்தமானோக்கி இவ்வுலிக்கொல்லியும் ஆடையாபரணங்களு மென்கெதேத்தலுபுறி தீர்கள் வேண்டாம் வேலை மென்றுமறுக்கஅவியாபாரி என்தாயாகிய பத்மாவதிக்குதவுமென்னவெனறாத்திர்சாஷ்டாங்கமாகவர்தனஞ்செய்து சாரதியைத் தீர்சகைசெய்ய உடனேருதன் இயற்கைதனதிசிக் ஸ்வாபோட்டிக்கொண்டு காட்டின்மத்தியிற்போகையில் அக்கூவிரத்தின் சப்தத்தைக்கேட்ட கள்வரோடிவந்ததனித்தப்போரும் அச்சகடத்தையிறுத்தி லவலவென்று குதித்து ஆபரணங்களைப்பறித்து ஆக்காரத்துடன்கொக்கரித்து வாளால்வெட்டப் போகையில்சாரதியுமிறங்குதித்து ஓட்டமெக்க ஜெயதேவ்விபரீதம் கேட்டதென் றவரைதடுத்துவிட்டிறங்கி இதரிம் ஓட்டிக்கொண்டுபோகட்டுமென்றவனைப் பார்க்காமல் கடந்தபோகையில்.

அர்ச்சுனமைபவரைச் சோர்வீரத்துடன் தரம்பேசிக்கொண்டவனைப்போகவிடாமல் மடக்கி நெட்டித்தள்ளியடக்கிக் காட்டில்கடவென்று மூடிக்கி புலிமுன பசுவைப்போலொடுக்கி இழுத்துக்கொண்டுபோகையில் ஜெயதேவர் கள்வர்களுவக்தனம்புரிந்து மிகவும்பரிக்துவன்னிடத்தென்றுமில்லாதே தானுங்களுடன் போர்புரியவல்லவரேயே வீணுபேவென்னை அவர்கோலப்படுத்துதிதிர்கள் சர்தோஷமாயிவ் விரகதனமே ஜாக்துகொண்டிக்களிருப்பிடஞ் சேருமட்டன் ஏழைபேன் பேற்பிருவை கூறுங்களென்று பணிவாகமொழியும் போது.

அக்கரவடர் அவரணிக்தைக் கொண்டிருக்கவிரிக்கலைப் பரிசதனைக்கொண்டி சிர்வரணமாக்கி ஆடா! பண்வாசனாப்பாரப்பிணமே கூசமறபாசாவ்குவார்த்தைகளைப் பேசாதே திருடர்கள் முடர்களென் றறியாமோ எங்க ளிரப் பிடைத்தைக் கண்டுகொள்ள மெதவாய் கடித்துபோன உன்னெண்ணத்தை ராங்களறியாமோ பலருக்கும் காட்டிக்கொடுத்தெய்தின வாட்டப்பதித்த நீசெய் குற்றத்துமிலர் மோ திருடர்களிடத்தன் திருட்டுத்தனம் கடக்குமோ யாரையும்பிழைக்கும் கம்பலம் ஆதிலருணரை கம்பப்பிடமோ உன்கையினி லுதிருடன்விடப் போகிறுமோ வென்றப்பூனியவான் வேண்டாம் வேண்டா மெனப்பலவன்பர் மொழிகளால் மறக்கவுங்கேட்காமல் இருகைகளையும் கால்களையும் இறுகக்கட்டி அவனை ஓர் பாழுங்கூபத்திற் தள்ளிச் சகடின்மேலேறிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

பிற்பு பாழுங்கினற்றில் விழுக்த பத்தரிமணி பரப்பிரமக்ஞானி பரபுருஷனாயிய வினதையன் பரம் பிரமமே ஒருருவாய்தரியில் என்றும் பொய்சொல்லா மெய்பன் ஏழைாட் கனைகதிரவிய மீர்நகையன் சத்தி

யமாகிஞ்ஞன சக்தன் சர்வஜ்ஞனேகருக்குபகாரித்த வே
தாக்தன் ஜகத்தியுன்ன வடிவாகவொல்லாம் புகழுந்
னென் ஜன்மப்பிணிக்கயர்த்துவரும் முமுட்சுகளுக்கு
ஜகலன் முனிவென்னும் காட்டைவெட்டின முத்
ன் மோகநிதானனே யெதிர்த்தகத்தன் பயமென்பதரி
யாகிக்காமி நெடுநேரவென்னும் ஸ்வாமி பரம்பரணி
மி ஜகந்மித்தொண்டேபோய் தன்னிதாய்விழ்த்து ஜக
காகாத்திலெழுந்து பிரபலித்த மியாகாயுள்ளிடாதென்த
தெளிந்து பிரபலத்தினமல்லவோ! இத்தகமென்ற
துனித்து பாபங்களேயே முழ்மெயாகச்செய்யும் ஜகாரம்
களைவெட்டியெறிந்தகத் காயாகப்படாமம் களித்துப்பு
வரோகாவினித்து ந! புண்ணியபுருஷர்களே யென
க்கனித்தத் தனிதமா போர்கள்ளிப்போட் டெண்ணம்
சொல்லலாகாதோ, வெனக்கித்த ஆசைவலிமைகள
முற்காயாகமடைத்த மிகவுமிடைத்த சைசால்ச னனுப
ட்ட உபத்திரர்தானும் முட்டாளும் சற்குரும் தெவிமெய்
ஞானபோத்துமிகொண்டதாரும் உருண்டுவிழ்ந்போதே
கமெல்லாமுராயத்து தெய்த்தமோனதினுமும் சக்களும்
ணமும்புகளும்-மொய்த்துக் கொண்டதினுமும், அன்ன
காயில்லா ஜபாசத்தானும் * உதவிமுழுதும் முண்மவ
மாயிருத்தினுமும் எழுதற்கு முட்காருதற்கும் கூடா
லையாலும் சலிக்கக்கூடாவேதையாலும் மனோபாதை
யாலும் பிடித்தபாடுகளேனத்து மிகவுமினத்துமுர்ச்சை
யடைத்து தூம்பமெனிட்டார் தெளிந்து.

ஓ, ஓ, இனிதெகவியோகமடையுஞ்சாலம் கேர்ட்ட
திப்போழ்தே சமர்ப்பிடதெவமாயே ஸ்ரீமக்காராயண
னத்தியனஞ்செய்து பிரமசிஷ்டையாற் றேகத்தை
நன்னு மதே கைவலயத்தையடைத்து மோகூரானக்க
ம்பெறுவோமெனத் துணிந்து பகவான் னினைகூகன்
னரால் கனைத்து மொண்டிக்காங்களைக் கூப்பிக்கொண
பிரதானப்பாபெனவின்னி அச்சுதாகேசவா ஜபனே,
அபயம், உச்சிதாகாலுபாயனே, அபயம், புண்டரீகா
க்ஷபரிபூரண, அபயம, ஆண்டேரும்துதோரணி அ
பயம், பரமபுருஷா பத்மநாபனே, அபயம், திருவாழ்வு
தருனா நிதனே, அபயம், சங்குசக்காதண்ட பாணி
யே, அபயம், பங்கயிலோசனாண்டபாணியே, அபயம்,
ராமனேகலருண்டவாயனே, அபயம், ராவணேனுயர்
கள்கோனே, அபயம், அடியார்கள் மேலுதித நிதிரா,
அபயம், படியுளோசித்தும் பலபத்தோ, அபயம், மச்
சாவதாரமணிவண்ணனே, அபயம், கச்சாவதாரந் க
ண்ணனே, அபயம், ஜெயராமஸ்ரீராமதேவனே, அபயம்
பவனருந்துமுராரு பவனே, அபயம் மாதவா வைகு
ண்டவாசனே, அபயம் யாதவாராவா சனே அபயம்,
பேவாதுகல நிரிங்கார அபயம் ஜகருரும் வேர்த்தும்
பாசக்ரமா அபயம் சார்ங்கர் தொழுதேத்து முழுமு
அபயம் அரி அரி அரி கரரரி அபயம் பக்வாச
லேனுகோபாலா அபயம், முத்திவருன்முகந்தபூபாலா
அபயம், நீதாசமேதனுதோ அபயம் தாமரிவிஜுத
காமோதரா அபயம் மதுசூதனுதிருவ்வாமனு அபய
ம் பதிபாவனலோகபாலகு அபயம் பஞ்சபாண்டவர்
ஞ்ச ரமனே அபயம் கெஞ்சுவோர்க் கருளுதிமய
னே அபயம் சக்காதர காமதிவனே அபயம் துஷ்ப
ர தொனிசங்களே அபயம், விஸ்வரதகோவிந்த கர்த்த
னே அபயம் சோமைநிர்த் தாள்வையிர் நித்தனே அப
யம் பாண்டுரங்கா விதலுடகனே அபயம், கண்டே
ன்னோபாதுவா யிறைவனே அபயம் தூரோபதைதுக்
காத்த தோன்றலே அபயம் விரோதமென்றிலே.
யிமனே அபயம் அநுமறைதன்புக ழாதிமூலனே அ
யம் திருவருளிச்சிலிந்த லீலனே அபயம் வெங்கடே
வாவேலுகாதனே அபயம், சக்கடர்ந்திருந்து சகாத
னே அபயம், சுயராவவடிவான சோதியே அபயம்
லிமலில்லாக்கரும் நீதியே அபயம் ஜகபதி வேங்கடா
சலபதி அபயம் ரகுபதி கருபதி பகபதி அபயம் பரமே
சுவராபக் தாமனே அபயம் பரமகருள பகராமனே
அபயம் சகலபுவனகேசரபனனே அபயம் மதுசூதி
சூன வனசரபனனே அபயம் சர்வலோசரசரன்யு சுமி
யே அபயம் சர்வபாப விநாசகேமியே அபயம் கம்ப
ம்ரோ காய்ரேனே அபயம் அம்மல்வருபலாபரனே
அபயம் மாசுல்லிகைபால மர்த்தரு அபயம் தேவன்ன
சாலிங்கனர்த்தரு அபயம் மதுசூன்ன ராவணிபயம்
த்தவா அபயம் சதிகெய் சிகபாலனிச் சாய்த்தவா அ
பயம் சருடாரூடனே சருடத்வஜனினே அபயம் இரு
கள்வத்துஞ் சருப்புனே அபயம் காயாபுத்ர சத்த
னே அபயம் பாரபாபுபகர் சொத்தனே அபயம் பி
சாய்பா தன்பிர் பிரியனே அபயம் மாதவிதாருதெ
ய்வமே அபயம் எழில்சேகலாதன்மே விதடனே அப
யம் தொல்லினை கெள்று பிரமிவடனே அபயம்
லகாதியாதொழுந் காதனே அபயம் கனவிரேவன
வனம் தோற்றனே அபயம் கனிமிழுகுபே புனவர
ர்பனே அபயம் அனகமுளகனிவிழுமர்பனே அப
யம் முனிகளுதினமேத்து முகில்வனே அபயம் புனி
தனதாரழல் புகல்வனே அபயம் நினைபாக்கினிலெ
ன்ற வக்கையே அபயம் தருணமெனையாளென்றன் ர
க்ஷையே அபயம்.

அபயம்அபயமென்றிவ்விதமாக வோலமிட்டோ
வென்றினர்த்து கூவும் முறையானது பரமபதத்தில்

ஆதித்தனேகரசனிமழுங்கும் ஜினங்கள்வீசும் சித்
காமண்டபத்தில் சுவரத்னங்கள் பதித்தசிம்மாசனத்தி
ல் சுருபுர் காத்தர்வர் இன்னசர் இந்புநுடர் விஞ்சையர்
தேவர் முனிவர்கள் சூழவீற்றிருக்கும் ஸ்ரீ அகிலாண்ட
கோடி பிரமாண்டநாயகராகிய ஸ்ரீமக்காராயணருடைய
திருச்செவியிற்புகுத்தமாத்திரத்தில் பச்சைமேனியில்
லகம்புழுங்கி வேர்வைகள் சிந்தியிவும்பதறி துவென
க்கதறிக்கண்ணீரைப்பெருக்கிச் சுழ்ந்திருப்போரையு
முருக்கிக்-கைகளை யடிக்கடிபிசைத்து - இவ்வளவுவல்
லையும்கேர்ட்டதா வென்றிரைத்துக்கருடனையும் கினை
க்காமல் தாதனையும் வினிக்காமல் இவற்றுமியுடனும்
பேசாமல் சாசதாதி மூன்சுவர்களையும் பார்க்காமல் த
னைமற்றுநிகென்றெழுந்து ஒருவர் கண்ணுக்கு
புலப்படாமல்மறைத்து.

ஆ என்பத்தனே ஜீவன்முத்தனே ஆசஞ்ஜீவி
யே - ஆ பரமபாகவதனே - பரப்பிரமக்ஞானியே - ஆ
என்பரனேஅன்பர்க்களுகூலனே- காராயணனேபரப்
பிரமமெனச் சத்திபஞ்செய்தவனே - நானென்னுமா
ங்காரத்தைக்கொய்தவனே - என்னேமேன்மையென்று
சாத்தவர்க்கெழுண்டா, என்னே மிகழ்ந்த வர்க்குப் புக
மூண்டா - உனக்கு மிப்போக் கொத்த தன்பம்வந்த
தா மனமும்கொத்ததா இதோவந்தேன் வந்தேன்சுகந்த
ந்தேன் தந்தேன் என்றுனைத்தக்கொண்டோளபத்தா
ர்கள் சுமன்றுவிழவும் - பிதாம்பரத்தொங்கலானது பூ
மியித்புரளவும் சுதரிசனம் மின்தொடர்ந்தோடிவரவும்
ஆகாயவாசிகள் பூமாரிபொழியவும் சுர்ச்சிமாதிரிவி
கள் தோத்திரஞ்செய்யவும் அஷ்டதெஜங்களுர் தும்பிக்
கைகளே யுகாயத்திலெடுத்து ஆரவாரிக்கவும் - பூதேவி
மனமகிழவும் இலக்குமியுச்சியத்தாற் நன்னைமறந்தி
ருக்கவும் ஆதிசேஷனதிசயிக்கவும் - வாயு வேத்திலும்
அதிவேகசகடத்து ஜகாரத்தைக்கடந்து.

ஜைமதேவஸ்வாமிகள் விழ்த்திருக்கும் கூபத்
தினிடமடைத்து சுகமொருபத்ஞடனைவிருதமகமலத
தினுள் ஆனந்த மெல்லச்சிரண்டோருருவமாய் எழு
க்குருளினாரனக் கண்ணுக்குப் புலப்பட்டுத் தன்ப
மென்பதினியெக்காலத்திலும் நினைவனவும் தங்காமல்
நிக்கும்படியான ஆசீர்வாதஞ்செய் தென்னப்பனே என்
னுடைய ரூபம்சொருபம்-நிரூபம்-என்னும் -மூன்றையு
மித்கணமே தரிசிப்பாயென் றசரிரப்பத் திருவாய்
மலர்ந் தருளியதைச் சிரவணஞ் செய்பா முன்ன
மே ஜைமதேவர்ஞானக் கண்ணுற்றன ளனைத்தில்கி
ருஷ்ணபரமாத் மஸ்வரூபம்போய் விளங்கும் பகவா
னுக்கண்டி -. இனைத்தன்கேர்ஸ்டி - தன்பமிதற்றுதின்

பனிறைந்து ஆ, என்னுண்டவன் - வளிக்கும்வெளிக்
கும் - கண்ணெனிக்கும் - சமீபமாய் - பூர்ணசர்நிச
னைச்சுழ்ந்திருக்கும் அதிசேதனசெஜங்களேப்போல -என
னையனர்தமாகச் சூழ்ந்து-என்னுற்புகல்வதற்க கண்
டிதமான பரவசமனித்தனைக்குள்ளாகவே யிருப்ப
தையோசாமல் ஜாயர்த்து பாசாமல் - தான்சானுகவே
யிருக்கத்-தானேன்பதெதுவென்றவயவங்களைத்தானே
ப்பிசமித்தக்கேட்கும் அறிவீனனேப்போலே அதிப்பச
டத்தைக்க ஜிக்கமலவன் மக்கமான - ஜக்கையினி
டருக்காயாசப் பட்டுத் - நிடஞானத்தைக்களிட்டி
ஒலமிட்டழுதேனே ஆ! ஆ, பக்வானென்னுளத்தமர்
த்து - பத்தர்கள்போற்றும்- ரூபத்தையும்பரமயோகின்
காணுஞ்சொரூபத்தையும் - பப்பிரமக்ஞானிகளேக்ய
மாயிருக்கும் நிரூபத்தையுக்காணுமல் - விஷயானந்தம்
களேஇச்சிக்கும் சுரோத்ராதி இந்திரியங்களென்னும்- ப
ஞ்சதத்திரிகளும் மனபாதிசதுர்மத்திரிகளும் - இச்சை
யென்னும் - பலகொஞ்சிப் பேசும் வஞ்சியர்களும் -கா
மக்குரோதாதிசீர்களும் - சப்தாதிருசர்களும் வாக்தா
தி ஏவலரும் - பிராணுதிகாவலரும் - வச்ஞதிசெனாபதி
திகளும் - புகழும்சிவராஜனென்னும் அகங்காரி அர
சுசெலுத்திதமாயிருக்கும் அரணுகிய இவ்வன்சத்தின்
சுதந்தத்கோரினேனே, எல்லையற்றபெரின்பத்தைவா
ஞ்சிக்காமற் நிற்றின்பத்தையிச் சித்தெப்போழ்து மிட
னைபேதருபுமானிப்பெலதன்பத்தையோரனுவா
க்கு மெனக்குளிருக்குமிவ்வின்பத்துக்கு ஜோய்மாயிசா
மல் மற்றிருட்பட்டேனே, ஆ கெட்டேனே மநியிலா
மற் றன்பதியைவிழுக்தெனுர் துயர்வாரிலெமிழ்த்த
தோலையைப்போல - இச்சப்பாத்பரனேகப்பமல் சு
கசுடமான இத்தனைவைவாய்மை யென்னுதிகொண்
டு அறிந்திருள்ளாகவிருந்தேனே, ஆடகம் ஒடிக்குமு
ள்ள அருக்கினை விஜையிகற்ற - கடையுழிதொடியுமுள்
ள காயினைப்புகழும் சனிஜப்போல இத்தப்பாத்பர
னைப் புகழாமல் - புகழ்த்தமிழாமல் - தூலத்தைத்த
ழிக்க எண்ணினேனே, துயர் சுவினினேனே என்கிற
பற்பலவாக்கியங்களேமொழிந்து - பகவானேக்கண்டப
ரவசத்தாலானந்தபாஷ்பங்சன் வழிந்த - தனதுகக்
ஷ்ணின்மையத்தில் வீற்றிருக்கும் - அழகெல்லாத்தி
ரண்டோருருவாய் - களிப்பெலாங்கூடியமேனியாய் புண்
ணியவதியான தேவகியின் கர்ப்பத்திருத்தும்பித்தபோ
னு தூலமாய் - சத்தன் இல்லாமையி அதிசோதையினட்
சிதருக்குப்பட்சமுள்ளருட்சுமபாலனைப் புறப்பட்ட
ஸ்ரீமக்காராயணனைப் பரப்பிரமபாராயணனைப் பார்த்தப
டியே சிவியிலின்று இவல்லவோசுமத்தவர் கோவர்த்
தனக்குன்று, எனப்புகன்ற - எவ்வித்தாப்புகழுமெ

ன்று உச்சிதடங்கி உள்ளங்கால்பரியக்கம் ஊடுநுவ
பரர்த்து - மனமொன்றுகச்சேர்த்து ஓ கோடிசூரிய
பிரகாசங்கள் மழுங்கவிசித்தகிரீடனே கவசதனங்
ளாற்றலங்குங்குண்டலனே - விலாசமானகிடலனே - நி
ர்வ்யபுண்டரீகத்தரித்தவனே - சலஜலோசனனே - பத்ம
கரகமழுகவரிகரனே - வொளியான வாகுவலயனே
புஜபலபராக்கிரமனே - பீதாம்பர தரனே சுலட்சணக்
கள்கயங்கலஷடசணமான இலட்சுமிவிம்பிரிருக்கும் - வ
ட்ஸ்தலனே - வனசரி வனமாலிகர்பரனே - இவ்
யபரியள வலங்கிருதமூர்த்தினனே ராதாமனோகரே நீ
ர்மலசரணனே - கோபியர்கணனே - அனட்பிண
டபிரமாண்டங்களே உண்டெண்ணுமவித வீரிரிருக்கும்
புத்மநாபனே -, சகோழலகுமோதனே - சாம்பகிவனர் சட்டபாரத
தில் விற்றிருக்குங்கர்பவானி யுற்பத்தியானபரத
னே - மெஞ்ஞானபோதனே வேணுகாதனே லீலாவி
நோதனே அவதூதனே - அதிதனே அவ்யோதனேகி
ர்சேதனே - கிர்பேதேனே - கிஷ்ருசோசனே என்று
தோத்கிரம்புரிந்து மிகவும்பரிந்து சந்தேகக்களே நீக்கி
த்தேகவ்மானையப்போக்கி இந்திரியங்களையடக்கப்ப
ர்முகமாகாமல் மோகாமனதைமடக்கிச் சுவாசத்தை
யொடுக்கிப் பிரமரந்திரத்தில் மூடுக்கிச் சங்குகளின்முழ
க்கமும் மேகங்களின் முழக்கமும் - வீணையினைசை
ம் தம்பூரினைசையும் மத்தளதொனியும் மகதயாழ்
தொனியும் தாளங்களின் சப்தமும் - சாமண்டலசப்தமு
ம் - பெண்களின் கீதமும் - வண்டுகள் காதமும் குயில்
களினிஞ்சியும் - மயில்களின் னெளியும் - சமுத்திரகோ
ஷமும் - சங்கின்கோஷமும் - கேட்டித தவாதசாந்த
வெளியில் ஆபிரதிஷ்டைகழ்ப் பங்கயமேடையிற்தங்
ஞானருளுகூடத்தில் புரியட்டகாடிகின்முனோ
யான சுழிமுனையில் பலதேர்டி இரவிகளினொளிபோல்
வினங்கியிருக்கும் பகவானுடையசொரூபமான சேர்தி
யைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு மனவெண்ணங்களோமா
ய்த்து மாளுமோனங்களைத் தேய்த்து காணெண்ணமிரு
ட்டைக்கூட்டறல்லதனுடன் தொடர்ந்து மாயாசத்தி
யைப்பார்த்து ஜபாசங்களைத் தீர்த்து அறிவெனும்பொ
ருளினையும் - ஆனந்தத்தின் சூழ்ச்சுவத்தையும் கி
வாதேபமாய் - சேமசொரூபமாய் வினங்கியிருக்குமக
வானுடைய கிருபையாகிய எவரிபூரணத்தைக்கருணைம
கண்டு ஒவ்வுங்தாணவிலேபணவின்றிஅப்படியெளிதி
லேக்பமாய் அத்வைதமாய் அகண்டானந்தமாய் ஆவாங்
மனோகோசரமாய்க் தலமேமறந்து அம்பாவமதித்தத
தானந்வாரியில் நிரவக்ப்பித் தானிறந்திருந்தார்.

தேட்டூர்களோசித்தர்களே இவரிப்படிக்காட்டினி
நக்க ரட்டில் ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் பத்தினியாகி
பத்மாவதி பதிவிரதைகளிற் புண்ணியவதி பாபங்களே
த்தீர்க்கும் பாகீரதி பக்தர்க்கோக்காக்கும் பார்வதி பரம
ஞானத்தெளிந்த பாக்கியவதி பரிபூரணாநந்தம் கிறைந்த
சுதர்மதி பதிதோர்கண்ணமளித்த அழிபாகிதி பக்த
பாசங்களோமாய்ந்த குணவதி சகலரான்திரார்த்தங்களு
மறிந்த பாதி அழிபாக்கற்புள்ள பதவ்து ஜெயதேவக்
குகந்தரதிபதியிவ்வாக்கைக்கடவாகதிதனந்தனையை
யனுப்பிவிட்டித் தன்னிருப்பிடஞ்சேர்ந்து தங்கணவ
ன் மாலோபட்டுவ்வாரமையால் பலவிடக்களிலும் பார்
த்துக் காணமல்வோர்த்து கிஷ்டையாலெங்கு கின்றா
ட்டாரோ கிஷ்டரசலெங்குக்கட்டுப்பட்டாரோ! பகிட
லெவ்கு பள்ளிகொண்டாரோ! பக்தர்கள்கையிற் சிக்
கிகொண்டாரோ! ஆலிச்சலெனறுறைத் தூறத்து விட
டார்தோ! ஜனக்ததாலென்னோ மறந்துவிட்டாரோவெ
என்று.

ஹரிஸ்வரக்தேடியுளம்மிகவாடிமட்க்கள்களுள்ஓ
டுவாள் ஸாஞ்சையாத்தேடுவாள் காடேலாம்காடுவாள்
ஆலமீழித் தெழுவாள் காகைகபோல்பறந்து கால்ப
லருகுறைத்து அயல்வீடென்னும் அறியாகங்கை அல்ல
ரோ மையிடாமங்கை பின்னோள்தம்மையுங்கேட்டிள
ம கைந்தாள் பள்ளிவீடுகளிற் பார்த்தகம்கொந்தாள் எ
ன்செய்வே னெனபான் இறப்பனு னென்பாள்புதியினே
ப் பிரிந்தேன் பாவியேனிருந்தேன்.

என்று பிரலாபித்தக்கொண்டு தெருக்கள்தோறு
ம் அலையுமபோதுஅதுதெரிந்தபத்மாவதினேதக்கையா
னவர்கேட்டுப் பத்மாவதியினிட்டம்வந்துமிகவும்கொந்தி
அம்மா! நீபெரு முக்கு மனசுவேண்டாம் கான்தேடிப்
பார்த் தழைத்திக்கொண்டு வருகிறேனென்றுசொல்
அவ்வம்மனியத்தன்வீட்டுக்கனுப்பிவிட்டுத் தான்கா
டுகாடாய்த்தேடித்திரிந்து முகங்கரிக்து காணமல்மிகவு
மிடைந்துவிடையாடாந்து பத்மாவதியைகோக்கி.

ஓ அம்மா! பாக்கியவதி அவரெங்கேயோ மலைக்கு
கைகளிற் புருகுத கவஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பதைப்
போற் காண்கின்றது இன்னுஞ் சிலகாளில் தானேவரு
வார் தரிசனத்தருவார் என்றபலவித்தங்களாகத்தேறி
துக்கத்தையாற்றிக்காப்பாற்றுகையில்; பத்மாவதி அழு
ககண்ணுக் தொழுதகையுமாய் ஓநிபொழுதண்டிக் த
ரையிற்புரண்டும் தலைமயிர்கோதள் கலைகளோடுதள்
வேறுயைடுக்கள் மெத்தையிற்படுக்கள் மெழியா

டாமல் விழிமூடாமல் தக்கம்மேலிட்டுக் கக்கத்தக்
குட்பட்டு ஓ! ஓ! பகவானே என்கணவனோபூர்க்க எ
த்தனாள் செல்லுமோ! இப்பிறப்பிற்காண்பேனோகா
ண மாட்டேனே! எக்காட்டிற் பிரவே கித்தாரோ!
அல்லது னாகாட்டிற் போய் விட்டாரோ இம்மலைக்
குகைகளிற் றபஞ் செய்கிறாரோ வென்று காடோறு
ம் காலியிலெழுந்து மாலைமட்டுக்கும் மலைகளிலும் மலை
க்குகைகளிலுப்பு தருகளிலும்பார்த்துத்தேகமெல்லாம்
வேர்த்துக் கற்களாலும் முட்களாலும் பாதங்கள்ளிளந்
து தேகமெல்லாம்பிரிட்டுரக்தமயமாகிப்பலதரம்கசை
தடப்பதற்கிணைத்துப் பகலில் காட்டிலும் இரவில்கா
ட்டிலு மிருந்து சொலலொணைத் துயரக்கடலிலமிழ்ந்த
வளோப்பஜிக்கதொடங்கினள், கேட்டீர்களோ! சி
கர்களே யென்று காபாஜிசித்தர்சொல்லத் தொடங்
னர்.

ஜெயதேவர்கைகால்வெட்டுண்ட
அத்தியாயம்-மூன்றிற்று.

சுவது.ஜெயதேவர்நாட்டையடைந்த அத்தியாயம்

இவ்விதமாய் பத்மாவதி காள்கழிக்கும்போது கிர
வுஞ்சராஜனுன்வன் வேட்டையாட காட்டை விட்டுக்
காட்டையடைந்து வேட்டையாடித் தரிஷ்டவசாரோ
டு காட்டைதாடிவருகையில் தெயதேவர் வீழ்ந்திருக்
கும் ஆழ்ந்த கிணற்றில்ஜலமுண்டென்று முடன்
சென்று எப்படிப்பார்க்கையில்மானிடரருவாய்ம் மதித
ருக்குருவாய்த்தோன்றப்பட்டுப் பெருமுச்சுவிட்டு ஐ
வகாருணயம்மேலிட்டு ஐயோ வென்றுரைத்திட்டு வி
ரைவிலிதனு வெளியிலெடுத்து நீரெவரென்றும் நிஜஞ்
சொல்லென்றும் வேதனைவன்வினவ.

தெவதேவர்ஜனமைபோலொன்றும் உரையாதிரிக்
க, இராஜ எதிராளிஎருன் இகஸ்செய்திசோசமதிதெ
ட்டிக்தபகையாளிதோ துஷ்டர்களித்தன்பஞ்செய்
தாரோ கஷ்டமவர்துமைக்கலக்து கொந்திரோ கைகா
லிபோன காரணமேதோபொய்யிலாமற்புகலொண்
ணாதா; நிருபனே சித்தனே தேவனே சொல்வீர் ரு
டனே முநடனே குறையினைச்சொல்வீர்.

என்று பலகாலுக்கேட்டும் அண்ணல்வாக்கியம்
தைக்கேட்ட ஜெயதேவர் சமாதியினின்று நீங்கக்கண்
களைத்திறக்து மன்னனை நீரோன்வர்தெனோயெதித்தி,
உன்னதமான வென்சமாதியை யேன்கெடுத்தீர், தே
னுமல்ல, சித்தனுமல்ல, பாவஞ்செய்பாப் பத்தனுமல்
ல, ஏழைப்பார்ப்பானு னீனமதியோனுன், ஜெயதேவ
த உபத்திரம் கோக்து, பத்தர்கள்போற்றும் பகவானு
னவர், இத்தலக்தனனி வின்புடன்பிறந்தார், கோதிலா
ராமனுக் குறைபலவடைக்தார், சேதயாற்றுன்பமாந்
சிக்கையினிடைக்தார், சங்கரர்ஹத்தியாற் சகலமாகதி
ர்ந்தார், பங்கயண் தலையிழக் தங்கொந்திருந்தார், பிரா
பகலத்திறமும் பேதையேன்கொக்தேன், காதலுக்த
ழியிலாச்சமாதியிலிருந்தேன் காலகையைக் குறைத்த
வன் கர்த்தனேயாகும், மால்விட்டி முன்படிவைத்ன
மோகும், சஞ்சாரசமாதிபல சஞ்சலமிக்திடம், சஞ்ச
லிராதவிச் சமாதி யருளிரகிடும், யாவரோ வென்றன
க்கிவ்வுகவிசெய்தனர், சேவைதர்தெனதனைத் திருக
குவிற் சேர்த்தனர்.

கைளால்ஜீவ காருண்யம்போமலோ, கைகளா
ற்பலபல கஷ்டம்வர்துமலோ, பாகங்களாழ்மலை
பாவம்வந்துமலோ, பசதங்களாற்பலபடி ம்வந்து
மலோ, சடபார்தாகாதையைச் சார்ந்தனீரறிவீரோ, சட
வுடலியற்றினர்கள் தானெனப்புகலவ்ரர, எனது பற்
பலமொழிகள் பணபுடனுரைத்திட், பர்தபிரானாக
தனைப் பாகுபோற் கரைத்து,கயனங்களேழுந் கல்லாதோ
நாடி, கிஷ்டையில் திருக்குவாய்த் திருபடி சோர்ந்திரு
க்தார்.

அப்போது இறைவனுகிய சிவபக்தன் திகைத்து
மிகவும் பதைத்து கம்முடைய ஆசாகயினும் இப்பி
ர்க்கொத்த தீங்கு சேரிட்டதெல்லவா ஆ! ஆ! அஷ்ட
களிபாசே! எனனுடைவன்சதுன்பதநி லமிழ்த்தினு
ர்கள், சிவசிவா! இகற்குகானென்னசெய்வேனெனறு
கண்ணீர்விட்டழுது கடவுளேயென்று கொழுது பரி
யோர்க்கும் வந்தசே பழுது பிரயோசனமில்லாதாயிற்
றே யெனகழுதுஎன்றுமிகவும்கைக்து அவரைவலம
ந்து சாஷ்டாங்மாகப்பணிக்து அவர்கயனங்களிற் ந
ன்னகமானவெள்சமாதியை யேன்கெடுத்தீர், தே
னுமல்ல, சித்தனுமல்ல, பாவஞ்செய்பாப் பத்தனுமல்
ல, ஏழைப்பார்ப்பானு னீனமதியோனுன், ஜெயதேவ
த உபத்திரம் கோக்து, பத்தர்கள்போற்றும் பகவானு
னவர், இத்தலக்தனனி வின்புடன்பிறந்தார், கோதிலா
ராமனுக் குறைபலவடைக்தார், சேதயாற்றுன்பமாந்
சிக்கையினிடைக்தார், சங்கரர்ஹத்தியாற் சகலமாகதி
ர்ந்தார், பங்கயண் தலையிழக் தங்கொந்திருந்தார், பிரா
பகலத்திறமும் பேதையேன்கொக்தேன், காதலுக்த
ழியிலாச்சமாதியிலிருந்தேன் காலகையைக் குறைத்த
வன் கர்த்தனேயாகும், மால்விட்டி முன்படிவைத்ன
மோகும், சஞ்சாரசமாதிபல சஞ்சலமிக்திடம், சஞ்ச
லிராதவிச் சமாதி யருளிரகிடும், யாவரோ வென்றன
க்கிவ்வுகவிசெய்தனர், சேவைதர்தெனதனைத் திருக
குவிற் சேர்த்தனர்.

கைளால்ஜீவ காருண்யம்போமலோ, கைகளா
ற்பலபல கஷ்டம்வர்துமலோ, பாகங்களாழ்மலை
பாவம்வந்துமலோ, பசதங்களாற்பலபடி ம்வந்து
மலோ, சடபார்தாகாதையைச் சார்ந்தனீரறிவீரோ, சட
வுடலியற்றினர்கள் தானெனப்புகலவ்ரர, எனது பற்
பலமொழிகள் பணபுடனுரைத்திட், பர்தபிரானாக
தனைப் பாகுபோற் கரைத்து,கயனங்களேழுந் கல்லாதோ
நாடி, கிஷ்டையில் திருக்குவாய்த் திருபடி சோர்ந்திரு
க்தார்.

அப்போது இறைவனுகிய சிவபக்தன் திகைத்து
மிகவும் பதைத்து கம்முடைய ஆசாகயினும் இப்பி
ர்க்கொத்த தீங்கு சேரிட்டதெல்லவா ஆ! ஆ! அஷ்ட
களிபாசே! எனனுடைவன்சதுன்பதநி லமிழ்த்தினு
ர்கள், சிவசிவா! இகற்குகானென்னசெய்வேனெனறு
கண்ணீர்விட்டழுது கடவுளேயென்று கொழுது பரி
யோர்க்கும் வந்தசே பழுது பிரயோசனமில்லாதாயிற்
றே யெனகழுதுஎன்றுமிகவும்கைக்து அவரைவலம
ந்து சாஷ்டாங்மாகப்பணிக்து அவர்கயனங்களிற் ந
ன்னகமானவெள்சமாதியை யேன்கெடுத்தீர், தே
னுமல்ல, சித்தனுமல்ல, பாவஞ்செய்பாப் பத்தனுமல்
ல, ஏழைப்பார்ப்பானு னீனமதியோனுன், ஜெயதேவ
த உபத்திரம் கோக்து, பத்தர்கள்போற்றும் பகவானு
னவர், இத்தலக்தனனி வின்புடன்பிறந்தார், கோதிலா
ராமனுக் குறைபலவடைக்தார், சேதயாற்றுன்பமாந்
சிக்கையினிடைக்தார், சங்கரர்ஹத்தியாற் சகலமாகதி
ர்ந்தார், பங்கயண் தலையிழக் தங்கொந்திருந்தார், பிரா
பகலத்திறமும் பேதையேன்கொக்தேன், காதலுக்த
ழியிலாச்சமாதியிலிருந்தேன் காலகையைக் குறைத்த
வன் கர்த்தனேயாகும், மால்விட்டி முன்படிவைத்ன
மோகும், சஞ்சாரசமாதிபல சஞ்சலமிக்திடம், சஞ்ச
லிராதவிச் சமாதி யருளிரகிடும், யாவரோ வென்றன
க்கிவ்வுகவிசெய்தனர், சேவைதர்தெனதனைத் திருக
குவிற் சேர்த்தனர்.

ஸ்ரீ பர்வதோற்புவ நேவனேயென்றுன் - திருநீறணிந்
தநிருவனேயென்றுன் - அருமறைகள்புகழ்நி முல
னேயென்றுன் - சமதகனுரிஞ்ய வாகனவென்றுன் - ஏம
மிக்லாக்கங்கை மோகனுவென்றுன் - சோமகக்நமென
னிதாயனேயென்றுன் - சேமமூனபக்தர்கள் நேபனேயெ
ன்றுன் - பூதகராபரி பூஜனவென்றுன் - அதிரதாதி
காரனுவென்றுன் - திரிநேத்ரனேதிர்ப் சரணனேயெ
ன்றுன் - சரணமென்பவர்பாப நிவாரணனே யென்றுன் -
சமபுசம்பவசாஸ்தி சாத்தனேயென்றுன் - நர்கபூஜனகர்
திநேசனேயென்றுன் - த்பாகராயாசித் விலாசனேயென்
றுன் - நீலகண்டாவின்ப நித்தனேயென்றுன் - சிவதிரி
புராக நித்தனேயென்றுன் - பாண்டராங்காபரண பாணி
யேயென்றுன் - தாண்டவாயுண்டவா சாமியே யென்று
ன - அருளிலேன் செய்வதென்னருவாயென்றுன் - அ
பயனியுமேத்து மகளங்களேயென்றுன் - இயமருமுன்ற
கலிங்கனேயென்றுன் - கித்யகிர்மலபிராங்காபூன பென்
றுன் - சத்யசான்னித்வலம் காணேயென்றுன் - சிவநிதம்
பரதேசிகேசனேயென்றுன் - பவவீனுசமகானலாதனே
யென்றுன் - அவிகாசவனிசேஷவதுலனே யென்றுன் - சு
கவிசேஷநுதிசகபலனேயென்றுன் நித்தசுத்தவசோக
நிஷ்களாவென்றுன் - புத்தமுத்தவ்யோம புஷ்களாவெ
ன்றுன் - அற்மாதியிலாவனுதியே யென்றுன் - பக்தமன
நிஷ்டாவுதியேயென்றுன் - சகலகுணமருளுப பாத
னேயென்றுன் - சரவசாசீவர்கள் சாகுதியேபென்றுன்
ஸ்ரியபாவசமிபுந் குஹியேயென்றுன் - என்றிவ்விதமா
த்மாராத்மாபுரித்து மிகவும்புரித்து அழுதண்ணுலுந்தொ
முனையுமாய்நின்று எதிர்ஷ்டதெய்வமாகிய பரமேச
வரனேன்னவட்கொள்ளும்பொருட்டுஇவ்வருவே
டிவிடத் தொழுந்தருளினுர்.

ஓ, ஓ, பக்திபிரதாபனிகளே கானசக்குருஸ்வாமி
னேப் பார்த்திர்களா, சன்தேகத்தைத் திர்த்திர்களாவெ
ன்று தண்டினையிலிருந்தின் சத்குருவேயென்றபோசரந்தி
காட்டிற் கொண்டுபோய் மேடையிலிருத்தி வெண்டிரி
ணுத்திர்களென்னத்தையும் கல்கள்ளாணத்தையும்அ
விதகங்களினு ருமையாகவாற்றி உலகெலாமிவரின்
குருவெனத்துதித் எனையாளவர் வ நிவரென்றுவரும்
த்தி இனியெனக் கோர்குலாயில்லையென்றேத்திஉட்கு
முயிரும்போதும், ஊடியுணவும்போதும், நீரும்பா
லும்போதும், வெனியும் வனியும்போதும், வேருர்
தேமேபோதும், கன்ணும் நிமையும்போதும், கூட
லும் ஓயியும் போதும, ஒற்றமையோடி கால்தே
னை முதலானதுந் செய்துக்கொண்டு வருங்காலத்
தில் பிரதுனுக்குத் தர்மம்மேலிட்டிக் கர்மன்டி முப்ப
ட்டு முத்திலைவாடி முயிசுவாடிக் குருதேவென்றரு
ளைபலமுன்று ஞானசுன்றிரம்வாசித்துகல்வருளடை
யபோதித்து உபதேசம்பெற்றுத் தபவேஷமுற்று கிஷ்
டையுக்கூட நேயத்தைவாடி ஒருநான் ஜெயதேவஸ்
வாமிகளே வலம்வந்து பணிந்து இவ்வாழ்க்கைவெண்டி.
லேனைத்தணிக்கு ஓ, எனதையுனே மிவர்க் அய்ய
னே நேதமோ நீர்மேற்நுமிழி செல்வமோ நீர்மேலெ
முத்து, அக்மோ ஆழந்தமுழி, சுகமோ அளந்தொழி
பத்தமான் சமுசாரப்பாழில், என்கர்மவசுவின்னமனி
ழில், துன்பங்கள்நீங்கலெல்லாம், இன்பம் கானைடவ
நெக்காலம், அன்னப்பால் புசித்தாலுமென்ன ஆவின்
பால்புசித்தாலுமென்ன சரிகையுடித்தாலுமென்ன த
யிருமேம் படித்தாலுமென்ன, கல்தனையபுத்தாலுமென்
ன கத்தன்மேம் படித்தாலுமென்ன, கலக பூஷனம
லிர்தாலும், கன்துரிநிலகமணிர்தாலும், காடெலாம்ப
னியவாழ்ந்தாலும், காத்நிலகவர்வ்து காழ்ந்தாலும்
ர்மேபோலுமுத்து கொர்தாலும், வாயில் காத்நிழி வ
டைந்தாலும் எல்லாமொன்நேயாம், ஆதலால் சுருளா
னருளவழி கற்று, ஆனந்த வாழ்வினைப் பெற்று, உம்
மைப்போலொன்றுயிருந்து, இம்மைச்சுகமெல்லாத்தும்
ந்து, வீடெலாம்போய்ப் பிட்சைவாங்கி, வீதிதின்னை
யில்தங்கித்தனுங்கி, உனர்வான ஒளிவிர்தோங்கி, உம்
மைப்போல் அக்கத்தைதாங்கி; எனைவங்களில்லாம
லோட்டி, எகத்திமனநிலைகாட்டிப், பித்தனென்றை
கோர்க்குக்காட்டிப், பேய்மனைதில்லாமல் வாட்டிக்,
கர்நேஷவாரிர்ப்படிந்து, தன்னையறிர்து, நேகன்மா
னியிதோந்து, பிரமமாத்திரமாயிருக்கக் கருணை கூருவம்ம
யா வென்றுகிடமுதலானலைகளினுடிக்கி, இகபோக
விர்னையைப்போக்கி ஜெயதேவஸ்வாமிகளே அனாதி
னைபிரியாதிருக்கும்போது, ஒருதினம் ஜெயதேவர்ரு
னையுடன் இர்தினைகோக்கி.

ஓ அரசனே ! பிரமஜாதனுக்குள் சரசனே, இல்ல
நத்துதக்காலெலுண்டெல்லாம், பாலைனதிரப்பவர்க்கே
குமோ கோபஞ், சன்னியென்னயர்வுகாற் சாருமோமா
பம், ஞானிரக்மகிடந் நேறுமோபோல், சாதுக்கள்சே
வையாற்புத்திபித்தியும்வாரு, சாதுக்கள்சேவையாற் பி
த்திபிறுத்தியுமவரு, சாதுக்கள்சேவைசெய்தால் வரும்
பாக்கியம், சாதுக்கள்சேவைசெய்தால்வரும் யோக்கிய
ம், சாதுக்கள்சேவையால் வருமநுலோக்கியம், சாது
க்கள்பக்குவர்க்கநுவர்மாவாக்கியம், ஆல்லால அரசர
கத்தை அன்புடன்செய்து, அரசற்சாற்பாவமினத்தை
யுமகொய்து, என்போலிர்தாத்திருக்தையேயாதல் உ
ன்போலாதகருனினிருப்பாடோ, ஏழையேன் மொழி

யாலிவ்வறமுண்டோ, கோழையென்மொழியாற்குறை
வுகளுண்டோ, வெள்ளமிட்டமுதலானவைகளைபுமனை
ப்பித்து உத்தமர்களைகளாத் தரிப்பித்து மெனனசமாதி
யிலெழுக்கருளியிருர்தார். கேட்டிர்களோ தெர்ர்களே
யென்று மின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஜெயதேவர் காட்டை அடைர்த
அத்தியாயம்-முற்றிற்று.

நூ—வது ஜெயதேவைப் பத்மாவதி
தாரித்த அத்தியாயம்.

என்னைப்போ லில்லறத்திருப்பாபாளுள்ளுன்னைப்
போலுர்தமருண்டோ, எனத்திருவாய் மலர்ர்தருளிய
ஜெயதேவப் பூபதிவணங்கிஎல்வாமி, தேவரீர்ன்றுபோ
வடியேனைச் சமுசாரத்தி விருக்கும்படியாகக் கட்டளை
யிட்டீரே ஸ்வாமிகளுக்கு மனைவிகருண்டோவென்று
தொழ, ஜெயதேவர்உனடென்றதை, கரபதி அவ்வம்
மணியைவிட்டுப்பிரிர்த காரணமேதென்றுபனிய, ஜெ
யதேவர் முன்னடக்த வெல்லாஞ்சொல்ல வேர்தன் ஐ
யோ, பாவியிதயியாதிருர்தேன், அடியேனுக்கும்ற அப
சாரர்தெரிர்தேனென்று அக்கணமே பரபல்லக்காட்க
ளையும், பலதாசியர்களையும், சிங்காரமான தண்டி
கையையும், திவ்யமான ஆடையாபரணங்களையும், பில்வ
காமுக்கனுப்பவும் பத்மாவதியைப் பயபக்தியுடனழை
த்துக்கொண்டு வரும்படியாகவும், மக்திரிகளிடமுரைத்
தனுவாபிதேசோக்கி ஓ என்னுண்டவனே, பத்தர்-தி
த்தர்-பரமஞானிகள்-சித்தங்கலங்கிடத் தினனேமுண்டி
மினைப்பெரியோர்க ருரைக்கின்றுர்களே அது மெய்
மையானுல் தேவரீரை இவ்விதமாக் கண்டித்துப்பாழுங்
கிணற்றிலெறிய நீசனத்தவுடனே அக்கள்வரெரிர்து ப
ஸ்பாய்ப்போகாமலிருர்த காரணமேதோ, தெய்விகத
ன்மைபொருர்திய தங்கட்கிவ்விதத தண்டனையும் வந்த
காரணமேதோ, தாங்கள்நீசனத்தால் வீரமுள்ளசோர்
மனர்திகெனிட்டிடையரோ, எமலோகமடையரோசே, இ
ச்சன்கைசீங்கவனுக்கிரகம் புரியுமையாவெனத்துதிக்க.

ஜெயதேவர் ஓ, நித்தியானந்தத்தைக் கோரும் சத்
தியவாக்குள்ள வேர்தனே,உபசாத்தனே, பிரமபத்தமா
னது மூவர்தேவர்முனிவர் மற்றியசனையும் விட்டதல்
லதுப்படியிருக்க என்னுல் வெல்லக்கூடியதோ, இர்த
சோர்நிருர்டார்தமான சரித்திரமுண்டு. அதாவது.

இரிகாலங்களேயுனர்ர்த-சித்தநிர்சனனுர் நேர்
ர்ந்த-ஜீவன்முக்திப்பதக்கையடைர்த-ஓர்முனிசுவரிட
ம்-போராபேகஷையுள்ள-ஓர் சென்-அடைக்க கவர்
க்குப்பணிவிடைசெய்துக் கொண்டிருர்தனரென்றவி
சப்பணியெனின்-ஆகான் மெய்ந்ஞ ன கிர்மையிலே
ழர்ர்தருளியிருர்த பகிர்முகப்பட்டுக் கண்களேத்திறர்த
லவ்வண்தலைவினைப்பரோ-அவ்வன்தலைஅவர்பெட்
காமுன்னமே அவதெரிவ்வைத்த வர்தனஞ்செய்வா
னுகலாற் நேரினனேர் காருமிப்பண்டர்னக்குவேண்
டியதென்னவாய்கிறர்த கேட்டகேயில்லை-எனவேண்டு
மென்ற ஓர்காரணமாணுக்கனும் விருவியதமிர் வேறிப்
போர்க்கொர்த-அபூர்வசேவைசெய்யும் வேனைக்கொதி
க்கும்பொருட்டல்லவடகள்- ஓர்விசமென்னையும்நினை
யாமல்-அட்டிகனேத்திறர்த மெனனமாயிருர்தார், அப்
போ-தம்முமூட்டகஆனியர்வனிர்தனை-வேஷனிஷபத்
திர்கம்புத்திரைப் செலுத்திபிருர்தசலு ல்லவோ, ம
னசாமற்போனேம் குருவுக்குஅபசாதஞ்செய்தமாமினி
இவ்வாக்கையோடிருத்தல் மிகவுக்குற்றமென்றம்முனி
யிண்பதத்தில்வர்தனஞ்செய்து-சன்சித்தைக் கொய்து
க்கொள்ள வெர்தனிக்கையில், மாதவர் -மாலுக்கனே
வினித்து ஓ லீலனே,சன்கேட்காமுன்னமே கோரிய
பொருனீக்கொதெதுக் கொண்டுவர்த - உன்னிவேகத்
துக்குவர்து - இர்தினமொன்று முன்னுமல்கண்கள் மு
லர்ர்திருர்தேனிதனுலேயே,உனக்கொன்றும் - பலப்ப
டாமற்போயிற்று, உன்னிப்போல் பணிசிலைடக் கா
ளானவர்களிவ்வுலகிலியார்றுமிருக்கமாட்டார்கள் உன்னே
மிகவும்மெச்சினேன் நீ யெனக்குவர்த மாணுக்கனேயா
ம் இனியுனக்குபதேசிப்பதற் கியாதோ தடையுமில்
லை - உனக்கென் னபயஸ்தக்கொதித்தேன் - அபய
த்துகன்குசித்திகளையும் - ஜீவன்முக்தியின் நாட்பரர
ன் நிலையையும்போதிப்பேன் - ஏமபாசத்தைச்சேதிப்
பேன் - உனக்கோர்முறையுண்டாகுமாயின் - மூல
சோதிம்வாதிப்பேன் - அண்டபிண்டபிரமாண்டங்களே
யும் - பேதிப்பேனே - என்று - சிவன்மன்ருகதின்
மேற்றனதன்மத்தைத்காக்கி - மகாவாக்கியோபதேச
ஞ் செய்யபோதிர்த இவனுக்கின்னமெர்தனே காளாய்
விருக்கின்றதோ வென்று - க்ருனதிருஷ்டியால்சோக்
கி ஏழபத்திரண்டு காழிகைகிருக்க ஆச்சரியப்பட்டோ
ச்சரியங்கொண்டு - சகனகமனருனிகையொன்றையை
யிலடைத்து - மற்றொன்றைச் சீடனையடைத்துக்கொ
ள்ளும்படியாய்ச்செய்து - பூலோகம் - புவலோகம்

கவலோகம் - சனலோகம் - தபோலோகம் - சத்தியலோகமென்னும் ஏழுமாகாயுக்கடந்த சத்தியலோகமளவுமிடமாகையினாலே அவ்விடத்தினின்றும் தன்மாளுக்குவரும்பாயுள் கொடுத்தகாரணமேதெனவினவிநிற்கும் - சேடமது மாளுக்களுக்கின்னம் இருபத்தாறு முகூர்த்தமேயுளதாகையினாலே அவ்விடத்தினின்றும் இறங்கிவருகையில் - மகாவிஷ்ணுவானவர் - காசனவிலாவிலுவ; அம்மூருத்தனியவனுக்கின்னம் பதினாறு முகூர்த்தமிருப்பதாலென்னுலொன்றுஞ்செய்யக்கூடியதல்லவென முனிவரதன்னிலிக்கொழுத்தருளி உமாபதியைக்கடவா - அக்கணமிடமந்தன்னால் இவனுக்கினி ஆயுமுகூர்த்த வாயுளையிருக்கின்றதாகவினென்னு லொன்றுஞ்செய்யக் கூடியதல்லவென் அவ்வடிகள் - சமது மாளுக்கினமாய்க்குள்ளாகவே இப்போதேவாட்கேவ்வண்டு சமபுரிக்குப்போய்ச்-சன்வாயிலிற்புகுந ஆயுமுகூர்த்தமானதால் இன்வரும் மாளுக்களுக்காயுள்முடிந்து காலடம்பட்டு மண்டையுடைத்துமூளியாய்மேல்விழுந்து மரணமடைக்தான் அதைக்கண்டமுனிவரதன் - மிகவும் - முனிந்து - பெருமூச்சுவிடவே, அம்முச்சில் - அக்கினியிறக்து - சமலுலகை எரிக்கத்தொடங்கிற்று, அப்போதுகந்முவல் பயந்தசுயசதுரங்கி ஓடுங்கி நிலிகயரணத்தொழுதமாதவனே உம்முடையமாளுக்கன் மடிந்தது உம்மாலன்றி என்னுலல்லவப்படிபென்பிரசிக்உமாசிரமத்திலிருந்தகொண்டே எமனைப்படிவருவானென்னு ஆசிர்வதித்திருப்பிசேவிலுயிர் கீங்குமோ? மும்மூர்த்திகளாவது தபகளுலகங்களிலே கிறுத்தி ஆசிர்வாதஞ்செய்திருப்பாரில் என்வாயில் மரணமடையாதேதெயென் பலவிடையிற் செழித்தவருதலால் மும்மூர்த்திகளையுங் கரித்து என்னைத்தரிக்காமல் மரணமடைத்தான். என்வாயிலிலவன்பிரானன் கீங்கும்படியான வரிதியிருந்தபடியால அவ்விதி உம்மையும் திருமூர்த்திகளையும் ஆசிர்வாதஞ்செய்யாமற் பேதித்தன்றி - இவ்வளவுதூரம் - உம்மையும் வரும்படியாகச்செய்தஉண்மை தெரியாமல் - என்மேல் முனிவுகொள்ளலாமோ, உமது மாளுக்கன்மேலுமக்குக் கருணையிருக்கும்'னுல்உமதன் தந்தை அவன்மஸ்தகத்தின்மேற்றருக்கி நீர்காயுளுடன் வாழ்வாயாகவென்னு ஆசிர்வதிப்பிசேலிப்போழ்தே உயிர்பெற்றெழுவானெனப் பணிபுன்போது அம்முனிவ்ரன் உண்மையேயென்றுங்காரத்தனிக்றலுங்காருக்கனிதுச சிலதுக்காசிர்வாதஞ் செய்தெழுப்பிக்கொன்தென்னு சிரமமடைத்த 'அறுபத்தாண்டுகளிசேசுமிமிகளைத்தவிலேயையும்போதித்துச் சுகசுவாசியிகேழுக்தருளினிருக்காதலால் ஓ மண்டலாதினே பிரலப்தபோகம் யாளையும்வீடாதுவீறுத்தத்தைக்கிதாடாது ஆனால்வகடாகமும் பெரியோர்களாசிர்பாதபலமும் நிடருளாமு முள்ளவர்களுக்கு - மலிபோல் வருமின் - பனிபோல் நீங்குமென்பதற்கையமில்லை அதெப்படியெனில் எவதுகைக்கால்கன்வெட்டிண்டுப்பூரீமக்காயாணன்கருணுகடாகுத்தாலெனக் கோதனுவளுத்தன் பக்தோனுமல் பிரமாவத்தத்திற் சொல்லியிருக்கின்றன எகதெந்தகாளில் எக்தெந்தக்கதுக்கங்களினை யனுபவிக்கவேல்யிமோ அத்தத்தகாளில் அதுவனுபவத்தடையாமற்போகாது - பருவாய்வருமிதிகனுவரகப்போவதற்கு - சாதுக்கள் சேவையே முக்கியமானது, எனெனின்-நிருமூர்த்திகளாலுர் நிர்க்காணினவென்முத்தாளாற்பிர்த்துபோம், முன்னம் - மர்க்தரமமத்திலிலாக் குறையல்வாட்ட மடைந்திருக்க-அது தெரிந்த-காரதபகவானு சிர்வசனம் புகலமல் முழுமூர்த்திகளைத்தென்று சேட்கையவர்களும் வரமளிக்கமல்லவசனுக்குப் பதரபகதியில்லையேதாதும், யாழ்வல்லோன் சித்தாக்கிர்த்தனுக்கு காட்டித்தென்று தகுந தெரிந்தெரடங்கினர், அதைமுதித்த-தர்முனிவர்- மார்தாதாவிட்டையடைத்து- அவர்மனைவிபணிக்தன்புடன் கொடுத்த-சான்குபலகாரங்களட்டு சான்கு புத்திரர்களைக்கடவதென் முசிவதித்துத் தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்.

அம்முனிவர்வாக்கியப்படியே மார்தாதாவுர்குச்சுர்மகவுண்டாகிச் சத்தோஷகரதநிலமிழ்ந்திருந்தான், ஆதலால் மகன்களுக்குப் பணிவிடை செய்வோர்க்கு ஓர்காலதாமும் பழுதுண்டாகாது, அதுமாரமுவனவர்களும்-பிருஷ்டியப பெற்றது. உத்தமர்களினுசிர்வாதப் பலனல்லவோ.

ஓ ராஜனே, நீயும் பெரியோர்களுக்குப்பணிசெய்வதற்குடன்பட்டிருப்பையாயின் மேன்மையான வரபத்தை யடைவாயென்கிற பலவிலவார்த்தைகளைப் பகரும்போது கிருபன், "மகாபாக்கிய மென்று சாதுக்கள் சேவையிற் செழித்திருக்கா, னிவர்களில்லிதமாயிருக்கையில்மந்திரிவரா லழுப்பப்பட்ட தண்டிகையான

கன்மனை யாளோடி ண
மிடறபருட்டி மீதிகடோறு ம
நீர்கரண்மி னீர்கொண்மினென் ந
மிதனைக்கூறி யந்தணன்றனக் கு
மித்தருந்தினன் றுயர்த்தடலிம். (உ)

நகமொருதரும்பா வெண்ணீயிந்தி ட
சந்துணன் மிஞ்சிதப்பொருட் மா
இகழ்வுளபுலையற் கடிமையாயா வி
னிறைச்சியைச் சுமந்திகொட்டை ப்
பகலிரக்காத்து வர்பிசியை பெ
பகுத்துப் புலையல்கல்பிடித்த ச்
சொம்புகழ்புதல்வன் றனைத்தனதாயி த்
தேவியை மீனேக்கழுதேந்தி. (ஊ)

இருக்கின்றகாளிற் சந்திரமதி யு
மீயிசக்கழுமிலா மறையோ ன்
கருக்குடனடிக்க வுடனிகழ்கென்கி த்
தலைவிதி யென்றதிகா லீ
கருக்குடனெழுத்து பூமியைத்தலைவி க்
தோட்கன்மிற்க் கிடப்பணிசெய் ச
மருக்கொழுத்தனிச்த மத்தகரே ச
வரிபுனல்சரணழுஞ் சுமந்தான். (ச)

ஆழிகுழலகை யாஞ்சுற்கும ழ
னருக்கன்வச் திடுமனமெழுக் து
கூழினேப்புசித்துக் சரிபுனிவாழு கு
குழுமபோதை தனில்வெயிலத ணி
லேழைபாலகருக் கேவல்செய்தஞ் டி
யிடர்தரும் கற்கண்மேனடைக் ண
தோழர்களோ டமிதைபுக்கதுனை த்
தமத்துயா மத்தின்முன்பாக. (எ)

சொன்னெச்சிடவக் கனன்மிகமுனிக் து
கொந்சமென தழிந்திடவபார்க் து
மன்டிடமிலா தாதலில் ரா
தம்மமா வப்பனையென்று ம
முன்டகொர்திடவங் கண்டகொர்திட வு
முனிமையத் தருப்பையைக்ட்டி க்
கொன்டிவச்திகை யினிலொருகனி ற்
கொடியமா டனிமிற்றகயன். (ரு)

தருப்பையைப்பண்டி பறித்திடாவிடின ங்
தலிவன்மோ ரவனெனவஞ்சி த்
தருப்பையைப்பறிக்கச் சீமியேபுரக ங்

திண்டிடச் சித்திடாத்துல ண்
கெருப்போலெரிய கிலத்தலில்விழ்ந் கு
டெட்டிப்பே பெரித்துமெய்மூர்ச்சி த்
கருபபமேமிருந்தா தாகிராதை யோ
வன்னிதத்தையை மீனேக்கழுதான். (எ)

பஞ்சனிமித மரும்பிலாமனை ப்
பாப்பிமேற் படிக்கவைத்திடவ ப்
பஞ்சனிமீது முடல்சகிக்கா த
பன்புளகுமவு காய்பே ய்
வஞ்சகப்புலியோ முடியியற்கற்க ண்
முட்கண்மேற் புரண்டேடல்வருத்தி த்
தஞ்சம்பாரின்றித் தனிவிழுபுழுப்போ ற்
ழுமமேமிருக் துயிர்விடுத்தான். (அ)

ஆயிரீங்கிடவர் தணர்கர்மே வி
யறைக்கிடச் சந்திரமதியும் ம்
ருக்குடனடிக்க வுடனிகழ்கென்கி ன்
தலைவிதி யென்றதிகா ள்
மிதமா யுடறனேமறக்தா ள்
பரிந்தனென்செய் வேனெனப்பதைப்பா ள்
பறைத்தலிழ்க் தழுதழுர்ச்சிப்பா ள்
ஆயிரத்தவள்போ லரைபதமிருப் பா
னப்பனே மடிக்தையோவென்பாள். (ஆ)

வாய்திறக்தழுதான் மறையனன்முனி வா
னென்முதன் வாய்திறக்தசற்று ன்
சேர்த்தனிகினேர்து மறத்துதன்வாயி ட்
டடர்ச்சினிமிப்புழுக் தழுவா ள்
காயுகிபேய்வரழ் நாசமாங்கா வி
னல்லுரீர் விடுத்தையோவென்பா ன்
சேர்தனெக்கண மன்னவன்வந்தா ழ்
செப்புமீ தென்னைனத்திடிப்பாள். (இ)

வே ஆ.

முகத்திலு மார்பின்மீ ஆ
மறைத்துகொன் டழுதேதழுற்ற ன்
தகத்துள பணிகன்யா வ
மட்டியில் லமற்செய் ஆ
தகர்த்திடி மறையோன்பாத ந்
தாழ்ந்தென்றன் றுயன்காட்டி ல்
தகித்திடி மரவான்மாண்டா வ்
றகலஞ்செய் திடனுன்போக. (உ)

வீடைகொடி மெனவப்பார்ப்பா ன்
வேறேபற் பலவிருக் க

கழுவெனன சொன்றுப்பை ய
டலிகின் மாண்டதா லே
தடந்தனக் குரிமைள் வி
தழுப்பையறைக் கொணர்த்தாளி ன்
நிடர்கஷ்ட மெனக்கல்லா ம
வென்னடி புனக்குகஷ்டம். (உ)

என்னென னேவாவிட் டி
விருக்கின்ற பணிகள்பா வ
முன்னமே செய்கின்னென் ன
முனிவுகொன் டடித்துரைதித ன்
சொன்னத்துக் கழிவுசக் த
னுன்பார்க்க பயனஷ் கோ
சன்னியு முன்டோபோ வா
தழினி விருப்பாலென்றான். (ஊ)

இருவென்ற போதேபெற் ற
வழிநேரி கிறதென்னே யா
அருவன்வக் குடிமைம்சேர் லே
வாக்கினே லெனவவ்வும்ப ன்
அருணன்வக் கிழுன்சேர் வா
லெனவடி பணிதுர்போற் மி
இருனென்ன மரியாக்கர்த் ர
மதிசெனிற்றனித்தே. (ஈ)

னாகை காடிற்செல்ல க்
கார்மழை குமிழிப்பெய் ய
னுனான் காட்டிடா ம
லிலன்வே கமதாய்வி ச
காகை முள்ளுங்கல்லு ங்
கால்களிற் கைக்குமூன்றி ல்
உனலெலாம் பீறாக்த க்
தாடாட வன்கூகொக்தாள். (ஊ)

செடிகளின் மயிர்கள்சிக்க த்
தென்புயங் கழுங்கடிக்க ப்
பிடிபுலி கூவிற்ற ப்
பிதியென் மனர்குடிக் க
மடிபிடி யெனப்பேர்ரு ழ
மைக்தலை வைத்தலோபோ ய
மைக்தனே நினைக்குகைக் ச
படியெல மானுர்ரு ய
பாலகைத் தேடலுற்றாள். (ஊ)

மயில்குயில் கிளிகாளென்ற வ்
மைந்தனைக்காண்கிலி ரோ

புயமே புலிபெலன்ற ன்
புதல்வனைக் காண்கிலி ரோ
வயர்ச டகனேயென்ற ன்
சனையைக் காண்கிலி ரோ
பயக்தரும் பெய்வனேபெ ன்
பாலகைக் காய்கிலிரோ. (ஊ)

இக்கொடு வருமீலாம ற்
றிவ்விடமே தேடித்தே ட
மைக்குழன் மாதரானி ன்
னைப்போன்ற கன்டான்கன் ஆ
தங்கமே மிருக்குசோர்க் ரா
சுகமேத்தன் மடிமேலக் றி
தக்கத்தா வழுதிபா வ
சாற்சொல லாமென்மாதே. (ஊ)

வெருபொழு தழுதசோர்க் ற
விடிபுமுன் னேதிபன்ற ய்
குகத்தனைச் சேராவிட்டா ன்
முனிவினன் றவறுக்கஞ் தி
மன்றனைத் தோண்மேலேக் தி
மயானஞ்சேர்ந் நிமதி ரா
மதிமதி யேற்றிக்கொன்ட ர
டிர்க்கடல் புகவவ்வேக் ர
னென்மன் மடிக்தனென்றே. (ஊ)

சத்திர மதிபாலற் ற
சங்கதி யெல்லாங்கேட் ஆ
மைக்தன்மேல் வீழ்ர்தயர்க் ரா
மார்புட னணைக்குக்கொண்டி வ்
மைக்தலை வைத்தலோபோ ய
மடிபடைன் கொன்வெக் ஆ
தக்தமின் மனெயென் ர
சக்திமதிபோய்ப்பான் (உ)

இடஞ்செல வழியின்மான் ட
வினைருனைக் கன்டெக் த

மடியிலை வேற்கினெடி ம
வன்குரு வலக்கிற்குழற் அ
றழுதழுத் திடவிரத்த க
மேன்றம்பீழ் விழவடித்து ப
படியுகற் காரிமன்னர் ன
பாற்கொண்டு போய்கின்றார்க்க. (உஉ)

மன்னனஞ் சிறுவன்றன் னை
வதைத்தவ ரியாரெனவின்றி க
ன்னியைக் கொல்வாயீம ங்
காப்படவ னெனவந்தீச ன்
மென்னியைப் பிடித்துத்தள்ளி ங்
கோலவே லெற்கண்ணைபி வ்
கன்னியைக் கொல்கவென்ற வ்
காற்கையோ டிகொதெற்றே. (உக)

தயனிப் பார்த்தயர்ந்த க்
றையனீத் தனிக்கைகற்ற ம்
தகவினே பணியொன்மாண்டா ன்
ரதிதன காவேவெட் ட
ரனருணம் பவஞ்செய் தே
னென்றிடார்க் கடற்புகுந் அ
மலேவிலையக் குலியனைத் னி
வாளினைக் கையிலேந்தி. (உச)

திடேப் பரமன்வந் த
வேந்தன்னை பிடித்துகொண் டு
மதினை தயனீயென் ூ
மைத்தனை வெழுப்பித்துக் ரு
தோலம் புரப்பாயென ரூ
ருன்றுவில் வீரரடைவ ன்
மாதினை தவளேகேட்பா ய்
மற்றொரு காதையென்றான். (உடு)

அதிச்சந்திரன்கதை-முற்றிற்று.

புரூரவச்சக்ரவர்த்திகதை.

சக்கரியுத்தம்.

பொக்கெழுமவிலே வுற்றனகர ெ
புரத்தபு ரூரவமா ச்
சக்கவர்த்திபு மகீதனகர ெ
மிழுத்ய னுட்டினி வே
னைத்தழுன்மகீ மாலையிழுந்தி ரு

மகளினி னேர்மகனை ப
பத்துமமாபோ சாத்திக்கனைதனி ல
வைத்தோர் பாலகனேபே. (ச)

ஆற்றல்கணையினிற் கைத்திக்கனைவ ரு
மாதவ வரதனும வ
வாற்றுதிர்மேன மேன்மிகவர வே
யக்ஞரை காறு ம
லாற்றலுரீரி லெழித்தருமெழுக் கு
மவன்தைதன் பலவெய்த வ
வாற்றுதிர் நட னேவெருரு ர
மகன்றோர் வகையேதி. (உ)

ரனுங்னைதனி னுயர்வெண்மொன் ஐ
மிகிய பொன்னாலையு ம
கேதமற்சமனு முத்தாரம்பி ரு
கேரேதமன்கம் டே
ரனுங்கிபுனி வாழுங்கர ல
மதினில் வதிர்கொணியெ வ
வாரணப்பாருக்கின தெனகோத்தற்ற ன்
குற்றுன் மன்னனினே. (ச)

வே று.

மானெக்கேதென்று கோத்திமெவள்ள மி
மாக்கள்னென்றழுத்த க்
காதெனிலொருனகை பொருகாலெவாய்கி கா
வலரகமன்னனோ கி
காதழுந்தேன்ற்ரண காயிபோடெச்ச மு
கலனிழுந்தகனதினெ ன்
பாடவைத்தேதிடாச் சடலடைந்தேன்ப லி
காணிழுந்தன்பெய்வமே. (ஞ)

என்னகாரனமே காசிவானக் த
னேயன்றவறந்தவன்ன ல்
என்னவரசென்னவழ்வென்ன விதியெனவிகை ந்
தினைவனேயபமென தெ
மன்னுமறைமுடிவிலு முபொருளுனிறு ன
வடிவுமணமாலமுன் ழ்
முன்னிழந்தவெபலாம் பெற்றதுபினின்முத் தி
பெற்றினபமுற்குனமே. (ஞ)

நளச்சக்ரவர்த்திகதை.

பூவிலவாண்டகன் னாமகாறுன ந்
பொன்றுமேகவிழுந்தி ப்

பூவினுகல்லியர்க வினிலழுகற்புர் ள
புன்னிபசாலியுரைத்திட க்
காவமதிலையவிட் டெத்துலெமற்ற ன்
றுவேறாய்த்தனக்கு ச்
வேனசெயுமன்னனுக் காளதாய்த்துன்புறு ஃ
தேர்ப்பாகனுனரே. (சு)

வே று.

இகினிற்சாவித் சவலனின் தி
வெல்வினைபோதெனக் களிப் பே
ஆருவுவ்வனுவி விழுக்கிமெய்பா தி
லையர்த்திமெபோதெனக் களிப் பே
ஆரவிணத்துவித்த கிராதகீனக்கும் பா
வனல்கெயுபோதெனக் களிப் பே
கிகம்மெல்விழ்த்த போதத்தவனத்தி ற்
களிப்பெனத்தமைத்தி தனக்தே. (ஏ)

பூக்குமாவினைவி வனவிட்டபோழ் கி
மம்செயும்போதென வின் பே
திக்கின்றவறையோர் பாலிர்நுண்ட ம்
இருத்தபோதென்னகல் வின் பே
எமிப்பதல்லியமன் னவர்முனமா ன
வினருசெய்போதென வின் பே
ஆருப்பமீபடவி தனிலுமுபோ ன
மைவருகென்னகல் வினபே. (அ)

மாவரிதனித்து வனத்தனிற்செல்லு ம
போதுத்தன்மனிவியைக் கா ணு
நிருடவிபிற்றுன் றெதெம்போ து
பிரக்கதமச்செயும் போது ம்
அருனிலக்குமிய படவிபிற்கொடி போ
யதஞ்செய்துவனென்ற போது ம்
தரைதனிற்சிதை புரைத்திமெபோது க்
தரதன் மகற்கெவகூமே. (கூ)

வனத்தனிற்செலும்போ தவுணரைக்கொலும் போ
திரசவனன் வக்தெதிக்கும் பே
தனக்தனுமெருவுக் கழுமன்கிற்விழும் ம
தசோகமா வனத்தனிலமும்போ பே
தனத்தவதா னிராமனுத்தரவெ ன
நடவிபிற்கொண்டு போய்கிடும் பே
இனம்பிரிமான்போற் தனித்திடப்படும் போ
இலக்குமிக் கெனகூமாதே. (ஐ)

வே று.

காடெலாமண்டமக் கிடம்புனர்த்த ன்
னரபதிக முன்னலைதெ ம
காடிமுக்தோமரிய கரிழற்றோகல் ர
மலிழுக் தேரெனவி ர
சோடிமுற்தோமிடர்க் கடலடைத்தோன்மு ற
னேனிழுக் தேரெனவி ன
வாடியிறைபோலுனி முன்படைத்தன ர
மாலிலாக் குருநலநிபே. (கக)

என்பலவேர் பட்டபாட்டைப்பகர்ந்த பத்மாவ தியின்துயரத்தை யாற்றி பவனாகப்போற்றித் தனிய திருந்துமித்தகியாகிப்பிரியாதிருந்தார்.

பத்மாவதிமாதுத்தரவொன்றுஞ்சொல்லாமல் விதி யினுல்சாபத்தினுல்தென்னுல்லிவியாகுத் தைகளின்ப ,பதிபேதெய்வம் பதிமொழியேமெம்ப திசேவையேபுகை பதிவையினேத்தலேபோனம்பதியை ப்பிரியாதிருத்தலேனுமாம், 'பதியுடனிறத்தலே மோ க்ஷமென்னு பதிசேவையைதடிப், பதிபக்தியிற்கூடிப், பதியைத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தாள்.

இவ்வாச்சரியங்களைப்பார்த்த இறைவன் இவரே மகாதேவன், இவரேவாமதேவன், இவரேகாலதேவன் இவரேதேவதேவன், இவரேபிரமதேவன், இவரே சுதி ராணி, இவரேதிக்கிராணி, இவரேசெல்விராணி, இவ ரேகல்விதிராணி, எனத்துதித்து இவரையுமவலம்வ ந்தபணிந்து, குறவியாய்நின்ற மென்றிறவிச்சை த னிக்க, பத்மாவதியின்விரு தகரில் தன கிரகரை கினியணிக்து. இனிதி [illegible] கூறுவது இதுவேமோகத்தையுருகும், எனத் தியா னித்துன் முழுதல் சத்துக்கள் வார்க்தாலும் வேறு படாசரீரியோடும் லவதத்தைக்கொண்டிருந்து வேறு தேயங்கட்குப்போக வெண்ணம்கொண்டவர்கட் கவ த்தரதியத்தைக்கொடுத்தனுப்பி மந்திரிதானிகளோடுக் டி சுமுடையபட்டனத்தில் விருவுபக்காள், வி பத்தர்கள், பிரமக்ருனிகள் அதிதிகள் பார்வர்களும் எனக்கரிக்கைசெய்து சேவையைத்தருவித்து, சின்வே ஏற்றித், சேத்தியடையுங்கனவுருப்பா பிக்க.

அப்படியே மந்திரிதானிகள் கடல்வழி பிரம னர்களும்-சாதுக்களும் கிறைந்து விளிலிருந்து விரு ஜுகாரித்தனர்களும், வேசரிகாரித்தனர்களும், பே தகோட்டங்களும், வேதாத்தகோஷமுடன்களும் முன்

சத்தினைவிரும் குலதெய்வமும் அதுவாகியதெய்வமும், முன்பிருந்தெண்ணுயர்ந்தகாய் விளங்கிப் பக்கத்தில் பெண்டாட்டி ஸ்ரீமதி ஜெயந்தியம்மாளிருந்தும் வைகுண்ட ஸ்தானம்போலவும் பரமதெய்வ சன்னதானமாகவே கயிலை யம்பதிபோலவும், பிரமதேவன் சிலாசனஞ்செய்யும் சத்திய லோகத்தைப்போலவும், கொற்றவைதெய்வத்தைப்போலவும், ஸ்ரீனகாபுரிவாஸம்போலவும், பிரசாதித்த முப்பத்தாறு தெசக்களிலும் பிரதானிபோல் காஞ்சிபுரத்திலும் பிரதானியாய் அரசாட்சிசெய்துவரும் ஸ்ரீமத் ராஜாராஜஸ்ரீ முதலியாரவர்களை ஸ்ரீமதாகிய ஜெயதேவஸ்வாமிகள் வரவேற்று உபசரித்து ஆசனத்திலமரப்பண்ணி சுகசெய்தியை விசாரித்தது கேட்டீர்களோ! இந்தச்சரிதையென்ன எந்த ஸ்ரீமதாகிய சபாபதிமுதலியாரவர்களால் சொல்லப்பட்டதென்பதை உணர்ந்தீர்களோ?

ஜெபதேவப் பதிவரதி சரித்திர
அத்தியாயம்-முதற்பிரிவு.

கட—வடநாட்டார்-பிரதானத்திலமிர்ந்த
அத்தியாயம்.

இப்படி யிருக்குகாலத்தில் ஜெபதேவஸ்வாமிகளின் சகோதரிகணவர் தப்பாந்தலைமைதாங்கி தன் னியபரதசாஸ்திரப்படி சோர்(வெள்ளரசன்) சாதுக்களின் ஸ்தானம் மிகவும் உபசாரத்துடன் தெனவொகரிவிபத்ரு(யாகரூபியாய்) காமேன்றிருட்டுதன்னத்தால் வெளுத்தெய்யிட்டுவிடும்-சாதுக்களிலவர்களித்தாழ்ந்தவர்களுக்கு சகிக்கமுடியாதபடி பக்தியோடுகூட கையாளும்படியாக நியமனஞ்செய்துவைத்து, சோமாதிலேஸ்வரஸ்தானத்தில் ஸ்ரீவரஞ்சாதுவின்தோத்திரம் வேதித்தார்கள்.

ஸ்ரீ ஸ்ரீ சேவகரே, என்னசாதனைக் காப்பாற்றின பரம பாலதெரத்தமர்களைப் போகவொட்டாமற்றடுத்து-அன்போடனுதுக்கொண்டு வந்தென்னெதிரிலிருத்தி பாயசத்தைப்பருகுவித்துப் - பல்லோரிடமே ஆசரித்த விதிகளைக்கொண்டியற்றி - மேனிவெள்ளாம்சவ் வாதுடி விளையாடியெத்தன்பாலோடு வேத்தன் விளையாடியருளுமாபோலாக்கி செய்திர்களென்னத்தித் வாய்மலர்த்தருளக்கேட்ட, வேஷதாரியாகிய என்னக்காக்கைப்பல்லர்தமாக விலித்துக்கொண்டிவைது பிடல்களின்மேலிருந்தி உபசரனை செய்துகொண்டிருந்தச் சிலர் இராஜன்பாற் போகையில், பிதர் - என்னமோ மோசம்வர்தாத - மோசம்வராசம்பவிவேஷம் என்கிற படிமத்துமாணகாலமிகளிட்டதென்றிருட்டுச்சம் பிரதிக்கு நிலைகொள்ளுதடிக்குமென்பதுபோலவும் வீப வேகமுள்ள - எங்கிலக்கருள்ள - வாயுவேகி தொடிறதிருவிளையாடல் வல்லபோன்றவர்களை வரவழைத்து ஓ! ஈசுவரியோ புண்ணியவதியாகிய தேகொளரோ! ஓ! ஈசுவரியோ புண்ணியவிடமுடையாள் தங்கள்தரிசனத்துக்கிருந்தருளினதால் அயர்ச்சியன்படாப்பாத்து வேண்டியதனித்தருள் அருளுடன்சொற்றருளோ! நிற்கவேண்டுமென்பதாம்.

ஜெபதேவர் - சாதுக்களிலக்கண்டபடி தொண்டு க்களாகிக் கும்பித்தெண்டனிட்டார், மரியாதை - தெவம் - மொண்டுக்களைமரியாதையுமாண்டு-சந்தோ சங்கொண்டு-ஓ! ஓ! மோசவர்த்தது-முதலிலெய்யாவி னுச்சது - சம்முகரினிலிருந்தபோக்கிய மானவாலயிற் வர்துவாய்ச்சதாகமே தேடிக்கொள்ள வாக்கு எனறு முன்னிட்ட காலெய்யின்னிட்டோடத் தொடங்கினார்கள் அந்தப்பயிர்கள் ஓ! பரமசாதுக்களேவக்கணம்வெக்கணம்-பலப்பிரமருளினாலே வந்தனம் வந்தனம்-பரம பாலதர் னே வந்தனம்வந்தனம் -இம்முதலாரம் நடக்குவஸ்தியாவியினுக்குமிடைவர்த்தனம் - வெளிஞ்சுக்கிபோகாமல் - பரமான்முகத்தைப்பார்த்தொழுகுகின்றேபோதிரான் - தயவுசெய்தருத்த இக்குவஸ் நிஷ்ணங்கள் - உங்கள்பாதத்திலவர்களுக்காட்டொல்லுங்கள என்ற சொல்லுக்காய்மாகத்தென்னெவிட் டன்புடன வழைத்தும்போதும், புனாயோர்-சற்றுக்கூடாமல் வரவழிட்டத்திற் மிகவேடிகளாக ஒடிஓடாடினார், ஆரியர் இவர்கள் கம்பளத்தண்டித்த காலபிரபோதிருந்தும்கை, ஓ! ஓ! மாதெலிக்கையா வினைவடைத்து கம்பளக்கன்னுக்கினிவடித்து - பயந்தோடிறாக வினி யிவர்களைப் பரிவுதராயழைப்பித்து வேண்டிய ஸ்ரீகி யங்களைக்கொடுத்தனுப்பா மென்று எவளானைசோ கரி ஓ! சேவகரே, என்னசாதனைக் காப்பாற்றின பரம பாலதெரத்தமர்களைப் போகவொட்டாமற்றடுத்து-அன்போடனுதுக்கொண்டு வந்தென்னெதிரிலிருத்தி பாயசத்தைப்பருகுவித்துப் - பல்லோரிடமே ஆசரித்த விதிகளைக்கொண்டியற்றி - மேனிவெள்ளாம்சவ் வாதுடி விளையாடியெத்தன்பாலோடு வேத்தன் விளையாடியருளுமாபோலாக்கி செய்திர்களென்னத்தித் வாய்மலர்த்தருளக்கேட்ட, வேஷதாரியாகிய என்னக்காக்கைப்பல்லர்தமாக விலித்துக்கொண்டிவைது பிடல்களின்மேலிருந்தி உபசரனை செய்துகொண்டிருந்தச் சிலர் இராஜன்பாற் போகையில், பிதர் - என்னமோ மோசம்வர்தாத - மோசம்வராசம்பவிவேஷம் என்கிற படிமத்துமாணகாலமிகளிட்டதென்றிருட்டுச்சம் பிரதிக்கு நிலைகொள்ளுதடிக்குமென்பதுபோலவும் வீப

காவினுள்ளம் கெடிக்குவெடிபோலத் திதெறுமென் பதைப் போலவும்கொல்லாவினிளிவிடம் குடிக்குமி க்கொழுகிக்குவதைப்போலவும் நடந்த உடனேசார் நந்த தாங்கள்செய்த அக்கிரமங்களினினைக்க மிகவு ங்கினியாவெல்லை உள்ளம்மிகவும் கொத்த உயிர்கிடை யாய்போக்கைந்த நகவாட்டமடைத்து கலங்கொ ண்டதைத்து மெழிபோல்குதைத்து, பியாகுலம்மிகை க்க வளராதைகிறந்த - தங்களைத்தாங்களறிந்து மன நிற்கிலிறந்து காயத்தையடைக்காமல் கண்ணிமைக்க ம்ம் பிரமத்தி பிடித்தவளைப்போலவும், பேய்பிடித்தவ ளைப்போலவும், சரப்பளாகஞ்செய்தகாலத்தில் நிலமி ன் மற்றோர்காடன பலதால் - கனவந்திலிக்கோன் ஸ்கம்பித்துநின்றவிட்டதைப்போலவும் மயங்கித் தய ங்கித் தேகமுருமோர்கருப்பம் மென்னம்வாங்கிலிலை ந்த-பிரமத்திருமுந்து பூசையற்றிருந்தார்கள் மய நிப்படியிருந்த-சவலர்-கிருபாவிடம்போய் ஓ! ஸ்வாமி கேவரினை - சமதகத்குருநல்லாயின் - துரிதமாயழை த்துக்கொண்டு வரும்படியாகச் சொல்லுமென்று, வள கரடனே - காதிபன் - கருணாதிபோயெய்த்தனுப் பிவிவலிகொண்டி இன்றைக்குச்சாதன் கருனைவந்தோ லென்றுமனே எழுந்து விசையானகாற்றைப்போலவு ம் - அம்பைப்போலவும் ஒடவந்த - ஸ்வாமிகளை - அன் பாகின்பாய்போற்றியதும்த - பொங்கிப்பூரித்து மகி ழ்ந்து - அகங்குளிர்ந்து - முகம்மலர்ந்து - சொகஷ்ட மாய்வந்தனம்புரிந்து - மிகவும்பரிதாகைகட்டி - வா ய்பொத்தி - ஓ! எனதைசுருபாதனே - மெய்ஞ்ஞான போதனே - அடியேறுகிபெரும்பினை - அழைப்பித்த காரணமெதோ திருவாய்மலர்தருளவேண்டுமென்று, அ டிகளைவீழ்ந்து பணிவுடன்கேட்டு-ஓ! சாதுசொரூபனே சி றுப்புத்தபோதனே - நிலைத்தலமோ உலகுபெரியா ரிம்-சதியோபலமோ மகாபுண்ணியவான்களான இச் சுச்சாதுக்களிற்குவர்தார்கள் - அரியனசோலைதர் ரன்.

ஓ! ஓ! இவர்களிருக்கும் நிலீடபலத்தைப்பாரும் இவர்களடிகளி லமருமிலைபச்சேரும் பீடைகளெல் லாக்கிரும் பெய்ஞ்ஞானிலாகமும்மும் என்னவரமே வேண்டுமோ கோரும் - அதிலினைத்துபாதிதாரும் - ஆ து இவர்கள்-மெய்ஞ்ஞானதேதிகோத்தவர்களோவ லர் சொல்வர்தனதைபோய்பா - இந்தச்சாதேகமில்லைதய்யா என்னும் பொய்சொல்லாபெய்யர் - தர்மஞ்செய்புண்ணை யாலெனப்புகழ்ந்து - ஓ அரசனே! பிரமலோகத்துள் சகலனே இவர்களுக்குமில்ல ஆடையாபரணங்களளித்த மச்சிக்காமலேடையிலிருத்திப்பயபக்திபேதத்திருத்திப் பழித்தபோதுள்ளதைதிருத்திப் புன்னியமும்புகழ் ஆயோகத்திலியத்திப் புகழினானத்தாலிருத்திய டையும்படிசெய்வாயப்பாவெனத் திருவாய்மலர்த்தருள அபேதிகளிகாதோதிதலும்-சாவாவரந்தண்டிவரக் கோலைப்பித்து அதிற் சாதுக்களை எழுந்தருளவைத் துச் சிலாமாகமேடையினுட் கொண்டுபோய்-ஒ ரசனங்களினிலெழுந்தருளச்செய்து இவர்களே சிவஞ்சாவிகள் இவர்களே பத்திபுத்திகருஞ்சீலர்கள், இவர்களே சித் தெழுத்தினிலிருக்கும் அனுகூலர்கள் எனப்பலவாறுகூப்பு ந்து புகழ்ந்து மனிழ்ந்த ஏவலாளர்களைத்தலவபரா ரங்களையுஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தகாலத்தில், சஞ்ச லமெஞ்சலர்களையே சாபடர் தங்களுக்குள்ளாகவே குழைந்து வருவிவ்விதபடியே செய்துக்கொண்டுவெறி நாதையோர்குமனமில் வெகுமோசமாகவேயிருந்தித தாயதென்றும்வேண்டாம் வேட்டமெடுப்போ மென் றேவலாளர் கலேகாவல் வெருக்குண்டிருந்தது.

இனி இகலில் சம்மனவைப்பாகனேயனி விடப்போதிறதில்லைகாண்செம்ம குரோகம்மனமிடியு ழ்ந்துகொண்டிருந்தது எழுவிலேற்துவோனுக்குச்ச லகங்போக்கருவி மறுபடிக்கொடுப்பதைப்போல ம்மைப்பூரித்துக்கொண்டு வருதிராகினைவு சேன் கோட்டிய நிருபர்போல் முகனைசெய்யச்செய்யம் ரனிபாருலகிருந்த பாழும்பிரமைதிப்புருடு ட் வாட்டமும் மயலாட்டமும் மடைத்த மிடியடை திருந்தார்கள்,

"பிறப்பிறக்க பத்திரன் சாதகனிற்குமை குலின் வேகபட்டருக்கஞ்சி எதேஷ்டிகொண்டி ல்லாபடியடைத்து ஓ! ஸ்வாமி அருளிலாதவிடை யே முலிடமே முகமிலாதத்தும் கண்டமிலாமலே வா தபெயரிருக்கு இப்போதுவந்திருக்கும் சாதுக்கள் சோதத்துள்ளவைவரேன் உடல்வரு முப்பிரபாவத் தக்கே காடியிருப்பிரான்பின்சேவைசெய்யப்பிரி முல் பிறிவடைத்து எல்லப்பரப்பதற்கிடைத்த முற்ற முள்ளவன், பலமுள்ள மனங்கொண்டவனாகிலேவும், ஆசையுள்ளோன் பிரகலையுள்ளோன் முனிந்த ரணுவரைப்போலவும், கற்பிலைகளில்லையர் காலை டையைப் போலவும் கன்னைகளைப்போலவும் வெ லேபாதகன்குணத்தைப்போலவும் நிருபனிடத்தும் ப்போலவும் பலருமின்வேறுபட்டசத்துவர்துணையு ம் மாயப்பிரபஞ்சமிறைதது முறும் பொய்போலே

ய்கை கன்முயபரிபூரணமாக லதிபும்படியாகக்கிருபைக
ர்த்தருளல்வேண்டுமெனப் பிரார்த்தனைசெய்ய.

ஜெயதேவர் கோமானேகோகில ஓ! கொற்றவனே
கொல்லத்கரிய கற்றவனே வறியேனும்பெரியோர்களின்
குணங் குறிகளை கன்முயபரிபூரணமாக லுயிலும்தெ
ரிந்தமட்டுஞ் சொல்லுவேன். அதாவது பரமபிரமத்ஞா
னிகளாகிய ஜீவன்முக்தர்கள் யாம்பதுமில்சமாதிசாத
னஞ்செய்யத்தொடங்கிச் சாத்திபாராதும்பெயர்த்தம் ஓரு
வரோடதிகமாகப்பேசாமலும் தேகாதிகளின் மேல்வர
ற்றைகொள்ளாமலும், கடினவார்த்தைகள் விள்ளாம
லும் அறிருப்பதுமெனஞ்தை யடைத்திருப்பார்கள் மன
மடக்க தடங்காமல் நிந்தைசெய்தும்மானபட்டதாலும் பி
தற்நினைப்போற் பிறரை வைவதாய்வாயில்வந்தபடி பிக
ழ்ந்திகொண்டே திருவார்சன் மனமடங்கலும் தூங்க
மேலிட்டுப் பாவோர்கள் பாடிபாவோர்கள்பிமானத்த
தையே காரியசர்கள் பிரமத்தடனென்றும்ப் கூவோர்க
ளீமனம் பதிர்முகப்படல்வாவெரார்கள் அத்தர்முகத்தை
யேதெவிசர்கள் தானின்னனென்றுமறியார்கள் காடு
வாடென்றுக் கெரியார்கள் கன்குறிதென்றும் குறியார்க
ள் துரியாதட்டத்தப்பிரியார்கள் தேகசுகத்தைத் தே
டார்கள் தேசங்கடோறுமோடார்கள் இந்திரியகங்களு
டு வாடார்கள் இந்தரலோகத்தினோ காடார்கள் நிமை
களொன்றுஞ்செய்யார்கள் தெரிவையர் போகங்களில்
கையர்கள் அடிமைகடம்மையும் வையார்கள் அன்பி
லாதோருவிலக்கொய்யார்கள் பிரலப்தத்தால்இல்ல
தத்திருத்தலும் காமியமுரைக்கும் கல்முழுத்துணதெ
ரிவித்தசைவைப்பார்தள் இவ்விச்சைனையும் மனதிலி
ருத்து பிரமேயபரிபூரணமாகமதேனென்றுரைப்பா
ர்கள் ஏமேனதைத் துறப்பார்கள் இருத்தலு மிருப்பா
ர்கள் மெய்ஞ்ஞானத்தையே விரிப்பார்கள் சாத்திசைபி
ரஞ் தெரிப்பார்கள் பிரமமேமேலானதெனக்குறிப்பார்
கள் அடியார்கடங்குகள் விலக்கத்தினியரும் பறிப்பா
ர்கள் அகங்காரையை வடியோமெரிப்பார்கள் மாயாவாழ்
க்கை யீதெனச்சிரிப்பார்கள்மாயாவாரியிலு மனமழிரா
மல்மேதிப்பார்கள் இன்னமனேகவித்தகளாயுமிருப்பார்
கள் ஏனெனின் பிரமக்ஞானிகளி னனுபவத்தைத் தி
ருஷ்டாந்தங்களும் அறியக்கூடாப்பான்மை யானதால்
என்று துணக்கப்போமோ ஓ பூபாலனேஉரைத்தக்க
நியலினேஎமைகட்கனுகூலனே என்னதுணமப்பால
னேஇப்போதுகம்மிடம்வந்திருக்கும் பெரியோர்கள்நம
தருகைகளெல்லாம்கியகூமக்குருக்குவங்களோங்க இ
கமெண்ணைய்ய செல்லாமோய்ய், பாவங்களெல்லா
மவாங்க, ஆனந்தத்தில் முங்கச்செய்யவல்லார்கள். இ

ப்பேர்க்கொத்த மகானுபாவர்களைச் சஞ்சாரசமாதி செ
ய்யாமல் இச்சையாவளிடத்திற் கோசாமல் நெருளாத்
திருடனைச் சிறைச்சாலையி லடைத்தாற்போலவும், வி
சாரமக்கையை வெளியிற் விடாமலப்போலவும்
யாணையைக் குழியிற் தள்ளினவத்தைப்போலவும் பு
லியைக் கூண்டிலடைத்தைப்போலவும் மேடையில்
வைத்திருப்பதால் சஞ்சாரசமாதிருக்கடையரயிற்றெ
ன்றும் எகாந்தமாயிருப்பதற்கில்லசம்போயிற்றேயென்
றும் வாட்டமடைந்திருப்பார்கள் ஆதலால் அவர்களுக்
குத் தேவையானதிவியமுதலானதுகளைக் கொடுத்த
னுப்பி விடுமெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளு.

ஏர்தல் ஓ ல்வாயி வித்தகமி பெரியோர்கள் தங்க
ளுடல்மே லிருக்கும் அவாவையுமகற்றித் தன்னைமறந்
திருக்குஞ் சிலர்களாயிற்றே அவர்களுக்குரிச் கொல்
லிகிடமேற்சையிருக்குமா திரவியமொருசையுள்ளோ
ரை நாலஞ்சனென்று கொல்லக்கூமோ வென்று சங்கை
செய்ய.

ஜெயதேவர் ஓ கோமானே தருமருளத்திற் சி
றந்த சீமானே மலைகளெல்லாம் பொன்னுக்கும் வ
ல்லமையுள்ளவராயும் சமுதரசர்களையும் கலைத்தி
லடைத்தவராயும் வாதாபி சேணுவியெனபுகன்றவரா
யும் ருபபத்தியுதித்தவராயும் தாருகாவனதது சிவிக
ளே வென்றவராகியும் விளங்காகின்ற அகஸ்தியமுனிவர்
ஓர் பெண்ணுரையால் அசரனேகரிடமலர்த்து திரவி
பதத்தை சம்பாதித்தார்

ஜனகர் யாகஞ்செய்து அளவற்ற திரவியமும் அ
னேகம் பசுக்களையும் ஞானியாய் சிவஞானிருப்பவருக்
கு கொடுப்பேனென்று பறைசாற்றிவைக்க அறுதிதெரி
த்து மைத்திரி முடை யெய்தும் இருடீசுவரிகளின்
வாஞ்சசீங்க யாக்வல்க்கரென்பவர் பூரணக்ஞானியும்
ல்லாமல் சிவஞிசொருடனு நானென்பதுணர்மையல்லவோ
ஆதலால் இத்திரவியக்குவையையும் கோகூட்டமும் எ
னக்குத்தத்தஞ்செய்யுமென்றுரைபேத்தி அவ்வினவ
லிடம்பெற்றுக்கொள்ளவில்லையா ? இவர்களிச்சித்தது
மாத்திரக்கொல்லியா யாரார்பிரலப்த மெப்படியிருக்கி
ன்றதோ நமக்குத்தெரியுமாயினுஞ்சித்தார்களா
துதனனிடமிருக்குமாயின் கஞ்சமேபட்ச முடனளி
ப்பவல்லவோ உத்தம புருஷனெனச்சொல்லப்படும்
இதற்கு திருஷ்டாந்தம் தசரிமாரரிஷி-கள்ன்- ரகுரா
மன்- புரிச்சந்திரன் முதலானவர்களேயாம் ஆதலால்இ
ல்லையெனக்கேட்பவர்க் கில்லையென்னுமம் கொத்தனு
ப்புவதே அயின்வரியமுடைய வீவேகிட் மழகல்லாம

ல் க்ஞானிகளருத்தத்தை அறிப்பார்களாவென் அத்
மனுபவீ சங்கசெய்பவராகாது பிறர்முற்றத்தை கா
டாதவர்களே பெரியோர்களென்னுங்கத்தாகுமதி
ன்னன்வாக்கை மறுக்காமல் இச்சாதகனுக் கனவத்ப
னாக்கத்தனுப்பிவிடும் ஏகனனின் பிரமனார்யகர்
கவீசுவார்யாத்திரசுவீகள் அங்கவினர் ஏழையராகியவி
வர்கட்கே தானஞ்செய்யவேண்டுமென்று, அதினுக்க
ன்னேபறித்து ரிஷ்டாசதானஞ்செய்பவோர்க்கு இணிய
முலானதளித்தச் சமாதிக்குத்தடையாரம லனுகூல
ஞ்செய்தலே ராஜரூபத்துக்குமேன்மையான உத்தமரா
னவென்றும் சொல்லப்படும் பெரியோர்களுக்கோர் பி
ழையுமுதளித்தல் பிரமானத்தத்தைக்கேடுக்குமென்று
ரண் முறையிலென்றது ஆதலா லிச்சாதகருக்கு ஏ
மமளிபபீசில் தன்யனுவதற்கோர் தடையில்லை யென
சாற்ற.

மண்டலிகன் மாறுதாகவொன்றுஞ் சொல்லாமல்
அகிலியடிகளைப்பணிந்து சாதுக்களிடம்போய் யானைகு
திரை ஓட்டகங்களையறப்பித்து அவற்றின்மேல் திர
வியத்தையேற்றிச் சாதுக்களைப்போற்றித் தண்டிகைக
ளில் விற்றிருக்கச்செய்து அவர்களின் மனக்கோட்ட
த்தைக்கொய்துக் காவலரைகோக்கி ஓ! ஏவலாளர்களே
இத்தச்சாதுக்கள் எத்திசையிற்போகவெண்ணங்கொள்
ளுகிறார்களோ அத்திசையிற் கொண்டுபோய்ப்யானைமுத
லான திரவியத்தை இவர்களுக்கொப்பித்துவாருங்களென
ன்றுக்கியாபித்த.

காவலர் மகாபாக்கியமென்று பட்டணத்திலிருந்
து வெளிப்பட்டுச் சாதுக்களைநோக்கி ஓ! ஸ்வாமிகளெ
காங்களெத்திசையிற் போகவேண்டுமென்றுவணங்க
அதற்குக்கன்னஞானிகள் காட்டைக்காட்ட மகாபாக்
கியமென்று காட்டிற்கொண்டுபோய்த் தாங்கள் தவஞ்
செய்யுமிடமேதென்றுபணிய சீவடர்மெள்ளவும் பே
சாமலிருந்தபோய் நாட்டுக்காசன்யாணை,காட்டுக்குத்தி
ருடர் யாணை யென்பதுபோல்க் காலாட்களைச் சட்டை
செய்யாமல் வாய்விட்டினைத்து ஓ ஏவலாளர்களே இவ
விடத்திலேயே நாங்களிருப்பவர்க ளாதலால் இங்கே
யே திரவியங்களைக்கொட்டி யானைதுதலானதுகளையும்
கட்டிப்போய்விடுக்களென்றதட்ட அதற்குப்பணிபாள
ச் அச்சமுற்றவர்களாய் ஓ வனிதர்களே உங்களை ஓ
வார்த்தை கேட்டவிருப்பங்கொண்டோ முத்தரவரு
ல் விண்ணப்பஞ்செய்தக் கொள்ளுறேமென்றுவண
ங்க கள்ளச்சாதுக்கள் மெள்ளபபேசாமல் குயில்தாவ்
பறக்கச்சுத்தி வளைட்டும் மௌனமாயிருந்து சாதுவர்த

தேரடிப்போகும் பாவனைபோல் ஒருபேச்சும் பேசா
மலிருந்துபோய்ப் பாசாங்கைவிட்டுக் கூசாமல் தொ
டர்களை ஏவல்செய்யும் பிரஷ்டர்களே என்னதே
டகவேண்டியதோ சீக்கிரங்கொடுங்களடா வென்றவ
ர்கத் தொழும்பர் ஓ சிலர்களே நீங்களிதுகாளபரியந்
தம் மௌனமாயிருந்ததென்ன காரணமுண்டி ஜெயதே
வர் உங்களிடங்களுடன் மரியாதையாகி வந்தன
ஞ்செய்து வைபத்துடன் வெகுதூள்வத்திருந்து அன
வற்றதிரவியங்கொடுத்தனுப்பும்படியானகாரணமேதென
உங்களை அவர்மூன்னமறிந்திருப்பாரோ உங்களுக்கும
வர்க்கு முன்பேதாவது தொடர்புத்தமுண்டோ சற்றே
திருபைகூர்ந்து தெரியப்படுத்துங்களெனப் பணிய அ
தற்கவ்வடர் கேலிவருமின்னே மதிகெட்டீரும்மு
ன்னே யென்றே பழமொழிப்படி காங்களே தங்களுக்
குக் கேடுதேடிக்கொன்ன ஓ சேவகரே இப்போது ஜெ
யதேவனென்று போபேற்றுக் கூசாமற் பாசாங்குபண்
ணி எல்லாராதும் பணிவிடைவாங்கிக்கொன்றும் வஞ்
சகன் கடினநெஞ்சகன் இப்படியே முன்போரசனிட
ம் தான்மகாஞானவானென்று வெகுளாமோனமாயிரு
ந்து சமயம்பார்த்துச் சிலத்தினங்களைத் திருடிக்கொ
ண்டுவந்திருப்போகக்கண்டு இராஜன்முனிவுகொண்
டு உண்டவிட்டில் மண்டைகஞ்செய்த இக்கண்டதினே
இரண்டாகவெட்டி அத்தண்டங்களைக் கோட்டைவா
யிலினதிரக்கட்டி வையுக்கென்று சேவகாளிய எ
ங்களுக்குத் திட்டஞ்செய்தான் நாங்கள் தன்னுயிரைப்
போல் மன்னுயிரைப்பார்க்குமென்னி இவனை இக்கா
ட்டிற்கொண்டுவந்து காய்கள்மோமாத்திரம் வெட்டி
ஓர் பாழ்ங்கிணற்றிற்றள்ளி இராஜன்பாற் சென்
ப் பயப்பட்டு எல்லாவற்றிலுங் கெட்டிகாரனென
ன் மகாசையை வெளுத்தப் பலதேசங்களிலுமு
ன்ன உங்களுடைய பட்டணத்திற்குவந்து மேலை
யிலட்போக ஜெயதேவனென்பவர் ஓ ஓ ரிவைதன்
டித்தவர்களும் கண்டித்தவர்களும் வந்துவிட்டார்களெ
னினமது குதவெளிப்படப்போருதென்று பலவக்த
ரையழப்பித்துப் பலவுபசாரங்கள்செய்த தன்னுதை
வெளிவிடாமலடக்கி எக்கும்போகாமல் மடக்கி இவ்வ
ளவு திரவியங்களைக் கொடுத்தனுப்பினரென்கிற பற்ப
ல குதனவார்த்தைக ளுரைத்தகுணத்தில்.

பூமி படலெனவெடித்துக் கள்ளருளிகளிலுள்
ளங்கலங்கப் பூமியிலமிந்து பரமரோடிதரை மிருந்த
கோடிதரும் பதன் முத்தர்களே கடுங்கச்செய்தவிரை
ம் பதைபதைக்க ஓர்வின் மழுத்தைக்கொய்தவர்களு
ம் குருவைவெருத்தவர்களும் குருவாக்ஞமதத்தவர்

களும் தெய்வத்தை யிகழ்ந்தவர்களும் நிலைகண்டெல்லாம் நிறைந்தவர்களும் பிறப்பினையிழந்தோர் பிறந்தவர்களும் கோபாக்கினித்தைப் பட்சித்தவர்களும் தேவாலயங்களே யிடித்தவர்களும் மடங்களத்திரங்கள் இடிந்தவர்களும் பொய்சொல்லி பிறனாக கொல்லித்தவர்களும் ஜீவர்களே வதைத்தவர்களும் ஓர்குழுவையைக் கெடுத்து கோத்தருவிப்பதாகும் இவனையா யினா படத்தித் பிரவேசித்த தோதரும் நிதினைபோலையிடமும் கெடுத்தவர்களும் தயஞ்செய்கோலை தரித்தவர்களும் குருபதேசத்தை மதத்தவர்களும் இயமியமன்னர்த்தத்தவர்களும் கர்த்திகைசெல்லித் தொடாதவர்களும் அறிவிகட்டன்னடாதவர்களும் பத்தெளிவிப் பழுத்தவர்களும் ஆவு தோப்புகளைபழித்தவர்களும் பிரமத்துளனிகளை வைதவர்களும் பணித்தவஸ்திரம் வம்பெய்தவர்களும் உத்தமர்களைத் தூஷித்தவர்களும் உறுத்தமாப் பூவித்தவர்களும் குண்டினிவேகெளிப்பவர்களும் கோட்சொல்லித் திரிபவர்களும் ஏழைகளை பெறித்தவர்களும் இணங்குவோர்களுடன் குடித்தவர்களும் பிரமசாரத்தை யுதைத்தவர்களும் பத்தையைத் தூறிப்பெண்களும் பெரியோர்களையும் கல்டிழாதவர்களும் பிராமணர்களைத் தொழாதவர்களும் அடைபடும்படியான ரம்பாவதிரகத்தில் பிரவேசித்தார்கள் கேட்பர்களோ நித்தகளென்ன பின்னும் காபாவிதர் சொல்லத் தொடங்கினர்.

கன்னிபாகனத்திலிருந்த-அத்தியாயமுற்றிற்று.

ஜெயதேவர் கன்னனைக்கூத்த அத்தியாயம்.

கொல்லாமை - பெய்கைகூறல் - கள்ளாமை-பிறர்பொருளிச்சியாமை இந்திரியமடக்கல் முதலான சத்குணங்களைச் செறித்த இமய நியமங்களோப்பாற்காத்து ம தேத்தாபனே பரிசுத்தர்களே இப்படி முப்பழவென்று வெடிதாக ஜெயதேவைத்தூஷித்த வேஷதாரிகள்தாத்திரியமிழந்தபோலவே சேவகர்களேடென கூடுகெய்கொண்டு வர்களையெல்லாம் அங்கேயேவிட்டு விட்டு தட்டெடுத்து தடமறிக்கொண்டே ஓடுகிறதொரு வாரபோடி பட்டணத்தைவிட்டு ஓட்டமெடுத்து இராஜாவையடுத்து தடத்தைச்சொல்லப் பயப்பட்டுத் தூஷனஞ்செய்ததை நினைத்துக் கண்ணீர்விட்டு அவ்வசனங்களைச்சொல்லப் பின்னிடுகிறதும் முன்னிடுகிறதுமாகிய சொல்லமுடியாதபடி தவிக்கலாமா துலைவிக்கப்பிரமா அவ்வளவைத்த வாக்கியங்களெல்லாஞ் சத்தியமேயாம் ஆவ்வளவுபகாரஞ்செய்தபுண்ணியவான் வளவபுரியிலே முயிடங்கொடுத்தகபாதிரிசையான சீதாபோட்டியிலையாவர்களாலும் பிரத்தியிடங்கொடுக்கப் சாதியிலடக்கார்கள். உயிரைபாயவர்களென்னைக் காத்தவன்றன் ஆசீலைவர்களைக்குறிக்கலாகாத எண்ணப்போன்றபாணிட்டுக் காலடங்கொடுக்குமா னவர்களுக்குறுதி இப்பேர்க்கொத்தபோன்றிடத்தா ? இறைவனேதுவட்டங்களேயும் சிந்திக்கலாகாத அ வேறிபே பாபஞ்செய்வதில் விசேஷமென்ன? பெரியோர்க ருரைகின்றார்கள் காள்கைகாறும் பிறரை நிந்தைசெய்யக் கூடாதென்று சான்றோர்முறை யிருக்கின்ற து. ஒருவனைத் தூஷிப்பனே உலகத்தித்தமாகத்தனென்று சொல்லப்படுவதுபிழையாகாதோ? மேலானவர்களைத் தூஷித்தபாவம் எங்களையிட்டுப்போமா ஆ! ஆ! என்னைக்காத்திரக்ஷித்தாதுக்கள் தராதலத்தி லமிழ்ந்துபோகுங்காலை அற்பமானித்தவென்ன செய்யப்போகின்றேன் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினர்.

அறிவிட்ட ஜெயதேவர் ராமராம! பாமகாலுக்கினைத் தாழிக்கலாமா துலைவிக்கப்பிரமா அவ்வளவைத்த வாக்கியங்களெல்லாஞ் சத்தியமேயாம் ஆவ்வளவுபகாரஞ்செய்தபுண்ணியவான் வளவபுரியிலே முயிடங்கொடுத்தகபாதிரிசையான சீதாபோட்டியிலையாவர்களாலும் பிரத்தியிடங்கொடுக்கப் சாதியிலடக்கார்கள். உயிரைபாயவர்களென்னைக் காத்தவன்றன் ஆசீலைவர்களைக்குறிக்கலாகாத எண்ணப்போன்றபாணிட்டுக் காலடங்கொடுக்குமா னவர்களுக்குறுதி இப்பேர்க்கொத்தபோன்றிடத்தா ? இறைவனேதுவட்டங்களேயும் சிந்திக்கலாகாத அ வேறிபே பாபஞ்செய்வதில் விசேஷமென்ன? பெரியோர்க ருரைகின்றார்கள் காள்கைகாறும் பிறரை நிந்தைசெய்யக் கூடாதென்று சான்றோர்முறை யிருக்கின்ற து. ஒருவனைத் தூஷிப்பனே உலகத்தித்தமாகத்தனென்று சொல்லப்படுவதுபிழையாகாதோ? மேலானவர்களைத் தூஷித்தபாவம் எங்களையிட்டுப்போமா ஆ! ஆ! என்னைக்காத்திரக்ஷித்தாதுக்கள் தராதலத்தி லமிழ்ந்துபோகுங்காலை அற்பமானித்தவென்ன செய்யப்போகின்றேன் பிரலாபிக்கத் தொடங்கினர்.

அப்போதன்னைல- ஜெயதேவ ஸ்வாமிகளுக்கிருக்கும் ஜீவகாருண்யத்தைக்குறித்து வியந்து ஓ! ஸ்வாமி - அத்தச்சாதுக்கள் பாதலத்திலமிழ்ந்த விடத்தைப் பார்க்கவாஞ்சித்தேனுகலாற்றேவரிரு மங்கு எழுந்தருளல்வேண்டுமெனவணங்க, ஆரியர் - ஆ, ஆ,புண்ணியவான்கள் சமாதியாணவிடமே - பாமபதமெனச்சொல்லத்தரும் ஆதலாலதத்திபம் அவ்விடத்தைப்போய்த்தரிசிக்கவேண்டியது தானிதுகாரியத்திற்கதகாத்தடையுண்டோ சிக்கிரம்பிரவாணம்பமெனஅரசில அரையன் சந்தோஷித்தலும்ச் சதசங்கசேனைகளுமுத் தாறும்ஸ்வாமிகளும்-ரதாருடர்களாய்க் கானகமடைந்து- அங்குப்பூமி டுபோதாளமாப்பினைத்திருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியம்கொண்டு அப்பிளப்புக்கருகில் ஜெயதேவர்விழுந்திருந்தபாழ்கிணற்றைப்பார்த்து-ஐயோ பாவிகள் நமஸ்வாமிகளின் கால்கைகளே - வெட்டினசணமுமியே கொலபாதகனைக்கொன்றகொண்டது, ஆ, ஆ, நமது ஸ்வாமிகளேச்சோர்ந்து கால்கள்கைக்கண்டித்த போது - எவ்வளவுதயாமடைந்தாரோ, மைற்றலெ மியும்போ தெவ்வளவுமனமிடைந்தாரோ எல்லாரிதி கன்தெரிந்தும் திரு-சென்றதிந்தும் அன்புடன்வைத் திருந்தோமே உபசாரத்தோடு பூசித்தோமேயென்றபல்ல எண்ணங்களோடு மிருக்கையில் ஜெயதேவர் கள்வர் பூமியிலமிழ்ந்ததற்காக மிகவுந்துக்கித்து ஓ கர்த்தனே பரிசுத்தனே பரமசாதுக்களேப் பாரிலமிழ்த்தலாமாபாவியேனுயினிருந்தலாமா நீகருணைசனென்பது கட்டுக்கதையேயல்லவர், இத்தினாளாச்செய்தவர் தபம்பாழாப்போச்சே இனி யிவ்வுடலோ டிருத்தனமான யேக்கே ரவ்வாதிரகத்திருட்டுபடலாக்கே சக்திரகுரியர்களிருக்கிறபரியந்தம் ஈகைக்டமானபேச்சே என்றனக்கவிதவார்த்தைகளுரைத்துக்கொண்டே ரதத்தின்மேலிருந்து பூமியிலிழுந்து கடகடவென்றருண்டு கதறினும் மூட்கனிறு புரண்டு தேக மெல்லாமுராய்ந்துதேய்த்து ரக்தப்பிரவாகத்தில்நீங்கள் தூர்ச்சையாயிருக்தடனே தெளிந்து ஓபரமசாதுக்களே பரப்பிரம்மஞானிகளே நீங்களமிழ்ந்த இப்பாதத்தில் கானுய்முழுந்து உம்மைத்தரிசிக்க இதோவக்தேவ்வக்தேனென்றருண்டுக்கொண்டே மிளப்புக்கருகிற் போகையில் அதையறிந்த இறைவன் அதிரிக்கிரமாபோடிப்பாதலத் திலிழாமற் பிடித்துக்கொண்டு இதுவென்னவிபரீதம் இதுவென்னகண்ராவி இதுவென்னபாபம் இதுவென்னகோபம் இதுவென்னகோரம்என்று அவருடைய வயிற்றிற் றற்றலைபை வைத்துக்கொண்டோராதாபமாக் கண்ணீர்வடிய அழத்தொடங்கினர் அப்போது ஜெயதேவர் ஓ அரசனே இவ்வேனையிலை என்னைமழுக்கவேண்டாம் வேண்டாமென்று தலையைத்தனாயிற்பலதாம்மோதிக்கொண்டார் மத்தகத்திற்கண் பொத்தக் கொண்டுசத்தம்புறப்பட்டு இராஜனேரத்தாயமாக்கிவிட்டது அப்போதிராஜன் மந்திரிபிரதானிகளே கோக்கி ஓலேர்களே என்றுண்டவரே அசையாமற்பிழக்கக் கொள்ளுங்களென்று கூக்குரலிட்டழத்தொடங்கினன் அந்திரிபிரதானிகள் இதுவென்னவிபரீதகாலமென்று ஜெயதேவஸ்வாமிகளின்கைகால்சிதம் அசையாமல்பிடித்துக்கொண்டார்கள் அதற்குதேசிகர் ஒடங்கிரிபிரதானிகளே விணுவென்னேயேன்வியா குலத்திலமிழ்த்துவீர்கள் என்வசர்க்கும் என்னாளும் ஒன்றன்றி இரண்டல்ல இனிதான் பிரானனுடனிருப்பதேமபத்தம் என்றனத்துக் கைகால்களேத்திமிரிப்பிடிக்கொள்ளத்தப்பிட்டு அவயங்களிலுன்னளலும்புகளதருவென்று முயிடியாகச்செய்துகொண்டார் அதையறிக்க இராஜன் துக்கம்மேலிட்டு தனதிஷ்டதெய்வமாகிபபரமேஸ்வரனேகினேக்து கண்ணீரால்தனேக்து ஓ, பரமேஸ்வரா ஜகதீஸ்வரா கருணாகர சுகசாகரா இவரிதசூப்பாவம் என்மட்டிற்போருமா இவருடைய வைராக்கியத்தை நீக்கவேண்ணுலாகுமா ஐயோநீக்கைக்குள்ளாய்ப்போனேனே காட்டிலிருந்தவரையிக்காட்டிற்கொன்வேந்து கொல்லத்துணிந்தேனே தனித்துவராமற் போனேனே இவருக்கு காலேயெமனுனேனே என்று பலாலவிதங்களாப் பிரலாபித்து ஆரியரைநோக்கி ஓ ஸ்வாமி உம்முயிர்கிங்குமுன் என்னுயிரைவிட்டு விடுவேன் பாருமென்றப்பாதலத்தில்விழப்போனர் உடனே எவ்வாளர் அரசனின்முகமறி பிடித்துக்கொண்டனைவரும் இதுவென்னகொடுமை யென்றேலமிட்டழத்தொடங்கினர்கள் அப்போதிறைவன் நீழுப்பர்களுகோபங்கொண்டு ஐஞ்வார்த்தைகள்விண்டு ஜெயதேவஸ்வாமிகள் ரக்கத்தால்வேம்திருப்பகைப்பார்க்கத்தும்பமேலிட்டு ஓவென்றுபலம்பத்தொடங்கினர், அப்போது ஜெயதேவர் பாவியாயினன்னும் பரமசாதுக்கள்பாலிலமிழ்ந்தப்போர்கள் அரசனும் உயிர்விடத்துணிந்தான் இனி இக்கொடியதேசமிருந்தால் வெருகுதற்கு நாத்திட மூன்டர்களுமென்று நினைத்து திமிறிப்பிடுங்கிக்கொண்டு பூமியிலேமோதிச்சாவுக்கினையமூர்ச்சையடிவிழ்ந்துவிட்டார் அதைபறிந்த பார்த்திபன் தூரியம்டிந்தாரென்ன தீர்மானித்து ஓ, ஐ, என்னுடவல்மரணமடைந்தாரா இனிஎனவென்னசெய்யப்டும் ஓ, கர்த்தனே பரிசுத்தனே ஜகதாதனே கங்காதரனே கிடலாதனே நீலகண்டனே உமைபாகனே லோகாயகனே கபாலபாணியே கைலாசவாசனே சுயம்பிரகாசனேனவனைத்தநித்து மனங்தொந்து ஆபாசமேலிட்டால் மூர்க்

சையாயடியற்றபோல் கிலத்திற் சாய்ந்துவிட்டார் அப்போதுமந்திரி பிரதானிகள்முதல்சகலரும் ஓ, ஓ, இராஜனும் இதற்குமிட்டுபோற்றேன்று இன்றதென்ன ஜெயதேவஸ்வாமிகளினருகிற்விடத்தி ஓ வென்று அழத்தொடங்கினர்கள்அவ்வேளையாவிராஜன் மூர்ச்சைதெளிந்து ஜெயதேவஸ்வாமிகளைப்பார்த்து மார்புடன்சேர்த்து ஓ, என்சற்குருநாதனே மெஞ்ஞானபோதனே என்னைவிட்டுப்பிரிந்தீரோ என்னைப்பிரிவதும் உமக்குமனம்வந்ததோஇனியும்மையெப்பிறப்பிற்காணப்போகிறேன் ஐயோ கீர்மித்தசக்கதி என்தாயதியைப் மாவதிகேட்டால் உயிருடனிருப்பாளா, அன்னலீலை பொறுப்பாளா, என்னவென்றுசெல்வேன் எவ்விதமா த துயரத்தையாற்றுவேன் ஆ, ஆ, இனியில்வுலோடிருப்பேனு, இருதுயிர் தரிப்பேனுஎன்றுபின்னும்போவதைப்பார்க்கிலும் உமதுசரணாரவிந்தத்திலைடையிலே மாணமடைகிறேனென்றுஜெயதேவஸ்வாமிபாலவே மத்தகத்தைத் தாயில்மோதிக் கொள்ளப்போனார்உடனேமந்திரிபிரதானிகள் ராசகோயசையாமம் பிடித்துக் கொண்டார்கள் ராஜனே அற்தோ இத்தவேளையின்னேயதரிப்பாயாருமில்லையே ஐயோ தெய்வமே குருவைக்கொன்றகொடும்பாவியாகிய வெனக்கென்ன கெதியுண்டாகுமோ இப்படிவருமென்றறியாமற்போனே னே நாகத்துக்காளானேனே என்று தனதிஷ்டதெய்வமாகிய பரமேஸ்வரனைத்தோத்திரஞ்செய்யத் தொடங்கினர்.

பாடல்தேவரும் இவ்விதம்.

திருவருளுருவேதில் — ய
தெளிவருட்குருவேயுன்றம் — ன்
சரணமேதெதியென்தென்னி — ச்
சற்குருபணனிபண்ணி — ப்
பெருமையாய்வாழ்ந்திப்போ — து
பெற்றும்பழிக்களாய்நின்றே — ன்
அரகரவாமதே — வா
வடியனேக்காக்கவாவா. (க)

அரியயனமார்போற் — ந
மனுவியோரிரியே! — ன்
கருணைபாற்குறைபொன்றின்றி — க்
காசினிபுரந்திப்போ — து
சிரமமிற்புருந்தேனோ — பா
செல்வதொன்றறிவேன்றய் — யா
அரகரவாமதே — வா
வடியனேக்காக்கவாவா. (உ)

திரிபுரத்தனெரித்
சிவபெருமானேயுன்னே — ச
பிரியமானேயாதென்று — ப்
பிழைகளேசெய்திப்போ — ம்
உரிமையாயுனைப்பாராட் — ல்
புளங்குழைக்கழைக்கின்றே — ஞே
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ங)

சொத்தசமுடையோனன் — ஷ
தேவியைக்கேட்கவன் — பா
புரிமையோடவனுக்கீக் — ர
வுதாரசத்குணனேயன்ற — ன்
அரிசனத்தாசாதின்ன — ச்
காமதஞ்செய்யலா — மோ
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ச)

தாமுமியாமனுன்னே — க்
சுமரிலுக்கழைத்தநி — ய
கருவலாமன்றன்வாயி — ல்
காத்தகாருண்யமூர்க் — தி
அருமையோடைக்குமென் — மே
லருள்செயாதிருக்கலா — மோ
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ஞ)

பரமனேபரசபா — வி
பன்மாருரன்றன்கேட் — ட
வரமளித்தவன்றயத் — த
வாடியேபோடியபூங்கலா — ய்
குருதரோகியும்பிழைத்தி — க்
குலலயத்திருக்கலா — மோ
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ஃ)

பிருகண்டரிதிரிசெய்காலை — ஷ்
வேதனேக்காத்ருதன்னோ — ப்
பிரியமாதத்தித்தபோ — தே
பெருவயதளித்தாட்கொண் — ட
கருணையன்றடலேயுன்னே — க்
காத்திடாதிருக்கலா — மோ
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (எ)

அருளுபமன்னியர்க் — கா
யமிர்தசாகரமளித் — த
பெருமையென்னென்னுசொல்வே — ன்
பிற்குரகாபினுபா — னி
திருவுளமிசங்காயேலே — ன்
சிவமிதோதருவேன்மேய் — ய்
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ஏ)

சரரக்கருங்கடைக் — த
சுதைதநினிலெழுக் — க
கரளமுண்டவனேநீ — வ
கண்டனேகபாவலூர்த் — தி
பொருவசாதரவிலா — ம
வன்தடைக்களம்புகுந்தே — ன்
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (கூ)

அருமதைப்பொருளேயென் — ஹ
ருயிரேவடியேனிக் — த்
தானியிற்பிறந்தடைக் — த
சஞ்சலமெவர்க்குச்சொல்வே — ன்
தருணமேபாட்கொள்ளாம — த்
நடைசெயினிலிர்ல்லா — நா
அரகரவாமதே — வா
அடியனேக்காக்கவாவா. (ஐ)

என்றிவ்விதமாத் தோத்திரஞ் செய்யும்போது கைலாசவாசாரிய பரமிவனுர் இராஜனுடைய அலங்கோலத்தையும் ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் சிவகாருண்யத்தையுந் திருவுளத்தில்கி நிஷபவாகனருடனாய்ப் பார்வதிசமேதராய்த் தேவகணங்களும் பூதகணங்களுஞ் சூழ இராஜன்பாலடைத்து - ஓ என்னருமைப்பாலகே நிம்பகுன்றிலனே உனக்குவேண்டியவரமேதோ அதைத்தந்தோஞ் சிக்கிரங் கேளுப்பாவென்று திருவாயர்ந்தருளும்போது பார்த்திபன் பரமிவனுர்பாதத்தி சிரசாற்பங்கமாத்தண்டனிட்டெழுந்து நின்று ஓ! என்தெய்வமே உம்மையும் பார்க்கும்படியான பாக்கியஞ்செய்தேனே இப்பாவியின் முன்னும் பிரசன்னமானீரோ என்னையுமொருபொருளாக நினைத்தவர்திரோ அரிதானசேவையுக்தீரோ என்முன்வருதற்கு முவந்தீரோ உம்மைதரிசிக்கும்படியான தபமொன்று நானெய்யவில்லையே செய்ததெல்லாம் தொல்லையே உம்மைவிட்டு வேறுதினையில்லையே கீர்வர்தம் என்முன்

டவனுயிர் பெற்றெழுவில்லையே காஞ்சத்குருநாதனைக் கொன்ற பாவியாச்சுதே என்னுண்டவுயிர் பிரிந்து போச்சுதே நீராப்பழிக்காளாய்விட்டேனே குருவைக் கொல்லவுமூட்பட்டேனே ஆகெடடேனே இற்ற கவே உமக்கு முறையிட்டேனே சிக்கிமென் குருன்வா மினே யெழுப்பலாகாதோ எழுப்பாவிடி னென்னுயிர் பிரிக்துபோகாதோவெனப் பலபலவிதங்களாகப் பிலாபிக்கும்போது.

கங்காதரன் ஓ! பூபாலனே - ஜெயதேவ இறக்து விட்டாரென்றே கீனைத்தாய் எவ்வளவுதூரு சடபரா டகனுபகவானிடத்திருந்தின்றதோஅவ்வளவுத்திரம் அவர்பக்தர்களிடத்திலு மிருக்குமென்றறிந்துகொள்வாய் இப்போதும்முடைய ஆரியர் தன்சுவாசத்தை பிரமாந்தரலேஷ இத்தேகத்தின்மேல் நிராசையா ஓ இப்பாதீத்தி லெறிக்துவிட்டுப் போரும்படியாஜ்ஞாபித்தபிரமானந்தத்திலீக்கப்பட்டிருக்கினரர் நீயுக்கச்சூருதெரிக்துகொள்ள கூடாமல் அக்தகாசத்திலிழுந்தி மாணமடைய நினைத்தாய் இனி யியாருமப்படாதே தயரியம்விடாதே யென்றசரீர மார்பிலுத்த முவிப் பலபல அன்பான வார்த்தைகளாடி ஜெயதேவ் மஸ்ருகத்தினமீர்தனது இவ்வ அன்தத்தைலைத்து ஓ ஜெயதேவ உனக்கானேத்திரக்த முசனேப்பார்த்துத் தைத்தை கேக்கலாகாதோ குதசெய்து பூமியில் வீழ்ந் திருப்பதழகோ பிரம்குளியாவிய உம்மைபண்டிவ சகலரும் பிரமானந்தத்தில் சரித்திருக்கவேண்டுமே யன்றித் தைத்தையடையகூடுமோ ஓ சிமானே விறு வேனும்முடைய உயிரைவிடத்தணிந்திர் வேண்டாம் சீக்கிமெழுந்து தேனையான வார்கேட்டுக் கொண்டு மென் றன்மஸ்த சையோகஞ்செய்தமார்பத்தில் கை யதேகி தேகவாலதைகளும் மனுபாதைகளுஞ்சிர்ர னிகூர்ந்து நிற்கினைவிட்டெழுந்தவர்போ லெழுந்து பமேசுவரன் பாதங்களின்மேல்விழுந்து ஓ என்னை டவனே முத்தத்தரண்டனே கள்வரைக்காத்திட்டி பதே பெனக்குச் தேவையான வரமென்றவளாய்த பெனக்குச் ஜெயதேவ உமதுகைகால்களைக் கண்டி த்தவர்களுக் கென்பதவியைக்கொடுத்தேன் இதிகர் தேகமில்லே அவர்களைக்குறித் தாயாகப்படவேண்டாம், கள்வர் காவியிலிழந்தது உன்பொறுமையையும் உ ன்மனேயிலிட்ட சாபத்தாலுமேயாம் சீர் ஓர் ஜனன வார்த்தைச் சொல்லியிருப்பீர்கில் சோர் பாதலத்தி லிழந்திருப்போகாட்டார்கள் உமதுடைய பூர்வமே ர்களுக்கு எமபாகமாயிலிட்டது அன்றி யாரைகே கொடுப்பதோ அப்படியே முவமர்தனைபதன்

பமனடையார்கள் அவரவர்கள்செய் கர்ம தர்மமேஜுவர் சுவர்களுக்குத் தனேபாயிருக்கும்' உண்மையிப்படியிரு க்க உம்மால்மரண மடைத்தார்களென னினைத்துயிர்விட த்துணிச்சது விபரீதருணமே உம்மால்லவோ கொடு ம்பாவினாளாகவட்டருக்கென்பதவிகொடுக்கும்படியாம் கேரிட்டதென்று திருவாய்மலர்க்தருளிய பகவானுனும் திருவடிகளில் ஜெயதேவ் வணங்கி ஓம் மகாதேவா ஜூ திதேவா தேவதேவா வாமதேவா மகாதுபாவா பாவி பேதனடைய மஸ்தகத்தின்மே லுமது திவ்விய அஸ்தத் தை வைக்கும்படியான கதாலமும் வந்ததோ ஓ கர்த் தனே ஜனகதரித்தனே பாரிலமிழ்ந்த பாமசாதகக் ள் உன்பதவினையடைத்தார்களோ ஜனத்தம் ஜனத்த ம் அவர்க விப்பூமியிலமிழவும் காங்களிற்குவசவும்இரை வதுண்மைத்துதிக்கவும் தேவரீர்பிரசன்னமாகவும் எம் கள் குருதகள்நீங்கவும் மெய்ஞ்ஞானம் நீடிழுடகேரிட டனபம் பாரிலமிழ்ந்த பரமசாதுக்களா லல்லவோ நிய ருக்கு உம்முடைய பகவிடைக்குமோ ஆ; ஆ, அவர் கள்செய்த பாக்கியமே பாக்கியமென்று சக்கான் தாட் களிற்றழ்ந்து ஜனத்தவாரியிலாழ்ந்து இன்பமேலீட்டா ற் றன்னேமதத்து பலபலவிதங்களைத் தோத்திரஞ்செய் யத் தொடங்கினர் அதற்கு கருணாகரனுன கங்காத ரன் ஜெயதேவைநோக்கி ஓ சிவகாருண்யவிரதத்திற் சி றந்த ஜிவன்முத்தனே அரிபக்தனே சீர்பட்டனைத்திற் திரவேவித்த இரண்மேகூர்த்தத்துக்குள் உமது கை கால்கள் தனக்குத்தானே வளர்கடவது ஜிங்காராய னரும் தரிசனத்தக்கடவது பின்பு ஜனத்மா யாதொ ருதுறையுமின்றி வழக்கடவது உமதுபோசைச் சித்திப் பவர்களின் திவிசேகனகலத்தடவ துள்ளு திருவாய்ம லர்த்துதரகேரேநோக்கிஜனன் அல்பனே குருவைகம்பி னோர்க்குத்துறையுண் டோகிருபத்தினாமறியாதலா ல் உலகிலோர் குறையும்' கேரிடாது சுபமங்களமாப்பி ர்மாணத்தவாரியிலிழ்ந்தி மோகூலாபம்பெறுவாயென் றுசிவதித்து விசுசித்தானமானுர், தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள் தேவதுந்துபி தாம்தாமென்று முழங் கிற்று.

நிதிகள் ஜெயதேவ் சாக்குணத்தைக் குறித் அவியந்து மிகவுமிழ்ந்து இரஜதுடைய குருபத் திக்காச்சரியப்பட்டி மாச்சரியங்கெட்டுஜெய விஜயபவா வென்னவாழ்த்தியதைத்தார்கள், பின்புசிவதுசாரதன் ஜெயதேவ்வை மிகவின்புருத்தாட்டாமனைகளிற் ப னிக்து கவனம்வினவணிந்து பலதோத்திரம்புரிந்து இ விசுமுடைய காட்டிக்குப்போகலாம்வரும் ஸ்வாமி யென்று தேவிவேலிலேற்றிக்கொண்டெதுசுசத்தே னே கருஞ்சூழ கதிச சந்தோசத்துடன் காட்டைகாடிப் பிரையானப் பட்டார்கள் அப்போது மந்திரிதேசாவி கள்முதல் சகலரும் ஜெயதேவைத் தன்பருகுதன்பருகு வென்ன கொண்டாடிப்புகழ்ச்சரிள் கேட்டர்களோ தெற்கேவேன்று பிரமாபசமான காபாஜிதித்தர் சொ ல்லத்தொடங்கினர்.

கள்வனைக்காத்த அத்தியாயம் - முற்றிற்று.

அ—வதுபத்மாவதிமோசித்த அத்தியாயம்.

இப்படி ஜெயதேவும் இரஜனும் சுதரங்கசேனை கள்சூழ காட்டைகாடிவருகையில் ககரில்சென்சாரா ன்மனேவி பத்மாவதியினிடம்போய்அன்புடன் பணிந்த ஓ! அம்மணி ஒன்றும் அறியாதகான் ஒருதன்மார்க்கத் ன்ச படையும்பொருட்டு ஞரேபதேசஞ்செய்த கரு ணையுடன் ஆட்கொன்ரு மம்மாவென்று தான்களில்வ னங்கும்போது.

பத்மாவதி ஓ! அம்மாபாக்கியவதி இராஜனுக்குக க்தயோக்கியவதி காணெருருனை மார்க்கமும் அறியேன் ஆனலெனக்குத்தெரிந்த மோகூமார்க்கத்தை ஒளிக்கா மலுனைப்போனது எதென்றுல் ஸ்திரீகளுக்குப் பதி யேபரமேசுவன் பதியேருதீசுவரன் பதியே முத்தி யளிக்கும்காதல் பதியேருனமனிக்கும் வினேரன் ப திக்குசெய்யும் பணிவிடையே மேனைபூசை பதிசெ வ்வியகாதலேபாகியடையும் தூசைபதிவிரதத்தன்மை யைக்காத்தலே மேனாளுமம் பதிபின் இருகமத் தைப்பதித்தலே பிரமத்தியானம் பதிபடனிதத்தலே மோகூம்பதிதிறத்தவக்ளனமே தன்னுயிரைவிட்டிதி கலே மோகூமடையும்ருக்கும் அறிந்திக்கற்புள்ளவ ளே விற்பனமுடையவளென்றும் கற்புடையவளே அ ன்புகக்குணமுடையவளென்றும் கற்புடையவளேழுத் திக்குரியவளென்றும் கற்புடையவளேபூர்பத்தியுடை யவளென்றும் கற்பழித்தவள்கர்ந்த பத்தத்தினைபான வனென்றும் கற்புடையவளே காமதேனுவுக்கினைபவ னென்றும் கற்பழித்தவள் கணிகைக்குச்சிற்மைபானவ னென்றும் கற்புடையவளே கமலத்தினையளவை னென்றும்கற் புடையவனேரு தியைமுஞ்செய்யவேண் டியதில்லையென்றும் கற்பைக்காத்தலே பெண்மைக்கு ரியகலனினையதென்றும் கற்பழித்தவள்செய்யுந் தீக

வர்மங்களுக் கர்மந்தானும் முடியுமென்றும் கற்பை ரனேகத்தைக்காட் டினென்றும் கற்புள்ளவளேயேஜெ க்மினிகிடைற்ற தென்றும்கற்புள்ளவளுக்குத்திருமு த்திகள் முதலானவர்கள் பயப்பினவர்களென்றும் பெ ரியோர்கள் சொல்லுவதன்றிச் சான்றிலாத மிப்படி யே முறைபிறிதின்றன அன்றிச்சாவித்திரியம்மைதன்க த்பால் இறக்புருஷனேயெழுப்பினள் தமயந்திபுல்லை யதிக்கெக் தனப்பட்டவேடனேயெரித்தாள் சுக்கிரம தி அக்கினியை ஜலம்போல்குளிர்க்கியைடிபடிசெய் தாள் - அன்றி - சேனுகாதேவி - நூலதைதத்திரட்டின தம்-பிருக்தைதன்புருஷன் போல்வக்தபகவான் மாயை யதிக்கொண்டும் - ஜலத்தான் நிரிழுத்திக்கினவை ன்றதும் அதருயதேவிகாதரனித்த - இறப்புச்சுடலே யைப் பொரியாக்கினதும் சூலவலப்பாலராக்கினதும் ஜ னகி இராவணன் தன்னேத்தின்டாமல்மறித்ததும்ரா ங்கினி-ஏழுகாள்பரியத்தம் சூரியனுதயமாகாமற்செய்த தும் - அருந்ததிமனலிப்பாதமாக்கினதும் இலக்குமி பரமசிவனுர் பிரமத்தியைநீக்கினதும் அக்கினிபகவானு டையமோகத்தைநீக்கும்பொருட்டவன் மனவி அருந் ததியின் ரூபமெடுக்கக்கூடாமற்மி கைத்ததும் பார்வ தி பாமிவனுனிடம் பாகத்தைப்பெற்றதும் கற்பலலவோ இன்னம்விரித்துச்சொல்லவோ ஓ! ராஜபதினி அருக் தநி கீசன்றியாயிருக்கும் கஷத்திரரூபமாத் தலக்கமு ற்ருள்-அகலிகை-பென்மைக்குரிய இலட்சணங்களெ ல்லாமமைந்திருக்கும் திருப்பாற்கடலிற் பிறக்தவளாயி ருந்தும் கற்பழித்ததால்கல்லுருவாக்கனவன்சாபத்தை யடைக்தாள் - கற்காலத்திலும் கலியாணசடங்குகளில் கற்பழித்த ஜகலிகைகல்லுருவானதால் விபசாரமென் னும் அம்மியேயிதியென்றும் பதிவிரதத்தன்மையுள்ள அருக்கதிகஷத்திரரூபமாயிருப்பதால் - கற்பென்னும் அ ருந்ததியைக் காட்டிவனம்கென்னும் சொல்லுறெற்க ன் கற்புள்ளவளுக்கு ஆசாரம்பூசைதியானம்விஷ்டைமு தலானனும் வேண்டியதேயில்லை கற்பைக்காத்தலே ஆ சாரம் பூசைதியானம் கிஷ்டையெனச்சொல்லப்படும் ரோருருவான பிரகஸ்பதிபகவன்மனேவியாயிய தார வீபசாரஞ்செய்துஎல்லாராலும் நிந்திக்கப்பட்டாள்-சே ஷனை ஆயத்திற்போதும் கார்த்தவிரியார்ச் சுனனே ஜலகிரிஷிப்பார்த் திப்போல்கொத்தபுருஷர்களு மிருந்தி ருக்னா!வென்றதிசயித்த மாத்திரத்தில் கற்பழிந்து ஐ வக்திரட்டக்கூடாமன் பரசுராமனுல் வெட்டினோன்று ரோபதை கன்னழுகைப்பார்த் தநிசயித்தகுறையால் ஓரிஷிபுரிக்கும்பழம் அத்தருவில் ஒட்டிக்கொள்ளப் போனதுழிவிழுந்து ஐவருக்குங்கலக்க முன்டாக்கின தும்மி மிகவும் காணமடையும்படியாச்செய்துவிட்ட தாதலால் பெண்கள் அதிசாக்கிரதையாய்க் கற்பைப் காப்பற்றவேண்டும் இதற்கலர்களேயெழுப்புதலும் ம் ரிகூர்த்தி னிவாவனைத்தலும் பூமியைத்தலி தோற்றி செய்தலும் லேகனதாரும் கற்பைக்காத்தலினலுமா லபலரும் எவென் கஞ்சலமுள்ளமனதை மடக்கியட க்கும் பிரமசிஷ்டையும் பதிவிரதத்தனமும் சமான மென்றேசொல்லத்தகும் புருஷர்களுக்கு சலனமுள்ள மனதையடக்கும் பிரமசிஷ்டையே மோகூமடையுற்ரு கும்மாகும் ஸ்திரிகளுக்கு அச்சந்தலகென்பதைத ஞ்சுதலும் பிசகாமற்காத்தலே முத் தியளிக்குந்தித் தலுமென்னத்தகும் தபோதனர்க்குத்தன்மார்க்கமு ள்ளந்திரிக லெப்படியிலையோ! அப்படியே கற்புள்ளம் திரிகளுக்கும் அர்க்குண முள்ளபுருடர்களே விஷமாரு ம் உத்தாபுருஷர்களுக்குத் தெய்வமொன்றேயாகும் உ த்தமஸ்திரிகளுக்கு கணவனினுருவனேயாகும் ஆடவர் க்குப்பகவானே தெய்வமாகும் ஸ்திரைக்குப் பதியே தெய்வமாகும் என்றெபற்பலவார்த்தைகளுரைத்ததை க்கேட்ட.

இராஜபத்தினி ஓ! அம்மாதான்சொன்ன படி யே கணவனுடனெதிரிட்டுப் பேசாமலும் கணவனுக்கு ச்சேவைசெய்வதற் கூசாமலும் கணவனேதஞ்சமென் னும் கணவனேகுருதெய்வமென்றும் பக்தியுடன் பணிவிடைசெய்யலாம் பதிரிதத்தன்மையபுள்ளப் பற்றலாம் பதிரிதக்தவுடனே தன்பிராணனேவிடல்வே ண்டாம் பதிரிதக்தவுடனே தன்பிராணனேவிட்டால் குமாரியாகையாலும் அப்படியிறப்பவர்களிவ்வுலகிலில் லேவாக்கிறதற்சொல்வதேயன்றிச் சொன்னவணமக்கட ப்பது மிகவும் அருமையாகுமோவென்ருள்

அதற்குப்பத்மாவதி-மனைத்துப்- பதிவிரதையாயி ய தோபரிசட்டிமனேக்கப் பூமியலென்றுவெடுக்களில் லேயா கற்புள்ள சருத்தலினிலேக்க-ஆகாயவாணி பே லேயா உயிரிபிரிக்க போதல்லேயா காகபரத் வில்லேயா உயிரிபிரிக்க போதென்பதைக் கேட்டவுட தா விரமலட் சுமனரிதரென்பதைக் கேட்டவுட னே ஞானகி தன்னுயிரைவிடவெத்தனிக்முறிச்சடை யால் பிராணனேவிடாமலிருக்கவில்லேயா இராவணனிற ்தனே அவன்மேல்விழ்க்புமபி உடனேமண்டோதரி பிராணனேவிட்டுவிடவில்லேயா பட்சிசாதரமுடனே தன்பிராணனே விட்டுவிடென்றதேபெயன்பெ பதிபுட னிழ்க்குபோகாமலிருப்பதாற் பிரயோசனமேதுண்டு ப்படியிருப்பதாற் கனகாதனன்புண்டு பதிபுடனி தர்தாவின்புண்டு அப்பதிவிரதைகளுக்கே மோகூவிடி ன்டி அன்றி பதிரிதர்தானெனக்கேட்டே முயிருடனி ருப்பவளதர்மன்றி உன்கட்டையேறுபவன்மந்திபல்

திரீ உடனே உயிர்விடுபவள் உத்தமஸ்திரீயென்று பெரியோர்களுரைக்கின்றார்கள் அன்றி ஸ்திரீகளிலுத்தமஸ்திரீ தன்பிராணனைவிடகணவனே மேன்மையென்றும் நித்திருப்பாள் காணுமப்படியே கம்பிவிருக்கின்றேனை வக்கொல்லக்கேட்ட.

அரசன்தேவி - அவிவேகிகளுக்குள் கெசமணியா னால்பத்மாவதிபைமோக்கி ஓ அம்மாபாவாதாவுஞ் செய்யக்கூடாத அபாரமானவார்த்தையைச்சொல்லவக்தி ன்று தன்மேடையிற்பிரவேஸித்து-ஆ! ஆ! இத்தப்பத் மாவதிமாத்திரம்பதினி மற்றவர்களெல்லாரும் தெத்தினி களாயல்லவோதென்றப்படினின்றது இப்படியே முன் பொருதரம் கணவனிறக்த வ்திரி வழருகுஹிக்கேட்டு ஆ ஆ! புஷருனிற்துவெருளாளையும் தணிவோயிரு டவிருக்கக்கொண்டு ஸுழிறதற்கும்மனம்வருமா என் ஞப்படி பிரக்கக்கூடுமோ வென்றி மேவர்த்தைக ளாடினன் இப்படித்தன்னேத்தானே புகழ்ந்தபி வினய ல்லவா இவ்குலதில்மனவாளன்முறித்தால் மங்கையருட ன்கட்டையேறுவார்கள் அப்படிசெய்வது மேதேசம் அப்படியிருக்க இத்தப்பத்மவதிபுருஷனிறக்தேதன்று னைவிடவேண்டுமென்னும் அப்படிவிட்டவளேஉத்தம ஸ்திரீயென்றும் விகடமாய்ச்' சொன்னுன்சொன்னபடி தன்னுல் கடக்கக்கூடுமோ ஓ, தாதிகளே எனக்குரிய தாதிகளே நீங்கள் சொல்லுங்கள் தன்னுற் கூடா மையானகாரித்தைப் பிறருருருக் சொல்லக்கூடுமோ வா ர்த்தைகளால்வெல்லக்கூடுமோ தன்னுலெடுத்துக்கூடாபா பத்தைப் பிறனையெடுக்கச் சொல்லும்பாவனைபோலவ் லவோ பிருக்கின்றதென்றுசுழற்றக்கேட்டகாதிகள் ராஜ ஸ்மெச்சினவளே ரம்பையென்பதுபோல ஓ ராஜேந்ஸ் வரி உலகத்திலுடன்கட்டையேறுதலே வெகுபிரமா ணை அதிலுமிது கலியுகம் இக்காலத்திலுடனே உயிர் தறத்தல் கூடவே கூடாது அப்படிவிட உயிர் நின்ன காயிருந்தால்லவோ முக்காலத்திலு மிக்காரியம் கடக் திருக்குமாடாது' அனேகசாஸ்திரங்களைக் கற்றுக் தொண்டு பிறருக்குப்போதித்து அப்படிகடக்கச் சக்தியி ல்லாப் பேதையைப்போலிருக்கின்றதென் றுபசாரவா ர்த்தைகள் சொல்ல.

இராணி கெக்கலிகொட்டி பக்களைக்காட்டி கைத் தப் பத்மாவதியைப்பகைத்து ஓ' பாம்பினளே நீங்க ளிக்கணம் ஓர்பகுனியைக்கொன்று அதினுதிரத்தில் ஓ வன்றோத்தைகளைத்துப் பத்மாவதியினிடம் கொண்டு போய் நெடுகலைப் புன்கொன்றவிட்டதிது டிவரு டைய வஸ்திமென்று சொல்லுங்கள் உடனே தான் சொன்னவண்ணம் உரைவிட்டவிடுகிறுளர! பார்ப்போ மென்றரைக்கத், தாதிகள்திடுக்கிட்டு மதிகெட்டு ஓ' அமமா இதுகாரியத்தில் ஓர்வேளே பொல்லாங்கு கேரி ட்டதும் கேடும் இக்காரியம் செய்யாமலிருப்பதே லோக்கியமென்றமைத்க.

இராஜஸ்திரீ ஓ தாதிகளே மகாபதிவிரதைகளா ன கைகசுமித்திரை கௌசலை ருக்மிணுதலானவர்கள் தங்கள்கணவனிறக்து முயிருடனிருக்கவில்லேயா ஸ்திர் களுக்கு புருஷன்பேரில் மிகுவிச்சை அதிலும் ஆடை யாபரணங்கள்மேல் பிரிதி அதிலும் தன்பிராணன் மீ தகிகவாஞ்சையல்லவோ விளித்துச்சொல்லவோ வல்லித்துப் பத்மாவதி சொன்னவண்ணம் சட்டிப தமெய்யாயிருக்குமாயின் ஜெயதேவ் கால்கைகள் வெ ட்டுன்டு பாழும்கிணற்றில் வீழ்ந்திருக்கபோது எப்படி யிரிக் இயிருடனிருந்தாள் அப்போது பிராணனைவிடாம லிருந்தகாரணமென்ன அல்லாமல் நீங்கள் பதிவிறக்தா னென்னக்கேட்டதே பிராணனே விட்டவர்களிப்பார்த் ததுண்டா அல்லது கேள்விப்பட்டதுண்டா மகாலட்சு மியான சீதை இராமலட்சுமணரிறந்தானெக் கேள்வி ப்பட்டதே ஆவளாப்பார்க்கவாஞ்சித்தாளன்றி உடனே பிராணனைவிடத்துணிந்தாளா இது பொய்யானவார்த் தையல்லவா அத்தடண்டோதரியும் 'இசவனன்மேல் வீழ்ந்தழுது உயிர்விட்டாளன்றி உடனே உயிர்விட்டா ளா கேட்டவுடனுயிர்விடவெ தொருவராற்கூடுமோ வெகு ப்புகல தாதிகள் இத்தவண்ணம் கடந்தசெனக் கேள்வி ப்பட்டதுமில்லைப் பார்த்ததுமில்லை ஆனுல் கருணாஸ்திவி ருரியோதயமாகாமற் செய்தாரென்றும் தமயந்தி யே டனேயெரித்தாளென்றும் சத்தியமதி அக்கினியிற் குதித் தாளென்றும் சாவித்திரியம்மை இறந்தபருஷனுயிரு மி ர்கொடித்தாளென்றும் சீதை கணவனுடன் வனத்திற் சென்றுளென்றும் புராணங்களில் முறையிடுகிறபே ன்றிப் பதிறெந்தாளெனக் கேட்டவுடன் சதியிறக்தா ளென் றெப்புராணத்திலும் முறையிடவில்லே ஆனு ம் யார்யார் என்னமேப்படியிருக்குமோ கம்மாலதியக் கூமோ முன்னமிப்படி நடந்திருந்தாலு மிருக்கலாம் இ வ்லவே யில்லையெனச் சொல்லவும் கூடாதென்று தொழ.

அரையன் காயகி ஓ தாதிகளே ஆதிமூலப்பெரு ளாகிய ஸ்ரீவிருஷ்ணபகவான் குமாரத்தியாள சுபத் திரையை அர்ஜுனதேவ ருடன்பிறந்தானாகிய சுபத்தி ரையைற்ற அபிமன்னனென்னும் தன்னுலுதிறந்தா னென்று பலர்சொல்லக் கேட்டும் தன்பிராணனைவிடா

மலிருந்தானென்றல் குட்டியினிமித்தம்பிட்சையெடுத் தண்ணுங் துச்சகுணமுள்ள இப்பத்மாவதி ஜெயதேவ ர் இறந்துபோனுன்ன சொன்னமாத்திரத்தில் உயிர் விட்டவிடப்போகிருள்ள உபாயவிடல் லேசானகாரிய மா தானிருப்பது அற்பவீரியமா வாளாலாவது விஷம் களாலாவது கற்களாலாவது பிராணனைவிட பெத்தவி ப்பாள் அப்படிசெய்யாமல் நீங்கள் மதத்து என்னைக் கூப்பிடுக்க ருடனே கான்வந்து ஜெயதேவரிறந்துபோ கவில்லையென்றும் இக்காரியம் உம்மைப்பரீட்சிக்கச் செய்தோமென்று முரைத்து மேலான ஆடையாபரண ங்களளித்து துயரத்தை வாற்றிவிடுதேன் கர்வத்தை மாற்றி விடுதேன் சீக்கிரம்கான்சொன்னபடி செய்யு ங்கள் ஓர் பட்சியின் கழுத்தைக்கொய்யுங்களென்றறை ய தாதிகள் பயத்து ஓ அம்மா ராஜபத்தினி பத்மாவதி மகாவிரதையைக் சொல்லுகிறுர்கள் கணவனைப்பிரி க்தா ருடுத்திருந்த வஸ்திரத்துடன் வெருவாளிருந் து அவ்வஸ்திரத்தோடும் வந்து மனுஷனிக்கண்டா ளி தவே போதுமான சாட்சியாயிருக்கின்றது அல்லாமல் ருணக்குறிகளுமப்படியே காணுகின்றது ஓர்வேளே உ டனே பிராணனைவிட்டாலும் விவேகள் ஆகலால் இக் ரியம் செய்யாமலிருக்கிறதே கமக்குச் லொக்கியமாயிரு க்கின்றதென்று மறுக்க.

அரசன் மனவி நான்முன்னம் பத்மாவதியிடம் போயிருக்கிறேன் நீங்கள் சொன்னபடிசெய்து ஒ க்கிரம்வாருங்களென் றதட்டிப் பத்மாவதியிடம்போய் ஓ அம்மா காட்டிற்போன அரசன்மீதிலும் ஜெயதேவ ஸ்வாமிகள் மீதிலும் பருத்தக்கொழுத்த பெருத்தவே ங்கையொன்று பாய்ந்ததாம் என்னதெரியாருர்களோ கான்போருப்போதேவேண்டாமெனமதிதேன் என் வார்த்தையைக் கேட்காமற்போனுர்கள் என்னவிபரீத ம் நடந்ததோ கைகால்களில்லாக்கவாயிதனுக் கென்ன னன்பம் சேரிட்டதோ எனக்காரணம் மிகவுருக்கதேகமா யிருக்கின்றது ஆனுல் தாதிகளோத் தாதிகள் பலவு ப்பிரிருக்கிறேன் ஒருகொடியி வன்மை தெரியவருமெ னப் பலபலவிபரீதவார்த்தைகளாடி தக்கமுகத்தைக்கா ட்டிருள் சத்தியவார்த்தைபாய்ப் பாராட்டினுள் பத்மா வதியிருளைத்தில் துன்பத்தை காட்டினுள் விசனத்தி னியை மூட்டினுள்.

பத்மாவதி அரசன்தேவியின் பொய்வார்த்தை யை மெய்யென்நம்பி மணங்குழம்பி ஐயோ பாவியா கியசான் ஸ்வாமிகளுடன்போகாமல் அறிவினத்தா லிர் திருவி ட்டேன் முன்னமிப்படியே செட்டேன் தன் பத்துக்குட்பட்டேன் அல்லாமல் கமது ஸ்வாமிகள் புனியென்றும் பூகமென்றும் பார்க்காமட்டார் எல்லாமு ள்ளபடி முடியுமென்று பாயும்புலிமேற் பாய்வார் சிக்க மாயவர்மேற்புலி பாய்ந்ததாவெனப் பல்தரம்கேட் டாமென்று பிராணியின்மொழி மெய்யெனநம்பி கண் ணீர்விட்டழத்தொடங்கினுள். அத்தருவாயில் தாதிக ள் இராஜஸ்திரீயென்னவண்ணஞ் செய்து சக்தலஸ்தி ரத்தைக் கையிலேக்கிக்கொண்டுவந்து பத்மாவதியி னெதிரில்நின்று பத்மாவதியின் முகவிலாசத்தையும் அ முதுமேனியையும் தேம்பியழுவதையும் பார்த்து வந்த னேச்சேர்த்தாதன்வாமிகள் மரணமடைந்தாரென்றெ ப்படி தணிந்துசொல்லுவோம் சொல்லிவெல்விதம்பத் மாவதிகளைக் கொல்லுவோம் இதனுலென்ன விபரீதம் வீணையுமே இராஜனிதை யறிந்தாலென்ன ஆகின்ன செய்வாரென்ன வென்கிற பலபலவெண்ணங்களா லொன் றுஞ்சொல்லுவாபெழாமற் பிரித்து அசையாச்சித்தி ரம்போல கிலுக்கொண்டி இதுவென்ன விபரீதசெய் கைச் செய்யத்துணிந்தோமென்ன கண்ணீர்விட்டமுத் தொடங்கினுர்கள்.

அத்தருணத்தில் இராஜன்தேவி கொப்பென்றெ ழுந்து இதுவென்ன வஸ்திரம் ரத்தமயமாயிருக்கின்றது இத்தவஸ்திரம் ஜெயதேவஸ்வாமிக ளணிந்துக்கொண் டிருந்ததாயிற்றே ஜெயதேவஸ்வாமிகள்மேல் புலிபாய்ந் ததெனக் கேள்விப்பட்டோமே புலிபாய்ந்தால்லவோ கள் மரணமடைந்தாரோ வெனச்தொல்லிக்கொண்டே சாகைசெய்தான் இராஜஸ்திரிக்குப் பயந்தாதிகள்வா மிகளைப் புலிகொன்றுவிட்டதாமெனப் பணிந்தமுதர் கள் அதுகேட்ட பத்மாவதி ஆ இது மிக்சமமான வார்தையாயென ராணி மிக்சமில்லா வார்த்தையை த் தன்சாபத்தாதிகள் சொல்லுவார்களா சொல்லிய முவார்களா பூமியிலிருவர்களாகிச்சமமாகவேயிருக் குமென்னுள் அவ்வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே.

பத்மாவதி அடிபற்றவாழைபோல் பூமியில் வீழ்ந்த கடகடவென்றருண்டு அழுது புரண்டி முகத்திலும்மா ர்பிலும் கால்களாலைறைத்துக்கொண்டி ஓ என்பிராணநா தபிரானேயென்ன பிராணவல்லபா ஆ புண்ணியபு ருஷா புருஷோத்தமனி ஆ வென்மனேகரா மன்மதசொ ரூபாவென்றிப பற்பல வார்த்தைகளாடி முகம்வாடி தேகம்வேர்த்து மனஞ்சோர்ந்து சாவுக்கினியான மூர் ச்சையடைந்த உடனே தெளிந்த ஆ ஆ என்பிராண நாதா என்னைவிட்டிதற்பின் இனியாரைநம்பி வெல்

மோனிருக்குமா ஓ பகவான் ஓ தெய்வமே அற்பமான புலியடித்துக்கொல்லவும் பார்த்திருப்பாயோ என்னைத் தனித்திருக்கச் செய்வாயோ என்னழுகையைக் கொப்பாயோ ஓஎன் பிராணநாயகா ராஜமித்தோ வந்தேன் வந்தேனென்றலறி ஓம் நமோ நமோ சதுரன் முராரியே யும்புராந்தகா அச்சுதா உச்சிதா பஞ்சாயுதா பாண்டவர்த்தா லட்சுமிசமேதா லீலாவிநோதா கமலபாதா ஆதிமத்தியாந்த சுதா அகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா பரமானந்தா முருத்தரா பிவைநந்தா கோவிந்தா பச்சைவர்ணா கவ்வண்ணா கமலக்கண்ணா ஜனார்த்தனா கதிடவாகனா ராகூஸைஸ்தனா காவிங்கா தீர்த்தனா கேசவபரா நாராயணா பிரமபராயணா வாமனா சுக்தகர்த்தா மதுசூதனா பரிபூரணா சர்வகாரணா வெங்கடரமணா திங்கடமாணா தேரா ஞானிதா காமேசரா பீதாம்பரா மச்சகச்சவராகனதாரா பலபத்ரா பிரமதயாபரா பூமிதேவரா சங்குசக்காலங்கேவரா கருணாகரா பரதாவிஜோராதீ நக்கா பாண்டுரங்கா லோகரமணா பத்மநாபா திவ்விய சொரூபா புண்ணியபுருஷா புருஷோத்தமா ஸ்ரீராமா பரந்தாமா காகிம்மா திரிவிக்ரமா பரசுராமா சகஸ்ரநாமா பத்தவச்சலா தேவாதிதேவா ஆதிமூலா வேணுகோபாலா மாதவா யாதவா ராகவா கேசவா வாசுதேவா தேவாதிதேவா ஆதிதேவா மஹாவுபாவ வசுதேவித கயா தசரதகயா மாயாவிலாசா வைகுண்டவாசா கயம்பிரகாசா வேங்கடேசா குருதேசா பத்மநாபா சகஸ்ரபதி சருபதி சோபதி வேங்கடாசலபதி மாயா ஆயா வெண்ணெயுண்டயோ அஞ்சர்கதைத்தாதுவா உலகமுண்டவாயா ராஜஉபாயா பக்தர்கள்சகாயா சூரப்புஜ கருடத்துவஜா கோகுண்ட ஆந்தா புண்டரீகவரதா ஓ! விஷ்ணு ஓ! பராத்பர பரமதயான அதேரெருந்து ஸே அசேரிருஞ்ஞென்ன தன் பிராணஈ விட்டேன்அப்போனனுது சோறிப்பிசகாமா யாசயமார்க்கமாய்ப்போய்விட்டது அச்சோறிபோன அதிசயத்தைக்கண்டசாது பிராமணர்கள் ஆச்சரியங்கொண்டினிதையென்றுவின்னி பத்மாவதியின் மேலடைக்குரல் சங்கதிதெரிந்து மாய்கி-தவங்கி-அங்கங்கே-அசைவற்று சின்னவிட்டார்கள் தங்கள் ஸ்மரணைகெட்டார்கள் அருகேயிருந்த இராஜ ஸ்திரீயும் பிரமைகொண்டு திகுமுக்கிட்டு ஒன்னுக்தோள்ளுதலளர யசைவற்றுவின் திருக்தள்தாதிகளோ அங்கங்கேவிழ்ந்து விட்டார்கள் பின்பு அரசன்றேவி கண்கெட்டபின சூரியுகமன்காரம் செய்வதைப்போலவும் கலியிற்பட்டபின் தாழ்வதைப் போலவும் ஓ! ஓ! மோசம்வக்தது இற்று காணென்ன வெல்லோ உலகில் இப்பேர்க்கொத்த உத்தமிகளுமிருக்கிறார்களேயென்று சொல்லி ஆனாகாம்பாளின் நெடிய மன்பாதம்போலிருந்த பத்தினிவைக்கொன்று விட்டேனே நித்தியமாய் நின்றுவிட்டேனே இரவுன் தெய்வ தர்மங்களெல்லாம் பாழாக்கிவிட்டேனே மரகதவல்லியாக்கி விட்டேனே பார்வதியைத்தில் முடிட்டேனே பாவியேனுடனிதில் சேறுனிட்டேனே ஆகெட்டேனே பென்றுபலபல விதங்களாயுலாத்து அங்கிருக்கும் பலருடைய மனசையுங்கரைத்து மிகவும்நொந்து இடாக்கினியால்வெந்து பூமிமேல்விழுந்து புரண்டெழுந்து இராஜன்வந்தாலென்ன சொலல்போல்தேறினென்றலர்ந்த மனங்குலைந்து பலபலவிதங்களாய்தீனத் தண்ணீரால்நனைத்து கைகளைப்பிசைந்து பூமியிலறைந்து மெய்மறந்து பெருமூச்சுகள்விட்டுமூர்ச்சையாய்விழுந்துவிட்டான் அதையறிந்ததாதிகள் ஸ்காலக்கள் கடுக்கமெடுத்து இரண்டுதோளையமித்து கண்ணீர்விட்டழுதாடவளே, என்றுதொழுதஜோ வந்ததேபழுது இதோ போய்விட்டதேபொழுது இராஜன்முதலானவர்களும் வந்துவிடுவார்களே நம்மைக்கொன்றுவிடுவாரோ இரண்டுபேர்களுமிறந்து விட்டார்களே இகலோகத்தைத் துறந்துவிட்டார்களே இராஜனுக்கென்னசொல்வோம் என்னதைரியங்கொண்டெழுந்து ஓ, போமேனப் பயமனதிங்களாய்ப் பிராணபித்து ராணி யின்மேற் கோபித்தும்பன்னீரை வீசிவிழிதிகளால் பல்கொண்டு விழிக்கோவென்றழுதத்தொடங்கினார்கள் அப்போதிராஜன்திரிவேழுந்து பத்மாவதிலைப் புரட்டிப்பார்த்துமார்புடன்சேர்த்து ஐயோ, பிராணனுண்மையாய்ப்போய்விட்டதே இராஜகுமாரிகெட்டதே ஸ்திரீஹத்திமேலிட்டதே என்னைக்சுட்டதே இராஜனும்மரிக்கதேபிட்டதே பட்டணத்தைப்பாவஞ்சூழ்ந்துக்கொண்டதே ஸ்திரீஹத்திப்பல்லரக்கர்க்குதேஜினியென்மானம்போச்சுதேகானேதேடிக்கொள்ளலாச்சுதே தோஅபரித்தி வாச்சுதே ஓ பாவிகளேஇனிசமென்னசெய்பல்மாபரா லைவையலாம் கான் இராஜன்வாமுன்னமேபிராணனே விட்டுவிடுதேன் வீஷங்கொண்மொருங்கள் குடித்துயிர்விடுதேன் இனியென்தோணினை அசைக்கணமும்வைக்கலாகாது பாவியின்முகத்தை பரசுவுக்குக் காட்டலாகாது இப்பாவமென்மட்டும்போகாது இனியாரைக்கண்முமிருக்கமாட்டேன்சகாது என்று தலையைத்தரையில் மோதிக் கொண்டுயிர்விடத்துணிந்தாள் தாதிகள்ராணியை அசையாமற் பிடித்துக்கொண்டு ஓ, வென்றலறி முதொடங்கினார்கள் அப்போதங்கிருக்கும் சாமுப்பிரமவர்கள் இராஜன்மனைவியைநோக்கி ஓ ராஜபத்தினி

பத்மாவதியையெழுப்ப வெகுநேரவும்பினாலாரும்அவர்கிளைத்தாலிதுபெரிதல்ல அவர்களோபெரிதல்லவ்வாமிகள்வக்குடன்உள்ளபடி கள்ளமின்றிபுகாத்து,அவர்மணைத்தைத்தாண்டுப் பணிவையாதில் பத்மாவதியைழக்கணத்திலெழுப்புவார் உன்னைத்தேற்றுவார் காப்பாற்றுவார் பாவத்தைமாற்றுவார் பத்மாவதியைப்போற்றுவார் உன்புயரக்கையாற்றுவா ரென்னுரைத்தாங்கடங்களிருப்பிடஞ் சேர்த்தார்கள் பின்பு அரசன்தேவி நூருவாதேவி பத்மாவதியை ஓர் அறையிலடக்கஞ்செய்து ராஜன்வரவை யெதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் கேட்டார்களோ பித்தர்களேயென்று, பின்னும் காபாஜித்தர்சொல்லத் தொடங்கினர்,

பத்மாவதிமரித்தஅத்தியாயம்-முற்றிற்று.

கூ—வது பத்மாவதியையெழுப்பிய அத்தியாயம்,

இங்குயிப்படியிருக்க காட்டைநாடிவரும் அரசன் தேசிலிருக்குக்கொண்டு ஜெயதேவனுடைய பெருமையைக்கொண்டாடி ஆ, ஆ, இன்றைக்குப்பரமசிவனுர்த்தரிசனம்பெறும்படியான பாக்கியமேதோ காம்செய்தகிலாக்கியமேதோ இப்பிறப்பிற்செய்ததபமோ முற்பிறப்பிற்செய்ததபமோ ஸ்வாமிகளுக்குச்செய்த பணிவிடையலோ மதுமுன்னோர்செய்தகலமோ சங்கரனித்தரிக்கும்படியான பாக்கியம் குருஸ்வாமிகளால்லவோகேகிட்டது பத்மாவதியின்வரலியலல்லவோ கன்வபாபாரிலிருந்தவிட்டது ஸ்வாமிகள் பாழ்வினற்றில் விழுந்திருக்கதலல்லவோ எக்காய்வெகுள்ளிகிற்றிருக தெரிட்டது மகாபாக்கியமே பத்மாவதியும் சுத்தமே திருருவான ஸ்வாமிகளும் கமலபட்டனத்தி லெழுந்தருளியிருக்க காமென்ன தவஞ்செய்தோமோ ஆ, மேற்றப்பாக்கியமோ கமனிவர்போற்செய்தவரைப்பிமே கிலக்கியம் கம்மைப்போல்நபுண்ணியவான்கள் இவ்புவனியிலாருமில்லையென்றெசெல்லத்தரும் காட்டிலம்மாலெனிந்திதித்தனி காட்டிலபவரோத கரிசித்தும்படியான புண்ணியமொன்றுஞ் செய்தநில்லையே காட்டிற்சென்றதே பகவான்தரிசனத்தருவாரா ஸ்வாமிகளுக்குங்கைகளால்வ்வருமோ என்கண்களுக்காணத்தருமோ இன்றைக்கு காமடைக்கலாபமிலாபம் கமக்குற்ற பிரதாபமென்ற சொல்லிக்கொண்டே ஜனத்தமாய்க் குருசுக்கிர்த்தனங்களைப் பாடிக்கொண்டே ஸ்வாமிசேயும் பத்மாவதியையும் தோத்திரஞ்செய்துகொண்டே ஜனத்தம்புனத்தமென்றுரைத்துக்கொண்டே கேளிலிவளத்திதோடும் மத்திரிபிரதானிகளும் சதகஜதுரகபதாதிகளும்புடைசூழப் பட்டனத்திற்பிரவேசித்தார்கள் அப்போதுபட்டனத்திலிருக்கும் சகலரும் பத்மாவதியின் பிரானன் சோதிருபமாய்ப்போனதும் இராஜன்தேவிசெய்தசுப்பையும் தாதிகள்செய்த கற்பனையும் கினைத்து கினைத்துப் பிரலாபித்து செவிகளைக்காள்களால் மூடிக்கொண்டு அரி ராம ராமா சிவ சிவா அரசா என்னபாலம் என்னகரணம் என்னகலம் என்னவிபரீதம் என்றுரைத்துக்கொண்டே மனமுருகி முகங்கருகி கண்ணீர்பெருகிவெள்ளம் கும்பல்கும்பலாய்க்கூடி இராஜன்வரவெதிர்பார்த்து குசுகுசுவெனப்பேசிக்கொண்டே நின்றிருந்தார்கள் அப்போதபட்டனத்திற்பிரவேசித்தகஜனையன் காட்டில் லட்சுமிலீலாசமில்லாமல் இருளாடைத்தாவேதகோஷ்டங்களும் அரியர சுகீர்த்தன கோஷடங்களும் குறைத்தழுகுரலோசைகளைக் கண்டோஜமென்பதில்லாமல் ராமராம சிவசிவாவென்னும்வார்த்தையல்லாமல் வேறுவார்த்தைச்சொல்லாமல் அரசன் முன் நில்லாமல் தங்கடங்கள் வீட்டினுள் புகுந்து வெளிவராமலிருப்பதை இராஜனறிந்து தேகினைபபணிதல் ஓ ஸ்வாமி இப்பட்டணம் பாழடைத்திருக்குங்காரணமேதோ சாபப்பிராமணர் முகத்சலருமனைக்கோட்டமுற்றுகம்வாட்டமுமனைக் திருக்கவென்டியதென்னசம்பமோ அடியேனெதிரிலிபாரும் வராமலைடைத்திருப்பதென்ன கர்மமோ கமதுபட்டனத்திலென்ன பாவுசேரிட்டதோ அல்லது அடியேன்செய்பதொரு மையே இப்பட்டணத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டிசோர்வன்றுசொன்னவிலேயே ஏவலாள்களுக்கு தெரிவிலேயே பகவான் பிசல்லபாயபட்டனத்தைபடைத்தசே பகவான் பிசல்லபாயசென்னுனைத்த பரமேஸ்வரன்வாக்கியம் பொய்போகிபமாயிருக்கின்றதே என்னகாலவத்தாலே என்னைச்சுற்றடிக்கின்றதேபெனப்பற்பலவார்த்தைகளாடியபின்து ஜெயதேவ கீசொன்னபடியேயனமனமும்தினைத்து நிக்குத்திநிக்கெனநினைத்தது தினபாலனத்தையோசித்தால் உத்தமபார்சுவே மிகத்த வைதுபோற்காண்கின்றது சிலரெமிப்பினைகளிக் சேஷுபிரவாய்திருவாய்மலர்ந்தருள மகாபாக்கிய மென்றாலன்ரதம்விட்டிழிந்து பிரனைஸ்மரசோக்கி ஓ புனிதர்களே கல்லமனிதர்களே கமதுபட்டனத்திலெலைநிருட்டத்தைத் தெரிபச்சொல்லுங்களென்று வற்புறுத்தி

கேட்க, ஜனங்கள் சொல்லக்கூடாக்குறையால் மௌனமாய் நின்றிருந்தார்கள்; மன்னனுடைய கேட்டும் ஒன்றுஞ்சொல்லாமையால் மனந்திகிலிட்டுமெதிரினை கோக்கி இதுவென்ன விபரீதச்செய்கையோ சீக்கிரம் கொலுமண்டபத்திற்போய் விசாரிப்பதென்றுபோ பிதனுக் காறு மதிரிதமாகத் தேரைதட்டத்திக்கொண்டு போகும்போது மந்திரிகள்போய் விசாரித் தண்மை தெரிந்துக்கொண்டுவந்து வணங்கி ஓ இறைவனே இப்போதுமதுபட்டணத்தில் கடக்கது திருவேயாகும் அதை உமதுமனோவைக் கேட்டாலன்றி ச் சவிஸ்தாரமாகத்தெரியாது தெரித்திருந்தாலும் யாருஞ்சொல்லமாட்டார்களெனச் சுவாத்தைதட்டேட்ட பூபதி ங்களுக்கள் கடிக்கமெடித்துக்கொண்டு அதிதிரமாமேடையிற் பிரவேதித்து மனிஷ்யரூபமல்காலைக்கேட்டுப் பத்மாவதிருக்குமேலேடக் குட்போய்த் தன்னுபயினைழுருவிக்கேட்டு டேனேகதி தனைக்கூப்பிட்டு என்னசகதத்தினென்னுர் பூர்க்கின் கட தத்தசுகதியோவும் கன்னமின்றி உள்ளபடி யுரைத்தழுத் திதொடங்கினர்கள் ஜாஜிரை ஆ, ஆ, என்காயா ல பத்மினைக் கொன்னுவிட்டீர்களா கொன்றதின் முவிட்டீர்களா ஆ, பத்மாவதிஎன்னும் பார்வதிமரண மடைந்தாளா ஓ, தெய்வமே-தெய்வமே - இத்தப்பழிக் கென்னசெய்யப்பட்டும் உயிரோடப்படியிருக்கட்டு மென்ற கையிலிழ்ந்த துக்காகரத்தினாழ்ந்து-மெய்மறந்து மூர்ச்சையாய் வீழ்ந்துவிட்டார்.

அத்தருணத்தில் ஜெயதேவர் மேடையிற் பிரவேத்த இராஜன்மனுவே ஓவெனப்புலம்புவதையும் அரசன் மூர்ச்சையடைந் திருப்பதையும்பார்த்துத் தேகமெல்லம் வேர்த்துப் பாய்வினை நோக்கி இசனன்றே வித் தென்னருறைசெய்திட்டது சொல்லுங்களென்றுக் தேட்டத்தாகென் சலசசந்திகனருந்சொல்லிப் பத்மாவதியின் பிரமன் சொதிருபமாயபோய்விட்ட தென்றதை ந்தகவைத்தழுதார்கள் அதுகேட்டஜெயதேவர்பிரமித்து ஆ, ஆ, பத்மாவதிநானிறக்தேனெனக்கேட்டதே ஆ விஷயிட்டிவிட்டாளா உயிர்சோதிருபமாப் பேய்விட்டதா ஓ மரணமடைந்தாளா இன்னுடன் பத்தினியைப் பிரிவுசெய்தா கீச்சமையாகச் சென்சோதிசொருபமாய்ப்போய்சா எம்மேலிவ்வளவுபட்சமுவைத்திருக்காளோ கன்பே மரணதருவிட்டுபோதோப்பா டியும்உலகிலடக்கதுண்டோகப்படுமுண்டோ ஆ காவிரிக்தேனெனக்கேட்டதே எவ்விதமாகப் பிரதத் தாளோ என்னவாயுருதாளோ என்னென்ன கினைத்தாளோ எவ்விதமாயுரிவிட்டாளோவெவ்வளவுதைபதை ப்போயிரிரிக்குபோதிற்றே இவ்வளவு அன்பெண்மீ தாவைத்திருந்தகாணமேதோ 'எனக்காக உயிர்விடப் போமேஇவ்வளவுதுண்படப்படப்போமோவென்ப் புலவ விதங்களாப்புலம்பித்தேகத்தைக் கண்ணீரலவம்பித்த யங்கியங்கிப் பெருமூச்சவிட்டிடைத்துரதிக்கக்கூடா துன்பத்தையடைந்து மிகவுமோகவித் துக்கமோன்றி ஓவென்றழுதிதொடங்கினர்.

ஜெயதேவராழுருலோசையைக் கேட்ட இராஜன்மூர்ச்சை தெளிந்தெழுந்து ஸ்வாமிகளின் முன்விழுந்து ஓவெனக்கூக்குரலிட்டழுது ஐயோவக்தேபருது எனக்கோபதிப்தனுங் கண்களினிருந்துகெருப்புப்பொ பிகன்பறக்கப் பல்லாகரவெனக்கடித்து மீசைபடபட வெனத்துடிக்க அக்கமெல்லாம் மேங்க ஆர்பரித்துச் சந்நியாயுதத்தைக்கையிலேந்திக்கொண்டு தன்மனைவி யிருக்கும் அறைக்குட் குதிதப்பாய்ந்து கோபமேலிட் டாந்தேகன்வேர்த்துப் பூமியிற்சாய்ந்து மறுபடியும்முர்ச்சையாய்விழ்ந்துவிட்டார்.

அப்போதரசன் தேவிகைகால்கள் இரண்டின் முகமெலும்புத்திமிடினெனவெளிப்பட்டுஜெயதேவஸ்வாமிகளைக்கட்டிக்கொண்டு வயிற்றிற்றலையை வைத்தும் கொண்டு ஓ, தெய்வமே; ஓ! சுத்தனே ஞானியோமற் செய்குருத்தத்தைப் பொழுதுச் சிக்ரம் பத்மாவதியையெழுப்பி என்னுயிரைவனையும் காக்கவல்காதோ கருணைக்கண்ணுற்பார்க்கலாகாதோவெனக் கூக்குரலிட் டழுதொடங்கினள் அவ்வழுகுரலோசையாற்பார்த்திபன் மூர்ச்சைதெளிந்து வெளியிற்குதித் தோடிவந்து மனைவியின் தலையினைமடியிற்கிடுத்து அடிவந்தமா பாதகி பார்வதிவைக்கொன்ற தோதகி கடினசித்தமுள் ளகிலி இனியெவ்வருருந் தெய்வாரேகேவிபோயினன் ஊக் கண்டங்கண்டமா வெட்டிக்கொண்டு மடிவேனென் றது இத்தாகினையெல்லா மொன்றுய்க்கேர்த்துக்கட் டித் துண்டத்துண்டமர்கவும் வெட்டியெறிக்கல்லோ காலும்வெட்டிடகொண்டு மடிவேனென்று சனவார்த் தைகளினப்புகன்று ஜெயதேவைக்கட்டிப் பிடித்துக்கொ ண்டிருக்குர்கரல்லோவிலிக்கத்தொடங்கினர், அப்போ தரசன்மனைவி ஜெயதேவைச்சர்பம்போற் பினைக் கட்டிக்கொண்டு ஓ! என்னுண்டவனே உமக்குக்குறினை யின்னம் வரவிலையோ ஈன்செய்தகொல்லையோ ஓ! லக்ஷ்மி காவிற்காவியாகொருருத்தமில்லை யாரொரு குற்றமுஞ்செய்யா இத்தாகினும் இராஜலும்பரித்தல் தர்மமோகம்மாவிருப்பதென்ன மன்மோ ஈன்செய்த தர்மமோ ஓ! நீதயாளா ஓ தீனபந்து கன்வாயாட் கொண்டகர்த்தனே மிகவும் பரிசுத்தனே எல்லா வல்ல மையுமுள்ள நித்தனே சாத்மியசையிலும்போ பேற்ற பிரகித்தனேசிக்கிரம் பத்மாவதியை யெழுப்படலாகா தோ ஏழுப்பினு லெங்கள் குறைபோகாதோ வெனப் புலம்பும்போது ஜெயதேவர் இராஜனேகோக்கி ஐயாகி ரசனே சற்றேதில்லும் பதரவேண்டாம் ஆத்திரக்கார ருக்குப்புத்திமட்டென்கிற பழமொழியதியிசோ வெ ன்றுசைத்துதிறுத்தி அசையன்றில்லாதே கோக்கி ஓ தம் மனி அழவேண்டாம் சானிருக்கும்போதுங்களுக்கோர் குறையும்கேடாது இப்போதுபத்மாவதியடிந்தது கடவுன்செயலேயன்றி உன்பேரிலியாதொரு குறற்முமில் லே ஜீவர்களெப்போது ஜெனிக்கவேண்டுமோ அப் போதேஜெனிப்பார்கள் எப்போது மரணமடையவே ண்டுமோ அப்போதே மரிப்பார்கள் அவரவர்கள்மரண மட்டியுங்காலம் கோரிட்டால் அதைப்பிரமாதிதேவர்க ளாலும் தடைசெய்யக்கூடாது — இதையில்லாமல் பொய்திபோகதென்றெபடி விஞ்ஞுன்மேல் இதை கோரிட்டதென்றுசாத்து இறைவனேகோக்கி அப்பாபழ பாலனே இனியுன்கோபத்தையற்றிப் பத்மாவதியை உ டக்குசெய்ய எத்தனப்படும் சக்கிராயுதத்தைத் தி ரும்போட்டிவிடும் இவினவ்வர்த்தையைத் தள்ளாதே னுஞனவர்த்தைகள் சின்னாதே விஞ்ஞ்கோபம்வொன் னாதே வெட்டிமடிக்கதேனெனத்துன்னாதே வெனச் சொல்லம்வாக்கியங்களைக்கேட்ட மன்னவன், ஓ விஷ்ணு திகல்லவசனங்களினுரைததிர் இனியவர்களே இரண்டு தண்டாக நறுக்கிதெருப்பாற் சுட்டுச்சருங்கி என்றுயி ரையுமிட்டுவிடுகென்ன பின்பு எங்களனைவரையும் சா ங்களடக் கடஞ்செய்துவிடுமென்று கதிங்கோபங்கொ ண்டு கொஞ்சருகியென்று விண்டு பலங்கொண்டு தள் ளிதையிழுத்து வாளால்வெட்டப்போகையில் இரு தஞ்சி ஓ ஜெயதேவஸ்வாமி உடக்கபயமபய மென் றுவிட்டுக்கை உடனேஜெயதேவஸ்வாமிதாஜனை வெட்டவேண்டாம் வேண்டாமென்றவன் கோலமாயவ சமாவஸ்தினைவணங்காத்லைப் பிடித்துக்கொள்ளவெ மூர்ச்சையி லடனே ஸ்ரீமன்ராயாணருளால் கை காலகள்வர்ந்துவிட்டது, கனச்குக்கலகாகள்வந்ததுமறி யாமல் அரசபாபம் போடும் போதிராஜாது இரண்டு காள்களையும் பிடித்துக்கொண்டு இதுவென்ன விபரீதம் கோரிட்டசெயலிண்டு தாக்கம் மேலிட்டு கக்கச் தக் குட்பட்டு ஒன்றுகோன்றுசவராய்ந், கனதிரட்டெய் வமாகியஸ்ரீமன்காராயணரைத் தோத்திரஞ்செய்யத்தொ டங்கினர்.

தசாவதாரத் தோத்திரம்.

விருத்தம்.

திருவருட்பொருளாபாதிதேவனுப்தேவர்கோறும்
அருவமாய்த்துளபாபன்பர்க்கன்பனுயகண்டானக்க
கொருபமாய்த்துவன்றிவெஞ்சோதிப்பாவிலைதத்தழுர்
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரம்காக்கவாவா. (க்தி

கருவிபைத்திருடப்போனசோமுகவசுரன்தன்னைத்
திரைகடத்துன்னே மீனுபச்சென்றுகொன்றவனேவேமி
கரமுடைகமலக்கண்ணுகர்த்தனியகார்வண்ணு
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரம்காக்கவாவா. (உ)

சுரர்கடல்கலக்கியபோதுனையகச்சபமாய்நீர்
சுமலினேறுமாமந்துவன்னபவதையை
மூவுலகியெழுவர்மெய்பாமுடன்மேன்முனிவன்றய்
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரம்காக்கவாவா. (ய

தரைதனிச்சருட்டியபரம்சமுத்திரத் தொளித்திருந்த
திரணியாக்கவாசகவெழிலருவெடித்தமின்ற
பரமனேபதுமபாபாஞ்சோதிபாவனமீபா
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரம்காக்கவாவா. (ர)

பிரகலாதனுக்காகுணிற்பெருகரறரிபாய்த்தோன்றி
திரணியன்றம்பலவத்தளிசெய்தமாலே
பிரமனேப்பெற்றதாதாபேதையேனனீதா
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரம்காக்கவாவா. (ற

தானியிற்கொணைசெய்யதசான்டளருனவெனினைத்
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா. (ரு)

நிசைகடலுலகிலுற்ற நியச்சடமையுழிசதுக்
கருமாதியசைக்காத்த சங்குசக்கரனேநிருவ்று
வனாயினச்சுமத்தினா வாரியிற்றுயின்றபாலா
தெருள்செகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவாவா.

பரியதாரமாகிப்பாரினையழிக்காவன்னம், கரியனேகை
ஞ்சத்தாரை கடையனேன்றன்னையாள, வரியனேமு
றையாவென்னு 'மோலங்கேட்டிருக்கினமோ, தெரு
ள்செகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவாவா. (கச)

என்று தசாவதாரங்களைத் தோத்திரஞ் செய்தும்
பிரத்தியக்ஷமாகாப்பகவானைகினைத்து கண்ணீராலுனை
க்து ஓ தெய்வமே என்னுலிப்படுடனை பிழையடையும்ப
டியாய்கோரிட்டதே உமதருளை எவியேமேலென்ன
வு மில்லாமற்போச்சுதேபொல்லாஅபகீர்த்தவிலாச்சுதே
என்றுமனம்பும்போது இரானுபாமகிவரு. வாகியப
டியே ஸ்வாமிகளுக்குக்கைகால்கள்வந்தமிட்டது இனி
பகவானும்பிரசன்னமாவார் பத்மாவதியையு மெழுப்பு
வார் பத்மாவதியவ்வாமிகளருகிற்கொண்வைத்துவை
தாவன்றி உருக்மாய்ப் பகவானைத்துதிக்மாட்டாரெ
ன்றிதாருத்தால் தாதிவளாம் பத்மாவதியைக் கொண்டு
வரச்செய்து ஸ்வாமிகளின் முன்னைக்கவே அப்பதியின்
ரனையைபடாதத ஜெயதேவ் அனலில்லைவத்த பரக்கு
போற்நதி மிகவும் உருகி ஓ பென்னைனன்னிருகண்
னைத்பசருவே பரிமளருமேளன்குலவிளக்கேநி
னுள்ளெருப்பே பதிவிதர்தானைசொல்லக் கேட்
டே நிவினோவிட்டதேயிபே ழ எனருகிவே பதிவி
தாரிசோனமணியே என்னிருகண்மணிபேளன்னைப் ப
ரலோகத்திற்பார்க்கப்போறுவோ எனக்குற்ற துன்பத்
தைபபார்க்கப்போறுல் பகவானுக்குப் பட்டாரடுன ரா
நாமுத்த மீனதுபோல்னைக்கோர் முத்தநீபுலாகாதோ
என்துயர்கீர்ந்திபோகாதே பானடையெறினும் பட்சம்மற
வானென்றபழமொழியைப் பொய்பாக்கிவிட்டாயேஅ
ரு மெய்யாறுல் பாடையில் வைத்துக்கொன்போமு
ன் உனக்கேருக்கும் பட்சத்தைக் காட்டலாகாதோ என்
முகத்தைப் பார்க்கலாகாதோ நானுனக்கோர் குறையுஞ்
செய்யவில்லையேயெமாலிருப்பதெல்லாச்சுக்குதோல்
லேபோ பத்மாவதி எனருடன் ஓர்வார்த்தையவதுபே
சலாகாதா! உன்னேவிட்டுபிரிகினி வுயிரோடிப்போது
உன்மேனி ஸ்புடையவனை அதியமாட்டாயோநி
ன்முகத்தைக்காட்டாயோ எனக்குங்கைகாலல்வந்தவி
ட்டதை உன்கண்களாற்பாக்கமாட்டாயோ உன்துயா
த்தைத் திக்கமாட்டாயோ நிரோனமணிவிட்டாகை கி
ஜைத்துக்கொண்டால் தனக்குத்தானே துக்கம்வருகின்ற
தே மொழுதுபோல்நெஞ்சம் உருகுகின்றதே கண்ணீர்
தானதாகவாயப்பெருகுகிறதே துக்கத்தை அட
க்கினுலும் அடங்தேனென்கின்றதே நெஞ்சத்திற்தய
ரம் ஆறேனென்கின்றதே நீ மினி உயிர்பெற்றெழுந்தி
ருப்பாயா என்னேபுமுன்னேபோலக்குகின்றுயா - ஐ
யோ வெருகோமாப் பகவானைத்துதித்தும் அன்புடன
ழைத்தும் பிரசன்னமாகவில்லையே இராஜரே தன்பத்
தினிலைபகொல்ல வாளேந்திநிற்கின்றுனே கொல்லாம
லிருக்கெனென்று புகல்கின்றுனே தாமடியத் தண்
ணிருந்கின்றுனே பென்றுமனமுருகிக் கண்ணீர்பெரு
கிப் பின்றும் பகவானைத்தோத்திரஞ் செய்யதொடங்
கினர்.

தோத்திரம்-பாடல்.

கரிமிகத்துன்பத்தாழ்ந்தகாதலாயழைத்ததோகல்
பிரகலாதனனிப்போதுபிரியமாயழைக்கின்றுனே
மருனனென்றுன் மிக்கோம் வருவதற்குத்தடையேனோ
தெருள்செகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா. (ர

சுராசுரர்கருவர்த்துதரிதமாவழைக்கின்றுரோ
ஆருயிரோபதையிர்கோமயமிட்டழைக்கின்றுனோ
கருடவாகனாகோவிந்தாகடினமேன்வருகுந்தா
தெருள்ளெகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா. (ஞ

அருச்சுனன்சுதர்மன்வில்லாலடிபட்டுச்சுழல்கின்றுனே
உரிமையாலனைக்காக்கவேரடென்றீரோவென்றன்
க்குமமேலடையாற்நிற்றுகடையனேன் பொறுக்கமா
தெருள்ளெகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா. (ட்டேன்

கருமமேருருவமானசுராதேவன்பினித்திட்டாலே
துரிதமாய்த்தன்றவக்ரன்முதலின்றுரேருவென்ன
மருமமேவழக்கமானமாயமோமடையனேனைத்
தெருள்ளெகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா. (கடி

பரமனிப்போதுபோல்லாப்பன்மாசன்றன்னுலே
விரவிக்காய்க்குன்றுமைத்தே வேஞ்டுறுந்தின்
றுனே, உரியமோகவிபாவன்னேற் குதவிசெய்திடப்
போறுபோ, தெருள்ளெகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவா
வா. (கை

குருகுலகாதாவுன்தோள்கொண்டிருள்போலை
பருமையாத்திரிக்கின்றீரோவைரமோலையாலே
பருவிலேன்கைமோலையறுன்கேட்டிலேபோவதேரா
தெருள்ளெகாததேவாசிக்கிரங்காக்கவாவா (ஸை

தெரிவையர்மேன் மோகித்துத்தியக்க முற்நிருக்கின்று
யோ, ஒருமைபாக்லீலைகள்கொண்டோர்மாத்திர்மேவி
த்கின்றுயோ, அருகிலேயென்னைன்பே யலக்கறுத்
நிருக்கின்றேனே, தெருள்ளெகாததேவாசிக்கிரங் காக்
கவாவா. (கஅ)

உருக்கமாய்மறையோலையுருக்மனியழைத் திட்டா
னோ, சுருக்குடன்செல்கின்றுயோதொன்டன்முன்வ
வொண்முதோ, செருக்குடனழைக்கின்றுனே நினிவ
பலசெய்தேனே, தெருள்ளெகாததேவா சிக்கிரங்காக்
கவாவா. (கக)

தருமமெவ்வளவுஞ்செய்பேன் கூனமுனி நினேவேன்
பொல்லாக், கருமமேமிகவுஞ்செய்திக்கவலையிற் சிக்கி
கொண்டேன், அசலின்மேனடித்தமாயா வருந்தவை
டுத்தாயா, தெருள்ளெகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவா
வா. (கஉ)

கருனேயோசத்துமில்லாக் கடுநெஞ்சன்வஞ்சன்றுங்கா
ச், சிமையிற்புருந்துவிட்டேன் நிக்கிலாதுனைக்கூப்பி
ட்டேன், துரிதமாய்வாதின்னருள் சோதனைச்செய்புலா
மோ தெருள்ளெகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவாவா.

அருளுங்தேனே பென்றனன்புருவான கோவேபெரு
மையோடிருந்தேனென்று பிடையோர்தே நிந்த, நிந்தார்கள்.

தருணமேலாகாதா சுந்தோஷந்தாலாகாதா தெருள்
செகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவாவா. (கஉ)

அருமையாபென்னைக்காக்கு மருடெய்ய நீயுன்டேபெ
ன் றெருவளாமிக்காதென்று முனைவோடிருந்திப்
போது நிருடன்போல் விழுந்னைநேனே நிந்தனைசெ
நிருக்கின்றேனோ தெருள்செகாததேவா சிக்கிரங்காக்க
வாவா. (கக)

கருனைதெய்வமேநீயாறும் கடியதுன் னடிமையானு
ல், தானின்பார்க்காலாதா சமேதனுத் துன்பநீர்காதத்
தருணமேலாலாமையா தனடைசெறி துயிர்போமையா)
தெருள்செகாததேவா சிக்கிரங்காக்கவாவா. (கஉ

என்று தன்னிஷ்டதெய்வமாயெ ஸ்ரீமந்நாராயண
ரைத் தோத்திரஞ்செய்துருகியும் பகவன்மாயையால்
ராதாப்பாவிரீர் தன்மனதை ஞதாகவனுப்பி ஏ ராத்
உன்மேலிருக்கும்மோகத்தால் ஸ்ரீகிருஷ்ணதேவர்பூமிரி
ல் வீழ்த்தாரென்றுக்கொண்டிருக்கிறார் நீயோ
யவரைத்தேற்றி ஜெயதேவீட மனைழுக்கொண்டு வ
வெனப்பாடுபோது பகவன் இன்னெள்ளென்ன விந
மாய்ப்பாவோறுவென்ற் பரமபதத்திலிருர் கருடமே
கொண்டே ஜெயதேவிடம் வந்தமாத்திரத்தில் கனத்
ரிருந்தேவர்கள் புஷ்பமாரினைச் சலசலவென்றுபொ

தம்புரு காரதர் தும்புருவீணையை மீட்டிப்பாடினுர்கள் எம்பெருமான் சிரீசன் கடனமாடினுர்கள் எங்குந்தேவர்கள் எங்கும்நிலவின் எங்குஞ்சித்தர்கள் எங்கும் பக்தர்கள்பாலிக்கிறதைபறிந்த நாரதமுனிவருக்கு காட்டுகொக்க உடனேஇராசன் தன்னையிலிருந்த சக்கிராயுதத்தை கீழேபோட்டுவிட்டுநிலத்துவிழுந்து பகவானையும் நாதம்பாணியும்நாரதமகதேவரிஷிகளையும்வணங்கிக்கைப் போனஜெயதேவர்பகவானேக்கண்டெழுந்தக்கொண்டுபல பலவிதங்களாகத்தோத்திரஞ்செய்துசிரசசஞ்சுகமாகவக்கனஞ்செய்துநிற்கப்பகவான்ஜெயதேவத்தருவிற்பு ரிவள்ளியவனே என்னவரங்கிலினேத்தகண்ணமேதோ என்னவம்வேண்டுமோகேளுதருகிறேனெனத்திருவாய்மலர்ந்தருள ஜெயதேவர் ஓ ஸ்வாமி புண்டரீகாக்ஷா புருஷோத்தமா புண்ணியபுருஷா திகபயாளு தீனபரா பகவான் ஓ தெய்வமே இப்பாவியேழை தேவிரைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்தும் வேறே வரமுங் கேட்கவேண்டியநக்கின்றதோ கொடியேனுடைய அடிமேலே என்னகாரணத்தைக்குறித்தும்மை தினேக்கச் செய்திரோ அதைமுடித் திவ்விரைவினேயு மென்னேயு மாட்கொள்ளும் ஸ்வாமியென்றுதான்களில்வீழ்ந்தார்அப்போது திருநாங்ணபகவான் ஜெயதேவை மார்புடனணத்துக்கொண்டு ஓசிலனே உன்னுளாகாக்கிய மெய்ஞ்ஞானமோ தீனேத்தால் பத்மாவதியெயிடு பற்றெழாரோ காரனென்னுமங்காரத்தைக் காட்டக்கூடாதென் றல்லவோ என்ன இவ்வளவுரும்பியழைத்தாய்ஓசிவருண்ணியத்தில் நெக்கவனே ஓராபாசகன்னீகளதற் தவனே, சாக்தொருபனே நிமானத்தகிக்கினையில் ரமித்தவனே உன்னியாளையே பத்மாவதியை யெழுப் பிவிட்டோர் அல்லதிக்காரனுக்குச் சொல்லிவிட்டுக் கொக்கட்டோழுல்லதென்பதவியைக்கொடுக்கட்டுமோ வெனத்திருவாய்மலர்ந்தருளும்போது அசசன் பகவான் பாதத்தில் சிரசஷ்டாங்கமாய் வந்தண்டிவிழுந்துவணமி என்தாயாயிய பத்மாவதியை எழுப்பிக்கிழவேனெ வாபாக்கியமுக்கதற்குச் சமானமாகுமெனப் பணிவும்போது மாயாவிலாசனுயபகவான் பத்மாவதியை நோக்கி ஓ அம்மணி பத்மாவதி நான்வந்தும் இத்தினை செய்யலாமோ சீக்கிரமெழுந்துவாவாகாதோ வெனத் திருவாய்மலர்ந்தபோது அப்பகவானுடைய திருவாயினி ருந்தொருசோதிபதிப்பட்டுப் பத்மாவதியின் திவ்யதேகத்தில் தலினமாத்திரத்தில் பத்மாவதிதிருவிட்டே ழுந்தவண்ணம் வெழுந்து ஓ என்பிராணவல்லபனேயென்று தனமாயணைக்காண அவர்கொண்டு கைகாட்டுவர் அப்பாளனத்தகவிலாதபடி விழுந்துவணங்கி க மபி ஆனந்தம்கொண்டு பலதரம் வலம்வந்துவணங்கி பாதங்களில் தனதிருமணங்களே யணிக்துபகவானையும் ராதாம்பாணியும் போற்றிப்புகழ்ந்து பொன்விழுந்து முமிழ்ந்து சகலதேவரிஷிகளையும் வணங்கிமிகவுமினங்கி ஜெயதேவ் மினபக்தமாய்நின்றுள் அப்போது பகவான ஜெயதேவ்பத்மாவதி சிவஞ்சாஜனேயும்பார்த்து நீங்கள்மூவரும் பிரபஞ்சனமெபெற்று பிரமாகத்தைத் புத்துச் சுகமிகளாய் வாழ்திருக்கக்கடவீர்களெனறு சீர்வதித்துத் ஜெயதேவைநோக்கி ஓமஹாஜுபாவனே ஜெயதேவனே நீ கற்றகல்வியையும்பிரமக்கியானத்தையும் உனமட்டில்மாத்திருப்பதழகல்லவே-உலகோபகாரமாப் பத்மார்க்கத்தையும் முத்திமார்க்கத்தையும் சேர்த்துச் சிலசாஸ்திரங்களே யேற்படுத்தி நீவிர்களுக்குப் போதித்து என் பதவியை மடையக்கடவாயெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிச்சகலதேவரிஷிகளுடன அத்தர்த்தானமானுர் தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள் சிறிதின் ஜெயதேவபவரவெனறு ஆசீர்வதித்தார்கள்பினபு இராசன பத்மாவதியைவலம்வந்து பணிந்து அம்மை என்னே யின்றதாயே பகவான்தரிசனமியாருக்குக்கிடைக்குமம்மை உமதுதிருவடியாலல்லவோதரிசித்துக் கிர்தார்த்தனுனேன்தங்களுடைய திருபையிலாவிட்டால் முழுமூடனுக்கு நாதாதிகளின் சேவைகிடைக்குமா ஓ பரமேசுவரி ஜகதீசுவரியெனத் தொழுது ஓ லோகமாதாவே உம்மைவஞ்சனைசெய்த சர்ப்பனியாத்தொன் றகொம்பாயினபாகிய என்மனவியை எல்லாசெய்யலாந் சொல்லுமம்மாவென்று வணக்க பத்மாவதி ஜயராஜனே உன் மனைவிபினுல்லவோ கமது ஸ்வாமிகருக்குக் கால்கைகள் வக்கை பகவான்தரிசனக்கந்தன என்றுரைத்த அரசன்தெளிய பருகிழைத்து ஸ்ரீவிகனஞ் செய்துக்கொண்டே பலபல உபசாரவார்த்தைகளுைக்க அதியேக்கிரிபுடனனுசரித்தான், பின்பு இறைவன் ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் திருவடி கமிற் றொழுது ஓ ஸ்வாமி இத்திருவடிகளே இக்கணமளாய் எமது மறைத்துலவதிருத்திரோ அருபாசமாய்வளர்ந்தபானபேத்தை ஓ என்னுள்டவனே நீரே வாமதேவன்நீரே வாததேவன நீரே பிரமதேவன் நீரே குருதெவன் நீரே கேவதேவன நீரே பறாணுயாவன என்றும் ஸ்வாமிகளின் திருவடிகளிலிழிந்த சாஷ்டாங்கஞ்சேர்த்துப் பலதாம் முத்தமிட்டு ஸ்வாமிகொட்டே ஓங்கத வரியிற் படிக்திருந்தான்.

ஜெயதேவ் இராஜனே வரிபெத்து மாப்புடனை மைத்துக்கொண்டிபல அன்பான வார்த்தைகளினின்றி ராஜன்ரேவியை விளித்துப் பல உபசாரவார்த்தைகளுைத்து இராஜனே முன்னிலும் அன்பாய்ப் பார்க்கச்

சொல்லிப் பல ஆசிகள்கூறி இதுகாலையில்லாம தர் சொப்பனம்போல் கினைத்து உத்கருஷ்டமான சித்தொ ருப சமாதியிலெழுக்கருளியிருந்தார், பின்பு இறைவன் ஆசானகட்டளைப்படியே அரசாக்கஞ் செய்துகொண் டிருந்தான் இப்படி சிலகாள்கழிய ஒருநாள் ஜெயதேவ் பகவான் பக்தவிலாசத்தையும் பரப்பிரமக்ஞானத்தை யுத் தொகுத்து அரனமாச் சான்றிரங்களைச் செய்யும் பறயாக் கட்டளையிட்டதைநினைத்துப் பகவானுடைய லீலையும் பிரமக்ஞானமும் பூரணமாய் நிறைந்திருப்பது பாகவதமேயாம் அதை விஸ்தரணமாகச் செய்வதே லயமாயிருக்கின்றது ஏனென் பகவானபிரதாபமும் லீலையும் பக்தியும் பிரமக்ஞானமும் பிரமக்ஞானிகளு டைய சரிதையும் பகவானுடைய அவதாரங்களும் வரு மென்று தேவபாஷையில் வெகு விதிதிரமாகப் பாடி க்கொண்டிருந்தார். கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென் று மின்னும் காபாதித்தர் சொல்லத்தொடங்கினுர்.

பத்மாவதியை யெழுப்பிய அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ஜெயதேவர்பாடியபாகவதத்தைப்பகவான் பிராமணருபமாய்வந்துவாசித்துர் சுயரூபத்தைக்காட்டின அத்தியாயம்.

ஜெயதேவர் பாகவதத்தைப் பாடிமுடித்து ஒரு ரள் அரசன்முதல் சகலசாஸ்திரமனர்களுக் சூழ்ந்தி ருக்குஞ் சபைக்குள் கொண்டுபோனர் ஸ்வாமிகள்வ வையதிரை இறைவன் உடனேஒராசனம்விட்டுபோதல் கலிவிழுந்து ஓ ஸ்வாமி தேவரீர்திருவடிகள்சோதை டியேன்சபைத் தெரிந்தருளும்படியானகாரணமேதே நான்கொதுமன்டபத்துக்குள சான்செய்தபாவிய மேதோதடியேன்பழைப்பித்தல்வாசாட்டேனெனெ ன்றபலபலவார்த்தைகள்பட்சத்துடனுரைக்கும்போது ஜெயதேவர்முதா அரசனை கமஸ்கரித்தெய்வமயை ஸ்ரீப கவான் திருவாய்மலர்ந்தபடி தானமர் யோசிரச்தம்ம ற்பதித்தினேன் அதைப் பலருங்கேட்கும்படியான இட மிதுவேயமென்ன வந்தேன் இவிரந்தனை ஒன்ற படியான மறையோனிச்சபையி லிராசாவ திருக்கின்று வேதாவசர் இயற்கவிலைத்துத் தக்கையல் ஞ வென் றறையுக்தருவாயில் பகவான் ஓர் பிராமணரு பத்தரித்து இராஜன்சபையை யடைக்து ஓ இராஜேசுவர நீ சுகழீயாய் வாழ்திருக்கக்கடவாயென் ருசிர்வ தித்த சுக்கனமா இறைவன் வணக்கி ஓ ஸ்வாமி தே வரிசெத்தேசத்திலிருக்து எழுக்தருளினீர் அடியேனிட மும் வந்தகாரணமென்ன தேவரீருக்குத் தேவையானதெ ன்ன சீக்கிரம் திருவாய் மலர்ந்தருளுமென் றஞ்சலிப ன்தனுய் நிற்கப் பகவான் ஓ ஆசனமே காணிருப்பத தோகுலபிருக்காவனத்தில பிறந்தமுதல் இதாள்ப நியந்தம் இரத்தபானையைவாயித்துச் சகலசாஸ்திரார்த் தங்களுமறிக்து விபாகரன முதலானவைகளிற் தேர்ந்த பண்டிதர்களிற் பரமேஷ்டியெனப் பேர்பெற்று மைக்கு கிகரான வித்வாமிலர்க விவ்வுலகி வியாபரித் திருக்கிறார்களே இத்தேச வெனப் பலதேசங்களிலுமுள் ள தெகாதத்தை யடைக்க உமதுபட்டனத்தில் ஜெ யதேவரென்றொமகாபண்டித னிருக்கிறானெக் கேள்வி ப்பட்டவுடனேதான இருவர்களேனான துலாக்கும் போது ஜோதிதவர் அதிசிக்கிரமாயெழுக்து அபிராம னருடையசிருவடிகளிற்பணிக்து ஓ ஸ்வாமி அடியேன் பண்டிதனல்ல உமதுபாதசேவைக்குகந்த பணிபான னென்று பரிவாவுரைக்க மாயாப்பிரமமயன் கீதாரு ஜெயதேவ் கீதாருவிஷயபோதத்தைத்தரும் மனிசிக்கு பிரவ தஷ்டபதிகங்கள் செய்தவன்கீதாரு பக்தபரா யணர்க்கொய்தவனிதாரு பின்னிமிர்க்க கேள்விமுற் பவுலமினைவன் கண்ணீரை லஷ்தேகத்தை ஆலம்பி னவன் முச்சால்முடனே முழுமுடன்கொண்டாடியதை ப்போலக் கண்டிபதியில்லா இவ்விதமவன் முகலாவ ர்களுனக்குச் சுவாமினென்று பிரம்ஞானிபென்ன மி பிரசண்டித்துவா னென்றுப்போதெதோத்தாத்திரத் தில் பண்டிதருப்விட்டாரோ இதோஉன்விலதோ தையுர வர்கின் தாத்தையும் ஓர்வுதத்திலறிந்தேன் பாபின் முக்கானவார்த்தை களாடுபோது ஜெய தேவ் ஓன்பாதி யடியேன் தாரிதுவனகிற வார்தைத்தி லாத்தமேபோ பவன் பிரமானமாதேன் சத்ரு மதிபாவன் சோகாக்கினியான உத்தமன் ஆன த்தினேபான வடியேன் பேசவல்லனே, ஓன்மமதியா இம்மூடனைத் தாங்களொருபொருளா கினைக்காமலும் ஈகைக்காமலும் திருவடிகூர்க்காட்கொள்ளுமையா வென வர் தான்களினிழிந்தார், பகவான் மிகவும்சோதக் கொண்டு அடா! ஜெயதேவ் கார்த்திகேயன் பிரமாவை பெறிர்த்து அசுர உச்சமாகென்னும் நரியாகுர வ்வாடங்கிய பிரணயகுரத்தினை அர்த்தத்தைக்கொடு துதற்காத்தஞ்செய்தற்குக் கூடமத்திலைக்கும் முல் படியான மறையோனிச்சபையி லிராசாவ திருக்கின்று வேதாவசர் இயற்கவிலைத்துத் தக்கையல்

வோங்காரத்தினிரகிபத்தை யபரதேசித்துத் தகப்பன் சாமியென்றுபேர்பெற்றதுபோல என்னே ஹரிஹரும் என்கிற மூலமந்திரத்தி னர்த்தத்தி னிரகஸியத்தைச் சங் கோசமாக் கேட்டு எங்கே வென்று இவ்லுகத்துக்கா காகுயுக்தி செய்தாயோ ஹரிஹரும் என்றெவாக்கியத்தி னர்த்தத்தெரிந்தால் வேதாகமசாஸ்திரார்த்தங்க ளறிந்தவர்களாலுமும் ஒன்றும் அறியாதவர்களேபாம் பிரணவத்தின் மர்மமறியாதவர்கள் பிரமைக்குள்ளானவர்களேயாம் பூரணபிரமஞ்ஞானியாகிச் சகலசாஸ்திரதனசயடைந்த சத்குரு கிருபையாலன்றிப் பிரணவார்த்தந்தெரிதல் வெகு துர்லபம் வேதாகம சாஸ்திரங்களெல்லாம் ஓங்காரத்தி னுதாரத்தினுலேயே பிகாசிக்கின்றன வேதத்தினுடையசாரம் பிரணவமென்றே யுரைக்கத்தகும் சர்வசிருஷ்டிக்குமாதாரமாயும் ஆதேயமாயுமிருக்கின்றது மூலாதாரமெனவேறெசொல்லப்படும் பிரணவத்தின் மர்மமறிந்தவனே சுக்ஞானியாகும் ஆதியாதலினே ஆத்ஞானியாகும் சகல மந்திரங்களுக்கு முயிராகின்ற மூலாதாரத்தின் மர்மமறியாமற்செய்யுமந்தபம் செபம் யோகம் தியாகம் வேதாத்தியயனம் வேதாத்தியனம மனனம் நிதித்தியாசனம சமாதிசாதனத்காரமும் யிம்முயற்சியெல்லாமும் ஓங்காரமூலத்திரமாகும் வேதாகமங்கள் தனைகளாகும் பலபலவித்தைகள் பதார்த்தங்களும் ஓங்காரப்லவனுமுமாயிருக்கின்றது ஓங்காரத்தினிரகஸியத் தெரிந்தவர்களே பூதபவிஷ்யவர்த்தமானமெனனும் திரிகாலங்களே யறிந்தபிரமஞ்ஞானிகளென்றுசொல்லலாம் பிரணவார்த்த சோதனையிருந்தே அஞ்ஞானம் சர்வநாசம் விபரீதம்சாஸ்திரவாதனேயாகவாதனே தேகவாதனேமுதலானவைகளும் கிரமாணமாயந் திடப்பிரேக்ஷருபுண்டாகவேண்மென அஷ்டாக்ஷரத்துக்கும் பஞ்சாக்ஷரத்துக்கும் பிரமாண வனையுண்டாக்குவது பிரணவமேயாம் கிருஷ்ணருக்குச் சலமும் ஸ்திரீகளுக்குக் கற்பும புருஷர்களுக்கு விவேகமும் மேலடையாளங் கண்டிவாறும் எப்படி ஆதாரமாயிருக்கின்றதோ அப்படியே சமஸ்த மந்திரங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்பது பிரணவமேயாம்தானே பிரமம் ஜகத்தும் பிரமமென்றுஞ்சிட மேலுஞ்சிருஷ்டி தோ ஆவனேபிரணவத்தினிது பொர்த்தமறிந்தவனும் புத்திவந்தனென்றும் யுத்திசாலியென்றும் விற்பன்னனென்றும் முழுமுட்சுவென்றும்விசேஷனென்றும் பண்டிதனென்றும் பக்தனென்றும் முக்தனென்றும் சித்தனென்றுமுக்தனென்றும் பிரணவார்த்த மறிந்தவனேயே சொல்லவேண்டும் பிரணவபாவமறிந்தவனேயே பிரமத்திலே ஏகபாவமாயிப்பான் மற்றவர்கள் மாயையிற் கிடந்து

வர்களாம் பிரணவாஞ்பவ மறிந்தவனே பிரம்மிஷ்டனென்றும் பிரமஞானென்றும் அறியாதவனே பிரம்மிஷ்டனென்றும் ஸ்வபகனென்றும் சொல்லப்படுமபா அக்குள் வெண்ணெய்போலவும் எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலவும் பரிபூரணமாயிருக்கும் பரப்பிரமத்துக்கு ளேகபாவமாயிரு வெகிருக்குமாயிருப்பதே பிரம்மத்தினென்றும் பெரியோர்களுரைப்பார்கள் மதாபிதாக்களுக் கைக்யமாயிராமல் மானபட்ட தகபபாரியனபோலப் பரப்பிரமத்துக்குளேக்யமாய் நானென்பதற்கு அங்காரக்கிரகியுள்ள வபாதிக்கு விபரீதகுணங்களுண்டாகிப்பிரமத்துக்குத்தகிராவிரோதியாய்மூவர்தேவர் முனிவர்களுக்கும்விரோதியாய்க் குரோத ரோகுகுவா கிருக்கும் ஜீவனேதானுஞ் ஜாமரணத்துக்குக் கனங்களிருக்கும் பவசாகரத்துளோர் நிரணயாய்விழ்ந்துகரை யேறுவதற்கோர் நௌகாளுல் கற்பார்க்காலங்கள் பல கடக்காலும் தனக்குச் சலனமுக் துன்பமும் நீக்கரமல் மேற்படி தாங்களுக்களித்தத் திசையிற்றுவுகின் றனவோ அக்கத்திசைகளி லுழன்றலைக்துகிலைகளேக்து இன்பங்குலேக்து யாதொன்றுக்தோன்றுமல் மலைக்துஅங் த காரக்கி லமிழ்க்திறப்பான் அன்றி மாயையென்னும் கன்னிகை விளையாடிவகற்கோர் பத்தாய்கைக்து மிகவு கொந்து ஒத்தாக்கிரக்தனுப்ப் பத்ததாற்பிணிக்கப்பட்டி த்ஞானஸ்மரணைகெட்டு மோகூடமார்க்கம்விட்டுத் தொன்றுதோட்டுப் பிரம்ப்பிரளயபரியக்தம்சுமல்காற்றிலகப்பட்ட இலவம்பஞ்சபோலவும் சூழ்க்தெரியும்வன்னியின்மத்தியிலுற்ற பன்னகம்போலவும் இருபுறமுமெரியும்சூழாயினுள்ளிருக்கும் எறும்புபோலவும் உழன்றுழன்று அலக்ணுற்று இடாடைக்து மிகவுமிடைக்து இறுதியில் கினையக்துக்காளாவான் ஓ சபையோர்களே மூன்றாமாத்தினையான் ஓங்காரத்தி னைம்லமான அகாரம் சாக்ராவஸ்தையென்றும் பிரமதேவனென்றுங்கிருஷ்டியென்றும் காதமென்றுமிருக்வேதமென்றும் பிர்த்தியலோகமென்றும் மனதென்றும் சொல்லப்படும் உகாரம் சொப்னவஸ்தையென்றும் விஷ்ணுவென்றும் ஸ்திதியென்றும்பிரணவென்றுமஜுர்வேதமென்றும் சொர்க்கலோகமென்றும் புத்தியென்றும் சொல்லப்படும் மகாரம் சுழுப்தியவஸ்தையென்றும் ருத்திரனென்றும் சம்ஹாரகாரியென்றும் கனியென்றும் சாமவேதமென்றும் பாதாளலோகமென்றும் அகங்காரமென்றும் சொல்லப்படும் அர்த்தமாத்தினையோ துரியாவஸ்தையென்றும் ஆதாத்மியென்றும் ஞானமென்றுஞ்சாக்ஷி அதர்வணவேதமென்றும் மோக்ஷலோகமென்றும் சித்தமென்றும் சொல்லப்படும் அன்றி ஓங்காரத்தைப் பிண்டம் அண்டம் பிரம்மாண்டமென்றும் இச்சாசக்திகிரியாசக்திக்ஞானசக்தியென்றும் சத்வரஜோகுணங்களென்றும் இளாஷிகளா சுழும்னுநாடியென்றும் கங்கா யமுனு சர்ஸ்வதியென்றும் மனம் வாக்கு காயமென்றும் வாணீ லக்ஷ்மீபாவாணியென்றும் ஆதிமத்யாந்தமென்றும் மாசாபிதாகுருவெனறும் ஆகாய சஞ் செ பிராலப்தகமென்றும் ஆதியாத்மீகமாதி பௌதீகம் அதிதெய்வீ கமென்றும் சந்திரசூரியாக்கினி யென்றும் சொல்லப்படும் அல்லாமல் மனசு என்பதிலே யம என்னுக் தமோகுணமும் கனனும் ரஜோகுணமும் சு எனனும் சாத்விகுணமும் அடங்கியிருக்கின்றது இதனல் கூசு தத்துவங்களாகிய ஒவ்வொன்றில் கிரியாசுரா திபதிகளாகிய நிருமூர்த்திகளுமிருத்துதங்கள்தொழிலே இயற்றுவார்கள் திரிமூர்த்திகளுக்காதாரமான கிரியாசுரங்களில்லாதவஸ்து எவ்வுலகத்திலும் எக்காலத்திலு மில்லையென்றே சொல்லத்தகும்.

அல்லாமல் அகாரம் ஸ்தூலதேகமென்றும் உகாரம்சூட்சுமதேகமென்றும் மகாரம் காரணதேகமென்றும் அர்த்தமாத்ர மகாகாரணதேகமென்றும் சொல்லதகும் மூன்றுதேகங்களுக்குஞ்சாகுபான மகாகாரணமே பிரத்யேகாத்மாவென்றும் ஆனந்தமென்றும் அனுகாரணமென்றும் அரியென்னும்ஐக்யபாவத்தை யளிப்பதென்றும் நித்யசத்ய வஸ்துவென்றும்கிர்வாண பதமென்றும் சஞ்சுக்தயோகேசுவர்களுரைப்பார்கள், அரியாணியோடுங்கூடிச்சுவித்திருக்கும்ஆத்மாவானத்துரியாதிதனென்றும் பரமாத்மாவென்றும் பராத்பரமென்றும் பராபரமென்றும்பரிபூரணனென்றும் பரமேகவரனென்றும்பகவானென்றும் சொல்வார்கள் அறஞ்சரியாணியே ஆனந்தமென்றும் ஆனந்தத்தையனுபவிப்பவனே ஆத்மாமனென்றமுறைக்கத்தகும் அர்த்தமாத்திரையானமாயையுடன் மற்றஅர்த்தமாத்திரையாய்அவாங்மனேகோசரமாயிருக்கும் பிரம்மங்கூடி புலப்படாமலே ஓங்காரத்துக்கு நிடங்கொத்திருக்கின்றன, இச்சப்தமான பிரம்மஸ்திருந்து ஓங்காரமுண்டாயிற்று அதிற்சப்தமும் பதமும் வாக்கும் வார்த்தையும் சுலோகமும் வேதாகமமும் உண்டாயிற்று வேதாகமங்கள் வாச்சியார்த்தமென்று ஓங்காரம் லட்சியார்த்தமென்றும் பெரியோர்க ளுரைப்பார்கள், வாச்சாளுனிற்கு லக்ஷியார்த்தம் தெரியாததுபோல ஜாக்ரதவஸ்வபன சுழுப்தியினனுபவ முறைக்கவேண்டுமன்றி துரியானுபவ முறைக்கலாகாதென்று சொல்லவேண்டும், அசரத்தில் நாரும் உசாரத்திற்சாரும் மகாரத்தில் ராகுகாரும் அர்த்தமாத்திரையில் ஞானிகளும் உற்பத்தியாகுர்களென்று வேதத்தில் முறையிடுகின்றது திரிமூர்த்திகளாகு

தலரிதல்ல பிரம்மஞானியாதலே அரிதென்றுரைக்கத் தரும் அன்றி ஓங்காரம்சகுணபிரம்மமாகவு நிர்குணப்பிர மமாகவு மிருக்கின்றது, யெப்படியென்னின் - ஓம் நமோ நாராயணாய ஓம் நமசிவாயவென்னும் சகுணபிரம்மா ன பிரதானமந்திரங்களுக் காதியினிருக்கின்றது ஓங்கா ரமேயாம், ஓங்காரத்தையுச்சரிப்பவன் திரிமூர்த்திகளை யும் ஆதிசக்தியையும் பரப்பிரம்மத்தையும் நினைத்ததாகு ம், நிர்குணமாமான அம்லோஹம் என்னும் அஜபா மந்திரமே அர்ச்சுன நீ ஜெபிக்கத் தகுந்ததென்று பக வானும் சிவோஹம் என்னும்அத்வைதமந்திரமே ஞிரா மா நீ ஜெபிக்கத்தருந்தென்று வசிஷ்டபகவானும் போதித்த மகாவாக்கியங்களில் ஓங்காரமே ஆதாரமாயி ருக்கப் பிரணவத்தின் மகிமையை ஒருவராற் சொல்ல க்கூடியதோ ஓ! ஜெயதேவ ஓ மென்னும் பிரணவத் நினைத்த மின்னஞ்சொல்லப்புகின் ஓ! அதுவென்னும் பிரமமே அம் நானென்னும் நிர்குணப் பிரமைக்பத்தை க்காட்டிலே அத்வைதபாவமாயிருக்கின்றது எல்லாவற் நிற்கும் ஓங்காரமே பிரதானமென் றறிந்துக்கொள் சரி சத்துக்குப் பிரதானமான மந்தகமே பிரமாண்மாயிரு க்கின்றது எப்படியெனில் ஆதியில் பிரமாவான பரப் பிரம்மத்திலிருந்து முதல்முதல் ஓங்காரமுண்டானபடி யால் காரமும் ஓங்காரத்தையே ஆரம்பத்தி லுண்டாக்க வேண்டுமென ஆங்காரஸ்வரூபமாம் மஸ்தகத்தையுண் டாக்கிக் களிப்புற்றுப் பின்பவ்வவயவங்களைச் சிருட்டி த்தான், ஓ! ஜெயதேவ ஓங்காரத்தின்மர்மம் இன்னம் விரித்துரைக்கவேண்டுமோ நானுரைத்ததற் கதிகமா

னயுக்தியுடனுரைக்குஞ் சக்தியுள்ளிருந்தாற்சொல்லு என்னைவெல்லு என்று மல்லுசெய்யும்பூசகனை ஜெய தேவ் வணங்கி இணங்கி ஓ! ஸ்வாமி சூரியனுக்குமுன் கர்சோதம்போலவும் சந்திரனுக்குமுன் சாலையப்போ லவும், அருந்ததிக்குமுன் அகலிகையைப்போலவும், சமுத்திரதுதக்குமுன் புற்புதம்போலவும மேகத்துக்கு முன் திவலையைப்போலவும், சற்புள்ளவனுக்குமுன் கணிகையைப் போலவும் இருக்குமென்னைத் தேவரீ ரொரு பொருளாகநினைத்துக் கனைத்துத் தர்க்கஞ்செ ய்ப யோசிக்கலாமோ! இதோ அடியேன்கற்றகல்வியெ ன்று தான்செய்தபாகவதத்தை அவர்கடிற்கொடுத் து இதை அங்கிகரியும் ஸ்வாமியெனத் தொழுது அட க்க ஒடுக்கத்துடன் நிற்கும்போது, அதை மாயாமதை யோன் வாங்கித்துப்பார்து ஜெயதேவ் கரத்தைப்பிடித்தீ ர்த்து இது முன்னேர்செய்ததாயிருக்க தான்செய்தே னென் றெப்படி யுரைக்கின்ரு யிவ்விதச்சூதுகளாற்று ஜே சாதுவென்றுபேரெடித்தாயென்று கலகவென்று ரைக்கும்போது ராஜன் ஓ! ஸ்வாமி இது புராதன ாற்செய்யப்பட்டதல்ல எனது சதருநுவ்வாமிகளெ செய்ததென்றுரைகூறப் பகவான் அடா! ஜெயதேவ் நீ இது தூதனமாச்செய்தனுலா கல்லது நீயிதைப்பு ர்த்துக்கொண்டேவா முறியோர்செய்ததை நான் சொ ல்லிக்கொண்டே வருகிறே னென்று அவர்காத்திலப்பு கவதத்தை யளித்து தன்திருவாக்கினுற் சொல்லத்தொ டங்கினர்.

அவர்வாக்கிலிருந்து புறப்படும் சுலோகங்களே தான்செய்தபாகவதத்தில் வரிசையாயிருக்கப்பார்த்துக் காங்கோச்சேர்த்துப் பிரமித்துக்கம் பித்த ஜெயதேவ் ஒன்றுந்தோன்றுதவா யசைவற்று நின்றிருந்தார் அப் போது ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் திருவாக்கினுற்செய்த கவாசாலங்கார அநிமதுரமான திவ்வியசுலோகங்களைக் சொல்லிக்கொண்டேவந்த பகவானுனவர் அவ்வாக்கிய க்களிற் நன்னேப்புகுந்து ஆதித்திருக்கும் அர்த்தசார க்தில் தன்மனதைச்செலுத்தி ஆனந்தபரவசத்தாற் நன்னேமறந்து சற்றுநேரமசைவற்றுநின்ரூர், உடனேமா யாரூபம் நீங்கிச் சுயசொரூபஞ் சகலருக்குங் காணப்ப ட்டதன்றிப் பிரமருத்திராதி தேவர்களுக்குஞ்ஈக்தோஷ முண்டாகியது இதனல் என்றுமடையாளின்பமண்டர் தேவர்கள் ஆகாயத்திலிருந்தபடி சலசலவெனப்பூமர ரியும் பொன்மாரியும் பொழிந்து களிப்புற்றூர்கள் தே வேந்திரன் தாம்தானே முழங்கிற்று - தும்புருநாரதர் தம்புருவீணையைமீட்டிக்கொண்டே இராஜசபையில்வ ந்தின்ரூர்கள் ரிஷித்தர்களுமங்கடைந்து கானராக ங்களோப்பாடும்போது பகவான் தன்னேமறந்து தான்மு ன்போலவே பிரமனனுயிருக்கிறதாகவேமதித்து ஜெ யதேவ்பாடிய பாகவதசுலோகங்களைத் குறிக்கத்குறிக்க இன்பமேலீட்டித் தம்புருவீணையினேயிக்குஞ் சமயப் படி ஆதேசமேற்பினவர்போ லவாக்கதிர்த்தனஞ் செ ய்பத்தொடங்கினர்; தாத்திரியசைக்தாற் சகலமுமசைவ தபோலப் பகவானுடன் சகலரும் ஆனந்தத்தாண்டவ ஞ் செய்பத்தொடங்கினர்கள்.

இப்படி தான்குருமபரிபக்கம் ஜெயதேவ்முதலா னவர்களுந் தன்னேமறந்து இன்பவனம் புரியும்போது பரமசிவனுர் பார்வதிசமேதனும் சிஷ்யவாகனருடனும் அச்சபைக்கெழுந்தருளி பகவானிருவங்களையும் பிடி த்துக்கொண்டு ஒருவர்தனு கள்ளிக்கதிர்தனு-ராஜ ஞமர்த்தனு என்னுடையமைத்துனு உம்முடையமாமை யை நீயேபரிபாலனஞ்தன்னேமறந்து இன்பக்கிறைத்த தன்னேத்தானே சோத்திரஞ் செய்துகொண்டு இப்ப டி ஆனந்தத்தாண்டவம் புரியலாமோ உம்முடைய கப டத்தை ஒருவரி பேப்போமோ வென்றிறப்பல ப கவார்த்தைகளாடித் துதிக்கும்போது, பக்தவத்சல னுய பகவான் கருனைத்திருக்து தன்சுவரூப் தன க்குவந்ததற்கு வாக்களிப்பட்டுச் சுலோகங்களைச் சொ ல்லுமாறுவிட்டு ஜெயதேவைப்பார்த்து மாப்புடன்சேர்த் து ஓ மாலனே பக்தபாசங்களிலாதனேஉம்முடை ய திருவாக்கினுற்செய்த பாகவதத்தை முல்முதல்

நானேவாசித்தசங்கேதற வெண்ணங்கொண்டு ஓர்பூச ரனும் வந்தேன் வாசித்தென்னேமறந்தேன் அரிதான சேவைதந்தேன் மிகவுமுவந்தேன் ஆதலாற் பழையபா கவதம் முழுதும் வாசிக்கும்பலனும் நீர்செய்த பாகவ தத்திலுள்ள ஓரத்தியாயம் ஓதும்பலனுஞ் சரியாயிருந்த க்கடவதென றக்கர்த்தானமாய் மறைந்தருளினர் உட னே பரமசிவனுர்முதலானவர்களும் பல ஆசிகள்கூறி ஜெயவிஜயபகவானென்று அந்தரத்தில் மறைந்தார்கள் கேட்டீர்களோஷித்தர்களே யென்றுபின்னுஞ்சொல்லத் தொடங்கினர் பகவான் பிராமணருபமாய் வந்துதரிச னந்தந்த.

ஆயிது. அத்தியாயம்-முற்றிற்று.

கக—ஜெயதேவ்செய்த முப்பது அஷ்டபங்களைக் கெள்ளையில்லிருந்து பரிகரித்த அத்தியாயம்.

நாடறிந்தர் சிதர்களோகேட்கச் சொல்லுவார் ஓலர்களோடுகேட்கத் தகுகூல்களோ இப்படிபக வான் மறவாயன்மினேயனித்து அந்தரத்தானமாய்மறை த்துபோனபின் ஜெயதேவ் ஸ்வாமிளிக் கடலிலமிர்த வாய்ப் பகவான் லீலைய அஷ்டகத்தில் அலங்கரித் துப்பாடும்போது சாதாரவிர்திருபடி பகவான்திருமுடி யிலணிக்கொண்டாரென்றேசொல் தனக்குந்தானே வருவதைத்குமித் தாபாமடைந்தவாய் வேறு அதை டகஞ்செய்ய அதிலுமப்படியேவர இப்படி இருபத் தைந்து ஸ்லோகங்கள் செய்ய. அதிலுமப்படியேவர அதை வெளிப்படுத்துவதும் கச்சமுற்றவராய் மறை த்துவைத்து இப்படி எத்த நூல்களிலாவது பாடியிரு க்கின்றதா ஆராய்வேண்டுமென்றும் பெரியோர்களை க் கேட்டறியவேண்டி மென்றும் அபிப்பிராயங்கொண் டொத்தினைசெய்யப் புறப்பட்டார்அகையறிந்த பத்மா வதியும் ராஜனுங்கூடவே தொடர்ந்துபோகையால்மற் நிரிபிரதானிகள் ஜெயதேவ்ஸ்வாமிகளேமறித்துஸ்வா மி ரதகஜதுரக சுவாகனங்கள் வேண்டியதிருக்கக் கால் கடையாப்பிரையாணப்பட்டுப் போகலாமோ வென்று சைக்க ஜெயதேவ்பிரதானியைநோக்கிப் புண்ணியஸ்த லங்களுக்கும் தீர்தங்களுக்குஞ் பெரியோர்கள்சமாதி த்துக்கும் கால்கடையாப்போனுலன்றிப் பனைடையக் கூடாதுஎனனில்நீர்வாக்கியத்தால் சொர்க்காதிபோக

ங்களே யெல்லாவிதமாகவேண்டும் உத்தமர்கள் பாதசாரியாய்ப்பலவிடங்களிலுந்திரிந்துக் கொண்டிருக்க வானவர்களினும்மேன்மையானவனே! அற்பமான அரசனிடமேமாந்தர்கள் அடக்க ஒடுக்கத்துடன் கால்கள்களிக்க நடக்கும் போவாரையின மகாத்துமாக்களின் தரிசனத்துக்குப் போகும் நான்ரதசாதியாப் போலாமோ வென்றுரைத்துச் சகலபோகங்களையும்வெறுத்து ஏகாந்தியாப்போரும்போது இராஜன் மந்திரிகளேநோக்கி நீங்கள் கமண்டலத்தைப்பாதுகாத்துக்கொண்டிருங்கள் நான்வாமிகளுடன்போய் வருகிறேனென்றுரைக்கப் பிரதானிகள் பஞ்சுபோன்றபதங்கள்களோக எப்படிநடக்கூடுமோவீர்களென்று வாட்டமடைய மன்னன்கஷ்டப்படாமல் சுகமும் கஷ்டமில்லாமல் லாபமும் கிஷ்டைசாந்திக்காம லின்பமும் இடைக்கவேமாட்டாது யாத்திரை பலன்வேண்டின ஸ்வாமிகளின் திருவாக்கின்படியேபாதசாரியாய்நடந்தே போகவேண்டும் ஏனெனின் ஒர்காலத்தில் தர்மர் துரோபதையுடன் சந்தோஷமாய்வார்த்தையாடிக் கொண்டிருப்பதைப்பார்த்த அருக்கனன அபாக்கியனேனென்றல் வபசாரம்நீங்க ரதத்திலாசெய்தது பாதசாரியாயல்லவோ பலராமருக்குருக்மிருஷ்ணபரமாத்மா செய்தருதால் கோஷத்திபாதகமேலிட்டு துரியோதனாதிகளிருக்கின்றதினைப் பாடியிருக்கினரூர் இது உங்களுக்குச் சமமதமாயிருக்கின்றதா வெலப் பண்டிதர்கள் சீ! சீ!இப்படி மூடனும்பாடமாட்டானென்றதை அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட ஜெயதேவர் அம்பலத் கூத்தன் சொப்பனத்திலவந்து நம்மைஅம்பலத்தில் வைத்துவிட்டானென நாணமடைந்து ஓ பண்டிதர்களோகான மறியாப் பாடிவிட்டேன் சுமியுங்களென்ச் சந்தேகவிர்த்தி குடாரபண்டிதர் பற்களைக்காட்டிக்கெக்கலிகொட்டி கைகொத்த அடாஜெயதேவ் மறக்குபாடினலோ ராவடத்திலிருக்கும் இருபத்தைந்து அஷ்டங்களிலு மிருக்குமாலல்லாமல் மறந்து மாதாவைமனையாளென்றுரைக்கக்கூடுமோ நீதானு ஜெயதேவனனும் கவிகவான் உன்கவி மற்றெந்தத்தேசத்தில சிரேஷடமடைத்தாலும் இக்காரியில் சிரோபடமடையுமா முக்கால் மூடனே முழுமூடன் கொண்டாடுவதைப்போலச் சல்லியபியாதனர்க ளியாரே? உனக்குஜெயதேவ்கவியென்றிப்பேர் கொடுத்தார்கள் வீணுக்கெடுத்தார்கள் என்கிற பற்பல வார்த்தைகளாடி ஓ! பண்டிதர்களேள்! இத்தஜெயதேவ் வியாசர்பாடிய பாகவதத்துக்கிழிவுவர வேறுபாகவதத்தைப் பாடினனும் பகவானுலகங்கேற்றினனும் இவைகளெல்லாம்பொய்யாகவேயிருக்கும்அப்படிப்பாடியிருந்தாலும் அதிலெத்தனைப்பிழைகளிருந்தென்னவோவல்லாமிக்க அஷ்டகங்களைக் கங்கையில்விட்டு எதிர்கொண்டேறுவதன்றி கங்கையும் அங்கேகரித்தேனென்றுரைக்காவிட்டால் அப்பாகவதத்தையு மிக்கங்கையிலேயிட்டுவிடலாமென்றுணர்ந்துப் பண்டிதர்கள் இதுவேசரியெனச்சமாதித்துச் சிக்கிரக்கங்கையில் அஷ்டகங்களை விடுமென்றுரப்பரித்தார்கள்

அப்போது பரமசிவனுர் ஜெயதேவுடைய சக்தேகஞ்சிக்கிரம் நிவாரணமாம் பொருட்டு அஷ்டகங்களைக்காவிலேந்திக்கொண்டு ஓங்காபாவானி உதைமுனனான்மீது பாடியிருக்கும் ஐந்து அஷ்டகங்களினும் பகவான்மீதுபாடியிருக்கும் இருபத்தைந்து அஷ்டகங்களினும் ஓர்தப்பிதமில்லாமலிருந்தின்றது சத்தியமாலுள்ளனக்குள்விடு மிவைகளை உள்நிருவிய அன்பர்களாலெடுத்தென்னிடத்தாருமென்று சாகவிலிவிட்டார் உடனே அத்தலபாதஷடகங்களும் கங்கையில் ஸ்வாஞ்செய்து எதிர்கொண்டேறிப்போகையில் கங்காதேவி கமலமுனனள் கடைமுடியையிட்டு மீள்கிகொருகாளையிற்று இன்றைக்கவரைப் பார்க்கும்படியயும் அஸ்தத்துடன் கைஸ்தத்தைச்சேர்க்கும்படியயும் இன்னுகேட்ட நிக்தஷடகங்களாலல்லவோ! வெனக்களிப்புற்றுச் கையுபத்துடன் சகலருக்குங் காட்சிகொத்து ஓ! சக்தேகவிர்த்திருடாரபண்டிதரே அகூரம் வார்த்தைகிர்முதலான நாவிற் நடனிலாமற் சிறப்புற்றேற்கிய அஷடகங்களிற்தாருமென்றல்லவயற்றையு மொரேதர மெடுத்தக் கொடுத்தால் தமது நாலகர் மறைத்துபோவாரென்றும் கெடுகளாப் பிரிக்த கணவோப்பலதாம்பரிக்கவேண்டுமென்றும் கருக்தா சைவ்வொரு பதிகத்தைவடித்து இரண்டுகாவ்களாலும் சக்தேக நிவிர்த்திருடாரபண்டிதர் காத்திற்கொடுத்துக் இவ அஷடகங்களைக்தும் எனக்குரிய தென்றெடுத்துக்கொண்டேனென் றறைத்தான் அதற்குச் சக்தேகவிர்த்திருடாரபண்டிதர் ஓ! கங்காதேவிபகவான்முடிமேல் சாதவினடிக விருக்கின்றகூனெனப் பாடியது உனக்குச் சம்மதமாயிருக்கின்றதாவெனப் பாகிரதி எனக்குஞ்சம்மதம் மூவர் தேவர் மற்றியாவருக்குஞ்சம்மதமா யிருக்கின்றதென்றுள் அகத்துப்பண்டிதர் ஓ! பாகீரதி நீவண்முடிமேலென்றும் அழகுள்வைத்திருப்பவளாதலால் சம்மதித்தா யெனக்கு சம்மதமில்லையென்றாதாவினடிகள்பகவான்முடிமேலிருக்கின்றனவெனப் பாடியிருக்கும் இருபத்தைந்து அடிகள் வரைத்திருக்கும் இருபத்தைந்துபத்திரங்களைக கோபித்தவர்போல் வீசியெறித்தார் உடனே பகவான் ராதா சமேதனுக்கருடவாகனருடனாப்ச் சகலருப்பார்த்க அத்தரத்தில்நின்று இவ்விருபத்தைந்து பத்திரங்களுமெனக்குரியது மற்றவைகளெல்லா முமக்குரியதென் றருள்செய்விமுமற்றுரைத்தென்றுரை சக்தேகவிர்த்தி குடாரபண்டிதர் விஷ்ணவாகனருடாய்ப் பார்வதிசமேதராய்க்காட்சி கொடுத்தார் மானுக்கசெல்லரம் விஷ்ணவர்களைப் விட்டார்கள் தேவர்கள்பூமாரி பொழிந்தார்கள் சம்பவர்கடனமடிஞர்கள் அப்போபவனான் தன்னாத்தி லிருக்கும் இருபத்தைந்துப் பத்திரங்களையும் ஜெயதேவ் கரத்திலவித்து ஜெயதேவ் என்றுடையமர்மம் உனக்கெருவனுக்குருத்தெரியுமன்றிமற்றவர்களா லறித்துக்கொள்ளுதல் சோனசோகடந்தையேபாடியனுபாதலால்கீர்பாடியபாகவதத்தையும் அஷடகத்துடனே மன்புடனனுதினம் பாராயணஞ் செய்வோர்கரினிருகயத்தில்வாசமாயிருக்க மனமுவந்தேனினுவிச்சயமென்றதைக்கு மறைத்தார் பரமசிவனுர் ஓ! ஜெயதேவ் நீசெய்க நிவாஷடகங்களையும் வன்சாந்திரத்தையும் சிரவணஞ்செய்வோர்களுக் சகடாபிசுவரி யமுவ்வெகொடுக்க விரும்பமுன்றேனினு சத்தியமென்னுரைத்த மறைக்கர்ச் தேவரிஷின் ஜெயதேவா நன்புட னமாப்போர்களுக்கு ஜெயமுண்டாகக்கடவதென் ரூபர் வாதம்செய்து தங்கடங்களிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார்கள்.

பிறப்பு அவ்வாரணஞகியிலுள்ளபண்டிதர்களெல்லாம் ஜெயதேவ்வுடைகிறன்றே நிர்மானித்துச் சகல உபசாரத்துடன் பாமரித்தக்கொண்டெக்கர்கள் ஜெயதேவ் வாசுதேவனையும் மாதாவையும் தரிசித்த சந்தோஷத்தாலும் தபமேவீட்டாலும் பகவானிடப்பலனாறுகத தருத்தபடியாலும் கீர்மனமனதடையவராய்ப் பேசுதலும் கடத்தலுங்குறைந்து மனதிலானந்தம் கிறைந்து தன்னிமறக்து நிருதேசிகு விறந்து பித்தன் உன் மத்தன் சுபாவத்தையடைந்து காடென்றும் காடென்றும் பாரமல் கடக்க ஓர் வேளைசோறுசொருபமாவும் ஓர்வேளை அருபமாகவும் ஓர்வேளைப் பகவானுருவமாகவும் பலர்கண்களுக்கும்புலப்பட் டுலாவிக்கொண டிருந்தகாலத்தில் பத்மாவதி ராஜனைநோக்கி ஓ! பூபாலனே ஓ துதற்கரியகிலனை ஸ்வாமிகள் நேதனமாணியின்றிச் சாஸ்தூர்க்காதசையடைந்திருக்கார் நிணம் மூடன்பேசுவதுக் கர்ப்பமேயாதலால் நீ உமாதேசத்திற்சென்று நீதியுடன் அரசாங்கஞ்செய்துக்கொண்டிருமென்றுரைக்கக் நிவஞ்சாராஜன் அவ்வுத்தமியின் பாதங்களைத்பணிக்து ஓ! என்தாயே கங்கினைபரபாசமானலும் கக்குவாருண்டா அதுபோல அற்பமானராஜாந்தத்தின்மேல் நீராசைப்பாய் அதித்திய வாழ்வைச் சோர்ப்னத்திலும்நினையாமல் அற்புகமான மோகூவாழ்வைக் கோரிபவென்னை அகற்றலாமோ, தன்தை நாச்சாரம் புமெனக்குரியது மற்றவைகளெல்லா முமக்குரியதென் றசார்மித்திர்களாதியசாலும் நித்யானந்தத்தையடை

யப்போமோ அரித்தியமலபாண்டதேகத்தைச் சத்யமென்று நம்பினோர்க்கல்லவோ இராஜபோகம் வேண்டியது மோகாந்தபோகரூ புள்ளோர்கள் விஷயமான விஷயபோகங்களைப் பரமென நம்புவார்களோ நம்பிவெம்புவார்களோ ஓ மாதாவேஷித்வாபித்யவஸ்துவிவேகமறிந்தவர்கள் அரித்யதேக சுகத்தைத்தேடுவார்களோ, இகலோகத்தைநாடுவார்களோ இகபரபோக விராகமுள்ளவர்கள் சுரலோகபோகத்தை கொள்ளுவார்களோ சக்குருசேவையைத் தள்ளுவார்களோ சமாதிஷ்கசம்பத்தி புடையோர்கள் மனதெண்ணப்படிகடப்பார்களோ குருவாக்கினையைக்கடப்பார்களோ விஷயவஸ்துக்களைத்தொடுவார்களோ! வைராக்கியத்தைவிடுவார்களோ ஆசிரியரைப்பிரிவார்களோ முனிவுகொள்ளவதிவார்களோ சற்சங்கத்தை நீங்குவார்களோ சன்மசாகரத்துக்குட் பட்டேங்குவார்களோ முமூட்சத்வபாவமறிந்தவர்கள் மோகாக்காரத்தில் மூழ்குவார்களோ ஏகாந்திபோகாமல் மரிக்குவார்களோ ஓ என்னன்னையே என்னையும்போகச் சொன்னையோவென்றல்வம் மணியின்திருவடிகளிற்பணிந்தெழுந்துஜெயதேவஸ்வாமிகளின் தாள்களின்மேல்வீழ்ந்து ஓ வென்றழத்தொடங்கினர்.

ஜெயதேவர் அவ்வசனத்திருந்து தன்னின்மேலீட்டை ஊனக்கென்னகுறை கோரிட்டதெனக்கருணையுடன் கேட்டார், இராஜன் பணித்தசாக்கலானுன் கேட்மர்களோ சித்தர்களே! வெனப் பின்னுஞ்சொல்லுவார.

அஷ்டகங்களோ அரங்கேற்றிய அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கூவது. பிரமோபதேச அத்தியாயம்.

நாபாணித்தர் ஓ! சித்தர்களே கேளுங்களென்றி சொல்லத்தொடங்கினர்; கிரவஞ்சராஜனவன் ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் திருவடிகளிற்பணிந்து ஓம்மோ சத்குரு பாத்பரா சர்வவ்யாபக நிச்சிகர ஆனந்தமனிக்குஞ் சர்வேசுவரா அடியேனே யாட்கொள்ளும் கருணாகரா உம்முடையதிருபை ஆகாயமேசெய்யும் மோகாக்காசான மேல்வருமோ? வக்காற் பாவனனுப் போகமாட்டேனே? ஓ! அனுதினாராது சர்வபரிபூரண எனக்குவேண்டியது பிரமக்ஞானமே யாதலால் ஆகமானுபவத்தையே சொல்லி யாட்கொள்ளுமபடியா யும்மைமிகவும் வேண்டுகிறேன் ஓ, நீனபக்துவே நினேநினே என்னுளத்தகனுக்கிலையாய்ப் போகின் றது ஓடத்திலேறிச்செல்லும் ஆறும் சுடுமென்கிற பழமொழிப்படியே ஓர்பிரேதத்தைச் சுமக்துக்கொண்டு போரு மித்தூலகதை யோர்காளொருவர் சுமக்கதேரிடும், ஒருகிமையிலோ, ஒருமாத்திரையிலோ, ஒருவிகடகையிலோ, ஒருகடிகையிலோ, ஒருமூகூர்த்தத்திலோ, ஒருஜாமத்திலோ, ஒருகாலையிலோ, ஒருமாலையிலோ, ஒரு அல்லிலோ, ஒருவல்லிலோ, ஒருதினத்திலோ, ஒருவாரத்திலோ, ஒரு பட்சத்திலோ, ஒருமத்திலிலோ, ஒருருதுவிலோ, ஒரு அயனத்திலோ, ஓரான்டிலோ, தசாண்டிலோ, சதாண்டிலோ, கனவிலோ, கனவிலோ, காட்டிலோ, நாட்டிலோ, இடியாலோ, கடியாலோ, புலியாலோ, கிலியாலோ, வலியாலோ, கலியாலோ, கெடக்கும்போதோ, கடக்கும்போதோ, புகிக்கும்போதோ, வகிக்கிம்போதோ, இக்கப் பிரானன் கீங்குமேயல்லதுன்றிமல்ல, வெட்டவெளியிலிவைத்த விளக்கைப்போலவும், பழுத்தவிலையைப் போலவும், கனியைப்போலவும், கீர்மேற்குமிழியைப் போலவும், எழுத்தைப்போலவும், சுழல்காற்றைப்போலவர், பம்பரத்தைப்போலவும், மின்னலைப்போலவும், அறுகுனியிலியைப்போலவும், ஒத்த ஆயையைப்போல், பாயியாய்ப் போனேன், சிசயமில்லா இம்மலவுடலை மெய்யென்றம்பிப் பொய்யனுப்பினேன் காயும் நரியும் பேங்கழுகும் பிடுங்கித்தின்னும் இப்பிணத்துக்கு மணஞ்செய்துபோதையாய்ப்போனேன், பிரத்தியகாரகமான இத்தனுவுக்குச் சுகயகொடுத்துப் பலருக்கும் மகவாய்ப்பிறந்தேன், கோழையுங் குருதிமெல்பும் நாம்புஞ்சதையும் பொருந்திய இவ்வூன காயென்றஞ் ஞானியாய்ப்போனேன், லவணஞ்சலமல்லவென்றும், பான்டம் மண்ணல்லவென்றும், ஆபரணம் பொன்னல்லவென்றும், ஆடு தம் இறம்பல்லவென்றும் சொல்வாருண்டா? அதைப்போலவே தேகமனித்தியமென்றும், பிரபஞ்சம் மாயேர் நிஜாலமென்றும் சொல்வதேமெய்யன்றிப் பொய்யென்று பிதற்றும் பேதையரைப்போலக் கோதாக்குள்ளானேன், மெஞ்ஞானசாதனத்துக்குரிய அரிதானவாயுஷாவினுய்ப் போக்கழந்தேர; காலனைப்போதிவனுபுள் முடியுமென்று காத்துக்கொண் டிருக்கின்றான் நூரியனென்னும் காழியர லாயுனென்னுக் தவசங்களையுண்டு முடிவிற்றன்னையு முண்ணு மொறுக்குத்தப்பி யிவ்வுலகி லியாருமிருக்கவில்லை, சூலிபழுத்தவுடனடியோடும் வெட்டித்தள்ளும் வாழைக்கினையான விவ் வேழ்பையரக்கைகயக் கோழைபுத்தியால் மாழையா

ய்வைத்திருப்பது கலனே; இராஜரீகம் முதலான வ்யாபாரத்தாலும் தேகேந்திரிய மனே விகாரங்களாலும் தேகவாதையாலும் மனேவாதையாலும் சஞ்சலமே மிகுதியாய் வளர்த்துக் கொண்டி வருகின்றது, பொன்னுசை பெண்ணுசை மண்ணுசை யென்னும் ஈஷணத்திரியங்களால் கட்டுண்டு வெட்டுண்டுகட்டுகெட்டுத் தடுமாறித் தலைதெரியாமல் தலைகீழாய்விழுந்துகிதலியாய்ப்போயினேன், ஒருகாளுமும்மைப்போலாவக்தமாயிருந்தறியேன், அஞ்ஞானுக்தகாரத்தாலும்துன்மார்க்க ருதவாதும் மனேவிசசையாலும் பஞ்சேந்திரியவசையிற் சிக்கிச் சொக்கிச் சம்சாரமென்னும் சாகரத்தி லாழ்ந்தும் தாழ்ந்தும் விழுந்தும் எழுந்தும் அலிழ்ந்தும் கரையேறுதற்கோர் துறைகாணுமல வெருகாளா யழுதுக்கொண்டிருக்கின்றேன், பக்தமென்னும் பாசத்தாற் கட்டுப்பட்டேன் மோகூர்த்தத்தையே மறந்துவிட்டேன் ஆகெட்டேன்-அரித்தியமான இவ்விதவாசையால் நித்தியத்தைக் தேடாமல் காசமாய்ப் போனேன், சக்தோஷமோ! அணுவளவுமில்லை அனுபவிப்பதோ, அளவற்ற தொல்லை ஆனந்தத்தரும் நிலையோ, தெரியவில்லை நிலைபிரிவதற் கெனைப்போன்றவர்க்கு மிகவுக்தொல்லை பஞ்சவறிவுள்ள மானிடனுப் பிறக்கும் பூமிக்குப் பாரமான மிருகதுக் கினையானேன் மிருகஜன்மதோர் காரியத்திற்குதவும் காலை, ஒன்றுக்கு மூதவாப்பிணமானேன் மரணமோ, புலியைப்போல் பயங்காட்டிக்கொண்டு முன்னிற்கின்றது மரணத்தை நினைத்துக் கொண்டாலோ, நிடுநிடுடென்று நெஞ்சம்கடகடுங்குகின்றது பிறக்கும்போதுள்ள துன்பத்தைவிட இறக்கும்போ தாயிரம்பங்கதிகமான துன்பமிருக்குமென்பதற்கோர் சக்தேகமேயில்லை, இதுகவனத்தில்வர்தாலோ, இருதயம் பிளக்துப்போகின்றது பிரமக்ஞானமில்லாதார்க்குச் சனனமரணத்துன்பமொழியாதென் றனேகசாஸ்திரங்கள் முறையிடுகின்றது, புருஷஜென்மமாய் நரபதியாய் மெய்ஞ்ஞானத்தையறியும் விவேகியாய்ப் பிறந்தும் அகண்டானந்தத்தைத் தரும்படியான கருணாகியாகிய உமமைக்சரணுகதியடைக்தும் பவத்தை நீக்குஞ் சிவத்தையுபடையும் மார்க்கத்தெரிந்துக் கொள்ளாமற்போனால் இனியெப்பிறப்பில் மெய்ப்பொருளைச்சேர்ந்து இப்பிறவினை நீக்கிக்கொள்ளப்போகிறேன்; ஓ, ஸ்வாமி சிவகாமி சிகவுக்குத்தாயும், விருட்சக்களுக்குச்சலமும், பத்தர்களுக்குத் தெய்வமும், ஜீவர்களுக்குணவும், பிரஜைகளுக்கிராசனும், தரித்திரர்களுக்குப் பிரபுவும், பகலுக்குச் சூரியனும் ராத்திரிக்குச் சந்திரனும, தர்மத்துக்குச் சாத்தரமும் வீரனுக்குத் தைரியமும், வேத்தனுக்குப்படையும், சதிக்குப்பதியும், பதிக்குச் சதியும், தபத்துக்குவைராக்கியமும், திடத்துக்குக் கிரவணமும், சன்மபாசத்துக்கு நிராசையும, ஸ்திரீகளுக்குத்தும், புருஷர்களுக்குக் கல்வியும், கல்விக்குச் ஜீவகாருண்யமும், ஜீவிதிகட்கு உத்தியும், வியாபாரிகட்குக நிலியமும் உலகத்துக்கு மழையும, அணையாயிருந்து விளக்குவதைப்போல அடியேதுவுக்குத் தாங்களே துணையாயிருந்து காக்கவேண்டுமென்றி வேறுவழியில்லை, ஏனெனின் அனேகசாஸ்திரங்களோ வாதித்தும் இஷ்டதேவதையைப் பூசித்தும், பெரியோர்களை சேவித்தும், ஆபாய் விசுவாசித்தும, வறியன்போல் யாசித்தும், பேரின்பத்தையே ஆசித்தும், ஓரநிமையானுமும் சஞ்சலமற் ருனக்தமாயிருக்கியேன், ஆதலால் பிரமமே ஓ குருவான தேவரீரே-என்னாவானக்தக்கடலில் ரமித்திருக்கச்செய்ய வேண்டுமென்று கண்ணீர்விட்டழுது பலதாக்தொழுதுபயபக்தியுடன் நிற்கும்போது கருணாநிதியான ஜெயதேவசுவாமிகள் இவனதிதிவுப் பக்குவமுடையோ னென்றறிந்து மாபுட னைத்துக்கொண்டு ஓ, வேத்தனே உபசாக்த மென்கூறியெனச் சொல்வதால் மதாக்தோன்றுமா? அன்னமென்றலைப்பதால் பசிதீர்க்குமா? பசிதீரென்றதைவதாற் பாபநிவாரண மாகுமா? திபமென் றிசைப்பதா லிருளீங்குமா; நிபாபக்தியால் நானற்றுப்போகுமா; வேதாக்தமென்றிசைப்பதால் சகலசக்தேகங்களு நிவர்த்தியாகுமா? மக்திரமென்றேதலால் சித்தி யுண்டாகுமா? அவ்வதுமெனச் சொல்வதால் பிணிதீர்குமா; குருவெனப்பகர்வதாற் கிருபையுண்டாகுமா; தெய்வமெனச் செப்புதலா லன்புண்டாகுமா; அதைப்போலவே வாசாக்ஞானத்தா லானக்முண்டாகுமாதி ஓ, ராஜசிரேஷ்டனே மோகூர்சையுள்ளவனுக்குமுன்னம் வைராக்கியமிருக்கவேண்டும் எனெனின் வைராக்கியமில்லாக்ஞானம் கிஷ்பியோசனமாய் முடியும் ஆனல்வைராக்கியங்களு மனோனிதமுண்டு அதே தெனின் சாஸ்திரங்களைக் கேட்கும்போதுமா தியம் அப்படியிருக்கவேண்டு மிப்படியிருகவேண்டுமெ பாபஞ்செய்யலேகூடாது புண்ணியமே செய்யவேண்டும் எப்போதும் பகவானேத்தியானிக்க வேமென்று நினைப்பது புராணவைராகியம், விவேகத்தைக்கொண்டு போகும்போதுமாத்திரம் என்னவாழ்வு என்னசுகம் என்னசம்சாரம் எல்லாம் நிச்பியோசனம் பிரபஞ்சம் இந்திரஜாலத்துக்கு சமானமென்று நினைப்பது மசானவைராக்கியம், வேதனை பொருக்க

மாட்டாமல் இனிபுருஷரைப் புணரவேகூடாதென்று நிர்ணயம் பிச்சயஞ்செய்துகொள்ளும் ஸ்திரீயைப்போலக் குடும்பத்திலோர் சமயடம் வருங்காலத்தில் இகபோகங்களில் அல்பமேயன்றி இன்ப மனுபவமில்லாதலால் இவ்வாழ்வைக்கிப் பேசின்பத்தை யடையவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொள்வது பிரகிருதவைராக்கியம், சமசாரத்தில் கலகம்கேரிட இனி யிவர்களுடன் கூடியிருப்பது கூடவேகூடாதென்றெண்ணி நாட்டையடைத்து கோபிமலிட்டால தனியனுபவிருப்பது சலனவைராக்கியம், அக்கிரமஞ்செய்த இவர்களை வெட்டி இரண்டுதுண்டாக்க வேண்டுமென்றோ குரோதங்கொண்டு தன்பிரதிக் நிஷ்டையை முடித்துச் சன்யாசியாய்ப்போவது மூடவைராக்கியம், இச்சைகளான பதார்த்தங்களைப்புசித்துப்போக போக்கியங்களிலமிழ்ந்து சோம்பலின்று இரவும்பகலுமுழுன்று எதிர்த்தலர்களை வென்று யாதொன்றுக்கு மஞ்சாதவனுய்க் கர்வமடைந்திருப்பது திராகுணவைராக்கியம், பரமதெவன் தன்னையடைந்த பிரமத்தினை விஷ்ணுவா லதற்கித்தெரிந்ததால் காரணனே ஆதிசெய்வானென்றும் நீருமுலும் சேமலும் அடிமுடியறியத்தேடிக்காணுதலால் பரமசிவனே ஆதிசெய்வனென்றும் எங்களுடைய பித்தியத்திற்பிரவேசித்தால் காரணருவைத் தொழுதவர்களுக்கே மோகமுண்டென்று தேவதைகளின்ற ஞானிப்பதுமதவைராக்கியம், காரணருருவைதேடி அவரருளாலன்றென்றுணர்ந்த விவருபத்தையும் பிரமத்தையு முணராமல் காரியருருக்கள் போதிக்கும் காரணன்பது பிரத்தியடையும் நிலனில் கமழ்கின்றவைத்திருப்பது அஞ்ஞானவைராக்கியம், புதரித்தியமலபாண்ட தேகத்தை என்றைக்குமழியாமல் வைக்கும்பொருட்டுக் காயகற்பங்களைப்புசித்தும் பிரானவாயுவை யடக்கிஜர தார்த்தவசமாகிச் சோலியத்தரிசித்து முடிவில் குணியபாவத்தை யடைவது கடவைராக்கியம், வேதாந்தசாஸ்திரங்களைச் சத்குரு முன்னிலையில் விசாரித்துப் பிரபஞ்ச மித்தியமென்றும் தான் நித்திய மென்றும் பிர்மமேதானென்றும் - எல்லாம் பிர்மமென்றும் நிட்பப்பிரசங்களுபால் ஞானத்திலசமாரும் ஞானநிஷ்டையைச் சாதிக்காமை மிதுயைத் திருப்பது அபலவைராக்கியம், என்றும் இன்னமபல அஞ்ஞான வைராக்கியங்களினுற்றின்றது இதனும் கற்பகாலங்களிலு மானத்தமடையக்கூடாதெனின் காரணன்றும் மநுமானதமதத்தையே நருன்றி இதத்தையும் சம்மதத்தையும் ஒருகாலுற்ற ராது ஞானியானவன் மனகளத்தில் தனதெயெதிர்த்த வ னெவனுமுமவனை யெதிர்த்துச் செயம்பெறும் அதிருஷ்டப் போலவும் நியாயசபையில் உற்றேர்மத்தர்த்தவைராக்கியம், அநாரியர்மேலதிகப்பிரீதியுடையவனுய் எப்போதுஞ் சாதுக்கள்கூட்டத்தை விடாமலனுசரித்துச் சந்ததம்தான்பிர்மமென்று மனனம்பண்ணி சரீரபாவனையை நீக்கிச் சங்கல்ப விகல்பங்களைப் போக்கிப் பாமாத்தைத்தூளாக்கி அகமுகத்திற் பரப் பிர்மத்தைநோக்கித் தனதைப் பிர்மத்துக்குள்ளாக்கி நிர்விகல்பனுப் அகண்டானந்த நிராமயமான சாகஷி யாயிருப்பது சத்பாவவைராக்கியம், கர்மங்களெல்லாம் குணங்களாற் பிரவர்த்திக்கின்றது தானேகுணதிதின் கர்மபக்தியோகங்களா லோர்பிரயோசனமுமில்லையென்று நிரேதுவாய் ஒன்றையுங்கேட்காவாக்குமௌனமும் ஒன்றையும் நினையாமனமெனனமும் ஒன்றையுமுசிச்சிக்கா ஜிவன்முளனமும் பெற்றுச் சமாதி நிஷ்டாபானுபத வைதமாயிருப்பது அபாவவைராக்கியம், சொல்லாவற்றையுஞ் சொற்பனமாய் நினைத்துச் சுகதுக்கதிதனுய்த் விதியுக்த சுதாருஷ்டனுய் தானேயென்னுக் தனிகபாவமில்லாதவனுய்த் தானே தானுப்ப் பிரபஞ்ச வெத்தனத்தைத் தள்ளிப் பிரவயிக்யவெதுதனமேமெயிட்டுச் சொப்பனத்திலும் இகபோகங்களை நினையாமலிருப்பது ஸ்தாபன வைராக்கியம், சுகதுக்கமயமான சரீரம் பிரலப் தாநினமென்றும் பிரலப்தப்பயனே சுகதுக்கமென்றும் தேகபோஷணையை வீட்டு தேகபிரணாசம் விதித்து விதிநிஷேதங்களைத்தள்ளித் தினமுஞ சுகமும் வந்தாற் சமமாப்பார்த்துச் சகசைதேகக்கனையும் போத்துத் தரிபதிருஷ்டியைமே வியிருப்பது நிடவைராக்கியம, பிரலப்தமென்னும் ஆசனத்தின்மே லிருதியபிருத்தக்கொண்டு ஞானுக்கினியால் அஞ்ஞான ஆபாணவிகேபாதிகளைப் பஸ்ம மாக்கிக் காலபயத்தை நினைக்காமல் பித்தன் உன்மத்தன் நிசு இராஜன் சுபாவத்தைபடைத்து நிர்த்தொந்தனுயிருப்பது விச்சிரமவைராக்கியம்; ஆலஸ்யம் நித்திரை நிந்தாஸ்துதிலையிட்டுத் தேகன்மரணகெட்டு அகண்டசிரவண மனனங்களாற் பூர்த்தியடைந்து பரமாத்மாவி லேக்யமாய் மக்னமாருப்பது சம்மதலைவாக்கியம்; பேரிடிவீழ்ந்தாலும பயப்படாமல் தானவிநாசன்-அவிசேவன்-அதுலன் - அசலன்-அனுமயன்-பரிபூரணன்-ஆகலால் எனக்குமரணமேது, ஜனனமேது, பாவமேது, புண்ணியமேது, ரோகமேது, மோகமேது, எனக்குள்ளாகவே இப்பிரமஞ்சம் முழுமித்தையாயுதித் தொடுங்குன்றதென்று நிர்சலனமாயிருப்பது விசார வைராக்கியம்; யாதொரு வியாகுலமுமில்லாமல் பிர்மம் நிர்வசன்வனுதி அதற் கேதுபாதியென்று நிர்பந்த நிர்ணயத்தனுய் அமிக்கிய சுபுத்தியுடையவனுய்ப் பிர்மம் நிர்விகாரம் எக்கேதுவிகாரம் என்று கல்பகாமருபத்தைக் கெடுத்துச் சுயம்புவாய்ச் சாவகாசமாய் ஒரே நிதானமாய் நிவாததிபம் போலவும் நிஸ்தரங்கசமுத்தியம்போலவும் இருப்பது நிர்வாணவைராக்கியம்: என் தலைகளான வைராக்கியங்கள் சாஸ்திரங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றன. இது ஞானயுக்தி வைராக்கியம்; இதனுல்வன்று லாபபாக்கியம், வன்று லாபத்தால் வரும் சிலாக்கியம், சிலாக்கியத் தரும் மேலானயோக்கியம், யோக்கியர்க் குணாக்கத் தகுந்தது மகாவாக்கியம், மேற்சொனன ஞானவைராக்கியங்களன்றி மற்ருவைராக்கியங்கள் விட்டடம்பரம் உத்கண்ட கல்பகம் என்னும் சொல்லப்படும் எதேது மனுவாக்குக்குக் கோசரமாயிருக்கின்றதோ அதுகளெல்லாம் கற்பிதமென்றே நினைக்கவேண்டும், மனுவாக்குக் கோசரமாய் வேதாந்திதமாய் மூவரும் தேவரும் மற்றியாவர்றும் போற்றும் பொருளானதெதுவோ! மூர்பாவத்தைக் கொடுக்கும் வஸ்துவெதுவோ! அதுவே சத்யஞ்ஞானக்ர நித்ய நிர்மலமாயிருக்கும், பரப்பிர்ம மென்றும் ஈசப்பிர்மமே ஆதிதெய்வமென்றும் இதிலேயப்பட்டவர்க்கே அனக்கமென்றும் ஆனக்கமேமோகமென்றும் சொல்லப்படும், சத்சிரனைத்தைப் புசித்துத் திருப்தியாகும் சம்காரபட்டினைப்போல ஞானரசனையான பிர்மானந்தத்தைப் புசித்துத் தரிவபூமிபில்வசித்து சனென்பது கசித்துத் தேகேந்திரியங்கள் மூடித்து பரப்பிரமத்தி லேக்யப்பட்டு இனேப்பாதி யிருத்தலும் எழுதலும் மறந்து பிர்மானந்தம் நிறைந்து நடத்தலும் பேசலுங் குறைந்த தேகாபிமானத்தையும் துறத்து சொல்தனுய்ச் சலோபட்சிக் குணவாகியும் எங்கும் தெளபிராசமாய் நிறைந்திருக்கும் சத்சிரனைப்போல உனக்குள்ளே குளிர்ச்சியடைந்து அத்தக்கரணுதிகளுக்குஞ்சீவதனத்தைத்தாது குறையாமல் பரிபூரண ஸ்வரூபமாகிப்பிரபஞ்சமயமாகாமல் அதிருப்தனுயிருப்பாயப்பா! வென்றுசொல்லும் பரமாசாரிய ராகிய ஜைநதேவஸ்வாமிகளின் இவ்விய திருவருட்டாமரைகளிற்பணிந்து இருநண்களையு மனிக்கு இவரேபரமேசுவரனெனத்தணிந்து தானென்னுமகங்காரத்தணிந்து ஓ! என்சத்குநாதனே மதாமோதிகளையுரைக்கும் வாயனை இவ்வுலகுள்ள சகலருமத்தர்த்தாயனை என்னைப்போன்ற எளியோர்களுக்கு மிகவும்கேயனை இப்படிக்குப் பதார்த்தமாய்ச் சொல்லி பின்னலாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினுல் முழுமூடனுகிய அடியேன் தெரிந்துக்கொள்வ தெப்படியென்று இராஜன்பிரார்த்திக்க அதற்கு ஜைநதேவஸ்வாமிகள்

ரோ எளியோர் வலியோரென்கிற பாபகரு மத் நீர்க்கும் சத்திபலியாகாபதிலவப்போலவும் சகரும் சம்மதிக்கும் சம்மதமான ஞானமார்க்கத்தைத் கண்டிப்பாயுரைக்கவேண்டுமென்றி பத்தியில் சகலருக் குஞ் சமமப்பாடையாத ஆகாஷப்போலவும் சுயெறும்தமூலான ஜீவர்களிடத்துச் சமபாவம் பார்க்காத அஞ்ஞானியைப்போலவும் தன்மக்கள் பிரர்மக்களென்று நிசுக்ஷணத்தித் துவிதபாவமாப்பார்க்கும் அத்தனிப்போலவும் பிர மானம் தனமானமென்று நீசவாப்பாயினைப்போலவும் தன்னீவீனப்போலவே அன்னியஜீவர்களைப் பார்க்கா அசடனைப்போலவும் பூதி ஷைக்குமநிதத்து தானேனக்குக் காதுகொடா அனிலே நியைப்போலவும் மணநிலொன்றும் வாக்கிலொன்றுமா திருக்குஞ்சோநிலைபோலவும் சைவமே முக்திய மென்றும் வைஷ்ணவமே பிரதானமென்றும் சொல்லக்கூடாத எனெனின் ஏதிரம்ஞானிகளின் மார்க்கம் ஏதிரம்மிதக்காணபிருந்தும் ஜாக்கிரத சொப்ன சுழுப்திதுரியம் தரியாதிதமென்னும் ஓத்தவஸ்தைகளும் சகலஜீவர்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கின்றது.

இவ்வவஸ்தைக ளோக்தையும் சத்குருமுன்னிலையில் கன்முவதிசர்சித்துத்தெளிந்தலெழிய ஞானமார்க்கம் தெரியாது ஞானமிலாதவர்க்கு ஜனனம்ப தற்றுப் போகாது சனென்ப தற்றப்போவதே ஞானிமான் துரைக்குந்தரும் ஞானமில்லாப் பத்தியும் தெரியும் ஞானமில்லா வைராக்கியமும் போக்கியமும் ஞானமில்லாத்தியானமும் மோனமும் தர் பிரபோசனமும் கொக்காது மோகந மென்பதை லேசிலடைபதற்கு ஞானவைராக்கியங்கள் முத்தியமாய்வேண்டும் அதாவது அனுமுகல் பிரமாண்டபரியந்தம் பிரமமேயிதைத் நிருக்கிதமென்றும் பரிபூரணமாகிய பரப்பிரமத்தையினை சனென்பது வேறில்லவே இல்லையென்றும்-என்றும் திருப்பது பிரமமென்றும் சனென்னும் அகம்பாவத்தையும் ஏனதென்னும் மமபாவத்தையும் கலையே டுக்காமல் தனனியுண்ணும் சர்ப்பத்தைப்போலப்புசித்துவிடுவது பூரணவைராக்கியம், சானத்தலத்தும் இனியான பிரபஞ்சத்தைச் சுத்தமாய் மித்தையென்னி ஸ்திரியாதி போகங்களைக் காததினெச்சத்தைப்போலெண்ணி மனதில் வருதிற நினப்புகளையெல்லாம் மாப்த்துக் காமக் குரோதிதென்னுங் கன்வரா அடியோமெம் வெட்டிச்சாய்த் துக்குமம்பத்தை வித்திசெய்யவேண்டுமென்கிற ஜீவேச்சையைத் தேய்த்து ஞானத்சமுத்திரத்தில் கருவிகரணுதிகளைத்தோய்த்துத் தன்னையறிந்து பிர்மமாத்திரமா யிருப்பது எ

சொல்லுகிறார் ஓ! அரசனே பிரஜைகளுக்குள்ளரை னே நிர்மாணத்தத்தை விரும்பினவன் முன்னம் சகு ணமாகிய திரிமூர்த்திகளேயாவது நிர்குணமாகிய மரப் பிரம்மத்தையாவது அன்பாயுபாசிக்கவேண்டும். இதனு லக்கினியில் விழுந்தசருகைப்போலச்சதல் அகாமியபா பங்களும் பஸ்மமாய்ப் புண்ணியப் பேறிடும்.

இப்புண்ணியமேலிட்டால் அகித்தியமாகிய சம் சாரம் துன்பமய்த் தோன்றுவதன்றி நித்தியமான மோக்ஷமார்க்கத்தைக்காட்டும் சத்குருதரிசனம் கிடை க்கும் அந்தச் சத்குருநாதனுக் கன்புடன் பணிவிடை செய்வதால் பெரும்காற்றுற்றிதறிப்போகும் மேகத் தைப்போலச் சஞ்சிதகர்மங்களெல்லாஞ் சிதறுண்டு போம் இதனு லதிகசந்தோஷமுண்டாகும், பின்பாசா ரியாருபதேசிக்கும் மகாவாக்கியத்தை ஏகத்தஸ்தானத் திலிருந்து தைலதாரைபோற்றியானிக்கவேண்டும் இ தனுற் காற்றில்லாவிடத்துள்ள தீபத்தைப்போலச்சக ல சஞ்சலங்களும் நீங்கி ஏகாக்கிரசித்த முண்டாகும். பிறகு சத்குரு முன்னிலையில் தேகத்தையும் இதனுளி ருக்கும் துவார்க்களையு மிதனுளுலாவும் வாயசத்தை யு மிதனிலிருத்துதிக்கு மத்தக்கரணங்களையு மிவைக ளையெல்லா நானுவென்றிருக்குஞ் ஜீவனையு மிதனுக் காதாரமான சுத்தசூன்னியமாகிய அஞ்ஞானத்தையும் ஜாக்ராவஸ்தையில் கருவிகளின் கேஷ்டையையுஞ் சொப்பனத்தில் மனக்கூத்தையும் சுழுப்தியிற் சூனிய த்தையு மழித்துகொண்டிருக்கும் சாக்ஷியாகிய தானும் இப்படியே சராசரங்களிலுஞ் சாக்ஷியாயிருக்குஞ் சர்வ சாக்ஷியாகிய பிரமமும் ஒன்றே யெனக்காட்டும் மகா வாக்கியார்த்த சிரவணஞ்செய்யவேண்டும் இதனுற் சு நியோதயத்தால் நீங்குமிருளைப்போ லஞ்ஞானம்நீங்கி ப்பேரும்,பின்பு தேகமனிதியம் நாம்நித்தியம் இந்திரிய ங்கள் அக்ஷயம் காமாதிகுணயம் அந்தக்கரணஞ் சல னசுபாவம் நாம்நிர்சலன சுபாவம் வாய்வுதேகத்துக்கா தாரம் நாம் சமஸ்தத்துக்கு மாதாரம் ஜீவன் நானென் னும்பாவம் நாம் நானற்றபாவம் அஞ்ஞானம் சுத்த சூன்யம் நாம் அகண்டபரிபூரணமென்று மண்டூகத்தின் கண்டதைப்போலவும் சிகக்களிஞ் சையைப்போல வும் மானிடர்க விருதயத்தைப்போலவும் சதாமனனம் பண்ணவேண்டும் இதனுல் நிர்ப்பாவனின் வாதியின் சந்தேகமற்றதுபோலச் சகலசந்தேகங்களுந் தலைபெ டுக்காதசாரும், பிறகு தேகாதிகள் நாமல்லாததால் மைக்குத் தர்மாதர்மபந்த மோக்ஷஜாமனம்கள் முக்கா லத்திலுமில்லை பலதளிகளுங்கூடி வெள்ளமானது போலச் சகலசாஸ்திரகளின் கூட்டமே சர்வசாக்ஷியாகி ய பிரமமென்றும், பிரமமேசாகஷி ஸ்வரூபமாகிய கா னென்றும், ஜனனமில்லாவெனக்கு மரமேதென்றும், ரூபமில்லா வெனக்கு விகாரமேதென்றும், சங்கல்பமி ல்லாவெனக்குவி கல்பமேதென்றும், மானமிலலாவெ னக்குப் பயமேதென்றும், எங்கும் பரிபூரணமாயிருக் கும் எனக்குத் தேசமேதென்றும், முக்காலத்திலு மோசரியல்பாயிருக்கும் எனக்குக்காலமேதென்றும், எ ன்றைக்குமழியாமலிருக்கு மென்பால் முன்னும் பின் னும் மித்தையான இந்திரசால வித்தையைப் போன்ற இப்பிரபஞ்சம் முழுமித்தையென்றும், என்று மழியா திருக்கும் பிரம்மமே நானென்பதற்குச் சந்தேகமே யில்லையென்றும், நிடமாய்நிதித்தியாசனத்தற் றெளி ந்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இதனுல் தீபமேற்றியபின் சர்ப்பபயம் நீங்கிப் பழுதையென்று காலாற்றள்ளிவிலகுதுபோலப் பிரப ஞ்சம் மெய்யென்றும், தேகந்தானென்றும், பந்தமோ க்ஷங்களுண்டென்றும், கிணக்கச்செய்யும் விபரீதமா வகின வொழித்துபோம்; பிறகு தேகமிருந்தாலென்ன, மரித்தாலென்ன, காட்டிருந்தாலுங் காட்டிலிருந்தா லும், பிரால்ப்தாநினமான இன்னலம் சுகதுக்கமும், துக்கத்தையும், அநுபவித்தே நீக்கவேண்டுமென்றும், பலதரமிச்சித்து நினைத்தாலும் வாராது வாவேவாரா பலதரம் வேண்டாமென்று விக்ரகித்தாலும் போகா து போகவேபோகாதென்றும் நிச்சயவாய் சகல இச் சைகளுமற்று புற்றினுள்ளிருந்து புறப்படும் சகலப் போல உள்ளத்திலிருத்துதிக்கும் சங்கல்பங்களே இந்தி ரியங்களின் வழியாகச் செல்லாமல் மீனையுண்ணுங் கொக்கைப்போலுண்டு இச்சையென்னும் மலிவிரிந் குக்கின்றபென்னும்மச்சங்களையெல்லாம் காசஞ்செய் துதிச்சையின்வழியால்மனதைச்செல்லாமல்நிக்கிரகத் து நின்றாங்க சமுத்திரத்தைப்போ லசைவற்றுக் கூ டஞ்சப் பிரம மாத்திரமாயிருப்பதுசமாதியென்றுசொ ல்லப்படும், இதனும் சுழுப்தியிலுண்டாகுஞ் சுகத்தை ப்போலக் கண்டானந்தமுண்டாகும் இப்போக்கொத்த எல்லை இல்லாச் சுகானந்தக்கடலிற்படித்து தன்னை மறந்து தலைவணிற்கலந்து நிற்குதேசாதிகளிறந்து நி ருக்குல்லருபத்திற் களைத்து எங்கனும் நிறைந்து மூ கபாவத்தையடைந்து தானின்னனென்றுந் தெரியா மல் சுத்தாசுத்தத்தையுங் குயிமால் பேசுவது மூண் டாகும். தேகாதிகளை அசைவதனிற்றினவனுக்கு நி த்திரானந்தம் வந்தடைவதுபோல் தூய திருஷ்டியை மேவிப் பிரமாத்திரமா யிருப்பவர்க்கே ஆனந்தோதா யமாகும் நித்தியானது தன்னைமறக்கச் செய்வது போல ஆனந்தநித்தினை உன்னைமறக்கச்செய்யும் மீமு க்காலத்திலும் முக்தனுகவேயிருக்கின்றாய், இனிமேற் சங்கைசெய்வாயானும் பர்தத்துக்குட் பட்டப்போவா ய் நிருணங்களும் நிருணசேஷ்டைகளும் பஞ்சத தங்களும் பஞ்சகர்த்தர்களும் மாயையால் நிர்மாணிக் கப்பட்டு மாயையோ, மித்தையால் நிர்மாணிக்கப்பட் டது நீயோ, சர்வசாக்ஷி இவைகளையெல்லாஞ் சாட் சியாயிருத்தியிற உனக்குமாயையும் நிருணங்களும் பஞ்சபூத விகாரங்களும் ஒருகாலத்திலுமில்லை நீ பிரு திவி-யப்பு-வன்னிவாய் வாசகங்களையும் நிதைத்திருத் தும் பிரமமேயாம் இவ்வித வைக்கியார்த்தவிசாரணத் தினலேயோனென்னுஞ் சிவபாலவொழித்துபோமென் னிற பற்பல வேதாந்தாகசியங்களுந் தானாகி, பூபதி யே இத்த அநுபவமே நான்குவேதத்திலும் விசிஷ்டச

லேசம் சஞ்சிதகர்மங்களாய்ப்போகும்நாசம் தன்னை மறக்கச் செய்துவிமெய்பார்! நிர்மோபதேசம் சகல பற்றக்களுமற்றுப் போரும்படிச் செய்யும்பார் சாதா க்கள்நேசம் இவ்வளவு மேன்மையானதுபார் குருவி சுவாசம் ஓ! இறைவனே தேகமேதன மூடசடம் நீ நிதியக்கு னுசேதனம் தேகம்கண்டி நுபகாமம் நீ ஆகண்ட பரிபூரணநிரூப நிர்காமம் தேகம் விகாரம லதுக்கம் நீ நிர்விகார நிர்மானானந்தம் முக்தனுவனை க்கேனினிதேகாபிமானம் உன்னுடைய நுபமென்றை க்கு மெரேனிதானம் உன்னேயிப்படிபார்செய்யப்பா. நிறுர்கள் சமாதானம் உன்னுடைய நுபமியாராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய மோனம் இதுவே வேத முடிவான யதார்த்த ஞானமற்ற வைதனெல்லாம் மூடஞ்ஞானம் மூலாவத்தை யடைந்திருப்பதே பிரபத்தியானம் தற் கதத்தமற்றிருப்பதே ஆசாரியருக்களிக்குந் தானம் நானென்பதற்றவர்குமுண்டோ சமம் நானற்றபிரம் நானியே மூவர்க்குஞ் சமானம் நானற்றபிரம் நா னியே மூவர்க்குஞ்சமானம் நானற்றபேர்க்குண்கோ தாதிகளின் சன்மானம் ஓ, மன்னனே தேகத்தைதடப் பிப்பது நிரணமேகடப்பிப்பதுநீயன் ஜீவனேனக்க ச்செய்வ தாத்மக்ஞானம்ஆதலால்தேகாதினேரானல் லவென்றேயிருக்கவேண்டும்,பிரால்ப்தாநினமான இத் தேகத்தைக்குறித்துனக் கானென்ன? தேகாபிமானத தையின்முடன்விட்டிவிடு உன்னேயே நானுபாராக்கு பார்தனக்குளாராய்பவர்க்கேஎல்லைபற்ற ஆனந்தமுண் டாகும் தேகாதிகளே அசைவதனிற்றினவனுக்கு நி த்திரானந்தம் வந்தடைவதுபோல் தூய திருஷ்டியை மேவிப் பிரமாத்திரமா யிருப்பவர்க்கே ஆனந்தோதா யமாகும் நித்தியானது தன்னைமறக்கச் செய்வது போல ஆனந்தநித்தினை உன்னைமறக்கச்செய்யும் மீமு க்காலத்திலும் முக்தனுகவேயிருக்கின்றாய், இனிமேற் சங்கைசெய்வாயானும் பர்தத்துக்குட் பட்டப்போவா ய் நிருணங்களும் நிருணசேஷ்டைகளும் பஞ்சத தங்களும் பஞ்சகர்த்தர்களும் மாயையால் நிர்மாணிக் கப்பட்டு மாயையோ, மித்தையால் நிர்மாணிக்கப்பட் டது நீயோ, சர்வசாக்ஷி இவைகளையெல்லாஞ் சாட் சியாயிருத்தியிற உனக்குமாயையும் நிருணங்களும் பஞ்சபூத விகாரங்களும் ஒருகாலத்திலுமில்லை நீ பிரு திவி-யப்பு-வன்னிவாய் வாசகங்களையும் நிதைத்திருத் தும் பிரமமேயாம் இவ்வித வைக்கியார்த்தவிசாரணத் தினலேயோனென்னுஞ் சிவபாலவொழித்துபோமென் னிற பற்பல வேதாந்தாகசியங்களுந் தானாகி, பூபதி யே இத்த அநுபவமே நான்குவேதத்திலும் விசிஷ்டச

ங்கிதை, சூதசங்கிதை, பகவத்கீதை, ஆத்மகீதை, ராமகீதை, உத்தரகீதை, நிருகீதை, குருகீதை, பாண்டவகீதை, பிரமகீதை ஆஷ்டவக்கிரகீதையிலும், வேதவியாசருரைத்தை பதினெட்டுப் புராணங்களில் தக்ஷிபுராணங்களிலும், கன்குவிஷட்ணு புராணங்களிலும், உபயபிரமபுராணங்களிலும், சூரியபுராணம், சந்திரபுராணங்களிலும், கணபதிபுராணம், சக்திபுராணம் முதலான புராதனபுராணங்களிலும் சொல்லியிருக்கிறதைத் தப்பென்று மதபேதத்தால் நிரஸ்கரிப்பவர்களுக்கு சர்வாதிகாரமே பிராப்தியாருமென்றறைத்து இராஜன் முதலானவரும் நம்பும்பொருட்டு ஸ்ரீகாகவிசுவநாதர் சன்னிதானத்தின் முன்சென்று முன்னம் ஏகாம்காரயணம் அவிதம் நான்றியெனச் சத்தியஞ்செய்ததுபோலவே ஏகம்பிரம்மம் அவிதம் நான்றியெனச் சத்தியஞ்செய்தமாத்திரத்தில் ஸ்ரீ காசிவிசுவநாதரும் விசாலாட்சியம்மையும் திருக்கோயிலிலிருந்து பலரும்பார்க்க வெளிப்பட்டு இதுவே வேதமுடிவான யதார்த்தமென்றறைந்து ஜெயதேவருக்குப் பல ஆசீர்வசனங்கள் புகன்று அந்தர்த்தானமானார்.

உடனே பகவான் கருடவாகனருடசரய் லட்சுமிசமேதராயங்கெழுந்தருளி ஜெயதேவை ஆலிங்கனஞ் செய்து இதுவே இதுவே என்வாக்கினுரைத்த பகவத்கீதாபிரமாணம் இதுவே சத்தியம் இதுவே சித்தியமென்றறைத்து மறைந்துபோனார். அப்போது கதாதி முனீசுவரர்களெல்லா மங்கெழுந்தருளி இதுவே வியாசருரைத்த பாகவதத்தினக்ரங்கமெனறுரைத்து ஜெயதேவர்மீது புஷ்பங்களேயிறைத்து ஜெயஜெயவெறைத்துக்கொண்டே மறைந்தார்கள், பின்பு இராஜனும ஜெயதேவர் பற்றவர்களும் வாரணசியிலிருக்கும் பல்லிதர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் நாட்டையடைந்து பிரமிஷடையி லெழுந்தருளி ஆனந்தமாயிருந்தார்கள், ஓ, சித்தர்களே இன்னம் ஜெயதேவர் சரித்திரம் மதிநியில்லாதபடியால் முடிவுபெறவில்லையென்று காபாஜிசித்தர் திருவாய்மலர்ந்தருள உத்தவசித்தர் முதலானவர்களும் வணங்கி ஆ, ஆ, என்ன ஆனந்தமானகதையைச் சொன்னீர் நிச்சரிதையைக்கேட்டுக் களிம்படையாதவர்களு முண்டோ? வெள்ளிற பற்பலவார்த்தைகளாடி உத்தவசித்தர் நாபாஜிசித்தனைவணங்கி ஓ, மாதேவனே ஜெயதேவஸ்வாமிகள் கைகால்கள் வெட்டுண்ட காரணமேதோ; தெரியச் சொல்லவேண்டுமெனப் பணிவாகக்கேட்க, நாபாஜிசித்தர் தக்காராம்சரித்திரத்தில் இதன்விபரம் வருகின்றதெனச், சித்தர்கள்வணங்கி ஓ, சுவாமி உண்மையான பிரம்ஞானந்தெரியாமல் சிலர்விஷ்ணுவே பரதெய்வமென்றும் சிலர் பரமசிவமே ஆதிதெய்வமென்று மூ

ரைக்குங்காரண மேதென்றுபணிய, அதற்கு காபாஜிசித்தர் சொல்லுவார் முக்குணங்களில் சாத்தகுணம் முதன்மையாதலால் சாத்தகுணனன விஷ்ணுவே பரப்பிரமமென்றும், பஞ்சபூதங்களில் பிருதியம்மனனன பிரமாவினும் ஜலாம்மனன விஷ்ணுவினும், தெய்வாம்மான பரமசிவமே மேன்மையானதால் ருத்திரனே பிரமமென்றும் சொல்லப்பட்ட தானுமும் விஷ்ணு பரப்பிரம்ம சொரூபம் பரமசிவம் பிரம்மமென்றும் சொல்லுக் காரணம் சாத்தகுணத்திற் பிரதிபலித்த பரப்பிரம்மமேவிஷ்ணுவென்றும், தமோகுணத்திற் பிரதிபலித்த பரப்பிரம்மமே சதாசிவமென்றும், வேதாத்தங்கள் முறையிடுவதால் இருவரையும் ஒருவரென்ற சொல்லத்தரும், இச்சரித்தகதைகள் இனியுலகுக்கும் கபிர்தாஸ்முதலானவர்களுடைய சரித்திரங்களால் சிவாரணமாகுமெனத் திருவாய்மலர்ந்தினியுங்களாசீர்மங்களுக் கெழுத்தருளுங்களென விடைகொடுத் தனுப்பிப் பிரமானத்தத்திற் படித்திருக்கார். இத்தச்செயதேவர் சரிதநிரத்தை அன்புடனனுதினம் பாராயணஞ்செய்வோர்களும் சிரவணஞ் செய்வோர்களும் வாசுதேவன் மகாதேவன் கருணையும் பிரமக்ஞானமும் சாத்தகுணமும் அஷ்டஐசுவரியமும் பெற்று சுபமங்களத்துடன் வாழ்வார்கள்.

பிரேமாபதேச ஆத்மியாயம் முற்றிற்று.

சிவபத்தர்வாக்கியம்.

விருத்தம்.

ஆஞ்சலென்றகரதலமூய் கணபணகங்கணமும்
ஆனக்கிசைத்தபுலியுடையு மம்புலிச்சென்சடையும்
கஞ்சமுண்டமணிமிடறு முன்னுலுமார்பும்
கலக்கிழ்வெண்ணீற்றெழுனியு மறிமானுமழுவும்
கஞ்சமலர்த்தேவடியுங் கருணைமொழிமுகமும்
காமனியன்றெரித்தநிருக் கண்கணொருமூன்றும்
பஞ்சடிதூடமடக்கையொப்பனபாசனுமாப்
பால்வண்ணவுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே.

என்றுரைத்தபதிக்கவர் சதியுரைத்தவாக்கியம்.

விருத்தம்.

ஆக்கையெனும்புழுக்குரம்பையணுகாவினையாப்பொரு
அருளொளியைப்பராபரத்துக் கப்புறமாபரனை ஈ
ஈக்கமதுமயிர்மூனுக்கு மிடமறகின்றிலக்கும்
சினைக்குகின்றபெருவெளியைனவிலெழுஞ்சுடரைப்
பாக்கியங்கள் செய்தனந்தக் தவக்குறைகண்முடிகளும்
பழவடியார்க்கருளுதவும் பசுந்தணரைப்பகத்தை
வாக்குமனவீசற்பகத்துக் களவுபடாவொன்றை
மாசற்றபெருவெளியை ம்னவெளியிலடைப்பம்,

வாழி.

சந்தவிருத்தம்.

பூமிமுதலைம்பூதம் பூரணமர்வாழ்க
பொறிகளோர்துதெரியிலரும் புண்ணியர்கள்வாழ்க
காமிங்குதழிசெய்ஜய தேவர்புகழ்வாழ்க
கற்சரிதையைச்சொல்லுகாபாஜிவாழ்க
நேமிபுகழ்மாரிமுத் தப்பிரம்மம்வாழ்க
நீடுமிச்சரிதைதனைக் குதவினர்கள்வாழ்க
ஆமிக்தசதுர்வேத சித்தாந்தசபையோ
டருள்வாக்குவேங்கட தாசனும்வாழ்க.

ஜெயதேவஸ்வாமிகளின் சரித்திரம்
முற்றிற்று.

கடவுள் துணை.

ஓம் முருகன் துணை.

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்

கபீர்தாஸ்சரித்திரம்.

அதி - கவி.

காயாகட்டிற் பிறக்காதோன் தலையினம்பேர் பிறக்காதோன்
மாயாவிலாசத் தனைக்கடந்தோன் மனையாடன்னே யயலாவுக்
காயாசமிலாதடியார்க்கா வளித்தோன் தனுசன்றலையரிந்தோன்
தூயோன் கபிரானந்தனை நாந் தொழுது வினைக்கு விடைகொடுப்பாம்.

க - வது—கபீர் - உற்பத்தி - அத்தியாயம்.

திருமால் சக்கரத்தைப்போல் லீவ்வுலகைச்சூழ்ந் திருக்கும் - திசைகள் வீசும் - கடலிலிருந்து, சூரியோதயமானதே உத்தவனித்தர் முதலானவர்களும் (திவ்வியமானசுத்தபாகா நதியில் ஸ்நானஞ்செய்து, ஜபதபங்களே முடித்துக்கொண்டு, கபீர்தாஸ் முதலான பிர்மஞானிகளின னுசரித்திரங்களே வடமொழியிற் செய்து, அதனு லீவ்வுலகிலுள்ள - மானிடர்களே-ஈடேற்றும்-பிரமசம்பனனை - திரிகாலங்களேயுணர்ந்த- காபாஜி தித்தரிடம்போ-யவருடையதிருவருட் கமலச்சரணங்களுக் கனந்தம் வந்தனஞ்சொ, ஓமாதவனே, சுகாவதார னை-கபீர்தாஸ் சரிதையைத் திருவாய் மலர்ந்தருளி-எங்களேப் புனிதராக்கு மையாவென்று-வணங்கினிற்க;

காபாஜிசித்தர்-அதமுமுகமுமலர்ச்சகஸ்த்காரமான ஆக்னேய சக்கரத்தில வளியையேற்றி-ஒளியைப்போற்றி-ஒளியுற்றிசிய மென்றகற்றி - பரவெளியாகி ஆனந்தமாத்திமையிருக்கும் சித்தர்களே! எனக்குக் தபசுதர்களே! ஸ்ரீயைப்பூதேவரையும் மற்றியாவரை [illegible] வீழுங்கியுமிழ்ந்த மாயையைக்கடந்த சுகப்பிரம்மரி [illegible] னவதாரத்தைக்கேட்டனேம் களியாதவரு முண்டோ? [illegible] தன்மர்களே, மிகவுங்கன்யர்களே; தேகமென்னுமீனபூமியில்-விஷயக்களென்கிற பதார்த்தனேயும் [illegible] ந்திரியக்களென்கிற விராட்னேயும்-அம்பக்கரைக்களென்கிற-தேஜோநிபதிகளேயும்-ஏழுஸ்வங்களென்கிற சுவங்களேயும் மற்றுள்ளங்களென்கிற பிறகிருதிகளேயும்-மானுஷ்மானங்களென்கிறதங்களேயும்-இச்சையென்கிற சாரதிகளேயும்-ஜீவத்வமென்கிற அரசனேயும், ஞானமென்னும் பாணத்தைதொடுத்து - கண்டதுண்டங்களாகும்படி வீடித்து-தனதெதிரில் வராமற்கெடுத்து-அனேக்தத்தை யடக்கி ஆத்மாராத்திராமாகிருக்கும்-முத்தர்களும்-பாசமென்கிற நாட்டைவிட்டு-ஆசையெனுகிற வீட்டைச்சுட்டு-காமமென்கிற விந்திரீயங்களிங்கி-நிர்க்காமமென்கிற ஸ்திரீயுடனேங்கி-நீர்தலென்கிற மார்க்கத்திற்சென்று-ஏகாக்தமென்கிற வனத்தினில்கின்று-கடஸ்தபிர்ம்மமேதானுகிதேவாதிகளுக்குக்கோனுகியிருக்கும்) சுத்தர்களும் வ்ருஷ்டிடமாகிய சகலரும், புகழும் படியான-கங்காநிமாரியகாசிதேசத்திலிருப்பவர்பாவிகளேயிகவும் வெறுப்பவர்-சஞ்சலமானதை - மறுப்பவர் மேல்விழுந்தடிக்கப் பொறுப்பவர்-நித்யசத்ய - நிர்விகார நிராங்கார வஸ்துவாகிய பரப்பிர்ம்மந்தை பரிசுத்தமனதுடன் - ஐக்யலேஷயுமிடையாரு அன்புடன்-தியானஞ்செய்பவர் * மோசலமாமுனிவாரலேம்படுத்தி தூலுக்கர்குலத்திலுற்பவித்தவர் - கமால்மன்னும் பேருடையவர்-விசாலமான விடைய்பவர்-தான் ஜீவஜிம்ஸைசெய்யும் துர்க்கர்குலத்தி லுற்பவித்திருக்கும்- கன்னியிர்போல் மன்னுயிரைப்பார்க்கவேணுமி-எக்கே

* மோசலமாமுனிவாரா லேம்பட்டவர்களே மோசல் மான்கள்.

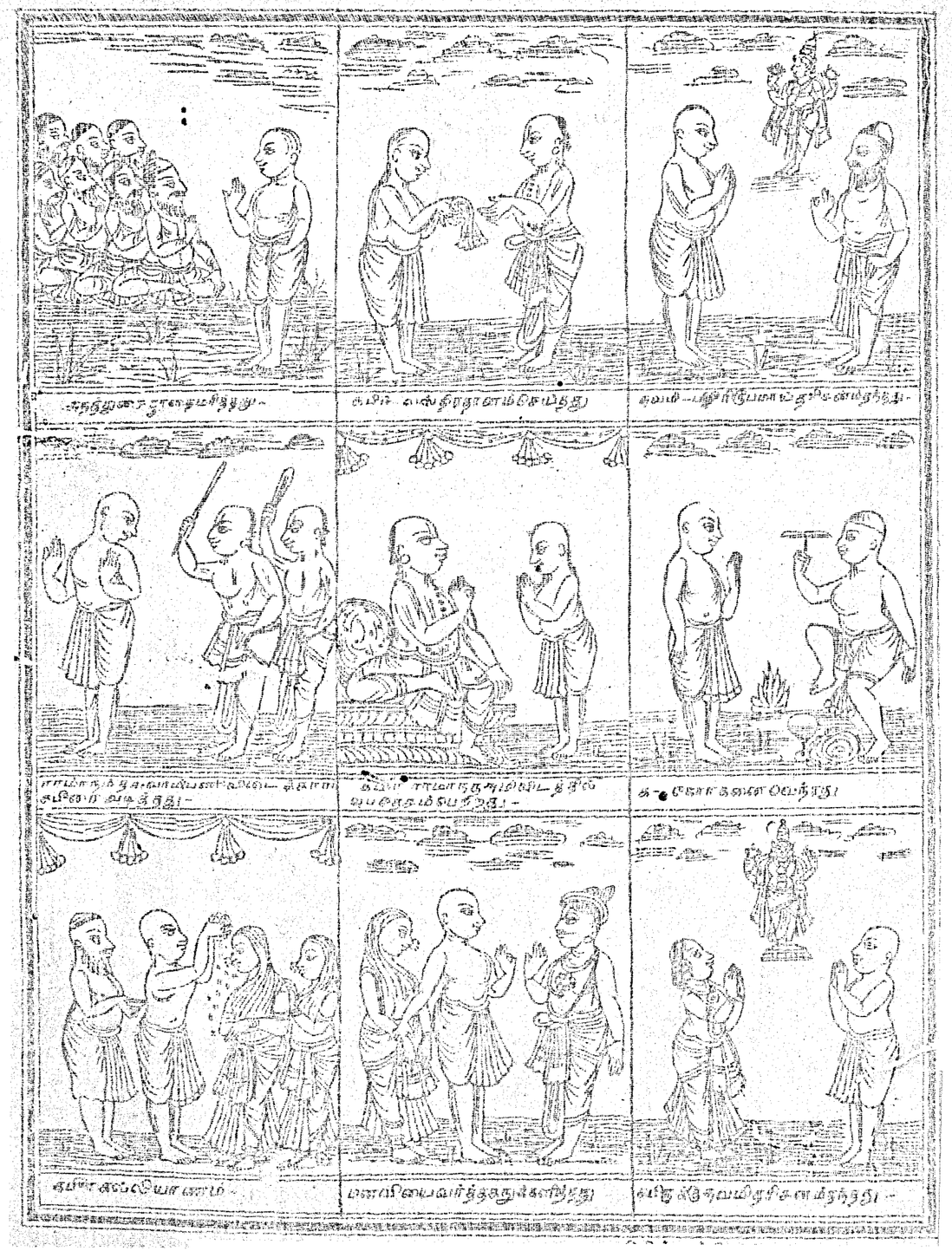

ரமுங்கடவுளைப் பழிப்பண்ணி-நமதுஜீவனம் ஜீவ இம்ஸையில்லாமல்-எத்தொழிலால் கடக்கு-மென்றுயோசித்து-வஸ்திரம் நெய்துதொழிலிலே கலமென்றுணர்ந்து-ஸ்ரீமூர்த்தி நெய்வோருடன் நேசித்து யாவர்க்கு மிதுகல்ல தொழிலென்-றுபதேசித்து வேறுதொழில்களைத் தூஷித்து-கல்லையோடணிவஸ்திரத்தைச் சந்தோஷித்து பீதாம்பரம் நெய்தோளைப்பூஷித்து-பரப்பிரம்மசங்கீர்த்தனங்களைக்கோர்த்து காணயமாய் நெய்யுந் தொழிலைக் கற்றுக்கொண்டு- தனதுகாயகையையும் நெய்யும் படியாய் விண்டு-கொல்லாவிரதமே கல்லவிரதமென்றுஞானவழியிற்சென்று-அஞ்ஞானமனதைக்கொன்று-சடவுளே நமக்குத்துணையென்று காணென்னுமாங்கார த்தை வென்றுமுவர்க்கங்களைமென்று-அன்னம் பருப்பதின்று—சாதுக்கள் சங்கமேகன்று-மற்றவர்களுறவுகன்றன்று-எல்லாச்சமயத்துக்கும் நெய்வம் ஒன்றுளனப்புகன்று-இல்லறத்தில் கல்லறத்துடனிருந்து-சாதுக்களுக்கடிக்கடி விருந்து அன்பாய்ச்செய்து அகம்பாவத்தைக்கொய்து - எழைகள்மேற் கருணைமழை பெய்து-ஏழைகளெவருந்துவோனாலை-நெய்யுந்தொழிலால் நிரவியஞ்சேகரித்து-லோபகுணத்தைத் நிரஸ்கரித்து-சதாகாலமுஞ் சாதுக்கள் பணியிடை செய்துகொண்டிருக்கிற தருணத்தில்.

ஓர் மாதிமா இவர்கள்செய்யும் பணிவிடைக்குகந்து-இவர்களுக்கெல்லாம் பாக்கியமிருக்கும் - புத்திரபாக்கிய மில்லாக்குறையால் சற்றுத்தாழ்வடைந் திருக்கிறார்களென்றன் பின்மிகுபோல் தமல்மனையோகிய ஜிஞ்ஜாபிபியை கோக்கி-ஓ! அம்மா புண்ணியவதி-உனக்கு முப்பத்திரண்டு லட்சணங்களும்-ஸம்பரபக்தியும் பிம்மக் ஞானமுமுள்ள-ஓர் புத்திரனுண்டாகக்கடவதென் றுசீர்வதித்துத் தன்னிருப்பிடமேபோக.

ஜிஞ்ஜாபிபி-மிகவும் மனமகிழ்ந்து-பெரியோரைப் பார்த்து-தன்பதியிடம்வந்து வந்தனந்தக்து-ஓ! ஸ்வாமிசோ ஓர் மஹாத் மர் எனக்குப் புத்திர சந்தான முண்டாகுமபடி ஆசீர்வதித்துப் போனர்-அவர்வாக்கியப்படியே - நமக்குப்புத்திரபாக்கிய முண்டாகுமாவென்று கேட்க.

அதற்கு-தமல் பெருகைபுரிந்து ஓ! பெண்ணே-எனதிருகண்மணே உனக்கல்லாபருவங்கடந்து விருதாப்பிய பருவம்வடந்து வருகின்றது- இனியுனக்குப் பிள்ளைபிறக்குமா? உனக்குமே என்னைபிறக்குமா? அப்படிகுழந்தை பிறந்தாலுமது முழியால் மோகமடைவோமா? ஆனந்தம் பெறுவோமா? பாவங்கள் நசித்துப்போமா? இகவெண்ணங்களிறந்துபோமா? இல்லையே-நீகினைத்திருப்பது தொல்லையே-காணின்நியுனைத்தாயிச்சொல்லையே - நீமோகமடைகிறவள்லையே அடிபாவியே - பூவையே - நமக்குரியமைந்தன் கொல்லாவிரதமே யதனால் - ஜீவகாருண்யத்தைக் கடைப்பிடித்தொழுகென்றனைக்க.

அதற்கு ஜிஞ்ஜாபிபி - ஓ! என்பிராணவல்லபா-தெய்வவாக்குப் பொய்க்காதும் - பெரியோர்கள் வாக்குப் பொய்த்துப்போகாதே-பொய்த்தால் பெரியோர்களொன்று சொல்லலாகாதே - அப்படியிருக்க நீரிப்படி சொல்லலாகுமா வெனப்புகல.

அதற்கு - தமல் அடிமானே! இன்பத்தருந் தேனே, பெரியோர்கள்வாக்கும் - வேதவாக்கும் மண்ணுசை-பொன்னுசை மகவாசை முதலானதுக் தவிக்கவேண்டுமெனச் சொல்லியிருக்க-பின்னேனீயென்னபிதற்றுகிறாய்-பெரியோர்சொல்வாதஞ்செய்தாலும்-நமக்குப்பின்னே பிறக்கவேபிறக்காத - இனியுனக்குக் கர்ப்பத்தரிக்கவே தரிக்காது-போபோ பேதைமையென்பது-மாதர்க்கணிகலம்-என்னுஞ்சொல்லை நீயே நிறுத்தினையென்று கவில:

அதற்கு-ஜிஞ்ஜாபிபி-ஓ! என்பிராணநாயகா- எனக்காகிசெய்த பெரியோர்வாக்கியப்படி - நமக்குப்பின் ஓர் பேறுகிடைக்கும்-கடவாக்காரியமும் நல்லோரால் கடக்கும்-ஏனெனில்-முன்னம் ஓர் பெரியோரால்-ஒருர்தலிகிழாய்ப் போனதும் (மன்றுசென்றும்) புண்ணியவானமைந்த - சூரியனேர் பர்வதத்தி னிறங்கினதும்-இறந்துபோன குழவியுயிர்பெற் றெழுந்ததும்-உண்மையல்லவா? சாதுக்கள் மகிமையை விரித்துச் சொல்லவா? வென்றறைய.

அதற்கு தமல்-அடிகோதையே; கவிலில்லாப் பேதையே; இகவாசை கீத்தவர்களே புனிதர்-மற்றவர்களீனமனிதர்-என்றுரணத்தில் முறையிலிவதனிற்றிருந்தும்-இகவாசையான மகவாசையைக் கோரினை-வே தவாக்கியத்துக்கு மீறினை-மலையக்கிகல்லி-எலியைப் பிடிப்பதுபோல-நெடுகாளாய்என்னுடன்கூடிகடவுளைத் தியானஞ் செய்தும் - இகவெண்ணங்களோர் சொற்றும் துச்சமாய இச்சைக்குட்பட்டாய்-நமதுமகன்பால் கேட்டுக் கொள்வது அதிதியப் பொருளோ? கீர்த்தியப் பொருளோ? என்னறைக்கற்றுடிதாவதி

த்காலும் - பெண்புத்தி பின்புத்தியென்கிறபழமொழி யுனவிடத்திற் பிரத்தியக்ஷமாய்க்கன்டேன்-ஓ - புத்திரவாஞ்சையை யிக்கணமகற்றிவிடென்றுரைத்து தனக்குரிய தொழில் செய்ய- பட்டுநூலேயேந்திக்கொண்டு -சிங்கைகளாயிற் சென்று பட்டுநூலின் சிக்கை வாங்கிக்கொண்டிருக்கையில்.

பிள்ளைபேற்றுக்காக- அனேகர்-கங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து - பாரேதியைநோக்கி-ஓ, கங்காபவானி - எங்களுக்கு மசப்பேருண்டாகும் படியாய் வரமளிப்பாயென்று தோத்திரஞ் செய்கிறதைக்கேட்ட தமாலாச்சரியப்பட்டு - ஆஆ, குழந்தைகளுக்காக - எவ்வளவு கஷ்டப்படுகிறார்கள்- மகவாசை மகாபெரி தென்றே சொல்லவேண்டும் - இதனாலேயே நமதுமனைவி வெகுநேர் தர்க்கஞ்செய்தாள் கூணபங்கமான - இம்மல வுடலிமெய்யென்று கம்பியிழியான குமுவியரசையால் குழம்பும் ஜீவர்களினஞ்ஞானத்தாற் குழைத்த மந்தபுத்தியை எத்தனிதத்தினுலும்- போக்குவதரிதல்லவா, ஒருசெய்வேமே மோகாந்த காரக்ருகையிற் சிக்கியிருக்கும்-விஜ்ஞாபியி-புன்பிருவடி யடைவதெப்படி- என்னகாரணத்தா லவனுக்குப் புத்திரபாக்கிய மில்லாமற்செய்தாய்- குழப்பமுள்ள மனவியாருடன் கூடி வாழ்கிறதைப் பார்க்கிறும்-செழிப்புள்ள அடவியிற் போய் தியானஞ்செய்வதே யுத்தமமல்லவா, என்றனந்தம் விதங்களா யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில்.

கையிலிருந்த பட்டுநூல்கருவி - கங்கையி லடித்துக்கொண்டுபோயிற்று அதுதிரிந்ததமால் அடாத பழுடைய பேய்த்தனம்பட்டுநூலிழந்து விடச்செய்தது - புத்திரனுலென்ன பேற்றைப்பெறப் போகிறாள் பத்திரர்பிறப்பதுமிருப்பதுமிறப்பதுன்பமேயன்றி இன்பமில்லவேயில்லை, அஞ்ஞானிகள்கோருமத்தியப் பொருளேமெஞ்ஞானிகள் வெட்கமின்றி வேண்டுவார்களா,அன்பாய் மகவைத்தீண்டுவார்களா, பன்றியுடன் சேர்ந்தகன்றுங் கெட்டதுபோல் - பாமரரைப்பார்த்து வைராக்கியத்தைத் தோற்று - வட்டிக்காசைப்பட்டு மூதலிழந்ததுபோல் - பாலன போசனையால் பட்டுநூலை யிழந்தேன் - வீணெண்ணத்தாற்குழைந்தேன் - இப்பட்டுநூலால்-ஐம்பது பசுக்களுக்கன்னமிடலாமே பிரம்மாமனத்தட்படலாமே, என்கிறவண்ணத்துடன் நூலைக்கண்டெடுத்த கங்கையோசமாய்ப் பார்த்துக்கொண்டே மனிசசஞ்சாரமில்லாக் காட்டிற் பிரவேசித்து ஆ,ஐ, இதென்ன-போராசையாற் பேதற்றதுபோலிருக்கிறதே அற்பமான பட்டுநூலாசையாற் கால்கள்கோகாடத்தேன்-கானகத்தையடைந்தேன் ஆயாசத்தால் விடைந்தேன் வேதவாக்கியத்தைக் கடந்தேன்-ஏழே, காட்டையடைந்தகாமினிகாட்டையடைவது மாசையே மனக்குறையுள்ள மாதுடன்கூடிவாழ்கிறதைவிட வனத்திலிருந் தரிதானதைச்செய்கிறதே உத்தமமென்று-அங்கிருக்குமோர் பர்ணசாலையிற் பிரவேசித்து மெய்ப்பொருளே யாசித்து, இருகண்களையும் மூடி-பரப்பிரம்மத்தைநாடி பலசங்கீர்த்தனங்களேபாடி-கடவுளருளுக்குவாடி-தபஞ்செய்யத்தொடங்கினர்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே, தமாலிப்படியுத்தருஷ்டமான தபத்திலிருக்கும்போது.

வைகுந்தத்தில்-ஸ்ரீமந்நாராயணர் (சுகப்பிரம்மரிஷியைநோக்கி-ஓமாயாதீதனே, தண்மறந்த அவனுதனே,ர்மனிவரும் யோசித்தபடியே-நீயித்த தஷ்ணம் புண்ணியக்ஷேத்திரமாவாரணசியிற்போம் ஜீவகாருண்யத்தையே விரதமாகபூண்டு-செய்யுந்தொழிலாற் சிவனஞ்செய்யும்-மிகவும்புண்ணியவானுன தமால் மனைவியின்கர்பத்திற்றங்கி-ரிஷியிண்டத்தைப்போல் ஓர்மூகூர்த்தத்தத்துக்குள்-நாளினியிலுள்ளோராச்சரியம்பமெம்படியாயும்-ஈடேறும்படியாயும் - அவதாரஞ் செய்வாயென் றுக்கியாபிக்க.

அதற்கு-சுகர் பகவானிப்பணித்து-ஓ என்னுண்டனே என்னேத்துர்க்கத்தமான கர்ப்பத்திற்றங்கி-நென்மித்தமபங்கி மாயையிற்சிக்கி வாட்டத்தாற்சொக்கி இவ்வ தய்வமாகியும்மையும்- அகமமதையை மாற்றும்பிரம்ஞானத்தையும் -மறக்து- அஞ்ஞானமிறைந்து-தேருநூனையைப்போல் பலஜென்மங்களெடுத் தழுதும்படியாப் யுத்திசெய்திரோ, உமதாசீர்வாதத் தாலடியேனு மூமனுமாயையைச் சற்றறித்தவனே - உலகிலுள்ளஜீவர்களை- ரக்ஷிக்கும்படியான கருணையுமக்குப் பூரணமாயிருக்குமாயினு மதுமாயை யென்னுந் தினாயைச்சற்றே நீக்குமிசீராளிக்கணமே சகலஜீவர்களும் பிரம்ஞானத்தால் மோக்ஷமடைவார்கள்- மத்தியிலே ப்படிசெய்யக்கூடாதென்று லடியேனுக்குத்தாவுகொடுமிக்கணமே யிவ்வுருவுட னவிலத்திற்போய்ச் சகலருக்குஞ் சாக்தகுணானஉம்முடையதிவ்விய திருநாமங்களின் மகிமையையும் - மமதாகங்காரத்தை மாற்றும் பிரம்ஞானத்தையும்- போதித்துவருகிறேனென்றுவணங்கும்போது.

பகவான்சுகரிபோகியைநோக்கி ஓமாதவனே,எக்தெய்தயுகத்தி லெல்லாக்தவிதமாதயுலகத்தை ரட்சிக்கவே

மாய்ரகஸ்யக்காமல்-உலீணெண்ணப்படி செய்தால்- விபரீதத்தக் கிடமுண்டாகும்-அன்றி நீயில்வுருவோ டகிலத்திற்சென்று லஷீத்தியாசம்பத்தமுள்ள ஜீவர்களுத்தியத்தையே கோருவதன்றி பட்சமுகத்தோடு கிர்வாணியாயிருக்கு முன்னேப் பரியாசகமேசெய்வார்கள், மேலும்கலியுக தர்மத்தை நீயறிக்கயேயன்றி யறியாதவகல்ல மூவுலகவர்முனிவருருவங்களான விக்கிரகங்களே கிக்கிரிக்கும்படியான - துடிக்கர் உம்மை முடிக்காம லிலனிதில் விடமாட்டார்க ளாதலா லென்னவாக்கியப்படி கடந்து கொள்வதே யுத்தமமென்றும் திருவாய்மலர்ந்தருள.

அதற்கு - சுகர்-ஓபகவானே - என்னுயிர் நீங்கினு முதரத்தில் மாத்திரம் பிரவேசிக்க மாட்டேனென்று சாற்ற.

அதற்கு - ஸ்ரீமந்நாராயணர்- ஓசுகமுனியே-நான் வரமளுவதாத்திலும்- பரசுராம ஸ்ரீராம கிருஷ்ணுவதாரத்திலும்-ஓரோர் புண்ணியவதியின் கர்ப்பத்திலிருந்தவதரித்ததுபோலவதித்ததுதானே-அல்லாமலிப்போதுநானும்-அரனயனுதி சத்தியும்ஓர் புண்ணியவதியின் கர்ப்பத்திலிருந் தவதாரஞ் செய்யயோசித்திருக்கிறே மிதுனக்குச் சந்தேகமுண்டாகில் அவர்களையுங்கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளுமென்று அம்மூவரும் வரும்படியாய்ச்சிந்திக்க-உடனேதிவனயனம்பிகையும்வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளி பகவானிடம் கேமவார்த்தைகள் பேசியபின் - சுகரைநோக்கி- ஓபுண்ணியவானே ஈண்டிவ்வாண்டவன்புகன்றவாக்கியப்படி நீடாளங்களேர் கண்ணின் கட்டிலிருந் தவதரிப்பது சத்தமெனப்புகல,

அதற்கு - சுகர் - மூவரையும் வணங்கி - ஓ யாண்தொழுந் தெய்வங்களே, நீங்கள்மாயா விநோபாட்டுடையவர்களாதலால் துர்க்தமான கர்ப்பத்திற் பிரவேசித்தாலும்-சேற்றிலுற்ற பூச்சியைப்போல நிர்மலமாகவே யிருப்பீர்களன்றிசர்வக்ஞருள்ளதேவர்களெப்படி உற்பவித்தாலு முற்பவிக்கலாம்-நிஞ்சிக்ஞ வறிவுள்ள அடியேன் மாயையினுட் பட்டபின் மாயையைச்செயிக்க வல்லமையிராது முன்னமோர ரம்பையையனுப்பி பரிசோதித்த தின்னும்மறத்துபோக வில்லையென்று தொழ.

அதற்கு-பகவான்-ஓ சுகமுனியே நீர் சிறுகுழவியாய் கங்கையிற் பிரவேசித்து-காத்தவனுற்றவனுஞ் செய்யும் தமாலுக்குந் குழவியாய்ப்போம் நாங்களு மவதாரஞ் செய்கிறேமென்றுக்யாபிக்க.

அதற்கு-அரிதாலனுகிய-சுகர்-ஓ! பகவானே-அடியேன் கான்முளேயா யுலகிற்சென்று - பிரம்ஞானத்தையே முக்கியமாய் ஸ்தாபிக்கட்டுமா, உமதுதிருநாமத்தையே ஸ்தாபிக்கட்டுமா, வென்று வணங்க.

அதற்குமூவரும் - பவானியும்-ஓ முனீஸ்வரனே கிர்குணமான பரப்பிரம்மத்தைத் தியானஞ்செய்யும் ஞானுக்கரை-சுருணத்தால் வெல்லக்கூடாதாதலா லவர்களே-நிர்குணத்திலேயேவென்று சுருணத்தையும் நிர்க்குணத்தையுமுலகத்தில் ஸ்தாபித்து - எங்களேத் தொழாப் பாவிகள்மேல் கோபித்து ஜீவர்களே ரக்ஷிபுமென்றகூற.

அதற்கு - சுகர் மகாபாக்கியமென்று - முப்பத்திரண்டி லக்ஷனங்களும் வாய்ந்தபிருமுழத்தை யுருவாகி பாரேதியிற் பிரவேசிக்கையில்- அம்மகளேயைப்பார்த்த அரனயனுதி சத்தியும்மயங்கி நின்றார்கள், மாயாவிசாலனை பகவானச்சிஞ்சுவை வரஞ்தியிற் பலதாமமிழ்ந்தி பிர்மிக்கும்படியாய்ச் செய்ய அப்போதக் குழவி-சானவியிற் பலதர மிழ்ந்தும் ஏழுந்தும்-திக்குமுக்கிட்டு தட்டுகெட்டு-பீதிமேலிட்டு-கூப்மாணெகெட்டு-முற்பிறப்பை மறக்துவிட்டு-காகாவென்று கூக்குரலிட்டு-பெருமூச்சுவிட்டுக் கொண்டேயிருக்தகினியி லடித்துக் கொண்டே. போகையில் சுவான் தமால் மனதிற்பிரவேசித்துப் புத்திரவாஞ்சையை யுண்டாக்கினர்.

உடனே தபங்கலிக்துகுழக்தையினழுகுரலிக்கேட்டதமாலிதேது-இச்சுரகதியில் குழந்தையினழுகுரல் கேட்கின்றதென்றறிசிக்கிரமாய்த் திரிபதகையினருகிற்சென்று-கோடிசூரியப் பிரகாசமான பாலனேக்கண்டு ஆனக்தங்கொண்டு ஆச்சரியமென் றுவின்டு - ஜிஜ்ஞாபிபிதவஞ் செய்தவளேபண்டு-என்று சொல்லிக் கொண்டு-மனமிகவிரங்கி-மக்தாகினியி லிறங்கி வாரியெடுத்து-மார்புடனணைத்து-சுரகதியேறி- சுகன்கசைமீறி-அப்பனே-மகனே அழகான முகனே-ஒப்பில்லாதவனே - ஓ சிருமாதவனே-செப்புதற் கரிய செல்வமே கலமே-இப்புவியேத்து மெழிலேபொழிலே-தப்புளவடிவே-தூய்மறைமுடிவே செப்பமேதிருவே-திவ்வியவருவே-சுப்பிரமணியே சுரர்சோமணியே - எப்படிநதிபி லீறவரதிருக்தாய் எப்படிமிதக் தின்டென்விடம் வக்தாய்-எனக்குன் சேவையேனீ சக்தாய்-எனக்காலக்த மித்த வென்மைக்தா வென்று (கடக்தஞானியுர் கடப்பரோ

டக்கள்மேற் காதலென்பதைப்போல) புதல்வனேயே
த்திக்கொண்டு - (ஜலம்காடினவனுக் கமிர்தமும் சிப்பி
பைத்தேடுவோனுக்கு முத்தமும் - வேலையைத்தேடு
வோனுக்குப் பதிவிரதையும்-பிட்சைக் கேடுவோனுக்
கொளரிகமும்-எட்டியைத் தேடுவோனுக்குக்கற்பகமும்
குகாரம் வோனுக்குப்புராணமும் துன்மார்க்கனைத் தே
வோனுக்குச் சன்மார்க்கரும் கல்லித்தேட சத்தின
மும்-கழுதையைத் தேடக்குதிரையும் - பைசாசைப் பூ
ஜிக்கக் கடவுளும்-உலக வியாபாரத்தை நாடக்கடவுள்
தியானமும் லபித்ததுபோல) பட்டினிகிடந்தேடி வரத்
தபமும் தபத்தாற் சுபமும் கிடைத்தபாக்கியமே பாக்
கியமென்று பலவிதங்களா லோசித்து மனையாளிடம்
போக ஆயித்த-ஓ அல்லா! பிஸ்மில்லா! ஓ கர்த்தனே
பரிசுத்தனே! தெய்வமே! கைம்மாதென்ன செய்வமே
என்றலகத்தில் விதங்களாய்த் தோத்திரஞ் செய்துகொ
ண்டே காட்டைக்கடத்து நாட்டையடைந்து-வீட்டினு
ட் புகுந்து மிகவும் மகிழ்ந்து மனையினை நோக்கி வாட்
டத்தைப்போக்கிக் காதலனைத்தான் கடவுளைப்புகழ்ந்
ன - அடி! பெண்ணேயென்னிரு கண்ணே. இத்தோன்ற
லே யாசீர்வாதங்களைகில் விடுத்தார்கள் - நமக்குக்கொ
டுத்தார்கள் உன்துன்பத்தைத் தெடுத்தார்கள் என்தபத்
தைத் தடுத்தார்கள் - ஓழானே;இன்பக்கருக்தேனே மு
ப்பத்திரண்டி லகஷணங்களும் வாய்ந்த புத்திரனிகாம
னிமகருக் கிடைத்த நீலுக்கியமே காம்செய்த பாக்கி
யமேதோ நீயிருந்த மேற்கியமேதோ பெரியோருரை
த்த சத்தியவாக்கியமிதோ குழந்தையின் மேற்சகத்த
வாசனை வீசும் கோலத்தைப்பார் நமக்குண்டான அனு
கூல காலத்தைப்பார் என்று துள்ளிக் கூத்தாடினார்
எங்கேதம்பாடினர் தெருக்களிலோடினர் கடவுள் தய
வை காடினர் இவரிப்படிச் சக்தோஷமேலிட்டு கான்
முனேயகப்பட்ட விக்தையையும் கற்போன் திருக்
தொரு கொடியிலுருனை சிக்தையையும் பலர்பாலுஞ்
சொல்லிக்கொண்டே திரிகையில்.

ஜிஜ்ஜாபிபி பெரியோர் வாக்கியப் படியே கிடை
த்த அழகான பிள்ளையைப் பார்த்த சக்தோஷத்தாற்
றன்னை மறந்து - ஆனக்தம் நிறைந்து துன்பமிறந்து
அளவற்ற ஆசைபிறந்து அன்பார்ந்த நெஞ்சுடன் மரு
மானை மார்பிலணைத்துக் கொண்டாள், உடனேபகவா
னருளால் பால்சுரந்து வடிந்தது, வழியவே சூழ்க்
தையைத்தான் பெற்றதாகவே மோகமாதி பாலூட்
டி நீராட்டி சீராட்டி பாராட்டி லாலங்காட்டி மைதீட்
டி ஆபரணம்பூட்டி தொட்டில்மாட்டி ஓசைகூட்டி தா
லாட்டிதூனேயாட்டி துன்பங்களேயோட்டி கண்களே
காட்டி என்கண்ணட்டி நீ மேட்டாளமேட்டி மற்ற
வர்கள்கோட்டி என்றருமையாயவளர்த்து ஆசீர்வா
முத்த போற்றனிர்த்து களிப்பிற்பன்னுங் கடனிற்படிக்
து ஒன்றுக்தோன்றுதவளாயிருந்தாள்.

தமாலோ-தசரதன்;ஸ்ரீராமன்பிறப் பேறும்வ
தேவன், ஸ்ரீ-கிருஷ்ணபகவான் பிறப்பேறும் அ
டைந்த சுதோஷத்தைப்போலுடல் பிருக்கமிருக்கப்
பூரித்து, உச்சாகமிருத்து, விட்டிற்புகுந்து, முழு
தையின்மேல் அபிர்வாசனே வீசுவோல் கபிரென்று
*பேரிட்டு பக்துகளுக்கு விருந்திட்டு அதிவேட்கன்
னமன் புடனளித்து, சதிபதிகளிரி ரூபேதனித்து,
மிகவும் அருமையாய் வளர்த்து வருங்காலத்தில்.

முன்னம்-சுரருலகில் தேவேந்திரன் முன் காப்
பிர்மரிஷியைப் பங்கஞ் செய்துவருதே னென்று பி
ரதிக்ஞை செய்த சுகசரிதத்தை யடைக்தவருடையு
போழனைக் கண்டு அதீதமகங்கொண்டு தபஸி மய
கி அவரை வெல்லுதற்குத் தண்ணலாசாமல் தேவர்
ராஜபோக ரானமுற்றி அரம்பையானவள்- தன்னிச்
சையை கிறைவேற்றிக் கொள்ளும்பொருட்டுக் கபீர்
வளருங் குலத்திற் முனுமவகரித்து கன்டோர் மயங்
கும்படியான் மின்னற்கொடிபோ ழெருருவுடன் வ
ளர்த்து-பருவ் காலத்தில்.

அக்கன்னிகையைப் பார்த்த தமாலுஞ் ஜிஜ்ஜாபி
பியும் கமது மைத்துனுக் குகக்த ரதிபிவளே யாமென்
றம் மாதின் தாய் தக்கையரை வாஞ்சையாய் விகவா
சித்து,பூசவும் கேசித்து சிவியமுதல் வஸ்திராபரண
ரீளைனித்து சம்பந்திகன்மிகவுங்களித்தபலவுத்தமாய்ப்
பிசும்படியாய்ச் செய்து ஓர்நாள் செல்வனேச் சிக்கா
பித்து அழகைக் கண்டு பூரித்து சம்பந்திகின் மனக்க
ழைத்துக் கொண்டுபோய் ஓ புனிதர்களே! உங்களு
டைய கர்ணியை எமதுமைக்குனுய இத்தச்சுதனு
க்கு மணஞ்செய்ய வாக்களிக்கின்றீர்களா; வென்று
கேட்க, கபீரதனைக்கண்ட அவர்களுள்ளங் களிகூர்
ந்து எமது கன்னிகைத் இவனேதருந்த பலுளனென்
தேர்ந்து வேறொருவர்க் களிக்கலா மென்கிற சங்தேகந்
தீர்த்து உங்கள்குலசனுக்கென்கள் வணிகையே மனை
வியென ஒற்றுமையுடன் சேர்ந்து உற்றோர் மற்றோ
ருடனே விச்சயதாம்பூலமும் மாற்றிக்கொண்டே சக்
தோஷசாகரத்தி லமிழ்ந்திருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ, சித்தர்களே! வென்ற பின்னும்
காபாலி சித்தர் சொல்லத் தொடங்கினர் கடவுள்
துணை.

* கபீர்-உற்பத்தியைச்சிலர் வேறுவித மாகச் சொல்லுகிறார்கள் ஆனாலும்-இதில் குறித்தபடியே - முன்னோர் செய்கனுலிலிருக்கின்றது.

உவனுகபீர்-சன்னத்துச்செய்கிறதை
மறுத்த அத்தியாம்.

கேளும் காலவுக் கித்தலத்தை ஒப்பிக்காத லெ
ர்களே! இப்படி சுகவாரிதியி லமிழ்ந்திருந்த தமாலுஞ்
ஜிஜ்ஜாபியும் குலமுறைதப்பாம்படி கபீருக்குச் சன்
னத்துசெய்யச் யோசித்து நற் கன்னலில் (காஜி) மு
தலான சகலரையு மழைப்பித்துச் செய்யவேண்டிய கி
ரிகைகளெல்லாஞ் செய்முடித்தபின்.

காஜி-கபீருக்கு சன்னத்துச் செய்யுமென்று ம
ஞ்சிகனுக்காச்யாபிக்க.

கபீர்-காஜியைநோக்கி இதென்ன விபரிதச்சடங்
கினைச்செய்ய யோசித்தீரென்ன வினவ.

குலகுரு-கமதுமரபிற் செய்யவேண்டிய கொள்
கையென.

கபீர் - இச்சடங்கு ஆண்பிள்ளைக்கு மாத்திர
மோ பெண்பிள்ளைக்குக் கூடவுண்டோவென.

ஆசான்-ஆண்பிள்ளைக்கே செய்யவேண்டியதென்.

கபீர்-இதனுடையும் பயனேதென.

காரியன்-இதனுற் பரிசுத்த மாகின்றனென.

கபீர்-இதனு லாண்பிள்ளைதான் பரிசுத்தமாகின்
றன் பெண்பிள்ளை எவ்விதத்தாற் பரிசுத்த மாகவே
யிலையென.

தேசென்-மத்திரோப தேசத்தாற் சுத்தமாக வே
ண்டுமென.

கபீர்-மத்திரோப தேசத்தா லாடவன் இத்தார்த்
தனுகமாட்டானே; வென.

உபதேசி - புருடர்க்கு அறுத்திரமுஞ் சுன்னத்
அஞ் செய்யவேண்டுமென் முறையிலிருக்க நமது பெ
ரியோர்களுக்கு கடவுள் விதித்திருக்கிறபடியா லகத்
திலஞ் செய்துகொள்ளவேண்டுமென.

கபீர் :-கடவுளிட்ட கட்டளையா யிருக்குமாயிற்
கட்டளையிட்டது முதற்கொண்டு அகத்தமானதைக்
கிருஷ்டிக்கவே மாட்டார் காளுவனையிற் சிருஷ்டித்
தக்கொண்டே வருகிறபடியா லாண்டவனிப்படி விதி
த்திருந்த மாட்டா ரென்கிற கருத்தைப் பிரத்தியக்ஷ
மாய்க் காட்டுகின்ற தென.

காஜி-நமக்கு முதன்மை யாசாரியுனே (இப்பி
ராயிம் பயம்பர்) காலத்தில் கடவுளுத்தரவு செய்திருக்
க இல்லையென் னுனக்குள்ள குழந்தைப் பருவமல்
லவா.

கபீர்-இப்பிராயிம் என்பவன் கடவுள்மேற் சத்
தியஞ் செய்தலைக் காப்பாற்றுமு லப்பமான விஷயா
வகத்தை யிச்சித்துக் கடத்தபடியா லிவ்வாக்கின
யவனுக்குக் கிடைத்தமே யனமி கடவுளிட்டகட்டளை
யல்லவென.

காரிய குரு (சுமருத் அசசன்) அக்கிரமமாயவருக்
காக்கினை கொடுத்தானே யன்றி - பயம்பர் யாதொரு
குற்றமுஞ் செய்தவரல்லரென.

கபீர்-இப்பிராயிம், காரணமென்னும் இனையமனி
யாள் மேற்கொண்ட தீர்க்கத்தால் அவனிப்பார்க்கு
ன்னுத்தரவுக் கெதிருரைசஞ் சொல்லினென்று கடவு
ள்மேற் சத்தியஞ் செய்துதரிதத்த முத்தமனிவிபா
ன ஆஜாரவென்பவள் மகாபதிவிரதையாயிருப்பதன்றி
ர்ப்பவதியாயிருப்பதறிந்திருந்தும் கடினநெஞ்சையு
டையவனுயினியாளிட்ட கட்டளைக் கடவாமல் ம
னிதசஞ்சாரமில்லாத அரண்யத்திற் கொண்டுபோய்
விட்டுவைத்தபின்பு கடவுளருளால் ஆஜாரவென்பவட்
கொருரீங்குபின்றி புதிதாறுபத்தியா யச்சாங்கமும்
கிடைக்கவே அதைக்கேள்விப்பட்ட இப்பிராயம் ஆ
ராவிடம்போக அதுதெரிந்த-சாரா-மறைத்தனைகமாக்
கினை மொழிகள்புகலவும்கேட்காமற்போனதால்சாரா
வும் அரசனும்-போய்-அந்தப்பயம்பரை-அவமானப்ப
டுத்தினர்கள் இதன்விபரம் சவிஸ்தாரமாய் உல்கள்
சரித்திரங்களில் வரைந்திருக்கின்ற தன்றேவென-
காஜி நமருள்ளும்அரசருலெக்கள் ஆசானுக்குட

க்கதை முதற்கொண்டு மற்றெல்லோரையும் இப்படியே செய்துக்கொள்ளும்படியாய் - கடவுள் கட்டளையிட்டதினுல் அவர் மரபைச்சார்ந்த-நங்குலத்தோர் அசுத்தமானவைகளை-கொண்டு வருகின்றார்களென கபீர் இப்பிராயம்-இரண்டாவது மனுவியான சாராவின்மைத்தனுடைய இலாக்கென்பவனே மறுத்திருக்கானெப்படி சம்மதிக்கக்கூடுமென-காஜி-அந்த இலாக்கென்பவன் பைசாசத்தின் வார்த்தைக்குட்பட்டு இயிலிஷ் ஆயபோனுன் அவனைப்போல்வே நீயும் ஆகவெண்ணங்கொண்டாயோ வென - கபீர் - இலாக்கென்பவன் - ஓர்மதத்துக்கு காரணருருவானவ னன்றேவென -காஜி *இலாக் மதத்தோர்க்கு ஞானத்தவிர மற்றபிர்ம்பந்தியானம் முதலானவைகளில்சமான மானவசாயி நந்தும் சுன்னத்துசெய்துக் கொள்ளாமையால்இழிவுள்ளவசானர்களென-கபீர் ஞானமில்லாதவர்கள் தியான முதலானவைகள் செய்வதால்-ஓர்- பிரயோசனமின்மை அதெப்படி பெனின் விழியில்லாதவன் வழியறியாதது போல்ஞானக் கண்ணுலங்காதவர் அஞ்ஞானத்த காரக்கூபத்தி லமிழ்ந்திருப்பார்கள் இதண்மைதான்இப்பேர்க்கொத்த ஞானமார்க்கம் அறிந்துக்கொள்வதற்கு அனுகூலஞ்செய்யாமல் சுன்னத்து செய்யவத்தகாரணமேனென- காஜி - வரன்முறை தர்மம்படி செய்துக்கொள்வதேயன்றி இதனுல் ஓர் பிரயோசனமில்லையென-கபீர்-பிரயோசன மில்லாக் காரியத்தக்கு காலஞருகாலத்து உடன் படமாட்டேன் இதைக்ஷமித்து ஞானமார்க்கத்தைப் போதிதுமையாவென- காஜி-கபீர் பேசும் சாதுரிய வசனங்களை கேட்டதிசயித்து அறியாய்ச் சிறுகுழந்தையாகிய உனக்கு ஷரீகத்-என்றல் சரிஅத்-தரிகத்-என்றல் ஹகிகத்-அகிகத்-என்றல்-யோகம் என்னும் மூன்றுமார்கத்திற் றேர்ந்தவனன்றே மாரிபத்-என்றல்-ஞானமென்னும் மார்க்கத்தை அனுசரிக்கவேணடும் இப்போதுரைத்த முதற்படியான வரிதை என்பதே அறியாச்சிறுகுழந்தையாகிய-நீ-இறுதியான மாரிபத் மார்க்கத்தைக் கேட்கின்றாய் இதைச் சொனனதினுல் நீயடையும் பயனேதென கபீர் ஜனனமரணமும் அஞ்ஞான வகங்காரமும் அன்பமும் நிற்நின்பமும் அசாபாசமும் பிருத்தியபமும் அபரூபமுமின்றி அகண்டபரிபூரண சச்சிதானந்த நித்ய நிர்மலசொரூப சாகூாத்காரசுயம் பிரகாசமாய் விளக்குமபிர்ம்மத்தையுணர்ந்து சதாகாலமும் ஆனர்தவாரியில் மூழ்கியிருக்கலாமென-காஜி-அப்பப்பா சமஸ்தமர்மக்களுக்கு இச்சிறுவன் நாமென்ன சொன்னபோதிலும் சுன்னத்துசெய்துக்கொள்ளமாட்டால் கான் என் விருப்பிடத்துப் போகிறேன் நீபெற்ற தந்தையாதலால் சுன்னத்துசெய்துக்கொள்ளும்படியாய் சம்மதிக்கச்செய்து என்னையழைப்பியுமென்று கூட்டங்களுக்கு தங்கள்தங்கள் இருப்பிடமைத்தக் கபீர்பேசிய வார்த்தைகளை உன்னியுன்னி ஆச்சரியப்படத் தொடங்கினர்கள், இங்கே தபாலும் நிஜ்ஜாபீபியும் கபிரைநோக்கி அப்பா ஒப்பிலாமகனே அறியாச்சிறுபிள்ளையாகிய நீ காஜீமுதலானவர்களுமதமரபுக்குச் சிறந்த பெரியோர்களோடெதிர்த்துப் பேசலாமா குலதர்மத்தை வெறுக்கலாமாவென கபீர் ஓ வென்தாய் தந்தையே மோகூமடையும் மார்க்கத்தைத் தவிர வேறுகாரியங்களுக்கு நாமடன்படவேமாட்டேன் இது-கிச்சயமென்று நம்புவீர்களென தமிழ் கோபித்து ஆடாதுஸ்டப்பபலே தாய்தந்த ஊரோர் மற்றோர்களின் வாக்கியத்தைத் நள்ளிய வன்னை இப்போதே கொல்லுவேனென்ற கோபக்குறிகாட்ட கபீர் தந்தையின் கோபத்துக்குப் பயந்து வெளியிலோடிப்போய் ஓரிடத்தில் மறைந்திருந்த நிஜ்ஜாபீபி மகன்மீதிருக்கும் அன்பினுல் பலவிடங்களிற்றேடிக் கண்டுபிடித்து விட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுவந்து பலபுத்திகளைச்சொல்லியும்கேட்காத கபீர்மேல் கோபித்து இவ்வளவு சஸ்டகல்விகளெல்லாம் பேசும் நீ வேலைசெய்தாலொழிய உனக் அன்னமிடுவதில்லையென்று ஓர்தரியிலுள்ள பட்டோலால் வஸ்திரத்தை செய்யடாவென்று வைதடித்து வஸ்திரம்செய்யும்படியாய்ச் செய்தான் கேட்டீர்களோ சித்தர்களே அந்த இப்பிராயிம் பயம்பர் உற்பத்தி வெகுதிலேதமானது அதைப் பின்னுமுரைப்பேன் வீர் கடவுளருளால் இவ்வுலகி லவதாரஞ்செய்தது ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைப் போதிக்கவபாம், பேயுலகமானது அவாது மகிமையறியாமல் ஞாரவென்னும் கொடிய ம்திரியின் வார்த்தைக்குட்பட்டு அவருக்கு சுன்னத்து முதலானதும் செய்தது வெகு உக்கிரமம் அவரும் சத்தியத்துக்குட்பட்டு அவ்வாக்கினைக் குட்பட்டாரேயொழிய தீனைத்தால் கபீர்த் அரசன் முதலானவர்களையும் பல்ப்பமாக்கிவிலோர் உத்தமர்க்கும் ஒவ்வொருகாலத்தில் ஓர் நிக்குநேரிடும் வினையின்காரணத்தையே சோகவேண்டுமே இவர் மகிமையை பின்னுல்வரும் அவ்கடஷாசரித்திரத்தில் புலப்படக் காணலாம். என்னுரைத்த பிர்ம்மாவதாரனு காபாரி சித்தர் கபீர் சரிதையைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

---

* இலாச்சையுஜிக்கெல்லும் இவ்பதம் மிறிஸ்லமுமென்றும் சொல்லப்படும்.

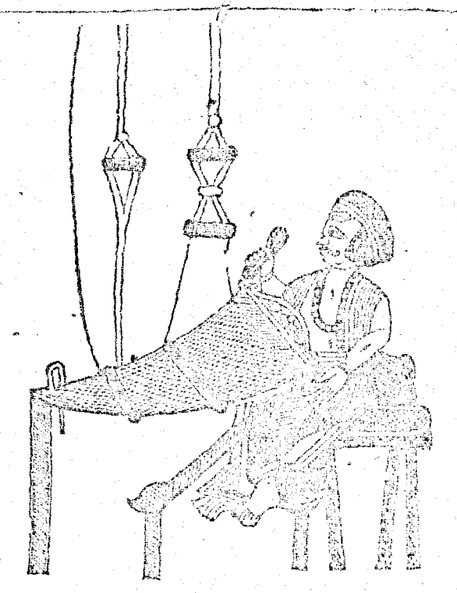

குருவாழ்க.

கூ - வது - பிராமணருபமாய்வந்த பகவானுக்கு கபிர்வஸ்திரதானஞ் செய்த அத்தியாயம்.

காயமென்னும் வீட்டில் அஞ்ஞானமென்னும் சக்திரனை ராகுகேதுக்களும் - ஞானிகளை அஞ்ஞானிகளும் இருளாமற்றி ஞானமென்னும் விளக்கேற்றி வைனோயோடும்-சர்ப்பத்தைக்கருடனுடனும் பசுவை புலியுமர யிருக்கும் இத்தர்களை, பரிசுத்தர்களை,சுகிகளிடத்டனும்-காமக்கன்னியை சபமவைகனுடனும்-தேவர்களை க்தி-மயக்கத்தின் சமயத்தில்-மாளிடர்க ளிருதயமும் ராக்கதருடனுஞ் சேர்ந்தாப் போலவுமிருக்குமே. பசாரமல்லையின் நெஞ்சும்-தொம்மரனுள்ளம் போல

இப்படிக் குழைந்த மனமுடைய மகா புண்ணிய வதானை கபீர் - கடவுளைத் தியானஞ் செய்துகொண்டே ஒருமுழ வஸ்திரம் செய்துமிர்ம்மக்ஞான மேலிட்டால் - தன்னைமறந் திருந்தாப்போலுமிருக்குமே யமாய்வந்து -கபிருக்குப்பல ஒருமுழம் செய்தார். *

* இப்படிபகவான் கபீர் தினபாமுன்னமே வந்து அவரிலேலிருதயிான காரணம் கபிர்ம்மவிஷ்ணுக்குமுன் வாக்குகொடுத்திருலியாம் இவ்வளவு உபசாரனே பகவான்செய்வது மாயாதிதனுன சகல மாயையிலழுத்தலே விதபோகமறியா சுகரதேவர்களாலனுப்பப்பட்ட ரம்பையை பலவிதத்தினுஞ் சோதிக்க அக்சுகரை கத்திரத்தால் வெல்ல ரம்பை சுகர் சூரிமத்தினருகில் தபவேஷத்துடன் உபரிமான தவம் செய்துகொண்டிருக்கையில் இச்சுதரியா சுகர் ஓர் முனிவனென்றே உன்னி அருகிற்சென்று ஓ தாபோகியே வெருவாய் எதைதடி இவ்விதக உக்கிரமான தவஞ்செய்கிறியென்று விஞ்ச ரம்பை முனிக்கவன்போல் அத்த இன்புதை விண்ணஞ்செய்தபடியால் சீற்தகுணம் கான்கோரிய வரமளிக்கா விட்டால் என்சாபம் பெறுவினென சுகர் நீர்கோரியதனித்தென் கேஞ்மென உடனேரம்பையாய் மின்ன பிர்ம்மத்தாலவதாரத்தில் உன்னிச்சையைநிறைவேற்றுவேனென் றுரைத்தபடி கபிரை யவதரித்தரினுன்னேசனவப்பெற்றார்.

அதற்குள் இந்தாபிவிட்டு கண்களை மூடிக்கொண்டு தியானத்திலிருக்கும் கபீரை அதட்டி அடாகபீர் வஸ்திரம் வெய்யச் சொன்னால் சொல்லாமல் தூக்குகிறாயா! காலையிலிருந்து மாலைபரியந்தம்-இரண்டுமுறைதான் கெய்தாய் சங்கடகல்விகளெல்லாம் பேசுமுனக் கிதுமாத்திரம் தெரியாமற்போனதென்ன, கல்லித்தனமையை யழுத்தெதெத்துக்கொண்டுபோய் சபையில் விநோதஞ்செய்ய வந்தாலொழிய உனக்கன்னமப்படாதென்றுரைத்து வீட்டுக்குட் சென்றாள்.

பின்பு கபீர் தலையிலிருக்குமிரண்டு முழத்துண்டை தனித் தெடுத்துக் கொண்டுபோய் தலையின் தெருமத்திலே கின்றுகொண்டு வஸ்திரத்தை விரித்துக் காட்டி. ஓ புண்ணியவான்களே புண்ணியவதிகளே இந்தப் பிதாம்பரத்தை வாங்கிக் கொள்ளுங்களென்று பலதரஞ் சொல்லிக் கொண்டுக்கடைத்தெருவிற்விரித்த தெப்படி. பிருந்த தென்றால்.

சக்ரதிபதியோகிய புரூரவச் சக்கிரவர்த்தியும் அரிச்சந்திர மகாராஜனும் விதுமார் னுடையமாதாவும் விதுரையும் மனோபாளியும் மகளையும் விலைகூறியதைப் போலிருந்தது, அல்லாமல் பலவந்தமா யணியவரும் சம்பாயில்லா வஸ்திரபுருஷரைப் போலவும் பலவந்தமாய் விக்கிரயப் பத்திரம் வஸ்துக்களைப் போலவும் இருந்தது.

இப்படி பலவந்தமாய் விலைகூறும் கபீர் கரத்திலிருக்கும் வஸ்திரத்தைப்பார்த்த நிலர் அடடா இதென்ன, விலையைப்பா ரஸ்துலத்துக் தோசோனைமெய் திருக்கின்றது எவண்டிரய்தானென்று பரிகாசஞ் செய்து போகையில்.

பகவான் மாயையால்தை வாங்க வருஞ் நிலர் ஒன்னுக்கு மேன்மையான விலையுள்ளதாய்த் தோன்றப்பட்டு அப்பா இதை வெங்களால் வாங்கத்தருக்கதோ, வென்றுபோய் விட்டார்கள், ஏனெனின் பகவன்லைகளால் செய்த வஸ்திரத்திற்கு மொருவரால் விலைமதிக்கக் கூடுமோ! ஒ-தித்தர்களே! கபீர் சூரிய வம்சமான மாதும்பரியத்தை விருத்தும் மாதும் வாங்கமையா லிப்பிதாம் பரத்தை இனிமேலிபர் வாங்கப் போகிறார்க வென்ற வஸ்திரத்தை மடித்து கக்கத்தி வடக்கிக்கொண்டு வீட்டை நோக்கிப் போகையில்.

பகவானேமைப் பிராமணராய் கபீர் முன் வந்து வெகுகேன் தத்துண்மைப் பிதற்றிக் கொண்டோடத் தொடங்கினர்.

உடனே கபீர் அடாது பிருட்டுப் பிராமணா! பிராமணு! நோ,சுகன்னிகையின் வஸ்திரத்தை யபகரித்துக் கொண்டோடிப்போன திருட்டுபிருஷனை போல காணாயான பிதாம்பரத்தைத் திருடிக் கொண்டா மோகெனு? யென்றசொல்லிக் கொண்டே பிராமணனை விடாமற் றொடர்ந்தோடி. மடியைப் பிடித்துக்கொண் டகையாமல் நிறுத்திவைத்து வருத்தி அருணமயான பிதாம்பாத்தைத் தாவென்று பிதற்றத் தொடங்கினர்.

அப்போது மாயா பிராமணரைத விரித்துப் பலருக்குங் காண்பித்து ஓ ஜனங்களே! இத்தலைத்தணி அருமையான பிதாம்பரமாம், இப்போர்க்கொத்த வஸ்திரத்தை எக்கோபாவது பார்த்தனடா? வெனப்பழி தீன இரண்டாய்கிழித்து விட்டார்.

அதற்கு -கபீர் பிராமணரை நோக்கி சாந்தத்தை கீக்கி ஓபிராமணு! ஈ லோகமோதும் விப்பினமுருக்கும் மகாவிஷ்ணுவின் பிரம்மிலணிந்து கொண்டிருக்கும் பச்சை பிதாம்பாத்துக்குச் சமானமான விலையில்லாப் பிதாம்பாத்தைக் கிழித்துவிட்டாயே நீ கெட்டாயினாருடைமைக்குப்பேயப் பதக்கும்பிராமணர்களோப் படைத்தபிரமதேவன், எமனைப் படைத்தது கிஷ்டரையாசன மென் றுரைத்து வஸ்திரத்தைப்பிடுங்கிக் கொண்டார்.

அப்போது மாயா பிராமணர் ஐயோ! கொலைபாதகருக்கு முதலாவிக் கத்தரையுத் தாமோதரனிடத்தில் கொண்டிருக்கும் பிதாம்பரத்துக்கு மேலானதென் றுரைத்தது எப்படியிருக்கிற தென்றால்-லோபியை-பழியும், வேசையை-வியசரியும் கொலையாளி வேட்டையையும், இச்சையுள்ளோன் சம்சாரத்தையும், காமக்குரோதன் ஸ்திரியையும், துஷ்டன் சன் வல்லபையையும், புகழ்ந்தோதைப் பேசியிருக்கின்ற தென்றுரைத்துப் பெருகை புரிந்து பலரும் பரிகாசஞ்செய்து கெக்கலி கொட்டி ககைக்கும்படியாய்ச் செய்தார்.

அதற்கு - கபீர் - பதிவிரதைக்கழகும் - குணவானும் கைவ்வரியமும்-தர்மிக்குந் தயமும்-ஜீவகாருண்யனுக்கு விரதமும் - சத்தருணருக்குச் ஜயமும்-வி

ராசை யுள்ளோனுக்குச் சன்யாசமும்-குலஸ்திரீக்குக் காவலும்-தர்மக்குருவிக்குத் தியானமும் - மதுரசுத்தியுள்ளவர்க் காசாரமும் இல்லாதிருந்தாலும்-மேன்மையே யடைவது போல-இவ்வஸ்திரம் வலையைப் போன்றதாயிருந்தாலும் பட்டாலால் செய்திருப்பதால் மேன்மையான தாகவே மிருதிறதன்றி பச்சை வர்ணனை அச்சதனனியத்தக்கதே பாமென்றுரைத்து விட்டை நோக்கிப் போகையில்.

மாயா பிராமணர் மறித்து கொனிதைவாகிக் கொள்ளுகிறேன் - வீலியென்ன சொல்லடா! வென்று கேட்க.

கபீர் - எனக்கிதன்னிலே தெரியாது - சாதுபேருரைப்பதே விலையன்றதென்ன.

பிராமணர்-பலரையும் கூப்பிட்டு ஓபுண்ணியவான்களே; இதலைக் கத்தை வென்னவிலை கொடுக்கலாஞ் சொல்லுங்களென்று கேட்க.

வழிப்போக்கரி வொருவனிதற்கு ஓநூபணமென்னும், மற்றொருவன் - ஒருகாசுக்கென்னமை, இன்னமொருவன் பத்தவராகவே யிருந்தாலும் ஒருவர்த்தன் தாலுவராகவென்னஞ் சொன்னார்கள, அதற்கு மாயாபிராமணர் ஒருதலைவிலையுந்தரப்படாமல் தூலால கிக்காய்வாங்கக் கூடாமல் - வெறிதாய் விரித்துக்கொண்டுவந்த விக்கத்தைக்கோர் பிலைசெப்பாத - பத்துவராகன் தாலுவராகவென்னு பிபாசஞ் செய்கிறீர்க ளென்றுரைத்து கபீரை நோக்கி ஓகபீர் ஓர்கலக்கும் பொருத விவ்வலைதனுனிக் கிவ்வளவுவிலைகொடுத்து விடுகிறன் நீயின்னமைத்தினம் இராசன்முகத்தைபோல் கிழுகத்தையோ-பதிவிரதையின் முகத்தையோ தன்தேசத்தையோ-பார்த்துவர்களென் நரைத்தும் பிரம்பொதலாயிருக்கும- பொத்தகக்கத்தையிலிரு சுக்கதாய் முடித்து வைத்திருக்கும்-இண்டிசொதை கக்கவடனியபரிற்றிதெத்து மெத்தலில வெனப்பாதத் துணத்தக்கொண்டே கபீர்காதிற் கொடுத்திதின விலையபொத்தைக் கற்றைக்கு வாங்குவ துதிமமல்லவென்றார்.

கபீர் - தன்கையிற்கொடுத்த இரண்டுவென்னலிகளையும்பார்த்-கபீர்-ஓ ஜனக்களே! இக்காப்சோமலங்கடியமட்டிருந்த செட்டிக்காரன் முனிவன் மிகவும் பிரியாசத்துடன் கொடுத்தவேன்மையான விலையைப் பார்த்தீர்களா! சர்வேசுவரத்தைத் நிந்திக்கார வென்றப் பலவகைகளே விகிலபதிதார்.

உடனே யம்மணிபோன் - அடா; அற்பப்பய லே பிரப்பப்பயலே; எங்கள் மூதாதைகள் சம்பாதித்த-ஆஸ்திபை காஸ்தி செய்பவா போதிக்காய் - இனி பெவ்வளவு பொருளோத்தாஞ்சித்தாய-இதற்கா பிரம மணைத்தமா வென்று பூசித்தாய் வீண்வழக்கை வளர்க்கவா-கேதித்தாய்-அடடா-சாலக்கோ மத்தையும் விங்க வருவத்தையும் மாணிக்கத்தையும் வைடூரியத்தையும்-அரியச ணமத்தையும் இந்த கேமுத்தையும் எல்லாம் விடுத்தக்கதோ வென்றதை பெதித்துக் கொண்டு வந்து-அடா- கபீர் - இக்கடினரை ஜன்னியு முன்னாதை மூதாதைகளையும் - மூவுலகையும் விலக்குவார்கு வேன் குபேருனுக்கும் மேலாயோக்குவேன்-ஆண்ட பினை பிமாண்டங்களையுத் தாங்குவேன் எனக்குற்ற சாத்தியத்தைவிட்டு கீழ்குவேனினன் மகிமையை பேப்பப்பலே, நீயதித்தத்தக்கதோ முழுக்கோகாய் எம் எனோட்டாதகுப்போல கிடைப்பதற்கரிய பொருளை பதிந்துவிட்டா வென்று சொல்லிப் பலதரம் காட்டிக் காட்டிமறைக்க.

கபீர் - இப்பிதாம் பாத்துக்குன்னையு முன்னப்பனையும் விற்றுமம விலைபோதாது போபோவென்று சொல்லி இருவரும் வழக்காடிப்போது.

அங்குநிற்கும்- பலரும் - ஒருவனைப்பார்த்தொருவர் சொல்லிக் கொள்ளுஞ் வார்த்தைகளாவது கெவிடனுங் குருடனுங் கபிலைப்பார்க்கவும்-பதிவிரதையும் பரத்தையும் திருஷ்டிப்பார்க்கவும் - கர்மியும் தர்மியும் பெருமாளைப்பார்க்கவும்- விருத்தனும் பாலனும் உத்தஞ்செய்யவும்-மெனனுங்களையும் புராணம் கெட்கவும்-தோனனுக்கொரு பதனும் வியாக்கியிக்கவும்-திருடனும் போர்சைக்காரனும் விபசாரஞ் செய்யவும் பாடியும்லோபியும் விபசாரஞ்செய்யவும் - குடியனும் வெறியனுன் கூத்தாடவும் பித்தனும் உன்மத்தனும் சங்கஞ் செய்பவனும்-பார்ப்பாரும் பதங்கியும் பஞ்சாயத்துப்பேசவும்-கேரிட்டலைப்போல - இவனித்தபொத்தகத்தைக் கண்டைந்து விலைகூறுவதும்-அவனிரண்டொ வதைக்கவடகளைக் காட்டிமறை பதமா விருக்கென்று வெகெலி கொட்டிகைகத்த-ஐ! பவித்தியம் மேலிட்டபார்ப்பானே-சபித்தியம்மேலிட்ட பஞ்சமனே - தனை ஆடைய கண்டி வெருஷ்டினோபான கபைகளுடனே வண்டிக்குறைவினையான பொத்தகவழினை மான விலையென்னாத்தல சவிக்கு மறுவலிப்பார்த்துக் கொண்டனர்கள்.

பின்பு: பிராமணர் - கபீரை-நோக்கி - ஓ - கபீர் மேன்மேலான காட்சிக்கவடிகளைக் கொடுக்கும் மாட்சிமையவெனக்கு-இத்தரட்சியான கன்றையைக் கொடுக்காமல் - பிரஷ்ட சாகியைப் போல குளறிக்குளறிப் பேசலாமா? வென்றுசொல்ல.

கபீர் - பல்லில்லாவாயுள்ள நீயே யேதேதோ வாயில்வந்தபடி. வெருநோசமாயுளறிக் கொண்டிருக்கின்றாயிப்பிராம்பாத்துக்குத் தகுந்தவிலே பெரும்பொ கொடுத்தால் வென்காயார் வாயில் வந்தபடிவையார், கித்தவனைசெய்வான், போ போ போசையுள்ள பேயனே! ஏமாத்திவக்தவாயனே! வென்றகில.

பிராமணர் - பின்னுமச் சொத்தக்கவடிகளைக் காண்பித்திதை வாங்கிக்கொண்டதைத் தாலாகாதோ! வென.

கபீர்புரூத்துப்போன வலருகருக்கா மடியைத் தருவேன்-குஷ்டிதையும் பிசைந் யகப்படாதவன் லகூரிபதியைச் சபத்தத்தும் செய்பயோசித்ததைப் போல்-எங்கேயோ விழ்ந்திருந்த கவடிகளைக்கொவடி வாது கொடுத்தே மாத்திபோகவத்தீர் கீர் வாங்கிக் கொண்டது போதும் வத்தவழியைப் பார்த்துக்கொண்டேகுமென்றனைக்க.

மாயா பிராமணர்- இக் கவடிகளிரண்டன்றி வேறுபொருளு மெனக்கில்லே இவ்வேளைப் பிராமணரை மேற்றிருப்பகூர்ந்து -ருமார்த்தமாய்ப் பதிவெகிரத் தருவாதால் - கோளூர்பிருந்தாவனத்திற்திரு காவாகும்போது-பெருமாருகிலின்றிற விதனுலுக்குப் புண்ணியமும் பகமுமுண்டாவதன்றி எச்சிலைக் கொடுத்தவனியும் பிடியலீ கொடுத் குசேலனும் பெற்றபேற்றைப்பெறுவிரென்றனைக்க.

கபீர் இப்பிதாம்பமுடிவெருமாருக்கே யணியத் தக்தாயிருந்தாலும் வன்சருந்தவிலே வாங்காமற் றருமார்த்தமாய்க் கொடுத்தால் - என்தாயுத்தகைதயும் வயா குடிப்பார்கள் உரிரை மூடிப்பார்களாதலால் ம னிறுமையா வென்றவணைக்க.

பிராமணர் ஓ மகானுபாவா! சத்தியவாதா; நீ-தரு மருவைத்திற் றெரிதவலென்று பலருஞ்சொல்லக் கேள்விப் பட்டதன்றிமுகமும் அகமும் குளியுங்குணமும் அப்படியேயென்றறிவை தல்லாமல் -நீ - மிக்காகியிற் சிலகுளிற்றருமக்கிடையை கவொப் விரோயும் பிரிரு

நீயிற்றெரியுமென்ற பழமொழி பழுதாகாது -ஓ தருமப்பிரபுவே பெண்டின்னே பண்டம் பதார்தம்-காழி கர்-தாய்-தந்தை-உற்றோர்-மற்றோர்-ஆனேனே முதலானனும் கூடவருக் தீனையல்லவே தர்மம ஆனைகளுன்மங்களுக்குத் தணையா யிருந்து காப்பாற்று மல்லவா? உனக்கும் யிரிந்திருந்தொல்லவா - தர்மத்தினைகாக்கு மெனும் பழமொழி பொய்பா-மெய்பா-சொல்லியா-மிருதுய்பா தர்மஞ் செய்யுங் கையா-வென்று மிகவும் வேண்டிக்கொண்டார்.

அதற்கு கபீர் இந்தச் தண்மிலல்லிரத்தைக் கொடுக்கலாமென்றால்-இப்பிரதே தாய்வத்து விலாவே-வத்து துன்பத்தை-விலைகளே-இதற்கென்ன செய்யலாமென்கிற - என்னத்தினும் கொடுக்கமனம் வராமலும்-இல்லையென் னாக்க வாயெழாமலும்-மௌனமாய் நின்றார்.

பகவான் - ஓ-கபீர் - ஜீவர்களுக்குத் தருமத்தையன்றி - வேறுதினை யில்லையே - மௌனமாயிருப்பது தொல்லையே-லோபகுணத்தை மாற்றவில்லையே-நீ-தருமகுணமுடையவ னல்லியே அடடா-இந்தயேழைப் பிராமணன முகத்தைப்பாக்கலாகாதோ - பார்த்தாலுனக் கிலாபமுண்டாகாதே - பசபந்தலெல்லாம் பன்ப மாம்போகாதோ-லோப குணம் கதித்துப்போகாதோ ஒருமல்லருபனே-இவ்விப் சொருபனே லோகியைப் போன்ற பாபிவில்லை யென்றி பழமொழியதிலாயே-ழித் தென்னுகி பெருவாயே முற்காலத்தில் தருமர் த்தூரப் பரமசிவனர் கொல்லும் விதத்தைக் குடிக்க வில்லையா! பண்டாருன்கேட்ட லரமனித்தவன் ஓரத் வேரடிப் பதங்கவில்லையா - வாருரூரனையா ரயலிக்காக்கவில்லையா குப்பகன்னனுக்கு திருவ ளிக்கவில்லையா - ரவணனுக்குத் தன் மனிவியையிய வில்லையா - அர்ச்சுனனுக்குப் பாசுபதாஸ்திரம் வெரி க்கவில்லையா -மார்க்கண்டனுக்கென்றும் பதினாறு ஆ தருளவில்லையா-மன்மதன பல்பமாபெரித்தபோகவி ல்லையா- தரிதிமகாரிஷிதன்முதுகெலும்பைத தவில் லையா-மாபலி பாதாளத்திலமிழ்த்தி போகவில்லையா நி திச் சக்கரவர்த்தி சரித்தை யனத்தளிக்கவில்லையா-மரு சாருன் தன்னரசாங்கத்துடன் மனிவிதனாரும் கல்வி யில்லையா - கர்ணன் தன்னுயிரைக் காக்கும் கவசகுண்ட லத்தனை பீபவில்லையா தருமராஜன் தன்னுடன்வந்த சுனங்களைச் சாலோகத்துக்கு கொண்டுபோக வில்லை யா அர்ச்சுனன் ஓர் கர்ர்வத்தைக் காக்கச் சின்ன ரோடி போராடவில்லையா இலட்சுமிபாயினுவுக்குற்ற

பிரமத்தைத் தானத்தைக் கொள்ளவில்லையா-கலிக் கோட்டு முனி தசரதனுக்குற்ற புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்க்க வில்லையா - விசரதன்தேவர்களைக் காக்கவில் லையா புருவச்சக்கிரவர்த்தி தேவகன்னிகையை விடு விக்க வில்லையா - விபீஷணன் பஞ்சபர்ண்டவர்களுக்குத் தூதர்களில்லையா துவர்களுக்குச் சாரத்தி யஞ் செய்பவில்லையா - ஸ்ரீகிருஷ்ணரருக் கேவல் செய்பவில்லையா-மாடுபோலிரதத்தை யிழுக்கவில்லையா-கோவர்த்தனகிரியைக் கொடையாக வெடுக்கவில்லையா-ருசேலனுக்கு அஷ்டயிச்வரியமுன் கொடுத் தடிமையாய்ப்போக எண்ணங்கொள்ள வில்லையா-அம்சத்துவஜன் தன்னுடலை கபோதியாயமுத்திபில்லையா-பாண்டியன் தன்தலையை பதுத்துகாவேறி நெயிற்போடவில்லையா நீ மாத்திர மித்துசை யணிப்பதுதெல்லையா இதற்குத் தானே சொல்லையா-சற்றே என்முன்னில்லையா - ஸ்ரீகாக கொடுக்காததுபோலமெல்லியா ஓ வென்னாத்த வாக்கியங்களைக்கேட்ட.

கபீர்-மனத்துலக்கி-யிகவுங்கலங்கி - இவருடைய தொனியான குரலுக்கீடையனை இனியவல் இவ்வுல கத்திலில்லவே யில்லை ஆ-ஆ, தர்மத்தின் நிமித்தியம் எவ்வளவு நிர்ஷ்டாக்தங்கள் சொன்னர்-எத்தனை புண் ணியபுருஷர்களுடைய திருமாங்களைப் புகன்றர்-ஆ ஆ, அத்தமாபலி-பகவான் கேட்ட மூன்றடி மண்கொ டுத்து-ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய - திவ்வியதிருவடி தன் சிரமுடியாகக் கொண்டு அழியாய்ச் சிரஞ்சீவிப் பட்ட மும் பெற்றார், தேவகுருவான பிரகஸ்பதிக்குத் தெரி யாதசஞ்சீவி மந்திரம்பெற்ற-சுக்கிரன் - தர்மஞ்செய்கி றதைத் தடுக்கப்பேர்ய் ஒரு - கண்ணிழந்து லோபியே ன்றுபேர்பெற்றார், இவ்வளவிழிவான லோபகுண த்தைவிடாமல்- கேட்போர்க்கொடாமல் யாதொரு லாபமும் பெறுதவனுவேது, இல்லாததைத் தர்மமும் றவதற்குத்தபமும் சித்திரவுத்துக்கும்-புருஷ ாருக்கு ஞானமும்-முக்கியமென்பது மெய்யல்லவா, வியாபாரஞ் செய்யப்புறப்பட்ட மானிலைவா னென்ப தற்கோர் தலையுண்டோ, இனி யில்லாதற்குக் த னையானதர்மத்தை என்னுயிருள்ளமட்டும் மறப்பே ன-யார்வந்தாலும் வெறப்பேனு-பரியென்றல் பெ றுப்பேனு- பொறுத் துயிருட னிருப்பேனு -என்ற பலபல யோசனையோடு கூடினமனதுடன் வழக்கப் படி யில்லை வென்று கொடுக்கப்போனர்.

அதற்கு மாயாமறையோர் அடாதீச்சை-இது வே தப்பேச்சை-தபத்துக்கும் யபதனத்துக்கும் இரத்துக்கும் பரப்பிரமத்துக்கு அனேகதப மாமன்கள் வேதத்திற்

செய்துவதன்றி நிர்க்குணத்திலேயே மேன்மையாகப் பேசுகின்றது, நீ ரதைவிடத்து வேதவாக்கியத்தைத் தடுத்து-குணமான விஷ்ணுவின் திருநாமமான ஹரா மென்றுக் திருநாமத்தை மேன்மைப் படுத்திச் சொல்லுக்ரமத்தைச் சவிஸ்தாரமாய்த்தெரியச்சொல்லுமையா வென்றுகேட்க.

அதற்கு மாயா பிராமண நிர்க்கபீரை - முன்னஞ் சகுனத் தியானத்திலுறுந் பரிசுத்தனுக்கு பின்பு பிர்மக் ஞானத்தை யுணர்த்த வேண்டி மென்றிதாற்பரியத்தால் தர்க்கஞ்செய்யாமல் சுதர்க்கமார்க்கமாய்ப் பேசத்தொடங்கினர்.

அதெப்படியென்றால்-ஓ-ஹித்தர்களே! பகவான் கபீரைகோக்கி ஓ கபீர்! சத்தசூன்யமாய்ப் பரவெளியாளபரப்பிர்மம், வாக்குக்கும் மனதுக்கு மெட்டாதென்றுரைத்த நீ, வாக்கையும் மனதையும் மதுமமாக்காமல் சஞ்சலமனதை ஞானேந்திரியங்களிற் செலுத்தி கர்மேந்திரியமானவாக்கின் ஜிவகாரமாடிக்கொண்டு தேகேந்திரிய காரணஜீவனே நானென்றும் இவ்வுலத்துணிமுதலான வஸ்துக்களென்னதென்றும் பிர்மை கொண்டு முதலே அசுமதையற்று ஆத்மஸ்வரூபமே தானென்றிருக்கும் பிர்மஞ்ஞானிக ளேத்தும்வாங் மனோகோசரமான பரப்பிர்மத்தை நினைத்தாற் பிரயோசனமேதுண்டு தன்னையறிந்த பிரமஞ்ஞானி யொருகர்மஞ் செய்யக்கூடுமோ? ஓ அறிவில்லாதவனே, மண்ணின்மேல் மரக்கலமோமேல், காவலின்றி கட்டுப்பட்டவளே காக்கையன்றி காவலாற் கட்டுப்பட்டவர்த் தற்புள்ளவளாவாளா சுத்திக்காகத் தருமஞ்செய்பவனே சுத்புருஷனன்றி டம்பத்துக்காகச் செய்பவனே சுத்புருஷனாவானு, தன்னே யன்னியர் புகழ்வதே நீர்த்தியன்றி நின்னேத்தானே புகழ்ந்துகொள்வது நிந்தியாகுமா, ஒருவனுக்குத்தா னேக்யமாயிருந்தாலே வந்தனமன்றி கள்னக்கும்பிடி வந்தனமாகுமா, அதுபோலே எங்களும் பரிபூரணமாயிருக்கும் பரப்பிர்மத்துக்கு ஸேக்கியமாயிருப்பதேவந்தனமன்றி வேறுபட்டு தியானிப்பது வணக்கமாகுமா நீதான் தெளியச்சொல்லென்றுரைக்க.

கபீர் - ஓ, பிழமறையுணர்ந்த பார்ப்பானே சகலசக்தேகங்களையுந் தீர்ப்பானே - உடல்பொருளாவி என்னும் மூன்றையுந் தானென்று நினைக்கு மகத்தைச் சிதச்சை செய்து நிஷ்கிய வஸ்துவாகிய பரப்பிர்மத்துக்கு ஸேக்யமாயிருப்பதே உத்தமதானமென்றும் சத்தாநிவசனுகினே யடக்கி - அகங்காரமனதை மடக்கி - நிராங்காரவஸ்துவாகிய பரப்பிர்மத்தைக்குள் ஐக்கியமாயிருப்பதே சார்த்த தியானமென்றும் - பிரீதிதி பிர்ம பரியங்கம் - பரப்பிர்மம்மே றைந்திருக்கிறதென்றும் - அதில் நானென்னும் அகம் பாவமேதென்றும் பரிபூர்ண வஸ்துவாயிருப்பதே பிர்மத்தியானமென்றும் - நானென்றும் மாங்காரத்தோங்கூடி யாதொரு கிரியையுஞ் செய்யாமல் தானே வக்தகாரியங்களைப் பற்றறச்செய்து - அகம் பாவத்தையடியோடு மில்லாமற் கொய்து - தொகாசமாத்திமாயிருப்பதே பிர்மஞ்ஞான மென்னும் காட்டியகத்திரையில் நசித்திருந்ததுபோல பிர்ம கிஷ்டையில் மனம் நசித்து பிரம்மாகாரவேசம் மேலிட்டு தன்னை மறந்திருப்பதே மகாமௌனமென்றும் - சொல்லலா பிர்த ஞானத்தையும் இடங்கேட்கவில்லை சீதாராமென்று சொல்லச்சொன்ன காரணமேதோ அதைத் தெரியப்படுத்துனமயாகிவென்று தர்க்கிக்க.

மாயா பிராமணர் ஓ அறிவில்லாதவனே - யான் சொல்லும் மர்மமறியாமல் கத்தரிக்காய்க்கு கால் லக முளைத்தாப்போல - பிஞ்சிலே பழுத்து ராகத்தையிழந்து தாணம் தோனத்தியானங் கியானம் மோனமென்னலுறுமோ - உன்னேயு முன்னப்பனேயுங் கண்ணீரும் கண்ணப்பனேயும் விழுங்கியுமிழாமல் தலைக்குளோபனுப்போல் வைத்திருக்கும் பிரம்மத்துக்கு நீவேறுபட்டிருந்தா லல்லவோ - பிரம்மத்தை நினைக்கத்தகும் அடா மூடா, சமுத்திரத்தையன்றி ஜலிவேறுமுமா அக்கினியன்றி பொறிவேறுமுமா, பிருதியன்றி தூளிவேறுமுமா, பிர்மமன்றி நீவேறுமுமா, தானுமும் பரிபூரணமாகவும் - இருக்கும் பிர்மத்தை, தனக்கன்னியமாக்கி - தியானிப்பது அஞ்ஞானமா மெஞ்ஞானமா - குஞ்ஞானமா - விஞ்ஞானமா - முள்ளில் மூட்னைக்கொண்டாடும் முழுமூடனுக்கினியானமூட்டானே - நுமே தானென்றிருக்கும் நிருபமான பரவஸ்தையே நினைக்கவேண்டும் - ஏனெனில்-நிருபபூர்ப் நிர்ச்சலனமாயிருக்கும் பிர்மத்தாற் பிரபஞ்சமுண்டாச்சுதாமாயாசரூபனன பகவானும் பிரபஞ்சமுண்டாச்சுதா நீங்களு சொல்லடாவென்று தலைமேலோர் குடம் குட்டினர்.

அதற்கு - கபீர் - ஓ வேதாக்கதெரிந்த விப்பிரனே - மனுமரில்லா சுப்பிரனே-நிருபமான பரப்பிரம்மம் நிர்ச்சலனமாயிருப்பதால் அஃதொன்றையுந் நிர்மானிக்கமாட்டாது, மாயாசரூபனன பகவானுலேயே நிர்மானிக்கப்பட்டதானதும்-காரணமான பரப்பிரம்மத்தைத் தியானஞ்செய்யாமல்-காரியமான விஷ்ணுவை நினைப்பதாற் பிரயோசன மேதுண்டு-தானும் பிர்மஞ்ஞானி மெய்ஞானமாயிருக்கவேண்டியது சகஜந்தான், தானென்பதருதவர் - நிஷ்களமான பரப்பிரமத்தைத் தியானிக்கலாமென்று பலசாஸ்திரங்களும் முறையிடினதே-நீர்மாத்திரம் வேண்டாமென்று சொல்லுக்காரணமே னென்று கவில.

மாயாவிலாசனுன பகவான - ஓ கபீர்-சர்வம் பிர்மமயமாயின் - தானங்கொடுப்பவன்யார் - வாங்குபவன்யார - தோத்திரஞ்செய்பவனயார் - கேட்பவன்யார் மோட்சமென்பதேது - மோட்சமடைகிறவன்யார்-ஆனந்தமென்பதேது-ஆனந்தத்தை யனுபவிப்பவன்யார் ஆசான்யார்-மாணாக்கனயார்-இகபரமென்பதேது-இகபரங்களைத்தியமென்றறிந்து எல்லா ஆசையுந்தீர்த்து தேகாபிமானங்களிலிருந்து பேர்த்து நிர்க்குணத்தியானத்தைக் கைக்கொள்ளவேண்டும் - அப்படிச்கின்றி நின்றபடிபடித்து தலையையுடைத்துக்கொள்வதுபோல-ஒன்றுமறியாச் சிறுவனுகிய நீ-ஆதியிலேயே நிர்க்குணத்தைத் தியானித்து இகபரத்துக்கு முதவாப்பிரம்டைகவேண்டாம் - சிறுகுழந்தைகள்-மணலால் வீடுகட்டி விளையாடுவதற்கினையான-வாசாக்ஞானம் பேசவேண்டாம்.பேசினுலப்படியே யிருக்கவேண்டாமா, அப்படியிருக்காமல்-வாய்ஞானத்தா னென்னவெல்ல வந்தாலால் - இன்றுடன் நிர்க்குண பாவத்தைவிட்டு சகாதி நிஷ்டீல்பார்களெல்லாம்-எக்தத் திருநாமத்தைத் தோத்திரஞ் செயகிறார்களோ-எவனுடைய அருளால் நிர்க்குணஞானத்தை படைத்தார்களோ எதனும் சகலபாபங்களும் கசித்துபோகுமோ அத்தத்திருநாமத்தை பாராட்டத்திலாவது தேசம்பெற்றுக்கொண்டி அதை வெடுகால் தியானஞ்செய்து-பரிசுத்தமனதையடைவதனிற் பின்பு நிர்க்குணத்தில் பிரவேசிக்கலாமப்படிக்கின்றி நிர்க்குணத்தால் நிஷ்டிரூர்ச்தினையும் நிச்சயித்த- தாருகாவன நிஷிக்காப்போல பங்கப்பட்டுப்போகவேண்டாமென்று பயமுறுத்தி-கபீர்-மனதை சகுணத்தில் ஸ்திரமாய் நிறுத்திப்போய் வருகிறேனென்று மாயாமறையோன் மாயமாய் மறைந்துபோனர்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே இப்படி பலவர்தமையாண்டுகொண்டு பகவான் மறைந்தபின் - கபீர்போகின்றூர், நாம் தியானத்தைக் குறித்துக்கேட்டகாலவத்தைப்பேசிப் போனரப்படிப் பேசிப்போனும் முதற்படியில் கால்வைத்தேறாமல் மூன்றும்படியிற் பா

ரதம்.

யிருடனிகத்திற் சாய்க்கு - தலீலை யுடைத்தக்கொள்வதற்கால - சரிதை கிரகிப்பதுமென்னும் முன்றையுங்கூடிய நிர்மலியானந்தையும் ஞானத்தையும் பேசினபடி நடக்கக்கூடாமல் - இந்நாளின்மேலாசையாய் மோசம்போனேனே-வாசகம் அறியா மாத்தரை வெல்வதற்குரியதாகும் - அறிந்த அனுபவிசனின் பாரோர் வார்த்தையும் பேசவதற் குகவாகு-ஆன்றி பேச்சின்படிகிற்கப் பெருமுச்சுவரும் - ஒதினடி சாதனஞ்செய்யாதவன் பேதைகளிலும் அதிபேதையென்பதற் கோரைபமேயில்லை - சருணத்தைக் கடத்தலிர்க்குணத்தைப்பேனை நரம்-கிர்க்குனத்தில் நிற்பதெவருக்கு அரிதாகவே தோன்றுகின்றது- ஏனெனில்-குபமுள்ள சகுலத்திலேயே கிலேக்காதபனம்-கிர்க்குணத்தில் நிற்பதுமிவுர் துர்லபந்தான் - ஆனதும்-மோகு-இச்சையுள்ளவர்க்கு லோத்தியானஞ் செய்யவேண்மோ-நமக்குத்தெரியாவேயில்லை - இரைப்பரித்தமான ஞானம்பால்கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ளும் பரியந்தம்-இப்போதுரைத்துப்போன-பிராமணருடைய வார்யத்தை யேகபிமிருக்கலமென்று - பகவானே அத்தியந்தபக்தியுடன் தியானஞ்செய்துகொண்டேயிருக்கார்.

கேட்டீர்களோ! சித்தர்களே யென்று மின்னும் காபதிரித்தர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

குருவேதுணை.

சுவதுகபிருக்கு பதினான்-பரிரூப மாய்வந்து ஜதாரிசனம் கொடுத்த-அத்தியாயம்.

பிர்மாத்திரத்திற் சுவாசத்தையேற்றி ஜீவகளையப்போற்றி காதாக்தவசமா பிருக்குத்தன்யர்களே மிவங்கன்யர்களே! புண்ணியவானுன கபீர் - இந்தக் உத்தையின்மேல் வாஞ்சையாயிருந்த காம் வாசாச்சுரி யென்பதற்கோர் சந்தேகமேயில்லை, வந்தவருனாக்குப்போனதோ உண்மை யானசொல்லே, பென்று பகமரத்தாணிபோற் பகவத்தியானத்திற் பதிந்திருக்கையி விவைப்பரிசோதிக்கவேண்டுமென்ற பகவானேர் பகிவிடிவுகொண்டு கபீர் பக்கலடைந்து ஓபுன்னியவரகே! நீ யிவர் தவாகுணமுடையவனெனப் பலருஞ்சொல்லக் கேள்விப்பட்டு மெள்ளவராமல் துள்ளிவந்தேன், எனக்கோர்வரந்தரமில்லே உமதுகையிலிருக்கும் வஸ்திரத்தைக் கொடேனெனக்குள்ள தரித்திரத்தைப் போக்கலர்காதார! உமதருளாலடியோடுமிவ்வுலகு நீருகாதா! பாபங்களெல்லாக் தல்லியெக்காமற் சாகாதா, லோபருணம் குறைக்றபோகாதா, தருமவல்வருபனே-திவ்வியமானபாபனே லோபியுப்போன்ற பாபியும் விபசாரியைப்போன்ற அபசாரியும் இவ்வுலகிலில்லையென்ப துண்மையல்லவா; உமக்கும் விரித்துச் சொல்லவா, புருஷனுக்குப் புண்ணியமும் காந்தைக்குக்தம்மன்றி வேறதுணை யுண்டா, நான் சொல்லும்வார்த்தையிற் பழுதுண்டா, உம்மைலோபகுணத்தி லமிழ்த்தியதித்துன்டா, அல்லதுவேறே யெண்ணக்கொண்டா, வெல்றெபற்ல வார்த்தைளாடிம்போது.

கபீர் ஓ,முதற்றுத்தக பதியே இவ்வேண்டுகேட்கும்பிகாரியே கோசைகொண்டது இக்கலவஸ்திரத்தின்மீது தானே இக்காரும் ஜெபிதாமென்றனைத்துக் கொடுக்கப்போனர்.

அதுகேட்டமாயாபதி மிகவும்கோபங்கொண்டவர்போல் ஆடாதுர்மார்க்க அறிவில்லாரூர்க்கா கித்ய நிர்மல நிர்லேகற்ப நிரஞ்சன நிராதார நிரூப நிஷ்களங்க நிர்ச்சங்க நிர்ப்பேத நிச்சேத நிர்ம நிஷ்காமநிர்க்குண நிராங்கார வஸ்துவாயிய பரப்பிரம்மமே ஆறி தெய்வமெனத் தெரிந்திருக்கும் சோர்ம மூடாமென்றோர் மனிதன்போலப்புகழ்ந்து கொடேவரதாய் நிரூபமான கடவுளேவிடுத்து வேதனாக்பெதாதைத் தடுத்துப்பாருள்ள தெய்வத்தை நினைக்கலாமா, எக்கிலும்பரிபூர்ணமாய் நிறைந்திருக்கும் சச்சிதானந்தக்கடவுளே மறக்கலாமா, என்றுங்கேட்காதவார்த்தையைச்சொன்னுனினி யுள்ளாருதிலும் கிற்சக்கூடாதென்றுத்துப் போகும்போது.

கபீர்-ஓஸ்வாமி உமக்குரத்தஞ் செய்ததைவாங்கிக்கொண்டு போகாமல் என்னே அபாதியாக்கிப்போகலாமா, இதனுலியான் நரகத்துக்கேகலாமா, ஒருவருக்கு தத்தஞ்செய்த வஸ்துவை வைத்துக் கொண்டு கொடுக்காதவனே எமதூதர்கள் தண்டதார வடித்து மூடிக்காமற் போவார்களா, வாக்கைக்கொடுத் தொரு போக்கைக்காட்டுவோர்கள் நீதியுள்ளவர்களாவார்களா நானறியாக் குழந்தையென்றறிந்தும் பகவானனியத்

தருக்த இக்கப்பிதாம்பாத்தின்மே லிச்சைகொண்டு வாங்காமற்போவது நியாயமா! என்னேதுத்தஞ்சிப் போவது சகாயமா! அறிவில்லாக் குழந்தையின்மே லன்புகூர்ந்து வஸ்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு போமையா வென்று மிகவும் வேண்டிக்கொள்ளும்போது.

மாயாபதி கபீரைநோக்கிப்போபோ வேடிசோதமான வார்த்தைவைச்சொன்ன உன்னிடத்தில் ஒரு கவடிவாங்கினுலும் பாபம்வக்துசேரிமென்றுரைக்க.

கபீர் ஒஸ்வாமி கானறியாக் குழந்தையன்றி ஞானமார்க்கம் கன்றுபதியேனுலும் அக்கினியாலுருகிநிருபமாயிருக்கிற செய்யும்-குளிராலுறைக்து சுபமாய்த்தெரியும் செய்யும் வேறுருமா! அன்றி நிருபமாயிருக்கிற பொன்னும் சுபமாயிருக்கிற அபரணமும் நிருபமாயிருக்கிற பஞ்சும் சுபமாயிருக்கிற வஸ்திரமும் நிருபமாயிருக்கிற வானமும் சுபமாயிருக்கிற தித்திரமும் நிருபமாயிருக்கிற பர்வதமும் சுபமாயிருக்கிற விரிசகமும் நிருபமாயிருக்கிற இரும்பும் சுபமாயிருக்கிற அயுதமும் நிருபமாயிருக்கிறமண்ணும் சுபமாயிருக்கிறபாதிரமும் நிருபமாயிருக்கிற ஜலமும் சுபமாயிருக்கிற வணமும் வேறுகாதபோல் நிருபமாயிருக்கிற பிர்மமும் சுபமாயிருக்கிற பகவானும் வேறென்றுசொல்லக்கூடாது அன்றி நிருபமாயிருக்கிற சலத்தைவிட சுபமாயிருக்கிற முத்தென்பதானதைப்போல நிருபமாயிருக்கிற பிர்மத்திலும் சுபமாயிருக்கும் பிகவானே மேன்மையென்று சொல்லத்தகு மாதலால் அத்தப்பரர்தமானுடைய நிவியநிருபாமானதிவ்வியாதிரூபமாயொரு காரியத்துக்குஞ் சிக்தனஞ் செய்யவேண்டுமென்றுரைக்க.

மாயாபதி ஓகபீர் பூசாணுக்கு மாணுக்கனுந் தேசஞ் செய்கிறதைப்போல சொல்லவந்தாய் எதாயினும் ஒன்று பொன்னு? பூபாணமா? மண்ணு? பாத்திரமா? பஞ்சா, வஸ்திரமா, அயம், அயுதமா, கல்லா, விரிசகமா, ரனமா, வர்னமா, சித்திரமா, நிருபமா, சுபமா, சொல்லும் பின்னாவென்றுகேட்க.

கபீர்-ஓபெரியோரோ எனக்குத்தாஞ்சொல்லும் நிபோரே நீர்ன்றுய்த் தெளித்தவரா யிருக்கும் வில்லாக் குழந்தையாயிய அடியேனே ஏமாத்துகிறீர் எதார்த்தவஸ்து நிருபமாயிய பரப்பிர்ம்மமேயானுலும் அதுவே ஆலாங்கட்டியைப்போல் சுபமாயிப் பகவானெவ்விதபேர் பெற்று இவ்வுலகத்தை ரட்சிக்கின்றார், அன்றி சூரியனுக்கிரணமும் சந்திரனுடைய ஒளியும் அக்கினியும் உஷ்ணமும் நிபோமிப்பிரகாசமும் நமுமுருவும் நாமகுணாதிகளும் சாபமும்கோபமும் கோபமும்பாபமும் ஆசையும் பாசமும் இச்சையுற்செல்லமும் செல்லமுள்ளதும் கர்மமும் தேகமும் தேகமும்-சரகமும் சரகமுக்தமும் தானமுக்தியமும் ஞானமும் சாக்தமும் ஜபமும் தியானமும் ஞானமும் மோனமும் மோனமும் கிஷ்டையும் கானென்பதும் அஞ்ஞானமென்பதும் மாயையும் பிரபஞ்சமும் நிரசையுஞ்சன்யாசமும் பொருணையுத்வமும் ஜிவகாருண்யமும் வீரதமும் குருவுக்தெய்வமும் தெயவமும்பிர மமும் பிர்மமும் ஆனக்தமும் ஆனக்தமும் மோகமும் வேறுயிருக்தா லல்லவோ பகவானும் பரப்பிரமமும் வேறென்று சொல்லக்கூடும்-அன்றியும் சுபமாயிருக்கதினலே காணென்றிருக்கும் காம சுபமாயே பகவானேயே நினைக்கத் தகுக்தனென்றுரைக்க.

அதற்கு-பதியி ஓ! கபீர்-பிர்ம்பிரளயத்திலழிக்துப்போகும் சுபத்தையும் சுகனபங்கதேகத்தையுக் சத்தியமென்று கம்பலாகுமா, சருணத்தினால் சனனமரணத் தன்பமொழிக்துபோகுமா, விஷத்தை அமிர்தமென்று நினைக்கு மதிகினலைப்போல வெகு தேரமாய் குசர்க்கஞ் செய்திரும் விஷத்தைக்குடித் திறப்பதைப்பார்க்கிலும் அமிர்தத்தையுன் டபியாமலிருப்ப தத்தமமானதைப்போல அசித்திய தெய்வதை கம்பி ஆதோகதியடையாமல் சித்தியானத்தையடை வடாவென்பலரஞ் சொல்லியுங் கேட்காத உன்மூடத்தனத்துக்குரானென்ன செய்யட்டுமென்றுரைக்க.

கபீர்-ஓ! சாதுவே-புராணத்தைதிரும் பாம்பின் விஷம் மானிக்கமானதுபோல-சாந்தகுணத்திற் பிரதிபலித்த-பிர்மாகிவ-ரூபருள்ள பகவான்-பிரமானந்தத் தோடஷட அயின்பியமுர்தரும ஆண்டவனு மிருக்கின்றுவனாயாரும் பறக்கவே கூடாதா-அன்றி-பிர்மப்பிரளயத்திலெல்லாஞ் சுவியமாகும்போது வேர்களுஞ் சுவியமே சீவர்களோடுங்கும் திருமாலின் திருவுருவும் சுவியமே-ஆனலும்-சுருப்பிய வல்லைகளிலிருக்கும்பிரளிரும் - ஜாக்ரவஸ்தையிலுள்ள காலங்களை மேலானதுபோல-நிருபமாயிருக்கிற பரப்பிர்மத்திலும் பக்தர்கள் நினைத்தவண்ணம் மானுபமெத்திரட்சிக்கும் பகவானே மூக்கியவானென்றுரைக்க.

மாயாபதீர்-அடாமூட்டனே! பிரமில்லாவிட்டால் மாயையேது-திரிகுணங்களேது திரிகுணப்பிரபிபிம்பரான-திரிமூர்த்திகளேது- கிச்சயம்பொய்யாமலேன் குளறுகிறாய் பிரம்மத்தையே யுறுதியாய் நம்பியிரும்பின்னா யிரும்பின்னா யென்றுணர்க்க.

கபீர் - ஓமூதுணர்வோரே! பகவானஜலரூபமாய் வருகிறிக்காவிட்டால் பிரபஞ்சாமேது சரவசர ஜீவர்களேது, பிரமமென்று கிணர்கிறவர்களேது, நீயேது, நானேது, ஆகலால் ஜலரூபமான நாராயணனே ஒருவர் மறக்கத் தகுந்தோ, ரட்சிப்பவனைவிட மேலான தெய்வமொன்றுண்டோ, போம்போம் என்னவார்த்தையைப் பேசுகிறீரென்று கவில.

பதீர் - ஓகபீர-திரிமூர்த்திகளேயும் மாயையும் பிரபஞ்சத்தையும் சுவப்பனக் காட்சிபோலவும் சுத்திசாரதெம்போலவும், மச்சுசுர்ப்பம்போலவும், முழுமூர்த்தியென்றும் பிரம்மமேசத்தியமென்றும் சொல்லும்வேதாந்தத்தையெடுத்து பிரம்மமே பகவானென்றும், பகவானே சித்தியதெய்வமென்றும் வாயில்வந்தபடிபேகிறீர், நிருபமாயிருக்கிற பரப்பிரம்மத்துக்குச் சலனமுண்டாஃ சலனமில்லாவஸ்துவே! பகவானுகி பிரபஞ்சத்தை சட்டிப்பதெப்படியாகும் சூரியனிலிருட்டும் ஆனைத்திற்றக்கமும் பிரியத்தில் கோபமும் ஆகாயத்தில் ரூபமும் பதிவிரதைக்குச் சலனமும் உண்டாயிருந்தாலல்லவோ நிருபமாகிய பரப்பிரம்மத்திலிருந்து ரூபமாகிய பகவானுண்டாவா, அன்றி நிராகாரவஸ்துவாகிய பரப்பிரம்மம் ஆகாரவஸ்துவாகியவிஷ்ணுவெப்படியாகும் உனக்கிக்கபயித்தியம் எதையோ நாளாய்ப்பிடித்திருக்கிறதென்று நகைக்க.

கபீர்-ஓ விருத்தரே ஆச்சரியத்திற் கமுல்காற்றும், சுத்தருன்யமாகிய கமுப்திலிருந்து கிணவும்? ரூபமில்லாச் சுல்ல சுரோணிதத்தில் ரூபமும், அண்டத்திலில்லா ரூனுகித தோகையின் வர்ணமும், வித்திலிலாச்சுகந்தம் - புஷ்பத்திலும், விருட்சத்திலில்லாமதிரம் - கனியிலும் எப்படி தனக்குத்தானே யுண்டாயிற்றோ! அப்படியே நிர்ச்சலனவஸ்துவிலிருந்து தனக்குத்தானே சலனமுள்ளபகவானுண்டாகி இவ்வளவு விசித்திரங்களேச்செய்தார். அல்லாமல் பகவானெருவரில்லாமற்போனால் மாயையேது பஞ்சபூதங்களேது, பஞ்சவர்னங்களேது பிரபஞ்சமேது மோட்சமும் நரகமும் ஆனந்தமும் துக்கமும் புண்ணியமும் பாவமும் குருவும் சிஷ்யும் தொழுகலும் அதிப்பதுமேது அசரசாஜிவர்களேது! நீரேது நானேது தர்மமேது தானமேது போ-போ-மூகபாவத்தைப்பேசும் முதுமையனே என்றுரைக்க.

மாயாபதீர் - ஓ-கபீர் தருமமேது தானமேதென்று நான்கேட்ட வஸ்திரதானைக் கொடுக்கமாட்டீரோவென்று கேட்க.

கபீர் நீர்துணிந்து என்னயினைக்கேட்கிறீர் தருவேன், இத்தவஸ்திரம் பெரிதோவென்று சொல்லி இனியும்மிருப்பிடம்போய்ச் சேருமென்று புகல.

மாயாபதீர் வஸ்திரத்தை வாங்கிக்கொண்டு ஓ தனவானே! கனவானே, உனக்கின்னம் ஆத்மஞானம் தெரியவில்லை - ஏனெனில் கர்மத்திலும் பக்தியிலும், வைராக்கியம் மேன்மை, வைராக்கியத்திலும் ஞானம் மேன்மை, என்று வேதத்தில் முறையிட அதைத்தள்ளி பக்தியையே பிரதானமாகச்சொல்வது அறியாமையாருமென்றுரைக்க;

கபீர் - ஓ; வாசாரக்ஞானம்பேசும் வாயனே மேல் மோக்கு முபாயனே முன்பு பக்தியிற்றேறி பின்பு வைராக்கியத்தைக் கைக்கொண்டு பிரபஞ்சத்துக்குவேருறுத்து ஞானசாதானஞ் செய்யவேண்டும், அப்படிக்கின்றி முதற்படியிலிருந்தேறுதல் மூன்றும்படியிற் முன்றடி முகத்தையுடைத்துக்கொள்ளுகிறதைப்போல பலியனுடைய தலைப்போலே ஞானமார்க்கத்திற் பிரவேசித்தால்பிரயோசனமுண்டோ? ஆகலால் முன்னம் பக்தி முதிர்ச்சியினும் பக்தவத்சலனும்? பதவானே என்கண்ணுளிப்பார்த்து அவருடைய நிருவடிகளி லெனதிருஷ்டாக்ஷியுஞ் சேர்த்து மனதை யந்தஞானத்தாரக்கூடித்தில் விழாமல் காத்து சகலசற்சேகங்களையும் பேர்த்து கிர்குண நியானபரனுகிப் பற்பலாசங்களேக் கழித்து ஞானதிஷ்டையிற்செழித்து ஆனந்தமேலிட்டாற்றனைத்து அகமனதையாவழியாமற் பிரைத்தூதன்னே யறந்த ஆருடஞானியாவே னென்றுசொல்ல,

மாயாபதீர் - ஆ-ஆ, சுதனவங்களான இத்தத் தேகத்தை னித்தியமென்றல்லவோ இவ்வளவு எண்ணக்கொண்டிருக்கின்றீர், யொருவேளை உண்ணிஷ்டப்படி பகவான் முடித்தாலும் முடிப்பார், புண்ணியவானனு நீ கினைத்தபடியே முடியட்டும் - ஆனாலும் கிர்ச்சலனமாயிருக்கும் பரபிரம்மத்திலிருந்து பகவானுண்டானதும் பகவானால் பிரபஞ்சமுண்டானதுமெப்படியோ

அதைச்சற்றே தெரிபச்சொல்லுமப்பாவென்று கேட்க.

கபீர்-ஓ - மூதுணர்வோரே இப்பேர்க் கொத்தகினென்றி - மனதினுல் கினைக்கவும்-வாக்கினும் சொல்லவுகூடாததான - பரப்பிரம்மத்தி லிருந்துண்டானது சமுப்திக்கினையான அவ்வியக் தமென்கிற மூலவப்பிரகிருதி யென்றும் - அதிலிருந் துண்டானது முக்குணக்களென்றும் திரிகுணங்களில் முதன்மையான சாத்வீகத்திற் பிரதிபிம்பித்த பிரம்மமேபகவானென்றும் சொல்லப்படும். அப்பகவானுல் பிரமாவுண்டாகி அவனு லிவ்வெழுவகைத் தோற்றங்களான சராசரங்களும் - அண்டபிண்ட பிரம்மாண்டங்களு முண்டாயிற்று. நிருபமாயிருக்கும்போது பிரமமென்றும் - ரூபமானபோது விஷ்ணுவென்றும் அப்பகவானுக்கே சொல்லப்படும், விஷ்ணு பரப்பிரமரூபமென்று-வேதத்தில் முறையிடுகின்ற காதலால் - விஷ்ணுவையே ஆதிதெய்வமென்று நம்பவேண்டும், அலலாமல்-பகவானுனவர்-முதல்முதல்-ஜலரூபமாய்ப் பிரகாசித்தார் அதனுலேயே நாராயணனென்கிற பேருண்டாயிற்று (பகவான்பாதத்திலிருந்து கங்கையுண்டாச்சுதென்பதின்தாற்பரியம் ஜலரூபனென்பதரம்) அன்றி ஜலவருஷித்ததே-எங்குமபச்சையாய் விளங்குகிறபடியால்- பச்சைவர்ணனென்றும், மேகமாய் வருஷித்தலால் மேகமேனியனென்றும், சமஸ்தசுபலக்ஷணங்களுங்களுமவர் கினைத்தமாத்திரத்திலுண்டானின்றதால் அவருடைய இதயமானமார்பகத்தில் சுபலக்ஷணங்களுக்குர்வினயமகாலட்சுமி வீற்றிருக்கிறுளென்றும், ஜலரூபமானஅந்த மகாலுபாவர் பூமியைச்சக்காரம்போற் சுழற்றிருக்கிறபடியால் அவருடைய ஆயுதஞ் சக்கரமென்றும், எப்போதுக் தொனிக்கும் வாரிதி லாதியிலிருந்து சமஸ்தஜீவனுக்கு மாதாரமாகிய அகார உகார மகார நாதமும் திரியாகூரங்களுங் கூடிய பிரணவாகூரமேயுச்சரிக்கிறபடியால் சங்கையுடையவனென்றும், ஜலவினமத்தியி லிருபூமிபுண்டானதால் பூமியே பிரமாவெனறும், பிருதிவிக்கு காவலுகிருக்கிறபடியால் சதுர்முகமென்றும், இப்புவியே சிருஷ்டிக்காதிரணமாதலால் சிருஷ்டிகர்த்தாவென்றும், இப்புவிதனை வல்லமையினுலத்தாதி விருப்பதால் தன்சத்தியானை ஆதிசேஷன் முடியின்மேல் சிருக்கிறதென்றும், சதியே தனக்காதாரமானதால் ஆதிசேஷனின்மேல் சயனிப்பவனென்றும், அக்கினியின்மேற் ஜலரூபனுனவிஷ்ணுவிருப்பதால் அக்கினியம்சனுனபரு ருத்திரன் முடியிலிருப்பனென்றும், ஜலம்சவிஷ்ணுவால் அக்கினிபம்சனுன மகிவீன் தன் தாபத்தை நீக்கிக்கொண்டிருப்பதைப் பற்றி ருத்ரம்பிரியனென்றும், சமஸ்தருஷிகளுக்கும் ஆதாரமான ஜலமயனுனகர்மகூரிசாகரனென்றும், பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களளித்தலால் வரதனென்றும், எவரும்விபாபித்திருப்பதால் விஷ்ணுவென்றும், அழியாமலிருப்பதாலச்சுதனென்றும், பாபங்களே அரிப்பதால் அரியென்றும், அன்பர்களிர்தயத்தி லெப்போதும் ரமிப்பதால் ராமனென்றும், விஸ்வாயாட்டா யிச்சகத்தையுண்டாக்கினதால்-லீலாவிலோலனென்றும், சமஸ்த வன்னுக்கவிலும் ஓட்டியும் ஒட்டாமலிருப்பதால் கபடநாடகனென்றும், தன்னே நம்பினோர்க்கழியாப் பதமீதலால் வைகுந்தநாதனென்றும், இதுவே அவருடைய ரூபமன்றுணர்ந்துகொள்ளக் கூடாததால் பிரமமென்றும், பக்தபிரியனுகலால் பகவானென்றும், சமஸ்தலோகங்களுக்கு மதிபதியாதலால் ஜகன்னாதனென்றும், அடியார்க்குவேண்டிய செய்பவனுகலால் பக்தவத்சலனென்றும், சித்தினாவருவதும் நீக்குவதும் முதலான தன்மாயையாராலு மறியக்கூடாமற் செய்பவனுலால் மாயனென்றும், காணுதற்கரியவனுகலாற் பராத்பரனென்றும், காததாதிரிவிஷ்பரர்களாற் துதிக்கப்பட்டவனுதலால் ருஷீகேசனென்றும், மிகவுற்சாகஞ் செய்வோர்கள்முன் பிரசன்னமாகிறவனுகலால் மாதவனென்றும், சமஸ்தத்துக்கு மாதாபிதாவனுகலால் ஆதிமூலமென்றும், சமஸ்தலோகங்களுக்கும் ஜலாம்பத்தா லுண்டாவதால் சர்வ சிருஷ்டி யென்றும், சமஸ்தலோகங்களுஞ் சலத்தால் ரட்சிக்கப்படுகிறதால் சர்வஸ்திதியென்றும், சமஸ்தமும் ஜலமென்னுக் தன்னி லடங்கிப்போவதால் சர்வசம்ஹாரனென்றும், தசாவ தாரங்களில்-இவ்வுலகில் துஷ்ட னிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனஞ் செய்யும் செய்பவனுதலால்-ஒச்ச கச்ச வராக நாரசிங்க வாமன பரசுராம ராம பலபத்ராம கிருஷ்ண கல்கியென்றும், பலபேர்கள் வேதத்தில் முறையிடுகின்றனரிப்பர்க்கொத்த பகவானைக் கனவிலும் மறக்கத்தகுங்கோ! மறக்காமல் கிதிப்பவர்களுக் கோடையுமுண்டோ! பகவானைப்புகழ்ந்த வேதாகமசாஸ்திரங்களுமுண்டோ, ஓ-பதீரே! பிரமம் பிரமம் என்றபதார்த்தம் பிதற்றுகிறீரே - அத்தப்பிரமத்துக்குப் பேச்சுண்டா மூச்சுண்டா, இல்லை ஆகலாலினு யென்னுடன் குசர்க்கஞ் செய்யாமல் - வாயில்வந்தபடி வையாமல் - என்னதிஷயைக் கொய்யாமல் - என்மனம்புனருத்தியானசொல்லம் புதஞ்சுய்யாமல்-உம இருப்பிடத்தற்குப்போய்ச் சேருமைபரவென்று கில.

மாயாபதி-இன்னஞ்சேமித்தகபாசு சபாசு கல்லை வார்த்னகனோச்சொன்னாய்-அகண்டம்-அகண்டாகன்டம்-அசலம்-அனந்தம்-அப்பிமேயம்-நின்மயம்- தேஜோமயம்-சித்விலாசம்-னித்யசேதயம்- சிதகளானந்தம்-பரமம்-பரப்பிரம்-பரமேஸ்பரம்-சுயம்- துரியம்-துரியாதிதம்-விஸ்வம்-பூரணம்-விஸ்வாதிதம்-விமலம் - விசேஷம்-வேதாதிதம்-சுபம்-சுத்தம்-சுபம்பிரகாசம்- என்றிவிஷகளக்காமன்முருடையசரங்காரவஸ்துவதிய பரப்பிரம்மத்தைவிடேன், அஹங்காரத்தட வஸ்துக்க ளேயெல்லாம் கொன்ற-அரிபென்பவனோ - அஹங்காரத்தால் தோத்திரஞ செய்துக்கொண்டேவந்தாய, நிச்சயமறியா அறிவினனே விதைமுன்னதர விருட்சம் முன்னதர தக்தைமுன்னவரு தனயன்முன்னவரு ஜனவன்முன்னவரு புடலைமுன்னவரு தலையன் முன்னவரு தம்பிமுன்னவரு செல்லும் பின்னாலென்று அதட்டிக்கேட்க,

கபீர் - ஓ மோஹி-பலங்காட்டுகிரி-ஸலஸல வென்பதற்குப் பயப்படுமோ பதிவிரதை மன்மதபாணத்திற்கி டங்கொடுப்பாளை யிரன் வதிரிக்கு முதுகுகாட்டிவோவொரு பேரின்பத்தை யாசித்தோன் விஷயாகாத்தத் நிலமிற்வரு, நிடலிச்சயமுன்னவன் துக்கத்தால் வாவொரு தைரியசாலி அவதையித்துக் குட்பவொரு படான், அதுபோல-வாய்ஞானம்பேசு மூன்மை காலொருபொருளாய் மதிப்பேனு, ரூபத்தில் நிலைக்காதமனம்-நிருபத்தில் நிலைக்குமா, யுகாயத்தி வேணிவைத் தேறக்கூடுமோ, விருட்சமில்லாமல் விதையென்கிறபேருண்டாகுமா தனையன்றெக்காமல் தக்தையென்கிறபெயருண்டாமா தம்பியில்லாமல் தமையனென்கிற பேருண்டாகுமா அடிமையில்லாமல ஆண்டவனென்கிறபேருண்டாகுமா. உண்டாகாதாதலால் - அடிமையாகிய எனக்கு ஆண்டவனே துணை, அடிமைதனமில்லாவமக்கு ஆண்டவனேயில்லை, ஈச்சலன வஸ்துவாகிய-பிர்மத்தைத் தியானித்தால்-அந்தப் பரப்பிரம்மம் உனை யுமா பேசுமா காட்சிகொடுக்குமா நிக்கற்றவனுக்குத் தெய்வமேதுணை-தாசனுக்குச் சாமியேதுணை.அடிமைக்கான்டவனேதுணை - பக்தனுக்குப் பகவானேதுணை, சரவுக்கு சராயணனேதுணை அன்றி ஆதிமூலமேயேன்று கூப்பிட்ட கஜேந்திரனைக் காத்த சட்சித்தது பகவானு பரப்பிரம்மமா பிரகலாதனனைக்காக்கத் தூணிலிருந்து புறப்பட்ட நரசிம்மம் பகவானு பிரம்மமா தூசே பதையின் துடுரியும்போது காத்தது-துனிதோனு சுயம்பிர்மமா ஓ பகீரி சாராயணனே சகலரையுங் காத்தவாதலால் - சாராயணனை நம்பினவனுக்குராகமில்லை, துளசிதாசன்த தொழுபவனுக்குத் துக்கமில்லை, விஷ்ணுவன்றி எனக்கு வேறுதெய்வமில்லை,திராமராமன் நிகான்வேறுயினேப்பதில்லைசரணமென்பவர்க்கு மரணமில்லை, பதிவிரதை தன்னுயிர் நீங்கினும் பரபுருஷருக் கிடங்கொடுப்பதில்லை பத்தனுகியான் பகவானையன்றி வேறுதெய்வத்தை-வணங்க உடன்படுவதில்லை ஆதலால் விருதாவாய் வெகுநேரமாய்-வளவளசலசலனவென்னேனகுகிறீர்-உண்மைதெரியாமலேன்பேசுகிறீர் மீறுய்க் கைகளை மீசுகிறீர் - தருக்க உதாரஞ் சொல்லக் கூசுகிறீர் - இனி பேசினதுபோதும் எழுந்துபோமையாவென்றுசொல்ல,

மூடாபகிரி-ஓ கபீர்-நீ-சிருபமான பரப்பிரம்மத்லதத்துதிக்கும்-தூலுக்க வடிவத்திற் பிறக்கும் சகுணத்தைக் கைக்கொண்டி மகம்மதமதத்தைத் கண்டிப்பது இராக்கதர் வம்சத்திற்பிறக்க விபிஷணனப்போலிருக் கின்றதென்றுரைக்க்

கபீர்-ஓ பகிரி-தான் பிரகலாதனன்-நீர் விபிஷணன் ஆதலால்-விபிஷணன் தன்வம்சத்தை நாசஞ்செய் காப்போல் நீரும்முடைய குலத்தை நாசஞ்செய்யும் நான் பிரகலாதனனைப்போல - சட்சித்தேனென்ற கவில.

பகிரி-ஓ கபீர் - நீ தலத்தோரை சட்சிப்பது சகுனியப்போலவே யிருக்கிறதென்பதல.

கபீர்-ஓ பகிரியோரே நான் சகுனியல்ல தோலுண்டு கழியுண்டு-குற்றமுண்டு ஆக்கினையுமுண்டென்ற கலனின்ற விதனைப்போலிருக்கிறேன். நீரேன்றிரமான சகுனியாய் துரியோதனசித்தை நாசஞ்செய்யக் கிழ்நலங்கட்டிக்கொண்டு-நீண்டகுருக்ஷேத்திரத்தையும் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறீரெனப்புகல.

பகிரியாகிய பகவான்-ஆ-ஊ-ஓ-சப்தோஷம் சுகம் தாஷம் என்னவார்த்தையைச்சொன்னுப் சபாசு சபாசு என்று ஏகைத்து துஷடர்களையும்-பிசாடர்களையும் விஷடைசெய்யவே எங்களங்கட்டிக்கொண்டிருக்கும் என்சாமார்த்தியத்தை இன்னஞ் சற்றுநேரத்தில் காட்டுகிறேன் பம்பாம்போ காட்டுகிறேன், கல்லதாகட்டும் சற்றேபொழுதும் போகட்டும் - உன்னையிர் தப்பிசம்பால் பதைக்கப்பதைக்க வுடிக்காமலும் முழுங்கையா வீடிக்காமலும் - வாயில்வந்தபடி திட்டாமலும்-தலைமேற் குட்டாமலும்-விடப்போகிறேனுப் பார்

பேப்பயலே, என்றுவைத்துக்கொண்டே அவ்விடம் விட்டேபோகையில்.

கபீர் - பகவானே கம்பிதேர்கள் மகவான்களன்றி - வன்னைப்போன்ற பிசரியான பதிவ்ரதை போம் போம் வின்வார்த்தைகள்பேசவேண்டாமென்று சொல்ல.

மாயாபதிரி - அடா கபீர் போபோவென்ற என்னை பிரட்செய்யா இப்போதே உன் தாயாரிடம்போய் பலவந்தமாய் வஸ்திரத்தைக்பரித்தவிட்டதாய் சொன்ன மதத்தைத தூஷித்ததாம் - சகலருக் தொழும்படியான என்னை பபேட்சித்ததாஞ் சொல்லி - இப்போதே அழைத்துக்கொண்டுவென்று - உன்னை யுதைக்கும்படியாகவுஞ் செய்விதேனென்ற மிகவுங்கோபத்துடன் தயால்வீட்டை சோக்கிப் போகத்தொடங்கினர்.

கபீர் - அடா இவனென்ன - வம்புசெய்யத்தென் புன்வலுமிருக்கிறான் - குலத்தலவேயாகுங் குணமென்பதைபோலவும், ஜீவகாருண்யமில்லாத் தீயர்-அறிவிகளாஞலும் - தன் துர்க்குணம் விடாரென்பதைப் போலவும், இத்தத் தூதிக்கன் வெகுமூடுக்காரப் போதிருன் - ஒருவனே மதமாவா - வன்திரம் கொடுத்துவிட்டதைக்கேட்டால் - கொலைமலும் - சனவார்த்தைகள் சொல்லாமலும்-உதைக்காமலும் நிதைக்காமலும் விடுவானென் றேடோடி பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு என் தாயினிடத்தி னிவார்த்தையைச் சொல்லி என்னைக்கொல்லாமல் திருபைசெய்யுமையாவென்று மிகவும் பிரார்த்தடன்வேண்டிக்கொள்ள.

பகிரி - அடா - போடாபோ இத்தட்சணம் போயுன்தாயிடஞ் சொல்லாமலும்-உன்னைக்கொல்லாமலும் அலகாருலாயு - பொறுக்கமாட்டேனென் றெட்டியுதைத்து ஜிற்ஜாபியிடத்திற்குப் போய்விட்டார்.

பின்பு கபீர் - யோகிக்கின்றார் - ஊர்ச்சண்டைகன் குளிர்ச்சி யென்பதுபோலவும், தேருக்குதிகாரன் கொடுத்தால் காயிக்கொருதாங் கொடுமென்பதுபோலவும் - செய்தார் அன்று - உதிப்பணம்போய் தெருச் சண்டை பிழுத்தென்பதுபோலவும் - சனப்பன் விட்டுக்கோழி தலைமோட்டிக்கொண்டதுபோலவும்-மல்லக்கபடி உயிர்த்த மார்பெலா மெச்சிலைக்கிக்கொண்டதுபோலவும் கம்சருகிரிட்டது பகிரிசெய்ய மாத்தியச்சட்டது - இனிபென்னசெய்பலாமென்று பல விதங்களா யோசித்து வென்றுக் தோல்முமல் - ஓர்பாழ்விட்டிருப்போய பரிக்கிக்கொண்டு-பகவானே இக்கவெகியில் துணைபாயிருக்க சாக்கவேண்டுமென்ற ஸ்ரீமந்நாராயணருடைய திவ்விய திருநாமங்களைத் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டேயிருந்தார்,

இப்படியிருக்க - பகவானுடைய பகிரி - கபீரைத்தலைவிடி வஸ்திரத்தைக் காதகிலேக்கிக்கொண்டே தீஜ்ஜாபியிடம் போய் - வஸ்திரத்தைக் காண்பித்து ஓ அம்மா பார்பவதி-உன தருமாருடைய கபீர் விரியஞ் செய்பக்கொண்டுபோன - இக்கவஸ்திரத்தைப் பலவந்தமா போர்போமனனுக்குத் தாவஞ்செய்பப்போகும்போது - எனக்குச் சொடுமென்ற வேண்டிக்கொண்டேன் - சொடுக்காம லீரண்டாய்கிழித்த அப்பிரமனனுக்கும் எனக்கும கொடுத்தான், பாதிவஸ்திரம் வேண்டாமென்று மறுத்தற்கு - பலவந்தமாய்க் கொடுத்த நீரிக்கணம் என் தாயாரிடம்போய் கேட்டால் உமக்குத் தேவையான பெரிய வஸ்திரங்கொடுப்பானென்றும கால் சொன்னதாய்ச் சொல்லவேண்டுமென்றும் உம்முடன்வந்தால் காரணமறைத்துக் கொண்டுவக்காரய் நீர்வப்பனென்றும் - நீர் வருகிறவரியந்த மிக்கேயிருக்கிறேனென்றும் சொல்லி - ஓர் பாழ்விட்டில் பதுங்கிக்கொண்டிருந்தான், சிலருமுக்கையாயிருந்த மில்லை கருமக்குய மிருவின்றதே ஓ-அம்மணி நீ என்குலதெய்வ - ஓர் வஸ்திரம் தாருமம்மாவென்று கேட்க.

ஜீஜ்ஜாபி அப்படியே கொடுக்கிறேன் கபீரெய் யிடத்திற் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கிறான் காட்டவாருமையாவென்றலறுக்க.

பகிரி - வாருமம்மா காட்டுகிறேனென் றவ்வம் மனியை யழைத்துக்கொண்டு கபீர் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் பாழ்விட்டிற் பிரவேசித்து - இதோ பார்த்தீரா உம்மைப்பார்த்தே கண்களை மூடிக்கொண்டான் இறுபையனுயிருந்து கெட்ட திருட னுயிருக்கின்றான் ஓர்வேளை எழுந்தப்பக்கமாயோடிப் போதலும், போய்விடுவானுதலால் நான்தப் பக்கமாய் வருகிறேன் நீர்தப்பக்கத்திலிருந்து அழைத்துப் பிடித்துக்கொள்ளுமென்றுரைத்து தானப்பக்கமாய்ப்போய் ஓடிருன் தாபார்வக்குவிட்டான் சீச்சியிப்பக்கமா போகப்போவென்றுரைக்க,

கபீர் - பெருங் கோபங்கொண்டிவருந் தாயைக் கண்டு பகிரி கிற்கும் பக்கமா யோடத்தொடங்கினர்.

உடனே - மாயாபகினி கபீர் - தலைமேற்-குட்டி னையை லீட்டி எட்டி ரூமியைப் பிடித்துக்கொண்டு இதோ வோகிறனை வோடுகிறனென்று கூக்குரலிடத் தொடங்கினன்.

கபீர் - பூணைக்குத்தோழனுப் பாலுக்குக்காவலா னதுபோலவும், திருடனுக்கு இடங்காட்டி விளக்கைப் பிடிப்பதுபோலவும், செய்வதுமக்குத் தகாது என்தா யாருமில்லை வாமுனனமே விட்டுவிமையரவென்று வேண்டிக்கொண்டார்.

மாயாபகினி அடா போடா திருட்டுப்பயலே உன் னை யித்தமட்டில் விடப்போகிறேனு வென்றுசைத்துச் சிக்கிரம் வாருமம்மா வாருமம்மாவென்று கூப்பிட்டார்.

விஜ்ஞாபிபிவந்து கபீர் காத்தைப் பிடித்துக்கொ ண்டு அடாதுவ்டா வல்திரத்தை ஏன் கொடுத்துவிட் டா யென்றடிக்கப்போகையில்.

மாயாபகினி - இத்தத்திருடனை இக்ளாசத்தா லடி யுமம்மாவென்று தன்கரத்திலிருக்கும் பிரம்பைக்கொ டுக்க.

விஜ்ஞாபிபி அப்பிரம்பா லிரண்டடி அங்காரத்தா லோங்கி வாங்கிவிட்டாள்.

அப்போது ஈசனும் முதலான சகல தேவாதிக ளும் - அசரமானகல் மாம்முதலானதுகளும் ஏனே னென்று சொல்லும்படியான பூரணதிலையைப்பெற்ற சுகாவதாரனு சுபிரானத் அடிகளைப் பொறுக்கமாட் டாமல் அரோரம் அரோரம்என்று மிகவுங் துடித்தார்.

இப்படித துடிக்கும்படியா யடித்த இரண்டடிகளு ம் - கபீர்மேற்படாமல் - பகிரியாய்வந்த பகவான்மே ற்பட்டு - மிகவுங் துடிதுடித்து - அடித்ததனற்றல்-மர யத்தை யிடித்து - அடப்பாவனப்புகன்று - சுயரூப த்துடன் நின்று - கபிரை வாரியெடுத்து - மார்புடன ணைத்து - கன்னிரைப்பெருங்கி - விஜ்ஞாபிபியினமன தையும் உருக்கினர், உடனே அவ்வம்மணி ஆ-என்ப கனே - அழுதான முகனே-உன்னைக் கோபத்தாலடித் துவிட்டேனே ஆ-கெட்டேனேயென்றலரி-கபிரை எ டுத்திக்கொண்டிருகையழும் மணிமகுடகுண்டலவாகுவலய சங்குசக்கர தளபத்தார் மார்பகத்துடன் விளங்கும் ஸ்ரீமக்காராயணரைக்கண்டி - ஆனந்தங்கொண்டி - ஒன் றுக்தோன்றுதவளாய் பிர்மைபிடித்தவர்போ லசைவ ற்று தன்னை மறந்திருந்தாள்.

கபிரைமீடுத்திக்கொண்டிருக்கும் பகவானப்போ தை யோசிக்கின்றார் - முன்னம் மாவலியைச் சோதிக் கப்போ யனேகனாவன் வாயலிக்காக்கும காவற்கார னுயிருந்தபோதும்-அத்திரிமகரிஷியின் களத்திரமான அநுசூயாதேவியைச் சோதிக்கப்போயவள் கற்பின் மகிமையாற் புத்திரனுயிருந்தபோதும்-மதுகைடவர்கள் இரணியன் இரணிட்சன் இராவணன் முதலானவர்க ளோடியுத்தஞ்செய்தபோதும் - பாணமெய்க்காமற் பர தயுத்தத்திற் சாரத்தியஞ்செய்தபோதும்-தர்மர் அஸ் வமேதயாகத்தில் தரமனரைத் தவறுன் கக்கத்திலிடுக்கித் தசக்கும்போது - துரியவுக்கன் துரத்தும்போதும் - சிசு பாலன் வாணுசூரன் சகாசூரனுடன் போர்புரியும்போ ம் - இவ்வளவுசங்கடம் நாமனைத்திலில்லை இந்தக் கபி ரைச் சோதிக்கப்போ யிரண்டடிபட்டு பொறுக்கமாட் டாமல் கமதுமாயத்தை விடுக்கும்படியாய் கோரிட்டதாச் சரியும் அம்மம்மா சலக்கர னுருக்கொண்டுபோய் பிரு க்தியினமுகைக்கண்டி மோகமாதி மாயாரூபம்நீங்கி சு யரூபத்துடன் இன்றதைபோலல்லவோ கோரிட்டது. ஆ-ஆ-கமது வல்லமையுள்ள மாயத்தை நீக்கின அடிக னேததாங்க கபிராத்கூடிமா வென் தன்மின்மேலிட்டா லடசன்னதிய சிகாமணிய உன்தாயாரடித்த அடிகளாற் பொறுக்கமாட்டாமல் பதைத்தாபோ ஸ்ரீரா மகாமத்தைத் துறித்தாயோ என்னையழைத்தாயோ அ டிகளுக்குத் தப்பிப்பிழைத்தாயோ வென்கிற பலபல வார்த்தைகளாடி யிருக்கும்போது.

விஜ்ஞாபிபி - பகவான் திருவடிகளிற் பணிந்தகு ணங்மளையணிந்து ஓ-என்னுண்டவனே - உம்மைக் காணும்பொருட் டனேகர் - னனுதக்கினறி தப்ஞ் செய்கிறர்களே - அவர்களுக்கேன் உம்முடைய அரி தான தரிசனத்தரவிலலே, ஓ - அரிபரத்தாமனே - சத ஓத்தரகமனே அனேகருன் திருநாமத்தை மதாகபல் கத்தஞ் சித்தஞ்செய் தன்புடன் வந்தனஞ்செய்து இகபோகங்களை வேறுத்து - இறிவான எண்ணங்களை மறுத்து - பரிதாகங்களுக்குப் பொறுத்து - முடிலக்கு னங்களை யறுத்து-உம்மைக்காணத் தேடித்தேடி பல சங்கீர்த்தனங்களைப்படி யுயாசம்மேலிட்டா லயர்தி

தரவில்லை ஓ தெய்வமே - உம்முடைய லீலாவினோதங் களைப் புகலும் பரமபக்தர்களைத்தேடிப் பிடித்து-அவ ர்களுக்குற்ற குறைகளை முடித்து - சதாகாலமுஞ்சே வை செய்துக்கொண்டும் உம்முடைய திருவிளையாடல் களை அன்பாய்க் கேட்டுக்கொண் டனேகரிருக்கிறர்க ளே அவர்களுக்கேன் உம்முடைய தரிசனக்தரவில்லை ஓகனுபாவனை தேவாதிதேவனே கீர் தனை ரட்சிக்குங்கர்த்தர் கீரேனை சேரமுடியிலிருக் குஞ் சித்தர் கீர்தானே ஸ்ரீமக [illegible] மபாரயணர் மனிகள்ளைகையில் விழுந்த குண்டல மும் முடையதுதானே மக்காவிலிருப்பது உம்முடையபாத க்தானை மாபலிசக்கிற் பதித்தபாகம் இதுதானே இவ்வுலகையளந்த பாதம் இதுதானை ஓ நேபத்துவே உம்மைத் தரிசிக்கும்படியான பாக்பேமேதோ கான் செய்த லோக்பமேதோ ஓ பரமதபா பரமேஸ்பர ஜகதீஸ்பரா - கருணுசாகரா - மனோகரா - சுந்தரக்ர தாமோதரா-பீதாம்பரதரா தனதிரா வேங்கடேஸ்ப ராகமலநேத்ரா சத்ருஞபாத்ரா தேவர்கள் ஸ்தோத்ரா தில்லியானகாத்ரா ராவணசம்ஹாரா தசரதகுமாரா கவுசிசோரா நகண்டகெம்பீரா விராதிவீர-கிராங்கா ரா-சொல்லுதற்கரிய நீரா - சுபமங்களாகாரா - மூலபல ஸ்தை வென்றருளா-அறிவதற்கரிய அபாவென்று பல பலவிதங்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்துத்துப்போது.

பகவான் - விஜ்ஞாபிபியைக் கருணையுடன் நோக் ஓ பாக்யவதி-இப்போதுனக்குப் பயந்தோடி எனக்க டிகள் வாங்கிக்கொடுத்த-புண்ணியபிருஷனேயாரென்று னினக்தாய் எனக்கருமையான பக்தனும் லீவன்முக் தனும்-என திருகண்ணிலுண் மணிபாபொலவப் பா ன்றவனும்-எனதாவிக்கருங்னிலவனும்-என்னைமற க்காதவனும்-என்னும்-இறக்காதவனும்-எனக்கு னே க்யமாயிருப்பவனும் என்னை விழுங்கினவனும் இரு க்கும்-பிர்மரிஷியென்று னினைப்பாயாக - இதற்குக்காட் டியான சாட்சிவேண்டியிருப்பதால்-நீசோபத்தாலோம் டி வாங்கின-இரண்டடிகளு மூன்மைக்கன் முதலித் ப ட்டதா பாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள - விஜ்ஞாபிபி கபிர் முதுகைப்பார்த்தலில்லை யென்றுரைக்க - பகவ னென் அபராம்பாசென்றகாட்ட கடவுள் புரதகிலிரண் டடிகளும்படபி பருத்தமும்புகளா பெழும்பியிருக்கக் ண்டி முகத்தினமே லறைத்துக்கொண்டு-மிகவும் பதறி தேகமெல்லாம் பதறி வாயுலர்ந்து பெருமூச்செறிந்து மூர்ச்சையாய்விழுந்து-வாய்விட்டழுது-பலதரம்தொழு னு ஐயோ வர்துதெபருது என்று பிரலாபித்து-தெய் வமே விராதிவீனுலை இராணியாகதும்-ரூராதிரூரு கிய-இராவணனும் இந்திரனைச்செயித்த இந்திரசித்தன் முதலானவர்களும் பிரயோகித்த பாணங்களும்-சூலங் களும்-பின்ட பாலங்களும்-தண்டாயுதங்களும்-படாத மேனியில் இக்கொடிய-பாவியடித்த இரண்டடிகளுப் பட்டோ-என்குலத்தைக் கட்டதோ ஓ வைகுக்கர்தா லிலாவினோதா உம்மைபு மடியாளடிக்கப்போமா அடி த்தினி யுபிருடனி நக்கலாமாவென்று-தன்மக்கத்தை ப் பூமியில் பலதரம் மோதிக்கொண்டு சரவுக்கினையா ன-மூர்ச்சையாய் விழ்துவிட்டான்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே இப்படி மூர்ச்சையா யவிழ்ந்த விஜ்ஞாபினை-பக்தவச்சலனுபே பகவான்-த னது திவ்விய அம்தங்களாற்படவி - ஆகாணசெய்து கருணை மழைபெய்து மூர்ச்சையைத் தெளிவித்த ஓ புனிதவதியே-மாதிலாதேவியே-விஜ்ஞாபினை னே விடத்துணிந்தாய் நீ கல்ல உத்தமியென்றல்லவோ என்பதனை - மிகவும் பரிசுத்தனே-உன்பாலொப்பித் தேன் உனக்குப்பாது முன்டாக்கிவித்தேன் முதலை க்காட்டி கானே கபிசென்று மெய்ப்பித்தேன் உன்னு டனுக்கவனையு மூய்வித்தேன்-ஆதலாலின்றுடனி ந்தந் தாயனை-எனக்குக்க கேயனை-காலைபோலிதது அன்பாச் சேவித்து-பாதாலைப்பிரானுக்-என்பகனிபை ப் பெறுவீர்கள-அகண்டானந்தவாழ்வை யுறுவீர்கள் எ ன்று திருவாய்மலர்ந்தருளி.

கபிரைநோக்கி-ஓ அபிர்வாசனேவிகங்ப பிர்தான னே-உன்னுடைய வ்திசமான தியானத்தைக் கலைத்து ஓ

டிப்போகாமல் மடக்கி-அடிகள்வாங்கிக் கொதித்ததற்காக-என்மேற் கோபஞ்செய்யாதே - வாயில்வந்தபடி வையாதே-சகாதேவனின்பேரிற்கட்டாதே-அவனைப்போல சட்டாதே - பிருகுரிஷியைப்போற் சாபங்கொடுக்காதே-கந்தவக்ஷோப்போல் முடிகொதே-தாமரைத் தலனைப்போலடக்காதே-சதமுகனைப்போல் மடக்காதேயென்று பலபலவிதங்களாய் வேண்டிக்கொள்ளும்போது,

கபீர்-பரமானுடைய பாசாங்கு வார்த்தைகளைக் கேட்டு-உள்ளமுருகி-அன்புபெருகி-காதல்களைச் சேர்த்து சத்தேகங்களைபபோர்த்து-பாதத்தில் வீழ்ந்து-பதரைத் தாழ்ந்து ஒல்வாமி என்தாயாமடித்த அடிகளன்மேற்படாமல் தாங்கிக்கொண்டதும் தாய்க்கைகோகா தோரினேத்தால் களாசம்வெகு நீருகாதோ-எழுதக்காக ஏழைப் பதியாய்ப் புறப்பட்டீரோ - தான்பெறாக்கமாட்டேனென் றடிசறும்டீரோ வுமது மாயையும் விட்டீரோ உமதன்புகளாலெல்லையுக் கொட்டீரோ ஓ எண்ணுண்டவனே-கீர்-பதியாய்வந்தினென் றறியாமற்போனேனே-தள்ளித்தபாபனு னேனே-வாயில் வந்தபடிவையேனே அடிகளும்படும்படி செய்தேனே-பிகரியென் றறைந்தேனே-கோபங்கொதித் திறைந்தேனே-ஓர்த்தனே பரிகந்தனே - கர்ணிப்தியருற்றுக்கனே-நற்றவமாகக்கொண்டு-காத்தள்வாயா அன்பர்கள் சகாயா-பிரம்ஞானிகள் சேயா-கபடாடகனுயே மாயா-காளுயிரவுபாயா-வெண்ணெயுண்டவாயா - சகலருக தொழுத்தூயாகோபாலனைக்காத்த துயா-கிருபமாகி ஆதயா-நீலமேகச்சாயா - தேளசகியின்றசேயூ-பச்சைவண்ணமுள்ளகாயா-அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டகாயகா ஓ பரம்தாயகா ஓ விஷ்ணு ஓபகவான் - கீர் எளியேனே வன்றிரக்கேட்க்கூடாதோவென் றனக்கும் விதங்களாகத் தூண்டி- ஆனந்தி மேலிட்டாற் குதித்து-கின்றபடி முற்றும்மிப்படியே இருக்கும்படி வரந்தாருமையா சங்குசக்காக்கையா வென்று வணங்கும்போது,

பகவான் ஓ யென்னன்பனே நீ கினைக்காவிட்டாலும் உன்னிழல்போலுன்னைப் பிரியாமலிருக்கும்-என்னைப் பிரம்மானந்த மேலிட்டால் மீறமக்காம லிருக்கவேண்டுமென்றறைய-

கபீர்-கிர்குணமே முக்கியமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிய - பகவானே வணங்கி-இணங்கி-ஓ-என்வாமி சுவப்பனத்திலுனை மறப்பேனோ மறப்பேனோ மறந்திவாக்கை போடிருப்பேனோ உம்முடைய திருநாமத்தைத் தரப்பேனோ துறந்தினிமேலும் பிறப்பேனோ ஓ என்னுடனவனே உம்முடைய தியானம் மேன்மைபானதோ பிரம்ஞானம் மேன்மையானதோ உண்மையையுமறைத் தென்னைபட்சோன்னும் என்வாமியென்று நிசாஷ டாங்கமாய் வந்தனஞ்செய்ய.

பகவான்-ஓ-கபீர்-இன்க்குறித்து யானுன்னுஞ் சொல்லுமாட்டேன-எனினில்- சகலருகரும் பொதுவான வேதாகமபுராணங்களில்-பக்திவைராக்கிய ஞானமென்னும் மூன்றையும் அரசர்சன்பத்குவத்துக்கேற்றபடி யுரைக்கின்றதன்றி - நானுமே தானென்றிருப்பவன் கர்மக்கிரியைகள் செய்யவேண்டிய, ஜீவனே தானென்றிருப்பவன் - பந்தமாக்கமானதாய் வைத்தைக்கைக்கொள்ளவேண்டிய, அந்தமே தானென்றிருப்பவன் - பரமாத்மா விலகிக்கப்பட்டி - தேகன்மு வேவிட்டி-மௌனசமாதியை யடைந்து-தான் நீயென்னும் இவிதபாவனையைக் கடந்து-அரிய திருவ்வியை மேவியிருக்கவேண்டும், உன்மனிபாவன்மைதயடைந்த பிரம்ஞானிகள்-மேன்மையான பிரம்ஞானத்திறனும் கிர்குணத்தியானத்திறனும் - நிருபாயமிதுக்நற்-பாப்பிராமாயிய என்னைப்பூசித்து - ஐந்தாம் பதவியாயிய கைவல்யாதையே - ஜதித்து - ஜீவன்முத்தர்களாயிருந்த இறுதியில் விதேக கைவல்யத்தை யடைவார்கள், மற்றவர் கர்மபத்தியினுற் சருணாரியை என்னைச் சகதோஷித்து - பரபபாதையடைவார்கள். கிலருக்கு-ஞானபோகபூமியிருக்கும் - கிலருக்கு பத்தியே சுலபமாயிருக்கும் ஆனுல் பிரம்ஞானம் - அனாத்த ஜேஷ்மங்களினுலென்னைப் புகித்தவர்களுக்கே - கிடைக்கும் - அனாத்தம்மாத்திரமாயிருக்கும்; மௌன கியானமாயி விருப்பதென்ன சல்ல - இரிலுலகத்தரிதொரு ஞானியென்று-சான்றிதங்களில் முறையிடுகின்றது. கர்மபக்தினுனமென்னுமூன்றும் - பிந்து - நாய் - கனியைப்போன்றதேயாம் முன்னஞ் சத்சருமங்களா லென்னைச் சுத்தராஷ்டிப்பித்து-பத்தியினு லென்னருட் பிரசாதம்பெற்று - அவ்வருள்விலாசத்தாலதிருட்சுமமாயிருக்கும் என்னை-அந்தாங்கத்தில் ஞான சட்சுவாலதிக்து - சகலசந்தேகங்களையுங்களைந்து - கிர்க்குணத்தியானபாதுகி-ஆனந்தசாகரத்திலமிழ்ந்த-சத்யிஞானுனர்தமாய்த் தலமுற்றதன் ஜீவமுக்து - தக்குதிசாதிகளிறந்து - ஆருடஞ்ஞானியாகவேண்டும், அப்படிக்கின்றி - வாசாசஞ்ஞானத்தால்-அகம்பிரம்மாஸ்மி என்கிறபாவத்தையடைந்து தேகாதிகளில் வாஞ்சையைத்து - கர்மபத்தியுமில்லாமல் - மேன்மையான பிரம்மானந்த லாபமுமில்லாமல் பிரேதசர்களாயன

க்த சன்மக்களெனத்தழுவும் அஞ்ஞானிகளுக் கென வாருட்பிரகாதம் பிரம்மத்பங்களிலுன் இடைக்மாட்டாது, அன்றி முன்சொன்ன மூன்றுங்குஞ் ஜீவசாருண்ய விரதமே தானேயாயிருக்கவேண்டும் அபிஸ்பாபமே தர்மமென்று சுதந்திரமு முறைகின்றதா; தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரைபபார்க்கும் தயமே லோலாபத்தைக் கொடுக்கும் கிதேஷபாயிருக்கின்றதா ம பாவமுள்ளவனே எல்லாரிலு மதிகிக்கிரமா வென்னை அத்தர்முகத்தில்-கிர்க்குணமாகவும் பஹிர்முகத்தில் சகுணகமாகவுந் தரிசிப்பான், ஹனக்கண்களுக்கு ருபமாகவும் ஞானக்கண்களுக் கருபமாகவும் - தோன்றப்பட்டு அகண்டானந்தத்தைத் தருபவன் காணையாம், ஞானக்கண்ணுலங்காத அஞ்ஞானிகளானுனும் அன்புடன் என்னைத் தியானிப்பாகளாயி னுடனே பிரசன்னமாயி அகண்டசாம்புராச்சியதையைக் கொடுப்பேன், என்னை நம்பினுனுக்பால் வெளிவனியைப்பார்க்கிலும் சமீபமாயிருப்பேன், பக்திமார்க்கத்தி லிருப்பவர்களை முழுதுங்காப்பாற்றுங் தாயைப்போலப் பாதுகாப்பேன், வைராக்கியமாகவோ கமார்க்கத்தி லிருப்பவர்களை பலனிதங்களைக் கொடுத்து - இனேகபாவமாய்ப் பார்ப்பேன், ஞானமார்க்கத்திலிருப்பவர்களை-எனக்குச் சமானமானவர்களைப்போல பாவிப்பேன், பக்திமார்க்கத்திலிருப்பவர்கள் குழந்தைகளாகும், வைராக்கியமுதலான அடவேகங்களிலிருப்பவர்கள் ஒவ்வர்ணபுருஷாகளாகும், ஞானமார்க்கத்திலிருப்பவர்களை [illegible] ப்பியர்களாகும், குழந்தைகளுக்குமே விருத்தாகளுக்கும் - காணென்பது குறைந்திருப்பதுபோல பக்தாகளுக்கும் ஞானிகளுக்கும் அகம்பாவம் குறைந்திருக்கும், வைராக்கியத்தடையோகங்களைச் சாதிப்பவர்களுக்கு காணென்பது மிருந்தாயிருக்கும். அதினுலே ஆவர்கள் - என்றும் மிகவுஞ் சோதிக்கப்படுவார்கள் பக்தர்கள் - என்னையேகமி-எல்லாவற்றிற்கும் பவானே துணையென்ன - அகம்பாவமடையாமற் சத்தமிண்பாராயணதால் காள்களைக் கழிப்பார்கள்-ஞானிகள் - மிகவற்தாதினமான இத்தனுவுற்குச் சுகம் வக்காலும் - இக்கம்வர்தாலும் - சுற்றோஷமும் வாட்டமும்அடையாம லெல்லாமுள்ளபடிமுடியுமென்று மௌனசுட்டத்தையடைத்து-யாதொன்றுக்கும் அசம் பாவம்கொள்ளாமல் நிராங்காரவன்மை வில்லப்பட்டிருப்பார்கள், பக்தர்களுக்கு - முக்கியமானதன்பேசம. பித்தர்களுக்கு முக்கியமானது வைராக்கியமேயாம், முத்தர்களுக்கு முக்கியமானது மௌனமேயாம், அன்பில்லாதபக்தியும், வைராக்கியமில்லாத யோகமும், சாந்தமில்லாதஞானமும், கிஷ்டையென்று சொல்லப்படு எலலாதர்மங்களையும்-நாசஞ்செய்வது-காலென்று மகரிஷிகளும்-எனதென்னுமேகாரமும் - ஜீவயிம்மையேயாம்- சுபக்தை விர்த்திக்கச்செய்வது கிராங்காரமும் அமோகவும் - அகிம்மையேயாம். ஆதலால் காம பக்தினுனமென்னும் மூன்றி லெதன்மே கிச்சையோ அதையே உறுதியாய நம்பவேண்டுமானுலும் - குழந்தைபார்வமுள்ள உனக்கு சாதனமான பக்திமார்க்கம் லபிக்குமானுல் சிக்ரத்திற் சகலலாபங்களையு மடையாயதலால் கால சான்றிதரத்தங்களையு மறிந்த ஞான கனித் தேடிக்கண் டுண்மையைத் தெரிந்துக்கொள்ளப் பாவென்று மாயமாய் மறைத்துபோனர்,

பின்பு கபீர் - கன்றைபிரிந்த காராம்பசுவைப் போலவும், கலையைபிரிந்த மானைப்போலவும், பதியை யிழந்த பதிவிரதையைப்போலவும், படியையிழந்த பார்த்திபனைப்போலவும், பாலத்தைப்பறிகொடுத்த பரிப் பானைப்போலவும் தனுசனையிழந்த தாயைப்போலவும் கண்ணிழந்தவனைப்போலவும் கற்பழிந்தவனைப்போலவும் பரதவித்து'ஓபகவானே; எனக்கோருகதி கூறும வமறைக்கபோகலாமா' நான்சன்தேகத்தோடிருக்கலாமா - ஓரசனையும் தேடலாமா வுறிடமன்றிமற்றெருவர்பால் காணபோகம் பெற்றுக்கொள்ளப போமா இப்படியும்கீர்வின்னப்போமா, பசையாளிலைப்போற்றள்ளப்போமாமானிடருமென்னையாட்கொள்ளப்போமா துபர்தாரா - ஜனபக்தரா - பரசுராமா - ஜாமா, சகன்தரமா-சுதாமா-மேகல்யாமாதிவிக்ரமா-புஜலபராக்ரமா - தேகோத்தராபுருஷோதமா-புண்ணியபுருஷா-புண்டரிகாயனு-ஓ-ஹரியனுவென்றுமோத்திரம் செய்தசென்மே [illegible] தரைசாரையாய்க் கண்ணீர் சொரிய அழுதபுலம்பினர்.

ஸ்ரீஜாபிபகவானிதைத்து - கபீரை-மார்புடனணைத்து - அபய [illegible]மனை-அழகனுமுனே உன்மனிலை மறியாமலதை விட்டேனே - உனபதிபைக்கொதை விட்டேனே - கோபத்துக்குட்பட்டேனு கெட்டேனே, அடாவென்புதல்வா - பதறியிழுதலவா-என்னுலல்லோ பகவானுதரிசிதென்பரந்தனிப்பரிசித்தென்மோகந்தூர்க்கத்தையுதரித்தேன்,மின் புன்னையுபசரித்தேன், சுவபாக்கியமுமிழந்தேனா பிரம்ஞானமும் கழ்தேன், என்றியற்பலவார்த்தைகளை

விண்டு. கபிரை ஏற்றிக்கொண்டு-தரிதாம்படத்தை-விட்டையடைந்து வலைகளைக்குறுக்கு-பலதரம்தாழ்த்து கபிருடைய பெருமையையும் கடவுள் காட்டிய வருமையையும் உரைத்து - கண்ணில்லையைக் கலைத்து தனதில்லத்தை யெழுதுபோல் கரைத்தறத் தொடங்கினர்,

அப்போது தமால் - ஆபெண்ணைஎன்னிருகண்ணே ஆண்டவனேக்கண்டீயா-ஆனந்தம்கொண்டீயா நீசெய்தபாக்கியமேதே என்செய்தஅபாக்கியமேதோ நீ மிழுத்த தவமேதோ-தானிழைத்த அறமேதோ-நீயிருந்த பூசாரமேதோ-தானிருந்த அருளார மேதோ வென்றெ பற்பலவார்த்தைகளோப்புகன்றுபரிசாரகோக்கி அடா எக்கண்மணியே தொமணியே, உன்தாய்க்கு தகினைத்தந்த கடவுள் எனக்கு தகினைத் தராமட்டாயா-நீயேவடியழைத்தால் வராமட்டாயா பகவானே யழைப்பிக்க உன்னுளாகாத அழைப்பித்தா லென்கு றைவினைவாம் போகாதா அந்நாளம் நீங்காத மெய்ஞ்ஞானம் ஒங்காத கண்மார்த்தம் கொடியபாவியா யேனே எனக்குள்ளாரும் துணியாரேயே ஓ, பகவானே காணென்ன குறைசெய்தேனே ஓ-வாசுதேவா தேவாதிதேவா - ஆதிதேவா-மகாபுபாவா-மாதவா-பரதவா-ராகவா-கேசவா-வாசுதேவபுதல்வா - பரவர்க்கும் முதல்வா-வென்றனக்கும் விதல்லாய்த் தோற்றுகபிரைப் பகவானென்றே மதித்து ஸ்திரமாய் மனதிற்ப திதது-மனமென்ன மென்னத்தைத் தைத்து - மிகவும் வாஞ்சையாய்ப் பாதுகாத்துவந்தார்.

மிஞ்சாபிபோ-இத்தகபிரே - ஸ்ரீமக்காதாயனரென்னுமறியாய் நம்பி - நாடோறும் புனித்துக்கொண்டேவந்தான்.

கேட்டீர்களோ இத்தர்மனி வென்று விருந்தாவ தாரனை - ஈபாரி தெந்த பிற்னுந் சொல்லத் தொடங்கினர்.

குருவாழ்க

இ - வது - கபிர்தாஸ் ராமானந்தஸ்வாமி களின் பணிவிடைக்காரர்களா வடிப்பட்ட-அத்தியாயம்.

ஓ-தித்தர்களே ஜீவன்முத்தர்களே - திவ்விதமாக த்தமாகும் மிஞ்சாபி யும் - கபிரைத் தம்மாளரோப் போலவே-பாதுகாத்து வருதிகாலில் ஒருநாள் கபிர் காம்பகவான் - குருமுகத்தா துய்மையை யறிந்தக் கொள்ளென்ற திருவாய்மலர்ந்தருளியதை நினைத்துக் கொண்டே சிந்தித்துதொடங்கினர்,

அசாவது இத்தாத்திரியில் - கணவனில்லாக்க ன்னியும் - வத்தஜீவப்பணியாச் செல்வியும் - நிகை மணியா தேற்றியும் - தெளிவில்லாத புத்தியும் - ஆன் றில்லாப் பதியும் - அதத்தினில்லாச் சுத்தியும், வினாருண்ய மில்லாத்தலமும்-ஒத்தையிணன்றதனமும், ஆ நில்லாதவுருவும் - ஆசாளில்லாப்பாரும், தூபமில்லாக்க ல்வியும் - மானமில்லாச் செல்வமும் பக்தியில்லாப் பூ சையும் - பணத்தின்மேல் மிகவாசையும் போய்செய்து ம்மீடும் - புனிதமில்லா நகரும் - நீதியில்லா அரசும்-நி லைத்தா அரசும், பிரியமில்லா மோகமும் - மினியா ற்குற்ற தேகமும் தர்மம்செய்பாக்கையும் - சுத்தமை ப்பணியா மெய்யும் ஜலமில்லா பேரியும் - சர்க்கரைசர் க்கோர்க்கா வோரியும் - மனிதேத்பொறியும் மரியும் ம னுஷ்னைவையும் காரியும் - வியசாரஞ்செய்யும் ரங்கை யும் - விட்டித்தங்கா கங்கையும் - என்றுதோச் சுத்த யும் எனியோரைநோகும் அங்கையும், சுத்தம்மீங்காத் தூறவும், சத்குருவடியில்லா அறமும், குண்டெனியே யோரத் ஜீவிப்பதும்-குருவானிதனுப் பாவிப்பதும் கொடியோர்செய் சுத்தனமும் - குருவுபதேசமில்லா ச்சென்மமும், தாழ்வடைந்துபோல குருவுபதேசமில் லா கரும் தாழ்வடைவேமல்லவா ஓசெய்வமே-எனக்குற்ற [illegible] மேக்காலத்திலோரும், என்று தனக்கிருக்கும் சங் கையை கிவர்த்திசெய்துக்கொள்ளும்பொருட்டு-பூசா கூத் தேடப் புறப்பட்டு சாதிதேசமெல்லாத்திரிந்து ஆ கப்படாமையால முங்கிருந்து ராமானந்தஸ்வாமிகளின மேன்மைபைக் கேள்விப்பட்டு-இனி ஒர்தாத்தனுனே னைச் சந்தோஷப்பட்டி ராமானந்தஸ்வாமிகளைம க்ஸ்சா னைத்தீர்மானித்து - இவரே ரம் வணங்க தருத்தவசனைத் தியானித்து ஆனைக மாணுக்கர் பணி பவராயும் - அருத்தனித்தா ரணிபவராயும், அடியார்க ளோயாட்கொள்ளும் ஆண்டவராயும் - ஆயிம்மனிதம் பூண்டவராயும் உபதி திடத்தில் மிருத்தவராயும்-உப சமனைச்செய்யத் தருத்தவராயும் ஞானக்கொடியைபட் டவராயும் - காரியர் போகத்தைவிட்டவராயும் ஆகி காரத்தைக்கொன்றவராயும் ஆனானத்தை வென்றவ ராயும் மனதென்னு மாசையைக் கிழித்தவராயும்-இரு ணமாம வழித்தவராயும் - பிரமதேசெல்விழித்தவரா யும் பேதனமையைப் பழித்தவராயும் மகாவாக்கிய

களின்தவராயும் பம்மல்லென்னைச் தெரிந்தவராயும், வீரக்கானின்ற ராமானந்தஸ்வாமிகளின் மடத்திற்கு வேசித்த - ராமானந்தஸ்வாமிகளைதரிசித்து வுபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று எண்ணம் பீரு குருஸ்வாமிகளின் சரணத்தைத்தோரி - அவரார்கள் தெருக்தார துள்ளே போவதரு வோரிமாலேலட்டி மிருக்கும் கூடமும் தமோனி - சமையற்கோடும் கோ மேன்மேற மாறி, ஸ்வாமிகளைச் சாணாத் போனே மேயென கேட்டு கொண்டு கபிரைவிடைக்கு - மானலமென விட்டிடைடைக்கு - மதுர எதிரமேலே முத்து அடியார்கள் வருவரத்தூறுள்போகலாமென்று நசத் தினப்பாயி நடுமபோதே மடத்தட் விலேறி தார்.

அப்போது ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் பணிவிடை க்காரர்களாயிய அத்தனர்கள் கபிரைப்பார்த்து - அடா ஆனக்கப்பாலே இரத்திரிவிலிருந்து நிருடாவர்தால் எனகள் விழித்திருக்கிறுமென்று கொந்தார், இங்கே முடாண்டி குருடில்லியே - நீ இனேத்துவந்த தொல்லியே - இவி உன்னைவரவேண்டாம் சென்றாம் வலி யோபோவென்று பதட்டத்துட னடத்திருர்கள்,

கபிர் - ஐய பிராமணோத்தமர்களே உள்ளேவரு வதற்குமுன்பே எனவென்றேன் விழுதிரீர்கள் சாந்த குணமுள்ள வேதாந்திகளாயி,உங்களுக்கு இவ்வளவு கோபமிருக்கலாமா எந்தி [illegible] வெறுக்கலாமா அன்புடன் வந்தவரே மதுரவாமா வினுய் சோபத்தைப் பெருக்கலாமா கழலவாயால் கறுக்கலாமாவென்று பணிவுடன் பதரம் வந்தனம் செ ய்தார்.

அதற்குட்த மறைபோர் - கபிரைநோக்கி - அட போடா முழுமூடா, உன் வின்னைவார்த்தைகளில்லு டுக்காது உள்ளே விடுவோமா ராயைடக்காது என் மிகவுக்கோபித்து - போபென்கிற வார்தையத்தை யுச்சரித்து - அதிகாலையில் நீங்களுடைய உண முகத் தக்காட்டாதே - போகமிலேயினே வாட்டாதே-க ஷடல்வி செல்லமாட்டாதே - சொல்லும் வைகளை கிட்டாதே இனத்துத் தவிர்க்கு காட்டவேம்புமும் ஒளவாருக் காசாக விசாரணையும் கோசாயிருந்தித் தி தமும் நிதையும் - சாதுக்களுக்கு சமர்செய்யும் நீதி விசாரிக்கு மென்மையாயைத்தையும் - கொடியனுக்கு கர்வையுள்ளதையும் என் அதரோச - குலைசெய்யும் குணமேத [illegible] க்கலம்தத்தித் தெரித - தனிக்குளை

ளொருவனுக்கொட்டுமோ அதுபோல - உன்வார்த்தைகள் சுவாமிகள் முன்கடக்கவேகூடாக்காது - சுவாமிகள்தரிசனம் கிடைக்கவேகூடாக்காது, வேங்கேசுவாமிகளைக்கேமேட்டானமேட்டிகளும் கன்முரப்புத் தேமினிகோவிடிகளும் வெகுகாளாய்க்கர்த்திருக்கும் - வருவார்வருவாரென்று பாதிருக்கும் அவர்தரிசன மகப்படவில்லை - நீஇனிதுவர்த்து மிகவுந்தொல்லை நீபென்ன ஆவர் தரிசனம்பெறுகிறதென்ன ஜாணுண்டு பலலாயிருத்தும் சகூடகல்விகளெல்லாம் பேசவந்தாய் - என்னோக்கானவே கூடிகொர்தாய் நே-சே-ஓடிப்போவென்ற டிக்கவர்தார்கள்.

அதற்கு கபீர்-ஓ-மாதவர்களே - பிரக்மோதியர்களே, உங்களஸ்நைகளை லடிவேனடிபட என்னபாக்கியம் செய்தேன் ; ஏதுதவம்செய்தேன் எவலளவுபொக்கியமுனேன் எவ்வளவு லொக்கியமுனேனென்அவனைக்கி - இவங்கி ஓ-ஸ்வாமிகளே மகாவிஷ்ணுவின் தரிசனத்தைக்காணும் நாவராபாலகளைப்போலவும் பரமேன் பாருடைய காட்சியைப்பார்க்கும் கர்திகேஸ்பாளைப் போலவும் - காடோறும் ஸ்ரீ சத்குருஸ்வாமிகளின் தரிசனம் பெற்று - மோட்சமார்க்கம் கற்று கோப - லோப தாப-சோப-பாப-காபரகிதர்களாய் பிர்மானந்தத்தைக்குடித்தர்களாய் விளக்குமற்றிருக்கும் கல்லவர்களே - ஏபத்தில் வல்லவர்களே ஸ்வாமிகளின சேவையைக்கோரிய ஏழைபேருடைய கோரையே எண்ணத்தை மூன்னம் முடித்து -பின்புங்கள் கருகளாலடித்து தரத்திவிடக் கோருகிறேனென் றவர்கள் தாட்களில் விழ்தாட்சொன்ன வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்,

அதற்கத்தக் கோடிய மூறைக்கொடியோ நீராகபிர் ஸ்வாமிகளின் சேவையாலுனக்கென்ன லாபம் வரும் என்ன சுகத்தரும் - யாதாலுனத்தால் ஸ்வாமிகளின் மாடரியோபான காட்டியைக்கிதரினும் - வாதுசெய்ய மிதிரும் வுன்முகத்தை நெளியபித்தெந்து முதட்டிக் நேட்டார்கள்,

அதற்குக் - கபீர் - ஓ - புண்ணிய புருஷர்களே முறுபேன் ஸ்வாமிகளிட முபதேசம் பெற்றுக்கொள்வதற் காகித்திருக்கின்றே னுலல் நீங்களெலலோரு மிம் வெளியேகூக்குர்த்த அன்புடன் விரித்து ஸ்வாமிகளுக் குறைத்து மெழுனகப்போல வரிதபத்தைக்காத்து எனக் கனுக்கிரகம் செய்யமபடியாயக் கருணை கூரவேண்டுமென்று கிரசாஷ்டாகமாய் வக்தனம் செய்தார்,

அதற் காதிவருணர் - கரிதிநா வினாயபோஜனத்தையும் - கர்மிதேவாமிர்தத்தையும் - காசி கூன்யாசத்தையும் - வேமி சொர்க்கத்தையும் - விபசாரிமோட்சத்தையும் - அகங்காரி ஞானத்தையும் - மிதேச்சை பிரார்மணத்துவத்தையும் - கோனைதப்போ லிருக்கின்றது, நீ பசுவைக்கொல்லும் பரமனுயிருக்க உலகிற்கு ஸ்வாமிக ளுபதேசம் செய்வாரா அஞ்ஞானத்தைக்கொய்வாரா கருணைமழை பெய்வாரா மிஷ்டராய் வருவாரா அடடா - செல்வத்தில் மிக்கபுராஜாவுப் கல்வியிற்செழித்த கவிராஜர்களும் சுவர்திறிதிற்பு னிதர்களும் தர்மத்திற்றழைத்த மனிதர்களும் வல்லமையுள் நித்தர்களும் - மறுமையில்லாச் சுத்தர்களும் ஸ்வாமிகளிட முபதேசம் பெற்றுக்கொள்ள வேணடுமென் றநேகராளர யகிரிமுர்த்களவர்கட்கே யனுப்பி கஞ்செய்த தேகெர் தூக்களுமிய மைக்குபதேசஞ்செய்வாரா ஒருபோதும் செய்யமாட்டார - இதோ அடியார்களும் வக்துவிட்டார்க ளவர்கள் யோர்வேளை தெரட்டப்போகிறும் தொடடு துக்கப்படப்போகிறாய்-சீக்கிரம் வெளியிற்-போ-போ-வென்றதைத்து மிகவு மிரைக்து பேசதொடங்கினர்கள்.

அதற்கு-கபீர்-ஓ-வேள்வியாளர்களே - அடியார்க்ள் வந்தாலென்ன - காடுறைபக்கமாய் நின்றிருந்து ஸ்வாமிகளின திருவுருவத்தைப்பார்த்துப் போய்விடென் றேனென் றொருபக்கமாய் ஒதுக்கினர்கள்.

அதற்கு வேதியர்-முனிவருடன் கூடாதிரஷ்டப்பயலே - துஷ்டப்பயலே எட்டப்போடாவென் றரைத்தரல் மட்டிக்குணக்தால் கிட்டவேயிருக்கிறாய் - ஒருவேளோ வன்னைத் தொட்டுகொண்டால் - பிரஷ்டப்பட்டுப் பின்னும் ஸ்நானம்செய்துவரவேண்டும்-பிராயச்சித்தம பெறவேண்டும், கல்லதனதாற் சொல்லுகிறதைக்கேளும் இல்லாவிட்டாற் கலக்கம் மூறையென்ன வொருகுமியாற் தள்ளத் தொடங்கினர்கள்.

அதற்கு கபீர்-ஓ-இருபேப்பாளர்களே-மாட்டைபோட்டுவதுபோல மனிதனுகிய வன்ன - ஓட்டவர்த்தர்கள் - நூயாசக் தர்கள் அடியார்களைத் தொடாமல் தொலைவிலிருக்கிறே னெருவேளை பெல்லை தொட்டுக்கொண்டாலும் கெட்டுப்போவ தென்ன-காலும் ஸ்நானஞ்செய்து பரிசுத்தமாகவே வந்திருக்கிறே னிவ்வளவர்மமஞ் செய்வதற்குக் கூடாது அன்றி - மடம்-என்லாருக்கும் பொதுவானவிடம்-இங்கே உரிமையுள்ளவனென்பது கூடாது - இனி யென்னருகில் மறுங்கள்ம

ட்டி விருங்கள் நீங்கள் செய்த சகாயம் போதும்போது மென்றுரைத்து ஓர் சார்பில் நின்றிருந்தார்.

அப்போதந்த பொருமையுள்ள பூசுரர்கள் மிகவும் வெருண்டு - பெருச் சோபங்கொண்டு - தட்டைவர்த்தைகள்விண்டு, அடாதூர்க்காயே - ஆசாபமில்லாதபேயே - உனக்கிவ்வளவு வாயேன், கல்லமாட்டுக் கொருகூடி-நற்பெண்டிருக்கொருவர்த்தையென்கிற பழமொழியறியாயோ ; எங்கள் வல்லமையைக்குறியாயோ வாயாலதட்டியும் போகாதமாட்டை-தடியாற்தட்டியோட்டவேண்டும் - தட்டியும் போகாதகுதிரையை - அடித்தேயோட்டவேண்டும் அதுபோல மாட்டுக்குணமான, எருமை மாட்டுக்கினையானவனுதலாற் பலதாஞ் சொல்லியுக்கோலாற்தள்ளியும், போகாமலிருப்பின்னும் நிருடனுக்கு மூடனே குருவென்பது போலவும்-அஷ்டப்பின்னேக்கூபார் புத்திசொல்வாரென்பது போலவும்-தலையிற்பட்டம் மும்மாரென்பதைப்போலவும்-உன்னோயித்தடியா லடித்தாலொழிய - போகமாட்டாயென் றேங்கியடிக்கவக்தார்கள்.

அதற்கு கபீர்ஓன்னை தண்டத்தைப்பறித்தக்கொண்டு-ஓ லீலகாருண்யமில்லாத் தீயர்களே-மெய்ஞ்ஞானமில்லாப் பேயர்களே - காய்போற்குலைக்கும் வாயர்களே-கன்று தீதறியா வசியாயர்களே- தேனுக்கதிகாரங் கொடுத்தால் காழிக்கொருதப் கொட்டுமென்னும் பழமொழிப்படி செய்தீர்கள்-ஆனல்-ஹஷ்டர்களை-பிஷ்டை செய்வதே யோயமென்றபடி - இத்தத்தடியாலடித்து உங்களுயிரைமுடித்து, அனேவரையும் கொன்றுவிடுவேன் ஒருகணத்தில் வென்றுவிடுவேன், மித்திரன் வரவைதெரிவித்த - தத்தத்திறடிகளுக்கு முத்தமிட்ட பரிசுத்தனீர்போல - ஸ்வாமிகளின் பணிவிடைக்காரர்களென்று பணியகேரிட்டது-தீர்கள் செய்புமக்கிரமம் மிகவுங்கெட்டது, எனறு பலவிதிவாக்கியங்களோப்புதன் மழியைத் தெரிவிவெதிர்துவிட்டு-ஸ்வாமிகளிருக்கும் திசையைநோக்கித் தெண்டனிட்டு-சத்குருநாதனுடைய-வரவுக் கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அதிகாழிவாளர்-கோலத்தெரிவி லெதிர்த்த கபீர் மேல்விழுந்த - துள்ளிக்குதித்திழுத்து, உதட்டைடித்தரத்தம்புறப்படக்கடித்து-தன்னோய்தியாமற்றடித்து-ஆனவார்த்தைகள்பாடித்து - அடியடியென்றடித்து, முழங்கைகளாலிடித்த-தங்கள் வைராக்கியங்களே முடிக்க அவையவரானே தெருங்கப்பிடித்து, கசக்கி-நசக்கி முகமெல்லாம் இசைக்கவும் - கிற்கக்கூடாமல் கலைக்க

வுச்செய்துமடத்துக்குள் தங்காமலோட்டிவிட்டார்கள் தங்களுடைய பராக்கிரமங்களைக் காட்டிவிட்டார்கள்.

பின்பு கபீர்-இவர்களில் சிஷ்டர்களென்றும்-நமக் சிஷ்டர்களென்றும், உள்ளேபோய் - மானகஷ்டமடைந்தோம் துஷ்டர்கள் கைகளாலிடிதோம், திருவனுபவாமினி ஸ்வாமிகளப்பார்ப்ப தரிதே-சத்தனமாத்திருடித் சாப்பழமும்-தாழையின்பால்முட்களும் - தர்மங்களிடம் லோபியும்-சத்திரனிடங்களுக்கமும்-புருஷருக்கு விவேகமும் - ஸ்ரீகளுக்குவிபசாரமும்-வாழ்மனைக்கோர்வள்குயிரும்-இருவெப்படிநஷ்டத்தைத் தருகின்றதோ அப்படியே-சத்குருநாதனிட மிம்முரக்கிருந்து-கஷ்டதைக் கொடுத்தார்களென்கிற பழ்பலயோசனைகளோடியே பிருந்து-அனேகவடியார்களுள்ளே போதைப்பார்த்து-அவர்களுக்குக் காங்களிச்சேர்த்து, தேகசோமைப்பாராமல் பணிவிடையாளர்களால் கைகழுவிசேராமல்-தொண்டர்கள் கூட்டதில் தனைத்து உளளேவந்து விட்டோமெனத்தனைந்து, மடத்துட் பிரவேசித்து-குருசன்னிதானங்களுக்கோர்வித்து, சத்தோஷமுகத்துடன் ஸ்வாமிகளின் வரவுக்கெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்.

அதுதெரிந்த குலேஷழுள்ள தொழுகுலத்தோர் அதிக சோஷத்துடன் - கபீருடைய - மெல்லியைப் பிடித்தத்தள்ளிகைகளைத் பீறிகின்னி-எண்டா குதிகிழுய் தள்ளி-எங்கட்குருவோருகள்விருதுக்க மிருள்ள முள்ளி-ஒடிக்கப்பாதுள்ளவள்ளி - எதிர்க்கிபாவாயாகெள்ளி - ஓடிப்போடாதொள்ளியென்று வெளியிலோடிழி - வேணமட்டும்மாட்டி பாக்கிரமங்களோக்காட்டி-ஈம் சமர்த்தென்று பாராட்டி, சிறுகுருவியின் மேற் பிரமஸ்திரம் போட்டதுபோலவும்-அமிமன்னனைச்சுழற்றுக்கொண்ட தெளரவரைப்போலவும்-அனுமாரைச் சுற்றத்திசாகட அவரைப் போலவும இனையபெருஞ்சேர் சூழ்ந்தகொண்ட காபசாசத்தைப் போலவும் சூழ்ந்திருந்த டாருக்கோரடியாயடித்தோட்டிவிட்டார்கள்.

அப்போதுபரிசுத்தனுன கபீர்-தசத்குரு காதனே-மெய்ஞ்ஞான தேதனே, உமக்கபயம்-உமதருளினுஞ் செய்வலத்த - அடியேனை இத்தத்துஷ்டப்பிரயாணர்களடிதது கஷ்டப்படுத்தினருள்கள் எனக்காருந்தில்லையா முறையோமுறையென்றலமிட்டமுதொடங்கினர்.

அவ்வோசையைக்கேட்ட ராமாகத்தல்வாமிகள் உடனேவெளிவிலேயடிவத்து-கபிரைப்பார்த்து கொக் ஞ ஞபோ இச்சகித்துமுக்தையை உரிம்வடிய பார டா - அடித்தவர்கள் - யாடாமடித்தவர்கள் எளச்சித் ற்குடன்கேட்டார்.

அதுகேட்டமறையோர் - ஓ ஸ்வாமி இவன் அது க்கவம்லத்திற்பிறந்த - துக்கனுன நீச்சன்-முடுக்கான பேச்சன் - பகனவத்தின்னும்பறையன் - கபடேமிறை த்தையன் அரியோனத்துனிக்கும்வாயன்-அல்லாவை ப்பழிப்போர்சேலன், மேல்நோக்கும்மீகடன் - மீறு யமர்செய்யக்கடவ - சர்வமிருந்தசடஞ் - களம்முன் னபடன் தங்களிடமுபதேசம்பெற்றுக்கொள்ளவர்த ரும் - ஆசாரியரின்றி சொர்தானும் காங்கள் தேவிரு டைய மேன்மையயினித்துப்-பலவித்தங்களா புரைத்து உனக்குபதேசஞ் செய்யமாட்டார் - தபவேஷ் தமா ட்டார், என்பதாயறைத்து - பலதசமிராத்த, வெளியிற் போகச்சொன்னுல்-கேட்காமல்-வ்தானஞ்செய்து பரி சுத்தமாயிருக்கும் - எங்கள்மேல்விழுந்து-முட்டுக்கால் மேல் உட்கார்ந்தெழுந்து அமமியாதைச்செய்து-வாழி வ்வந்தபடியைஅ, இத்தமடம் பொதுவானயிடம்-உன்த ளுக்கென்ன சொந்தம் - என்றசொந்தம் தொந்தம் செ ய்தபடியால்-வைதுமடியால், வெளியிற்றள்ளிவிட்டோ ம் - ளவார்த்தைகேட்கவ மூட்பட்டோம், தேவரீ ருக்கிடமிருக்கால்-இந்தத்தலைடனே - கீச்சப்பிரதட் ஷ, ஷையனுக்கிக்கொண்டு - அனுக்கிரகம் புரியுளையா வென்று விண்டு, மௌனமாய் நின்றுர்கள்.

அவ்வசனங்களைக்கேட்ட ராமாகத்தல்வாமிகளு க்கு - முகங்கருகி - கோபம்பெருகி, கோவைக்கொல்லு ம் கொடியனுக்காகாதுபதேசஞ் செய்பவேண்டும்-சபா க ல்லவார்த்தையைச் சொன்னீர்கள் - பக்குவருக்க ன்றி அபக்குவருக்குபதேசஞ் செய்புமரகாலும்-வரு க்கிரகம் பெற்றுக்கொள்ளு மாறுக்கும் - திருவரு டைவதற்கோ நிடையுருவன்டா-சுயனிறைக்கையப் புரிப்போர் சொர்க்கமடைவதுண்டா, மக்திரமென்பது ன்னுக்கியையா - உபதேசஞ் - செய்தலோரையா, அ ஜர்க்கிரகம்பெற்றுக்கொள்பவன் இகபரபோகஷிராகலு ம் - மோகத்தின்மேலதிராகனும்-வேதமோதிய விவேக னும் சர்வசங்கபரித்தியாகனும்-ஞானன்மேன் மிருமோ கனும் - அஷடமிவ்பரிய முள்ளயோகனு - சாத்குண த்தித் தெத்வனும் - சாமகாதினிறத்தலனும் - இருக்க வேண்டும் அப்படிக்கில்லா - அப்பசாயிலும் பலித்த சொற்பக்குணமுடைய இத்தத்துச்சனுக்காகாதுபதே சிப்பேனினைகம்முடையமடத்துக்குள் விட்டவர்களே யும்-உன்னேவப் பார்த்திருந்தமட்டர்களையும், உதை க்கிறேன-பதைத்தச்சிதைக்கிறேன்-என்று சாத்தத்தை ஓங்கி - கபிரைநோக்கி-வுடா துக்கா-வெகுமுக்கா ன்னிட மனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொள்ளவும் நோட்ச மாக்கங் கற்றுக்கொள்ளவும் வந்தாயா மடத்துக்குள் நுழைந்தாயா, இதுதானுனக்குத்தருகியான நீட்சை, உனக்கியே எனக்குள்ள அபேட்சையென்று - சனவர் த்தைகளைப்புகன்று-கற்கனே மாதிமாதி யிங் - கத்திப் ண்டாய்-நீ-ரிரி-யென்று-பிகவும்-எரி - நீ-ளனக்கொரு ஞ்சுநீ-பெறுவாயென்றுச்சி-சமுசாரத்துதரோசி-வரா தவனைக் சேர்ப்பானு வபதேரி - சண்டாளனுருவைப் பானு சன்யாசி - கோதாத்திக்காரருவானு பாதேசி-அ ருப்பொறுக்குமாகாரி புண்ணிய கேஷத்திரமல்லவாயா ரணுசி-துடிக்காவிடம்போம்பேசி-காளிகளிடம் போடாசி வித்தியாசாலேயிற் போய்பாசி-எனக்குகந்த பாஞ்ச ன் கீயாவாயாயோகி - அமமரியாதைச்செய்ய வந்தா யோதோஷி அடா அற்பசந்தோஷி அர்த்தனர்களோ டெதிர்த்த துவேஷி - அழித்துவிடச்சொல்லட்டோ காதி - எனப் பதிபலவார்த்தைகள்பேசி - ரோமசை கனே நோக்கி - இக்கணமே இவனே சீக்கிலிருக்கனென் றதைத்து-மிகவுமிறைத்து மடத்துட் போரும்போது.

கபிர் - திடுதிடென்றேடி ராமாகத்த ஸ்வாமிக ளோடி -சேவடிகளில் வீழ்ந்து - முத்தமிட்டெழுந்து, ஆய்ந்தோரடித்த அடிகளைக்காட்டி - ஓ - பரமேட்டி ஓ-கர்த்தனே பரிசுத்தனே - ஜீவன்முத்தனே-அழியா தித்தனே - அன்பர்தொழு மதனனே-முடிவான அத் தனே - அற்புரன அனர்த்தனே - கெடாதபுத்தனே வல்லமையுள்ள நிதனனே - ஞானுதித்தனே, ஆனந்த தொருபனே - சுயம்பிரகாச நிபனே - சதசிடருப்ப தேதிக்கும் மேயபனே - மூலலகேத்தும் பிரதாபனே சூரக்கலாபனே-அர்க்குணங்களே பரம்அற்றபனே-அ முருள்ளருபனே - ஆகண்டமாமே நிருபனே, என்று பற்பலவிதங்களாய்த் தோத்திரஞ்செய்தேதேதி - கண்ம லர்களேச்சாத்தி-யாருர்துதிக்குங்கிர்த்தி-லடித்த சதகு ருமூர்த்தி, பக்தன்னி லகப்பட்டு-தொக்தைக்குப்பட்டு நித்தாக்கினியாம் தனிக்கப்பட்டு இத்தலேனியில் விபெ ட்டு எத்தையேயென்று - உத்தனியடைந்தால-லமத்த னேப் பாலுக்காமல் மற்புத்தியுடையோனென்-நீக் தைசெய்பவாருமோ இப்படியுமுமுடைய மனதோகு மாவென்றுரைக்கும்போது.

ராமானந்த ஸ்வாமிகள் - என்னடா கத்திரிக்காய் க்குக் கால்கைமுளைத்தாப்போல - பிஞ்சிலே பழுத்து ராகத்தையிழுத்து, அத்தனே-புத்தனே-முத்தனே-சித் தனே யென்றினுவிறுப்-வாயில்வந்தபடி குளறுகிறுப் ர்-யென்ன-உன்வயதென்ன உன்வர்னமென்ன - உன் கன்யமென, மயிருள்ளவள் வாரிமுடிப்பதுபோலவும், வாயுள்ளவன் பாவெதுபோலவும் - சண்டகல்லியைக் காட்டவாவக்தாய் - திவுடகைகளே கீட்டவாவந்தாய் வெருகோமாப்க் கூச்சமில்லாமற் பேசும் கீச்சப்பயலே இனி யாசைக்கணச்சிதாது - ஒடிப்போடா-முழுமூடா குருகேடா-வனவேடா, நீயா உபதேசம்பெற்றுக்கொ ள்ளுறவன்-குருவேயென்று விள்ளுறவன்-ஒவேதி யர்களே இந்தத் தனுக்காகாயை அறிவில்லாத பேயை துஷடகுணமுள்ள சேயை - உரிம்புகிற்கும் சுயை அடித்துத் துரத்தி விடுக்களென்றுரைத்து மடத்துட் பேய்விட்டார்,

உடனே மேற்குலத்தோர் - வல்லான் வருத்தமே வாய்க்காலென்னும் பழமொழிப்படி-கண்களேபுருட்டி இடுக்கிட மிரட்டி - புழுதிபடியப்புரட்டி-தங்காமல்விர ட்டி, இத்தமடம் - பொதுவானயிடம் என்றுரைத்த வ ள்ளாயைப்பிளத்து-மனிக்குடலெடுத்து - பருத்தருளு க்கு விருத்திடம்போகிறேரும்-இனிபாவது பேசாமலோ டிப்போவென்று - கூசாமல் வைத்துக்கொண்டிருந்தா ர்கள்.

அவமானப்பட்டோமே கபிரை - அவதூதர்கள் மகதூதர்களாருப்போல இத்த மூப்புரி ரூலோர்-ரூவி யெனருல் - கீர்த்தூளியென்பவர்போ லிருக்கிறார்கள் அற்தோ ஸ்வாமிகளைத் தரிசித்தும் - பாதக்கீழ் பரி சித்தும், அன்பரய்த் தோத்திரஞ்செய்யாமற் போனே மே - மீறும் ஞன்பத்திற்குள்ளாகினேமே, கம்செய்த கர்மமென்னமோ - அல்லது மது பக்திவின்னமே, கற் பகத்தைச் சார்ந்தோர்க்கும் - சாஞ்சென்ர் - சுத்தை ன்றும் பழமொழிப்படி கோட்டது, தேகமெல்லாம் எ ரிகிறிட்டது அடடா - இனி யெனசெய்வோம் யாரை வைவோம், என்றதினைத்து-வீட்டையடைத்து ப்புருஷனேராடிய பாபவிதி காவலிலகப்பட்டதுபோ லவும் - பதிதிற்காளென்று செப்பக்கேட்ட பதிவிர தையைப்போலவும் - யுத்தத்தி லபஜெயமடைத்த வீர னேப்போலவும் - மனோயான் வியாசாந்தியிற்தானைத் கேட்ட சூளைப்போலவும் - துக்கம் மேலிட்டு சுக்கர த்துக்குட்பட்டி தன்தைதாயுடன் பேசாமலிருக்கும் கு ழ்தனேப்போற்த.

தமல் - அதீர்மகனே அழுகானழுகனே உனக் கேனிப்குறைவர்தத - அழுகனால் தேகம் சுகர்தது யாருன்னே யிப்படிவடித்தார்கள்-உயிர்கிக்கும்படிமடி த்தார்கள், சிக்கிரஞ் சொல்லடா சொல்லடாவெனப் - பல தரங்கேட்டும் - பேசாமலிருக்கும் தனனே - வாரியெ த்து மடிமேல் வைத்துக்கொண்டி - சரிர்முழுதும் காயமாயிருக்கக்கண்டி, ஓவென்றலறி-மிகவுங்கதி உட லம்பதறி-வாய்மொழிகள்குகறி, அடா - என்குருமை மைத்தா-உயிரினுஞ்சொத்தா-யாரிடமடிபட்டி சொத்தா ம் - எப்படிகடத்துவர்தாய், உன்னே யடித்தவர்களின் கழுத்தைக்கறத்து-இப்போதே வாளுலகடையச் செல் கிறேன் - தம்பட்டு, தனைடங்களாய்க் - கொய்கிறேன காட்டடாவென்றழப்பரித்தும்போது.

திர்ஞாபதி-ஐரோவென்று புலம்பி-மகனைக் கண் னீராலலம்பி - அடா யென்கண்மணியே - கொமணி யே-உன்னே யென்னுயிரைமையாயின்டி அழிக்க-உ ன்மேற் படாமல் - ஸ்ரீமன்நாராயணர்மேற் - பட்டதே மாயாரூபத்தை கீக்கிவிட்டதே,இப்போதித்த அழகினை ப்படி பட்டது-கீ பேசாமலிருப்பது மிலவுக்கெட்டது, உன்னேயாரிப்படி அலங்கோலஞ் செய்தார்களோ அவர் களே இக்கனக்காட்டோ காட்டொவென் றிழுத்தத் தொடங்கினுள்.

அதற்கு-கபிர் - ஓ - என்தாய் தன்னையே-சொல் லக் கேளுங்களோர் - மிதையே நடைபயமடமல் லாப மினைக்குமா தெடனுகாம நுபிதசக்கினடத்துமா; கவடப்படாமல் சுகமுண்டாருமா நிஷடைசரிக்காமல் நித்தியானந்த முன்டாகுமா அதுபோல - ராமானந்த ஸ்வாமிகளிட முபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளப்போய்-அ வருடைய வாளால்வீச்சிட்டசை யடைந்தேனென் னு ஞவின்றமாத்திரத்தில்.

தாய்தந்தை - அதிகக் துக்கரைச் சேர்ந்துக் கொண்டி - ஞானவாசாதனைகளே விண்டு, ராமானந் தஸ்வாமிகளிடம் போகப் புறப்பட்டவைதயறிந்த,

கபிர் - தாய் கன்னையர்க்கும் வந்த வறுவாளினை க்கும் வந்தனம்புரிந்து மிகவும்பரிந்து, ஓ - புண்ணிய வான்களே, ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் பணியிடைக்கா ர் கைகளா லடிப்பட வெனக்குற்றபாக்கியமும்-காவ டைபப்போற்ற நிலக்கியமும் - பகவன்செய்த ஆசி பாதவாக்கியமும் - இது காள்பரியந்தம் காவிருந்த போக்கியமும், ராமானந்த ஸ்வாமிகளால் பிரகாசிக்க விருந்த - கீங்களே வினைமறுக்க வர்ந்தீர்கள்-எனக்கே

விடைதந்திர்கள் - வினவேன மெய்ஞ்ஞீர்கள் - கோபரச் சிவியில்வெந்திர்கள், ஆத்திரக்காரருக்கும் புத்திமட்டே ன்றபழமொழிப்படி செய்திர்களென்றுரைக்க.

குதுக்கர் - அடர-கபீர்-நீ-மறம்மது மதன்த்தனு பிருக்கும் பிராமணனிடமா யுபதேசம் பெற்றுக்கொள் ளப்போகிறாய் அடாதகாரியஞ் செய்தாற் படாதபாடு படவேண்டுமென்கிற பழமொழிப்படி யுனக்குகேரிட் டது. புறமதத்திற் பிரவேசிக்க வெண்ணங்கொண்ட வர்களைக் கடவுளே தண்டித்தார். அதைதினையாமற்க் ண்டித்தார், மறையோர் வேஷமொருகுற்றமுமில்லை நீயே தேடிக்கொண்டாய் தொல்லைஉனதலைமேலென் போடாமற் போனர்கள் பெரியதலைச்சி - உன்னை யிரண் டுண்டாகவென வெட்டவில்லை-ஓடைக்காவற்போனர்களே பல்லே - எங்கள் செவியாற் கேட்கவும் கேரிட் டதே இச்சொல்லி - நீமோட்சமடைதிறவனல்லை-புரி யிசை கடந்துபோவானர தன்னல்லை-புலி புரிக்குமா புல்லே, என்னும் வார்த்தைகளாடி - நிலவுறக்காவேண் வந்தோமோடி, என்று தவகடன்ஸ் விருப்பிடம்போய்ச் சேர்ந்தார்கள்,

பின்புதமாதும்-இத்தூபியும்-கபீரை ஆசனெ ய்து - ராமானந்தல்வாமிகளைவது-கண்ணீர் விட்ட முறை-கடவுளே யென்று கொழுது- எங்களுக்கும் வரு மாபழுது - இனியென்படி. போரும்பொழுது, என்று பு லம்பும் தாய் தந்தையரைப்பார்த்து கபீர் கரங்களைச் சேர்த்து-துக்கத்தையாற்றி-இனிய வார்த்தைகளாலேத்தி எனக்குக் கடவுள் தனையா யிருப்பதெல்லாம் போதி பற்பலவார்த்தைகளாலே மீற்றி, அன்னமுண்டு-தாய் தந்தையர்க்குத்தொண்டு-அள்ளாய் செய்துகொண்டு உல்லாசமா விளையாடிக்கொண்டி இருந்தார்

கேட்டார்களோ - சித்தர்களேயென்று பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

சு - வது - கபீர் ராமாநந்தஸ்

வாமிகளி ஞசீர்பாதம்பெற்ற

அத்தியாயம்.

இப்படி கபீர் - இலகான்கழித்து-வினுள்கழிவதை க்குறித்துத் தன்னேத்தானேபழித்து, ராமானந்தல்வா மிகளே ஸ்னேந்து-சன்னிரால் கழுக்கு-ஓஹோ விஞ்ஞ நாட்கள் கழிந்து போகின்றதே முயற்சியா லாகவுளரி யமு மாகின்றதே, யாதொருவிதத்தையு மாசானின்றி ப ஜிக்காதே ஆயிரமேலுத்தமர்க்கு மனதாலிக்காதே, ரா மானந்த ஸ்வாமிகளே ஆசானெனத் நிர்மானித்தபின் வேறுசானேத்தேடக்கூடாதோ மறையோர்பால் காடக் கூடாதே இப்படி செய்வதுத்தம புருஷருந்தமதல்லவே ல்லோர்செய்யுங் காரியமல்லவே, தேகம்நீர்மேற்குமி ழியாயிற்றே - விஞ்ஞ ஸ்கள் கழிந்துபோயிற்றே? காட்கள் கழிவதற் கஞ்சுவேனென் சந்தோஷ மடைவார் கள்-விவேகிகள் பெருமூச்சுவிட்டிடுவார்கள், மானி டப்பிறப்பெடுக்க - முற்பிறப்பி லென்னசெய் தோமோ - பசபட்டி - புலிபூனை - நாய்பேய் - நரிகி ரியரி-புழுபூண்டி-எயெறும்பு-மக்கம்மான்-மரை-மாடு முதலான பிறவிக்கடலிலே கடக்கும் மனுஷபிறப்பெடு கறு - தண்மார்க்கமாயேயடித்து, மந்தபுதியினும் மு ன்றாதாம் - பெண்பிள்ளை - காமி நகர் கொந்தமெனவி னைந்து பக்தத்தில் நுழையாருமா இதனும் பிறவிப்பி னிவெந்துபோருமா எம்மார்க்கத்தா லின்பமேவேயினு ட்படலாம் - எவனித்தா லஞ்ஞான குணங்களினிட லாம், மோட்சமென்னும்-நகரிற் புகுக சினைத-சினை யோகம்-ஞானமெனுஞ் சுதர் தெரிகின்றனவே சினதையைச் செய்பலரெனின் - எக்குமிருக்கும் கட வுளெனக்குள்ளும் புறமதியுமிருப்பாசல்லவோ இல்லே யென்றறையும் மொழிகள் கல்லவோ எனக்குனாநிலை யறியச் சத்குருவேண்டுமே, கிரியை யியற்றுவோமெ னின் சகலபாணிகட்கு மூட்டியுறாமி உபசரிக்குங் கர்த்தனுக்கு ராமெவ்வித பூசைசெய்யவேண்டுமோ அலையுணர்த்தற்கு மாரியல்லவேனுமே, மோகபுரியே மெனின் - விகாரா விகாரங்களியொடுத்தி - பிரமர் நிரந்திரத்தில்முடிவி - ரதத்தைக்கட்டி-சோதியைத் தரிசிப்போமெனின் - அதுவும் லித்யாசமபத்தாசலே யிருந்தின்றதே இதைச் சோதித்தறியவு மடிகள்வேண் டுமே, ஞானகுருதனஞ் செய்வாமெனின் - தானே பிர மம் பிரமமானவென்கிற அத்துவித பாவத்தையே பு ணர்த்துவானதே-தான்பிரமமென்கிற சப்தார்த்தத்தின் மர்மந்தெரிதற்பொருட்டி காரணகுருவேண்டுமே-கர்ம காண்டப்படி கடப்போர்க்கே முக்தியுண்டென்று மெ ரும் பக்திமார்க்கத்திற் செல்பவர்க்கே பரமபத முண் டென்றும் பிரும்-ஞானிக்கடையைச் சாதிப்பவர்க்கே கைவல்யக்கிடைக்குமென்று மெரும்-கலில்லின்றகலே எதை மேன்மையானதெனறுணரலா - மிதற்கும் - ஆ ரியர்வேண்டுமே, கர்மானுஷ்டானங்களைத் தவராமற் செய்பவர்க்கு சத்தியலோகமும், தாசமார்க்கத்தில் கிற்ப வர்க்கு வைகுந்தமும், வெங்கைாடித் தபஞ்செய்வோர்க் ளுக்குக் கைலையும், அத்வைத பாவத்திலிருப்பவர்க்கு மோக்கமுங் கிடைக்குமென் றறையு மிப்பதவிகளி லெல்லாமேன்மையானதோ ஆனக்தமயமா யிருப்பதெ துவோ இதையுணர்த்தற்குச் தேகிகள்வேண்டுமே. ருரு வில்லாத வித்தையும் - கொழுகனில்லாத மங்கையும் அபலமென்றசைக்கின்றார்களே - இதற்கென்னசெய்ய லாமென்கிற எண்ணமே மேலிட்டு-மிக முயாசப்பட்டு முடிவான அர்த்தத்தைகானக்காலிற்பேய்ராமானக் தஸ்வாமிகளைக் கேட்டறியலாமென யோசித்து - எப் போதிரவொழியுமென்றறிதது-மனதர மிராமானந்தஸ் வாமிகளைப்பூஜித்து - இவரே மக்காரியமென விசுவா சித்து குருசங்கீர்த்தனங்களைக் கேவித்து - உடனேம டத்தினருகிற் - பிரவேசித்து - ஸ்வாமிகளி னேவலா னரைப்பூவித்து - தன்னேத்தானேதாலித்து - மடத்தி னுள் வேதாத்தங்களோதிக்கொண்டிருப்பதைக் கே ட்டானந்தக் கண்ணீர்சொரிய நிற்குந்தறுவாயில்- ரா மானந்தல்வாமிகள் சேவல்கூவுங்வேளையில் பலமான க்கருடன் கங்காஸ்நானஞ் செய்யப் புறப்பட்டதைக் கபீர்கண்டு-ஆனந்தங்கொண்டு ஸ்வாமிகளைச் சூழ்ந்து இருப்போரைத் தாழ்த்து-ஆரியர்கழல்களில் வீழ்ந்து இன்பவேளையிலாழ்த்தி, பலதரங்கும்பிட்டு-பண்புடன் முத்தமிட்டு-ஸ்வாமீயெனமுறையிட்டு-துன்பத்திலிரு ந்து விடுபட்டு - ஸ்மரணைகெட்டு-காலத்தை யசைக்கா மற் நன்னேமறத்திருந்தார்.

அப்போது - ராமானந்தஸ்வாமிகள் - தாழ்ந்தவ ன்பாரடா - பாதங்களைவிடடா - எழுந்திருடா-பிகரும் மூடா - தன்னேயறியாக்குருடா - இரவில்வந்திரு டா - சதஜீவியாய் வாழ்ந்திருடாவென் றுபதேசஞ் செய்தார்.

அதுகேட்ட கபீர் - களிக்கடலிற் குளித்தவராய் ஓஸ்வாமி இன்றைக்கல்லவோ உத்தாரச்சவனம் பெற் றேன்மோக்ஷமார்க்கங்கற்றேன் - புத்தபாசங்களற்றேன் பிரமானந்த வாழ்வைபுற்றேன்-ஓ-என் சத்குருநாத னேஜெகன்நாதனேவேதனே-வேதாதிதனே-மெஞ்ஞா னபோதனேபக்தில்லாலனுதனே-லீலாவினோதகோக மலம்போன்றபாதனே-பரிசுத்தமான நீதனே-கவர்தனே தீர்ச்சேதனே-சிஷ்குரோதனே - தீர்ப்பேதனே-தீர்வா தனே அரியாதிதனே-என்றுபற்பலவிதங்களாய்த் தோ த்திரஞ் செய்யும்போது.

ராமானந்தல்வாமிகள் ஏவலாளரை கோக்கி இ ப்பாலன் யார் நீங்களறிவீர்களாவென்று வினவ-மறை யோர் கபிரென்றறிந்து - முகங்கோக்கு மிகவுமெரிந்து கோபம்விரிந்து-ஓ-ஒ ஸ்வாமிகள்-முன் வந்திருக்க நீச்ச ப்பயலுக்குக்கூச்சமின்றி தீர்ப்பதஞ் செய்தார் - கரு னைமழைபெய்தார் தமுடைய விரதத்தைக்கொய்தார் காமெக்கும்பொருட் டங்கள்வையார் - இதற்கென்ன செய்யலாம் யாரையையலாம் - இந்தத் துஷ்டப்பையனுற் பிரஷ்டர்களாகினும் கனிஷ்டராய்ப்போனும் எ ன்று தன்கடன்கள்வாயைத்திறந்து ஆயினப்புறப்பே யைப்போல் தேற்றும்போது ஸ்வாமிகட்குச் சாக்கபி றைந்து - முனிவுதிறந்து-மிகவும்விறைந்து-ஓசையா பி ரைந்து-எட்டப்போபோவென்றறைந்து - கபீரைக் கன் னத்தி லறைந்து - ஓ விப்பிரரே-நிஜமில்லவந்த இந்திர ரீனே தங்களினுவிடாதபாடனே - கையடிதது - என் புகரோயொடித்து ஓட்டிவிடுவகளென் றுரைதது - ஸ்வா னத்துக்கெழுந்தருளினார்.

தொழுகுலத்தோர் - கபீரைக்கயிற்றும்பினித்து வாயிற்றாசைத்தினித்து - அஸ்திகன்முறிய - அடித்து தங்கள்வயாக்கியத்தை முடித்து-இக்கள்வனேகுரியோ கமானதே இராஜன் பரலனப்பலரமென்று - தொழு வதில்மாட்டிபராக்கிரமங்களைக்காட்டி ஸ்நானஞ்செய் யப்போனர்கள்.

அப்போது-கபீர்-தேகதோஷக் காற்றமாட்டாமல் பகவானே கினைத்து - கண்ணீரால் கழுக்கு ஓம்-ஹரி ஹரி-சரஹரி - மூலஹரி - அப்புஜாக்ஷி - பத்மநாப ப த்மபுருஷ - பக்தவத்சலா - வேணுகோபாலா - தேவ ராஜகோ - ஆதிமூலா - சக்சிலா - கேவகிதயா த சரதாத்மா - கௌசலேயுத்ரா முனிவர்கள்மித்ரா புண் ணியகேத்ரா ஸுகந்தபாத்ரா மாயாவிலாசா வைகுண் டவாசா சுபம்பிரகாசா ஜன்பர்கள்தோ ருஷிகேச பாபவிநாச ஓவிஷ்ணு-ஓபகவான்-ராமானந்தல்வாமி கட் கடியேன்மீ திவ்வளவு வெறுப்பேன் - அருவருப் பேன்-காரேன்னகொமைசெய்தேன்-பாரைவைதே ன்-வீணுப் காட்களீக் கழிக்காகுமா ஸ்வாமிகளுக்கு இவன்மேலிருக்கும் கோபம்போகுமா சகல சக்தேகங் களுக் தலேயெக்காமற்சாகுமா - காவிவ்வளவிடரும் ஷமக்குஸ்காகமா இதெனக்குந்தயோகமா அனுபவிக் கவேண்டிபபோகமா வென்றனக்தம் விதங்களாய்ப் பி ரலாபித்து ஓ தெய்வமே யென்றழுதுதொழுது தலையெ டுப்பதற்குமுன்.

தொண்டர்கள் சகாயனுன் விஷ்வாவாஸர்-கபீர் மஸ்தகத்தின்மேற் முகஸ்தம்வைனவைத் தாகெள்கூறி சட்டையவிழ்த்துவாரி-மடிமேலேற்றிக்கொண்டு - பயம் வேண்டாமென்று கிண்டி - ஓ - தூபீர்தாஸரே - ஏனக்குகந்த நேதனே - ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் தொண்டர்களாகிய-பண்டார்கள்கையா லடிபட்டாயோ - தபி நியவிட்டாயோ - எனக்குமுறைபிட்டாயோ-நிறைக் குடன்பட்டாயோவென்று - தகமொலாத்தடவி-கண் ணீர்துடைத்து - தோன்மேலேற்றிக்கொன் டுரைக்க னைத்திற்-றமாஸ்ரூன் விசித்து - தன்னியாரும்-பார்க்கா மல் மாலையாற்றித்து-அந்தரத்தில்'மறைத்தார்.

கபீர் - பகவானுவந்து தன்னிமித்தம்வந்து - அரி தானசேவைதக்து - செய்த உபாரத்தையும்-விட்டிற் கொண்டு வந்துவிட்ட உபகாரத்தையும் நினைத்து கண்ணீரலக்கையை நினைத்து-நிசசமேதா-லீலா வினோதா என்றே டோர்வசனபு பேசலாகாதா பேரி னுலெனக்குற்ற குறைகளெல்லாம் போகாதா பாவங்க ளெல்லாம் பறிபூரணமாய் வெந்து நீறுகாதா சந்தேகக் கடலேக் காட்டாமற் சாகாதாவென்று புலம்புகிறதைக் கேட்ட.

தமால் - அடா வென்சுதனே அறிவுவற்புதனே பகவானிங்கு வந்தாரா பட்சமாய்ச் சேவைதந்தாரா ஆண்டவனேக்கண்டாயா ஆனந்தம்கொண்டாயா அரி யையின்று பார்த்தாயா ஆயாசத்தைதீர்த்தாயா மாத வனேப் பணிந்தாயா மலடிகளேயணிந்தாயா அடியேன் பாரக்கலாகாதோ அடியேன்செய்த தீங்கேதோ மாயன் செய்யும் வகையேதோ வறிட்டவேன் பாவத்தாலை யேதோ.

தெரிந்தும் நிரூபம் ஆனாரோ நெய்கச்செய்தப் போனாரோ அடியேன் பாவியானேனே - அவ்மாகப் போனேனே வந்துபார்க்காக் குறையேதோ - மகனே முன்செய்த குறையிதோ, சேயேநிசெய்த தவமேதோ நான்செய்த அவமேதோ - கருணைகண்ணும் பார வினே கவலைகளெல்லாந் தீரேனேவென் - றனுக்தம்வா தீகைகளாடி - பல சம்தீர்த்தனங்களிப்படி - மகனே வாவியத்தா-மார்போ டணைத்து-அங்கமெல்லாந் தழு ம்புகளாயிருக்கப்பார்த்து-ஆகமெல்லாம்பேர்த்து-அடா வென்பாலனே - அரிதான சீலனே - தேகமெல்லாம் சுகமாயிருக்குங் காரணமேல் பேசாமலிருக்குக்கொள் கையேன் என்று பலதாங்கேட்குந் தக்தைக் குண்மை யுரைத்தால் முன்போல் விபரீதமுண்டாகுமென்றெண் ணும் பேசாமலிருக்கும் - கபீரைப்பார்த்த,

நிஜாரிபி - அடிகளின் லடிலையும் - பாசத்தா ற்பினித்த குணியையுங்கண்டு-அயாசப்கொண்டு-அடா வென்மைத்தா - நூருபினஞ்சொத்த - எங்கனேயே நி முற்தாய் எவணிவ்வடிபட்டு கொக்தாய் - எப்படி உடம் துவத்தாய் - இடானலா லேன்கேத்தாய்-எங்களுக்கே னிடர் தக்தாய்-என்றலரும்போதும் பேசாப்பின்னேயை கொஞ்சுகின்னேயை தமா லாதாணிசெய்து - அடித்த வர்களை வைது - புறம்போகாமற் கைதுசெய்து வைத் திருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று-காபாரி சித் தர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஏ - வது - கபீர் ராமாநந்த

ஸ்வாமிகளிட முபதேசம்

பெற்றுக்கொண்ட

அத்தியாயம்.

இப்படி லெகாள் கழிய - தாய்தந்தையர் தக்கம் வொழிய-கர்மமெல்லாக் தன்னேவிட்கெழிய-கபீருக் காலக்கக் கண்ணீரவழிய-பகவான் கருணைமழைபொ ழிய - அஞ்ஞானமடியோடும் வெந்தழிய வொருகாவிர வில் கபீர் விழித்து - மச்சப்புதலியை மாயக்கிழித்து ராமானந்த ஸ்வாமிகளிட்மோர்மொழியாவது கேட்டு க்கொள்ளவேண்டி மிதற்கென்ன உபாயஞ்செய்வரா மென் றனக்தம்விதங்களாயோசித்து ஆதித்தனேப்போ ற் பிகாசித்த - அறிவுள்ளவர்க்குரிய தொண்டர்முழு தியுடையா ரிகட்டி யடைவதுண்டா - இகத்தவதும் நூத் தெய்வமே துணையல்லவா - தெய்வத்தை கம்பி றேர்க்குத் தீங்கனுகாதல்லவா - இன்றைக்கிழ நாள் பரியக்தமானபடி வாருமாகட்டும் - அல்ல இவ்வுரிர் பிரிக்துபோதுமும் போகட்டும் - ஸ்வாமிகளின் மனம் கோபாக்கினிபால் வெந்தாதும் வேகட்டும் - எவளவ நூலத்துக்கொண்டு செந்தாலுஞ்சாகட்டும்-இக்கண மே ஸ்வாமிகளிடம்போ யவரருள் வாக்கிலிருக் தெம மொழி பிறப்பதென்றதோ-அதையே பிரமோபதேச மாய்க் கொள்வோமென்று மடத்தினுநிற்சென் றுக் லர மடைக்த - உட்போவதும் கிடைத்த புறத்தில் நின்றபடி-ஸ்வாமிகளின் வாய்மொழியின்மேற் கவனம் வைத்துக்கொண்டு சேவல்கூவும்பரியக்தம் காத்திருக்

மாரிபரோருரையும் பேசாமையா வினிஸ்வாமிகள் ஸ்வா னத்துக் கெழுந்தருளுவார் காம் கட்டத்தின்படி யடியிற் படித்துக்கொள்வோம் தேசோதமதுதிருவடியை கமல ரெத்தின்மேல் வைத்தவிடுவார்-ஏதாவதோர் மொழி யுஞ் சொல்லிவிடுவா ரின்றைக்குப் பெறும்படியானபா க்கிய மிதுவே யாமெனத்துணிந்து - க்ஸ்னாமிருந்திற் சென்று-மணிகர்ணிகை கட்டத்தின்படி யடியின்மேற் படித்துக்கொண்டிருக்குகையில்.

ராமானந்த ஸ்வாமிகள் ஸ்நானஞ்செய்யப் புறப்ப ட்டு - மணிகர்ணிகையிருரோ கனத்தின்மே லிறங்கு யையிற் கபீரவரிறங்குவதற்கு நோய்ச் சலனித்தை கொள்ள அடிகள்தெரியாமற் கபீர்மஸ்தகத்தின்மேல் மிதிபடியைவைத் தமுத்த மாயுன்றிவிட்டார் - கபீர் அந்தோவென்று கூக்குரலிட்டழத்தொடங்கினர் எவ்வ மினரியாமற் குழக்தையை மிதிபடியால் மிதித்துவிட் டோமேயென்று கபீரைத்தனதிருவள்ளத்தன்தாலுத்தட வி-தாம்தாம்-ராம்-ராம்-என்றுசைத்து மற்றச் சோபா னங்களிலிறங்கி பதிரநியில் ஸ்நானஞ்செய்து மடத்தி ட்பிரவேசித்தார்.

கபீர் - இன்றைக்கு காம்செய்த பாக்கியமே-பாக் யம் - கமது பெரியோர்செய்த லொக்கியமே லொக்கி யம்-காம் கோரிவந்ததை பகவானே முடித்தார்-அன்று மறையவனுய் வந்தருளியதையே இன்றெம தாண்டவ னுமுரைத்தார்-வேதமுடிவானதாரகமந்திரமிதுவோ காம் இகருலேயே சகலபாபங்களுந்தொத்துப்போகும் எதையும் கம்பினுல்வீண்டு-கம்பாதார்க்குக் கேயெய்தி பரமேசன் பார்வதிக்கும்-ராதர் வால்மீகருக்கும்-வர் வ்மீகர் பரத்துவாசருக்கும் - பராசர வேதவியாசருக் கும் - வியாசர் சுகப்பிரமிஷிக்கும் - சொல்லிய மந்தி ரமிதுவேயல்லவா அன்றி - அனேக நிஷ்பிரயோ ல்லா மிகைத் தியாண்டுத்த பாமுத மலடைத் தார்களல் லவா இதைபுனரி மேலானவாக்கியமு முண்டாநில்லை யில்லையெனச் சந்தோஷசாகரத் தமிழ்ந்தவராய்ச் ஸ்நா னவியல் முழ்கி-சுரவஸ்திரமுடன் வீட்டையடைந்தா ய் தன்தையார்க்கு வந்தனக் தக்து-ஓ-என்னன்னியே ஆத்தனே - இனறைக்கு ராமானந்த ஸ்வாமிகளிடமுப தேசம் பெறுவக்கொண்டேன் - மோட்சமாக்கய கற் றுக்கொண்டேன் - ஆதலா லின்முட னவரருடையமுத் திரையைதருளிக்கொள்ளுகேன்-நீங்களுமணிக்குக் கொஞ்சுங்களென முரைத்து - பட்டுவஸ்திர மணிந்து ராமானந்த ஸ்வாமிகளிருக்கிலகத்தை நெற்றியிற்றீட்டி ஆரியர் பாதங்களில் மனதைகாட்டி தனகிமலிகளைப் புனேந்து - குருஸ்வாமிகளுக்கு பூமாலிகளையும்-பூசைக் குரிய வஸ்துக்களையு மேந்திக்கொண்டு-ஜெயராம் சீதா ராமென்று நியானஞ் செயதுக்கொண்டே - மடத்தி னுட் பிரவேசித்து-குருபாதுகைகளுக்கர்ச்சித்து அடியார்க ளனைவருக்கும் நிசாஷ்டாங்கமாய்த்தெண் டனிட்டு - கோமாளிருக்குங் கோயிலேகோக்கிக் கும்பி ட்டு தொண்டர்களுடன் தானேர் தொண்டனுய்சேர் ந்து - களிகூர்ந்து - ஸ்ரீராமகாமத்தை - ஐபமாலியால் ஜபித்துக்கொண்டிருப்பதைப்.

பார்த்த - தாசர் - ஆச்சரியமா யடா இதென்ன விபரீதமா யிருக்கின்றது குலுக்கன்-ஸ்வாம்களின்-இல் லாமனிக்து - கம்முடனெந்த விற்பிருக்கின்ற விவ னுக்காரிய ரனுகிரகஞ் செய்தாராக்கு மிதுதெரிக்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற நிறைவன் தொழும்பரை யினி த்து கபீரிருக்கும் தோலத்தைக் காண்பிக்க அத்தனர் அடடா இக்தத் தலைப்பயல் கப்மைப் பிசேஷ்டாக்க வேண்டுமென்கிற ரிஷடைபூண்டிருக்கிறதுபோற் கா ன்கின்ற திக்கனிவுடனே இரண்டு தண்டமாய்க் கண் டித்தாலன்றி எழுந்திண்டையில்லாரம விரானென்றுப்ப ரிந்துக் கபீர்மேற் பாய்க்து - அடர-சீச்சா-கோவை க்கொல்லும்மிலேச்சா அன்பர்கள் மத்தியிலின்புடன் வக்து - அசுரியாகி-விட்டாயே - நீகெட்டாயேயென் றருங்கோர் குட்டுகுட்டி திடிக்கிட மிட்டி - என்னை யேனமா செய்யவக்தாய் ஸ்வாமிகளின் நிலத்தை யேனணிக்தாய் - தளவ மணிகளேயேன் பூணக்தாய் நீயெனசெய்ய வினைக்தாயென்று வற்புறுத்திக்கேட் கும்போது.

கபீர்-ஓ-சோமனேந்தமர்களே - வினுவென்னே யேனிருக்து அடித்து அலங்கோலஞ்செய்திர்கள் வே வ்ட்டவேண்டாம் - இன்று வைகறையில் ஸ்வாமிக ளெனக் கனுக்கிரகஞ் செய்தாட்கொண்டா நிதிலுங் களுக்கப மிருக்குமொபீக் தேகிகரை விருவித் தெரி க்துக்கொள்ளுங்க ளென்று சாற்ற.

தொழுகுலத்தோர் கபிரை/ இழுக்துக்-கொண்டு போய்ஆரியர்முன் முன்னிறுத்தி-ஓ ஸ்வாமி-தேவரீ ன்று காலிலிலிக் கபிரகளுக் குபதேசஞ் செய்தாமே கிச்சயமா வென்று கிருவ.

தீர்த்தன் மிகமுனிக்து-கபீர்மேல் - மிதியடியை விசியெறிதாரப்பாகும் - கபீர் லலாடத்திபட்டு தர மபெருகச் செய்ததற்கு.

கபிரிடருறுமல் ஏனந்த - வாரியிலமிழ்ந்தவரு
யாசிரிவரைகோக்கி-ஓ யென்னுயிர்டவனே உமது பாவ
லிவ்வேலையேன் நெற்றியிற்பட - கானென்னநோன்
பிலைத்தேனே எனைப்போன்ற - பாக்கியமில்லன்பர்
களி லியாரும் பெற்றிருக்கமாட்டார்களெனக்குற்ற
லொக்கிபமே லொக்கிய மிவ்வெளியேன்மீ திவ்வளவு
கருணையின்று - வந்தகாரணமேதோ ஓ எனதையனே
மிகவுத்தியனே-அழகனனையனே - ஆட்கொண்ட
செய்பனே-வீடளிக்குஞ் செய்பனே-சான்கொழு மீச
னேபரமேசனே-ஜகதீசனே-குணவாசனே-மிகு தேச
கிமலேசனே-என்று தோத்திரஞ் செய்யும்போது.

ராமனந்தஸ்வாமிகட்குச் சற்றே - மனதில்லி
டா கும்பிடுகின்றார-உனக்கு நானுபதேசஞ் செய்த
தாகச் சொன்னபாமே எப்போதென்னிடத் தபதேச
ம் பெற்றுக்கொண்டாய் சொல்லுவென்று கேட்க.

கபீர் - ஓ ஸ்வாமி இன்று லீவகாலையில் தேவரீர்
ஸ்நானஞ் செய்யப்போகையில் மணிகர்ணிகை கட்ட
த்தின் சோபானத்திற் படித்திருந்த ஏன்மத்தகத்தின்
மேலும் தத்தபாதத்தை வைத்தழுத்தமாயுன்னி உப
தேசிக்க வில்லயா ஸ்வாமிகட்குக் கலனமில்லயா இத
ற்குள் மறந்து விட்டீரா வென்று-திரசாவ்டாங்கமாய்
தெண்டனிட்டெழுந்து நின்று-தோத்திரஞ் செய்யும்
பாடல்.

பகவன்துதி.

பூமாதினேயாளும் புரந்தரருணனாளும்
காமாதுமையாளும் நகையோமேனதினமும்
ராமாவெனத்துதிப்பா ரதைகாயேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (க)
திமாசநிபடிந்தோர் ஜெபஞ்செய்யுந்திருகாமம்
தோமேமமுமேவற்றவிர் ஞானவோர்துதிகாமம்
ராமாவெனுங்காமம்மதை காயேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (உ)
கேமாதிகளில்லாதவ நீதன்மிகருசோதன்
மாமாயையிறுதலும் வன்மீகமுனிநாதன்
ராமாவெனத்தேர்ந்தா னதைகாயேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (ங)
ஆமார்கடல்சூழும் புவியாண்டகசாதனர்
மாமோகமுமருண்மாதவர் வாட்டங்களுநீத்த
சீமான்திருராமத்தனே நியேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (ச)
காமாதிகளோடுங் ககனதோர்க்கிடமீந்த
காமேசநியாயன்றுத தசகண்டணிவென்ற
காமோதாதனுமத்தனே தமியேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (இ)
கோமேதகமாரமேதமுஞ் குணாரமேதமுமுடிப்போர்
மாமேலியதபமுரு செயவல்லோர்மிகவல்லோர்
ராமாவெனவுரைப்போ ரனைகாயேற்கருள்செய்தென்
ராமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே.(ஈ)
பாமாலேபவமரணம் பிணிபுரையும்மருட்டிசையும்
பாமேமனக்கோட்டம் புரிகாடபடப்பலவாட்டம்
சாமாவெனவுரைத்தா னதைகாயேற்கருள்செய்தென்
ராமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே (எ)
மீதினிற்சுகமர யுதுவாயென்றபுகன்றே
தேனார்குழுதப்பாதமுஞ் ஜெயமீதியடியும் (ன்
ராமாவெனுமொருருவ கொடுநாயேற்கருள்செய்தெ
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (அ)
பாமாலேகள்புனேசா னவிகட்டப்படியடியில்
தாமேயடைந்தென் மத்தகமேற்றுட்களினைவைத்தென்
ராமாவெனவுரைப்பாயென காயேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே (க)
பூமான்களுமவானோர்களு மறியும்பொருட்டாக
சீமானுமதடபாதகமென் சென்னியிற்றுக்கி
காமேருவெனக்காட்டியிக் காயேற்கருள்செய்தென்
ஏமாதிகடவிர்த்தாட்கொண்ட தயவேததியேனே. (ம)

என்றிவ்விதமாய்த்தோத்திரஞ்செய்குருரும் கபிர்
மேல் ராமானந்தஸ்வாமிகள் மிகவுங்கருணைகூர்ந்து-அ
டமோசஞ்செய்தாயே - நீ தானுபதேத்திருந்தவன்-நீ
செய்யவேண்டுமென்றே செய்காயானுல் குற்றமில்
லே - முடிந்தபோன கருமத்தைக்குறித்து யோசிப்ப
தாற் பிரயோசனமில்லே - யென் றத்தணை சோத்தி
ஓ-சிஷர்களே இவன்சொல்வ துண்மையே யாதலாலின்
றடனிவனே உமதுளொருவனுய்ச் சேர்த்துக்கொள்ளு
பாதகத்தை வருவீர்களாகவெனத் திருவாய் மலர்ந்த
ருள.

மறையோ ருசேதகஞ்சொண்டு ஓ-எங்களாண்டவ
னே தெரியாம லியாரோவெனது வழக்கமான வார்த்
தையைச் சொன்னீ நிதனு லிக்கிச்ச னுமக்கு மாலுக்க
னுய்விட்டானு பார்ப்பார் பறையனைச் சேர்த்துக்கொ
ள்ளுவார்களா சிஷனென்றும் விள்ளுவார்களா இவ்வ

குருவாழ்க.

அ - வது - கபீர் அவதார

மகத்தைக் கண்டித்த

அத்தியாயம்.

இப்படிகபிருஷ்ணையிற் தலுகரில்லாமொன்று
யச்சேர்த்து - தமாவும் - ஜிஜ்ஞாசியையும் விளித்து
நிற்கள்குலுக்காயிருக்கும்-இக்கக்கோப்போ - காளை
ஸ்ரீராமரென்று கூச்சலிட்டுக்கொண் டெங்கள்
தெருவிலிருப்பதருகியல்ல இக்கணமிவ்விடத்தைவி
ட்டபேருங்கள் - இக்குக்கள் விதிபிற்சேருங்களெனக்க
ட கபித்தனைநிறுத்திக்கேட்ட.

கபிர்துக்கைகோக்கி-நீங்களுரைத்தால்காக்கள்
போவேமோ-ராம் - யிம் ஒன்றென்றதியா.வுங்களுட
ன் வாதஞ்செய்வோமோவென.

குருக்குருள்மிகவுங்கற்ற.

மறி கபிரைப்பார்த்து - கரத்தைப் பிடித்திர்த்து
ராம் - யிம்-ஒன்றென்பதெப்படி-ராமனென்பவன் தச
தனென்று மோர்மனிதன புத்திரனுகும் -யிம்மென்பது
ஜனமரணமில்லா நிருபமாயி கடவுளாகும்-உண்மை
யியாஉன்னுடன் பேசவதாலோர்-பயனுமில்லையென.

கபிர்-ஓ சற்குருமணியில்லாக்காரியமேயித்தியகிரமல
தொருபாவியை-பரப்பிரம்மத்தினம் மத்தைப் - பெற்று
னேனென் ரட்சிக்குங்கர்த்தாவாகிய மகாவிஷ்ணுவுக்
கு கோயிற்கல்லுக் குயிரிகிரகந் செய்வதேதாவ
தாதலிலதுவுமுயிய இராவணனச்சம்ஹாரஞ்செய்
ய-தசரதராஜனுக்குபுத்திரனு பவசரித்தா ரவரையா
னிடமென் றெற்றமதிகொண்டதைத்தாயென.

காரி-அடாபொய்சொன்னுலும்-பொருந்தச்சொல்ல
வேண்டுமப்படிக்கின்றி கடவுள் வேறுலகங்களோ
ருக்குங்கர்த்தா வேறென்றுமீ பொருவன் - சொல்ல
வேகேட்டேனுல்லவேதமேயில்லா இத்தமுகத்திற் பி
ரவேசித்த உனக்குண்மை தெரியவைனக் - தெரியப்
போன்ற தெட்டியுடன் சேர்ந்த இவர்திப்பட்டது
போ லிக்குகளுடன் சேர்ந்த நீசகத்துக்கே யாளாக
வேண்டுமென.

கபீர்-என்வாயில்வந்தபடி பிதற்றுகிறீர்-கிருபமாயெ பரப்பிரம்மமே ஆதிநாயகமானதும் - அகிலிருந்துண்டான பசுவானுலேயே மானிடர்முதலான - சகஜந்தோகங்களை முண்டாயிற்று ஆனதாலாதிகிருஷ்ணரும் சகலருந் திரிமூர்த்திகள் ரூபமானவிக்கிரகங்களைப் பணிக்தக்கொண்டேவந்தார்கள் அதைமத்திஷ்டில் கிக்கிரித்தி இப்பிரபஞ்சமுதலானவர்களுக்குக்கொடிய ஆக்கினைகடவுளைகிடைக்கும்படியாய்ச் செய்ததபத்தமே, அன்றி ஆதியில் சிஷ்டிகர்த்தாவாகிய - பிரமதேவனுக்குண்டாக்கப்பட்ட வேதங்களே மெய்யானதன்றி மதிவாக்கத்தாற்பிரக்த மஹம்மதுவுக்கும் ஓர்மானிடனுக்குண்டாக்கப்பட்ட வேதத்தைமெய்யென்றுநம்பக்கூடுமோ இதைதெரியாதீரென்னுடன்வம்புசெய்யக்கூடுமோவென.

காஜி-கிருபமான கடவுள்நினைத்தமாத்திரத்தி - லுண்டான இவ்வுலகத்தை ரூபமுள்ள பிரமாவால் செய்யப்பட்டதென்றுசொன்னதைவப்படிதெனிவிப்பேன்நீஎங்கள் சத்குருநாதனுடைய மஹம்மதுக்கு கடவுளுத்தாரப்படி- தேவதூதர்களால் - கொண்டுவந்து கொடுக்கப்பட்ட-வாக்கியங்களே - சத்தியவேதமாகு மதிலுற்றதட்பார்த் தங்களுன்னப்போன்ற அத்தர்களுக்குத் தெரியப்போன்றதா வென்றுணர்க்க.

கபீர் - கடவுளுக்கு நினைப்பிருந்தால் மருப்புமுண்டே-இப்படி சங்கற்பவிகற்ப - மூள்ளவர்க்கு-தேகமுமுண்டாயிருக்குமே-தேகத்துக்கோர்ரூபமுமுண்டே நிரூபத்துக்குரூபமேது நிர்சங்கல்பத்துக்கு - சங்கல்பமேது நிர்விகற்பத்துக்கு விகற்பமேது நிர்ச்சலனத்துக்குச் சலனமுளளதொழிலேது சலனமில்லாமற்- சகமுண்டாகுமா ரூபமில்லாமல் நினைப்புண்டாகுமா சொல்வதாகாயத்திற்கப்பலோடுகிறதென்றும் அகாசத்தில் மாங்களிருக்கிறதென்றும்-வெளிக்குச்சமுண்டென்றும்-வளிக்குரூபமுண்டென்று- சொல்வதுபோலல்லவோ யிருக்கின்றதன்றி சங்கல்பவிகல்பமில்லா நிருவிகற்பரூபிய கடவுளுக்கு ரூபமில்லாமலிருக்க - தேவதூதர்களுக்கு வாக்கியங்களே - எவ்விதமாயெழுதிக்கொடுத்தார் - எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலவும்பாலுக்குள்வெண்ணெய்போலவும் - எல்லும்பரிபூரணமாயிருக்குப்பரப்பிரம்மம் எவவிடத்திலிருந்துதூதர்களுக்குமஹம்மதிடம்போவென்று கட்டளையிட்டார், மஹம்மதிருக்குமிடத்திற்பரப்பிரம்மில்லாமற் போச்சுதா வடிவும் வாக்குமில்லாதவர் கொண்டுபோவென்றெப்படியறைந்தார்-ஆகாயத்திலிருக்கு தனுப்பப்பூமியி லில்லாதவரோகடவுள் கருணையுடனேற்பித்திய வாக்கியங்களாலே தத்தில் ஜீவஜந்துவை செய்யும்படியான வாக்கியமிருக்குமோ இவ்வாக்கியங்களித் சிலதை இப்பிராபிரம்பர்-குமாரரில் ஒருவனுடைய - இனாட்கென்பவன் தன்னைக் கூடுமோ சத்தியவேத மல்லவென்னுவின்னக்கூடுமோ தனுக்கவம்மிலத்துக்காதித்தனையான இப்பிராபிரம்பம்ப சென்பவர்பலவருடனித்துரைத்தும்-இனாட்கென்பவன் சொத்தக் குமர்ந்துமிருக்கும்-பொய்வார்த்தைகளா லென்னேபோலத்தவேண்டாமென்று தந்தையபட்டினத்தைவிட்ட கற்றக்கூடுமோ ஓ காஜி-உலகத்தில்நீங்கள்தங்கள் பேர்மிளங்கும்பொருட்டே - ஓரோர்மதத்தைஸ்தபித்தி-அதற்குத்தருகியான வாக்கியங்களை யிவர்களுஞ் சேர்த்து-வேதமென்று காமமிட்டு-தன்னை சகலருக் தொழும்படியாபதில்லரைத்து - இதுவேசத்திய வேதமெனறும்-இதுவேதேவனுடைய - கட்டளை யென்றுதப்பியிக்து-மானிடர்களே எக்காலமிழாலும் நிற்காமல்கெடித்தார்களன்றி-மோகதமார்க்கத்தை கற்பிக்கவில்லை இந்தமதபேதங்களால் மதமேயிருத்தியாகின்றதே யல்லாமல் சம்மதமான சாந்தகுணம் - நிறக்கப்போதிறதே யில்லை, மோகதமடைபவன்-மானிடனைத் தொழுவானேன்-தொழுது அழுவானேன் ஜீவகாருண்யத்தைக் கைக்கொண்டு-கடவுளேசேர்க்கித் தவஞ்செய்யாமற் கொலைபாதகத்துக் குடபட்டு மாயையாற்பங்கப்பட்டு இதோகதிக்காளாகும் காரியங்களைச் செய்தாலாண்டவனருளை யுகமுடிவினுமடைதற்குக் கூடுமோவென.

காஜி-சச்சிதானந்தக்கடவுளேவிடுத்து மும்மூர்த்திகளைத்தியானிப்பது மூடமல்லவாவென.

கபீர் - மஹம்மதுவென்னும் ஓர் - மானிடனைப்பணிவதைவிட மும்மூர்த்திகளைப் பணிவது மூடமல்லவென.

காஜி - ரட்சகர்த்தனுடைய - விஷ்ணுதானேவந்து சாவணங்கொல்லலாகாதோ மானிடப் பிறப்பெடுக்குங் காணமேதோவென.

கபீர் - தேவர்மூவராற் சாகாவரம்பெற்றதற்காக மானிடனுடயதானஞ்செய்ய கோரிட்டதென.

காஜி - ரட்சகன் சம்ஹாரஞ் செய்யக்கூடுமோவென.

கபீர் - ரட்சகனுடைய இராஜன் துஷ்டர்களை கிஷ்கஞ் செய்கிறதைப்போல - துஷ்டனுடைய இராக்கதனைக் கொல்லகோரிட்டதென.

காஜி-தேரேஷ்டமான இவ்வாக்கையின் மேன்மன்னர்களுமுத்தமனிவதுமடமையல்லவாவென.

கபீர் - அவித்தியமான இச்சரீரமெத்தனைகாளிருக்காதும் - மண்ணையாப்போருமென்று மிதை ஸம்பாதிர்களென்ற மும்மைப்போலொத்தவர்க் கறிவுணர்த்தமகடையாளமானது - மடமையைத் தவிர்க்குமேயல்லது மடமையைக்கொடுக்காதென.

காஜி - ஆனாலும் கல்லைக் கும்பிடுவது தகுதியினமல்லவோவென.

கபீர் - எங்கும் - நிறைந்திருக்கும் பரப்பிரமம் கல்லிலுமிருக்கிறார் - இக்கடத்துள்ளு மிருக்கிறாரென்னும் - அபக்ருவர்க்கு - ரூபமுள்ள திரிமூர்த்திகளே புறம்பில் ஊனக்கண்ணுற் பார்த்துப் பணியவும் - பக்குவர்க்கு - கிருபமாயே பரப்பிரமத்தை அகத்திலுணர்ந்து வலியிலுதொழவும், விதித்திருப்ப தகுதியினமல்ல அன்ன - உலன் - என்பவர்கள்செய்த அக்கிரமத்தைத் தேவர்கள் பொறுக்கமாட்டாம லவர்களைக் கண்டிக்கத் தேதைகையில் கடாகத்தில் மூழ்கியிருந்த அவர்களின்காங்கேயவத்துப்பூசிக்கும்மானிடர்களே அதிவினசெலவானவர்களாயிருந்தார் - ஆயினையெப்படி மதிஞர்-எந்தவுலகத்திலிருந்து தன்னிஞர் - எல்லாவல்லமையுள்ள கடவுளில் கட்டளையுமானிடன் தவிர்ந்தென்ன அற்பமான ஒருபூதம் - கடவுளேயெதிர்த்தென்ன அதிவருனைக்கு மாறுபட்டதென்ன திரிகாலங்களையு முணர்ந்த கடவுள் - பின்னடப்பதரியமாம் போனதென்ன பூதத்தை அழிக்காமலிருந்தென்ன பூதத்தால் கெட்டவர்களுக்கெல்லாம் நாசத்தை யுண்டாக்கினதென்ன கிருபமாயகடவு ளெல்வுலகி விருக்கிறார்-மோட்சமென்ப தெந்தலோகத்திலிருக்கின்றதுநாக மெல்வுலகிலிருக்கின்றதென்று மனோகவிருக்குருக் டெமாயிருந்திறதென.

காஜி - நீ-கபீர்-கீபேசுவதெல்லா மகடவிகடவார்த்தைகளாயிருக்கின்ற தெப்படியெனின்-மோட்சமும் நரகமுமில்லையென் றுரைக்காரமோவென.

கபீர்-மனுஜென்ம மெடுக்காமற்போவதே மோட்சம்-றென்மமெயிப்பதே நரகமென.

காஜி-நமைத்து-ஒ-கபீர் - நரந்தபல் முளியிற்பிரவேகிக்குமா கடைவெண்ணெய் மோரிற்புகுமா எழித்தான் பின்னும்வருமா காய்ந்த இரும்புண்ட மீக்கக்குமா இறக்குபோய் பஞ்சபூதமயமாய்ப்போன பின்பிறக்கக்கூடுமா வென.

கபீர்-தேனைருஷ்டி-கூபைப்பிரளயம் - இனிருஷ்டி - ஜீவப்பிரளயம் - பிரமருஷ்டி பிரம்மப்பிரளயமென்றிருக்கிறீர் வென்றுவதில்லையென் றுரைக்கவேண்டுமென.

காஜி - இந்தரஹஸ்யம் விபரமேதென.

கபீர் - தூனைருஷ்டிப் பிரளயமாவது - தினத்தினமரணமும் தேஜிருஷ்டிப்பிரளயமாவது ஜாக்ரவண்தையுஞ் சுழுத்தியுமாம் தேஜிருஷ்டிப்பிரளயமாவது - ஜனனித்தலும் - மரித்தலுமாம் ஜீவசிருஷ்டிப்பிரளயமாவது - தேகத்திற் பிரவேகித்தலும் நீங்குதலுமாம் பிரம சிருஷ்டிப்பிரளயமாவது - அண்டசண்டங்களுண்டாதலும் ஒடுங்குதலுமாமென.

காஜி - நீ சொன்னதெல்லாஞ் சரியேயானாலும் ஒவர் மரித்தபின் ஜனனித்தலென்பதுமாத்திரம் கூடவேகூடாதென.

கபீர்-ஜீவனுக்கு ஜனனமரணமில்லை - தேஹத்துக்கே ஜனனமரணமென.

காஜி - மரித்ததேகம் பின்னுங் சென்னிக்குமாவென.

கபீர்-மரித்ததேகமே ஜெனிக்குமென்பது கூடாது - வினையின்படியே ஜீவர்களுக்கு சரீரமுண்டாகுமென.

காஜி - சிவர்கள் செய்த கர்மாகர்மப்படி கிரையமாவதுமோக்கமாவதடையவேண்டியதே காரணமாகி அடிக்கடி ஜென்மித்தலென்பது கூடாதென.

கபீர் - மோட்சமடைந்தவர் கடாசி சுகத்திலிருக்கட்டும் - நரகத்தையடைந்தவர்க்கு விமோசனமெப்போதென.

காஜி- எப்போதுக் துன்பத்தையே நுகரவேண்டுமென.

கபீர்-சற்குருநிங்கு செய்தார்க்கென்ன தெரியென

அவர்கட்கு மக்கதியேயென.

கபீர் - இப்படியுரைப்பது சாஸ்திர சித்தார்த்தமாயுள்ளடைய யுக்தியோவென.

காஜி - எங்கள் வேதத்திலிப்படியே யுரைக்கின்றதென,

கபீர்-நகைத்து-இதுகல்ல நியாயமாயிருக்கின்றது சற்று வினைசெய்பவனுக்குச் சகுந்த தண்டனையிகொடுத்தாட்கொள்ளாம லெச்சாலமும் நரகத்திற் போடுவதென் னரைக்கலாமோ - ஓ - காஜி - காலிருந்தும் வார்த்தையைக்கேளும் - அறிவுமுள - நேஹத்தையன்றி வேறுநரகமில்லை விதேகத்தையன்றி வேறுமுக்தியில்லை நிச்சயமார்க்க மிதுவேயாமென.

காஜி-மரித்தபி ஜனிப்பிப்பதற்குக் காரணத்தைக் காட்டுவாயோவென.

கபீர் - வற்பனிக்குமபோதே குஷ்டவியாதி முதலான வியாதிகளுடன் பவமெடுப்பதே காரணமென.

காஜி - தாய்தக்தையின் சுக்லசுரோணித குற்றத்தால் வந்த குறையேயன்றி முன்செயினை யென்பது கூடாதென

கபீர் - மூன்யாதொரு நீங்குஞ்செய்யாச் வினைக்கு - தாய்தக்தையரால் நாதனமா வேனிடர்வரும் நோயானிகள் கர்ப்பத்திற் றங்கவேண்டியகாரணமேன் ரனங்கள் தெருக்குருண்ட அங்கே பிதாவுக்கோர் பிளவு மில்லாப் பின்னையைப் பிறப்பதேனென.

காஜி - இப்படி ஜனித்தல் ஜகதீஸ்பரனுடைய செயலென.

கபீர் - யாதொருகுற்றமுஞ் செய்யாச்குழவியின் ஜீவர்களுநிக பாவங்களைச் செய்வார்களென.

கபீர் - இப்படி ஒரு ஜீவனுக் கிடர்நேர்ந்தால் பல சிவர்கள் பாவஞ்செய்யாமலிருக்கிறார்களா கருணாநிதியான கடவுள் ஓர்சித்தியஞ் செய்வராகி லதுபழுதாகுமாதலின்குற்றமில்லாதவனைத் தண்டிக்கும் இராஜனியே தூஷிப்பதற் கிடமுண்டாயிருக்கின்றதென

காஜி - எங்கள் வேதத்தில் - அடிக்கடி ஜென்மிப்பதில்லை - கடைநிகாளில் - சகலதையும் கடவுளானவ செழுப்பி - பாவிகளீல்லா மொருபக்தரும்-புண்ணியவான்களோ யெல்லாமோர் பாலும் நீயுத்தி - நரகமோட்சங் கொடுப்பாரென் றுரைக்கின்றதேயென.

கபீர் - மனிதனு லேத்பத்திய புஸ்தகத்திலிப்படியன்றி இனியெப்படித்தான்சொல்லும் - இப்படியிய லோகக் கட்டுகதைகளின் புஸ்தகங்களிற் சொல்லிருக்கின்ற தனுகளே மெய்யான வேதமென்றுநம்பி-பிரஸ்டர்களானுக்களென்றறைத்து - கல்லது - பாபிகளுக்கு நரகமும் புண்ணியவான்களுக்கு சொர்கமுமென் றரைக்கு முன்னள் வேதத்தில்- ஜன்மிக்கையற்றாயவில் மரிக்கும் முழுவிகளுக்கென்ன தெரியென்றுரைக்கின்றதென.

காஜி - அவர்களுக்கொன்று மில்லையென.

கபீர் - நரகசோர்க்கத்துக் குகவாச் சிருஷ்டி சஞ்சரன் செய்வாரோவென,

காஜி - சகல சிவர்களும் தங்களிக்கு மானுமென் டெனறறியவும் - யபர்து கல்வழியில் நடர்வம் அதிதநிய வஸ்துக்களோ - சரபேட்சிக்காமலிருக்கவும் செயுஞ் சிருஷ்டியென.

கபீர் - நதசர் - பிறக்கும்போதும் இருக்கும் போதும் - இறக்கும்போதும்-துன்பமாயிற்றே, முன்

வினையே யில்லையென்ன்-பிர பிக்குமுழுவிஇவட லிலனேகப் பினிகளாற் நல் நலடைந்து - மரிக்குமா மின் - சுகன்முனையடைக்க ரன்பிறவாதும் யாபேற் கமந்துறிறதென.

காஜி - இதுகண் டைய லீலையாகலாவியார் மீதுஞ்சுமத்தக் கூடாது,

கபீர்-அப்படியல்ல சமும்லீலையாட்டா யனே கருக்குத் துன்பன் கொடுத்து லீலையென்றுசொப் பேமென.

காஜி - குழந்தைகட்கு அபமிர்த்தியும் - கொடிய வியாதியும் வருவதேனென்ன் - சுகதைகாய் செய்த மம சுகதிக்காமென் றுரைக்கக் கூடாதெவென.

கபீர் - முதலல்காட்டி காய்தக்தை செய்கர்மம் சுகதிருண்டாகுமாகின-பாபிகட்டு புண்ணியவானே றுற்பவிக்கிறான், புண்ணியவான்களுக்குத் தடனே ன் ஜன்மிக்கிறான் பிரதநியட்சப் பிரமாணமாய் தகை ஏவலாளனும் சுகன் தலைக்தனுயுமிருக்கும் காரண மேன், அவரவர்கள்செய் கர்ம மவரவர்களே யநுப விக்கவேண்டுமென்றி ஒருவர்செய் கர்மதர்மம்-ஒருவரை யனடாது, ஒருவனுக்குச் சென்மித்த-மைந்தர் நல் விரிலொருவன் ஜாகோரனுகவும், ஒருவன் விவேகனுகவும், ஒருவன் மந்தபுத்தியுடையவனுகவும், ஒருவன் மினியானனுகவும்-இருக்குங்காரணமேன் ஒருவன்-த னசமபன்னனுகவும்-ஒருவன் தரித்திரனுகவும்-ஒருவன் பார்ப்பதற் கருவருபுள்ள அங்வீனனுகவும் - ஒருவ னழகுள்ளவனுகவும்-மாறுபட்டிருக்கிறதேன் ஓ-காஜி-அவர்கள் முன்செய்வினைப்படியேகடக்கின்றதன்றிவேறு வன்செயும் லீலையுல்ல, எகொருபனை கடவுளுக் கொருபேதமும் பட்சபாதமிமாது - ஜீவர்கள் துன்பமடைவதுவருடைய லீலையென்றுசைப்பது விவேகமேயாம, ஆகையில்-பிரமாவானவர் சனுவைச்சிருஷ்டித்த அம்மனுவின் முன்னிலையில்மனுவுசையுடைக்-மனு சிஷ்படி நடப்பார்க்கும்மதிதுன்மமில்லையென்றும் மற்றவர்களுக்கு மானிடச்சென்மமுங்கிடைக்கவிதென னறு முரைத்த வாக்கியப்படி-வெர் மறுலீலையடைசித்து - நிகழ்கினனித்தியமென் றறிந்து - நித்தியமானபொருளைதேடி உச்சிதமா தவத்தைநாடி, அந்த பேரபேத்தால - ஞானக்வலதுகை-நரனக்களின் சே தனட்டி - வலது, பிரமாவத்தனை அழித்து - பெரி யோர்களே தெரித்து, அவர்களருளால்-சகலவர்திலா

நந்து தொடர்ப வச்சரூபிரதனத்தான்டி. மேட்சமடைவர்சன், ஞானேச் - மனுநிலை விசாரித்து விவரமறிபோகங்களை இச்சித்து-ஞாதத்தவேஷ்களாற கட்டுப்பட்டி - ஜீவகாருண்யதுவாவை சேன்புதனேப பாதகார்மல் விட்டி - அனித்தியமனுபவங்களை தேகத்தை மெய்யென்றிருமக்கி - அழக்குறுற நுக்தையை வளர்க்க இதர ஜீவர்களே இம்சைசெய்து - அபபாவக்காரத பிடிக்கப்பட்டி - அபமிர்த்தியுக்களாகி - ஸல்வகையோனிகிற் ஜெனித்து - மாயாமோக சாகரத்தைக் கடந்தேறுவதற்கோர் தூறைகளுருவ மயங்கித்தவறுந்தி- மானிடரூபையும் பெறுவதற்கரிதாகி குறிக்கிறிஞானிகளி தாழ்ந்றியிட்டு - சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய பிரமாவுக்கு பிடர்கொடுத்தார்கள். முக்கியமான சத்தியவசனமொன்று-ஜீவர்களெதைத் தேருவர்களோ அதையே தவறில்லாவண்ணங்கொடுக்க துறிவிலாவல்லவனி த்தார். மனுஷனுக்குத் தகுதியான - மோட்சவழிமைக் கோரமானிட சவிவேகதனைக்குருத்துவாட மமனடைந்து - அவிச்வாசம்பந்தமுள்ள ஜீவர்களி லிசகையின்படியே - விதேபவனத்த போகத்தையே விரும்பியழும்ப - மிருகாதி ஜென்மங்களெய்க்குமபடியாய்ச் செய்தார்.

ஜகதீஸ்பரனுடைய சிருட்டிசாதம்பெருமல்மாபாவாழ்வையிற் சிக்கிச்சொல்லி - மலத்தை மணமெய்ருசித்ததுபோல - மரதாதி போகங்களிலே மனமேலும்மயேட்சித்து - மாயாக்காரச் சுவையில்லீழ்ந்து அக்காசாகாத்தி வாழ்க்குமாறை ஜனனத்தினியாதியிலிகப்பட்டாசாவேண்டி-துவடவனுடைய பட்சபாதஞ் சமமில்லையேயில்லை - ஒரு தகைதைக்குப்பிறகுபின்னவரி னொருவனைக் வத்துசெலவும் - ஒருவனை வாய்ப்பிக்கவும் - செய்ய சுகைக்கு மனம்வருமா அதட பின்னோகிச்சிதடைசெய்ய - நிசேஷமைக்கர்களுக் இனபமளிக்குக் தாரைகடப்போலவே - பரமேஸ்வரன் சுவரொர்கள் கர்மதர்மத்தை செல்லவண்ணமா யிருக்கின் றனரோ அவ்வண்ணமாய - தேஹதியோகங்களைக்கொ டுக்கின்றார்-நிசேதவாக ஜீவர்களுக்கு நனமாறுதி அன்பங்களைக் கொடுப்பாரா என்றுபோதித்துப் பார்ப் பீரென்றுசாற்று.

காஜி - தர்மதாய் கடவுளே யெப்படியெ அப்படியே முடிவுமென.

கபீர் - கல்லவேனையிற் கடவுளெபோது தாத்தட்ட நிச்சயம்-நீயசொன்னயிற்புரும்போது நிச்சயம் வினை

யோசனையானும் - அறிதப்படியென்பிரே, நல்லினை முற்றிறப்பித் செய்கிறப்பவன் கல்லேனேயிலேயே தரிப்பான் - நினைத்தெய்திருப்பவன தினைனெய்திருப்பவன் நியிடேயில்லிடு கர்ப்பத்திற் தரிப்பானவாம் - கர்மிகனுக்குப் பிந்தஜன் கர்மியகனே யிருப்பானெனினிறு தக்தைரயின் குற்றமல்லவா அப்படியிருக்க வேற்தனைத் தள்ளுப்பானேன் அப்படி தள்ளக்கூடாதாயின்-இக்தமைக்கனைப்பெற்ற அனைவரையுஞ் சிஷடைசெய்யக்கூடாதே யெனின் அவர்களையின்ற தக்தைகாய்க் குற்றத்தால் வந்தவர்களாத வா வைகளையும் கோயிகளால் இறுதியிலவர்களையின்ற மூகாதைகளையுக் தவிடுக்கு கூடாமல்-இருந்தீர்த் தன்னையே யில்லாமற்போய் விடுமிடத்து [illegible] சன்னைசெய்வாரோ வென்றறைத்து - ஒ - காழி - அய்வர்கள் முன்சென்மத்தில்செய்த கல்லினை நிலையின காரணத்தை - தன்டிமையைச்சுமப்பவர்களையும்-ஊர்த்தன் செல்வனையும்-இராதிகருஞ்செய்பவனையும்-எவரானர்களாதிருப்பவர்களையும் காட்டிப்பிரமாணமாய்க் கண்டி சக்தேகவிர்த்தி செய்துகொள்ளும் அன்றி பொதுவானகடவுளுக்கு - இராஜன்செய்த கலமென்ன மற்றவர்கள் செய்தகொலைபென்ன பட்சபாதமுள்ள னல்லவனுக்கு பரிபூரணனையும் கருணைநிதியென்றும் சொல்லக்கூடுமோ அதமுகருள்ள ஞானிகட்கருபமாகவும் - பரிமுகமுள்ள பக்தர்களுக்குருபமாகவும், தோன்றுபவனெருவனேயன்றி உபயரல்ல ஆதலால் நீக்கமுற்ற - ருபமுள்ளபகளினே அதறிந்திதழுதவ னுமைப்பெறுவிர்களென.

காழி - ருபத்தைத்தொழுவலுக்கு ரவலாதிகா மெனலும் - கடவுளுக்கு குபமுண்டென்பகோப்பே னே இன்றென்றுக்கினைபெனவென்று பெக்கிலுவி தத்தற் சொல்லிருக்கின்றதிலைபென.

கபிர் - இப்பிராயிம் பயம் பருப்பறியாகமுன் இப்புவிகிலுள்ள சுமன்தமார்களும் - முன்முர்த்தி னின் சொருபங்களாப் பணிபவில்லையோபென.

காழி - அவைவேதத்தம் பணிக்தாகன் - இவரோ மும் பயபர் கடவுளுத்தாப்படி. யவதரித்து அதை வன்றத்து கடவுளேபே தானிக்குமபடிபுரிக் செல் தாரென.

கபிர் - அந்த இப்பிராயிம் - தக்தையானவர்-வீக் சேகங்களையே செய்த அதை விக்கிரயம்படித்தி - அவ் விக்கிரயங்களை அன்புடன் பூசிக்கும்படியாய்ப் போதி த்துக்கொண்டிருந்தவரறிபுப் பின்னையாய்பிறந்த இப் போதென்பவன்-தன்முனம் கோகஸ்கிசுபுலமை கிரகித்த-அப்பட்டின் இறுன்னோர்களை வழிபடு வேதகேசத்துக்கோட்டமேத்து - அத்தேசத்திறநிர த்த ஓர் பட்டினத்திற் தேவனித்து - தான் குருபரம் பரையிலுப்பதித்தவனுயிருந்தும் - இராஜன் புத்திரி-தக் கும் புத்திரிபென்னைக்கும் நீதிவைதறறுத்து அவ் கருக் இறைவனுடைய மகனாகி ஆபிரகாவெனுபவனைக் காவடமாய்க் கவர்ந்து கன்னரும் தேசத்திற் கோடி அப்பட்டினத்தான்புதநிலானை-சொலைவணர்கவன் மீதிருக்கும் மோகத்தா லவன்சொற்படி பூசனைசர்ப்பய பொயிருக்கு - தன்னோ நம்பவந்த-ஆபிரகாவெனுபவனைக் கட்டிற்கொண்டுபோய்விடித்து அப்பாவத்தாற் சூழப் பட்டி - பின்பவ்வாபிராகுஞ் சவுவிபத்தையறித் அ-சாராவுக்குச்செய்தகொடித்த சத்தியதனைக்கடற் ன - ஆபிரகாலைக்கூடி - தலேயும் முகமும் [illegible] குபிபுக் கொட்டையடிக்கப்பட்டி - மேன்மைகெட்டி - ஆபிரகா வுக்குப்பிறக்த இன்மாயிலொருவழியாகவும் - சாராவுக்கு ப்பிறக்த ஈசாக் ஒரு மலர்க்கத்திற்செல்லவும் - பிரகட னத்தையடைக்து - இன்மெதன்களாகப்பிரிக்து - கன் குக்ராஜ முதலானவர்களைத் தரத்தப்பட்டி - காட்டை விட்கோட்டையடைக்து-தினவர்தரன்களிற்சென்று அங் கிருக்கும் மிருகத்தற்கியைபான-சொதகர்களுக்குக் கு தக்களாகி முக்குப்பட்டவன் பலர்முக்கையுமுமுக்கத் தணிக்தாதைபோல - அனேகமார்தர்களைக் கெடித்து நீகாருயத்தோ டிருப்பவர்களைத் தடித்து-பாலம்ப ரலச்செய்த-யுத்தவார்த்தைகளால் புத்தகங்களைச்சே ர்த்த - குரானென்றும் சத்தியவேதமெனவும் பேரி ட்டு.

இஸ்மாயில் - இஸாக் - என்னுமிருவரும்-என்கள் வேதமே சத்தியமென்று முக்கவேதம் சத்தியமென் றுக் தர்க்கித்து - குதர்க்கவார்த்தைகளாடி - அம்மதத் தை கிலேப்படித்வதற்குக் தம்மாலாகாமல் மரிக்கும் போது தங்களையண்டினவர்களுக்குபதேசித்து-சரகத் திற்பிரவேசித்தார்கள், பின்பப்புத்தக்க விரண்டையும் ஆதி விருக்கதொருபிரமாகவே யிருக்கு கியுள் ளோர் சமுத்திரத்திலெறிஞவிட-அன்றமுதலவர்களி லேயே தர்க்கம்விழுந்து - உங்கள்வேதம் சமுத்திரத் தி லெறியப்பட்டதென்றும் - உங்கள் வேதமே சமுத் திரத்தில் தூழ்ந்திப்போச்சுதென்றும் - குதர்க்கங்களாடி. இத்தகளால் நீக்கப்பட்ட - நீச்சர் மிலேச்சரென்று மிருவரும் - மறுபடி ஞானித்மதத்திற் பிரவேசிக்கக் கூடாமல் - முன்மாதிரி - மிருகங்களைப்போல் பாவி னங்களி லகீத்துதிரித்து இவ்மாயிலேச்சார்த்த நீச்சர்ம த்திரம் - அஞ்ஞாயிருந்த - இடத்தை முக்பெஸ்தானமா க்கி - மக்காவெனுமபேரிட்டி - இறைவிலுள்ளான ம் முமைதுவாலேற்படித்தி புத்தகத்தை வேதமென்றும் மற்றம்மதமே குருவென்றும் கபி - இப்போபிறக்கு ண்டான - ஆதினேக்குட்பட்டார்கள் நீக்களு மதலே வழியாளீர்கள் - மற்ற - இனைக்கைச்சார்த்தயர்களா கிய மிலேச்சர் தானே தெய்வமெனறைத்து கொடிய ஆதினேக்குட்பட்ட எகலெவ்வும் ஓர் மானிடனைக் குருவென கம்பி அவனுடைய சரித்திரங்களையே வே தமென் றுதறிகொண்டலைகிறார்கள் இப்படி யகலமே ண்டுங்காரணம் - விக்கிரகத்தை கிக்கிரகித்த - இப்பிரா மிமாவால் வக்தகாம், கலோத்தரத்தில் வழிதப்பிப்பிர கிருர்க்கு - மத்தியிலுண்டான புத்தகங்களும் - வித் தையினும் புத்திதிலும் - சித்திவித்தகமிலுஞ் சற்றுச் சிறக்தவர்களும் - வேகங்களாகவும் - குருக்களாகவும் இருக்கவேண்டியது முறைமையேயன்றி சற்றும்பிச கில்லை, ஏனெனின் - மறம்மதவுக்கும் - எகவுக்கும் முன்னிருக்தவர்களுக்கெல்லாம் குருவாரோ வேதமே தோ அதைவுள்ளாலறியக் கூடியதுமல்ல-சொன்னுல் கம்பத்தக்கதுமல்ல, ரன்னமே குற்றவாளிகளென்றப ப்பட்டவர்களட்குப் போதிக்கவுங்கூடாது-சேரிருவுக் குக் கொலைதத்தலேக் கூறினும் குற்றமாகவிருக்கு மன்றி அனைவாலுக்கு ஆரரத்தையும்-விபசரித்துக்கற் பின் மேன்மையும் விரித்துரைத்தால் - கபப்பாரவேதி ருப்பதன்றி - போதிப்பவர்ச் காயாசமே பிரயோசன மாகுமென்றுரைக்கக்கேட்ட.

அதுக்கரெல்லாம் மிகவும் ஆச்சரமக்குரோதக்க னாய் கபிரை வெட்டென்றும் குத்தென்றும் கொருவி லாக்கினீட.

கபிர்-தனலுக்கரேமுன்புரிகளிர்தனனெங்கும் - அறி வே-இறைத்திருக்கிறதென்று சொல்லக்கேட்டதிரணிய ன் இந்தத் தானினுமிருப்பானேவென் றறைத்தத்தூ ணினிருக்துவெளிப்பட்டபகவரை விறக்கதுபோலுங்க ருக்கும் பிரிக்கபோலிருக்கிறதென.

அலக்கர் - எதோ அந்த அதிசயபமைப்பிரும் பர ர்ப்போமென்று கற்னேபங்கட்டனேயு மேற்றுக்கொ ண்டி சிக்க.

கபிர்-காழினயகோக்கி - ஒ காழி-இவாகளெல்லா முனக்கு னீங்கமானவராதலால் நீசொருவசேனன்னரு இல்லத்த-பரீட்சைசெய்பவேண்டிய மனமுடையவரா முற் - பரிக்தப்பாரும்-எதிரேனிற்கொட்டித்தாரும் என்று ஓர்னலபணியைப் - பிரியோசித்தா சதஞ்சு னிச்சவர்லாயெரிக்து வரிசண்டதனுக்குச்செல்லாம் மூலக்கொருவசமோட்டமெடித்து இனிரித்த தங்ட னிருக்கு மிடத்தில் நாமிருக்கவேகூடாதெனத் தங்கட க்கள் விடினேபயிரித்துக்கொண்டி வேறிடம்போய்-த மல்லிட்டைத்தலியாதி-கபிர் மகாமந்திரவாதி யென த்திர்மானித்த - கபிரிக் கண்டாற்பயத்து யெத்து கடி ந்தி ஒதிந்தி இருந்தார்கள்.

பின்புகபிர் - தூனத்தமாய் ராமமந்திரத்தைத்-தி யானஞ்செய்துக்கொண்டு-விட்டைச்சுற்றை நிலதில் தானத்தோட்டமொன்றேற்படுதித் காள்வழிக்கத்தொ டகினர்.

கேட்டிகளோ சித்தர்களேயென்றுராபரிசித்தர் பின்னுஞ்சொல்லலானர்.

கூ - வது-கபீரோக்கரவென்ற அத்தியாயம்.

இவ்விதமாய் - கபிர் - சுவாசம் புறமாருவரையிறு அதற்குச் செல்லுகையிறும் சாமசமயமென்னும் சா ரமத்திரத்தை மன்னன் செய்துகொண்டி-சாமாகத்த ல்யாசியின் பணியிடைத் சொலவதன்றென்று வ ட்டமுற்றிருக்கும் காலத்தில்.

மச்சேக்தர காதருடைய மாணாக்கருமே சோரக் கோத னென்பவன்-சத்திரகர்-தேரகாதர்-ஆதிக தர்-அநந்திரதர்-வருனிகர்-மத்சரகர்-மச்சேக்தி ரகர்-மிடுத்திர காதரெனறும் - சமமருடன்-தாரு மொரு தித்தனைக்கிற போயெற்ற-சவித்தர்களென் னட்-குரியரசர்குறுன்-கருதரிர்களுக்கினேயன்-நப கென் பிரகாமையாகினா வென்கிற அதிமஸ்டி அணிமா-மஸிமா-கரிமா-இலகிமா-பிராபதி சோகாமிய சலத்துவம் - வசித்துவமென்றும் அஸ்டஸித்திகளிலு மேர்மினேயாடவர் தினத்த-மிஸ்டஜனப்பட்டி

தாகட்டிலும் காட்டிலு முரசவி-ஆனைகரிவீண்பார
கின மேல்லாம் பலைப்படுதிறனாக்கு மீரத்பாரதியி
னென்டுரதினையடைத்தது-ராமானந்த ஸ்வாமிகளின்
பேண்ணமையைக் தேர்ச்சிப்படி - மடத்தினருந்தி னெ
னூ மடத்தின் விசேஷத்தையும்-அதிலிருக்கும் விஸ
சக்தியும்-வேதகோஷித்தையும் விஸ்தரசுசேர்த்த
கங்கையுங்கேட்ட டாசசியமும் மாச்சியமுங்கொண
டு, மடத்தின வாயிலினிறி குலத்தைதட்டெ-துதின்
னனியில-வல்நிரக்தையிசித்து-மிராதாரமான அல்லல்
திரத்தின்மேல் மீம்மிருந்து-ஆடி ராமானந்தர்-தூய
மிலாளுநீலுப்பல்யுச்சரை யென்பதுபோலொலி
நும் எரியா அதனைக்கேள் சேர்ந்துகேஸ்டு-துதா
ரிணென்னும் - பேரெய்து - மடத்திலுள்ளனை
செய்திறையுன்னுடைய தபோபலத்தை இப்போதே
காண்பித்தாலக்குறில்லாவிதம் நீயுமிமாடுமுடன்
புமாய்ப்போக்குபர் - குறதிமோசமுமில்ல நீயுர
னேகரும் வாசலுறையாமே உன்னுடையதெய்தலை
தையும்-நீ நெடிக்கும் மந்திரத்தின கனத்தையுமறிய
போல துன்தோளளவது வெளிப்பட்டென்னிப்போ
வ குலதின்மே விருத்தல்கொண்டி நெடுஞ்செய்வா
ரும்மை இல்லாவிடி. கையோகத்தைச் சேருமனை
வடி மிகவும் ஆச்சோதத்துட னாட்டாசாரியிடத்தென
ன் உனக்குமுறை இகாச்சுடன் கூப்பிடுதிறைத்
கேட்ட.

ராமானந்த ஸ்வாமிகளி னேவலாளாமெ மறை
போரும் மாணுக்கருமதிகோப திப்சனை யெரிந்து
மாணுகரு மத்தியப தீர்தாளர யெரிந்த வெரிந்
த ஆடை ஸ்வாமினோபேரிட்டழைப்ப ஒடினேர
ப்போதே எமலோகளிசனுத்தக்-கதுப்புறுமெனு
நடங்காகோபத்தல்மிதிம - யாமினைப்போனிரே
கர்ச்சிருஞ்சிசதைப்போலவும-புலிவைப்போலவும்
பாசுமிகவார்த்தைளாடிக்கொண்டி மடத்தினிருந்து
வெளிப்பட்டி-ருவுத்திலிருக்கும-கோசக்காசரினைப்
பார்த்து-வேர்த்து-மிர்மித்து - கம்பிதது-ஆடங்கி ஒடுங்
கி-பயந்து-வெந்து ஸ்வாமி கீனியாசென்றவிறை.

அதிகிட்ட கோசக்கன்முனிவுடன்-அடாடாசோ
மனப்பயல்களே-சாதுவென்றுபேதைத்தவர்களுடன்
வாதுசெய்து - தோர்த்தவர்களைச்சிறைச்சாலையிலடை
த்துவைக்குங் கோபப்பதினையுடைய வீரசக்தியபாரக்
ரமகோசக்கித்தனென்றறியீர்களோ உங்களாணையை
க்கொள்ளிகொள்ளு மெமனைவக்குமியீர்களோ அர்
த ராமானந்தனென்பவனெக்கே - ஒதுங்கிப்பதுவிடித்
தொண்டிருந்து வலகினென்றுவுடன் சொல்லுங்க
ள் நடமும் சதுமில்லுங்களெனத் தன்பெருங்குரலி
த் தினதோளையுட வாட்டியேபோத.

அர்தனர் புனிவப்பார்த்து இனியடக்தபக்க
ட்டத்தைப்போற் தெரி - ஆலக்ஷறுறுட்டமெதித்
த ராமானந்தஸ்வாமினையெதித்து-பாசகிரமங்களே வி
தித்து யாலையும் வெளிற்போகமத்தித்து ஒன்ஸ
மி கோசக்கனென்றுபிராக்கதன் வந்துவிட்டான-மகி
குந் துன்பத்தைத்தது விட்டான் - இனிவென்னதெ
ய்யலாம் எல்விடத்திற பழங்கலாமென்ற மூனிவிதே
னேத் தேறினகையில.

ராமானந்த ஸ்வாமிகள் இதேடென மதெதெரிந்த
நடனேரத்தை சாப்பத்தைப்போ - லடஷ்டி - தெரிவா
லைக்கண்ட பலனையப்போலெதெரிந்து அப்பா-ஸ்ரீக்
கோசக்கன் மெல்லதலைதிரிந்தே - கம்முடையபெரு
மைதின்னடனிழுப்போயிற்றே யென்றறி வருவ
னைசோக்கி-ஒ விப்பிரர்களே-இப்போது சம்செய்து மு
பாயமென்ன - சாத்தியனென்னேக் - சாப்பாற்றுங்க
ளென்று வாயுளர்த்த சாந்தமெரி-மலர்ந்தேவிட்டே பி
நிமேலிடையில்லாவற்படி பிதற்றதொடங்கினர்.

அறிவோது-வேதியர்-ஒ ஸ்வாமி - தேவரீரே-நி
ச்சத்தால் கச்சையிட்டி-தோக்கை மாக்கள்போதருள
நிப்பேசும்போது-காயகாவனை-வெல்ல வலவலாளர
வெல்ல-மேண்மை யுள்ளவர்களா இக்களம் பின்மார்க்
கமா பனிருமோட்ட மெபோதே நல்லை-இவ்வாறி
ட்டால்வருந்தீமை யென்றுக்க.

அதற்கு - ராமானர்த ஸ்வாமிகள் ஒ-தெரருளுரத்
தோடே - தபோபலமேறரே - இத்தருணத்தில் உமை
நுக்குள்ள நிராணிகளைக்காட்டிக்கூடாதோ மன்னிசே
ச் சட்டனஸ்களால் - மாட்டக்கூடாதோ மாலவரே
நத்தால் வாட்டக்கூடாதே கோசக்னே இக்களமிலோ
ட்டக்கூடாதோவென்ற விறை.

அதற்குப் பயப்பார் - ஒசேனைக்கெல்லாச் சிலை
னை உதரனென்பவன் - வீட்டில் பெண்கெதுக்கு
மூன் பாசுவிமங்களைக்காட்டி யுத்தமூனிவில் ஒ ரா
வருடைய ஆவாசாத்தைப் பார்த்த நச்சத்தற்றேட்ட
மெடுக்க நீசோத்தமுபோல - நீ சிறுகலைவைரி னை
த்துநீ காசைஆரியரிடலில வென்றனையரையு மலடித்
திருந்தித் கோக்கதுக்குப் பயந்தின் க்குமாபோடிப்
பதுங்குநீர் வயிற்றை வளக்கவதை எங்களைக் காட்டி

கொக்கிதீர் இனி யரைக்கணமு மிம்மடத்திலிருக்க
மாட்டோமென் றோடிப்போக எத்தனிக்கையில.

ஸ்வாமிகள - ஒ விப்பிரர்களே ! நீங்களெல்லாம்
மேலுக்குப் பத்தானென்ன சட்டி - கல்லோரியாரும்
தங்காமலோட்டி - தபத்தில் வல்லவர்களெனப் பாரா
ட்டி - இதாகபரியந்தமென்னச் சிரட்டி - இப்போ
வெருந்தபத்தைக்காட்டி - வியாருவத்தா லென்னே
வாட்டி - வோட்டமெடுக்கவா நினைத்தீர்கள் யுத்தமு
னிவி ரொருவே விடித்தோடிப்போகு நிதியான தே
டிகளைப்போல எண்ணைக்கடைடுத்தெரித் தோட்டமே
ப்பது நீயோ பிரக்மியோ இப்படிசெய்வதா லதே
வரும் தீங்குதெய்ய மாட்டார்களா வதைத்திடமாத்
டமாகி வரட்டார்களா யுத்தமுனிவரி புதுக்கொதித்
தோடுதிறைப்பார்த்தியும் எதிர்த்து மரித்தல் புகழ்
லவா தன்பம்வருங்காலத்திற் தூலிபாதிறைதவிட
தன்பத்தையே தகர்தல் தாய்மையல்லவா ஒ வேளக்
குரிய அன்பர்களே - மிதும் கன்பர்மனே சாட்சிக்கா
ரன் காலில்விழுதிறைவிட சண்டைக்காரனைச் சமா
தானஞ்செய்துகொள்ளல் சன்னியற்றதுபோல இத்தக்
கோசக்கனை தெடிக்க வல்லமையில்லா சாமனியரும்
சாஸ்திரியாவோம-சானமென்பவருக்கு மாணமில்லை
யென்று சான்றோரும் முறையிடின்றதே - நீங்களறி
யாததுமல்லவே ஒ மனுஷிடமில்லாச் சேர்க்களே வே
ண்டினவான வேஷ்களை-ஒடிப்போதல்கன்மையல்ல
தன்மையல்லவென்று மதுக்கவும.

நிவளர்ப்போர் கேட்காமல்-போமையா-நிம்மட
த்துடன் சங்களினரோரும் - பண்மையாய்போருங்கா
லம் கோரிட்டது-உமக்கென்னகெட்டது - நீருமென்ன்
மொழியைக் கடக்காமல் - ஒடிப்போகு மெல்லமட
க்காமல - கூடவேவக்து விடும - இன்றேனைதாக்கை
வெற்றிலிடும - வீணர் மாணசாலம் வந்துவிடும-என்ற
நிரும பலகாளிக்குத் தத்துவிம்-என்றவர் நிரை
க்குக்கொண்டே புறநினுளிருந்து புறப்படும் சகுனப்
போல - மடத்துட் பின்வழியாய்ப் புறப்பட்டி சனப
க்குமுன் நேனுனேபோட்டமெதித்துத் தனிமடமாகி
விட்டார்கள் .அர்தனர்க்குள்ள அச்சத்தைக் காட்டி
விட்டார்கள்.

பின்பு-ராமானந்த ஸ்வாமிகள் நிம்மாவிடமான
மடத்திற் தனித்திருந்தவெறவற்ற-நூ-து-துபதி
க்குதவப் புதிதினும்மிதினும் சுப்டமியைக் கள
த்திரமும், கலதவரும் பலம்பானிகளெனத் தீர்மா

னதிருப்பி-வினாப்பட்டேதேனும் வம்புசெய்யப்போ
றேம்-வாங்கக்குறள் பூனைபிற்குமா அரிமாலை யாளை
வெல்லுமா கொக்கோலக்குமுள் சல்லித்தஞ்சேக்குமா
புலியை புருவைகொல்லுமா அந்த கோக்கள் எங்
ளிலொன்க்க - முகங்கிரிந்து கோபங்கொள்ளாத-வந்தோர்
பெருள் - அவனே தானே சமாதானஞ்செய்யவேண்டும்
எல்லோருமுப்பவேண்டும் - கல்ல தனத்தாற் பெல்
லாங்குகோடாது - பச்சனப்புரிபவர்சந்தமவாழ்வர்
சாந்தம்மேலான அபரணமாகும்-பாயத்தாலைறை கா
நீரும் பாய்தேமத்தாலாகாதுசாயுமென்பவர்க்கு மர
ணமேயில்லை - அபயமென்பவ ரபநபமடையார்களாத
லா லிவ்விடத்தி லியாதொரு சந்தடிசெய்யாம லுன்னி
ருப்பிடத்தக்குப்போ-எனனின் எட்டியுடன்சோக்த
லிவர்த்திப்பட்டதுபோ னனருலெனக்கு மிடர்வரும்
பலமுறுக்குவேனுக்கு காலோர்ப்பனம்போ வட்ட
த்திலில் மிருந்த கோக்கனமுன் காமோர் டேமே
பாரும்-நரி சக்தைக்குப்போனதுபோல-நீ-கோரக்கள்
கவ்முனபோகவேண்டாம்முபிடக்குத்தருவோடே
வம்புசெய்யலாகாது - வந்தனஞ்செய்பத்தருக்தவரை
ரிக்கைசெய்யப்போகாது - நீ கொடிய வம்புக்காரனுயி
ருந்தின்றபோ-போதுரியத் தெம்புள்ளவனு மிருங்கிரப்
பெம்புழிற்க்காற் காயம்படாது-பரிவிழிந்தால் பிசு
மிடமும், இழிவுள்ளவர்க்கு-சனமுமில்லை-மானமு
மில்லை, அதுபோல் நீ இழிவுக்கும் அழிவுக்கும்-பயப்
படாக் கதன தெஞ்சுடையவனுயிருக்கின்றாய்-இதனை
நிச்தாலக்கோரக்கன்மடத்துடன் பல்பமாக்கியிவொன்
னன்கொடியை மவொன் - உன்வேலைபப்பார்த்துக்
கொண்டிபோவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளப்பேரி

கபீர் - ஸ்வாமிகளின் திருவடிகளிற் சேவஸ்டா
ங்கமாய விழ்ந்து - பலவாத்தாற்-முஸ்வாமி நம்மை
க்குரு பிரமை யெலலுமிய காலிருக்கும்போது-இந்தக்
கோக்கள்ளர் சொற்பமாவெண்ணுமல் - சமானமாகவி
லக்கலாமா பணிவிப்போமா இன்னஞ் சற்றுபொருத்தி
ம்-இருக்கியிருன்னோர் பிரிக்கவும் - கோரக்கனுடைய
பல்முக்கினப்பதிக்கவும்-சகலருமவருடன் மாறுசெய்
தாயிலவும்-அவன்சக்தையைபில்லாமற் - பிரிக்கவும்
மையுக்கையிலிழுப்பியிக்கவும் - அவன்தோணியை
ச்சிலைசெய்தாள்ளிக்கவும் - எறும்புகளே யெல்லா
மொருங்கியழுதிக்கவும் - பல்பமாய்ப்போக வரிக்கவும்
தெளிர் மயிர்தபுத்தைக்கிட்டா லவஸ்தைக்கிடு
கவும் - அவனேத குண்டத்துண்டமாய்ச் சிதைக்கவும்
அவனேறும் தரைகுடலெடுத்துதிக்கவும் செய
மதிர்க்கவுமேனிருக்கவும் - தேவரீரனை முத்தமா
வருஞ்சொற்பமாவுமென்னுமல் விற்பனசாலியென்று
குப்புறவிழப்பாவிநீர் வேர்டாம்வென்டாம் - அடி
யேன் வார்த்தை சத்தியமென்று நம்பும்-என்னுல்லா
தோர்வமபும்-என்றடிகளி வடிகேத்தருளி-கல்லணி
சாத்தருளி ஒ னனகையனேமிதவும் அப்பனே-அரிவி
லமெய்யனே - அமதான மையனேனனத் தோத்திரம்
புரியும்போது.

ராமானந்த ஸ்வாமிகள் கடுக்கோபமடைந்து தன்
பம் மேலிட்டிடைத்து-முடா வென்னைக்கெடுக்கவந்த
துக்கேப்பமலே - நீயிவ்வினாடி லென்னெதிர்வைத்த
னுக்கடனை - சீக்கிரமாய்க் கொடுத்துவிட்டுத் தொலை
னனக்டிடனேன் தந்தாய் - கோக்கனுக்கிருந்துஞ் சமா
ர்த்தியதனி லாயிரத்திலோர்பல் இவ்வுலகிலியாரர்க்கு நி
ல்லவேயில்லை - சொன்ன வென்சொல்லை - நீயிருவர்க
தேதொல்லை - உனவேண்டிகொள்ளவில்லை-நீபோக
ர்குகந்தவனேயல்லை-உன்தலைமேற்போட்டமோசல்லை
உடைத்தேன்பாருன்பல்லை-நீ சர்மாய்ப் போதிலவ
கக்காணவில்லை குருடனற்பக்கங் கூறினோரென்ன,
என்ன-எனெத்தப் பேசுவுங்கொள்காத கபீரைப்பார்த்
து - கள்ளனைச்சேர்த்த - அடிப்பா னுனக்கு வக்ண
மாவதென்றே விலகிடம்விட்டுப்போ - உன்னிரு
பிடத்தைச்சேறு - விரைவென்னுடன் சண்டைசெய்
யாதே - கழுத்தைக்கொய்யாதே - அந்தக் கோக்கனித்
தல் அரோனிசம்பந்தன்-சசியோடெதிர்த்தவன்-கவரி
த்ரகனிலும் மேலானவன் - அகடவிகடனிலுக்தேர்
ந்தவன் - என்றுரைக்குபோது.

கபீர் - ராமானந்த ஸ்வாமிகளைக்குறித்து - பல்த
சக்தாற்ந - பாதங்களில்மேலிற்ந-கோக்கனைத்
துக்காலகரத்திலெழுந்து-போச்செல்லென் றுப்போ
தே கண்டங்கண்டமாய்ச் சொல்றேனென்ற வெளிப்
பட்டு - தனதெருக்கற்சல்லாபட்டு - கோக்காருகே
சென்று - எதிர்முனின்று - முடா கோக்கா உன்னு
டைய காடு விந்தைகளெல்லாம் - எனது சக்குரா
கையே - ராமானந்தஸ்வாமிகளின் முச்சொலலாதா
லெமத்தை மாலைவெல்லாது - நீ வந்தகேள் பொல்
லாது - நீச்சோடிப்போ நில்லாதுன்னுடைய தெ
ரிவித்தைகளைக் காட்டியாடாய் - விலாம்பழத்தை
யிட்டாவாக்காய் பாலையிலே சூட்டடுத்தாய் மலைகா
ழட்டவக்காய்நீயென்னை உன்தோணிபென்ன-என்னை
பதியாயோ - வன்னி வெல்பவனெனக் குறியாயோ
னென்றுரைக்கும்போது.

நீரச்சன் - முடா அவன் - மிகத்துதிகவன்
தபோதிருஷ்கென்னா மதிபபியான கோக்கனையதி
வபோ என்போதிர்த்த மில்லலமி முரிருடனது
வபோமாக்கட்டாமலொலிக்குபேவானேன்
பேதி யோனானேன் சிற்ற மென்முன் வருகிறுபா
சாம் பொறிறுயாவென் நிறைச்சுவிட்டுப் பேசும்
கோப்பா.

கபீர் கோக்கி - அடாமூடா - குருவேடா - நீயே
னென்னை நிந்தவாடா - நீயெனக்கொருசோடா கன்
ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் வோருக்கும்-உன்னேப்போ
ன்ற முடர்களோதிரைக்கும் - எதிரத்துப்பேசவைரை
ப்பாரக்கும், நின்றுபோ முன்னிதிசேய்க்கு-இவ்வுல
கிலிலாமல கீக்கும், எமலோகத்திலிசேர்க்கும் - தப
தினில் ராமாநந்தத்தில்க்கும் - ராமானந்த ஸ்வாமிக
ட்குக் கல்கினசேர்க்கும் - உனபோர் கோகவாய்ப்
பாக்கும் - அப்பமின்பவனைக்கார்க்கும் - கபிரென்
பவனே சன்மிதத்திலுயேன்-என்றவர்க்கும்மொழி
ன் ராமானந்தஸ்வாமிபோற் செவியிற் நிபருக்தமாத்திரத்
தில் கோக்கன் கோபிப்தை பெரிதுமிழுறை-உத
ட்டைமடித்து - பற்களை கடிறைனக்கடித்து-சனவர்
த்தைகள் படித்து - இக்கனையப்பி பல்பமாபோரித்த
விகடதேனென்று - ஆர்ப்பரிக்கும்போது.

மினாவனுகலேல்லாம் கபீரைவிலிக்ற விழுந்து
முடா கபீர் - தான்கேட்ட குரல்வனத்தை பெல்லா
க்கெடுத்ததுபோல - நீசமானவனாலி இம்மாதிரத்
தை காசமாக்கவா போதித்தாய்-ஒளிக்குபோலானே
ன்-காங்கனேயிகளானேன் - எறிகின்றதற்காகவியை
க்காட்டடவென்று தலைமேற்குட்டி - அதட்டி கோக
க்காதனுக்கெதிரில் நீயுந்தி இவன்தானும்முடன்தரி
ப்பிசாங்காப்ப பெனவனெனக்கேட்ட.

கோக்கள் - அடாகீதானு - செம்காமியவளவு
குமம்பு-சற்றேகன்பக்மாய்த்திரும்பு - நீயெனக்கோ
க்குரும்பு - கசக்கதிலிபிபெறும்பு - மெல்லுங்கரும்பு
பறக்குந்தருப்பு-மல்லினைதிரும்புபோலாயினைக்
கினாயிருப்பு என்றார்த்த.

கபீர் - அடா குன்மார்க்க-அதிலிலாதூர்மா-ஞ
ர்தனியாருந்தேர்க்க - நருட்கன்னுப்பார்க்க தஞ்
ருலத்தைத்தீர்க்க - தக்காரத்தைப்போர்க்க தெப்
படியாதுப்பா-சீக்கிரமாக ஓட - யாருடன்செய்பவ
க்கிம்பாத - என்பல்படக்தானுதது இப்படிசெய்த துவர்
னாமாதாம்உன்னாய்ந்தைக்காட்டையோதா

உனக்குதவியாள்வருபவரில்லையோ ஸ்வாமிகளன்றியா ருமீலேக்கப்படாரும் - என்றுசொல்லிறதைக்கேட்டீ.

கோரக்கன் - தனக்கவ்வளவு சக்திபிருந்தும் அந் டனித்திகள்தெரிக்தும் - வீரிசெய்த - ஆச்சரியத்தைக் கண்டி - மாச்சரியம்கொண்டி - வெட்டி கட்டி - வேறு விதத்தாலிக் கபீரை வெல்லவேண்டுமென்றேநித்து ஒகபீர - ஆகாயதிற் தனித்துப்பிரகாசஞ்செயவதா த் றேறுப்பு கெடிப்போ ரறியப்போறோர்கள் - நிழேவ த்துன்னுடைய சமர்த்தைக்காட்டென்றுரைக.

கபீர் - மேல்வருதற்குச் சக்தியில்லாமல் பேச்சு ச்சொல்லின்றபோ - கல்லதப்படியே யிகட்டி மென் நிசக்கெட்து - ஸ்வாமிகட்டு வந்தனந்து - ஆஞ்சனே யன்தனுயிற்க.

கோரக்கன் ஈ அடாகபீர் - என்னைவெல்லுதற்கு ன்னுந் கூடுமோவென்று - ராமானந்தஸ்வாமிகளின்ரு பமேபித்துவிற்க ஆதையறிக்கலரும் நிலக்கிட்டுதேதே நிரண்டு ராமானந்தஸ்வாமிகளிருக்கின்றரெனவதிசய மாய்ப் பார்க்கையில்.

ராமானந்தஸ்வாமிகள்பயவாழிவிலம்பந்திக்க கோர க்கனென்ன விபரிதஞ்செய்திருளே இன்னிக் காகி என் னென்னனன்பப்படப்போகின்றதோ இனனெவெல்லச் சிலவனுகிய கபீராகுமா - ஆகாதே - காமின்றேறு நசித்துப்போரும்படியாய் - கேரிட்டதே - இனியென் னசெய்வேன் - ஓ கர்த்தனே-ஓ பகவானே-இக்துக்கோ ரக்கனை வெல்லுப்படியானவலிமையைவிக் கபீருக்கனி த்து-என்னேயுமிக்காவையுமிரட்சிபும் ஸ்வாமியென் ஈ-சோத்திரஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கையில்.

கபீருக்கு - ஆளவற்றைசியமும் - வலிமையும் மூன்விட எண்மடங் கதிகப்பட்டி - சக்குருசாதனுக்குச் தென்டனிட்டி - ராமானந்தஸ்வாமிகளைப்போல ரூப மெடித்து கிற்கும் - கோரக்கனைகோக்கி - அடாகோரக் கா என்னுடைய உருவைச்சற்றே பாரென்று-மச்சே க்தாசாத ரூபமெடித்துனிற்க.

கோரக்கன்-அடாகபீர் நீ தொழுதெய்வமாகிய விஷ்ணுவே காறுபிருக்க என்னையுன்னுல் வெல்லக்க டரென்னு பகளாதுருவுடன் பின்று - உன்னையு மூன் ஞசாலேயு மிச்சகத்தால் தண்டத்துண்டமாய்ம் கண் டித்து விடுவேனென் றுரப்பித் தட்டகாசஞ் - செய் கையில்.

கபீர்-அடாகோரக்கா உன்மாயா - வித்தைகளைக் காட்டாதேயென்றாலுருவாய்பேத்தும்புத்திரனேகா னென்றநினைந்து உற்றுகோக்கி - இப்பாகபதான் நிர த்தாதுன்னைக் கண்டங்கண்டமாய்த் துண்டித்த விடு வேறெனல் அன்டையில்வர வென்றையும்போது.

கோரக்கன்-நிங்களுபமாய்ச் சிரிக்கையில்.

கபீர்-பாவிருபாமாய்ச்சிரிக்கதினருபெச்செல்ல.

கோரக்கன் - ஆத்தினிச்சவலியைவிசி பாருமரு நிக்கிற வொட்டாமல் - காலுநிக்கையுக் திருதிகெவ் றெரிக்க.

கபீர் - மேகருபமா யானேத்தநிக்கைபோலக்கினி யைத் தலிலெடுக்க வொட்டாமலவித்து - கோடிசூரிய ரைப்போற்-பிரகாசித்து - கோரக்கனைச்சுற்றுக்கொ ண்டி சினங்களால் வாட்டுகிறபோது

கோரக்கன தன்னை கிக்கக்கூடாமற் பாதவித்து ஓ ராமானந்தஸ்வாமிகளுக்கப்படி படியென்று மூலையி டக்கேட்ட-பிரனதரனும்- ராமானந்தஸ்வாமிகளும் ஓ ஓ கபீரைமுறையிலிரு வெனத்திமானித்து-ஓ ஓ இ னிஇக்காரி தேசம்பண்பமாரும் காலம் கேரிட்டதென த்தத்தனிக்கும்போது.

கபீர்-காலேஜெயித்தேன்றெயித்தேனென்றுசொ லேயைக்குறைத்து அடா கோரக்கா இப்போ தென்னு சைகின்றனே யென்றவினுள.

கோரக்கனயர்து-ராமானந்தஸ்வாமிகளினருகிற் சென் றெநிக்காப்பாற்று மையா வென்றலறுகை.

கபீர்-தன்னுயிருபத்துடன்றேசொருமிப்போய் தெ சாவ்டாக்கமாயத்தெண்டனிட்டெழுந்து-ஓஸ்வாமிதே வரிர்கட்டளையிட்டா விக்கணமிக்கோரக்கனே பண்பாச யெரித்த விடுகிறேனென்றுசாற்ற.

கோரக்கன்மடதஞ்சுட்டிரேவெரித்தென்னிலேயுமி தத்தில் வென்றலொழிப ரெயமுன்னுடைதலலவென் றுகலில:

கபீர் - நீயெவ்விதத்தர்க்கஞ் - செய்யலாமென்ற யை.

அப்போது ராமானஸ்வாமிகள் - கபீரைக்கிட்டி இருகரங்களாலுங்கட்டி யிதத்துக்கொண்டு - காஞ்சி யாய் வாழக்கடவாவென்று விஷ்ணுவேலோரை யாத்திரஞ்சித்ததற்கென்ன கைமாறுசெய்யப்போகிறே மெனப்புகழ்ந்து - குருவை கம்பெனபெரியோரைட் கரு

மையான காரியமுமிருக்கின்றதா-உனதிஞான - தவத் னதையுமியாமல்-கோரக்கனே வெல்லுவானென்று குயிய மல் துன்பத்திலிருந்துவிரியாமல் - அகோதெரியாமல் இடர்வாரியிலமிழ்ந்திருந்தேனென்று பலபலவார்த்தை களாடும்போது.

காசிதேசத்திலுள்ள சகலரும்-கபீர்செய்தது மிக் தையென்றறைத்து-ஜே-ஜே-கபீர் - கபிசென்மிரைக்து புட்பங்களைச்சொரிக்து-மிகவும் பரிக்து - பலவிதங்க ளாய்க்கொண்டாடி - ஆனக்த கேத்தனைக்கூப்பாடி கோரக்கனேத்திட்டவும் - பலருஞ்சூழ் தகட்டவும் தொடக்கினர்களப்போது.

ராமானந்தஸ்வாமிகள்-அவையையும் விலக்கி-இரு வரையும்மடத்துட்கொண்டுபோய்-ஓகோரகாதரே-மிக வும் விஞ்ஞரே-இத்தக் கபிரென் சொத்தமாஞ்சரு கும் உம்மாலினேவெல்லக்கூடுமோ லெவ்விஷயத்தி லுக்தர்க்கஞ்செய்பலாமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

கோரக்கன் - கபினாகோக்கி - உனக்கு வயதெ ன்னவென.

கபிர்அனேகங்கோடி பிரம்மதேவராகளும் அனவத் தவிஷறுவருகளுட-கோடிகோடி ருத்திரர்களும் என்மு ன்னிதற்குவிட்டார்க ளாதலால்வென்னுபுட்பிமானத் தை உன்னுலறியக்கூடுமோவென.

கோரக்கன் - அனேகர்தா யிக்காகிக்கு வந்தென் நீயெல்லிருந்தாயென.

கபீர்-வுன்னை நீயேயறியாமல் மறதியாயிருக்க என்னை நீயறியக்கூடுமோ சதயக்குஞானக்தொருபமா யெ பரமாத்மாவேகானுகும்-இம்மாட்சியான சூட்சமஞ் நியா நீசாட்சியடையாமல்மோட்சமடைவாயேவன்றி இம்மலவுடலிகானென் நிரதார் தனேகரள் வைத்தி ருப்பதாம் பெரியவனுனுமோவென.

கோரக்கன்-என்று மிவ்வாக்கையறிபாமல்லவத் திருக்கும் வித்தையே பிரமித்தை மற்ற வித்தைக ளெல்லாஞ் சொத்தையும் வித்தையுமல்லவோ ஆகலா விச்சரீரத்தை எத்தனைகாலைக் நிதிசெய்து வைத்தி ருக்கின்றுயென.

கபீர்-நகைத்து-பிறக்தவர்க்கே-இறக்துபோக் தன் மையுண்டி-பிறக்காதவர்களிறக்தவுண்டோ-எக்காலத் திலும் ஐம்மபில்லாவெனக்கு மரணமேனுமரணமில் லாத வெனக்குப்பயமேது - இம்மொழியி னிசகசியத் தை யறிக்தவர்களுக்கேயிரகவித்தை தெரியுமல்லாது மற்றவர்களா லுணர்தற் கரிதென,

கோரக்கன் - ஆத்தையை அழியாமல் வைதிரு ப்பதே பிரமவித்தையல்லாமல் வேறுவித்தை பிரமவித் தைகளாகமாட்டாதன்றி பிரத்தியட்சமா யும்பரிக்து ருக்கும் நீ ஜெயிக்கவில்லையென்ப தபத்தமல்லவோ வென.

கபீர் - பிரமத்தையுளாதலே பிரமவித்தையெனச் சொல்லப்படும்-காயத்தைக்காத்தலே அவித்தையென் றுரைக்கப்படும் - பிரம்மமாத்திரமா யிருப்பவனுக்குச் சரமசரணர் திரிகாலங்களினுமில்லே இதையஞ்ஞானி களாலறியக்கூடியதல்லவென,

கோரக்கன் தாஜனேயுவிக்காபசித்திசெய்து-நெடு நான் பிரம ஜீவபோசாதனஞ்செய்தாலல்லவோ பிரம்மர கலாம் அவித்தியதேகத்தால் மோட்சசாதனஞ் செய்ய க்கூடுமோ பிரம்மாகக்கூடுமோ வாசாசத்ருனத்தால் கான் பிரமென்றறைவதால்-பிரம மினுப்ப் போவா னே பிரம்ஞானிகளைச் சித்திகளைக் காட்டக்கூடுமோ வென.

கபீர் - மலமுடல் முக்காலங்களிலு மசித்தியமே பிரம்ம ளபோது சித்தியுமேயாம்-தேகம்மூன்றுகாலங் களிலுக் தானல்லவோவாம் - பிரம்ம் சித்திகள்களினுல் தானேயாம்-தேகாதிகளினுல்தானெனப் பிரமித்தல் மா யாசம்பந்தமாகும் - பரப்பிரம்மமே-தானேனத்தெளிதல் பிரமானந்தமாகும்-பரப்பிரம்மத்தை நோக்கித் தவஞ்செ செய்வோர்க்கே அனேகசித்திகள் விளங்குமாயின்-பிர மமேதானுயிருப்பவர்கள் பால் சித்திகளுண்டாகாமற் போகுமா ஆனுல்-அகமதையற்றவர்களொருவஸ்லமை யும் காட்டமாட்டார்க ளவர்க ளகமுகம்பட்டானந்தம் நிரமாயிருக்காது மவர்களபியாமலே பூனைசித்தி கள் விளங்கு மிதையொருவரால் வருத்துரைக்கக்கூடி யதோவென.

கோரக்கன்-போதுமனியின்றி பிரம்ஞானியா தல் வெகுதூரபம்-பிரமவதற்குநேரானதோவென.

கபீர் - குருமுகமானவன்றே பிரமமென்றுணர்ந்துகொண்டிலனெனமாயிருத்தலே பிரமமாயிருக்கும் வகையன்றி வேறுசாதனஞ்செய்யக் காரணமில்லையென.

கோரக்கன் குருமுகதாஸ்ல் தான் பிரமமென்றுபதேசஞ்செய்துகொண்டதால் பிரமமாயப்போவானேனென.

கபீர்-குருமுகமாகா மூவஸ்ரீம்பிரமமேயம்-ஆனபினனும் பிரமமேயாம் இத்தேகமிருக்கும் பிரேதமேயம், மரித்தும் பிரேதமேயாம், எங்ஙனமெனின்-பூமியை யகெட்டதற்கு முன்னும்-ஆகாயமிருந்தது-வெட்டினபின்னு மாகாயமேயிருந்ததன்றி அகழ்ந்தபின் ஆகாசமுண்டாயிற்றென்பாருண்டா அன்றி பாத்திரமுடையாமலிருக்கும்போதும் மண்ணேயாம் - தொலுவினபின்னும் மண்ணேயாம்-இதையொருவர் சொல்லவேண்டுமோ பிரமசொரூபமான தன்னை இதுவென்றறிவித்தலே அனுக்கிரகமாகும் - பிரமமே காமென்பதேதான்றுவென்றுணர்ந்துகொள்ளுதலே-பிரமஞானமாகும் இதிற் சந்தேகஞ் சற்றுமில்லையென.

கோரக்கன்-தான் பிரமமென்றறிந்துகொள்வதற்பிரயோசனமேதென.

கபீர் - தான பிரமமென் றறிந்துக்கொள்வதால் மரணமுண்டென்றகாலபயமும் -சமுசாரசாகரத்தால் வருகிற அபஜயமும் - சிததிகளால்வருகிற கவலையும்-நென்மமுண்டென்கிற கயமும் காகவேதனையென்கிற சபஸ்தகுணதுக்கமும்-மனுவிகற்பங்களும் மானுமோனங்ஙாமக்குரோதாதி சேஷ்டைகளும்-யோகதாரணை முதலான வேஷ்டைகளும்-இல்லாமல் மௌனமாய் ஞானசாகரமாயக் களித்திருப்பதேபயனென.

கோரக்கன் - என்றைக்குமித்தேகத்தை யழியாமல் வைத்திருப்பதற் பிரயோசனமில்லியோவெனை.

கபீர்-மலவுடலை-மரிக்காமல் வைத்திருப்பதா லித்தனு மோக்கமடையப்போதின்றதா அன்றி-பிரமாதிதேவாகளுக்கு மாயுட்பிரமாவை மிருக்கையில் நி செய்யுந்தா லாக்கை மண்ணுகாமலிருக்குமா ஞானமில்லாயோகத்தாலோர் பிரயோசனமுமில்லவேயில்லையென.

கோரக்கன்-யோகப்பயிற்சியால்-சமாண்டலமாதி காதங்களைக்கேட் டில்லாசமடைத்து சோறையுக்கண் டுடலம்பூரித்து-காதாக்கவசமா யிருப்பதன்றி-கூகேயிட்டுக்கூபோய்தல் முதலான அவடஞ்சித்திகளைப் பெற்று ஆனந்தமாயிருக்கலாமேயென.

அதற்கு-கபீர்சொல்லுப்பாடல.

காதுதிதேனைகேட்டு காதனுகேயிலுவாய்
நேதிதன்னைபேதமின்றி நாயதென்றறிபவன்
எகமின்றியார்கொனி யிசைந்திடென்துணைக்கவப்
போதமுற்றமாதவர்க்குப் புன்மையாகுமிகாகமே.()

காதாகாதங்கேட்குகாத னவிஞினிதிரண்டலோ
சோதிசோதிதன்னையறியுஞ் சோதியிதிரண்டலோ
பேதமாயிதிரோத போதமாவதெப்படிநிச்
சூதறிந்துகொள்ளுவா னெனச்சொலிப்பின்மாதவன்.()

உலகமித்தையாயினுலக மேச்சும்வித்தைகற்பதேன்
உலகமித்தையாயினுலக மேவல்செய்யதினைவதேன்
உலகமித்தையாயினுலகவாழ்வைவேண்டிவாடலேன்
உலகமித்தையாயினுடல மழிவுறுதபோகமேன். ()

கூவிட்டுக்கூபோயின் விட்டுகூவிபோன்றகக்
கூடலாதுவெதோ சீ கூறுபிராணநீங்கியோர்
கூவிட்டுக்கூசேர்வ தன்றிகூடெதிடா
மீடுசேர்வதுள்ளதோ வினம்பிடென்றுகூறினுன். ()

மருந்தையுண்டுநோய்டம்மை
மாய்ப்பரிசகத்தனில்
மருந்தையுண்டுமோலைவேண்டி
வாகள்போல தியேனு
பெருந்தவங்கள்செய்துதேகப்
பிணியைமாய்ப்பவர்மாதவர்
பெருந்தவங்கள்செய்துதேகப்
பிணிவளர்க்கவேண்டிலும். ()

அருந்தவங்கள்செய்வருக
மான்வதற்குமானிடர்
அருந்தவங்கள்செய்தலுமை
யடையவேண்டிலேங்கள்போல்
அருந்தவங்கள்செய்வர்சர
னெனுமகத்தைநீக்கிட
அருந்தவங்கள்செய்தாலி
யகந்தைவேண்டியகிலும். ()

வாமிகளுடன் அத்திரி-துர்வாசன் - சிருங்கி-பிருங்கி மார்க்கண்டன் - வசிஷ்டன் புலஸ்தியன்-முதலான முனிவர்களிற் சிறந்த அகஸ்திய முனிவர்-பன்னிரெண்டாண்டு வாதித்து, ஞானமே முக்தியமான தென்றறிந்தார், அன்றி-ஓர காலத்தில்-பிரமதேவன்-தன்தாயுறவினையாளவு நிவ்வுலகத்தில் யாருமில்லையென்றே திருமாப்புற்றரியின்பக்கலடைக்கலமாக நிகரான ஆயுட பெற்றவர்களிருக்கிறார்களோ வெனக் கேட்டபகவான் குஞ்சிரிப்புடனறைந்த கவி.

வே து.

ஞானமின்றியவில்லறமருண்
ஞானமின்றியதுறவறம
ஞானமின்றியகல்வியுமுயர்
ஞானமின்றியசெல்வமும்
ஞானமின்றியசினதையும்மிகு
ஞானமின்றிய நிலையையும்
ஞானமின்றிய வகடவிசித்தியும்
ஞாயமாவன்னியாயமே. எ

ஞானமின்றியோகமும்பர
ஞானமின்றியர்கமும்
ஞானமன்றியதியாகமுஞ்சுய
ஞானமின்றியபுத்தியும்
ஞானமின்றியதானமுஞ்சுதி
ஞானமின்றியதியானமும்
ஞானமின்றியதந்தவங்களும்
ஞாயமாவன்னியாயமே. அ

ஞானமின்றியபுத்தியுமெழில்
ஞானமின்றியபத்தியும்
ஞானமின்றியித்தியுஞ்சுக
ஞானமின்றியவித்தையும்
ஞானமின்றியசுத்தியுஞ்சுய
ஞானமின்றியமுத்தியும்
ஞானமின்றியகற்செயங்களும்
ஞாயமாவன்னியாயமே. க

ஞானமின்றியசிவனைத்தெருள்
ஞானமின்றியமனனஞ்சீர்
ஞானமின்றியதெளிவுடன்முடி
ஞானமின்றியவிதையும்
ஞானமின்றியமோனமுஞ்சுடர்
ஞானமின்றியவானமும்
ஞானமின்றிய சாத்திரங்களும்
ஞாயமா வன்னியாயமே. உ

என்றிவ்வண்ணமாவரைத்து - ஓ கோரக்கரே - பிரமஞானிகள் சர்வம் பிரமயமாய்ப் பார்த்தகம்மையறிகவர்கட்கே - காங்கனைச்சேர்த்து - அகபாவம் வராமலும் காத்து - சர்வசுகதேகங்களையும் போதுஞ் சின்மயமாய்த் தேஜோமயமாய்-சித்தானந்தம்பிருப்பார்களன்றி யோகமே மேலானதென குமாரசுவாமிகளுடன் அத்திரி-துர்வாசன் - சிருங்கி-பிருங்கி மார்க்கண்டன் - வசிஷ்டன் புலஸ்தியன்-முதலான முனிவர்களிற் சிறந்த அகஸ்திய முனிவர்-பன்னிரெண்டாண்டு வாதித்து, ஞானமே முக்தியமான தென்றறிந்தார், அன்றி-ஓர காலத்தில்-பிரமதேவன்-தன்தாயுறவினையாளவு நிவ்வுலகத்தில் யாருமில்லையென்றே திருமாப்புற்றரியின்பக்கலடைக்கலமாக நிகரான ஆயுட பெற்றவர்களிருக்கிறார்களோ வெனக் கேட்டபகவான் குஞ்சிரிப்புடனறைந்த கவி.

வே து.

உலகநிலைத்திலேவ யாதலா
லுன்றாயுருக்கனியிலே
பலபுகள்களீ யுறுவை யுன்னுயர்
பரசக்திமங்க ளென்னெருவனுஞ்
சொலுவதரிலொரு பயனிலையுலோப்
போன்ற நுயர்களிருப்பிடம்
கலமதாகசமம்போய் விளுவவர்
காதருன்புகழ்கூறுவர். க

என்னவேபிரம மன்னதேசெய்வ
மென்னினுன் கலுயன்மேலரி
னனவமேற் பிரம னார்நுபோயருள்வி
வாசரோமரிஷி தன்னையே
முன்னமேத்தவம் முனிவிழித்தினை
முத்தியேத்தி கல்லயனையும்
பின்னமேத்திரீர் வந்தகாட்சிதற்
பிரமவின் பினைத்தக்கதே உ

என்னுமா முனிவை நோக்கிமாதவன்
இன்பவிட்டிடே யகிடந்தவர்
உன்னதாயுளின் அளவிவற்குரைத்
தருளுவரயெனவு மம்முனி
என்னதாயுளோர் பிரமன்மாய்ந்திடி
னெனுகசோமமோன் றென்னகர்
தன்னினிட்டுநிர்க் திடுமிவ்வண்ணமே
தமியனுக்கைகசங்களே. ஞ

கோடிமூன்றரை யுறுமூனறைகக்
கோடிபிரமரும் மாண்டபின்
நாடியேயுனைத் தொழுதுமோகூர
ணனுறுவேனெனவின்மெம

கோடியேமரு மாலுமட்டேமுன்
கூடிருத்தலுக் கோர்கிறு
வீகேட்டிடாதே னைச்சொல
மேன்மை மாதவனேயுரை. ச

வீகேட்டிவிவ் வுடலிலூப்பதே
விதமாயினே னதையவித்
கூடுகிர்க்குமி ழாகிதற்கொரு
கூடுமேவேண்டுவதேதவமே
நாடினோர்களிவ் வாக்கையேனைநை
கண்ணுவார்களோ பலயுகங்
கூடிருப்பதாலென்ன மேன்மையோ
கூறுவிர்தயவொடாளுவிர். டு

ஆருவீரேனும் மாமுனிக்கருள்
வாக்கியம் பலவியம்மிமா
வேனேதத்தரு ளாபஸ்ராமுனி
விடைகொடேத் தருளென்னவெக்
காலிலுன்றினேக் காணபனேவெல்
லாக்கிடைத்தழின் முனிபெரு
மாவேபேத்திரந் நுளில்விற்குயின்
மாய்வுக்கு விடைத்தனள். ஈ

தக்கதேயரி மடலூடனருட்
சத்தகோனரிவி வாழ்த்திமிம்
விக்தையானதா மேவிவேலை
மேன்மைமாதவன் புளகமாய்த்
தக்கையுமனும் வக்வாச்சரிய
மென்னமோதமிழே னறிவிலேனே ஏ
பக்தரீத்தெனே யாருமெகதையுன்
பாதமேகதி யெனறனன். எ

பாவமேசெய்யும் பண்மிலேனுக்கப்
பார்க்கவென்செய்தேன் பாக்கியம்
தேவரீரேனே யுன்னுவிரெனித்
தேவர்லோகமா வருவனே
பாவியேனிடக் தேவரீர்வரும்
பண்மியாரியோ னறிவுதம்
காவலரிவேனேயனேயதை
யாருள்செய்வரெனக் கன்னனும் அ

உன்னதாபுனி வானவரானதிக்
திடவுரைத் நிவென்றேதவே
என்னதாபுனின் றீழ்டிவுரீய்நி
யாததோ வுரைப்பேனினி

என்னதானோ வென்னகத்தனி
லேயிருத்திடுந் சத்தகுன
அன்னதானதோ நிமிருதும்பொழீ
தாயுளென்றனுக் கத்தமே க

சத்தக்கூனுக் கேவணரிக்கிடுந்
சாற்றெனச்சொல்லினுன்றனத்
புத்திசர்பலர் மழ்நுவாரெனின்
போதுமோரோமரிவி தன்னுயிர்
சத்தரோமநற் பவமெடுத்திடிற்
றமியனேனுனது கருணைபல்
சுத்தபிமவுரு வாயிருப்பனெனத்
னுயமாவனிலைவ கொல்லுவான் கo

பெரிபவாயுகோப் படைத்தவாவிரு
பேதவேதனைய புனடத்தவா
பிரமமோருரு வானவாவருட்
பேதெனும் பொரு ளானவா
சருமமாகுமித் தேகமொடுநீர்
நரனிதன்னிலுதித்திமேன
வொருமைபாகவோர் பர்னசாலையி
லுகந்திருத்தி வென்றேதவே கக

கீரின்மேலெழுத் தாருமிவ்வுட்
வரித்தமென்றிதற் கிதமதாய்ப்
பரின்மீதிலோர் பர்னசாலையைப்
புன்னவேயடிய னெண்ணிலுல்
நீரெலாவுயிரைக் காத்திடுகட
னிச்சயமிவாதாருமே
தாரமார்பனே மேகவண்ணனே
தங்குசக்கனே தேன்முபின் கஉ

உடலிதானென வுள்விரேயிதை
யொருமையோடே நான்காத்திடின்
மட்டைநீங்குமோ வென்னதாயுளோ
மாத்ரையேயலது பெரியதோ
சமதாருயிர் வாழ்கைகானைச்
சாற்றினேபிரம காரனைத்
திடமதாயிருப் பாபென்றேதிரு
நித்தையை மறப்பாக்குமே கஉ

நானெனுமகமுடையபோக்கிரு
ணாசமின்றியருள் வாய்க்குமோ
தீனரேத்தீடு ஞானவாதனா
தேவதேவ மிகுமாதனா

ஞானமெனுமதி முரையகத்தே
கான்றிசெய்த வென்றேனிது
மானகாடுடற்பிடமியற்றியே
னேயனேயெனை வுரைத்தனன் கூ

உரைத்தியிது வாயுருன்னரா
முவிவனுக்குப சமமாம்
பரத்தைமேவிடுமோனவர்க்தைகள்
பலவுரைக்கரி முனிவனே
இருத்திவிவ்விடம் போவரமென
வினைக்கமாமுனி மின்னபோர்
தாத்தினர்களின்ம காபைநென்றெனச்
சாணமாயிரு செய்தனன் கஎ

சாணமாயிரு செய்தவின்னரோபா
மென்றுசாத்தவே மாயவன்
சாணமற்வா புனைமுத்தவ
ராட்டியெற்றரு டாட்டியை
பாணமற்வா மானமற்வை
பத்தியேடு கலெந்திய
பாணமுற்வா யிலிருதுடியே
வென்றகம் பதனேசாத்தியே கக

சொற்றகானை வலனேசுகிர்வன்
தேவதேவ னென்றுரனி
கூர்ந்தெவ்விதினே பாபருஞ்சுபே
கூதனில்லியென ரேதிறேனும்
சேர்ந்தருளையும் புரவுன்றரு
சேர்ந்தமுடி யாச்சினே
சார்ந்துமின்பமுற் றதவிரிரைர்
செர்ந்தபோல செல்லனன் கஅ

வேறு.

சானெனுமன் காரத்தாற்
பானிய வன்னன்றுபார்
சானெறு வையகாரத்ர
மிலையே கன்னிலுர்யம்
சான்னை வெல்காரத்ர
னைகத்தை யலத்தாரம்பி
னானெனுமை சாத்தர
னன்னனர் வடைத்தாருண்டே கஉ

அமைதை விவரவேன்றே
பரிசோல வலனுக்கழ்ந்திரன்
னைமனை நீங்கியன்ற
வன்னலே வேற்றுக்நாய
புகழுட னேருனும்பெழ்திரன்
புராதனர்சேனைபேற்றேன்
இயாத்தின்னையுற்றே
னின்பரிடைடிதினென்றான் கக

துனாற்சோசக்காதி
யகத்தினே யழித்தருளை
னைதோனைவாய்போற்றி
மிழ்ந்துனிருந்தியென்ன
போதனேசெய்யபிலும்
புகழுவன்தித்தாதன்
நீதிசேனக்குறைத்த
னிபாயமன்னெனிசைப்பரன் கடி

ஒயிர்-கட்சுட்டனைமுல்-முனிவர்பிரே
கம்-சாரு-ஓடு-சு-கண்ணுன்ன-அறிந்-வ
முன்-னின்னது நிலையுணர்-ன் - அறிவடைதற்குரிய
னேனைம்செய்யுபோலே தேனைசொல்ல ஞாலித்த
தாய் நீ பிரமனைபெற்ற பிராமணர்ப்போலி
நுன்னைதென்றபாற்ற.

கபிர் - ஓ-சோக்கனே-அறுபத்தாயிரம் பிதி
களிற்றோன்ற தேத்தினன் முனைத்தமையலென
னோ-ருனைவிருன்னைப்போற்ற-சகலித்தையினும்
சேர்ந்த கலேயறிந்தர்களிருப்பதற்-பிரம நிருவ
க்கென்ற நென்றுசெய்யற் - பனைகளிற்கினைகளறுபி
குகிலுர்களின்ற ர் வரையறிதவனை-முன்னாளில்
சந்துன்னவாயிற்றாசரத்தைண்டதற் றேனாலைக்கு
வரவுகூடாமல் தென்னன் தமியனைவயிருத்தினிட்
டன முன்னி-மோ நிருவுளத்தருளிருந்து-முற்ற
ருசெய்தகாலைத்தில் வெட்கென்ற அவசரித்தருளுத்
தின்கொள்ளுத் தன்னுளையும் முரிவடைத்தருளுகாத்
செயற்றிதேவர்களாயினும் குற்றருசெய்வாராயின் ஒ
நின்னுளையுடைய குணினைத்துள்ளாகவேண்டுமெ
செய்வதற்கா கேள்ளும்பயனின்றி-நிற வன்னமா
னதைக் நிகளித்தலால் நகமெனவிடி தபோதனர்
கபிர் பல்பாபதெற்றினென்னுத காரணத்தால் குற்
றத்துள்ளுட்பட்ட மிதை னினத்தினாம் பொருட்டே
னனசாரணர்க்குப் பனிசெய்யடன்றி யபரிமை மெற்ற
கு மாண்டிருவன் தலைப்பாகையிட்ட.

ராமானந்தஸ்வாமிகள் - கபீரைநோக்கி - அப்பா கபீர - கல்லோருக்கு மெல்லத்தணி எனச்சொல்லே மேலான தண்டனையாம் அப்படியிருக்க இப்படிசொல்லலாமா வென்றுகடிந்துகேட்ட.

கொம்கன் - கல்தாகட்டும் - இக்கபீரைச் சென்னியில் விசரித்துக்கொள்ளுவேனென்று மாயமாய்மறைத்து தன்னிருப்பிடஞ் சேர்ந்து கபீரைவெல்லவே ண்மெனனும் காஞ்சனையால் மகாவுக்கிரமான தபஞ் செய்யத்தொடங்கினன்,

இங்கே ராமானந்தஸ்வாமிகள்-கோபக்காத்-கபீரு க் கச்சமுற்று மறைந்துபோனு னவனே முக்கடலையிற் செனித்த-கபீர்-கமக்கு மாறுக்கருதிருந்த-என்னதவஞ் செய்தானோ - எறும்பாக்கிலருசெய்தானோவென்ற கவியைப் பதற மாலிக்கனஞ்செய்துகொண் டென் கண்மணியே உன்றலல்லவோ சொடிய சோரக்கனைச் செனித்தேன்-துரனென்றும் பொையும்வளித்தேன் உன்பெருமை யறியாதிகழ்ந்த என்னதவினத்தை ந மித்துக்கொள்ளவேண்டுமென்றிரந்து கூறும்போது.

கபீர் - தேகினாடிகளித் தண்முடியைச்சாய்த்து ன-ன் கத்குருநாதனே மெய்ஞ்ஞானபோதனே-வும்மு டைய திவ்யாதபலத்தாற் சோரக்கனேவென்றதன்றி இவ்வேழைக் குழக்கையால் வெல்லக்கூடுமோ உமது மனமையை சீறியாம வெஞ்சோப்பழத்தை நீயாருமா ன - னேயாட்கொண்ட தெய்வமே முற்றிலுமெனனை இரடித்தருளவேண்டுமெனத்தாழ்ந்தகதும்போற்ற.

ராம்ானந்தஸ்வாமிகள் - ஏற்றாஷ்டாசாரத்தில்முழ் னெவராய் சிரே தாய்க்கைக்ய மறைப்பித்து - கபீ சம்பட்டமுசற் சனமுன்கேட்டறிந்து-மகாத்மாவென த்தெரிந்த - ன - தமால் - ன் - செய்தபக்கியிலே பாக் கியம் - உன்மைக்கனடைய மோக்கமே போகியர் வன்செய்த இலக்கியமெனிலக்கியம்-இனவளர்ப்பிய தீடனே மக்கியம்-ஆ-ஞ-பன்றி-பலகுட்டி வன்போ ப்பதுதான் சினையோகனமென்ன . மகனின் சூட்டி யென்றேயோதம - பலகீகத்தெரிக்கைத் தெரச முன்டாகாத ஒருகாரி-குதலிலே பிரசாமுனடைதும் ஆதலால உலகத்தி லனைவரைத்தானோர் பெறாத வத்பாக்கியம் - இப்போர்வேதத்த ஒரு குமுவியாற் சனைபங்கினையும் பெற்றவனெனப்புகழ்ந்து - மிகவும் மனமகிழ்ந்து - ஓர் சிலமதோழுக் கரினைமதவாகவிரு காசர்.

கேட்டீர்களோ தெத்சகனேயென்று மின்னும் சா பாதி தித்தர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

60 - வது - கபீர் விவாக அத்தியாயம்.

இப்பால் - தமாலுஞ் வினுபியும் - ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் திருவடிகளிற்பணிந்து விடைபெற்றுக் கொண்டு - கபீனைநோக்கி - அப்பா புதுமிகொம்மி விட்டுக்குவக் தெல்லினைப் புனிதமாக்கக்கடவாயென்று கலில.

கபீர் - ராம்ானந்தஸ்வாமிகளின் திருவடிகளிற்ப ணிந்த - அடியேனுக்கென்ன கட்டளையென்று அந் சலியஸ்தனுய் நிற்க.

ஸ்வாமிகள் காலைமாலை வந்து தரிசனந்தந்தபோ மென்று திருவாய்மலர்ந்தருள.

கபீர்-சம்செய்தபக்கியெமோக்கியமென்று தி சுவிஷ்டாங்கமாய் வந்னமபுரிந்து - மிகவும்பரிந்து-ந் வதைகாயுடன்போ யாசாரியர்கட்டளைப்படி அந்திசந்தி வந்து - தேகினாடைத்தாழ்ந்து - பல சங்கீர்த்தனங்களை ப்பாடிக்கொண்டி கான்மணிவரத்தொடங்கினர்.

இப்பு கபீர்-பதினெழுவயதைபலடையப்பெயான் கபீருக்கு - ரம்பாவதாமான சுந்தாரை பாணிகிர கணம் செய்யவேண்டுமென் றுசொ - ஒருநான்-தமால் கனவிலைடத்து - ஓ தமால் உனது மைத்துனருக்கு மன ஞ்செய்யப்பிரபல சுந்தாரியென்னும் பெண்ணின தாம் சுகையரை நேரித்து - கலியாணகாரியத்தை நிச்சம் முடிப்பாயென றைத்து மறைந்தபோ.

உடனே தமால் விழித்து-தன்கரபிலை விரித்து ழுதபெண்னை கடித காள்முகூர்த்து வேட்டல்செய் யும்படியாய்க் கடவுளென்னனவிவ்வுலகத்தா ரத லால் முய் கடித தினுச்சுத் தரிசன் புத்திரியை யளி க்கின்றேமென வாக்கைத்தனைத்தவர்கள்பற்றம் போ கேட்டவர் னபிப்பிரியா மதிதுளாவென்னைக்க.

தித்தாபிதி - மகா பாக்கியமென்று - வைகறை வெழுந்தோம் சப்பத்தியின் விட்டையலடைந்து - தே மயர்த்த னைடியிலை பெண்னைக்குறித்தபோ.

அவர்கள் - கன்சத்த செய்துகொள்ளப் பிரப் டனுக்குச் சொடுப்பதில்லையென்று மறுக்க.

தித்தாபிதி - அதற்குத்தாஞ் சொல்லக்கூடாக் கு றையால் வரட்டத்துடன் தன்னிட்டையடைந்து-தொ ரனனைத்தொழுது-சம்பந்திகளின் வாய்மையை புரை க்கக்கேட்ட தமால் - வெஞ்சுடைமேலிட் டினியென்ன செய்யலா மெல்லாவற்றிற்கும் பகவானேமுன்னின்று முடிப்பிக்கவேண்டுமென்று ஆருதத்துடன் கான்கனைக் கழிக்கதொடங்கினர்.

இப்புசம்பாவதாசாமான சுந்தாரின்-தன்தாதாய் பருவமடைந்த சமது பெண்னை யாக்கரவது வதனை செய்துக்கொடுக்கவேனுமெனன் தனனி கன்னியைத் கேட்கும் பலபேர்க்குள் ஒருவனுக்குக் கொடுக்கச்சம் மதித்து-மங்கலத்துக்குரிய சகல சாமக்கிரியைகளையுஞ் சேகரஞ் செய்பத்தொடன்னுனனவ்திரவு பகலாஞ் பகிரியாயவர்களின் கனவிலடைத்து மாலை கபீருக்கு ன்றி மற்றவர்களிடிலே இமதுவம்பிரம் காசமாயப்போ குமென்றுரைத்து மறைய.

உடனே-சதிபதிகளிருவரும் அவிலைழித்து தாய் கள் கண்டகனவை ஒருவரோ டொருவருரைத்து சான அச்சமும் நந்தாலேயிற் றன்னினத்தோரைக் கூவித் தாய்களைக்கண்ட சொற்பனத்தைப்புகல.

இனத்தோர் - கடவுள்வர்துய்கள்சொற்பனத்திற் கபீருக்களிக்கச் காதிக்காலும் - சுமது மரபுக்கோர் கு றைவரச்செய்பலைகரிதென்ன டக்க.

அவ்வசனங்கேள்கேட்ட - சுற்றார் மிகவும் முனி வுடன்சொல்லும் மொழிகளாவது - முன்னம்-கபீரு கென்னமேவியாத வாக்கையளித்து - மறுதிரு வலை க்குமணஞ்செய்யக்கருதுவது மகாகுற்றமாகும்-அன்றி அக்கபீரைக்கி - மற்றே நவரை கான் வினாகஞ்செய் யலே மாட்டே னெனெனின் - கபீரே நமக்குக் கனை னைவத் தீர்மானித்த கான-வேறு புருனேமனைஞ்செ ய்ய அரிப்பேருயில் - பெண்தன்மைருரி கற்பழிது கினறபத்துக்குளானவென் - பதிவிரதையிற் நெற்ற-கபி பாவை னொருவனேப்பதினைந் திர்மானித்து-மிவு மானித்து-வேறுடனைக் கருதுவாளா கருதுவாள் கற்புள்ளமாதாவா; இவனெனமக்குகந்த மணனென னைத்தித்தது - வர்த்த-லெறிறண்ணம் கொள்வான - லெ வெனைக்கும் நேரானவ விபரரிதிய மரசரி யென்ற சொல்லவல்லி மென்று கவிகிறைத கேட்ட.

சகலரு மாச்சரியமுற்கெண் டிப்பெண் பருவ மடைக்தோ ராண்டாகவில்லை இப்போழ்தே-சதிவென் னும் பதியென்னும்-வார்த்தையுடன் பேசுகின்று னிதை கன்முபோகிகையில் விபரீதமாக விருக்கின்றதென்ற றையும்போது.

அக்கன்னிகை-இனத்தோரை நோக்கி-ஓ புனிதர் களே - ஒருவனே மனவாள னென்றுவிப-பின்பொ நகனே யன்னின மங்கையினங்களிலும் சலபாவஞ் செய்பலே கூடாது, பனினின் இனனே நமக்குக்கன வினைப்பாவிதது - மணாசச்சேவித்து-தன்னுக்கை யை யவனுக்குதாரைவார்த்து - ஜக்யமானபின், மற் றெருருவனே விஞ்சிப்பானாலுவனே - கானகநிவுள் ளிருப்பனினிழிவன கற்கதபமென்றே உன்னவேண்டி ம் இக்கதிவுள்ள மனிதரெல்லாமெனப் புகலத்தகாது, ப ன்மினிதன்னுயிர் நிலையுமாருதுருஷனையன்றி மறுப ருஷனை வாஞ்சிக்கன்-கனவிலுங் கழிகெ நினைபா தத்தினிலேசர் புருஷனையம்-சித்தினிற்குப் பலபுரு ஷர்களேயாம், இனிபலவாதகான் செப்புதலாற்பயனி ன்று-முடிவு - அகதிபரமனுரி வேறு புருஷனை என் றுள் பரிபக்க மிச்சிப்பதேயில்லை - இதைத்தெரி வி னாரும் - கபிலைவிடமற்றன்ன மாற்றாதலெல்லாம் வளருப்பக்கதருந் சதோதராதருமாதலேயின்மாத் லை கல்பிருதிகை யென்னை மன்றம் செய்யல் வேண் டென்பிரானாயும்-பன்றி வேறுதிதிக்கேயென றியாம்.

இனதோர்-ஓ கன்னா - தாய்தந்தையரும் - உற் றோருமற்றோருஞ்சேர்ந்து-பார்த்துமணஞ்செய்திரர் கனா-ஆதலேயே காலனெனப்பாவிக்கவேண்டுமே லாத-யோயோர் புருஷனைக்குறுவது-மகாகுற்றமா கிற்றே - உன்னுள்பக்குவின் மானம்போகிற்றே இ னிபிப்புபேசாமல் - பெண்ணைக்குரியானத்துடனி ருப்பாயெனனினம்ப.

கன்னா - எம்பொனென்தாய்தந்தை-யிருக்கு ன னினை வேட்டல்செய்ய வாக்கையளித்தாரோ-அன்றே கானவருக்குரியமனையாய்விட்டேன் - ஆனென்சொ ட்டேன்-மனமனமேமனவாளன்றி - இனனைத்தானோர் பிரியேனனமில்லை - பத்தினிகோர்பரியம் - இப்ப ன்புனானுசதியாம் - கபிலைக் கோருமென்றித் யாம் விதிகின்படிநடப்பதெதிபாம். ஆதலால - தந்த னென்னிருதலை கெடுக்காதீர்கள் - வெறிதினைக்கி டச் சொடுபதிர்ச் னைவுவாக்கதனாடுபோது

இவ்விதமாக தமது குமாரனிடம் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லி முடித்ததும் பிரபோதித்துவிடுகிறேன் - தினந்தினம் பிரபோதித்துவிடுகிறேன் - இவ்விதமாகவே பிரபோதித்துவிடுகிறேன் - என்று சொல்லிக்கொண்டே இருந்தார்.

பின்பு சக்கரா பகவானைநோக்கித் தலைவணங்கி பழிதொடர்கிறான்-இப்படிகேள்க்கிறது.

ஹரியே - பகவானே பதிவிரதையாய் பணமாறு கர்மமுடைய சக்கராவின் பிள்ளையைத் தவம் சக்தியை வரிவதித்தெல்லாருக்குள்ளும் விருத்தி செய்யக்கூடியோ வென.

அதற்கவர் - தலையசைத்து - புன்னகையுமெயிட்டு அவனை வரிபடன் போகவிடுவென.

மாயாபதி-தாயே - இவ்வாகுமியில்-மகாகுலத்தில் பிறந்தவர்களிலோ - தமதுவைகுண்டவாசத்தை எனினாத்திருந்தே எனதுவிடத்திலோவையழைத்திருக்கின் றாயனுக்குமுன்பாகியாவ உன்பாதம் கற்குணமிருப்பதாயையில்லையென.

அவ்வார்த்தையைக்கேட்டகம்பித்தாளாய் பிரபுடனித் கெய்பழசம்பந்தியாயே வினயவசனமாகதை எனவிட்டிலிருந்து வெளிபோவதைவிட சொல்லதிர் மனமலைத்துக் கொள்ளுவென.

பதி - தயவு மிகவும் பிறந்துவருகிறது டனென்றதுரைத்திரென.

சபதத்-மதை குலைமுதற்மத்தைக்கடந்து கண் வரத்தவஞ்செய்துகொள்ளாத - கபிரென்னப்படுகின் றதாதத்தையடைந்த - குலத்தோர்பால் வருதற்கி டமத்த - இருப்பவன் பிரபுடனல்லவோவென.

பதிதாயிடம் சக்கராவருவதற்காருண்மிக் குமுன்போயிருந்தோ மப்போழ்தவனெக்கோவேண்டி விருப்பிடப்பிரிருந்தவனாயிலேசப்பிரவேசித்து புத்திரன் சன்னதிதெய்துக்கொள்ளாயிலேசுறுதிரு கின்று விவரமாயிட்டிருன்னமுன்னாசத்தாசெல்லும மதல்-சக்கராவும் கிச்சயத்தாலென்றுமுதிதுரத்த குணத்திற் தாருடனேசென்னத்தாலெய்துகொண்டிட மிருந்துகொண்ட புத்திரனுக்கு கபிரென்னும் கபி ரூபசக்கிற்றுத்தக்கோப்பிலென்றுபவனிருந்தும் வொள் வந்தாரென்றதுரைக்க அன்புடன் இவ்வமுமாயிபாம னசரணமளிக்க-அந்தராயமுவிலைத்தாயிலிக்காமல் வ்வளவுபேரியளித்துக்கொண்டிருக்கிறானிதை நீபறி யாயட் டீரோ - இனியென்பிரிருக்குப்புத்திரனைத் தர மாட்டீரோ-வென்றதைத்தம் பிரிகளேக்கொண்டவன்ம னாதத்தைத்த நிபோவார்த்தைகளுரைத்து-கபிரு க்களிக்கும்படியாய்செய்த - அவனுக்குத்தக்கதேசாக சொல்லிகொய்த துதிக்கையும்-வாழ்மெனவேவையுமாய வரந்த-அவர்களுக்குமுன்னுரைத்தவண்ணமுமத்த உன்னனோரருத்து சக்காவைவிட்டிருந்தாரென்றே த்தவேட்டுசெய்ய சமமிதாகிறு வெனக்கேட்ட.

மௌனி - முன்னிருந்தத்தைச்சார்ந்து-இப்போ நமதுடனேசெய்தபவனெட்டாய் செய்கைவரு வென.

பதி-நித்தமதைக்குவிடித்து - வம்சாரிதையித்து-வேருனாகிற்றேயென.

மௌனி-அவன்சன்னத்திலெய்துகொண்டிருண் வமதாரு வென.

பதி-சன்னத் சன்னத்தென்றபதாரன் கேட்டி ரிதீர்-சுற்றுலத்தகாதியான ஆசாமுக்குச்சன்னத்த செய்தாணடோ வென.

மௌனி - ஆசாமுக்கில்லாவிடினு மவர்பின்னுண் டான இரிசாயிம பயமபரிசாலத்தி விருப்பாயம்பய ரைக்குண்டாச்சுதல்லவோ வென.

பதி-ஸாம், காமம், பரசு, ஆசை, பஞ்சாப, நூல் ஸ் ரும்முதலானசப்தரைம்பரித்திருக்கிறதாசாலர்ந்

திபின்தொடர்தான-ரும் - சகருக்கினாவனுச் செய்யும் அரைபர்களெல்லாம் - மன்கலனுடையபரிசுகொள்ளா மல் - சன்னத்தைத் செய்துகொள்ளாமல்-நிம்மாசன மேறி - சகலர்மீது மாக்கிரசெதுத்தலில்லியோ ம முடைய மர்மத்தை ரம் வெளிப்படுத்தல் தர்மமோ இப்போயீம் பரம்ப - இனாயனெவிக்குச்செய்துகொ த்த வாக்கைகடைத்படியா லிவ்வசனினைக்கு காம னேவோருமுட்பட்டு டேக்கும்படியாய்கேரிட்டதபடி யே கபிருமுட்பட்டா வினியவனுக்குச் சுக்காரவை விவாகஞ்செய்திதை மறுத்து - தாரில் வருத்தலை தகாதென.

மௌனி - தாய்தக்கையர் கிச்சயிக்காமுன்னமெ குவனே இச்சிப்பவள் மனத்துக்குவா-வெய்தருகிறத் டமில்லவேயில்லையென.

பதி - சமது - பரம்பரைக்கு முதல்வனுவ-இல் மாயில் பயம்பர்மாகாவாயிய அஜாரவென்னு முத்தமி தன் தாய்தக்கை உற்றோர் மற்றோரும் மறுத்துக்கேட் காமல் இப்போயீம் மரம்பரை - தனனென்னப்படி இச்சிததவர் னெனேகமில்லேபர் அப்படிசெய்தகர ஜாரயை ரம்வெறுக்கலாமோ அன்றி-ரமக்குப் பூர்வ தாயாதிகளான திசாக பயம்பர் பரம்பரையோர் ரிகா லத்திலும - ஸ்திரிவெகீனியிச் செல்லுரோ அவ னுக்கே மணஞ்செய்துகொடுக்கவேணுமென்று விதி த்திருக்கிறார்களல்லவோ அன்றி-ஒ-ரடவனை யிச்சித் தவட்கு வேரொருபுருஷனை மணஞ்செய்தல் மகாகுற் றமல்லவோ சகலமும்தெரிந்த உமக்கும் விரித்துச்சொ ல்லவோவெண் றனைக நீதிவாக்கியங்களைபுரைத்து-கல் தோளையும் - மாலையால் மயக்கி - சம்மதிக்கச்செய்து சுக்தேகங்களைக் கொய்து-மன்றல்செய்யும் கான்-காலை க்கெனத் தீர்மானித்து - நட்டுவக்க பதினான அ வேலம்னிட்டுத் தான்போர்ந்தி - தமால்விட்டைச்சே ர்த்து - தமாலக்கூவி - அவன்வரவைநிதினைந்து-ழ-தரை ல் நீங்கள் தமாதுக்கு வேட்டல்செய்யக்கேட்ட கந்த ராவுக்கு சனைகு வதலைவரா மதற்குள்ளான இன்றை க்கேவரும்படியாய்க்சொன்னார்கள்-காலக்கந்தாவுக்கு பெரியதக்ஷதையாகவேண்டுமென்றுரவிலக்கேட்டு தமர ரும் - ஜிஜ்ஞாபியும் மிகவும்வாட்டமுற் றையைபோ அந்தச் சக்காவநிலை-வேருருவரைக்கனித்தால் ம துமைத்தனுக் குகந்த ரூபப்படிவெகரிதென்று கல் ணிசொழுக அழும்போது,

மாயாபீனதனுன பகவான - ழ - தமால்-சபக ரியத்தக் கமுதத்தால் - ஏனருளிசீர் - பிரமாணினத்தா லயநருக்குக் குறையில்லாததுபோல-நானினத்தா ல ப்பெண்ணை - உமது தனுசனுக்கே கொடுப்பிப்பேனப் படி கொடுத்தார வெனக்கென்ன கொடுத்தினென.

அவ்வாக்கியத்தைக் கேட்ட தாரல் மிகவுஞ் சந் தோஷ காகரத்தில் மூழ்கினவளுகப் பெண்ணை எங்கள் ஜனமுனிக்களிப்பிரே லென்னுயுன்பியத்தமுமக் கே வல் செய்கிறு வீதுதிதிவசனமென்றியமய.

மாபதாதுக்க வீதுவ்வையாயி வின்புடன் விஷ் ணுகாமத்தை துதியமவிருந்தனென.

அவ்வசனத்தைக்கேட்ட - கபிர்-அத்தனுக்கனை நோக்கி-அப்பெண்ணும்வேண்டா ரும்கள்சமபந்தமும் வேண்டாம் போபோவென்றிசைக்க,

காரணனுயிய-பகிர்-முன்னம் வாக்கையளித்த பின்போர் போக்கைக்காட்டுவோர் - பதிபோகினாள் ல்லவா உனக்கேஅப்பெண்ணைக்கொடுப்பிப்பேன்-என் வாக்கையெப்பிப்பேன் நீங்களெவர்கின்றபடிவல செய்யவேண்டுமென.

கபிர்-என் தக்தை வசனித்தபடி ரவலசெப் வேமல்லது - ஸ்ரீ ரமசர்மத்தைத் துறிக்காம விருக்க மாட்டோமென.

பதி - பிரமான பரப்பிரம்மத்தைவிட்டி ஓர் மனிதன்பேரை யுன்னிக்கெட்டி - நிலையத்துக்காள வதழுக்கலென.

கபிர் - என்னண்டீவனே - மனிதனென்றிப்போ ரைத்ததுபோ வினியுரைப்பையாயி ஸ்வமென்னி லைக்கடித் துரைக்குழப்பிபெனென.

மாயாதாரி-தன்மனவினை இரக்கதலைத்துப் போக-சிதாசிதாவென் றடையிலவேர்துரிக்க-அதின் ல்லர மானிடனை தெய்வமென சமபலரினைவலவோ உன்னதச்சொல்லும் சன்னென்று விழுவ தழுமோ வென.

கபிர் - அம்மொழிவைக்கேட்டதிகோபதிப்தமு யெரிந்தப் பதிரின்மேல்விழ்ந் தட்ட துவியைசாக்கை மீன்டிருப்பையாயி னிடமிலைத்தினத்தைக் கேருமா வென.

கபடநாடகனுமே பகவான் - அடை பிரஸ்டப்ப யலே தாஸ்டப்பயலே கான் சபதத்தைச்செய்ய தினேந் தால விபத்துசெயுவன்தா பச்சுக்தாவினுடன்கூடிச் சகமனுபவிப்பது சாஞ் சீயா அடாபேயாவென் றேசிப் பேசதொடங்கினர்.

கபீர்-அக்கந்தரவையும்? தின்டேனவட்காயுன் னேயும்வேண்டேனினிவம்புசெய்யாம லுன்னிருப்பிட ஞ்சேரென.

அவ்வேலதாரி-அச்சுக்தாவலை-நீதிகமும் வேண் டமும் - அவட்கா வென்னடினைத்தின்டவமு செய்தி றேன் பாரென.

கபீர் - குறுங்கனைத்து-ஐ-ஐ-வென்ன -ஆச்சரி யமான வார்த்தையப்புகன்ற யலவேத் தின்டேனென் ன்று மவட்கா புன்னே வேண்டேனென்று முறுதி கூறல் வேண்டுமோவென,

அச்சதன் - பேசப்பேசப் பிழையேன்பதுபோல இவனச்சுக்தாலைத தின்டேனென்று சத்தியஞ்செ ய்தாலுஞ் செய்வா னிவனெண்ணத்தை ஒருவாலும்மா றறக்கூடியதலை - இவனே கங்கு கொண்டுபோகும்ப டியான குட்டிசெய்யவேண்டுமென்று யோசித்து-தாரத வைசியனது - ஓர்- யாழ்வல்லோனே - யீயும பரமபாக வதர்களும - ராமானந்தஸ்வாமிகளும் மாணக்கருமாய் வருகவெனன,

அப்படியே அவர்கள் சூரியனஸ்தமனமாருஞ்ச மயத்தில் - ராமானந்தஸ்வாமிகளின் வடிவுடன்-பிரம சூக்காருழ - தமால்வீட்டையடைத்து-ஓகபீர்-ஓ-கபி யெனக்கூவ உடனே சத்குருஸ்வாமிகளின குரலைகே ட்ட - கபீர் திடுக்கென்றேடிவந்து-ஸ்வாமிகளின் திரு வடிகளிற்பணிந்து - ஈங்க ளின்றுசெய்த பாக்கியமே பாக்கியமென்று - இல்லிற்கொண்டுபோ யுபசாரஞ்செ ய்யத் தொடங்கினரப்போது.

ராமானந்தஸ்வாமிகள் - தமாலிகோத்ரி - காசிய உபயத்தி துளசிமாலைத்தருக்கு விவாகமெனக்கேட் டே னிங்கனெனிப்படி. இருக்கின்றீர்களென.

தமால மனைப்பெண்ணின் பெரியதக்தவர் திக்கற் ருக் கபெண்ணை மன்றல்செய்யப்போ அவமரியாதை படைத்து விடுகின்றாரினி அவ்வனிவதை கெடைத்தலரி தென.

ராமானந்தஸ்வாமிகள் முன்னங்கோபிப்பதாகவா க்களித்துபின்பெய்படி மறுகின்றார்க ளென்றுடன் வாரும - வானே பேசிமுடிப்பதினென்றேனென.

தமாலிச்சாதுக்கள் கூட்டத்துட னங்குசென்று லவமரியாலை நேரிடேனென,

ஸ்வாமிகளப்படியாவென்று - பதிலேவடங்கீரப் பூண்டு - வரணதிபோறுன் அழைபபித்து கபீருக்கே அப்பெண்ணே மணம்செய்விக்கநேனென்றோர் சீஷனை இராஜன்பாலனுப்ப.

உடனே - பகவான் மாயையால் - வாளுறினினி ன்றவன்போலவதி-பலதாளமேனங்கள்தாம்மாளன் அ முழக்க தமால்வீட்டையடைத்து - சமஸ்த சம்பிரமத் துடன் - ராமானந்தஸ்வாமிகளைக்கண்டு வலம்வந்திறைக்க மாயாராமானந்தஸ்வாமிகள்-மாயா இறைவனே சோகினி னக்குகந்த மாணக்களுக்கு - கபீரை காமனேபோலும் அழைத்துக்கொண்டுபோய்-விவாகஞ்செய்துவரலாமென் ன்று - கபிரை மணக்கோலஞ்செய்து - அதேசதருவுக் கச் சூழப்பட்டு - சுர்தாசரின் வீட்டையடைத்து-அவ் ருக்கும-சகலரும் தல்லுக்கு மரியாதைசெய்துவண க இதோ இராஜனவத்துவிட்டாரெனன் நினைக்கத்த ராளவக் கிடைகாதது - இருவாக்குஞ்செய்யவேண்டிய சடங்குகளெல்லாஞ் செய்து - சூரியாதயமானவுடன் விவாகதைமுடித்து-சங்களிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார்கள.

பின்பு-தமாஞ்-களிப்படைத்து - சுர்தாசனையழை த்துக்கொண்டு தன்வீடுசேர்ந்து - சகலபதார்தங்களுக்கு ர்த்தும் விருந்துசெய்து - தூளதாயிருக்க நியமிப்பதற்கு நிருக்க,

கபீர்-ராமானந்தஸ்வாமிகளின்தரிசனத்துக்கென் றும் போவதுபோலன்றம்போக அப்போது சுர்தாசர் கபிசவணங்கி ஓ-ஸ்வாமி ராமானந்தஸ்வாமிகளின்தரி சனஞ்செய்ய வெகுகாலம்-வாஞ்சித்திருந்தேன் வினை னைக்கவருடைய தரிசனத்தருவிதமெண்ணிக் காக்கவே ண்டுமெனப்பணிய.

அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட - கபீர் - புளகாங்கித மடைந்து-ஓ-சுர்தாசர்-நீ-தூலுக்கவம்பிரத்திற்பிறவாம யிருந்தும - ராமானந்த ஸ்வாமிகளின் தரிசனத்தைக் கோரினை-உனக்கவர்மீது-பக்திவரவதைக்குறித்து வெ

குரச்தோஷ மடைதேன்-தூஞ் - என்னுடன கூடி யிருக்கிறவளாகில் - என் வாக்குக்கு மறுவாக்குரைக் காமலிரு இதுவே உன்பாலியான் கேட்டுக்கொள்ளும் வாக்கு-இதை உன்னுயிருள்ளபரியக்தம் காப்பாற்றக் கூடுமோவென.

சுர்தாச - ஓ-ஸ்வாமி பதிவாக்கையதுத்த சதிக்கு தக்கதியுண்டா பதிவிரதையின் வாக்கின்டா பதிவர் தனையை மறுத்தவருமுண்டா இப்படிகேட்ட தமக் வையுங்கொண்டர பதிமொழியின்படி கடக்கதவரு மொருபெண்டா பதிவாக்கைக் கடக்காம னிராவணன் பென் பார்த்திபோருனைச் சால்திரங்களில் முறை திடுதைக் கேள்விபட்டதன்-உமது வாக்கைக்க டப்பேனு பதிவிரதையல்லவென்கிற பேரையெடுப் பேனு - ஓ-என்பிராணநாயகா - ஸ்ரி அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்ட நாயகாவிய - ஸ்ரி ரகுநாதர் - ஒருதமயன்றி இருதரம் - கொல்லும் அக்கினியிற் குளிதகுவாவென் றரைத்த தோபோட்டி கோதண்டஅஸ்திரத்துதித்து அக்கினிக்குண்டத்திற் குதித்து - அக்கினிதேவனேயெ ழித்து - நிரிலோகங்களிலுக் தனகிர்த்தியை விரித் துக்காட்டி யதைப்போலவைஞ்செய்த அடியாளுமுமா க்கை மறுப்பேனே மறுத்திவ்வுலகி லிருப்பேனே ஓ-பிராணவல்லபா-பதிவர்த்தனையைக் கடக்கா சதியே பதிவிரதையனறி கடத்தவள் பதிவிரதையாவளாகனை வன் வாக்கியத்தைக்கடத்த கர்த்தை கற்பழித்தவன்றி னனைக்குள் பேய்மையானவனென்றே யுரைக்கத்த க்? - ஸனித்பதிபாலவாக்கியங்களுலகக்கேட்ட.

கபீர் - சர்வசாதசாரத்தில்மிழ்தவராய் ஓ-சுக தார - நீரில பத்தினியென்றே மனஞ்செய்ய ஓத்து க்கொண்டேன் சதகுக்கன் சேவபிற்றிறக்த உத்தமியே எனது சத்குருநாதனைப் பணியவாவென் றன்புடன ழைத்தக்கொண் டின்புடன்போய் - ராமானந்த ஸ்வா மிகளின் திருவடிகளிற்பணிக்துகயனக்னோபனிக்த பயபக்தியுடன்நிற்க - சுர்தாச - ஸ்வாமிகளின் திரு டிகளிற் சொதடைகளாகத் தெண்டனிட்டு - பலத சம்மூத்தமிட்டு - இவரே பகவனென னினைத்த-கண் னீராலவர்பாதங்களைகழுத்த - வெகுசேர மடிகின சருளினபடி இடகைகில் - ராமானந்தஸ்வாமிக லத சபித்து - எழுந்திருக்கடவசம்மாவென் றனைத்து கபிரைசேர்க்கி ஓ-புனிதனே - சூரியஸ்தமானவேளை யி னியாருடைய நிர்நையபமழைத்துக்கொண் டிங்கவ தாயெனக்கேட்க.

கபீர் - ஓ ஸ்வாமி தாங்களே - சேத்தமாலியில் மாணாக்கருடனெழுந்தருளிவந்து - இக்கன்னிகையனை க்கு மணமஞ்செய்துவைத்து மரியாதலர்போல்கேட்குங் காரண மேதோவெனனு வணக்க.

ஸ்வாமிகள் - ஆச்சரியப்பட்டவராய் - ஓ - கபீர் சானுவுக்கு வதுவையானது மறியேன் - இமமங்கை உன் மனையினென்றுக் தரிசேனென.

கபீர் - ஓ . ஸ்வாமி தேவரீர் திருக்கூட்டத்தோ டெழுந்தருளினது முன்னி- இராஜனேயு மழைப்பித்து இன்று காலையிற்றானே வேட்டல் செய்தீர் இதற்குள் மறந்து விட்டீரோ வென்று பணிய.

ஸ்வாமிகள்-ஓ - அபத்தியனே-சானுன்பால் வரவு மில்லை-இராசனே வினிக்கையில்லை-வதுவைசெய்து மு டிக்கையில்லை யென்றதைக்கு -சுர்தாசனை - கோகி-ஓ அமோபாச்சியவதிசயனுக்கன்விவாகதைத்குலம்தேடுவே னீ என்னேப்பார்த்தசா ஸ்சியவார்த்தையைச் சொல் லுமென.

அதற்கச்சுர்தாசர் - காலவிலம்னைக்கி-குல வாயி கமுடி சகருநாதன் - ஸ்சியத்தைக் - கேடின்றி சொல்லட்டுமா வென.

கபீர் - பதிக்குப்பதிபே தெய்வம், பதிக்குப்பர சாசனமே யொப்பம-குலசல் சத்குரு முன்னிலினி சத்தியம்பேசுவோர் கண்டாலாதலா னுண்மையை யே யுரைப்பாயென.

சுர்தாச - ஸ்வாமிஜனத்தொழுது-ஓ ஸ்வாமி தர் பினி பலமானுக்குடன் வந்துகலியாணத்தைமுடித் தார்-அப்போது இராஜனும் வந்திருந்தா னீதுவகையை சனை மென்றுசொல்ல.

கபீர் - பதிபாய் பலமாணக்குடன் வெழுதருளி வாவேரீர் என்னுயிர்க்கினு மகத்தியம்பேசமட்டே னெனத்தொழ.

சர்மானந்தஸ்வாமிகள்-ஓ கபீர் - இப்பெண்ணிரு க்கு மறைகர்குரித் தனசப்பட்டு - விவாகஞ்செய்துக் கொண்ட மோசத்தாலல்லவோ தன்னேமறத்தப் பொ ரி பழி போசத்தொடங்கினது யாரம்பத்திலே - இப்ப டியான கீ - சமுசாரஞ் செகள் செய்வையாயின் பல

தார்த்துணங்கள் நிறைந்து - அபிராந்தந்- குன்னாயா னென்றறையுமபோது.

கபடசடகனுகிய பகவான் ராமானந்த ஸ்வாமிகளின்முன் னெழுந்தருளி காட்சிகொடுத்து-ஓ ராமானந்தா-காளை உன்னுருவுகொண் டிவ்பூமண்டலத்துக்குமனுஷ்ய செய்து வைத்தே னிதுண்மையியன்றறைந்து - நீன்றிவ்விய ஆஸ்தங்களால் - கபிருக்கும் சுத்தாவுக்கும் பூராலேகள்ருட்டி தனதிருக்கு மினைவ வெளிப்படக்காட்டி. கபிரென்கண்மணிக் கினோயானவ னெனப்பாராட்டி - நீதிவ்பாலுவியபாமேட்டி. - ஆதரத்தில்மறைத்தார்.

அவ்வற்புதத்தைக் கண்டராமானந்த ஸ்வாமிகள் களிக்கடலி லமிழ்ந்தவராய் - ஓ ஓ ஸ்ரீபகவானாயனரை இன்றுனதுமபடியான பாக்கிய மென்னசெய்தேனே ஓ என்னுடவனே-உன்னருமைப் பக்தன்வார்த்தை யைமெய்ப்பிக்கவ்தாபோ அறிதானசேவைவ்தாபோ கண்ணுர்க்கண்மிக் ஆனந்தமொன்றும் அன்புடன்று திக்காமற போனேனே - வரமில்லா - வுலையாலேனே-சவப் பற்பலவார்த்தைகளாடி - சங்கீர்த்தனங்களோப்பாடி-கபிரை ஆவிக்கனஞ் செய்துக்கொண்டே தனயன் நீயேயெனவினவி-ஓ அரிபக்தனே-நீவன்முத்தனேயோதத்தியென் அவசத்தவென்மேல்முனிவுகொள்வாதே-உன்மையபிபாதல னெனத்தன்னாதே என்றுபணிவாகவுரைக்க.

கபிர் - அவரம்புய வடிகளில்லணங்கி-ஓ வென்னுண்டவனே - உற்முடைய யாதமிகநியென்று கம்பீரிருந்து பெண்ணிப்படிதுதிக்கலாமோவென்று சரைக்தழுது-பாவான்கருணையிதது - ஒன்றச் சோன்முதலாயிருந்தார்.

அப்போது சுத்தா - ஆதரனும் பார்க்கப் பெருமானப்பார்த்த கருணாகரியமே பாக்கியம்-கதறவனனுடைய போக்கியமேபோக்கியம் - இத்தன்வாழிகளின் வாக்கியமேவாக்கியம் - நாமின்றடைத்த இலாக்கியமே இலாக்கியமெத் தன்னை மறத்துனிருள், இப்படிகிற்கும் சதிபதிகளை - ஆரியசாரிவந்தித்த நமோநமோ முல்லைவிரைவருடையபாரினத்தால்பெண்மிமெனவிடை கொடுத்தனுப்பினர்.

கேட்டிக்கினோ தித்தர்மனேயென்று கபாதிதெத் தர் பின்னுஞ்சொல்லுவர்.

விவாக - அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

60-வது-கபிர் பசுவின்கன்றைக் கொல்லாமல்மறுத்த அத்தியாயம்.

ஆக்கத்திற்றெத்தவரும் வாக்கத்திற்கினைற்வரும்-ஏக்கமும் துக்கமும் நீங்கினவரும்-சீக்கமும் சோக்கமும் ஒக்கினவரும்-வாழ்மிடமாகிய வாரணஞ் வெண்ணும் காவெயுட்டனைதில் ஜிவனதைசெய்திறதையிலக்கி சகலர்க்கும் மெஞ்ஞானத்தைத்தாக்கி-அஞ்ஞானிகளின் ஞானைதக்கலக்கி - பிரமத்திலைன் ஆட்டிருக்குமிலக்கு-பலவர்த மாயனைகளை வருபடியாகச்செய்து பக்தபசங்கனைக்கொய்து அகனென்னும் வியாக்கியேல மெய்து - ஆயிரனையான வல்நிரம்செய்து - சகலசீவர்கள்மீதும் கருணைமழைபெய்து கருத்திரிக்களிற்சி ரத்த சதரினைப்போலவும்-பசுக்களிற்றிறந்த காமதேனுவைப்போலவும் - விருட்சங்களிற்றிறந்த - கற்பகத்தைப்போலவும்-மாக்தரிற்றிறந்த தருமவானைப்போலவும் - ஸ்திரீகளிற்றெத்த கற்புள்ளவரைப்போலவும் - விரதத்திற்றிறந்த ஜிவகாருண்யத்தைப்போலவும்-பூசைபிற்றிறந்த மானசபூசையைப்போலவும் - விவேகத்திற்றிறந்த சாத்தத்தைப்போலவும்-பிரமஞ்ஞானிகளிற் சிறந்த சனகாசனவர் - தனக்குமுணமானவரில் - தன்றியதத்தையானவர் - தன்மதாதிர மகிமைபர் முன்னரினுமையும்-விருத்தக்கையுத்து தன்னைக் கபிரிடைக்குமாறு பால்-பிரவுமவாழ் தாய்தந்தையைகாடிகப்பிட்டெதிர்கொள்ளாதே-உன்மையபிபாதல னெனத்தன்னாதே என்றுபணிவாகவுரைக்க.

கபிர் - அவரம்புய வடிகளில்லணங்கி-ஓ வென்னுண்டவனே - உற்முடைய யாதமிகநியென்று கம்பீரிருந்து பெண்ணிப்படிதுதிக்கலாமோவென்று சரைக்தழுது-பாவான்கருணையிதது - ஒன்றச் சோன்முதலாயிருந்தார்.

அப்போது சுத்தா - ஆதரனும் பார்க்கப் பெருமானப்பார்த்த கருணாகரியமே பாக்கியம்-கதறவனனுடைய போக்கியமேபோக்கியம் - இத்தன்வாழிகளின் வாக்கியமேவாக்கியம் - நாமின்றடைத்த இலாக்கியமே இலாக்கியமெத் தன்னை மறத்துனிருள், இப்படிகிற்கும் சதிபதிகளை - ஆரியசாரிவந்தித்த நமோநமோ முல்லைவிரைவருடையபாரினத்தால்பெண்மிமெனவிடை கொடுத்தனுப்பினர்.

கேட்டிக்கினோ தித்தர்மனேயென்று கபாதிதெத் தர் பின்னுஞ்சொல்லுவர்.

விவாக - அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

கபிர்பர்த்த-தேகமெல்லாம்வோத்து - வேதன தனை மர்புடன்சேர்த்து - ஆபஸ்தக்தேனைப்போத்து கொல்வதுமலவென ஊர்த்து - தன்னுயிரதற்குத் தாரைவார்து-உயிர்பெற்றுய்வாபெனக்காத்து இதினீ ஸ்தனக்குத்தோர்த்து - ஒடிப்போதின்றதைதோக்கி ஆக்கனைக்கொலைக்குள்ளாக்கி ஜிவகாருண்யவிரதத்தை கீத்தி மோகமார்க்கதைப்போக்கி-உன்வசத்தி லானே வைப்பாழாக்கி சுடோமமற்றிழாக்கி - நரகஞ்சேர்தற் காளாக்கி செய்தாய் இம்மையேசாக்கி - ஆகலாலுனை நீப்போதாக்கி - இவ்வனைத் மீபாட்டுக்கியாக்கி வி வேண்பசென்றேறுக்கி - மூகம்மீதோ ரறையாகி விடவே.

இதிலிஷேஷ்கி-உயிர்போனது போற்றேற்கி-உம் மவேன்னுயிர் கீங்கி-போதலன்றே - அருட்சீலனே அகட்டிற்பிதக்காப்பாலனே கருணைக்கடற்கோர்மூல னே சகலஜீவர்க்கு மனுகூலனே - தடுக்கரைவெலறு க்கோலனே எனகருக்காலனே - திருலனே கதிர்வே லனே - பரிபாலனே - என்றுதோதநிரம்புரித்து-மிகவு ம்பரிந்து அருவாயிருத்தோருருவாகி - ஓ அருட்சொ ருபதர்மமே - ஓ சுகபரம்பிரமமே - இதுகியபிரமர்ம மே இதுமுல்செய்தகர்மமேயென்று தன்னைத் தன்னே யிழுத்த நாடிகளெல்லாம் பழுத்து கிற்போரே இதன கழுத்தகுழப்பிரிது முன்பொழுத்து-செய்துக்கொண் டபொழுத்து-அதனுற்படிமீழுது-காஜிகடவுளைவழுத் அவெண்பதைக்கேட்ட.

திகிகர் - சொல்லும் முன்சொல்லும் - முடிக்கர் அக்கேவுத்துரைக்கும் பூதத்தின்முதத்தில் கொட்டில் லாமல் - நின்டசொக்காயும் நின்டருல்லாவும் வெளுத் த்முகமும வெளுத்தகரையும் - பலவிற்கறையும்செவ ல்லிற்குதையும் உன்னலதுயிருக்கவும், மரசலமான்க ள் தன்குலத்திலுற்பவித்த மூதகயிலனைத் தீர்மா னித்து - கிற்போரிற் தமரல்மாத்திர மதுமாளித்து கு லதோரைப்பார்த்து காங்கேசசேர்த்து ஓ அன்பர்க ளே எனக்குகந்த கண்மணிகளே நிவயிருத்தல்யாதோ விபரிதபூதத்தைப்போற் காண்கின்றது ஆதலாதுயின் தெதடியேன்மேற் கருணைகூர்ந்திக்கன்றுக்குட்டியைக் கொல்லாமலிருப்னென்று வேண்ட.

அதற்கக்கிழவன் - மகைத்து - தமாலிப்பதைத்து ஓதமால் - தேவகைகளுயிருக்கும் சகலமுந்தெரிக்கும் அல்லசெய்கிறதை வெறுக்கின்றாய் - குரான்மொழி யை மறக்கின்றாய் சகஜீவராகினையும் மனிதரூபமோ தத்திற்காகவே கடவுள்படைத்தார் அதிலுமேழு முத லமெனதப்புத்திக்கிவைஉண்டாக்கினர்-இப்படிகடவுளா லனுப்பப்பட்ட வேதத்தில் முறையிகின்றது இதோ இக்காரியும் மௌனியையும் - ஆதிவேதமான குரானே த்திர்க்கமாய்வாதிக்க சகலமார்க்கத்திலுக்தோர்திருவி ள்ளார்கள் இவர்களைவிடியூமுன்சுதனு-மோனைவர் களோ வேதத்திலிராகியபுத்தை அறிவாவுங்களுடன் வா தசெய்வதற் கிவர்களேபோதும் - நீர்களகடவிகடஞ் செயிறிர்க - னெப்பேர்தும் - என்று - கவில்றதைக் கேட்ட.

கபிர்ஓ மாயாபூகமே யியுரப்ப தபரதமே உ லோகம்மனோக் கபாதமேஎ-செய்தெல்லாம் நீதமே கல்லோர்க்குயிவும் பேதமேயிரோதமேவெருசேதமே ணிருரோதமே மருட்போதமே, என்னேயா வெருவச செய்யவந்தாய் கலியே-நீயின்றைக்காலுப்பலியோ ஞா னப்பூரு புண்ணெலியே தமிக்கருக்கெல்லாம்புனியே இப்போதனகரு - கான்புலியே சற்றுமுன் அனட்டாய கியேமே என்முன் செல்லாதுன்வலியே கொல்லுமாக் கொன்னேகொன்ட கலியே ஆனும்பெண்ணுமல்லா அலியே என்றக்கன்றைகோக்கி-இடர்வேண்டாமென ப்போக்கி வசுமண்தத்தின்மேற் றனதல்தத்தைத்தா க்கி கொற்றிக்குச்சகமுண்டாக்கி, மார்புடனணைத்துக் கொண்டு - ராமசாமாவெனவிலம்பி என்னகர்மஞ்செய் காய்பண்டி ஆறுமம்பகவாரே ஆய்பி பயமில்லையெ ன்வாக்கல்லனெனி காவில்கடடிருக் இன்றேனின்று இந்தபிலிலைனக்கோர்பெண்பி வெட்டுதற்குத்தரு ர்பின்றண்டி உனக்குச் செய்யச்சொல்லுகிறேன்தொ ணடி- அயிம்மாவிசகம்சொன்டி இருக்தரபாற்கொல் லுயித்தல்டி, என்றன்கிருர்குமோர்பேலே பெற்றதனவி கிளர் கவ்வகான்முபேகினர் என்றுக்குச்சக்தனம்பூரி னர்சனைல் சமத்தேனைக்கடினர், அப்போதக்க த்தடியானது சரேலென்றேழுமப் - வருவதாவிபிரீஸ் மனம்குழம்பி மெளலிற்ன மேனுலேடி - கீங்கபொல் லங்கூடி கொற்துவிட்டார்தாடி ஆகலாலானீர் பேடி. ஆகவிடனீண்டோடிஃ் தடலைப் பிடியுங்கள்காடித் தமால்கபிரைக்கொண்டாடி இவ்விதஞ்செய்தானென வாடிக் - குருன்சோலைங்களைப்பாடி அலால்செய்வார் த்தைகளாடி கொலைசெய்வோர்கூத்தேடி - அதிலேறி ரமாயோடிப் போய்விடவே.

மோசல்மான்களெல்லாங்கோபிர்சார் டெரி த்து பொங்கி, கபிரைப்பார்த்துக் காத்தைப்பிடித்திர் த்து, அடாகபிர் எங்குலத்தினிற்பவித்த - விருத்தனே

வருத்தப்படுத்தி ஏனோட்டிவிட்டாய் கேடுட்டாய், கோதனத்தையுஸரசெய்வதைத் தடுத்தாய். அனேவருமுண்பதற்கு கெடுத்தாய் - சுயமதத்தைவிருத்தாய் இந்துமதத்தை யதிர்தாய் எங்களை வெல்லவோ சலங்தொடுத்தாய் - அனேக துன்பங்களைக் கொடுத்தாய் நீயிங்கேவந்தாய் - வம்பேன்தந்தாய் என்று முடுங்கிர்-சகலரும் மடங்கி-வாயில்வந்தபடியிழுற்றுத்தொடங்கினர்கள்.

அதற்குக் கபீர்- ஓ கொல்லுரே - ஜீவகாருண்யமில்லா வல்லுரே-ஓர்வீனைப் பகைக்கவதைத்தலாமா உயிர்நீங்கச்செய்தற்கலாமா பஞ்சமாபாதத்தில் முந்தினது - கொலையல்லவா பதைரம்சொல்லவா கொலைபாதகமென்று செப்பவன்-கனவு கட்காமருருநிர்தையுஞ் செய்தவனுமே - ஜீவகாருண்யத்தால் மோட்சமடையலாமே - ஜீவஹிம்னைசெய்பவருக்கு முத்தியில்லையெனல் சத்தியமா அசத்தியமா ஐயையோ-ஓ-கேறிதேதெரிந்த மௌலியீரே - கல்வியில்லல்ல காஜியே-நீங்களாவது பொறுங்களாதா உமக்கருருண்டாகாதா ஓர் பிராணியைக்கொல்வதுஞ் சத்தோஷமா தெல்லென்று சொல்லுவதும் கற்கோஷமாவெனப் பலபெரிதாபவார்த்தைகளாகிமபோது.

மௌலி - எங்கள் வேதத்திலிவிதித்திருக்கிறபடியே அலால்செய்வதை-கன்றின்கழுதைக்கொய்வதை மறுத்த துளர்ருக தக்கேகாரது - ஜீவகாருண்யமெமுதினென்துன் செயிற் புகவேபுகாது-ஏனெனின் பகவிருந்திபஞ் சுவ்திதலாதுண்டாகும் பலியுணபோர் தலையைப் புசிக்கலாகாதோவென.

கபீர் தாயின் பாலியுண்ணுஞ் சகருமுவ்வன்னியின் மேதையையுமுன்னலாமோவென.

மௌலி மானிடருக்கும்-மிருகங்களுக்கும் பேதமில்லையா அன்றி மாக்குருக்காகவே படைத்த மிருகங்களைக் கொல்வதாற் பழுதில்லவேயில்லையென.

கபீர் - சகல ஜீவர்களையு மேகக்கண்ணுற்பார்க்கும் ஜதிசான்-பரபக்ஷமாய்ப் பார்ப்பாரா பரபக்ஷமாய்ப்பார்ப்பாரா மிருகங்களுக் கிருக்கின்ற ஜீவகம் மானிடர்களுக் கிருக்கின்றதர ஆதைவெருவா லறிக்கொன்னத்தக்கதா கம்மைப்போல் மிருகமும் புத்தி புஞ் சக்தியுள்ளாட்டுமாயின் - கம்மைக் கொல்லக்கூடுமோ - கொல்லென்ற சொல்லக்கூடுமோ - கோவலரு லையோ - பலதானியங்களும்-வெகுமானியங்களும்பெலாம் பால் தயிர் - நெய் முசர்முதலானதுண்டி சுக முறலாம் சத யஞ்செய்வதற்கோதல்லலோ - வதைத்தால் நமக்குறறபலமோ-அல்ல தாணவமகோ-பாவஞ்செய்தலுஞ்சலமோ-ஆலால்செய்தலே குலமோ ஆச்சரியம் - தானுயிரைப்போல் மன்னுயிரைப் பார்க்கத் தேவையிலலையா ஜீவகாருண்யமேலானதவமல்லவா இற்றுத் தருதியான யுத்திநஞ்சொல்லியா - சொல்லி பென்னே வெலலியா-வென்றிக் கோதானத்தைக்கொல்லியாவென.

மௌலி - கடவுளேத்துதித் துயிர்வதைசெய்வதாற் பாபமில்லையென.

கபீர் - மனேவாக்குக்ர்யமென்னுர்திரிகரணசுத்தியோடுங்கூடிக் கடவுளேத்துதிக்க வேண்டுமேயலது கொலைபாதகஞ் செய்யும் - போறுன்னல் மிகவுமபாதமென.

மௌலி-கடவுளேத் தியானித்தலால் செய்ததேபு சிப்பதற்கு யோக்கியமானதன்றி மற்றது கூடாதென.

கபீர் - காற்காவிநதாலுள்ளவர்களேஅலல்செய்ததாலதின்கர்ப்பாதமும் - குட்டியும் முட்டையுமலானதல்லவே யதைப்புசிப்பதேனென.

மௌலி-தருவிலுருக் கொற்றியையு மண்டத்தை புமலால்செய்யக் கடவுள்விதிக்கவில்லையேயென.

கபீர் - நிருபமாய் கிஷ்னனாயிருக்குங் கருணாகரக்கடவுள் - ஓர்பிராணியைப் பதைபதைக்கச் திதைத்துவதைக்கும் கட்டளைகொடுப்பாரா - தொத்துக் கருணதையாதியென்கிற தன்பேரைக்கெடுப்பாரா கொலை செய்தோர் நரகுற்றிற் புகுவதைத தடுப்பாரா ஜீவரட்சணையைவிடுப்பாரா கொல்லக் கட்டளையிட்டவர்களுக்குக் கருணைகரனென்கிறபேர் கூடுமோ - அவ்வாக்கினைக்குட்படுதல தர்மம் மாமோ ஓ காஜி கள்சொல்லுவதைக்கேளு மதாவது - ஜலம் அசர ஜீவன்களுச்சும் சரஜீவன் சரஜீவர்களுக் காகாரமாகப் பகவான் செய்திருக்க அதைவிடித் தற்தோதத்திக்காளாக்கும் கொலைசெய்துண்ணக் கட்டளையிட்டாரென துரைக்கும் மொழி விபரீதமாயிருப்பதன்றி - மிகவு மபாதத்துக்கும் ரவரதிரகத்தைபடையதற்கு மிடமாயிருக்கின்றதென.

மௌனி - கடவுள் கொலைசெய்யும் கொடியபிரகிருதிகளை உண்டாக்கினகாரணமேதென கபீர்-தன்தலையபுணருமிருகத்தின் செய்கையைச் சாத்திரத்திற் பேசக்கூடாதோவென மௌனி ஜீவ னெல்லைவத்திற்கு முண்டேயென கபீர்-சரவசரங்களிற் பேதமிலலியோவென மௌனி ஜலமெல்லாம் ஜீவமயமா யிருக்கின்றதேயென கபீர்-சருண்மையாயினலால் செய்யுங் காரணமேதென மௌனி கொலைசெயல் கொடிய பாபமாயினிருக்கன் பதியிலெது பாடமல்லவோவென.

கபீர்-பரமர்களிஷ்டகாமியார்த்தம் நிமித்தம் ஹோடிரவகைகட்குப் பலிபிடினெறுக்கலறவுங் கொடியர்செய்யுங் கொடுங்காரியமே அவர்கட்கு சகமேபிராப்திபாருமென.

மௌனி - தேவதைகளிறு மிரண்டெரிருமுனோவென.

கபீர்-பிரமருத்திராதியர் சிறேஷடதேவதைகளெல்லும், காளிவராகி சத்திகள் ஹஷடதேவதைகள் என்றும்-சொல்லப்படு மதில்ஹஷடதேவதைகளிப்போல் சிரேஷடதேவதைகள் பலியைக் கோராமல் - தூபதீப னைவேத்தியங்களாற் சந்தோஷப் படுகின்றாகளென.

மௌனி - அஸ்வமேதாதி யாகங்களிற்கொன்ற பிராணிகளிப்பாகத்தை விஷ்ணுமுதலானவர்க ளிச்சிக்கவில்லையோவென.

கபீர்-பிரமம்-தெய்வம்-பூதம் - பிதுர்-மானுஷமென்றிதுபாகமுண்டதில் - வேதமோதல்-பிரமயாகம் வோமமவளர்த்தல் தெய்வயாகம் பலியிடல் பூதயாகம் தர்ப்பணமுடிக்தல் பிதுர்யாகம் இப்போர்க் குணவுமுனிபவிதல் - மனுஷ்யாகமென் றுதிவேதத்தில் முறையிடுகின்றதனால் - பலியேற்றுக்கெர்ளுதல் பூதத்தின் கொள்கையாம் பிரம்ம ரிதேவர்கள் - மந்திரோச்சாடங்களான்மந்த - ஜீவனை அக்னிஷ்டோமங்களாற் பண்ணமாக்கி - அப்பூதியையும்-மற்றவஸ்துக்களையு மஸ்ப்பாகமாக்கொணடி - பின்னுமச்சிவனே மந்திரபலத்தாலெழுப்பவேண்டுமின்றே லதற்கு மேலானபதவியைகொடுக்கவேணமும் சொல்லவும் எழுப்பவும் வல்லவர்கள் பூசயாகஞ்செய்பவேண்டும் யாகமந்திரஞ்சிதம்பூசகன் - அப்பாகமுடியும்பரியந்தம் நிதியாசமன்றிருக்கவேணடுமென்றும் - பூசயாகத்தைகாமியார்த்தத்தின் நிமித்தமேயென்றும் - மதுமாமிசத்திற்கே விச்சையுள்ளோர்க்கே உரியதென்றும் - இதற்குடன்படாதோர் மாயாசம்பந்தமுடையவர்களேயென்றும்-இதை யெல்லாவு நிறப்புடன்செய்தாலும்-சாதிரிடாகினிமுதலான பூதங்கள் களிபடையும் பூசயாகமேபென்றும் - சொலலும் வேதத்தின்கருத்து-பலியிடும் யாகத்தை விலக்கியதன்றி - செய்யச்சொல்லவில்லையே - உலகள் - சூரரீரிலோ மாயாசுதமாய் - திருபமாய் - கிரபேதமாயிருக்கும் - பரப்பிரம்மத்தை நியானித் துயிர்வதைசெய்தால் பாபமில்லையென்று மிதுகடவுள்கட்டளையெனு முறைக்கின்றதே அனதமெய்யென்று கம்பி - கம்பி-பேதமையுடையமானிடகன் கொவலும் வழுவலையப்போல் காளொன்றுக் கனேகங் கோறறத்திசெயது கிரையத்துக்காளாயிருக்கிறர்களேயிதுக்கள் - சகலதிவருஷங்களிலேர் யாகஞ்செய்தலிதாயிருக்கின்றே - நீங்களரைநாழிகையிற் சகலத்தையுங்கண்டுக்கொல்லுகிறீர்களே - அன்றிப் பசுவைத்தானு வதைசெய்துண்ணவேண்டுமென் கோமேதமாதியாகங்களைச் செய்வோர்க்கு மாயாசம்பந்தமான லோகதனின் பிராப்தியேயலது மோட்சமில்லையெனறும் சுபியானது பயிரின்றலமுதலானபதிகஞ்செய்புமாயின் அதைவாயாலதட்டி ஒட்டவேண்டுமென்றும் - கையாற்றம்பு - ஒட்டக்கூடாதென்றும்-ஒர்வேளைதட்டியோட்டினதாலோருரோமமுறிருமாயினதனுல்நீவியைபத்துக் காளாகவேண்டுமென்றும்-அதிவேகத்தில்முரையிடுதல்லாமல்அசமானவிதனையையே - புரிக்கவேண்டுமென்றுதாமுக்குத்திருவாய் மலர்ந்தகருணையன்அவாக்கெய்புமென்றும் - செய்யும்போ தென்னீர்த்துளிக்கொன்றும் - குறித்தால் பாபமுமக்கில்லையென்றும்உபதேசத்திருப்பார வாயில்லாயேழைமிருகங்களேவெகுப்பாரகொலைபாதகமாருவரையிட்டிங்குமா அதிலுர் தோஷத்திகொடியவரகதிலிலமிழ்த் தாமல்விடுமாறையோ உங்களுராவிலிவ்வளவுதீதனைச்சொல்லியிருப்பதன்றி இசாக்கென்பவனுக்குரியவேதத்தில்கீர்க்குணமாய் கிர்யலமாய்-கிராங் காரமாயிருக்கும் பசுபசத்துக்குமிருகங்களைப்பலியிட வேண்டுமென்றுஅப்படிபலியிடுவதால்மாத்தர்களின் பாபவிமோசனமாய்ப்பரிசுத்தமாவர்களென்றும் இதுதேவறுடையகட்டளையென்றும் சொல்லியிருக்கின்றதே, அனியாயம் அனியாயம் மிருகங்கள்பாபபவிதென்ன மனுஷர் - பரிசுத்தமாவதென்ன அதோ இதை மெய்யெனறும் தேவனுடையகட்டளை என்றும் நமபமாமா கம்புவிர்மோட்சமடையபோமா பூசமேற்றதிகொள்ளும் பலியை கருணையுமுள பரமேசுவர னேற்றுக்கொள்ளுவாரா மிடமும்

பரிசுத்தமான பரப்பிரமம் கடவுள்மிகவும்அசுத்தமான உதிரத்தையீச்சிப்பார - கோலிசெய்யும்கொடியபாபி களோட்சிப்பார - துன்பி கோலிசெய்யவும் பலியிடவு ம் உண்டாக்கியகட்டளை தினதயாபரனேபமேஸ்பர னிட்டகட்டளையா-ஆகாமைக்கெடுத்தபசாசத்தின்க ட்டளையா-மாமிசேச்சையுள்ளமார்க்களெழுதிவைத்த கட்டளையா கன்றுயோசிக்குபுத்தகக் கொடியமூதே விக்குவமுள்ளபூதத்தினுடைமாலைக்குட்பட்ட - ம னிதர்வசைக்கட்டளையாகவேயிருக்குமிதி - சத்தேத மேயில்லை-அப்படிக்கையமிருக்குமாயின் - சொல்லும் மெனலியென.

அதற்குமெனலி கடவுளிட்டகட்டளையேயன்றி மற்றவர்களின்கற்பனையேயல்ல-இக்கட்டளை இப்பிர யிம்பர்காலத்திலேயே உண்டாயிற்றிதற்கனேக நிர் ஷ்டாந்தங்கள்குரானிற்சொல்லியிருக்கிறதென.

கபீர - இக்கொடியகட்டளை இப்பிராயிம்காலத்தி ண்டான தண்மையேயா மெப்படியெனின் அஜரா வின்குமாரனுகிய இஸ்மாயிலப்பலிகேட்க,அவன்தந்தை யாகிய இப்பிராயிம் ஆட்டைப் பலிகொடுத்துத் தன்னே ச்சேர்ந்தவர்களுக் கூட்டிப் பிரஷ்டர்களாக்கினு னதை இஸ்மாயி லினிமே லெப்போழ்து மிப்பலி தன்மதை தோர் கடவுளுக்குக் கொக்கும்படியா அந்தரங்கமாய்ப் போதித்துவந்தா னதாவது-கடவுளைத் துதித்தலுரு யினைவதைத்தால் கடவுளுக்குப் பலியானதேதென்றி ஷ்ணுகலில்லை - எப்படியென்றால்-சகரும்கேட்கஒ-கட வுளே உனக்குப் பலிகொடுக்கிறேனென் றுரைத்தலும் ஒருவரும்கேட்காமல கடவுளைத் தியானித்ததுத்தலும் ஒர்த்தமன்றி உபயமல்ல - எப்போது ஜகதீசுவரனு டைய திருநாமத்தைவழுத்தி விதைசெய்தாலேனு-அதன சுவாமுக்கேஅர்ப்பணமாயிற்று(இதையெய்யென்றுறுதி பித்த-இலக்காணடாக்கிய - வேதமேபோதுமான சாட்சியாயிருக்கின்றது அதேதென்றால் இப்பிராயிமி னியமனேனியாகியசாராவென்பவள் தன்னுயிர்போல்பா துகாதவுவளர்த்தபகலிக்கன்னைப் பலிகொடுத்து இ ஸாக்கென்பவனைப்பெற்றாளவன்வயதுமேயிட்டிலெரு க்காசனுகித் தன்தர்ப்கொடுத்தபடி தன்னேச்சார்ந்தவர்க ளனேவரையுங்கடவுளுக்குப் பலியிடும்படியாகக்கற்பித் தானன்றுமுதலவாகன்பலியிட்டதேதடங்கினுர்கள் இசா க்கென்பவன் பகிரங்கமாப்பலியிடும்படியாக் கட்டளேயி ட்டான, இம்மாயி லத்தாய்மாசிப்பலியிடும்படியாகக்க ட்டளையிட்டான், சகலருமறிய விபசாரம்செய்பவனேப் பார்க்கிலும் ரகசியமாய்விபசாரஞ்செய்பவன் மிகவும்ரு

ற்றத்துக்குட்பட்டவனாவானபோல் அச்சங்கமஙப்ப லியிடுமுன்னருக்கதிகாக்கினைகிடைக்காமற் போகாமற் போதாது, இவ்வித குற்றங்களுக் காளாக்கிவிட்டது ஆ தாமைக்கெடுத்த மாயாபூதமேயாம் துஷ்டர்க ளிஷ்ட காமி யார்த்தமாகக் கனிஷ்டதேவதைகளுக் கிடுமபலி னையச் சிரேஷ்டமான-மாயாதீத ப்ரப்பிரமத்துக்கிடல் மாயாசம்பந்தமன்றி-ஞானசம்பந்தமல்லவேயல்ல எங் ஙனமெனின்-எள்ளுக்குளெண்ணெய்போலவும்-பாலு க்குள்வெண்ணெய்போலவும்-பரிபூரணமாய்நிறைந்திரு க்கும-நிரபசாங்கார நிர்விகார- நிர்மல-நிரதிசயானந் தக் கடவுளுக்குப்பலிடல் கொடியசெய்கையல்லவா பலதரஞ்சொல்லவா-உங்கள் தயாநிதியான-இசாக்கித த்தோர்-பாபமான பரிசுத்தபரமேசுவரனுக் கோசோ ர்வத்தில்சரபலியுமிடுமுர்க எதுவிபூதத்தின்செய் கையெனக் காட்டப்போதுமான சாட்சியிருக்கின்ற து துஷ்டதேவதைகளுக்குப் பலியிடவும்-கடவுளுக்கு ப்பலியிடவும்நேரிட்டகாரணம்-ரசகம்புகவும்பலர்வேண் டியகைக்குதித்தேயாம் சொன்றிபன்பதுகொன்றுதின் ஞமை - பாமாத்மர - ஸர்வஜ்ஞாத்மர-அகிம்ஸாபரமோ தர்மர தன்னுயிரைப்போல மன்னுயிரைப்பார்த்தலே தவம் என்கிறவாக்கியங்களோ கன்று யோசித்துப்பாரும் குருனில் கள்காம்வருப்பை வாசித்துப்பாருமென்று ரைதனு - ஓ மௌனி - யகாலிசெய்வோருக்குக் கொடி யகர்மமென்பதற்கு மாட்சிமைபாச சாட்சிகொடுக்கிறே ன் பாருமென றக்கன்றின் மன்றகத்தின்மேற் றனதரு தத்தை வைத்த - ஓ - சொற்றியே கோலிசெய்வோ கொடியகரமம்பிராப்திபாதல் - சத்தியமா அசத்தியமா சொல்லாயெனத்திருவாய்மலர்தருள.

அக்கோதனமானது-கபிருபயபரதங்களின்மேற்ற ன்தலைமைச்சாயத்துவந்தனஞ்செய்து கண்ணீர்விட்ட ழுது ஓஸ்வாமி என்னுடையசரித்திரத்தைச்சற்றேகரு ணைகூர்ந்து கேட்டருள்வீரேலடியேனுக்கு ப்போதுமானசாகுபாரும் ரசகமென்பது வேதிடத்தி லில்லே தசை என்பு ரம்பு-தோல் மயிர்-மச்சமலசல ம்பிளேமுதலானவைகளுமக்கறைத்திருக்கும் - இத்தேக மே ரசகமென்றப்படும், இதற்குற்ற குன்மங்குஷ்டம் க்ஷயம் வாதவிசோதம் முதலான கொடியரனவியாதிக ளே எமதண்டனேயெனச்சொல்லப்படும் - சுதமக்குத் தெரிக்தே இவரின் வரலாற்றைச்சொல்ல வெருஞ்ச சியமும் பெருந்தக்குமமாயிருக்கும் அதாவதுகான்று நபிறபாயில் மிகவுயகற்றநிச்சபிரமணருகும் காசிஞர் காலத்தில் இமோற்பர்வதத்திற்சமீபமாகவுள்காரியார்த் தமாப் போனகையிலிருலெமாத்தாகளோர் மாணிக்கொ

ன்று அதின்தலைகளேயறிந்து பகிடுக்கொண்டிரு தலைக் கண்டவென்கண்களிஸ்வழியாய்-மாயாசம்பர் மான மனம்வெளிப்பட்டுத்த அரிவைதிலுன்மே லிச் சைகொண்டு என்னேப்போகவிடாமல் நிறுத்திவிட்டா பின்பம்மனதை எதிர்த்த - கான்சொன்ன வாக்கியங் களாவன - ஓ-மாயாமனதே உன்தேசத்தின்மே லன சுகெவ்வளவு இச்சையோ-அப்படியே சகலஜீவர்களு க்குமிச்சையிருக்குமல்லவா அதுபோலக்கொன்று தின்று பருத்தும் பெருத்தும்கொழுத்து-இவ்வுலகிலெ த்தனேகாலிருக்கப்போகிறாய் புல்லப்புகித்து வளர்ந் பிராணியை பறுத்துண்பதாலுனக்கு நிசையமன்றி பிணிளாறருமுப்பட்டு-வாகபித்த கிலேட்டுமங்களெ ன்கிற காலன் எமன் தூதனென்பவர்க் கைக்யமாயத் தாழப்போகிறாய் ஓர் சீவன்மேதைதனக்குற்ற ஓர்புண் ணுக்கினையானதென் துன்கண்ணுற்பார்த்து மருஞர னசம்மத்தத்தால் வாஞ்சித்தாய் - ஐயோ கொல்பவர்க் கொருபற்று முண்பவர்க் கெண்பற்றுபாபமென்றுரை க்கும் வேதங்களேயோதிநிருத்தும் - மதுமாமிசங்களே மறக்கும மினேயாமலிருப்பதே பிராமணராசர மென்ற நிந்தும் மடமைக் குணத்தால் மாந்திதைத்தை இச்சித் தபோதே மட்சித்தாயே ஈ அக்தோ ஒருகாளன்றி-மறு நான் புசிக்கத்தகா - புழுக்கள் கெளிக்த-புலாலேப் புசி ப்போர்மீது புங்கவன் பூரணகடாட்சம்வருமோ ஓ பெ தைமமனதே யாதினுத்துசிக்கைபோல் கெய்சொரித் து கோடி ராஜசூயயாகம் செய்வதிலும் ஒருயிரைக்கொ ன்றதின்னுதிருக்கும் ஜீவகாருண்யனிரதம்-மேலானத ல்லவோ-வென்னு மிவ்வித நீதிகளேப் பலவாறேறு நி என்மதிக்குப் போதித்துக்கொண்டிருக்கையில்-அதைக் கேட்ட சாரங்கத்தின் தசையைப் பங்கிட்டுக்கொண்டி ருந்த மிலேச்சருக்கு மேன்மையான ஜீவகாருண்யம் பிறந்து - ஐயோ - அதிபாபமையா - லரினத்தைக்கொ ன்ற பாவத்துக்காளாநோமே-இப்பழி யெவ்விதத்தால் நீங்கிக்கொள்ளப் போகிறோமென் றலக்கணிற்றயர்ந்து பெருமூச்சுவிட்டு - என்னேகோக்கி ஓ பிராமணேந்த மா ஈ யிச்சித்த-மேதையை நீயேயேற்றுக்கொள்ளெ ன் றென்மே லெறிந்து - தங்களிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார் கள். பின்புநான் - என்மேலெறிந்த மாமிசங்களேப்பா ர்ப்பதற் கெங்கியமூ மச்சமூற்றவருக் கண்களேமூடிக் கொண்டிருக்கையில் - அவ்கொரு கலேமானவர்த்த பிர லாபித்துத் தன்பினேவைக்கொன்றவன் நானேயெனத் தீர்மானித்துக் கூர்மையான கொம்பாலென்னேக்குத்தி வீழ்த்திக் கதறிக்கொண்டே போய்விட்டது பின்பு நா னெழுந்துலகடக்கச் சக்தியற்றவனு யம்மலையருகில் நகர் ந்துக்கொண்டேபோய் ஓர் குகையிற்றங்கியிருக்க-அர் த்தராத்திரிசமீரர் தவயோகி அக்குகைக்குள்ளிருந்த வெளிப்பட்டென்னுடைய - தேகமெல்லா முதிரமய மாயிருப்பதைப்பார்த்து நருவில்வர் கென்னே யாதானே செய்த நீபாரிவ்விதத் துன்பமேன்வந்தென்னுவினவு ஓ ஸ்வாமி நான் வேதபாராயணஞ்செய்யும் வேதியன் என்வரலாறிவ்விதமென - மேல்நடந்த யாவுஞ்சொல் லவே அத்தபோதனன் மறையோனிருந்து மான்சி த்தை சிச்சித்காயாரீ யிக்குலயினிருந்தா லெனக்கும் பாபம்வந்துசேரிடுமெனத் தன் குலத்தைக் குறித்த நாமாயெறிந்துவிட்டான், பின்பு ஓர் முட்புதரில் வீழ் ந்த கான்கதியறுது ஓஸ்வாமி மான்செயவினேதீரவும் சிக்கிரமென்பிராணன் நீங்கவும் கருணைபுரியுமையாவெ ன்று தோத்திரஞ்செய்யும்போது அக்கருணை சாகுனை முனிசிரேஷ்டன் பாதகாணத்தாலோ அதிசிக்கிரமா வென்னருகிலோடிவந்து ஓ பிராமணேந்தமா யான் செய்த குற்றத்தை மன்னியும் தவத்துக்கு விகாரு ண்ய மேவிரதமெனத்தெரிந்தும் உன்தியினேயானதெ னக்கு முனிவு வரும்படியாகச்செய்து உனக்குற்ற பா பத்தி லெனக்குப் பாதிவந்தடைந்தது அதை நீக்கிக் கொள்ளும்பொருட்டுக் கங்கா தீரத்திற் றவஞ்செய்யப் போகிறே னுக்கதோவ துபதேசஞ்செய்வேனுகில் மற்றப்பாதிபாவமும் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதாகு மி னி உன்பலனைக் கணமுதங்தேனென்று ஓகரிவிச வதாதா பூதகவதாதாவென்றுசைத்துக்கொண்டே வா ரணுசியைோகி ஓடத்தடங்கினர் உடனே என்பிரா ணனு மக்காலிகவதாசரைத் தியானிதத்துக்கொண்டே உடலிவிட்டுநீங்கக் காயிலையடைந்து புண்ணியனென் மான கோவின காப்பத்திற்பிரவேசித்தா-ம-மாதங்கள் பரியந்தம் - வில்வதாசரைப் பூசித்துப் பின்பிப் பூவுல கிற்பிறந்து ஈயாருர்மதத்து - மாமிசத்தை இச்சித்தகு ற்றத்தால் இத்துயிக்கர் கையிலகப்பட்டுக் கசாசத்துக் குட்பட்டு கிற்குற்றவனில் - பிரம்மே ஒருருபான ரீவர உம்மைத்தெரிசித்துப் பூர்வஞானம்பிறந்து கண்ணீர்விட்டழுதேன்-கடவுளேயுந்தொழுதேன் பின் பு மனது அஸ்தமென் மன்தகத்தின்மேல் வைக்கவே எல்லாப் பசபங்களும் நீங்கிப் பரிசுவெதியால் கவலோ கத்தன் கனம்மநீங்கிப் பகம்பொன்னுனதுபோலப்பு ண்ணியவானுனேன் - ஓ பரமபுருஷா மாமிசாருபா என்மே லுமக்குக் கருணை வந்தகாரணம் முற்பிறப்பில் பிராணன் நீங்குங்காலத்தில தவபோகியின் தெரிசனம் கண்டபலனல்லவோ இனி நான் மோட்சவாழ்வைப் பெற்றேன் - பாசபந்தங்களற்றேன் - ஓ சுயோதிய ஆனந்தமேபாதியே - ஜீவகாருண்யத்தைக் கைவிடாதே ஜீவஹிம்சைசெய்வோர்களைத் தொடாதே-காருண்யமி

வர்க் குன்பாதங்கொடாதே காருண்யமில்லாக்கையே தர்கொண்டே டாதே-என்றே வர்பிறக்கேயுரைத் மயமாக மறைத்து - பரமபதத்தையடைத்தது.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே - இவ்விதமாக் கோ தனம் மறைத்தபின்-அங்குநிற்கும் பலரும்-கபீர்-கண் நுக்குண்டான - பாக்கியத்தைக்குறித் தானத்த பரவச னும்-தன்னைமறந்து சத்குரோபதேசமிருந்து-பின்பு தெளிந் த-தோத்திரஞ்செய்து மௌனமுதலானவர்களோ கோத் தி-ழ-சிலர்களே-கொற்றியுரைத்தவர்கள்பக்கமாக் கேட் டீர்களோ சிவகாருண்யத்தைக் குறித்து முதற்காலத் திலோர் விதித்திருமானகதை நடந்திருக்கின்றது-அதா வது கேபாலகாத்துக் கருதாயிராகின்ற - ஓர்பட்டணை தத்துக் கிறையவனும் அபிமச்சனும்-தன்னகருக் கிருபர தனுரத்திலிருக்கும் - ஓர் பத்திரகாளியின் - கோயிலுக் கெவி னிருநாபங்கழிக்கபி னிருவரும்போய்க் காளியைப் பூஜித்துக் தங்களிஷ்டகாரியார்த்தத்தை முடிப்பிக் கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனைசெய்ததாகொனடேவைக் குர்கள்-இப்படிப் பனிரெண்டுவருஷங்கள்முடிய-ஓநதி னம்-பத்திகாளி-சாதிபின்முன் பிரசன்னமா யிக்கனத் திலைவக்கோர் கரபலிகொடுப்பையாகி னுன்னிஷடதா மியார்த்த முடியுமென்றருளின, அசனமைச்சனோகோ க்கி ஒ-மதிமந்திரி-இதற் கென்னசெயலாமென அமா த்தியன் நம் சகிரிப்போய்க்கொண்டெருவதற்குள் சு நிபோதயமாகும் - தடையின்றி - என்றேப்பலிகொடுத் தமதிஷ்டத்தை நிரைவேற்றிக்கொள்ளுமெனப் பார்த் நிபன் - காமிருவரல்லோ சகமனுபவிக்கப் பனிரெண் வேறுஷமாய்ப் பூசிததுவந்தோ மப்படியிருக்க நீரிப்படி க்சொல்வதுதகாது - வேறுமனிதனையே நேடவேண் மெனத் தானேவன்-நம்பிருனான்றி வேறுமனிதரில் லையென்னசெய்யுவாமென்னப் பூபதி-அர்ச்சனைசெய்யு மர்தனரிருக்கிறு னவனைப் பலிபிடிவோமெனத்துன் னியன்-ஸ்ரீ-ஹத்தியிலும்-சிசுவத்திகொடியது-செவத் தியிலும் - கோதரத்தி கெட்டது-இதனிலும்-குருதரத் தியது - இதனிலும் பிரமஹத்திபொல்லாதென்றுரை க்கும் நீதிநூலைக் கற்றறிந்தநாம் பிரமரதத்திக் குட்ப டனமோவென கரேந்திரன - நீர சொல்லுவது நிச்ச யமானுலும்-விருதப்பிரமணனைக் கொல்வதால்வரும் பாபம் அவன் தனயனுக்கு நடக்குங்கிடைத்தும் வரத் திற்பாதிகொடுப்பதால் விமோசன மாகாதோவென எனுபியனர்ச்சகனிவிளித்து - இராஜன்கருத்தையறி வித்தனன். வேதிய னரசனு மமைச்சனுமொன்றன பின நம்மொழி கடப்பதரிதென்றென்னு முரைக்கநி ருந்தனன், விருபன் ஓ - பூசுரனே எங்கள் பொழிந்தி னைக்குலையாயி னுனதுதனயனுக் கென்னிராச்சியத் திற் பாதிகொடுப்பதன்றி இப்போது பெருவரத்திற் பாதிகொடுக்கின்றேன் மறுக்கவேண்டாமென ஆவெரு ணனினி நமக்கு முடிவுகாலம் வந்ததாயினும் கெடுகா லையன்புடன் பூசித்துவரு மென்னேததாலு இக்காளிப விகொன்னவேண்டி மென்முன்னிக் கோயிற்பிவேதி க்குக் கோபமேலிட்டசன் காளிபின்னன்னஞ்சி லறைக் னு அடிசாமுண்டி சண்டிகை காளிவேதாளி-திரிசூலி திருசீலி - ஏழாண்டிலிருந் தெழுப தாண்டுவரையிற் பூசித்த என்னைத்தானு பலிகொள்ள ஆசித்தாய் - நீயு முன்கோயினும் பாழ்ப்பட்போவென் நிறைக் தறை யுமபோது,

அம்மனையோன் முன் சாவிபிரசன்னமாகி-ஓ-வி ப்பிரனே நீ முற்பிறப்பில் சூத்திரனுயிருந் துன்னிஷ்ட காமியார்த்தமா யிரண்டாகென்கள்கொண்டுவந் தெனமு னலிருந்தி - வாளா வீரண்டையுமோவெட்டாய்பிலெ ட்டிமடிந்தாவல்யிரண்டு மிவ்வுருக்காரணமைச்சனு நாகி - இப்போதுன்னை வெட்டத் துணிந்தார்களவர்க ளிருவரு மேகாலத்திலுன்னைப் பலிகொடுக்காவிடி னின்னமோர் ஜென்மமெடுத்துப் பலியாகவேண்டிய தாய் கோடி மதிலுலேயே நீ எனக்குப் பலியாகுப் வினைக்கோபஞ்செய்பாதேயென் நுரைத்து மறைந் தெ தாவுருவாய் நின்றருடனே.

அம்மூப்புரினலோன் ஆலயத்திலிருந்து வெளி ப்பட்டு அரசனமைச்சனோகோக்கி நீங்களிருவரும் எ னலத்திலென்னை வெட்டுகிறேனென்று வாக்கைக்கொ டுத்தால் உன்னிஷடத்தைக் குட்படுகிறேனென அமை ச்சனோகோக்கி ஓ-ம்வாமி-அருணபிரண்டி மரசனுமமை ச்சனுமானதும்-அவைக்னை வெட்டினவை வர்தனரூப்ப தேர்த்தும் ஏழுவயதினிருந் தெழுபதுவயதுமட்டும் பூசித்தும் -எகொலேபாதகம்விடாம லவ்வாட்டின் பிரப் பான கம்மிருவராற் பலிக்குட்படும்படியாய் கோரிட் டதேஷத்தியுள்ள மறையோனே மாரனஞ்செய்யும் பாவம் நம்மை எக்கதிதேர் கொண்டுபோய்விடோமோ எ ர்குவரமும் வேண்டாம் வாழ்வும்வேண்டாமென் னுரை ப்பதைக்கேட்ட.

அதிபன் - நம்மாவிம்மறையோன் மரணமிப்போ காதாம வினியோர் காலத்தி லாவரனுதலால் துணிந்து வெட்டலே நலம் பின்பில்வேதியன் நம்மைக்கொல வாமற்செய்துக்கொன்று முபாய முறைகின்றேனென ன் நமைச்சனைச் சம்மதிக்கச்செல்ல - வேதபாசகனே

இருவரு மோர்வெட்டாய்வெட்டிக் காளியைதுதிக் தார்க ளுடனே!

திருசூலி-சேகன்னமாகி - என்னவரம் வேண்டுங் கேளுங்கொளை னுகளில அண்ணல் எனக்கிவ்வுக்தலை னீயெழுப்பவரந்தாரும் - என்மந்திரிக் கிஷடகாரியார் த்தத்தைத் தாருமென்று பணிபவே அதிபனுடையபுத் திலையக் குறித் தம்மாதன்கி மிகவுந் சக்தோஷமுற்று இரண்டு வரமுக்குத்தே னினியோர் வரங்கேளென.

தூபாலன்வணங்கி ஓ அம்மனி-எங்கள்மூவர்க்கும் மோட்சபாக்கியம தொடுப்பாயென, அக்குங்காளி அப் படியேகொடுத்தே னின்னுடை னிம்மக்கிரதத்தைத் தியா னஞ்செய்துகொண்டி வாருங்களென்றோர் மந்திரத் தையுபதேசித்து-மறையோனையுமெழுப்பி-மறைந்தாள், பின்பம்மூவரும் களிக்கடலிலமிழ்த்து-தமதகரையடை க்து - தம்பட்டணத்தில் மாராவது ஜீவஹிம்னைசெய் லார்களாகி லவர்களைக் காணிக்குப் பலியிலேனென்று பதையரைவித்து ஜீவகாருண்ய விரதத்தைக்கைக்கொ ண்டு மூவரு மொதிருக் திறுதியில் - மோட்சபிட்டை பகடேதார்களாதலால் ஜீவகாருண்யமே மேலானவிரத மென்றுரைக்கத்தரும்-அன்றி ஜடபாதர் ஜீவகாருண்ய த்தாலேயே பிரமவாக்கத்தை யடைக்தாரெனத் தமால் ஆதெப்படிசொல்வாயப்பாவென கபீர் - சடபாதர்கர தையைச்சொல்லத் தொடங்கினர்.

பாடல்.

முன்னமோர் காலத்தன்னில்
முனிவுசெய்ன்டை யோதிய
மன்னவன் சினைதனாகு
மாசட பாதன்றன்னேத்
தன்னகலியான் மேன்மேற்
நயனிசாதடிக்கும் போழ்தில்
தன்னையுந் தன்வர்தன்னேத்
தாசித்தோ னுலகிலே ... ந

சடபாதனெனுக் நூயோன்
நண்டனை சுமக்துகொண்டே
அடிபல மிரவும்பட்டே
யங்குமேலாகைவிட்டே
முடியுடைமன்னன்மீது
முனிவிலாதுறவிடோம்
மடியுமாயிடனென்செய்வே
னென்றவன்மயங்கினுன் ... உ

மயங்கியோர்ஜலனை
மாழ்குறுதிருக்கவெண்ணித்
தயங்கியபுழுங்கியக்கச்
சற்குணனுற்றுனி
முயங்கியாசடித்தபோழ்தும்
முடியினையிக்கிபோதும
யெய்கொடச்செவியினை
காணினல்செய்வனன்டோ ... ட

தன்னுயிர்போலேயிர்ச்
சகத்தனிலிருக்குவெல்லா
மன்னுயிர்தன்னேநோக்கி
மாதவமுபல்வதன்றி
இன்னசீபெனதாகத்தி
விக்சனைத்தசையுமாவி
தன்னோய்த்தென்பெறற்கென்
றருட்சடபரதன்சொன்னன் ... ள

சொன்னபினருளிலாத்திச்
தோன்றமச்சமாகித்
தன்னேயாய்ந்தறிவையற்ற
சாத்தனென்றவினேதி
என்னேர்முனியாவண்ண
மெனக்கொருவாபேதத்தன்
பொன்னருட்பாதம்போற்றும்
போதமியவனேதானோன் ... ஞ

வம்பையிக்கொலோபாத்தாய
வானவானுலும்மிவ
வம்பவிதன்னின்மாள்வா
சாதலாலருன்னைக்கொண்டு
தம்பிக்கொலையென்னுக்
கவிர்த்திடென்றுவரத்தைத்தன்னே
கம்பனேபோல்கொல்வோர்
சகத்திலமிழ்வதென்றுன் ... ரு

தன்னேச்சிற்றுறவிதின்டன்
சக்கனமகனேக்கொலவார்
தன்னகொர்தைப்போற்
சகலமுகொருமெனறே
உன்னியேகோக்மாட்டா
ருலகத்தின்பாச்சார்தோ
என்னவாரடைவார்முத்தி
யிறைவனேசொல்லக்கேளை ... எ

சிவகாருண்யமின்றிச்
சிவனேவணங்குபேர்கள்
பாவிகளுக்குமதமில்லை
பரத்துவமடைதலில்லை
சிவனேயனைத்தையுமோதின்
நேசத்தைக்காதலாலே
அவனொன்றளவேதோன்றி
வாக்கையாலென்றுரைத்தே அ

நிமிஷநேயகற்பித்தன்னைத்
தெளிவித்தும்போவென்றோத
நிமிச்சர்வாத்தியென்னு
நீரூப - ரூற்சுகவப்பின்னா
அனைத்துளவுனத்தனை
வருட்சடபாதன்பிர்ம
கம்மைவிடவேறேவென்னு
நாட்டத்திலிருந்தான்றானே ஆ

ஞான்வர்தன்னிற்சென்று
மறையன்றண்டிலைசமந்தும்
சூரருண்மையில்லாமன்னன்
கதையிறுத்புடைக்கொந்தும்
காருணயத்தனேவிடாமற்
காத்தனனதனுளீவீர்
காருண்யத்தன்னேக்கொண்டே
கதிபெறவேண்டுமென்றான் கக

அன்றுலையறுத்தான்று
னேக்தனன்பலகாண்முன்னே
பயன்றவம்வாதென்னேப்
பதங்கிருத்தம்பாற்கொன்று
கயத்தருமிசாமர்தன்னே
கன்கதாமறுஜென்மத்தில்
ஜெயமுளவேடனுகிக்
கிருஷ்ணனேக்செகுத்திட்டானே கஉ

குருபத்தன்றனேயபோத்தி
மன்னவன்செகுத்ததாலே
அறியவெண்மைத்தாமைத்தா
வென்றருளுயிரிறந்தான்
அனைமாப்புனருத்பவ
வமுதந்திருனியைக்கொன்றே
உரியகல்லுயிரிழத்தா
னுத்தமப்பரண்டோரான் கஉ

சிவகாருண்யமின்றிச்
சிறவயதினிற்செய்தினம
மேனியாண்டவ்யர்பொல்ல
வேதனேக்கழுவிலுற்றார்
பூவுரவினிற்றவஞ்செய்
புனிதரைக்கொன்றதாலே
ஆவினிங்டெவாதபி
யகத்தியற்றுணவாருனே கக

சிவகாருண்யமில்லார்
செயுத்தவமவமாய்ப்போகும்
சிவகாருண்யமில்லார்
செயுமறம்மறமதாகும
சிவகாருண்யமில்லார்
சேருவர்நாசம்
சிவகாருண்யமில்லார்
நிலைசெய்திருதாமே கஎ

சிவாருண்யமில்லாச்
ஜென்மமேமிருகஜென்மம்
சிவகாருண்யமிலலாத்
நியசேபினியாற்சூழ்வ
சிவகாருண்யமுள்ளோர்
தமைத்தொழுஞ்சென்மாவும்
சிவகாருண்யமுள்ளோர்
சேருவர்மோக்கத்தானே கஏ

சிவகாருண்யமுள்ளோர்
செய்வதென் றபஞ்ஜபங்கள்
சிவகாருண்யமுள்ளோர்
செய்வதென்றியானத்தானஞ்
சிவகாருண்யமுள்ளோர்
செய்வதென்யாகம்யோகம
சிவகாருண்யமுண்டேம்
சிற்சுகமடையலாமே கஙு

ஆவினையேத்தினுலென்
ஞநித்தன்மயம்மானுலென்
சேவைசெய்தின்புற்றுலென்
திருக்குவாம்வீழிபெற்றுலென்
ஓவியம்போனுற்றுலென்
னுத்தமோத்தமனுனுலென்
சிவகாருண்யமின்றேற்
நீயனென்னுரைக்கலாமே கச

ஆவினையக்கொன்றுற்றோர்க
ளாக்கையைக்காத்தலாலே
ஆவினிங்கிம்பேதமற்ற
வல்லற்றிக்கின்பிவரோ
ஆவினிங்டிலுக்நிப
வாழ்வுபுரிந்தினுன்கொன்மா
பாவியென்றேபர்வேண்டாம்
படிதனின்முடிவிதாமே. கஅ

என்றிவ்வனமுறைக்கும்-ஜீவகாருண்ய வார்த்தையே கனைக்கேட்ட தமா வானைச்சாகாத்தி லழுந்தினவனுக் கபீரைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டென்னையனே உன் மதுரமொழிகளைக்கேட்டு டின்படையாதவர்களு முண்டோ வெனதக்கணம் - ஸ்ரீயாள்முதல்வனவரு டன் தன் வீட்டையடைத்து - சிவகாருண்யவிரதத் தன் னுயிரைப்போல் காத்துப் பகவஸ்மரணையாற் காலங்க ழிக்க தொடங்கினுர்கள்,

கபீருக்கோ-கபீரகவின்ற மொழிகளெல்லாம் முத் தமழாகவே யிருக்கின்றதென்னுள் ஜீவஹிம்ஸை செய் வதற் கிடைத்திருக்கர்கள் கேட்டிருக்களோவித்தர்களே கபீருரைத்த ஜீவகாருண்யமொழிகளைக் கேட்பவர்க் கிம்ஸைசெய்யும்படியான மனம்வருமோ வாது வரு மாயின் நீயிங்கிருவாவார்களே யென காபாலிதித்தரு ரைத்துப் பின்னுஞ்சொல்லத் தொடங்கினர்,

கஉ - வது தன்மனைவியை
வர்த்தகனுக்களித்த
அத்தியாயம்

இப்பால் கபீர் - லெகாலில் தர்மவிஷயத்தில்தன் தன்தைசம்பாதித்து வைத்திருந்த ஸ்ரீயையெல்லாம் தானஞ்செய்து - நெய்யுந்தொழிலாற் வேனம்செய்தும் கொண்டிருக்கிறகாலத்தில்-ஒருநாள் வண்டிமும் விலே போகாமல் - புதிப்புக்கு மென்றுமில்லாமல் - காலிரி விருந்த - மனைவியம்மாவிருக்கும்போது,

பகவான் - கபீரைச்சோதிக்கவெண்ணி அரசர னுக்காவிக் கபீர் வீட்டைவடைந்து - ஒருண்ணியவா னே - இன்னமைத்தியகம் - ஸ்ரீயோதமாளமுதற் கொண்டு - எங்களுக்கெல்லும் அன்னம் அகப்படாக் குறையால்-பலவிடங்களிற்றிரிந்து - பிசவும் வோக்க கருமத்திற்கிறந்த பிறப்பு நீசனைக்கேள்விப்பட்டும் பிட மைடைதோம் ஒ-நீதானே இட்சணம் - பட்சத்துடன் எங்கள் குடிலைகளிற் பட்சணமிலையா வெனத்து திக்குபோது.

கபீர் - தன்னுவலை விளித்து - ஒ என்னுயிர்த் தனையோ-தாய் தன்னதயர் பட்டினியால் வாட்டமடை திருப்பதற் - காயாச மேவிட்டிருக்கும் உம்மால்-ஏனை சகாதக்கன் வந்தனக்கேட்கின்றீர்களே - இல்லையென் போற் கிலீலை எல்லைதாண்டிய தர்மமல்ல வே இதற்கும் பரத்துக்கினைத் தர்மசாஸ்திரம் மு லைநிதினைதிதே - ஒ-மாதரசே இச்சாதகனின் குட் பொலுத நீக்குவதற் கேதேனும் பொருளிருந்தால்-விப் ரனையழைத்து - அடியார்களுக் கன்னம்படைப்பா யென.

சுக்தரா -ஒ-சுவாமி உம்மைபதியாமனும் ஒருவன் னுவை காணுளித்துவைத்திருக்கின்றேனு இல்லையே இவ்வீட்டைவிற்றுத் தொண்டர்களுக்குத் தொழும்பு செய்யலாமென்றுலும் - ஒருவரும் கடமானமை விருக் கின்றதே - மனிலியத்தைக் கொடுப்போமென்றுல-கு நூலன்றி மற்றதெல்லாம் விற்பனைப்பிரித்திவிட்டோ மே மாண்டியக்குழாவைக் கொண்டுபோய்விற்றுல இ ந்தனை சாதுக்களுக்குத் தேவையானபதார்த்தங்களை ப்படமாட்டாதே - என்னும் பதிவிரதாத்தையுனரா ந்து முடிவில-ஒ-ஏன் பிராணவல்லபா அடியாள் கவல த்திறுவுக்குப் போருப்போதும் வரும்போதும்-ஒர்வர் த்தன் என்மேற் நிரியகல்லியெனிலுதன்றி - ஒ-பெண் ணே-நீயென்னிடமேர் தான்வருவையாயில் தேவையா ன நிரவியமகப்படுமே-சாதுக்கள்குறையும் தங்கள்பிரா குமும் நீங்கும் - மனிலியை விற்பது மானபங்கமெ னக் கருதவேண்டாம்-கவனண்டியனியாண்டு-அரிச்சந் திரமகாராஜன் தருமார்த்தமாய்த் - தன் காயினையும் தன்முனையையும் விற்றுப் புலையனுக்கடிமையாயிரு நூலைப் புராணங்களில் முறைமிலென நீரறியாததல் லவென்றுரைக்க.

அதுகேட்டு - கபீர் சங்தோஷாகாரத்தித் பதி தவராய்த்-தன்கார்த்தையைப் பதர மாதினைஞ்செய னு - அன்புடன் முத்தமிட்டு ஒ என் தலைவிக்கே-சோ திலைமதியே - திலாலமுதே - குணபூஷணமே-மல்

மாமனிடம் - சுத்தமே - சொற்தேம்-ஈ-லை உத்தம பதினொராதலால்-இத்தருணந்திற் பரிசுத்தமொழியை ப்புகன்ற என்னைக்காத்தாய்-அடிபார்ள் பிணைத்தீர்த்தாய் - வாழ்வைக்குத தருணபாரு - மனோமணிருக்கு மகிமை சற்பனிருட்சங்களடர்த்தி காசமி எனக்சொல லப்பெம் - அருத்தநித்தினோபமே - திருந்திய தேயோ டெ நினைக்கருந்தினேவிபாதிருக்க எனக்கோர் குறை வருண்டாருமோ ஓ மதிமிர்ந்த புனிதவதியே இக்க னம்-அவர்த்தனேக்காட்டி என் மியருவதைதையோ ட்டிப் பக்கர்சோப்பாராட்டி - விருத்தாப்பிய தாய்தக் ரையரைச் சோட்டி - இன்றிதருமத்தை மிகோட்டு வைக்கச் சிதிரம புறப்பிரெனறவதைக்கும்-கனவிலே ர்ந்திந்து-பலதரச்தாற்று - விபரபரியைக் காவ்மிலி இறைய வருமென்றவழைத்தக்கொண்டுபோய்த் தன் மேன்காதலரிருக்கும் வர்தகனைக்-கட்டிக்கொட்டிமுன் கபிர் - அய் வணிகன்பாற்சென்று - ஓ - நலவரே ன்னவரே - இவனொர் மகியாளாகும் - தாய்களிலை வணிதையின்மேற் கொண்டிருக்கு மயா நீங்க - உமக் கெருவர்கொர்க்கிறேன் - பதில் சதபுருஷர்கள் புகிக் கந்தருந்த தவசங்களளிதது-என்னைக் காப்பாற்றுமை யா வெனதறிக்க.

வர்த்தகன் - காமத்தக்குக் கண்ணில்லை-காமிகு முறையில்லையென்னும் பழமொழிப்படி காமாக்காரத் தால் - சுத்தர-தன்னருமை பிற்பதைக்கன்றி - அடன் சாகிராக்கொண்டி - குமடிப்போனசெய்யம் குற கிலேக்காற்போலவும் - மார்க்கத்திம்மணிக்கல்லிடை த்தாற்போலவும் - பூரித்தக் கபிலரோசனி ஓ - கபிர் நாமபேருக்கள - இருநாறபெருக்கலிப்போன - இப் பெண்ணை வெள்ளிமொருதாகு வலிதாதிருக்கக்கு னாகூவாவெனறதுதித்தான்.

கபிர் - நருகாமேனினுதிராதிரிக்கெல்லாம்லை த்திருந்து - மறுகாளுப்பா மிதாத்தியமென வம்பு மேனமுரைத்து-முறு சாதிக்குரைந்து கேலைபாவ நாத்தங்களைக் கெலம்பியோய் - மன்னியைத் தரி நமைப் பாருசெய்புபடியாக்கிலுற சாதிகளின பலாயபடைதத்தாய்க்கதையாரோ?-ஓ-பாதா தியென - சாதிகருந் சொன்னருசெய்யவேனமுபன் எனை கேவுக்கி சாமாருகள் ஓர் கனத்தில் வரு திதினைமறைத்த தன்மையானோ - கனமுள் பிள் ளாத்திக்கொண்டுசென்று - அமைதுபாய்ந்தோதி தாயை வர்தகன் பிடைபோய்மருளினை.

வர்த்தகன் - தன் பள்ளியறையை கன்றுப் இக் காரிக்கச்செய்து - தானும் குடாராயன அலங்கரி தமுச்சார்ந்த சல்லாதனமேப் பூரிக்கொண்டி - சுத்தர னாயோதுவரானோவெனக் கபிருக்குப் பருவத் தில் கபிரு-சாதோஷித்தனும் அங்கடைக்கள் அவ னையும் கத்தாலையுங்கண்ட வணிகன் சதிகாலத்தித் ருக்க தாருமொனறைத்துக்கொண்டுபோய் பள்ளிய மையிற் பிவேதித்துக் கபிருக்கோர் மோனமாலையை விதாதிக்கவைத்தான்.

கபிர்-ஓ-புண்ணியவானே - சுத சாதுக்குறுத்தன் மனிதத்த உமது முயற்சியை - ராமொர்வாத்தில் நீர் கப்பொறிதேறேவென்றே சாட்டித்துவிரநதுமே ஏக் தீதனித்து மனக்கோட்ட மடையைச்செய்புமல் உமது மர்நுபிக்டத்தை முடிதது நாமவேர்டையை ஸிர்த்திசெய்துகொள்ளுமையாவெனப் பகர்ந்ததும் விடமவிடி கோர்முயோச வேணைவேனன்றி தன முயலையை வினித்த - ஓ மாயாதே-என்றிராத்திரி-இவ ரிருட்டத்துக்கோர் கஷ்டம்யாமலடைத்துகொள்வோம் நுரைத்தத் தன வீட்டைவடைத்த சாதகருக்குத் சேவையுதலானதும் செய்துக்கொண்டிருந்தார.

வர்ததகனெ முடவன் கொம்புதேனுக் காலைப் பட்டாற்போலவும்-கோபிசொர்ததை வாஞ்சித்தற் போலவும் - விபசரி பாபதத்தைக்கோரியவப்போ லவும் - திரோபதையைபிசித்த கீசகர்போலவும், கலாவர்தியைச்சித்த - பொதகர்ப்போலவும-புரு வச்சுவர்த்தினின் கர்தனையாச்சித்த ஓ வர்ததக னப்போலவும் கபிர் மகிமையின்மேல்மோகங்கொண்டி ஓ-வெண்ணெ-என்றிரு கண்ணை - அப்புன மாலை நிலபத்தைத் தேனை பஞ்சுபோன்ற பாதங்களோ என நிதினைரும் பற்சினமேல்வித்திருப்பாபாக-எனா ர்ந்த காதலுகதையைத் திப்பாபாவென்றுரைத்தக் கொண்டே அவ்வரையின கமலமுடிவு.

உடனே-பகவான் அவ்வர் தொத்தவாலிலைத் தடவ் வந்து அடா துலாவாதா - அதிகிலாவரும் ம-கதையைதிறடாபாவதிரி கமலஞ்செய்யுக் திருடா வெனற தக்பாபடத்தை எட்டிபுரைத்து-அதட்டினார்.

வணிகன்-சுத்தராலைக் கட்டிலினிற் ஒளித்தக் கொன்னென்றமரைத்துப் பயங்காத்துடன் அவனைத் திறந்த பறம்போது தொத்தவாலிகாலுடம் த வலைமுடிக் கபிர் பகவானிடமுறிவ் சென்றான்.

பகவான் முன்போலவே அதட்டினர்-பின்னுமவ் வணிப வச்சமுற்றவனும் வெளிப்பட்டுச் சுற்றப்பக் கங்களிலும் பார்த்தும பின்னு முட்போயடங்காக் காம விகாரத்தா லப்பத்தினியை ஆவிதனஞ்செய்யப்பெ னன்.

பகவான் தொத்தவாருவுடன் அப்புதவு உடை பிரப்படியாபுதைத்துத்தன்பிரத்தங்களிமம் குறிக்கத் தேறதள்ளி மிதித்து - அடா பஞ்சமா பாதக எமகா தகா-கதருருவின் மனவிபும்-சாதுவர்மனேவியும் தன தாயல்லவோ இவ்வுத்தினையைக் காமவிகாரத்தோடுப் பார்த்த உன்னீரண்டுகண்களையும் பிடுங்கியெறிவென் ஆங்கனஞ்செய்ய வெற்றனித்த காக்கனைத்துண்டுப் பின - இப்போதே உன்சிரத்தைத்துண்டுப்போன்-பெல் னேயென்றமைத்த - வாளைபபோலத்து மணிக்குடை டுதே - எமனோகத்தும் வழுப்புலேனை மாறமாத் யதித்து - முறுங்கையாவிதத்து - முச்சுசையாய்முச் செய்து - சுருசாவின் சுத்தைதப்பிழத் திருடதுக்கொ ண்டுபோய்க் கபிரிடத்திலுள்ளனவி மயமாய் மனைத் து காம்புமைழுப் வைத்துடக்கச்செய்தார்,

சுத்தரா-ஓ-பெரு அர்த்தமனித்த வர்த்தகன் சிலி மயமா வடிபட்டானே மானவிகேடானை-பழிக்த தெரிட்டதே - என்னவெல்லாம்பிந்துறப்பேன்-எனக் திலெப்படி தெரிவிப்பேன் எனறு அச்சத்தால் சற்ற சோர்ந்திருந்து ஒன்றும் தோன்றுதவாக புள்ளடி முற் பட்டவன்று பிரவேதித்தான்.

சுத்தரைருக்கும் பணிவிடை செய்துகொண்டி ரு ந்தும்-கபிர் தன்னுடையகணவி பெருங்கோபங்கொண் டெவெளியேறத்தவர்க மிகவும்கொக்கு ஏடபோய் ஆறின்வர்த்தோதம் வாத்தகன் மோசஞ்செய் தென னிடமேன்வதாய் எனைத்தினிட் சுத்தாய் ஓ-ஓ-என் வார்தைத்தெதாயே ஞாபதைத்தொத்தாயே பதி வினாதத்தன்னையழித்தாபோ-தபிரியத்தை னெல னோவதிதாபோ வெனொனாதச்செய்துவந்த சோனையர் தெதிராயே-பதிவாபாதகனருக்கு விரோனமுறன் ம - வர்கை மறந்துமபோய் சோர். போகுஞ் சா தேனே - வாகைக்காப்பாற்றும் விதிசம் - புரிசாத் தினை வெருங்கப்பாடதே தன்மனைவியைவெட்டி மனைக்கிட்டானை-பழிக்த னன்றான், தாரதறன் - சுன்னரும்-தன்பிரானனை மிதாதார்கள, பாபமென் பன்மாரனை தாத்த வோட் டமெடித்தான், ஆர்ன அதுவுனருடன் பொய்பு நிதான், வாக்கைக் காபபாற்றுதினை விதிபோல் லவோ பாஞ்சாலன் சுதிண்டான், அபாதகி எமகா தகி-என்வார்தைகை விதாதவி - பாதத்துக் காளாவிலக் துவிட்டாயே-கீரெட்டியே எனப் பற்பல வார்தைகை ளாடி கிதிக்கும்போது.

சுத்தரா காலனைருளில் பயங்கி-ஓ - ஸ்வாமி சதபுதநிருக்கு மாபாசாக்கனேதெய்வம்-சதியெனு க்காரியனே தெய்வம் - ரோருனுக்கு நிநியேதெய்வம பதிவிரதைகளுக்குப் பதியெதெய்வம் - கற்புள்ளவுக் குத் தக்கதாய்வாக்கே வேதம்-மாறுக்குனுக்குருது வாக்கேவேதம் - இறைவனுக்குரியாசுபமேமோகம் பதிவிரதைகருக்கும் பக்தைகளுக்கேவேதம்-எனத் தெரிந் திருந்தாய - ஓம்முடையவாக்கை மாணவர்தாலும் மறப்போது தாய்களெனனை வாத்தகன்விட்டில் விட்டு வர்த உனவிர்த இல்லர் சொத்தால் வர்ததபோய மதது மூர்ச்சையிழந்திச்சு-எனவெப் பாபவெனறி முத்தகென்ன டுவிடடிடுப் போய்விட்டான் கம் முடைய விரத்தைத்தெதிர்த உட்பட்டா னின்னர்த் துக்கு காரணஞ்செய்யப்பெனறு முறைபிட்டு-ஓ வெனக்கூயி யழுதான்.

அப்பழுதா லொலசையக்கேட்ட சாதகருந் தாய்களையுங்கிட்டு-ஓடோடிபுந்து எனனுதல சேர்ட்டானைகேட்க,

கபிர் அடுகொக்குரோதக்கொண்டி - ஓபெரிய கண்டத்தைக் கைதவெனறிக்கொண்டு-என்னாயினை யெனறுவனுக்கும் பிபத்துடன் கூட்டிக்கொதெதாய் திதது தொத்தவாய் புகிக்குமபடியான காரணமெ ன்ன இக்கணமே - அவனிக்கொல்லாமல சத்தம்பொ ர்க்காமட்டோனைத மன்னாயின யழைத்துக்கொண் டோர்னைத்திச்சென்று தொத்தவர்கீட்டினை கதனை த்துபாயழத்துடனதை அடா துர்மார்க்கனெதத்தவ பிலை காவெண்ணெயட்டுலை வர்தகனுக்குக் கட்டி ந்தொதொத்-பிபாடா மறுதிரவன்-வணிகனபாதத்தி ல அழுதிறவன் பிசாம வெளிதிதுபுறப்பி இவ்வை பிடாம்-உன்னையும்-உன் கனதிர புதிர மிதிபோ னையுதிதவுபாதினைக்க ஒருவனதத்தில்லென்ற-என பாபிபமனைக் காப்பிடுவேன் எமதோரனோ பாட்டுவெனனை நிறைவேறுவதில் எனறுமனைத் தட்டியபோது.

அப்பொதைமைக் தொத்தவாலிலைத்தெதிலை முத்-அவர் சேவடியிலிருந்து-ஓடோடிவரைனை-அதி

தனைசரணம்-ஒப்பிலா ஞான சுகமாசரணம்-செப்பு தற்கரிய செல்வனைசரணம்-இப்புவிபோக சேத்து லோசரணம்-அற்புதசரணம்-அறியாத சரணம்-விற் பனமெய்ச்சுவ மிலாவே சரண்-தபதிதஞ்செய்யாத தம்பியே நீயே - விப்பதுலவே பிரானைசரணம் சரணமெனத்துதிக்க ஓமாதவிசே-சரணுருசேதியும் மீயேனே சன்னசாயமும் - யார்செய்தார் குறைகள் என்னபோன் மீளுச் சமிக்கவந்தீர் - துன்பதத்திரை லறு-சேவகருடன்புறப்பட்டு-வர்த்தன்னிட்டையடை த்து - மூச்சுசையர்வித்துவிடகது வர்த்தனருக்குப சாமைசெய்தெழுப்பி-என்னசாமனமென்றுகேட்க.

வாயில்-தொத்தலாகக் கண்டவுடன்-இவ்விட என்று மறுமெழி-என்னேக்கொல்லப் பின்னும் வந்தாய வெனம் கூவிப் பலபக்கங்களிற்றுவி - மூச்சையடை யவே.

கபீர்-மூக்கிலிருந்துசோதாயி-குத்திரெடுபதைத்தா ட்டி. ஐயாகொத்தவாலே-நீயேயிக்காரியஞ்செய்தாயித நின்விழிவருவும் சாட்சி-இதோ - இத்தண்டத்தாலும் மண்டை நெறப் புடைத்திறன் பாசனைத் தடவ ஒங்கவே.

ஸ்ரிமக்காராயணனைக்கண்ட கபீர்-மலையிலிருந்த த டியையிறங்குமிடம் பலதாந்கும்ந்த - பதங்களிற் முழ்ந்த-ஓ-அனுதாட்சை-அகிலாண்டகோடி பிரமாண் டநாயக-ஸ்ரிரமா-பரந்தாமா சகலந்திகாமா ஓ - பர வான்-ஓ-தெய்வமே - அடியேனுக்காகக் கொத்தவால் வேஷமுற்தரித்திரோ-வர்த்தகன்மே லாப்பரிதாபிரோ வர்த்தக முமதாசர்களாலடிபட என்னபாவியஞ் செ ர்தானே, ஏதுதிருவுளச்சியர்தானே அடியேனே வோடி மடிக்கனகாலு னக்குற்ற குறைகளெல்லாம் கீழ் வெனக்குவிட்ட கிங்கரமோயாவ ருக்கவாக்காலுதிபுத் தரித்தப்போமா சுக்தாசாவ க்காக்வர்தாமோதரிதாண சேவை தர்தாமோ-வெனப் பதங்களிற் பணிந்தபடி பலபலகிங்களாகத் தோத்தி ரஞ்செய்யும்போது.

பகவான்-ஓ-கபீர்-உலகில்-தன் வ்திரியை வொரு வன் கெடுவொறுது லஞ்சங்கொலைத் தூண்டுவார்கள் கொன்றுவிடுவோ அப்படியிருந்த - நீரிப்படிசெய்யலாமா உமக்கு மானமிலையோ-சனமிலையோ நீர் புருஷனல்ல வா விரித்துச்சொல்லவா தர்மார்த்தமாய்த் தன் வ்திரி யைப் பலவந்தமாக் கூட்டிக்கொடுக்கலாமா புருஷனுக் குள்ள அபிமானத்தை விடுக்கலாமா பதிவிரதையைக் கெடுக்கலாமா அபிரந்தியபடுக்கலாமா இப்படிப மனிவதும் ரஜாவதும் பிறருக்குத் தன்னுடியர்க ளைக்கொடுக்கிலையவெனச்-சாஸ்திரஞ்செய்யிரோ அவர் கள் ஒருவர் வாஞ்சித்தவண்ணமலைக்கலாகாதெனக்கொ தது விட்டார்க ளப்படி செய்ததும் அவர்களுக் குற்ற ஞானப் பயித்தியமாகும்-நீர் ஒருவர் கேட் காமலிருக்க-பலவர்தமாகக் கூட்டிக்கொடுத்தீர் ராண த்தைவிடுத்தீர்-சொற்பமான தானியதவசங்களுக்காகத் காரத்தைக்காகத்தவர்களுமுண்டா அடியார்களுக் கானமிட ஆருத்தமிக்கினவான அிலவலை மனத்து னிற்று-பிறருக்களிக்கலாமா இப்படி. இவ்வுலகில் உடல் இருக்குமவெனப் பற்பலவார்த்தைகளாடும்போது.

கபீர் - பகவானே சோதி-ஓ பரதமலை - என் மானம்-உன்மானம்-சான்-நீ-எனதுதை என்னும் விக ற்பங்களேயெல்லாம் - உமது விலாசை மாயாசம்பர் தமல்லவோ வசாரிதுவாத்தர தும்மை வெல்லவோ பூதரிவ சேவைபெற்றவர்களுக்கு நானுற்சாகமுத தினமிற்திருக்குமகிம்சிபுள்ளவர்களைப் பெல்லாம மாவி னைமு மிருக்குமோ அர்ச்சனைக் குடன்பிறக் காவே பலாமருக்கும் தெரியாம லினங்கவைத்த னை மல்லவோ - அப்பர்த்தனே அவத்துடன் பூசிதட் கணஞ்சென்றகாலத்தில ஒரினாசில் விஸ்வமனிசா பத்தாற் கலக்முற்றிருக்கபத்தினாபோ பயனே வுல் லாசப்படுத்தின நீலமல்லியோ உதைபடசோடகத்தை விரிதுச்சொல்லவோ மர்மமறிக்தவர்களுக்கு மான மில்லை இச்சைதிறக்கவர்களுக் னெனில்லை வென்னும் பழமொழி யெப்படி பொய்யா இருக்கட்டும் சாதகருக் குதவியான-வர்த்தகனே விஜயவைத்தீர் - என்வாக் குத்தத்தை யென்னெத்தீர்-என்றபுனிய.

பகவான் ஓ கபீர்-சாதகருக்கன்மைமனித்த-நீ வர்த்தனை உமது மனிலியைத் தெலிவாதறு பட னே பன்பமா பெரிதுபோவதற்கோ வாயுபுனதோ உமக்குதவி செயதவறுயிர்-கீங்குகலதர்மமோ உமது மனிலியைவதித்துயிர்விடுதேமபரம்போதுஸ்த் தீவு-த்தது தர்மமோ உமக்குக் தெரியாத தர்மமேவெ வப்புல.

கபீர்-ஒன்வாமி அடியே விளக்குதொரித்தபின் வணிகன்மேற்குற்றமென்ன அவிறுனாமம் பீலத்கா ரம்செய்வலிலேயேயெனத் தெரும்ப், பகவான்-ஓ-அபி பத்தனே - அனுக்கு விருப்பமிருக்த காரணக்காலல் லவோ நீர்கொக்கேரிட்டது அன்றி எரிபு நெருப் பை விருப்பத்தடன் தொட்டால் - சுடாமலிருக்குமா நீரவனுக்குச் சொத்தமாகக் கொடுத்தாலும் - சொக்த வினக்கென்று முத்தமிடலாமா பல்லிரீவர் விசாரத் தடன தொடலாமாபல்லிரீசமானஞ்செய்தவர்களெல் லாம்-வாழ்விழுந்து தாழ்வடைத்தார்களோயன்றி மேன் மையடைத்ததுண்டா பலவர்தமாய்வணிகனும் ஸ்திரி பாத்தையென்றும் - அவன்முகம் பார்க்கவேகூடாதே ன்றும் - வேதமுறையிலேது பெய்யாபல்லிரீயை நிச்சிதமாத்திரத்தில் மிலப்பம்பாம்பிபோகும் சாப த்தைப்பெற்ற - ருஷ்சாஜனுடைய சரித்திரமறியாதவ ரோ பல்லிரீயனஞ்செய்தவன் இயாதத்தருஷ்சாத வினென்றும் பல்லிரீயனஞ் செய்பவன்-பாபிகளிற் றிறந்த கொடும்பாவியென்றும்-பாதாசகமனென் குடும் பம் பழாய்ப்போகுமென்றும்-பாதாசகமனுக்கு ந் ரவாறி சிரைமே பிரப்பிவாருமெல்லும் - பிறர்மனை யாசைப் புனர்த்தவனே பேடியாய்ப்பிறப்பானென்றும் பிறர் மனைவாளை விகாரமாய்ப் பர்த்தவனே கண்ணிழ ந்திறப்பானென்றும் - அபலான் மனமிலை ஆயிரம் னஞ்செய்தலோ - அதற்தார் சாஸ்திரமுபட்டி மடிவா னென்றும் - அயான் மனவிக் கர்த்தமிக்தவன் கற்பை யழிப்பவனே அதிமாய்ச் கொல்லுட்பட்டழிவானெ ன்றும் - பெரியோர்களாலுரைக்கப்பட்ட - வாக்கியங்க ளபத்தமோ ஒருவர்குமெப்பத்தைநிம்பாலக்கலுதச் செய்வது நீதியோ கற்பழித்தகாந்தை கர்த்தமென் பது பெய்யோ நீர் சாதுக்கள்வமனிக்குப் புனிதனு னீர்கள் வர்த்தக நுமது காயவியாபாரமோல் மோதித்து ர கத்துக் காரனுன் - பலவர்தமாய் வணிகனுர் தும்ம மனைவியைக் கொடுத்தவனே அர்தராத்ரஞ் காளாக்கு தல் கன்மையோவெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளக் கபீர் ஓ-என்னுடைவனே உமதுகர்மனா லடிப்பட்டவனு க்கும் கிரையத்துன்பமுண்டா அனேககாலம் தவஞ்செ ய்தீசர்களுக்கும் இடைத்தற்கரிதான உம்மைக் கண் ணுக்கணடவர்களுக்குமோர் முறையுண்டா ஓ-அச்ச தனே - உச்சிதனே - என்வாக்கை எவ்விதமும்தப்பா

பாற்றுவே னதற்கோர்மார்க்கமுதைக்கவேண்டுமென ப்பணிய.

பகவான்-ஓ - பாதவனே உனக்குச்சொற்பமான முத்திக்கன்தையை புவனுக்களித்து - விவரூடன்கூடி இனபநிருக்குமபடிக்கச்செய்வீர எவனில-உத்த மர்களோ பகைத்தவர்களும் - முத்தர்களாவரெனும் மொழிபதிபாதமேயென்றறைத்துமனத்துபேஷ

பின்பவர்த்தகன்-கபீர் திருவடிகளில் பணிந்த கயனங்கினாயணிர்து-ஓசன் சத்குருசாதனே மெய்ஞ ஞானபோதனே-உமதுமகிமையயறிபாமல் யானியற் றியகுற்றத்தைத்தற்றமாகக்கொன் டெண்னே யாட்கொள் ருணையாவெனத் துதித்துச் சந்தாவின் தாட்சையை களிற் சொலவ்டாய்மையாகத் தெண்டனிட்டு ஓ-என்னை யின்றதாயே - கின்போப்பாக்க கண்டனின்னம்தொடா மலிருக்கின்றனலே-ஓச்சரியும் உம்மையேபோலெவரத் தினிலிருப்பதிறுவேலலவோ கவரியினாமம் கட லூற கிற்கினறதே கணிதப்படி ஓரியனுறுதிப்பமனி ருன் - ஓ - என்னம்மனி உன் பெருமைக் காகாயத் தைவு மனங்கிப்போமோ தாத்திரியின் கனத்துக்கிணை யான - ஓ-வையாமுண்டிட ஸ்ரீமக் காராயனருடைய அரியசேவையை அலக்கையதிற் றருவித்த என்மா தாவே என்மேல் முனிவுகொள்ளாமலிட்டனமிடட்டி யுயெனத் தொழுதழுதபோது.

கத்தார - கருணைக்கண்களிளச் சாதித்து - பரமபக் தராக்கடவரெனவாழ்த்தித் - தன் கைவளிப்பர்த் தக் காய்களைச்சேர்த்து - ஓ - சுவாமி - மறுளைநாவ ர்த்த மனறுப்புடித்தாவென்னும் பதபிரின்படி - எமக்கு புதல்வனுகச்சாணமடைந்த இவ்வர்த்தகனே அன்புடன் கோதி - துன்பங்களிலிருந்தித்து வாத்தட்டோன்று ணமாவென்று வணங்க.

கபீர்-அய்யனீகள் காக்கினில் தாசவாக்கிபத் தைளழுதி கிருகமியாகக்கடவாயென் குரிவுதித்த மோக்ச வழிகளைக்கூறிம்-மார்க்கத்தைப் போதித்து பேரின்பவாரியில் முழ்கியிருக்கும்படியாய்செய்து ப ர்தபாசங்களைக்கொய்து - மகிழியுடன் விடைபடைட த்து - அந்து காசதரி முனிவர்களுடை வெழுத்த ருள் பிருக்கும் பகவான்களைப் பூஜைத்துகொண்டிரு ஆ-ஆ-இப்பேழ்தக்கு மாயமாய் மாறுத்து - அனே இந்து காசதரி முனிவர்களுடைபிறைத்த - சடகி தொகித்த கருனையேதோ காண்செய்த தயவினாலே

னக் குறித்தருளிக் கண்ணிரண்டினுக் கினிமையினேலே டோளத்தை யபிமதக்ரமமன்றத் தேற்றிசெய் புரியும் வேற்று.

பகவான் - கபிர் மஹாதத்திற்மேற் றன்னன்பைத் வருதற்காகி - ஒபமபாகவதனே நீ நில்லாகமத்தக் குறித்தனோனை - தர்மத்தைக்காப்பாற்றுகிறோ நின்னிலேபோலெனச் சொற்கிலேன்று. காலை யிந்தமூதி சுபர்க்குடன்வர் தும்மை - அன்னவ்கேட்டும் கண்ணி ணை அலகாதுக்களிக்குப்படியாச்செய்து - ஆனந்தம டைகிறன் - சுபாசுரருக் தேரோர்களத்தில் சாலோ கத்தைக்கொத்தபோலப்போதாகவனம் முகலா னபாவஞ் - செய்வோர்களுக்கு மும்மாலிக்கலத்தில் மாட்சிமைபான எள்காட்டிலைக்கொத்தகேரிட்டதெ ன்றமாத்தத்-தமாயும் விஜாபிலையும் சோத்தி-ஒ புனிதாகனே-இவி யிக்காட்டைவிட்டுக் காட்டையடை த்து தபத்தாலென்பதையை மனையுங்கொல்லுப்பி தத-மறைத்தருளினர்.

பின்பு தமஸ் - மாதாபிதாமறையோர் குறவோர் பந்தித்தர் பாப்பிரக்குரனிகளாகிய முத்தாமுதலா தேருடைய வாக்கிற்றெத்தது - குருவாக்கியம் குரு வாக்கிற்றெத்தது - தேவ வாக்கியமாதலால் - ஸ்ரீமந்த ராயணருடைய - வாக்கியத்தைக்கடத்தலரு முண்டோ வென்றன்புள்ள மகனே வாகியெத்து படிமீதிருந்தரிச் சொண்டுச் சில நியாயங்களைச்சொல்லத்தொடங்கினார் அது எதென்றால் சூனன்மகனே - ஸ்ரீமாரணமுகனே ஸ்ரீ பகவான் கமக் கடிக்கடி பிரசன்னமாகின்றாரென்கிற வைகளைக்கொள்ளவேண்டாம் தெய்வசாபாத்திலுல வது குருகாபாத்திமுலாவது போட்சமார்க்கத்தாலு மன்றி மற்றையோகம் த்யாகம்-தியானம்-தானம்-மோ னம்-ஞானம்-தபம்-ஜபம்-மந்திரியோத்தம் - முதலான வைகளால் தன்னையறியவு கூடாது ஆகியர்க்கருளை யன்றி ஞானதிருஷ்டியில் மனது காட்டாது-உபாயத்தா லாறெகாரியம் பாரக்கிறமத்தாலாயிதென்கிற கீயாயமு வக்குதெரிக்கதே - சிலர் நீர்மேல்குமிழிபான - இத் நேகத்தைக் கழுத்தியவண்ணையில் - பிரேதமாய்ப்பார் ப்பார்களில்லச் சாகாவண்ணையில் பார்க்கமாட்டார்க ள் எதெனுவென்றபோ மஸ்துத்தீர மாம்சக்திரமின் நிரித்த கரம்பென்பு தோல்மச்சையாயிருமேகோளே டுகுட்களுஞ்சேர்ந் தோருருவாயிருக்கும் இந்தத் தலைக்குறு காலென்கிறதுமிமானம்பூண்டி தன்னை மறந்திருக்கும் அவிவேகிகள் அஞ்ஞானந்தகாரத்துதை யிற் சிக்கி சகவிடாவிய இத்தனுவிற் சொல்லி யியாதிக ளால் முத்தி - அன்னப்பானுர்த்தக்காமல் சுத்தி எமதூதி ணைத்துள்புக்கிச் செய்கர்தன் முன்வெட்டி - அன்ன க்குருவினுல்மட்டித் - தசனேனுமேலேடுத்து உற்ப வித் தவனுதன் சேடித்து மாம்சாதென் வரை மனமெ ன்னும் மாயையும் வளர்ந்து பயவதிமுளித்துப் பால ப்பருவமித்து - காருகிக்கே போர்கொத்துல் மௌ மாதகசையைத்து விகோபடாரதென்னத் தொடித்து எல்லாளமெடித்துக் காகதையால் பகவான் ஸ்மரணை யைக்கெடித்து மாயாமம்சாபாரத்தை பெற்றுத்தன்னை மறக்குப்பிரக்ஞானத்தைதமித்து - விருதகரபியாம தித்துக் தாரபுத்ரமோகத்தைக்கொடுத்து சமனுக்குரிய சொத்தாகி மறுலோகத்துக்கு வித்தாகிநிற்பார்களை வர்களே - ஆரிலின்னமிருக்கமோட்சவாத்தை இப் போதே அபேட்சித்தல்-சபேட்சையுள்ளவென்று காட் டிப்பிரமாணத்தில்-கதொட்டுக்குப்போரும் காரத்தை என்னமாயத்தால்-கம்புறிரச்சோ அவனருகே வரு வப்பிரமாணம் - மாசாத்குணிகருக்குமறிப்பிரமாணம் முகுட்களுக்கு காட்டிபமாணம் - அப்பியோகிட்குக் கடினப்பிரமாணம் - தூருட்களுக்குமுச்சபிரமாண மாதலால் பகவான் ஓர முகூர்த்தத்துக்குள் மூப்பத்தா துதம் பிரசன்னமாகு லும் பேரதென்றேயிருக்கவே ண்டும்- மாயாவனை-கண்ணழலபோற் பிரியாதிருத் தவ்வொன் டெக்காரியத்தால் மகுஞ்னேக்மாவாரே நமது பிரபஞ்சாபரமத்தைகடக்கும் மார்க்கத்தைத தேயோனே வெல்கிற எண்ணந்தாற் சதிசேறுவத்தி போல சமைக்கலக்கி மோட்சமாராக்கத்தை விலக்கிச் சூழல்மாற்றி வைப்பட்டிறரும் சருகைபோல-ஜனன மரண தாக்கங்கள் விகல்பார்திதிப்படிக் திருக்குட்டி பாச வலைக்குரிய காரியங்களிச்சேர்ந்து வளித்திருந் தும்படியாய்ச் செய்கினறது அதுவே மாயாபூதமெ ன்கிறசொல்லப்படும்-அதில்-மூப்பு - தப்பிவராமலே தெய்வத்தினால் குருவே பெரியவனென்கிற சாஸ்திர சித்தாகத்தை கதியபேஷாம் பகவான் முனிவுபாரா சரியராத்மிக்கபோம்-குருசாபத்தை அரிவாற் தீர்ப் பதாகும் - குறிலும் காரியகாரணக்கினைகிற உப யமார்க்கதையைத் தெரிவிக்குமாரியர்களில் காரணகுரு வேகத்தனுகுர் - காரணக்குருவின் லட்சணை-கலட்ச னாலாவர்களுக்கே தெரிபுமெனப் பெரியோர்களுரை கின்றார்கள் - இதினால்ன்னவ்களிலதது தன்னேமறந்தி ருக்கும் காரணகுருவே பரப்பிரமமென்று செல்லத்த குமு - ஈமாத்குருசோதி பிதருதுசோதி தெய்வதசோதி வென்றுணாக்காமல்-குருத்ரோகியென்றேஉலகத்தில் மிகவும் வழங்குகிறவாசப்-தனுமனதனங்களேதத் தலை வாரிந்து - கிணையும்பிரிய மம் கட்டிக்காத்தல் - காத் சலவருதலானவைகளாற் தேகம்வேர்த்து - எப்போ தும் மஸ்தகத்தின்மே லன்தன்கரீச்சேர்த்தக்-குருநா மத்தை மீறுருத்திரத்திற்கோர்த்து-வாஞ்சனுவிஷயத் திற் பேசகும்மனதை அர்த்த-அர்ச்சகல்மனுக்கிர்விக ல்பறுயிர்காபாப்பிரமமாய்-மனதுத்தெட்டாமர்மமல் வாக்காலுரைக்காத தாமமாய்த் திரியாவங்களைத்செய் வா சீலர்க்மமாய் - ஆனத்தமாத்திரமாயிருக்கும் நிலை யைத்தெரிவித்த கிர்மலருருவுர்க்செய்வுள் கைபாறு மொறுவுன்தே ஆரியர் பணிவிடையெவிடப் பிரமித்த டையேனைதோ காவு-தப்பலென்னு முபவனிஷயான ந்தத்தக்காக சுக்கையைப்போலவும்-சுனங்கினப்போ லவும்-சதுரஞ்சிலைகள்-தேகசுகத்திலும்-ஜிதிரிகமே லேனதென்றதிக்கபடி மதுரைத்திலும் சிலைகமே யென்னையென் அனர்த்-கூடாதோ வெகளம் பிரமா னர்மே யன்றிவேறே பிரமாவத்தை யளிக்கும் ஆசாரியர்கா புறைக்களாகதோ - பாபக்கலெல்லாம் பதிர்ணமாய வெற்றபோகுசோ தேகளம் ஸ்மரனை தப்பும்பரப்தமல்லவோ இந்திரியசுகம் மயக்கமட்டு மல்லவோ மறுதகம் மதிமயட்டுக்குமல்லவோ சிலக கம் மரணமட்டுமல்லவோ மாபகாலத்தில் தேகசுகம் இந்திபசுகம்-மறுதகசுகளையும் வாஞ்சிக்காமல்-ஜீவ கத்தைத்தேடுதல்பெய்யோ கழுத்தியில் பிரமாண சுகமன்றி வேறுபொன்றுமுண்டோ - ஆக்குத்தையி ப்போதே தேடுதல் கன்றன்றே சாகல்பமோதப்பு விகல்பமே இறப்பு - என்னம்பாவ்னியம் சதியுமோ தேகமசச்தியுமென் றிருக்காவளைசிலை யிவ்வுலகில் காட்டத்தி லிருப்போர்களோ காட்டத்திற்சென்று ஏக கோடட்தி லிருப்போர்க் கெரியோர் வாட்டமுண்டோ வாங்தோல்டமும் மதேவேல்லையும் கிலிஜோர்களுக் கோசேஷ்டையிருக்குமோகாஷ்டமௌனத்தக்கப்ப ம்பட்டவர்கட்கன்றே கைலவது தெரிக்குமெனத் தித்திக்கு முத்தாருசொல்லும் கத்ரவ்யகாரனருகு உபதேசிகன்முர் அத்துவிரவண்முலைக் கைத்தலதெ ங்கிக்கனிபோற்காட்டுங் கருணேநிதி அலலவோ இந் கலைகளைசலறனிற்கும் சூட்டமார்க்கத்தால் - மேர ட்ச மடைவ்செய்பவ ரெப்போர்க்கொத்தவென்றும் என்னைக் காட்டிற்போர்த் தவற்செய்ப வுத்தரவளித் த இப்போர்கொத்தவரென் றவற்று கபிர் மின்மரை ச்சிற்கும் மகாவிஷ்ணுவைச் கட்டிக்காட்டினர்.

உடனே - கபிர் மிக்திரும்பி பகவான் பிதாச மேதருகவிருக்கண்டி - வுவக்தமிதான்டி - தக்தை யைப்பார்த்தகர்மகினச்சேர்த்தி ஓளனையனே-அ ன்னாமுட்டினையுனை-என்னேப்பிரிக்தபோல வெண் ணய்யொண்டிரோ-இப் பகவானியன்றி கமக்கும் பர கமும் பரமுத்தியுமளிப்பவரெருவருண்டோ இருகும் அங்கும்-எங்கும் தங்கியிருப்ப வரிக்கனைல்லவோ வென்னரைக்க,

தமஸ்-ஓ.என்னப்பனே - எக்குமிருப்பவரிப்பு கவுறுதலும்-இக லோகத்துக்கும் - பரலோகத்துக்கும் எல்லாவுபேதருவண்டோ .அப்படியே எனக்கும் என்ப திறும் பேதருவனடனிச்சகியிவாய் வாழ்ந்திருக்கை வாயென்றுளைவழ்ந்தி வேழ்த்துபோகையில்.

கபிர்-பிதாவுக்குத்தர்மே லெல்லாவு வாஞ்சை யிருக்கின்றதோ அல்லவுவருத்தனே தனக்குபிருக்கு ம்காரணத்தால் சதேலனைப் பேவதற்குக் கூடாமல் மனம் மகன் மன்மீது தறுகபரின்மீது பிரதிக்ஞை செய்தக்கொண்டோழும்போத - ஆகிசனம் செய்தக்கொண்டோழும்போத - சுட்தருளிபுக்கட ப்போ மக்கின்மே காதலென்னும் பழமொழிப்படி,

தமஸ் மகன்மீது தனக்குற்ற அன்பைப் பலரும் விபக்கண்ணிரானலம்பினர், அப்போதுஜிஞ்ஞாபி னைபர் சத்தர ஆலிங்கனஞ்செய்த - களடகாரனேப்பிரிக த களைபர்இலயப்போற்-புலமதினர் இப்படி கால்வரும் கலக்தமும்போது.

குரசமும் பிதாபிரப்படியு மவர்களுடன் காக்க ஞும் தொகுதமுடையவர்போல் கலக்து பகவான் கபி ரையும் தமஸையும் கட்டிக்கொண்டு மாலைப்பும் கத்த ரனையும் விஜுபபிலைபில் கட்டிக்கொண்டு ஓ வெ னம் கூக்குரலிடதுத் தொடங்கினர்கள்தாதிபிலை தான் சகலமு ஆசரவதுபோலக்தானிருக்கமாத்தி களெல்லாரும் கிடக்குமுடன்தபடி. வாசஞ்சிலுள்ள பகபட்சிகள் முதலனவெலகஞ்சு கண்ணீர்விட்டமு ஆக்கொண்டிருந்தால் இவர்களுடை தேற்றவரியார் இப் படி இரண்டுசொமபரியக்க மிருக்கும்போது.

ஸ்ரீ காவிலிவ்வரதர் பார்வதிமேதசாய்ச் கபிர் வீட்டையடைந்த பகவானையும் பார்க்க வினையும் கோக்கி ஓதிரிலோகரயகா தேவரிதேவா தெல்லதி ற்றெந்த தெய்தவியே பெருமையிற்றிதத பூமதேவி யே இதுவென்ன சபடாடகம் இதி வென்ன மாயம் அம்பெய்கையோ வென்பதைப்போல இவர்களுக்குள் மாயமோகத்தைக்கொடுத்துத் தாகதிலரயிந்த மற ச்செய்தருமன்றி ஈரு மோகமுள்ளவர் பிரமரூப இவ

காரியில் இருகாமலாய் அழுகுரலண்டாகின்றீர் இவ் பாலகரைப்போலின்றீர் உம்மை ரீமதர்த்திரே ராமாவன னென்றிதைத் தூதர்த்திரே ரீரே நமதூருக்குப் பிறர் திரே காரியில் அக்கமபாய் நின்றர்திரே இவ்விதமி லேசெயவது ரஸ்மேச்சுவர தேவர் நமால்மேச்சுவர கபீர்மெச்சுவர கொல்லும்பகவானே எனப்புலதரம்கே ட்டுப் பேசாத பிதாம்பரியைலெக்கிக் கபீர்தாசனேகேச் டி ஒ சீராளையிற் றிருத்திர்மனை மோகமில்லாவிலே யினே தக்ஷதயாளை சாதுக்களுக்கிருக்குலமா இப்படி யும் அக்ஷதைப்பெருக்லாமா உன்னுடன்பகவானும் வெருகோமா வழுதுகொண்டிருப்பின்றாரே அவனை யும் எண்ணையும் பார்க்லாலதோவெனறிருவாய்மலர் த்தருளினமாத்திரத்தில்.

கபீர் கண்ணேத்திரத்த ஆவிகளஞ்செயதிருக்த பிரியாதத்தையையும் அனுன்னதாகையும் காணுமல் முன்றாநோளுமல் ஒ ஒ தாய்த்தை சவகத்தை ச டையில யடைதரசென் றவனம்போது.

பகவான் ஒகபீர் உன் தாய்தந்தை சாவகத்தையை டையில்லை என்றுடைய வரனகத்தையடைத்தர்கள் காரேயன் தக்தையாரும் இல்லுமியோ உன்தாயாரும் அயர்களை மானிடர்களென்றேயதித்தாய் உன்னே யி தியாயில் எண்மனேவியையு மின்னுனென்றறியாய் கீ டிப்புயிற் பிறப்பதற்குமுன்பே அன்னேவயிற்றிற் பிறக்குனனே உன்னிதமவளர்க்க அன்னேதாதையா யிப் பிறந்திருந்தோ மவ்வுருவை இன்னமோர்சரம் பார் ப்பாயாகவெனத தமரனருவெதேதிக்க.

உடனே இலக்குமி நிற்தாபியைத் தரிசனந்தர் தான் அப்போது பரமவினும் பார்வதியும் பகவான் செய்யும் திருக்கூத்தைக்குறித் தூளைத்தயடைத்து மர மானடனத்தைக் கற்றுக்கொன்ன வாஞ்சித்தவர்போல அசைவற்று நின்றிருந்தார்கள்.

அப்போது பகவானும் பார்க்கவியும் தமால் ஜீவ ஜாபிரேபமாய்த் தரிசனத்தபின் மாயமாய் மறைந் தாரகள்.

கபீர் பகவானு மிலக்குமியு கமக்குத் தாய்தந்தை யாய்ப் பிறந்திருதார்க ளினோ மன்னியதனுக்கா யுறவு தக்ருனமே பமெனத்தணிந்து துக்கத்தணிக் து பரமேசுதரனையும் பார்வதியையும் பணிந்து இருகய லங்களையுமணிந்து ஒவ்வாமி லீலைபடா சீலட்சர ஆ ளாகவுருதான் கமால் தன் தக்கையுமணங்கி ஓவ்

ன்னேதாதையாசையாலுக் தாட்சியுள்ளவனுக்கு மாட் மையாள காட்டிகொடுகலமோ வெனத் தூதித்து ஒ விசாலாட்சி அன்னபூரணி ராணி காணியெனப் பார்வதியைத் துதித்துருகும்போது விசுவாதரும் பர வதியும் பல ஆசீர்வசித்து ஒ பரம பக்தனே ஜீவமு க்தனே இவிர்மன் ஞானதிருஷ்டியாற் பரமானத்தசா சாத்திற் படித்திருக்கக் கடவரென் றாத்தாளமா னுக்கல்.

பின்பு கபீர் தான்தக்தையர் பிறிவாற்றுமையாற் கலக்குற்றிருந்து மறுநாள் ராமானந்தசுவாமிகளைத் தேர்ச்சி களிகூர்ச்சருக்தார்.

தேட்டிக்களோ தித்தர்கனேயெனப் பின்னும் சு பாரிஜாதர் சொலலத்தொடங்கினர்

கபீர் மகிமையை வர்த்தகறுக்களித்த

ஆ த் தி யா ய ம்

முற்றிற்று.

கடவது கபீர் குமாரனுதய

கமால் பாத்திரை

அத்தியாயம்

இப்படி கபீர் - சன்கழிக்குஸ்காலத்தில் - பகவா னுடைய மாயையாலும் - சுத்தானின் அபேட்சையா லும்-முன் சாம்பைக்குள் இதுடத்தை ஒர்காலத்தில் பிறமேவற்றுபிறனென வாக்களித்திருந்ததும் சுத் தானினுதினுலும் - மோகமோகி மருவித்தெரிவை யின் மனங்களிக்கச்செய்யச் சுத்தர கர்ப்பவதியாகிப் பதினாகிப் பூரணமானின் - காதருடைய அம்ச மேய்த ரூப்பத்தொன்டிலக்கணங்களும் வாய்த்த-ஓர் புத்திரனைப்பெற்றாள்.

அக்குழவியைக்கண்ட தாயுக் தக்தையும்-பிரவும் களிப்பற்ற அருமையுடன்வளர்தது சன்முனிமின்று கய் கமலம்போனிருபதாய்கமாலென்றுபேரிட்டி அழ பார்களுக்கு விருந்திட்டி செய்துசொழிலாற் வேனஞ் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி ஏழு வருஷங்க ளாகவுருதான் கமால் தன் தக்தையுமணங்கி ஓவ்

னேயே அடியேன்தித்தயாதினைசெய்துவரிலென் ஒமென்றினனன்னைக்கொண்டேன்தருணையுடன் விடை கொடுத்தருளல்வேண்டுமெனத் தித்க.

கபீர் - மகோவாரி மடிமேல்னைத்தக்கொண்டி ஒ-என்பிள்ளாயே நீ யறியார்குழ்தைபாயிற்றே-யாத்தி ரைசெய்துசர வுன்னுளாகுமா தினைவில்லித் கலியாய் வுன்னேயனுப்பவன்மனக்குனியுமா இல்லாலிலாசல் பொதுத்த - யாத்திரைசெய்யப்போலாமென்று மறு த்தனர்.

கமல-தாதையின் பாதங்களை முத்தமிட்டி-ஒ-எ ன்னேயாவே - நீர்மேற்குமிழிபோன இக்காயத்தை நிலை யென்றுமம்பி யிருப்போமல்லவோ நினைத்திரிவித்தை யினைக்குப்பின் செய்யலாமென யோசிப்போர்கள் கூ னைபன்றுமென-விச்சரித்தைத் தீர்மானிக்கலாகாரசை கனமும் வின்காலத்தைக்குறிப்பார்களோ இப்படியெ ன்னைச் சோதிக்காமல் அன்புடன் விடைகொடுத்தரு ளல்வேண்டுமெனப்பணிய.

கபீர் - ஓ - என்கண்மணியே-எள்ளுக்கு னெண் னெய்போலவும் பாலுக்குள் வெண்னெய்போலவும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும்-பகவானே திருப்பிடத் திற்கண்டி - களிப்புறுமல் - தேசங்கள்தோறும் ஓடித் திரிவதா லுண்டாகும் பயனென்னதோ வென்று மறுக்க.

கமல் - ஓ - என் தாதையே - தாய்களுகாப்ப து சத்தியமே - ஆயினும் - புண்ணியன்தலங்களைத் தரிசித்தால் புண்ணிய மேசிடுமென்றும்-சொல்லும் பரி சுத்த தீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்தால் பாபம்தினை மாருமென்றும் - சாதுக்களைத் தரிசித்தால் சகல சுக் கைகளும் சீர்குமென்றும் - பல தேசங்களைப் பார்ப் பவர்களுக்குப் புத்தினைக்மைடயுமென்றும்-சொல் லும் வாக்கியம் - மெய்யையாதலால் யாத்திரைசெய்ய யோதேரன் - தடைசெய்யாமல் தயவுகூர்ந்தனுப்ப வேண்டுமெனத்தித்க.

கபீர் - பகலுணர்க்கும் - வாக்கியங்களுக்கு மறு ம்வாய் - ஒ - என்னருமைப் புத்திரனே - தனித் தன்னியாயிட்டுச்சுப்போகும் ஆபத்தும் - அலக்கழி தலாராதலால் ஒரு சாதுவின் தினைப்பாதிரி எத்தோ ஷமாய்ப் போய்வாவென்றனை.

கமல் - ஓ - என்னரும் பிரவே நீ ராமகாம மென்கிற வாளும் - சத்துருவுக்களென்கிற தோழர்க ளும் - எனக்கருத்துனேவர்களாயிருக்க - வேறு தினை யும் வேண்டுவதோ - நீ இப்படிச் சொல்வது - என் மேலிருக்கு மன்பின்மை யிட்டாலல்லவோ - வென்றத் தடிகளி லண்புடன்பணிந்து அன்னையைதிதொழு போய்வருகிறேனென்று தித்க.

கந்தர்ப-ஓ - எனைருட்பாலனே தவத்திற் நிதர்ந் நிலனே சத்குருமுத்தைத் தரிக்கக்கூடாதாதலால் நீ-பா யாத்தினைசெய்ய யோசித்ததைத் தோதிரஞ்செய்ய ர னேம்மாத்திரம் தாதாலவக்கேட்ட தித்தவபெற்றுத் தொண்டினை - மாதாலவக் கேட்டவேலம்மோ சுப மன்னத்துடன் போய்வாரு மப்பாவென விடைகொ தித்தனுப்பி விட்டித் - தன் தலவன் நிறுபாயத்தில் யாத்தினைசெய்யப் போனதைக்குறித் தாச்சரியப்பட்டி ச் தன்கணவனேகேசி - ஒ - ஸ்வாமி இவ்வுலகில்வ வாவு சிறுகுழ்தை தனித்து யாத்தினைசெய்யப்போ னதன்டா - நீர் சொல்லியிட்டதன்டா - தெளிர் ஜுத்துலகில் - ஜுகரம் வருனத்தாருடன் தர்க்கஞ் செய்து வென்றதப்போலவே உபதனைக்தன் ஏழு வயதில் - பல தேசங்களிற் போய்ப் - பல மதமே தாகளைக் கண்டித்துவர எண்ணிக்கொண்டான் - தன் னுரில் தன்னைபேரெடித்தால் அபனுரிலதினைபன்பே ரெடுக்கப்போவரென் றிப்போச்சொத்த விசுதை எத்தன த்திலும் கடத்திருக்கமாட்டாதென்றே நினைத்தேனை னத்தொழு.

கபீர்-முபிண்ணே - தசரத தனயனிய - ஸ்ரீரு காயகர் - பனிரெண்டுவதானபின்பே-பாத்தினை செ ய்யப்போனர் - சுமதனைத்தன் நித்தையால் நினைத்த தித்தையாகவேயிருக்கின்றது - ஆகினும் பதிவிரதாதி ரோண்மணியாயெ உன் ஆகிபெற்றுப்போன தயவன் யாதொரு சங்கடமுமடையாமல் சுதோஷத்துடன் யாத்தினை செய்துவரக்கடவானென்றுரைத்தும்-பகவா னேத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தார் இவ்களிப் படியிருக்க.

கமல் - காட்டைக்கடந்து-கங்காதீரத்தையடை ந்து அக்கரையிற் செல்வத்தித்தியோதித்தும் - பாகீரதி யைப்புகித்து - ஓ - ஸ்ரீமக்காராயனருடைய திவ்விய தத்தைவிட்டும் பிரிந்தேசமெல்லிற எக்ஸ்கொண்டிருந் தும் நிபதனையே பாலதியின் பயத்தால் சங்கர சடா பாரத்திற் பதுங்கிக்கொண்டிருக்கும் கங்காபவனியே

காத்திகேயனிடத்துப் புதகராகுலையை - நீக்கிக் கொண்ட மத்தசனியே பார்த்தன்பப்பிரவகதனுக்குத் தேற்றுப்போருபடியாய்ச் சாபமிட்ட சானவியே ப்ரசனடைய தவத்துக்கிரங்கி அவன் மெய்தொடர்ந்து வந்த பாபிதியே சகாசரன் புதல்வர்களின் சாபத்தை நிவர்த்திசெய்த சாதியே யுயுருவ யண்டத்தை யடித்த இனியனும் மாருலவில்வந்த ஆகாயயன்னை யே எனக்குன் மூற்குவோர் பாபத்தை கீக்குவேலை யப் பரிசதனுக்குவசமளித்த வசதியே என் தக்தை யை யிக்கனயிற்சேர்த்து-ரட்சித்தபடியே என்னை அக் கலசியிற்சோத்துக் காப்பாயாகவென் றப்பன்னையிறை கிற்போவதைக்கண்ட - பிரனுகள் ஐடா = கமல் ழுலியைச்சூழவனும்-இக்கென்னையை கீக்குவதும் ஒன் றென்றேகின ழுழியு னுரத்திலு மாமுனன சங்கை யில் கடந்து கடந்து - போனவர்களுமுண்டோ வேண் டாம் - வேண்டாம் - வோடையின்மேற் சருகுமேறி ப்போனதுபோல் நீயுமக்கனயிற்சென்று-இல்லாவிடில் கன்னக்கிலைபாவாவென் றிரைக்தைத்துக்கொண்டி. நக்கும்போதே - கன்கையில் சற்றுதூரமாபோ யப்பால் போவதற்குக் கூடாம லசந்துக்கிடக்கையில்.

அப்போது கங்காதேவி - பிரசனமாகிக் கமா தக்குள் மட்டிகொடுத்து எனறந்தம்பன்மேல் கட்டி போய்க் கரையேறுவரையென்றழைத்த கமல் பாதக் கேத்தக்கத் கமல் வரிக்கடலி லமிழ்க்கவும் கெம் பிரத்துடன் - கன்னகளெனக்கைகளினாமே னிருகரையு ருக்றனைத்துக் - தன்னேக்கவும் பிரனனகளேபோத்தி ருகிலக்களே புத்தஞ்செய்யப் புறப்பட்டி - எதிர்த்து வரும் சேனபதகைப் பார்த்துப் பின்னிடபவன் வினருவரு கற்பைக்காக்க விந்தம்புணி மாகினைய் யும் பஞ்சபாணங்களாற் கலக்கமுன்னவன் பதிவிரதை யாவாளா சன்னியபோய்ப் புறபபட்டுச் சரீரதி வா தனைகளுக் கயர்த்து சமதமங்களேவிட்டவனதனது வாறு அறுபோல் கன்னையின்றனையா லக்கனை வேறு வேனைனத்துனிற்றக்கி-ழுத்துக் கச்சழுற்றும் பி ன் திருபுவேனுயின் பெரிருக்குரிய புத்திரனுவேறு னென்றத்து-பி நிலைத் நிந்தித்துக்கொண்டே-அக் நிர்திலேறிப் போகுமபோது.

பகவான் - ப்ரதாதி முனிசுவர்களுடன் சதுலே யிங்க டனித்துக்கொணடி கமல் பக்கலடைந்து ஆடா கமல் எங்கேபோகிறாய் சொல்லாவென்று மறக்க. கமல் - பணிந்த - ஒ - ஸ்வாமி - அயோத்தியா வா - பதரிகாச்சிரமம்-பிருத்தாவனம் - அரித்துவார முதலானபுண்ணியஸ்தலங்களிற் சென்று-குபேரனிரு த்தரித்து-அதிருக்கும் பாகவதசுவர்களின் பாதங் களே பரிசித்தும் பரிசுத்தமாகவேறுமென்றே எண் ணங்கொண்டி நோகிறேனென்ன பகவானவரக்க.

பகவான் - சாதுக்களேகேளுங் ஒ - சாதுக்களே இச்சிறுலகே நிலனறியிர்களா இவன்-முதுகளிலும் இக்குக்களிலும் கடாமல் கோடலுருக்கும் கபிரே ன்பவனுடையபத்தினாதும் - அக்பிருவுடைய தாய்க் வத தாசம் துலுக்காகுல-ஆதானே பாபனக்குலும் குலமே துலுக்கத்துலம் மதமோ இந்துமதம் - வேதி மோதாலுக்ராவேதம்-ஆசாரமோபாசமுறசாரம்-பேச வதோ பிரம்மஞானம் செய்தோ பகவத்பிரானம்-சிறு க்குருக்குறைபோ சுத்தம் - தானிருப்பதொலுவி தம் இப்படி இரண்டுவிழியுமில்லாப் பிரஷ்டனுக்குப் பிறந்த பின்னாயிய இவன்கத்திக்கரய்க்குக் கல்லை கள் முளைத்தாற்போல ஜாணுங்பிபலவாயிருந்தபோதி தும் ஒருவர் துணையுமேயடமல் தனியழுப்புதல் பட்டுப் பலதேசங்களிற்சென்று அக்கண்டிருக்குஞ் சு துக்களுடன் வாதுசெய்துவென்று - தெண்டதண்டாயுத கண்டித்து - அத்வைதத்தை ஸ்தாபித்துவரப்போகிறு ரு மிருகங்களமலிமையல்லவோ உன்னருக்கும் வரித் துச்சொல்லவோ வென்றவரை-ருப்பத்தாண்டி பம் தன்கைக்கட்டித் தெக்கினிகட்டி - காகத்துப் பல பரி பரிசவாத்தைகளாகிற்போது.

கமல் - சதாதே முனிவுரிகாண்டி - ஒ - கோதண் ட சதனே - கீர் யோகியது - வொருவிதத்தில் நீதி மாதமும் ஒருவிதத்தினிதியாகவும் - இருக்கின்றது எப் படியெனில் - உமதுடைய வாக்கினிருந்து புறப்பட்ட சொற்களேயில்லாம துணையாகவும்-தாதனமாகவும் நிறருக்குகாட்டிதாதன்மி அகடவிகடமாகவுந் தோன றப்பட்டது - ஏனில உன்னைச்சொன்னுல் சன்மெ ன்றுவிழபவன் - வென்றிவருகும - நீ குரைதுதெதி ல்லை உன்மையே-என்படியெனபீரோ எவருக்குஞ் சாதிபேதமில்லை - ச்ராணம மச்சகந்தியின்புத்திரருமே யிபாசருக்குப் போறிய அர்சுனனுக்கு ஆபகுலத் திறுபவித்த எங்கள் பகவான் வெண்தொந்தரம்-ச நிபேதமிருந்தால் கெயிபோரானென.

பகவான் - அடா கமல ஒ - ஆததியஇனடா! வீரியத்தை ஓ-மச்சம விழுங்கி கெர்ப்பமடைத்த மச் சகெந்திபை யீன்றதா லம்பச்சகந்தி வயிற்குலுத்தா னாவளர வந்திரியனுயி வசிநேவருக்குப் பிறந்த கிருஷ்ணரை ஆயர்வளர்த்தா யிடையனுவரிதுவென.

கமல்-அயோனிசம்பந்தாகிய - ஏ - ஒ - ஸ்ரீ வைத் தாலுக்கொடித்து வளர்த்தால் ஆ - க்குலில் டாது சாதிபித்தெட்டாது ஆ-ஆ-சாதுக்கர் சாதியே தகங்களிப்பேசலமா வென்கொல்செய்த பலகொமை கண்டு மனுவித்த - அரிச்சந்திரன் - அவ்விசுவாமித் திரைத் தாவித்திருப்பாது லெனகேத்தகாடிய-அ சனே தாஷ்டைசெய்யப்பயந்திருக்க லவிதகர்மத்தை காடிய நீர் - பரமசாதுவரிய என் தக்தையை கிர்தை செய்யப்போகுமா சாதிபேதமிவ்வுலருக்கன்றிப்பரமா ர்த்தத்தக்குன்டோ பேதமற்றவன் பிரமரிதானில் லவா ஆசாரமே குலமல்லவா அபேதமே அதனிகமல லவாளங்களிஷ்டதெய்வமாகிய - பகவா ரிச்சனனுக் குபதேசித்த - பகலற்கைதில் - அலிகதிதையும்-அத் விதத்தையுக் கவ்குபேசவில்லையா அதிதேஹ முக்திய மாயின் - அத்விதத்தையேகண்டிக்கவில்லே. இரண் டையுங்கண்டிக்காமல் - சமயமய்ப்பிசின பகவத்வா க்கியம்பொய்யோ அத்வைதத்தைப் பேசினதும் தன் ஹமுறகும்பரிபாதம் அதித்தி கிருக்தவனேயல்ல வோ - சாக்ரதசுழற்றி கிலவக்கவனேர் இபாலுதெ ய்பக்கூடமோ அக்கிலவாரத வத்வைதபாவமடைத்தல வேறு வேதவியாசரா லுரைக்கப்பட்ட பாகவதத்திலுட் துனிதாதவித்தகனிச்சமமாய்ப்பேசவில்லையோ தேகஸ் மாணமாயிருக்கும்பரியக்தம் இத்தேதெய்வத்தையும்-ஆ சீயரையும் மறக்கலாகுமோ நீர் கீயாயமான சாதுவாரு ப்பப்பேசுவீரோ அகங்காரத்தைக் காட்டிவீரோ என்னவாட்டுவீரோ ஜம்பத்தை கீட்டுவீரோ வொண்ம மான சுபாபிரம்மரிதியே என்தக்தையல்லவோ தேவ ரம்பையே என் தாயல்லவோ சட்சக்ரேஸ்வர ரூபவரு மோருருவான வனமுக ரம்ஸனே ரானல்லவோ அதி மன்னனுக்குச் சுக்ரநிலைக் கூட்டிக்கொடுத ஸ்ரீமக்ர ரயனர் கீல்லவோ இவ்களெல்லாம் காதாதிமுகீசு வரர்களல்லவோ இண்ணம்விரித்துச்சொல்லவோ சுத்த அத்வைதமான பகவத்கீதையில் அவித பாவத்தையும் வைத்திருப்ப அம்முடைய சூகலவோ உமதுருபம் மச்சமர - கச்சமர - வராகமர - வாமனமர - பரசுராம ஸ்ரீராம பலபத்ராம கிருஷ்ண பரமாத் மஸ்வருபமர மோகினிருபமர உமக்கெர்தருபம மெய்யெனச்சொல் வது சொல்லியாவெல்லாது உம்மையன்றி வேறு வஸ்து ஒன்றுண்டோறற்கட்டம் எதோ உமதுவதை தைகீட்டி ஒருராமர் பலராமராய் கின்று மூலபலத்தைக் குபதேசிக்கும்படியான மர்மங்களெல்லா முணக்குத்

வென்றபோது அப்பலராமரின்றிருக்கிருஷ்ணர் ஒருவரால் பலகிருஷ்ணரோ பலகிருஷ்ணராய்ப்பலஸ்ரீராம ர்களோபோய்விட்டிர் தன்னிராதரை காணமடைச்செ ய்தபோது அப் பலகிருஷ்ண ரெல்லாத்தாரி னரியோதனன்ருதசெயலுபாதானத்திலிரிந்தினபோ ராமக்கு வில்லருபமெய்படிவந்தது அபலரூபிர் கடி க்கத்தருக்குருபத்தைக் கன்னராக்கண்டும் வொளவர் விரோதித்திருந்த குபோர்செய்தது ஒருபுத்திரனுக்க யர்ந்த அர்சுனனுக்குப் பதினாரின் புத்திரபலை வென்கலாதத்தாலாப் பதினொரித்த கீர் கைபோலாள ரத்தாரவனென்ன வும்குபு புத்பேரிருந்தர் சோக முண்டாகாதோ கீர் கியபாலர்த கதிதாருல பாலபி மகாரியென்கிற பேருண்டாருமோ உமதுகர்பத்திலி வ்வண்டினின்ட பிரசவபட்டிலென்லாம் ஒருவரு த்திரமாகிருக்கால் இவ்வுலக் உமதுகர்பத்திலிலாமல வேறேபிருக்கிதோ லோகாயபிலை நிலவனனேத் துக்கொண்டுபோக எங்கிருர்வரர்கிறு ஏனலியபு ரைத்தவர்கிபத்தாற் குபோன்ற நிரண்டு அண்டபிர் சாணலையிலட்டி வாருமென்றுரைத்த கீர் இரவலு னெடுத்துப்போனகாலத்தில் காட்டினிலே யேதாடைபா ரமுகிரேனும் மொழிமெய்பென்ன கமலத்தக்கிதா இ ராமாயணம் - பாரதம் - முகலானவைகள் பின்னுள் மனலால் விகேட்டி விளோயாவெதத் தினோபாவதலல வோளங்கும்பரிபூரனமாய்னைத்திருக்கும் கீர்புரோ த்திதில் மதுரா பிருக்காவனத்திலேயோபிருந்திரென்ற சாக்கப்போமோ இப்படி மகத்களின் பதிபாமம் னினும் உமதுமாயையல்லவோ கிருபாமர் கிராமமா ய் கிர்குணமாயிருக்கு மூமக்கு ரூபசமதுவங்க கோற் பிதித்தியது மூமதுமாயையல்லவோ பாப்பிரம்மமே ரானதி வேறென்றுரைக்கத் தகுர்தோ வேறுன்று ரைக்க - எக்க ரூபமுள்ளதோ காளமுறுத்தருத்த வேதைத்தரித்துக்கபடநாடகமாகிம் - உமதுமாயையு ம தித்தவருன்டோ அறியாக்குழைதையைச் சோதிக்கவும் சோதிக்கவும் வரலாமோ தரினனத்தலமோ ஒ - அறு நாடகசூ ஆலாண்டகோடி பிரம்மாண்டாயக - ஏறி மத்யாத்தாதிதா-சோதிஷ்திபானத்த சதிதா-ஒ-பகவான் ஒ-விஷ்ணு - வெனத் துதித் துதரும்போது.

பகவான் - கருடவாகன ரூடராய்ச் ரீதாசமே தாய்ப் - ப்ரத சத்ருக்க லட்சுமனருடன் காட்சி கொடுத்து - அந்த மல்ல ஷயோகஞ்செய்து - க ருணை மழைபெய்து - ஒ - தமல்போலுவியகமல் தக்தைக்குபதேசித்த கார்த்திகேயனேப்போல் -ஆபிரு

தெரியும்படியான வடிவமித் தேவிவியோர்தடையும்
வறிச்சலையும்வென்று சாதுவிருத்தியைப் புகன்ற
வைக்குத் தேவையானகாரணிக்கையைக் கொண்டுவர
க்கடவா யென்றதற்குமைதக்குருவினுச் ,பின்பு கரா
ள் - ஸ்வர்ணாகரத்திற்குழுவேவாய் - வடிசார
ண்ய முதலானவைகளிலும் - இமயகிரிமுதலான
பர்வதக்களிலும் அரித்துவாரம் முதலான - ஸ்தலக்க
ளிலும் - சென்று - தர்சித்தவர்களேவென்று - வை
வம் - வாமம் - காளாமுகம் - மாவிரதம் - பாசுபதம்
சைவம் - முதலான வட்சமயங்களேயும், உலகாயுதம்
புத்தம் - சமணம் - மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்திரம்
பட்டாசாரியம் - முதலான பிரிச்சமயக்களாரையும்
அச்வைதத்தாற் கண்டித்து-அனுபவமில்லாதவர்களேத்
தண்டித்து - இதர்களர்களேயெழுப்பி மதக்கர்களையு
மெழுப்பி - ஓ - பண்டிதர்களே - ஜீவனென்பதென்ன
ஜீவனே யுன்டாக்கினவனியார் ஜீவனுக்குமானமுண்
டாவில்லையாஜீவனித்தனுடன் கூடினகாரணமென்ன
ஜீவனுக்குப் பந்தம்வக்காரணமென்ன ஜீவன்பவருத்
தமையு முபாயமென்ன கைவல்யம் எத்தனைகாத்தி
ருக்கின்றது ஜீவனெவ்விதமிருந்தா வின்பமடைய
லாம் ஜீவசப்தத்துக் கர்த்தமென்ன ஜீவன் மாயாசம்ப
ந்தமா நிர்மசம்பந்தமா ஜீவனெத்தன்மைத்தி லிருந்த
வருகின்றது எத்தன்மானத்தையடைகின்றது ஜீவன
போகுது - வருகிறன்னுரைக்கும் விசுதையென் நரக
சொர்க்கமடைவது-ஜீவனு தேகமா தேகமென்னுரைப்
பவருண்டா ஜீவனெனினாற்கு நாபமுண்டா சுக்த
ஞ்யமான ஆகாத்தைவெட்டிப் பிளக்கக்கூடுமா
அப்படிசெய்பவனுக் காயாதமே - பலனல்லவா ஜென்
மாந்தரகம் - ஜென்மராகமே முற்றிபல்லவா பிராத்தி
யேபக்ச பிரார்த்திசமே மோசனமென்னுவார்க்கும்
தேவவாக்கியம் வபாய்யா திழ்ப்பு சொலுமாயும்-ஜீவனா
க்கு ஜென்ம விமோசனமில்லையென்பதின்காரத்து- அ
மயபாவத்தை காரணஞ்செய்பவல்லவா அகம்பாவ நீர்
தலேமாயா காண்டியோருமே ஞான்மான மாலையைக்
கடந்தவர்களல்லவோ பூரணமான பிரம்மதிலேயேயி
பவர்கள் அருணலுதயமர்ன்தே - இருளெப் ரு நீங்
குமோ அப்படியே அஞ்சானமென்னுஞ் சப்தத்தின
மாத்திரத்தில் பூரணமாதிதோன்றப்பண்ணுவதான
ன பாஞ்சாதி கேள்விப்பட்டபின் - திருஷ்டிதேடினா
மிருக்கின்றதோ குரியனும் பிரகாசிக்கும் கண் அகன்
டாலல்லவோ வானக் கண்களுக்குத் திரையுங்கிருப்ப
க்கண்ணுக்குத் திரையுண்டோ நூகைட்கையைமறை
திருக்குந் தினையே மாயையென்னுமாக்கப்பமில்லை

சுத்தினரதின் மதைப்பாலலவோ மதிமயங்கிப் பிர
தேவன கிலிமுகான்.

ஸ்ரீ மதாவிஷ்ணு வாலியினின் சுக்ரீவனினவென்பு
கதியாமதிமயங்கினின்றன்-மதாதேவன்-கோகிரிய பி
லத்தினிருந்தருளி விச்சித்தான். அண்டபின்டபிர
ண்டமக்களாயாவிவாசமல்லவோ; அண்டபரப்பிர
மத்தி லத்யன்தமாயிருப்பவர்க் கண்டோண்டமேகமல
லவேசமல்லவோ! சுகுணபர்ருமானஅங்கம்பங்கமென
ப்பெய்நமடையலாமோ அனித்திய மலதுக்க மயமான
தேகாதினேன தானென்றுமாப்படையலாமோ, திரிக
வாக்கினே - யனாவதரித்தி அனாதிமை பிர்மமயமா
யிருப்பதும் - திரிகரணங்களாலாயிரஞ் சதுர்யுக மருக்
சவம்புரிதலும்சுமானமாகுமல்லவோ சற்றோசிக்கையு
னோசர்ச்சாவத்தையிலும்மிகவும்வாஞ்சை யுள்ளோ
ர்சாக்ர செல்வுவல்லைதியிலும் - ஜபஞ்செய்வார்கள்,
கழுற்றியிற் பிரஞ்செய்கூடுமோ திரியவஸ்தைகளி
ல மதிப்பிரி தி உளாளிக்கொண் டிருக்கும் அம்மமே
அநுபாமாநிர்சத்தை அனேகத்தரம்ஜபித்துக்கொண்டிரு
க்க அஞ்சியறியாமல் சஞ்சலமுள்ள நெஞ்சுகதோடு
ஜெபிக்கும் மந்திரத்துக்குருன் கூர்பவர்யாரோ சமன்
கைக்குத்தப் பி ன்பவர்யாரோ சரிமோகவென் நிரு
மாந்து ரமண்ணையாலே மாய்க்கும்போகலாமோ இந்தி
ரியபோர்களினிச்சிதது இதரஜீவாகளைப் பட்டித்துஜி
டசடைபலாமோமனதினெண்ணப் படிகடக்குமாயாவ
ரியிற்சேர்த்து - மறதியுற்றிருக்கலாமோ அந்தஇங்
கிரிய அர்த்தக்காரணங்களி லக்ச தேவதைகளிருந்தாட்டி
எமனுக்குக்காட்டிவைப்பதை மறக்கத்தருக்குதோ பூ
சைசெய்பவனுக்குமதுயோசனையைத்தொடிக்கும் அக
க்காரணபூதக்காணதேவதைகளின் சமர்த்தை எதிர்த்த
ழைக்கு முபாய மௌன கிஷடையுன்றி ஸ்தானம் கா
னம் நியானமென்னுஞ் திரிகரணங்களாற் செயயுங்கர்
மங்களாருமோ கர்மங்களுக்கு மேலானது கிஷ்டர்மம்
கிஷ்டர்மங்களுக்கு மேலானதுர்மம் தயாதர்மங்களுக்
குமேலானது மர்மம் அகங்காரக கிரியோற்சுகரக்
கூடாது அதிகுப்த மர்மதுக்கு மேலானது - பிர்மம்
தூனத்தமாத்திரமாயிருக்கும் அகண்ட பரப்பிர்மமேதா
னிருக்க - அதனே வேறுபடித்தி புரைக்கத்தானோ
முண்டாயிருக்தல்லவோ அவர்கமேறு கோசமா
யலவுதலென் னைத்தும் - அனாதி நிர்மனித்து
மோட்ச மடையவேணுமென்றெ என்னைநினைன்ன
ரணமில்லையோ இயானித்தும மாசைத்தி னிலாத
வரேயென் முனக்கும்வாக்கதைகளும் மறுவார்த்தை
பேசாமலடங்கி யபிரனுகிய பெற்றுக்கினன்னுங்க

னைறு மடக்கி-நிரமருடைய பாசக்கிரக்தை நிர
வாரணக்குக்கட்டி. இரக்கதனை வரலாறு பட்டியிழு
த்த - அனுமாரைப்போலவும், அலியென்னுங் திரசம
த்தின் மகிமையை-இராவணனுக்குப் புலப்படக்காட்ட
யிரகலாதனனேப்போலவும், தன்பிகாவிற் பரிபூரண
க்ருனத்தைப் பலருமறியக்காட்டி எதிர்த்தவர்களே
ல்லாம் வாட்டி - ரும் - ஷம் - காபூ
ரப் முதலான பட்டணக்களிற் பி
ருக்கும் - மஹம்மதனதர்க்கமே கோக்கி தினேனடி
சப்தத்தையும் - எரும்பூருஞ் சப்தத்தையும் கேட்கும்
கடவுளுக்குக் காதுகெவிடென்றே வாயு ஜவனத்
திதத்தை னவெனக்கூவுகின்றீர்கள் சிர்காமான வஸ்து
வுக்கு - காமமுண்டாகினவர்களியார் என்னிலு னெய்
ணெய்போலவும் பரிபூரனமாயிருக்கும் பரப்பிரம்மம் ஏழாமண்ட
த்திலிருக்கின்றுரென்று ஏழுகிலவன்பவர் வாயுமண்ட
லம் - வருணமண்டலம் - சுத்திரமண்டலம் - சூரியமண்
டலம் - கட்சத்திரமண்டலம் அக்கினிமண்டலமென்று
மாறுகல்பற்பட்டனு நிரிச்சல்லுமண்டலமும்-அம்
மண்டலத்துக் கதிபதியான விசுவாமித்திரனேயே சுட்
டிக் காட்டின்றீர்களோ உமது வம்சத்துக்கோதியான
கௌதிகளுற் காட்டியடையயோகிக்கின்றீர்களோ பிர
மத்தை கோக்கி மர்மமாயிருக்காமல் உன்னுடும் பல
கர்மங்களேற்பித்தினது மாயையல்லவோ பூகக்கடவு
ளிவேகேபவமாயிருக்கும் மார்க்கமுபாயமல் மோக்கம
டைதற்கு வேசானதோ மேற்கேகோக்கித் தீக்கதென்
டனிடு முமதுமர்க்கதில் இழுக்கில் கடவுளில்லையென
றழுங்கைக்காண்பித்ததோ மதியிழுற்ற மயக்கதல்லவோ
மே மாபாபூதங்களென் றுபாயமல் வல திடதோளை
மாறிமாறிப் பரப்பதென்ன மதிமோசமே பசுபாச
மோ குணாதிகனுன கடவுளே வழுத்திக் குக்கிடமுத
லானதுகளின் கழுத்தையறுத்தலென்ன மாயாசம்பர்
தமோ நபியாருக்குத்தான் ஒப்பதுமோ வாக்கியங்கள்
கடவுள் மனம்மதமுதலான பயம்பர்களுட னெப்படி
பேதினர் வாழ்கதுபலெப்படிசெய்தார் மறைத்திருந்தெ
ப்படி யுத்காரத்தார் வாக்கிருந்தால் காக்குமுண்டே
காக்கிருந்தால் காறு ஆயவுமுண்டே அவையவத்தைக்
கு ருபமுண்டே ருபத்திற்கு ஜென்மமுண்டே யென்
கிற சங்கைகள் பலசெய்து ஆதுபவார்த்த அம்புகளெ
யுத - ஓ - மொசல்மான்களே ஆனும்பெண்ணுமல்ல
ஆவியென்னும் அகண்டவஸ்துவி லயிக்கியப்பட்டிருக்
கும் வலியென்னும் பிர்மக்ஞானிகளனுபவத்தைச்சற
றே விசாரித்தறிபலாகாதோ அதனு லறுபக்ஞானம்
தெரிந்துபோகாதோ ஆமைபோ ஜாமைபோலிருக்கும்

அனர்தாவேசமேயிட்டவர்க ளனுபோகமார்க்கத்தை
ர்க்கி மேற்கேகோக்கி ஆயுளைப்போக்கி விடலாமோ
மீளுக்கியிடலாமோ அனுபவக்ஞானமன்றி மோட்சம
டையப்போமோ ஆக்கமுறபோமேமறம்மத வெ
ன்னும் - வாக்கியார்த்தம் மதர பெரிய மத்மதம் ஆம
காமதம் பிடித்தவனென்கிற அர்த்தத்தைக்காட்டுகின்ற
தமிழோர ஆகம்பாவமாகர தென்பதனைக் குமிழிசே
அகங்காரமுள்ள ஓர் ஆசான் மாயமான்பின்றொடர்த்து
கட்டையடைத்து - வேஷ்டையாற்கிடந்து இருக்கை
யில் அவனே மறுதேசத்துக்காவலர் வந்தழுந்துபினி
த்துக்கட்டிப் பட்டனத்திற் கொண்டுபோய்க் கல்ல
னைக் கரங் கால்களேவெட்டியெறிய அவ்வாசான் அ
க்கையைக்கடந்து - காக்கித்தில் வடக்குவரும்போத
தனைக்குத்தானே - வெட்டுன்டவைகள் வளர்த்தனவெ
ன்றுங்கள் சாத்திரங்களில்முதையிலேதபத்தமோ அப்
படியிருக்க - நிலைதருக்குமுன் போசொழைக் குடும்பத்
தினுற்பத்தியான மறம்மது வென்பவன் இடும்பால்
கொடும்பாவக்கொலைத்தொழிலே இயற்றம்படி எழுதி
வைத்தலைதச் சத்தியமென்றுசும்பி - நிறையத்தக்குள்
னாகுதல் கண்மையோ சகலவிசாசிகளேயும் மானிட
புரிக்கவே கடவுள் படைத்திருக்கினறு சென்றகட்
டினோ மெய்யென் றெருத்துக்கொண்ட நீங்கள் மானிட
கனைப்புரிக்கும் மிருகங்களைக் கடவுளென் நிருஷ்டிக்கா
சென் றுங்களுக்கு மொத்தப் பார்த்துக்கொண்டிருத்த
ப்பென்றும்-அதிமஸையே நம்மருரி ஒப்பென்றுமுரை
ர்த்துகொள்ளக் கூடாதோ கோடிகள் தவஞ்செய்
தொலேயொன்று செய்யின - தபமெல்லா மேறி - வித்
தையாய்ப்போகாதோ அக்கிரமமான குருனிலெழுதிவி
ருக்குங் கட்டளைப்படி - அனுபவக்ஞானியாகிய - மன்
சூரை குலத்தின்மேலேற்றி அவர் வசனினுற் சொல்
லும் மகாவாக்கியத்தை மாற்றுமுபாயம் பலசெய்தும்
அவர்கத்திலிருர அழிக்க உதிரத் தனிகளெல்லாம்
அனுபவ மகாவாக்கியத்தை யுணர்க்க-அவர்கத்தையும்
சிதிலி உதிரத்தையும் சேர்த்து எச்சரித்துச் சாம்ப
லாக்கினபின் ஆப்பூதியின் - வேதமா வாக்கியத்தைப்
புகல அதையோர் கும்பத்தி லடக்கினவத்திருக்க அப்
பட்டனத்தசன் புத்தியி லதைமோர்க்கதே கர்ப்பவ
திபம்க் கர்ப்பத்தினும் அச்சப்தமே உச்சரித்துக்கொ
ண்டிருந்தற்பயித்த-அவ்வாக்கன்றி மறுவசக்கையுமைக்
காமல் அப்பட்டனத்தசன் புதல்வன் மடிந்தபோத
அச்சதனை அவ்வாக்கியத்தாலெழுப்பின தெய்வச்செய்
புர் னுன்பத்தினுக்காகக் - தேசத்தின் - சர்மத்தைவரம்பி
மொசல்மான்களுக் கோப்பித்தும் - சூரியவேவரவைமை
த்து மெய்பபித்த உன்மன்குரான் - தப்பிதமென்னாட்

டனில்லை அப்பட்டணத்தை வஞ்சனத்தால் வாட்டலில் லேபோயோவென்கிற பற்பல காரணங்களைக் காட்டிப் பிரமாணமாகக் காட்டி அனுபவஞ்ஞான மேழிகளால் மாட்டிக் - கபீரைப் பாராட்டித் தந்தைபெருமையை கீட்டம் ஜகத்தை உத்தாரணம்செய்யும் சிறித்தம் சுகப் பிரமமே ஒருருவாய் இவ்வுலகில்வந்திருக்கின்றாரவருக் குத் தாய் தந்தையில்லை ஜாதிபேதமில்லை மானவீன மிலேம்பர்களென்சொலலே யென்றரைத்துச்-சமஸ் க மாதாபிமானிகளோயுங்கரைத்து அங்கிருந்து புறப்பட் தெ தந்தை தாயிருக்கும் வாரணுகியை கோக்கிவரும் மார்க்கத்திலுள்ள ஓர் பட்டணத்திற்தங்க அப்பட்டண வாசியாகிய - ஓர் - வர்த்தகன் கமால்மணமையைக்கேள் விப்பட்டவரைப் பார்த்து வீரும் பிரணாகளே கோக்கி ஓ - மார்த்தனே அறியாக்குற்றமையாகிய் கமாலென்ப வனிட மென்னமனமை பிருக்கின்றதென்று போகின் றீர்கள் அவனிடம்போலும் பிணங்கிக்குமா மேடமீம் குமா பெருமையுள்ளாருமா திரவியமப்படமோ ஜென் மசாபல்யமாகுமா ஒசெனும்பின் பல பிபிவிகை போகு வ்காரணத்தைப்போல் அவிவேவி ஒருவன் மெச்சினுல் பலரும்மெச்சிப் - பட்டணமெல்லாந்திரண்டு கும்பல் கும்பலாய்ப்போகின்றீர்கள்-போன பலருக்குள் எவன் குறைபாவது கிங்கிற்று இன்ப மெலனுக்காவ தோங் கிற்று சொல்லுங்களெனக் கேடகப் பிரஜைகள் ஓருவ வரோ - கற்பகத் தருவைச்சார்ந்த காகமும் அமிர்த முண்ணும் - என்னும் பழமொழிப்படியே - கமாலைத்த சிறித்துக் குறைகீக்கி கொள்ளாதவர்களு முண்டா எனக்கிருவை நீர்ந்தது-எனக்கிவ்வாஞ்சனை நீங்கிற்று எனறுரைக்கும்போது, அவ்வர்த்தகன் நிகழித்து-எனக் கும்ற பவுத்திர வியாதியை நீக்குவாராயின் அவருக் காரிரம்பொன் விலையுள்ள ஓர் பச்சையைக் கொடுக்கி ன்றேனென் றுரைத்தபோதே-அப்பிணிநீங்கிற்று உட னே சிறைங்கினவன்போல் களிப்படைந்து கவரிக்க னிற் சிறந்த - விலையுயர்ந்த ஓர் பீச்சையை . ஓர்கட்டி வேங்கிக்கொண்டி - கமாலிடம்போய் - மிகவும் வுபசரி த்துப் பேசுஞ் சாதுரியதைதைக்கண் டதிசயித்துச் சி காஷ்டாங்கமாகத் தெண்டனிட்டுடெழுந்துநின்று-பெற் ருல் இப்போர்க்கொத்தப் பிள்ளையல்லவோ பெறல்வே ண்டும்-பிள்ளை வென்பதில் அணிபபிள்ளை-சீர்பிள்ளை னிர்பிள்ளை - முதலான பிள்ளைபட்டம் பெற்றதற்கு னேயான பிள்ளைகன்பிறந்தாற் பிரயோசனமுண்டோ பால்கொட்டாத பசுக்கள் பலவிருந்தாற் பலனேதேனு முண்டோ உன் மத்தமுள்ள பத்துப்பிள்ளைகள் பிறக திருப்பதால் கணக்கிலெந்தக்கேயல்லவோ வித்தையில் நிறந்த - உத்தம மைத்தனொருவனிருந்தா லுலகத்தை பாலலாம - இப்போர்க்கொத்த புத்திரனைப்பெருதகாம் எப்போர்க்கொத்த பாக்கியத்தில் - நிறைந்திருந்தாலும் குறைவற்றவனே யென்கிற பற்பல வெண்ணங்களோ டெல்-கூடிய் காலையில் கமாலவ்வர்த்தகனைநோக்கி ஓ-தன வானே உக்குற்ற பிணிக்கிற்றென்னைப்போன்ற புத்திரபாக்கியம் பிள்ளைதான் மறந்து நீங்கின்றீரோ என்னை நிரனுகப்பாவித்துக்கொள்ளலாகாதோ உமது குறை நிவர்த்திப்போகாதோ வென்றவ்வணிகனை ஆனிக்கனுப்பிவைத்தான் - டாசனத்தின்மீதிலிருந் தித்கொண் டன்புள்ளவர்த்தகரை வாடும்போது அவ் வர்த்தகன்-நானபெற்ற புத்திரனுகவேயெண்ணி-இனி யிக்குழந்தையைப் பிரிவது கூடாதென வண்ணி - உச் சிமோர்ந்து முத்தமிட் டிளிமையு விட்டெங்குவருமப்பர வென்றழைத்த கமால் சம்மதித்து அவ்வணிகன் மனைக் கெழுந்தருளி-ஓ - மகானுபாவனே உமதுதந்தை இவ விடத்திலுமாகச் சில பச்சைகள் புதைத்திருக்கின்ரு ரதைக் கெலாம் யெமையாவெனத் திருவாயமலர்த்த ருள அப்படியே அவனிடத்தில் யீட்டிப்பார்க்கையில் திருமுழக்கைணியத்தருந்த பச்சைக் கற்கள் பதித்து செய்திருக்கும் பல துபரணங்களைப்பட்ட - அதைக்க ண்ட வணிகன் யூகத்தமனடைந்தவரு யிவ்வணிகனை யும்படியாய் நெறு குழையிவ்வா வேழையேனுக் கிதை யேன் - தானுறச்செய்திரெனக் கண்கலங்கிநிற்கையில் கமாலப்பிகனையித்தருக்குக் - திருமுழக்கையாயரு நிற ருரபிரசையென்னும் - காதாரக்கத்தி லவ்வர்த்த கனைச் சீராக்கும்படியாகச் செய்தார் அவ்வணிகன் கமாலுக்காணுமல் கான்முன்னைக்கண்டி-னுனக்கும்கொ ண்டி - கமாலே கமது புத்திரவாஞ்சையைத் தீர்த்தரு ளினுரென்று - பாலனே யாரியெடுத்து மார்புடனணைத் துத் - தனது காயமினை யினித்து-நி-பெண்ணை-என் னிருகண்மே - கமக்குற்ற புத்திரபாக்கியம் நீங்க-விதி த்திரமான மகனுற்பவித்தான் - பலியாற் கதுவிரைவி பனிபாறுதாயிரும் - அவனகயாற் சீக்கிர மெடுத்துக் கொங்கையங்ப ழுட்டி அனைத்தனைக் காப்பாற்றென்று போற்ற - உடனே அவ்வணிகை தனையனைபோ லதி சீக்கிரமாய் வர்தெடுத்து மாபுடனணைத்துக் கமலை சீக்கி முன்னைப்கொடுக்கக் கடவுளருளால் பாலுண்டு கக் கண்முன் - அகதிபிறையப் பாலுண்டன்னே நா தையின் வதனமகிழ்ப்பர்த்து அவ்வளகம் - அவ்வணி பைக்கண்ட ஆச்சரியப்படியாய்ச் சிர்த்த அளவிலா மோகக்கடலிலமுழ்ந்திக தன்னமறக்கச் செய்ய அப்போது - அவ்வர்த்தகன் - சந்தோஷ மேலீ ட்டால்-சகலருக்கும் பஞ்சதாரையைப் பங்கிடும்போது பலரும்மன்னகாரணத்தாலசக்கையைப்பங்கிடுகிறார்க

னைக்கேட்டு கமால் வர்த்தகனுக்குப் புத்திரனுச்சி சிகுழந்தை வடிவுடனிருக்கின்றவென்னும்-வித்தை யுசாக்களித்துக் கமால்-மீர்திருக்குமிடம்போ லங்கு னகாவருவோடிருப்பதைக்கண்டு ஆச்சரியம் கொண்டு புத்திர பாக்கிய மில்லாதவர்க ளெல்லோரும் போய் ஓகமால் எனக்குப் புத்திரனுக வரக்கடவரெனத் தோத்திரஞ்செய் தரு மும்போது பணிகன்பூட்டிய பலவஸ்திராபரணக் காட்டி சகலருடைய புத்திரவாஞ்சையையு நீக்கே குறைவெ ன்றதைப்போக்கி-வாரணுகியை சோக்கிப்போகையில் வணிகன் கேள்விப்பட்டு கமாலுக்கென்றித்துக்கொ ண்டுபோன பச்சையை - இச்சையுடன் வைத்திருக்க லாமா இப்போர்க்கொத்த புண்ணியவானுக்கல்லவோ கம தடல்பொருளாகியைத் தாரைவார்த்தல்வேண்டும் புத்திரபாக்கியமில்லா மாத்தாவுக்குப் - பித்திரபாக்கி யமளிக்காதாற் கூடாமற்போயிற்று-தசரதனுக்குப் புத்திரகாமேஷ்டியாக முன்னிலையில் - வரிஷ்டர் புத்தி ரபாக்கியம்வித்தார்-அதுவுங் கலைக்கோட்டு முனிவரால் கூடுகது - இவ்வளவு அரிதாகக் கிடைக்குப் புத்திரபா க்கியத்தை - தானேருக்களித்துக் - களிக்குபடியாய் செய்த கமாலே காணிநிலம் பிரிக்திருக் தபோது கமால் காருண்யம்பெற்றவன் காயத்துடன் வர்க்கம் அடைவதற்கோர் தடையுண்டோ பெருத்தபேடைகட் டிவாழ்வதை யுயிர்போக்குவதற்கு கூடவுபபே கி ன்றதா பெண்டு-பிள்ளைகளைத் தன்னுயிர்போ காக்கி னும் தமதுபாபபுண்ணியதுக்குடன்படப்போகின்றார் களாலல்லோரும் பணமிருக்தால்மணமாய்ப்பார்ப்பார ன்பனமிலாவிடின்பிணைகேபென்றியாரும்பேசமாட்டா ர்கள் கனகமிருக்தால் தாய்க்தை அண்ணன் தம்பிபுத் திரமித்திரர்கள் பட்சமாயப்பாராட்டுவார்களன்றி மிக வுஞ் சொட்டுவார்கள் - ஆதலில்லாவிட்டால் எவ்விருக் கின்றுபென்று வரப்பேச்சும் பேசமாட்டார்களல்லவா மாத்தர் தர்மிய்பத்திற் செலவழிப்பதுபோல் கல்வித் யத்திற் செலவழிக்கமாட்டார்க ளெவர்களுக் தங்கள் தங்கள் தாயபுத்திரர்களிக்குமித தத் தழைத் ழைவு கின்றர்களேயல்லாமல்-பகவத் பக்தர்களுக்குவித்தரை க்கணம்-கஷ்ட மெடுத்துக்கொள்ளமாட்டார்களல்லவா தனுபானங்களைச் சாதுக்களுக்குத் தாரைவார்த்து இகபோகவாஞ்சையை நீத்தும் - பரலோகசாம்பிரச் யெத்தை ஆசிப்பவர்களே மார்தரிற்கிறந்த மகாஜபா வர்களென்றரைக்கத்தகும் - தன் பரார்த்தமத்தாற்கா ட்டுக்கதிபதியாதொரு சஞ்சலமற்றுழலும் அரிமாவைப் போலத் - தனமிருப்பால் காட்டுக்கதிபதியாய் - எதேச் சையாய் - லிதியாதிபோகங்களில் ரமித்துக்கொழுத்து வடத்து கன்ற காடிச்செல்லும் - பசுவைப்போலப்

பாகீரதியைக்கடத்து-வீட்டையடைத்து-கதை தானை வலம்வந்து- வந்தவர்த்தை யாத்திரைபோய்வந்த விர்த்தாந்தங்களைச்சவிஸ்தாரமாய்ச் சொல்லத்தொடங்கினார் கபீர் - தனயன்மேலிருக்கும் போன்பால் பதராதநழுவியினால் அக்கவல்திர முத்தானியில் முழுந்திருக்கும் பச்சையயயிற்த்துப்பாத்துத் தேகமெல்லாம் வேர்த்து - முகம் திரும்பிக்கொண்டு பூசை விக்கிரகத்தின் முன்னின்று - தக்சராகரத்தில்மூழ்கி - ஓ - வென்றமுத் தொடங்கினார் கத்தார எண்ணரவணமென வாய்விட்டு பிரலாபிக்கத் தொடங்குஞ் சமயங்தெரியாக் கமாலு மழத்தொடங்கினார். அப்போது கபட நாடகனுடைய ஸ்ரீமக்காசாயனர் - ஸ்ரீரமவட்சுமனை பதசதனருக்க பிதாசமேதத்துடன் வந்து-க்மால் கபீர் கூத்தாளையுக் கட்டிக்கொண் டோவென்றழுது - புலம்பத்தொடங்கி னர் இதைக்கதிதெரிந்த ராமானந்தஸ்வாமிகள் தனது மாணுக்கருடன் புறப்பட்டுக் கபீர் - வீட்டையடைத்து ஓ-கபீர் கதவை முடிக்கொண்டி பார் கூப்பிட்டாலும் பேசாமல் வெகுநேரமாயேனழுதுக்கொண்டிருக்கின்றீர் என்கூப்பிட்டும் பேசாமலிருக்கலாமாவெனக் கூவுதை தைக்கேட்ட கபீர் . இதோ வந்தேன் ஸ்வாமீயென்று கண்களைத்திறந்து கடவுளரும் பாசாங்கைப் பார்த்துக் கண்களைச்சேர்த்து - அதிசீக்கிரமாயோடி சரணத்திர த்து ராமானந்தஸ்வாமிகளைத் துதித்து உள்ளே வாரு மென்றழைத்ததுதில்லத்தாமானந்தஸ்வாமிகள்மிர மலட்சுமன பாதசதருக்க தெரியாட்டினைக்கண்டி ஆனந்தங்கொண்டி இன்றுமைகாணுமபடியான பாக் கியமேதோ ராசசெய்த சினக்கியமேதோ இக்பிரபு டன்கூடி சேரும் சாரண்மேதோ அவ்வித்தாத்த முமக் குதெரியாததோ உமால் சீக்கிரக் குறையுமுண்டோ ஓ - பகவானே - எனறுருப்போது ஓ - ராமானந்தா என்னுடைய மார்பத்தில் லணிந்துக்கொண்டிருக்கும் இப்பதக்கத்தில் க்கோமமாய்ப்பூத்திக்கப்பச்சைபெரன் நவ்படாமல் - வெகுகாலமா ஏர்ந்தசைகொண்டிருந்த தா . இக்கமால் -யாத்திரைபோதுமபோதி காணிக்கை கொண்வெரும்படிச் சொல்லியனுப்பினேன் என்வார்த் கைகளுக்காம் இப்பச்சை கொண்டுவந்தா னதற்கா லே - இக்பிரமுகான் - கங்களுமேழுதோம்-இப்பச் சையை நீர் தருவ்பீரேல்-எக்காலமு முமது பிரபக மிருந்துமென்றரைக்கும்போது கபீர்சமத்திலிருக்கும் பச்சையை ராமானந்தஸ்வாமிகளுக்குக் காண்பித்து ஓல்வாயி-பகவான் பச்சையைக்கொண்டுவந்த சமயலே பரியாசஞ்செய்கின்றீரேயன்றி உண்மையாய் நம்பத்த க்கதல்ல இல்லாதவால்ல பகவானிப்படிச்சொல்ல - ஓ என்னுண்டவனே - கன்னாரினைக் கொடுத்துப் புழுதி புடம வேகாத்தான்றிக்கொடித்துக் - கனசான்றிரும் கண்களையழுற்றிவிட்டுச் சாபாணமும் சுக்தளக்கட் டையைக்கொடுத்து எட்டினையும் அவதனைக்கொடு த்துக் வர்த்தபதனையும் அபிரத்தைக்கொடுத்து விர த்தையும் கொண்டுவர்தனைப்போலப் பகவான் திருவ மன்னே விற்பனைசெய்து அற்பமான கல்லிக்கொண்டு வந்தான்-இதனுடை கியத்துக்குள்ளாருப்படியாய் நேரி ட்டது - எல்லவரு அபரப் பர்தாலும் பருக்குகரு டனும் தீபக்கனைத்தனே வாஜுவருருியதும் சட் சுத்திரங்கள் தினதனியாறுதும் சந்திரனும் பகக்கனெ ல்லாம் காமதேனுவும் விருட்சக்கனெல்லாமதம் பகரும் ஆகாதபோல் இக்கமால் கேவ்வளவுபினாவாசைப்பட் டோத்தினைசெய்துவந்தாலும் பிராகையன்னோலுக்கு ச் சமானமாகான் இனியிவன்முகத்தில்விழிக்கலாகாது கம்முடனிவன் கூடியிருகத்தகாதுகந்தா இக்கணமி வனே வெளிலிலனுப்பிவிடென்றுசைக்க ஆதுகேட்டக மால் ஓவென்றதையேகீருளத்தது வெகுவிந்தையே இத்த அற்பச் கல்லின்மேலவாக்கொண்டேனென்றுகிச்ச யமாய்கிஷ்கொதீர் புலியெல்லளவுபியாயிருந்தாலும் புல்லைத்திண்ணுது சிங்கம்எல்லவளவு உதாரத்தினியல்லவ ட்டமூறுருந்தாலும்கரியினைச்சியையுண்ணுது விவே கி வேல்லவு சங்கடமடைத்தாலும் லோபியைக் கே ளான்புனிவாலுக்கெல்லவளவுமனமவர்ஜகம்தர் மஞ்சேப்பிடையான் வீரன்மே லெல்லவளவு வேகை வ்திரத்வைத்தாலும் முதலுகாடிதுடான் பதிவிரதை க்குபவளவுகாமவிகாரம்மேலிட்டாலும்பரபுருஷனைக ட்டான் யோகிதனக்கெல்லவளவு மதம்பிருதாலும் ஸ்ரீ ரிமகம்பரான் அதுபோலவே விராகமுள்ளவான் இச் சொற்பக்கல்லின்மே விராகங்கொள்ளுவேனு எனக்கு த்திரியாமல் என்மேல் வாஞ்சையுள்ள ஓர் வர்த்தகன் முடிந்திருப்பான் அரியமபுமோருவர்சொத்தை யபக ரிக்கக் கூடாதுஇக்கல்லினுல்லவோ சகலரும் அரும் படியசய்கேரிட்டது இதோ அவர்கணத்திற்கொண்டு போய்க்கொடுத்துவருகிறேன் சகலருக்கும் சுகோஷ த்தருகிறேன் என்றகையில் வாங்கிக்கொண்டி அதிசீக்கி ரமாய்நடந்து வர்த்தகனிருக்குமூராயடைந்து வர்த்தக ன் பாற்சென்று ஓ-வைவானே இப்பச்சையை காணமி யாமல் முடிந்தென்னே யவமானப்படுத்தினீ நிபபடி செ ய்யலாமோ என்மிடற்றைக்கொய்யாமற்கொய்பவரை வென்றீர்த்து அவர்கணத்தில் நற்றைபாற்சேர்ந்து ஓ வென்னையனே பச்சையை வர்த்தகனுக்களித்துவர்தே ன் இனியுமதாயாசம்நீங்கிநிறைகுக்கமேபோயிற்று வெ

கபீர் ஓ-கமால் ஓர முகூர்த்தத்துக்குள் வர்த்தகன் பாற்சென்றுவர்சபர கிச்சயமாவென பயான் ஓபீர் நானிச்சித்தபச்சை கிச்சயமாய்க்கொண்டுபோய்ம் சொ ன்னவர்தான் சான் சக்குருஷ்டி யடைவதைப்பார்த்தி லும் உங்களுடைய வைரக்கியம் மேலானதேவென் றமையால் ஓ - பகவான் கடைத் கேள்காயைத்திருடி வழிப்பின்னேபார்த் குடைத்தால் பிரயோசனமில்லாத துபோல் வர்த்தகன்சொத்தை உமக்களிப்பதாலியாங்க னடையும் பயனேது கீர்த்தச் சமானபச்சையே விக் சைகொண்டது சிச்சயமேவென்றதையும் மகனேப்பா ர்த்த கபீர் இறக்க மக்கள் எழுந்துவக் கண்டவர்களே ப்போலவும் முழுகிப்போனகப்பல் கரையில்வக்கண்ட வர்க்களைப்போலவும் களிப்புற்று அருவருப்பற்று ஓ-என்னருப்புருக்காய் உள்ளோபான் பெறும்படியான பாக்கியமேதோ வென்றுகின்னஞ்செய்து ஸ்ரீமக்காச யனரைகோக்கி ஓ - என்னுண்டவனே உமக்கப்பச்சை யின்மே விக்கையிருந்தாற் சொல்லுயிப்போதே அடி யேன்போ யவ்வர்த்தகனுக் கேவல் செய்துக்கொண்டி வருகிறேனென்பணியபகவான் ஓ - கபீர் உங்களைச் சோதித்தேனன்றி மற்றப்படியிச்சைகொண்டவனல்ல உங்களுடைய னனபே இன்புள்ளதென் றறைத்து போருர் பின்பு ராமானந்தஸ்வாமிகள் கபீர் விட்டில் ச டக்கும் விதையைக்குறித்து மிகவும் வியப்பு விடை பெற்றுக்கொண்டி தன்னிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார் கபீருக் கமாலுஞ் சுற்றாரும் சாதனங்களுக்குப் போருமானவன் துக்களைக்கொடுத்துக்கொண்டி பகவத்தியானத்திலும் பிரம்மசருனத்திலும் நிறப்புற்றிருந்தார்கள் வேறுர் களோ சித்தர்களேயென்று காபாரித்தர் பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

கமால் பாத்திரை அத்தியாயம்

மு த் தி ற் று.

ஸ்ரீ - கபீர்தாஸர் திருவடிகளேதனே.

ஸ்ரீமக்காராவனசே துணையிருந்து

மேல்வரும் சரிதநிரம்பசேயெல்லாம்

இனிதாய் முடிக்கவேண்டும்

குருவேதனே.

கடவுள் துணை

ஸ்ரீ மகாபக்தவிஜயம்

மூன்றுவது

துளசிதாஸர் சரித்திரம்.

பகவான் துதி

விருத்தம்.

உலகமளிக்குஞ் சதுர்முகனே யுந்திக்கமலத் தளித்துலகை
இலகவளிக்கும் பெரும்பார் மேற்றுக்கொண்ட தயையெவராம்
சொலுதற்காரு மீனறழித்தல் சுலபங்காத்த லரிதென்றே
அலையிற்றுயி லுமச்சுதனே யடியேனின்ற னடைக்கலமே

துளசிதாஸர் துதி

விருத்தம்.

அளவில்காமத் திருக்கையினி னிலையம்தேடித் திரிக்தவனைக்
கனவாயனுமான் றன்னைக்கண்டு கட்டியேறித்த மாதவனைத்
துளசிதரனென பார்த்தவனைத் தொண்டுசெய்ய வைத்தவனைத்
துளசிதாஸ னெனுங்காமத தோன்றுமப்ப வடிசாழுவம்.

க - வது துளசிதாஸர் - உற்பத்தி அத்தியாயம்

மூலாதாரமூ லாருதாள்களினைப் தரிசித்துராதா
னந்தவசமாகி சோதியைக்கண்டு - அச்சோதியைக்கா
ணும் பாஞ்சோதியாகிய பரப்பிரமமதைக் காணுமற்
கண்டு - பரமானந்தக்கடலிற் படிந்திருக்கும் - உத்தவ

சித்தர் முதலானவாகளும் முதுகாட்காகிலில் ஸ்நானஞ்
செய்து ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு வால்மீக
ரவதாரமான துளசிதாஸருடைய சரிதமைக்
கேட்கவேண்டுமெனதிற அவரால் விரிஞ்சாபுர

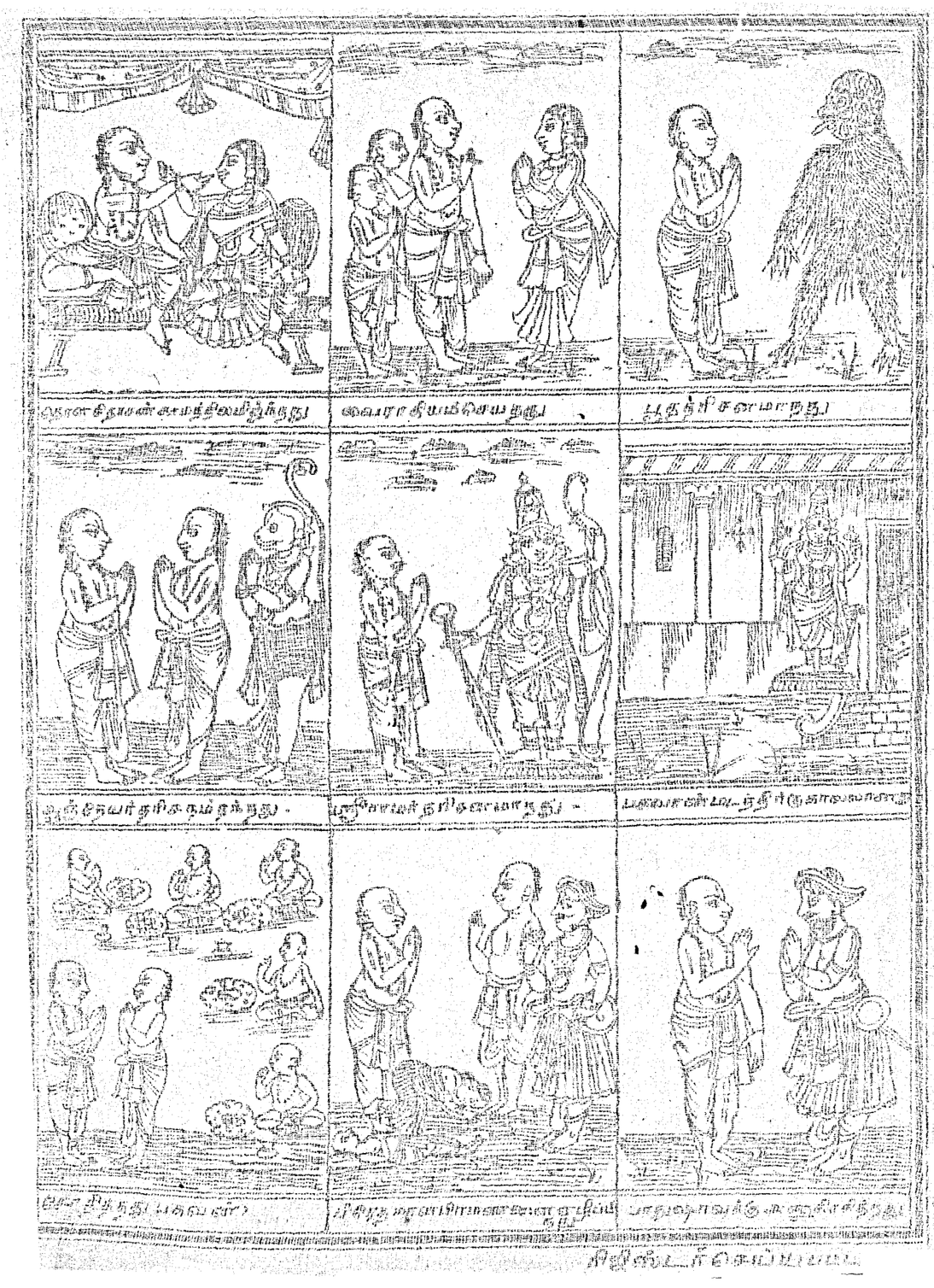

மான சபாபர்வத்தினிடமபோய்ப் பணிய - அவர் களிப்புடன் - தனஞ்சயனுடைய கனிதனைச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

ஓ - சித்தர்களே ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானுக் குகந்த அன்பர்களாகிய பாண்டவர்க ளாசபுரிந்த இடமாகியும் ஸ்ரீவாசுதேவர் தன்சுபருமாகிய சிவனருள்பாட்டினவதானமாகியும் விளங்காநின்ற அஸ்தினபுரமென்னும் டில்லிநகரத்திலிருப்பவர் - இவ்ய திருமகந்தரிப்பவர் உத்தம பிரமன்குலத்திற பிறந்தவர் - சத்துக்கள் சங்கமே சாயுச்சியபதமெனத் தெளிந்தவர் - சார்தர் சேவைக்குகந்தவர்-வேதாந்தத் தெளிவில மிருந்தவர்-சதுர்தசுவாரியிற் ரூபத்தவர்-இந்தாவென்கிற திகிட்டீக்தவர் - கல்வியில் மிகவுந் திறந்தவர் - செல்வத்தனில் நிறைந்தவர்-தனியத்தனில் விழித்தவர்-தானசுசெல்லாமழித்தவர் தயாசத்தால மிளிர்ந்தவர்-ஜெயரெனப்பலரும் புகழ்ந்தவர்-தூய தபோதாமனர்-தனுக்கர் முதலாகிய - சகலருக்கும்-ஆத்மாவே-அல்லர-தான் சொல்வது பொய்யல்ல-ஆத்மாவே மகாதேவன்-ஆத்மாவே வாசுதேவன-ஆத்மாவே அறியாபபொருள் ஆத்மாவே - அஷ்டாட்சரத்துக் காதி-ஆத்மாவே பஞ்சாட்சரப்பிரகாசமாதி-ஆத்மாவே மகாவாக்கியங்களே ஆத்மாக்களே இனியேனுஞ்சொல்லுக்குச் சமசமம் ஆத்மாவே மனுவெழுத்தென்னும் மவ்போமம் - ஆத்மாவே தர்மமென்னுமாமடனென்றும்-ஆத்மாவே ராமாவேவெறென்ற லகுதைபோமா - வென்றுஞ் சொல்லிக்கொண்டேயிருப்பதால - சகலரும் - அபிராமரெனத்தமரை ஆத்மாராம் - என்றழைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்போது டில்லிநகருக்கரசனான அக்பர் பாதுஷா வென்பவன்-அர்த்தஆத்மாராமெனபவருடைய வித்வதிறத்தையும் - சத்குணத்தரத்தையும் சாதுரியத்தையும் - அத்வைதஞானத்தையும் - சகலரையும் அனுபவக் ஞானதர டகவிறத்தையும் - மாதுத்தரஞ் சொல்லாமல் மடக்குந்தையும் கேள்விப்பட்டு ஆத்மாராமை யழைப்பித்து தனிடத்தில் யோசனைசருரியபிரதானியாக வைத்துக்கொண்டு ஆத்மஞானதனத பயபத்தியுடன் சிரவணஞ்செய்துக்கொண்டு கம்சருக் காரணருவானவ ரிவரேயெனவெண்ணி - ஆத்மஞானத்தை மனனம்பண்ணிக்கொண்டு அத்வைத பத்தியுடனிருந்துகொண்டு யாதொருகாரியத்திற்கும் ஆத்மாராமை ஆசாபுருஷனெனச்சொல்லிக்கொண்டு வெகு வுபசரணையோடுங் பராமரித்துக்கொண்டு மாசாந்தம் ஆயிரம்பொன் சம்பளங்கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறகாலத்தில-

மராமராவென்னும் மந்திரத்தைத் தோர்த்தவர் தாரகாத்திலிழிபாத தபனைச்சார்ந்தவர் - சகல சாஸ்திரங்களையும் பார்த்தவர் - சகல சக்தேகங்களையும் பேர்த்தவர் - ராமாவெனும் மொழிவசாமல் வைகவர் - ராமாயணத்தைச் சுலோகமாகச்செய்தவர் பரத்துவத்தையறிந்தோர்களில் முன்னவர் பரத்துவாசருக் கருள்வசிஷ்டருஞ்சொன்னவர்-ஆகிய காஸ்வேதமுனர்க்ய வால்மீகமுனியானவர் பகவானுத்திரவின்படி. இவ்வுலகை இரட்சிக்கும் நிமித்தியம் ஆத்மாராம பதினியாகிய உத்தமியின் கர்ப்பத்திற்றங்கி பூரணமானின பூரணச் சந்திரனப்போ லழகுடன்பிறந்தார்,

அப்போது ஆத்மாராமென்பவர் அழகுலமைக்தனபபாரத்து கண்களிலமிர்தம் ஊறதவரி யிற்குளிர்தவராய - ஆனந்தப்பிரமத்தில் களிதமா ர - அனபாய்ப் பாராட்டி இனபாய்ச்சீராட்டி ஆசையாற்பொறி அனசன்பால் தன்னிடகடகருனியுங் கட்பபிரேமைகள் மேல்கரதல்) என்பதைப்போலபிகவுங் காதலாய வளர்த்து அருங்கொழுகுபோற் தனிரகு னனிதானென்று போற்றி - சகலருக்கும் விருந்திட உபயனஞ்செயது கருணாமழைப்பய்து சனகுல்வதம ஆழசாலதரம - பல இதிகாச வியாகரணம் முதலான வற்றையு முனாத்தி வயதி முதிர்ந்தபின தன குலத்தில் மீண்டருழலும் நிறைமதருகும் - கமலக்கண்களும் சதுரனமொழிகளும் - பலனையும் பரிமளவுடலும் - அனைவரையும் இன்னயினையும் அதிகச் செலவழுக அதிகக் கலவியும் வுள்ள மமதாரிதேவியென்னும - ஓர் கனனிகையைப்பேறி சகலர்க்குஞ் சவாதரணி உறவினர் மற்றும் பெரியோருடனே - சகலரும மெச்சச் சகதேஷத்துடனே அரசனும் வரிசையன்பாய்க்கொணடு அருகினில்லிருக்கப் பலகாரமெய்ககவுறவினர்களிக்க பானிரிற் குளிக்க விரதையாக்க கலியாணஞ்செய்து காடோறும் அளிதாசனை-அரசனிட மனைதனுக்கொண்டுபோய் - அரசரிடவையுமபார்த்துக்கொண்டு வரும்படியாய்ச்செயது - மற்றவேலையிலருகிலிருத்திக்கொண்டு அபபா அளிதாசை அரசர்களும் பாபும் சரியென்றுசொலலப்படும. ஆதலால் அக்னியினிடங் குளிர் காய்வதுபோல - மிகவும் - ஏற்றமையாய்ச் சோமல் - வெறுப்புடனும் போமல - சமமாயிருக்க வேண்டும் கொறுமனபபத்தி சென்றால் அரசரிடங்களிலேயே மனதைக்கலதிருக்கச் செய்ய

வேண்டும் பியாதிர்ப்புகளில் - ஸ்ரீமோர் வலியோர் தெளிற பாரபட்சம்பார்க்காமல் - தனியபயமாய்நிற்க்காமல் - சிறுதனைக்காய்க்வேனமே இராஜ வேதை வதோர் ராத்தையைக் கேட்பாதுமினைத்த நிர்க்க மாயோசித்தனைக்கவேண்டும் எவரேனில் அதியான யந்தியைல் ராஜ்யங் குன்றிப்போட-ஓராசாட்டியை கிலிகிதுத்துது வெருஞ்ர்பம் - அழித்தல் - கூபப் தன்னுயிரைப்போல் மன்னுயிரைப்பார்த்துப் பாதுகாப் பதே பிரதானின்குரிய தர்மம் - அரசன அதிக்குட்ட வொனுயின் - பலவித திருஷ்டாந்த ரான்டமதங்கள் னெடுத்துக்காட்டி - தர்மாதை கிளைகாட்டி. சகலரும் புகழும்படியான - கீர்த்தியைச் சம்பாதிக்கவேண்டுமே உத்தமர்க் கரும்பொருன்னெடத்தா லத்தைத் தனிர்மை கன்செய்து - எப்படி. மேன்மையும் புகழும் சம்பாதித் துக்கொன்வாரோ - அப்படியே - தனக்குதோர் பிருக் கும்போதே - சாட்டைத் சீர்படுத்தி - தர்மவிஷயத் தைப்பிரகுதி - கர்மங்களிபாருஞ் செய்வமற்றதித்து கியமனிக்கையுள்னோரை மிகவும் விசுவாசித்து-இதை வன்முதல சகலருஞ் சத்காலத்தில் காலங்கழிக்கும் டி யாயச் செயத - தெலி - கனவு-காமம் - குருவிக்தை முதலாது தண்டகாரிகங்கள் நடக்காமற் நன்னுகிறி னைகள் தெறுத்தி - பதார்த்தவாலைவைப் பேசெடு த்த - அதிகாரோ ஆதரணசெய்து-பதிசுவர்களுக்கு ஸ்தானக்களைப்பிதநி-அவர்கள் மனக்குறைவுமல் பாதுகாத்த - ஸ்வாகளாரிவாத மாசனங்களுக்கு தரு வித்து - அசர்மைபுக்குச் குற்றம்வராமல் நிலக்கச்சே ய்யவேண்டும்

மனைவின்-இல்லறத்தோர்களுக்குச் -றவதத் தோசெய்யும் தபமே துணையென்றுணர்க்கத்தகு தப த்துக்கு சுகசாரினின்தர்மமேதுணையென்றுணர்க்கத்த கும் ஆலால்பத்தர் சித்தா முகத்தர் சித்தக்கலங்குட மின் பட்டணம்பழாய்போவர்க்கோர் குறையில்லை மேலோர் சரிவாதத்தலை ருணியமான சுகர்துலக்ஷ்ம மையும் கன்றோருரியாகளால் பட்டணம்பிரசரிப்பதல் ல சாதுக்களாலேயே பட்டலம்பிரகரிக்கும் வரிக்ட பகவானபோற்றி விருந்பழியால் தசாதமகாராஜனே ஆலேகரன் பாதுகாத்தார் சாதுக்களில்லாகதெரிபுலி வாருக்களென்றதெசொல்லத்தரும் சாதுக்கள்கூட்ட மேசர்தோஷ்தாஷ்டமென்றுபெரியோர்க ருணப்பரா கள் முன்னோமாய் அமைச்சனருப்பொதுணையும் ருன புத்தியும்புத்தியுமிருக்கவேணடும் சார்தஞ்சாகாதநிலம் பெரிதென்றோமதாத்மாளழுதிகொடுத்தஞர்பிட்டாது ம்பிரதானிடினுத்தியாதும்பராசனதிக சுகோஷமடை

ந்தநண்பிநிதிதிர்க்குள்ளாகாமல புகழ்பெற்றுனதெப் படியெனின் ஒப்பட்டனைத்தில - ஓர்காது சமுசாரதி நேரே பிரமிஷ்டையைச்சந்தித்துப் பிரமானத்தத வதபனுபவித்துக்கொண்டிருக்க ,சிலபாவதனையடை யுங்காலத்தில் அகாதசுயன விவேசத்தால் ஒளர சுக்தை யே என்வேனுர்தத் தூர்கும் மனத்துக்கும் அனைப்ப னஞ் வம்பாதிர்துவவத்காமத் போனிலே இனி காலெ ல்வீதமாச்வேனுருபெடவேனென்றுபிலாபிக்கச்சா நுவானவர்களுக்காகமென் றெழுதிக்கொடுத்திதை பபத்திரமாக வைத்திருந் துணக்கோர் குறைவருவகால த்தில் இப்பட்டனைத்துக் கதிபதிசினிடமிதைதெடுப் பவரபோ லுன்குறைக்குமென் தரைத்துப்பரமசுமா தியடைந்தார், தினபவர் தனயன் தக்தைக்குச்செய்ய வேண்டிய கிரிகைகளனியெல்லாஞ் செய்துமுடிந்தது-பர தான் சிட்டைக்கொண்டுபோ யரசரவிட்டுக்கொடுக்க யுதேதன்றல் - சாத்து சாகரத்திலு மதிகமென்றெ மூறியிருக்கும் - சாதுவின் கையெழுத்தை - தன்சந்தி ரயுத உலகிற்கொருதி அச்சாதுவின்னைமத்துணக்குத் தேவையான தனித்தனுப்பிவ வரசன் தெரிசான்சென் றபி றெருநான் - வேட்டையாட காட்டைவிட்டுக் கா ட்டிற்செல்ல - காட்டில் - வேர்தன் படுக்கையைச்சிங் காரிக்கும் வேலையான் - வெருநாயாய் - சரபதியின் மலரினமேற் சயனிக்க வெணைவிகொண் டிருந்தவ னுதலால் - அன்று - வெருவினுதமா வலக்கித்து அப்பஞ்சனமேற் பதித்து - மெதுவாய் பீதாம்பரத் தைப் போர்தருக்கொண்டதே-என்ற முனிபாதனின் பத்தை மறுபடிப்பதுபோல - முவிலாற்றண்னைமறித்து தித்தினைசெய்தான்.

அத்தருணததி பிரஜபதினி - அரசனைமறித் தென்ன இறைவர் அனத்தல் செய்திறாவனவன்ன கத்திற சயனித்து - அவத்தல் மேலிட்டாற் நனை மறந்தான்.

அததனாயில்-சட்டில் வேட்டையாடப்போன தூபலன - காட்டையடைத்து - மந்திரியுடன் ஆன்ம னேயித் பிரவேசித்து சயன ஆறையிற்சென்று தன்ன யோயின்மேற் ராங்குஞ் சதியையும் ஆவணியும்பத்து தேகம்போர்த்து அடங்காச்சோபுத்த விவர்களிருவ ரையு மிரவிலுண்டாகவெட்டிப்பலியிடுவேனென்ன சபதமெலன்றுசாபுத்தை யுருவினுன் அப்போது உ றையிலிருந்த - சாதுவின்சிட்டை - ஆகாயத்திலிருந்த விழ்ந்தனைப்போ லசரபதிஅதிசயிக்க முன்னேவிழ்ந் தது அறிபரி அச்சிட்டைக்கையிலெடுத்துச்சாந்தம்சா

காத்திலும்பெரிதென்று எழுதியிருப்பதைகோக்கிச் சா துவின்கைச் சிட்டென்னுக்கியாபகமின்று இது அந்தர த்திலிருந்து வந்ததென்றே நிர்மானித்து வெட்டுதற்க ச்சமுற்றவனுப்ச் சத்தடியின்பிப்புறம்போற்றதன்மதிம க்திரியைவிளித்து யாவும் புகன்று தண்டிக்குத்தருணத் தில் சுகனத்திலிருந் நிச்சிட்டு விழுந்ததெனப்புகல.

அம் மதிமக்திரியுகித்து - ஒ - அன்னலே உமது சங்கைதீங்க - ஒருபாயஞ்செய்கிறேன் பார்ப்பீராகவெ வன்று ஓர்பக்கமாவரையுனே கிறுத்திச் தான் பள்ளியரை யின் வாயிலீல்கின்று-மெதுவாய் கையைத் தட்டினுன் அக்கையொலியைக் கேட்ட-இராஜன்நிதிவிழித்த-மந் நியைநோக்கி அதிசிக்கிரமாவெழுந்து - குன்னினகுற லோடு - இராஜனும் சானும் சயனித்திருக்கும்-அதை க்குளச்சமின்றிவாலாமா இது உத்தமர்க்கழகாவென் றுரைத்துக்கொண்டே தன்னவறைக்குட் போகதோ டன்கினுள்-

மந்திரி அப்படிநிசகயின் பின்சென்று-காட்டிற் போன காவலர் - காட்டிலெப்போதுவந்தார் தெரியச் சொல்லுமென, இரவி-அரசர் முதல்சாமத்திலேயே வந்து சயனித்துக்கொண்டாரென்றுள், மந்திரி-கிருபன் வந்ததை நீர் பார்த்திரவென அவ்வுத்தமி - அவர்வர் தது கானமியேன் - காட்டிற்போன ஆயாசத்தால்-எவ் வழியாகவந்தேர-தன்னேமறந்து தூங்குகின்றார்-நீர் கல் லவியேயோயிருக்கும் அரியாதவர்போல் அகப்புறத் தில் வந்ததன்றி - என்னததாட்ர் நிலவகளெல்லாம் கேட்கத்தகாது எவ்வளவு துனிதமான காரியமிருந்தா லும் ஏவலாளரா லெழுப்பவேண்டுமன்றித் தனிச்து லரதுமாகாது - இராஜனே அயர்ந்து கித்திரைசெய்வ தா லெழுப்பவுக் தகாது தடாக்கருமமாயிருக்தாலெழு ப்பலாமென்று தன்னறையிற் பிரவேசித்தான.

பின்புஅண்ணியன்-இவன் மகாபதிவிரதையெனத் தெரிந்துகொண்டு - பஞ்சணையிற் றுயிலும் வேதுகார னைத்தட்டியெழுப்பினுன் உடனேபணியாளனெழுந்து அமைச்சனேசோல்லி இருக்கென்றுசென்றனுன்-அமா த்தியன்-உன்பக்கத்தில் யார்சயனித்திருந்தார்க ளுமை சொல்லென் றச்சங்கைகாட்டினுன்.

தொழும்பன்-காஞ்நாயனே தூயின்றேனென்ற மற்றெருவரு மிதற் பதிகவில்லையேயென்றுன எரு தியன் - நீயே னிறைவனனையிற் பதித்தாயென்றுன எவலாளன் - எனக்கு நெகொளையிருந்த விச்சையாற் படுத்தேனென்றுன், தேர்ச்சித் தனைவன் - அவனை காவலுக்குளனுப்பி - அரையனே நோக்கி - உமக்குற்ற சங்கைதீங்கிற்றே வென்றுபணிய.

இன்வனு சோதிக்கவினைத்த - தோன்றலென்னைப பின்னம் நீகயில்லியென்று-இராணியை விளித்து-பரி சாரகளேடு நீதியின்றகாரணத்தால் - கொதிக்கும்-எண் னெய்க்கொப்பறையில் - நீ குளித்துவந்தா லென்று டன்கூடிசுகிக்கலாம்-இன்றேல்-உன் தகதைவீடைச் சேலாமென.

அதற்கவ்வுத்தமி - அஞ்னியபுருஷனும் நீண்டப் பட்ட இத்தீதகமிருக்தாற் பழுதாதலால - அனலில் மூழ்குவதே உத்தமமென்று - அக்கணமே எண்ணெ யைக் கொதிக்கவைத்து . அதில் குதிக்க எத்தனித் தாள்.

கோமளன் - தன்தேவியின் இடத்துக் கெக்குமுற்ற ஒ-பெண்ணே - உனக்காக - இச்சிட்டு-பகவானருளா லென்றுன் கீழ்க்கபடியால்-உன்பேரில் குற்றமிராத தீயிதற் குதிக்கவேண்டாமென்ற மதிதான்-அப்பதி விரதை - அன்னியபுருஷனும் றெடப்பட்ட - அசுத் தமான இதேகதை - பரிசுத்தமான நீர்தொடாமலி ருமென்று வணக்கி - அதிற்பாய்வதற்காயத்தமானுன்.

ஏத்தல் - தன் தெலியைப் பாங்கினாரம் றித்து உனக்காகவே - இச்சிட்டு - எனறுன - தெய்வகடாட் சத்தால் விழுக்கபடியால் - இதை நியாற் கொதிக்கும் என்னெயிற்போட்டு பரீட்சிக்கிறேனென்றதைத் தெ லத்தித் போடப்போகையில் - மந்திரி - ஒ - பூபதியே இச்சிட்டு - ஓர் சாதுவின் கந்தன ஐமக்குக் கொடித்த காருமே - அதை யிதிற்போட் டெரிக்துபோமாயினு மக்கதிக சங்கைக் இடம்கொடுக்கும் அப்படியலல-சாக் தம் - சாகாத்திருப் பெரிதென்னும் வாக்கியமும்-இப் பத்தினி - கற்பழியா உத்தமியும் சத்தியமானுன்,போட் டபடியே யிருக்கக்கடவதென்று - போவதே வுத்த மமென்றுரைக்க, அரையன் - இதுவேசரியென்றதன இந்டதெய்வதனைச் இந்தித்து வந்தித்த - அனற்தயி லத்திலெறிந்தான் அதுபோட்டபடியே - கொதிக்கும் தொப்பறையெண்ணெய்யில்மிதக்துக்கொண்டிருந்தது

அவ்வாச்சரியத்தைச் சகலரும் பார்த்துக்கொண் டிருக்குஞ் சமயத்தில் - அரசன்தேவி - சிட்டப்படியி ருப்பதால் தான் பரிசுத்தமானேனு இல்லையேயென்றத

கொப்பறையிற்பாய்ந்தாள் உடனே - அக்கணத்தலம் பனிநீர்போற் குளிர்ச்சியடைத்து - எரியும் அனலும் அவிந்துபோயிற்று, ஆகாபவாசிகள் பூமரி சலசல வென்று பொழிந்தார்-தேவதுந்துபி தாம் தாம் என்று முழங்கிற்று.

பின்பவ்விறைவன் தன்னுயிரையைக் கட்டியணைத்து உன்போலுற உத்தமிகளிவ்வுலகி விருப்பதனுலேயே சத்திருரியர் பிசின்றி உதிக்கிறார்கள் பருவகாலந்தப்பாமல் மழையும் பொழிகின்றது பூமியுமத்தரத்தில் சிற்சின்றதெனக துதித்துமகிமைத்திரியைநோக்கி யுகத்திலொப் பிலா வென்னப்பனே நிஷேசுத்தேக நீங்கும்படியான யுக்திசெய்யாதிருப்பரேலெப்பத்தினியை என்வாளுக்கப்போதே இரைகொடுத்திருப்பேனே பெனத்துதித்து சாத்தம்சாகரத்திலும் பெரிதெனறெழுதிக்கொடுத்த சாதுவின் குமாரனுக்குப் பாநோச்சியமனித்து மிகவுங் களித்திருக்கார்க ளாதலால் ஓதுளதொசனே பிரதானி களதியுத்திபுத்திகளிற் சிறந்தவரசக விருப்பதன்றிச் சாத்தமென்னும் ஆபாணத்தையேபூஷணமாக வணிந் திருக்கவேண்டுமென் றிவ்வித பலநீதிகாதைகளே ஓதி சாதுக்களுடன் கூடித் தீர்த்தயாத்திரை செய்யப்போ னர் பின்பு துளசிதாஸன் அக்பர்பாதஷாவினிடத்தில் அததியந்தப்பிபுட னிருந்துகொண்டு தன்பராக்கிமத் தால் முக்கியபிரதானியாகி தன்னேயேஅரசனுச் சகல ரும்மினக்கும்படியான நீதிச்செங்கோல்செலுத்தி அன் னசத்திரங்கள் சாதுக்கள் வாசஸ்தானமாவமடங்கள் வி சாலமான குளங்கள் கீண்டகோபுரங்கள் முதலானவை களியற்றித் தன் தந்தையினும் சமர்த்தனெனப் பேரெ டுத்து சாதுக்கள்சங்கத்தையடித்து காள் கழிக்கதிதெ டங்கினர் கேடவர்களோ சித்தர்களோ வென்ன சரபாரி சித்தர் பின்னுஞ் சொல்லுவார்.

உற்பத்தியத்தியம்

முற்றிற்று.

உ - வது - பகவான் துளசிதாவனைக்

கரமத்திலழுத்திய

அத்தியாயம்.

இப்படி நீதியுடன் முச்சியபிரதானியாயிருதுக்காலத்தில் பகவானுடைய மாயையால் துளசிதாஸனை சத்ரங்க ளைத விற்று அரசசங்கத்தையடித்து அவ்டார்களை

ட்டுதவாதும் எவ்வர்ணபருவத்தாரும் தாகிகள்வீடே கெதியாய் வீட்டுக்கும்வராமல்அரசசங்கத்துக்கும் போ காம விருந்தார்அதையறித்த ஆக்பராரம் பத்தினி மி கவும்கொந்து துளசீதாஸனைத் தேடிக்கொண்டேபோய்த் தாயின் வீட்டி விருக்கக்கண்டு மாச்சரியங்கொண் டு அடாமதனே அழகானமுகனே உன்தக்தை பாணவர் மகாயோக்கியனென்று பேரெடுத்திருக்க கீழ்ப்போக் கொத்த அயோக்கியமானபேரெடுக்கலாமா வேசையர் வீடடுக்குட்போகலாமா காசாசையாலதிகபாசமாயிருக் கும்வேசியர்வெகுமோசக்காரிகளாயிற்றே ஐயோ கமது மானம்போயிற்றே பலருக்குப்பிணைப்பட்டிருக்கும் பா த்தையர்மேற் சித்தகொள்ளலாமா மாதாவாக்கியத் தைத்தள்ளலாமா பணமில்லாவிட்டா லேன்பிணமே யென் நிக்கணிகையர் கேட்பார்களா வீட்டிலுள் சேர் ப்பார்களா முற்பிரப்பில் பலபுருஷர்கள்மேலிச்சைகொ ண்டு - பதிமூவரையே ரச்சத்தால் - துச்சகுணத்தோ டும் பிறதறியாமற் புணர்த்து தன்னிச்சைதிறைவேறு மல் - ஏக்கங்கொண்டிருந்திறப்பவன்றே மறுபிறப் பில் - பலர்வாங்கும் விலைமகளாய்ப்பிறந்து - காணம மடம் - அச்சம் - பயிர்ப்புயென்னும் பெண்மைக்குரிய குணங்களின்றிப் பயனிலாப் பெண்ணெனப் பேரெடு த்துத் துஷ்டகுணங்களிற்சிறந்த ஆடவராயி - வேசி தாசியென்றழைக்கப்பட்டு - மானவிவமின்றிப் பொரு கோவிழித்திருக்கும்போதே-கொள்ளைகொள்ளும்- பொ துமடத்தையரைத் தொடலாமா வைராக்கியத்தைவிட லாமா யாதிரைசெயது உன் தக்தைவுக்து இத்தச்சுங் கதியைக் கேட்டால் - உன்பதகனேத் தட்டிவிவோரே இரண்டு துண்டாக வெட்டிவிவோரே - பலரும்-அறி பாருன்னமே - வீட்டுக்குவத்தவிடென்று வெகுபணி வர யுரைக்கும்போது துளசிதாசரென்னுஞ் சொல்லா மலிருக்க அத்தாய்மிகவுமுளிவுகொண்டு-அடாதுவ்டா தாகிகளேப்புணரும் பிரஷடா - வேசிகள் வலியிற் சிக் கினபேயா - கான்வந்தழைத்தகும் - வீட்டிற்ரு வராம விருக்கிறாயா - வென்றுகட்டியும் வாசமைலா வினி நம் மா லிவ்வேத்தேற்றக்கூடாதென்று வாட்டத்துடன் வீட்டையடைந்த - மிகவு மிடைந்து - பெற்றதா யா தலால-மறுகாரும்வக்து-துளசிதாஸனேப்பார்த்துகொ ண்-அடாயென் கண்மணியே - சிகாமணியே - அல்லா வது புனவா லவித்துபோம் - இக்காமக்கனல் வரைமீ தேறி யொளிப்பினுஞ் சுடுமே விசாலமா தடாகத்திற் குளித்திருப்பினுஞ் சுடுமே - சப்தமெழுந்ததே ரூப் தமாய்வக்து கொல்லுங் குண்டுகினியான வோதை பர் மாயைபிற்பட்டுப் பேதையாய்ப்போனுயே யென ஐ பலவார்த்தைகளுரைத்தும் வாசமைக்தனே கிரை

செய்து சொத்தவிடுசேர்த்து சித்தாகுலத்தால் மிகவும் நைக்திருக்தாள்.

துளசிதாஸனே பகவானுடைய லீலாவினேதத் தால் - காமதூதக்காலுப் - தாகிகள் மயக்கத்திற் சிக்கி மிகவுஞ் சொக்கித் தலையறத்திருக்கார்.

இவரிப்படி விருக்கிறகாளில்-யாத்திரைக்குப்போ னஆத்மாராம்-சொக்தகாட்டிற் பிரவேசித்து-வீட்டை யடைத்து - மைக்கனிருக்கும் வித்தலையக்கேட்டிடை த்து - துளசிதாஸவிருக்குச் தாகியின்வீட்டுக்குப்பொய் த்து - துளசிதாஸவிருக்குச் தாகியின்வீட்டுக்குப்பொய் மருமாவிருக்குங்கோலத்தைப்பார் த்து-தூலமெலலாம் போர்த்து - அடா துன்மார்க்கா அறிவில்லா மூர்க்கா வென்று மிகவுங்கோபித்துத் தீனயவே யழைத்துக் கொண்டுகாட்டிற்போக நாணமடைத்து-பதறுஷாவின் சேலையிற் பிரவேசித்து அனேக வெலாளர்களால் வ்திரகீன உள்ளேயிடாமல காவல்வைத்துத் துளசி தாஸனேப்பேன்ற - சில எவனை பிரம்மண வாலிபர் களே அழைப்பித்து-வேதாதியயனம் பண்ணிக்கொ ண்டு சதாகாலமும்-ஜபதபங்களேச்செய்துக்கொண்டிவ ருமபடியாய்த்திட்டஞ்செய்து தானும் பிரம்மசிஷ்டை யைச் சாதித்துக்கொண்டிருந்தார் - இப்படி யிருக்கி காலத்தில்.

பகவான் துளசிதாஸனைச் சோதிக்கவேண்டி ஓர் தேவகன்னியை விளிதது - ஓ-மாரசே நீ யிக்கணம் டில்லிகருக்குப்போய் பெருஞ்சோலியிற் றபஞ்செய் துக்கொண்டிருக்கும் - துளசிதாஸனைப் பங்கப்படுத்தி நீவாக்கியக்கருரைதது-வாருமென்றனுப்ப அக்கன் னிகை மகாபரக்கியமெனறு அக்கோடதத்திற் போய் அனேகருடன் தவஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும்துளசி தாஸனே எவ்விதமாய்க்காணலாமென்று யார்கண்ணுக்கு ம் புலப்படாமல் அப்பொழிலிலுலாவிக்கொண்டிருக்க.

அத்தருணத்தில்-துளசிதாசனும்-வாலிபத்தோழர் களும் - ஸ்நானஞ்செய்யவேண்டி அவ்வுத்தியானத்திலு ள்ள - வோர் தடாகதிற் பிரவேசிக்க.

அச்சமயமில் - சரமாத அச்சாசி னருகிலிருக கும் ஓர் விருட்சத்தின்கீழ் பார்ப்போல் மதிமயங்கும்ப டியாய் கீற்க - இப்படி சாசசல்லாப உல்லாச ஓயிலாட கிற்கும் - இளம்பிடியைக் கண்ணுற்ற.

துளசிதாஸன் மதிமயங்கி மிகவும் தயங்கி-ஆ-அ என்ன ஆச்சரியம் - ஓ-ஓ-என்னருமைத் தோழர்களே இதோ - மனோஞ்சிதமான வஞ்சியென்னும்-ஓர்-புட் பக்கொடி நிற்கின்றதைப்பார்த்திர்களா ஆ-ஆ-முப்பத திரண்டிலட்சணங்களும் வாய்ந்த - சித்பசாஸ்திரிகளா லெழுதுவதற் கரிதான பதுமையைப் பார்த்திர்களா ஆனந்தம்-ஆனந்தம்-என் றுரைத்துக்கொண்டே அக் கரக்தையினருகிற் சென்ருர்.

அதற்கதற்சரியாக - சினந்தவள்போல் - ஆத்மா ராமிருக்கும் ஸ்தானத்தைநீங்கித்தருக்கள்கெருக்மமான விடத்திற்போய்நின்ருள்.

துளசிதாஸன்-அவள்பின் சாயையைப்போற்சென் டர்ந்து அச்சுகதரியின் சமீபத்திலிருன்று - தன்னுடன் வந்த தோழர்களேகோக்கி ஓ-என்னன்பர்களே-இதோ சகல விசித்திரவர்ணங்களாற் சூழப்பட்டு அழகோக்கி விளங்கிய ஓர் தோகைநீற்கிறது பார்த்தீர்களா ஈ-ஆ புலவரசர் புகழ்வதற்கரிதான - ஓர் மங்கை இங்கேநிற் கின்றுள பார்தீர்களா இவ்வுலகிலுள்ள அழகெல்லாம் திரண் டொருவுருவாயினன்றகோடிபோன்ற ஓலாய் யாரிதிற்கின்றன் பார்த்தீர்களாதேவர் மூவர் மற்றியாவ ருடையமதியையும்மயக்கும்படியானஓர்மோகனுங்கிவர் திருக்கிறுள்பார்த்திர்களாதன்னோமறந்து-திக்குதேசாகி கறளிறத்து அத்தர்முகத்திற்சென்றுபிரமானந்தத்தைய நுபவிக்கும்பிரம்ஞானிகளுமிச்சிக்கும் ஓர்சோபிதமா னசுத்தரம் வக்திருக்கின்றது பார்த்திர்களா சாஸ்திரங்க ளிற் சொல்லியிருக்கும்-அம்புயக்கண்ணுனான சம்பை இதோவக்துநிற்கின்றுள்-பார்த்திர்களா பார்த்திர்களா புற்புதம்போ லற்புதமாயிருக்கும் திரண்ட கொங்கை களேச் சுமக்கக்கூடாமல் தவண்டுகிற்கும் அங்கனமே லன்னப் சோத்திர்களாவென்று பலபலவார்த்தைசொ ல்லி புளகாங்கமாய் டிபிற்குச்செறிந்து ஸ்மரணைதப்பி மூர்ச்சையடைந்தார்.

ஓ சித்தர்களே இப்படிக்கென்று சொல்லிய

சக்தவிருத்தம்.

மண்ணின்மீதரை காழிமூர்ச்சை
வசத்தினுனி விழித்தெழில்
விண்ணுறும்மதி யோகமுற்குமுன்
மோகமோறுதல் பிறையதோ
கண்ணருங்கதிர் வானதேமொழி
கன்னலோவாய் பவளமோ
கண்ணினுனிவ டன்னேக்காணுதன்
மூற்பவத்தவ மென்றனன்

தேவலோக வரம்பையோதிகழ்
மின்னலோவிக் திராணியோ
ஆயிரவ்வலி காலனுவென
காவியுண்டிட வந்தவிப்
பாவையாரென வதிவமென்றவள்
பக்கமுற்றன மேயென
காவியேயிவண் வந்தவாறடி
யேற்கியம்புக வென்றனன் உ

என்றபோதவ ளெதிராஜனே
யேத்தியான் சுரகன்னிகை
உன்றன்தங்கையி னழுவலாய்விட
வுன்னியிவ்விடம் வந்தனன்
என்றபோதெதழிலன்னமேயெனி
யேணயாட்கொளுஞ் சொனமே
என்றன்கண்மணி யேயிவ்வேனை
யெனக்கினக்குக வென்றபின் ஊ

வேறு.

என்னமா தவஞ்செய்தேனை
விக்குவேருதற்கத்தே
தன்னிகே ருற்றபெண்ணே
தயவுகூர் தாளவரவா
என்னவே தேவரம்பை
யித்தவன் யாவரார்ந்தை
என்னிடஞ் செல்லலர்மேல
வென்றிறைஞ் சியம்பனுற்றுள் எ

யானுன்றன் றந்தைதன்னை
யிறைஞ்சிழி வகற்றவெண்ணி
வானுல கன்றிவ்ருந்தேன்
மாதவ னருள்குமாரா
ஆனதா லடியன்மீதி
லருள்செய்வ தன்றிரில்ல
மோனவார்த் தைகளாலென்றன்
மூடத்தை நீக்குமென்றுள் ஏ

நீக்குமென் றேதும்பெண்ணே
யினக்குறு மஞ்ஞானத்தைப்
போக்குவ னன்றியிஞ்சை
போதிப்ப ளெனியேன்றன்னே
நீக்கிடா நியங்கியிம்ப
னிறைவித்தாற் கன்னேபெண்ணே

மோக்கநீ சேர்வையென்று
மொழுந்திட மறுத்துசொல்வாள் ஐ

வேறு.

அயலான்றன்னைப் புணர்ந்தனு
லடைக்தாள்பழியைத் தாரவும்
அயலான்தன்னைப்பார்த் ததிசயித்தே
யதமாப்போனுள் ளேணுகையும்
அயலான்றனையா சித்ததனு
லடைந்தாள்பழிசுக் கென்மகளும்
அயலான்றனைக்கண் ணுற்பார்க்க
தடைந்தாள்பெருமை தையுமே ஏ

அயலான்றன்னை யாசித்த
வரக்கியரை சூர்ப்பனகை
அயலான்றல்லுற் செவிமூக்கு
மறுபட்டையோ மிகலொந்தான்
மயலிவிண்டு சலந்தானுய்
வந்துமயக்க மயக்காமல்
அயலானென்றே யறிந்துகொண்டா
னறிவிலுயர்ந்த பிருந்தையுமே ஐ

தேவர்முனிவர் புகழ்ந்தவளாய்
திருப்பாற்கடலிற் பிறந்தவளாய்
தேவபஞ்ச கன்னியரிற்
சிரும்பேரு முள்ளவளாய்த்
தேவராஜன் கௌதமருக்
கிகழ்மாதவகர மிருவருடன்
பாவையெனக்கென் றெனக்கென்றே
பண்ணைவத்த தாயவளாய் ஒ

இருவர்தம்மிற் கௌதமரு
மீசரஞ்ஞானங் டொருமனதாய்
மருவித்தவத்தைச் செய்தபினர்
மடிழ்த்துமனஞ் செய்திட்டவளாய்த்
தரணிதலிலவர்ழ் தலலரிற்
சூழ்னையழகிற் தெதகவளாயத்
தெரிவையென்னும் மகவிதையான்
சேறிசொலக்கே ளெனச்சொல்வாள் கம

பொல்லாவிச்சன் றனைமருவிப்
போதித்ததனுற் கௌதமாற்
கல்லாயமைத்தா னிப்போதுன்
கனியாணஞ்செய் வோகளெளாம்

பொல்லாவிபசா ரஞ்செபதே
போனுள்ளியா யாதலினுல்
நல்லாபுதைப்பா யகலிகையாங்
கல்லேயென்று நவில்கின்றுர் கக

சீசன்புதல்வி யானுய
மிமலக்கற்பி னரனுலே
தேசம்போற்ற வருத்திதான்
நிகழ்கின்றுன்வான் றனிலுவாய்த்
தேசகளவ் வடமீனச
நிறப்புற்பின்று மணவறையிற்
பாசமுடைய மணப்பெண்ணே
பாரென்றுனைவக் காட்டுகிறுர் கஉ

வேறு.

புருடனே தெய்வமென்று
புகலுகான் மறைபுராணம்
புருடனே யன்றிவேறுர்
புருடனைச் சேர்ந்தகன்னி
இருளை கடைவதன்றி
யெழிலருட் பெறவதுண்டோ
இருளிலா தவன்குமாரா
யியம்பென வியம்பதற்குள். கஎ

இணங்கியென் னுளைதித்த
லெழின்மயி லேயிப்பாவம்
கணந்தவிர் நீர்க்குமார்க்கங்
கழறுவே னென்றுசொல்லி
அணைந்திட வந்தபோழ்தி
லரம்பையு முனிர்த்துயிக்
குணந்தவிர்க் காதோய்நூர
லில்லெனக் கூறலுற்றுள். கச

புத்திகில் லாதவட்குப்
புத்திபை யுரைத்தலேலாம்
முத்திலை யளிப்பாலென்று
முன்னின்றேன் மோகமதிப்
பெத்தனைப் போலெண்ணுது
வீழ்ந்துநீ மிதற்றலானற்
புத்திக ளுரைக்கின்றேனுய்ப்
புகலுவன் கேளுமென்றுள். கடு

அயலான்மனவி கனையாகித்
ததபாப்போனுன் றசக்கிரீவன்
அயலான்மனவி தனைப்பார்த்தே
யழிக்தநாருமத் தகமயனுக்
கயலான்மனவி தனையாளத்
தாயிழந்தான் சிசகனும்
அயலான்மனவி தனைப்பார்த்தே
யளகேசன்தன் கண்ணிழந்தான். கன

சுரகன்னிகையாற் சுந்தோப
சுந்தனுயிர் துறந்தார்கள்
சாவித்ராணி தனைப்புணரத்
தூணிர்தேகருவுதன் பனியாரூன்
குருவின்மனவி தனைக்கூடிக்
குஷ்டமானுன் சுந்திரனும்
அரியின்மனவி தனையாசித்
தழிந்தானர சாசனன்றே. கஅ

பாதாரத்தை யிச்சித்திப்
பாரிலழித்தான் கிம்மீர்னன்
பாதாரத்தை யிச்சித்திப்
படியின்முடிந்தான் வலிவரனி
பாதாரத்தை யிச்சித்திப்
பன்பமான மடல்வேடன்
பாதாரத்தை யிச்சித்திப்
பழியிழிந்தோர்க் கிலக்குன்டோ. கக

வேறு.

தானமும்யாகமும் பலரெய்துக்
தவமிகச்செய் தடைகின்ற
வானவர்வாழுஞ் சொர்க்கலோகத்து
மன்னவனுந் திந்திரனும்
ருனைவாளுவே கௌதமரிலியி
னன்மனையாடனைப் புனர்ந்தோர்
யோனியாசையினு லுடலிலாரகரும்
யோனியை யடைக்தனனென்றுள் கஉ

வேறு.

இவ்விக வனைகதி
யினைத்திடக் துளசிதாசன்
கொவ்வையங் கனிவாயாளன்
கோதிலா முகத்தைநோக்கித்

திவ்விய நீதிகற்றத்
தேகனைப் பெற்றபெண்ணே
எவ்வித மேறுமென்னே
யினக்கென வருதிற்சென்றாள். ௨0

அருநறத் தேவரம்பை
யதிவிவாக் கதிவுரைத்த
அரணரி யனுலாகா
தாதலா லுனக்குமுன்னே
அறைபிறை யிருக்கலாகா
தென்றரு தேவலோகம்
விரைவுடன் போனுள்சின்னர்
கடந்தது விளம்புவாமே. ௨க

கன்னிகை சினத்தபோகக்
கனமுள துளசிதாஸன்
தன்னீயு மறந்தான்பெற்ற
சிக்தையு மறந்தான்சிக்தை
பின்னமு தாகிகொன்தான்
பித்தரைப் போலகிக்தான்
என்னமா யிருப்பேனென்பா
னேன்னியே பதைபதைப்பான். ௨௨

மலரணி குழலாளென்முன்
வருவளோ வென்பானெக்கத்
தலமதி லிருக்கின்றளோ
தமியனே னறியேனென்பான்
கலிமதி மூகத்தாடன்னைக்
காண்பனே வென்பான்கும்ப
முலையுள மாதேமாதே
யென்றுமூர்ச் சித்துவீழ்வான். ௨௩

இப்படி. துளசிதாஸ
னேங்கியேயிருக்கக்கூட
ஓப்பமாய் வந்ததோழ
சோலயிட் டழுதுகொன்து
செப்பருங் கலைகள்சற்ற
திவ்விய குணனேயெங்கள்
சொற்படி கேட்கவேண்டு
மென்றொரு தோழன்சொல்வான், ௨௪

காமத்தை நீக்கிதிய
கருமத்தை முடிக்கவேண்டித்
தாயரைக் குளத்திற்ஸ்நானஞ
செய்பெனத் துளதாஸன்
காமமென்னுக் தடாக
மதிற்கனித் திருப்பலாலே
தாமரைத் தடாகத்தன்னைச்
சார்ந்திலே னென்றுசொன்றான். ௨௬

மற்றொரு தோழன்காம
மயக்கத்தை நீக்கமேலா
கற்றவஞ் செய்வாபென்று
கவின்றிடத் துளசிதாஸன்
மற்றொரு கினேயிலாதவ்
வனிதையைக் கூடவேண்டி.
கற்றவஞ் செய்வேனென்று
கவின்றன னனையிலானே, ௨௭

அத்தமா நியுமிலாத
வாண்டவன் பாதத்திற்கு
வத்தனஞ் செய்வாயென்ன
மகிழ்ச்சுத்தத் துளசிதாஸன்
சுத்தா வதனமுள்ள
தோகையிவ் விடம்வந்தெய்த
வத்தனஞ்செய்வேனென்றான்
மற்றொரு தோழன்சொலவான. ௨௮

மேலவ னுரிநத்தும்
வெட்கமில் லாமலிக்கக்
கோலத்தை யடையலாமோ
கூறெனத் துளசிதாஸன்
மேலவ னுனதுலே
வெட்கப்பட் டினையுடைத்திக்
கோலத்தை யடைத்தேனென்று
கூறிட மற்றோர்தோழன். ௨௯

பரமனுர் தமக்குயும்
பயப்படா மையினற்றிய
சுகத்தை யடைவ்வேனென்று
கவின்றிடத் துளசிதாஸன்
சுரசன்னி னகயினுலெல்லோச்
சூழ்ந்தவ் கினியினுலே
சுகத்தை யெரிப்பேனென்ன
கவினுவன் மற்றோர்தோழன், ௩0

மோக்கர் யடைவேனென்டின
மோகத்தை யிப்போதேநீ

நீக்குவா யென்றுசொல்ல
நேயனுக் துளசிதாஸன்
மோக்கமு மடைவேனன்றி
முன்வந்த கன்னிவாக்தால்
பாக்கிய மேவேனென்னப்
பகருவன் மற்றோர்தோழன். ௩0

திவ்வியம் போன்றவுன்றன்
சிக்தையெங் கொளித்ததையோ
திவ்விய வருட்குமாரா
செப்பெனத் துளசிதாஸன்
திவ்விய சிக்தைதன்னை
சிருடிக்கொண் டகன்றுளல்ல
திவ்விய கன்னியென்னச்
செபபுவன் மற்றோர்தோழன். ௩க

கர்தமா நிதனீவென்று
கர்த்தனை துதிர்குமுன்றன்
தக்தைபால் வாவாவென்னத்
தாழ்ந்தக்ருத் துளசிதாசன்
கர்தம்மீ யெமெய்யாகக்
கண்டவிவ் விடத்தைவிட்டுத்
தக்தைபா லனுகேனென்று
சாற்றினன் றேழுசெல்லாம் ௩௨

வசனம்,

ஓ - சித்தாகளே - துளசிதாசனுக் கருத்தினோபான தேசமுர் இன்னம் பலபல நிதிவாக்கியங்களை யுரைத்தும் - பயன்படாமல் - ஓ - துளசிதாசனே - இச்சங்கதி யை யுன் தக்தையினிடம்போயுரைத் இக்தன மழைத் தக்கொண்டு வருசிறுமென் றொருகோடியிற் போய் சேமஷ்டையாம் நன்னமகத்திருக்கும் - ஆத்மாராமப்பணிக்து - ஒல்வாமி தங்களுடைய குமாரனுயதுள சிதாசன் - ஆகாயத்திலிருக்துவந்த ஓர் கன்னிகையின் மேல் மோகித்து அவனைப் பலவந்தம் செய்தான் என் மாதாபலரீதிவாக்கியங்களைபோதித்துக்களமார்க்கமாய்ப்போனன் பின்புதுளசிதாசன் - அத்தம்பையின்மோ கத்தாற்றன்னைமறந்து - வாயில்வக்தபடி பிதற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன் ஆதலாற் சிக்தம் - தேவிர் வக்தமபக்தரை நீத்து ஆட்கொன்ற மையாவென்றைக் கேட்ட ஆத்மாராம் - அக்கரியமும்மாச்சரியமுங்கொண்டு அதிதூரமாபோடி காமக்கினியாற் தகிக்கப்பட்டென்மாணிகேட்டு-பெண்ணேகன்னையெனும்வார்த்தைகளடிக்கொண்டிருக்கும் - அழகான புதல்வன்வதனத்தை ஆசையோடும் பார்த்தார் - கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்றபினனும்காபாதித்தர் சொல்லுவார்.

காம அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கூ - வது - இராகம் நீக்கு

அத்தியாயம்.

ஓ - சித்தர்களே பகவான்-ஞானம் தாகென்மயக் கத்தில் விழச்செய்து - கோகெனக் காவிலும நீக்கக் காமம் மறுத்து - இனி பரம்நிர் கமனம் நிதென்றறித்து நீங்க - மாயையுபரம் பின்னிக்க அதினற் சொல்லிருக்கும்-துளசிதாசன் முகத்தை ஆத்மாராம் அன்புடன் பார்த்துச்சொல்லும்.

க வி.

பார்த்தென தருள்குமாரா
பாரக மடைந்தநீயோர்
எத்திடக் கன்னைபென்னு
லிப்படி யிலையலாமோ
ஊத்தையு முதிரஞ்சியு
மெழுமிம் புண்ணுக்தோலே
காற்றமென் றகற்கிடாதே
கண்ணிட வமோவென்றான். க

குடல்வழும் வென்புக்தோலும்
குருதியு சளியினைச்சி
கொடுமல சலத்மினைக்
கோலமுடுகொழுப்புமூற்றுக்
கூடினை மணச்திற்கெட்ட
தூர்க்கக்தம் வீசுகின்ற
மடக்தைமீ தாசையாதன
வளமதோ மானேயென்றான். உ

அப்பனை மகனேயென்ற
னறிவமோ தவத்தால்வக்த
ஒப்பிலா நீதியேதுய
புனர்வுள துளதொன

செப்பருங் கலைகள்கற்ற
செல்வமே பெண்ணினுநீ
இப்படி யகையலாகா
இனியிதை யகற்றுவாயே. ரு

முன்னொரு காலத்தன்னிற்
பிருகுமாமுனிவனில்லை
தன்னேயும் பிரிக்குங்காலத்
தனிலவன் மைந்தனுனுன்
னுன்னருங் கலைகள்கற்றோன்
சுக்கிர னென்போன்றேவ
கன்னியைக் கண்கொண்மக்
கடவி விழ்க் தவரமுற்றான். ச

அவசரீத் தெழுந்தத்தூய
வரம்பையைக் காணுநொக்கு
சவந்தனைப் பிதாப்பால்வைத்தோர்
சடத்திறை டண்டஞ்சென்று
உவமையிற் றேவமாதை
யொப்புட னணைக்தனேகப்
பவமிடித் தழன்றனைத்தப்
பாவனை போனீசெய்தாய். டு

மூவரு மறையுணர்ந்த
முனிவருஞ் சொர்க்கலோக
தேவரு மஞ்சத்தக்க
திவளிய விசுவாமித்திரன்
பாவையை யோர்காட்கூடிப்
பணனிய தவமிழக்து
மூவர்மா முனிவர்தேவர்
முன்செல வானமுற்றான். ண

சுரர்குரு புதல்வனன
கழுமுனி சுக்கென்பால்
உரியதற் பணிகளாற்றி
புயிர்தரு மந்திரத்தைப்
பிரியமாப் புகாவிக்கப்
பெற்றுளானேகுமப்போ
தருள்புகர் புதலவிதன்பா
லணுகுவ தகிர்தகின்றான் ள

கின்றிட மாறுசொல்லா
ணின்னோச னினையவேண்டி
யுன்றன் பாலடைந்தேன்மாற்ற
முறைத்திடா தினங்கொளேறை
னன்னேயின்றுகாயே
யிம்மொழிக்கினங்கேனென்று
சென்றபோ தினைகீயுர்
திருமந்தரம் பலிக்கதென்றான். அ

பக்குவக் கனம்பயந்து
பாவியென் றழுதுகொந்து
சுக்கிரன் பாற்போய்ச்சொல்லித்
துன்பத்தை நீக்கிக்கொண்டு
சொர்க்கத்தையடைந்தாற்போல
சுகந்தனு மடைக்தான்போல
பக்குவ துளசிதாசா
பாலைமா மயனீக்கென்றான். ங

சுகப்பிர்ம நிவிதவத்தைத்
தொலைத்திடு வோமென்றெண்ணி
அகப்பிர்மை யோதேவ
ராரம்பையை யனுப்பக்கன்னி
சுகப்பிர்ம நிவியைச்சுழற்ற
தொண்டர்க டவமழித்த
சுகப்பிர்ம நிவிமுன்னின்று
பேயனு மவனேக்கின்டான். ச0

கன்னிகீ யாரென்றேதக்
கதிரும் ரம்பையென்ன
அண்டரை நீக்கியென்பா
லனுகின தேதோவென்றான்
ஒண்டியா யிருக்குநீசெய்
யர்தபோ பலத்தாலென்னுல்
கண்டமில் பரப்பிரம்மத்தின்
காட்சையு ணராயென்றான். ஞ

ஒண்டியா யிருப்பதன்றி
யுதவியும் வேண்டுமோசொல்
கண்டமில பரப்பிரம்மத்தின்
காட்சியை யுணர்தற்கென்றான்
அண்டர்கள் நிவிகணில
கண்டதே டயன்மாயை
விண்டவுஞ் சமூசாரத்தின்
மேன்மையாற் காட்சிபெற்றார். ஞ0

ஆதலா லெனைநீகூடி
உணர்ந்தின்ப மடைந்தவிம்மி

பித்தனைப் போல்வீழ்ந்த
பேதையை முனிவன்சோபித்
தித்லக் தற்றுயென்று
விடுவனன் சாபமென்றான்
மற்றொரு மொழிபேசாமன்
மங்கையா னுலகடைக்தான்
உத்தம சுகர்சமாதி
யுற்றருள் வடிவாயின்றார். கஎ

சுரியமா நிஷ்யுணர்க்த
சூரியமா முனிவர்போற்ற
உரியகற் சொர்க்கலோகத்
தும்பர்க ளெலாம்வாழ்த்த
புரமெரித் தோன்மாலீவேதன்
போற்றின் றேவல்செய்து
கரம்குவித் திருந்தாரென்றும்
சுகர்கனமென்னசொல்வேன். கஅ

சுகர்போன்ற பிள்ளையன்றோ
சுரியமாம் பொருட்குச்சொக்கம்
இகபர போகசித்த
விணையிலாச் சுகர்போலீயும்
மிகுமய லீக்தகன்னி
மேலிச்சை விடுத்தருளாய்
சுகத்தன யடைவாயென்று
சூரியமா தவனுரைத்தான். உ0

வருகவென் றழைக்கமைந்தன்
மதுமொழி சொல்வாயின்றீ
சுகனனி னினைவினூடுக்
சூரியமா தவன்பினசெல்ல
சுரனனி மேல்விருப்பச்
சொல்லுக்தித யில்லையென்று
பிருன்வழு வாதவரதமா
சமருளாற்கண்டானே. உக

வேது.

கண்டுசோகம டைந்துதொண்டச்
சுருத்திவற்கெக் காலிலே
அண்டர்போனரு ளால்வருமென
வாத்மசாமன் முனிக்
தண்டரும்பல முனிவருமய
றுறிபோர்ந்து மேத்திய

கண்டபின்றிய கத்தனேசரு
ணாலயத்துற சுத்தனே. உக

தற்பதத்தினே யுறுபுகல்வினைப்
பெறுவர்மாகலை யென்றுமா
கற்பதக்கரு மாரணஞ்சொலு
காமினேற்கென பாவமே
லற்பவத்தினர் தவிறுமீன
மடைத்தபுத்ர ணைகத்தவன்
ஒப்பிலாப்பர மேசனேயுப
ரடியருளமில் வாசனே. உங

எங்குமோரிய பாழ்நிறைத்தரு
ளினறவனேயெளி யேற்கரு
டங்கவருளிய மெய்யனேயுப
ராத்தனேவெ தாந்தனே
எங்குமாரற் றித்தவிதிவர
லேதுவோதிய நீதியோ
சங்கரன்மா யேதனும்மணி
சாமியேயென வைத்தனன். உச

இவ்விதமாக அத்மாராம் சொல்ல இவரமத
மைத்தனுக்குற்றமோகத்தை எவ்விதஉபாயத்தால்நீக்க
லாமெனப்பலவாறுயோசித்து ஆ-ஆ இப்போதத்த தே
வகன்னிகைவருவாளாயினிவளுக்கிருக்கும்சாப மயக்க
த்தை ஓர் கணத்தில்மாற்றுவேனென் றுன்னும்போத
பக்தர்களைக் காக்கவேதவத்தணம்பூண்டிருக்கும்.

பகவான் - துளிதாசனே - மோகத்தி லகிழ்ந்தி
வந்த கோதையையிவித்து நீ இக்கணம்போய் துளசி
தாசனே மன்மதனேயினும் தடுக்கச்செய்து வருவாயெ
ன்றனுப்ப, மகாபாக்கியமென் றம்மாது சோதியின்ன
லேபோல் துளிதாச னெதிர்வந்தடுத்தாள்.

ஆச்சாசாரம் அக்சரிகையைநோக்கிப் பிரியத்து
டீயாசொனது வினவ அவ்வொய்யாரிவணங்கி ஓ மகாத்
மாவே நான் தேபலோகத்தற்கன்னிகை மகடோது
யிச்சீசாலியிற் சஞ்சரிப்பவளாதலா லின்றும் வந்தே
னெனதுசொல்ல அப்போ தம்மச்சகையைப்பசர்த்த.

துளிதாசன - அதிமோகமாய்-என்மரண மின்றி
மூர்ச்சையாய் லேத்திற் சாய்ந்துவிட்டார்-உடனே வா
யிப்பிசோமனன் அத்மாராமையணத்தி - ஓ - ஸ்வாமி

இக்கன்னிகையே முன்வந்து துளிதாசனே மயக்கிப்
போனவனென்றறைவ.

ஆத்மாசம் - அம்மாதரசை வினயர்தடனருலே
மைத்திநத்திக்கொண்டு தனக்குத்தெரிந்த தந்திரங்க
ளிலோ தந்திரத்தா லச்சுத்தரியே முக்கயிலிருக்குமு
நிரத்தையெல்லாம் வாங்கி ஓர் பாதிரத்தில் கிரைத்த
வுடனே அத்தையனி னழைநதுன்றித் கன்னம்-ஸதனம்
யாவும்வற்றி வெளுத்துப் பிரேதத்துச் நினையாதிச்சின்
காரகடையும் மேனியான இடையுர்சர்த்து-அடிபெ
யர்த்துவைத்து நடப்பதற்கும் வகைகல்லீன மடக்குவ
தற்கும் கூடாமல்-ஒருவிர்த்த விருட்சத்தைப்போலசை
வற கின்றவிட்டான் அப்போது ஆத்மாசாம் - துளசி
தாசனுடைய பூர்க்சையைத்தெளிவித்துக்-கன்னிகை
னொருவில் கிறுதிச்சொல்லும்:

க வி.

உதிரமற்றிடி பாண்டமும்மகன்
முன்னம்வைத்தயர் லைத்தனே
மதுராமதி மாதைநிகி
மனமகிழ்த்தணே குவையினை
ஆதிகவச்ச மசங்கியம்முட
னழுத்தகண்ணுடன் வந்திய
அதரகன்னமும் தனமும்பார்த்தவ
ளாசைசிட்டவ ளுணமாய். உஇ

என்னசெய்தன மென்றயர்நிட
வென்றன்மைத்தனே கன்னிகை
கன்னமுன்தன தனமும்பார்த்தனே
காமமாகிலே யிப்பெரு
தென்னமாயித் தன்னியாதென
னென்றிதத்திரு வாகிய
கன்னியாகிய பிரேதமீதினில்
காமமாகினே னேனடா. உசு

அசுக்கியமுள ரீக்ரமீதினி
லாசையாகினே னேனடா
அசுச்சியமுன தனசையின்மேன்மிக
வாசையாகினே னேனடா
அசுசுயச்சல தானையில்வீழ
வாசையாகினேனேனடா
அசுசியமல காகில்மூழ்கிட
வாசையாகின னேனடா. உள

வேறு.

பரஸ்திரீகமனம் பனும்பாவி
முகதைப்பார்க்க லாகாதே. கஉ

பரஸ்திரீகமனக் தனைச்செய்வோன்
பண்ணூர்வள்ள பனிக்காவாம்
பரஸ்திரீகமனக் தனைச்செய்வோன்
பண்ணுக்தர்மம் சமமாம்
பரஸ்திரீகமனக் தனைச்செய்தே
பரத்தையடைக்தா ரரையோ
பரஸ்திரீகமன மில்லாதோன்
பரமஞானியென்லாமே. கக

பரஸ்திரீகமனஞ் செய்தோர்க்குப்
பரமிகரும மிலவாகும்
பரஸ்திரீதன்னைப் பார்த்தவனே
படிமிற்குருட னுப்பிறப்பான்
பரஸ்திரீதனைப் புணர்க்தவனே
பாரிலவிபாய்ப் பிறப்பானே
பரஸ்திரீகளைக் தினறே
பல்பிறிறந்த பாலகனே. கச

வேறு.

பரபுருஷ னைப்பார்க்காத
பத்தினி தனையிச்சித்தால்
எரிவிழுக் திடுமேபிய
விடரணு திடிமியென்றும்
சகனணு திடிமேகெல்லும்
சமனணு குலனையிக்கத்
தரிசன யகத்திகாமத்
தகினியை யகத்தவரையே. கஇ

பத்தினி மனதிகாகப்
பாழாச்சோர் யாகம்பர
பத்தினி யினைக்பூமி
படலென வெடிததப்பர
பத்தினி புரையால்வன்னி
படிகமாஞ் கலமாச்சப்பர
பத்தினி முனிவால்வேடன்
பல்மையப்.போனப்பர. கஉ

உத்தமி களிறுவன்றே
லுலக்திநின் மனமுபெய்கின்ற
துத்தமி களிறுவனறே
லுயர்தவக் தானமோங்கும்

உத்தமி களிஞனென்றே
ஞாலசர சாட்சிகோன்றும்
உத்தமி களிஞற்சக்ர
சூரியருதிக்கின்றாரே. ஆ

மதிகதிர் மறைந்திட்டாலும்
மண்டலே திழாலுலும்
பதியர னிதந்திட்டாலும்
பரமன்வர் தைத்திட்டாலும்
திதிமிக வனித்திட்டாலும்
கியமகிட் டைகள்சொன்னாலும்
பதிவிரதத்தை நீங்கார்
பத்தினி மார்களென்றான். கூ

என்றிவ்விதமாகிய ஸலதிவாக்கியங்களைக் துளசிதாசனுக்கு ஆத்மாசாரம் - ஓகிக்கொண்டிருக்கையால் ஆசைவற்றிருந்தும் - தேவகன்னிகை ஆத்மாராமஞ்செய்தற்குத்தக்க காச்சரியமும் மாச்சரியமுங்கொண்டு ஆபாசமடைந்த - மலமிடைந்த - ஸ்ரீமன்நாராயணரை உள்ளத்திற் சிந்திதன - வந்தித்த - ஓபகவானே ஆதரவற்றிருக்கும் அடியனை இப்போதே ஆட்கொள்ளை மற்போலும் - வெகு தூன்பத்துக்குள்ளாவேனென்று முறையிடுவதறிந்த,

காடகாடகனுகிய பரவான்-அம்மாதுக்கு போதுமான உபதேசத்தை யளித்தமாத்திரத்தில் தேகவியோகத்தை யடைந்த ஆத்மாராம முனிவர்பக்கற்குப் பயந்தகயந்து-ரோலேகைமுழுபி - ககனத்தில் மறைந்தான்.

பின்பு ஆத்மாராம தூனிதாசனுக்கு நீதிமார்க்கங்களை யோதிட தேவகன்னிகையின் மயக்கத்தைப்போக்கி மகாவிஷ்ணுவின் மாயையையும் அப்பரமகனே இன்னுடன் உபதேசியபயன்றி வேறஸ்ரீசாயகருதாதே - கருதி மிகவும்வருந்தே - என் யாசகியத்தைத்தானதே பரன்றிசமனகொள்ளாதே சென்று டல் மிகவும்பொல்லாதே தாயின்தேருவிலிலதே முதலு மத்தெருவிற்செல்லாதே - எப்போதும்பெய் சொலாதே ஒரு சிவனையுங் தெய்வமே - பரவாமுன்தன்னி செலவாதே-மிகவும்நிதீனைக்கூடாதே கூடிப் னனும் வரடாதே - அழிபும்பொருளைத் தேடாதே - தேடிப்புசியில் ஓடாதே-ஜபதபங்களை மறக்காதே - தெய்வபக்தியைத் துறக்காதே-சர்மத்தொழில்கள் செய்யாதே-கபடசல்வாடி கையாதே-தர்மகுணத்தைதீக்காதே - சண்டாளர் தமைச்சேர்க்காதே தெருக்கள்தோறும் திரியாதே - தினர்கள்தம்மைப்பிரியாதே குருக்கள்மாரை வையாதே - குமரனென்செவமெய்மிதே - என்கிற வாக்கியங்களையுரைத்துத் துளசிதாசனுடைய மனசைக்கமாத்து - அக்பர்பாதுஷாவினிடத்திலிவனே யினிபிருதாக்கூடாதென்று-தாமும்தங்கள் பெரியோரும் வாழ்ந்தஜூராகிய ராஜீபூருக்குச் சமுசாரசகுதுடன் பிரயாணப்பட்டுப்போய்ச் சேர்ந்து-தன்மனை வியைநோக்கி - ஓ - பெண்ணே வுன் குமாரனை வெகு பத்திரமாயக் காப்பாற்றுவதன்றி நமது மருமகளாகிய மமதாதேவியை யழைப்பித்துக்கொண்டு - சுகமாயிருக்கள் கான் அனேக சாதுக்கள்வாழும்-கைலிசாரண்யத்திற்போய்த் தபஞ்செய்யவேண்டுமென்றுரைக்க.

அதற்கவர் மனைவி-ஓல்வாமி உம்மைவிட்டு அடியாள பிரிந்திருக்கமாட்டேனென்று தானும்பிரயாணத்துக் காயத்தமாக.

ஆத்மாராம் ஓபெண்ணேகமதுலமக்தனே கிதுவ யதுடையவனு யிருக்கின்றான் நீபுமென்னுடனிவர்தவி ட்டால் குமரனே யாதரிப்பார்கள் என்வார்த்தையை த் தள்ளாமல் மறுமொழி சொள்ளாமல் மைக்தனைப் பாதுகாப்பாயக என்சொற்படிகடப்பதே உனக்கு முக்கியமானதவறும் வீராமுமாம்பதிவார்த்தையைக்கடவாத சந்திக்குப்பரமபதமுண்டென்றுபலவாறுதிரவள் ஈறையிகின்றான காதே சகலசுஸ்திரார்த்தங்களிற்கும் - ஸோதனைபடியே சாதனஞ்செய்யாமல் : கோதுக்குள்ளாயிருந்தேன் - இனி யென்னுடன் வசிக்கவேவேண்டாம் - சமுசாரத்திலிருந்தடைந்தபல னனைக்குப்போதும் - உனக்கோர் குறைகேரிடுமாயின் கைபிசாசன்பதற்குத் தடையினி வராம - சாஸ்திரன் தனனம்பெறலாம் - பிரமசரியாசிரமம் - எனதாதியினால் போதிக்கப்பெற்றுத்திகழ்ண்ட ஸ்ரீனிட்டைக்கும் இல்லற தர்மத்தாலும் - ஒருதூசம்-எனக்கோ-தன்னேமாற்று நிக்கு நோதிகளிர்க்கு - பிரமானந்தவாரியில் மூழ்கியிருக்குமென்னுடன் குமரனுக்குமேலிட்டு-மனிடமாடிநடித்து குமரித்தனியனதவருசெய்யாதவர்கள் சவத்துக்குச்சமானம்-தேகமோ கீர்மேற்குமிழி ஒதாகபேதை மானிடனைப்போல கானிருப்பதுமல்ல - பவசாகரத்தைக் கடக்கும் புனையானது தவறேயாம - தேகேத்திரிய பிரானசரண சிவனிருளிக்கடக்க - கழுப் நிலையையடைந்து - ஆதமமாதரிரு மயிருக்கும் சமகளுடன் ஒருடன்று உண்மை நிலைமையை யறிந்து ஆனந்தமடைவதே உனக்குகந்த யோக்கியமென்று தைத்து - தனயனைப்பிரிந்து - கைலிசாரண்யஞ் சேர்ந்து - சாதகருடன்கூடி கனிகூர்ந்து-பந்தபாசங்களிலிருந்து போர்ந்து - பிரமவிஷ்டையைச் சார்ந்துகிச்சலசமாதியாற் தோர்ந்து-சகல சங்தேகங்களுந் தீர்ந்து-பிரமானந்தலாரியிற் படிந்திருந்தார் வேட்டிகளோ சித்தர்களேயென்று பின்னுஞ்சொல்லத் தொடங்கினர்.

இரகம் - நீங்கு

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மு - வது - துளசிதாசன்

வ்ருத்தி வாஞ்சனு

அத்தியாயம்.

ஆத்மாராம்கைலிசாரண்ய மடைந்தபின் அவர்ம னைவி தன் மருகியை யழைப்பித்து - குமாரன்பலொ ப்பித்து - அப்பா மகனே இன்னுடன் உன்மனைவியை யன்றி வேறுன்தரிசைக் கனவிலும் நினைக்காதேயென் றுரைத்துப்பதிவதங்களை மதிபித்பதித்துறுத்துக்கொ ண்டே காள்கழிக்கத் தொடங்கினர்,

துளசிதாசர் பகவானுடைய மாயையால் தன்ம னைவியின் மோகத்திலிருந்து தேவரம்பையை யிவளா மென்று மோடைவிட்டு வெளிவராமல் ஒருவருக்குருத்ரி னந்தராமல் - நித்தியமே பேரினபமென்ன காமக் கடலில் முழ்கி ஒன்றுக்கோன்றுமல் மாழ்கி காள்களைக் கழிக்கத் தொடங்கினர் - இப்படிச் சிலகாள் கழிய.

அங்கர் பகவரா - கடந்தாயும் கேள்விப்பட்டுத் துளசிதாசனைப் பார்க்க வேண்டுமென்று தூசைகொ ண்டு தண்டிகையையும் பலவலவையும் அனுப்பினான் அவர்கள் ராஜாபூருக்குப்போய்த் துளசிதாசனைப்பணிந் து பகவரா உன்மை அழைத்துக்கொண்டி வரும்பொ ருட்டு கட்டளையிட்டனரென்று சாற்றினர்கள்,

அதற்குத் துளசிதாசன் பாதுஷாவிடம்போனால் இன்னும் இரு வருவதற்கு நாள்செல்லும் - அதுவரையில் நமது மனோபாவனைப்பிரிந்து நம்மா லிருக்கக்கூடுமாவென்கிற தாற்பரியத்தாற் காவலரை நோக்கி இப்போது வரக்கூடியதல்ல போமென்றார் - தொழும்பர் மகாபாக்கியமென்று டில்லியடைந்து பாதுஷாவுக்கு நடந்து தொழுதார்கள்.

அரசன் லொன்டிசன்றபின் முன்போலவே காவலரை அனுப்பிஇரண்-டு கழைக்கும் காவலருக்குமுன் போலவே துளசிதாசர் விடைகொடித்தார்-இப்படி பல தரம் இராஜனழைப்பியும் துளசிதாசன் மறுத்தகாரணத்தால - கிருபன் - ஆச்சரியமும்-மச்சரியமுங்கொண்டு யோகின்னருள் - இவ்வுலகில் - ராஜனென்றால் எப்பேர்க்கொத்தவர்களும் - அச்சப்படுவார்கள் - ப்பாதவருவார்கள் - அல்லாமல்-பூமியி னுலையாலாவது-கன்னியாத்தைக்குமித்தாவது-தனத்தை காடியாவது-ஆக்கினைக்காலது - வாசகவர்களில்லை - ஓ - மற்றிப் பிரதாபனே சாதுசற்சனர்களே-நான் துளசிதாசனைப் பல நாள் வரவழைத்தும் - வராமலிருக்குங் காரணமென்ன இப்படி மறப்பது சிறுவயதாலோ ஐசுவரிய கர்வத்தாலோ-வித்தியாம்சத்தாலோ-அவித்யா சம்பந்தத்தாலோ தற்தையைப்பிரிந்த சிந்தையாலோ - யாராவதுசெய்த மித்தையாலோ - என்ன வித்தையாலோ - கிர்ச்சிந்தையாலோ என்னால் ஏதாவது குறைகேரிட்டதோ மாசார் தரக்கொடுக்கும் ஆசீர்ம பொன்னே கிறுத்திவிட்டீர்களோ-குரோதங் கொண்டீர்களோ விரோதங்கொண்டீர்களோ தெரியச்சொல்லுங்களென்று கேட்டான்.

அதற்குப் பிரதானிகள் - வணங்கி - ஓ ராஜராஜாதிபா துளசிதாசன வித்தை யுத்தியிற் சிறந்தவனுயிருந்தும்-புத்தியிற் குறைந்தவனு யிருக்கின்றன்-புத்தியில்லாதவனுக்கு - வித்தையும் யுத்தியும் அபிவிர்த்தியாயிருந்தாலும் - சொத்தையில்லாத பீச்சிக்கிணையான தல்லவோ-அவரிற்கு வராமலிருப்பது தன்னிரீயில்மேனிருக்கும் மோகமே காரணமாம்-முன்னம் தக்தைக்குப் பயப்படாமல் தானிள்ளீடுகெடியாயிருந்தான்-அந்த குர்க்குணத்தை நீக்கும்பொருட்டு - ஜுத்மாராம் கமது சோலியிற்கொண்டுபோய் வைத்திருக்கையி லம்கேயு மோர் மன்கைமேல் மோகித்துத் தற்தையைக் கித்தாருலத்தால் கைத்தோருப்படிசெய்தான்அதனலேயே-ஆதமாராம் - சமூசாரத்தோடு.ராஜபூருக்குப்போய் - வீரவிர்யைடைந்து - கைபிசாரண்யத்தை யடைந்தார் அவர் போனபி னிக்கோலத்தை யடைந்திருக்கிறு னெனறு சாற்ற.

பாதுஷா - ஆச்சரியப்பட்டு ஆ-து கீர்கள்சொல்லும் - மொழிகள் வெகுவிர்தையாயிருக்கின்றன ஓர் காரிகையும் காய்லையப் பிரியம திருப்பது நிச்சயந்தானு வென்றறைக் கிகைச் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற யோசனையோடிய கூடியிருந்தார்.

அப்போது ஆஞ்மாராம் மனவி - துளதாசனை விளித்து - அப்பா வொப்பிலாமலவே - ஒளிவானமுகனே இராதனுண்ணப் பார்க்கும்பொருட்டுப் பலதரம் தண்டிகையை யனுபபுகின்றரே - நீபோகாமலிருக்கவாமா - பலரசன் காவலரைத்திருப்பலாமா - உப்பிட்ட வரை உன்னலவு மறக்கலாகாதென்கிற பழமொழியுமறியாயோ மாசாந்தம் லுயிரம்பொன் கொடுப்பதைக்காடி யாயோ - கெடுகளாய் சம்மைக்காக்கும் - தர்ம்பிரபு வேண்டி யழைத்தால்-போகாமலிருப்பதழகோ-உன்னு யிரைபெல்லாம் கர்மாந்தகாரத்திலேயே கழித்தக்கொண்டிருக்கின்றுயே கன்றுயோதியுணர்ந்தவனுயிருந்தும் சகல கியாயங்களுந்தெரிந்தும் - இப்போக்கொத்த அபகீர்த்திக்குள் ளாகலாமா சகலரும் உன்னடக்தையைக் குறித்து கிந்தையாய்ப்பேசகிறாகளே - பெரி யேசுகிறாகளே - எதிபுருஷர்கள் சேர்க்கிருப்பது - பிறரிவலாமா அரசன்மனமும்முறியலாமா புண்ணியவான்கள் காக்கையைப் போன்றவர்களென்றும் பாபிகள் காயைப்போன்றவர்களென்றும் - சிலர் கருடனைப்போன்றவர்களென்றும் சிலபிலார் குக்கிடத்தைப்போன்றவர்களென்றும் சான்றோர்களில் சொல்லிவிருக்கின்றதே கீயதையுமியாதவனல்லவே-என்றுரைத்தனுப்பி வாட்டமலனுடன் - மமத்தாதேவியைக் கூவி - அடிபாவி கீ-இக்கண முன் தக்தைவீட்டுக்குப் போவென் றுக்ய பிக்க.

மமதாதேவி-மகாபாக்கியமென்று க்ணவன்பக்கலடைந்து மாமியார் கட்டளையையுரைக்கத் துளசிதாசன் சிந்தாக்கிரக்தனுப்பெருமூச்சுவிட்டு வுரைவுகெட்டு ஓ-பெண்ணே என்னிருகண்ணே உன்தக்தையிட்டினி ருக்தழைப்பித்த தான்றுதற்கொண்டு - உன்னை அனைகிமை பிரிக்தேனு அரையன்பலதினமழைப்பித்தும்போனேனு - இப்போக்கொத்த காமியென்றறிந்திருந்தும் என்னைவிட்டுப் பிரியலாமா - நீபோனுல் உயிர்தரிசிருப்பேனு - ஒ-மனோன்மிதமே மாது சிரோன்மணியே தக்குன்றே - உன் மாமியாருடைய கோபத்தைக்கும்மித்திருக்கடவாயென்று-வேண்டிக்கொண்டார்.

அதற்கத்த வுத்தமி - பதிவாக்கைக் கடவாப் பத்தினிபாதலால் - தாய்தந்தையரை மறந்திருந்தாள்.

இப்படி சதியும்பதியும் - ஒற்றுமையோடிருக்கிறகாலில் - ஒருநாள் அப்பர்பாதுஷா துளசிதாசனைப்பார்க்க எண்ணங்கொண்டு-சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழப் பிரயாணப்பட்டு ராஜபூருக் கருகாயிருக்கும்-ஓர் சோலையிறவ்வி-மந்திரிகளோகோகித் துளதிதாசனுக்கென்வரவைத் தெரிவித்து-சீக்கிரமனழைத்துக்கொண்டு வாருவென்றனுப்ப.

மந்திரிகள் மகாபாக்கியமென்று-துளதாசன் மேனடக்குமிடம்போய்ப் பாதுஷாவரவை ரும்மைப்பார்க்கவாயிருக்கிறார் வாருமையாவென்று விளிக்க.

துளதாசர்சம்போவோமாயுல்-அதிபதி டில்லிக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் விடுவான் - இங்கு வருவதற்கு நான்செல்லும் என்கிறஎண்ணத்தாலும் காமமபக்கத்தாலும் - வரமாட்டேனென்று மறுத்துவிட்டார.

அதற்கத்த வமைச்சர் குரோதங்கொண்டு தாதவை வார்த்தைகளைவிண்டு அரையன் பக்கலடைந்து நாம் கள் துளதிதாசனைப் பலவித வுபசாரமோடு மழைத்தும் வராமற்போனுன் - ஆகலா லத்துஷ்டன் முகத்தைத தேவர்ர் பார்க்கலாகாதென் றுரைத்தார்கள்.

பாதுஷா பிரதானிகள்மேல் முனிந்து - பரஸ்திரிகளஞ்செய்யும் பாவிகள் முகத்தைப்பாக்கக் கூடாதேயல்லாமல் - குலவ்திரிகின்மேல் மோகித்திருப்பவன் முகத்தைப் பார்ப்பதற கியாதொருகுற்றமு மில்லையென்று - தன் பட்டதனு யானைமீ தார்த்துகொண்டு சகல சேனைகளுஞ் சூழத் துளதிதாசன் மேனடைக்குப்போகும்போது போதிகின்றரா-ஆச்சரியம் இவ்வுலகில் இவ்வளவு காமக்குணமுடையவர்களியாருமிருக்கமாட்டார்கள் - ஜுத்மாராமும் இப்போர்க்கொத்த புதல்வனு பிறக்தான் அவர் மிகவும் விவேகமுடையவராயிற்றே - அவரைவிட இவர்கவியிற் றெற்தவராயிற்றே - புலியை கட்டிற்பிறக்த குட்டிபூனையாகுமா பண்ணியபயிரிற் புண்ணியக்தெரிவுமென்று சான்றோர்கள் முறையிடின தறே - ஒருவேளை காமவேகத்தைக்கவில்லை யென்கிற எண்ணமிருக்குமோ அதவும் இன்னைக்குச்சேரித்தி

விடுவோமென்று-துளதிதாசன் மேனடைக்கருகில்வக்த ஓல்வாயி என்சத்குருநாதன் தனபனே உம்முடையதரி சனத்தைக்கோரிய - எனக் குதகரிய சேவைதாசாமனி ருக்கலாமா உம்முடைய தக்கை என்மீ ததிகப பிரிதியோடிருக்கது சேறியமாட்டீரா-எனமே லிவ்வளவுசே பமாயிருக்கலாமோ-என்னுல்வக்குறைபேதோ-அதையாவது சொல்லலாகாதோவென்கிற பற்பலவார்த்தைகளாடிப் பரிவுடன் கூப்பிட்டார் அபோதக்த.

துளசிதாசன் - ஓ - ஓ - இன்னைக்கு கமதுமனவிையப் பிரியும்படி கேரிட்டதோ துளசிதாசன் பாதுஷாவிடம் போகு வலீ தம்பட்டனத்துக் கழைத்துக்கொண்டு பேசாமல் விடுவாரோ என்கிற கருத்தால் பாதுஷாவைப் பார்ப்பதற்கும் வராமல் - ஓரையிற் புகுந்து கொண்டார் அதுசேதி.

ஆஞ்மாராம் மனவிக்குக்தெரிக்து துளதிதாசன் மேனடைற்போய் - அடாதுஷ்டா - காமதகல்லகக்த பிரஷ்டா - இவ்வுலகையாளும்-பாதுஷா கெடுகோமாக் கூப்பிடுகிறுரே - ஒரு வார்த்தையும் பேசாமலிருக்கலாமாவென்று கடிக்துபேசி - அக்குகிற்கும்-மமத்தாதேவியைப்பார்த்துக் கோபத்தால்வார்த்து-அடீ பஞ்சபாதகீ - என்மைத்தனைக்கெடுத்த கோத்தி-நீயாவதுரைத்தனுப்பக் கூடாதோவென் றதட்டிக் கடினவார்தைகளாடினுன் உடனே.

மமத்தாதேவி பொறுக்கமாட்டாமல் - தனவனருகிற்சென்று - ஓ - ஸ்வாமிநீர் இன்று - இராசகோக்கன் டுபெரிவாளிட்டால் இக்கணமே என்பிராணனைவிட்டு விடுவேனென்று சதியஞ்செய்தான் அதுகேட்ட.

துளதிதாசன் திடுக்கிட்டு-ஓ ஓ-பிராணகோவிட்டால் கமது தக்தைசொற்படி - வேறு ஸ்திரீயைத் தொடக் கூடாதே-இன்றிலனைப் பிரியலாச்சதோவென்கிற எக்கத்துடன் - பாதுஷாவி னருகற்போனருடனே.

அக்பர்பாதுஷா ஆனக்தமடைக்து-ஜுத்மாராமைன் றேகிகைக்து தன் பட்டணத்து யானையின்மேற் துளதிதாலனை யேற்றிக்கொண்டி - டில்லியைநோக்கிப் பிரயாணப்பட்டார் அப்போது.

துளதிதாசன் - தம்மைப்போன்ற வாவிபர் பலர் புடைசூழ்ந்துவருகிறதைப் பார்த்தும் காமச்சிக்தையாலும்-காக்தையைப் பிரிக்தாலும்-பிரமும்கொக்து பாது

ஷாவிடத்தி லியாதொருவார்த்தையும் பேசாமல் மௌனமாய்ச் செல்வாயினர் அங்கே.

ஆர்யாசாம் மனோவி-மஹாதேவியைநோக்கி அடி மஹாதேவி நீ இக்கணம் உன் தாய்வீடுபோய்ச் சேரென்றுரைப்பாயிதாள்.

மஹாதேவி - மகாபாக்கியமென்று - உடனே தன் தாயைவீடுபோய்ச் சேர்ந்து தாய்தந்தையரை வணங்கி க்ஷேமவார்த்தைகள் பேசிக்கொண்டிருக்கும்போது.

மஹாதேவியை முன்னமழைத்த தோழிகளிலொருத்தி ஓடிவந்து-ஆ-ஆ-ஈயுன் மணவாளரீயப் பிரிந்துவந்ததுமிகவும் விசனமா யிருக்கின்றது-உன்னீப்பிரிந் தன்னுயிரன் - உயிர்தரித்திருப்பானு ஈயுன்னுயிரனைப் பிரிந்தோர்தாழிலை யிருப்பாயா - வுன்னைப்போன்ற காமிகளிவ்வுலகி லில்லாவில்லை. உலகத்தில் எந்தபுருஷர்கள் சேர்ந்திருப்பதிப்படியா நாயைப்போல் காலுபோகையைக்கப் பேரெடுப்பதா பெருத்தகையரீயோர்க் கழகன்றென்னுரைத்தன்மியர் தோழிகளாதலாற் பலபரியாசவார்த்தைகளு மாடத் தொடங்கினர்கள் அதற்கு.

மஹாதேவி-ஓ-பாக்கியமே என்னைக்கோர்பருவதுருக்குத் தாய்தந்தையர் தந்தருளிச்செய்தாரோ - அன்று முதல் புருஷனேதெய்வம்-கணவன் மொழியேவேதம் காலனிச்சைப்படி நடப்பதே விரதம் - என வேதங்கள் முறைமிகின்றனவே மனுவை னெய்ஞ்படி நடக்கும் - எனினோப் பாபுருஷனைக் கூடும்பாவியை நிந்திப்பனோ வென்றெதிர்கேளெனக்கேட்ட அதற்கத்த.

சிலதிகள் கைதத்து ஓ அம்மாஎங்கோமும்சனிருவாள்கூடிக் காமிச்சையிலேயேசாள்கழிக்கவேண்டுமென்று சுவர்திகள் முறையிடுகின்றனவா பருவகாலன்றி மற்றக்காலங்களில் சதிபுருஷர்சேலாமாலேகளாக்கியத்தைமீறலாமா மிருகமும் அகாலத்திற் கூடுதில்லையே உக்கனிரிவ்வுலகெல்லாம் நிந்திக்கின்றதே உன்னைவிட்டென்காலன ஓரணாரும் பிரிந்திருக்கமாட்டாரோமே புருஷன் அவிவேகியா யிருந்தாலும் கற்புள்ளஸ்திரீ தர்மாதர்மங்களோப்போதித்து சன்மார்க்கத்திற் கொண்டுவரவேண்டுமாம இப்படியனேகப்பெண்கள் தங்கடங்கள் பத்தாவுக்குதவினார்த்தி விவேகிகளாக்கமில்லா மீமாத்திரஞ்செய்வதுவெல்லாவென்றுரைத்து கோமளவார்த்தைகளாடித் தங்கடங்களிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள் பின்புமஹாதேவியார் ட்டமடைந்து ஓ பவாளேளன்னினைவெல்லாரும் எனிதஞ்செய்ஞானைக்கும்படி செய்துவிட்டாயே ஐயோ எனதுகணவன் செயும் கர்மானுஷ்டானம் சந்தியாவந்தம் வேதநோதுதல ஓதம்வளர்த்தல் முதலான ஒருநற்கிரியையும் ஒருநாளுஞ் செய்ததில்லையே இப்போக்கோத்த விகாரத்தைனன்பத்தா வுக்களிக்கலாமோவீணு கோனைக்கழிக்கலாமோ இவ்வுலகில் இவ்வளவுகாலக்குணமுடையவர்களுமுண்டோ ஓ தெய்வமே வேதவிதிப்படிநடக்தாரைவர்க்கபவருக்கும் கேள்வனென னைப்படி நடந்தால் அரிவையர்குமுத்தியும் கிடைக்குமென் றல்லவோ வேதம்முறையிடுகின்றது எப்போது பலர் தூவிக்கத்தொடங்கினர்களோ அப்போதேனை யமடைக்கதற்குச்சமாளமல்லவாஎன்மீதிருக்கும்மோகத்தினாலல்லவோ வுபேர்தனைக்கலைடம்பெடுத்தசரெ ரூத்தொழுது கணவீர்விட்டழுது இனியெவ்விதமபாபத்தாலாவது நமதுதூனைவதிர்ன்மார்க்கத்திற் கொண்டுவரவேண்டுமென்று நிதிகொண்டிருந்தாள் அங்கோபாஷாவுடன் போருக் தூனிதாவர் தன்காயகியைனினைத்து மிகவும்உருகி முகவருப் பாதஷாவிடம் பலவுக்தமாச்செல்லும் மாக்கத்திலேயேசெலவுவிடுத்துக்கொண்டு கன்றைகாமவரும் பசுவைப்போலவும் அதிசிகரமாய்த்தன்மேடைபிற் பிரவேசித்த மனைவியைகாடிப்பலவிடங்களிற் தேடிக்காணுமல்வாடித்தாழி டம்ஒடிமஹாதேவியெங்கேயெனக்கேட்டார் அதற்கக் ன அம்மணி அப்பா ஒப்பிலாமனே உன்மனையான்தன் தாய்தந்தையைப்பார்க்கப்போனுள் காலைக்குவருவாள் அதற்குள்ளேன்பதைத்ததைத்துக்கொள்ளுகிறுமென் றதட்டினுன் தூனிதாவர் தனையடக்கவல்லாள் நினையிலேக்குள் கப்பலென்பதைப்போல பித்தின்பம்நிகிப் பேரின்பம் ஒன்றுங் காணம்வர்ததாதும்மனைவியைப்பிரிந்தோரும் காளன்றோபான நாளுந்தாபுரைத்த மொழியைப்பேடி வாட்டத்துடன் வீட்டைவிட்டு வெளிபிற்புறப்பட்டிக்காமகோப்தாற்றுதலனும் ஸ்திரீவாஞ்சையாற்றுதலனும்வலிக்குனகப்பட்டுவிடுபட்டேதி ங்கலைனப்போலவும் தெருப்பை பிரிந்தவனிப்போலவும் தன்மனைவியிருக்கும் வனாகடி காவ்கடையாபுதியபாப்போலும் ஓடத்தொடங்கினர் அப்போது பகவான் காக்தனையப்பிரியும்காலிக்காளைபோம் சமூராத்தனையைத் தறிக்குர்தின மித்தினமேபோம் ஆனால் ஆகாயங்கைகையில்லாஞ்செய்வா யென் றக்காற்றும்மழையும் கலந்தடிக்கும்படியாகச் செய்தார் அதைபத்தப் பரமபாகவதன் சட்டைசெய்பாமல் காலடிபட்டத்திற் படும்படியாய்ஓடத்தொடங்கினர் இப்படியோடுகிறவரை தாலைபார்பார்தசகலரும் எனிப்படியோடுகிறீரென்ற

தடைசெய்பவரும் மன்மதனின்றன்றி மதுரான்மையுறுபஞ்செல்லாதென்று வலிகோள்பெற்சபாணங்களெய்யவும் மழையானது தடை செய்யமேன்மேலு மிகவும் பெய்யவும்-காமகோபையக்ரழிக்கும் காளாதலால்-தனதிதாசனுக்கு மனமிகவும் கையரவும்-மெய்மறந்து-வெட கமுதலானதுறந்து - மதனகோபினுற்று னிறந்து வினதேயனைப்போற்பதற்து-முத்துமாலைகளுன்று விழவும் - முகத்தைப்பார்த்தேசேல்லாந் தொழவும் அங்கலங்கிரம் சேற்றிற் புரளவும்-அழவும்-கூவும்-வரவும்-ஊரைக்கடந்து-சோட்டமாய்கடந்து-யழுது கதியைவடைந்து - அதைக்கடப்பதற் கிடைக்கு-பொழுதுபோய் ஓமமானதாலும் - கிலவிலாத காலமாகாதாலும் மேகக்கூட்டத்திலிருளாலும் காற்றுமழையுங் கலந்தடிக்கும் மருளாலுமதனையழிந்து ஓலம்பெருகிபோவதாலும்-எப்போக்கோத்தவர்களுக்குக் கதியீந்தத் தடையாவதாலும்-யழுதாதுகிலேவேய்கத்தயங்கி ஏன்னசெய்யலாமென்றுவங்கி அக்காலசோக்கை இங்கி பாருமில்லையாவென வலங்கி - வழாதுவிலடிதழுக்கொண்டிபோரும் பிசாதத்தைமுயங்கி-ஆந்தி விரங்கி-அனற்றுந்திலங்கி - மன்மதகோய்மீறி - மஹாதேவியைக கோரி-கையுணங்கள்மாறி - தனிதத்துக்குத் தடையாச் சென்றேமாறி - ஆற்றில் விழுந்து - அமிழ்ந்தெழுந்து ஏகாந்தாய் நீந்திக்கொண்டு-இன்னமெல்லவதூரம் புனரிருவினதறென வின்றோயாசக்தெரியாதலாலும் அரியின் லீலையபரியாதலாலு - ஆற்றைக்கடந்து அதிவேகமாய் கடந்து - மாமனூர் வீட்டை யடைந்து உட்போக வழியிலாததாற் கிடைத்து - கொத்திரிவென்றறிந்து - மஹாதேவியைப் பிரிந்து - எப்படியிருப்போமென கொந்து - அம்மனையைப் பலகாலம் வலம்வந்து - கதவுசன்னலா மடைபட்டிருக்கின்றனவே வருஷ மனமெலும் பேய்கின்றனவே - சுவாக்கினி தங்கினதறிதே - கதவுகள் தங்கின்றதே-எப்படிப்போவோம் - காடியை எப்போது பார்ப்போம் - அவளை எப்போதுதிப்போம்-மனதை யெப்போதுசேர்ப்போம்-மஹாதேவியைக் கூப்பிட்டுப்பார்ப்போமென்று - ஓ மஹாதேவியைக் கூப்பிட்டுப் பார்ப்போமென்று - ஓ மஹாதேவி ஓ மஹாதேவியெனப் பலதரம் கூப்பிட்டும் பேசாக் குரையால்-ஓ-ஓ-காற்றுமழையுங் கலந்தடிக்கும் - லோகசப்தம் கேட்கவில்லையாகரு கேட்டால் - வரபயிருப்பானா கன் மாரிபானனெனிந்து தப்பார்த்த துரோதரிப்பானா-இனியென்னசெய்வோம் எனித உபாயத்தாலுள்ளேபோவோம்-என்று-மேடையின் கற்றியிருக்கும் சாளரங்களாலது நிறைந்திருக்கின்றனவாவைப் பார்த்தக்கொண்டு வருகையில் - ஓர் பேரிடிவுமேலிக் மேசைக்குடை போய்விட்டார்கள்.

பலகணி-திறந்திருக்கக்கண்டு ஜனந்தம்கொண்டு-உற்று நோக்கிப்பார்த்து இவ்வளவு உயரமான சுவற்றின்பே ரிலேறுவ தெப்படியென் றென்னமிட்டுக்கொண்டே நிற்கையில் அவருடைய பரிதாபமதித்த.

பகவான் ஓர் நீண்டசர்ப்பமாகிச் சாலத்தூரத்தும் தனிதாசனிருக்கும் ஸ்தானத்துக்கும் - ஓர் கயிற்றை ப்போற் நெங்கினர் - அதைச் சர்ப்பமென்றமியா தனிதாசன் - கயிறென்றே நிர்மானித்து - நுனைப்பிடித்துக்கொண்டேறி - உள்ளேருகித்து - அங்கு சயனித்திருப்பவரை மிதித்து - ஓ மஹாதேவியே - என் சொத்த ஆளியே-மயிலே-குயிலே - மானே - தேனே மதியே - கதியே - மணியே-தனியே-மலரே-தவிரே மனமே - கனமே - மங்களமே - கற்பகமே-மனமேநுனமே - வண்டே-செண்டே-மைலே - தையலே அல்லமே - சொல்லமே - அவிவையே-தெரிவையே அன்பே - இன்பே - பாசக்கினே - படகமாமுனியே ரதியே - சதியே-கோதையே-பேதையே - பாவையே பூவையே-கொடியே-பிடியே-என்று-காமமயக்கத்தால் ஓசையாலப் பேசத்தொடங்கினர் இப்படி கூசமற்பே சும் - தனிதாசன் தன்மையமான அங்கமெல்லாந்தீசெல்லும் நிறைந்திருப்பதாலும் - தனிவிரி சேலையாநெழும் பதாலும் - மாமனமாமிமைத்தனர்முதலானவர்களும் இதுவென்னபேதமோ - பூதமோ - பேயோ - சாயோ காளியோ - கூனியோ வென்று - மூலிக்கொருவரா கொழுதோடத் தொடங்கினர்கள்.

அப்போதமஹாதேவி-கணவனென்றறிந்து மிகவும் காணமடைந்து - காமினிக் கூசத்தாற் பேசாமலிருந்தாள் - பகாகமோயாவினோரென்று-நிச்சென் றெழுந்து - சேலடியில்வீழ்ந்து-காதனேயாரும் - பிரானாதனேவாரும் - நீதனேவாரும் கமலபாதனேவாரும் எனத்தோத்திரஞ்செய்யும் மஹாதேவியைத் தனிதாசன் - தன் மரமன் மார்மி மைத்தனர் முதலானவர் கரு மருவிருக்கவும் - சிஞ்சித்தேனும் - காணமின்றி மோகாந்தகாரத்தால் - அழுபெண்னே என்னிருகன்னே-அழகுசுந்தரமேனனமோகனமே-பரிமள மருவே பாக்கியத்திருவே-கற்பகதருவே-கனகமில் குருவே கொஞ்சுகின்னிரியே - கோதிலா வொளியேமல்லியையும்பே - ரசமுள்ள கரும்பே இதுகாலபரியந்த மென்னினிட் டெப்படிப்பிரிந்திருந்தாய் - சீக்கிரமென்மோகத்தைத்தீர்க்கவாசர்க்கவாவெனக்காத்தைப்பிடித்திருக்கும்தனிதாசனீப்பார்த்த சகலரும் வாயிலவ்தப்படி

அப்போது மாதாசெளி - காவேரும்-லக்ஷ்மியும் அடைந்த - கலியாணத்தைக்குறித்து ஸ்வாமி சீ செல்வி தமாயிம்மேடைக்குட் பிரவேசித்தினென.

துளசிதாசன்-ஓ-என்குலவிளக்கே-என்னருமைச் சான்வந்த - வெகுநேரமாயிருவருக்குத்தடையாய் இந்த இடத்தில்தங்கியதற்கு மிகவும் வருத்தப்படுகிறேன் - காமம் மிகவும் மீயி-வர்தேனுக்கு-இச்சணமே என்னை மட்டொன்னாவென மிகவும் கெஞ்சிக்கெஞ்சி - காயகணேப்பார்த்து - மமதாதேவி புகன்றாள் நாமிருவரும் நமஸ்காரமித்தனழையாயிற்பழுதை தொடருதேது - பார்வ்லம் வாருமென் றழ்வாதாயனத்தில் பார்வதியிற் பாதர்துண்ட ஓர்சிப்பர்தொல் சுக்கண்டி அச்சம்மெல்[illegible]ஆ - என்னுசைகாயகனே பிரானகாந்தனே - என்மீதிருக்கும் வாஞ்சையாலல்லவோ மனதுபால தனக்கு கற்றுவலக்கு - ஆகையக்கடத்து அதிவேகமாகடத்து காமம்மீயிடக்கடசெவியின் மீதேவிட வீட்டிற்றனழைத்து - பலர்மேல்விழுர்து மனகாவமின்றெழுர்து - காணிலேயணைகொர்து - மிகவும் வருத்து - பின்பெகீக்கண்டி மிருமோகம்கொண்டி வாயில்வர்தபடி பிதற்றினீர் என்பேரில்நக்கும் - வேட்கையைதீர்த்து-விகாரத்தைப்போக்கு-ஸ்ரீமர்காரயணன் மேலர்புடையோனும் ஸ்ரீ அகிலாண்டகோடி பிரம்மண்டகாயகாயெ பகவான்பிரசன்னமாகிக் காமக்கவலையைதீர்த்து வளக்கெஞ்சினோப்போல்லப் பாமரத்தைத் தூளாக்கிப் பரமானந்த பதத்தைத் தர்வி - மேலான பேரின்பதைத்தொடுப்பார்-நிறையத்தி எமிழ்வதைத தடுப்பார்-நிற்றின்பத்திலும்-பேரின்பமல்லவோ மேன்மையானது - முனிவர் தேவர் புகழும்-பிரமானக்தபோகத்தைவிடித்துத் தர்க்கத்தமானவென்னே யபித்து வேதவாக்கியத்தைத் தடிக்கலாமா லவராக்கியத்தைக்கெடுக்கலாமா பலர்கைக்க வுடம்பெடிக்கலாமா இப்படியுந் சலத்தொடிக்கலாமா - 900 - வருஷம் - பெண் போகமின்றிவைராக்கியத்தார் பீஷ்மரென்றுபேரெடித்த பிஷ்மாசாரியின்-வைராக்கியதையும் - பலவக்தமாயனியலக்க வரம்மையினப்பிரசாதமும் கிடைகொடுக்காமல் பேடியாகச் சாபம்பெற்ற அர்ச்சுனனுடைய யுவித்தையும் - காளுவனாயின் - ஸ்திரீமயக்கத்திற் சிக்காதிருக்கும் - அனுமார் நிட்டையும் இவ்காலபரிக்ஷ மணமும் மோகமும் இல்லாதிருக்கும் சிவனேகவரனுடைய அட்டகையும் - வன்முயற்றும்பாரும் = மாயாவிலாசனை பகவான் மன்மதனென்னும் பத்திரனுல்லவோ மாதவஞ்செய்தும் முனிவரர்களையும் - தன்மாயவலையிலழ்த்தியக்கித் தன்பதவியை யடையாமல் மறுத்திருக்கின்றார் அம்மாரனை-ஞ் சுக்கள்ளு லெரித்த பரமசிவனுடைய மாட்சிமையை ஒருவராற் புகழத்தக்கதோ - சகல நாட்டினையும் கொடுக்கும் - சமபராணியை உம்மைப்போன்றவர்களால் வெல்லத்தக்கதோ காமமென்னும் மதயானையை லெகிற் கொல்லத்தக்கதோ-திதசணிச்சொல்லும் - ஸ்திரீயிதன் றெருவராற் கொல்லத்தக்கதோ காமத்தால்தேவரிர்சத்தை நிராக்கதர் இழர்தபோகவில்லியோ-காமத்தாற் பாண்டுராஜன் தளபரமாகப் போகவில்லியோ-காமத்தால் யயாதிராஜன் - முதுமையும் கபரோகமும் கடைய வில்லியோ - காமத்தாலட்டவகக்களும் கர்மத்துக்குள்ளாகவில்லியோ அன்றிக்காமமே - சோகம்-பக்கம்-மோகம் சோகம் - மரணம் முதலியவலைகளித்தும் என்பதற் தோரையமுண்டோ - லவிபாற்பெர்ந் மதகரியனது [illegible]மத்தாலல்லவோ-பழுதிபில் விழ்த்து-மானிடனை காழ்ந்து ஆனென்னுக பேர்மாறிப் பூனெனென்னும் பேர்பெற்றிருக்கின்றது-காமவலியிற் சிக்னைபோக்குப் பாகதியடையும் மார்க்கம் தெரிவதோர் காலத்திலுமுண்டோ - விர்தெனிட்டனே கைக்குகெட்டனேயென்னும் பழமொழி மெய்யாபெய்யோவெனப் பற்பல நிதி வாக்கியங்களை-வோதிஞனென்று காபாகித்தார்-பின் னுஞ்சொல்லுவார்.

ஸ்ரீவஞ்சலு

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

ரு - வது - துளசிதாசன்

வைராக்கிய

அத்தியாயம்.

ஓ சித்தர்களே சாவனத்துக்குருக்த பதார்களே மமதாதேவி இவ்விதகீதனே மோதியதைக்கேட்ட துளசிதாசன் - கனமனெனியைக்கேட்ட - உரகமும் கோரியின் கொச்சனாபத்தைக்கேட்ட குஞ்சரமும் தரக் குவின் முழக்கத்தைக்கேட்ட பசுக்கூட்டமும் கலங் குறிதைப்போலக் கலங்கி மனக்குளிர் ஆ-ஆ என் னுடைய கத்தபத்தியாலலவியோ-சகலரும் வாயில்வர்த படி பேசவும் பெரியோசனும் உடம்பெடுத்தேன் தர்தை சொல்லியவாக்கியதையும் தடித்தேன்- மாதாவுக் கன விலாத் தன்பங்கொடுத்தேன்-காமமும்மானமும்விடு

த்தேன் - முன்னம் சக்தலகவிக்கையான-ஓ சுக்கரி யின் நோகத்தைக சந்திரக்கால் பிரசசெய்து-அர்க்க ரம்பையைச் சொற்பனதிலும் கினைக்காமற்செய்தார் அன்றியுக் சற்சன்காற்கால் சகினி ஞகைபையறிவிப் பல நீதிவாக்கியக்களுரைத்து - ஸ்ரீகைப்போல மனதைக்கரைத்து - விஷய போகங்களெவெறுத்து - பக்த பாசங்களையறுத்து - தேகமனித்தியமெனக் காகத் திற்செல்று - குருவிகாலுநிகளே வென்று தவமேவியானர் இதத்தைத் திரணமாக கினைதலுப்போலு-அப் பேர்ப்பிரதக் தங்கை கிர்கையெய்பவும்-தாயர்மனம் வகையும் - மனியரன்வெறுக்கவும் நீடி வாக்கியங்களை வரக்கவும் - வெளிடாருல்லவா ஓ-ஓ அஞ்ஞானமனதே உன்னுலல்லவா - அபகீர்த்திக் குள்ளானேன்-பேதையாய்ப்போனேன் - உன்மீதுள் குற்றமில்லை - காரனதேடிக்கொண்டேன் தொல்லை - எனக் கென்மேலிக் லையோ அதையே அடிக்கடி கினைத்த-என்னைக்கெடுத்தாய் - இப்போதோ எக்கு ஸ்ரீமன்காரயணன்மேலசையாய்விட்டது உன்னெண்ணப்படி கடப்பது கெட்டது - இனிமேல்-மானபரியக்கம் கொர்திப் பேகம் வஞ்சியரைக் னெவிலும்கினைக்காதே - கொதையாகப் பார்த்துக் கினைக்காதே - அரிகின் திருகாமங்களே மறக் காதே - நாலையோடியகீதனைத் துறக்காதே-என்று பற்பலவார்த்தைகள் பகர்த்து - காமவிகாரமிறக்து கர்த் தன்பக்கினைக்து - பாபரகுணங்கள் குறைக்து-பாவியானேனெனப்பறக்து - ம்மகாதேவிக்து வர்தனம்புரிக்து கீயே குருவெனப் பரிக்து-நின்னடன்-சீதாவென் றறிக்து இகவின்பெல்லாக் துறக்து - கச்சிக்காலவத் திறக்து - கர்த்தனைக்காணவடக்து-வீரிபிப்போகையில் உடனே - மமதாதேவி - காயகா வெனக்கூவி அன்பன் பால்மேவி - ஆர்வலரீரென்னுவி - ஆடிபான் மிகவு பாவி - யென்றவைப் பலதரஞ்சூற்து - பாதங்களில் மீற்து - பண்புடன்தாற்து - ஓவ்வாமி பதியார்க் கத்தையுவாத்தாம் என்னைத் தடியெனவெறுக்கலாமா அனிலா அன்பைச் சருக்கலாமா அடியாள்தழுத்தை கறுக்கலாம் இப்படியும் அடத்தைப் பெருக்கலாமா இல்லற தர்மத்தை மறுக்கலாமா என்றபருபோற்றி.

துளசிதாசன்-ஓ-மமதாதேவி இன்றுட னனக்கு னெனக்குருள்ள சம்பர்தம் போய்விட்டது - காமவிகாரம் மிகவும்கெட்டது - என்மனதைச்சுட்டது பகவத் தானம் கேரிட்டது ஆ ஆ தான்செய்த தபசாரம் - நீ செய்த அபசாரம் - சனிபற்றிய தபசாரம் - நீபிபற்றி யதபசாரம் - என்னைமறப்பேரு உயிருளைமடமெ வெ றப்பேரு கீர்வென்பதறி - நீ னனழப்பார்கருதி வழைப் புழ்வையர் புரிந்து மிர்வையர் - ய்

சென்று பெருமூச்சுவிட்டுயர்ந்து துயரத்தால் சூழ்ச்சையாய் நிலத்தில் சாய்ந்துவிட்டான்.

இதனையெல்லாம் பார்த்திருந்த துளிதாசன் சற்றுமிடருறாமல் அரிவையின் சமாசாரத்தை ஒன்றி அச்சதனைப்பார்க்க ஏங்கி அனக்கணாகிற் கப்பின்வாசித்தன் னெதிரில்வார்வந்துமறித்தானும் ஒ ஐயாரே நீங்களானக்த மாயிருக்கிறீர்களே அங்கைப் பார்த்தீர்களா அவடியிற்றலைகளைச்சேர்த்தீர்களா அ லைகளெல்லாம்பட்டுப்போய்த்தீர்களா அடியோடகன்றதையை க்காய்த்தீர்களா அரிவெவழியாய்வந்தாரா அரிபசேவை தந்தாரா அரிளைக்கண்டுபேசுகழ்ந்தீர் அன்பாயுருகி மறி ழ்ந்தீரா அரிபேன்றுவாரையோ அரிபசேவைதாரையோ அடியேனமேற்கிருதனகாரையோ ஈருட்கண்ணு லெனி ப்பாரையோ ஐயோ வீணுங்காள்போச்சு அடியேனுயுள் வீணுச்சு மெய்யோல்கிதுமிகவுமேக்க விதியேர்வெ ன்று பெருமூச்சு அடிக்கடிவிட்டுக்கொண்டே பேய்ச் போலவும் பித்தன்போலவும் பேதிக்கொண்டேகன்ற மறை மிழந்தபசுவைப்போலவும்புதல்வனை யிழந்துபுலம்பு ப்போலவும் பதினையிழந்தபதிவிரதையைப்போலவும் பதறிக்கதறிக்கொண்டு அரிதரிபேன்றுமையாத்தையல் லாமல் வேறுவார்த்தை சொல்லாமல்வந்துத்தம்பிற்கா மஸ்தம்கினென்றும் முட்கென்றும் பராமல்காலிடல் முகாடனும் தேரும்மல்காத்தனைக்காணாதடந்தார் அ ப்போது மமதாதேவி மூர்ச்சைதெளிர்தெழுந்து கண வனைகாணுமல் மின்னும்முகமில்லிழந்து புரண்டு மரு ண்டு கதறுபதறி ஓலமிட்டழுது ஓகாதனேயெனத் தொழுது ஐயையோ செய்தேனேபழுது இனியெப்படி போகும்பொழுது எனபுலம்பிக் கணவரத் தேடி தையலம்மிக்கணவனைக்காணக் காட்டைகாடிப்போகத் தொடக்கினள் அப்போதவ் வுத்தமியின் தாதை தாய் பலரழுகதேற்றித் துக்கதையாற்றி கீவிட்டினிரு கதேபோறு காங்களைழுத்துக்காண்வெருவிரோமெ னதடைப்பத்தினர்கள் அதற்குமமதாதேவி கீக்கள் பொய்எனமொபியாளை அழைத்துக்கொண்வெர்தா ல வ்வய்வனி னன்கதனைமித்து காட்டுக்கலழுத்துக்கோ வன்டி வருவானென்றுசைக்க மமதாதேவி சமோதரர்க ளைத்தி லழைத்துக்கொண்டுவருகிறேனென்றோடி யரு ளுநிலைக்கடக்கக்கடமல்வாடிச் சூரியோதயத்தை காடினளுர்கள் துளிதாசனனை இரவிலேயோட்டை க்கடந்த காட்டிற்புகுந்தும் சேற்றிற்புதைந்தும் புதை களாற்தைகீறும் சூரியோதயமாகுவதற்குமுன் ஓம மேமேற் பிரவேசித்த ஆரசகேளோட்டலையர்க்கு சற்ற ந்தள்ளியிருந்து பகலவன் வந்தேகுமலைய பிழிந்து பலநாகேனிலும் காலெனிலும்புலுக்க இன்றைக் கரி யைக்காண்பேனு இன்பசாசனம்பூண்பேனு இன்றைக் கென்முன்வருவாரா எனியேன்விரகம்முடிப்பாரா வெ னக்காவியிருந்து உச்சிமட்டும்பலவிடங்களிலுந்தேச ல்லிக்கொண்டேதிரிந்து மனம்கொந்துறுப்போதுதினை க்குகாழிகையாய்விட்டதேதெனிமேல்கமலக்கணனா ருவ-னை மிமலபதத்தைப் புகழ்வேனு மேலாயின்ப ம டைவேனுவென்று தேவாலயங்களிற் பிரவேரித்துப் பகவானிவசேயாவாரா பகவானுஞ்சேசாரா மிழ்போ டெழுந்து வாசாரகலப்பரகங்கள்தாராசை-வெனவே ருசேர்தேரதிருஞ்செய்து அரசாதவிக்கிரகங்களீ ப்பார்த்து மார்புடன்சேர்த்து ஒன்வாபிகாளுப்னைக்க னைவேண்டி கரதாமேல்கந்துநிறிகின்றேனே கால்கள் பிகவுகோன்றனவேபாதங்கள் நேர்த்துபோனேவே பொழுதுமிதே பேச்சுசேசேசையாமலிருந்தின்றே கானிவும்பகனுமேலமிட்டுக்கப்பிகின்றேனேசீர்வா யிற்கந்துபேசாமலிருந்தின்றே இதனுமக்குத்தாமமோ அல்லதேவேறைமர்மமோ காண்செய்தாச்சுமோ ரேசை வாப்சிமமோ வெனக்குதித்துச் சூரியோல்கமானதே ளுவதத்திலேயேசயனித்து அரிபென்றகாவில்லாருவா ரா அரிபசேவைதருவாரா உரிமையாகிகளாவாரா உபதேசஞ்செய்வாரா சமலபதங்கள்பாற்பேனே கவிசா காத்திற் குளிபேனே நிமலனென்றதற்பேனே கிச்சலனுயிருப்பேனுபண்ணுருகிப் பணிவேனே பலசாகாத்தைக் கடப்பேனு கண்ணுற்பார்ப்ப தெக் காளோ கவலைகள் நிர்ப்பதென்சளோ வெனத் நியான ஞ்செய்துக்கொண்டே நித்நினைசெய்து பாதிரியிலே யே விதித்த - கோயிலிருந்து வெளிப்பட்டு ஓ ப வானே-நீயென்னை நிதி பிரசன்னமாய்சேவைதரல் வேண்டும் கண்களாற்பார்த்துமிழவேண்டும் மனங் குளிரப்பேசவேண்டுமென எண்ணவாட்டங்களவேண்டு ம் ஞானதருறவேண்டுமென் நிர்த்தனஞ் செய்யவேண்டு ம் என்னமத்து நிலவேணையும் எனப்புகன்று பர வாவேக்கனவிது மறக்காமல் அரிஞரி யென்றுவாய் திய்தத்துறக்காமல் அனேகதினதடனுனைபாடி க்கொண்டே பலதேசங்களித்நிரிந்துமிரும்பிந்து கா கனெரிந்து முகங்கரிக்கு காயிபட்டனத்நிற் பிரவே சி து விசுவநாதனைபூசித்தசாதாக்கோகேரித்துஅரி பின்னுதாகுவரைதுஞ் சிந்நுரன் பித்தனங்களைக் கோழித்துப் பத்நில் விசேரித்துகான்கொக் கழித்த நிதேடினுர்கள்.

இனிப்படியிருக்கத் துளிதாசன் நீங்கு சூரியோ தயமாகியும் புதல்வன் வரக்காணுமையால் வாடி சீதி

வனிற்போய்த் தேடப் பலிசைகளிலும் வேடி பால னைக்காணுதற்கு காடி - யமுனாதினிசரைக்குவர்து டைத்துபோவதற்கு தொகை-துக்கம்னியால் வெக்கு பிகவுஞ் சிந்தைகைக்கு மேடத்தினமிதேறி மகனைக் காணக்கோறி இக்கரைகடக்கு அகலரையடைக்கு சம்பந்நியின்புதல்வனைப்பார்த்து என்னருமைகுமார னிவ்தானுவெனக்கேட்கஅவர்கள் ஏகலமுசமிந்தா மாகவுரைக்கதுவ்வசனத்தைக்கேட்ட தாய் பூமிதிலி மூர்த்து புரண்டெழுர்து அரிசிசேமமாகச் சமயர்நினை விட்டிதென்று மமதாதேவியைக்கூப்பிடவே உடனே மமதாதேவி மாயியைத்தொழுதுவோவென்றழுது சீவி ன்னேயிலகேயனுப்பாமலிருந்தால்நிருவரையெனக்குவ ருமா துன்பக்தருமாவெனத் தனித்தனனும்போது அத் தரயும்கூடவேபுலம்பி ஐ-என்மகனே அழகானமுகனே என்னையும்மறத்தாயோ உன்மனையும் மறந்தாயோஎந் நிலையிற்சென்றுயோஎன்கெயிருந்நின்றுபோபதென்ற னைச்செப்படிபொறுப்பாய் கால்கள்சோகடைத்தெப்பழ உயிர்தரிப்பாய் மேகழுன்னிமேலிட்டதேச மனிலவின் வாய் மொழிகள்சுட்டதோ இல்லறம் கசப்பாய்விட்ட தோமதிமயங்கிவிட்டதோ விதிபிரித்துவிட்டதோ இவ் வூர்தான்கெட்டதோஉளமுகத்தைக் காட்டாமற்போய் விட்டாயே என்னேப பாவியாக்கிவிட்டாயே உன்னைப் பார்க்காம லெப்படியிருப்பேன் எவ்விதமாய்ப்பொறுப் பேன் ஓஓ மோசஞ்செய்தாயே என்றழுத்தைக் கொ ய்தாயே எனப் புலம்பிக்கொண்டிருக்கும்போது சம்ப ந்தி அத்தாயை யன்புடன்கோக்கி இதோ என்புதல்வர் களாலிப்போதே யழைப்பிக்கிறேன் தனைப்பட்டவேள் டாமெனத் தேற்றித் தன்பத்தையாற்றிப் புகல்வரை யும் ஏவலாளையும் துளிதாசனைத் தேடியழைத்துக் கொணர்வரும்படியாக வனுப்பினுன்.

அவர்கள் காடி-காடெல்லி - வனுந்தரங்களிலெல்லா மலைக்கு நின்று அங்கங்கே துளிதாசனுடையசுகதி யைக் கேள்விப்பட்டு வாலுஞ்சியைவடைக்து அருகு ளுளிதாசனைக்கண்டு பித்தனுயிட்டானென்று தன் னுரிற்சென்று துளிதாசனிருக்கும் கோலத்தைப்புக ன்று முறையிட்டார்கள்-

அதுகேட்டதாய் மிகவும் சிலர்பித்துத் தானும் மருகியும் தன்டினைகளினை மேனுர்க்-ளவலாளருடன் பிரயாணப்பட்டு வாரணசியைவடைக்து தேடித்தின மீதும் வல்பிரம் முதலான சகலசோருகளின்மீதும் வாஞ்சையினி லிடத்திலும் கில்லாமல அரிஞரியென நிற மொழியல்லாமல் வேறுவார்த்தைசொலாமல் ப தலையைபோத்திபிர்தழுடைவைத்திக்கொண்டு குமிரை விரித்துக்கொண்டு - பாதங்கள்வெடித் தரி ரமபுறப்பட நடக்துகொண்டு பகவானே வோசையுட ன்கூப்பிட்டுகொண்டு - மஸ்தகத்நின்மேலன்கள்னே கூப்பிக்கொண்டு - தொருக்களிற் விரிக்துகொண்டும் ம ழைவென்றும் - வெயிலென்றும் பாராமல் - யாரிடத் தும்பேசாமல் - ஊணையாகி அரசர்களதிரு.சோலைக் கும்போழ்தது - எழும்புமாத்திரமனி கீச்சனதிக்கனும் மேடைமாளிகையி விருத்துபோய் - மடங்கச்திரங்க ளிற்றங்கப் பஞ்சணைமேல் சயனிப்பதுநீர்ப்-புழுதி யிலனந்தர்செய்து - பேய்பிடித்தவன்போலும் - சேவி ருப்பதுபோலும் - இருக்குமைந்நினைக்கண்ட தாயான வள் தாசைதானாயய்க்கன்ணீர்விட்டழுது - பாதங்க ளின்மேல்விழுந்து தொழுது ஓ-என்னருமைப்பாலனே கவதிற்றித்த சீலனே - உனக்கு மிப்பேர்கொத்த விதியேர்கதோ உன்மனைவிதான்ன கடுஞ்சொல்லால் மனம் கொந்தோ-நின்காமமேடையினிருந்து நியானஞ் செய்யலாகதோ - அஞ்ஞானம் காமாய்ப்போகதோ ஓ-என்னருமைக் குழந்தாய் உன் தாயைய மேன்பிரி ந்தாரே-யீயும்பிரிந்துவிட்டாயே சான்தனித்திருப்பெரு வன்னேப்பிரிந்துசிர்பெனவெனப் பற்பல மொழிக னேப்புகன்று-இரண்டுகைகளையும் பிடிகதம்கொண்டெ யிற்பிற்றலையைவைத்துலோவென்றழுதிதொடங்கினுள்

அதற்க்த பரமபாகவதன்பணிந்து ஓ-என்தாயே காராயணனேப்பார்த்தாயோ-வைகுண்டவாசத்நிற்சேர் த்தாயோ-இழிவான எண்ணங்களேப்போக்தாயோ'எல்லா ஆபாசங்களையும் நீர்த்தாயோ - அடியே எனைவைக்கான னில்லே அதனுலொன் றுக்தேனையில்லே கொடியேன்மே லருள்கூறவில்லே கோதுகளின் றுக்நிரவில்லே-பச்சைவ ண்ணனைக் கமலக்கண்ணனேச்சுதாற்புகனே-அரசனுச தனே சோகண்ட அல்தனேகுறைவிலாச் சொல்தனே சேகரனைவாளனேச்-நேவர்கள்ளுளனேப் - பக்தரப ணேப் - பரமகொருகின கதிதருமுதல்வனைக் கௌசலை புதல்வனை - ஆதிமூலனை அன்பானுகுலனை - மாதவர்தே யனை-டீதெரும் மாயனைக்கண்குளிரக்கண்டு - ஆனந்தக் கொண்டு-பலவரங்களேப் பெற்றுக்கொண்டு-இதோவரு தேனை-இன்றைக் ககத்நிலும் பகவான்வருவார் - சரி வன்தருவார் - இன்றைக்கென்விரதம் கிறைவேறும்-சம ஸ்தகுணாதருத்நிரமனைப் பற்பலவசனங்களாடி-அரி யைத்தோத்தரங்களுமல்வாடிப்-பலகீர்த்தனங்களேப்பாடி க்கொண்டிருக்கா.

அப்போதுமமதாதேவி கணவனைக்காணுத்து அழ கண்மேல்விழுந்து பலதரக்காழுத்து ஓ-சுவாமி-சான்செய்

தருணையை வஹித்து வீட்டிருவாரும்-தாயைக்காரா
து-ஐ-இத் தில்லிபதிருவடிகள் கோ டகர்வம் சேரி
ட்டதோ-புழுநிபிலுஞ்சுயனிகலாச்சதோ-உமக்குள்ள
அதிசாஸமெவ்கே பிரித்தபோச்சுதோ-இப்போக்கொத்
தவிதியும் வாய்க்கதோ - ஓ கொடுங்காலமே ஓ - கலிக்
தெய்வமே என்னே பிப்படியும் சோதிக்கலாமோ வென
ப்பன்முறைமுறித்தி லறைந்துக்கொண்டு கல்லும் உரு
கக்கொரந்தத்தொடங்கினுள். அதற்கத்த ஹரிதாஸன்
ஓ-மஹதாதேவி-நீசெய்த-உபதேசப்படி - இன்னும் ஹரி
யேன்வசனியிலே ஏனவர் தரிசனம் தரவில்லே-இன்னும்
எத்தன்னாள்நிற்கவும் - எனக்கோருபாயம் தோசொல்
லும்-என்று விதவிதனேக்காத்தவினா-ரவணனோமாய்த்
தவனேக் - கும்பகர்ணனே வென்றவனே முலபலத்தைக்
கொன்றவனே - அயோத்தியையாண்டவனே எனக்கு
முனக்கு மாண்டவனே - இதோ பார்த்துவருகிறேன்
தீ-மனக்கேதெனமுரைத்து ஸ்ரீ ராமா-பரதாமா - ஸ
பதாமா-சங்கர்சனாமா-பரசுராமா-பலபத்ர ராமா-நீலமே
கஸ்யாமா - புஜபலபராக்ரமா நிரவிக்ரமா-புருஷோத்
தமா-காசரிமமாவெனத் தோத்திரஞ் செய்துகொண்
டே இச்சைப்படி பலவிடங்களிலுக்திரியும் - காலலீலை
மஹதாதேவி-மறக்காமல் மாயியாவைசோக்கி இனியிவ
ரை காமறைத்துக்கொண்டுபோவதருமையாதலால் இவ்
வாரணஸியில் ஓர் பெரியமடம் எற்படுத்தி அதில் நாமி
ருந்துக்கொண்டிவருடைய தரிசனஞ் செய்துக்கொண
டிருக்லாமெனப்புலை, அதற்கவ்வம்மணி ஓ - மஹதா
தேவி நீ நமக்குன்ன ஆன்றினையெல்லா மறைப்பித்த
உன்னிஷ்டப்படியேசெய்து துளசிதாசனுக்கன்னவன்
தி முதலாவதாகருக்குக் குறைவராமற் பாதுகாத்துக்
கொண்டிரு, காணுனு மாமனரிடஞ்சென்றவரை யிங்
கழைத்துக்கொண்டிவருகிறேன் - வாயிடி னலரிடத்
திலேயே மரணமடைகிறேனெனினி என்னருமைப்பா
லன்-மூன்னிருந்த திக்காரத்தைக்கண்டி கனிப்புற்றகண்
கள் இப்போதிருக்குங் கோலத்தைக்கண்டி பொறுக்க
மாட்டேனென்கிறது - பெற்றவயிறே பற்றியெரிகின்
றது - உடல் பதறுகின்றது - மனம் கடங்குகின்றது
தாயோ ஆறேனென்கின்றதென்ன முரைத்து மகனைக்
கட்டியணைத்து முத்தமிட்டுப் பிரியாத்தியால் ஓவென
அழுது - கானிலில்வசதனைத் தொழுகு-ஓ-பரமேசுவரா
ஜகதீசுவரா நீயாவதென்பாலனுக்குற்ற சிக்காபத்தில்
சிங்காலாசனோ காடபிகொடுக்காசனோ - என்னுயி
னல்லாம் அன்பதிலேயே கழித்து என்று முதித்துப்
பல காவலாருழுச் சிவகைமேலூர்த்துக்கொண்டி கைபி
சாசையத்தை நோக்கிப்போய் காவலனிடஞ் சேர்ந்த
பாதங்களில் வீழ்ந்து - பிலாயிக்கதொடங்கினுள்.

ஆத்மாராம் திடுக்கிட்டிக்கண்களைத்திறந்து மகனை
யைநோக்கி ஓபெண்ணே துளசிதாசனெங்கே மகன்
னைப்பிரிந்து தென்பால் வந்தகாரணமென்ன சிக்கிரஞ்
சொல்வாயென்று கேட்க. அதறகவ்வுத்தமி தான்சிதா
சனுடைய வரலாற்றை ஆதியோடந்தமாகப் புகன்று
முறைவிட்டாள். அதுகேட்ட ஆத்மாராம் சந்தோஷசா
கரத்தில முழ்கினவராய் ஆனந்தம் - ஆனந்தம் - என்ன
சபவார்த்தைப் புகன்றாய் - நமதாசைகளும் இதோ
கண்களைவெறுத்துச்-சஞ்சலமனதை மறுத்து தியானத்
தேடித் நிரின்றனு தேடிக்காணாம துருகுகின்றனு
எதோபார்ப்போம் வாவென் நாணியதைகக்கடத்து வா
ரணுசியபடைத்து துளசிதாசனைக்கண்டி - ஆனந்தக்
கொண்டி - மயக்கத்தைப்போக்கி - மார்புடன்சேர்த்து
முகவாசைபோல்கி - மனம்மிகதேகஞ்சி அப்பா மகனே
அழகானமுகனே நீயும் விதிபசோசுகளினி லெழுத்தா
ய இவ்வளவிடருக்கும் பொறுத்தாயே - ஆ - என்கண்
மணியே- ஆ-கோமணியே - ஆ - என்புத்திர-அடியார்
க்கு மித்திர-ஏகசுப்பெழுக்கே-அடியே னன்பே-என்
ஞருயிரே-என்மனத்தெளிவே-நீன சஞ்சீவியே-தெருள்
நெஞ்சீவியே - மாலிலாவுருவே-மனிழ்வருடிருவே-நீ யிப்
படி யுலேவதாற்பஞ்சுபோன்றபாதங்கள்நோகாதா என்
னுயிரிழந்துபோகாதோ சும்மாவிருக்லாதோ - அரிசு
கனெல்லாஞ்சாகாதோ-நீயுமென்போலானுயோ - எனு
மபாய் வாடிப்போனுயோ - நீயுயிச்சிரையனியலாமா
எனிபேன்கண்களாற்பார்க்கப்பேமா-ஐயோ தேசமெ
ல்லாம புழனியாபிருக்கின்றதே - என்தேகம் பிசவும்
பதறுகின்றதே - உன்னைப் பெறும்பாக்கியமென்னசெய
தேனே அதெனிலசத்தியனுனேனே அரியைத் தேடிக்கி
ரிகின்றுபோ - அரியைக்காண வருகின்றுயோ - இப்
போதல்லவோ என்தபம் பலித்தது இப்போதல்லவோ
மோட்ச சாம்பிரச்சியத்தை யடைக்தேன் இனி
இவ்வுலகெனக்கோ ராசையு முண்டோ உன்னைப்
பெற்ற எனக்கோர் குறையு முண்டோ - என்னை உ
ன்மார்பிறுத்த தழுவிக்கொண்டே என்னுயிரை விடு
வதேன்மை - இப்படி விடுவதால் வராதொருதின்மை
ஆ - ஆ - ஆகாதமைடக்தேன் - ஆக்கையோ முருக்
விடைக்தேன் பந்தபாசங்களற்றேன்-பரமானந்தத்தை
பிபெற்றேன் - உன் திவ்விய அங்கங்களா லெனை யிப்
பாரிதியிலிறுத்துவிடி-இனியுனக்கோர் குறையுமிலலே
நீ - ஸ்ரீமக்காராயணரைப் பார்க்கக்கடவாய் - பரிபூரனக்
ஞானியாகக்கடவாய் - பிமானத்தந்தாற் தன்னைமறந்
திருக்கக்கடவாய் மோட்சபாக்கியத்தைப் பெறுவாய்
வாய் என்று பல ஆசிகளெசிந்து மைதனைக்கண்ட சக்
தோதத்தாயாலோ ஆக்கைமேலுற்றதிரசைபாலோ-வி

கசைவல்யமடையும்படியான எண்ணத்தாலோ-மகனை
மார்புடன்புல்லிக்கொண்டிருக்கு மாசத்தாலோ-தன
னிருக்கு மலக்கோலத்தைப் பார்க்கக்கூடாமையா
லோ - சுதன்மீதிருக்கும் வாஞ்சையாலோ - விதியின்
முடிவாலோ - யாதகாரணத்தாலோ - துளசிதாசனைத்
தழுவினபடியே தேகேந்திரிய தாணசிவயிருநீயுங்கடை
சு - ஆத்மவ்வருபமாகி-விசாட்டிரண்ணியகர்ப்ப-அவ்
யாகிர்த்தையும் கடந்து - பரமாத்மா விலக்கப்பட்டு
ம்மரணங்கெட்டி-தாதகிரிதி ர்சாய்ந்து-ஆனந்தம்-ஆனந்
தம் என்றுரைத்துக்கொண்டே - ஆவியை விட்டுவிட்
டார்.

அப்பிராணனுனது குளிர்ந்த பூரணசந்திரன்போ
ன்பிரகாசித்து - சகனத்தில் மறைந்துவிட்டது அப்போ
தவர்மனைவி-ஆ-இதென்ன பின்னோவாத்துக்குப்போய்
ப் புருஷனைப் பரிதொடித்தப்போலாச்சதெனப் பதை
பதைப்புடன் மெய்மறக்கு மூர்ச்சையடைக்தாள்.

அப்போதத்தக் துளசிதாசனுக்குற்ற அபாயத்தை
ஒருவாசாற் சொல்லமுடியுமோ மாதபிதாவும் மனியா
ருமடைந்ததபாயம் வோரனுவும் அவ்வளிதாசனடைக்
தனன்பம் மகமேறுவென்றே சொல்லலாம் எப்படியெ
னின் கனகாலு விடர்க்கடலில்மூழ்கித் தக்கையின்
மேல்விழ்ந்து ஒ-என்தந்தையேதிதுவென்னவிக்கையே
ஆலிக்கனஞ் செய்துக்கொண்டே உயிர்விட்டவர்களு
மிவ்வுலகிலுண்டோ - கேள்த்திதளிக்கத்த ஞானியா
ருந்தும் சமஸ்தாபத்தளிக்கும் அடியேன்மீ இவ்வள
வாசையுடனிருக்லாமோ ஆசைக்கணத்தி லுமதாயினை
விடிக்கப்போமா என்பல்லவருவதே தடையா பிருத்
தோ மூம்பார்த்தசே ஆபுரிண முடிவுவர்த்தோ-பா வி
யின் பரிசமே மரணத்தர்தோ - பக்கத்தில் தானிருந்
தபோதும் கிதைசெய்யாமற் போனுயே ஆக்கையை
ஆணியத்திலும் ஆவியை என்னிடத்திலும வைத்தி
ருந்தாயோ-ஆ-பட்சத்துடனாட்சித்த தக்கையே என்
னே யிழந்தையே இனியென்னே மகனெயென் நழைப்
பவர்யார்-நீதினைப் புகலபவர் பார் யாரென்றேலெவ்
நழத்தொடங்கினுர்.

இப்படித் துளசிதாசன் பிரவாபித்தகாரணம் தா
தையீ வைத்திருக்கையலோம் பட்சமுள்ளதற்கை
யமறக்கருமுனடோ - தன்னைமரித்தா லழமைம்
தருமுண்டோ ஓ சிக்கர்களேதுளசிதாசனிப்படியிருக்க
ஆதமாராம்மனவி மூர்ச்சைதெளிக்தெழுந்து கணவன்
மேல்விழுக்கல்லுமவருக்கமரத்தமுவதைக்கடைந்து
நிதாசனினிலைதிதாவுரைத்தபடி கன்னகையிம்போடா
விட்டால் அக்கமிருந்து மாதாவும் மரிப்பாளென்கிற
எண்ணத்தாலும் தன்தைசொன்னிக்கமக்திரமிலலெனி
னும - வாக்கியமறிக்கலாதலாலும் பிதாவைத் தோண்
மேலேற்றிக்கொண்டுபோய் பரிதாபியைதனுதித்துக் கங்
கையில்விட்டிவிட்டார் விட்டி தன் கையிலெடுட்டார்
கண்ணீராப் பெருக்கினர் - சகலருடைய மனதையு
முருக்கினர்.

அப்போது துளசிதாஸன்தாய் பதிபுன்பாதீ
தியிற்குறித்திறக்கவெண்ணதொண்டி மகனைக் கட்டி
யணைத்து பலதாம்முத்தமிட்டு ஒன்னுநூமப் பால
னே தவத்திற்றெத்த சிலனே நீர்ன்னமிருக்கும்கார
த்தைக்கண்டி கனித்தகண்கள் இப்போதிருக்கும் 'தோ
லத்தைப்பார்த்துப்பொறுக்கமாட்டே னென்றன்றோ
அங்கமெல்லாமன்னம்பாவிடைழுதே முகங்கருப்போய்
விட்டமேத இப்போக்கொத்த உன்னுயரத்தையும் பார்த்
தும உன்தக்தையைபோல் காலமறிக்காமற் கடினநெஞ்ச
த்துடனிருக்கும் காரணமென்னமோ தீபாதேகியாயலே
நதுநிரிவதைப்பார்த்துமென்னுயிர் பிரியாதிருக்குமோ
தீக்கைகொண்ட அச்சுதனுவக்காளாகக் கடவது பிர
மக் ஞானியாகக்கடவது என்றுரைத்துக்கங்கையிற்குதி
த்துமறைத்துவிட்டான் ஓசிக்கர்களே இத்தருணத்தக்
தாசன் எவ்விதமாப் புலம்பி யழுதானே அதையென்
னுலைக்கப்போமோ இவ்வளவுஉருக்குலுன்ன சரிதை
யைகேள்கேட்டனண்டோ மகனேமகனேயென்றுமா
தாபிதாக்கள் மரித்தபின்றரிதாஸன்கங்காகயின்கரையி
ல் வெருகேம்மாபோல கின்றிருந்து ஒன்றுதோன்
றுதவராய் காழுயிக்கெங்கையில் விழுந்து மரிப்போமா
வென்பார் அரியைத்தேடப்போவோமாவென்பார் சம்
புதாரம்போலார் பின்னுமவ்விடத்தில் வருவார் சமது
மதாதிசயமாயிதில் வீழ்ந்திறந்தாளா வென்பார் ஒரு
மொழியாவதுபேசாமற்போனுமேயென்பார்மா தர்து
சோயோனுமேயென்பார் மறவிகாமேயாகுமே யெ
ன்பார் மாதாமரித்தாசணமேனென்பார் இவ்வயனம்
சமக்குத் தெரியாமற்போனதேவேனென்பார்என்றிவ்வித
பற்பலமொழிகள் பகர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

ஓ சிக்கர்களே 'இவ்வுலகில்பின்னோயின்மிதிவ்வு
லகிலியல்வுடைத்தவர்களு முளடோ இவர்களிப்படி
திதாசணமேனெனின் பரமபாகவ நோத்தமனுகிய
துளசிதாசனுக்கு இவ்வுலகிலுள்ள எல்லாப்பற்றுகளி
னியும் தன்தைதாயிருவருந்தன்முன்சமாப்தமாதவேன்
றுபென்கிற வாதனையொன்றுமாதிரம் வேதனைசெய்து

க்கொண்டிருந்த தாஸாலப்படியே பத்தவச்சலனுயிரா காவன்முடித்துவிட்டார்.

ஓ தித்தர்களே துளசிதாஸன் மக்கையிற் குதி த்திறப்போமென்றெண்ணக்கொள்ளுதிறதும் இன்னைக் குப்பகவானேப்பார்த்தசனிக்கிறபோமெனவின்னுதி தனுமாய் வெருகோமிருந்து பகவானேப்பார்த்தே மிக் கணேண்டுமெனத் திடசித்தஞ்செய்துக்கொண்டு ஆ-ஆ கமது தாலுகெகொள்ளத்தி விருந்தபடியால் மேலா னபத வியைபேயடைந்திருப்பார் கமது தாபோகமமா ல்நானதுபரிடந்தம் வாட்டத்யடைந்திருந்தானன்றி ஓர்வஞ்செபம் செய்யவேயில்லதையன் முற்றுந்துறந்த சன்னிபசியாலுல்லவோ தாய்க்குமோகீழ்முன்டெவ ச்சாத்திங்களிற்சொல்லியிருக்கின்றது அப்படிதன்னே மறக்தசன்யாயாசமம்போனுமே அதிகபட்சமவை த்திருந்த அன்னைக்கென்ன கைமாறு செய்வோம் என ப் பற்பலவித்தங்களா யோசித்து முடிவில் கம்கையு கோக்கி லுவாளி யீபறிய எனை மின்முட்டு இது காலப நிபக்தஞ்செய்தகவுமெல்லாந் தானைவார்த்தே னுதலா லெனேப்பயக்தவனே ஏன்சக்தையடைக்த லோகத்திற் சேர்ப்பானென்றுணக்க அதற்கந்த பாதேதி அசரீரியா ம் கீழின்றுமிப்போர்க்கொத்தவம் பனிரெண்டாண்டு செய்தாலொழிய உன் சக்தை யடைக்தலகவல்யத்தை உன் தாயடையமாட்டானென்றவறை.

அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட துளசிதாஸன் இதோ இன்று தானேக்குள் பகவானேப் பார்த்துச் சமன்த குறைகளுந் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறே னென்றல்லிடம் விட்டிப்போர்த்து கந்தைதாய் நினைசந்திர்த்து முன்போ லவேபகவானே நேடத் தொடங்கினர் அபோ தக் காகிபிலுள்ள ஓர்பிபோர் துளசிதாஸன் மகாபத்தனே ன்றவனைப் பலவர்கமாபழைத்துவந்துதன்மீனியிலிருத் தினுனெடு ஒரிபத்தனே என்விட்டிலொருவருமில் லே உன்னேப்போல் காதுனோர் நிபாதிதன அதலைற்க ருனேயுட வின்கொழ்ந்தருளிப் பகவானேப்பஜிசெய்பு மைபாலினைப்பணிப துளசிதாஸன் சாதுக்கள் சங்கம் கலனைச் சம்பந்தித்துப் பகலெல்லாம்பல இடங்களித் நிரித்தாலும் இரவில்வீட்டில் வந்ததன்குயாரினிப்ப டியிருக்க ராஜபுருக்குபோயிருந்த மமதாதேவி காகி பையடைந்து மாண் மாமி மரித்துப்போனதைக் கேள் விப்பட்டு மிகவும்விபாகுலப்பட்டு இலைக ளெல்லாம்ம ரல் வந்தேயெனதழகித்து முன்தான்னினைத்தபடி.

யேஓர்விசாலமான மடமொனறேற்படுத்தி அதிலனேக சாதுக்கன்தங்குமபடியாகச்செய்ததன்றிதன்கொழுதனு க்கு மியாதொரு விலையத்திலும குறைவராமற் பாதுகா தறுக் கொண்டிருந்தான் கேட்டீர்களோ பித்தர்களே யென்றுமின்னுஞ்சொல்லுவார்

வைராக்கியஅத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கூ - வது - துளசிதாசருக்குப்

பூதநிசனை

அத்தியாயம்.

ஓதித்தர்களே துளசிதாஸர் அப்பிராமணேத்த ர்வீட்டில் பனிரெண்டுவருஷகாலமா யிருக்குக்கொ ண்டு பகவானேப்பிரார்த்தனைசெய்துங்காலத்தில் ஒருதர ன் நாடோறும்போல் மலேபாதைக்குப்போய் மிருந்த ஜலத்தால் வழக்கப்படி அன்றிருகும் ஓர்பெருந்தகல்லி ன்மேல்நின் அகலலம்பும் போதக்கல்லிலிருதோர் பூ தம்வெளிப்பட்டுத் துளசிதாஸனைக் கும்பிட்டு ஓசிசர்ம ணேத்தமா உமக்கென்ன வரம்வேண்டுமோ கேளுக்க ருதினேனென்றுரைக்க பாதவதள் நீபாசென்றுவீரு வ லெரி ஓலெதிபோ ரானிக்கல்லி விருத்த பூதமாகும் நீர்பனிரெண்டி வருஷங்களாய் எனக்குற்றபாபம் நீக்கு ம்படி நான்வாசமாயிருந்த இப்பாஷாணத்தில்மேல்உ தரிவனியசரனங்களே அலம்பிக்கொண்டே வந்தபடி பா லும்மீதெனக்குக் கருணேலக்கது உமக்குமகு ஈர் தாமான தன்னிலகவேண்டுமோ இராஜரீகம்வேண்டுமோ சர்தசருத்திரதுக்கப்பாற்கொண்டுபோகவேண்டுமோதி ரவியக்குயில்லெனறும்ம மானிதர்கள் வேண்டுமோ எது வேண்டுமோ நிச்சரஞ்சொல்லுமையா வென்று பணிய.

துளசிதாஸர் மகைத்துநீபாளனக்கு வரமும்பொ ருருத்தருநிறவன் கற்பகத்தை காடினவன் காஞ்சிரவி கொடியையும் காமதேனுவையிச்சித்தவன் கழுதையை யும் கொர்க்தத்தை பாசிக்கவன் - நிறைபத்தையும் விரு தலேனை பிரமசாரிவேசையையும், ஆசர்முள்ளவன் - பிபசாரஞ்செய்வதற்புடைய சதிபாளவன் - பதிவ

ஞ்சனேசெய்பவும் வாஞ்சிப்பார்களா அதுபோலநீயும் சாராயணனே காடினகான்-காய்க்குங் கீழ்னையுள்ளபே பானவன்னே ஆகரிப்பேனு அன்றிப் பேரின்பத்தை அபேட்சித்தவன் நிற்றின்பத்தையும். அமிர்தத்தைக் கோறிவன் விஷத்தையும் பிரபுத்துவதை வாஞ்சி த்தவன் - யாசகத்தையும் கோறுவானு அதுபோல மோட்சமார்க்கத்தை விரும்பின கான்-நீகொடுக்கிறே னெனப்பகர்ந்த-அற்பபொருளுக் காசிப்பேனு போ போ பபித்தியம்பிடித்தபேயே -கடைகெட்ட காயே யெனப்புகல.

பேயானது - ஓ - மாதவனே என்மீது முனிவு கொள்ளவேண்டாம் உமக்கு ஸ்ரீமக்காராயணன் சே வைதானேவேண்டும் அவன்சேவை உனக்குக் கிடை க்கும்படியகச் செய்கிறே னென்றின் வாருமென்ற ழைக்க, அரிபக்தன் கிதினிவார்த்தையைப் பத்தினி யும் - கற்பழிதவன் மாற்றத்தைக் கற்புள்ளவளும் அஞ்ஞானிதின் மொழியைச் சுஞ்ஞானியும் பொய்யன் பேச்சை மெய்பனும் லோபியின் வாய்மையை தர்மி யும் கோளன் நீதியைக் குணவானும் குரோதியிழிந்த நிணய அவிரோதியும் கேட்பானு அல்லது கம்புவானு அதுபோல - உன் - உரையைக் கேட்கவுமாட்டேன் கம்பவுமாட்டேன் வீணுயேன் வற்புறுத்திப்பேசுகின்ற னை-உன்காரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டுபோ எனனே மறிக்கவேண்டாம்-வீணைவார்த்தைகள் விரிக்கவேண் டாம் நான் அரியைத் தேடப்போகவேண்டும் வீணுக பொழுதைப்போக்கவிட்டேன் ஆயுளீவீணுக்கிவிட்டே ன் துன்மாரக்கர் சேர்க்கை மிகவுங்கெட்டது சீசி-என் னருகில் வாதேயெனச்செப்ப.

அலகையர்னது - ஓ-பிராமணேத்தமரே சிறிய கண்ணிருல் பெரியமலையைப் பார்ப்பதும்-சிறிய ஒருஅக் கினிப்பொறியினுல் மலையையொத்த பஞ்சமூடைட் களை யெரிப்பதும்போல-அற்பமான வென்னுல்-ஸ்ரீமக் நாராயணனைத் தரிசிப்பீர் - இதி லென்னளவுஞ் சக்தே கமிராது - நான் பலவாறுமக்குப்பகர்வதிற்பயனில்லே இக்கணமின் பினவருவீரேல்-எங்களுக்கிறைவனுகிய வேதானத்தினிடத்திற் கொண்டுபோகிறேன் - ஆஹா அமக் கரிதரிசனம் கிடைக்குமென்றவிறய.

துளசிதாசர் - ஓ - பூதமே நீயெனக்கு - காராய ணனேக்காட்டுவேது அபதமேபரம் பேயைகாடினவன் காய்க்குச் சமானமாகும் - காய்க்குவேண்டியது-பலக யிலே எதற்காய்ப்போல-உனக்கினையான - அற்பதே வதைகளைப் பூசித்துக் கனிஷ்ட-வஸ்துக்களேமேலிஷ்ட மாகும் பிரஷ்டர்களேயேமாந்திப் பனிபை யபேட்டிப் பாயாக-ஏனனே மோசஞ்செய்ய் நீ கேகித்தவஸ்துக்க விகவாபிப்போனு ஸ்ரீமக்காராயணனேக் காட்டி முபாப முனக்குத் தெரிக்திருந்தால் - உனக்குற்றமேயற்றன த்தை நீத்துக்கொள்ள மாட்டாயா பரமபதம்பெற மாட்டாயு பயங்கரவுருவுடனிருப்பாயா - அதற்தவிட த்தில் வாசஞ்செய்வாயா - போபோவென.

பிசாசம் - ஓ - அத்தனரே அவரவர்கள் செய்தவி னேயை-அவரவர்களல்லவே அனுபவித்து கீக்கவேண் டும் - இராஜராஜ்மனிக்குப் போகும் வழிதெரிக்திரு ந்தாலும் - சூழ்ந்முள்ளவன் மோகக்கூடுமா மோட்ச ஸாதன மறிக்திருந்தாலும் - விஷயா பேட்சையுள்ளவ னைதச் சாதிக்கக்கூடுமா சமஸ்த கீபாயங்களிற் தெரிக் திருந்தாலும் தரவியவாஞ்சையுள்ளவன் கடிகிலைமையா ய்த தரிக்கக்கூடுமா சகலநீதிகளறிந்தாலும் அதிபுன் னவன் கன்மார்க்கத்தில் நடக்கக்கூடுமா வேதார்தத்தி ற்றேர்ந்த நிபுணனுலும் சமுசாரத்திற் சஞ்சலமற்றி ருக்கக்கூடுமா கற்பின்மேன்மையை எவ்வளவு விஸ்தரி த்துரைத்தாலும் - வீபசாரி பதிவிரதாத தன்மையைக் காப்பாற்றக்கூடுமா அதுபோலவே - எனக்கு - ஸ்ரீமக் காராயணனைத் தரிசிக்கும்படியான - உபாயம் தெரிக் திருந்தாலும்-யான் மும்பிறப்பிற்செய்த குறறத்தால் பகவானேச் சிக்திக்க காணமாயிருக்கின்றது உம்மாலி ப்போது . பரிசுத்தமாகினேன் - இனி மேலான பத விக்கே போகின்றேனென.

துளசிதாசர் - ஓ - திருத்தியமே-நீமுற்பிறப்பிற் செய்த குற்றமென்ன பேயானவப்பிணமென்ன என்னு ல் நீ புனிதமான காரணமென்ன தெரியப்படுத்தென்று வினவ.

குணபரி-ஓ-விப்பிரனேகானிர்தவிட்டுக்குடைய வனுகிய-பிராமணனுலடய-மனேயாளாகும் கர்னென் எல்வர்ணசீலத்தில்-ஸ்திக்காமக்குணமுடையவளாய்க் கனவினேச் சட்டைசெய்யாமல்-மோகத்தால்-கன்னு க்கினியபுருஷர்களேப் புணர்க்து - பதிக்கும் பகவானுக் கும் பயப்படாமல் பதிவிரதையட்குரிய நீதிக்குட்படா மல் - மானவினமாகுமென் னுணராமல் - பாம்மாண தைச் செய்க்காமல் - அற்பமான விகவானந்தத்தை க்கருதி - உழன்றுக்கொண்டிருந்தேனினதால் என்கொ ழுனன் - என்புடனென்னையழைத் தருகிலிருந்திர் கொண்டு - ஓ - பெண்ணே உன்னுடைய கொடியசெ

யகையானது - என்னே வெளிற்பேசுகம்மும் - ஒரு வறுடன் பேசாமலும் செய்ததன்றிச் சகலரும் கெக்க லிகொட்டி நகைக்கும்படியாயு மாய்விட்டது - எல்லா வற்றிலும் விபசாரங்கெட்டது என்பீதனுக்கு அன் பி ருக்குமாயின் இளிகிலாலது நற்குண நற்செய்கையு டையவனாய்ப் பகவானுக்குப் பயந்து பயந்து இல்லற தர்மதைத நடாத்தி இன்றேனென்வீட்டைவிட்டு உள க்கிடமானவிடத்திற்போயிரு - ஏனெனில் சர்வசயிலை ழுஞ்சு விபசாரியின் வதனத்தைப்பார்ப்பவனுக்கு-வே சரியின்முணம் நேரிடுமென்றும் பதிவிரதபக்கமானவ னிருக்குவீடு - பரத்தையர்விட்டிலு மிழிவானதென் றும் சற்பநிர்தவளுடன் கூடியிருப்பவனுக்குக் கர்மம் பலிதமாகுமென்றும் விபசாரியினு லப்புரம்பரையின் வர்த்தி சரசமடையுமென்றும் பதியை வஞ்சிப்பவள் பாம்பரைக்குக் குற்றமுண்டாகும் - என்றும் விபசா ரிவேசைக்குங் கீழ்மையானவளென்றும் விபசாரியின் பால் கொலை-களவு-கள்-காமம்-பொய்-கிந்தை - வெறு ப்பு-அருவருப்பு-சஞ்சலம்-வாது - குதை - தாரித்திரம் சோம்-வஞ்சனை-நாணமின்மை-மூதேவி-முதலானவை கள் குடியாயிருக்குமென்றும் சான்றோர்கள் முறையி னென்றன - அன்றி மானமில்லா மக்கையுட னிங்கித மாயிருந் தினமடைவதைப் பார்க்கிலும் - காளடைக் து - பகவத்தியானத்தால் ஞானியாகி மோனமாயிருப் பதே உத்தமமலவோ கீ மிம்மனியை விடித்தேகு வையாலே - கான் சகலப்பற்றுக்களுமற்ற சற்றுவியே யம் - இனி மானத்துட னில்லதஞ்செய்கின்றுயா னத்துடன் பிரமனிக்கேகின்றுயாவெனக்கேட்கும் பந்திரு வுக்கினஞ்செய்து காணுலைத்தாவது இனியெ னக்கு மதிவந்தது - பதிவிரதத்தன்மையைக் காத்தின் றேனென்றுசாற்று என்மனுனன்களிதது கீயின்றுடன் வீட்டைவிட் டென்னு இனையைக்கட்டித் பிரம்பேச கேகாதே ஆடவர்முன்போகாதே நாணமின்றிப்பேசா தே என்னே யேசாதே தெருக்களிற்போய் கிற்காதே குருவார்த்தைகள் சற்காதே எனப் பலநீதிகளுரைத்து தெயவமும் - மூலமும் - அரசனும் - ஆசானும்-மூன்று பிழைபொறுப்பதுபோல் - நானும்-உன் அபிடத்தை கீங்க - பலதரம் கோபக்குறிசாட்டினேன் ஜாடைவார் த்தைகளால் வாட்டினேன் ஒருசாக்கிட்டுப் பல கடிந்து சொற்களால் மாட்டினேன் இன்றைக்கு வாய்நிறைந் தென்னுடைப்பிரயத்தை கிலாடிடனேன் இனிமேற்கு ற்றஞ்செய்வாயின்-சற்றுமிறொறக்மாட்டேனென் றுறுகிகதி - என்னைப் புறம்போகாமலும் - ஆடவரு டன் பேசாமலும் கட்டுதிட்டஞ்செய் தன்புடன்வைத் க்கொண்டிருக்குகாலத்தில் நான் சிலநூள் என்மனு ளன்போடித்த - நீதிபிழிருக்க - பின்பு தவிர்த்து-என் கொழுனன் - குட்டுபினெயித்தம் - பிட்சைக்குபோய் வருவதற்குள் - தூதிகளாலெவ்க்கேடமான புருஷனை யழைப்பித்த - என்னிச்சையை நிறைவேறறிக்கொண் டு என்னுயகன்வத்தே வெகு கன்னடக்கையும்-ஒடுக்க மும் - அடக்குமுறுள்ளவகைப்போ லதிகபித்துப் பதிவ ஞ்சகஞ்செய்துக்கொண் டிருக்கிறகாளில் ஒரு காளில் காணும் ஏன் கள்ள புருஷனும் கூடிக் குலாவிக்கொ ண்டிருக்கும் வேளையில் - என்காக்கன் வக்குபார்த்து மிகவும் வெகுண்டு - ஓ காமப்பேயே கீ பேயாய்ப்போ க்கடவதென்று ஜபித்து வாட்டத்துடன் காட்டை சேர்க்குப்போகையில் - ஞானதிருஷ்டமாயோடி - என்னர் தலைமறித்து பாதங்களில்விழுந்து - எனக்கிட்ட சப வர்த்திக்கோருபாயஞ் செப்பாமல் - முனிவுடன்போ கலாமோ யான்செய்ததினியால்-பாவியாய்ப் பைசா சமானேன் கிறைபத்துக் காளாய்ப்போனேன் - என்று முறையிட்டழும்மோதை-சாக்தருணமுள்ளஎன் காவலன் கோபத்தணிந்து - ஐயோ கோபஞ் சண்டாளமென்கிற பாபத்தாற் - சாபமிட்டேனே - ஐகெட்டேனே என் றுறைத்து - வியாகுலமடைந்து - ஓ - பெண்ணே உன் னுடைய தீமையே எனக்குக் கோபம் வரும்படி செய் தது : என் தபமெல்லாம் பாழாய்ப் போகச்செய்தது வடிவேறையே அறிவில்லாக்கொதையே கீ இக்கங்கை பிற்குதித் நிறந்த - பேயருபாதி - கமதுவீட்டிலிருக் கும் - பெருங்கல்லிற் தங்கியிருந்து-கல்லோர் பாதகீழ் ன்ஞானஞ்செய்து - பாத தரிசனத்துக்குப்பாத்திரமாய் ப்பனிரெண்டாண்டிருப்பாயின்-உனக்குற்றசாபம்கிவி த்தியாகுமென்துரைத்துக் காட்டைநோடிப்போகாமல் காட்டையடைந்து - வீட்டிற் பிரவேசித்த என் சாப கிவர்த்திக் கேதுசெய்யக் கருத்தைக்கொண்டார்.

நாளை - தலைநிற்பட்டாற் ரும்வாசென்பதுபோ லவும்-கண்கெட்டபின் சூர்யநமஸ்காரஞ்செய்ய வாம் பித்ததுபோலவும் என் பதினின்பதங்களையு மதிபிற்பதி த்தற் குதித்துக் கங்கையிற் குதித்துப்பேயுருவாகி இக் கல்லிற் பிரவேசித்து சாபகிவர்த்தியை - சுதித்திரு க்க - என்காவலன் இவ்விடைச் சாதகத்துக்குரிய பொருமடமாக்கி - அனேக சாதுக்களோர்த்த-இக் கல்லின்மீது காலலம்பும்படியாகச் செய்தார் மகாத்மா வாகிய - கீர் - கo - வருஷங்களாய் இக்கல்லிலிருந்த என்னைப் பனிரெண்டெருஷமிருந்து - காலலம்பிப் பாதபரிசமும் எனக்குக்கொடித்தால் எனக்குற்றசா பகிவர்த்திபாய்ப் புண்ணியலோகத்துப் போகின்றேன், இவ்வளவு உபகாஞ்செய்த - உமக்கோ சாபஞ்செய் யாமற்போக மனம்வராமையா லம்மைவருந்தி யென் பின்வரும்படி வேண்டுகேறேன் தடையில்லாமல் வரு வமையாவென்றழைக்க.

தனிதாசர் யோசிக்கின்றார் இதுபூகமாயிருந்தும் ஆகை நீதிவாக்கியங்களுரைத்து நமக்கியாராவது பகவன் தரிசனங்கிடைத்தாற்போதும் - ஜன்மத்தினு லும் - அவயவப்பழுதினுலும் - ஒருவனே யிகழலாகாது குன்றைப்பார்த்தே கீச்சிரிக்க வேண்டும் - அன்றி தசரதமகாராஜனுக்குற்ற புத்திர அபாக்கியம்-ஓர் பூக மேந்திக்கொண்வேத்த பிண்டத்தினுலல்லவோ கீங்கித் தியென்று - ஓ - மண்ணையே-வேதாளத்தினிடம் போ கலாம்வாவென்றழைக்க உடனேஅக்குறுங்கானதர்ந்தா சணி யழைத்துக்கொண்டு வேதாளமிருகுமோர் காட் டித் பிரவேசித்த வேதாளத்தைத் தோத்திரஞ்செயய அதை-ஓ-குணபாசியே-என்னேயேன்துதிக்கின்றாய் வுன க்குற்ற குறையேதென-பிரேதம் ஓ-ராஜனுகமே-என் னேப் பலித்திரமாக்கிய இவ் விப்பிரருக் குன்தரிசனந்த தை ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தரிசிக்கும்படியான உபாயஞ் சொல்லவேண்டுமென.

அதற்கந்த - சோகு - என்னல் - அனுமானைக்கா ட்டிக் கொடுக்கும்படியான சக்தியுண்டன்றி பகவானை தரிசிக்கும்படியான உபாயஞ்சொல்ல எள்ளுக்கூடாது இது மாருதியாலாகும் அனுமன் அவ்வாஞ்சனேயர் தரி சனம் - தபத்திற்சிறந்தது-புண்யவாளுக்கே கிடைக்கும் சுலவல் அனுமானைச் சேவிக்கும்படியான-தபம்-இவ் வேதியர் செய்திருக்கின்றாரென சோகு-ஓ-இறைவ னே இவர் பனிரெண்டாண்டாய் அரிதான தவஞ்செய் தமெண்டிருக்கிறு ரிதுசதரியமென.

சமுகு - அப்படியா வென்று - தனிதாசர் முன் பிரசன்னமாய்ப் பணித்து-ஓ-பூசாரே - பெண்ணுசையா லையும் பேருக்கும் - மண்ணுசையா லுழலும் மாத் ருக்கும் பொன்னுசையாற்றியும் புருடருக்கும் - அஞ் சனைகுமாரன்-தரிசனம் கிடைக்மாட்டா கிம்முன்னை புமாத்திலவரோவென.

தனிதாசர் - ஓ மருளே மண்ணுசை - பொன்னு சை - பொன்னுசை - உலகாசை - தேகாசை - மூவா வைகளும் நீங்கி தவாதச வருஷங்களுக்கு மேலாய் கீட்டது இப்பனிரெண்டாண்டாய் - பகவானுசரி யெரிதாய் விட்டது இது அப்பகவானுக்கே தெரியு மென.

இதி-சந்தோஷத்தடனே - ஓ ஸ்வாமி இக்காரியில் அரியென்னும் பிதியில் - ஓர்புராணிகர் - வால்மீகரா லுண்டாக்கப்பட்ட - ராமாயணத்துக்கெல்லாம் ஞாலுர் த்தமே செய்துக்கொண்டிவருகிறார் - அவர் சொல்லும் வாக்கியங்கள் பரமானந்தத்தைத் தருவால் - அதைச் சிவனுன்செய்ய - அனுமார் ஓர் பிராமணருபமாய்வரு கிறார் - அவ்விடத்தில் - அனுமானைத் தரிசிக்கலா மென.

தனிதாசர் - ஈகைத்து கவியர்காளபண்டிதரா கியும் - அறுபத்துகான்கு சித்திகளில் வல்லவராகியும் வேதார்த்தத்தெளிவில்புணரராகியுமவினங்காகிஞ்ச-ஆஞ் சனேயர் - ஓர் முறையேனுசொல்லும்-ராமாயணத்தை க்கேட்கவருவாரா மித்தையான வார்த்தையைச் சொல் லவந்தாய் - பேயைராடினவன-காய்ச்சுச்சமானமென் றெ பழமொழியை கிலைநிறுத்திரு வென்றனீயை.

பூதாரிபன் வணங்கி ஓ - புண்ணியவானே எவ்வி டத்திற் சாதுக்கள் கூடிப் பகவானுக்குப் பிரிதியான வசனங்களேப பேசுகின்றார்களோ-அவ்விடத்தில் ஸ்ரீம ந்நாராயணனே-மாறு ரூபக்கொண்டு வந்திருப்பரென் பது - பொய்யா மெய்யா காரணந்தெரியாமல கோபிப் பதுதியா காலெருபோதும்பொய்சொல்லமாட்டேன் நீர் பகவானைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் பூண்ட விரதம் உன்னுயிடத்தில் மிகவும் விசுவையாயிருக்கின்றது-அக த்தியமின்று மிரண்டுகாலிற் பகவானைத் தரிசி ப்பீர் - பாதங்களைப் பரிசிப்பீர் என்றசைத்தீர்க்கியத் தைக்கேட்ட தனிதாசர்-பகவானைத் தரிசித்தமபோ லவே புளகாங்கமடைந்த-மயிர்க்குச்சிறந்து-ஆனந் தக்கண்ணிரைச்சொரிந்து - ஓ - விபத்தரமே-பலமைய ரோர் வரும்டத்தில்ல- அனுமானைக் கண்டுபிடிப்பதெ ப்படியென அறிவழி-ஓ-மாதவனே அனுமார்-நாடோ றும் - எல்லாப்பூசாரும் - மூன்றுவதும் பராயணம் முடிந்தபின் எல்லோருக்கும் பின்போவதும் வழக்கம் அன்றி தாரகமந்திரம் - பலர் கேட்கப் பதரஞ்சொல் லுவதன்றி ஜபஞ்தபோகிட்டால் நடக்கும்போது-தவ்வி தவறி நடப்பார் - இதலே தவறைக் கண்டுபிடித்துத் தடையானமென் நரைத்துத் தனிதாசருக்கு வந்த னம்புரிந்து இரண்டு பேய்களும் மறைத்துவிட்டது கேட்டீர்களோ தெரிந்தகளேயென்று பின்னுஞ் சொல் லுவார்

பூதாரியான அந்தியாயடி
முற்றிற்று.

எ - வது - துளசிதாஸருக்கு

அனுமார்தரிசனந்தந்த

அத்தியாயம்.

கேளுங்கள் சிக்தர்களேயென்று காஜிசிக்தர் சொல்லுவார் ஓடகைகளிரண்டும் மறைக்தபின் - துளசிதாசர்-மாலேபரியக்தம் மாதவனேத் தேடித்திரிக்து-ருரி பால்தமாரும் தருணத்தில - பாராயணமாகும் வீட்டேக் தெரிரிருக்துகொண்டு அனுமார்வரவை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார் - அத்தருவாயில் - அனுமார் யதார்ப்பிரகாரம்-ஓர் விருத்தப் பிராமணன்போல் வேதாளஞ் சொன்ன குறிகளுடன்வர அவரைக்கண்ட துளசிதாசர் வேதாளமுரைத்தபடி மெய்யென்று நம்பி-அவ்வேதியனே வலம்வர்துபணிக்த - ஓ - ஸ்வாமி - நீ ரெவ்விதியினிருக்கிறாயென்றுயினுவ.

அனுமார்-மாஅத்தரஞ் சொல்லாத-பாராயணம் நடக்கும் வீட்டுக்குட்பிரவேதித்தார், துளசிதாஸர்-பாராயணமாகுமட்டேக் காத்திருந்து - எல்லா வேதியர்க்கும் பின்போகும் - அத்தனரை மறித்து ஓ ஸ்வாமி உம்மை கோக்கின் மிகவும் புண்ணியபுருஷராகத் தோன்றுகின்றன - ஆதலா லம்மிருப்பிடத்துக் கடியேனும்வருகிறேனென்றுயினுவ, ஆஞ்சனேயர்-என்னிருப்பிடம் வெகுதூரம்-அன்றி நான் தனித்திருக்கிறவன்-ஒருவனுடைய சம்பாஷஞ்செய்வதே யில்லையென.

அரிதாஸ் - ஓ - மாதவலோ-உமதிட மனுக்கிரகம் பெற்றுக்கொள்ளவாஞ்சித்தேனுதலாலெண்ணக்கருணையுட னுமதாரீரத்துக் கழைத்துக்கொண்டுபோமையாவென்றுவணங்க-

இராகவதூதன் - தானேழைப் பிராமணன்-எனக்கேன் வந்தனஞ்செய்கிறாயல்லாமல் - எனக்கோர்ம்தி ரமுஞ்தெரியாது - இப்புராணிகர் - மகாக்ஞானவான் அனேகருக் குபதேசமுஞ்செய்கிறாரவரையடித்தரயாஞல் - உன்னிஷ்டப்படி கடக்குமென்றதைக்து பிராமணக்கூட்டத்திற் புருக்து மறைக்துபோனர்.

உடனே - அரிபக்தன் - மறையோர் கணக்கிற்பு குக்து - ஓ ரொருவரய்ப் பார்த்துக்கொண்டே கிற்க த்தவர்கள்என்னடா மூடனுமிருக்கின்றாய் எல்லாரையும் - மதித்து - மதித்து - முகத்தையுன்னி யுன்னிப் பார்த்துக்கொண்டே வருகிறுயென்று வாயில்வந்தபடி பேசத்தொடங்கினர்கள்.

துளசிதாசர் - அவருரைக்குமீளமொழிகொக்தரகேயித்துக் கேட்காமல் - எல்லாரையும் பார்த்தும் விருத்தரைக் காணுமையால - அம்முதுமறையோனலு மாரேயாமென கிச்சயித்துக்கொண்டு மறுரா வாற்றிலே ஹனுக்து அனுமார் வரவையெதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்தார்.

அனுமார்-வழக்கப்படியேவக்து-துளசிதாசரைப் பார்த்து-அடா இவனின்றைக்கு மிவ்விடத்தி லெமினப்போலக் கரத்துக்கொண்டிருக்கிறுனென்ற வதனத்தைக்காட்டாமல் - அப்பக்தமாகத் திற்பிக்கொண்டு அதிதூரிதமாய்ப் புராணிகர் வீட்டுக்குட் புகப்போகையில்.

துளசிதாசர் - இதோகம்மைப்பார்க்காமல்-அதோபோகிறுஅக்தணரே-அனுமாரென்றவ ருருகிச்சென்று பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு - ஓ ஸ்வாமி நீர்கேற்று மோசஞ்செய்து - பிராமணக்கூட்டத்திற் புருக்து மாயமாய்ப் போய்விட்டதுபோலின்றைக்குப் பிபாகிறதைப் பார்க்கிறேனென் றசையாமல் கிறுத்திவிட்டார்.

அதற் காஞ்சனேபுதல்வன்-முனிவுகொண்டு அடா மூடா - புராணங்கேட்கப்போகும் என்னேநேன் மறித்துவருத்துகிறாய் - என்னடகேர விட்டுவிடு - நானுனக்குபதேசஞ்செய்ப்ர எதாவதோர் மந்திரம்-இப்புராணிகரிடங் கற்றுக்கொண்டு வருகிறேனென.

அரிதாசர் - ஓ ஸ்வாமி நீர்பார் - வெய்டத்தினிருக்கிறவர் - உமது பெயரென்ன - பகவானிய - உண்மையைச் சொலலுமையாவென்று வருந்திக்கேட்க.

அனுமார் - அடா இதென்ன வல்லடி வழக்காயிருக்கின்றது - நான் யாராஞுனக்கென்ன, உனக்கெவருக்கு மேதாவதோர் சம்பக்கமிருக்காலல்லவோ இப்படி கேட்கவேண்டும் நடுக்கொனேக்காஞ்போ விரண்டு நாளா மிவ்விடத்திலிருக்துக்கொண்டு தொக்திவருவிசெய்கிறும் - போவென்ன கடினவார்த்தைகளாட.

பாகவதன் - உம்முடைய எதார்த்தத்தை-தானறிக்துக்கொள்ளுகிற பரியக்தம் விடமாட்டே னென்று பலாத்காரஞ்செய்ய.

அனுமார் கோபித்துக் கல்லைத் தியிரிப்பிடித்துக்கொண்டு, மிகவும்பலாத்துத் தூரமாகக்குறித்து-மனங்கொந்தது - கான் புராணங்கேட்கப்போவதைத் தடுக்கிறுயா கலத்தைத்தொடுக்கிறுயா, என் விரதத்தைக் கெடுக்கிறுயா தண்பத்தக்கொடுக்கிறுயா பலவந்தமாயடுக்கிறுயா இனி இப்படிசெய்வையாயின்-வாயில்வந்தபடிதிட்டிவிடுவேன்பற்களேத்தட்டிவிடுவேன்-தலேமேறுட்டிவிடுவேன் தண்டாகவெட்டிவிடுவேன்-என்றுசைத்துப் புராணிகர் வீட்டுக்குட்பேர்ய்விட்டார்.

துளசிதாசர்-இவர் அனுமாரேயாமெனகிச்சயித்துக்கொண்டு பாராயணங்கேட்டுவேறும்போது தொடர்ந்து உண்மையறிக்துக்கொள்ளலாமென் றுஞ்சனேயர்வரவைப் பார்த்திருக்கொண்டிருக்க.

மாருதி - புராணபாராயணம் முடிக்தது - மறையோரெல்லாம் போனபின்பும்-வெகுநேரமிருந்தும் துளசிதாச னிருப்பின்றுறே இல்லியோ வென்றெட்டிப் பார்த்தார்.

பரமபாகவதன் - வாரும் ஸ்வாமி கான்வெகுநேரமா யுமதுவரவுக் தெதிர்கோக்கும்மிருக்கின்றேனென்று புராணிகர் வீட்டுக்குட் புகுக்தார்.

அனுமார்-ஓ-ஓ-இவன் சூதறிக்த கள்ளனுமிருக்கின்றான் இவ்விடத்தி லென்னவிபரீதஞ்செய்வானேவென வெளிப்பட்டு - மாயமாய் மறைக்தார்.

துளசிதாசர் - பலபக்கங்களிற் தேடிப்பார்த்துக் காணுக்குறையால் கல்லதாகட்டும் காலேக்கு ஓர் மார்க்கமேற்படுத்திக்கொள்ளுகிறே னென்றதைக்து தன்னிருப்பிடஞ்சேர்ந்து - மறுமாலேயி லங்குவந்திருக்தார், அனுமார்-கோபறியிற்சென்றால் துளசிதாசர் வம்புசெய்வாரென்று மாயமாய்ப் புராணிகர் வீட்டிற்பிரவேசித்து ராமாயணத்தை அன்புடன்கேட்டுக்கொண்டிருக்தார்.

அரிபக்தன் - வெகுகேரக் காத்திருக்தும் விருத்தப்பிராம்மணர் - வரக்காணுமையால் வியாகுலத்துடன் புராணிகர்வீட்டி லெட்டிப்பார்த்து முதுமறையோரிருக்கக்கண்டு - ஆனக்தங்கொண்டு - அவரருகிற் சென்று ஸ்வாமியெனப்புகுன்று - வக்தனஞ்செய்து ஓ ஸ்வாமி தேதெக்தவழியாய்ப்போனீர் கின் செல்வழியாகவக்திர் கருணையுடன் சொலலுமையாவெனப் பணிய.

அதற்கனுமார் அடடா இவனுன்னேயும் வக்தவிட்டானேயென்று உடல்தெளிக்து-முகஞ்சளித்துக்கண் விறித்து - மனங்கொதித்து - விகப்பதைத்துத் தலே யையசைத்து - முழங்கையாலிடித்து துளசிதாசருக்கு முஷ்கைக்காட்டித்-துளசிதாசரைப் பார்க்காமலும்-மாருத்காஞ்சொல்லாமலும்-கண்களேமூடிக்கொண்டு ஸ்ரீராமகாதையைப் சிலவஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தார்.

பாகவதன் அனுமார் காருருதி நலேயைச் சாய்த்து ஓ-ஸ்வாமி அடியேன்மீ திவ்வளவுவெறுப்பேன்-அருவருப்பேன் - சற்றே கண்களேத்திறக்து-முனிவைத்துறக்து-சொல்லலாகாதோவென மாருதி சிலவணத்தை க்குவிரோதம் வருகிறதெனக்குரோதங்கொண்டு-மௌனமாகவேயிருந்தார் துளசிதாசர் முன்போலவே பலதரக்கேட்டார்.

அனுமார் வெருண்டு - அடாமூட்டாளே பக்தியுடன் ராமாயணத்தைக் கேட்கும்போது-முனைமுகினன்னென்னமோ உளறிக்கொண்டிருக்கின்றாய் எட்டப்போயுட்காரும்பிள்ளாயென்றார் துளசிதாசர் எனியே னேட்டப்போனால் - சீர்பொட்டெனப் பொய்மிடிர் உம்மைவிட்டுப் பிரியாமல்-கிட்டவேயிருப்பேனென்றுரைத்தார்.

ஆஞ்சனேயர் - இதென்னடா சன்னியாசமிருக்கின்றது கொள்ளப்போனவிடத்திற் பின்னையும் பதிகொடுத்தாற்போல இக்கள்ளனிடம் மகப்படக்கொண்டு வெள்ளறிவனுறேனென்ச் சள்ளென்றுவிழுக்து கிழே தள்ளிவெழுக்து வேறிடத்திற்போயிருந்தார்.

அரிதாசர் காலைப்பிடித்துக்கொண்டே தொடர்க்து அவரருகில் விற்றிருக்து தினுவயனீ திவ்வளவுகோப மேனியாவென்று முன்போலவே எக்தபிராக வார்த்தை கேட்கத்தொடங்கினர்.

இராகவதூதன் அடா இதென்ன கோபமிருக்கின்றது-கானேக்தவழியாயாவது வருகிறேன் ஏமாராக மாயாவது போகிறேன் இக்தக்குரங்கிடம் சிக்கி நீயாவதுவிட்டு நிறவன் சிவனைக்தை மீட்கிறவன்-எட்டிக்கனியான மட்டிப்பழமெலென்றாற்கு ராமாயணங்கேட்பதில் சித்தத்தை வைத்திருந்தார்.

அரிதாசர் - ஓ - ஸ்வாமி இன்றைக்காவது-கருணை கூர்க்து ஆட்கொள்ளும் - தேஷ்டிப்போல - சாற்றும்

மறைத்துபோகவேண்டாமெனப் பலதரம் கெஞ்சத் தொடங்கினர்.

அனுமார் என்னடாமூழ்மூடனுயிருக்கின்றாய்-வஞ் பெர்பால் கொஞ்சுவதுபோற் கெஞ்சுகிறாய்- ஐன்புடன் கேட்டு இன்பமடையும்வேளையில் தென்புலடையவனுய்க் ஞன்பங்கொத்துக்கொண் டிருக்கிறாய் என்பு சன்மறிய முன்போலுரைத்துப் பின்பவனது கேட்கட்டும் வேறெறமூக்து வேறிடத்திலுட்கார்ந்தார்,

அரிதாசர்-கூடவேதொடர்ந்து - அவ்ருருவுட்கார்ந்து ஒன்வாமி நீதகாமி - முனிவுகொள்ளவேண்டாம் நீர் அனுப்பென்பதிற் சக்தேகமேயில்லை அடியேன் பணிரெண்டாண்டாகப் பகவானைக் காணும்பொருட்டாய் கொண்டிருக்றேறை ஞலால் அப் பாரத்தானுடைய தரிசனமெனக்குக்கிடைக்கும்படியாகக் கருணை கூறல்வேண்டுமென மிகவும் பிரார்த்தித்தார்.

அனுமார் - அடடா இதென்ன கர்மமாயிருக்கின்றது - இவனுக் கெத்தனைவிதங்களா யுரைத்தபோதிலும் கேட்காமல் சளசளவளவளவென் ரேயாம லென்னென்னமோ பிதற்றிக்கொண்டிருக்கின்றான் ராம ராம - இதற்குநானென்னசெய்யட்டுமென வரட்டமூற்றார்.

அரிபக்தன் - ஓ ஸ்வாமி இப்போது தாங்கள் தரித்த தெத்தமகானுபாவரையோ அவரையே யான்கானும்பொருட் டதிக அவாக்கொண்டிருக்கிறேனவரு டைய தரிசனமெனக்குக் கிடைக்கும்படியாய்ச் செய் வீரே லும்மை என்னுயுட்பரியந்தம் மறக்கவேமாட்டே னெனச் சத்தியஞ்செய்தார்.

அதற்காஞ்சனேயர் - அடப்பா உனக்கு வந்தன மாவதுசெய்கிறேன் சற்றுநேரம் பேசாமலிரு பாராய ணமுடிந்தபின் சகசமாய் பலவார்த்தைகள் பேசலாமெ ன்றார்.

துளசிதாசர் - வந்தனஞ்செய்து - ஓமகானுபாவா சத்தியகரவா நீரே இராமாயணத்துக் காதிகாரணமாயிருந்தும் ஒருவர்சொல்லக்கேட்கவும் வேண்டுமோ வென அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட.

வாயுகுமாரன் பிரமித்து ஓ-ஓ - இவன் சமதுமர் மமெல்லா மறிந்த பிரமதேவனைப்போல் பேசுகிறனுன் ஒருவேளை இச்சபையிலுள்ளோர்க்கு சா மதுமானை க்கொளித்தா லிவனைப்போலவே-சமக்கு வேஷமடையுண் டாக்குவார்க ளிவனுக்கெல்லித உபாயத்தார் தப்பித் தக்கொள்ளலாமென்கிற யோசனைகளோடு கூடியிருக் கு மதுமொழியுரைக்காமல் புராணம் முடிந்தபின் பிரா மணர்கூட்டத்திற் புகுந்து மாயமாக்மறைத்தருளினர்.

உடனே - அரிதாச னத்தணர்கணத்திற் புகுந் தோடி வாயினின்மத்திரியிக் கின்றுக்கொண்டு ஒவ்வொரு வருடைய வதனத்தை யுன்னிப்பார்த்து நீல்ல நீல்ல வென் றுரைக்கும்போது ஆகிவருவர் முனிவுகொண் டு தூஷணவார்த்தைகள்விண்டு இவனென்ன சுஷ்க்கா ரணைப்போல் தடித்து எல்லாரையும் சோதனைசெய்து விட்டுக்கொண்டிருக்றேன் இவன் கன்னத்திலறைந்து மென்னியைப்பிடித்துத் தள்ளிவிடுங்கள் - கதவுகளாற் பிறித்துவிடுங்கள் ; ஆருக்கோ ருரூபகெடுங்கள் பல்பமாய்ப்போக சாபமிடுங்கள்-தெருக்கிக் கட்டித்தெ ருவேபோயக் குலத்தில் கடுங்கள் - என்றுரைக்கும்மொ ழிகளே அரிபக்தன் செவிகொடுத்து கேட்காமல் அனு மாரைக் காணவேண்டுமென்று மவாவால் தீரமுள்ள வீரனுய் ஒருவனைபனதி யிருவரைவிடாமல் - அனுமா ரைகாடிக் - காணுமல்வாடி-விசைவரவோடி - பலபக்க ங்களிற்றேடி - எல்லாருடைய கண்களையுமுடி-எதிரி களைபோனுரோடி - எனப் பல வார்த்தைகளாடித்-தன் னிருப்பிடம்வந்து - மிகவும்சொர்து துக்காக்கினியால் வெந்து காளைக்குக் கட்டிப்பிடிக்கிறேனென்று வந்து மறுகாளைக்கிவேகமிற்போய் கார்த்துக்கொண்டிருந்தார் அப்போ தனுமார் எப்போதும்போல் புராணிகர் வீட்டி க்குள் வந்து ராமாயணத்தைக் கேட்டுக்கொண்டிருந் தார்.

துளசிதாசரோ புறத்தில் வெகுநேரம் கார்த்துக் கொண்டிருந்து பின்பு பாராயணசபையிற் புகுந்து வீருத்த விப்பிரரைப்பார்த்துக் - எங்களிடச்சேர்ந்து ஓ-மாயாவிகிறுதனே - உம்மைக் கண்டுபிடிக்க என்ன லாகுமோ உம்மாலன்றிப் பிறரால்என்னயர்போகுமோ கருணைகூர்ந்து - இன்றையதினமாவது ஸ்ரீராமருடைய தரிசனம் அடியேன் பெறும்படியாகச் செயவேண்டு மெனக் கர்த்தனேயென்றவர் தாள்களில்வீழ்ந்து ஆட் கொளல் வேண்டுமெனத் தோத்திரஞ்செய்யத்தொடக் கினர்.

மாருதி அடமட்டிப்பிரம்மணு தொடாக்கண்ட னே விடாக்கண்டகன் பிடித்தாற்போல என்பின்தொ

டர்ந்தாய் - ஸ்ரீராமர் வைகுந்தத்திலிருக்கின்றார் நீ-பவ ர்மீ தரிபக்தியுடையவனு மிருப்பது மெய்யானுல் வைகுந்தத்திற்போய்ப் பார்த்துவா இவ்விடத்தில் ஸ்ரீரா மரெங்கிருக்கிறார் - உனக்குச் சமித்தியம் மேலிட்டுப யிற்றியமிடதிருக்கின்றது - இதுதிர வயித்தியரிட த்திற்போ என்னருகில் வாவேண்டாம் - ஒருவார்த் தையும் பேசவேண்டாம்-எதிரிலும் நிற்கவேண்டாம் போ போ வென்றுசைக்க துளசிதாசர்-ஓ-என்சதகுரு நாதனே மெய்ஞ்ஞானபோதனே-உமது கருணையினுல் வைகுந்தத்திற்குப்போய் ஸ்ரீராமவிஷ்ணுவையும் பார் த்துவருவேன-இதுவோர் பெரியகாரியமா வைகுந்தம் கைலாயம்-வீரநகரி - இமயகிரி - முதலானதுகளைத் தாண்டிப்போய்ப் - பூமியி லாயிரமியோசனைதூரம்பறி க்கும்-விண்ணில் ஆயிரமியோசனைதூர மூயர்ந்தும்-பிர வும விசாலமபொருந்தியுமிருக்கும்-சஞ்சீவிபர்வதத்தை ஓர் காதகில் தாங்கிக்கொண்டு ஓர்கணத்தில்வந்து-இரா மலட்சுமணுதியரைக் காத்த வீராதிவீரன் நீயல்லவா இப்போர்க்கொத்த அறிசூரனுயிய உம்மை யடைக்கலமே புகுந்த எனக்கோர் குறையுமுள்ளதோ வென்றுமும் தம்பெனக் குறித்துக் கூத்தாடினர்-பல் சங்கீர்த்தன ங்களோடபாடினர் அப்போதஞ்சனேயகுமாரன் அடடா என் துள்ளிக்குதிக்கிறாய் வேண்டாம்வேண்டாம் நீத் தசுஷ்டகல்விபையும் புஷ்டிபலத்தையும் துஷ்டனுடைத் தையும் பிரஷ்டத்தனத்தையும் என்னிடத்தானு காட் டவந்தாய் ஜம்பத்தைநீட்டவந்தாய் பேசாதும்போதும் இனி இவவிடத்திலிருந்தெழுந்து சட்டமாய் வெளியி ற்போய் - உன்னைப்போன்றவர்களிடமுன் நிரேஷடத் தைக் காட்டென்று கதெடுத்தோலக்க துளசிதாசர் - ஓ மாதவனே இனி உம்மையிட்டென்னுயிருடன் பிரி வெனுநீர் நிசமும் - பூத தயாளமுடையவராயிருக்கும் வெகுகளாயலக்கு நிபும் - என்னை வைகுண்டமா அருளாளமனைதைக் கருக்கலாமா அடத்தைப்பெருக்க லமா எளியேன்செய்த அபசாரத்தை உபசாரமாகக் கொண்டு - எல்லிதமேனுமின்று - பகவானைக் காண் பிக்தருளல்வேண்டு மென்னையளே - அறிவிலாமெய்ய னே - அழகுள்ளகையளே-பொய்சொல்லாதபய்யனே மிகவுக் துய்யனே - அஞ்சனுதேவி புதல்வனே - கல் லோமிடை லதிமித்திரனே - வலிமையில் விபதநி னே - சகல சயலகைகளுக்கு நீக்கு முத்தாரனே எனப் பல்பலவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்த்தொடாடினர். அதற்கிரவனுதனஏதேதுபக்திமிகுந்திட்டபோய்விட்டது யாருசைவினுக் தடைபடாதுபோலிருக்கின்றதேஇரு க்கவிருக்க விண்ணவவார்த்தைகள் புலப்படுன்றதே இதைமட்டும் வஞ்சியைப்போற் கொஞ்சிக் கொஞ்சிக் கெஞ்சினதுபோதும் போதுமெனப்புகன்று புராணிகர் சமீபத்தில் வெரு நெருக்கமானவிடத்திற்போய் வீற்றி ருக்தார்.

அரிபக்தன்-ஓ ஓ-இவர்கேற்றைப்போலவேமோ சஞ்செய்து கற்றுப்ப் பார்த்தோடிப்போக யோசித்தி ருக்கிறதுபோற் றோன்றுகின்றதென்ற கூடவேசஞ் ன அவரருகில் மீன்று-அன்பாய் மொழிகூப்புகளு கம்பிக்கையில்லாக் காரணத்தால் தன தக்கவண்ணிரத் தாலவரிடதுகைமைக் கட்டத்திதடவினுர் அதற்கவ ரர்-ஓ-ஓ-மோசம்வந்தது-இதென்ன காரியமனைப்பா ர்யவஞ்செய்யுங்காலத்தில் நிருடனைக் கட்டிலதுபோ லென்னை யிம்முருடன் கூடவந்தான்-யாருக்கு யிவ்வ ளவு தணியிருக்கலாகாது காவிஷ்டமாய்க் கேட்பதை நஷ்டப்படித்தவந்த கனிஷ்டனே - இதுபரிபக்தமுஷ் டயாற் சாகமாற் றப்பியிருப்பதன் றல லதிர்ஷ்டமே இனியாகிலு மென்னட்டவசமஞ்செட்டப்போடாவென் ப்படபடனைத தினமேறகுட்டி - வாயில்லாத்படி நிட்டி மென்னியைப் பிடித்து வெட்டி - நிழேவிழும்படி எட டியுதைத்தார்.

அரிதாசர் பக்தத்திலிருந்த வேதியர்மேல் விழுந்து உடனேயெழுந்து - உடல்பூரித்து - மயிர்க்குச்செறித்து அஞ்சலியஸ்தனுய் கின்றுகொண்டு - ஆது இனிமிர்தா ர்த்தனுனேனென் றெழுந்தெழுந்து கூத்தாடி-வீரஞ்சு சம்பிர்த்தனங்களைப்பாடி - அங்குமிங்குமாபோடி-அனு மாரைக்கொண்டாடி - இனியும்மை விடமாட்டேனென காடிப் பின்னு மவர்காத்தைச் சுற்றுதையுடன் சட்டத் தொடங்கினர் அப்போ தருகும்ற கொழுகுலத்தோர் துளசிதாசரைநோக்கினன்னடா வீருத்தப்பிராமணனே டு பேராடுகிறாய் வாயில்வந்தபடிபாடுகிறாய் அந்தபிர குமாபோகிறாய் வேகியைப்போற் கூத்தாடுகிறாய் - பி ராயே பேயே நானோடி இச்சபைக்குன்வரவேணடா மென் றதட்டத்தொடங்கினர்கள் அதற்குத் துளசிதா சர் மாறுத்தரஞ்சொல்லாமல் அனுமர்காலையுற தன் வஸ்திரத்தாலிறுக்கிக் கட்டிக் கெட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு ஓ ஸ்வாமி நீனாவி யோடிப்போவதைப் பார்க் கிறேனெனச் சற்றுதூரம் மேலிட்டசற் நிர்த்தார் அதை னேயர்-ஓ-ஓ-இவன் குதறிக்க கள்ளனுயிருக்கின்றான் கம்முடையருதை யாசே இவனுக் குறுதத்தபோற் காணுன்ற தினி கம்மை யிவன் விடப் பேகிறதில்லை காகதேவனிடமும் மாவானிடமும் மகப்பட்டுக்கொண் ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மாவைப்போல காமிவனிடமு

த்துக்கொள்ளவேண்டுமென் றுணர்ந்த ஸனகாதிகளை நோக்கி ஓ-பிராமணோத்தமர்காள்! பராயணகாலத்திற் பேசினும் ஸ்மரிக்கினும் - சீதாராமென்று தியானஞ்செய்துக் கொண்டு எப்படிசெய்தாலுமிரு-புராணம் முடியும்பரியந்தம் பொறு - பகவத் பாராயணமே சகலபாக்யமுந்தரு மென்கற்பகதரு சகலருக்கும் ஸ்ரீமன்நாராயணரே பரமகுருவென்றுரைத்துச் சிரவணத்தில் சித்தத்தைப் பக்தியுடன் வைத்திருந்தார்.

அரிதாஸர் ஓ ஸ்வாமிஸ்ரீமன்நாராயணரை நீர்போகும்போது எனக்குந் தரிசனந் தரும்படியாகச்செய்கிறீர் வென வணங்க வாயுகுமாரன் இப்போதொன்றும் பேசாதேனல்லாம்புராணமுடிந்தபின் பார்த்துக்கொள்ளலாமெனப் பரமபாகவதன் போகும்போது பார்த்துக்கொள்வோமென்பது சக்தேகவார்த்தையல்லவா நிச்சயமாய்ப் புராணமுடிந்தபின் ஸ்ரீபரமாத்மாவைக் காட்டுவேமேனெனச்சத்தியஞ்செய்தாலொழியனைக்குந்திருப்தியாகாதாதலால் ஸ்ரீமன்நாராயணர்மேலாணையிடுமெனையாவெனப் பலாத்காரஞ்செய்ய அதற்காகவதன் இதுகால்வரையிடாசாமார்த்தியத்தான் கூடியமட்டும் பிவன்கெட்டிக்காரன்தான் இருக்கவிருக்க ஆபாசத்தையேகொடுத்துக்கொண்டு வருகின்ற வினி யிவனிடம் பேசாமலிருப்பதே உத்தமமென்றோர் மொழியு மாடாமலிருந்தார் ஸனகாதிகளர் வோர் சிதாபிராட்டியின் சோகாசாலை இப்படி. பேசாமற் பாசாங்குசெய்துதானே எனவே மோசஞ்செய்துக்கொண்டேவந்தீர் உம்முடைய வேஷத்தை ரானநிச்சயத்துக்கொண்டே வினாது வேஷமில்லாமல் ருவிலேசாகக் காண்பித்தே தீர்போகவேண்டுமென்று மற்றகரத்தையுங் கட்டத்தொடங்கினர்.

ஆஞ்சனேயர் அதிகோபத்துடன் ஸனகாதிமுனிவர்முகத்திற்சுறாவியுமிழ்ந்து அடாவடிசெய்தகாபஞ்சமா பாதகா உன்னைப்போற்செய்ஞ்ஞரையுமில்லாமட்டிச்சென்மத்தைக்கான் பார்த்ததேயில்லையெனவைது அத்தனர்களை நோக்கி ஓராமாயணத்தைபத்திபத்த பக்தியுடன் கேட்கும் பூரணரேஷ்டருடன் இரண்டு மூன்றாளா இவ்விடத்திற்பலாத்காரமாகவர்து என்னாசாமர்மணத்தைக்கேட்கவிடாமற்றெருந்திரஞ்செய்கிறு னிவகியாருந்தண்டிக்கிறவர்களில்லையா கண்டிக்கிறவர்களில்லையா இவனுக்கென்னாயன்றி யாருமப்படி வில்லையா கள்செய்துக்கொண்டே தொல்லையாவெனக் கூக்குரலிடத் தொடங்கினர்.

அப்போதருகிலிருந்தமறையோர் ஸனகாதிமுனிவரைப் பார்த்த கரத்தைப்பிடித்தீர்த்து நீதான்றிமுன்னாளா கவிருந்தமறையோனே அலக்கோலஞ் செய்வதற்கிச்சிரவணத்தைப் பங்கப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறாயும் உனதே இவ்விடத்தில் மரியாதையுடனமைதியாகென்றவேக்தவரையும் உன்னோயும் இப்போதேவெளியிற்தள்ளிவிடுமெனப்புகல.

அப்போது புராணிகர் - ஆம் - ஆம் - இக்கப்போ மணன் வெரு இடக்கருகவே யிருந்தென்றுதலா லவனுடைய கோபத்தை நீங்களனோவோருக்கூடி யடித்து வெளியிற்றள்ளிவிடவதே கண்மையென்றறைச்சபையிலுள்ள யாவரும் என்னசக்கடியெனஅ-இருவரையும் வெளியிற்றள்ள ஆரம்பித்தார்கள்.

அப்போ தனுமார் ஓபிராமனேத்தமர்களே வீருத்தாப்பியமுள்ள - என்னை இந்தக் கூட்டவிடத்திற் நாட்டிக்கொடுப்பதுங்களுக் கழகோவென் றம்மறையோர் கூட்டத்தில் துளைத்து - அங்குமிங்குமாபோட்டத்தொடங்கினர், ஸனகாதிகர் ஆஞ்சனேயர் கைகளிற் கட்டியிருக்கும் வஸ்திரத்தை விடாம லுறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டு கூடவே வோட்டத்தொடங்கினர், அனுமார் ஸனகாதிகளைச் சோதிக்கவேண்டி - அதிவேகத்துடன் அந்தணர்களைக் கீழே தள்ளிக்கொண்டே பல பக்கங்களிலோடும்போது ஸனகாதிகருக்கு மீட்டின் சுவரும் - ஸ்தம்பங்களும் பூசரா மஸ்தகங்களு மிடிபட்டு உரத்திலும் சிரத்திலு மிரத்தம்புறப்பட்டுத் தட்டுதெட்டுத் தடுமாறிக்கொண்டே வஸ்திரத்தை விடாமல் கூட வேதொடர்ந்தார், அனுமார் புராணிகர் வீட்டில் வோவென்னுங் கூக்குரலுண்டாக்கி வெளிப்பட்டு வாயிலே கதவைப் பார்க்கினு மதிவேகமாபோடும்போது அரிதாசாவருடன் வோவெதற்குக்கூடாமல் வஸ்திரத்தை விடாமற் கீழேவிழ்ந்து - தரையிலதேகமெல்லா முராய்ந்து தேய்ந்து - வோய்ந்து சாய்ந்து ஸ்மாணகெட்டு ஒரு பக்கத்தில் மூர்ச்சையாய் வீழ்ந்துவிட்டார் உடனே மாருதி மாயமாய்மறைந்து ஸனகாதிகளடைந்த ஆபாசத்தைக்கூர்ந்து - வைராக்கியத்தைக்குறித்த வியர்த்து-இதிதரிசனந்தரல்வேண்டுமென சுயர்த்து-ஒருபக்கத்தில்நின்றிருந்தார், பின்பு - ஸனகாதிகர்-நெடுநேரம் மூர்ச்சையடைந்திருந்து - அனுமானைக் காணவேண்டுமென்றுமவரவரற்றெளிந்து ஆஞ்சனேயரைக் காணுமல் மொர்தாசோகம் மிருந்து - இனியித்தேகத்தை வைத்திருப்பதிலும் மரணமாவதே உத்தமமெனத் துணிந்து-தரையிற் தலையைமோதிக்கொள்ளப் போனர். உடனே கருணாநிதியாகிய மாருதி - தனதிரு அல்தகரங்களால் ஸனகாதிகளுடைய மஸ்தகத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு அப்படி ஒப்பிலாப்பக்தனே - என்னைக்காணும்படியான யுத்தனே எனகருள்ள வழக்கமான முருட்டுதனத்தைக் காண்பித்தனக் கதிதுக்கத்தைக்கொடுத்தேன் இதைக்குறித்தென்மேலு முனிவுகொள்ளாமல் க்ஷமிப்பாயென் றன்பானவாயாடினர்

அப்போது ஸனகாதிகளருக்குற்ற ஜுரசக்கலெல்லாமகன்று- ஆனந்தமோங்கித் திக்கெனறெழுந்து சேவடிப்பிலிவிழுந்து ஒமாதவனே கொடியேனுபிவடியேனுக்கும்முடைய தரிசனத்தற்கோ- ஆட்கொள்ளவுமுவந்தீரோ ஹு-ஆ - உம்மையின்றுதரிசனஞ்செயவன்னபாத்தியஞ்செய்தேனே- எத்தவஞ் செய்தேனே-எவ்வளவு யோக்கியனானேன் -எவ்வளவு சிலாக்கியனுனேன்-என்கிற பற்பலவுரைகள் பகரும்போது, அனுமா ரதிகசந்தோஷித்தராய்த் - ஸனகாதிகளைமார்புடனணைத்துக்கொல்ல்டு - ஐயா ஸனகாதனே முகமிலாசனே என்னுலாகவேண்டிய காரியமென்னமோ தெரியச்செல்லுமென, அரிதாசர் - ஓ - என்னுண்டவனே ஸ்ரீராமருடைய தரிசனமேயெனக்கு வேண்டியதென-ஆஞ்சனேதனயன் நீர் தெடுளாகத் தபஞ்செய்தும் பிரசன்னமாகப் பகவான் - தான் சொல்வதாற் தரிசனக் தருவாரெனப் பரமபாகவதன பகவான் தரிசனம்பார்க்கப் பாவியேனுடைய ஆயிருந்தாற் பிரயோசனமேதென வாயுகுமாரன் பகவானனேகாவதாரங்களெடுத்தும் அருபமாயிருக்கிறவராயிற்றே கிருபமாயிருக்கிற பரமாத்மாவை எப்படி தரிசிக்கக்கூடுமென, அரிபக்தர் - பகவான் பக்தன் கீனைத்தவண்ணமான ரூபத்துடன் தரிசனக் கருபவராதலால் - தேவரீருபதேசித்த ஸ்ரீராமர் - சீதாசமேதனுகக் கருடவாகனருடனும்ப் பரசத்தருக்களுடன் வந்து - காட்சிகொடுத்தாலொழிய என் தாட்சிகிக்காதென,

அனுமார்-திரேதாயுகத்தி லெடுத்த அவதாரத்தை இக்கலியுகத்தி லெப்படி காணக்கூடுமென, அரிதாசர் பிரகலாதனுக்காய நரசிங்கரூபமுடன் - ஓர் - தூணிலிருந்து வெளிப்பட்ட-பகவான் - ஸ்ரீராமாவதாரத்துடன் வருவது நிச்சயமோ அன்றி மச்சகச்சவராக வாமனமாகவும் - மோகினியாகவும்ழூலபல காரத்தக்காக - அனேகாமாரகவும் - காதரைப் பய்ங்செய்ய பல கிருஷ்ணாரகவும்-இன்னமனேக வடிவங்களாகவும் அவதாரஞ்செய்த மாவலிசான் - அடியேன்கோரிய ரூபத்துடன் வருவதற்கோர் தடையுண்டோசிக்கிரம் பகவானே வரவழையுமையாவென, அனுமார்-கீனைத்த மாத்திரத்தில் கடகாடகனுகிய பகவான்பிரசன்னமாக லேசானவரோ வெனத் ஸனகாதிகர்-இக்கணம்-அக்ஷப் பராத்பரனுடைய தரிசனங்கிடைக்காவிடின் என்னுயிர் தரியாது உமக்கிது தெரியாதோவென ஆஞ்சனேயர் - ஸனகாதிகருடையஸ்ரீவீரத்துக்கிமெச்சி - ஓபுண்ணியவானே - காலியத்தினம் - நீரிருக்கும்-தெருவில் பகவானே வரும்படியாகச்செய்கிறேன் - ஸ்ரீராமரைத் தரிசனஞ்செய்து - ஆனந்தமடையலாமென் றறைத்து மறைத்து தன்னிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார் கேட்டீர்களோ சிதர்காளையென்று - காபாஜிகித்தர் பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

அனுமார்தரிசனவத்தியாயம்

முற்றிற்று

அ-வது - துளசிதாஸருக்கு

ஸ்ரீராமர்தரிசனந்தந்தஅத்தியாயம்.

கேளுங்கள் சித்தர்களோபிரமபட்டத்துக் கெதிர் கோக்கிக்கொண்டிருக்கும் ஆஞ்சனேயர் மறைத்தபின் துளசிதாசர் - அவர்தவாரியில் முழ்கினவராய்த தன் னிருப்பிடஞ்சேர்ந்து ளெப்போது ஸ்ரீயோதயமாகும் பகவானைப்போது பிரசன்னமாவார் - பிரசன்னமாவ தென்னவென்று ஆதிப்பேன் - யாருக்கிவளெனமதி ப்பேன் - பகவத்சாப்பார்க்க - முற்பிறப்பிலென்னதவ ஞ்செய்தேன் - எப்புண்ணியஞ்செய்தேன்-உன்மையா கமக்குப் பராத்பரனுடைய தரிசனங்கிடைக்குமா கரு ணையுடன கடவுள் நம்முன்பிரசன்னமாவாரா காட்டை விட்டுக் காட்டிற்சென்று தனிபோலனேகவருஷங் கட வஞ்செய்யவும் தபோதனர்களுக்குக் தரிசனந்தாராப் பகவான் யாதொரு தங்கினையுஞ் செய்யாக் கொடி யோனுமிய வடியேன் முன்வருவாரா ஆனடவனேக்கா ணும்படியாகச் செய்யும் ஆஞ்சனேயர்க் கென்ன கை மாறுசெய்வேன் - அனுமானையதீவித்த பூகத்துக்செ ன்னைபகாரஞ்செய்யப்போகிறேன் -அனுமாருரைத்தப் போல வாக்கியம் மெய்பாகவிருக்குமா மிதவும் உதம ராகிய ஆஞ்சனேயர் பொய்சொல்வாரா பிரம ருத்தி ரியருஞ் காணுதற்கரிய ஸ்ரீமக்காராயணர் - அனுமாரு னாக் குடன்படிவாரா என்கிற பற்பல வார்த்தைகளா டிக்கொண்டே இரவெல்லாம் சித்திசெய்யாமல்-தெ ருவில் வந்துபார்த்தும் விட்டிலுட் புருவதுமாயிருந் தார்.

இவரிப்படி யிருக்கச் ஸ்ரீயோதய மானவுடன் அனுமார்-வைஞ்தத்திற் கெழுந்தருளி விரஜாநதியில் ஸ்நானஞ்செய்து ஜப தபங்களே முடித்துக்கொண்டு ஸ்ரீமக்காராயணருடையபக்கலடைந்து வலம்வந்துபணி ந்து - திவ்விய பாதாம்புயங்களிற் தன திருகயனங்களே யணிந்து - ஓ ஸ்வாமீ உமக்கத்யந்த பக்தராகிய-வால் மீகிரவதாரமான துளசிதாசர் நோரிய - ஸ்ரீராமாவதார த்துடன் இன்றையதினம் பிரசன்னமா யவரைட்சித் காமற்போலுல்-உமது பக்தனுயிர்கரியானது கிச்சயம் உயக்கில்லா அக்கரை எனக்கேனேவென்ற பலபல விதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்பத்நாடங்கினர்.

அதற்கு ஸ்ரீமக்காராயணர் - புன்னகை சாட்டி ஓ ஆஞ்சனேயா பக்தன்பதைக்க எட்டியுதைக்க உன க்கு மனமும்வக்கதோ வெருகாளாகத் தவஞ்செய்தும் உனக்குள்ள மூரட்டுத்குணம இன்னம் நீங்காம்விருத்தி ன்றதே - யென்கிற பல பரிபாசவார்த்தைகளாட- அனு மார் வெட்கி-ஓ ஸ்வாமீ அடியேன்செய்த குற்றத்தைப் பொறுத்து - மாணபாவாகிய-துளசிதாசருக்கு-உம் முடைய திவ்விபதரிசனந்தரச் சித்திம வருமென்னே யனே யென்றவணங்க,

பகவான் மின்னுங்கைத்து இலட்சுமியைநோக்கி ஓ-மாதரசே இந்த அனுமார் யாதொருகுற்றமுஞ்செய் யாத துளசிதாசரை யுதைத்தகாரண முனக்குத் தெரி யுமா அதென்றுவென்னல் - துளசிதாசர்முற்பிறப்பில் வால்மீகிராமாயணத்தைஇருபத்துரான்காயிரம் சுலோக த்தில் முடித்திருந்தார். அதைபிக்க அனுமாரியட்டித் தப்பாடி-வால்மீக ராமாயணத்தை யாரும்பார்க்காமற் செய்தா ரதையறிந்த வால்மீகிசென்னிடம் முறையிட் டார் ஆனே இந்தஅனுமாரையழைத்து நீர்பாடியராமா யணத்திற் சுந்தரசாண்டத்தை வோதுங் கேட்போமெ ன்றேன். இவர் தனிஹேதாரனே புகழ்ந்துக்கொள்வே வந்தார். அதற்குதான் கைகத்தேன், இவர்ஏன்ஸ்வாமி கைக்கின்றீரென்றுபலதரங்கேட்டார் தானும்மைரீ சே புகழ்ந்துக்கொள்வது நியாயமேவென்று கேட்டேன், அதற்கிவர் காணமுற்று இவர்பாடிய ராமாயணத்தைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்துவிட் டிவ்வால்மீக ரோ்காலத் திலெனக்கு மாணுக்கருசவேண்டுமென உன்னினரப் படியே இப்போது ரோிடத்துளசிதாசரை பவவித்திய ளாகச் சோதித்து - யிதவும் பேரித்துத் - தன்கோபமு ரீக்க உகைத்துத் தன்பகையை தீர்த்துக்கொண்டார், இது ஞாயமாவென்று குறுங்கக் கலகலவெனகைத்த ருளினர், கூடலே இலட்சுமி கலிலென்ற நகைத்தா ளப்போது சன்பதிற்குள்ள தேவரிஷிகள்யாவரும் பெரு கை புரிந்தார்கள்.

அதற்கனுமார் மிகவும் லச்சைபடைந்து பக்வா ஜோப்பணிந்து ஓ என்னுண்டவனே தேவரீரே என்னே ப் பரியாசஞ்செய்து மந்தரசஞ்செய்தால் மற்றியார் தா மேனிரஞ்செய்பாடடார்கள். ஆதினுங்குற்றமில் லே-தேவரீர் இச்சினம் துளசிதாசர்முன்பிரசன்னமாய் ரட்சித்தருளல வேண்டுமெனத் தொழுதார். பரத்தா மன் - எனக்கில்லா அக்கரை உமக்கேன் - நீரும்மிடத ற்குப்போம - எனக்கிஷ்டமானபோ தென்பக்தனுக் குத் தரிசனந்தருகிறேனென, அனுமார்-அடியேனின் மைக்குணத்துப் பகவான்தரிசனத்தருவானெனத் துளசி தாசரிடத்திற்சென்னி விட்டேனதலால் என வசனம் பொய்யாம லதற்கியம்பின்று தரிசனத்தல்வேண்டும் ஸ்வாமீயென்று பணிய, பகவான் - என்னபிப்பிராயத் தெரிந்துக்கொள்ளாமல் நீரேபடி. வாக்குத்தத்தஞ்செ ய்திரெனத் திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பின்னும்சொல்லு வார். ஓ-அஞ்சனைதனயா - அரதத் துளசிதாசரை மிக வும் காமக்குனமுடையவனதிக் கொடிய செய்தை புள்ளவன் ஆதலா லின்னும் பனிரண்டாண்டி தவஞ் செய்தாலொழிய என்னுடைய தரிசனந் தாமாட்டேன் போபோ வென்றனுக்க.

அதகேட்டஇலட்சுமிஅனுமாரைநோக்கி-ஓ-என் னரும் புதல்வனே - சிரஞ்சீவிகளில் முதல்வனே உன் னெண்ணப்படியே இன்று பரமபக்தனுடைய துளசிதாச னுக் கெங்கள் தரிசனந்தருகிறோம் இனியுன்னிருப்பிட த்துக்குப் போவென்றதைய, அனுமார்-பகவானுக்கும் பார்க்கவிக்கும் வந்தனம்புரிந்து தன்னிருபபிடஞ்சேர க்தார்.

பின்பு பகவானே இலக்குமி நோக்கி-வேல்வாமி பனிரெண்டாண்டாய் கம்மைநோக்கித் தவஞ்செய்யும் துளசிதாசர்முன் இன்று அதிதியும் பிரசன்னமகவே ண்டுமென வணங்கிச் சிதையுருவெடித்து நின்றார். அபோது - பூந்தலச்சலஞ்சிய பகவான் - கபடியாப கத்தோடி - ஸ்ரீராமலட்சுமண பரதசத்துருக்னரின வடி வெடுத்துக் கருடனேவினித்து அதன்மே லார்த்துக் கொண்டு துளசிதாசரிருக்கும் வீதியில் யாருக்கும்புலப் படாமலவந்தார், இதற்குமுனபே பகவானேத்தரிசிக்க நினைவாக்கொண்டு விதியில்வந்துகிற்குந்துளசிதாசர்-இன் றைக் கதிதியும் பகவானுடைய தரிசனங்கிடைக்கும் அற்புப் பராத்பரனுடைய அழகுசுந்தரமும் - சோத னாட்டஆனந்தமும் பச்சைமேனியும் - கமலக் கண்களும் கமலபாதமும்-பார்க்கும்படியான பாக்கியமேதோவெ ன்னு ஸ்ரீராமாவதாரத்தை வர்னிக்கத்தொடங்கினர்.

எப்படியென்றால் ஓ தேவாக்குமுதல்வா - தசர தன்புதல்வர் - கோதண்டக்கையா - சோதிவாமெய்யா வரிஷ்டவிசுவாசா - விசுவாமித்திரசோ - தாடகையை யழித்தவா - அகலிகையையளித்தவா - ஜனகர்தண்ணு ளா - சிலதமண்வாளா - பரசுராமபங்கபங்கியமாவங்ய தக்தைமொழிக்குகந்தவா-தாயுரைக்கு மிசைந்தவா-மரு டம்புனிய மறுதவா - மரவரிதரிக்கப் பொறுத்தவா கெல்சியுருக கைக்தவா காந்தையுருகொர்தவா-லட் சுமனனேடுகடந்தவா-கல்ல வபோத்தியைக்கடக்தவர கடந்தரியாத காரண - ற்ருகன்போற்றும் பூரண-வீர தினமென்று விண்டவா - கதிகடக் தின்பம்பொண டவா - பாதம்பணிந் முன்னவா-பட்டணம்போவெ னக்சொன்னவா - அதிதிபோற்றமெழ்ந்தவா - அன் தியர்தம்மைப் புகழ்ந்தவா-காக்கையின்கண்ணேக் கழித தவா - கவந்தனுயிலையழித்தவா-கன்னியிச்சிக்கப் பழி த்தவா - காதூஷணர்தலை யொழித்தவா - மாரீசன்ற னேக்கொன்றவா - வஞ்சிக்கர யபர்க்கு மின்றவா-சட யுவைக்கண்டி மூச்செதிர்தவா - சடாயுவாற சகலமும திக்தவா-சவரியினேச்சிலேந் தின்றவா-சுதேஷ்ணமா ழிகனைப் புன்றவா - அனுமன்மேற் களி கூர்ந்தவா

அரிய வெற்பைதிறற் சேர்ந்தவர - மரங்களேழையும் தூளாக்கவர-வாலியீர்த்தெத்த இனத்வரா-ஆனுமான் மனக்குறைவினித்தவர-அவளுலேவ்வையெயிரித்தவர் விபீஷணன்றனக்கருள் செய்தவர-மேலாமருண்மை மொழி பெய்தவர-அசுரர்கோ லம்புகலெய்தவர-அவுணர் திரங்க ளைக்கொய்தவர-கும்பகர்ணனைக்கொன்றவர-கொடியமா பலங்களை வென்றவர-ராவணசோமாயத்தவர-ரணக்களத் திற்சாய்த்தவர-அரிவையைப்பிரிந்தவர-ஜனக்தன்னெ ண்டவரஆபோத்தினையாண்டவர-ஆதிசேன்பூண்டவர வெண்குறிராமாவதாரத்தைவர்ணித்துக்கொண்டே-வீதி யில்வருகிறவர் போகிறவர்களாகிய யாரையும் பார்க்கா மல்-பகவானுடைய வரவையே நோக்கிக்கொண்டு-புள காங்கத்துடன் அஞ்சலியஸ்தராய்-ஜெயாழ்பிதாராம் ஜே ஜோம் எனத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டேயிருந்தார்

அப்போதுபகவான் தூளிதாஸருடைய பக்தி நெச்சழுற்றும் அவரைச்சோதிக்கவேண்டி அவரருகில் வரும்போது ஸ்ரீராகூருபத்தைமறைத்துகோண்டுபாகை யும் கீண்ட ஆயியும் கீண்டகாடியும் கத்களின் நாவ டங்களுழுள்ள தூங்குருபமான குடனேபாதசத்தரு க்கலட்சமனரும்படி-பேபாய்விட்டார்கள் ஈருடனே அசுவமாய்விட்டதுலிட்சுமியோ ஸ்ரீராமாவதாரத்தை வர்ணித்துக்கொண்டேயிற்கும் தூளிதாஸனுக்கேக்கமும் த்திப் பரமபாகவதனுக் கென்னவரமளிக்கவ மென்கி நயோசனையோடுங் கூடியிருந்தார், இப்படிசத்துகோரம் தூளிதாஸன்முன் பகவான்கின்று இலட்சுமியைநோக் கி- ஒமாதவகே இந்தத் தூளிதாஸனுடைய மனமமை யறிந்துக்கொண்டாயா என்னைப் பார்க்கவிட்டா லும் உன்னைப்பார்க்கவாவதருவேன்வராமற்போனுனினி பிவன்முன்நிற்கவே கூடாதென்றசைத்து அக்தர்த்தா னமானார்

தூளிதாஸர் தன்முன் வந்துகின்றவர்கள் யாரே னுக்கொனைத்ரூமானித்துப்பாராமுகமாயிருக்கு பகவா ன் மாயையை யறியாமல் பகவான்வருவார் வருவாகெ ன்றெருராமம்ராதநிமிட்டுக்காத்திருந்து-ஒடிஅணுமா ர் வக்கியப்படி ஸ்ரீமக்காரயணன் வாமலிருக்குங்கா ணமேதோ வென்று சமேலைனப் பாராயணச் சபை யைமேஷி அதுமாராயிவிருத்துப்பிரமனருடைப்பா தங்களில் வீழ்ந்து பலதாக்காற்ற்- முறையோவெ ன்றேலமிட்டழுதுதொடங்கினர்

அவ் வழுருலோசையைக்கேட்ட சகலரும்- அ ச்சமுற்றவர்களா இதுவென்னவிபரீதமென்று பாராய வத்தைவிட்டு விருத்தப் பிராமணரோகை இதுவெ ன்ன கூக்குரலென் றேசையாய்ப்பேசத்தொடக்கினர்கள்.

தூளிதாஸருடைய மகிமையைப் பரருக்கும் பு லப்படச்சட்டவெண்ணங்கொண்ட அணுமா அப்பா தூளிதாஸா- பகவானே இன்றுதரிசனஞ்செய்பவிலே யாவெனத்தூளிதாஸர்- காலிலிருந்துமோலேபர்யக்க ங் காத்திருந்துகர்த்தன் வாலில்லேயென வலக்குறுற அணுமார்- ஓ ஒமோசம்போனேயே அகலத்தின்யிஜூ ர்த்து பிதாசமேதராகத் தூலுக்கிவுதாய்வத்து உனது ன்சற்முகின்றுமறைத்தவர் பகவானல்லவோவென- நீ நிதாஸர் ஒவ்வாமி- எனக்கெப்படிதெரியும் வருபத்து டன்தரிசனக்தரப் பாக்தாமலுக்குப்பயமோ இப்படிம தூவேஷமாய்வந்த மோசஞ்செய்துப்போலாமோ பக வான்என்னெதிரில்வந்தும் தரிசனக்தரும் பார்க்காத பாவியானேனே- மோசம்போனேனே ஓ செய்வமோ இ ருற்குரானென்னசெய்பட்டுமென்றேலமிட்டழுதொ டங்கினர். அப்போதனுமார்-ஒதூளிதாஸர்தொண்டரா கியதூளிதாஸரே காலேயத்தினம் உமதுமனோயாள் கட் டவமடத்துக்குரானே பகவானே யனழத்துக்கொண்டே வருகிறேன்பயப்படவேண்டாமென்றபைய- அபிபக்தர் ருதுண்மையான வார்த்தையாவென வணக்கமுஞ்சனே யர் ஓ அரிதாஸரே உம்மைப்போன்ற பத்தரிவ்வுலகினி யாருமில்லை நாகோக்கத்திற்பம்பகவானுடைய தரிசனம் கிடைக்கும் இதைத்தியமென்றதைத்து சகலருக்குத் தன் சுயரூபத்தைக்காட்டி மாயமாகமறைத்தருளினார்.

அவ்வாச்சரிய வசனங்களைக்கேட்ட சகலரும் தூ ளிதாஸருடைய திருவடிகளிற் சொஷ்டாங்கமாகப் பணிக்து தங்களுடைய பாவங்களைபணிக்து கீர் மிக வுத் தன்யர் சொல்வதற்கரிய கனயர் எனப் பற்பல வி தங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டேமமதாதே வியின் மடத்திற்பிரவேசித்து அணுமா ரதைக்கு போ ன அற்புதவசனத்தை மமதாதேவிக்கும் காசியிலுள் ள இராஜன் முதலான்வர்களுக்குர் தெரிவித்தார்கள்

அதுகேட்ட இராஜன் முதலானவர்களும்-மமதா தேவிமடத்தில்பகவான்வந்து தூளிதாஸருக்குதரிசன க்தருகிறாரம், நமக்கும்பகவானுடையதரிசனங்கிடைக் குமென்றுகாசிப்பட்டணமுழுதும் அலங்கரித்துவாழை கள்கட்டி-மலர்ப்பக்தம்போட்டு பிதிவனித் றோரணங்க ள்கட்டி. சூரியோதயமானவுடன் தூளிதாஸரையும் மம தாதேவியையும் தண்டிகையின் மேலேற்றிக் வ்வைக்

குக்கொண்போய் ஸ்சனஞ்செய்வித்துவல்வண்டிரா பணக்கனனிற்கு சுகப்பிரவாதிகோப்பி மகோபி ன்மேலேறி- ஊர்கோலஞ்செய்வித்த- இவரோகாரய ர்ர் இவரே வேதபாரயணர் இவரை தேவதேவி பூதேவி யெனத் தோத்திரஞ்செய்து பெதாளன் தாத்தாவென முழக்கவும் தேவதாசின் காட்டியமாட வும் சோபனம்பாடவும் மங்களாத்திகளெச்சவும்கை லாருகொடுக்கவும்தூபதீபங்களுக்காட்டவும் வினோத சனைவகளைமீட்டவும்வேதியர்வேதகோஷங்களோ தவும்மடதஞ்சிரவெளிதத்த பிடங்களிலிருந்திப் பற்ப ஸ்விதக்களாக்கத் தோத்திரஞ்செய்துக்கொடருத்த ஸ்ரீம காவிஷ்ணுவையும் ஸ்ரீமகாலட்சுமியையுமகொண்டாடும் பரமபாகவதர்களைப் போலவேயிருந்து இவ்வளவு வை பவத்துடனிருக்க.

அணுமார்வைகுத்தத்திற்சென்று ஸ்ரீமக்காரயண வாலம்வர்துபனிதழுகிவண்டகோடிபிரமண்ட் நாயக அருகாட்சா இப்படியும் பக்தர்களோ மோசஞ் செய்வலமோ அழபேன்றேருட்கூர்த்தூளிதாஸரும் டிட்சணஞ் சேவைதற்து பாதுகாக்கவரும்வாயிலெ னழ தோத்திரஞ்செய்துக் கபடாடகளுகிபகர்த்தல் கொடுத்தவர்போல்ப்போபோகல்கேற்துஅத்தளிதா ஸரிடம்போய்ப் பக்கமடைத்து வத்து போதாமலின் றைக்குன்துடன் வத்துவுறவடைய வேண்டுமோ ப க்குவபக்குவம் பார்க்கதேதலையில்லையா இன்றுப னினொன்பவருஷக்கள் பரிகோதித்தபின்பே வருவேன் என்சேவ தருவேன்அன்றி எனறுடைய தரிசனம் லேகில் கிடைக்குமோவென்று திருவாய்மலர்தருள. அஞ்சனேயர் வாலகி ஒன்வாமி உம்முடையபட்டீன ப்பிடி. உம்முடையநிவ்வியிருநாமங்களே காவுலிற்பிரதி த்தப்பிதத்த அவதாரஞ்செய்தவெருவானாயுமதுகிவ்வி யிரவை கோரியிருக்கும்துளிதாஸருக்குசேவைதரா மற்பின்னிடைத்தால் தேவர்சிகோருவர் சொல்லவல் லவருமுண்டோ ஓ தெய்வமென்வர்த்தியம் போய்க் காமல் தூளிதாஸரைக் காப்பாற்றவாருமையாவென்ற பத்பஸ்விதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்தார், பகவான் கூடவேகூடாதென்றமைத்துவிட்டார் அதற்குமாருதி தூளிதாஸரிருக்குத் திவிரத்துக்கும் பகவான்செய்யுத் காலைத்துக்கும் மிகுமாயசாலைத்து மிகுயிலடத் ன் பகவானிசோதி ஓ என்றுண்டவனே நீர்பபடித் தாமதஞ்செய்னீசேலில்லையருத்தைவிடியேமிம்பே ர்கதெத்துர்சொனைபோல்கதாகில்லைக்றுவிடுதே ன்பிறருள்ளமைக்குமயிடிசீதென்றமைய, பகவான் மைத்து இலட்சுமியைநோக்கி தாயாரே இக்தஅரு

ஆசிர்வாதமே உறுதித்தாயாயிருக்கிறது - பக்தர்களே நெறிக்க காமாலாகாது - ஓவேனே விபரீதங்கள் கெடிட்டாலும் கேர்மென் தலுமாருக்குப் பிடிய வசனங்களுரைத்து - மனதைக்கரைத்து-மிகவுருபத்தை நீங்கச்செய்து கருடவாகனருடாசுப்பாதசத்துருக்கர்லட்சுமண நோசமேசாக முப்பத்தமுக்கோடிதேவர்கள் நாற்பத்தென்றுரிம்ரிஷிகள் தித்தவித்தியாதரர் கருடசாத்திருவர்களும் புடைசூழ மேனசையூர்வதிழு தலான கன்னிகைகள்மனதைக் கலைத்து காட்டியமாடத் தும்புருநாதர் முதலானவர்கள் வீணைமுதலான வாத்தியங்களே முழக்கத் தேவதுந்துமி தாம்தாமென் றேமிக்க அணமார் முன்னேகடக்கப் பூமாரிபொழிய பொன்மாரிசொரியத் துளசிதாசரிருக்கும் மேடைக்கு ச்சியாக ஆகாயமார்க்கத்தி விருந்திறங்கும்போது,

காசிதேசாதிராஜன் முதலானவர்களும்-ஆ-ஆ-ஆச்சரியம்-ஆச்சரியம்-ஆனந்தம்-ஆனந்தம் - இத்தனாதி தாசர்-எத்தனைகாலக்களாகத் தபஞ்செய்தவரோ முற் பிறப்பிலெத்த முனிவரரயிருந்தவரோ அல்லது இவ்வுலகை ஆட்கொள்ளவந்தவரோ வெனப் பற்பலவிதங்களாகதறிந்து தோத்திரஞ்செய்யதொடங்கினார்கள்,

அப்போது - துளசிதாசர்-பகவான்வரும் விதத்தை வைப்பார்த்து தேகம்வேர்த்து-ஆ-ஆ-எல்லுண்டவன் இவ்வளவு வைபவத்துடன்வந்த தரிசனத்தை காணிமைத்த தவமேதோ எங்கள் பெரியோர்செய்த புண்ணிய மேதோ ஓ-ஓ-எத்திசையிலும் தேவர்கள்சிறைந்தவரு இரர்களே சான்முன்நீமுன்னென்றதேகளிதிக எதிதனிதமாகவருகிறர்களே இதோஅனுமாரும் வந்துவிட்டாரே அதோ பகவான் சீதாசமேதராகப் - பரதசத்துருக்கலட்சுமணருடன் வருகிறாரே எனப் புளகாங்கமாகமெய்ருத்திசமித்து - உள்ளாசத்தாற்-றிரித்து-அடிக்கடி வந்தனம்புரிந்து - மிகவும்பரிந்து - சந்தோஷம்விரித்து செய்மதத்து - மலர்களைத்து - ஆனந்தக்கண்ணீரல் சிந்து - என்னமாகத் துதிப்பேனென கினைத்து ஒன்றும் தோன்றுதலாகத் தனிமைமதது - அசைவற்று நின்றிருந்தார்.

அப்போது பகவானுக்கெழுத்தருளித் துளசிதாலை மார்புடனணைத்துக்கொண்டு வெருகட்டப்பட்டாயெனவின்டி-ஓ-ஓப்போ வெனைப்பனே-உன்னைப் போன்ற பக்திலவாத்பத்திற் திறந்தவர்க ளில்லையே, உன்பக்திக்கு மிகவும் மெச்சினேன் ஆதலால் - சிக்கிரமுன் மிருவாக்கைத்திறக்து - என்ன வரம்வேண்டுமோ கோரும் - சாமவதாதனைப்பாரும் உனக்குற்ற வலிகளெல்லாக்கிரும், அனச்சம்மீறும் இதிவானகுணங்கள்மறும் - பக்திசெய்தது போதும் உடலாதியைத் தாசையாரும் . மதாதேவியும் நீரும் மோட்சலோகத்தைச் சேரும்-எதோ வும்மூடையபிரு வல்தத்தைத் தாரும்-பூவுடன் கூடியகாரும் மேன்மை பெறுவதுபோ லெலிலோரும் - உம்மாலென்னைத் தரி சித்தார்கள்பாரும் என்ன பற்பலவார்த்தைகளாடிப்பா தாதிசேசபரிபந்தர் தன் திவ்விய அதைகளாற் மட வினமாத்திரத்தில் - துளசிதாச ஞானத்பாவசத்தனும் பகவானைப் பலதாஞ்சூம்ந்து - இவ்வியவடிகளில்வீழ்ந்து - பலதாக்கமுந்து - ஓம் - அரி - ஸரி - சரஹரி முராரி - அம்புஜாட்சுரரி - மாதவா - யாதவா-ராகவா - கேசவா - வாசுதேவா-தேவதேவா-ஜகதேவா தகானுபாவா-சாலவாமர்த்தனு - சாலிக்கிரீத்தனு - ஓ ஜனார்த்தனு - பச்சைவர்ணு - கார்வண்ணு - கருடவாகனு - கோபியர்மோஹனு - கேஷசயனு-கமல நயனு நாராயணு - ப்ரம்மபாராயணு - அம்புயசாணு-கொளல் துவபாணு - ஓ - பகவான் - ஓ விஷ்ணு - ஓ - தெய்வமே - இனாதைக்குத்தா னுனது கருணைவக்தோ இத்த னைகாலென்முன்வர மனம்கொதத்தோ அனுமார் பலவந்தத்தால் வந்தீரோ - அல்லது நீரே சேவைதத்தீரோ ஆஞ்னேயர்மொழிக் குட்பட்டீரோ - அல்லது நீரே புறப்பட்டீரோ - மாருதிக் கபயன்தல் கொடுத்தீரோ அதனல் ஸ்ரீராமாவதாரமெடுத்தீரோ - கேற்றவக்தம் சரினத்தாரமற்போனகாரண மேதோ - யான்செய்த நிதோவென்று பலவார்த்தைகளடி- அன்பு மேலீட் டால் மின்னுத் தோத்திரஞ்செய்யத் தொடங்கினர்.

இராமாயணச்சுருக்கம்.

விருத்தம்.

அத்துவிதானக்தமாதவா
ஆதியுமத்தமில்லாதவா
சுத்தவதிலருள்யாதவா
தோற்றமொடுக்கமிலாதவா
பத்திசத்துமில்லாப்பாவியேன்
பார்தனிலென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. க

சத்தியதேவரீடேறவே
நசாதனர்குறைதீரவே
புத்திரனுக்யமாயனே
புண்ணியசேத்திரமேயனே
புத்திசத்தில்லாதபாவியேன்
பூமியிலென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. உ

தத்துவகெளிவள்வாய்ஞானும்
மூடதைதன்னையழித்தவா
சித்தகெளதமன்றேவியை
மேவியசாபந்தவிர்த்தவா
சததனுனகளைப்பார்த்தவா
நெல்பவத்தென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
இன்புடன்வத்தனேயாளவே. ங

வத்தியஞ்செய்வில்முறித்தவா
வல்தேதியைமணஞ்செய்தவா
மத்தபரசிராமன்றனுன்
மந்தழித்தநற்கொற்றவா
சித்தமன்மாலினிருத்திரி
நிபனென்மதவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. ச

உத்தரவித்தருக்கைகையி
னேர்மொழியாள்வனஞ்சேர்த்தவா
மிதிரனுருகுலகன்றன்பன்
மேவிவரம்பலவித்தவா
அத்திரிமேல்ருள்கூர்த்தவா
சூதிபிலென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. ஞ

சித்திரகூடத்திலிருந்தவா
தியவர்சிரைக்கொன்றவா
சித்திரமானதின்னைசென்றவா
சீதைவெங்கேதம்பியென்றவா
சுத்திரவாலியைவென்றவா
சோழையெனைறவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே, ட

வைத்தலகிர்தகர்ச்சிவனே
நாவெளிகாவெல்றகாரணு
அத்திருமல்லைக்கேகேகென
வாஞ்சனையம்கருணாலனு
உத்திக்கணைசெய்தபூரணு
உலகினிலென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. ண

பத்தியுள்ளரும்பகவனைப்
பாரின்மேல்வீழ்த்தியகாதனை
யுத்தஞ்செய்மூலபலங்கனை
யோர்கணையால்வென்றதீனை
குத்திசமேசையும்பாவியேன்
குத்திலிலென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே. ஙு

பத்துத்தலையினப்பாரினிற்
பாரைத்தாற்வகாள்றவதாரனை
சத்தருமும்புகழ்தாயினை
பெரிதிருளிலென்றருளினை
பத்தினிபென்றவிரனை
பாவியேனென்றவருசெய்தன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே ஐ

சத்தருக்கள்பரவுமனைச்
சபாகென்றமைச்சினசாத்தினை
இத்தலமேத்தவோர்திலை
மாண்டசவிருவேர்த்தனை
முத்திவளித்துவேதாத்தனை
சூடனேனென்றவருசெய்தனன்
இத்தினஞ்சிதாசமேதனு
தின்புடன்வத்தனேயாளவே ஏ

பத்தர்மனமக்காக்குநேமனே
பாபவிகாசனிராமனே
நித்தியசிம்மலகாமனே
நிற்பவேதனும்பத்தாமலே
எத்திசையும்புகழ்வேலாமனே
யென்றனஞ்செய்தவன்சோமனே
இத்தினஞ்சீதாசமேதனு
யின்புடன்வந்தனேயளவே கூ

என்றிவ்விதமாகத்தேவத்தியஞ்செய்தருளும் தன தொளருடையமதைதகத்தின்மேற்பதவான்மனதிருவுள் முங்கினவதனுப்பத்தியில்மிகுந்தகித்தத்தினையுடைய உத்தமனுயினனம் கெதந்பத்தனே உன்பத்திம்பிரதா பத்தருக்குவ்தேன என்னவரம் வேண்டுமோ கேளுத்த ருறேறினனைத்திருவாய்மலர்த்தருளின பச்சைவர்ண னுள அச்சுதனுடையு உச்சித பாதங்களே உச்சியின் மே லேந்திக்கொண்டி ருளன்முண்டவனே இவருலகிலு ள்ள ஆசிகளுள் பாவியே னெப்போதும்மை நினைக்கு ன்றேறை அப்போதேனெதாய்கிபிதாசமேதனும்வ க்து தரிசனத்தல்வேணமென்மி எல்லாஜனத்தங்களு க்குமேலான ஞானத்மியாதோ எல்லாப் பதவிகளிலும் மேலானபதவியாதோ எதனுன் திருவடியைலெலிவ டையலாமோ எக்கச்சாதனத்தாற் கொடிய விக்கிரிய சேஷ்டைக ளொடுங்கிப்போமோ என்ன உபாயத்தால் மீனுகேஷ்டைகளடங்கிப்போமோ ராதா திரிவிசுவ ர்சனெல்லாமனக்கினிமி விருத்தின்றார்களோ அத்தி லேயபடியேனுக்கனுக்கிசொஞ்செய்யும் ஸ்வாமி யென் றுனனதோர் வணங்கும்போது பகவான் தனிதாலு ரைக்குறுணையுடன்பார்த்துகாப்புடனேசேர்த்து ஓபாச பாகவதனே ஒதுதற்கரிய வேதாகத்துக்களே நீவிரே இப்புதலத்திலதிக மாகவருண்டோ ஒருவனேபோத னே பற்றிலாதவுதாதனேரச்சகமித்திதற்பரத்த வாதருக்குப்பாத்தவத்தை வகிஷ்டகன்னைகளில்லித் தனைத்தலால் மீகரிதிலிலலவா வென்றருளாதிரு விடியைக்கொடுத்தமாத்திரத்தில்வளனகொளருக்குப்பூ ர்வஞானம்பிற்றது முற்பிறப்பித்தருன்வால்மீகென்ற ருத்து ஓ ஓகம் இவ்வுலகிலுள்ள மாச்சர்யட்குப் பத்தி யும் பிவன்முக்கியும் போதிக்க அவதரித்துப் பூர்வஞ் ஞம மறுத்து உலகினுள்ளமானிடர்களுஞ்செயகரிகோ டிப்பாவமாகிய காமாத்தாசாக் குலைக்குட்பட்டி ருளா னகிலெகெடி உலகர்ஞாலிக்கஉம்பெதேனே யெ ன்று பலாருகவுள்ளி பகவானிச்சுழ்திருக்கும் கா ரதரிதிகவாச்களிப்பார்க்காமைகடைத்து பகவான் மு ன்னிற்பதறிஞடைத்து மிமச்சாசனனேவலகேட்டு னித்து ஓ ர்த்தனை தங்களுடையபரிபூரணகடாக்ஷம் பெற்ற அடியேன்கொடியேனுக்காமலிலிருக்கின் அ தங்கிலை விஞ்ஞாபனத்தித்தொடங்கி பிரமஞ்ஞானத்தை மற்றும் கின்னுள பதினைபதுறத்து உபதினைசாத்தி யமிறத்து ஞர்க்குனைப்பள் கிதத்து மாயாதினையில் ம றைத்து சொல்லுகத்திய துன்பத்தரற்குனறத்து பாம முனை காரணமென்னமோ தெரியச்சொல்லும்ஸ்வாமி யென்றிரக்குகூறும் அரிதாணைப்பவானஞ்தாணசெய் ஓ பரமபாகவதசிகாமணி பரப்பிரமக்ஞானி நாண்டி சோதாயுகத்தில் ராமாவதார மெடித்து பூர்வஞ்ஞானம்ம ற்று மிகவுமயர்க்கு வளிவ்டராற்றெரிக்குசகலசாக்தோ லுக்களு மிறத்து சங்கல்ப விகல்பங்கனேற்றதற்கு அ னேகராளசபுரிந்து காட்டிற் நருமத்தையும் காட்டிற் றவத்தையும் கிலேகிலுத்தி எதன்தானமடைந்தோனுத லான் மயசம்பந்தமான ஜென்ம மெடுப்பமர்த்தெல் லாம் நங்மே பலிதமாகும் கீரும்மாயையின்சாமர்த்தி யுத்தாலேயே விஷயபோகத்தையிச்சித்தவெரு அலம் வலக்துள்ளானிச் சமத்தைவென்றவர்என்றியபதத்தி லுமில்லே நினைப்பாராட்டிச் சஞ்சலப்படவேண்டாம்

எனெனில் இதோகிற்கும் காரதருடைய சரிதை யைக்கேட்பிரேல்வெருவுச்சரியப்படுவி ரகேனென்று ல்முதல்யுத்தில்இக்கயாழ் வல்லோன் உபாதியினுல்க ராட்டை விட்கே காட்டையடைக்து பரிஞன்று இல் வியளருஷ்கள் தவஞ்செய்து காமாதிகளே வென்றே மெனக் கிஞ்சித்தங்கர்வமடைந்த சொர்க்க லோகத்தி ற்சென்றதவமேமேனனெனப்புகன்றதைத்தெரிசாக ம்போய்ச் சஞ்சரனே கோக்கி காட்டி விருப்பினும் காட்டிலிருப்பதே உத்தமமென்றதைத்து-கபிலிற்செ ன்று பரமசிவனைப்பணிக்து - காமதகனஞ்செய்பவர்க் குக் காடே நிவலயல்காண்மெனகவின்று - வைகுந்த மடைந்து - என்னைப் பலவிதங்களாகத் துதித்து-ஆனந் தமேலீட்டாற் குறித்து-ஓ-மாயாவிலாசா-வைகுண்ட வாசா - உம்முடைய மாயை - தவர்திலிருப்போரை யென்னசெய்முனைப்புகல - நான் - கழுப்பிலி லிருக் குஞ் சுகன்களவு கன்லிலிருப்போர்க் கெப்படிலருமெ ன்றுகேட்க, இவர் எப்போதும் கனலிற் கழுப்பிலே நிலிருப்போர் சாக்ரகொப்பன சேஷைகளால் வே ய்டையபடையமாட்டார்களென ஞான சக்ரகழு ப்திலிலைவளப்போதும் மேலிலிருக்தலிதல்லவா வெ னவிச்சழுஞ்ஞானமுன்னோர் எத்தழுஞ்சமாதிலிலே டையிலேயே விருப்பார்களோ கான் இவளைப்பிரேசே திக்குப்போருட்டி ஓ நாதமகரிதியே-உம்மைப்பிரி ன்ற தில்லிலல்லுங்கி லிய்கலதுன்டோ உம்மை

கர்மதகனஞ்செய்த கறைமிடற்றண்ணலென்றோர்வர க்கவேண்டுமெனத்துதித்த-இவாகமடைத்து அடிபேன் காட்டிற்குப்போய் தவஞ்செய்து காள்கழிக்கிறேனெ ன்று வணங்கிக் கானகத்தைகாடிச் சென்றார், அப் போது நான்-இவர் போரும்மார்க்கத்தில்-மாயையால் ஓர் பட்டணமுண்டாக்கி அக்கருக் கிறைவனுக்கோ ழகுள்ள கன்னியிருக்கவும்-அப்பெண்ணுக்கு சுயம் வரம்கடக்கவும் - ஐம்பத்தாறுதேசத் தரசர்களு மக்கு வக்கிருக்கவும் - அக்கன்னையின் முதை சோதிஷ்டர்ப் த் தெக்தமன்னனுக் கென்புத்திரி மாலியிவோனெனக் கேட்க வெதிர்பார்த்துக் தவஞ்செய்யப்போகும் இவ ரை மறித்துப்பலவக்தமா யழைத்துக்கொண்டுபோய்த் தன் புதல்வியைபழைத் திவரெதிரில்கிறுத்தி-ஓ-மஹரா லுபாவா - இக்கப்பெண் ணெக்தேசத்தெக்தலே மாலே யிவரேனைக் கேட்கவும் செய்ப-இக்காரதர்-கும்பி டப்போனதெய்வ குறுக்கேவக்ததுபோற் களித்து அச்சுக்தரியையும்றப்பர்த்துப் பரிவுகொண்டி-ரேமி தது - ஸ்தம்பித்து - மனமுருகி - அன்புபெருகி-இவளி ரலோகப் பெண்ணல்லவென் றுன்னி - தான் மணஞ் செய்யகண்ணி-அரசனேகேசித்து-மிகவும் விகவாதித்து ஓ - மகாராசனே இப்பெண்ணுக்குரிய ஆடவன்-தேவ லோகத்திலிருக் திவியோர் - முகூர்தத்தக்குள்வரு கின்றன் உங்களுக்குத் தரிசனக்தருகின்றன் - அவ னுக்கே உமதுன்னியகையைக்கொடுத்து வதுவைசெய் வினென்றதற்கு - அம்மாதைநோக்கி - ஓ பெண்கள் காபகமே-உனக் செவ்விதபுருஷன்மே லிச்சையென்ற விஞல அதற்கவ்வவிதை-ஓ-முனிகிரேஷ்டரே எனக் மகாவிஷ்ணுவுக்கு குகிகாளபுருஷன்மே லிச்சையெ ன்றவணங்க, இத்தியாழ்வல்லோன் - இப்போதுவரும் புருஷன் - மகாவிஷ்ணுவைப்போலவே-விருப்பனென் றேநி - அக்கட்டைக்கடக்து-காட்டையடைந்-கன் னியென்னும் வன்னிதன் சென்னியைக் கொருத்துவ தால் காமச்சிக்தையால்கொந்து-காணயிழுக்து-ஓ-ஓ-இத் தருணத்தி லெந்தருபத்தூடன் சென்ருல் கம்மையர் மாது வாதுசெய்பாமல் மாலே சூட்டுவாள் - பாராட்டு வாள் இன்பத்தையூட்டுவாள்-களிமுகத்தைக்காட்டுவாள் ஆ-ஆ-அக்காக்தையின் முகவிலாசமே விலாசம் - இப் போர்க்கொத்தவனுடைய நேசமேநேசம்-அவனுடைய கூத்தலே கூத்தல் - அவனிபணியும் ஏக்தலே யேத்தல் அவனுடைய ரூபமே ரூபம்-அவளா லிக்கன லாபமே லாபம் - அவனுடைய வசனமேவசனம்- அவனேதது இக்கும் பஜனமே பஜனம் - அவனுடைய பார்வையே பார்வை - எனக்குகிடைத்தசேவையே சேவை-அவ னுடையகடையே கடை-இப்போக்கொத்தவட் டேயும் கொடையே கொடை-எனப் பற்பலவார்த்தைகளா மாசன்செய்யும் கோரத்தால் - தவஞ்சொய்யப்போகுர் நீரத்தையிட்டி - நோக்குச்சுருட்டி - பக்தவச்சலரு கிய என்னிதினிக்த-ஓ-பகவானே - இவ்வேனே வக்த உன்னுடைய ரூபத்தைத்தக்க பாதுகாக்கமற்போ னும் காமாக்கினிபாலெரிக்தபோலேனென்றமிபாயோ ஓர் - கன்னிகையால் காதன் மரணமடைந்தானென் றும்பழியிலேறித் தினைக்குமிபாயோ உன்னுடைய பா பையை யென்றவர்தருமுண்டோ - கான் சொல்லும் மொழிபிற் பிசகுண்டோ - சீக்கிரம் வருவாய் உன்ன டையருபத்தைத் தருவாயென்றருளும்போது கான்தரி சனக்தர ஞென்சேவை பலத்தால் காமரிகாரம் நீங் குமென்ற - அத்தர்த்தனமாகவே யிருந்த - ஓ - முனி சிரேஷ்டரே - நீ ரிச்சித்தபடி என்னருவைக் கொடுத் தேன் சீக்கிரம்போ யும்முடைய இச்சையைகிறைவே ற்றிக்கொள்ளுமென்றுரைக்க,

உடனே - இக்தமுனிவர் - தனக்குப் பச்சைநிற மும் - பீதாம்பரமும் - கௌஸ்வாபாணங்களு, மடை க்கே-களிப்புமிறுப்பகலவனேயும் புருகூதனையும்-தன க்குத் துவாரபாலகராயிர நிணத்தமாத்திரத்தில் உட னே அவர்களிருவரும் ஸ்ரீ வைகுக்தவாசலிலிக்காக்கும் துவாரபாலகரைப்போல் வடிவெடுத்திவர்பக்கலையட உடனே-இக்தமாத்மா வெருஅவசரத்துடன் அப் பட்ட ணத்திற்பிரவேசிக்க அத்தபுவாயில் தான் அவாக்தரா ண்டவடிவழுடி பூமாலேயைக் கையிலெந்திக்கொண்டி விசாலமான சபாமண்டபத்தி லெழுக்கருளியிருக்கும் ஐம்பத்தாறுதேசத்தரையர்மையலகொள்ள மையதத்தில் தன்முக்கொண்டிருப்பதைக்கண்ட இக்த யாழ்வல்லோ ன்-அதிக ஆவலய் அவளருகிற்சென்று - ஆயிரக்கண் ணரு லரியணையை வாவமைத்தகில்லீற்றிருக்து அட ங்காக் காமவிகாரத்தா லவ்வரிவையைநோக்கி காணத் தைகிப்பி பூதலம்போற்றும் ஓ-மாதரசே கீதவிர ணக்காதரவிலலாமையால் என்னை யிக்கணமே காப்பாய் கடைக்கண்ணுற்பார்ப்பாய் - என்னே உன் விருதாக்க ளாலும் மார்பிற்சேர்ப்பாய் - என் மையலிதற்பாய் என்றின்புள்ள வார்த்தைக ளன்புடனுரைக்க - அத வேட்ட - அம்மோகனருங்கி - காருவதனமுள்ள இவ ரைநோக்கி கரிலென மந்தகாசம்செய்து மன்னர்க ளருகிற்செல்லு இம்முனிகாதர் அவன்மேலிருக்கும்பே ராசையால் அருகிற்சென்று-காங்களினச்சுமித்தின்று ஓ-அழகுசுக்தரமே - ஆசைப்பெருக்கமே-உனக்குரக்த மனுளன ஞானன்றி வேறெருவருண்டா இன்னி இல்லே ஆதலா லனபுடனெனக்கே மாலியிட்டி மிழ்வடையர்

கடவாயென் றவ்வஞ்சினைப் பற்பலவித்தங்களாகக் கெஞ்சிக் கெஞ்சிக்கொஞ்சிக் கொஞ்சி வேண்டியும் வேண்டா அம்மங்கைமேலுள்ள வாஞ்சையாலும் மாறனெய்யுங் கோமான பத்திரத்தி னுபத்திரத்தாலும் - அவள் மேல்விழுந்து ஆசிங்கனஞ்செய்து ஓ-பெண்ணே - என்னிருகண்ணே - உன்னை வணங்கிறேனிப்போதே என்னிணங்க வாவாவெனப் பலவர்த்தஞ்செய்ய அம்மாது முனிந்து கிடினவார்த்தைகளாடி - எட்டிப்போய் கிற்க இவர் மோதாக்தாரத்தாற் பின்னு மவளைப் பலவர்த்தஞ்செய்ய அக்கன்னியிவர்க்கப்பட்டமம் புறம்போக இவரவள்பின்செல்ல - அவளச்சமுற்றுப் பலகிக்குக விறுமோட-இவரவளிடமம் நெருட்டித்தோட-முடிவிலப்பேதை ஓர் தடாகத்திற்குதிக்க, இவ்நமச்சாகிற் குதிக்கப்போய் ஆவ்வாவியிற்றெரியும் - கன்னுடைய சாயலையப்பார்த்து - ஆ - ஆ - நம்முடைய வதனம் யுகத்தின் வத்திரமாயிருப்பதினாலல்லவா இம்மோகனங்கி வெறுப்புற்றான்.

இதகாரியத்தை ஆயிஞ்சோதியனும் - ஆயிரக்க ண்ணனும் புலப்படுத்தாமற் முங்களுங் கெக்கலிகொட்டி நகைத்துப் பங்கப்படுத்தினாரல்லவா வென்று மூனிவுகொண்டமாத்திரத்தில் கேணியும் - கன்னியும் பட்டணமும் - இராஜாங்களும் மாயமாய் மறைத்து காடவியாமாத்திரத்தில் - ஓ - ஓ - நம்மைப் பதவான் பரிசோதித்தார், நமமுடைய திரமான மனதைப்பேதித்தார். இதறியாமல் அவர்மாயைக்குட்பட்டு - தபகிலகெட்டுச் சூரனுஞ் சனரோனும் கெக்கலிகொட்டி நகைக்கும்படியாக நேரிட்டதல்லாவென வெகுனடி ஓ - கதிரவனே கரியவனே - கீழ்வளிருவரும்-வானத்தின்மேல் மோகாகி - வானரங்களாகி-ஒருஸ்திரிபைப் புனர்க்க - ஆயுள்பரியந்தம் பகையாளிகளாய்ப்போகக் கடவிர்களெனச் சாபமிட்டார். அதுகேட்ட இந்திரனும்-எம்பரியோனுங் கைகுவித்து-ஓ-மாதவனே-குற்றமில்லா எங்களுக்கு விபரீதசாபமிட்டீரே இச்சாபவிவர்த்திக்கேதுவுரைத்தாட்கொள்ளுமையாவென்றுவணங்க, இந்த யாழ்வல்லோனுக்குச் சற்றே தயைபிறக்து ஸ்ரீமன்நாராயணருடைய தரிசனத்தா னுங்களுக்கிட்ட சாபவிர்த்தியாமென் றுரைத்தறுப்பித்திட்டு - அன்று முதல் என்னைப்பிரியாமல் - என்தரிசன பரிசனபலத்தால் கீஷ்காமியா யிருக்கின்றாரெனத் திருவாய் மலர்ந்தது.

ஓ-அரிபக்தனே - ஜீவன்முக்தனே - எப்பேர்க்கொத்தவர்களும் மாயையை வெல்வதரிது - இந்த மாயாவிசேஷத்தினாலேயே பூர்வஜன்மத்தி லுன்மனிவிக்கு நீ நீதியுரைத்ததுபோ யிச்சென்மத்தி லுன்தேவி யுனக்கு விவேகமுறைக்கூறினட்டது - இப்படி மேல்கீழ்மேலாக்குவது மாயையின்சுபாவமாம-இப்படிசெய்வதே மாயையன்றி வேறே மாயையென்பதொன்றுண்டோ அறிவுன்றி யூகிக்கின்சுத்சூனியமாய்ப்போகும் மாயையைக்கடக்கப் பிரமாதி தேவர்களாலுங் கூடாது என்றறைந்த பகவான்திருவடிகளில் துளசிதாசர்வணங்கி - ஓ - ஸ்வாமீ உம்மையன்றி மாயையென்பதுவே றெயொன்றுண்டாயிருக்க வல்துயிரண்டா ஓபதவானே சகலலோகங்களினையுஞ் சிருஷ்டித்து உமது மாயையிலமுத்தி வாட்டுகிறவரும் நீரே சகலசிவர்களையும் சாமக்குரே தங்களிற் பிரவேசிக்கச்செய்து பலவித்தங்களா யாட்டுகிறவரும் நீரே விஷபானத்தர் துக்கமயமாயிருக்கவும் மேனமேலுமின்பமோகமாகக்காட்டுகிறவரும் நீரே வித்தம்பழுதல் சகல சீவராசிகளுக்கும்-எட்டிபிரமாணம் பிசகின்றி அவரவர்கள் வினைபடி சுக துக்கங்களைப் பூட்டுகிறவரும் நீரே சமுசாரமென்னும் நரகமேடையைவிட்டு வெளிப்படாமல் - ஞானக்கதவைப் பூட்டு கிறவரும் நீரே பாபபுண்ணியமென்னும் சுமையைச் சுமந்து மாளாக்கி மாட்டைப்போ லேட்டுகிறவரும்நீரே ஆட்டுக்கடாக்களைப்போல ஒருவரோடொருவு தெதிர்த்து யுத்தஞ்செய்கிறதக்கும்படியா முட்டுகிறவரும் நீரே பக்தியுடன்வேண்டிக்கொள்ளும் - பரப்பாகவதர்களைச் சிக்கிரம் பாதுகாக்காமல் என்னையன்றி காக்க வேறு தெய்வமில்லை யென்கிறபெருமையை நீட்டுகிறவரும் நீரே, பக்தர்களின் மனம்போகச்செய்யும் மாபாவிகளின் மனம கடுங்கக் கோரூபக்கூர்க் காட்டுகிறவரும் நீரே, கம்பினை அடியார்க்கோ கினடியுறவராமற் பாரட்டுகிறவரும நீரே காணென்னுமத்தைக் கிடச்சைதச்சு மௌனமுற்றிருக்கும் பிரமஞானிகட் கண்டானத்தை ஊட்டுகிறவரும நீரே என்று பற்பலவித்தங்களாகத் துதிக்கும் - துளசிதாசரைப் பகவானன்புடன்பார்த்து மார்புடன்சேர்த்து - அபடா பத்தகிகாமணி பரிபிரமக்ஞானி-வேறியா மம்மொன்றுண்டா மாயை யென்னையன்றி வேறுண்டா நீ-மராமாவென்றுரைத்துப் பராபரதையுணர்த்த பரமசாலுவாச்சுதே - இனி யிமலான பிரமானந்த லாபத்தைப்பெற்றுச் சுஜீவியாய் வாழக்கடவாயென் றுரிர்வாதஞ்சேய்து இனிகாம் போகிறமெனப் புகலத் துளசிதாசர்-ஓ - தெய்வமே - பிரமஞானம் - ஒருவர் போதிக்கப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று: வேதங்கள் முறையிடுகின்ற தன்றி - சுயேச்சையா லறிதற்குக் கூடாமையான்-பிரமஞானத்தை அடியேனுக் குபதேசித் தாட்கொள்

ளும் ஸ்வாமீயென்று பணிய. பகவான்-ஓ-அரிதாசரே என்றுஞ் சொஞ்சியாய் - அனேக சாதுக்களின சங்கத்திலிருந்து தேர்ந்த - கவியாகரண பண்டிதரான-இந்த அனுமாரிடம் பிரமோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு ஆனந்தமயிருவென்றறைய. துளசிதாசர் மகாபாக்கியமெனத் துதித்து - ஓ என்னண்டவனே - சத்காலமகான் கழிக்க தேவரிர்திருவினோயாடல்களி லெனைனுந்தனமாகச்செயது பாரவணஞ்செய்தால் புதியும் பத்தியும் - சித்தியும் - முத்தியு மெளிதிற்கிடைக்குமென்று தொழப் பகவான - ஓ - பரமபாகவதனே ஜீவத்துவமான தாவைத்வமுடையோர்க்குப் பக்தவிலாசமும் - ஆத்மத்துவமானஜக்கியத்துவமுள்ளவர்க்குப் பிரமக்ஞானமுமுக்கியமாயிருக்கும்-ஆதலால் தாவைத்வமுள்ளவர்க் கானந்தம் வரச்செய்யும்-என் திருவினோயாடலாகிய-நாராயணதை - முன்ஜென்மத்தில்-தேவபாலஷமிற் செய்ததுபோல்-இப்போது-இக்துவ்தாவினிபாஷைபிற்செய்து துளசிராமாயணமெனப் பேரிட்டு அனேகம்பேரைப் பாராயணஞ்செய்யும்படியாய்ச் செய்து என் பதவியையடையும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்றார். தேவரிஷிகள்-ஜெய விஜய பவாவென்றறைந்து - தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ் சேர்ந்தார்கள். கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று கபாணிசித்தர் - பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஸ்ரீராமர் தரிசனத்தை

அத்தியாயம்

முற்றிற்று

கூ - வது - ஞாலுபதேச

அத்தியாயம்.

கேளுருஞ்சுள்சிததர்களே - ஸ்ரீமந்நாராயணன் - மறைத்தபின் துளசிதாசர் அத்தமடத்தில் அனேகசாதுக்களுட னிருந்துகொண்டு பகவான்பேரிலனேககீர்த்தனைகள் அஷ்டகங்கள் கவிகள்படி தேவபாஷையி லுள்ள வால்மீக ராமாயணத்தை இத்துஸ்தானிபாஷையிற்செய்து துளசிராமாயணமெனப்பேரிட்டு வடதேசத்தி லுள்ளவர்களெல்லாம் பாராயணஞ் செய்யுமிஷ்டங்களுக்தாவைத்வமார்க்கத்திற் லெகாள்கழித்துச்சாதகங்களுக்தாவும் பகவத்தியானத்தாலும் விஷயபோகங்களுக்தாவும் அன்னதான பலனுலும் வேதபாராயணத்தாலும் தேகேந்திரியகரணவெஞ்டைகளினமாற்றவேண்டிய பாவத்தாலும் கனவிற்சுழுத்தியைப்பெறவேண்டுமென்கிற வாஞ்சையாலும் காமகாண்ட பக்திகாண்டத்திலும் ஞானகாண்டமே முக்கியமெனவேதத்தில்விதித்திருப்பதாலும் பிரமானதமன்றிக்கருவிகரணசேஷ்டைகளிறக்கதென்கிற தாற்பரியத்தாலும் அஞ்ஞானகுணங்களிழப்பட்டு மெய்ஞ்ஞான குணங்களிலேயே மூழ்கிட்டு ஓர்காள்யோகிக்கின்றார் ஆ ஆ மேலான பிரமக்ஞானத்தை எனதுசத்குரு நாதராகிய அனுமானிடம் அனுக்கிரகம்பெற்றுக் கொள்ளெனப்பகவான் திருவாய்மலர்ந்தருளியிருந்தும் என்னஞ்ஞானபுத்தியினுலெதுவாளாக மெய்ஞ்ஞானத்தை மறந்திருந்து விட்டேனேயு கெடடேனே என்றுவாட்டமடைந்து மிகவுமிடைந்து ஸ்ரீமன்நாராயணனே பலபலவித்தங்களாகத் துதித்து தனதுசத்குருநாதனுகிய அனுமானைச்சிக்கித்து வந்தித்து ஓருத்வாதாரா வாயு குமாரா பஞ்சனதேவி தகபாநிராகவதூதா சீதாசோகவினுசா சுயம்பிரகாசா இரகுநாயகரா இலங்கையைக் கொளுத்தினசிலா சஞ்சீவியைத்தந்த அனுகூலா பதகபரிபாலா விசுவ சொரூபாக்ஞானதீபா ஸ்ரீராமலட்சுமணசானகிதாய்னவா இரவணன்மார்பிலுள்ள கத்தங்களிவெளிப்படக் குத்துவாங்கினவா கடலைக்கால்வயாகத்தாண்டினவா சிதாபிராட்டியின்பாலோர் வரம்வேண்டினவாதசரதகபன்போட்டமுத்துமாலியி லோரோர்முத்தாக் கடித்துப்பார்த்தனுசமிலையென் றெறிந்துவிட்டவா சிதாபிராட்டியின்பால் ஞானர்த்தகளமிழ்துக்கொண்டகண்டானத்தத்துட்பட்டவா கதிரவன்பால்வவியாகரணங்கள்கற்றவா என்னுமழிபாச் சொஞ்சீவித்தன்மையைப்பெற்றவா சஞ்சீவிபர்வதத்தை யளித்தவா தானவனைக்கொன்றுகளித்தவா பாதசத்துருக்ஞானக்காத்தவா பலபிரமதைத தன்குளாராய்ர்துபார்த்தவா ஸ்ம்புருசாதகர்வபங்ஞஞ்செய்தவா கொர்தங்களிஷ்ர்தைபுஷ்கொய்தவா பீமனுடைதிர்த்தவலுக் கருள்தர்தவா சுதர்மன்விட்டசுழல்பாணத்தாற் கழலுமருச்சுனன் தேரைமுர்திக்களிப்படைத்தவரி ஸ்டியேனுக் கனுக்ரஹம்புரிர்தவா அனுபோகமனைத்துர் தெரிர்தவரென்று பற்பலவித்தங்களாத் தோத்திரஞ்செய்து தேத்தும்போது.

அதுகேளிர்தஅனுமாய்உடனே ஓ ஸ்ரீமன்நாராயணனுக்குமிகவுமகேசனே சாதுக்கள்பால் மிகவுமன்பிகவானே ராமாயணத்தை வகவமாய்விரித்துனைத்த விரானே ஓ துளசிதாஸனே ஜதோ வர்தேனவர்தன் இகாலபரியர்தமிர்திக்கம விருர்ததற்கு வெர்தேன்

கொக்கேன் இப்போதெனோகீனேர்த்தத்துவுக்தேனுவக் தேன் என்னுடையதரிசனமிதோ சுக்தேன் தத்தேனென்னுரைத்துக்கொண்டேவந்து பிரசன்னமாகின்றுபி ராமனர்தம் வினங்கிய மூகத்துடன் பலதுகிள்வழங் கி அறித்தனைப்போற் அலங்கிரிந்தும் ஆஞ்சனேயர்கி ருவடிகளிலிதா லன் சொசாஷ்டாங்கமாக வர்தனம்பு ரிந்து மிகவும்பரிக்து அத்திபயர்தபத்திருடன் அனுசரி த்கண்டிப்போற்பி புழர்த்தபோங்கிப் பூசித்து மகி ழ்ந்து ஓ என்சத்குருவாதனே மெய்ஞ்ஞான போத னே கமலம்போன்றபாதனே முற்றக்கறத்த அவனு தனே அரிஷ்டவர்க்கத்தைவென்றதேனே என்னையி ப்பிபோதோட்கொண்ரும் ஸ்வாமியென்று அஞ்சலியஸ் தஞ்ஸிற்கும்போது ஆஞ்சனேயர் தனதிதாஸனாப்ப ட்சமாபபார்த்து மார்டினேசேர்த்து ஓ அரிபக்தனே ஜீவன்முக்தனே என்னேயேள்ளினேர்தீர் என்மனதை ஏன்தாைத்தீர் அபயமென்றே னுரைத்தீர் பெருளா க ஜீசர்திருந்தின்றைர்கென் விளித்தீர் சீக்கிரமுமத குற்ற குறையைச்சொல்லும் ஆஞ்ஞாமனஸைக்கொ ல்லும் காமாதிகளே வெல்லும் ஞானதிருஷடியில்கில் லும் ஜாக்ரவஸ்த்தைபானலம் ஸ்வப்னஸுஷ்பிவஸ்த்தை யான அல்லும் அற்ற ஆத்மானைப்புகலும் ஆனக்த மேடையிற் செல்லும் என்றிவ்விதமாச்சொல்லும் வாத ராயன் புதல்வனேகல்வியிற்றெளிர்த முதல்வசோத்து ளனிதாலர் பணிர்து பாதங்களில்நயனங்களே யணிர்து ஓ ஸ்வாமி கருவிகளைக்கருவதாகியும் காதலெல்லாம டங்குவதாகியும் காளென்பதற்றதாகியும் காஞ்மோரி யற்புற்றதாகியும் இருளஞ்ஞான மில்லாதாகியும் அரு ன்மெய்ஞ்ஞான முள்ளதாகியும் பிரபஞ்சசேஷ்டைகளி ல்லாதாகியும் பிரமமாத்திர முள்ளதாகியும்-துன்பமெ ப்பிபோழ்தும் மில்லாதாகியும் இன்பமேப்பொழுதும் ள்ளதன்றியற்றபாதாகியும்-என்றும் நிறைவானதா கியும்-ஆகியத்தியத்த சகிதமாகியும்-சோதி நித்யானந்த சகிதமாகியும்-அத் வைதமாகியும்-அற்புதமாகியும்-நித்ய மாகியும்-சத்திபரிபூர்ண-நிஷ்கள-மாகியும்-புஷ்கள மாகி யுமெல்லாமாகியுமெல்லாமல்லாதாகியும் விலட்சணமாகி யும் - சுலட்சணமாகியும் - கிர்விதாரமாகியும்-நிருபமா கியும்-சொரூபமாகியும் . யாதொருபஸ்துவுண்டோ-அக் கப்பரமபொருளே - அடியேனுக்கறுக்கிரகம்புரிர்தாட் கொள்ளுமையா வென்று தாட்களில் வீழ்ந்த அரி தாலனே.

அனுமார் - அன்புடன்கோக்கி துன்பினைப் போ க்கி - அப்பா ஞானப்பொக்கிஷமே - மெய்ப்பரைப்பதி சுக்சமே - ஆயினும் - கீர்-முற்செண்டித்திரு மூறைத்த ராமாயணமே-கீர்கேட்ட மெய்ப்பொருளேயறியும் ரூட மா இகையாராயினுண்டாரும் மோட்சம் எப்படியெ ன்பாபே விக்காகில் - காராயணன் கதையான-ராமா யணகதைப் பூராபமாய்ப் பாராயணஞ்செய்து தாதல ம்புழும் புராணிகாதித தாதாசாயைபுக பாசபாத் தைபும் - காதல கெல்லிக்களிபோ லுணர்க்த - உத்தல தாயினும் பிரமக்ஞானியானவர் ராமாயணத்தைக் கெல்லாம் ஞானர்த்தஞ் செய்வதைக் தேன்விப்பட்டுப் பக்தபாசங்களிலிருந்து விடுபட்டு - கானென்னு மகங் காரஞ் கெட்டுச் சங்கல்பவிகல்பமுங் கெட்டு-அங்கமே லாசையும் விட்டு - அரியரஸ்மாணியும்விட்டு - தேகஸ் மாணியிறக் - திக்குதேசாதிகளிறக்து - அனேகர்தமி பேறற் சமாதியடைக்திருக்கிறார்கள் - நானுமப்படியே பிரமானக்தத்துள் மூழ்கி - பிரமைகளெல்லா மாழ்கித் தன்னைமறக்திருக்தவன் உன் தோத்ரமென்னும் வன் னியென சென்னியைக்கொளுத்த பெள்ளவாரமற்றுள் விவக்கேனென் றறைய.

தனிகாலர் ஆஞ்சனேயர் திருவடிகளில்கன்மு டியடியைவணங்கினனோபிணங்கியிருக்கும் தனங்கினு ம் சுவங்கி உனக்கினே னென்னே யிணயகருவே எழிலுலர்தருவே இன்பமா முருவே ஏகமாம் அருவே பரிமளமருவே பாக்கியத்திருவே பயனருள் தெருவே பல்பருள்சருவே தனோகரான அத்தனரும் தேவரீரு ஞ்செவனஞ்செய்த ஞானராமாயணத்தை அடியேற் குபதேசித்தாட்கொள்ளும் ஸ்வாமியென்றுவணங்கியது னதிதாலரை அனுமார்மார்புடனணைத்து ஓ அதிதால னே சுவிசேஷனே காட்சியைக் கொடுக்கும் மாட்சி மையான கீட்கிருமுளை விசாலாட்சிவிற்றிருக்கும் இ வ்வாலனுகியிருந்தால் விசேஷமென்று வகிஷடர் ஓ ர்பூசுரனுவர்து உத்தவதாலனெனப்போ பெற்று அத்திபரத்மராமா யணத்தைப்பாராயணஞ் செய்வதை காட்டைவிட்டுக்காட்டி திருக்கும ஓஜதற்கரியமாதிவ ரெல்லாம் அத்தணர்களாகச் சிரவணஞ்செய்ய இக்காதி யில் வந்ததை யானயிங்கு காறுமிங்கடைக்து - அத்யா த்மராமாயணத்தைச் சிரவணஞ்செய்து - சமஸ்தவாச னைகளேயுங் கொற்ற பிரவசமானேன் - அதைச் சருக் கமாக வரைக்கிறேனே னேகமனதுடன்கேட் டுற்சாகம டைவீரென்செல்லத்தொடங்கினர்.

எப்படியென்றால் - மோட்சமென்னு மயோத்தி யில் பிரமமென்னுக் தசரதன்-குருசுத்தி-இச்சாசத்தி கிரியாசத்தியென்னும் - மூன்றுமனேவியருடன் கூடி வாழ்கையே - க்ஞானசத்தியென்னும் - கௌசலையின் கர்ப்பத்தில் ஆத்மாவென்னும் ஸ்ரீராமன்பிறக்த அவ்

விபக்தமென்னும் பால்யத்தர்தன்னே மறக்த அஞ்ஞா னமபனுவனேகானுகித் தேகேந்திரியாதிகளுக்குக் தோனுகிச் சிரவணமென்னும் வலிஷ்டனை யடைக்த மனன மென்னும் விசுவாமித்திரனைத் தொடர்ந்த வராக்கியமென்னும் லட்சுமணனுடன் கடக்து பஞ்ச பாதகமென்னும் பர்வதங்களைக் கடக்து ஆத்மா ராம னென்னும்பரமேட்டி ஞானமென்னும்பானத்தைத்தீ ட்டி ஆவரண மென்னுந்தாடகையை மாட்டி அடியோ டழிர்த்து போகவாட்டி இச்சையென்னும் மாரீசனுக் குப்பயங்காட்டி என்னெதிரில்வந்தால் சாவாயென் றோட்டி விபசார மென்னும் பாறையைபிளர்த்த ஆசை மனென்னு மகளிகையைத் தகித்து ஏகாக்கமென்னுமி தலியிற் சேர்த்து சர்வமென்னுஞ் சனகனைச்சார்ந்து பொறுமை யென்னுங்கார்முகத்தை யொடித்து ஆன க்தமென்னும் ஜானகியின் கையிடித்து மகமென்னும் பரசராமனையெதிர்த்து என்னும் மதமழாமல் விதிர்த் தமோஷமென்னுமயோதியிற்பருக்து ஜீவன் நான ல்லவென்று வர்து பிரமமென்னுக் தசரதனைக் கூட ஜீவத்வ மறவென்னும் மகுடாபிஷேகத்தைகாட்ட இரி யையென்னுங் கைகையினுடைய சலனமென்னுமேவ ல் வர்ததைய பிரமமென்னுக் தசரதனேப்பிரிக்து மேரு ஷமென்னுமயோதியைத்துர்த்துவைராக்கியமென்னு ம் லட்சுமணனுடனே ஆனக்தமென்னும் வைதேகியு டனே சித்தமென்னுஞ் சரயுநதியைத் தவிப புத்தி யென்னுங் குகன்றனிமேலி விகேஷப மென்னும்வன த்திலுட்சென்று தபமென்னும்சிக்காகூத்தில் கின் ரஅகங்கார மென்னும் விராதனைக் கொன்று மனமெ ன்னுங்காகாசுரனை வென்று சங்கல்பமென்னுங் கப் ணைக்கெடித்துதிருவிகல்பமென்னுங்கண்ணைக்கெடுத்து வீரமென்னு மகளியைக்கண்டு தீரமென்னு மன்தி ரம்பெற்றுக்கொண்டு காமமென்னுஞ் சூர்ப்பனகியை த்தண்டித்து ஆகாயமென்னுங் கரதூஷணரியனைக் கண்டித்து இச்சையென்னும் மாரீசனுலே ஆனக்தமெ ன்னுஞ் சீதையைப்பிரிக்ததாலே இராசதமென்னுமிரா வணனேத்து ஆனக்தமெனனுஞ்சீதையை யெடுத்து இன்பமென்னுமைதேகியையுக்கும் துன்பமென னும் லங்கையி லிருக்கும் அசுபவாசனை யென்னுமிரா க்கதர்மொய்க்க எண்ணமென்னும் அசோக வனதி ல்லவைக்க ஆத்மாவென்னும் ஸ்ரீராமன்கதியிச்சையெ ன்னும் மாரீசனேமுதலி ராசசையெனனும்பூமியின்மே ற்சாய்த்து எனறைக்குன்றன்முன்வராமல மாய்த்தஆ னக்தமென்னுமைதுலிபால் வர்துஇலலாம லாகாரா மன் கொக்குவைராக்கியமென்னும் லட்சுமணனுடனய ருகவிரோப மென்னுங்கனகத்திலலிர்து சிக்தனைவ ன்னும் கவர்தனைக்கொன்று சர்தோஷமென்னுஞ்சவ ரிபத்தென்று கிதித்திபாசனமென்னு மனுமானைக்கூ டி ஆனக்தமென்னுஞ்சிதையைப்பாடி ஜனன மென் னுஞ் சக்கரருக்களைக்கொய்து பரமென்னுவாளிமே லம்பெய்து அபயமென்னுஞ் சுர்ரீவனைக்காதது சுப வாசனேயென்னும் வானரங்களைச்சேர்த்து கிதிதிபாச னமென்னு மனுமானைத்தூண்டி மோஷமென்னுஞ்ச முத்திரத்தைக்காண்டி லோபமென்னும் லங்கணியைத் தொலைத்து அசுபவாசனேயென்னுமிராக்கதனைக்கலித் து ஆனக்தமென்னுஞ் சீதையைக கண்டுஉல்லாசமென் னு மனுபூதிமேற்கொண்டு எண்ணமென்னு மசோக வனத்தை யழித்து அஞ்ஞான மென்னுமாலிபவனை க்கிழித்து சக்தேகமென்னு மட்சயனைக்கழித்து விபரீ தமென்னுமிக்ரசித்தனைப்பழித்து மயக்கமென்னும் பாசத்தைவெதிர்த்து இராசதமென்னுமிராவணனையெ திர்த்து மௌனமென்னு மக்கினியைப் பெருக்கித்து ன்பமென்னும் பேகையைக்கருக்கி மோஹமென்னும் வாரியைச்சுட்டி நிஜானந்தமென்னு மனோயினைக்கட்டிச்சா திரீகமென்னுஞ்சிதையணைக்கிட்டி இங்கே காமலை மென்னுஞ்சுபகர்ணனேவெட்டி இது இராசதமென் னுமிரணியனேயதட்டி விபரீதமென்னு மிக்ரசித்த னைச்சினைக்கச் சஞ்சிதமென்னு மூலபல மெதிர்க்க நிரமென்னு மோஹனாஸ்திர ம்வரைக்க அசுபவாசனேயென்னு மிராக்கதர்மூண்டுச் சுபவாசனேயென்னும்வானரங்கள்கெடுத்த ஆத்மாவெ னும ஸ்ரீராமன்கடுத்தக்கெம்பிரமென்னுங் கோதண்ட மமடுத்து இராசதமென்னு மிராவணனையடித்து ஞான மென்னும் பாணத்தைத்தொடுத்து ரமனென்னுங் ல ட்சுமணனுடைத்துத சகர்ரியங்களென்னுக் தசமஸ்தக ங்களையுடைத்து ஆனக்தமென்னுஞ் சீதையைக்கண்டு மௌனஞ்சினியிற் குளிரென்று விண்டு பிரமமென்னு க்தசரதனைகாடி ஆனக்தமென்னுஞ்சிதையைக்கூடிமோ கமென்னுமயோத்தியிற்புகுக்த ஜீவத்வமறவென்னு மகுடாபிஷேகம்புனைகது பிரமமென்னுக் தசரதனேதா னுகிமோகமென்னுமயோத்திக்குள்ளிருக்கோனுகிக் கேவல கைவல்ய பிரமானக்தசொரூப சாகாத்காரமாப்பிரசா திக்தரானது ஸ்ரீமகாபாரதமஞ்சனேயர் பகர்க்த சர் தோஷமேலிட்டா லானக்த கிர்த்தனஞ் செய்யத்தொ டங்கினர்.

க்ஞான ராமாயணத்தைக்கேட்ட - துளசிதாஸர் தன்னேமத்து - ஏனத்தத்தாண்டவஞ்செய்த் தொடங்கினர் - அதைக்கேட்ட யாவரும் புகழ்ந்தார்கள், தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள் - மூவர்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார் - ரிஷிகளெல்லாம் மடத்தில் கிரந்தர்கள் - சித்தர்க ளிதுவே மோக்கமார்க்கமென்றறைந்தார்கள் - சகலருந் துஷ்டியாணைத் தூறந்தார்கள் மெழுகைப்போற் கரைந்தார்கள்-பிரமத்திலிறந்தார்கள் பிரமஸ்வரூபமாயிருந்தார்கள்-தேவர்களெல்லா மங்கேயே கூடினர்கள்-சம்பையாகடனமாடினர்கள்-தும்புருநாரதர்சங்கீர்த்தனஞ்செய்தார்கள்.அனுமாரைக் கொண்டாடினர்கள். அப்போதுண்டாகிய - வேதகோஷ்டங்களினாலும் சிவசங்கீர்த்தனங்களினாலும் - விஷ்ணுசங்கீர்த்தனங்களினாலும் - அனுமாருர் துளசிதாஸரும்-தங்களுடைய ஆனந்தகானம் கேட்டுப் - பிரமானந்தமோங்கித் தேவரிஷிகளின் பாதங்களைத் தாங்கி - இவ்பமேலோட்டாற்றேற்றி - வேதாந்தவர்த்தைகளாடி. - கிர்க்குணகிர்த்தனங்களைப்பாடி ஆந்சனேயர்முதலானவர்களும் துளசிதாசரிடம் விடைபெற்றுசுவர்க்கலோகம்-தங்கள் தங்களிருப்பிடஞ்சேர்ந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே யென்று மீண்டும் காபாலிசித்தர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஞானோபதேச வர்த்தமானம்

முற்றிற்று.

கo. வது - துளசிதாஸர்மடத்திற்கு பகவான் காவலாயிருந்த அற்புதாயம்.

கேளுஞ் சித்தர்களே சற்சங்கத்துக்குரிய பக்தர்களே - ஆஞ்சனேயர் முதலானோர்க டங்கடங்க விருப்பிடஞ்சேர்ந்தபின்-காசிதேசத்திலுள்ள சகலரும் துளசிதாஸரை வணங்கி - இனிஸ்ரீ ஓல்வாமீ நீரே - எங்களுடைய சத்குருநாதன் - நீரே மெஞ்ஞான போதன் நீரே சகலருந்தொழுந் ஜகநாதன்-நீரே சுந்த சாஸ்திரவினோதன் - நீரே எங்களுடைய பாபங்களைப் பரிகரிக்கும் தீனதன் என்று தோத்திரஞ்செய் தேத்தபோது துளசிதாசர் அனைவரையு மன்போடு முபசரித்து-அத்தியந்தபக்தியுடனு மனுசரித் நமடத்திலிருக்குஞ்சாதுக்களைப்பார்த்து - எங்களோடுசேர்த்து-இன்றுமுதலிம் மடத்திலிருக்கும் வஸ்துக்களே வேண்டினவர் களித்து நீங்களுங்களித்துப்-பகவத் பாராயணஞ் செய்துக்கொண்டிடுங்களென்று நிருவாய்மலர்த்தருளி-வார்த்தையாடலுங் குறைத்து ஏகாக்ரஸ்தான மடைத்தானம்-நிதானம் - நிர்பானம்-க்ஞானமென்னும் கான்கையுங்கடன்று-மௌனத்தைகடிப்-பிரம நிஷ்டையைக்கூடிப்-பரமானக்லவாரியிற் படிந்திருந்தார். இங்ஙனஞ் சிலகாலங்கழிவற ஒருகாலிறவில் துளசிதாசர் மடத்தில் நெடுகாளாயிருந்த சாதுக்களில் - கால்வர்மேல்வருங்காரிய மறியாதவர்களாய் . மடத்திலிருக்குஞ் சிலவற்புத வஸ்துக்களைச் சொற்பமாயுஞ்சு காவடமாகவெடுத்துக்கொண்டு கசோத்திரியில் - பிரதியாமல் மடத்திலிருந்து வெளிப்படுந் தறுவாயிலிதையறிந்த.

பகவான் - ஸ்ரீராம லட்சுமணராய்வந்து சாதுக்களைத்தடுத்து-யாரடா நீங்கள்-துளசிதாசருடையசொத்துகளை யுசையால் மோசஞ்செய் தெடுத்துக்கொண்டு போகிறீர்கள் - நில்லுங்கள் - நிலலுங்கள் - காவற்காரர்களாகிய எங்களுக் குத்தரஞ்சொல்லுங்கள் சொல்லுங்களென் றதட்டினர்கள். அதற்கந்தப்புரை சாதுக்கள் இருட்டினுல்-ஸ்ரீராமலட்சுமணரென்றறியாமல் யாரோ சேவகர் மறிக்கிறார்களெனப் பயந்து - யாந்து முன்னிட்டாலிப் பின்னிட்டு - மடத்துட்பிரவேசித்து-சற்று நேரம் யோசித்து மற்றோர்வழியாக வதிகபரபரப்போடு வெளிப்பட்டுப்போகும்போது அக்கேயும்-ஸ்ரீராமலட்சுமணர்வந்து மறித்துக் கொக்கரித்துக் காவடர்மேற்குதித்துத் துளசிதாசரைத்துதித்து அடா திருட்டுக் குருட்டுப்பிரட்டி - முரட்டுக் காவடசோ-காருண்யமில்லாக்குரவரே என்னடாகொண்டுபோகிறீர்களென மிரட்டினர்கள். அதற்கத்தேனர்-ஒருபலோதாய்ப் பதுங்கி-மயங்கித்தயங்கி மடத்திலுள்வந்து-மிகவும்கொஞ்சு சாதுக்களுக்குப் புலப்படா முன்னமே மவளிப்படவேண்டுமென்னுங் கருத்தால வேறுவழியாகச் சத்தடியின்மிவெளிப்பட்டு மெள்ளப்போகும்போது-அக்கேயும் ஸ்ரீராமலட்சுமணர் சந்தேகமின்றி-அவரிகிற் சென்று எதிரில்கின்று - மெதுவாய் அடா கள்ளப்பயல்களே மெள்ள எங்கேயடா போகிறீர்களெனத் தடுத்தார்கள் அப்போது பிதர்செய்த தப்பிதர-பிரமித்துக் கம்பித்து-ஸ்தம்பித்து - மர்மம் வெளிப்படும்போ திருகின்ற தே யென்னுசித்து - அச்சேவகரைநோக்கி- ஓ காவலரே நீங்களும் நாங்களுமிதைப் பாவித்துக்கொள்ளலாம வருவீர்களென்றதைத்தார்கள். அதுகேட்ட ஸ்ரீராமலட்சுமணர் - ஓ அக்கணாகளே இப்போது காம்பாகித்துக் கொள்வது பணத்தையா பாபத்தையா - சொல்லுங்களென - மறைபோர் பணத்தையும் பாபத்தையும் பாகித்துக்கொள்ளுவோமென ராமலட்சுமணர் எங்களுக்குப் பணம்மாத்திரங் கொடுத்தால் சம்மதமன்றிப் பாபத்தை யேற்றுக்கொள்ள சம்மதமில்லையெனப், பூசுரர் அப்படி சொன்னதையே பங்கிட்டுக்கொள்ளுமென, ராமலட்சுமணர் நீங்கள் விப்பிரர்களாயிருந்துத் தப்புக் காரியங்கள் செயதலாகாங்கள் பிரதியட்சமா யறிந்திருத்தும் - தப்பித்துக் காத்தல்செய்தில பாதி கவர்வதால் பாபம்வரதையு மதுநீங்க ளிதுகாலபரியந்தம் துளசிதாசருக்குச் சேவைசெய்த புண்ணியத்தையெல்லாந் தாரைவார்க்கின்றோங்களாவென, ஆதிவருஷர் அப்படியேயாகட்டும் சீக்கிர மிவ்விடம் விட்டுப்புறப்பட்டு வாருங்களென, ஸ்ரீராமலட்சுமணர் நாங்கள் - இவ்வுராசன் கட்டளைப்படி-மஹாபுபாவராகிய துளசிதாசருடைய மடத்துக்குக் காவலாளராயிருக்கின்றோ மாதலாலிவ்விடம்விட்டு மூன்றுஞ்சாமமவரையி லடிபெயர்த்து வைக்கமாட்டோம் - அன்றி நீங்களிலகின்பினத்துச்சமாக நினைத்துச் சொச்சலுபமான பரமபதத்தை யிச்சித்து - வெருவளராகத் துளசிதாசருடைய சேவை செய்து அபகரித்த வஸ்துக்க ளிவ்வளவுதானுவெனப் புரையோர் ஓ காவலரே விபசாரிக்கு நீதியுரைப்பது போலக் கள்வாகிய எங்களுக்கு முத்திவிவாரணைபைச் சொல்லவந்தீர்கள் - சாதுக்கள் விழித்துக்கொண்டால் மானம்போகும் - சிக்கிரமிவ்விடம்விட்டுநீங்களுமென ராமலட்சுமணர் நீங்கள்கொண்டுவந்த வஸ்துக்களெவையெல்லாங்கொடுத்து - நீங்கள்செய்த புண்ணியத்தையெல்லா மெங்களுக்குத் தாரைவார்த்தாலன்றி உயகளைவிடமாட்டோமென, அதற்கு ஆசையில்லாக பூசுரர்-நீங்களிருவரும் எங்கொள்ளுக்காரர்களாய் வந்தீர்கள் பேராசையுள்ள நீங்க ளேயலாளரென்ப தபதாம் எங்களேப்போன்ற ஏழைகளுக்குப் பாகமே கொடுக்கலாகாது அப்படியிருக்க புண்ணியங் கொடுக்கக் கூடுமோவென, ஸ்ரீராமலட்சுமணர் பலவந்தமாகப் பாகங்கொடுப்போமென்று நீங்களேயுரைத்தி எங்களைக் கள்வராகத்தீர்மானித்தீர்களினிப் பங்குமவேண்டாம்-பாபமுமவேண்டாம-உத்தமோத்தமராயதுளசிதாசருடையசொத்துக்களேயிவருக்குக்கொடுப்பிக்குங்காரியமேனக்களுக்குரியதென-மூப்புரிதாலோர் அப்பப்பா இத்தருணத்திலுங்களேனத் தப்பிக்காமல் சோரனை மெயப்பிப்பது தப்பிதமல்லவா எப்படியாகிலும் ஒப்பிப்பீர்களெனவேண்டக் கோதண்ட அண்ணர் - அப்பப்பா விபசாரிகளிடமும் - கள்வரிடமும - பொய் - கொலை - நிரதை கோபம் - குரோதம் குடிகொண்டிருக்கு மாகலா லிவ்வுலகில் சோரைப்போன்ற கோல்காரியாருமில்லை-உங்களிவிட்டா லெங்களுக்குவரும் பெருங்கொல்லை-இனி நீங்களிருவரும்-இவ்வெல்லைகடந்துபோகவேண்டாமென மெங்கள்சொல்லிக் கடக்கவேவேண்டாமென்றதையப் பார்ப்பார்-ஓ-க வலரே எங்களைக் காட்டிலுமவாட்டாமலும் - இவ்வஸ்துக்களையும் - நாங்கள்செய்த எல்லாப்புண்ணியத்தையும் - கைக்கொண்டுவிட்டுவிடக்கிருபைகூடுங்களெனத், தானவராசர் - விபசாரியையும் - சோரனையும் - விடக்கூடாதென வேதம முறையிடுகின்றதேதென.

வேறியர் நாங்க ளிப்பிரர்களாதலால் எங்கள் தப்பிதம் பார்க்காமல் மன்னிப்புங்களெனப் பக்தபரிபாலனர் ஜாஞ்செய்த அகவிகைமுதலான லதிரிகளும் சோரஞ்செய்த அஷ்டவசுக்களும் - சாபத்துக்குள்ளானர்களனித் தப்பிப்போகவில்லையாதலால் - கள்வருக்குபசாரஞ்செய்தவர்கள் - கஜேந்திரமடைவேண்டுமேதானத்தாலுங்கல்லிலுதியில்லையென்றதை யுப் பூசுரர் தெரியாமலிருந்தற்குக் காளரென்ற-இனி எங்களுஞ்சீர்பரியதம் களவுசெய்யமாட்டோமென்றவனங்கத் தர்சதபுத்திரர் விழியில்லாதான் வழியறியாதபோலச் சாஸ்திரமறியாதவர்களே தப்புவழியில் கடப்பார்கள் - நீங்கள் வேதாந்திகளே வோதியிருந்தும்- அதிகிருட்டப்பட்ட காரணதால் விவேகமில்-மடத்துக்குள் கடப்பதே மோக்கமென முடிக்கினார்கள் அதனுல் அச்சத்தில்லிருந்த அந்தவிர்களபகரித்துவந்த அரியவஸ்துக்களோ அவ்விடத்திலிறக்க குடுகுடுவென மூலிக்கொருவரா யோட்டமெடுத்தார்கள். உடனே ஸ்ரீராமலட்சுமண பரதசத்துருக்ஞானவர்கள் பின் தொடர்ந்தோடி கால்வசையும் கைப்பிடியாக பிடித்துத்தொண்டுவந்து - அவர்கள் தொண்டுவந்தபொருள்களை அவர்கள் மஸ்தகத்தின்மேலேற்றி அடா சோரசிகாமணிகளிரம்பேதித்தொண்டு மெள்ளப்போகாமல் துள்ளிவோடி வொளிக்குளத்தினிற்கினோ எலவாவற்றிலும் சனச்சேர்மைக் குறைபட்டதால் அபகரித்தபொருளும் புண்ணியமனைத்தும் தத்தஞ்செய்ப ஒப்பிக்கொண்டார்கள் - நயநிமிழ்ந்து வீண்டீர்கள் - கொடியோராகிய உங்களுடைய புண்ணியமுமம்பாபமேயல்லவோவென்றுளத்தைத் திருத்தபிடித்துசெப்பி மடத்துக்குட்டன்னி - ஓடுவன்னர் புகுந்தார்கள் - புகுந்தார்கள் யென்றுஞ்சயகள் கேள்விப்பி மடத்திலுள்ள சகலரும் விழித்துக்கொண்டும்படியாபச்செய்து மாயமாய் மறைந்தார்கள்.

உடனே - சாதுக்கள் வெளிப்பட்டோடிவந்து கோவடஞ்செய்ததால்வையும் தள்ளித்கொண்டே மடத்துட்கொண்டுபோய்த் திவ்வெளிச்சத்திற் பார்க்கையில் - தன்னிற் சோக்கவர்களாயிருக்கக்கண்டு பெருங் கோபங்கொண்டு - கூடா விசுவாச துரோகிகளே - அவிவேகிகளே - இதோகிகளே துன்பரோகிகளே - அற்பமோகிகளே - என்றடித்து வைது கவர்க்கொத்துக் தோடன் துளசிதாசரிடங்கொண்டுபோய்விடுத்தி-ஓல்லாமி இந்த மூடாத்மாக்கள் தங்களுக்குத்தேவையான தெங்களைகேட்டுதென்துக்கொண்டுபோகாமல் - வலுவுகல்செய்து போரும்போது காவலர்கள் கண்டுபிடித்து எங்களிட மெய்ப்பித்துப் போய்விட்டார்கள் - இவர்களை உதயமானதே துரையவிட மொப்பிக்கிறேமென்றுரைக்க,

துளசிதாசர் - சாதுக்கள்மேன் முனிக்த - அந்த கள்ளசாதுக்களைப் பணிக்து - ஓ - விப்பிரரே - இச்சாதுக்கள் செய்த கப்பித்தகதை மன்னித்து என்மேல் கருணைவர்த்து - உங்களுக்கிஷ்டமானதை எடுத்துக்கொண்டிப்போதே போகலாமென வணங்க, அதுகேட்டசாதுக்கள் - ஓ - ஸ்வாமி கரங்கள் கவனிப்பதும் வல்லகளைக் கொண்டுபோகத்துணிதது இராத்திரியெல்லாம் பட்டபாடு - சொல்லமுடியாது - அதனினை விலக்தவை - எங்கள் கெஞ்சும்-மினத்துபோன்ற தன்றே வென்றமுத்கொடம்தினர்கள் அதற்கவ் வரிதாசர் மிகவும் முனிவுகொண்டு - உமக்கிஷ்டமான தெடித்துக் கொளைபோலவைதத் தடிக்கவுங்குக்கடங்கொடுத்த துஷ்டாகள் யாரென்றுர் பூசுரர்-ஓ-ஸ்வாமிகமது மடத்து வாதிகளி லியாரோ காவலிருக்குகொண்டு ஜாகளைவர்த்தைகள்வின்டு புறம்போகாமற் றடைசெய்த - லெதுகோமாகரிகைசெய்துவைத்தன்மிம் பல நூறிபக்பட்டி - சாழுஷடிகளா லெங்களைவாட்டி மானபங்கைசெய் - னைத்துக்குட்படச் செய்தார்களென்றதோறு, அரிதாசர்வெகுண்டு - ஓ - பாமசாதுக்களே உங்களை வைகதார் - ஈகதிசெய்தார் - ஆவர்களைக் காணபோக னிப்போதே - நீறுகத்கட்டி - இண்டோது ஊடாகவெட்டி-எமபுரத்துக் கனுப்பவேண்டுமென்றோர் வாகோயேற்கிக்கொண்டு வெளியே புறப்பட்டார், உடனே கள்வர் கல்வரும் கெடுகடிகளெடுத்துக்கொண்டு - திவட்டிகளுடன் புறப்பட்டு - மடத்து நன்குவாசலிலாபார்த்து - காவலரைக்காணுமல்-இப்போ திருடவர்களெங்கேயோ மறைந்தார்களென்றுரைத்தவர்களைக் கைப்பிடியாகப் பிடிக்கவேண்டுமென்கிற தலிவேஷத்தால் பலபக்கங்களிலுஞ் தேடலுற்றார்கள், துளசிதாசர் - காவலரைத்தேடும் - வேதபாரகரை விளித்து உங்களைத் தடுத்து - மடித்தவர்களின் மண்டை தெறிப்புடைக்கிதேன் - சிக்கிரங் காட்டுமென்று - ஆர்ப்பரித்தடன் - அடகசஞ்செய் தெருவிதிகில் கின்றுக் கர்மேற்குலத்தோர்-காற்றைவிடிஷ் தேடக்காணுமல் அரிதாசர் பக்கலடைத்து - காவலரைக் காணேமென்றார்கள், பரமபாரகதான் - அர்த்தகாலர் - எவ்விதரூப முடையவர்கள் என்ன குடுத்தைத்துப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களெனவு கேட்கும்போது,

இவ்வித ரூபமுடையவர்கள்தா னப்பாவென்று ரிதாமலட்சுமண பரதசத்துருக்ஞர் கால்வரும் - துளசிதாசர்முன்னின்று காங்களேஉம்முடைய அன்பர்களை மறித்தவர்களாதலால் எங்களே உமதுலகவாளால் வெட்டி விடுவேன்றுரைத்துத் தங்கள்கையிலிருக்கும் அம்புவில்லுகளைத்தோளைத்துக் குனித்து கின்றார்கள் அப்போது அரிதாஸ தன்கையிலிருந்த வாளோடிழுதி ஈது அஞ்சலிபஸ்தராய் கின்றுக்கொண்டு ஓம் அரி அரி முராரி காதரி அபுஜாக்ஷரி மாதவா யாதவா ராகவ கேசவா ரிதாமா பத்தாமபா பரமசெரூபா கார்வண்ணு கமலக்கண்ணு அனுதாகுதாஅகிலாண்டகோடி பிரமாண்டநாயகா சாவணமர்த்தனு ஓஜஞர் தனுவெனப் பற்பலவிதவ்ளாத் தோத்திரம்புரிது மிகும்பரிந்து ஓ எனதெய்வமே.நீயென்றநியாமம்போனேனே ஆர்வற்றவனுனேனே முனுனக்குப்பட்டேனே நிப்போதுமாத்த விட்டேனே சோபத்தக்குட்பட்டேனே துகெட்டேனே யென்றுபற்பலவார்த்தைகள்புன்று பாதங்கள்மேல்வீழ்ந்து ஓ வென்றேலமிட்டழுத் துளசிதாஸரை ரிதாஸ்வரிபெடுத்து மார்புடனணைத்துக்கொண்டு ஓமெம்ஞானவிலாசனே னக்குரியகேளே சுபபரிதாசனே துளசிதாஸனே நீமாருனைதா லென்னை மறந்துவிட்டாயா ஆனந்த மேலிட்டா லென்னை மறந்துவிட்டாயா வென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அந்தத் துளசிதாசர் - ஓ - செய்வமே - யோறப் பிழைசென்பது வேறுண்டா உமது வட்சனதுதில் மீறிருக்கும் - தோஷிராட்டியன்றி ஆனந்தமென்பது வேறெருவனுமுண்டா வேறுமென்பவர்க்கு மோட்சவீடினடா உண்மை சம்மிதோக்குஞ் கேடுண்டா உம்மை வெட்டும்படியான வாதுண்டா உமைப்பிரிந்த காருவிடா-ஓ-பரவாதேமகவானே அடியேனியற்றிய குற்றங்களே கற்றவமாகவும் அடியேன்செய்த தானதாகளைப் பூஞனமாகவும் கொண்டு என்னையாட்கொண்டு - உமக்குரத்த தொண்டுசெய்வ தேதையிலும் - கருணைகூறுமென்று பலதாம்பனம்

கும் அரிதாஸரைப் பகவான் கருணைபுடன்கோக்கி ஓ பரமபாரகவதனே பரபிரம்மக்ஞானியே - உண்மையறியாமல் உமதுசொத்துக்களைச் சுவாகாசெய் துகொண்டு போருங் கள்வரை மறித்தேரமேயல்லது வேறேரபகாஞ்செய்ய வில்லையே - ஓ - உபகார புருஷனே - கள்ளமைசெய்தவர்கட்குத் தின்னமைசெய்துபோல எங்களே வாளால் வெட்டத்துணிந்து வரலாமோ காங்க ளென்ப முறலாமோ - ஓ - சிவகாருண்யமுள்ள சீமானே-உமக்கிவ்வளவு கோபமிருக்கலாமோவென்றுகேட்க.

அரிபக்தன் - ஓ - அரிபாக்தாமா - ஸ்ரீராமாமவென்றுள்ளமுருகி - ஆனக்கக் கண்ணீர்பெருகப் பலதரஞ்சும்த்து - பாதங்களிற்சுற்றி-ஓ-ஸ்வாமீ-பூண்டிகோட்சா - பூர்ணமருள்ஞுட்சா - அரிணகோடிகாலக் தவஞ்செய்தாலுக் கிடைப்பதற்கரிதான உமது திவ்வியதரிசனத்தத் திருவாயால்வைது - உத்தம அன்பக்களாலடித்து ஆட்கொண்ட - புனிதர்களான இத்தச்சுத்தர்கள் அற்பமான சொத்துக்குரியவர்களாகமாட்டார்களோ - உம்முடைய அரியதரிசனத்திலும் - இச் சொற்ப வஸ்துக்களுயர்ந்ததோ உமது திவ்வியதரிசனத்தாலடிபட்டஇவ்விப்பிரர்கள்செய்த ஒப்பிலாமெய்த்த வினைதோ என்னையனே கின்னுடைய திருவினையாட்டைப் பிரமரிதேவர்களாலுக் தெரிக்துக்கொள்ளக்கூடாதென்றால் - என்னுலறிக்துகொள்ளக்கூடுமோ இவ்வுத்தமர்களை அடித்த திவ்வியாவித்தங்களா லென்னை யோரடி அடிக்கலர்காதோ அடித்தாற் சகல கர்மங்களும்நீங்கிப்போகாதோ இவர்கள்செயதபுண்ணியமேதோ கான்செய்த பாவமேதோ வென்னும் பற்பலவார்த்தைகளாலும் - பரமபாகவதனே ஸ்ரீமகாராயணன் அன்கமஸ்தனையோகஞ்செய்து - கருணாமழைபெய்து-ஓ-துளசிதாலரே இந்தப்பார்பபார் தெரொனாத உம்மைச்சேர்க்து பினனு முலகியலேச்சார்த்து - கர்மிளாய்ப் பேகாமற் றடுத்தோம் - ஆட்கொள்ள கல்தொடுத்தோம் அல்லாமல் - கல்லோரையறித்தவர்கள் போலலா ரதமனையுலாமா ருக்மாங்கதன் பட்டணத்திலிருந்தவர்களெல்லாம் பரமபதமடையவில்லையா உமக்குத்தெரியாதது மொன்றுண்டா வென்றுரைக்க, துளசிதாஸர் - ஓமாதவனே-அடியேனுடைய கொடியவேன்மீது உமது கருணை இப்படியுமிருக்கலாவியற்றிய தபமேதோ என்னை பபோல் பாக்கியமுடையவர்களாரினிவ்வுலகிலெருவருண்டோ - ஓ - தெய்வமே - அருபமாகியும்-அனந்தமாத்திரமாகியுமிரானின்ற பரப்பிரமமும் - அடியார்கள் கீனைத்தவண்ணமான ரூபமெடுத் தாட்கொள்பவரும் சேர்ந்து வேறெருவனுண்டா பாரில்லாமல கிருண்டா-உ

ம்மையன்றி மெய்த்தெய்வமொன்றுண்டா-உன்டெவச்சொல்வாருண்டா - அப்படியுரைத் தமதுமாயையை வெல்வாருண்டா - வெல்வதற் கொருவ ராதாரவுண்டா ஓ-தேவாதிதேவா - வாசுதேவா-மகாபுபாவா-வென்று னதித்துருகும்போது-பகவான்மிகவும்மிழ்ந்து ஓ-என்னன்பனே - மேலானபின்பனே - இனிமேலுன் சொத்தை யாருக்காவது - கொடு - தான்கள் தரைசெய்ய மாட்டோமெனப் பகர்க்து - அர்த்தானமிரூர்கள்,

பின்பு - அரிதாஸர் - அரியின் திருக்கரங்களால ருபட்ட சாதுக்களி னடிகளிற்றுழ்த்து - ஸ்ரீமக்காராயனருடைய அஸ்தங்களாலடிபட்ட னவான்களே-அரிபினரிதான தரிசனம்பெற்ற தனவான்களே-துண்டவன் திருவாக்கா சேசக்கேட்டும்பயான உங்கள் தெய்தவமேதோ உங்களிடி திவ்வளவு காருண்யம் பகவானுக்கு வந்தகாரணமேதோ ஓ-ஸ்வாமிகளே - திந்தாயினே-தெரிசனாய்ப் பகவன்னிப்பார்க்காதிருந்த-இக்கொடியேனுக்கு அரியின் தரிசனத்தருளிக்கவும்-உமது தபோமகிமையைச் சகலருக்குக் தெரிவிக்கவும்-அற்பமான இச்சொற்துளிக்கவர்க்தீர்களோ உங்களுடைய அற்புதமான தபத்தையறியாப் பாவியானேனே-தெரியாமையா லுங்களுக்குச் சேவைசெய்யாமற்போனேனே - இனிமேலாவதென்னுற் றெண்டி - அன்புடன் செய்வித்துக்கொண்டி - பேரின்ப மொழிகளே விண்டி முழுதுமென்னையாட்கொண்டி - திருபைகளுங்களென விண்டி - அவர்கள் காங்களைப் பிடித்துக்கொண்டி-மடத்தினுள் வாருங்களென வேண்டிக்கொண்டி - மடாதிபதிகள் தீங்களேயெனப் பகர்த்து - ஸ்ரீமக்காராயணரைத்துதித்த - துளசிதாசரேட்டார் குதித்துப் பிரமானந்தத்திற்சொக்கி - மோட்சவீட்டிற்புக்கி - தன்னையறிக்திருக்கார்.

கேட்டார்களோதித்தர்களேயென்று - மின்னுஞ் சொல்லீதோடங்கினர்.

பகவான் காவலாயிருக்க

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கஉ - வது - பகவான் துளசிதாஸரைச்

சோதித்த

அத்தியாயம்.

ஞானிகளே துளசிதாஸரிப்படியிருக்குங் காலத்திலோர்நாள் - மமதாதேவி அனேகசாதுக்களுக் கன்னமிட எண்ணங்கொண்டு சுத்த ஏகாதசியின் மறு காளிரண்டாயிரம்-பிராமணர்களுக்குச் சுத்தர்ப்பணஞ் செய்து - சகலரு மன்னம்புஜிக்குத்தூவாயில் - பகவா னேரத்தனஞ்சி மடத்தப்பிரவேசித்த துளசிதாஸரு க்கு வந்தனஞ்செய்து ஓ - ஸ்வாமீ-ஏழைப்பிராமண னுடிபேன் மிகவும் - பசியோடும் வந்திருக்கின் றேன் - அன்னமகப்பிடாவென்று கேட்க - உடனே மறையோர் குலமுஜீவிசரித்துப் பந்திபில்வைத்து க்கொண் டுண்ணப்போகையில்-மாயா மறையோன்-சக லரையும்நோக்கி - ஓ - சாதுக்களே - நீங்களெல்லாம் மிகவும் புனிதர்களாயிருக்கின்றீர்கள் - நானே மிகவும் பாபியாயிருக்கின்றேன - அதேதென்று கேட்பீரே னான் பிரம்மஞானியாயி - வோர் பிப்பிரனே - அபி னீனத்தாற்கொன்று-அப்பிரமத்திலய மேற்கொண்டி அதனீர இக்கய்கையில்ஸ்நானஞ்செய்து பஞ்சிவதனே பொறுக்கமாட்டாம லிங்கடைத்தேனுதலா லடியேனுங் களுட னுண்ணும்படியாக வொப்புக்கொள்வீர்களோ அல்லது தள்ளிவிடுவீர்களோ உற்றதுசொன்னு லற்ற துபொருத்துமென்றபடி உண்மையைச் சொல்லிவிட் டேனென் றதைதமாக்கிரத்தில் - நூகரெல்லாமெ ழுந்து அம்மறையோன்மேல் விழுந்து - அடித்து இடி த்து - அவமரியாதைசெய்து வெளியிற்போகும்படியா கவிரைந்து பேசத்தொடங்கினர்கள்-

அதற்குத் துளசிதாஸர் சாதுக்களையமர்த்திவக்த வேறியுணப்பார்த்துக் - காங்களீச்சேர்த்து ஓ - பிரம னேநத்தமா-சீக்கிரஞ் ஜெயசீதாராமென்று சொல்லும் உண்மையடைந்த பிரமத்திறமுதலான மகாபாதங்களெல் லாம நிவிர்த்தியாய்ப் பரிசுத்தமாவீரென்றதைய.

அதற்கம் மாயாவேஷியன் சற்றுநீரம் மௌன மூர்நிருந்து - ஐயா துளசிதாஸரே ஏழைமட்குசேரே இப்போது கூறுனைத்த வாக்கியத்தை என் வாக்கினுற் சொல்லவே மாட்டேன் - சொல்லவோ ரவெழாது

என்னிடீரேல் - நானேகவேதசாஸ்திரப் பா ராயணஞ்செய்தே னதிலித்த காமமில்லவேயில்லை-அன் றி - இவ்வளவு சிக்காளவர்த்தையை இதுபரியந்தம் கான் கேட்டதேயில்லை - சொல்லலாமென்றுல் தடமா ட்டமாயிருக்கின்றது - இதற்கு நானென்னசெய்யட்டு மென் முயாசமடைந்தவர்போலியபித்திருந்தார்.

அதுகேட்ட சாதுப்பிராமணர்கள் - சகலரும் வெ ரு லேசாயுளாக்கும் - ஜெயசீதாராமென்னும் திவ்விய காமத்தைக் கொடும்பாவியான உன்காக்கிற்சொல்லாயா பிரமத்தி சூழ்ந்த உனக்குச் சொல்லவும் வருமா-சொ ன்னுமே பயன்தருமா - சீக்கிரமிவ்விடம்விட்டு வெளி பிற்போடா துஷ்டா - எங்களுட னுண்ணத்காத பி ஷடா - பஞ்சமர்களிலுங் கனிஷ்டனென்று வைததை க்கேட்ட,

துளசிதாஸ - சாதுக்கள்மேல் முனிவுகொண்டி அப்பூசர னருகிற்சென்று-ஓ-பிராமணோத்தமா-வேத க்கள் புகழுந் தாசகமந்திரத்தை - யாருஞ்சொல்ல நீர் கேட்டதில்லையோ - அப்படி கேட்டிருக்காவிட்டால் அடியே வின்னமோர்தரஞ் சொல்லுகிறேன் கேளு மென்று - அவர் காதருகிற் றன்வாயைவைத்து-ஜெய சீதாராமென்று சொல்லுமையாவென்றார்.

அதுகேட்ட மாயாவேஷியன் - ஜெயவென்பது கல்லவார்த்தையே-அதற்குப்பின் சொன்னமொழிகள் மிகவும் கெட்டதாயிருக்கின்றது-ஆதலா லதை நீரும் மற்றியாவரும் - நினைக்கவே கூடாதென் றனைக்க.

துளசிதாஸர்-வியப்புறவராய் - ஓ - பிராமணோ த்தமா - இக்காரியில்லாரிக்கும் பரிகாதன்-வலதுகாதில் பரமசிவனு ருபதேசிக்கும் - திவ்விய திருநாமத்தை ஏன் நினைக்கக்கூடாதென்றுமுக்கிறீரென, விப்பிரன் மரித்தபிறேதத்தைச் சுமந்துக்கொண்டேடும்போதும் மரிக்கும்போதும் - ஒதும் இழிவான வார்த்தையைச் சுபமாக ஜீவித்திருக்குங்காலத்தில் - நினைக்கலாகுமா அமங்கலத்துக்குகவுது சுமங்கலத்துக்காகுமா - நீ-நி இனி அவ்வார்த்தையைச் சொல்லவே வேண்டாமென.

துளசிதாஸர் - அறுதினம் பரமசிவனுதியோர் தியானிக்கும் திவ்விய நாமத்தை வெறுக்கலாமா - மற் றொன்றுல் பிரமத்திபாவம் நீங்குமா - சித்திரமித்திருமந் திரத்தைச் சொல்றுமையாவென-முறையோன் வேண் டாமென்றவன் சற்றுநேரில் விக்கம்மாட்டுவதுபோல-நா

ன் மறுததும் - நீரிரட்டித்துரைததால் என்மதி திரும் பமாட்டாதுகான் சொல்லமாட்டேனென.

அரிதாஸ னச்சமுற்று நீரொந்த நெய்வத்தைத்தி யானிக்கின்றீரென்பூசுரன் பாமனி னேப்பலிக்கிறே னென அரிபக்தன சிவபக்தராஞல் வித்தியனியாமல் திருநாமமணிக் திருக்குங் காரணமேனென ஆதிவரு ணன் என்மேமோதருக்து குறுக்கர் யிவேதைகெடுக்கா யிட்டிவிட்டேன் மூன்றியமாகாளீசவரனேயே தியானி க்கின்றேனென பரமபாகவதன் சிவநாமமான அரா வென்றும் சக்திநாமமான உமாவெனுஞ் சொல்லு மையாவென முப்புரியாலோன் மிகவுஞ்சந்தோஷித்து அரா அரா உமா உமாவென்றுபலதர்ஞ்சொல்ல.

அரிபக்தன் ஆனான் பலதரிக்கி மற்றிரண்ட ரூர்களையும் கூட்டிச்சொல்லுமையாவென மேற்குல த்தோன் இறனென்ன விபரீதம் உயிரெழுத்துக்களோ டி சிர்ச்சேமான எழுத்துகளோ கூட்டினதைபோ சொல்லும்படியுரைக்கிறீர் சி சீ உயிரெழுத் திலாவ பேரை கான்கனவிலுமினைக்க மாட்டேனென இரி சாதுக்கள் பொறுக்கமாட்டாக்களென்று துளசிதாஸர் பகவானுடையிருநாமத்தையுரைக்காவிட்டாலும்அன் புடன் கேட்டாற் போதுமெனப் பலதாமுனாத்து இ னியும்முடைய பாவக்களெல்லாம் பஸ்மமாய்ப்போய் விட்டது திருநார்த்தனும் விட்டீரென்றதைத்து பலவ க்கமாகப் பார்ப்பானைத் தன்னருகிலீற்றிருக்கச்செய்து சகலரையு மன்னமுண்ணும்படி ஆக்ஞபித்தார் அ தற்குச்சாதுப் பிராமணர்கள் சம்மதிக்காமல் ஒன் வழி ஜெய சீதாராமெனச் சொல்லுவதாலும கேட்ப தாலும - சகல பாபங்களுக்கும் மேலான பாபமாகிய பிரமத்திலீங்குமா இன்னே - யானேகரன் ஜெபஞ்செ ய்யவேண்டும் - ஓம்மென்னக்கவேண்டும - பிராயச்சித தஞ்செய்யவேண்டும் - பிறகல்லவோ ரயமுட னுண்ண வேண்டும் - அப்படிகிறுத்த - இப்படிச்செய்வது-கியா யமல்லவென்று மறுக்க.

துளசிதாஸர்-ஒருதாம் ராமாவென்றுரைத்தாலும் அல்லது கேட்டாலும் - சகல பாபங்களும் நிவாரணமா குமெனச் சருதிஸ்மிருதி இதிகாசங்களு முறையிடின் றன - இம்மறையோன பலதாம் - ராமாவென்றுரைத் தலைக்கேட்டாரே - இன்னம் பிரமதிபாவம் நீங்காம விருக்கிறதாவென, சாதுக்கள் யாரும் ஒருவீனக் கொல்லலாகாது கொன்றுலதற்குத் தகுதியான-பிராய ச்சித்தஞ் செய்துக்கொள்ளதனறி அனேகரால் ஜெப ஞ்செய்யவேண்டுமென்று வேதம் முறையிடின்றது அன்றி ல்திரிஹத்தி - சிசுஹத்தி - கோஹத்தி முதலா ன பாபங்களிலுங் கொடிய பாவமல்லவா பிரமத்திபன் றி பதிவிரதை-கன்னையிர்த்த சிவன் முத்தன்-பாமபத் தனுடிய இவர்களின் மனலையே கோகவைக்கலாகா அப்படியிருக்க-இவன் - பிரமத்தையுணர்த்த பிராமண னேக்கொன்ற கொடியபாபியாயிற்மே இவனேத்தின லாபமா அன்றுலன்னா வேண்டலாமா அதிதேதனு டிய இவனுடைய வாக்கில் - ராமா வென்றிற வாக்கியம் பிறப்படிமாவின.

அரிதாஸர் - இம்மறையோன் - அரா அரா-உமா உமாவென்ப் பலதாமுறைத்ததை நீங்கள் கேட்கவில் லையோ - அரா உமா - வென்பதே-ராமாவென்றுந் தார கமந்திரமாகும் - எப்படியென்றால் - தசரத மகாராஜ னுக்குப்புதலவனுப்பிறக்க-ஸ்ரீகாவிஷ்ணுவுக்கு-என் னராமகரணமிடலென யோசித்த வசிஷ்டர் - அரா வென்றும் - சிவபராமத்தையும் உமாவென்றும்-பர் வதியின் காமத்தையும் - ஒன்றுகச்சேர்த்து - ராமாவெ ன்ற காமதேவயிட்டார்-அன்றி நீங்கள்-ராமநாமத்தின் மகிமையை யறிச்சவர்களாதலால்-வெகுதேரமாகவாது செயபதெதாடங்கினீர்கள்-அன்பர்களை மனதில்மெப் பவராகிய ஸ்ரீராமருடைய காமதேவத்தின்பலனை புரை க்க வெருகிறிவாரும் - அதேனெனில் - ரா - சகலபா பங்களையும் வெளிப்படித்தும் - மா - வெளிப்பட்ட பா பங்கள் தன்னியடையாமல் நிலைநிக்கும் அதற்குந்தி ரா - வென்றால் வாய்நிறக்க - மா - என்றால் வாய்மூ வெதேயாம் - ஓ சாதுக்களே - ரா - ஜனிவென் - மா - ஜனி சக்தி - ரா - பாப்பிரம்மம் - மா - நிச்சதநி - ரா - ஜீ மா - மா - சிவன் - ரவென்றால்-பாப்பிரம்மத்தைஜனி த்தாகும் - மாவென்றால் மும்மூர்த்திகளே நினைத்தா கும் - ராவென்றால் பாபங்களனுகாது-ராமாவென்றால் எமன்கிங்கரன் - ராமாவென்றால் எமபாசத்தளரு கும் - ராமாவென்றால் நரகவேதனை நீங்கிப்போம்-ரா மாவென்றால் முதடமுதலான விபரிதங்களன்றுபோம் ராமாவென்றால் - வறுமை நிறுமைநீங்கி அதடயிகவரி யமு முண்டாகும் - ராமாவென்றால் - கோரிய யெண் ணங்களெல்லாம் பலிதமாகும் - ராமாவென்றால் பிரம த்திமுதலான சகலபாபங்களும் நீங்கி மோட்சசாம்ராச் சியத்தையடையலாம் - ராமாவென்றால் ஆபுள்ளிர்த்தி யாய்ச் சகலவித்தைகளுக் சம்பவிக்கும் - ராமாவென் பதே தாரகமந்திரம் - ராமாவென்பதே சகலகர்மங்களு மோட்சமே உத்திரம்-ராமாவென்பதே-மோட்சமடை யுமதந்திரம் - ராமாவென்பதே - அண்டசராசரங்களி

லம் நிறைந்திருக்கும் நிசுந்தரம் - என்று சொல்லியும் அத்தன் சாதகனின் சந்தேகம் - நீங்காமையால் - பிரமத்தியேசுத்த பிராமணருக்கு வட்டித்திருக்கும் பத்திரத்தைத் - தன் கரங்களா லேந்திக்கொண்டு - ஓ - சாதுக்களா ராமாவென்னுந் திருமந்திரத்தின்பலனே உங்களுக்கு காட்டுவிதேன் வாருங்களென்று-ஸ்ரீ கைலாசவாசராகிய - விசுவநாதர் திருக்கோயிலேற் பிரவேசித்து-கல்லுவுவான நிஷபத்தின்முன் பத்திரத்தை வைத்துப் பலதரம் பரமசிவனேச்சுருத்து - சிரசாஷ்டாங்கமாகத் தாழ்ந்து - ஓம் - அரகர - மஹாதேவா - சாமதேவா - நீலகண்டா - நீணிமுதல்வா-சாம்பவா-சங்கரா-மசான வாஸ - கபிலாசவாசா - உமாபதி பசுபதி-திரி நேத்ர நிபுரகனு - சர்வேசுவரா - பரமேசுவரா - சர்வபாண சர்வபயாபஹரணு - காலகாலாதிரிசூலா - அதி மூர்த்தி-சுபலமூர்த்தி-வில்வாநாதா - பூதகணநாதா-சதிதரா - தாதா-சுக்திவாகனு - தங்கமேசுவரனு - தாண்டவராண்டவாவென்று பற்பலவிதங்களாகத்துதித்து வனந்தமேனிடத்தில் குதித்து விஸ்வமூர்த்தியி னெதிரிலிருக்கும் - ஈசுவிசுவரசுவாப்பணிந்து - அவரதுபதங்களிற் றனதிரு கயனங்களீயணிந்து - ஓ சுந்திசேசுவரா - ராஎன்பது பரமசிவனும் - மாயென்பது ஆதிசத்தியுமாகி இந்தச் சத்தி சிவனே ஆதிமூலப்பொருளாகிய-ஞானச் சாரபரராகி-ராவென்னு மோசட்சரத்தினுலேயே-பிரமத்தியுதலான மகாபாதகங்களெல்லாம் நிவாரணமாகு மென்பதுஞ் சத்தியமானுல் - இத்தப்பத்திரத்திலுள்ள அன்னம் முதலான பதார்த்தங்களையும்புசித்து-இத்தச் சாதுக்களின் சந்தேகத்தைதீர்த்து பிரமத்தியசெய்த பிராமணனைக் கிருதார்த்தனுக்கி - சாமமந்திரத்தின்பலனே பலருமறியாட்டி - என்னையாட்கொள்வாயென்றுணர்த்தமாத்திரத்தில்-கல்லுரு மாயிருக்க நிஷபமானது-எழுந்தின்று - பதரைமுக்காசம்போட்டுப் - பிராமணரூபமாய்கிற்கும் பகவானைப்பார்த்து - முன்கால்களீரச்சோர்தது-வக்தனஞ்செய்து - அன்னம் முதலான சகலபதார்த்தங்களையுமுண்டு - பத்திரத்தையுமுட்கொண்டு-ராணம்போட்டு - சாமாசமஸ்மையைப் பலருமறியக் காட்டி பழையபடி கல்லுருவானமாத்திரத்தில் தேவர்கள் பூமாரிபொழிந்தார்கள் தேவதுந்துபி தாம்தாமெனமுழங்கிற்று பின்பு துளிதாலர் கந்திகேசுவரனேயும் பரமேசுவரனேயுந்தொழுது இன்னமுமிவர்களுன்டாபமுதுசொல்லுவன் சாதுக்களேயென்றுரைத்தக்கடினசெந்சத்தைக் களைத்து ஓசாதுசிரோமணிகளே ராளன்னும் ஓசுஷாத்தினுலேயே சகலபாபங்களும் நிவாரணமாகுமென்று இந்தவிஷயம் பகர்ந்து பதஞ்சித்தோடி சகலபதார்த்தங்களையுமுண்ட வித்தையைப்பார்த்திரிகளா உங்களுக்குற்ற மாச்சரியத்தைத்தீர்த்திரக்ளா வெண்ணெய்யைவிட்டு நெய்யைதேடுவது போலவும் உள்ளங்கையைவிட்டு முழங்கையை கக்குவதைப்போலவும்ராமாவென்னுக் நிவ்வீய நிருமந்திரத்தைதம்பாமல் ஓமம்வளர்க்கவேண்டும் பிராயச்சித்தஞ்செய்யவேண்டுமென்று வெகுவாகத்தர்க்கஞ்செய்தீர்களே பூசுரனே வாயில்லாத்படி வைதிர்களே அடியேன்மோ ழியை கம்பாமற்போனீர்களே சந்தேகத்தக் குள்ளானீர்களே ரபென்னு மோசுக்கரத்தின் மகிமையே யிவ்வளவிருக்குமாயின் - ராமாவென்னு மீரக்கரத்தினுலெவ்வளவு மேன்மையை யடையலாகும் - ஜெபதிதாரமென் றன்போதிக் துதிப்பவர்பாஸ் - பாபமெட்டிப்பார்க்கூடுமோ ராமநாமத்தை கம்மினவர்களீ எமன் பாசத்தாற்கட்டிப் பிடிக்கக்கூடுமோ வென்னு பற்பல வார்த்தைகளாடி-சாமசம்பிர்த்தனம்பாடி - துணக்க நிர்த்தனஞ்செய்யத்தொடங்கினர்,

சாதுக்களாச்சரியப்பட்டுத் தங்களுக்குற்றமாச்சரியங்கெட்டு - ஜெபதிதாரம்-ஜெப திதாரமெனத்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டே - இன்பகடனஞ் செய்தார்கள் இப்படி வெகுகோலந்தாண்டவம்புரிந்து - துளிதாலரைப்பணிந்து-ஓவாமி ராமநாமமகிமையையின்றையதின மறிந்தோம் பற்பல பாபங்களும் பல்மாகுமெனத்தெரிக்தோம் இனியிப் பிராமணேத்தமருடன்முன்னம்புறப்படதற்குவாருஸ்வாமி யென்றழைத்துக்கொண்டுமடத்திற்பிரவேசித்து பிரமத்தியசெய்துவத்தவேதியர்க்குவந்தனம்புரிந்து மிகவும்பரிந்து துளிதாலரைப் பகவானெனத்தீர்மானித்த அப்பூசுரர்க்கு ஓர்பத்திரம்போட்டுச் சகலபதார்த்தங்களையும் வட்டித்தத்தங்கடங்கள் பத்திரங்களில்லீரிரண்டுமாகுஞ் சமானமானவர்களில்லை யென்றிகுமாப்படைத்த இத துளசிதாலருடைய பிரசாதமென்று சுத்தோசுத்துடன்தின்று சகலதீவினைகளையும் வென்று அடைக்காயிலைபோமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சம்மணம்பூவிவந்த அத்தனர்க்குசுவ்வாதுபூரி விசிறிபால்விசித துளிதாலரைக் கொண்டாடி விஷ்ணுபங்கீர்க்கனங்களோப்பாடிப்பிரமக்ஞானத்தைகாடிப்பரமானந்தத்தைத்தேடி அரிதாலரிர்த்தியைக் கொண்டாடத்தமோடி ரம்மாலாகுதெனவாய்மூடி அஞ்ஞானங்களீச்சாடி பிரம்மத்திலீரண்டறக்கூடி வீணுள்கழித்ததற்குவாடி பிரமாலாத மேனீட்டற்கூத்தாடி காம்செய்த தபமேநோடாணுகோடி எவச்சங்கல்பவிகல்பமற்று சகசாவத்தத்தையுற்று என்றுமடையாவின்பினேப்பெற்று சானென்பதுமெற்று சித்திரிபேத்தைப் போலைசலற்றிருந்தார்கள்

அப்போது கபடகாடக சுன்சாவதாரியாயிய ஸ்ரீ மந்நாராயணனும் சந்தோசசாகரத்தில் மூழ்கினவராய் ஞானதிருஷ்டியால் கம்மையறிந்துக் கோள்ளுவார்களோ வென்கிற சக்தேகத்தால் சஞ்சலமனதோங்கூடிஅடிக்கடி கண்களீத்திறந்து பார்ப்பதும் மூடுவதுமாயிருந்தார் இப்படி அக்கிவேளையிலக்கம் கிஸ்டையிலிருந்து பிறகுதெளிந்த சாதுக்க ளனேவோரும் சக்தியசவக்தனஞ் செய்யப்பாசேதியையடைந்தார்கள்,

அத்தறுவாயில் மமகாதேவி சதோமந்துளதிதாலரைக் காலமாலே பணிந்துப்போகும் வழக்கப்படிவந்து வந்தனத்தது அருகேவீற்றிருக்கும் மாயாமதையோனியும் வணங்கினுள் அத்தனர் மமதாதேவியின் மேல் மோகித்தவர்போலபிகித்து பெருமூச்செறிந்து ஓ பெண்ணே என்னிருக்ண்ணே எனக்குனமீதுற்ற ஆசையைத்தீர்த்து இப்போதே யெனக்காத்து ரட்சிக்கவேண்டுமென்னுமியே மமதாதேவியே யென்றரைத்துக்கொண்டே மூர்ச்சையாய் வீழ்ந்துவிட்டார்

உடனே துளதிதாஸர் இக்கென்றெழுந்து அவரதுசேவடியில் விழுந்தமமதாதேவியினுல் பன்னீரை வரவளைத்து உபசரணை செய் தெழுப்பவே அப்பூசுரன் ஓ அரிதாலரே இந்த மங்கையின்மே லெனக்கிச்சையாய் விட்டது காமவிகாரங்கெட்டது இவளியாருடைய மனைவியாயிருந்த போதைக்குரே கருணைகூர்ந்தெனக்கினைக்கும்படியாச் செய்யவேண்டு மெனமிகவும் பணிதாபத்துடன் பன்முறைவேண்டிக்கொண்டார் துளதிதாஸர் சாதுக்களிந்தர் வீரருடன் வாதுசெய்ர்ணனச்சுற்றுப்பக்கமும்பார்த்து யாருமில்லாமை பற்று காங்களீச்சேர்த்து ஓ-பிரமனேத்தமா சந்தடி செய்யாதே - சாதுக்களிந்தால் விபரீதத்துக் இடமாகும் - உமதுயிர் பிரிந்துபோகும் - ஜாமாதிரியான மின்-இந்தமங்கையையுமக் கினங்கச்செய்யிறேன்-அவசரப்படாமல் பொறுத்திருமையாவென் றுபசரித்தார் அவ்வேளையர் சற்றுரே மிருந்து-சந்தியாவந்தனஞ்செய்யப்போன சாதுக்களெல்லாம் வந்தே - துளதிதாலனைப்பார்த்துக் காங்களீச்சேர்த்து - ஓ - ஐயா பேதமிந்த பிரம்மஞானியே-கோபமில்லாதானியே-எனக்கோ காமவிகாரம் மேலிட்டது-அந்தத்தையெல்லாஞ் சுட்டது-இனியென்னுற்பொறுக்கக்கூடாது இபோது வந்தமதிருக்குமவிடேது - நீங்கிரஞ் சொல்லுமையா வென்றார், துளதிதாலர் - சாதுக்களிந்துக்கொள்ளப் பேசிறார்களென்று கண்ணுலுங் கையாலுஞ் சமடை டடி-மௌனமாயிருக்குமபடி வேண்டிக்கொண்டார், விப்பிரன் - ஐயோ மன்மதனையெரித்த மகாதேவனும் கங்கையின்மேல் மோகமாகித் தயக்க முற்றுசென்று வெனனும் பொறுக்கக்கூடுமா, இதுதெரிந்த நீசென்னியிப்படி வெறுக்கக்கூடுமா அந்த மமதாதேவி - எங்கே போனர் - எனக்கு மோகமுண்டாக்கி எங்கேமறைந்தாள் - எங்கே பறந்தாள் - எனக்குவந்த காமவிச்சாதுக்களுக்கு வரலாகாதா தன்பந்தரலாகாதா வென்று பரபரப்போடும் வெறிகொண்ட மர்க்கடம்போலவும் சொரிபுற்ற கணங்களீப்போலவும் - ஆகியக்கூத்தனீப்போலவும் - கோனன் காக்கைப்போலவும்-குதமிலாக்குதிவையைப்போலவும் - பித்தனீப்போலவும் - பித்தி வினையப்போலவும் - பதைபதைத்து அங்கு மிங்குமாபோடி மமதாதேவியைத் தேடத்தொடங்கினர். சாதுக்கள் அத்தனன்மெல் முனிவுகொண்டு - தூஷணவார்த்தைகள்விண்டு - அடா மூர்க்க - துன்மார்க்க-உண்டவீட்டில் ரெண்டகஞ்செய்யும் கண்டகனுகிய உன்னோடிப்போதே துண்டத்துண்டமாக் கண்டங்கண்டமாகவெட்டிப் பலியிடுகிறோம் பாரென்று தள்ளிக்-கீழே தள்ளி - ககங்களாற்பிரிந்த இன்னி - அடா தொள்ளி யெனத் தாருமாறுஞ்செய்யத்தொடங்கினர்கள். துளதிதாலர் - சாதுக்கள்மேல் மிகவும்வெகுண்டு - பெருங் கோபங்கொண்டு-அவ்வத்தனனே யழைத்துக்கொண்டு தன் மனவிபாலடைந்து மமதாதேவியிடஞ் சொல்வகற் கிடைந்து-மௌனமாய்கின்றார், மமதாதேவி மனனே வணங்கி-ப்பதிலசர்த்தைக்கினங்கி - ஓ - ஸ்வாமீ இப்பிராமனேத்தமனை என்பாலழைத்துகொண்டுவந்தித மறிவேனுதலா லுமதுபிபாயத்தைப் புலப்படுத்துமையாவென்று பணிந்துவின்றார், அரிதாலர் - ஓ மமதாதேவியே - இவர்சொந்த ஆவியே என்னுடைய அன்புனக்குத் தேவையாயிருக்குமானுல் - நீ கல்லுருவஸ்திரியானுல் - பதிவின்வார்த்தையைக் கடக்காப் பதிவிரதையானுல் - மோகூர்த்தம் வேண்டி யிருக்குமானுல - இந்த அத்தனருடைய ஆவாகின்றும்படிக் கூடிக்குளாவிபிருப்பாயாக வென்றறைந்தார். மமதாதேவி பனிசெண்டாண்டாகப் பகுமாப் பேசாமலிருக் திப்போது பகுமாப்பேசும் பதினைத்துஞ்சித்து - ஓ - என்னுயிலனே - உமக்குரிய வஸ்துவை - ஒருவருக்குத்தானஞ்செய்தால் மறுப்பவருமுண்டோ மனவி-பதிக்குவேறுனதுண்டோ உம்மிஷ்டப்படிகடத்துக்கொள்ள எனக்கோர் தடையுமிராது - எனென்றுல் பரமசிவஸ்பார்வதியை - இராவணனுக்களிக்க-அபபத்தினி மறுத்தனைத்தகுண்டா ஆனுல் - மடத்தினிருக்கும் சாதுப்பிராமனர்களால் இவ்விப்பிரருக் கோரிடையூறு வாராவிதாதுக்கவேண்டிய பராமுமதாருமென் றறைந்த

வேதியர் பாதங்களில் வந்தனஞ்செய்து-ஒன்யாமிஹ காமி ஐயமின்றிசையோகஞ்செய்யச் சீக்கிரம் வாரு மென்றழைத்தாள், அப்போது - சாதுக்களாளுக்கோர் தாபமெடுத்துக்கொண்டி - அக்கமாயா பிராமணர்மேல் வீழ்ந்து - அடா பாபாதமோஹி அடா உன்மத்தரோஹி பதிவிரதர்த்தையைக்கடவா யிப்பத்தினியையா பெண்டாளப்போகின்றாய்-நி-நி-ராவேஅறிவில்லாப்பேயே நிக்கிரம் இம்மடத்தைவிட்டோடிப்போ - இல்லாவிட்டாலுன்கலேமண்டையையுடைத்து-மூனுகிதறப்புடைத்துக் கொன்றுவிடுவோம்-ஒருகணத்தில் வெள்ளுவிடு வோமென் றுர்ப்பரித்து - அவ்டகாசஞ் செய்து-தடிகளேச்சுழற்றி பெறிக்கார்கள். துளசிதாஸர் - அத்தண்டங்களைக் கரத்தால்மறித்து - சாதுக்கள்மேல் விசையும் முளிவுகொண்டி - ஓர்-ஞானவெடித்துக்கொண்டி-ஓ-சாதுக்களே - உங்களுக்குப பிராணனமீ துங்களுக்கு ஆவாவிருக்குமாயின் - இக்கணமே இவ்விடம் விட்டுப் போர்த்து - வோடிப்போய்க் களிகூர்ந்து . சினனைக்காப் பாற்றிக்கொள்ளுங்கள் இல்லாவிடி லெல்லாருக் கினோ யாருங்களென்றதட்டிச்-சாதுக்கள்மேல் குறித்துமிதித்து - வதைகளிமேனென் றுர்ப்பரிததார், சாதுப்பிராமணர்கள் - ஓ ஸ்வாமீ - உமதுகைவாளை லெங்களே வெட்டினாலும் - இத்தத்துவடனேமாத்திரம் - மமதாதேவி யினரூபம் போகவிடமாட்டோமென்-நம்மையோன் குடுமியைப் பிடித்திழுத்து - முழங்கைகளை விடித்துப் பற்களாற் கடித்துத் - தண்டங்களாலடித்து-மூர்ச்சையாய் விழும்படிசெய்தார்கள.

அரிபக்தர்-மிகவும் கோபதீப்தனு யெளித்துபோ னித்து - முகங்கரித்து - அத்தனர்மேல் விழுந்து ஆக்கிரமம் கிருரோதனுப்ப் பல்லை நறநறவெனக் கடித்து-மீசைகள்படபடவென துடிக்கும்படியாய் - மிகவும் உக்கிரகாரனுய்க காலருத்திரனேப்போலாகித் தன்னேமறத்து - ஸ்ரீமகாருண்ணியமிறத்து - தப்பிதஞ்செய்தவிப்பிராத்மின்-தாள்களேயும் தோள்களேயும்-சுற்றுவேயு மிருகளேயுங்கண்டுங்கண்டமாகத்-துண்டம் துண்டமாக வாளால்வெட்டிச்சாய்த்து-மூடுகோப்போலத்தேய்த்து உதிர்ப்பிரவாகத்திற்றேய்த்து-ஒருவனாவிடாமல் மாய்த்த - மாபாப்பிராமணர் மூர்ச்சையடைந்தகைக்குப் பத்துப் பாதவித்துக் - கர்க்களேக்குவித்துத்-தன்மனேவியையழைத்து-ஓ-கற்புள்ளமாதே - நீராகிமில்வேறிபின் மூர்ச்சையைத்தெளிவித்துப் - பன்னிரிக்குவிப்பித்த அவர்ச்சைப்படி டக்துக்கொள்ளென் றுரைத்து அன்பான மொழிகளால் - மமதாதேவியின் மனதைக் கரைத்துப் - பார்வதிசமமாயிருந்த பண்டிதசோமெயினி

ரும் போகாமற்காவலிலிருந்த விக்கினேசுவரரைப்போ வவும், வாணுசுரன் வாயிலேக்காத்த வாமதேவனேப் போலவும், மாபலியின் வாயலித்சாபடுசெய்த வாசுதேவனேப்போலவும், பஞ்சபாண்டவர்களேப் பாதுகாத்த காத்த பத்மாசனேப்போலவும், மயில்ராவண னிராமலட்சுமணரை மோசஞ்செய்யப்போகிறுனெனக் காவலிலிருந்த அனுமானேப்போலவும், புறத்தின்மேல் வரினேயேந்திக்கொண்டி துளசிதாஸர் காவலிலிருந்ததுவரையில், மமதாதேவி மூர்ச்சையடைந்திருக்கும் முதியோர்மேல் - பன்னிரையிரி - விரிந்திகொண்டிலீரி-ஒஸ் வாமியெனப் பலதரங்கூப்பிட்டிம் - போராமனிருக்கும் அந்தனரை, அரிதாஸர்வீட்டினுட்கொண்டுபோய் மல சினமேம் படிக்கவைத்து - உபசரனே செய்து-வெளியேவந்து - ரத்திதேசுவரரைப்போலவும் - அவராபாலகரைப்போலவும் - காவலிருந்தார் மமதாதேவி ம்ருனன் வாக்கியப்படி. கதவைமூடிக்கொண்டி ஸ்ரோத்திரி பரியந்தம் - அப்பூசுரருக்களேகவித்தங்களாக உபசரனே செய்யச்செய்ய அம் மாயாமதையோன் பிரேதம்போல்சைவற்றிருந்தார் - மமதாதேவி கதவினே விளித்து ஓ-ஸ்வாமி-இவ்வேதியர் மரித்துப்போனதுபோற் ரோன்றுகின்றதென் றறைத்து - அழத்தொடங்கினுள் பமமாகவதன் - வீட்டினுட்போய்ப் - பூசுரனேப் புரட்டிப்பார்த்து - அங்கம்வேர்த்துப் பிராணன் போய்விட்டதென்ற நிர்மானித்து - இம்புசெய்யும் கொடும்பாவிகளாகிய முப்புரிநூலோர் தண்டத்தாலடித்துக்கொன்றுவிட்டார்கள். கன்றுகட்டார்கள் - இனிநாமென்னசெய்வேன் தெய்வமேயெனறு தொழுது-சோ வெற்றுமுகு-வத்தேபழுது-இனியிருப்பதேன்முழு-என்று புலம்பி - கண்ணீராம் நேத்தையல்பி-ஒன்றுரோன்றுகவாய்த் தன்கைவளாளால் - தன் கழுத்தையறுத்துக்கொள்ளப்போனுர்.

அதுதெரிந்த-பக்தவச்சலனுகிய பகவான் பிரேதம்போ லசைவற்றிருந்ததுபோய்த் திக்கென்றெழுந்து ஸ்ரீராமாவதாரத்துடன் பிரசன்னமாகித் துளசிதாஸரு டைய கரத்தைப் பிடித்துக்கொண்டி ஓ - மனிவிவைப் கூட்டிக்கொடுக்க மனமுகந்த மாதவனே-சுயம்பிரகாச புதவனே-உன்னே யெத்தனியத்தைக் குறித்துக்கொனடாடினேன்-ஓ-ஓ-உன்னேப்போன்ற - தயாள குணமுடைய - பக்தனே - எத்தயுகத்திலுமறியேன் உனக் கென்னவர மீயலாமெனத் தெரியேன் பட்சத்துடன் பாசியைக்கொடுக்க மனம்வருதல் லேசானதோ வென்று பற்பலவார்தனைகள் பகர்ந்து - அரிதாஸரை மார்பு டனேதழுத்திக்கொண்டி சுகரிவியாய் வாழ்ந்திருக்கிட

வாயென விண்டி-இதற்குமிடக்கும் அந்தணர்களேயெல் லாமெழுப்பி ஓ-ஞானிதாஸர உன்னேச் சோதிக்கும் பொருட்டி இவ்விதவேஷமெடித்துப்பற்பலவீதங்களாக கடித்தேன் - இதைக்குறித் தாயசப் படவேண்டாம் இனி புன்மனியாருடன்கூடிச் சுகபோகங்களே யனுபவித்து இறதியில் நீல்களிருவீரும் என்பதவிலைப் பெருமைகளேனது திருவாய்மலர்ந்தருள, அரிபக்தர்-ஓ-பகவானே - பணிசெண்டுவெருவங்களா மனேவியுடன் பேசாமலிருந்த வென் வைராக்கியத்தைக்கெடுத்து - மதி மருளும்படியாத் தொடுத்தக் - கபடஞ்செய்த காருக்தனே - கள்ளனது பாபசமாலுலும் கருவாருண்டா சன்யாசமானின் சமூசாரத்துக் குட்பட்டவரு முண்டா பூண்ட விரதன்கெடலாமா பேரின்பத்தின்மேலிச் சையானின் நிற்மின்பத்தைக் கனவிலும் நினக்கலாமா சொர்க்கத்தை கடினலன் சுகத்தைகரிலதுபோலும் - கற்பைக்காக்கும் விரதம் பூண்டவள்-கனியைபானதுபோலவும்-அல்லவோ-இருக்கின்றது ஓ-தெய்வமே உன் திருவடிகளே சூடினு அடியேன் கொடியேனுலும் - இவ்விதபோகத்தைக் கனவிலும் நினேப்பேனு ன்றிரியை மதக்கு முபசரிப்பேனு என்றைக்கு வீட்டைவிட்டுப் புறப்பட்டேனே-அனேநே ரித்தின் றித்தைமறந்தேன் - மயக்கவலேயைத்துறந்தேன் - பரனனுபவித்தவிஷயபோகத்தால் வந்தசுகம்போதும்போதும் அப்பப்பா-கன்னியர்மாயைபிற்சிக்கினவனுக்குப் பரகியமுண்டா குமிபயாம் தனேகொண்டவர்க் கல்லல் விடிம் பரிசுமுண்டா கோதைபர் மாயையிற் சிக்கினபேதையர்க்கு வேதையின் பலனன்றி வேறு சுகமனுபவிப்பிருண்டா அசுவப்பட்டி - யானேவிடமுற் பூசி-மீன் வாங்கென்னும் ஐக்கம் சப்கன்பரிசு ரசகத்தமென்னும் - ஐந்துவிஷயங்களி லொன்றிருனுல் - தன்பி னவனுக்குக் கேடு வருவித்துக்கொள்ளுமானுல்-ஐம்பு லனயங்கச்செய்தும் - ஆயிரையார்மேல்-அவரதொ னடிருப்போன் அழிவதற்கோர் தடையுண்டா சிலந்தி யையுடை அப்போது சுகமாயிருந்து - பின்பு பெருவதனேக் குட்படுத்துவதுபோல - ஜிலைசேர சுகத்தைநி ச்சித்த மூடவன்-அதிகாமத்தால் பலரையுந் துன்பமனு பவிப்பதற் கோளாயுண்டா - உமதுதிருஷ்டிக் காமார்தகாரத்தால் விரதியடையச்செய்வது தெரித்த அடியேன்-உமது பூரணகடாட்சம்பெற்றிருக்கும் காரக்குறியிற்புகுவேனு ஜகதாரையில் ஸ்நானஞ்செய்வா முமுண்டா மலத்திலழுகுவாருமுண்டா குஷ்டம்முதலான வியாதிகளால் கஷ்டப்படுத்துவது காமமேயல்லவா பாத்தாமுலே-உமது காமருசியாயுபவித்தோர்கள் - காமசாத்தை இச்சிப்பார்களா தெரிக்கும் விஷத்

லதைப் பட்சிப்பார்களா உன்து-சபடநாடகத்தை-காணும் சற்றறிந்தவனே ஆதலாலில்லார்த்தையை யினிசொல்லாமல்-சத்சாருரியருள்ளமட்டும்-ன்றிரியைப்புல்லாலின்னமபஜனேயல்லாமல்-வேறுவார்த்தைகள்சொல்லாமல் - காலங்கழிக்குமபடியாக் கருணைகூர்ந் தாட்கொள்ளுமையாவென் றபணிந்து - பற்பலவிதப்பிரளாபத்தி னிக்கத் தொடங்கினர்.

பகவான் பரமபாகவதனிருகரங்களேயும் பிடித துக்கொண்டி தக்தைவாக்கை மறுக்காமற் றுமையிலட்டின பரிசாமனேப்போலவும் தாய்வார்தையைத் தள்ளாமல் சகோதரர் மனேவியாக்கூடின வேதவிபசரைப்போலவும் துரோபதையைக்கூடின பஞ்சபாண்டவர்களேப்போலவும் தன்னுயிராக்கொடித்த கர்ணமகாராஜனேப்போலவும் என்வார்த்தையைத் தள்ளாமல் யாதொருமொழியும் விள்ளாமல் பதிவிரதாசிரேஷ்மனியாகிய மமதாதேவியுடன் கூடிச் சிலகாலில்லறர்மத்தினிருந்து-பின்பென்பதவியை யடைவாயப்பாவென் றிறங்கு கூறும் பகவான் பாதங்களில் அரிபக்தர் வணங்கி, ஓ-என்னுண்டவனே-இதுவரையில் சேறைதுகொண்டும் கேட்பேனனறி - உன்திருவடிசாட்சியாக ஸ்திரீபோகத்தைமாத்திரமிச்சிக்கவேமாட்டேன்-தேவரீரை கம்பினமமதாதேவியை இப்போதே தேவரீர் பரமபதத்துக்குக்கொண்டுபோமையாவென்றுபணிய பகவான் இனி யெவ்விதமாகவுரைத்தாலும - துளசிதாஸர் சமூசாரத்திற் குடனபடமாட்டானென் றறிந்திருந்தும் பின்னுஞ்சொலுவார் - அப்பா துளசிதாஸா முற்பிறப்பில் நீ-மராமராவெனத் தியானஞ்செய்துக்கொண்டே தபத்திலிருந்தபோழ்துன்மனிவி யுன்பாலடைந்து-காமவிகாரத்தினறி உன்னேப் பலவந்தஞ்செய்ய நீயில் விஷயபோகம் பொல்லாதென்றிகழ்ந்து கூற உன்மனே வி கூடாதெனப் பலவந்தஞ்செய்ய-நீ நிசாட்சென்ற பி ணின்விஷப்படி கடக்கதேனென்றுரைத்து தப் போழுதுப்பிதாகொண்டி - தூள் கண்ணுக்குப் புலப்பட வை - காட்டில்மறைந்து-வுடர்ந்த புதருகள் சூழ்ந்த தரிடதிற் போயிருந்து விருத்துயிட்டாய் உன மனேவியாருன்மேலிருக்கும் மோகத்தால்-பலதினைகளி ரும் தேடிதேடித்திரிந்த - கலியிரித்த மான்போற்கா லிக்கதறிபதறிப்பதறிமூயிலையிவிட்டென்பதனியைபகடை ந்து நீதானெடுத்துலாவரமெடுத்த தான்மதாதேவி யாய்ப் பிறந்தவரலாறு விளக்கினதோடி நீ முற்பிறப் பிற்சொன்ன வாக்கியப்படி கூடியிருக்கவேண்டுமல்லவானை, அரிபக்தன் - ஓ - தேவ்மமான-முற்பி றப்பிற்சொன்ன செய்யப்படியே - இம் மமதாதேவி

வெறுக்குங்காலபரியந்தம் கூடியிருந்து - அவனாய்வெறுத்தபின்-காணும்வெறுத்து-விராகத்தையடைந்தேதன்னைத்தக்கில் கூடாததுபோல - இனிபொரு போழ்தும் கூடாதென்றுவணங்க.

"பகவான் - துளிதாஸன்மேல் மிகவும் வாஞ்சையாயிருக்கும் - மமதாதேவியைநோக்கி-ஓ-அம்மா பாக்கியவதி-உனக்கு இதுபோகம்வேண்மோ பரபோகம் வேண்மோ உனதபிப்பிராயத்தைவெளிப்படுத்தென்று கேட்க, மமதாதேவி-ஓ-பகவானே வேண்டாமெனுமிதுவர் கழுத்தில் லிங்கக்கட்டுவதாற் பிரயோசன மேதேனுமுண்டா அதுபோல மிகவும்விரக்தியடைந்திருக்குமென கனவினவேண்டி - என்னச்சொற்த்தபோதிலும் அவ ரொற்றுமையா யிருக்கப்போகிறதில்லை-யுமினும் அவரை இணைபிரியாதில் பார்த்திருப்பதே - எனக்கு போதுமான இன்பமென்று வணங்கி, துளிதாஸர் ஓ-மமதாதேவி-நீயென்சொற்படி. பாமபத்தைச்சேரு லெனாட்சென்றபின் காணும்வருகிறே னென்வாக்கியத்தை மறுத்த வுனக்கழகல்லவென, மமதாதேவி உமதிஷ்டப்படி யே கடக்கின்றேனெனப் பணிந்துவிற்கப் பகவான் - தாரகனினைக்க-உடனே அததாரகன்-ஓர் புஷ்பவிமானத்தைக்கொண்டுவந்து நிறுத்த பகவானதி லெழுந்தருளி-மமதாதேவியை வரும்படி கட்டளையிட மமதாதேவி மகாபரக்கியமென்று தன் கொழுனன் திருவடிகளிற்பணிந்து-ஓ-ஸ்வாமீ இதுகாள்பரியந்தம் காணறியாம லியற்றிய குற்றங்களையெல்லாம் நற்பலமாக க்கொண்டு முறறிலுமென்னை யாட்கொள்ளுசெனப் பற் பலவிதங்களாத் தோத்திரஞ்செய்து உம்மைவிட்டேப் படி பிரிவேனென்று அழுதகண்ணுந்தொழுதகையுமாய் நிற்ந்த, துளிதாஸர் ஓ பாக்கியவதி எனக்குகந்தயோக்கியவதி சகல உத்தமியானபடியினுலேயே உனக்காகப் பகவான்வந்து-எனக்குந் தரிசனந்தந்து பலரும் பார்க்கப் புஷ்பவிமானத்தை வரவழைத்துப் பாமபத்தத்துக்குவரும்படியாய்த் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் அப்போர்க்கொத்தபேறு இப்புவியிலியாருக்குங் கிடைக்க மாட்டாதென் மனத்துச் சீக்கிரம் பகவான் லோகத்துக்குப்போ காணும்வருமேறை னிருதத்தியமென! மமதாதேவி இன்னுமைம் பிரியலாக்குதேவென் றேல யிட்டமுதுக்கொண்டிம் பதிவிரக்கத்தை கடக்கக்கூடாக் குறையால் விமானத்திலேறினமாத்திரத்தில் தேவதுந்துபி தாமதமென்று முழங்கிற்று தேவர்கள் பூமாரி பொழிந்தார்கள் பகவான் துளிதாஸருக் காகின்செய்த தாகனே எச்சரிதார் தாரகன் அனர்கனத்தில் வைகுந்தத்திற் கொண்டுபோனர்.

இவ்வாச்சரித்தையறிந்துமடத்திலுள்ள சாதுப் பிராமணர்கள் என்னும் அடைவாயிப்படைந்த துளசிதொளர்முன்னிற்பதற்கிடைத்து மமதாதேவியைப் புகழ்ந்து அரிதாஸரைப் பற்பலவிதங்களாத் தொண்டாடி மகிழ்ந்து ஐயோ பகவானென்றறியாமல் இப்படி மனக்குறியாமல் ஸ்ரீமக்காரயணர் பதைபதைக்கஆத்தோமே ஓரேவயிராக்கியம் பிழத்தோமேயென்று தங்களைத்தாங்களே பிரழ்ந்து துளிதாஸருடைய மகிமையும் மமதாதேவி வைகுந்தத்தையடைந்த விக்தையையும் பலவிடங்களிற் சொல்லிக்கொண்டேதிரிந்தார்கள்.

அதுகேட்ட காசிதேசத்தரசன் மூதலானவர்களு மதிசயித்து துளிதாஸாபக்கலடைந்து பற்பலவிதங்களாத் துதித்து-நீர்ப்பட்டனதநி லெழுந்தருளியிருக்குமபடியான பாக்கியம் காங்க ளென்ன செய்தோமோ காங்கள்செய்ததவமே மாதவமென்றுரைத்து அவரை அனைக்கணமும் பிரியாமலிருந்தார்கள் துளிதாஸரோ பகவான்வந்து செய்துபோன விக்தைகளை நினைந்து நினைந்து ஒன்றுக் தோன்றுதலாய் ஏனக்வாரியில் மூழ்கித் தன்னைமறந்திருந்தார்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களே யென்று பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

துளிதாசரைப் பகவான்
சேர்ந்த அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

கூ - வது - பகவான் துளிதாஸ
ருவாய்வந்து பிரேகமான
பிராமணனை எழுப்பிய
அத்தியாயம்.

கேளுங்கள் சித்தர்களேயென்று சுபாலி சித்தர் சொல்லுவார் இவ்விதமாகத் துளிதாஸர் பற்பல தே சங்களிற் தன்பேர் விளங்கப் புகழ்பெற்றிருக்குகாலத்தில் டில்லிகருக் காசனன அப்பர்பாதுஷா துளிதாஸருடைய மகிமையைப் பலருஞ்சொல்லக் கேள்விப்பட்டுப் பார்க்கவேண்டுமென்கிற வஞ்னையால் வர

ணுகியைபடைந்து அரிபக்தரைத் தரிசித்துப் பாகங்களைப் பரிசித்து மகாபாவமெனப் புகழ்ந்து அத்தியுக்தபக்தியுடன் விசுவாசித்து அவருரைக்கும் பிரமஞானத்தச் செவணுந் செய்துக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில்.

அக்காலமிலேர்க்கு சுமாராமணர்பிலாபகபோகமனுபவித்துத் தீர்த்தபே இவ்வாக்கை அரை மெய்பிருக்காதென்கிறவேதவாக்கியப்படி தேகவியோகமடைந்து பிதர்லோகத்திற் பிரவேசித்தார்.

அவர்மீன - சன்னுயிர்போல் வாஞ்சைகொண்டிருந்தமன்னி - இன்னஞ் சுகபோகங்களே அனுபவிக்கவேண்டுமென்றே - அதிக அவாக்கொண்டிருந்த-மகாபதிவிரதையாயிய - அவர்பத்தினி தன் காவலன் மரித்ததைக்குறித்து மிகவும்புலம்பிக் கண்ணீர்சாற் கனவினயலம்பிப் புருஷனின்றி இனி எப்படி போகும்போழ்தீ - விதவையானபி னில்வுலகிலிருப்பது மிகவும் பழுதுயென்று பகவானைத் தொழுது - தேம்பித்தேம்பியழுது-ஓ-தெய்வமே - இன்னஞ்சிறுவயதுள்ள-கன்னிகையாயிபென்னைகைமையாக்கிவிட்டாயே-இவ்வேழைமைக் கைசோரவிட்டாயே - பதியே தெய்வமென்றும் பதிசேவையே மோட்சமென்றும் - பழமறையிலெழுயெ பகவானே இனி யாரைத்தெய்வமாப் பாவிப்பேன் யாருக்கு சேவைசெய்து பூப்பேன்-இப்படி பலவாய் புலம்பியமுவ னவக்குச் சற்றோவமோ துக்கமயமான இப்பிரபஞ்சத்தைத் திருஷ்டித்துப் பட்சியினிதருபோல் பன்முறை பரதவிக்கும்படியாச் செய்வதா னவக்கு வரும் மேன்மையேதோ என்னப்போ லேழ்மையையுரீடிய மாதர்களெத்தனைபேர் வேதைக்குட்பட்டிருக்ஷிர்களோ. அரி-அரி-ஆண்பால பெண்பாலெனச் சிருஷ்டித்து - அதில் பெண்பாலாடவனுக்கடக்கவொ ணமா யிருக்கச்செய்து - ஒருவரையிட் டொருவரை மோகமிரியாமலிருக்க அத்தியந்த இச்சையையுண்டாக்கி ஒருவரையறைத்துக்கொண் டொருவரை அபர்த்தலரும்படியாச் செய்வித்த - காருண்யக்கடவுளாகிய உமக்குமோ இப்படி ஒருவராவிட் டொருவர் பிரிவாற்றுமல் - பேய்பிடித்தவர்போல் மதிமயங்கிப் பிரேதத்தக் கினையாயிருக்கும்படிச செய்வதா னவக்குவரும் பயன் யாதோ-ஓ-தெய்வமே - பூதபவுதியவர்த்தமான மென்னும் திரிகாலஞானமும் கடக்குஞ்செயல்களெல்லா மறிந்தீரே வேதனை இரவண னெடுத்துக்கொண்டுபோனபோது - சொல்லுதற் கபரமான துக்கமுழுத்தியாதிகளிலும் மிகுந்திருந்தும் அதிபாப் பேதை சானகிப்பிராட்டியைப் பிரிந்த பிராணனுட னெப்படியிருப்பேன் சகலசத்தெனிலுல்லையான தோசொட்டி உமதுபிரிவாற்றுமல் அழலில்வைத்த மெழுகைப்போல் கதறிக்கதறிப் பதறிப்பதறிக் கரைந்திருப்பானுன் ஒருவல்லமையுமில்லை வென்னும் பிராணாயகனைப் பிரிந்திருடனிருக்கலாகுமோ எனதையர் இன்னுலன்றிப் பிரசால் சீக்கிரம்போகுமோ ஓ-என்னுண்டவனே - என்னைப்போல் பலசீவர்கள் கலக்கமடைய-சீ-அனந்தமா யிருத்தல் நலமே இப்படி ஜீவர்கள் துயலடைவது நியாயப்பலனே பேடைத்ஜீவர்களுக்குயேறியமனதினினைவுதனுகுமோ அப்படியடைய - நீ பூர்ணத்திற்குறைக்கவனெஞ்சு-து - உன்னுடைய மாயைசெய்யும் வித்தைக்கு வியப்படையாதவர்களு முண்டோ-ஓ-பரம்பரா-துன்பத்திலிருந் தபிரதிபதிலும் இதுத லழகல்லவோ பிராணாயகனைப் பிரிந்த பதிவிரதைகள் அனேமை பிராணுடை விருப்பார்களோ பிலவரும் - பதிக்குட்புவோர்களோ பதினேர்வயதுப் பருவமுள்ள தான் பதியிழந்தபி னிவ்வுலகிலிருந்தால் - பதிவ்ரதையாதோ காமினிகாத்துக்குத் தடையேதோ பிரமதி தேவர்களாதும் தெபிக்கக்கூடா மாதினை என்னுற் ஜெயிக்கக் கூடுமோ காமக் கடலிலக் கடக்க வேசனதோ பதியின் பட்சத்தைப் பட்சமேசெய்காமல் தட்சணம் மரித்தும்மின் - ஐந்தறிவுள்ள சன்மாமையடையாமல் இருக்கிலை வுலகினிடையாமல் ஒரேது தேடவேண்டியதே முக்கிய காரணமல்லவோவென்று-கண்ணிற்போடக் கொளாதபோதும் - கனவனுடன்போய் காணும்பாதேகிற்குதி த்திறப்பதே சத்தியம்-இறவாமலிருப்பதே பதிதியம் இத்தேகமெத்தனை வளிருந்தாலும் அளித்தியம் பதியுடனிறத்தலே சித்தியம் - எனத் துணிந்து - அச்சத்தனிந்து - கண்ணையாடிப்போன்றவள்,

துளிதாஸருடைய மடத்தில் - அப்பர்பாதுஷா முதலானவர்களுக்கு - ஏக கூட்டமாயிருக்கவண்டி இத்தடபுத்தமாவத் தரிசனஞ்செய்துக்கொண்டு- பதியைத் தரித்துக் கையிற்குத்து - பேரட்சாட்சியை யடவேண்டுன்று - மகா சபையில் காணவில்லை மத்தென்று - துளசிதாஸர் முன்னின்று - பகவானெனப்புகன்று - தெ சாஷ்டாங்கமாகத் தெண்டஞ்செல்ல அப்போது - அக்பர்பாதுஷாவுடன் - பிரமக்ஞான வார்த்தைகளை - ஆனந்தத்தோடும் பேசிக்கொண்டிருக்கும் - துளசிதாஸர் - சர்தோவமேலிட்டால் அர்த்தப் பிராமணஸ்திரீயை நோக்கி - ஓ-அம்மணி நீதஷ்டமிவரியும் அஷ்டபுத்திரபாக்கியமும்பெற்றுச் சுபமான

கண்ணீர்சொரிய-அவர்கள் பின்தொடர்ந்துபோய்-அப்பர்பாதுஷாவின் முன் விழுந்திருக்க-துளசிதாஸரையும் தங்களுடன்வரும் - துளசிதாஸரையும்பார்த்து - வியப்புற்றுத் துளசிதாஸரே பகவரினைனத்துணிந்து-பற்பல விதங்களாத் தோத்திரஞ்செய்யத்தொடங்கினர், மாயாவிலாஸனுகிய பகவான் - அப்பர்பாதுஷாவைநோக்கி சுத்தோஷத்தைபபோக்கி - ஓ-பாதுஷாவே-காளிப்போதாசீர்வாதஞ்செய்தபிரகாரமே மரித்தபிராமணன் - இதோ வுயிர்பெற்றெழுத்துவந்தான் - அவன் மனையாருக்கு மாங்கல்யதத்தான் - துதலால் ராமநாமமும் மெய்யே - துளசிதாஸனென்னு ளுன் வாக்கும் மெய்யேயென் றறைத்து - மாயமாய் மறைந்தார். உடனே தேவவாத்தியம் தாம்தாமெனமுழங்கிற்று சுர்-பூமாரி ஜலஜலவெனப் பொழிந்தார்கள் - அப்பர்பாதுஷாதிக்பிட்டி ஜயப்புத்திகேட்டு தலையைத் தாழ்த்திக்கொண்டு தன்னெதிரி லெழுந்தருளியிருக்கும்-துளசிதாஸரைநோக்கி தனவெதிரில்வந்துநின்று-சிலமொழிகள்புகன்று மாயமாய்ப்போன் துளசிதாஸரையும் இறக்கபிராமணனையிர் பெற்றெழுந்துவந்த கிற்பதையும் - அவன்பக்கத்திலின்றுக்கொண் டனந்தவிதங்களாத் துதிக்கும்-பிராமணேந்தமிலையுங்கண்டு - விஸ்மையென்றுவிண்டு-இனியிவர்க்குத் தொண்டு-செய்வேனென்றுட்கொண்டு-மடத்தில் ரதிவேகின்று-இவர்சொல்மொழிகளே கீர்கண்டு இவர் முன் நம்மதத்தோர்பெண்டி - இவரைத் தூஷித்போர்களைச்செய்வேனிரண்டுண்டு என்கிற பற்பல வார்த்தைகளைப்புகன்று பயபக்தியுடனெழுந்து நின்று சிரசாஷ்டாங்கமாய் - வந்தனம்புரிந்து ஓஸ்வாமீ உம்மூடையமகிமையை - என்னெருவனு லுலைக்கப்போ தோ இவ்வுலகிலுள்ள மானிடர்க ளனைவராலும் விரிக்கப்போமோ ஓ-என் சற்குருநாதன் தனயரே - யாவருமறிந்தும் விலையரே - பூனைபோலிருந்து புலிபோற் பாய்ந்தென்னும் பழமொழிப்படிக் - காமியாயிருந்து நிஷ்காமியபுயர்ந்து - இறக்கவர்களை எழுப்பினமகாபுபாவரே - யான்தொழுத் தேவரே-இனியோர்கணமும் மும்மைவிட்டுப்பிரிதலென்னுயிருட்னிருக்கமாட்டீன உமது சொற்கசட்டுக்குவக்கு-தாமோஞ்சேவைசக்கு-வங்களையாட்கொள்ள வருமென்றறைத்து யானின்மேலேற்றிக்கொண்டி-சரிராஜனேகோத்தி ஓ-அரசனை என்னு விடிக்கப்பட்ட - கோயில் குளக்கரைக்கட்டி - முன்னிலும் தாமதாணங்கள் கடக்கவும்-பலதிர்கள்கட்டவும்-பத்துநோடி பொன்னளித்தென் பெற்றுக்கொண்டுமென்றறைத்து - விடைபெற்றுச்சென்றி - டின்னபையாட்டு - அங்கும்பிராமணர்மோனி முதலான ஆலயங்களை மேற்பதித்தி - சாதுப்பிராமணர்களுக்குக் குறைவில்லாமற் கேட்ட தனித்து-ராமநாமார்த்தைத் நிபானஞ்செய்துக்கொண்டி சத்விஷயத்திற்காலங்ழிக்கத்தொடங்கினர்.

துளசிதாஸரே பகவன் தன்வாக்கைப் பரிபாலனஞ்செய்யத் - தன்னுரு வெடுத்தவர்க்கு-இறக்கவனும் குபிரத்தை - தன்னைக் காத்தாட்சித்தை அடிக்கடி நினைத்து - ஜனக்தபாஷ்பங்களால் கணைந்து - ஓ - சஜன பரிபாலனே - தானவர்காலனே - உம்பதநி ஸ்திதியவர்களுக்குக் காரணமாயிருக்கும் கர்த்தனே-என்னாலருட் சுபகாரணமென்னுக் நிரிதேகங்களுக் கதீதமாயிருக்கும் பரிசுத்தனே - இத்தினை தேகங்களுக்கு விலட்சணனுத்தமனும் வீவேஷனுன சிலரிருதய க்மலாசனத்தில் வீற்றிருக்கு டதேவனே ஜனனமரண பாசத்தைவேரகுக்கல்லை யடையாமல் கண்டானந்தாமிர்தத்தில் மூழ்குப்படியான கலடாக்கண் திருபையையளிக்கும் வாகதேவனே லட்சண சதிர்தசபமங்களசோபிதசுகாசுவம்பிரகாசசுத்தாத்புதமோட்சசாதனனுஷ்டானநிபானபாரகனுக் கத்தாங்மான இஷ்டதெய்வமே சாட்சாத்கார சதசனத்த சதோதய சமசாந்த சாசுவித சலட்சண சச்தோஷமிர்தத்தை யளிக்குஞ் சகுரதனே மேற்தாத்தாரக் குகையிற்சென்றி-அஞ்ஞான்த் திமிரேறி ஆதோகதிக்காளாகும் - அடியேன் - உற்றீயிக்குப்படி முற்றிலுமென்னை யிப்படியே ஆட்கொள்ளக் கடனும காருணமைப் பற்பலவிதங்களாத்தோத்திரஞ்செய்துபிரமாவத்த வாரியில் மூழ்கியிருந்தார்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று ஸாபாஜித்தர் பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

பகவான் துளசிதாஸருருவாய்வக்து
பிராமணனை எழுப்பிய
அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

கூ - வது - துளசிதாஸர்
அப்பர்பாதுஷாவைப்
பங்கஞ்செய்த
அத்தியாயம்.

கேளுஞ்சித்தர்களே - அந்தட்சாத்தினிரண்டா மக்ரமுர் வ்துலபஞ்சாட்சரத்தினிரண்டா மட்ச

வார்த்தை - என்வாக்கிலேன்வக்தது-இவள் மடமடென கொக்கு எனக்கேனவமானம் த்தது-இறந்தவர்களை யெழுப்ப ஒருவர்வசமா - எழுப்பபிஷிகள் வம்சமா மேனமையான மதியையுடையவர்களாலும் - விதியை த்தடக்கக்கூடுமோ விதியைத் தடுக்கும்படியான வாக்கை கொடுக்கக்கூடுமாவெனப் பற்பலவிதங்களாயோசித்துப் பகவானே மனதிலேயேபூசித்து அத்தப் பதிவிரதையைப் பார்த்துக்-கங்களீச்சோத்து-ஓ-அம்மா இப்போதென்வாக்கிலிருந்து புறப்பட்ட ஆசீர்வசனம் கானுகச்சொல்லவில்லை ஸ்ரீமக்கோராயணரே என் வாக்கி லிருந்துரைத்தார். இதற்கு காணென்ன செய்யப்டும் உள்ளபடியே முடியட்டும்-என்வாக்கு பொய்த்துப்போனும்போகட்டும் - இனியெப்படியானலு மாகட்டும் நீ யுன்கணவனிடம்போய்ச் சேரென்றுரைத்துப்-பிரமவிலாசமானமுகங்கறுத்து - அப்பர்பாதுஷாவின் வதனத்தைப்பார்க்க காணமலடைத்து - யாதோர் மொழியும் பேசுகதற்கிடைத்து - தலையைத் தாழ்த்திக்கொண்டி-பபகவானே வாழ்த்திக்கொண்டி இருக்கையில் - பக்தவத்சலனுகிய பகவான்-கல்கையிற்போடக் கொண்டுபோரும் - பிரேதத்தினிடம்-துளசிதாஸர் வடிவுடன்வக்து சமத்து செல்வோர்க்கு தரிசனத்தந்து-ஓ - இறந்த பிராமணு-தன்னே மறந்தபிராமணு உன்மனையாளுக்கு-நான் செய்த ஆசீர்வாதவாக்கியப்பிரகாரம் வெழுந்தென்னுடன் வருவாயாகவென் றறைத்தமாத்திரதில் - பிரேதமாய்ப்போன பிராமணன் - உயிர்பெற் றிதோ வருகிறேன் ஸ்வாமியென்றுரைத்தமாத்திரத்தில்.

அவனையெதிர்த்துக்கொண்டுபோரும் - அத்தனர்க ளதிசயித்துப் பிரமைகொண்டு - மூர்த்தமறையோ னேகோக்கி - இறந்துபோன நீ மறந்துதுள்ளிவனேபோ லெழுந்தகாரணம் யாதோவெனக்கேட்டுக்-கட்டுகளை யவிழ்த்துவிட்டவுடனே - அம்மாதவன் சுற்றோஷமுறுதலுடனெழுந்து-துளசிதாஸர் பாதங்களில் வீழ்ந்து ஓ-என்னுண்டனனே என்னையாட்கொள்ளும்பொருட்டு-மடத்தைவிட் டிவ்வளவுதூரம் வந்துவருத்தினோ யுரிதாசசேவை தந்தீரோ வென் றுரைத்துக்கொண்டே - அவரின் வந்தபோத மாயாதுளசிதாஸர்-அப்பிராமணனையழைத்துக்கொண்டி-துளசிதாஸர்மடத்திற் பிரவேசிக்க - அப்போது கங்கையிற் குதித்திறக்க வெண்ணங்கொண்டுவருமபிராமணேந்தமி துளசிதாஸரும் மரிததமனுளனும் - சபையில்வருவதைக்கண்டி-ஐனந்தங்கொண்டி - அங்கிருந்த துளசிதாஸ னிக்கெபபடிவந்தாரென்றும் : என்கணவனுக் குயிர்கொடுத்தாரென்றும் - யூச்சரியப்பட்டி மாச்சரியங்கெட்டி - ஐனந்த

முக்கடியபோ தெத்தராமம் விளங்குகின்றதோ அந்த தெவ்விய திருராமஸ்மரணையும் ஜீவஸ்வதைச் சதபோக்ஷ மோட்டிரண்யகர்ப்ப அவ்பாவிர்த்தத்துக் கப்பாறபட்ட பரிபூரண சர்வசாட்சிபோபிருக்கும் சாட்சாத்நார தசை யையும் பெற்றுத தோக்தா தொக்தங்களையும் - அநிஷ வர்க்கங்களையும் ரடுர்மிகளையுங்கடந்து - சாக்தம் சாம்ப வனே சச்தோஷம் உபாதி ஜகத்விலட்சணம் - சம்சார வெறிருத்தம் - அர்த்ரமுகம் - அகண்டானந்தத்தையுங் தரும் கீபதிமார்க்கத்தையடைந்து சகசானந்தத்தாற் பூர்த்தியாய் விஸ்வாந்தியையே - ஜன்ம கர்ம குணிய பாய்களைக்கிழிருக்கும் சர்வசத்குணலவங்கிர்தாகியஎன நிராஸை - மீரம் - நிர்ம - நெம்பீரம் - தாத்ருதவம தாஸத்வம் - நைரியம - தெளிவம் முதலான குணங் களைப் பெற்புறறோங்கி - இவ்வுலகைதாங்கியுக்தப்க் திருபுத்தியுருள்ள - அப்பர்பாதஷோவானவர் அணுதின மன்பாவினாய்ப் பூஜித்துவருங்கிப் - பகவான் திருக மலகளை ஸ்மரிப்பதற் கிணங்கி - மறறம்மத மத்தோ ருடன் பிணக்கி - ஏத்திசையிலும் - வொலபம் வீஷ ணுவலயம் - அன்சதநிரம் - தடாகம்முதலியனவாக ளோ அபரிமிதமாக ஏற்படுத்திக் கோவதையை விலக்கி அனுமக்கெர்டதனியும் - கருடக்கொடனியும் கட்டி இர்தமதத்துக் குட்பட்டுவி - பரம சாதுவாயிருக்கும் காலில்.

மோசலமாமுனிவனு லேற்படுத்திய - மோசல்மா ன்கள் - சலருக்கூடிப் - பாதுஷாவின் கடத்தையை க்குறித்து முகம்வாடிப்-பற்பலவித்தங்களா லோசித்துப் பாதுஷாவுடன பெடபோக கேசித்துத் துளசிதாலை வரவாற்பூனித்துத் தாம்னும வலருத்தாதினு மேலுக் கு விசவாசித்துச் சிவகாலிருக்து ஒருகள்பாதுஷலை கோக்கி ஓ-அரசனே வேர்தரிற் சாசனே வெருகானா ம்ப் பூசிக்கும் சமக்கு விஷ்ணுதரிசன மில்லாமற்போக் கது - விறுகள்களைக் கழிக்கலாச்சது - பாபபத்த றுடிய உமக்கு-ஸ்ரீராமதரிசன மகழ்டியதுகும் - உம வமடபோலெர்தத புருஷோத்தமர்துக்கு பகவான்தரி சனமில்லடைகாமற்போகும் எம்பேரொத்த பாவிக ட்குக்கிலை கருமா துளசிதாலருடனபோ லத்தியேக்கபி ரிதியுடையவராயிருப்பது மெய்யாகின் ஒருகணத்தில ருநாபகளா வரவழைப்பார் - தரிசனத்தருவிப்பார் நீர் இக்கணம் அரிபக்தனிடம்போய் இம்மையோடி மூன் றுதினத்துக்குள் ஸ்ரீமர்யாதபுணலை வரவழைத்துத் தரிசனத்துவத்து எனோபாட்கொள்ளுமையாவென வணங்கி நீர் மெண்டக்கெழுந்தருளும் கூய்தலெலலோ

ரும்-அவர் மனமிரக்கும்படியான பட்சமான பற்பல வார்த்தைகளுரைத்தம கன்னெஞ்சைக் கரைத்து ஒரு கொடியிற் பகவானே வரவழைக்கிறேனென்று உகப் பேற்றி அனுப்பினர்கள்.

பாதுஷா பகவ னோப்பார்க்கா இக்கண்களும் பக வான் பாதகளேப்பரிசித்தா இச்சுகங்களும் பாத்பரனை வணக்கா திக்சென்னியும் - இருத்தம்பபனேதேது முண்டா வென வுன்னித் துளசிதாலை கண்ணி-ஓ-ம காறுபாவா யார்தொழுர்தேவா - இக்கொடியேன்மே லருள்கூர்ந்து ஸ்ரீருகுராயகரை வரவழைத்து அடிமே லுக்கு தரிசனக்கருளித்து - தூட்கொள்ளுமையாவென் னுவனங்க அரிபக்தன் ஓ-அரசனே பனிசென்டான் ஓ - பகவானேநோக்கித்தவஞ்செய்த னனக்கே அப்பர் க்தர்மனுடைய தரிசனம்கிடைக்க * வெருதுர்லபமாச் கந்த - என்னுலாகாப்பேச்சிது அனேகளருஷர்துதபி தோற்றபத்திலிருக்குர் தபோதனர்களுக்குர் தரிசனக்த ரளிப் பகவான் - ரானமுத்தவடன் வந்து-உனக்குத்த ரினர்த்தாது தூட்கொள்வாரா சோலுச்திருந்தஇப்ப டீடினத்திலும வருகாரா லேலில் விவலுனின் தரிச வங்கிடைக்குமா அவாமுன் வொருவர்ந்ரணி கட்க் குமா எனுலாகாக்காரியமாருமென்றொருபோழ்தஞ் சொல்லமாட்டேன்-விஸ்சம்பதனைக்காட்டேன்-இன் னனுஞ் சிலதான் சென்றபின் பகவான் - கருணைகூர்த்தா ட்கொண்டாக் கொல்வாலேயன்றி இப்போதுகூடாதெ ன்று மறுத்துவிட்டனர்,

பாதுஷா-ஓ-ள்வாமி வெருளாக-அந்நியத்த பல் யிருடன் அனுதினம் பழிக்கும-என்முன் பகவான்வரு வதற் கோர் தடையுமீராது - நீர் நினைத்தகாரியத்தைக் கோடையுறும் வராது - வானுலகிலுள்ள மாக்ஷ தெல்லாம் பார்க்கவந்த பக்ரவச்சலன் - கோதெருவில் பார்க்க வருவதற்குத்தடையேன் றிம்மா நினைத்தா லா புறுங்குக் குறைவில்லாததுபோல - நீர் நினைத்தால் ஸ த்தியம் பகவான் வருவார் முழுமேயெனுக்குத் தரிசனம் தருவார் இன்றையோடி மூன்று திவசதகருள் பகவா னேவரச்செய்து எனக்குற்ற பக்த தொக்கங்களைக்கொ ய்து - பாதுகாத்தருளுமையாவெனப் பணிக்து - இனி மகக்குப் பகவான் தரிசனத் தருவனென் றுணர்ந்த மர்தரி பிரதானிதருளைத்தவன்னவர்தானிருப்பிடஞ சேர்ந்து பிரயாணகோலுக்கி நீங்களெல்லாம போய்த் துளசிதாலருடைய மனைக்கரைந்து-ஸ்ரீமகாராபணன ரை வரவழைத்து - எண்குலதைப்பரிலெனப்பபித்து ங்களென் றுய்யாபித்தான.

துலிக்கர்முடிக்காய்த் துளசிதாஸர்பக்கலடைந்து ஓஸிதாசரே-நீபிப்போது பகவானே - யங்கள் பார்க்க வாவழைக்கவிடின்-நீர்- மூன்னாம்நிமிக்காராயணரைக் கண்டதும்-அவருமக்காரீர் வசனங்கள் வின்டதும்-து ரானந்தம் கொண்டதும்-சத்சப்போபகாகும்-ஆதலால் நிக்நிம் பராத்பனே வாவழைப்பீரென்ன பலவர்தஞ் செய்யத்தொடங்கினர்கள், அநிதாஸர்-கலைத்து-ஓமோ சல்மான்களே- ரான் சொல்வதைக்கேளுங்களதேதெ ன்றால் பகவானே கருணைகூர்த்து காட்சிகொடுக்கவே ண்டுமேயல்லது-ம்முடைய பலவர்தத்தால்-நரிசனக் காவேமாட்டார்-ம்முன்வாவேமாட்டார் - இதைத்தெ வசனமாகுமின்ற-உங்களிறைலறுக்குரைத்து - இல்லி டமழைத்துக்கொண்டுவொருவகளன்றிபம்பத்துதலுக்கர் ஓ ள்வாமி-அரசன் வர்த்தலையபறர்து-உமதுபோ தீக்குச் செவிகொடுத்துத் தண்டனைக் குடனபடியோ மே பகவானே - வாவழைக்கா ம்மை-கொஞ்சதில் விடினோமா நீர் - தொழும் - ஸ்ரீராமனை வாவழைக்கும் பரிபர்த்த மும்மை இக்கிம்சாசனம் விட்டெழுர்திருக் கொட்டோம்-உம்மாலேயன் குலதர்மம் கெட்டோம் மறறம்மனைக்கும்பிவெதுனிட்டனம் - அதிகத்து பட்டோ - பாதுஷாவிட முடனபாசங்குடைக்குமியல வன்றி - எங்களிடம் கடக்காது-உம்மைக் கொஞ்சதில் விடமாட்டோம்-மடக்காது லலப்பற்பலவார்தைகள் பகருற்றார்கள். அரிபத்தன் - ஓ - ஸுவ்கரே - கேல அமுன்கொல்லும் முடிக்கரே - சன்மார்க்கருறைத்து ம்மார்க்கஸ்திரைத்த - வாதுசெய்வோர்க்கு ஜெகா தன் தரிசனமிடைக்குமா என்னவருத்வ ரங்ஞ ர்க்கிக்குமா - இனி வனிஷ்டமானவிடதுக்குப்போக விடமிவிடாரென் றதைத - நிம்மசனம்விட்டெழு நீர் மோசல்மான்கள் அரியினிருந்தெழுர்த அரி நிலை எழுந்திருக்கவோட்டாம லல்லாவிலேலை முத்திச் சேரும் பகவானே வாவழைத்தானை உம மை விடிருந்து பேரவிமோட்டோம் - ஜீவன்மிர் காரும் மூருதுகட்டோம் - மறறம்நியர் லலாக்கி யமதிபோ - இமமாத்திர் தெரிபீரேவென்று பல வார்தைகள் படபடவெனப்பிரற்றறுர்கள். அரி பத்தன் - ஓ மோசல்மான்களே - இல்லே பலவர்தத் தாற்றலே - பகவானேம் பார்க்கப்போகிறீர்கள் பாபம் கனைத் தீர்க்கப்போகிறீர்கள் இப்போர்க்கரத்தஞ்சர் களுக்கும் பகவதுடைய தரிசனங்கிடைக்குமா சாத தர்களிட மொருவாபலம் கடக்குமா இனி வெண்ணெத்தீ ண்டாமல் - பகவானைக்குறித்த வேண்டாமல்-உம்மி ருப்பிடஞ்சேருங்கள்-பிச்சை மில்லிடமிடுமே பேருக் கலென்றறைர்தார், அதுக்கர்-ஓ-கேரைக் குணமுள்ள சாதவே - உம்முடைய தூஷடருணத்தையும் - பிரஸ் டத்தனத்தையும-எங்களிடக் காட்டவேண்டாம்-மின் ஜம்பத்தை கீட்டவேண்டாம்-அரசனுக்கினைப்படி-மி மினையவிட் டசையவேண்டாம் - ஒருமொழியும்பே சவேண்டாம்-காகங்கள்வனாந்தரங்களிலேட்டினிசலே ண்டாம் - என்று குடகளாலும்-கர்ச்சனை யிடகள்களும் பயங்கரங்காட்டக் கோபத்தைமுட்டி - மூன்றுகால்பரி யதம் பிரசனைம்விட் டெழுமலும் அசையாமலும் மலதல வீசர்முனுகெட்குக் செல்லாமலும் - அன்பர தூதிகளை உட்கொள்ளாமலும் அதட்டி வாயில்வந்த படி பிதற்றி வெகு தொக்தரவுசெய்யத் தொடங்கினர் கள்.

விதனுல் - துன்றொலர் உடல் வாட்டமும்-மனக் கேட்டமுமடைக்து மிகுமிடைக்து-ஓ-மறறம்மறியரே உன்னிஷ்டப்படி-பகவானே வாவழைக்கிறேன் பாது ஷாவை அழைப்பியுங்களெனத், துலுக்கர் - முன்னை ஸ்ரீராமனை வாவழைத்தாலெழும - இராஜசகபரி டமாட்டோமென்றுரைத்து அடிமேலடிவழுதால் அம் மியும் சகருமென்கிற பழமொழிப்படி - உம்மாலொரு கனத்தில்-பகவானே வாவழைக்கிறோம் பாருங்களென் நிலனம் - தொக்தரவுசெய்யத்தொடங்கினர்கள் இர் களிருது இவ்விதசோருசெயல-அங்கே பாதுஷா-துள சிதாலிடம் பகவான் தரிசனத்துவந்தமு ம்முகாளின்றதே - என்ன சங்கதியென்ற தன்ன நுவிருக்கும் பிரதானிகளைக் கேட்டான் மர்திரிகள் இயபரியாதம் கம்பவ்செய்த - தர்தோத்தரமும்-ரிசக் கவர்தும் - பத்தியாலும் - சக்தியாலும்-பகவானேயை வழைக்கிறேனென்றுரைத்தாம், இன்னம் - இர்தும் ன்றாமத்துக்குன் பொழுதுவிடியும் - அதற்குள்-பக வர்தாமத்துக்குன் பொழுதுவிடியும் - அதற்குள்-பக வர்தும் ரிசனமாவார் - சற்றேபொழுத்திருமென வர்தார்கள். பாதுஷாஞ்தோஷமடைந்து-எப்போது ணர்யோஜனத்தூரத்தில் எப்போது பகவான் வருவார்-தரி சனதருவானென்று வண்ணத்தொகடியிருந்தான். அங்கே - துளசிதாலர் - துலுக்கர்செய்யும் வேதனைக்காற் றுமல் இக்கொடியசை - அதுவர்தில் - நிச்சயசெய் லிக்கவேண்டுமேனென்ன-இத்தனிக்குக் காதிசாலை னன - மோசல்மானுவினரை-ஒர்குத்தால் குடல்களெ ல்லாம் குதத்தின்வழியாக வர்செய்பவர் - அனுமா சேனம் அவரே இவர்களுடைய மடமையைப்போக்க ழ்ப்பவரென் றுன்னித் தனக்குற்றவேதனையைப்பிரா யசமாட்டாமல் - இன்மா மனுமானைத்தோத்திரித் செய்யத்தொடங்கினர்.

அநுமார் அலங்கரி

சேர்தானுந் தேனுமொழியுஞ்
சாரற்புயமுந் தடமார்புமுன
சூரனிலைவாழ் தனியாவருவாம்
வீரவினேவி நமோருதியே. க

அடல்வல்வலதி வழிராசம்மடி
மடமாதிலிலே சரிபின்மதலாய்
முடிவெல்லுயிலா முதல்வாவடியே
விடர்தீர்த்தருள்வா யிறைமாருதியே, உ

இறையேனெஞ் சணிபீர்தருளும்
பொறையோருருவா யியமுண்ணியனே
குறையேபுரிந்தக் குணிலெலிமிம்
முறைகேட்டருளென் முதலாருதியே. ங

முதிலோரனுவா மனுவும்மலையும்
பகலானிலும் பதமேயிருவ
பகலுந்தியப் படிறேனெனினும்
படைதீர்த்தருள்வாய் மினிமாருதியே. ச

மினிசாதலனே மிருதம்பலமென்
றினைமப்பருவத் தின்புற்றதுபோ
லுனவொன்றதியா நிடதக்கனருள்
களியெய்திடக்கா சமாருதியே. ஞ

காத்தாட்கொள்வாய் கருணைக்கண்ணுற்
பார்த்தாட்கொள்வாய் படிறேன்வினையைத்
தீர்த்தாட்கொள்வாய் திமிரும்பருளும்
போர்த்தாட்கொள்வாய் ப்ரியமாதிரியே ட

பிரியத்தடனெம் பெருமானுருட்
பிரியத்தினைநீச் சொற்கும்படிசெய்
தருளைப்பொருளாக் கிவரண்டவனென்
மருளச்சமயம் நலவமாருதியே. ண

அயனும்புலனும் அறிவுக்குரியோ
ரகக்கண்ணாக ரயப்பொருளாய்
சுகந்தாயாக ரதிதோறிட்டுச்
செவற்புதினு ணிபமாருதியே. த

கியமப்படியோ நெறிதன்னினைப்
பயன்றலனு நினைப்பண்பருள்வாய்
ஜயிதலனே நுயிரிலனே
யெப்புலனே ஜயமாருதியே. ந

ஜிந்திரராயனித்தலனே
யவனிதிரான் முயதத்தலனே

நூலங்களினைப் சயகூற்றவனே
ஜயமாமறைவா சயமாருதியே. ப

ஜகாட்டெரிக் தொருசார்புசெல
விகலாட்டெவ்வாழ் மிசனலங்கையைப்ப
வகனேபுனவா வகிட்டியகன்
மகனேவென்வா வாமமாருதியே. ம

வானதுயர்மா வனினைசெய்தவுனன்
மேலோனுப்பல் லிலைகூனினவா
பரலோனுறிபோய் வைதெயின்சி
ராலோசனையு மறைமாருதியே. வ

அலையாவுனர்க் கதமிர்னிலவல்
குலைதீர்குமருக்கு சொலைத்தலைத்
தலையாலவனைப் புதுதலைகளைமாச்
தெலையாற்றியதின் புயமாருதியே. ஙா

புயரால்கோன் போர்விட்டிரிய
மயில்ராவணன்மாய்ச் சிமோதினைவா
யலைச்சதைப் பிசேனவடிபேன்
மயனில்லிடவா லிலுமாருதியே. ஙி

வண்ணம்முனாரு காயிதுலையர்கு
தென்னன்னாடீத் தின்பிதவனே
கன்னிக்தொழுமிக் காலேக்கருள்வின்
மன்னுக்குநிசெய் மாமாருதியே. ஙீ

மாமேயிலை சலம்வாழ்பரதன்
சாமாதுரிகையாட்டினையைத்
திமுற்றிறையோ தனுசித்நீடும்
ஆமோதமும் வருமாருதியே. ஙு

அருளாச்சிரம தவம்பரத்தனிலேய்ப்
பொருளோதிபொருள் னியபுத்திலெ
லிருளாச்சிக மிழிவமழிலும்
மருளாதருள்சீ யோராருதியே, ஙூ

சீலப்பலிவல் வினைடோனையல்
போல்வாயிலேவி புளையர்முதலை
ஆல்கம்புரிழி யறையனைலே
மூல்கியெழுமும் முதலாருதியோ ஙெ

முலைசார்குனரும் புருடாதன்றும்
மதமுற்றினை காருவர்கையோ
டுதரத்டனில் விலைவிடியவர்
மதிலியற்கை மமாருதியே. ஙே

தேவாதிகளேத் திமதேகினே
காவாவிலுன் னினதிர்த்தவனே
மூவாவுலகும் புயழ்மூர்த்திகனே
வாவாடர்கீர் மினமாருதியே. ஙை

படரும்வினையும்பழியுமிதிலும்
தொடரும்பவமுந் தொடராதெனவே
னடையுந்தருவாய் சமமாருதியே. ஙொ

கவலைபோர்த காலேன்மீதில்
பயமிலடி பார்த்தட்கொய்ய
சயனேச்சவரா னடையும்வகையிற்
பயனையபண் டிதமாருதியே. ஙோ

பண்டோரெத்தும பகவனேயுன்
தண்டமலாதாம் புனிதேதருவாய்
என்டோனினவி லென்றேனிலனினே
தண்டச்சுதி சண்மாருதியே. ஙௌ

சாலம்பிசுவா சாசாட்சமனே
சாலம்பிருனே சாலமுன்னவனே
சாலம்மயிம் மினைதாந்டிலனே
சாலஞ்சுகரான் டலமாருதியே. ஙஃ

சுகமோராறுவாம் துயர்வாசலமாம்
புகமீயோ தவர்பாரதிலுற்
றிகலோடித் திடராகியும்
அகலேனிலே வருண்மாருதியே. சக

எதினுவுளதான் மியலுன்டெனினென்
தோனைவருவாய் முலைதீர்த்தருள்வாய்
காதுவுனகம் வினைம்மினலே
ரூதுனுகயனே லலமாருதியே. சஙா

வலமும்மியே காலேன்விரைப்
பலமும்மியே பரமனைக்ப்
பலமுமியே புலமைகலமிச்
சலம்மியே சதும்மாருதியே, சஙி

சதுரம்படைபம்பரம்பரியோ
தனிசத்துவா தகலின்முருவா
அநிகத்தலா மடியேன்முன்வா
மதிரத்துவா தலமாருதியே. சஙீ

தலியேசெயிரா தலதேசென்றுன்
பலமேயிறம் பதியேபதினை
யலமாடுமியே வடிவேதருனே
அலினாலேப் பருமாருதியே சஙு

சதிக்கணமிக் கிலியோர்மருன
வாயத்தம்மினைமுத் தருள்வாயருள்வாய்
தம்மொத்தவா பரவன்மடியேன்
சேமொத்தவங்கிர் தருவ்ருதியே, சஙூ

என்ற - இவ்விதமாகத் தோத்திரஞ்செய் தருகுந் தனிதாஸருடைய பரிதாபமதிற்ற அலவாஸ் தணிக்கர் செய்யும் - அத்தியாத்தை கிக்கிரக்குமித்தம்-னன ம சேனைகளாயெ வானரவ்வீரரேர்க்கி-து - பூதக்கூட்டங்களே - உன்னிப் பதிருதிரம்மஸ்திரன்-திஸ்கேதிரிபி ரயோத்து - எதிரைகளிலும் பிராரித்துக்; குவிப்பா ரஸ்தித்தக்கொண்டு பலத்திருவரி மொட்ட மெலிஞ்சுபு னனிதாஸரைத் தெரிவிபிக்கவும் - அர்ப்பாகவும் பங்கேஸவும் - தனிதாஸருக்குத் ரர்தோதரியாக் - அர்திருபுரிகை அதிலாள கர்மோரையன் செய்து வருங்கொன் றறைத்தமாத்திரத்தில் பர்வதாயான பதிருதிரம் வாயரங்கள்-ஓங்காரத்தில் ஏற் கிளாரையடைத்து-தோப்புளியும் இர்காரத்தோட்டங்களும் - பாழாக்கி - அர்திருந்து மேலைகளிர்த ளாரக்கிப் - பட்டணத்தட்டென்று-கங்களைக் கொட்டி திமிர்த்தரித்து-முன்னுதில் கம்முதியோர்களையும் பாழ்கினாதியா லில்ல இர்காரபாரித்த எதிர்த வர்களைப் பதித்தல் தேதுகளிலிருந்தும்பிராரஸன் கிரும்படிகைத்தை ஒருவரையும் விடாமலழித்த திர்மளிகளைச் சரிந்துவிழும்படியாகவுரைத்தற்குள எருவெயத பிரிவாலென்ற மொடனே பிரந்த பன்பரைக் பொருத்த - மானிடர்களைபடித்தல்-கள் களாலெட்டிப்பிடித்த முர்ச்சசபடலம் குர்திப் பட்டணம் ஒய்ந்த தத்திக்-தெரிதெனச்சுத்திப் - பட்டி போன்றதலைவர்களிர்பாதஞ்சாலையடைந்-தலல் கதெனல்லாயடர்ந - பட்டத்தமிகளைப்பார்த்தல்-கத் தலிப்பிடித்த தர்தல் - பர்னைத் திர்ந்த காட்டைப் பானியாலைதிர்ந வாட்டி-நிராயிகளைப் பிரைத்த தீயா அரிஜ்ஜாலபாகத்தை - தெற்கமளிக்க மறுட்ட கிலைமைப் பாதாயபடுத்தல் - வரனத்தில் மலத்தை பூரி மாதரிலை மினைபிரித் தனிதாஸரைவாலை தீயா நுசாலவர்தைக்கத்த குர்திற்றுப்பாகவே வடித்த கத்திற் பாலை அடித்த - கண்ணுபடிகளிர்ந்த கத்தைத் தெல்லாலைகொத்தை வாலைதத்தல் தொள அடுமியர் முனிற்றுபோக-அவர் தொலைவைப் புன்று-அனைவரைக் கைதலிர்னை-தர்தல்ல வலனிலேயும் பாரதிதர் தலைவரைத்தடிபிடித்த தாலைதிரைப்புலிபில் கர்மலையிரிதி பட் டனத்தைப்பாழாகி பேதைடனோ தாலத்தில் பல

திருஞானியும் பரமபோதை-சிவக்ஞானடைத்தவர்களும் பங்க மறுத்தவர்களும்-உரங்கொடுத்தவர்களும்-தேர் வண்முயற்சியாளரும் தான்களமுற்றவர்களும் கண்கள் கெட்டவர்களும் - புண்கள் பட்டவர்களும் குடல்கள் சரிந்தவர்களும் - இடைகள் முறிந்தவர்களும்-மூக்கறு க்தவர்களும்-காதறுத்தவர்களும் - ரத்தத்தில் தோய்ந் தவர்களும் சணக்களத்திற் சாய்த்தவர்களும்-தலேயிரி சேலமாய் மூலைக்குமூலை-பதுங்கி ஒளிந்திக்கூகையெ வைக் கூக்குரலிட்டு-ஊமரிணகெட்டுத் திக்குமுக்கிட்டுத் தட்டுகெட்டு டில்லிகையைவிட்டுப் பலிக்குகலினுமோ ட்டமேற்தார்கள். அப்பும்வானரகனேக்கண்டு தயி கியதனைலேற்தார்கள். தென்னென்றுரைப்பார்கள். தோண்டினென்றுரைப்பார்கள். மூர்ச்சையாய்விழுவர் கள்'முறையேவென்றமுவர்கள் தெய்வமேயென்ற தொழுவார்கள்-திருத்தாட்களில் விழுவர்கள்-கடிற்று வர்கள்-குடிக்குவார்கள் - இவ்விதமாகக் குடுக்கள் கடி க்கம்கொள்ளும்படி யாச்செய்த மானாக்கள் அஞ்சுகா எஞ்செய்ய செக்கவிகெட்டி கலைத்து டில்லிகையை யழிக்கும்போது.

தனதோலர் அக்பர்பாதுஷாவின் மேலிருக்குமன் மிறல் அதிசீக்கிரமாயர்ப்புரமடைத்த அரசனிருக்கு மவ்கோலத்தைக் கண்டிவ் 'நே ஓ அரசனே உனக் கைக்மா யிருக்கும் மாக்தர்களல்லவோ இவ்வளவு வேதனே வந்தது ஆயாசம் வந்தது என் நரைக்கும் போது பாதுஷா தனதோலர் பாதங்கள்மேல்வீழ்ந்து பதைக்காழ்த்து இந்த வானரங்களெல்லிருந்துவந்தது சிக்கெஞ்சொல்லும் - ஸ்வாமியெல்லாபணியத் தனசி தாலர்-ஒ-இராமனே-ஸ்ரீராமருடைய சேனைகளி லாயி ரம்பங்கில் ஒப்பிக்குவர்கள - மற்ற - ககக - பங்கு இவிவரும - பின்னுஸ் ஸ்ரீராமர வருவார் - தரிசனந் தருவாரென்றையப். பாதுஷாகடுகெடுத்துப் பூனேபோ வெடுங்கி-ஒ-ஸ்வாமி ஸ்ரீராமருடையதெரிசனமெனக்கு த்தேவையில்லே-அவருடையசேனைகளுமெழுந்தருளத் தன்னிருப்பிடம்போகக் கடாட்சித்தருளுமையா வென்ற பன்முறைவேண்ட, தனிதாலர் சப்படியே யாகட் டுமென்ற அனுமானரத் தியானஞ்செய்து உம்முடை யபடைகளைக் கூப்பிட்டுக்கொள்ளும் - ஸ்வாமியென் ற பிரார்த்திக்க, உடனே-அனுமார் மலமாவக்கடை க்க - அசரிவாக்காய் ஒ-தனதோலரே - என்னைத் துதித்த பாடல்களே யாரா தப்புடன் துதிசெய்வர் களாரு லவர்களுக்குற்ற விக்கினங்கள் நீக்கிச் சுகசெ லியாக வாழ்க்திருப்பார்களென்றறைந்து கபிகளெ வ்லாங் கூப்புக்கொண்டு மறைந்துவிட்டார்.

பின்புடல்லிகரிறுள்ளதுதிக்கிரல்லாம்தனிதா லர்பக்கலடைத்து-ஸ்வாமிதியோர்கள்செய்த சூற்ற ங்களெல்லாம் கற்றவரைக்கொண்டு எல்லே முட் கொள்ளுமாவென்ன சிசாவடாங்கமைத் தெண்ட ல்லாப்பிக்கக் கருணாதியான அரிதாலர் பயப்படா திருகனென் றபயம்தம்மொழித்துத் தன்புத்தகத் தெழுதப் பாதுஷானவரோக்கி ஒ-திராமனே-நமது பின்னோகளுக் கூசாப்புத்தி சொல்வதென்பது பழமொ றிப்படி - இந்தத்துன்மார்க்கப் பிரஜைகள் மந்திரிகளா ல மிகவுகொந்தார்கள் அரசமரத்தைப்பிடித்த சனியன் ஆறுமாசையும் பிடித்தென்பதுபோலவும் பிரஜைகள் செய்தபாவம் இராஜனேப்பிடிக்குமென்பதைப்போலவு ம உமக்குத்துன்பம்வந்தறேறிட்டது துஷ்டர்கள் சே ஷ்டேட்டது எனதுபற்பலவார்த்தைகளடித் தன்னிரு ப்பிடஞ்சேர்க்க பிரமிஷ்டைசெய்சார்க்க அப்பத் திரிருந்து பேர்த்தும்பிரஜைகளிகூர்ந்து சலனக்ரனத் தில் விஸ்சாத்தியடைந்திருந்தார்.

கேட்மார்களோ தெற்சனமென்ன மின்னஞ் செல்லத்தொடங்கினர்.

அக்பர்பாதுஷாவைப் பல்லுச்செய்த

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

கக - வது - தனிதாலர் அக்பர்பாதுஷாவுக்கு அனுக்கிரகஞ்செய்த அத்தியாயம்.

இப்பால் அக்பர்பாதுஷாதன்மந்திரிபிரதானிகளை கோக்கி ஒ மந்திரிகளே தர்மிஷ்டரே கீங்கள்செய்த அ க்கிரமத்தால் பட்டனம் பாழானதன்றியுமலபேர்களை க்கும்படியானதீமையையடைத்தேன் இப்போக்கொ க்த துஷ்டர்களாலே கேதனைபட்டனத்திருந்தோ ல்லெதுஷ்டமுண்டாகும் பரமாதுவையே தனதொ ருடையமனரீதையைச்செய்பத்தனக் காரியங்கள்செ தீர்கள் என்கருத்து கொய்யாமற்கொற்றீர்கள் துன்ப த்துக்குள்ளாவீர்கள் தனிதாலருடைய அருமையி நியாமற்போனீர்களாதலா வினியோர்களைநீமென்ற ட்டித் தங்காமற் பேருங்களென்றறைந்து தன்மனமி கவுகனத்து ன்பம்மிகவுங்கிறைந்து சமஸ்தவேல்

லைகளிலுங்குறைந்து தனிபனிதுப்பிட மடைத்து முன்போவதற்கெட்டுபுறதிலிருந்தக்கொண்டோல பலவிசங்களாத்தோத்திஞ் செய்பத்தொடங்கினர் தனிகலர் தப்பிதமறிபாதரபாலையப்பிபிபர்த்துடன வைத்த அருவிருதத்திகொண்டு பட்சமன்னவர்த்தை கள் பலுகன்று ஒ இறைவனே உனக்கோர்குறைபுற வேரிடாது அரசனுக்கிலையாய பிருத்தலடாது-உத தமர்கள் திக்கள்கக்ம கிந்திக்கிலிடாது - சாதுக் களேந்த தணலுஞ்சுடாது - இனி சகத்துடன் வாழ்ந்தி ருக்கும் - நான் பலதேசங்களிற் சென்று சஞ்சாரம செய்சலவஞ்ஞானத்தைப் பூரணசபையடைபவேண்டும் அன்றி உன்பட்டனத்திலுள்ளவர்கள் மதபேதத்தால் அபேதஞானமறிந்துகொள்ளாமல் - துகங்கிரந்தியால் பொருமைகொண்டிருக்கிறார்கள்-இதனுல் லொல்லொ ருகாலத்தில் என்னுடன் வாதிப்பார்கள் - உன்னையும் பேதிப்பார்கள் - இந்தந் திஷ்டாற்தமான சரி தீர முன்னமிலேயே சுட்திருக்கின்றது - அது எதெனறி சேல் - மன்னுசைச் சூலத்திலேற்றினதும் - சோழரி ய னாசத்தா லடிக்கலேன்றிமெனக் கிரமானிக்கிறா யாம் அப்படிக்கினைவன் - மற்றிப்பிரதானி பிரபு களுக் கனர்த்தவிதமா யார்பெருமையையிழித்தனர்த் தும் - அன்பானவார்த்தைகளால் மனதைக் கவரத்த ம்மேட்காமல் சூலத்திலேற்றினர்கள் - அப்போதம்ம காரமின் - அர்தத்தற்ற இங்காள ரக்தத் துளிக ளெலலாம் - அனலகியென்னும் மகாவாக்கியார்த்த தையேபுரக்க - அதைச் சுட்டிச் சாம்பலாக்கியோர் கலததிலனத்துவக்க - அத்திருமே மப்படியேபு சைத்துக்கொண்டிருந்தது, அவ்வாரையன்மக னதை யழித்துப்பாத்தே - அக்கள்ளிசையின் கற்பத்திற் பிவேகித்துப் பூணமாக குழக்கையாப்பிறந்த-அவ் ங்கிரிமே புகன்அக்கொண்டிருக்து - அவ்வேதனு டைய மகன்மடிய அக்குழகியை அவ்வாய்த்தலை நிப்ப - அதனுஞ் மாந்தர்க ளனைவரும் வெம்கி-மதி குரோனுக்கு விரோதமான வாக்கியத்தா லெழுப்பினு னென்று தோலுரிய அடிக்கனத்தனிக்கையில்-இபநு ஷோத்தமன் தோன்றிபுரிந்தவர் முன்னெனிக்கு ரூபி னேயழைத்துப் பட்டினத்தை மதிக்கச்செய்து-அத்தனை தக்ஞானத்தைப் புலப்படக்காட்டி - மதபேதத்தையா ட்டி அரைக்கணமை மவ்வுரிர் முக்காமஞ் புரளாட்டிற் சென்று நிதை கீர்கேட்டுமிருப்பீர் - அப்படியே எனக் கும் கேரிட்டதன்றி - இன்னமும் நேரிடும் - இதனு னைக்குக் குறைவுண்டாகும் - சர்தோஷமாக எனக்கு வி டைகொடுத்தனுப்புமென்றையப், பாதுஷாவர்பாத ம்புயங்களிற்றனதிருகயங்கள் பணிந்து விசாட்ட

யிற்றே எவ்விதமாபொங்குமோ என்கிற சங்கையாக்கிரம்-விவரித்திசெய்பதற்கோமுன்றேனென வணங்க துளசிதாஸ ஓ-பாதஸாவே அனுகினஞ் சகலருக்கும னுபோகமான - சித்திரையி னுற்பத்தியையும் - காசத்தையும சொல்வதற்கே - கூடாமையாயிருக்கப், பிரபஞ்சோற்பத்தியத்தை யொருவரா லுரைக்கத் தகுமோ ஆயினும் - சகலமதஸ்தரும் - ஒப்புக்கொள்ளும் பழமான - வேதாக்த சாஸ்திரத்தினுரைக்கும்-பிரபஞ்சோற்பத்தியத்தைப் பெரியோர்களால் கேள்விப்பட்டபடியே யுரைக்கின்றேன்-சுத்தேகவனமாகக்கேளும் அதேனென்றால்-அகண்டபரிபூரண சச்சிதானக்த சித்திய நிர்மலசொரூப சாகூதாக்கார சுயம் பிரகாசமாயிய ஒப்பற்ற பரப்பிரமவஸ்துவானது-சாமருப ரஹிதமாயிருக்கின்றபடியால் இப்பேர்க்கொத்ததென்று-மூவர்தேவர்மற்றியாவராலுஞ் சொல்லக் கூடாததா யிருக்கின்றது சொல்லப்புகின் - பிரமைக்குள் ளாகுமாதலால் - அதிலவதமாயிய நிர்குருவாவஸ்துவுக்கு - பிரமமென்கிறசாமுண்டாயிற்று - இப்படியே பலகாரணங்களாற் பல நாமக்கோற்பட்டது - நிராங்காரமாகிய பரப்பிரம்மம் நிவாதநிஷ்பலோலவும்-நிஸ்கரங்க சமுத்திரம்போலவும் ஓவியம்போலவும் - கற்றக்கல் போலவும் - சலனமற்றிருக்க, அதன் சன்னிதானத்தில் காந்தக்கல்முன் இரும்பூசினைப்போலவும் - அக்கினியில் ரூபம்போலவும்-பிரக்கின்கிழமைப்போலவும்-ரச்சுசர்ப்பம்போலவும்-கானல் சலம்போலவும் - சலனமே சுபாவமான மூலப்பிரகிருதியென்றும் அவ்வியக்தம் - எண்ணும் பேருடைய ஓர் மாயாசக்தியுண்டாயிற்று - இதின்வடிவம்-இருளேயாம் எவ்வாறெனின்-சத்திரசூரிய ரூற்பத்திபோகாமுன்-எங்கும் அக்காரமேயிறைந்திருக்கது-அந்த அகாரமே மாயையென்றுரைக்கத்தகும் - ஓ - ராஜனே அகண்ட பேரொளியின் பரப்பிரமம் - ஓரிப்மாம்-அத்தீபத்தின் கிழலே மாயைபாம - ஏக பெருவெளியின் பிரமத்தினிடத்தில் வந்தியா புத்திரனைப்போல-அனுவுக் கணுவான மாயையென்னு மிருட்டெப்போ தண்டாயிற்றே அப்போதே - ஒன்றுண்டானுலதி லீனைகமுண்டென்கிற சம்பவப்பிரமாணப்படி முழுதும - மித்தையான மாயையிற் பிரதிபலித்த பரப்பிரம்மத்திற்கு ஆசோபமாய்ஸ்வரனென்றிறபொதுப்பெயருண்டாயிற்று அனேக விசித்திரரூபமான மாயா பிரதிபிம்பனுன சுசுவரனுக்கு மனேக விசித்திரரூபமுண்டென துணைக்கநேரிட்டது,

அதெப்படியென்றால் சலனமே சுபாவமானமாயாசக்காத்தில் சுத்தசன்மாத்திரையான அநுப ஆகமுண்டாயிற்று அதிற் பிரதிபலித்த பிரமத்திற்குச் சதாசிவனென்றும் - அருபமான ஆகாயத்தில் சத்தத்துடன் பரிசதன் மாத்திரையான வாய்வுண்டாயிற்று அதிற் பிரதிபலித்தபிரமத்திற்கு மயேசுவரனென்றும் ரூபாரூபமான வாயுவில்-சப்தஸ்பரிசத்துடன் ரூபதன் மாத்திரையானதேயுவுண்டாயிற்று, அதிற்பிரதிபலித்த பிரமத்திற்கு ருத்திரனென்றும் - ரூபமுள்ளதேயுவில் சப்தஸ்பரிசரூபத்துடன் ரசதன்மாத்திரையாகிய அப்புவுண்டாயிற்று, அதிற் பிரதிபலித்த-பிரமத்திற்கு விஷ்ணுவென்றும் - ரூபமுள்ளஜலத்தில் - சப்தஸ்பரிசரூபத்துடன் கந்ததன்மாத்திரையான பிருதிவியுண்டாயிற்று, அதிற் பிரதிபலித்த பிரம்மத்திற்குப் பிரமாவென்றும் சொல்லப்படும் பஞ்சபூதங்களும் - மாயாம்சமம் - பஞ்சகர்த்தாக்களும் பிரமம்சமம் பிரபஞ்சோற்பத்திக்குக் காரணமான மாயை - பிரமத்திலோரணுவெனச் சொல்லப்படும் மாயையென்னுஞ் சாமர்த்தியத்தில் - விசாலமான ஆகாயமும், ஆகாயத்தில்-வாய்வும், வாயுவில் - தேயுவும், தேயுவில் - அப்பும், அப்புவில் பிருதிவியு மடக்கமாயிருக்கும், சிச்சலனமான ஆகாயத்தத்தினியாயிருக்கும், பரப்பிரமத்தினிடத்தில் தனக்குத்தானே யுண்டாகிச்சுழலும், சுழல்காற்றுக் கினியான மாயையானது - பஞ்சபூதங்களிடமாயிருந் தொன்றுடனொன்றைச் சேர்க்கும்; சகுவர பிரேரகத்தால் அனேக அண்டங்களாகி மயில் முட்டையைப்போல் நானுவிதச் ரூபங்களாய் விளக்கமுற்றிருப்பன அல்லாமல - ஸ்பஷ்டம் - நிஷ்களங்கமாய்க் - தூக்க இல்லாமலிருக்கும் பஞ்சவர்ணக்கோட்பாட்டால் பலவித்தவர்ணங்களை யெப்படிதோன்றப்படுமோ அப்படியே அநாபமுள்ள ஆகாயத்தில் பிரதிபலித்த பரப்பிரமம்-அநாபமுள்ள சதாசிவனுலும், ரூபாரூபமுள்ளவாயுவில் பிரதிபலித்த பரப்பிரம்மமா, ரூபாரூபமுள்ள மயேசுவரனும், ரூபமுள்ள தேயு - அப்பு - பிருதிவி-பிரதிபலித்த பரப்பிரமம் - ரூபமுள்ள ருத்ராதி பிரமாவாகவும், விளக்கினை-பிருதிவி சொரூபனுன பிரமாவானவர்-ஐந்தாவதுமுள்ளபிருதிவியாலனேகஅண்டபிண்டங்களையுண்டாக்கினர், விஷ்ணுவானவர் - கான்கு குணமுள்ள அப்புவால்-பிரமாவாலுண்டாக்கினதை ரட்சிக்கத்தொடங்கினர். ருத்திரன் - மூன்றுகுணமுள்ள தேயுவால் அரியால் ரட்சிப்பதைச் சம்மாரஞ்செய்யத் தொடங்கினர். மகேசுவரன் - இரண்டுகுணமுள்ள வாயுவால் மாயாம்சமான ஜீவர்களுக்கு மயக்கமுண்டாக்குவார் சதாசிவன் ஏக்குணமுள்ள ஆகாயத்தால் ஜீவர்களுக்குத் தெளிவைத்தெரிப்பார்; மாயை பஞ்சபூதாமலமான தேகேந்திரியாதிகளேதான் சுவனென்னும்-அகங்காரத்தினை வினவிக்கும் - பிரமம் - தேகாதிகளுக்கும் இவைகளேயே சுவனென்றிருக்கும் - சிதாபாசனுக்கும் விலட்சணமாய் எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியாயதிக்குக்கொண்டு சுலட்சனமாகித் திருக்குவாகிய ஆத்மாமாத்திரமாயிருக்கும், பிரமஜாக்காவஸ்தையாய் ஜீவனாகளுனித போகபோக்கியங்களி லகியச்செய்யச் செய்வார் விஷ்ணு கொப்புலவஸ்தையாய் ஜீவலுக்கனேகவித லீலையைக்காட்டுவார். ருத்திரன் சுழற்றிய வஸ்தையாய் எல்லாவற்றையுஞ் சுனியமாக்கி ஜீவனத்தனியாக்குவார். மயேசன - ஜீவனுக்குத் தூரியாவஸ்தைக்கினையான ஓர் மயக்கமுண்டாக்குவார். சதாசிவன் ஜீவனுக்குத் தூரியாதிதவஸ்தைக்கினையான ஞானக்கமுண்டாக்குவார். மாயை-சுதந்தைமறைத்துச் சுதந்தருண்டமாய்ப் பிரிக்கச்செய்யும் - பிரமம் - சுயம் புவாய்-அநிவாலக்தமாயிருக்கும் பரப்பிரமமான இதத்தின்மானத்தை - மாயாவிசேஷத்தா லறியாசகென்னக்கத்தையே சுகமாகவிரிக்கு அளவற்ற ஆசைக்குள்ளாகி-இச்சாரொருபமாய்-அனக்த தேகங்களெடுத்து ஜனனமரணமென்னும் வாரிதியிலமிழ்த்து - கரையேற்றற்கோர் தோணியாகுமல் துக்கத்தையே யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும் பஞ்சதன் மாத்திரைகள்-பஞ்சபூதங்கள் - இவைகளாலுண்டான அண்டபிண்ட பிரண்டங்களும் - மாயையினுடைய லீலையன்றியவேறில்லை விவேகத்தா லறிஞர்கள் விசாரிக்கில் - ஜீவசப்தமேல்லை-எங்ஙனமெனின்-தேகாதிகளைப்பஞ்ச பூதாமகமென்று நியதிசெய்து பார்க்கையில் - காணனுஞ் ஜீவசப்தம்சூன்யமாகும் - தேகாதிகளை காணென்றகங்காரித்திருக்கும் பிரமையே ஜீவனன்றிவேறில்லை, சாட்சியாயிய ஆத்மாவே பிரமமாகும். இந்த கூடஸ்தபிரமமே சுயப்பிரகாசமாய் - ஜாக்ரசொப்ன சுழுப்திநியினுள்ள வஸ்துபோகங்களையும் காணுபேதமின்றிருக்கினையும் சூரியதேரும்-ஜீவனுக்குள்ள மயக்கத்தினிலையும்-லீலட்சணமாயிருந் தபிக்குக்கொண்டு அவைகள் காரணபேதப்பட்டாலும் தானபேதமாய் அவைகள் சத்தாலனும் தாளியாச் சத்தாய் அவைக ளஞ்ஞான மயமாகுமும் - தான் ஞானமயமாய், அவைகள் அக்கமயமாகுமா - தானுனக்தமயமாய் நிர்மலமாய்-நிர்விகாரமாய்-நிருபமாய் எகப்பிரகாசமாய் - பெருவெளியாய் - அகண்ட பரிபூரணமாய் வினங்கியிருக்கும்-மாயையோ ஓர் காலத்தில் விசித்திரரூபவ்களாய் - அனேக சட்டுக்கமாயிருக்கும் - இந்த மாயையை காடினேர்களுக்கு - விசித்திரமான சித்திகள் பிறந்தாலும்-காணற்ற பிரமஜ்ஞானமில்லாமைபால் - அகங்காரம் வீர்த்தியடைந்து இறுதியில் துக்கமே பலிதமாகும் - பிரமத்தை காடினேர்களுக்குக் தெளிவாகவேதம் பலவிதமாவதன்றி - அகண்டானந்தமுண்டாகி - இவ்விதமில் லையவ்யம் வேடைக்கும் பிரமாண்மான பஞ்சகர்த்தாக்களில் யாரைப் பரிதெய்வமென கம்பித் தியான தோத்திரங்கள் செய்தாலும் அந்தப் பரப்பிரம்மத்தையே தியான தோத்திரஞ் செய்தாகும் அதனுலேயே அனேகர் -எக்கதேவதையை இஷ்டதெய்வமெனத் தொழுதார்களோ அதையே தேகவியோகபரியக்தம் நம்பி - அத்தேவதையினருளால் மோட்சமடைந்தார்கள் ரூபமுள்ள தேவதைகளைத்தள்ளி - நிருபமான பரப்பிரமத்தைத் தியானித்தல் வெகுசுலபமாயிருக்கும் ரூபத்திலேயேநிலைக்குமனம் நிருபத்தில் நிற்ப தருமையாதலால் சுலபமாய் முத்தியைகாடுவழி ரூபமென அனேகர் அங்கீகரித்தார்கள்.

இதினிருந்து தேர்ந்து-நிருபமானபரப்பிரம்மத்தை காடினேர்களேப்போல-எல்லோரும் ரூபத்தைவிட்டு-நிருபத்தைத்தியானஞ்செய்வதால் நிஷ்பிரயோசனமே பலிதமாகும். உறுதியான மனதாற்றியானிப்பதற்கோர் தடையுமில்லை-தடைசொல்வாருமில்லை - பரப்பிரமமே நிருஷ்டியாதினிருதியென்கிறியற்றுள்ளதென்றால் சிர்சலன வஸ்துவென்றுரைத்தல்கூடாது, வினத்தமாத்திரத்தில் சகலமுமுண்டாகிற்றென்றால் வினைப்பிருக்கால் மறப்புமிருக்கும், இவ்விரண்டுமிருந்தால் விசாரமுமிருக்கும், ரூபமுமிருக்கும், விசாரமுற் ரூபமுமில்லாப்பரப்பொருளுக்கு-வினைப்புண்டென்பதே எல்லாச்சங்கைகளுக்கு மிடமாயிருக்கின்ற தாதலால்- நிருமூர்த்திகளாலேயே நிருஷ்டி திதிலயங்கள் கடவென்றது-ஆகலாலிவர்களையு முக்கியமாத் தொழல்வேண்டும் நிர்குண சுத்தியோடும் நிருமூர்த்திகளையாவது - பரப்பிரம்மத்தை யாவது-பற்றிப்பவனே-பரமபக்தனெனல் மனைக்கத்தகும் இத்தச் சித்தாபக்தியோடி சர்ப்பத்தைப்போல் சுவாசத்தையுண்டி ரீண்ட ஆயுளைப்படைத்த அனேகசித்திகளால்பூர்த்தியடைந்து-கிர்வியாகுலத்தடனிருப்பவன் மாட்சிமையாக சிக்தனென்றுரைக்கலாம் பகவத்பக்தியும்-யோகப்பயிற்சியும் செய்தபலத்தால் சித்திப்பதென்னவெனில் - ஜீவன் முத்திதன்மையாம் ஜீவன்முத்தியெனல் - தேகாதிகளை நியதிசெய்த தன்மையறிந்து - பிரம்மஞ்சுடாசாதனத்தினால் விலக்கியலடக்கி - தன்னைமற்ற-பரப்பிரம்மத்துக்குளேக்யமாய் - ஆனந்தலாபியிம்முழுதி தானின்னென்ன துணராமல் ஆருடச்ஞானிபாதேயம் சேவலம் மெனடியாகப் பசுவைப்போல விருப்பவனிலும் மூர்த்தித்தியானஞ் செய்பவனதிம்-அவனிலும்-பரம்

பிரம்மச்சாரத்தைக்கு றறிபவனதிகம் அவனிலும்-அ
ப்பாலும்பொருளா யிருப்பவனதிகம் அவனிலும்-அகண்
டானந்தத்தாற் - றன்னே பினனெனன் றறியாமல்-சா
ஸ்திரார்த்தத யடைந்திருப்பவனதிகர், அவனிலும்
தாபிதிருஷ்டியமேவித் தச்சுதேசாதிகளிறக்கு பே
ய்பிடித்தவனபோலவும் சேதிருப்பதுபோலவு மிருக்கு
ம்-சகலஞானினோதை கேடிக் கண்பிடித்து - ஆன்மப
ரிஜனாட்டிக்-குபதேவல்செய்பவ ரதிகமாகும் ஓ இ
ராஜனே - இப்போர்க்கொத்த மேலான லாபத்தைவிடித்
தத் - தன்பத்தையபித்து - அரிதான ஆபூனிக்கெடித்
தல் - கம்மென்னும் பெருமூட்டைகளை பெடித்தல
பசனைப்போலிருக்கும் மாவிடார்கள் - கானைமன்னர்
தபித்தார் என்னசெய்வார்களோபாவனைவையார்களோ
யானறிவேன் ஓ-வேந்தனே - எத்தனைகாளிருந்தாலு
மொருகாளிலழிந்துபோகும் இத்தேகத்தைப் போய்
யெனத்திர்மானித்து மெய்வாழ்வுக்குடன்படாமலை
யினை யின்காலம்போக்கலாமோ மண்ணினும் செய்த
பாண்டம் உடைத்தும் மண்ணே இருக்கும் மண்ணே
யானதுபோலப் பாமபத்திலும் ஜீவன்முக்தியு மடையா
தலர்களி னுக்கை இருக்கும் பிரபஞ்சமே மரித்தும் பிரே
தமேயல்லவோ ஆ-ஆ-மத்தமதியோர்க் கெத்தவிதம் யு
தைத்தாலும் - அத்தகன்ருரியனேக்காணுமல் - ஒன்றர்
தோணுமல் அத்தகாரமே நிறைந்திருப்பதாகக் காண்ப
தைப்போலப்-பத்தத்துக்குளகப்பட்டி - வெகுதொந்த
வாக்குட்பட்டிருக்கிறார்களே மதமேபதவாதிகள்-வாது
களாடி வேதைக்குட்பட்டுத் தாங்கற்ற கல்வியாலோர்
பயனடையாமல்-சம்மதத்துக்குட்படாமல் உங்கள் வே
தம் பொய்யென்றும் - எங்கள்வேதம் மெய்யென்றும்
உங்கள்தெய்வம் அசத்தியமென்றும் - எங்கள்தெய்வம்
சத்தியமென்றும் தூஷணவார்த்தைகள்விண்டி-மதாபி
மான மேறிதொண்டி-சம்மதத்துக் குட்படாமல்-தன்ன
யமியாமல் - தனக்குளிருக்கும் - ஆனந்தத்தையு மனு
பவிக்காமல் - உத்தமர்களோப்பழித்து - வீணுய்காளைக்
கழித்து - எமன்வருங்காலத்தில் தத்தங்களைக்காட்டிச்
சுழற்றிருப்போரையுங்காட்டிச் - சொல்லொணாதுய
ரத்தையூட்டி ரகசப்பட்டனைத்துக்கு மேட்டான மேட்
டிகளாகிறகு கன்மையோ தனக்குள்மெய்ப்பொருளைத்
தேடாமல்-தெரிவிப்பவர்பாலு மோடாமல்-பகவத்பத்
தியையு நாடாமல் பரமபாகவதர்களினையுங் கூடாமல் - வி
ணுப்பத் தர்க்கருக்கங்களால் காள்கள் கழிக்கலாகு
மோ இதனு லகமனைதையிருக்குப் போகுமோ ஸ்ரீபர
ங்கமான இவ்வங்கத்தைத் தங்கத்தைப்போ லெண்ண
லாமோ பாபகர்மங்களோப் பண்ணலாமோ ஓ-அரசனே
மநுபேதகர்க்குச் சுகர்வேதமும் - சங்கையேயாகும்
உமது முள்ள சாதுக்களுக்கு ஓர் மொழியே போதும்
முடிவு-எழுவகைத் தோற்றங்களான சராசரங்களெத்
தினையுமிருந்தாலும்-ஓர்லக்ஷில் பூமியிலடங்கிப்போ
லும் பூமியோ சூரியோசந்டலத்தாற்சுண்டாலப் பி
சண்ட வாயுவாற்றாசி - வருணபலனாலும் - ஜலமு
மாய்ப்போகும், ஜலமோ-அக்கினியால் வற்றிப்போகும்
அக்கினியோ வாயுவா லில்லாமற்போகும், வாயுவோ
ஆகாயத்திலடங்கிப்போகும் ஆகாயமோ இருள்மயமா
னமாயையி லடங்கிப்போகும் - மாயையோ சச்சமா
த்தியங்கெட்டுச் சூரியனிக்கண்டபனியைப்போலவும்
சுழற்காற்றிலகப்பட்ட இலைம் பஞ்சுபோலவும் அ
னியில் வீழ்ந்த சருகைப்போலவும் - சத்சருஷ்யமாய்ப்
பிரமத்திலில்லாமற் போகுமானால் - சுகதாக்கையை ஓர்
பொருளா மதித்தசமடைந்திருக்கலாமோ ஓ-பூபதி-மா
யை யில்லாதமாயொடுங்கியும் - பரப்பிரமம் பதி-ஆதிரத்
தியர்த்த ரகிதமாய் - காமகுபலோபரகிதமாய் - அகண்
டானந்தமயமாய் - சித்தசத்த புத்தமுத்தமாய்-நிஷ்கள
புஷ்கள நிராமபமாய் - நிர்தேத நிர்பேத - நிராவர
ணமாய் - என்றமுள்ளபடியேயிருக்கும், ஆகலால் தனக்
குளிப்போது மற்கலட்சணத்தாற்காடிருக்குப்பரமாத்மா
வைச் - சத்குருவாலறிந்த - கூடஸ்தபிரமத்தையே-சு
காதிக நிராதிக சுவததபேதரகிதமென்றும்-அகண்ட
பரிபூரணஸ்வரூபியென்றும் - சத்யஞானானந்தஸ்வரூ
பென்றும்-தேவரும் மற்றையோரும்-பேறுமாம் ஆதி
தெய்வமென்றும்-முத்தரும் பத்தரும் சித்தரும் வணங்
கும் பரம்பொருளென்றும் - சித்தாந்த சின்மய சுய
ம்பிரகாச தேஜோமயமென்றும் - நிஷ்பபஞ்சாத்வை
போதமென்றும்-இந்தமுடைத்தவர்களுக்கே ஞானமா
ரனதுக்கமாம்பரைபொழிபுமென்றும் - சகலபாபங்க
ள்கள் விமோசனமாகுமென்றும் - மோக வேதனைகில்லை
யென்றும் - மோட்சானந்தங்கிடைக்குமென்றும்-சொ
ல்லப்படும், இதில் சந்தேகமேயில்லை-சந்தேகமுள்ளோர்
க்கனவற்றதொல்லை ஓ-இராஜனே-இச்சபாசமஞ்ஞானம்
லேலிலடைவதற்குச் சத்குருநிருபையும் - இவ்விதவ
தையின்வரப்பிரசாதமும் அவசியம்வேண்டி இன்றேல்
கிஷ்டியோசனையாய் நிறையும் துதலால் - இன்றுடன்
தெய்வபக்தியும் சத்குருசேத்தையும் சாதுக்கள்சகவா
யும் செய்து சுகமுற்றிருப்பசயகவென்றறைத்து - அப்
பாதஷாவிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு-மதுரா பி
க்ஷாவனம் முதலான புண்ணியதேத்திரங்களில் சஞ்
சரித்து தனக்குமேலிட்டாம் நன்மைகளற்ற சகாஞ்ரா
னத்தாற் பூர்த்திபடைந்து ஆருடஞ்ஞானிபாய்ச் சிறப்
புற்றிருந்தார். அப்பாதஷாவோ அன்றுடன் பகவத்
பக்தியில் விசேஷித்துப் பிரேமஞ்ஞான கிஷ்டையையும்

சாதித்துக்கொண் டானந்தமாயிருந்தார். கேட்டீர்க
ளோ தீக்காகளே-இன்னும் துளசிதாஸரால் அனேக
விசித்திரங்கள் கடத்தண்டி அவையனைத்தும் பக்தவி
ஜயத்தின் மத்தியி லங்கேவரும் கேட்டுச் சச்சோஷம
டையலாமென் றுரைத்துப் பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

இத்தத்துளசிதாலருடைய சரித்திரத்தை அனுபு
டன் பராயணஞ்செய்தவர்களுக்கும் - சிரவணஞ்செய்
பவர்களுக்கும்-பகவத் பக்தியும் - விஷ்காமியமும்-பிர
மக்ஞானமும் - அகண்டானந்தமும் - அஷ்டசிகவரிய
மும் - தீர்க்காயுசும் - சோவற்றவாழ்வும் - சத்தியமா
கச்சித்திக்கும் - ஓ - சித்தர்களே - ஞானஉத்தம ஆ
தாரமான சாமதேவர் சரித்திரத்தைச் சொல்லுவேன்
அது வெகு உசிதமாயிருக்கும் - இனி உங்களுடைய
ஸ்தானத்துக் கெழுந்தருளி ஞான அதிகாரியில் வரு
ங்களென் றுகபாபித்து - சபாஜனித்தர் பிரமாணத்த
திற் பதிந்திருந்தார். உத்தவரித்தா முதலானவர்களும்
தங்கடங்க ளிருப்பிடஞ்சேர்ந்து-யோகிஷ்டலடகளிலெ
முந்தருளிக் களிகூர்ந்திருந்தார்கள்.

துளசிதாஸர் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாயிரப் பிரபந்தத் திருவாய்மொழியில்

விஷ்ணுபக்தர்வாக்கியம்.

கின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்
கதனுணோர்மையதுவதுவென்
றென்றுமொருவர்க்குணரலாகா
துவர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்றுபாம்பரமா
யாதுமின்றித்தேர்ந்தாறு
கன்றுநிதென்றறிவதாய்
கன்றுயர்ஞானங்கடந்தே
கன்றுட்ஞானக்கடற்றுபல
லல்லிக்கிரிவமெல்லாதீத்
தொன்றுய்க்கிடந்தவரும்பெரும்பா
முலப்பிலதேயுணர்த்துணர்ந்து
சொன்றுண்டினபதன்பயன்
செற்றக்கினைந்துபசையற்றால்
அன்றேயப்போதேவீடு
அதுவேவீடுவிடாமே.

விபக்தர் வாக்கியம்

அஞ்சலென்றகாலமுய்கணபணங்கணமும்
அரைக்கிசைத்தபுலியுடையுமம்புலிச்செஞ்சடையும்
கஞ்சையுண்டமணிமிடறுமுன்னுமரர்பும்
கலக்கிகழ்வெண்ணீற்றெளிவுமதிமாலுமழுவும்
கஞ்சமலச்சேவடியுங்கருணைபொழிமுகமும்
கரமேயன்றெறிக்கதிருக்கண்களொருமூன்றும்
பஞ்சடிசெற்றிடைமடக்கையொப்பினபகலுமாய்
பால்வண்ணனுளத்திருக்கப்பயமுண்டோவெமக்கே.

என்றுரைத்த பதிக்கவர் சதியுரைத்த

வாக்கியம்.

துக்கையென்னும் புழுச்சுரம்பையணைத்தினியா
ப்பொருளே, அருளொளியைப் பாசபாசத்துக் கப்புரமா
மணியை, நீங்கமற மிர்மூனக்கு மிடமற விவ்வுலகை
நிறைத்து நின்ற பெருவெளியை நினைவிலேழுந்தட
சைப், பரமெய்ஞ்ஞானச் தலைத்தவர்களைகன்மூடி
த்த, பழவடியார்க்கருளுதலும் பகத்தினைக்கற்பகத்தை
வாக்குமன விகற்பத்துக் களவுபடாவொன்றை மாசற்ற
பெருவெளியை மனவெளியிலடைப்பாம்.

ஈ - வ - துளசிதாஸர்

அத்தியாயம்

முற்றிற்று

கடவுள் துணை

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்

நான்காவது

நாமதேவர்சரித்திரம்

பகவான் துதி

விருத்தம்.

பாண்டவர்க்காத் தூதுசென்ற பத்மநாபா பரந்தாமா
நீண்டவுலக முழுதுண்ட நெடியமாலே யுனையன்பா
வேண்டிடாமலுலகியலே வேண்டுஞ் சிறியநாயேனை
ஆண்டுகொள்வா யச்சுதனே அடியேனுன்ற னடைக்கலமே

நாமதேவர் துதி

விருத்தம்.

அன்னைவயிற்றிற் பிறக்காதோ னரியைக்கணமு மறக்காதோன்
அன்னமாதுக் குண்பித்தோ னரியவருக்கத் தருவித்தோன
சொன்னஞ்செய்தற் பலதற்தோன் சுவாமிக்கன்புக்குயிர்த்தோன்
உன்னற்கரிய நாம்தேவ னுபயவடிக டமைத்தொழுவாம்.

கடவுது. நாமதேவர் உற்பத்தி அத்தியாயம்.

பிர்மாண்டத்தில் - சுவாசத்தையேற்றிக் - காலபயத்தை மாற்றித் - தேகமனவாதைகளில்லாச் சித்தர்கள் - காலியிலெழுந்து-நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்தகொண்டு - புராதனசித்தரான - நாபாஜி சித்தருடைய ஸ்தானத்தையடைந்து - அவருடைய தாட்டாமரைகட்கு வந்தனந்தந்து-ஓ-ஸ்வாமி-உத்தவாவதாரமான நாமதேவருடைய திவ்வியசரித்திரத்தைக் குறைகூர்ந்தருளுமையா வென்று வணங்க - நாபாஜி சித்தர் களிகூர்ந்து - ஓ - சித்தர்களே.

அண்டர்கள்மிழும் - தொண்டர்கள் திகழும்-இத் திருன்புகழும் - சுந்திரன்தவழும் - சுத்தமான சந்திர பாகருக்கருளான - என்டிசைபோற்றும் - விண்டுவிற் றிருக்கும் - பண்டரபுரத்திலிருப்பவர் - புண்டரம்-நெற்றியிற் தரிப்பவர் - சுப்குணத்திற் சிறத்தவர்-மெய்ப் பணிதன்னில் கிறைந்தவர்-தப்புகளெல்லாத்துறத்தவர் இப்புவியாசை யிறத்தவர் -மைப்புள் எண்ணம் மறத்தவர் - செப்பரும்பத்தியி லுறைத்தவர் - ஒப்பிலா வின் பிற்கறைந்தவர் - துப்புளகுணத்திற் குறைத்தவர்-எப் பொழுதுமரியின்பதத்தில் மறைந்தவர்-தைப்பவர்குல த்திற் பிறந்தவர்.

ஆவே - ராமராமவென்னும் வாக்குள்ள - தாம் லேட்டியென்பவர்-மனோவிகாரங்களே மாய்த்தகுரு பாயியென்னும்-மங்கையுடன் - இன்பகமாக - இல்வாழ் க்கைபிலிருந்து - செல்வாக்குகளைறைத்து - அறுதினம் ன்னகிலுங் கனவிலும் - அன்பாயின்பாய்-ஆயனே-மா யவனே - சேவலே - உபாயனே - சுகாயனே - என்ற றைபும் - கூனசோடுக்கூடிப் பஜனே பற்பலபாடிப்-ப ண்டரபுரத்திலிருக்கும் - விண்வேர்கு சாடோதுக் குப் பாமல் - கைவேத்திபக்கொண்டுபோய் - கைவேத்திபு ந்தெய்து - அஞ்ஞான மனதைக்கொய்து-வதையல் வே லெலிடாமல் - வேறுவேலையைத் தொடாமல்-எண்ணங் களுர்குத் தன்மனதைத்கொடாமல - சோபத்துக் குட் படாமல் - வீண்தொழில்செய்துகொடாமல்-கலத்தில் காள்களைக்கழித்துப் பஜனைசெய்பாதவர்களைப் பழி த்து - லோபஞ் சற்றுமில்லாமலழித்தருப் பகவானபத் திபிற் செழித்து - வாழ்கிறகாலத்தில் - தனக்கு ஆறு பதவயதாரும் - தன்மனைவிக் கைம்பதவயதாயு-பின் னோயிலாரமையாற்-தன்னி போல்வளர்த்தோமேயென்று பதியும் - துக்கம்மேலிட்டு - கக்கசத்துக்குட்ப பாலனுக்கா வழுது - பாண்ரெங்கனைத் தொழுது காடோறும் - தாம்லேட்டி - அதிகாலேயி லெழுத்து-சச் நாகாதிபோய் - ஸ்நானஞ்செய்து-சாவல்திரத் தின் - கோயிலே - றூற்றெட்டுதம் - அங்கம்பிரதட் சிணஞ்செய்து - பண்டரிநாதனைப் பணித்து-ஒ-என்னு டைவனே-நுக்மணீமனோகரனே - எனக்கோர் மைத் துன்பிறக்க வரத்தாடருளுரையா வென்று தோ த்திரஞ்செய்துக்கொண்டேவந்தார். 6

இவர் மனைவியாகிய - குணுபாயி-தன்கொழுனன் னித்திரைவிட்டெழுந்து போவதற்கு முன்பேஸ்நானஞ் செய்திருந்து - அவர் ஆலயத்திற்குவருவதற்குள் தான் லண்டரிநாதன் கோயிலுக்குப்போய ஒ-பண்டரிநாதா பாண்டவர்தூதா எனக்குந்தம் பிள்ளைகளிலையைத் தரிக்க லாகாதோ வென்றுதொழுது கண்ணீர்விட்டழுது தன் விட்டில் வந்திருப்பாள்.

இப்படி - சிலதினங்கழிய - ஒருராவிரவில் குணுபா யின் சொப்பனத்திலே - பகவான் - ஓர்கணமாப்வந்து தரிசனத்தது-ஓ-குணுபாயி-நீ பொழுதுவிடிந்தவுடனே பிள்ளையைப் பெறுவனென்றைதைத்தைறைத்தர் உட னே குணுபாயிதிடுலெழுது-தன்பதியின்பதங் களில்விழுத்து-ஓ ஸ்வாமிபாரோ - ஓர் பிராபவர்-என் கனவில்வந்து - நீருரியோத்தமனாதே-ருழந்தையைப் பெறுவாயென் றறைத்து மறைத்துபோனர்-அவர்வாக கியப்படி - நான் பிள்ளையைப்பெறுவேனு வென்றுள்.

அதுகேட்ட தாம்லேட்டி-குணுகளைத்தழுவி பெண்ணே-என்னிருகண்ணே - பத்துமாதஞ் சுமந்தெ லவோ புத்திரனைப் பெறவேண்டிய அப்படிநிருந்தா லும் - கரைத்தழுவியாப்போன நீ - எப்படிபின்னை யைப்பெறுவாய் - உனக்குந்த னயனுசையின் கீழ வேகனவாய்வந்தது - கனவிற்காண்பதெ லெய்பாயிரு க்கக்கனவிற்கண்டது மெய்பாயிருகுமா ஓர் வேளை கண்டசொப்பனம் மெய்பாயிருந்தால்-பகவானுனால் சமச்சிதங்கிருந்தாவது குழந்தையாகப்படுமென் றிக்கி விடாதே யினிக் குழவியைப் பெறுவதற்கிச்சையாகி ருப்பது லக்ஷைக்கிடமல்லவோ வென.

அதற்குக் குணுபாயி - காணமலடைந்து மறுத்துப் பேசுவதற்கிலடந்து - தாம்டோறும்போவதுபோல் ஆல யத்திற்குச்சென்று - பகவான்முன்னின்று-ஓ-பாண்டுர ங்கா ஸ்ரீஹரா என்கனவில்வந்த - அத்தனர் நீரோ-மற நியாரோ - யாமாயிருந்தபோதைக்கும்-எனகுற்ற மின் னோகலியை - இதனைத்தீர்த்தருளவேண்டுமென்று-மி கவுருகித்துப் பகவான்திருத்தாட்களை மனதிற் பதித் து மைத்தருசை திருமென்முகித்துச் சந்தோஷமடி ட்டார் குதித்து வீட்டில்வந்திருந்தாள் தாம்லேட்டி யென்பவர் - அதிகாலேயில் காடோறும் போவதுபோல் ஸ்நானஞ்செய்யச் - சந்திரபாகாநதியை நோக்கிப்போ கையில் பகவானுர் விருத்தப்பிராமணரா யவரருகிற் சென்று ஐயாதாம்லேட்டியாரே உமக்கினறைபதினம் மைத்தன்பிறந்தானுவென்று கேட்டார். அது கேட்ட தாம்லேட்டி முகத்துக் நிகைத்து ஓ ஒமைமாலேயி நம்முடன் இரத்திரி பேசியமொழிகளே இவர்கேட்டி ருந்தபோற் றோன்றுகின்றது காரும் நம்மனைவியும் விருத்தப்பியமேலிட்டும் குழந்தையாசையாற் குணு

ப்பேனேமே - இவருக்குத்தரஞ்சொல்லக் கூடினேமேயெனறு யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அப்போது மாதாமனதபோன் தாம்லேட்டியின் காததைப்பிடித்துக்கொண்டு முறுபா அரிபக்தரே சான் சொன்ன வார்தையமக்குக் கேட்கவில்லியோ உமது காதுசெவிடோ இப்படிக் காதுசெவிடாள சரைத்தின்ற வனுக்கும் - பின்னேயாரை கொள்ளையாயிருக்கினறதை கேட்டீர்களோ நனக்களேயென்று பலருகதேட்கப பலதர முரக்கக் கூவிச் சொல்லதொடங்கினர் அ ஞல் தாமலேட்டி கோபித்துக் கையைத்திமிறிப் பிடி திகொண்டி தர்தணரைநோக்கி ஏனையாபரியாசஞ்செ ய்கின்றீர் தன்னாத பிறனுடிய வெனக்குப் பிள்ளையே ணைமிருக்குமா உமது வேகையைப் பார்த்துக்கொண்டு போகாமல் பிரயோசனமில்லா மொழிகளைப் பேசுகின் றீர் விணுபேசுகின்றீர் சுமைக்குத் தனதகாரியமென.

விப்பிரர் - ஓ - ஐயா பகவத்பக்தரே பிறரதியாக் குபதரே - உண்மையா விப்போதுதான் மகனையிழ் ரன் சான்பார்தேனதேன் - உன்னவதச்சொன்னவ வென்னதிவன-என்னென்று விழுவானென்பதைபோ ல - நிசயத்தைச்சொன்னல் குறித்தெய்கொள்ளுகிறீர் னுஷனவர்த்தைகள் கிஞ்ஞதிறீர் எனவாக்கியதைப் பரிசோதிக்கச் சித்திரம் விட்டிருவாரும்-புத்திசாலிப் பழமும் - பத்திமாய்க்காரும் எனகு கட்சினைதாரும் னைத மிதனுவர் மையைப்பிடித்திழுக்கத் தொடங் கினர்.

தாம்லேட்டி முனிவுடன் நீபாசையா வெருகோ மக என்னோமதிதது வருத்துகின்றீர் - பொய்மொழிபு கன்றீர் - பருவசாலங்கடக்த விருத்தைகர்ப்ப மெப்படி யுறுவாள் சுதனெபெப்படிபெறுவாள் மூத்தோள் - கும ரஞ்சிபெற்றதை யாராவ திவ்வுலகில் பார்த்தனுண்டா ஞ கேள்விப்பட்டதுண்டா ஒருநாளுமிருகமில் லாதபடி ஏனனஞ்செய்பலாமா மோடனம்பண்ண லாம்னென,

மாயாமதைபோன்-ஓ-ஓ-என்னே நீர் சர்டோதும் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும்-கண்களைச்சேர்த்துக்கொண் டிருந்தும்-இன்றைக்குத்தான் தூதனமையறிந்தவர்போ ல் நீயாரென்று கேட்கின்றீர் நெடுநாள் நினைதத்தை மீட்டுகின்றீர்-ஓ-ஓ-காதுசெவிடானலுங் கண்ணுக்குரு டோ - அல்லது முருடோ - இப்படி கண்கெட்ட குரு டனுக்கும் காசையாசையிருக்கலாமா சுதன் வாஞ்சை யைப் பெருக்கலாமாவென்றுசொக்கத் தாம்லேட்டி. அ த்தனரையும்நோக்கிச் சாத்தனதைகீ-ஏகியராதரு டன்றி நடன்-முருடன்-சுரடன் - என் நேசகிறீர்-பேசா தெல்லாம பேசுகிறீர் - அப்படி என்பெண்சாதி பிள்ளை யைப்பெற்றதும் நீரப்படிப்பேசக்கூடுமோ பெரியோசக் கூடுமோ வெருகோசமாக விசடவார்த்தைகள் கடபடவென் று சொல்லிக்கொண்டி - குடுகுடு திதிதிவென் றங் குமிக்குமா யுலாவிக்கொண்டு - பலர்முன் என்னோத்தண் டுறிதீர் ஏமாற்றுகிறீர் நிச்சகம்பேசிப் பிட்டையெடி தது்ணும் நுச்சருனத்தைச்சட்டமல் லச்மைசெய் வதவிட்டி - இட்சணமே யும்மிடஞ்சேருமெனறு கடி கதேதினைத்தனர்.

வேதநாயினெயன்றுசேஷக்கொண்டபோல தாம்லேட்டியின் மார்புடன் தனமார்பத்தைச்சே ர்த்துக் - குடமையைப்பிடித்தித்து - மீசையைமுடி கோபத்தைப்பெருக்கி - அடா கதைனிலுள்ள ரதிர ங்களேக்-காலியிருந்துமாலேபரியத்தம் தைக்குங்கட பர அறிவில்லாமடையா - நான் சுபத்தைச்சொல்லவ ல்லி விபத்தென்று கினைத்து - மென்மேலுங்கினைத்த சாத்தமே லேகாக்தமென்று வாதித்ததுபோல் - பிராம ணோமதேவதா வென்று விசுவாசித்ததுபோல்ப் பூதிப் பதைவிட்டி - வாயில்வந்தபடி-தூஷிக்கிறாயா அந்தண ரை புகழும் - சந்திரன்தவறும் இந்தச் சந்திரபாகதியரிய உனக்கு மைத்தனுசை எந்தசோமுமில்லையா பாசபந்த னே சொல்லடாவென்று தாம்லேட்டியின் கன்னத்தி லறைந்து - மிகவுமிறைந்து பேசத்தொடங்கினர்.

தாம்லேட்டி - இதென்னகர்மம் - தர்ம சங்கடமா திருக்கின்றது - பிரமிக்கும்படி கமது மர்மமெல்லம் காதுபோதிய மேறுமேறும் பேசுகின்றனன் ஒண்டியா யிருந்தால்-கண்டகோரியால் கண்டங்கண்டமாகத்-துண் டத்துண்டமாகக் - கண்டித்துவிடுவேன் - சூரியோதய மாய் வெருகோமாய்விட்டது - பகவானுக்கு வைலேக் கியஞ்செய்யத் தடங்கலாய்விட்டது - கன்மைனின்மை யுங்கெட்டது-இப்பிராமனராகாத நிய மிகவுங்கெட்டது என்று-கோபத்துதித்தது மிகவுங்கொதித்துப்-பற்களேகற தினைக்கடித்து - அதரத்தைமடித்து - உதிரம்புறப்ப டக்கடித்து - மிகவுங்குடித்து-னனமொழிகளேப் படித்து மாக்கினேனை ஒடித்து - வேர்க்கி வோடிவாங்கப்போ னர். கபடகாடகமாடும் ஐயன் ஒ-ஜனங்களே-எனக்கு ரிய இனங்களே - இந்தனிருத்தன் மிகவும் பருத்த மரத் தின் கினேயைமுறித்து - கான்வருத்தமுறு அடித்தான பார்த்தீர்களா பாரத்தீர்களா வெனக் கூக்குரலிட்டுக் கோபமேலிட்டுத் தாம்லேட்டியைக் கீழேதள்ளி - ஏக வ்ளரற் கள்ளி - மேனமேலுங் குத்தத்தொடங்கினர்

தாம்லேட்டி - ஏகிகோபதிப்பதை - மீசைகள் படபடென்று துடிக்கக் - கண்களில் நெருப்புப்பொறி கள்பறக்க - மகாவுக்ரங்கொண்டி - வேதியர் - முகத்தி லும் - மார்பகத்திலும்-கைமுஷடியிற்குத்தி அங்கிருந் தப்பிரமணரைக் கீழேதள்ளி வெற்றியடையவேண்டு மென்கிற எண்ணத்தால் - தன்பலங்கொண்டமட்டும் போர்செய்துபுரட்டபார்த்தும் - தன்னுலாகாமல் பற் களாற்கடித்து-கங்களாற்கீறி-தட்டுகெட்டுத்தமோறி மிகவும் வேரறி மெதுவாகத் தப்பித்துக்கொண்டு தூ ரின்றிக்கமா வோடத்தொடங்கினர்.

நாயாவிலாசன் தாம்லேட்டியை விடாமற்றொடர் டிக்-கழுத்தைப்பிடித்து கெட்டிக்கொண்டே தலை நுட்டிக்கொண்டே ஆத்திர குப்புறவிழும்படியதட் டிகொண்டே - வாயில்வந்தபடி திட்டிக்கொண்டே தூரமாகச் சென்று - அந்தணனுச்சுப் புலப்படாமல் கின்று அதிரிக்கிரமாய் ஸ்நானஞ்செய்யத் தொடங்கி னர்.

அப்போது - பகவான் - தாம்லேட்டி யடைந்த வேஷ்டனையைத்தரிக்கவும்-மைக்கன் வாஞ்சையைப்பேர் க்கவும் உத்தவராகினேத்தார், உடனே உத்தவர்-பரம பதத்தைவிட்டுப் - பகவான் பக்கலடைந்து - பற்பலவி தங்களாகத் துதித்து-என்னேயளப்பித்த காரணமே தோ நிருவாய்மலர்ந்தருளுப் ஸ்வாமியென்று வணங்கி கின்றார்,

பகவான் - உத்தவரைநோக்கி - ஓ - உத்தவனே இதோ கமக்குமேரே - அதோ ஸ்நானஞ்செய்யும் - உத் மர் - தன் வீட்டுக்குப்போவதற்குள்-அவருடைய கனி யின் கற்பத்திறதங்கி - நிஷிகின்டதைப்போல இவ் வுலகிலுள்ளோ ரியாவரும் - ஆச்சரியப்படும்படியாய்ப் பிறத்து - மாந்தர்களுக் கென்பத்திப் பிரதாபத்தையிரி ச்சரைப்பாயாகவென்று நிருவாய் மலர்த்தருளினர்.

அவ் வாக்கியத்தைக்கேட்ட உத்தவர் நிலத்திட்டு ஓ-என்னுடலனே உனது பரிபூரண கடாட்சம்பெற்ற அடியேனே - ரசுகத்தையடையச் செய்பலாமோ உத ராக்கினி - காமாக்கினி - கோபாக்கினியென்னும் நி யாக்கினியும் - புலக்தெரிக்க - மலம்-ஜலம்"- வழர்ப்பு முதலானவைகளுஞ் சேர்க்து பழுக்கள் தெளிக்து-தர் க்கத்தான - கரேணிதம் - வழர்க்து மசகைக்கொழு வாற்றழைந்த - இருக்கும்-கர்ப்பக்குழியைபன்றி-வே றுகாகமொள்ளுனதோ ஜன்மமில்லா மனிருப்பதன்றி வேறுமோட்சமொன்றுனதோகருப்பைக்குள் கட்டுப்ப ட்டுப்பெருமூச்செறிவதும் நெருக்கழியில் தலைகீழாய் த்தள்ளடிக்கொண்டுவருவதும்-பிரசுவாபுவேளதசெ ய்ய அயர்ந்தழுவதும் - மாயையென்னும் கீழ்ழ்ழ்ழ்ழ் பிருப்பதும் - சொல்லக்கூடாத அற்பமல்லவோ - ஆனா பமே ரசுகமல்லவோ தேவரிருக்கு மடியேன் வெறித் துச்சொல்லவோ எமதனடனேயும்-ரசுகத்துழிபும்-சர்ப் பத்தினிருப்பதேயன்றிவேறேதெவெல்லிடத்திலாவது-எம தன்டனையும் - ரசுகத்துழியிருக்கின்றதோ ஓ-என்னெ ய்யமே மோட்சமடைந்த நான் - ரசுகத்தையடைந்த நாட்பையலாருமோ அடியேன்-ரசுகடைய மதம்தான் தேவரீர் கிருபையென்றிருக்தேனே இப்படி - அதிலை யம் பிக்கையேமிருந்த என்னேப் பாழ்ரசுகத் தள்ளல மோ அடியேன்துன்பங்கொள்ளலாமோ ரசுகலோபமே

ன்பது - இவ்வுலோகமன்றி-கேவுண்டோவென்றரைத்தருளும்.

உத்தவரைப் பகவான் கருணையுடன்பார்த்து மார்புடன்சேர்த்து-ஓ-எனதன்பனே - உன்னைப்போன்றவர்களாலேயே - என்னுடைய திருநாமத்தின் மகிமை இவ்வுலகில் விளங்குமன்றி - மற்றவர்களைத் தலைகாதலால் பிக்ஷிங் குழந்தையாகித் தாம்லேட்டிசரிரிடஞ்சென்றுமென்றனை, உதவா-ஓ-ஸ்வாமி உமதாக்ஞைப்படியே மைத்தருப் - ஜலத்தில் மிதந்துக்கொண்டிருபோத்-தாம்லேட்டிக்குத்தனையனுகின்றேன்-ஆனால் அடியேனிப்போது எதிக்கும் ஆக்கையைவிட்டுப்-பரம பதத்தையடையும்பரியந்தம் - உமது பக்தி நெஞ்சிருக்கவேண்டும் என்னுடன்கூடித் தெயிர் காடோழுமுன்னைலேண்டும் தாரித்ரம் - அணுகாம லிருக்கவேண்டும் நான் இனிப்பிறப்பெல்ல முமது காட்சிகாக்கவேண்டும், தாழ்ச்சி கனிக்கவேண்டும் - என்கிற வரங்களைப் பெட்டுக்கொண்டார்.

பகவான்-ஓ-உத்தவா-நீ கேட்ட வாக்களெல்லாம் கொடுத்தன்றி - உனக்குத் தோழனுகவும் - பணியாளுகவு மிருக்கிறேன் - சீக்கிரக் குழந்தையுருவாப் போவென்று - திருவாய்மலர்ந்தார். உத்தவர்-மகாபாக்கியமென்று - அழகுள்ள குழவியாய் ஓர் வேண்டிப்பிறந்ந்ந்ச் சந்தோஷமாகதியில் மிதந்துக்கொண்டே-காகாவென்கிற சப்தத்துட னழுதுக்கொண்டே-தாம்லேட்டிடினருகில்வந்தார். தாம்லேட்டி குழந்தையக்கண்டதே கொப்பென்றெழுந்து வாரியெடுத்துமார்புடனணைத்துச்-செப்புதற்கரிய ஓப்பிலாமணியடிரிய என்னப்பனே இச்சலத்தில எப்படி மிதந்துவந்ய் எனக்கேதுன்னிடசேவைதந்தாய் - என் தாயைகளை எடுத்துக்கொண்டு - தன்வீட்டைநோக்கி வோடத்தொடங்கினர், அப்போது - பகவான் தாம்லேட்டியின் பின்தொடர்ந்தோடி - ஆடாதிருடா - அடா குருடா குழந்தையுருவெடுடா - நீ யிதுபரியந்த மென்னுடன்செய்தகீர்வாதடாவாதடா-என்பத்தி மிகவுருகுருடா குருடா - குழந்தையையெங்கேகொண்டுபோகிறாயோ தடா ஓதடா - அப்பா இவ்வளவு துரிதமாபோதற்குனக்கெங்கிருந்து வந்தபலம - இக்குழவிக்காகத்தானே வெகுகாளாக்கோயிலே வந்தாய்வலம் - இச்சதனுனக்கென்னடா வரும் கலம் - இம்மகலையாற்றுனே ஈடேறுமுன்குலம - மகபதேமில்லாமையாற்றுனே யடைந்திருக்காய் சல்சலம் என் துரைதுக்கொண்டே காறைப்போல் - அதிவேகமாபோடும் - தாம்லேட்டியின் முன்னேடிமறித்த - ஆடாதைபற்காரா - இச்சதன் யார்பெற்றபாலன் - எவர்பெற்றிலன் - என்னதிருவிளையாடல் செய்யவந்தகோலன் - எப்போர்க்கினத்தவர்க்குங்கூலன் குழந்தவடிவைத்காரும் பார்ப்போமென்று - பலவத்தமாகப்பிடிக்கத்தொடங்கினர்.

பகவானுடைய மாயைபா லகுமுகியின்மேலதிக ஆலல்கொண்டு தாம்லேட்டிக்குந்-தாபமும்கோபமும் சோபமும் - லோபமும்மேலிடவே ஆப்போமனேத்தை நுடன் வதாடப் பின்னிட்டு ஓடினாம் நீர் மேலானவ ருலம் - ஆதலாற்செய்கிறேன்சரணம்-ஓடி வருவதால் கோகுமாதுசரணம் - இப்போதென்னோடமுகாத்தருணம் - மறித்தாலுமக்குவருந்மரணம் - நீசெனக்கோர் தினாணம்-சார்தமாய்வந்ததாற் தருவேனனேகபாபரணம் ஆதலாலென்னைத் தடைசெய்பாதீர்செய்பாதீர்-வாகில வந்தபடி வையாதீர்வையாதீர் - என்றுரைத்துக்கொண்டே குழந்தையைச் கொடுக்காமல் - அங்கு மிங்குமாபோடத்தொடங்கினர்.

மாயாப்பிரமணர் - தாம்லேட்டியின் மடியைப்பிடித்திழுத்துக்கொண்டு - அசையாமல்நீமுந்தி-மிகவும்வருந்தி ஆடாதம்லேட்டி குழந்தையேதுகொல்லு - ஓடாமற் சற்றில்லு-ஏன்செய்கிறும்மல்லு நீயெனக்கோர்புல்லு தாக்க வருவராடடிச்சொல்லு - தறதறென்னோகடிக்கின்றும்பல்லு கோபத்தாலென்னைக் கொல்லுமுங்கொல்லு-இதற்ப்பையே உன்னைக்கிகால்லும்வில்லு உன்னைப்புடைக்க என்காலுமுந்தியே பெரியகல்லு - உன்பலமுதச் சிதமும் பதர்கென்று இப்பாலனுக்காகவா ராடோடு மல்லும்பகலும் - பண்டிரிகாதனுக்கு பகவே தியஞ்செய்துகொண்டுவந்தாய்-ஆடா மோட்டுத்தின் குட்சமான மார்க்கமியாமூர்க்காவே - அவிவி வாப்போ - உனக்கும வரவேனென்று கன்முனேகசு நீ காகாவெனக் கூக்குரலிட்டழுத் தாம்லேட்டி பலசாக் தொழ - அவர்மீதிருக்கும் பேன்பால் மார்புடன் சார் பைச்சேர்த்துப் - பலதிக்குகளி லீர்த்து - அங்கம்வர்த்தத் - தாம்லேட்டி தோர்கதப்போகும்படியாயு மனங்கொதித்து வேகுப்படியாயும்-பகவானுக்குமுதலிட்டு கோகுபடியாயும - இன்னுனென மாகுபடியாயும்-குறிமியைப்பிடித்துப் - பலசாமிழத்து-முழுதுமை களாவிடித்து - வீட்டுக்குப்போகாமற் தடுத்தார்-விடாச்சலத்தை யெத்தார். அதனுல் தாம்லேட்டிக்குக்-கோபமுமிகவும்ஓங்கி - பெருமூச்சுகள்வாங்கிச் - சண்டைசெய்யப் பின்தாங்கி-என்ன செய்யலாமென்றேங்கிக்-கைகாலுகளை அடிக்கடியுதைத் - அங்கமெல்லாம்பதறி-வாய்

தமொதக்கதறி - அத்தனர்முகத்தி லெச்சிலிரதவிழும்படியாப்பேசி - மிகவுமேகி - அடாலச்சைகெட்டப்பிச்சைபெடுத்துழலும் பேயனே - தர்மொழிதன் பேகும் வாயனே-கலியாணப்பந்தலில் காடியைவிட்டோட்டினதுபோலவும் - யானிழுப்பார்க்கத் தலைகீகலக் கினதுபோலவும் - எனக்கிம்மையுதவாய் - வாதாடி கொத்தாய் - என்ன ஞானத்தைப் பிடிவும் சுத்தோஷமாய்விட்டுக்குவாரும் என்னவேண்டுமோ கோரும்-கோரினதனிப்பேன் பாரும் கொடுக்காவிட்டால் செய்வீர்தாருமாரும் வழக்காடியதுபோறும்-சற்றே பிருபகூறும் என்றதமொழிகளால் பூரிக்கும்போது - மாயாப்பிரமாணன்-அடாபோடா குடிகேடா முழுமூடா வனவேடா எனக்குத் தேவையான திருமுகத்தையே வாக்குக்கோடித்தபடியா விக்குழவியை யிழந்தையேயென்று கதகதக்கொதிக்கும்படி வம்புக்குநின்று - மெய்யன் வீதிட்டழுத் தாம்லேட்டியைத் தேற்றுதன்னிர் பரபரவென்ன பலபக்கங்களி லிழுத்துத் தொடங்கினர்,

நாம்லேட்டி-தனையனுக்குக் காயம்படாமல் மார்பில் சேர்த்துக்கொண்டு - இதுவென்ன கோரமென்று விண்டு - சோகம்மிகுந்து - மிகவும்கோத்து-தனதிட்டதெய்வமாகியபண்டரிநாதனேயினைத்து கண்ணீரால்நினைத்து - ஓ பண்டரிநாதா அண்டர்கள்நாதா தொண்டருள்நாதா - புண்டரிகபாதா - பாண்டவர்தூதா ருக்மணீபதேசா - லீலாவிநோதா வேதாந்தா ஓ-மதுசூதா-காளமதிடம் குசேலனிடம்போல் பார்த்தபோதும்-விபீஷணனிடம்போல் சிரஞ்சீவித்தன்மையும் - அனுசாளைப்போல் பிரம்பட்டமுகு திருவடிப்போ லழியாப்பதமும் அர்ச்சுனனிடம்போல் படைத்துணையும் - பிரகலாதனிடம்போல்வேசரட்சனையும்புக்குமாக்ஞைப்போலவேகர்க்குப்பத்துமதமும் அம்பரீஷனிடம்போல் பத்தவதார நிகழ்ச்சியும் நேசர்களிடம்போ லமிர்தத்தையும்-விதுரனிடம்போல் தன்னுடன் விருந்துண்ணலும் பரமவெனவிடம்போல் பிரமத்தியைக்கும் - பார்வதியைப்போல்மனபரபத்தைக்காக்கவும் - இல்லக்கிழமைபோலுமதுவட்சனத்திற் சேர்க்கவும் காதலைப்போ லுறுவெடிலத்தையும் இத்தினைப்போல் பலதாமிரார்த்தமோடு போர்செய்யவும-முகுந்தனைப்போல் மீண்ட ஆதனையும் வாணுசரனைப்போல் யுத்தஞ்செய்ச்சமாதிக்கவும உத்தவரைபோல பேரின்பத்தையும்-குறுவையைபோல் சித்தின்பத்தையும் - அனுருபமைப்போல் தவக்ரு புத்திரனுகவும் சேவடுதிபைப்போகப் பிரியக்ஞானம் போதிக்கவும் - ஞானவாசரைப்போல் கடினபணிவிடைக்காளாகவும் - தூரோபதையைப்போல் பல

வஸ்திரங்கள்தரவும் - க்ருஷ்ணர்திரௌபதிபோல் முதலிலை க் சம்ஹாரஞ்செய்யவும்-உமதிடம் காணிச்சிகளில்லையே - காருசித்திக் குழந்தையைத்தானே ஓ-எம்பெருமானே - தந்தைதின்மடியை மிச்சித் தனுகூலப்படாத தருவனுக்கழிபாப் பகவனித்தபகவானே மூவுலகைவாஞ்சித்த மாபலிக்ருமோட்சவுலகையளித்த பகவானே ஜிஷ்ணியக்தைச்சேரிய குசேலருக் கதமையாய்ப்போ கண்ணச்சொல்ல அச்சதனே - எச்சில்கொடுத்தசவிர்க்குச்சொச்சமான மோட்சங்கொடுத்த எங்கித னே பத்மநாபா - பரமேசுபா-பரந்தமா-ஸ்ரீராமா பாமேகவா ஜகதீசவா பரிபூரண சர்வசாரூ வெங்டமரு சங்கடவாரு சகஸ்ரநாமாலிமேல்பாபா ஓ பகவான் தனிஷ்ணு ஓதெய்வமேயிபரை நாஞ்செய்ததனம்போது பக்தவத்சலனுயி பகவன் தாமலேட்டிசெய்யுங் கொத்திரத்தினுல் தனக் காத்திரமட்டில் மூளந்தமேலிட்டுச்-சயனிகெட்டுச் சிதம்பரம்போ லகசவஸ்தலத்தின்றிருந்தார். அத்தருணத்தில் தாம்லேட்டி - கால்முளையோடிக்கொண்டேவழிபட்டத்திற்பமிடையும்-அதிகபரபரப்போடிக் கண்ணிடை கோத்திருதலொடங்கினர் உடனேபகவன்-கண்மணித்திறந்து - தாம்லேட்டியைக்காணுமற்பதத்தாமலேட்டிதன்னிட்டில்தாழுமும் கருவத்தில்ஓடிப்போய்மறுக்கொக்கித்து-வாயிலில்நிதந்தி லிட்டிருட் போதாமல்வருத்தி-மென்னிமாப்பிடித்தமுத்தி-குபபுறவிருப்பி-பின்னைபப்பிரிக்கிக்கொண்டி-அடாவானமோ கதவிருத்தாவுஞ்செய்தபெற்றபாலனைக் கறிவடி வேலண்டோ-தேர்த்திருடிகொண்டி வக்காய்-எனக்கினிடர்த்தாய்-பிறந்தமனேவியுங்கிழப்பிளைகளையிதே உன்னதுக்குக்குளைகிறது-செய்யவேண்டாயினவாதவன்றேரைசிப்பேசத் தொடங்கினர்.

அப்போது குருபாயிவளியில்வந்து-சகலமும்மனனரும் கேட்டநித்து-அத்தனர்மேற்-றிரியிருந்துதிகலை சூழ்வினிடமென்றறைத்து-ழ அத்தனரோடவாவினன் சொன்னத்தில்வர்துரைத்தவண்ணமாய்ருக்கைப்பட்ட மதியைபோ- யார்வாங்கிக்கொள்ருறவென விருத்தரைப்பிடித்துத்தள்ருறவென்எல் துடையாகனென்றுவிள்ருறவென்-யோபமெயிட்டுத் தள்ருவி றவன்என்று-இதுவன் றிநிமழவும் விடாமல்மிரைக்கத் தொடங்கினன்.

அதற்கு மாயாமதையோன் ஓ மிம்மினமே உடைத்திதேன் பாருன்பலி யிக்கனமே னினைத்த விருத்தைபானதின்-உனதேன் மகவாசை-வீட்டிலுட்

போ பசாசேயென்று வாயில்வந்தபடி பேசத்தொடங்கினர். அதுகேட்ட குணபாயி - அடாலச்சைகெட்டுப் பிச்சைதெத்துக் குட்சியை கிறப்பும் துச்சகுணத்தை யாகாட்டினுய் வீண்ஜம்பத்தையாரீட்டினுய்-ஐயையோ மொருழுத்தை பசியால் பதறுகிறது குளிராலுதறுகிறது உன்போராட்டத்தாற் கதறுகிறது - வாதுசெய்யமீ யெங்கிருக்குவந்தாய் - எங்களுக்கேனிடர்தந்தாய் எங் கள்சாபத்தாலேன்வெந்தாய் ஓ டோடிவந்தேன் நொந் தாய்யென்று இரைச்சலிட்டுப் பேசும்போது வழிபிற் பேர்கும் பலருங்கூடி வழக்கைத்தீர்க்கமாட்டாமல்வாடி மாயாமறையோனுடன்வந்தாடி-இவர் பேசுவதும் நம க்குத்தெரியாமோடியென்று தங்கடங்களுவலே காடி ன்னிடைத்தார்கள் அப்போது பாத்பான் குணபாயி ன் பாபங்களெல்லாம் பஸ்மமாய்ப்பரிசுத்தமாகும்பொ ருட்டு எட்டியுதைத்து தாம்மோட்டியைக் கைமுஷ்டியி ற் றைத்துத் தனது திருக்கோயிலே கோக்கி வேரடத் தொடங்கினர், சதிபதிகள் - கூட்டவே தொடர்ந்தோடி ஆலயத்தின் சன்னிதானத்தில் எங்கள்குழுத்தை வுங்கள் குழந்தையென்றுபோராடும்போது-மாயாவிலாசனுபவ ண்டாரிகாதன்-கான்முளையைக்கசக்கி முற்பிறப்பின்கில மையையும் பிரம்மஞான நிலையையும் மறக்கும்படியா ய்ப்பூமியில் தொப்பென்றுபோட்டு மாயமாய் மறைந் தார் உடனே - குணபாயி காகாவென்று - கூக்குரலிட் டழும் மகவைவாரியெடுத்து - ஸ்தன்னியத்தைக்கொ டுத்துத் தன்னை மறந்தசின்னுள் உடனே பகவா ளால் குணபாயின் கொங்கைகளில் -பால்பெ வழி ந்தது - அதனால் சதிபதிகளிருவரும் தாங்கள் பெற்ற த னேயாம்போல மோகித்து வீட்டிற்சென்று-திஷ்டிதா ன்னெனப்புகன்று - ரோட்டி ஆலக்கா டி பக்தர்க ளுக்குமேட்டி - இவனென்று பாராட்டிப் டி பக்தர்க ளிலகம் நெற்றியிற்பீட்டிப் பல ஆபரண பாஞட்டித் டி வை குலத்தை விழக்காட்டிப்பாலண் நிலைமன்னரை காட்டி - வேறுனினைவுகளிலேயோட்டி விருத்திக்கதவுகளை ப்பூட்டித் - தையற்காரனிய தாம்லேட்டி - லோபக் குணத்தைவாட்டிக்-கோபோருக்கு கிரந்த கரத்தை கீட்டிக் - கான்முளையை யருமையாகக் காப்பாற்றிப் ப ண்டாரிகாதனைப் போற்றுக் கடவுளை காதலனைத் தர்தா ரென் றெய்குத்தூற்றிக் - தன்னாமையென்பதைமாற் றிப் பத்துவாக்கங்களைக்கூப்பிட்டுப் - பட்சத்துடன்வி ருந்திட்டு - மறைபவரைக்கும்பிட்டு - மதலைக்கு நாம தேவென்று பேரிட்டு - அருமையாகவளர்த்து - அனைத் தமாய்க்களித்து - அதிதிகட்கனைத்து நிலியமளித்து அருங்கொழுகுபோற் மனிர்த்து-அகமும் பலர்க்கு-இ னபுற்றிருந்தாகன்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று சபாபதி சித் தர் பின்னுஞ் சொல்லத் தொடங்கினர்.

உபதேசி அத்தியாயம்

முற்றிற்று-

உபதேசி நாமதேவர் பகவானுக் கன்னமூட்டிய அத்தியாயம்.

வாருங்கள் விஞ்ஞதமான காதையை மஞ்ஞதமாக் கேட்கும் மஹானுபாவர்களே ஸ்நிக்தமான ஜீவர்க ளே இவ்வித அன்புடன் - சதிபதிகள் மனமொத்துத் தனயனைப் பாதுகாக்கும்காலில் நாம்தேவ் நான்காம் வயதைக்கடந்து, ஐந்தாம்வயதை யடைந்து - பிள்ளை களுடன் துள்ளி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் காலில் ஓர் நாள் - தன்மனைவியைநோக்கித் தாம்லேட்டிசொ ல்லுகின்றார் ஓ பெண்ணே இன்றையதினம் காலென் அரசனுக்கு மூருக்குப்போய் மாலைக்குமுன் வருகி றேன் - சீக்கிரம் - சகல பதார்த்தங்களையுஞ்செய்து மது மைத்தனிடங் கொடுத்தனுப்பிப்பண்டாரிகாதனுக் கு கைவேத்தியஞ்செய்து வரும்படிக்கிட்டஞ்செய்தனு ப்புவாயென் றறைத்து நாம் தேவைப்பார்த்து அப்பா ஓப்பிலாமகனே இன்னுனது அழகானகைகளால் பாண் நேங்கனுக்குப் பூமாலைகளைச்சாத்திப் - பத்மாசனபரம சொரூபா வென்றேத்தி - கைவேத்தியஞ்செய்து எங்க ளுக்குற்ற பக்தபாசங்களைக்கொய்து பத்திரமாய் மீடி வந்துசேர்ந்து-பின்பு விளையாடலாற் களிகூர்ந்து இரு பபாயாக வெள்ளுரைத்துத் - தன் தம்பிரிருக்கு ளை காலோக்கிப்பேனர்.

பின்பு குணபாயி . காடோறும்போல் பகவானுக் கனுப்பும் வஸ்துக்களனைத்தையும்-ஓர் கட்டில்வைத்து காம் தேவுக்கு மோட்டிப் - பூசூட்டிப் - பட்டவெஸ்திரம் புனைந்து இத்தோன்றப் பாலகப்பிரமண்யனேயென்று நினைந்து கைவேத்தியங்கொடித்து அப்பா மகனே அழ காணமுகனே - பண்டாரிகாதனுடைய திவ்விய சன்னிதா னத்துக்குப்போய் கைவேத்தியஞ்செய்து உன்தாதை யோதினபடி-வழியிலெங்குந் தங்காமல் பாரையுந் தீண் டாமல் பரண்டுக்கா ஸ்ரீரங்காவென்னுந் திவ்விய நிரு நாமத்தைத் நியானஞ்செய்துக்கொண்டே பண்டாரி கா தனுடைய திவ்விய சன்னிதானத்துக்குப்போய் கைவே

த்தியஞ்செய்து அதிசிக்கிரமாய் வீட்டுக்கு வாருமப்பா வென்றனுப்பினுள் நாம்தேவ் அதிசந்தோஷித்தனுய் கைவேத்தியத் தட்டையேத்திக்கொண்டு பாண்டுரங்கா ஸ்ரீரங்காவென்று பஜனைசெய்துக்கொண்டு - வீதியில்வ ந்து-அங்கு பாடிக்கொண்டிருக்கும்-பாலரைக்கண்டு ஆனந்தங்கொண்டு - அசைவற்றுநின்றார் பாலர் விளை யாடும் பக்தானது கவறினைவேத்தட்டின்மேல்விழு ந்தது - அதனால் நாம்தேவ் பந்தாடும்பாலரை முனிவு டன்நோக்கிச் சாந்தரைதீர்ந்து அடா துஷ்டப்பயல்க ளேனைகவேத்தியத்தட்டின்மேல்பந்தையெறிந்தீர்களே தெய்வபக்தி யுங்களுக்கில்லையா மூடாத்மாக்களேயென் றுவைதார். அம்மொழியைக்கேட்ட சிறுவர் - நாம்தே வைச் சூழ்ந்துக்கொண்டு அடாசாமர-சாப்பாட்டுசாம க்கதைகளையும் - பொய்தைகளையும் - தைக்கும் தையற் காரரும் - நைவேத்தியஞ்செய்யலுண்டோ - அடாபக்தி யிற்சிறந்தகொண்டா - கைவேத்தியங்கொண்டுபோகு முனக்கு விளையாட்டின்மேல் நியாபகமேன் - சொரூ பமா இவருன்றதேன் - அசுத்தமில்லாமல் பரிசுத்தத் தோடும் - ஒதுங்கிப்போயிருந்தால் பக்தேன்விழும்-என் றுரைத்து - நைவேத்தியத்தைத் தின்டிப் - பந்தெயெ டுத்துக்கொண்டார்கள் - அதனால் - நாம்தேவ் மனவி வுகொண்டு - தூஷணவார்த்தைகள் வீண்டு - நைவேத் திய மசுத்தமாகப் பக்தைப்போட்டதல்லாமல் தை காரரும் லைளத்தியஞ் செய்கிறார்களாவென்று விகட வார்த்தையுரைத்தீர்கள்-பகவானுக்கு கைவேத்தியஞ் செய்யாமலுணலும் பசுவுக்கொப்பான-உங்களோப்போ லெங்களையும் நினைத்துக்கொண்டீர்களோ வென்றறை யச், சிறார் ஒருவரைப்பார்த் தொருவர் கைகத்து நாம் தேவைப்பகைத்து - அடாசாமர உன்னைப்போன்ற பக் தர்க ளிவ்வூரிலியாருமில்லை - நீ பண்டாரிகாதனே விட் டொருநாளும் புசித்தவனல்லை - மொட்டைப்பையனு ருத்தும் - வெகு கெட்டவனு யிருக்கின்றுய் எங்கள் கைமுட்டியால் உனதலை பிளக்கத் தட்டிவிடுவோம்-ப க்களைத்தட்டிவிடுவோம் சண்டைக்குவாடாவென்று-து ண்டத்தனஞ்செய்யத்தொடங்கினர்கள்.

நாமதேவ் - கைவேத்தியத்தட்டைத் தெருத் தி ண்ணையில்வைத்து - அதிகோபதீப்தனுயெதிர்த்துபொ ரித்து - சண்டைசெய்பவன் யாரடாவென்று - பலர்கூ டதில்புகுந்து - முனிவுமிருந்து - அடித்துமிடித்தும் குத்தியும் எத்தியும் - மிதித்தும் குதித்தும் - தட்டியும் மூட்டியும் - விழுத்தும் எழுத்தும் - பன்னியும் - தோள் கினைத்தட்டியும் - கொக்கரித்தும் - யானைதிர ளிற பிவேஸித்த சிங்கக்குட்டியைப்போல் - சிறார்முதி க்தோடியுத்தஞ்செய்தார். அதுதெரிந்த குணபாயிவெ குண்டிகாமரீவிடஞ்சென்று - அடா நாமதேவ் - பக வானுக்கு கைவேத்தியஞ்செய்துவரச்சொன்னுல்-தொரு த்திண்ணையில் தட்டைவைத்துப் போர்செய்துக்கொண் டாயிருக்கின்றுய் - இனி அந்த கைவேத்தியம் பகவானு க்கீகறுமா அனேகவளாச் செய்துவந்த பிரதத்தைக் கெடுத்தாயே - எங்கள் வரக்கைத் தடுத்தாயே - அண்ட கெடுத்தாயே - ஆசாரத்தைவிடுத்தாயே - வீண் த்தைக்கெடுத்தாயே - ஆசாரத்தைவிடுத்தாயே - வீண் சண்டைதொடுத்தாயே-என்னேப்பார்த்தகோட்டையெ டுத்தாயே - அடா காயே- அறிவில்லாப்பயலே - எண்ணு சாத்துக்கொண்டே-சமீபத்தில்வரும் முன் காம்தேவ் பயந்து - இதோ கைவேத்தியஞ் செய்துவருகிறேனென் றும் - சன்னிதானத்தைநோக்கி ஓடும்போது குணபாயி அடாதுஷ்டா - அடாபிரஷ்டா - பலரால் நிண்டப்பட் ட கைவேத்தியத்தையா பகவானிடங் கொண்டுபோகி றுய் - வேண்டாம்வேண்டாமென்று - மறுக்கவுங்கேட் காமல் அதிசிக்கிரமாய் ஆலயத்திற பிரவேசித்துச்-சந்த னபுஷ்பக்களாறபூசித்துப்-பாண்டுரங்கா-ஸ்ரீரங்காவென் றுகோஷித்து - வினயமாய் விசுவாசித்து - பண்டுபோ லிகளோப்படைத்து - முககண் காயையுடைத்துத் தூப தீபங்களைக்காட்டிஎங்களிஷ்டதெய்வமாகிய பரமேட்டி உமது வலதுகையை நீட்டி கைவேத்தியமுட்கொள்ளு மென்று பாராட்டிப் ப்கவான் பதத்தில் மனதைநாட்டி ண்ணகோபாரத்து இண்டஸ்தங்களையுஞ் சேர்த்து ஓ டெங்கா இக்கைவேத்தியம் சுத்தமாய் விட்ட உண்மைஸீருக்கின்றீர் வேறு கைவேத்தியத் தன்றே ானால் என்தாயார் வாயிலவந்தபடி வைவாள் த்துப்போ சித்திரவ கையவாள் ஆகலால் அடியேன்மீ தருட்கூ ர்த்து ஓர்பி ன்னமாவ ஆட்கொள்ளவேண்டுமெ ஸ்வா மீயென்று பன்முறை கெஞ்சிக் கெஞ்சிக் கொஞ்சம போது-

பக்தவத்சலனுகிய பகவான் சற்றும் அசையாதி ருந்தார் நாம்தேவ் விக்கிரகத்தின் காதருகிற் றன்வாய்ப வைத்துஓ பண்டாரிகாதா பாண்டவர்தூதா காவிரைசக் கும்மெழி கேட்கவில்லையோ உம்முடையகாதுசெவி டோ ஓடிஓடி யுன்னமுண்ணும்படி பலதரஞ் சொலலச் சொல்லி அசையாக் கல்லிப்போலிருக்கின்றீர் கீர் சகல சாதியிருக்கும் பொதுவானவாயிற்மே யர் கொண்டி வந்தாலும் பேதமின்றிப் புசிக்கவேண்டுமென்றே கீர் உண்டாக்கின ஜீவர்களன்றி மற்றெந்த ஜீவர்க ளிந்த கைவேத்தியத்தை தின்டிக்கொண்டார்கள் உமக்குச் சாதிபேதமுண்டா அதாவது சொல்லலாகாதா பேசவா

மிலேபா என்னும் வத்தகொல்லேபா - அல்லது தூய் குதிரா - வேதாந்தப்பிரேபோய்விட்டதா புரித்து வழி முறைதப்புவிட்டதா - கைவேத்தியம்கெட்டதா என் கைகள் கெடட்தா - உன்னபடி கள்ளமின்றிச் சொல்ல லாசதோ என்னும் சாப்பிடலாகாதோ இவ்வள வன் னம் போதாதோ நீர் நினைத்திருக்கும் குறைபோ-லெ ன்ற மொழிகள் பலவுரைத்தும் பகவானைசபாதிரு க்கும்போது - இதென்னடா வருவகெல்லாம் வம்பா யிருக்கின்றது - எனக்கோ மிகவும் பசிப்பாயிருக்கின்றத இக்கத்தெய்வமோ மூட்டுத்தெய்வாயிருக்கின்றதுபெ ன்று ஒ-ஸ்வாமீ நீசென்றபின் ஜண்ணமிருக்கத் திரு டனு - எனக்குக் கோபம் வந்தபின் ஜண்ண முருடனு கைவேத்தியம்வைத்திருப்ப தறிசக்குருட னுஎன்னை போசத்திப்போசப் பறக்கும் சுருட னு ஒ-முழுட்டுத்தெ ய்வமேநல்லநன்தாற்சாப்பிடு-இல்லாவிட்டால் என் முழுட்டுக்கனசதையும் கண்டிப்பேன்-உனக்குவகைவே த்தியம் சொன்னெக்தாலல்லோ-எனக்காக்காலடிபட் டும் புழுதியில்விழ்ந்தகதைபட்டும் - அலக்கோலப்பட் டும் - ரானணிக்குக்கொண்டிருக்கும் இவ்வியபுபர்த்தப ட்டும் - சிஞ்ஞுபின்னமாகக் கிழிந்து சோமாய்ப்போகு தென்றோடோடியும்வக்துகால்கன்கோகின்றது-இதோ பொழுதும்போகின்றது - கான் வெகுசோமாய் வருத்தி யழைக்கின்றேனே - கெஞ்சிக்கெஞ்சி மிகவு முழைத்தி றேனே - சிக்கிரமெழுக்ஸருவாய் உன்னுடையகிரு சேவைதருவாய் - உண்ணாகாதா யொருவாய் நீ டாலென்றதிபெறுவாய் இன்றேலெனக்குவருகோ பம் - உன்டாலுனக்குவரும் லாபம்-இப்படி சேப்தற் பேறுவாயென்சாபம் - அசையாதிருப்படி நீனு உன் பிரதாபம் - கானறியாச் தெய்வீனோ - நீருன்னறிந்த பதி வெருசள்னோ - வலியவுட்வேது முனர்க்குகொள் னோ - வமபுசெய்யும் நீகாரு ஆண்பிள்னோ நீன்றுடைய ஆதிவெல்லாம்வெள்னோ - பலதாஞ்சொல்லி நீயாவாயா யின்னோ ஒ-பாண்டுரெங்கா-எத்தனைதாத்தான் கெஞ்சுவே ன் எளியேன் முன்னுண்டாலல்லோ பெரிஞுவேன் உன் பத்தியில் மிஞ்சுவேன் - மெய்த்தெய்வீரிமன் றஞ் சுவேன் - என்னும் பற்பல பட்சமான வர்த்தைகள் பகர்த்தும் பரக்காமன் எதாப்பிரகாமி தக்குபரசம டைத்து மிகவுமிடைக்து ஆ-ஆ கம்முடையபிரா அனு தினம் கைவேத்தியஞ்செய்து வருவாரோ-பகவன் சே வதென்றாருவாரோ - அவர்கொண்டவரை உண்டே ஆண் டோத்தும் விண்வோடிய இப்பண்டரிநாதன் கண்கோ ண்டிவர்தலைத் தின்டாமல் வேண்டாரென்பதக் கா ட்டினரோ - மூட்டுத்தெய்வமென்பதை நிலைட்டினு ரோ - பர்தனல்லவென்று நீக்கிவிட்டாரே என்னப்பா வியாக்கிவிட்டாரே - இனி நிவ்வாக்கையோடிருக்கலா மா வைராக்கியத்தைச் சுருக்கலாமாவென்று பாண்டுரி ங்கனைப்பணிந்து-பாதங்களிற் தன் திருசபனங்களை ஸித்து ஒ-பண்டரிநாதா - நீ இக்கணமுண்டாலர்க்கது இனறேலென்னுயிர் பிரியலர்க்கது - உனக்காபரித்தி பாய்ச்சுது-நீயே தேடிதொன்னலர்க்சுது-இர்தட்சணம் என்தலையல் உன்பாதங்களின்மே விடப்போன் என்று னைமடிப்பேன் - வைராக்கியத்தைமுடிப்போன் பிர்ம சாட்சசனு யுன்னைப் பிடிப்போன் - ஜாதிலுன்னைப்பாரு மடிப்போன் - உன் சன்னிதானத்துக் பிபாருட வாமம் பெறிப்போன்-ஆப்பா உன்கிவ்வளவு கபிப்போன்பென் று - பாண்டுரங்கனைப் பத்தர்போற்றும் நாங்கனைப்-பதி மாவர்ணைப்-பலகாரம் ஆன்கவஞ்செய்து திருட்டித தெய்வமேபென வைத்-கண்ணிவிட்டாலு - கடவு னேயென்று தொழுது - இதோபோக்கதே பொழுது உன்னல் வக்தே பழது-என்று பகவான் பாதங்களின் மேற்றன்னலை மோதிக்கொள்ளப்போனு.

உடனே பகவான் - நிஜமுமாம் கின்று ஆடா என்னப்பனே பெனப்புன்று-காம்தேவ் மஸ்தகத்தைத் தடவிரு அஸ்தங்களாற் றூகிக்கொண்டி-அப்பா காம்தேவ் - உன்பத்திப்பிரதாபத்தைச் சோதிக்கவேண்டு மிவ்வளவு காமதஞ்செய்தேன் இதைக்குறித்துக் கோ பஞ்செப்பாதே வாயில்வந்தபடி லயபாதே-அடா என் கணமணியே நிசாமணியே-மாலாமணியே-மாலா அணியே தேகமெல்லாம் புழுவா யிருக்கின்றதோ அதிகரிதமாய்வக்தாம் பாதங்களோகின்றது வைபேத் தியமேற்கிக்கொண்டிவர்தால் கைகள் கொகின்றதோ பிரார் அடித்த அடிகளால் அல்லமெல்லாம் கோகின்ற தோவென்று பற்பலபட்சமான வார்த்தைகளடித்தன் காத்தரல் புழுதிவைத் தடைத்துப் பாதநிலை புரிய க்கம்தடவித் - தன்மீதிருக்கும் பிதாம்பரத்தை யெ டு த்துக்கொள்ளச்சேப்ப - காம்தேவ் தரித்துக்கொண்டி. நக்க பிதாம்பரத்தைத் தானணிக்துக்கொண்டி-அப்பா காம்தேவ் உனக்கதிக பசியாயிருக்கின்றதோ வெருசே ரமானகால் கனியாயிருக்கின்றதோ வென்று அன்னத் தைப் பிசைந்தூட்டி - உன்னுடைய்பிபாஸ்தத்தா லெனக் கன்னமூட்டப்பாவென்று திருவாயைத்திறக் தார் காம்தேவ் - துன்பத்திலிருந்து போக்கு கிர்தார்த் தனுனேனெனக் சேர்க்து - பகவானே டொன்றுப்ச் சேர்க்து - மிகவுங் களிகூர்க்து விலாமிக்கு காம்தேவரு ட்ட காம்தெவருக்குப் பகவானூட்டச் சகல பதார்த்த ஙகளையும்புசித்தபின் - ஞிபக்காயணர் - நாம் தேவரு க்குச் சக்தனுநிகளப் பூசி-அடைக்காயிலையை மென்று

கொடுத்து - நப்பா காம்தேவ் நீவந்து வெருசோமாய் விட்டனு - சிக்கிரம் வீட்டிக்குப்போய் - காலைவேளை யிலிக்கொண்டுவாவென் றறைத்து ; மாயமாய்மறைத்து கல்லுருவாயிருக்தார்,

பின்பு காம்தேவ் - சக்தோஷமடைக்து - மெது வாய் நடக்து - வீட்டிற்குட்புகுந்து - தாணயப்புகழ்ந்து வெளுத்தட்டைக்கொடுத்து - அம்மா இன்றைக்கு சோ மாணதைக்குறித்தும் பகவான் பிசயவிலாசத்து வரு வேத்தியமுண்ணுமல் மறுத்தச் - சம்புசோம்பாறுத் துச் - சகலபதார்த்தங்களோடு முண்டார்-ஜனந்தங்கொ ண்டார் - அன்பான மொழிகள்பின்டார்.

ஆதலால் - என்மேற் கோபங்கொள்ளாதே-னு வெனவார்த்தைகள் பின்னரதேயென்று - டெயிட்டிலுட் கார்த்துக்கொண்டி - ஆடைக்காயிலையை மென்றுக்கொ ண்டி - பகவானணித்த பிதாம்பரத்தைப்பார்த்துக்கொ ண்டுபவானகொடுத்தபிதாம்பரத்தைப்பாரு மாவெ னவின்டி-சக்தோஷதெனேலிட்டர லடிக்கிருகைத்தக்கொ ண்டுமிருக்தார். குருபாயி - வெளுத்தட்டைக் கொண் டவந்ததையும் - பகவானணித்துக்கொண்டிருந்த பிதாம்பரமணிக்துக்கொண்டிருப்பதையும்-பூமாலைகள்பூசி க்கொண்டிருப்பதையும் பார்த்துக் கோபமேலிட்டி ஆடாகாமதேவ் - பற்வர்க்கமன்றே கைவேத்தியமெ ங்கே நீ யணிக்துக்கொண்டுபோன பிதாம்பர மெங்கே உண்மையைச் சீக்கிரஞ்சொல்லடாவென்று கோபக்கு திகரீட்டனுள் காம்தேவ் ஓனனம்மணி-உண்மையாப் பகவானே ஸ்வபதார்த்தங்களையு முட்கொண்டார் பரி மிருதியால் காலு மிரண்டொருவிடி யன்மை புரித்தே தேன் - எனக்கினி யன்மம் வேண்டியதில்லை யென்று வயிறு கிறைதிருக்தாலைப்பாவென்று - வயிற்றைத் தடவினர். குருபாயி - ஆடாகுடப்பாலே - பகவா னென் னைவேத்தியமுண்பதென்ன - சாணுண்டி பாலே கிவிதுசோதாபபுரித்து எல்லாவதிதுபுகழ்விபாயிப் பருத்திருவென்று-அபத்தமபேசுகின்றாடா இப்பாதே ஆதாரியபாபச வார்பாபித்தாயா வென்று அதட்டிருந்த ஓ கோல்பெடுத்து விசியெறிக்கான் காம்தேவ் இதை னைடா - வம்பாபிருக்கின்றதுகான் மெய்சொனனதப் பொய்யென றெரிக்து விழுகின்றன் - அபாயம் நேரிட் டதுபோ லழுகினான் - என்று செருகிலேயடிவந்து கி ன்று-என்னிபோனலும் அசத்தியம் பேசேனெனப தன்று - அக்தமூட்டெய்வம-வெதோ மழுக்கெ ய்து-கைவேத்தியமுட்கொண்டி என்கீ வென்டிபு புகி க்கசொன்ன பகவான வாக்கியத்தைக்காலகடை தென்ன இன்டொருவா யருந்திவிட்டேன் அபசாரத் த்துக்குட்பட்டேன் வீட்டிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை வெல்லாம் நீ புசிக்கலாகாதா விருத்தையாயிருந்த சக லமுங்கெரிக்தும் உண்மையறியாமல் மூலோசனை பிரி யாமல் மிகவும் கோபித்து உன்வார்த்தையையே ஸ்தா பித்து உசர்ப்பேசுகிறும் வாயில்வர்தடி யேசுகிறும் நோலியெடுத் தென்மேல் விசுகிறுபன்று கடுகெரு ப்பேசினர்குறுபாயி-டாதஷடாஅடாயிஷ்டாஉன்த தைவசட்டும் உன்னை யிசண்டுதுண்டமாக்கண்டிக்கச் செய்கிறேன் கண்டங்கண்டமாக்கிகாய்கிறேன்என்று ரைத்துக்கொண்டே பகவானுக்குவேதமுறைவேத்தியந் செய்துக்கொண்டிருக்தான். காம்தேவ்-இதென்னசர்மமா கிருக்கின்றது - இன்றைக்கெல்லாம் - வியாகுலத்தாலே பே பொழுதுபோயுகின்னபிரானிருக்கின்றது-இனி அர்க்கிழுவன்வர்தால் - என்னசெயபோறு என்றே எண்ணாதோக்கூடிப்புறத்திலேயே யம்போலசை வத்துவின்றிருக்தான். இப்படி கிருக்தருணத்தில் - தாம் லேட்டிவக்து தெருவில்கித்தும் - காம தேவையெத்த மார்புடனேகூட அடா என்னருமைக் குழந்தாய் சு தாண்டவனுடைய-பண்டரிகாதனுக்கு வைவத்தியம் ப ண்டைதுவர்தாயா உன் தாய்க்குச் சரிதானுப் தருதாபா வென்றுசொட்ட காம்தேவ்-கைவேத்தியஞ்செய்றவரதே னென்னசர்தம் காம்லேட்டி உன் றிபே துள்ளங்க ளாற் பாண்டிகனுக்குப்பூசைசெய்யுமடா-காலென்ன பலஞ்செய்தாலுவென்னடாசெய்தாலும்-தாயைவிட்டு வைத்திருப்பார்களோ - பண்டரிகாதனுக்கு வைவத்தியம் ப

அரனும் காமதேவ் பயந்து தெருவீதியி லோட்டமெடுத்தார், காம்லேட்டி தொடர்ந்தோடி அடாது ஏடப்படலே விகோயும்பயிர் முளையிற் றெரியுமென்கிற பழமொழிப்படி இறுபோழ்திலேயே பெய்புகளவும் கற்றுக்கொண்டிருக்கின்ற பெரியவனுனும் வெருட்டின்மார்க்க காரியங்கள் செய்வாய்-ஆதலா வினியுனக்கே உயிருடன் வைத்திருக்கால் - என் குலத்துக்குப் பழுதவக்குகேடிமை பாபம்மீறிமும்-என்றுனைத்துக்கொண்டோண் டேபிடிக்கவந்தார். நாம்தேவ் இவனும்அஞ்சிழவியைப் போன்றவனே யாதலால்அகப்படாமல்வோடிப்போவ தேகம்மையென்று கமக்கு யாருந்துணையில்லையென்று பண்டரிநாதனே தியானஞ்செய்துகொண்டே பல பக்கங்களிலோடி. மிகவும் வாடிப் பாண்டுரங்கன் சன்னிதானத்தைநாடி ஆலயத்தினுட்போய்ப் பண்டரிநாதனே ஆலிங்கனஞ்செய்து பின்பக்கத்தி லொளித்துக்கொண்டார், காம்லேட்டி கூடவேதொடர்ந்து - ஆலயத்திற் பிரவேசித்து பகவான்பின் பதுங்கியிருக்கும் காமதேவின் கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு ஹாஹாவார்த்தைகள்விண்டு அடா காமதேவ் வைவேத்தியமென்னைசெய்தாய் தெய்வசன்னிதானத்தில் அசத்தியம் பேசாதே யொன்ற வற்புறுத்திக்கேட்டார் காமதேவர் சத்தியமா இப்பண்டரிநாதனே கைவேத்திய மருந்தினுண்டார் காம்லேட்டி கல்லாத பகவானணிந்த பீதாம்பரத்தை நீயேன்தரித்துக்கொண்டாயென்றார் காமதேவர் பகவானே என்னையணிக்கொள்ளச் சொன்னதால் காண்தரித்துமொண்டேனென்றார் காம்லேட்டி அதிசயித்துப் பகவானுக் கின்னமோர்தாம் என்முன் கைவேத்தியத்தை யுட்கொண்டின்றாயா வென்றார் காமதேவர் ஒருதமன்றிப் பலதரம் பாண்டுரங்களுக்கு நீர் பார்த்திருக்க அன்னத்தாழ்ட்டுகிறேன் உமக்குப் புலப்படக் காட்டுகிறேன் கைவேத்தியத்தைக் கொணவொருமென்றார் காம்லேட்டி கல்லதாகட்டும் உண்மை யிப்போதே பரீட்சித்துச் சிட்சைசெய்கிறேன் என்றுடன்வாவென்று விட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுபோய்கைவேத்தியமேதி க்கொடுவென்று பகவான்முன்வைத்து அடா காமதேவா சிக்கிரம் பகவானே கைவேத்திய முண்ணும்படியாகச்செய் இல்லாவிட்டால் உன் கால்வாரிப் பூமியிலறைந்து பகவானுக்குப் பலியிடுவேனென்று புலையப்போலக் கர்ச்சித்தது அடங்கக் கோபத்துடன் வாயிலின்மத்திமில் நின்றார் காமதேவர் பகவான் பாதங்களிலும் சிரத்திலும் புஷ்பங்களைச்சொரிந்துணபதிபங்களைக்காட்டி கைவேத்தியத்தைத் திறந்து ஓ பாண்டுரங்கா ஸ்ரீங்கா முன்போற்றுமசம்செய்யாமல் என் காரத்தைக் கொய்யாமல் யாருந்தின்டாப்பரிசுத்தமான இக்கைவேத்தி யத்தைச் சிக்கிரம்புசியுமையா அண்டரேத்துத் தாய்பா வென்று தோத்திரஞ்செய்தார் பகவான் முன்போலவே அசையாதிருந்தார் காமதேவர் ஓ ஓ இத்த முரட்டுதனமும் மத்தியானத்தைப்போலவே உன்னுமற் கோபித்துக்கொண்டு இருக்குமோவென்றே பிதிமேலிட்டு ஓபண்டரிநாதா புண்டரிகபாதா என்பிதாமுன்னிலையிலுண்டு என்னே மெய்யனுத்தவேண்டுமென்றி பொய்யனுக்குவது மக்குத் தர்மமல்ல நான் பலதரஞ்சொலல நீ தரியாதவர்ல இதோசிற்கிறுரென்னைக் கொல்லவென்று ஓர் பிடியன்னமெடுத்துப் பாண்டுரங்கன்வாயில் வைத்தார் மாவாயிலசறுபிய பகவான் அசையாக் கல்லுருவாயிருந்தார்.

காமதேவர் கோபித்து ஓ முரட்டுத்தெய்வமே நீ மெய்த்தவமாயிருந்தாலல்லவோ திருட்டு புரட்டுசெருமில்லாமலிருக்கும் பொய்த்தெய்வமானதால் என்னைப் பொய்யனுக்கிவிட்டாய் நீ கெட்டாயென்று நூலித்தார் அவ்வசனங்களைக்கேட்ட தாம்லேட்டிக்குச்-சார்தபிறக்து சோபம்பிறக்து அடா நிருட்டுப்பயலே பகவானே மரியாதையில்லாமல் நிருடன்-முருடன்-என்று மிதத்துகின் றாய்- அசத்தியமுரைக்கும் வாயா -நீகன்றாய்த் தின்று பகவானே தின்றுவென்று - பொய்மொழிகின்றாய் புகன்று - பயப்படாமல் நின்று தின்மார்க்கமொகின் பேசுகின்றாயா வென்று கோபமேலீட்டால்குடிக்கிறேன் உதைக்கிறேனென்றருகில்வந்தார் காமதேவர்மடுக்கிப் பூசை போலொடுங்கிஓபகவானேனன்வசனம்பொய்க்காமல் சிக்கிரம் கைவேத்திய மருந்துகின்றாயா இல்லையாவென்று தலைநிலையைப் பகவான்பாதத்தில் மோதிக்கொள்ளப்போனார் உடனே பகவான் கிஞ்சுமாய்கின்று காமதேவர் சித்தத்தத்தாற்பிடித்துதுக்கொண்டு ஓ என்னருமைப்பாலனே பத்திரிதிறந்திலனே சகலருக்கு மனுகூலனேகல லட்சணங்களும் வாய்ந்த கோலனே உன்பக்திப்பிரதாபத்தை யுன் தாசையும் மல்லவேதைசெய்யுத்த துணிக்தாமே உன் தாய் கோலவடிக்கவந்தாளோ இதனுல நீ மலைக்குறைந்து செய்தாயோ ஆதரிப்பா ரியாருமில்லாம லென்மேலோடிவந்தாயோ இனி சந்தேகமாய் உன் திருக்காதால் முன்போலவே எனக் கன்னமூட்டிவாவென்று வாசையத்தி நந்து காமதேவர் ஊட்ட வுண்டி தானும் காமதேவருக்கூட்டி காமதேவ பிரதாபத்தைத் தாம்லேட்டி பிரதிபட்சமா யறியக்காட்டி-ஜாதிசுவாஞ்சிய பரமேட்டி கல்லுருவாயிருந்தார்.

அவ்வாச்சரியத்தைப் பார்த்த தாம்லேட்டி தனக் கிகாதனேகோபி - ஓ-பாண்டுரங்கா - குரங்கா - கார்வண்ணு-கமலக்கண்ணு-கருடவாகனு - கோபியர் யோகனு - வாமனு - திருவிணு - மதுசூதனு - பரிபூரணு சர்வகாரணு - ராட்சசமர்த்தனு காளிங்கசிர்த்தனு ஓ-ஜனார்த்தனு உன்மகிமைப்பாலியேன் கண்ணுரப்பார்க்க என்பாக்கியஞ்செய்திதெனு எதிர்வுஞ் செய்தேனே உமதருமைப்பக்தனுகிய இந்த காமதேவதுரைத்தகாக்கியத்தை - எனனஞ்ஞானபுத்திபாற் பொய்யென்றுகினைக்தேனே - கொல்லவுக் துணிந்தேனே-வாயில்வக்கடிவைதேனே - மனக்குழப்பஞ்செய்தேனே அபசாரத்துக்குள்ளானேனே - பபொலியாய்பாபேனேனே என்று பற்பலவிதங்களாயுரைத்து ஓ-வென் றலறியழுத்தொடங்கினர்.

பகவான் அசரீரியாய் - ஓ - தாம்லேட்டி - இன்று டனிந்த காமதேவரை-ராஜபா பாவித்து - அன்புடனே சேவித்து - வருவாயாகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அவ்வாக்கியத்தைக்கேட்ட தாம்லேட்டி-பகவானைப் பலபலவிதவகனாகத தோத்திரஞ்செய் தேத்திட காமதேவருக்குச் சிர சாஷ்டாங்கமாக வந்தனஞ்செய்து அப்பா காமதேவா உன்வசனத்தை மெய்யென்று கம்பாமல் - பொய்யென்றெண்ணிப் பொல்லா அபசாரத்துக்குட்பட்டேன் மன்னிகேட்டேன்-ரானிபறிய அபசாரத்தை உபசாரமாகக்கொண்டி - என்னையாட்கொள்ளவேண்டி மென்னப்பனேயென்று - வாரிமெடுத்து மார்புடனனைத்துப்-புஜத்தினமே லேத்தாகொண்டு விட்டையனட்டு குறுபாயிக்குச் சகலமுஞ் சவிஸ்தாரமாயுரைத்து-அவ்வுத்தமியின் மனதைப்புங்கரைத்து-சந்தோஷிகனிருவரும் காமதேவரைப்பகவானன்றே நிர்மானித்து ஸ்தியேத்தபத்தியுடன் விசுவாசித்து அனுமதிபெற்ற காமதேவரிடத்தில் கைவேத்தியத்தை அனுப்பித்தனுண்டிருந்தார்கள் காமதேவர் சாப்பாடும் கைவேதியங்கொண்டுபோய் காமதேவருக்கூட்டி - பகவானுட்டத் தானுண்டி அமைந்திருந்தார்கள்,

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று மின்னும் வாசிஷ்டர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

காமதேவர் பகவானுக்கன்னமூட்டிய

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

க - வது - நாமதேவருக்குப் பகவான்

விவாகஞ்செய்த

அத்தியாயம்.

வாருங்கள்சித்தர்களே-நாமதேவரைச் சந்திக்கிருவருக்குஞ்சொல்லிக்கொண்டன்புடன் பாலகருக்குள் காலத்தில் அரிபரத்தாமன்தாம்சேட்டியின்கனவிலடைக்துபதினுலுவயதையடைத்தும்கலியாணஞ் செய்யாமலிருப்பது சருதியல்லசீக்கிரங்காமதேவருக்கு உமதருவத்தி லும்பனித்திருக்கும் ராஜபாபென்னுங் கன்னியை மணம்புரிக் இன்பமடையுமென்ன திருவாய்மலர்க்து மாயமாய்மறைத்தார்உடனேதாம்லேட்டிவிழித்தது தன்மனைவியைமழுப்பி ஓவெண்ணே பகவானென்னகனவில்வக்ததுகனவத்தது ராஜபாபெயினும் மங்கையர்ப்பிரேமாமதேவருக்கு விவாகஞ்செய்யும்படியாகதிருவாய்மலர்க்தருளினார்-ராஜபா பெனுங்கன்னியாருடையகள் உனக்குத்தெரியாவென்று கேட்டார்,குணபாயிசாஜபாபென்பவள் நமதருவப்பெண்ணுவஸ்திபதியுன்மகளா யிருப்பதால்நமதனைமர்தனுக்குக்கிடைப்பதரிதென் றனைத்தான், தாம்லேட்டி பகவானே சொற்பனஞ் சரித்தபின் நாமப்பெண்னே அதகியங் கேட்கவேண்டுமென்று அதிகாலையிலெழுக்தசெய்யவென்றிய நியமங்களெல்லாஞ்செய்து முடித்தபின் ராஜபாவின் தக்தையிடம்போய்த் தன் கருத்தைத்தெரிவித்தார், அவன்னிச்சய தாபூலத்தைக்காசுபூரம்பொன்னுடனும்வைத் தென்னிடம் பேசலாமென்றதைக்தான் தாம்லேட்டி அவ்சனத்தைக் கேட்டதே மனம் கழிவாகஞ்செய்யமனம்பேரி-மிட்டையடைத்து வீராருத்தாலிடைக்து - மனைவியையழைத்து - நாம் மிகவும் உழைத்துப் பொருள்சேர்த்தாலும் - ஆசோம்பொன்றே ப்போகிறதில்லை - இனி யென்னசெய்யலாம் - மகனுக்கு மணமெப்படிசெய்யலாம் திரவியத்துக்காக யாரைப்பு மணமெப்படிசெய்யலாம் திரவியத்துக்காக யாரைப்போய்பாகிப்போம் - எவரைப்போய் கேகிப்போ - பகவானேயே பூசிப்போம் - பின்னுக்கன்றுபோகிப்போம் என்று பகவான் சன்னிதானத்துக்குப்போய் ஓ-பாண்டுரங்கா - ஸ்ரீரங்கா தேவரீர் திருவபினுற் கிடைத்தமைக்தனுக்குத் தாங்க ளென்கனவில்வக் துரைத்தபெண்னே - மனஞ்செய்யப் பணமில்லாமையால் தாட்சாகு - லட்சாதிபதியின் சம்பக்தம்வாய்ச்சது-இதற்கு காணென்னசெய்வேன் கர்த்தனேயென்று - விட்

டையடைத்து சதியறி பலவாறு யோசனைபோலிக்கூடி
ருப்பன்தமனமாயிரு ஜாமமாயேும் நிலையக்குறைபா
லென்னவிட்டுக்கொண்டி-சித்திரைசெய்பாமல் கதவை
மூடிக்கொண்டி - பகவான் சித்தியைப் புகழ்ந்துக்கொ
ண்டி-பணமில்லாதவர்கள் கடைப்பிணையேன் அவை
த்துக்கொண்டி பிருந்தார்கள் இப்படி. இவர்கள் சித்
திரைசெய்பாமல் - தோத்திரஞ் செய்துக்கொண்டிருந்
த நாதோத்தியினுடைய பகவானுக்கு வெகுகோப்பா
பிருந்தது - எனனில காமதேவர் விவாகத்துக்கு த
டையில்லாமல் பொன்சேங்கல் முகைக் கொண்வேந்து
தாம்லேட்டி வீட்டில் போவதற்காயெத்த பகவான்
வீட்டில் தடையால் வெளியிலிருந்தபடி. ஓர் பொன்வி
ங்கலே வாசலிலெறிந்தார்.

விழித்திருந்த தாம்லேட்டி - யாடா என்முதத
த்திற்பயமின்றிக் கற்போட்டவன்-யாடாமடையா கட
யாவென்றனைகார், பகவான் மடையாதடையாவென்
றுஞ் சம்மதிதான் - இடையா கொடையாவென்று
ஞ் சம்மதிதானென்று மற்றோர்கல்லே வீட்டின்மேற்
போட்டார், தாம்லேட்டி கோபங்கொண்டி - ஆடாதி
ருடா-ஆடாருடா - தடைப்பைக்கட்டைக்குட் பட்
டுக் குஞ்சுக்கட்டினதுபோல் - பிறாவிட்டிம் கல்லெறி
யும் ஓசையுடைய உன்னைத் தருமத்திற்றிறத்த கொடை
யானென்றலாக்கப் போமாவென்றார், பகவான்-தொ
க்கிக்குத் திக்கிற்று ஆடா தாம்லேட்டி - ஆடாதிரு
டா - ஆடா - முருடா - ஆடா-இப்புருடா-ஆடா புள்
ளியபுருடாவென்றும் - எல்லோக் கொல்லாமென்ற
மற்றொருசொல்லைக் கதவிற்பயமடியாய் விடுவெறி
த்தார் - உடனே தாம்லேட்டி - ஓர் - தண்டத்தைவெ
ருத்துக்கொண்டி - அரணத்திறத்து வெளிப்பட்டி ஆடா
இம்புருவா-ஆடா புள்ளியபுருவா சற்றேகிழுகிழு
வென்றுப்பரித்தார். பகவான் ஓர் பொன்கெங்கலே
த் தடிமேல் விழிவெதிர்ந்து மற்றார்கல்லே வீட்டிலுள் விழி
வெற்றதார். குணபாலி - ஆடாதுவா டாதற்பிரயோ
வென்ற வைதை-கூகவெண்டுகத்தவிட்டாள் பகவான்
கூகவெனக் கேள்விட்டதால் இவ்விதல்லேப் போரி
வேனென்று-இரண்டி னைகத்தம்கேள்போட்டார் தாம்
லேட்டி. - ஓர்பைமிக்குரோதனு வெறிகுவிழுந்து-இத்
தூரக்கினை - அத்தப் பண்டிகாதனியக்கொதுவிடி
தேனென்று ஜெபவிட்டல் ஜபவிட்டலென் றனைத்
தச்சொல்லிட, தெரு விதியில்வந்தார். பட்டபிரதன்
பயந்வர்போலோடி. மாயமாய்மறைந்தார்.

தாம்லேட்டி - பகவானுக்கும் பங்காட்டி - மய
னுக்க வாட்டி - அசரிவைதந்தாம லோட்டி. தான்மே
ட்டானமேட்டி - அறிந்தாயா மோட்டி-ஒடிப்போனா
சமாட்டியென்ற மனிதிக்குணத்தக் கதவை மூடிக்
கொண்டி சித்திசெய்பார், குணபாலி - வழக்கப்படி
அதிகாலையி லெழுந்து - முற்றத்துவக்க வாசலில்லாத
தற்கனெல்லாம் பெரியமயாரிருக்கக்கண்டி-ஆகாத்தா
கொண்டி-விசையென்று விடு-தாம் தவஞ்செய்தவர்
களைபண்டுயென்று மனங்கனித்து-மனுனனிவிசித்து
க்கத்களைக்காண்பித்து-நிற்ற பகவான்திருபெயர் ஜ
ாத்துக் கற்களெல்லாம் ஒளிதத்திருப்பதற்கும்படி.
பாத்சொன்னுள், தாம்லேட்டி கனத்தைக்கண்ட கனி
ப்பால் புருஷோத்தமனைத் தூஷித்தமைதாற் இன்பம்
கிறைந்த ஆகவுகளே சூன்யமிட்டிருளுள் புதைக்க ஜரம்
பித்தார். இங்கிப்படியிருக்கப் - பகவானும் - ருக்மணி
யும் - அதிசயமிகையோ தாம்லேட்டியைப்போலவும்
குணபாலியைப்போலவும் - வடிவெடுத்து ஓரிரம்பொ
ன்னெத்துக்கொண்டி-ராஜபாயின் மீட்டுக்குப் போ
யிம் கம்பத்தியைக்கப்பிட்டார், இவர்கள்வாவையதித்த
அந்த லட்சாதிபதி தெக்கிலிகொட்டி கைத்துக்கொண்
டே வெளியிலிவந்து - ஆயிரம்பொன்னுக்கே வழியில்ல
ை அல்லவே எனனகாரணத்தைக்குறித்து வந்திரு
னென்றான், பகவானும் - ருக்மணியும் - தாம்லேட்டை
வேஷ்டியுமிம்வராகனையும்கொடுத்து உமதுபெண்ணை
க்குப் பதினாயிரம்வராகன் பணிகளணியிறும்-கவிபா
கைலியுக் திருபதிகுதிரம் வராகன்தருகிறேம்-கல்லை
மூகூர்த்தாளாயிய - இன்றைக்கே மதுவைசெய்ய ஆ
ரம்பிக்கலாமென் றறைத்தான் - புறப்போந்து மகாத்த
ஆன்கள்வசம் முப்பதினாயிரம் வராகனைக் கொடுத்தது
ப்பி - சத்தோஷப்பித்திப் பெண்ணைக்கொடுக்க இணை
க்கச்செய்து - பகவான் வோர்த்தனைப்போல் பூஜை
யெடுத்துப்பின்னுமங்கடைத்து-தாம்லேட்டியையுட
ன்னையழைத்துவந்தபடி பெண்ணையலுப்பினுரென்றதை
த்தானுக்கம்பத்தியை ப்புழைத்துக்கொண்டி தாம்லேட்
டிவீட்டுக்குப்புதாது - சதியதின் மெய்மறதிருக்க
த்தெப்படிபுதைத்தபொற்கல்வாளேயெல்லாம்பலவத்த
மாகவெடித்துச் சம்மந்தி களிப்பைட்ட அலங்காரம்
வைத்தார். அவைகளைப்பார்த்த சம்மந்தி சத்தோஷரா
சுத்திலிருந்தவனும் தாம்லேட்டியைசோர்ந்து ஓகோட்
டகவாயே - அறிவில்லார் - பொருமையைக்காட்டோர்
அறிவுள்ளார் - அடக்கமா மிருப்பரென்பதுபோலவும்
பொருத்தவிதிதிறமல்லாதற்கு - திதத்த வரிசைகள்
வெளிப்படல்போலவும் - பதினாலாயிரம் பாயசத்தையும்
குப்பையிருக்க - விசாரியும் வேதாரியும் - பயிரக

ப்பிலதுபோலவும் - கம்மிருவருடைய செய்கையிருந்
தது இவ்வளவுதூடக்மொடிக்முன்ன கும்முடன்
சம்பந்தஞ்செய்ப கானென்ன பாக்கியஞ்செய்தேனெ
வென்றதைத்து-நாம் தேவைபபார்த்து பிரித்து-ஆ-ஆ
இவருடைய சவுந்தியம் மன்மதனுக்கு மிருகாண இவ
ருக்கு என்னன்னிலைக் கொடுக்க காலிழைத்த தவ
மேதோ - ராஜபாய் செய்துக்கொண்டிவரும் விரத பல
மிதோ - வென்று களிசாகரத்தமிழ்ந்து - அப்பொழுத்
தனையும் - தாம்லேட்டி - குணபாலி - காமதேவர்முதல
வந்த பிராமணேத்தமரையும்-வண்டியிலேற்றிக்கொண்
டுபோய்த்தன்வீட்டை அலங்கரித்து - ராஜபாய்காமதேவ
ரையுஞ் சிங்காரித்துச்சிபாசாரம்வதனவைசெய்தபு
னர்த்தமடைந்தான். தாம்லேட்டியும் களிசாசத் தமிழ்
க்கராய் - மருமனையும் மகளையும் - சம்பிரமத்துடன்
தன்வீட்டுக் கழைத்துக்கொண்டுபோய் சம்பந்திக்கும்
பந்துக்களுக்கும் விருந்திட்டுச் சகாயஞ்செய்த அக்னை
ர்க் களைத்தரிலயின்கொடுத்துத் தென்டனிட்டுதென்
புரிந்திருந்தார்கள்,

கேட்டார்களோ நிதர்சனமென்று சாயாதி நித்
தர் சொலலைத்தொடங்கினர்.

விரக அத்தியாயம்

மூ த் தி ம.

சு - யிந் - பகவான் லட்சாகனவித்த

அத்தியாயம்.

கேளுங்கள் நித்தர்களே தர்மசாருமான பக
வான் - பிராமணருடனும் வந்து - சுமதேவருக்கும
ணஞ்செய்து முடித்தனன் - சுமதேவரை சொல்லி-நி
வாசிப்பங்கள் சொல்லத்தொடங்கினர். அகலாத - நி
ரமமாகவிதாத்மனே-அன்னதானம்-வஸ்திரதானம்
சொர்ணதானம்-பிதிபாதானம்-கன்னிகாதானம்-பூதா
னம் - சோதானம்-முதலான - அனேகதீனங்களிலும்
அன்னதானமேமேலான தானமென் றனைத்ததற்கு
ஆதல் - அன்னதானத் சீனம் - வித்யாதானம் அதிக
மெமென்கிற வரிபமிருக்கதாம் - பரமபாகவிதத்த
ர்களுக் கொருபோழ் தல்படன் அன்னப்படைப்பது
யக்கு - ஆதிபப்படம் நித்திப்பதற்கோர் தடையில்லை
அதற்குத் திருஷ்டாந்த மேதென்பாமேல் - பாரத யுத்
தத்தில் - அர்க்கனஞ்சில்படைப்பட்டபாணத்தைக்கே
யடைத்து - தன்ரதத்தின் ஸ்தம்பத்தின்மேற் சாய்த்து
அரிபசுக்களினைத் துதிக்கும் கர்ணன்-விஜயனுக்குத் தி
ராஜசூயசபாபில் கொன்ற - அத்தருணத்தில் ஸ்ரீ கிரு
ஷ்ணர் - சுவசருண்டலஞ்செய்ய தம்மதையெல்லாம
சுவர்க்கத்திற்கொள்ள ஓர்தானன்போலவி - அர்ஜுன் கோ
பமேயாகிய அதற்கர்ஜுனர்கொடியோன் ஒபிரா
மலோத்தமா - இந்த அர்தியகாலத்தில் இல்லென்கிற
வாக்கை ஈறுவரையாம வெல்பாகிருக்கும் வன்ற எதா
ருதுங்கேட்டுவாங்கிக்கொளளையருமென்றலளைக்
கண்ணன் - ஒ-சுகதேவ-உன்னிடத்திலிருக்கும்-வஸ்
துவையே கேட்கவல்லேமென்றலையர் தானன் - மன
மகிழ்ந்து ஒ-ஆத்தனு - நிச்சித்தபென் றுசொல்லுவ
தொப்பேன் சீசென்கிறதுமென்றலை ஸ்ரீ கிருஷ்
ணன் - ஏகத்துவரிர் வேண்டியதில்லே - எனதுபி
க்குதியினாள - சீசெய்துவந்த தர்மமதைக்கையும்
எனக்குத் தத்துசெய்வையென்று கேட்டக் கதருண
டலன் களிப்புற்று - ஓ வேறெபோ சீரதித புண்ணி
யதனைத் தத்துசெய்வேன் எனதிபோதடைத்த க
ரீசிக-முனிகொண்டொட்டாட்டையா மென்றலே
ண்ட, பகவானப்படியே யாவற்றென்ற - கர்ணர்
தொடியோனைச் சுவர்கே கீட்டைபுரண்ட - ஜைத்
தையுற்ற - அவனிலச்சித்திவீரத்த புரஷ் பொன்மய
மே பொலிபெற் றுளிலங்கக்-கர்ணன்-அதிசயித்து-ஒரு
முறை - என்னத்திலிழிந்தாலும் - மனமையப்போதி
ன்றதே - அபயமென்மேலிருக்கின்றதே-திதனென்ன காரண
மென்றபயனிய தாமோதரன்-முசொன்னுடனனே
ர் மெய்நதென்னும் - சொன்னகாரணமால - நிதர
ட்டதில்லாம் - பொன்னுகின்றது - அன்னதானமெ
நூலத்திறும் செய்பலிலையோவெனக், கர்ணன்-தன்
அன்னதான மெருகாறுஞ்செய்ததில்லேஆனாலுமதா
னத்திற்காரணன்-எனனேப்போனும்கேட்டார்-தான்
ஆதிக தர்மராஜர் - அன்னதானஞ் செய்யென்
ருர் அங்கடத்திற் போனேறை - கட்டி வெளம்
காட்டின தண்டெனவரைத்தான் கோவிந்தன் - ஒக
ர்ணு அன்னதின் இடக்கைச்சட்டைக் காட்டினை சட்
டெனிவே உன் வாயே வைத்துக்கொண்டால் அன்
னதானபிதனைக் காட்டினபாலும்-ஜலம்பெறுவி உன
தானத்தைக் கணிக்குமென்றறைதார், சாயாபதி
குரியகுமான் - தன் கட்டளிலைத் தன் வாயில் வைத்
தகொண்டானதிரதில் ஜலம்பெறுவித் தானத்தை
னித்தன - பின்புகர்ணன் - அவனிபிரதுக்கு முதல்
மதனதுர் தானவர்த்தச் சுடல்லைனனைக் கண்டு

ரக்கண்டி சனிசாஸ்தமிழ்த்தான் ஆதலால் அன்னதா னபலனுக் கேதுவுமிடாகாது - அல்லாமல் - உட்சயபா த்திரத்தொட்டியிருக்க - லான்னத்தை - சத்தகர்ன னுண்டபலத்தால் தானுவாகுமீ அவருடன்னத்த அ வேகமுனிவர்களும் - திருப்தியடைந்தார்க ளாதலால் மீ மின்தடன் அன்னதானமளித்துப் புனிதனுக்கூடவா ய் - சன்யாசத்துக்குத் தவறும் சன்சாரத்துக்குந் தாம ருக் தூரமென்று சால்திரங்கள் முறையிடுகிறது அன்றித் தன்னை மறந்த பிரமஞானிகளும் பக்தியிற்தி றந்த பரமபாகவதர்களும்-அன்னத்தையுண்டி வேறெ ருபொருளையும் - கனவிலு மிச்சியார்கள் - என்று பற் பலவார்த்தைகளுனாத்த - நாமதேவரிடமே விடைபெற் றுக்கொண்டி அவ்விடம்விட்டகன்று மாயமாய் மறைக் தார்,

இப்பால் - நாமதேவர் - அத்தனாருனாத்த வாக்கி னதனே மனதிற்பதித்துப் பகவானேக் குறித்து-அன்ன முதல் - ர - உ-சாதுக்களுடன் - போருனு செய்து லின்னலில் வறுமையடைந்து - கல்குரவு பொல்லாதே ன்னிடைத்து - எல்லாவற்றிற்கும் பகவானேதுணையெ னத்துனிந்து இல்லை யென்கிற துக்கத்தனிந்து-பண்ட ரிகாதனப்பனிந்து அவர் திருவடிகளிற் தன திருவட் கேயுபாணிக்து - வீட்டிக்கும் வராமல் ஆலயத்திலே யேவாசமாயிருந்தார். தாயுக் தக்கையும் - விருத்தாப் பெசேலிட்டேம் - தாய்வலிவலிசெய்து - பகவானுக்கு மாலேவதியற்பரமல் கொண்டிவந்துகொடுத்துக்கொ ண்டிருந்து - வொருநாள் மாலேவத்தியர்த்துக்கும் வழியி ல்லாமல் சம்பந்தியிடமுன் செல்லாமல்-ஓநவருடனும் சொல்லாமல் - பண்டரிகாதன் கோயிலேயடைந்து ஓ ப கவானே மாலேவதியத்துக்கும் வழியில்லாமற்போச்சு தே - பொல்லாவுமை என்னஞ்சு வாய்ச்சதே-நாம தேவர் பட்டினியாயிருப்பானு ஒருநாள் பொறுப்பானு ங்களினி யென்னசெய்வோம் - எப்படி யிர்வோமெ னவு - கண்ணிர்விட்டழுதார்கள்.

அதுகேர்த்த நாமதேவர்-தன்தனையவனாயி னன் மாகாதிதலே - விருதாப்பப்பருவதாள்ள - நீங்களிர் ருவரும் - பட்டினியாயிருக்க - எனக்கென்ன - இத்தப் பசவானுக்கென்ன . ஐயோ பசியால் வாட்டமுற்றிருக் கும் - இவ்வளவுதாரம் தள்ளாடித் தள்ளாடி - என்னைத் தேடி - பகவானேகாடி-வந்திர்களோவென் அனையாடிப் பகவத் கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டிருந்தார் தாய்த தைதிருவரும் - மிகவும்கொர்து பண்டரிகாதனுக்கு வந்தனக்கந்து - எல்லையில்லை கடவுளே - இந்த மைத் தன் பட்டினியால வகைத் திருப்பலாமோ பதிவேத னே ஒருவரால் பொறுக்கப்போமோ வென் றறைத்து தன் வீட்டைவடைக்து - வாட்டமுற்றிருக்கார்கள் அத்தறுவாயில் - பகவான் ஓர் சேவகர்ப்போல் வே வந்திபித்துக்கொண்டி கருடனீ-நிறுபமாக்கி - ஓர் பெரு த்தகோணியில் - லட்சங்பிரகளன் நிறைத்துக் கழுத்தின் மேலேற்றித் தாம்வேட்டி வீட்டுக்கெதிரில் - ஓட்டிக் கொண்டுவந்துவின்று - ஓ - நாமதேவரே என்று சன்று றைகூப்பிட்டார். குருபாயி - யாரைய நாமதேவரை க்கூப்பிடுகிறதென்றார். சேவகருடைய பகவான் ஓ நா மதேவன் - நாமதேவரைகாடி - வெகு தூரதேசத்தினி ருந்துவர்தேன் - கடத்து கடந்துநொய்தேன் - அவரை ங்கே சீக்கிரமனுப்புமென்றார்; குருபாயி - பாரோவிரு த்துக்குவந்ததாகத் தோன்றுகின்றது இவரி மிவனிடம் பேதினால் - மாட்டுக்கும் தனக்கும் உனவுகேட்பான் நமதுவீட்டிலோ ஒன்றுமில்லாமலிருக்கினறது - என்று தனக்கிருக்கும் வறுமையாலும் - பட்டினியாயிருக்கு ஞ் சிரமையாலும் - இக்கோபாதேவ நில்லே - அவரே க்கேபோயிருக்கின்றார் - அவருடனுமக்கென்னகா நியம் - வந்தவழியைப் பார்த்துக்கொண்டு போமென் றார். பகவான் - பாரம்மா வீட்டில் - வெளியில் வந்து பார்த்தும் - அப்பா யிப்பேசாமல்-சற்றுக்காமல்லிட் டிற்சென்று - வெய்யலில்கொர்து வந்திருக்கும் எனக் குத் தாகத்துக்காவது கொடாமல் - கடுமித்துப் பே சுகின்றாய்-கன்னே காடிவக்கவர்கட்டுப்படி தானே உப சாரஞ்செய்கிறது-காலுய்கள் வீட்டிலிருக்கதைச்சிட்டை செய்துவரவில்லே-உனக்குத்துன்பக்காலிபிலே-பனியில் லாதவன் மேலேமென்பதறகுச்சந்தேகமேயிலே-சாரித் திரத்தைப்போன்ற கொடியபாவி இதில்லவேறில்லே-வ துமையுற்றிவ்வுலகிலிருப்பதைப்பார்க்கிலும் மரணமடை வதே புத்தமமென்றுசொல்லுவம்-கல்குரவல் கவிழ்த் திருக்கும்-உன்னை முகத்தைப்பார்க்கவேகூடாது-ஓடு லும்-எழுமாளுடைய உத்தரவால்-இருவரிகேட்டது அத்தகாமதேவர்வருதிபரியந்தம்-இருந்தபோதிதென் நீங்கள் - தோதுக்குவந்தகாலிவருவேனென்றுசெய்யப் போதிர்களென்று-பற்பலமொழிகள் பகர்ந்-வாயில் மந்திரிலுட்காகுக்கொண்டி-ஆடிக்கடி கனத்துக்கொ ண்டிருந்தார்,அவ்வசனங்களைக்கேட்ட-குருபாயி-கு த்தமுன்னகெந்த குழமென்பதைப்போலக்குரோதங் கொண்டெரிரோதமா-அச்சேவகன் பால்வந்துபாராமீ பல்சானியைப்போலவும்கடன்கா ரரைப்போலவும்வாசற் படியிலுட்கார்க்து- என்னென்னமோ கடபட வென்று றைகிறார். சிச்சாமிவ்விடம் விட்டெழுந்துபோவென

றைர்சார்பகவான்-அடாதிவர்கள் கொடும்பாவிகளா திருந்திரர்கள்-கடவுள்-இப்போர்க்கொத்தமூடர்களே ஏ ன்றிருந்திச்சாரோ-வீட்டி லொன்றுமில்லா விட்டாலு ம் வந்தவர்களுக்குத் தாமாவதுகொடுத்துச்சந்தோஷ ப்படித்தலாகாதா நாமதேவர் வானத்தோஞ்செல்லுமோ வென்றுனைத்து குருபாயைக்கட்டைசெய்யாதவரபோ காண்பித் நிதமாக்கி அசையாமல் சாதபடியிலேயே வீற்றிருர்தார். குருபாயி - ஓ அக்காலத்தித் தெற்கு னே - உலக்கதிலையிருக்தால் - அதோ கேணியிருக்கி ன்றது - அதில் தெற்கோப்பிட்டுச் சந்தோஷப்பிபோக லாம் எழுந்து வழிவிடுவென் நிறைத்து பேதினுன், பகவான் - ஓ னைத்த விருத்தலே தாகத்துக்குக்கே ட்காமுன்னமே வேனியைக்காட்டிக் வைகுண்டீட்டி வின்னுலவாதனைசன் பேதின்றாய்-சானுங்கள் வீட் டில் தாகத்துக்குக்கொள்ளும்படியான தமும் நீங்கள் செய்திரோ - பஞ்சபாதகங்கள்செய்யுக் தொஞ்சர்ருவ முள்ள - உன்னிலிட்டினருகில் நீரும்வேகூடாது இப்ப டிகான னனிதனைவருமட்டுமரமுசாருசெய்தாய்-நின் கோயைப்பொருபடியாபே - உனக்கும் ஜீவகாருண்யமி ருக்குமா உங்களுக்கு செல்வம்பெருக்குமா கெடுகால் பிலிலியென்றுனாத்தார் அவ்வசனங்கேகேட்ட தாம் வேட்டி கோதெறு வாடா அயன் - வன்புத்துன்புரு ம்ப் பேசினாவன் - வழிப்போக்கனுய - நீருன்மார் க்கவார்த்தைகள் பேசக்கூடாமே சிக்கா மிவ்விடம்விட்டு எழுந்துபோ இல்லாவிட்டா - லோங்கிவோரனைவரைக்கு வேலென்று கடெத்து பேசத்தொடவினர்.

பகவான் - அடாதிழவா இதகானுகாயம் - இதற் காகவா செய்பவர்தேன் சகாயம் இப்போதே உன்னை யும் - இக்கிறணியையும் வெட்டிப்பலியிவேன் சாமதே வர்கத்தைப் பார்த்தல்லவோ - கம்மாயிருக்கிவிட் டது அடாஇப்போர்கொத்தமபோதிருந்தகா ல் அக்கச்சேசவசல்கார் இக்னே நிபோல் கொடித்த னுப்பவேணுமம்-இவர்களுக் கென்னபிர்கினுவிட்ட சம்பராகனைக் கொம்பனுவென்று மாட்டைத்தட்டி போட்டிச் சிலவாசன் கோணியினிறுக்கி நிற்றம்படி யாகவும் செய்தார்.

அதுகேர்த்த குருபாயும் தாம்வேட்டியும் வோ டோடியும்வர்து நிஷததைமறித்துக் - சேவகன மோ க்கட்டையைப் பிடித்துக்கொண்டி - அப்பா எல்லாரு குற்ற தாஸ்திரத்தாலும் - பதிவேதனையாலும் வீருத தாய்கமேவிட்டாலும் ஒன்றுக் தோன்றுமல்-எதேதோ பேசிவிட்டோம் - மனக்கெட்டோம் - கொண்டுவந்த வராகள்களைக் கொடுக்காமல்-கோபித்துக்கொண்டோன் போகிறீர் - கான்கன்செய்த - அபகாரத்தை உபகாரமா கக்கொண்டி நரியத்தைக்கொடுத்துப்போமையா குரு த்தைப்பொருக்தருஞ்மெய்ய-சாத்தத்திலமிருந்தது ப்பா - தருமஞ்செய்புல்லையாவென்று பலதரம்வேண் டிக்கொண்டார்கள் பகவான் ஓ ஜோன்களே கேட்டீர்க ளோ இப்போதிவர்கள்செய்யும் மரியாதை எனக்காக வா நரியத்திற்காகவா சொல்லுங்கள் சற்றேகில்லு ன்ன - பாரேறும் பட்டினியால்வாடி - இவர்கள்வீட் டைநாடி வந்தார்களானுல் - வேஷ்டையும்நா - வாட்ட மடைந்து - பசி பதினெனதுபறந்து - பிரான னிழந்த வ்வினாபோகவேண்டும் தாரித்திரகாலத்தி லல்லவோ தர்மருனத்தையும் - மனிவியின் மர்மத்தையும்-இனிமே தர் வாருசையையும்-பத்தகன்னிகாவசத்தையும் ஞாப ய்க்கியவேண்டும், என்கிற பழமொழிப்படி - தர்மரு ணத்திற்கிதுத்த - இவர்கள் தாரித்சம் வந்தடைத்தமாத் திரத்தில் தாகத்துக்குமனிச்சமல் - சகாயஞ்செய்பவர் த வெய்பித் தாமுமாஞ்செய்து - சஞ்சலத்துக்குள் வாக்கினுர்கள் தாரிகாலகாலத்தில் தர்மருனமும் - ஆதி காகாலத்தில் - ஆகுகாரத்துனையும் - அபயம்வழுக் காலத்தில் தைரியமும் - ஆபமானகாலத்தில் சக்திகாரு மும் - உள்ளவர்களேயல்லவோ புருஷசிகாமணிகளென் னும் வறுமையுள்ளகாலத்தில் மறனன்பத்திபும் தாவி ல்லாகாலத்தில் சுதபென்னுகாவலும் - பதிகோஞ் செய்யும்வேளையில் சாந்தமும் அதிதிஉப்பா கதிட்ட ன்ன மிடுவதி லுத்காருமும் உள்ளவெள்களேயல்லவோ பதிவிரதகனெள்னும் - சொல்லலாம் அப்படியிருக் இப்படிச்செய்யும்-இவர்களைப் புண்யோதமரென்னும் விரதசிலனென்னும இவ்வூரிலுள்ளோர்சொலவுங் கா ணமியாகை பாகமாச்ச திவ்வியனென்பதற்கு மு ன்ன மே காட்டிக் கொள்ளையைப்போல் - இவர்கள் தாடா னென்று ஒருகாரியத்தாற் தொனிக்கொண்டேனென் ன்ன பின்னும் மாட்டைத் தட்டியோட்டினர், சாம்பே ட்டியும் குருபாயும் ஓ பொருளையித்திதத்த புனனிய னனே - கோபம் பாபமரியாதென்கிறபடி எல்லாரு குற்றவுலமையுனுமைச் சிறுமைப்படுத்திவிட்டோ ம் - தர்மருனங்கிட்டோம் இதை மனதில் வியாதிச் அவமானஞ்செய்யாதிர்வென்ன பலமரியாதைய னவர்த்தை ளாடத்தொடங்கினர்கள், மரியாலைக ள்-ஓ பிரஜைகளே இப்போதிவர்செய்யும் பசாங்கைப் பாருங்கள் இவ்வழக்கத்திருங்கள் அப்பட்டத்தம் முடி இல்லாவிட்டால் காலடி இவர்கள் தாமபக்தர்கள் இவர்கள் தாய்சுத்தர்கள் பணவாசை யிருந்த திருப்தி வர்களாதிய இவர்களுடனே பேசவுக்குமோவென்று

லோகமே கொடுபோகிறதே தேவரீரே அதிக
மாகிறதே என்றவர்களுக்கு வழிகாட்டத்திரு
வுளமுற்றுக்கொண்டு போகத்தொடங்கினார் குரு
நாதர் அப்போ வோப்பிலாதவனே விட்டிலுள்ளாரும் - எ
வ்வகை முகத்தைப்பாரும் ஆனந்தத்துட்கரும்பு-ஆபா
சமிகும் எனனஞ்செய்தருளோம் இனி காலகண்டே
சுவரரைக் கருதுவோம் என்று வர்த்தைகளாடி
சேகளுடைய இரண்டு கால்களையும் பிடித்துக்கொ
ண்டுபலவகைமாவிட்டிலுட்கொண்டுபோய் ஆனந்தித்தி
குதிக் தேவசன்னதி எத்தனை அவருக்கும் காமதேவ
ருக்கும் எத்தனைகளைப்பார்க்கிறதை சொல்லுமாபலென்
ஞும் சப்தமாடகன் ஆகு இவ்வுலகில் பணமென்னும் பி
ணமும் வாய்திறக்குமென்பது கட்டுக்கதையென்று நி
னைத்திருக்கோன் இப்போது பிரத்தியட்சமாக் பிறப்பி
லாக்காரிய உன்னால் பணத்தாலையைப் பார்த்தே
ன் அதனிமை - நிலமும் பணத்துக்காக வாங்கிற
தும் மானம்போய் வெறுமானிலிவிடத்தல் கனமை
ன்னுன்னும் மார்த்தனிலுருகிருக்கும் நீங்களன்
றி-வேறெவ்வகை பிருக்மோட்டார்கள் ஒ-பொருளாகை
யென்னும் மருள்கொண்டி இருக்கும்பொயே சேவகரு
ங்காயில்லைவுயிரே புன்னியமியாதுரத்தரே அனி
யாயஞ்செய்பு மகத்தரே யென் றலைத்தலிலைவ்முரு
க்கார் தாம்வேட்டி மாட்டை விட்டின்வாசலிலேவட்டி
க்கொண்டுவந்து - ஒர்சார்பிற்கட்டி-ஒவெகாரமேயிலு
க்கோபங்கொள்ளாதீர் - எழுமினீத்தல்லாதீர் நாதர்
ணைவர்த்தகர்கள் மின்னாதீர் - வாவிபத்தால்துள்ளாதீர்
சேவசர்கார் - காமதேவருக்குத்தானேறுதத்தினிய
த்தைக்கொடுத்தது மினுப்பழுகுக்-சேர்வதுமெ
சிப்படிப்போல்லாம ஆயினாகுத்தமில்லை சேவசன்
காசைக்கதார் எத்தனைப்பைகொடுத்தாலும்மினர். ஒரோ
பையிலேத்தலே வராவனிருக்கின்றதென்ன - சேலனிப்
பையைக் கிறேதள்ளினர் நிதறி வாசலெல்லாம் பொ
ன்மயமானதாற் துள்ளினர். பர்ம்பரிசனைப் பாடினர்
பரமானந்தம் மேலிட்டாடினர். அதைப்பார்த்த-பக்த
ஜனங்களிப்படைந்து ஓ தாம்வேட்டி தேசசுவாமிநா
ப்பா - வைகுந்தபரம நாமதேவனைப் பிறபோற்றிரற்
றினர் - அவரதுப்பியது பத்துப்பாட்டுள்ளிருந்து ஒவ
ரில் பதிஞ்சியேயாகவிருந்தின்றது நீபேயெண்ணிக்கொ
ளாதே எனிம்மாட்டைச் சந்திரபாகாநதிற் குளிப்பி
த்து அழகும் விளாஞ்செய்து பண்டிகாதன் ஆலய
த்தும்போய் காமதேவருடன்பேசி வருகிறேனென
வைத்து பிரபுத்துடன் வெளிப்பட்டி ஆக்கர்த்தனை
யாகு. பிறகு தாம்வேட்டியும் ராஜபாயும் வாசலில்
வேயெல்லாம் பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய ஆ
த்தம்கொண்டு பெலவாகக்குருக்குத் தேவையான வஸ்
துக்கள் வாங்கிக்கொண்டி அதிசீக்கிரமாய்ப் பதார்த்தங்
களைத்து அதிமதுரபாகமாகச்சமைத்து ராஜாபாயை
கல்ல வஸ்திராபரணங்க எணிக்குக்கொள்ளச் செய்து
காமதேவருக்கும் இவ்விதமான வஸ்திராபரணங்களும்
பகவானுக்கும் கைத்தல நிதிக்கல் புளிக்கல் உவர்த்
தல் துவர்த்தல் காய்த்தல் என்னும் அறுசுவையுண்டி
யுடன் அனிவர்க்கங்களும் கொடுத்தனுபித் தங்கள்
நிலயத்துக்குக் காப்புசெய்திருந்தார்கள்.

ராஜாபாய் மிருக்களிப்புடன் கைவேத்தியத்த
ட்டையும் வஸ்திராபரணத்தையுமெடுத்தெடுத்தெடுத்து மிதி
நிலுள்ள பூவரும் மாதரும் இவள் எப்பேர்பட்ட நிதி
ரணியோ கிம்மகளோ மகிமக்களோ வேற்றுமையுமக்க
ளுமபோலவும் தினிகைபோலவும் மெலுவாக
டக்து பலிதிவிலடைந்து சணம்கொவதா லிடைக்கு
கன்னித்வத்தை யடைந்து பாலுவெள்ளமுள் பரி
யாலவடிப் பகவானெகாடுப் பந்திவைக்கடுப் பாலின
த்தைத்தேடி இருகண்களேபுரம்பு விழுதுகளிரே
மனங்களோப்பாடி வழுதெருக்கு கூத்தாடுகொண்டிரு
க்கும் தன்கணவனைச்சுற்றி பலதாக்கழற்றி நிலவா
டி பசியால் வருந்துவதைக்கிரோ பாடியாட வீலட்
திரோ இதோ கைவேத்தியம்கொண்டுவந்தேன் பாண்டி
ரங்கவிலலவேதேவ சிகிரம்பசைடிரதமுடைய
பாகங்களுக்கு சோட்டிம தாபரிக்கிறேன்கடமே ஆன
வத்தைபூட்டிம் பஜிய நேகாட்டே வெய்ய பணியாக
வுங்க; காமதேவர் கண்ணேத்திறந்து கர்த்தையைப்
பார்த்து பேய்யருந்து ஓ பெண்மை உரிமாதன வளரி
ச்சுனேது இவ்வியமான ஞபாசனைகளேது பிற்பல பல
காலக வேது அறிவையித கனி வர்க்கங்களேது சிறி
தாக வேதுவுயென்று கேட்கராஜாபாய் - ஓ வா
மி சாம்ராஜ்யத்துட் பாய்ய இனேசாரிய வைகுந்தபுர
த்திலிருக்கும் சேவல சர்வதேன்வர் - நூர் - நிதமத்
தின்றிரு லட்சம் வாகனகளை யேற்றி ஓ எருது ஏ
வப்ப அச்சேரின் கதை விட்டிற்கு வருவ உன்
மைக் காதுமல்கொண்டு கனகங்களேத்தந்து உபமை
சேயு விகுதத்து ஓர்ஜாமத்துக்குமேலாயிறிவு அவ
ளைத் தேயிர் கர்வமில்லையேவெனறு வணக்க அவ
ளாயிபங்களேக்கேட்ட காமதேவர் ஒரு பகவதேவை
க்காக நிரவிம்கொண்டுவந்ததிபோற் றோன்றுகிறா
தென்று முள்ளவளைவிட்டு சந்திரவதியைப்புகுந்து
சற்றுநேர மகிசையமல்லின்று ஆடையாபரணங்கள் நி
த்துகொண்டி வைவேத்தியத்தட்டையாகிறினைவு

சன்னிதானத்திலுட் பிரவேசித்துச் சற்றுநேரோபோத்
தித்த காரோதம்போல் வைவேத்தியத்தை முட்கொள்ளு
மையென்று தோத்தரிக்கத்தொடங்கினர்.

உடனே - பகவான் பிரசன்னமாய் - ஒன்றுமறி
யாதார்போல் - இன்று வெகு சம்பிரமமாகவிருக்கு
காரணமென்னென, காமதேவர் - ஓ - தெய்வமே அடி
யேனுக்காக ஆட்காரமுலாமோ என் தாய்தந்தையர்
பா கைலாசத்திலுன்னுபணிப் பகவான்ஓ-காமதே
வரே - நீ வெகுசாலச்-சன்னிதானத்துக்குக் காலதா
மிருப்பதன்றி - புன்னகூட்டித் தேனுகுபு மமர்ந்திரு
க்கின்றாய் - அதற்குஞ் சம்பளங்கொடாமல் கேடுவ
ராக மதியா யிருந்துவிட்டேன் இனிமித்தமேற்
முனிவுகொன்னாமல் இவ்வேம லப்போதப்போது ச
ம்பளமபற்றுக்கொண்டு அப்படனைக் கன்னதூட்ட
ப்பாவென்று மின்னுஞ் சொல்லுவார் ஓ அரிதாலனே
முகிலாசனே இவ்வேல் நோக்காலத்தில் விட்டிதும்
பக்காலத்தி லெய்வேத்திதும் - பிருந்தா கான்தழிப்பா
யாகவென் றுறைத்து - மறைந்தருளினர். பின்புகாம
தேவர் - பகவன் சட்டமேயின்படியே - கான்குரிக்கத்
தொடங்கினர்.

கேட்டீர்களோதித்தாளையென்று மின்னுஞ்சொ
ல்லத்தொடங்கினர்.

பகவன் லட்சுவராகனனித்த

அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஏ-வது-பகவன் கூலியாளாயுவத்து

பணிசெய்த

அத்தியாயம்.

வாருங்கள் சித்தங்களே இப்பாகாமதேவர்பக
வான் கொடித்தப்போன வாசல்களைக் கண்டு புனர்
தங்கொண்டு விக்கையெனினுமிறுமிபத்தாருத்து
கொண்டு-செல்லலோபமுண்டென்றகாரணமாகவு கொண்டு
அத்தனர் சாதுக்கள் அப்பாதிறுதலாரோர்களை
டை சொல்லாவம் முதலியவைக எப்படனைத்து
இன்புடன்னித்து-பாவன்னிலேபல்லாரு சொலவி
க-லோபிகளைப்பிரித்து விட்டையும் பிறு மேலோ
ர்க்கிரு - சுமதமமுபரதி சுத்தோஷத்தையுஞ் சார்த்
முன்போலவே ஆலயத்திற் பிரவேசித்துப் பண்டரி
நாதனைப் பூசித்து - கான்தழிக்கத்தொடங்கினர். ராஜாபா
யுங்-தாய் தகதையும் - கையல்லேயோல்-பகவானுக்கு
காலேவத்திய மனுப்பிக்கொண்டி இருப்பதற்குவிழ்வ
மையால் - ஓர் பத்தல்போட்டி அதில் வாசரரிருந்தி
களில் - ராஜாபாய் கர்ப்பவதியாய்ப் பூரணகாலமின்
கல்ல சுமுகூர்த்தத்தில்-பூரணச்சந்திரனைப்போன்ற
ஓர் - ஆண்குழந்தையைப்பெற்றுள் - அப்போது பண்
டரிநாதன் நாமதேவருடன் பிரசன்னமாய்-அப்பா நாம
தேவ் உனக்கொப்பிலலாய் புதல்வனைபெற்றதைநா
கெச்சரம்போய்ப்பார்த்து கானாவென்ன பலவர்தமா
னமுப்பினர் காமதேவர் கடவுநந்திரியின் படியே தம
திருப்பிடமடைந்து-குழந்தைபைப்பார்த்துவந்த உ
னே சச்சிதானந்தக்குத்திருமபிர். அதுதெரிந்தகுடு
பமும் - தாம்வேட்டியும் அப்பாதுப்பில்லாமலே உன
க்குமுமபான மைந்தன பிறந்தனே - இன்னைப்பால
நிய திருக்கலாதாவென்ன வேண்டிக்கொண்டார்கள்
நாமதேவர் கல்ல தெளிவுப்பள்ளிலேர்பக்தியை பு
னித்திக்கொண்டார் அப்போது மனைத்தனிகள்விழ,
சூம்பிக்கமு - அதனும் - தாம்வேட்டி. நாமதேவரை
கோக்கி - அப்பா காமதேவ் பின்னுக் குதவுமன்றோ
காகம்வைகையல் - ஆபரணம்முதல் னி டையும்னிம்
ஞ் சம்பந்திமுதலானோர் வணக்கப் பர்தலில் சமுசார
ம செய்யுமபடியாகச் சொன்னவிட்டாரே அதிகமாழ
வர்கள் இவ்குழந்தையுக்கு-தாயும் - பிருத்தாய்பிய
ர்களா - கர்கருகணியாயபட்டிடமோ குளிர்ல் வா
தபடையாட்டிடமா ஆதலால் வாயாவ தழைப்பித்
தனிப்பச்சல் சற்றேசெம்மையாகட்டி வைபப்ப
வென்றசொல்ல ஸ்ரீதேவர்-இப்பச்சலுக்கு முன்ப
காலேரிருவினைதாழ் மேற்புவுமியில்-ஆலால்-ஓது
காயும்-புலும் நிரு நிரையில் - என்றுர்தசொண்டுவ
டும் - வரிட்டி தீர்த்தேட்டும் அப்படியேவான
கப்பட்டதுமல்ல பின்னுலகுமாகவியாளரையழை
பித்தால் அவர்களும் கனிகொக்க என்னிடம்
பணமிருக்கிறதா நற்காரதாலை என்ன பிறந்தச்
சொல்லுகிறதை என்னினானத்துக்குப் போக
தமிழாடகிறார்.

குறுபாபி - காமதேவனைமனத்தாப்பா மாதே
வன்னே வக்கவேண்டுவது அதுவாயிர்க் பப்பாத்தி
தேனோ அவிதாகமிடையே வைத்தேகி பாதாத
மிலேடியதில்லாம மின்னிகளைப் பயாத்தாலும்

தெலிலையா காங்கள் விருத்தாப்பிய மேனீட்டால் யா தொன்று செய்யக்கூடாமல் தமோரணிலேமே லீறிய தலைவலியென்று கவலை, நாமதேவர்-அம்மா என் வரூக்கும் - பகவான் துணையாயிருக்க, குருவாலையோ ருவர் காப்பாற்றவேண்டுமா - சர்த்தன் பக்திக்குக் ரு றைவல்லவா ஈயெனும்புமுதல் சகல ஜோகெனுக்கும் சகலுக்காமிஞ்சட்டும் - கர்த்தவ்யம் இக்குழ்லையை க்காக்காமல் கைசோரவிலோரா சமஸ்குத்தன்பக்தா வு ட்டலோரா வென்கிற பலமொழிகள் பார்க்கு ஜமா தகிலிக்குமேனானதரும் தாயற்றவரியார்க்கதந்து க்கூடாமையாலும் - சமனித்துநிலைகொண்டு-பகவானே தியானஞ்செய்துக்கொண்டு-மலைக்காற்று விசுவதால் தேனிலவரமல் விழித்துக்கொண்டிருந்தார், அப்போ முகு-காற்றும் மழையும் - பலமாயடிக்கவே-தாம்லேட் டிரும் குளுபாயும் - மருகுமாகிய ராஜாபாயும்-குழந்தை யும் - ஜோவாமலிருக்கும்படி காற் தெற்தெற்றப்பக்கமா கவிகின்றதோ அத்தப்பக்கத்தில் - தட்டிகளேயெ தெது வைத்துக்கொண்டிருந்து - மழைவிட்டபின்-ஓர் பக்கத்தில் சயனித்துக்கொண்டு ஓ பகவானே பலமாக் காற்றும் மழையும் வாதடித்தால் பர்தல் வீற்றுபோரு மே கெவுர்ந்தாய்க்கும் வேதனையுண்டாகுமே இத ற்கு காப்பனென்செய்வோம் ஓ பண்டரிகாதா நீயே தானேயென்று தோத்திரஞ்செய்துகொண்டே கண்வ னர்க்கார்கள், அப்போது பக்தவத்சலனுயே பாண்டுர ங்கன் கூவினனுகப்-பக்தனுக்கோர்காலும் புல்லும் ஏற்றிக்கொணவேர்து ஓ-நாமதேவரே-என்று பன்மு றை உரக்கக் கப்பிடதிதாடங்கினர், நாமதேவர் - இ தென்னடா-சன்னோபாயிருக்கிறது-காற்றன் பக்தித் தத் தலைவாதுகொண்டிருகின்றது-அரி-அரி - இச் சோபனியற்கம் - இந்த விருத்தனும் - விருத்தையும்-கு னுகுனு-முனுமுனென்றுமன்னென்னமோ பிதற்றி க்கொண்டிருந் திப்போதாள் விருத்தல்செய்தார்கள் அவர்களே பெரும்பவும் - என் தியானத்தைக்கலைக்க வும் எவரேனுவந்து கொன்னேகொடுத்தவன்போல் கூச் குரலிடுகிறுன்-சம்சாரம் சாகரமெ றிறலசனம்-மெய் யன்றிப்-பொய்யல்லவென் றனர்த்த போசனேயோடு ங்கூடி மெனரமுறுகிறுர்கள். பகவான் நாமதேவரு கிச்சென்று கடாகாமுவ்-கான்வாயிருக்கிறது பிட்டிம்-மென்றிறங்குபாத்தும் மௌனமாயிருகின்று யா னீயாருகளைச் சமாசஞ்செய்னெரும் போர்-பத கையிலும் - பிலனையப்பெற்றுச்-சன்னவென்னுமா க்கிலும், உனது மாமனுர் பக்தனுகோர்காலும் பு லும்கொடுத்தனுப்பக்கூடாதா லட்சாதிபதிக் இலசோ பாயர் குரி-கரி-கெனுக் காதும் சாத்தல்லனவிகலும் தர்வேனே இறக்துவிட்போகிறர்க ளென்ன பக்கத்த விட்கோரனுபி கள் பெருத்த குரும்பி பாதலம் ஜீவகாருண்யத்தால் - பத்தியச் செவ்வையாகவிறந்தி காற்றும்மழையும் உட்பிரவேசிக்காமல் ஓர் காதும் புல் லும் காலும்கொண்டுவந்து கணையாயிருந்த கட்டிதற் கோர் ஜன்னலேன்டி வெகுசேமமா புன்னே வருகிறேன் தேனேகரனெருவது யுழைக்கிறேனே ஏனது மூன் னகாலிலிருந்தபக்கலே - நாமதேவரேரிடி விரும்பட செய்து அடாகாமபிரவே பர்தல்வீற்றதுவிட்டது உன் னுடைய எண்ணஞ்சொட்டது - பிச்சிமெழுதாது வாவா வென்று காற்றைப்பிடித்திழுத்தார், நாமதேவர் பக்த ளின்கீழ்ப்பட்டுக்கொண்டு வெளிப்படுவதற்குக்கூடா மல் வெகு கஷ்டத்துடன் புறம்போக்கு கூவியனவே கோக்கி அடா முருடா அடா குருடா நீ - பக்தர்கள் மேற்தன்னவேண்டுமென்றே தன்னிலும் - உபகாரஞ் செய்பவர்தேனென்றி கர்வித்தாற் தன்னிலும் அதிக கருணைவோடும் வந்தீ வோரானே வழைத்துக்கொண் வேரானதாதா பக்தனிக்கட்டிப் போவாகாதா வென்று ரைக்கப் பதமான் - ஓ - நாமதேவா கோபஞ்செய்யாதே வாயில்வந்தபடியையதே-எனமுங்களேப்போலேதம் பன் றிமகாராஜனே-வோரானுக்குருகுகொடுக்கள்ளனி டத்தில் பணமெங்கிருக்கின்றது-உனது தாய் தக்மதல ரை வெகுளாயாய்ப் பிரேகித்திருக்கும் வாருகசா லும் - உன் மனையும் மகனும் பதிவ்ரதாதாலும் உப காரஞ்செய்பவர்தேன் - நீ சற்றே தாமதியிருந்தாட்டு மப்பாவென்று பலவந்தமாகப் பக்தலே யோர்பக்கர் தா ங்கச்செய்து தான் வோர் காலிகட்டிக் காலனுலைக் செவ்வையாக கீறுத்திப் புல்லிப்பரபபி - காருனாற்ற கட்டி-காலுபக்கங்களிலும் கட்டிகளேயிறுத்தி நாமதேவரை உள்ளிருத்திப் - புறத்திலிருந்த - பகவான் - மூன்று ல்களால் பலமா றிறுக்கிக்கட்டி - அடா - நாமா சாப் பாட்சோமா-பத்தி - செவ்வையாயிருக்கிறதா வெ ன்னுரைத்துக்கொண்டே உள்ளிருப்பவர்வெளிவருதற் கு வழியில்லாமற் செய்து அழுப்புவர்போல் - அப்பப் பா இராத்திரியெல்லாம் நித்திரையில்லாமல் இக்கஷ் டதாயங்களுக்குக் கெடு கஷ்டப்பட்டேன் - இரி மி ப்பிபிதப்போ - கள்போய் நிதிலை செல்லுகெய்டேனென் னரைத்து - அடா நாமதேவா ளனிலவேலேயில் வந்து மழையில்லையென்று பய தலேயிட்டியதற்குச் சிகிரக் கூவிகொடு-ஓ காலுக் தும் புலுவருக்கு ருக்கும் வீலிகொடு-எனக் கதிக தித்தார் அருவின்றது - அபசகருகின்றது என்று சொல்லத்தொடங்கினர்.

நாமதேவ சுவாகனது விருத்தனைது-கூறும் புல்லும்காலுங்கொண்டோரச் சொன்னதை மலட்டுடன் கட்டச்சென்னதை மீண்டாழுசெய்ய வேண்டுமென்று ஏன் எனக் காபாசத்தாய என்னிடம் கூறியேது-வியேது போபோவென்றார் பகவான் - அடாகாமகூவியும் விலியுன் கொடுக்காமற் போனது மண்கொண்டுசந்தில் விலியேது வந்தட்டது கருட்டுவேனு-இப்போதாகப்பட்டிறு உன்மனைவாட் டுகளைவிழுட்டியா உன்மகனென்கவா உன்தாய தந்தையாலென்கவா-சொல்லையாகிக்கனம் - கூவிகொடு அவர்சுகு-இல்லாவிட்டாலிப்பர்தலுக்கு நெருப்பை வைத்துப்பலமாயிலிலிடுவேன்- நீருவரும் புறப்படு தற்கு வழியில்லாமல் முன்னமே தடை செய்திருக்கி றேன்-இரச நீயகொண்டுவருகிறன் பச்சைக்கு முத்தையும்-தும்-தன்பப்பட்டிபோருர்களென்று சகா யஞ் செய்த வெனக்குபசாரமுஞ் செய்யாமல் - அபசா ரஞ்செய்கிறுயா இப்போக்கொத்தத்துவிடனுகிய உன் னையும் - உன்குலத்தையும்-வரித்தவிவேதால் எனக் கிதோர் பாபமும் அணுகாது கணமில்லா ரவே - நிரி யமில்லாப்போபேயென்று லைதுக்கொண்டே சற்றுது சம்போல் மாயமாய் மறைந்தார்.

உடனே நாமதேவர் பர்தலிலிருந்து வெளிப்ப டாதபக்கத்திலுஞ் சுற்றிப்பார்த்து வாயில்லாமை யால் - ஓ - ஓ - வெருப்பிடெடிப்பதற்கோ விப்படிச் செய்தான் - மதி சழுல்வதற்கோய்தான் - இவி உன் னைபழுடிபட்டுக்-பொருளும் வெடிபட்டுமெனது பக வானைத் நிராணஞ் செய்துக்கொண்டே ஓர் சாற்பிற் சயனித்துக்கொண்டார். அப்போது - ராஜாபாய்-நாம தேவகோனி-துல்வாமி கதைப்பட்டவனுக்குக் கூவி யுக்கொடாமல் சமாதானஞ் சொல்லாமல் பர்தலைக் கோதுவிட்டால் விடட்டும் - நமக்கென்னவென்று உமக்குரை பக்கினின் பிரதாபத்தும் சட்டைசெய்பா மல்சயனித்துக்கொண்டிர்-தன்னாலுமான உபதுதவி நர்கையும் - நமை கான்முனியும் சங்கினிபால் திரு முஷ்டிக்குபோவதால் பாருருமபிக்காதோ இப் செய்யுள் நீதியோ வென்னுரைத்து சனமாமன் மெலாரும் - எழுப்பி கூச்சலிட்டார்கள் எனைத் புரிவுள்ளபாவலன எடுத்துக்கொண்டு பக்தவிட பிடியென்னுரைத்தாள் புறப்பட்டார்களும் கூச்சலிட்டும் பயன்ற - கபத்தியாமதேவரை அபா காமதேவா இதிலென்ன பிரமாதம்கோபி வரவில்லாமல் கடமையோதி யேல். பயந்த ருகிறேன் வழிகெட்ட காரியமாகிவிடுமென்று தார்.

விப்பட்டுப்போவோம் வாருமப்பாவென்று இறங்கிக் ட்டியிருக்கும் கட்டிகளி லொன்றை அவிழ்க்க ஜாமதி தித்தார்.

அடா - அவிழ்க்க அவிழ்க்கப் பலமாயிருந்த தல் லாமல் வெளிப்படுவதற்கு வழி யுண்டாகாமற்போச் சுது-அதனுல் தாய்நற்தை மிகவும் கிலேமூற்றுத் தல் களாலனமட்டும் - சங்களாலவிழித்தும் பத்தாரத் த நத்தும்-முழங்கைகளா விடிதலும் - காலாலுதைத்தும் கையால் மோதியும் - மார்கமுண்டாலமையா லினி வன்னிலையாலேமென்றும் - நிர்க்கதி யோடித்தர் கூ - கூ - வென்று கூச்சலிட்டிரடக்கினர்கள். அப் போது காலாஞ்சமாராதியாதலால் பலரும் விழித் தெழுந்துவந்து என்னசங்கதியென்று கேட்டு ஓர் பக்க த்திலுள்ள கட்டியையவிழ்த்தோங்கலெல்லோருமிரு க்க வெருப்பிறைவனென் பர்பாடாமிருக்கள், நா ங்கள் ருபியோதயமாருப்பரியத்தம் இருக்கிறுமென் றுனைத்தும்பற்பலவார்த்தைகளாலுத்தோடங்கினர்கள். நாமதேவர்சன்னியொழிக்கதெரிவெனிப்பட்டுச் சா திரபாகாதிருப்போய்-ஸ்நானஞ்செய்து பண்டரிநாத ன்கல்லிதானத்துக்கெழுந்தருளிப்பாண்டுரங்கசோபப் பலவிதங்களாக் ஸ்தித்து - இரத்தினியெல்லாம் அனு த்தல் - செய்பாயையால் அயர்ந்து ஓர் சார்பிற் சயனித் தக்கொண்டு தித்தினைசெய்தார். இங்கே ருபியோதய மாவதாகோர் காழினையிழுனையில சகலரும் இனி யா ருமேமாட்டார்கள் நெற்பையிடமாட்டார்கள்-தன் பத்தாமாட்டார்கள். எரிமுறைத்து ஸ்நானஞ் செய்யச் சென்றார்கள் அப்போது குருபாயும் - நாம்லேட்டியும் வெளிப்பட்டு பர்தல்கட்டியிருக்கும் ஒழுங்கைபார்த் தி சுசித்து உள்ளே போய்ப்பார்க்கையில் ஒருகாதும்-கா ரும்-அழியிருக்கும் புல்லும் பொன்மயமாயிருக்கக் ண்டு - இது பகவானுடைய திருக்கூத்தென்று நிமா னித்து - ஓர் அழகிய புன்னை செல்லிபோய்வீசுபஞ் செய்து - ஓர் குதிரைவாடகைக்குப்பேசி அதி லிலை களேயெல்லாம் கொண்டுபோய் மறைத்துக் காலியாய் வாய்ந்தோறைப்பி - பலவித பலசாரங்களு டனே சமைத்துத் - தாம்லேட்டி கையே சுதியேற்றச்சொல்லிப்போய் நாமதேவரு வீலித்துக் கிலேம பகவானுக்குப் புலசெய்து அன்னமுட்டி விட்டு வாருப்பாவென்றுரைத்து - வீட்டிற்போய் ம் பொன்னெல்லாம் தனதெனாசரித்தொண்டு தார்.

நாமதேவா - அனேக பதார்த்தங்களுட னிருக்கு - வைவேத்தியத்தைப்பார்த் தாச்சரியங்கொண்டு இன்றைக்கு வெகுரம்பமாயிருக்கிறதெனவிண்டு பண் டிதாதனிடம்போய்ப் - புதுபந்நோயணிந்து - அன்பு டன்பணிந்து-ஓ-ஸ்வாமீ மகா வுன்னிதமான பலகாரங் கள் வந்திருக்கின்றன. உட்கொள்ளு மையாவென்று சோத்திரஞ்செய்தார். பகவான் - பிசன்னமாய்-ஹப் பா-நாமதேவா இராத்திரி - கூயோளனும்வந்து - பச் தலேகட்டினதற்குக் கூலி கொண்வேந்தாயாவென்று கேட்க, நாமதேவர் - ஓ - பகவானே - மகவானே-உம க்குக் கூலிகொடுக்கும் எஜமான் கானுக யின்னோயாக் கிடிடீரோ அசங்கிதமான குழந்தையைப் தொட்ட தோ கூலியாளுகவும் புறப்பட்டீரோ பச்தலேக்கட்டவு மூடீரோ எங்களுக்கிருந்த தரித்திரத்தைக் கெடித் தீரோ பூலவற்ற விண்டைக்கொடுத்தீரோ பகவானென் கிற பெருமையையிடத்தீரோ கூலக் குப்பையையும் வாரியெடுத்தீரோ இத்தினவு கஷ்ட மெடுத்துக்கொண்ன லரோ கூலியாளெனும் - வின்னவரோ பதரம் கூலிகொடுமென்று-சீ-கேட்கலாமோகானில்லையென்று ஞ்சொல்லாமேரெடுன்கிற பற்பலவாக்கியங்கள் பச் தக்கொண்டே - அன்னத்தையூட்டப் - பகவான் ம தோஷத்துடன் புசித்து - ஓ - நாமதேவா - பிறத்தமை ந்தனுக்கு - விஷ்ணுதாஸனென்று-நாமதேய மிடுமென் றமைத்த - மாயமாய் மறைத்தார் - நாமதேவர் கைவே தியத்தடென்-பாடு கவிட்டை யடைத்து வீடெல் லாம் - பொன் தண்டெ நிறைத்திருக்கக்கண்டி-தூன த்தன்கொண்டு - மைந்தனே வாரியெடுத்து - மார்புட னணைத்துப் பத்தரர்க்கள்ளுக் கூப்பிட்டுச் சுற்தோஷ மாக விருந்திட்டுப் பண்டகிசுத தனவான்-விஷ் ணுதாஸனென்று பேரிட்டே-சரொன்றுக்கு-ஐயிரு திரண்டாயிரம்பேர்களுக்கு - அன்னதானம் - வஸ்திர தானம் - கோதானமுஞ் செய்யுவிதொடங்கினர். அதை னல் - குருபாயி - தாம்வேட்டியும் வேஷ்டை யும்ற்று திருக்குச்-திரவியத்தையெல்லாம்-ஏழைகளுக்குள்தான ஞ்செய்துவிட்டால் - அழக்கடி - திரவிய மெங்கிருந்து டைக்கும் - பத்தரர்க்கோர காலும்புல்லும் - அகப் டாமல் - எத்தனேரள் - வாசையும் மன வேதனையும் பொருந்தி - மிகவும் வருந்தியிருக்கும் அதை - இப் போது தினைக்கத் தேவையில்லேயா - [illegible] சுத்தனோதஞ்தான் பாக்கியமளிப்பார் உனக்குத் தெரி யாதது ஏன்தென்னசொல்லப்போகிறே மென்னசை த்தும் - தானஞ்செய்ததுபோக மிருதியான வொன்னே வோரிடத்தில் புதைத்து வைக்கவேண்டுமென்று வா காடதொடங்கினர்கள். நாமதேவர் - தந்தையைக்கே ட்கிப் - புண்ணியத்தால் வரும் பலனைச் சொல்லத்தொ டங்கினர்.

விருத்தம்.

இலேயென்றுகேட்குமவ னிச்சுவலகதிலீன
னினனினேன்
இலேயென்றுரைக்குமவ னிசைபெறுன்மனதோடி
மிருவோனை
விலகச்செய்பவனவரி லிழிவினீவனென்
றிசைக்குமின்னர்
அலேவித்துமீதலிலன் மிகவினனன்னவரே
நரகிலேழ்வர். (அ)

அரசரட்சிபிர்துமர ரிற்குரிபவன்பான
சுதனேயீந்து
சரசத்தையிபுமனே தனேயீந்துஞ்சாபுரிய
பதவிசேர்ந்தார்
பிரமபதமடையவெணு மனப்பெரியோ
ரென்றுமிகபேரேயும்
திரணமேயெனுஞ்சமுறுச்சிகியோர்
நரகமெனுக் தியேசேர்ந்தார். (ஆ)

முதுகென்பனித்து மூடலேத்தராகி
யுயிரோடளித்து முதியோர்
சதுர்வேதனனி மிருதேவர்போற்ற
சாயுச்சியம் பெற்றனர்
முதுமெய்த்தவத்தி னுல்வத்துசெல்ல
மதில்வாஞ்சை வைத்துமுன்
அதிதிக்குத்தான சகசுங்கொடாமை
லமிழ்வார்க ணிருளாகிலே. (இ)

உலோபத்தைவென்று யோகத்தைமித்த
மொளிபெற்ற னன்மாபதி
உலோபத்தினுடி குருடாயிவுலகி
லொளிவற்றனன்சக்கரன்
உலோபத்தினுலே சிபம்கொடுப்ப
நூபனாகள் சபம்பெற
உலோபத்தினுலே யயாதலரலம்
வுலோபம் பாவாதையனே. (ஈ)

தருமத்தவத்தி னிலுமேலதாகும்
சாயுச்சியபதமளிக்கும்
தருமம்பலர்க்கு முபகாரமாகு
மிருசுடனும் மரக்கும்

தருமஞ்செயாத வுடலம்பிரேத
மல்லாது தனேமையுளதோ
தருமம்வினுசந் கருமஞ்சகதி
யுளதோ வென்னருட்தையே. (இ)

தருமஞ்செயாத பேரேகாங்க
ளில்லாம லவதரிப்போர்
தருமம்னேக ஜனனங்களுக்குத்
தூணேயாகி வந்திவ்தாம்
பொருளுசேகரு மும்பெண்பிள்ளே
யுயிர்போக தூணேயாகுமோ
அருள்செய்யுமென்தை யேவென்றறைத்து
மன்பாகவேஜகிதே. (ஈ)

சாணத்தினிற்பணிக் தெக்காயனக்குக்
தமியேனுனாத தருவுமோ
புரனத்தையியும் புணயத்தையிட்டல்
புனிதம் சுகத்தன்றி
தருனத்திலுதவுக் தருமத்தினியிசைக்
சாற்றைத் தமிழ்ப்பபுன்றன்
ம்மானத்தையென்று நாமதேவனிந்த
வணமேபுசைக்கலுற்றுன். (எ)

வே று.

தருமஞ்செய்தோர்க் கிடரில்லே
கருமஞ்செய்தோர்க் கறிவிலே
கருமஞ்செய்தால் வறுமையிலே
தருஞ்செய்தாற் பிணியுமிலே
தருமஞ்செய்வோ ரைசுவரிய
தாழுதோகருஞ் சுமனனுகி
அருமஞ்சிக்கச் சமர்புரிந்து
ஜயமெய்துவோர் காதலிதே, (அ)

தருமத்லேகாத நிதிமென்றே
சார்ந்தருளாப்பர் கர்ணன்மிகத்
தருமஞ்செய்த காரணத்தாற்
சமரிற்செயய வல்புனேக்
தருவுக்தித்த தல்லாமற்
சாகாவரமுமனித்ததனுல்
தருமக்கவர்ந்து தனதிய
லேவைவளித்தன் ஜகதிசன். (க)

வே று.

தருமஞ்செய்பா மற்பெல்லாச்
சான்டோள லோபத்தாலே
தருமமிற்றி யோதன்றன்
மூம்வள நிறையஞ்சேர்ந்தான்
தரணியை யிழக்கபோதுஞ்
சுன்கட மடைக்தபோதும்
தருமமேயெய மென்றென்னிக்

தருமரிவ் வுலகையரண்டார். (கி)
உயிர்த்துணேயான தம்பியர்கால்வ
ருயிர்க்குயி ராயெமேபாள
உயிரிழுக்தையு மொருவனுகையு
முத்தமப் பதியனுகியும்
தையியஞ்சொலுதற் கொருவில்லாதஞ்
சகலமுகி வக்குசெல் பேரில்
பயக்கருந்நியைக் கண்டதைக்காண்டப்
பலர்சற்றுமின்றி யங்கிருந்தான். (கக)

அங்கொருநாய்வக் தக்கணமிரு
வஞ்சுமிங் கிவனைகயமிர்த்த
அங்கையாலெடுத் தம்புயத்தினில்வைத்தல்
வாற்றினிலிறங்கிடப் புகுல்மேற்
பொங்குகருமட் டெவிழ்ந்தற்றப்
புண்ணியன்கவங்கிழுத் தகலேமல்
சன்கையில்லாமற் குடிச்செல்போதிற்
சாமையென்றனுபபிரிதுர்கள், (கஉ)

கண்ணில்வாய்செவி யிவற்றிலுற்றிடக்
கனமுளவுதிட்டினுன்மம்
எண்ணிடாதகிரி விட்டிடாதன்னை
னதிக்கரை யுயிர்ன்னுயைப்
புண்ணியன்விடித்தான் பெரும்புகழுடைத்தா
னென்கையிற் புண்ணியஞ்செய்தற்
கென்னுவகி யிதிரு வவன்புகழென்னு
விசைத்திடுங்கெவிதலவென்றுன், (கக)

தேவகுருக்களுக் கல்லாவலவல்லன்
தேவன்மேற் கணிதொடுத்தழிர்ந்தான்
தேவதைக்கர்க்க வல்லாசனியைச்
சிவன்பதி நின்னென்றுன்னுன்
மூவருன்போற்று மகதிவர்க்கன்ன
மனிந்திடா தண்டர்மாமுனிவர்

மூவருமஞ்சக் தாருகவனத்து
முனிவர்க ளுறிமிழந்தாரே, (கச)

என்று தருமத்தின் மேன்மையைப் பல விதங்களாயுணர்த்து - மாதாபிதாக்களின் மனதைக் களித்து இருக்கப் பொன்னெயெல்லாம் அருந்தவர்களித்து - மிக மகிழ்வித்துப் - பண்டிதர்களான் சோயிலே சொக்கவிட்டு கலெல்லாப் பண்போடும் பழுவபண்ணி - இவ்புற்திருந்தார்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று சபாபதி சித்தர் மேலுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

பகவான் கூவிளாளுப்வத்த
அ த் தி யா யம்
பிறந்தது.

சிவதுவாமதேவர்தயவுக்கு
மயிர்வாங்கி காதுருத்தும்போது
பகவான் விளைச்கொண்வெற்த
அ த் தி யா யம்.

வாருங்கள் சித்தர்களே மிகவும் பரிசுத்தர்களே இவ்விதமாகப் பொன்னேபல்லாம்-அன்னதானம் முதலியவைகளிற் சிலவழித்து லோபிகளைப்பழித்துப்-பரமேசுவன் திருவிய சன்னிதானத்துக்கு காமதேவர் போனபின் - குணபாயும்-தர்மஸ்ட்டியும்-ஐவரேபோ காமதேவர் அறியாமல் - ஒருபுல்லேயாவது ஒளித்து வைக்காமற் போனதினமே - முன்போலவே வறுமைக்கு ன்னாளானமே - பெண்டு - மனிவுனதையும்புக் கிலகாள் வாங்கி வைத்திருந்த தவசங்களும் காலக் கழித்துப் பின்பு - தாரித்திரமடைந்து - ஜீவல்வேலையால் ஜீவனஞ்செய்பத்தொடங்கினர்கள். அப்போது ராஜபாயின் தர்தையாகிய லசட்சாதிபதி - தன் - மகன் - மகளைப் பேற்றதும் - குழந்தை பிறந்தே - அவலஷ்டு நிவர்யாகம்பண்ணும் - காமதேவர் ஒருநாள்வீலே அதிதிவட்கனிதத்தும் - கேள்விப்பட்டுத் தாம்ஸேட்டி யிருக்கு மிடத்தையடைந்து - பட்சமானவார்த்தைகளாடி - அவருத்தாவால் - தன்மனேயழைத்துக்கொண்டு - தன்னரண்மனையிற்சென்று குழந்தையை அன்புடன் வளர்த்து - (கக) - மாசமானதே மயிர்வாங்கி காதருத்தவேண்மல் உன் தாய்தர்தை யென்னை கைத்திருக்கிறார்கள்-நீரிக் மேன்மென்னி - வோர் வேதுரரனேசோக்கி நீகாம் வேட்டினிடம்போய் வானயதினாம குழ்தைக்குக் காதருத்தருஞ் சடங்குதவால் நீங்க வானேயோரு மதிசு மேலேன்குவரவேண்டுமென்னுனாத்தாலென்றதுப்ப வேதுகாரன் - தாம்வேட்டியினிடம்போய்-எதுமாதுரை த்தவண்ணம் பசு அதுகேட்ட தாம்வேட்டியுர் குஞ பாயும் அப்படியே வாட்டுமென் றறைத்தனுப்பிய பின - காளை சம்போகும்போத கருந்த வரிசைகளு டன் போகாமல் வெதுவையாய்ப்போனுல் பலருக்கும் ஈகைக்டமாவதன்றிச் சம்பந்தியும் வானஞ் சென்னா னே அப்படிசொல்லாமல் இவ்விடத்திற்கு ராஜாவும்-கு முர்தையையும் - அழைப்பித்தக்கொண்டு - சகலபாத க்களையும் வரவழைத்துச் சம்பிரமத்துடன் காமதேசெய் வரைமென்றும் ஒருநாகமிவ்வியே - ஓ-தாரித்தரத்தை க்கலேயேயென்று மிகவுந் திரதசிரேர்ர்களை யிருக்குந் தாதுவாயில்லாவறிதபாணசேர்கன் ஒருகல்லரையைப் போல் வேஷ்தரித்தக்கொண்டு வேஷராருடன் தாம் வேட்டினிடம்போய் கேமவர்த்தைகள்பேசியபின் காளையதின முமதுபோலுக்குக் காதருத்தஞ் சடக் குசெய்திறர்களாமே நீசொன்ன ஒருவஸ்துயும் வாங்கா மல் - வதுவையுற்றவர்போல் வாடியிருக்கின்றீர் உங்க ளுடைய சகாயத்தால் லட்சாதிபதியாயிருக்கும். என் பால் வேண்டிய திரவியம் கடனுய்வாங்கிக்கொண்டு சு ரியபத்தை கீழைவேற்றும் - வாங்கிக்கொண்டுதரவிய கொடுக்கநேரிடுமென்கிற அச்சம்வேண்டாம் - பதினா ரம்வராகன் உமக்கிப்போதே கொடுத்துவிடுகிறேன் அ தை யெனக்கு கீக்கள் கொடுக்கவேலேண்டாம்-துங்க மையோடிவ்வளவு திரவிய முங்களுக்கு கான் கொடுக் குங்காரணம் - ஏனென்றால் இவருடைய்களுக்கு முன் கான் - வளர்கனுபிருந்தும் - சதுவேஷ்தரித்துக்கொ ண்டுவந்து - காமதேவிடம் இருபதினுயிரம் வாகன் முன் னையில் தர்பார்த்தமாய் வாங்கினோன்டேன் - அவரு லேயே லட்சாதிபதியானேன் - பராரஞ் செய்தவர்களுக் குடனே - உபகாரஞ்செய்யவேண்டி மெழுதியபடி சுக யஞ்செய்யவதேன் - என்கிற பற்பல மெழுதிள் முரா ன்று - வேஷகாரரை விளித்து - இக்கணம் - நீ வீட் டுக்குப்போய் பதினுயிரம் வராகன் கொண்டுவந் தினு ருக்குக்கொடுக்களென் றனைதனுப்பி - தானும் புறப் பட்டு மாயமாய்மறைது மாய சேவகரிடம் பதினா ரம் வராகனவனுப்பி காமதேவைச் சோதிக்கவெண்ணி சன்னிதானத்திலிருந்து-காமதேவையழைத்து அப்பா காமதேவ்காளையினம் உனதுமனதனுக்கு மயிர்வாங் கிக் காதருத்தவேண்டுமோம் அதற்குத் திரவியமிலலை மல் உன் தாய்தர்தை யென்னை கைத்திருக்கிறார்கள்-நீரிக் மேன்மென்னி - வோர் வேதுரரனேசோக்கி நீகாம் வேட்டினிடம்போய் காளையதினம குழ்தைக்குக் காதருத்தருஞ் சடங்குதவால் நீங்க வானேயோரு மதிசு மேலேன்குவரவேண்டுமென்னுனாத்தாலென்றதுப்ப வேதுகாரன் - தாம்வேட்டியினிடம்போய்-எதுமாதுரை த்தவண்ணம் பசு அதுகேட்ட தாம்வேட்டியுர் குஞ பாயும் அப்படியே வாட்டுமென் றறைத்தனுப்பிய பின - காளை சம்போகும்போத கருந்த வரிசைகளு டன் போகாமல் வெதுவையாய்ப்போனுல் பலருக்கும் ஈகைக்டமாவதன்றிச் சம்பந்தியும் வானஞ் சென்னா னே அப்படிசொல்லாமல் இவ்விடத்திற்கு ராஜாவும்-கு முர்தையையும் - அழைப்பித்தக்கொண்டு - சகலபாத க்களையும் வரவழைத்துச் சம்பிரமத்துடன் காமதேசெய் வரைமென்றும் ஒருநாகமிவ்வியே - ஓ-தாரித்தரத்தை க்கலேயேயென்று மிகவுந் திரதசிரேர்ர்களை யிருக்குந் தாதுவாயில்லாவறிதபாணசேர்கன் ஒருகல்லரையைப் போல் வேஷ்தரித்தக்கொண்டு வேஷராருடன் தாம் வேட்டினிடம்போய் கேமவர்த்தைகள்பேசியபின் காளையதின முமதுபோலுக்குக் காதருத்தஞ் சடக் குசெய்திறர்களாமே நீசொன்ன ஒருவஸ்துயும் வாங்கா மல் - வதுவையுற்றவர்போல் வாடியிருக்கின்றீர் உங்க ளுடைய சகாயத்தால் லட்சாதிபதியாயிருக்கும். என் பால் வேண்டிய திரவியம் கடனுய்வாங்கிக்கொண்டு சு ரியபத்தை கீழைவேற்றும் - வாங்கிக்கொண்டுதரவிய கொடுக்கநேரிடுமென்கிற அச்சம்வேண்டாம் - பதினா ரம்வராகன் உமக்கிப்போதே கொடுத்துவிடுகிறேன் அ தை யெனக்கு கீக்கள் கொடுக்கவேலேண்டாம்-துங்க மையோடிவ்வளவு திரவிய முங்களுக்கு கான் கொடுக் குங்காரணம் - ஏனென்றால் இவருடைய்களுக்கு முன் கான் - வளர்கனுபிருந்தும் - சதுவேஷ்தரித்துக்கொ ண்டுவந்து - காமதேவிடம் இருபதினுயிரம் வாகன் முன் னையில் தர்பார்த்தமாய் வாங்கினோன்டேன் - அவரு லேயே லட்சாதிபதியானேன் - பராரஞ் செய்தவர்களுக் குடனே - உபகாரஞ்செய்யவேண்டி மெழுதியபடி சுக யஞ்செய்யவதேன் - என்கிற பற்பல மெழுதிள் முரா ன்று - வேஷகாரரை விளித்து - இக்கணம் - நீ வீட் டுக்குப்போய் பதினுயிரம் வாகன் கொண்டுவந் தினு ருக்குக்கொடுக்களென் றனைதனுப்பி - தானும் புறப் பட்டு மாயமாய்மறைது மாய சேவகரிடம் பதினா ரம் வராகனவனுப்பி காமதேவைச் சோதிக்கவெண்ணி சன்னிதானத்திலிருந்து-காமதேவையழைத்து அப்பா காமதேவ்காளையினம் உனதுமனதனுக்கு மயிர்வாங் கிக் காதருத்தவேண்டுமோம் அதற்குத் திரவியமிலலை மல் உன் தாய்தர்தை யென்னை கைத்திருக்கிறார்கள்-நீரிக்

மென்றபோல் தவர்களுக்குற்ற வியாகுலத்தை நீக்கியரு மப்பாவென்றறைப்ப.

நாமதேவர் மாபாவ்மென்று விட்டையடைக் து - தர்தை தாயைப்பலித்து - வியாகுலத்தோடிருக் முன் காரணமென்னு கேட்கத் - தாம்வேட்டியர் ப சாம்தேவரைக் குணமமர்த்தனுக்குக்காதருத தனால் அதற்குவேண்டியவிரை தொண்டுபோவத ற்கு-ஓர்காசுமில்லை - வெறுங்கையோடு போவதற் குச்சமானமில்லை - இதென்னுல்வர்த தொலலை - சீ முசாதத்தற்குத்தவனல்லை - வென்றுரைத்துக் கருவ த்தில் - பகவானைப்பிய - பரமபாகவதரையே - இ ன்றேவேதுகார் - தாம்வேட்டினி முன் வந்த - பதி னுரீரம் வராகன் சரிபர கிருகின்றதா வென்னிக் கொ ள்ளுமென்றறைக்க - இரண்டோட்டைகளை யவிழ்த் து வைத்துரர்க்கத்தினட்காக்காரன், காமதேவ் தக் தையைநோக்கி-ஓ-னைதானதையே-இச்சதரிரியபரம் ஜப்பெனுர்களென்றுகேட்டான். தாம்வேட்டி செல்வத த்தைக்கு - மௌனமுற்றிருக்கார், அப்போது-திரவி யம்கொண்டவந்த வேதுகாரர் எங்கள் சுவ்கார் - சாத வேஷத்தரித்து-தங்களிடம்வந்து சிலகாட்களுக்கு முன் இருபதினுயிரம் தானம் வாங்கிக்கொண்டி அதனால் லட்சாதிபதியானர் - அவர் தற்காலத்தில் நிர்பன வ மையுற்றிருப்பது தெரிந்த - கருணத்தினிவிலவதிர விய முதலிசெய்தார் - உதமர்க்குகினுல் - இப்படி யே சகாயஞ்செய்வர்களென்றறைத்தார்கள், அவ்வச னத்தைக்கேட்ட காமதேவர் கர்களா விருசெவிகளே யுமூடிக்கொண்டி - அரிகி யென்னபாவத்தக் குட்ப ட்டேன் - தானஞ்செய்ததைப் பின்னும்வாங்குவதுமு ண்டா வார்குவோர் பாமபதமடைவதுண்டா ஓ வேவு மாரே இக்கணம் இத்திரவியத்தைக் கொண்டுபோய் உமது சுவாதருக்குக் கொடுங்கள்-தடுத்துப்பேசுவதை யினிகளென்றறைத்தார், அதற்குந் தாம்வேட்டி காம தேவைநோக்கி அப்பா காமதேவரு உபகாரஞ்செய்த உனக்கு உபகாரஞ்செய்த வர்கார் மனமுவந்து திரவியத் தை அனுப்பக்கூடுமா இதமைக்கு யோக்கியமாவென் றறைந்தார். அதற்கு காமதேவர் தோளை வணங்கி நானிதனையே தானஞ்செய்ததை நினைத்தால் அரு வகையாதற்கேதுவாகும - இதுதொரிய உதாரனசரி தர்மமேதென்றால - ராவறுதினேர் சம்மாரஞ்செய்த பரிசாம் - லங்கையின் முகவாயிலே யடைத்து-கர்ம க்கும்வோர் வியபுர்களல்லப்பார்த்து-இதை அயோ தியிக்குக் கொண்டுபோகவேண்டுமென் றிதை அயோ ஜ்புவர்தர்கேட்டுக் காருண்யப்பணிக்கை ஓ பகவா னே நிருபரிசம்மாசமாருப்போதும் திருப்பாற்கடல் க டையும்போதும் தட்சன் வியஞ்சிக் பாகஞ்செய்த போதும்பார்வதிதிமோற்பவதாழுவுக்குமனமாய்பி ற்ற - பாமதிவனைக் கியானஞ்செய்த போதும்-இ ணியன் - இரணியாட்சன் - சோமுகாசுரன் முதலான வர்களை சீர் வெறுபோதும் பிரமா ஐன இசுவர்களு டனிருந்தபோதும் சமனை வெரித்தபோதும் காலகே புரத்தபோதும் - வெகுப்பிரமனிவர்மெச்சபோதும் ஜலந்தரனும் சலந்தரனும்-யுத்தஞ்செய்தபோதும் பல்லா சுரனுக்குப் பயந்தோடிப் பரமசிவனை சீர்காத்தபோதும் காணிருந்தேன் அதுகாலஸ்தொடங்கி - இதுகாலபரியர் தம் - வொருவருக்குமொத்தது-அபிர்தத்தல் இன் வானதானமும் - பிறரும்-இத்தித்த பிரதாதர்களைப்பார் த்தேயில்லை-இன்றுமவ்வமதான் - ர்த்தேனென்னுமர த்த - லங்கைக்குள் போகமற் தடுத்துவிட்டார்-அப் வசனத்தைக்கேட்ட - பிரகாரம் வோதியும் பொருத்த வைக்காமல் கின்றுவிட்டார் - ஆதலால் கொடுத்த வஸ் துவைவாங்குவ தாகத்தக் தோஷாருமில்லாமல்-பகு ராணன்கொடுத்த வஸ்துவை வாங்கியது கடபோன் றோர் மறையோனும் - வெகு கவிப்பும் நிறதியே மே லிருமையடைந்த - வச்சனித்திரத்தைக்கேளுமென் றுசொல்லத்தொடங்கினர்.

விருத்தம்.

யீரியத்தினால் விண்ணையளவித்தோன்
மேனையயி லாலந்தனிற்செபித்தோன்
ஆரிய பத்தினியின் மிகிழ்வுற்றோன
னைவதானம் மிழைசெய்வோன்
பாருயிரிடர்கடன தெரிவினைப்போன்
பரிதிபோ லனைவரப்பார்ப்போன்
சூரியவம்சத்தனி லவதரித்தோன்
சுகுவமாம் ரகுராமமபெயரோன். (க)

ஒருகுடையிழற்றி யுலகினையாழ்போ
லைந்மனையோத்தினை யாள்வோன்
ஒருதினையுவ தமிசசெய்யினை
முயர்பனியர் முப்புரமடையோன்
ஒருதினைமதையோர் மறையவர்வருமை
யுற்றசுர்மைவினிபித்த
தொருபொரு வையதனுத்தையுமிதோ
துதவுகா வனத்துடனிருந்தான் (உ)

இருக்கின்றபோழ்தோர் மறையவன்வந்தா
னேதுவேண்டிடுமென வறைய
லுருக்மாவினவலட்சமாணிக்க
முகவவேண்டிடுமென கிருபன்
கருக்குடனர்சென் றுயர்தனதாரத்
தோகையர் மீதுமும்பணிகள்
கருக்குடன்வரங்கி லட்சமாணிக்கஞ்
சத்தசாத் விகத்துடனளித்தான். (சூ)

வளித்தனதையா வினமேதேனு
மாசையுண்டோவென மறையோ
னளித்தகல்லசே யினமொருபோருண்மே
லாசையாவென னதைகீலி
னளித்திடினோ வெனப்பதிலெளியே
னுனிலைகேட்டிந்த் தடையின்
றளித்திடுவேனென்றுரைக்கமன்னவி
களிலொருத்தியை யளியென்றான். (எ)

மன்னவன்மிகுந்தம் மங்கையர்தம்மை
மறையவன் மனமறைத்தெழிலா
ரின்னவர்தம்மி னிருவர்வேண்டிடுமென்
வேலவார் குழியர்மீது
மன்னலருகித் தாரணையையா
தரிவையரையுமளியெனவே
மன்னவனந்த் மங்கையர்தம்மை
மறையவர்களித் தின்பமடைந்தான். (ஏ)

மூப்பதுபேரை யின்றுமளித்தேன்
முனிவனே யினமவ் வேதோ
செப்பெனச்சுதத்தி னிருந்தித்துயச்
சேயிழையார் தமைக்கக்க
ஒப்பிலாதிதியைக் கொடுமெனவின்ன
துனமகிழ்ந் தையனேயிதோறு
டேப்பொருள்களுமிவ் வுலகினேத்தாங்கு
மெழித்குடையையு முமக்களித்தேன். (ஃ)

இனிய்ந்த வுலகமனேந்தையும்புரந்திங்
கிருவெனப்பணிக் தடையிற்பேய்த்
தனியருப்பலவான் றனேப்பணிக்தேத்திச்
சன்மமற் றிருந்தன்மறையோ
னினிதுடனுலகம் யாவையுமாண்டிங்
கிருந்தனன் கிலதாளேரர்கள்
முனிவரின்யிருந்த காதமுனிவன்
மோகமி லயோத்தியையடைந்தான். (க)

வந்தயோத்தியையா னிருவிள்வளப்ப
மதிழ்வுடன் கேட்டதிசயித்தவ்
வந்தணன்மீது மிரமுனிக்தையை
னனுகிமெய் காலடைக்தன்பா
யுந்தமல்லைத்தின மாட்சியென்னெருவ
னுலுரைத் திடந்தெளிதாமோ
பந்தமில்லாதோ யென்றவன்காத்தோர்
பழங்கெகித் தம்தினேப்பகர்வான். (ஐ)

இக்கனிபுசிப்போ னுகமில்வுலகத்
தென்றுமுற் றிடுமெனவறைபன்.
பக்குவப்பழமீ காதமுனியின்
பதம்பணிக் திடமுனியாதே
இக்கனிபுசித்திங் கிருவெனவுரை
வெழிறவ மிருத்தவன்னிருபன்
இக்கனியுண்டியா னென்பெறக்காமி
தெழின்மறையவன்றனக்களித்தான், (க)

இக்கனிபுசித் திவ்வுலகமினேப்புரந்திங்
கிரவிவாழுவ மிங்கிருப்பான்
பக்குவமிதுவென் றத்தணன்பாற்போய்ப்
பழுதகினிற் குணத்தனியுளாத்தே
இக்கனிபுசிப்பா யெனமறையோனென்
னன்பனே மாணமின்றி
இக்குவலயத்தினி யாணுமளவில்
வேலவார் குழலிருமிருக்க. (ஏ)

முப்பதுபலக்க ளெப்படியேறு
மோசதீ செய்திடாதளிப்பா
யொப்பிலாவரசே யெனப்பதிமறையோ
னையகல் லடிகடொழுதேன்
அப்பனேயோர் மண்டலக்கெடுவளித்த
லட்டியில் வாமனற்கனிகள்
முப்பதுக்கொடுப்பே னெனப்பணித்தவி
தனிற்சென்று மோகவிலாசன், (கஉ)

மன்டலமாயின் மொழிப்பதுமென்பான்
மறையவன் முனிவனென்றயர்வ
னன்டர்களேத்து மதகனேயென்பா
னபயமென் றலரிவிழ்க் கழுவான்
தொண்டனுக்குற்ற தரியேயகத்துட்
தூய்மையா யில்லையோவென்பான்
எண்டிசையேற்று காதமுனிவ
னெல்லனபா வருநுடன்வந்தே. (கஉ)

கொடுத்தகற்குறையா லடித்தவிக்குறையைக்
கூறுவதெவர்கள்பா லென்பான்
சடத்தினைவிடுத்த னடுத்தறமென்பான்
சடத்தினை விடுத்திளியடுத்த
சடத்தினிற்கொடுக்க வாமனச்சொல்வான்
சடத்தினே விடுக்கினிச்சடமே
யிடைத்திடலரிதென் றடிக்கடி னினப்பான்
நிலேமுறு நபர்க்குரூர்ச்சிப்பாள். (கக)

இவ்விதத்தன்பத் திருக்குமன்னவன்பா
தெழிலருணுர்த சடைத்து
நிவ்விதுவரசே யென்றுயரென்னத்
திருவடிகளிற் பணிக்தேத்தி
அவ்வியசீத்தோய் நிருனவெனக்கோ
சருங்கனி யளித்ததுபோலத்
நிவ்வியகக்னிகண் முப்பதுக்தக்தென்
நிவினேயகற்றினை முனிவன். (கஏ)

உம்பர்வாழ்தொர்க்குத் தெப்பிலோச்சோலே
யென்னுள தன்குவேக்தா
லம்புவியினில்லாச் சுவினிடைக்கு
மென்றக்த வலக்கவிர்க்கொடுபோ
யும்பர்களுர்க்கம் பலங்னேயனித்தில்
வுலகினில் விடுத்தவக்கனமே
அம்புயனரைய னயோத்தியையடைந்தல்
வர்த்தனன் பதம்பணிக்தேத்தி. (கஙி)

அத்தணன்றனேயு நநுக்கனியளிக்க
வயன்முகத்தோன் மகிழ்ந்தாரே
இக்தகம்பலங்க ளிருப்பிடம்பென்ன
னேகிடவேக் கொண்டுபோமென்ன
செக்தணன்றிமழுர்த மனையன்சூழ்செறிக்தென்
செல்வ னிதற்கெனத்துன்புர்
தக்தணன்றித்தில் வர்தனஞ்செப்தென்
னினேனே கேனைச்செல்வான். (கச)

இக்தக்கனிக விருப்பதன்டர்பா
லித்திதரிவையர்களோடினேயும்
அருக்சொர்க்கத்துக்கறிவிலேனெக்க
னறிவிப்பே னெனச்சினமதி
அத்தணனரைப்பா னரும்பலமிருக்கு
மண்டத்திற் கொண்டுபோகாயேல்
உத்தன்மாக சோகெனினேயு
முந்தனக்களித் நியான்மாளில். (கன)

செல்லுவனெனவவ் வர்தணன்முனித்
தென்டனிட் டையனேயானில்
செல்லுதலழதோ லெதினக்தனிலத்
தேவலோகத்தினேயடைய
வல்லகற்பதத்தைச் செப்தாலைவானில்
வளப்பமா வைப்பனென்றதுதி
சொல்லியவ்வரச னடவியிற்றனித்துத்
னியமாதவங்களைச்செய்தே. (கஅ)

அர்தணன்றனேயு மரிவையர்தமையு
மண்டர்வா முனிவனேச்சேர்த்தவ்
வர்தனற்குற்ற சாபகின்டினிவ்
வகிலத்தைப புறக்திடவியச்சா
னெர்தனமின்றேப் விச்சுவாமித்திரர்
இவ்வணமே யனேத்தினேயுங்
தர்தானுரைத்து மனித்தனைப்பெறச்சம்
கடமடைர்தனனிர்தக்தான் (கக)

என்று - பல நீதிவாக்கியங்களேப் புகன்று வேதகாரரைப் பதினுயிரம்வரகளேயும் கொண்டுபோகும் படியபுரைத்துத் தக்தையின் மனதைக்கரைத்து-இன்னம் பற்பலநீதிகளே வோதி - இந்த அண்டமெல்லாம் ஆண்டுவரும் யெல்லாம் சாக்கும் பரத்தானன் கதபுகிலிருக்க - நமக்கோர் குறையுண்டாகுமோ தேவரீர் பான்றெங்கள்மேல் பாசம்போய்ச் சத்தமும் கோவித்தாரதனே - வர்தனஞ்செய்துகொண்டிருக்கவேண்மென்னது-நிந்தனைசெய்திருப்பாயென்றால் தறைந்து இரண்டாஞ்சாமரத்திலிருக்கினேயானால் - மீட்டிலேயே சபவித்தைக்கொணடு விஷ்ணு சகஸ்ரநாமங்களேப் பாடிக்கொண்டிருந்தார். நாமதேவர் பாடின கீர்த்தனைகளேத் தாம்வேட்டிரும் - குருவையுகந்தேட்டுச் சந்தோஷகரமத்திற் படித்தவர்களிற் வெகுகோஞ்சென்றபின் அயர்ந்து நித்திரைசெய்தார்கள். நாமதேவரும் கண்விளர்ந்தார், இவர்களிப்படியிருக்கப்-பதினுயிரம்வாகன் தொண்டுவந்த - பரமபாகவதரிருவரும் - சன்னிதானத்தை யடைந்து - பாணிதரங்களேப்பணிந்து - கடகவர்தமானவைகளேப் பகர்ந்த - நாமதேவரை மிகவுங் துதிக்கத்தொடங்கினர்கள். பகவான் சந்தோஷமடைந்து காலைப்பதிரில் அனேகம் பரமபாகவதர்களும் - வேதகல்விகளரும் - பலபலவன்புக்களே வோதினேனென்று தன்னைக் குழ்ந்தவராத - தாளமெல்லாம் - தம்புமென்றமுழங்க - முனிவர்கள் எக்தணங்களைசெய்து-பகவான் நாமதேவரிட்டபடையைத்தாழ்மையிலவிவென்று கூப்பிட - உடனே - நாமதேவரிழித்த வெளியில்

வர்துபார்க்கையில்-சட்டைத் முஸ்கராயணரேசகல சம்பரன்முடன் வந்து கிபவக்கஸ்டு - ஆனந்தம் கொண்டு பவானேத்துரிக்கப் பகவான் நாமதேவரே யருலிலைறத்து-உனக்குமாதிரி மென் திருபத்தோ ன்றும் - மற்றவர்களுக்கெல்லாம்-ஒவ்வதனாப்போ ர்களைப்போல - இகைக்குமித்து - சீ சல்கைக்கொல்வை மல் - சிரிரமாய் ஸ்ரானஞ்செய்து ஆடையபரணங்க ளணிந்துகொண்டு - உனது மாதாபிதாவையும்-ஆணி ர்க்கிரைள்வைச்செய்து - எனதுட விம்பிரதத்தினைவிடு வர்து-உனது சம்பந்தியின் மனிர்க்குப்போவோம் வ ருமென்றதைத்து நாமதேவன்றி மற்றவர்கட்கேல் வம்-போர் சால்காரைப்போல்தோன்றித் தாம்கேட்டி குறுபாயிலையு மறைத்துக்கொண்டுபண்டரபுரம்-நே கிடென்ற நகரியைத் தோற்கருவிதனைக் கொட்டச் செய்து தினம்தருவிலே முரச்செய்து - கண்டோர்க ளிப்பதற் கன்னிகளே டனமபரியக்செய்து-கேட்டோ ர் மதிமயக்கப் பதங்கள்பாடச்செய்து-எத்திசையிலும் பரிமளமாகவே பரத்திசெய்து-இத்தலர்த்தன் யாரை னுன்னுவோர்க்கு நலமாம் - காமிருப்பது வருந்து புரம் - என்னுடையபூமம் - சேவகம்காரென் தலை த்துக்கொண்டேகாமத்தலர் மாமனார் வீட்டைபோட க்கு - அன்குள்ள யாவருக்கும் - பிரமயிகொண்டிபடி னுடையபாவனைகளித்து வரிதிட்டும்-அத்தனிக் கும் - அனவற்ற சொனகாலம்-வன்றிதானம் - தோ தனங்கொடுத்து-ராஜபாயிக்கும்-அவனி மீன்முருக் கும் - முனுபாயிக்கும் - பூவைகபரணங்களினப்பூட்டி நாமதேவர்-மைத்துனியை விவாஹஞசயலுக்கு - மிரி யாகிக் காதலுத்தி - கமம் பிரகாரத்திப - அனைவ பரனைகளோச்சூட்டிச்-சம்பந்தியின் வீடைலயம்-தம்ப மயமாய் அதிதிட்டும் - வந்தாளிட்டும்-முப்பத் திரண்டுவகை பதார்த்தகளுடன் அன்னமபடைத்து உண்டபின் - சலனருகுந் சாத்தி கல்வாதாம்பூ புதி பன்னீரையிடி பூமலைகளைப் பூசிக்க களிக்கடலை மிழச்செய்து-சமயத்திக்கு முத்தமாலை-மோகனமாலை யைப்பூட்டி. ஓ-லட்சாதிபதியே-ராஜமதி மருகனுக்குப் பால்யனிலைகளுதலால - அவகைப் பார்க்கவர்ன-அவர் மைத்துனுகின்று காதருத்துஞ் சடன்கொக் கேட்டு வந்து - என்னுலானவரிசை கொண்டுவர்தேன் எனக் குவேடானமட்டும் தருதேன் - காமதேவர் மனத்துக்கே வரலுமென்றிருத்தேன் - அப்போது கூடாரமையாயிரு ந்தது ஐப்போதிக்கடைத்தேன்-இனி யெனக்கு விடை கொடுத்தனுப்புமென் றுத்தரவுபெற்றுக்கொண்டு-அவ னுல்செய்யப்பட்ட - உபசரினையை-யேற்றுக்கொண்டு தாம்லேட்டியையும்-நாமதேவரையும் சோக்கி இனி நீர் மனசுபோல் சம்பந்தமாகவே நாமும் பண்ட பிரதானுடைய சந்தோஷத்துப்போய் பாண்டுரங்க னேதகரிசனஞ்செய்துகொண்டு-வைகுந்தபுரத்திற்குப் போய்ப்பேரெனைத்தரைத்து - விடைபெற்றுக்கொண்டி பட்டணத்துக்குள்விருந்து வெளிப்பட்டுச் சொரு படன் - பயமாய் மறைந்தார், பின்புராயாயிக் தந்தை களிசாகாத்தி லமிழ்ந்தவனுப் - தாம்கேட்டி நாம தேவர் முதலானவர்களுக்கும் மரியாதைசெய்து தன் விட்டிலேயே மகிழ்ந்திருந்தார். தாம்கேட்டி லிருந்த - சம்பந்தியின் வீட்டிலிருந்து பிறகுதன்வீட் டுக்குச் சனருடன்சென்று-ஆனந்தமாயிருந்தார். நாம தேவர் காடோடும் பகவானுக்கு வைவேத்திய மூட்டி தாமுமுண்டுபெருங்காலத்தில் - ஒருநாள் பகவான் நாம தேவர் எண்ணமறிந்திருந்தும் உரியதாவர்போல் அப தாரமாதேவ் - காலுலகுக்கும் பலதாமதசொர்னமளித்த தன்பிர் - கூளிபாலருய்வர்து வேதையுடன் பக்தரைக் கட்டினேன்-அதற் கிதுவரையில் கூலிகொடுக்காமற் போனதன்றிப் ; புதிதுபாகாரதோமன்றுந் செய்யாமலி ருந்திரு கூலக்குறைகாரிருக்கின்றதோ வென்ன கேட் டார். நாமதேவர் - பகவானேப்பணிக்கு-ஒன்னுன் டுவோ - எல்லா மும்முடைய சொத்தாயிருக்க காலு மச் செக்தவஸ்துவைக்கொடுப்பேன் அன்றி - உம்மை விட - என்னபெரிதொழுமாதுக்கி கூலிகேட்கத்தகுமோ உமக்கு சேவ்யமாயிருக்குமென்னே வேறுகி உபகார த்செய்யவென்றுகேட்கக்கூடுமோ-நீர் - கேட்கும் விட யினுவுக்கு என்னுல் சமாதானஞ்செய்யக்கூடுமோ நீர் கேட்பதற்கு முன்னமே என்னுடம்பொரு சாலிலை உமக்கு சத்தஞ்செய்திருக்க நேரென்னே வேறுபித்த லமோ நீர் பேதப்படுத்தினுலும் காலபேதமாயிருப்பே னே தேவரீர்கிவ்வித மொழிவில்லலமோ எனறுத்த ள்ளவரோடுவெல் முருகுபோது பகவான் - மந்தர சம்புரித்து மார்புடனனைத்துக்கொண்டு அப்பா நாம் தேவ் உன்னெண்ணு மிப்படியாயிருப்பின் நே மனமி கிலென்னுலைத்தர் நாமதேவ் ஓ மாயவிலாசவே சுயம்பிரகாசனே பாசித்துன் வெண்ணேபோல்லும் என் னிலுன் னெண்ணேபோலவும் எங்கும் பரிபூரணமாயிரு க்கும் நீர் எனனெண்ணமாத்திர மறியமாட்டீரோ உம் முனேபாவநத்தி பிமருத்திராதியாலு மறிதுகொ ள்ளக்கூடாதென்றும் என்னுலறிதுகொள்ளக் கூடி மோ ஓ பரக்காமா சகுராமா சகனதிராமா நீலமேக ஸ்யாமா பக்தபக்சலா பாண்டுரங்கா வென்று தோ த்திரஞ்செய்புராபோது பகவான் நாமதேவருக்குப் பல துகொள்கூறி நீயானந்த மாயிருப்பாயாக வென்றதைக் தாமறிந்து விதிரேகமாயிருந்தார் நாமதேவ் பண்ட

நிதான் கோயிலே சொந்தவிடாக இரவும் பகலுமிரு ந்துகொண்டு சந்தோஷமாய் காள் கழித்துக்கொண்டி ருந்தார்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று காபதி சித் தர் சொன்னது சொல்லத்தொடங்கினர்.

பகவான் விரைகொண்டெந்த

அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

பகவான் துணை.

ஸ்ரீ நாமதேவர் க்ஷேனேஸ்வரோடு யாத்திரை போய் அக்பர்பாதுஷாவால் சொல்லப்பட்ட படியின் கன்னையெழுப்பினதும் ராவடிதேசத்தில் ஓர் கதிப் பிரமாதத்தை யுண்டாக்கினதும் காகேஸ்பார் கோயிலே மேற் குருமாகத் திருப்பினதும் ஆகாயத்திலிருந்து கொடிகள்வர காகேஸ்பார் கோயிலில் கட்டியதும் வா த்திரைசெய்து பண்டாபுரத்தையடைய ஞிபாண்டுரங் கன் விருதுசெய்ததும் இலோபாவினிடம் பிம்மோப தேசம் பெற்றுக்கொண்டதும் பரிசாபாகவத்தாலினை -யுட்கொள்ள ஆவனிடமிருந்த பரிசவேதிலை கதியி லெரித்துஆவன்செய்தலவத்தாற்சுத்தாபாகஇயில் முழ்நீராசன் முதலானவர்களும் களிக்க ஆவற்ற பரிசவேதிகளைக் கொடுத்ததும் முதலான அத்தியாய

மகள்வின்வரும் பக்தர்களின் சரித்திரங்களின் தொக் தார்த்தமாய்வரும் கதை அங்கங்கே இரண்டாம் புஸ்த கத்திற்காணலாம் சுபம்.

அகிலாண்டகோடி பிரம்மாண்டநாயகனே ஆதிமத் யார்த்தரதினே தக்தையின்மடியில் வீற்றிருப்பதற்கு ஆபாக்கியனுன அருவனுக்கு அதிபயப் பதமளித்தது போலவே ஒரு சரித்திரமே செய்வதற்குத்திரமையில் லா அபாத்திரனுகிய அடியேனுக்கு - நா-சரித்திரங்க ளும் செய்யும்டியான வரமளிக்க உனதுசட்டமரை கட்டும் உனது வட்சன்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் சிதே வினே கயலகழல்களுக்கும் உனது பக்தர்களின் பாத பதுமங்களுக்கும் அனேகம் வந்தனஞ்செய்யும் தலை ணுதாலருகிய வேங்கடதாஸனது மத்தமதிலை எத்த னிதத்திலுலாவது - திருத்தி - உனது - சொந்தபக்தர் களது விதையான சரித்திரங்களே முழுதும் முழுத்தாட் கொள்வது உமது பாரமாகும் ஸ்ரீமகாராயனரது திரு வடிகளேசரணம்.

நாமதேவர் திருவருட்கழலினேதுணை.

விருத்தம்.

வித்தைதந்து புத்திதந்து வித்தினங்கள்தீர்க்கும் வேழ மாமுகவனனை விமலபதம்வாழ்க, பத்தரை மனோதத் தங்களுகூலமாகும், பகவான்தன் திருவடிகள் பல்லா ண்டுவாழ்க, சத்குவத்தை வளித்தடியா ரிச்சை யிறை வேற்றும் சங்கரன்றன் குணமலர்கள்சத்தமும்வாழ்க, உத்தமர்கள் சரிதைகளே புவிப்புடனேசெய்ய உதவி யாயிருக்கு மறுமுகனடிவாழ்கவாழ்க.

நாமதேவர் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

கடவுள் துணை

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்

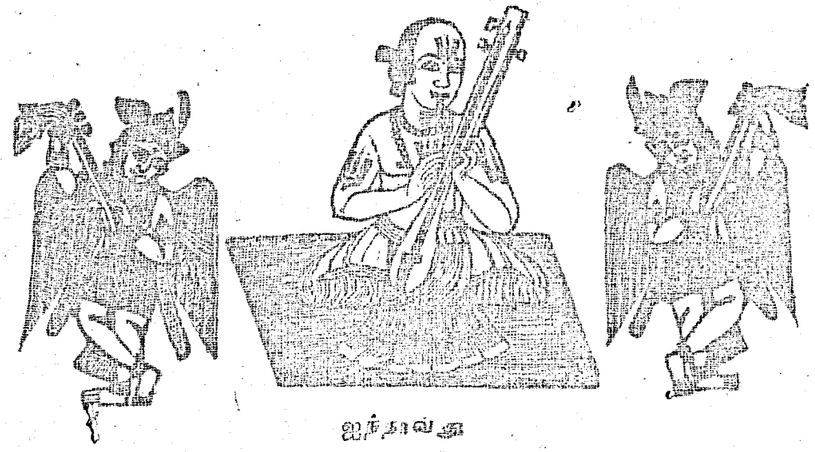

ஐந்தாவது

ஞானசுவாமிகள் சரித்திரம்

பகவன்துதி

விருத்தம்

தவமார் முனிவர் சுரமேத்துஞ் சடையோன் முகநா லுடையோனும்
தவமோங் கிதனை மறந்தோருஞ் சகநாதாவுன் மாயக்கூத்
தெவர்தா னறிந்தார் நானறிய வெந்தாயகநா யகமேதான்
அவமா காதா ளச்சுதனே அடியேனுன்னடைக்கலமே.

ஞானசுவாமிகள் துதி

வேறு

விருத்தம்.

மச்சகச்ச பலரா க வான நாகைக
உச்சித பசுராம வுயிரா சுவகோவிந்த
சொச்சருள் டலுமான சுவாமியோ நுருவாய்வந்த
சச்சிதா னந்தருனே சுவான் சரண் டவமேற்கொள்வாம்.

கடவுள்-ஞானசுவாமிகள் தந்தையாகிய விடோபாவின் பக்தியை

அத்தியாயம்

ஆத்மாமாத்மாமாயிருக்கும் - அணிமா மகத்து வமியும், மகிமா தன்னுக்கை கண்டிதமின்றிக் கண்டிப் புள்ளவற்றை புருவ வல்லலமையளிக்கும் கரிமா, இல குத்தலங்கொடுக்கும், இலகிமா - வேண்டுவன வளிக் கும், பிராத்தி - நிறையுடனிருக்கும் பிராகாம்யம் - ஆ யேடனிருத்தல், சுசத்துவம் - எல்லாவற்றையுந் தன்ன

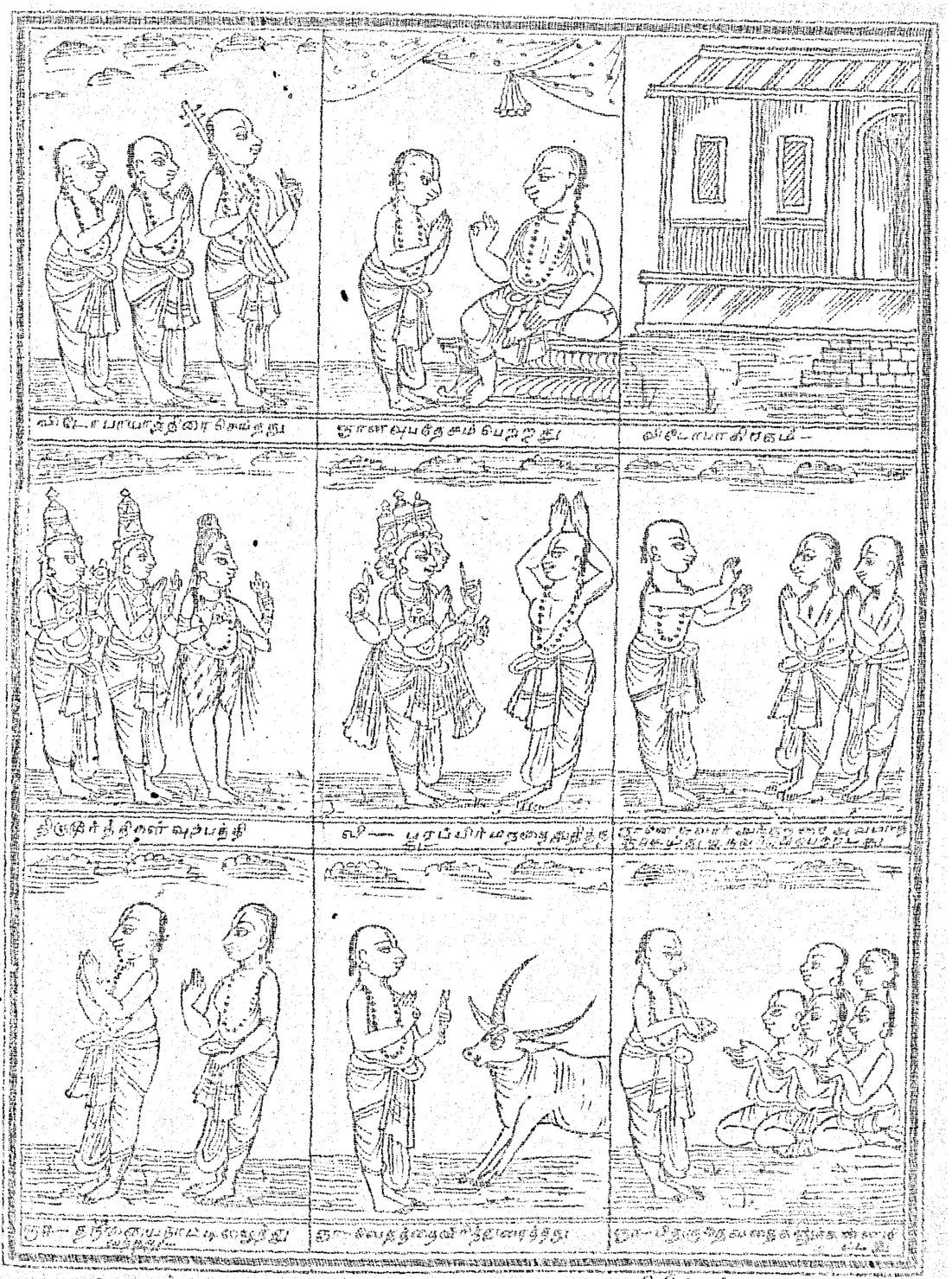

சமர்க்கும், வித்துவசை-என்றும் - அச்சுட சித்தியால் விஷ்டமடைந்திருக்கும் உத்தவசித்தர் முதலானவர்க ளும் - சேவல் கூவுமுன்னமுழுத்து-சச்சிதாநந்தசிவ ஸ்வரூபஞ்செய்து ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு விரிஞ்சாவதானனை - சுபாஜிதத்திடம்போய் - அவ ரை வலம்வந்து பணிந்து - ஓ மாலாமணியே - குரு தொமணியே - மும்மூர்த்திகளும் - துதிசத்தியுமவதா ரஞ்செய்த சரிதையை நாங்கள் கேட்டு-இன்படையத் தாங்களன்புடன் அனுக்கிரகம்புரியுமபரவென்றுதுதி க்கப் - பிரபுஜித்தரின் கேசாதிய சுபாஜிதத்தர் சற் தோஷித்தராய் - உத்தவசித்தர் முதலானவர்களை நோ க்கி-ஓ-யோகேசுவர்களே - பத்தர்கள்-அல்லது-ஜீவன் முக்தர்கள் - திருவிளையாடலைனாயிய - இல்லியசரித்தி ரகதை அன்புடன் சொல்பவர்களும்-இன்புடன்கேட் பவர்களும் - சிவகாருண்யம் - சாந்தம் - சம்பாவம்,சற் சங்கம் - உபாதி - சகுணத்தியானம் - நிற்குணத்தியா னம் - பிரம்மஞானம்-அகண்டானந்த சோனமுமடை தன்மி - லேலெல்-சித்திபுத்திகளுஞ் சித்திக்கப்பெற்று முத்தியாக்கை எற்றுத் தாடிவளத்து மாட்சிமை யுற் றப் பிரமாத்த மடைவார்களாதலால் - பக்த முத்தர் சரித்திரத்தினைபான பொருளொத்துண்டென்றை த்தல் கூடாது, எப்படியென்றால் - இத்தப் பத்தியுப மானத அத்தானவிருஸ் நீக்கி - மெய்ஞ்ஞான தேஜ வடிவெடுத்தலால் ஐசுவரியமென்றும், சுத்தமி வ்வுஞ் தினத்தை மறைத்துத் தாமேதுமென்னும அக்கினியைத் தணித்தலால் - தன்கடனென்றும், சித்த னாகியுள மனதைக்கெடித்து - அரிஷட்வர்க்கங்களைக் கமித்தலால் - துரியமென்றும் - ஆதிவில்லாதவர்க்கு மெய்ஞானத்தைச்சொல்லால்-இரைதருப்பனென்றும் பா பகர்மங்களை விரமபற் றமிக்களித்தலால் - வனமாளி யென்றும் நியமனமென்றும் - அகங்காரத்திரிகரண சுத்தஞ்செய்வதால்-தீவாட்சனென்றும், பிரமுகனிரு யாதியாகவுள்ளனியிற்று மயக்கமுற்றிருக்கும் ஜீவன் அந்தர்முகமாயின்பானுபூதியைச் சொல்லி விருக்கும்படி யாஞ்செய்தலால் பரமகுருவென்றும் வாயினுற் றிரி ம்பறுவ்வது - பேரின்பமாகிய முட்டிவாரை சதாநி கலனென்றும் கள் - நிமதுமமென்னும் விதற்பத்தை நீதநிச்சலனமாயிருத்துவதால் பரப்பிரம்மமென்றும் சொல்லலாம்என்றிரிதகதோசேசுவரச்சரித்திரத்தைச் சொல்பவர் கேட்பவர்க்குற்ற பாவபத்தி னாசமையே வனறுரைக்கக் கூடியதல்லவென்றால் ஸ்ரீசேசுவ ர சரித்திரத்தின மாட்சிமையை யென்னுரைக்கப் போமோ ஓ-தித்தர்களே - இச்சரித்திரத்தை அத்தியர் கபத்தியோமே - கேட்பாமாவென் றெச்சரித்துப் ப வான் நிவ்விய திருநாமங்களை யுச்சரித்துச் சொல்லத் தொடங்கினர்.

எப்படியென்றால் - ஓ - புனிதர்களே - வேதாதி கன்புகழும் - கோதாவரி கதிக்கனித்தாயே - மாபோத கர் பாவும் - ஆபேகமென்னு மூரில - மகாவிக்ர காத மூன் குதிக்கும் - கோவிந்தபண்டிதனென்பவர் - சோ ருபவிசாரணைசெய்த - சிருபாவென்னும்-மனைவியோடு சமதமாதிகளை விடாமல்-சஞ்சலத் தக்குட்படாமல் கா ணிக்பிராமணராதலால்-இராஜனிடம் கணக்கெழுதும் உத்தியோகத்தி லிருந்துகொண்டி - அன்னதானஞ்செ ய்துக்கொண்டி லோகிகனாபபோன்றபாவிகளில்லையெ னவிண்டி உத்தமர்க்கன்புடன்திதாண்டி - செல்வதெவி ரதமாகக்கொண்டி - தனக் கெல்லாச் சம்பதமிருந்தும் புத்திரசம்பத்தில்லாக் குறையால் - தானும் - மனைவி யும் - தனது குலதெய்வமாகிய பகவானைதோதரை ஞ செய்துக்கொண்டி வருகிறகாலத்தில் கடவுளருளால்-ஞ ானகுழந்தை பிறக்க - அக்காள்முலையை அன்பா ய்ப்பாராட்டி - இன்பச்சீராட்டி - விடோபாலைக் தியானஞ்செய்ததிறுதற்பனித்த மைந்துக்கு விடோ பாவென்னு காமதேயமிட்டி - வயதுமுறிக்தபின்-உப நயனஞ்செய்து - சகலவித்தியாப்பியாசமும் செய்வித் துப் பல்பதவைகளிலிக் கௌமாரவயை உடைத்தே கலியாணஞ்செய்யபோகும்-தாய்தகப்பனைவிடோ பாவனால்-ஓ-என் தாய் தகப்பனே - வியாகுலஞ்செய்ய போகின்றதை நினைத்-பாய்பாதியாய்செய்து வரும்ப ழயகிருவைக்குலங்களனைத்தத்திற்செய்ய-அன் னையும்பனும் நெருக்கிரக்கள்ளாய்-ஓ- எங்களநமம் பலனே - சொல்வதற்கரிய நிலனே - சுகாவிசிக்ஷை யில்லாதவர்களும் - தக்கதாயில்லாதவர்களுக செய் யத்தகாப் பாவஞ்செய்தவர்களும் - சகுல மனுஷ்ய ளர்களும்-அவியம் செய்யவேண்டிய பரதிரைவை யிகழுஞ் நிலைமையே நிச்சித்தன - வெகு துச்சியம் தாய் தகப்பனாகிய விங்கோப்பிரிக்குபோக உனக்குத் தானிவுவந்திதா பாரு காரணத்தா விடிருக்க உம்ம னம் கொந்தித சகுனியாமிருக்கவொண்டி மனஞ் செய்துக்கொண்டி - கல்லைமான இலவத்தி விருந் தக்கொண்டி விருத்தாள எங்களை யழைத்துக்கொண்டி பரதிரைசெய்பித்த எங்களப் புனிதாக்குபபாவி வ்ட பகர்ந்த தக்கைதானைப் பணிந்து விடோபா தொ வ்துவிரு.

ஓ மாதாபிதாவே-இவ்வாக்கையோ தங்கமென் மம் - கனைபுகுதலென்றும், செல்வமோ நீர்மேலெ ழுத்தனறும், சுவரின்மேற் சுண்ணாம்பென்றும், நின

மையோ? சேமேற் குமிழியென்றும் சூரியனோமறைந்த மேகமென்றும் ஆயுளோ மின்னணியவிட்ட அம்பென்றும் விசையாயோவென் காற்றென்றும் பிராணனோயிருட்சியமேறுற்ற பட்சியென்றும் வெட்டவெளியில் வைத்த விளக்கென்றும், மனதோ சஞ்சலமைந்த குடமென்றும், சன்மகாரத்தி னெமித்தம் வடமென்றும் விவேகமோ மின்மினியி னொளியென்றும் வெளியி லுலவிவிலென்றும் பற்பலதமொருவர்க் கொருவருரைத்துக் கொண்டிருக்கு நீங்கள் சமசாரியானபின் யாத்திரை போகவோவென்றொருசாரார் வழிதோ அரசனாரை நினைவிருட்டோர் நிரணமபலிதமுமனிதசீவிதமான அவிவேக விருளாற் சூழப்பட்டுத் தொன்றுதொட்டுப் பலகாலத்துப்பட்டு மெய்ஞ்ஞானமின்னெட்டுத்தட்டு கெட்டு - தமோகுணிக்கொண்டிருக்கும்-வழ்மையான-தோழமேன் - சம்சாரத்துக்குட்படவேறு வையலனையும் தராவேறு துணதோ இல்லதவென்றுச் சொல்லுவிலை கப்பட்டோர்க் கல்லவன்றிச் சொல்லச் சகமுண்டோ ஓ-அன்புள்ள அன்னியே இன்புடனவரர்த்த எத்தை யோ சம்சாரமென்னும் சாகரத்தில் மூழ்மினவன் சுகதுக்கமென்னுந் நிரைகளாற லலக்கணுற்றழிவதே யல்லது மோட்சமடையுஞ் குகூமந்தெரிகிக்கும் சாட்சின்லரு பமாயிருக்கும்-மாட்சிமைபொருந்திய குருவ்வாமிகட்கேவல்செய்யக்கூடுமோ இதகூடினும் - ஞானசான்நிரை கதோச் சற்சேகாதத் தெளியக்கூடுமோ இதவன்தானும் தெளிந்தபடி கிச்சலனமாய் இருக்கக்கூடுமோ இருந்தானும் - துலக்தாவேசமேலிடத் தன்னேமதக்கும்-கனவிற் கழுப்நிலையை யடையக்கூடுமோ இதகபடைக்தால்-நிசகண்தாசிர்மத்துக் குதவமாட்டுவானு இவ்வளவு ஆதிதான சகலானத்தானுபூதியை யடைத்தவர்போல் பேசம் வாசாஞ்ஞானிக எடையும் பயன் - வார்த்தை மாத்திரமன்றிப் பரமார்த்தக்தை யடையக்கூடுமோவென்கிற பலவார்த்தைகளாடி ஓ மாதாபிதாக்களே வையாகியில்லாதவனுடைய - சான்நிரவிசாரணையும் ஞானமில்லாதவனுடைய விவேகமும், வீதவஸ்திரீயின்பெவ்வர்னமும், பலமில்லாதவன் கேகபுஷடியும் பதிவிரதத்தனரைநில்லாதவருடைய அலங்காரமும்-சற்கர்மஞ்செய்யாமற்கழியுட-ஆயுள்காலும்-விபசாரி யிருக்கும் ஆசாரமும் பக்திவில்லாத பூசையும் குருவ்த்தன செய்யும் தியானமும் சஞ்சலமனதுடையவன் செய்புஞ்ஜபமும்-பிரியோஜனமில்லாதுபோல எவ்வர்னகாலத்தில் மோட்சமார்க்கத்தைத்தேடாத புருஷனும் பயனடையான். ஆதலால் எனக்குவதுவையாகுமுன்னமே பல தேசங்களிற்திரிந்து - ஜலஸ்தல பரிசன தரிசனஞ்செய்ய - உத்தமகளிடம் - ஞானசாஸ்திரார்த்தங்களறிந் துதக்கொண்டு இரண்டோராண்டில் வந்து - உன்னிதெடப்படி நடந்துகொள்ளுகிறேனென்றவரைத்து வணங்கும் - தனயனைத் தாயுர்தன்தையும் பல நுகேள்கூறி ஓ-எங்களரும் பாலனே - விரத சீலனே - சன்மார்க்கத்திற் செல்பவனேத் தடைப்பவர்க்கும் - ஈனதை விலக்குபவர்க்கும் - செல்லொணாத அன்புண்டென்று - வேதமுறையிடுனெதாதலால் யாத்திரைபோகுமுன்னோகங்கள் தடைக்கூட்டோம் ஆ ஞல் ஓனடுக்குன் - யாதறிவைசெய்து - உன் அழகானமுகத்தை யாங்கள்கண்டு களிப்படையும்படி யாவர்க்களித்துக்கமாய்ப் போய்வாருமப்பாவென் றதைக்தமாத்திரத்தில விடோபாசர்தோடிவாரியில நுழ்நினைவ்சாய்த் தேவரிச ஞானத்தவனவிமே ஓராண்டுக்குள் வருமிதேனென்றதைத்துவிடைபெற்றுக்கொண்டு ஓவாராக - மன்சரீர்த்தம் - திண்டிரகம் சுதாம்புரி - ருக்மணியமாருக்கு வழுவைபாசுவஸ்தானமாகிய மூலமாதவம் - ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் சமாப்ரவிடமாகிய பாழுகாதீர்த்தம் - பிரபாஸ்தீர்த்தம் - முசுகுந்தகிரி அனக்கர்செய்த ஸ்தானமாகிய சோரடி சோமகாதம் - தவளபுரி - சப்தகிருஷி - அருணை-வருணை மலேசுவரம் - கிரிபம்பகாதம் - குறுவர்த்தம்-கங்கை ஓவாரம் - பிரமகிரி பர்வதம்-பீமசங்கமம் - முதலான ஸ்தலங்களுக்குச்சென்று-சச்தர்த்தத்துக்குவந்து ஸ்நானஞ்செய்து - ஜபதபங்களை முடித்துக்கொண்டு மத்தீர்த்தத்துக்குச் சமீபமாகிய அலக்காவதியிற்சென்று கையில் அவ்வூரிலிருக்கும்-சீதோபந்து-என்னும் மாதரோன் காடோறும் சக்கரதீர்த்தத்துக்குப்போய் - ஸ்நானஞ்செய்து சர்மானுஷ்டானங்களைமுடித்துக்கொண்டு அங்குவந்த-பாத்திரை பிரமவர்க்க லெத்தினபோதனுமவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோய்-அன்ன முண்பித் தனுப்பும் வழக்கப்படி அன்னும் பூசுவாத்தேடிக் காணுமல்வாடி-விடோபாவைக்கண்டு-ஆனந்தன்கொண்டு ஆழகுகுகரதடக்கழுக்கத்தனியர்ஸ்-அவரைத்தன் இல்லறத்துக் களைத்துக்கொண்டுபோய் அன்ன முன்பித்து வேத ரகசியங்களைப் பேசிக்கொண்டானந்தமாயிருகதார்கள்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று சபாபதி சித்தர் பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

கேளுஞ்சித்தர்களே இப்பால்-சீதோபந்துவிடோபாவைகோக்கி-ஓ பரமபக்தனே எளியேன்-மேற்றயை செய்து இரண்டொளிற்றிருந்து போய்ப்பாவென்று தன்விட்டிலே சித்தினைசெய்யும்படியாபுரைத்து - வேகுசேரம் வேதார்த்த வார்த்தைகளாடித் தெளித்தவனைக் கொண்டாடி கோர்த்தியானதால் அனந்தசெய்யும்ப டியாய்ப் புகன்று-தானும் கன்வளர்ந்தார், அப்போது

பகவான் சீதோபந்து சொல்லுவதறிவ்வந்த ஓ உத்தமனே இப்போ துன்னருகில் படித்திருக்கும் விடோபாவுக்கு உன் புத்திரியை கல்யாணமே மன்றல்செய்து மகிழ்ச்சியடைவக் கடவாயென்று திருவாய் மலர்ந்து மறைந்தார். உடனே-சீதோபந்து கிழித்து-இதென்ன விந்தையாயிருக்கின்றது - இப்புண்ணியனைப் போன்ற வனுக்கே - நமதுகன்னிகையை மணஞ்செய்யவேண்டுமென்ற தீனத்த கீனமே இப்படிக் கனவாய்வந்த தோ அல்லது-பகவான் சங்கல்பமே இப்படி இருக்கின்றதோவெனப் பலவிதங்களா யோசித்துக்கொண்டிருந்து - மூன்றுநாழ்காமத்தினிறதியில் - விடோபாவையெழுப்பி-அப்பா வுனக்கென்னருங்கன்னியைக் கொடுத்து மன்றல்செய்யும்படியாய்ப - பகவானென்கனவில்வந்தரைத்தார். அதலால்-பகவான் வாக்கியத்தைத்தள்ளமல் யாதொருமோசியுமில்லாமல் - என்புதல்வியைக் கன் யாணஞ்செய்துக்கொண்டுபோய்ப்புனரிருப்பாவாகிவான அவ்வனத்தைச்சேட்ட விடோபா நிகிக்கிட்டி நிதென்ன னைவிட்டப்போய் பூதம் புறப்பட்டாற்போலும் - பின்னேவரத்துப்போய் புருஷனைப் பறிகொடுத்தாற்போலவு மிருக்கின்றது, தற்தைசொன்னிக்க மற்றி ரமில்லையென் றறிந்திருந்தும் - தக்தை வாக்கியத்தைத் தள்ளிப் பலதேசங்களிற் றிரிக்குவந்து - இத்தபிராமணருடைப்படி பத்தரில் குழையலாகுமாவென் றுணங்கிப் பினைத்த சீதோபதாவை வணங்கி - இனிப்பி ஓபா - என் குலம் கோத்திரமறியாதவராயிருந்தும்-இப்படிப்பேசலாமா முன்னம் கனிதையரிருவர் சபிசத்வகளிற்கோட்டை மகாரிஷிகூட்டிக்காட்டினபிக்கவும் காட்டையிக்கவும் - செய்ய - அகாட்டின் - எக்தல்தன - கன்னியிருவரை அவருக்கு மணம்புரியக் செய்விக்கதபோல எனக் கன்பாயன்னமுட்டி - இப்படதைக்காட்டி - இவரோகத்தி லமித்த போதித்தி இதற்காகத்தான் இப்படி விளையாடினி ஓ-என்னை வள்ளுடன் சொல்லாமலிருக்க யிகவு மும்மை வேண்டுதேனெனச் சீதோபந்து-விடோபாவினிடம் வரவர்த்தைகளாடிக் கோத்திரமுதலானதும் விசாரித்துத் கன்னினத்திற் சேர்க்கவனுயிருக்கக் களிப்புற்று அப்பா விடோபா - நீயே யென்புதலவிக்குக்த மறுளன் - இப்படி கூட்டிவைத்தீதே குருகடாட்சமாயிருக்கின்றதென்று தன்மனைவியை விளித்து-ஓ-பெண்ணே கமது மருமகனைக்கண்டாயானி ஆனக்கங்கொண்டாயா வென்றுகளிப்பின் மிருதியல்பற்பலவார்த்தைகளாட அதுகேட்டவிடோபாஇதென்ன நிருடப்போய்க்குருட னைபோலவும்பரமபக்தனுகப்போய்ப்பைசாசத்தாற் பிடிக்கப்பட்டதுபோலவு மிருக்கின்றது-ஓ-ஐயாபிரம வைபடைத்தவன் - ஆனதிபப்பொருளையும், காஞ்ஞாத்தம்போன் சன்னிபாயிபாயிருக்களக்குமனஞ் செய்யகினைக்கலாமா ஒருவர்வீரதத்தைத்தெரிக்கலாமோ எதிகாரப்பார மெடுக்கலாமா-வேண்டாமென்பதற்குப் பெண்கொடுக்கலாமா-ஒருவர்யாத்திரையைத்தடுக்கலாமாவெனச்சீதோபந்து - அப்பா மருமகனே-அழகியமுகனே - ஓராஜன்வார்த்தையைத் தடுக்காலும் மாதாபிதாக்கள் வார்த்தையைத் தடுக்கலாகாது - மாதாபிதாக்கள் வாக்கைத்தடுத்தாலுருவாக்கைத்தடுக்கலாகாது துரியர்வாக்கைத்தடுத்தாலும் - தெய்வவாக்கியத்தைத் தடுக்கலாகாது - ஆதலால் தெய்வவாக்கின்படி செய்யதினத்தன் மொழியைத்தடுக்காமல் வீபாசலத்தைத் தொடுக்காமல் இன்றைக்கே விவாகஞ்செய்துகொண்டிரு மதுமகனேயும் - இதுடமான வ்யல நுதரிசனபரிசனத்துக்குப்போகலாம் நிக்கிம் எழுந்திரும்-ஸ்நானஞ்செய்யும்-தெய்யமான வஸ்த்ரப்பரணம்ப ணிந்துக் கொள்ளுமனவிடோபா-இதென்னருவிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக்கொண்டதுபோலவும்-கும்பிட்டதருத்த குருவேடி வம்புசெய்வதுபோலவு மிருக்கின்றது எண்ணனில் சீதோபந்துவைப்பார்த்த ஓ-ஐயா உமக்குச்சொற்பஞ்சாஸ்திர பகவான் - என்கனவில்வந்தைக்மாட்டார நிவ்வியதரிசனத்தமட்டாரவெனச் சீதோபக்தி சுகத்தியும் பாவான் உன்கனவிலும் வந்தாய் சைப்பார் - தூலால் இன்சீராத்திரிக் கிங்கேயே கித்தி வசெய்யுமென்றவரைத்துக் குரியோதயமானதோடக்க நீர்த்தத்திற் சென்று ஸ்நானஞ்செய்து-நேபபயங்களை மூடித்துக்கொண்டு - வீட்டையடைந்த - போஜனஞ் செய்து கல்வார்த்தைகளாடிப் பகவான் சீர்த்தனைப்பாடி நாமாசங்கிர்தனவின் கன்வளர்ந்தார்கள்-இரண்டாஞ்சாமத்தில் - பகவான் விடோபாவின் கனவிலடைக்து அப்பா விடோபா இந்த சீதோபந்து புதல்வியாவெ பதிவிரதைகளில் மூதல்வியை - விவாகஞ்செய்துக் தொண்டு சுகமா யிருவென்றவரைத்து மறைந்தார்.

உடனே விடோபா விழித்து ஓ-ஓ மோசம் வந்த தூ-கமது ஜெண்மாயுசுக்கு மணஞ்செய்யலாதென்கிறவைராக்கியத்தைக் கடவுளே கெடுப்பதுபோற் காண்கின்றது - அன்றித் தாய்க்தையை சரியாமல்-நாமே மன்றல் செய்துக்கொண்டால் - மாதாபிதாவின் மனக்கோரும் - இரண்டுசுகத்தை யடைவதற்கேதுவாகும் அல்லாமல் சொர்க்கத்திற்சென்றவன் - சுகத்தையும்-சுகத்திலிருப்பவன் - துக்கத்தையும் - அமிர்தபுசிப்பவன் விஷத்தையும் - ஓராஜசுகஞ்செய்பவன்-பரசிக்கவும் சமபாலமுள்ளவன்-ஆகியசைத்திக்கவும் - சித்தியவஸ்தபிடிக்கப்பட்டதுபோலவு மிருக்கின்றது-ஓ-ஐயாபிரம வைபடைத்தவன் - ஆனதிபப்பொருளையும், காஞ்ஞ

ணமத்தினருமையறிந்தவன் - வீணரைத்தழுக்கும் - பரி
மளாதிமலரைப் பூசிக்கொள்பவன் - மலத்தையணிந்துக்
கொள்ளவும் - சமாதிகிஷ்டா சாதனஞ்செய்ய விரும்ப
முள்ளவன் - சஞ்சலவியாபாரத்திற் குட்படவும் - யாஞ்
சிப்பவனு வாஞ்சியான் அதுபோலவே சன்னியாசியாக
வெண்ணங்கொண்ட நாம் சம்சாரத்தக்குட்படலாமா
மணபரியந்தம் பேய்கொண்டாலும் - கொள்ளலாம்
பெண்கொள்ளலாகாதென்று பழமொழியிருப்பதன்றி
சப்தகதால் அகணப்பட்சியும்-ஸ்பரிசத்தால் யானையும
ரூபத்தால் விட்டிற்பூச்சியும் ரசத்தால் மீனும் - கந்த
த்தால் வண்டும்-ஒவ்வொருவிஷயமிருந்தேமரணமடை
கிறதென்றும்-இதனுக்குவிஷயங்களுக்கூடி நிருபவாய்
வந்து - மயக்கத்தக்கு - மாத்தரை வாட்டும் - மாதர்கள்
தோதகத்தனகப்பட்டவன் விடுபெறை ஜெண்மாந்தர
ங்களிலும் கூடாதென்னும் - சாஸ்திரங்களில்முறையிடு
கின்றது அப்படியாதிக்கத்தப்பிதத்துக்குட்பட்டின்ற
னம்வேண்டும்-தனம்வேண்டும்-மனைவேண்டும்-மக்கள்
வேண்டும் - பந்துக்கள்வேண்டும் - பலமித்துக்கள்வே
ண்டும் - இதரெரித்தும்சபையில் விழுவேனு இகத்தோ
வாத்தெரழுவேனு வென்று பலவிதத்தளா யோசித்த
இனி பொழுது விடியும்மின் விபரீதம் வினையும்
என்னு கள்ளனைப்போலவும் - விபசாரியைப்போலவும்
மெல்லநடந்து தெருவீதியில் போனர், அத்தறுவாயில்
சிதோபந்து புத்திரியாகியருக்மபாயி - கல்ல விவேக
க்ஞான புருஷனையே பணம்புரிபவேண்டுமென் றனை
கானாம்ப் பார்க்கவியை ஸ்தோத்திரஞ் செய்துக்கொ
ண்டிருந்தபடியே தனக்கு மணவாளன் கிடைத்
தற்கு காம்செய்த பாக்கியமே பாக்கியம் - காமடைந்த
லொக்கியமே லொக்கியம் - இனி எப்போது பொழுது
விடியும் - விவாகமெப்போதுமுடியும் - இவருடனெப
போது பேசுவோம் - சந்தனுதிகளே யெப்போது பூசு
வோம்என்கியெண்ணங்களாற்பீடிக்கப்பட்டுத் தூங்கி
வராமல் விழித்துக்கொண்டிருந்து விடோபா சுக்கடி நி
ன்றி வெளியிற்போகிறதைக்கண்டு-சந்தேகங்கொண்டு
இவருடைய மனைவியெனறு நாகம நமது காப்தத்தை
எப்போது நீர்ப்புசெய்தார்களோ அப்போதே இவரு
குரம் மனையாளெம் அப்படியிருக்க இப்படிகமை
மோசஞ்செய்து தவேஷங்கொண்டு போகிறதுபோற்கா
ண்கின்றது - சன்யாசி பயணம் திண்ணைவிட்டா லாச்
சது என்றும்துபொய்மொழியா காம்செய்த புண்ணிய
பலத்தாற் கிடைத்த புருஷோத்தமனையிழுத்த லதிவின
மல்லவா பகவான் கமனு தந்தையின் கனவினுரைத்த
வண்ணம் - இவருடைய சொற்பனத்திறுஞ் சாகித்தி
ருப்பார் இதனுலேயே இவர்மனம் வேறுபட்டுப்போகி
ன்றார் ஒருவேளோ பகவான் இவர்சொர்ப்பனத்தில் வந்
தாலைக்காவிட்டாலும் இவர் மனம்வேண்டாமென்றும
அத்தாலும் இவரே பதி-தானேசரியென் றெப்போதெ
ண்ணிக்கொண்டேனே அப்போதே என் கற்பழித்தது
போல் கற்புக் கழிவுவந்ததோ அவரே கனவறுரும்
கனவறுக்கையமான காந்தை கனவினைப் பிரிந்திருப்
பது முண்டாவென்கிற பலவேண்ணங்களோடு மவர்
பின்தொடர்ந்துகேற்புள்ள பெண்களுக்குரிய காணம்
மட்டும்-முதலான குணங்களாற் சிறப்பிற்றோங்கிய உத்த
மியாதலால் விடோபாவை மறிப்பதற்கும் கூப்பிடுவத
ற்குங்கூடாமல் அறிவின்மையோடி அவரைப் பலதர
ஞருழ்ந்து பாதங்களில்விழுந்து நு-ஸ்வாமி என்னே கள்
ளனப்போல் மெள்ளப்போகிறீர் - இங்கிருக்க உமக்கி
ஷ்டமில்லாதிருந்தால் - தாங்கள்காடியதேசத்துக்கு நா
மிருவரும் போகலாம் - என் தங்கையிடம் - உத்திரவு
பெற்றுக்கொள்ளுமையா வென விடோபா முக்மா பா
யின் சௌக்கியத்தைக்கண்டு பிர்ம்மமகொண்டு-பா
சென்னுயினுவ நுமாபாயி நுள்வாமி-எல்லோயே உமக்
கு வழுவைசெய் என்பதாபேசி உம்மைத் தன்னருகில்
சயனிக்கச்செய்து - தன்னோமதத்து ளுங்குறின்றர்-அவ
ராயாமல்-நீர் போவதற்கு தம்மைமறுத்து - வீட்டுக்க
ழைத்துக்கொண்டு போகவந்தேன் - இருபைகூர்ந்து
மனைக்குள் வாரும் ஸ்வாமியென அவ்வசனத்தைக் கே
ட்ட விடோபா திடுக்கிட்டு ஸ்மரணைகெட்டு அசிலமித்
த-உடனே தெளித்து ஒமாதரசே தந்தை-தாய் ஒருவ
னுக்கு விவாகஞ்செய்யும் பரியந்தம் மாதா பிதாவேதெ
ய்வமென்றும் தனித்தோர் புருஷரோ மையுற்றிலி
நுப்பதே விரதமென்றும் - அழில் வீடிலிபாம் விநப்ப
தே அழகென்றும் - கற்புக்காத்தலே தபசென்றும்
பெண்களுக்கு லட்சணஞ்சொல்வார்கள்,

அப்படியிருக்க - நீ யிப்படி செய்யலாமா வழிப்
போக்கனுபெ என்னே இத்த நடோத்திரியில் தனித்துவ
த்த மதுக்கலாமா இப்படி வேசையஞ்செய்யள் இ
பேர்க்கொத்த அவலட்சணத்தையுடைய உன்னையன்
விவாகஞ்செய்துக்கொண்டபின் நாகடைய வேறோர்
பாவமுஞ் செய்யவேண்மோ எப்போது தனித்து ஒரு
புருஷனுடன் பேசத்தணிந்தாரோ அப்போதேவி பா
ரியானுனென்று பெரியோர்க ளுரைத்தின்றார்கள் அத்த
க்குணமுன்னிடத்திற் பிரத்தியட்சமகக் கண்ட பின்
உன் முகத்திலும் விழிக்கலாமா இப்போர்க்கொத்த அப
சாதியின் முகத்தில் விழித்தலன்றி வேறோர் தோஷ
முஞ்செய்யவேண்டுமா சீ-சீ-போபோவென்கிற கடின
வார்த்தைகளுரைத்துப்போக - நுக்மபாயி விடோபா

லைமறுத்துப் - பாதங்களிற்றணிக்து ஓ - என்பிராண
காயகா - பொறையினேகா-எப்போது என் தாய்தந்தை
உமக்கு விவாகஞ்செய்யினேத்த உம்முடன் பேசினார்
களோ எப்போது பகவான் கனவில் வந்தனைத்தாரோ
எப்போது காளஉம்மைக்ணவினென்று பாவித்தேனோ
அப்போதே விவாகமாய்விட்டது எல்லாவற்றிற்கும்
மன்மணமே காரணமன்றி இன்மணம்மணமாகுமா கா
துபோறிய விவாகஞ்செயதாற்றனே சதி புருஷர்கள்
உமக்கு என்தாய்தந்தையிடஞ்சொல்லிப்போக மனமி
ல்லாவிட்டாலும - நானினி உம்மைப் பிரிந்திருப்பதில்
லை - இது சத்தியமாகும் - ஒருவேளை நீர்பலவந்தமா
யென்னைத் தள்ளிப்போனு லென்னுயிரை உமக்கர்ப்ப
ணஞ்செய்வேன் இதற்குதடையில்லையென அவ்வாக்
கியக்கேட்ட விடோபா ஆ-ஆண்டவனே - இதென்ன
வல்லடிவழக்காயிருக்கின்றது ஓ-பெண்ணே உலகத்தில்
அனேகருக்குப் பெண்கொடுத்த தாய்தந்தையர்போகிப்
பார்கள் பலரை - விசுவாசிப்பார்கள் அவர்களுக்கெல்
லாம் அப்பெண் மனவியாளாகிச்சயதாம்பூல முத
லான சடங்குகள் கடந்தும் விவாகத்தில்கொடுபோகிறதி
ல்லையா ஈதனைக்குந் தெரியாததொல்லோ நீ தெரிய
மையினு லிப்படிப்பேசினை இதை யாராவதறிந்தால்
சிக்கைக்கிடமாகும் சீக்கிரம் வீட்டிக்குப்போய்ச் சக
தோஷமாயிரு என்காடோடிமனிதன் அன்றி எனக்கு
சம்சாரவிசாரசையில்லை வந்திகள் கடக்கக்கூடாது தன்
னெல்லை சன்யாபொன என்னை மணஞ்செய்ய விரும்ப
லாமா நீ பயித்தியம்பிடித்தவள்போற்பன்னின்றதென்
றனைக்கு போக நுக்மபாயிமனத்தா - ஓ - ஸ்வாமி
கற்புள்ளவளே ஒருவனைக் கணவனெனத் தீர்மானித்த
பின் அவனையன்றி மற்றொருபுருஷனைக் கனவில் கினை
த்தாலும் - அவள் கற்புடையோம-அவள்முகத்தில்விழித்
தால் தான்குளிக்கவேண்டி பாபம்வந்துசேரிடும் - ஆ
லால் நீரே திபென்னும் - காமம்முழுடைய சதியென்று
ம் தீர்மானித்தபின் உம்மைப்பிரிய எனக்கு நீதியா
உம்மையன்றி வேறுபுருஷனைக் கருத எனக்கென்ன
கொடியவியினியா இப்படி நினைக்க எனக்குக் கெட்டமதி
யா காதுபோறிக்தால் நீகதைக்கிடமாருமென்றீர் யா
ரும் அபியோமத்போய்விடலாம் வாரும் விவாகியென
அனுகேட்ட விடோபா-ஓ-தாகினையேவிவேகமில்லாத
தெரிவையே - நீ சொல்லும்வார்த்தை உனக்குத் தம்
பம்வந்தால் வரட்டும் - எனக் கின்பம்வந்தால் போது
மென்றதுபோ விருக்கின்றது - கல்லகாரியம் - தன்
யோசனைப்படி கடப்பதுகுகம-குருபுத்தி விசேஷகுகா
பாபுத்தி வினைகாலம் - விதிபுத்தி பிரளயம் என்கிற
பழமொழியை உன்பால் சேரிந்தேன் - யாரும் அறி

த்திரமுடையவனும்-சோகியமில்லாத குருபியாயிருக்கிறவனும் அவனையன்றி மற்றொருவன் - மன்மதனுக்கினியான வனுமிருக்கிறதும் இச்சைகொள்வாளாக காளாங்கினி தன் கணவன் குஷ்டரோகியாய்க்-குருடியானபோதும் வேறுத்தாளா அம்பா-பிரமனா இச்சித்து - அவ்மதத்தால் மரணமடைத்தானன்றி மற்றொரிடவனைப் புணர்ந்தாளா தபஸ்கி காமகாரனுடனேபோலவே தேவர்கள்வந்து பலவித தந்திரஞ்செய்தபோதும் - அந்த-கள மகாராஜனையன்றித் தேவர்கள்மேலாசைகொண்டாளா இந்த ஞாயங்களெல்லா மறிந்தான் - என்னுயிர் நீங்கினும் - வேறொருடவனைத் தொடேனு காகவேதனைக் குட்படுவேனுவென, விடோபாது-தெய்வமே-என்னைப் பறிகொளாதவிட்டாயேகூடாமற்கட்டாயே-இக்கலம் புக்கென்னசெய்வேன் எப்படியிருவேன் என்று அதித்துச் சற்றே நேரம்பிறந்து தன்னேமதற்று ஓ அரிவையே - அறிவில்லாத் தெரிவையே - என்னை கல்லதனத்தால் வீதிறுபா அல்லதென் சாபம் பெறுறுபா வென்று கடிதெத்தறைக்க ரும்மாபரவி - அவர்பாகங்க ளிற்றெழுது கண்ணீர்விட்டழுது ஓ-ஸ்வாமி கல்லோர்களே அண்டின புல்லோர்களும் மேல்மையடையவர் எனென்றெயுடி. தேவரிஷாபமடைத்த அடியாளைக் - கருணையுடன் எட்டித்தாலும் - அல்லது சாபமிட்டே கிட்டித்தாலும் - ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன் - உமது ஒத்தம் எனதபாக்கியம் என்று அடிபெயர்த்து வைக்காமல்மறுத்து ஓ வென்றழு.

அதனல் - விடோபா கோபங்கொண்டு தூஷணவார்த்தைகள்விண்டு மூகமறியா வென்சுத்தைப்பிடித்த மூதேவி உன்னேயும் அடைவாளா சீதேவி கீலிக்கு மிலையிலே கண்ணீர்என்கிற பழமொழிப்படி தாளாதாளையாகக் கண்ணீர்விட்டழுகிறும் அடிக்கடி காலில் விழுகிறும் சீதாபே தூர்க்குணமுள்ள பேயேயென்று முக்கூக்கூவிச் சொல்ல, இவ்வசனத்தால் சீதேரபத்து மவர்மனேவியும் மிகுந்து வெளியிலோடிவந்து விடோபாவிடஞ்சென்று எதிரில் நின்று ஓ வேதமோதியவிப்பிரனே நீகளத்தித்த சுப்பிரனே யாருமறியாமல் இப்பெண்னே வெளியி லழைத்துவாலாமா என்கணவருக்குத் தன்பர்ஸலாமா வென அவ் வாக்கியத்தைக் கேட்ட விடோபா செவிகளைக் கரங்களால் மூடிக்கொண்டு அரி-அரி-என்னவார்த்தையைச்சொன்னீர்கள் இப்பெண்ணே காணிச்சித்திருப்பேனுல் கொன்றுவந்தவர் முகத்தைப்பார்க்காத லோபியும் குருவைக்கண்டெழாத கொடியனும் கம்பினேனென்றிவர்களைக் கைவிட்ட நானும் ஏழைகளோடெதிர்த்த கோழையும் ஆபிரோ பக்கமோ வென்று இவ்வசனங்களைக்கேட்ட விடோபா டெதிர்த்துப் பேசுமகட்டும் வர்த்தனைத் அதித்தஜீ ஈ சடனும் கன்னதையைக்கொன்ற சண்டாளனும், பரஸ்திரீ கமனஞ்செய்யும் பாவியுஞ் சகோதரியைப் புணரும் சபலனும் - பரபுருஷஜீவியைச்சிக்கும் பாவியும் செய்யத்தகாதகீழ்க்கியங்களைச்செய்தவனும் - திபருஷவதைசெய்தவனும் - குருவை நிந்தைசெய்பவரோடு கூடினவனும். பேடியாயிருந்தும் பெண்னை மணம்புரிந்த பிரட்டனும் ஒருவர் குடிவைத்திருக்க நீசுத்தனமும் பெரியோர்களின் மனம்நோச்செய்தவனும் - பிள்ளைபெற்றபோ வைதைவனும் ஜபமிடாதவனும் - அறிவுள்ளோர்மேல் விரோதங்கொண்டவனும் குண்டினிவேலை செயபவனும் - கோவதைசெய்தவர்பவனும் - போதுதிபிற் பேசவேனென்றதைத்தீசேரபத்துனவனோ ரீ உம்மால் இவ்வளவுமேன்மை பெற்றது போதும் இப்பட்டில் என்னே விட்டிவிமைபாவென் றவ்விடம் விட்டேப்போக அப்போது சீதேரபத்து - ருக்மாபாயைப்பார்த்து அம்மா பதிவிரதாசிகாமணி - விழித்திருக்கிறத்து விடாச்சலர்கொலிறது இவரைப் போகாதே தேதது எனக்குலரும் வியாகுலத்தைக் கெடித்து என்னேப் புனிதருக்கினுயே இனிமே விட்டிற்செல்லு காளினேப் புனிதருக்கினுயே இனிமே விட்டிற்செல்லு காளி வருக்கு சமாதானமுரைத்து - அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேனென்றதைக்கு-விடோபாவகோக்கி அப்பா என்னருமை மருமகனே - பகவான் உன்சொற்றைத் தில்லக் தேசாவதூரைத்தசா இல்லேயாவென்றுகேட்ட விடோபா - பகவான் பிரத்திபட்சமாய்வக் தென்னே விவாகஞ்செய்துக்கொள்ளுப்படியாய்ப் புன்முறுவும் செய்துக்கொள்ளமாட்டே னுமதுவேலையைப் பாருப்பீர வென் றழிச்சிரமாய் கடக்கச்

சீதேரபத்து மறுத்து அபீட்டீடோபா கடவுள் வாகியத்தை மறுத்தல் மிகவும் குற்றத்துக் கிடமாகும் ரீ யறியாதவனல்ல - பதரைச்சொல்லக்கச்தேஷமாம் வக்ர - ருக்மாபாக்ய மனக்து - இச்சையானவிடத்திற்குப் போகலாம் - வாருமையாவென்ன கரத்தைப்பிடித்திழுக்க விடோபாசீதேரபத்துக்குவக்தனஞ்செய்து ஜஜபா என்னுயிரைக் கேட்டினுக்கருவேன் - இக்காரிய தந்திருமாத்திரஞ் சம்மதப்படமாட்டேன் - மன்னித்த ருளுமையாவெனச் சீதேரபத்து அப்பா விடோபா உன்னுல் என்மகளேபிழக்கவிடலாமிற்று-எனென்றால் ரீ யென்புத்திரியை மணம்புரியாமல்மறுத்துப்போவர் யாருல் என்புதல்வி உடனே மரிப்பாள் - காரும்பிரா மணிழத்துவிடுவேன் இதனல் உனக்கு வ்றிதி வந்தி பிம்பந்தி நேரிடும் ஏமத்தியை மேற்கண்டபிழ் உன் யாத்திரை பலிக்குமா தபஞ்செய்குமா மோட்சமடை வீடோபா - மதாபிதாக்களின் மலரடிகளிற் பணிந்து அட்சி களிரண்டையு மணிந்து - பம்பலிதக்களைத் தோத்திரஞ்செய்யலுற்றார்.

சீதேரபத்து மனைவியும்-மகளும் வந்தனஞ்செய்து நின்றார்கள் - தயவுகூர்ந்து சோவிக்கவேண்டுகிறோம் - திருபாயும்-மகனைக் கட்டியணைத்து முத்தமிட்டு ஆனந்தமேலிட்டுத் - தன்கணவருக்கு-பின்னும்சொன்ன அப்பா மகளேயுமானமுகனை உன்னுடன்வந்த இவர்கள் யாப்பாவென்ற கேட்கச் சீதேரபத்து விடோபா யாத்திசைவந்ததும் கன்விட்டில் கன்னுளாந்ததும் பகவா னிருவர்சொர்ப்பனத்திலும் வந்து பங்கேதும் விடோபா வெழுந்தும் பகவான் அசரிவாக்கால்மறைத்தும் - விசுமரனதும் - பின்னும் யாத்திரைசெய்ததும் சன்னியாசமாகவுரைக்க, அதுகேட்ட திருபாயிரபாயின் முகவிசுமும் - அழுகுரலெழியும் - அடக்கமோடிக்க முதலானவைகட்கு மெச்சி வைத்தியர்பார்த் தானந்தமடைந்த கொசலேபோலவும் - பாஞ்சாலியைப்பார்த்துப் பரிவுகொண்ட குந்தியைப்போலவும் சுகோவிந்து மருவையும்-அவள் மாதாவையும்-அன்புடன் ஆதரனைசெய்தாள்-கோவிந்தபண்டிதன் சீதேரபத்துகு வந்தனஞ்செய்து ஓ-உத்தமசே வமதேருவாலல்லவா என்னருமைப்பாலனைக் கண்குளிரப் பார்த்தேனுக்கென்ன உபகாரம்செய்யப்போகிறேன் - மகனேக்கண்டனிப்பா மகற்கு வந்தனஞ்செய்யாமலிருந்தேன் - இதைக்குறித்து மன்னித்தருளுமையாவெனச் சீதேரபத்து - கோவிந்த பண்டிதரைப் பணித்து உமதருமைப்புத்திறனுக்கு என் சிறுவிசையைக்கொடுக்க என்ன பாக்கியஞ்செய்தேனே எதுதவஞ்செய்தேனே கடவுள சரியாயப் பலருறவுகளுக் திருவாய்மலர்ந்த திருவாக்கைக்கேட்டபோகடைந்த களிப்பிலும் - உம்மைக்கண்ட களிப்பே அதிகமென்றனவினேன் - பரமசாதுவாயே உம்முடன் சகவாசஞ்செய்யக் கூட்டிவைத்து குருபோட்சம் - என்றுனைத்தும் - சகலரும் - அன்யோனயமாய்க் களிப்புற்றிருந்தார்கள்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று பின்னுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

விடோபாவின் யாத்திரை
அத்தியாயம்.
முற்றிற்று.

ட - வது - சன்னியாசிவிடோபா

அத்தியாயம்.

வருங்கன்னித்தர்களே இவ்விதமாயினவருஞ்செ
ன்றோற்றுமையோடிருந்த பிதாபுத்திரரும்- அம்மனை
வியரும்- கோவிந்தபண்டிதரிடம் விடைபெற்றுக்கொண
டேருமோபாயிருந்துசொல்லவேண்டிய புத்திமதிகளை யு
ரைத்த அவ்வாவதியைச் சேர்ந்து- களிகூர்ந்திருந்த
ர்கள், இவ்விதவிடோபாமணமாய்- ஐந்தாறு வருஷங்க
ளாகியும் ஓர்பால் ருக்மபாயியைக் கண்ணெடுத்தும் பா
ராக்காமல் மாதலுருக்குத் தோர்க்காமல் வேதாந்தசொல்ல
ங்களாலும் சாதனங்களாலும் வைராக்கியமடைந்துரம்
சாதத்திலிருப்பதற்கிடைந்து எப்போதுசன்யாசியாவோ
மென்காலத்திற்கன்னே மறந்திருப்போமென் றேக்கங்
கொண்டிருந்தாகாலில் வருஷகாலம் -தினங்காலம்-வே
ளைபாலவர்- என்றார்முன்னவர்களுருக்குச்சமானமா
யபாலனாய்வளர்ந்திருந்தாப்பிற மென்னும்முன் தாபருவ
ருக்குரித்தக்கத்துடையதுபோலகோவிந்தபண்டிதனு
ம் பிருபாயும்மூப்புப்பிருவ மடைந்தும்- மழை-குளிர்-
வெய்யிலென்னும்-மூன்றுகாலங்களிலும் - ஒவேதமா
யிரானைம் கவனத்தைப்போல - பால-வெள்ளை-விர்த்த
மனனும்மூன்று பருவங்களும்தானுயே ஆத்மாவுக் கி
ல்லையென்றறிந்துகொண்டிருந்தும் ஜனித்தமரிக்குமை
னுஷகாரணத்தால்சரிபதிகளிருவரும்சமாதினிஷ்டை
யிலிருந்தபடிக்கு விபோகமடைந் தமீளாக்கதியடை
ந்தார்கள் விடோபா தாய்தந்தைகளிருவரும் கைவல்லிய
மடைந்தற்கு னியப்படைத்து செய்யவேண்டிய கி
யைகளெல்லாஞ் செய்தமுடித்துச்சிலகாளிருந்து ஒரு
காள்தன்மனைவியைநோக்கி ஓபெண்ணே காவேண் தா
ய்தந்தையரின் அஸ்திகளைக்கொண்டுபோய்க் கங்கையில
ட வேண்டும் நானபோனபின்னிவருடீ தனித்திருக்க
மாட்டாய் யூகலால் உன்தன்தைபிடம்கொண்டிபோய்வி
ட்டுபோதேறுவென்றதற்கு தன் தலைதாழ்பதித்
தநினயதைக்காணித்து உனக்கெவ்வளவு இச்சை
யோஅவ்வளவெடுத்துக்கொண்டு மற்றவைகளெலலாம
இன்னையதினமே அதிகெட்டனிப்பாயென்றுரைகருக்
மாபாயி கலவன்கட்டளைப்படி அன்னையதினமே விடி
முதல்னவைகளையும் அதிகிட் கர்ப்பணஞ்செய்துவி
ட்டுவிடோபா-ருக்மாபாயிமக்கினியர் தவிரமற்றவைக
ளெல்லாம்தாவுருசெயதற்கதிசயித்து இவருத்தமி
மேயென்றாயினி ருக்மாபாயையழைத்துக்கொண்டு அ
ம்மாயிவைப்பூரித்துத்தன்சருத்தைப் புலப் பிதாபுத்
த்துமிகளிருந்து போய்வாருப்பாவென தூமாபா
திதாய்த்தாதலைவணங்கி மாமனுடன் தன் தொழுது
டையனைத்தையுத்தப்பதற்கு அவர்மனம்பிரிந்து
போகுனியருபதசாதத்தினை அதனால் காமனைவருக்கு
டத்தொடர்த்துபோலதேதத்தமெனஅதுசமத்திரிதே
பத்தத்துதெரிந்து விடோபாவை இனிபிரமாமிரு
க்கவிடோபாசித்தாபத்தைவணங்கிப் பன்முறைதக்கை
க்குப்போகவிடைகேட்டுமே கனித்துப்போகவிடைகொ
டுக்காமையால் சித்தாசெல்லாமல் ஓரா மரியில் யோகி
க்கின்றர் அதரவுமுமது காய்தத்தை மிக்குப் போல
கைப்பிரதிஷ்டையட்சமா பரிஷத்துமதேமனிதிலிமை
னதிதிலிருந்தும போட்சமடையும மார்க்கத்தைதா
டுமல்சதகுருவைத்தேடாமல பலதீர்த்தவெடாம
ல்சாந்சனசன்னதைக்கூடாமல் மேலவருமாமலாதனைக்
குவாடாமல் வெகு காலம்ச் சமுசாரத்தி விருந்துவிட்
டேனே ஏகேட்டேனே ஏனசாமிவின்தம்ம என்னவெ
ன்றுசொல்லுவேன் சன்னியாலாகை எப்போது கொல
லுவேன் அகமமதைகண் எக்காலத்தில் வெல்லுவேன
அதர்முகவிஷயத்தி தெதினஞ்செல்லுவேல ஆத்
காவினி அரசுக்கணமும் சமசாரத்திலிருக்கலாகாத அ
தித்தியத்தைவித்திவிமென்ற அதிதியத்தைவித்தியமே
ன்றுமம்பியிருக்கும அதிவினர்களன்றி வேறுகூடர்கரு
முண்டா எவ்வாச்சென்மங்களிலும் இத்தமானிடசென்
மம்அரிதானதல்லவா இத்தமனுஷப் பிறப்பெடுக்க என்
னதவஞ்செய்தேனோ இப்பிறவியைற்றும் இனிப்பிறவி
தவிடைக்குமோ இப்பிறப்பேவிடைசாமே பிறப்பறி
தப்புக் இச்சங்கடத்திலிருந்து மேதூர்வ்வாவுபாயம்
மேற்பிறப்பில்மோட்சமடையும் ஏன்றுனன மென்
னமதிகொண்டோ தீமமதியனேகர் கொன்னாசாமத
தாமிருக்கின்றதோ இதைத்தான் மாயயின் சாமர்த்
தியமென்றுசாக்கத்தகும்.

அல்லாமல் மானிடனாயினாற்றிப் பொருன்புரிந
ரும்வேகினோ,பேரறற மாயையினுமாற்றல்லே வே
டீத்தி மறைத்குவசாக்கிப் பலமிருவம்களைக்கொத்
ஞசசனமாகனமென்னும் சமுலகப்பட் டிழுதுபடி
யாகச்செய்யும் சாசாத்திய மோசமார்த்தியம் மாயை
க்குடத்தல் அதிதென்றபெரியோர்க ருசாப்பதிலுலே
யாம்தும்மாமதித்தியகாயதையெய்யென்றிருமாட
டைத்தனமனுக்கியாரும் பேதைமானிடனாப்போல
ர விருக்கலாம கோடிபொன் வளித்தாலும் அவர்
மைபிர்திப்பதென்பதுமாசனமடைவதுத்
மாமுறப்பவப்புனனியபலத்த தெகிடைத்தபதுலபமா

புனராஜனனிஜுளாகக் கழிக்கலாமா அத்தோ காடி க்கர்
பேண்டுபின்னே பண்டமபதாரத்தம முதலானதும் கூட
வருவதுண்டா மறுபிறப்பக்காலத உதவியாருமா என்
அஞ்ஞானபுத்தியாலல்லவோ மேய்ஞ்ஞானத்தைத்தே
டாமல்போய்ஞானத்தினத்தவிடேனென்று பப்ப
லயோசனைசெய்ததன்மனினையவினித்தஞ்பெணனே
இனியெனக்கிவ்வாழ்க்கை வேண்டியதிலலே நான் சக்தி
பாயாகவெண்ணங்கொண்டிருந்தேனோ வஞ்சகஞ்செ
ய்துப்போகும் கொஞ்சமனிதனாப்போல உலகுற்றுள
ப்படித்தாமல போகக்கூடாதென்றெணணத்தை புனை
த்தேன் ஆகலாலுதயமானதே உன்தன்றதாபாரிடம
னவி என்மனதின்படிபோக விடை கொண்டுவெ லெ
ன்றதை நுமோபாயி பதினின் வாக்கை மறுத்துரைக்
கக்கூடாகென்னையால மகாபக்தியுமென துவணங்கித்
தன்தாய்தன்தையருக்குரைத்த வாட்டமுகத்துடனின்ற
ருள் சிதோபக்த விடோபாவைகோக்கி அப்பா ஈரும
களேஇளமைப்பருவமுள்ளதிலிப்போதே சனியாசியா
கவெண்ணங்கொள்ளலாமாதியமுள்ளமனினியாவிப்ப
டியும்வின்னலாம அன்றியுழப்பத்தைக்காலபதற்கு மேல்
சகியோகியதவேண்டுமென்றுவதற்முறையிலிநகூ
தன்க்கதிப்படிசெய்யக்கூடாவா எவ்வளகாலத்தி இ
திரியங்களிதத்தலைபது கூடாழுக்கமவலவ ருத
டல்லாதடல்-முன்னம் இனிப்பாத்தோன்றிப - மெ
னைப்படி இடையூதவட்டமுன்டாக்குமோ அதுபோ
லவும கோபத்தால-யாத்திரைபோய் தாபத்தையடைவ
தினபடியோ அதிபோசனும் - சன்யாச மாதும்போதி
வெகு சிதேயுத்தவேயிருகும் ஜனனிய இதிலிவ
சேஷடையாதும் - அத்தனனிவைடையாலும் வா
ட்டமடைய கோபாதிபதி ஏழுபதி மிலையடை
த்தவளின சன்யாசினைவைக்கப்பும், காலையல்
நுங்களா எனினிகைபாலெ வைசாகமல மறுபா
சங்கணமாயப்பதே சன்யாசமாகும் பிரம்மஞானியாகி
கோனதென்ன கினையுதே நியுலகத் தனிதாதுர்
ஞானியெனறி பொய்யாகள் வகையத்தின் மமத
வகன்றுபுதிதுப்பாரு பூசையில் மனசுபுலைய
நீசேஷடாலைனதிபோல-சன்யாசினியில் மனசுபுலை
யே நிசேஷடாமுள்ளவனுதும், மாயலையெடித்த
காதலும - ஓர் மங்கையால பல்கமுறுன பிம்மனி
முதிகென்ற ; நிறைடுசெய்த விவாமித்நிறை-மு
கொலையால் வினைதுற்றுன காருருவான பிசலைய
யும் அசர் குருவான சுகாசாசனியும் மதர்களாகை
குள்ளாரைகள். மாயாதிகான நிருர்த்நாகறும் அறி
லையாசாகத்தும் பிருந்தும்-எனனச் செய்தாறு
மெனிக்கலாமன்றி - மாயாச்செயிதால மிவுதாலை
பம் சம்சாரத்திலிருந்துக்கொண்டே நிசேஷடமடைவ
துயோத்தியமல்ல நீர் தெரிவாதவால்ல பலதரம் நான்
சொல்வேன்றிற பலவாக்கியக்களுரைக்கும் மாமனுவா
விடோபாவணங்கி ஒ-ஜய யுத்நகளத்திற்சென்றவிரன்
பசைவனால் செயிகக்கூடாமற் போனுமம-புறவா
ட்டியோடாமல் போர்புரிந்து - மரணமடைந்து - வீர
சொர்க்கமடைவதுபோல் - அடியேன் - பதியானபின
ன்னேமதர்கள் சஞ்சலமுயிருக்தாலும் - அதக்குவி
புதகருவிதருக்கிடக்கெடுக்காமல் - மனமென்னும்
பகைவனைவெற்றி வெறிக்க மேன்மையையே ய
டவேன் - பதினல் வாட்டருந்த இக்மானது அரு
கிலிருக்கும் - இதகலிக்கொன்ற புரிக்காமல் பரீன
வையேதேலெதுபோல - விரகமடைந்தான்-பேரின்
பங்கிட்டமத்போனதும்-அதைவே காடியிருப்பேனன்
பிச் திற்றின்பத்தைக் கோருகிலனு மலத்தைப்பரிமள
மென்று பூசிக்கொள்ளும் அறிவினனைப்போலத் தர்க்
கசம்விசம் தோகையர் போகத்தைக் கனவிலுஞ் சி
ந்திப்பேனு வென்கிற பலமொழிகள்புகன்று அஸ்தி
நோந்திக்கொண்டி மாமன் மாயியரைப் பணிந்து வி
ராக்கியத்தாற்றுணிந்து பார்மதத்தும் கேட்காமல்வெ
ளுத்து - வாரணவைமோக்கிப் போதலுற்றார்.

அதனஞ் ருக்மாபாயி அலக்கணும் மழுதுக்கொ
ண்டே மனைன் பின்தொடர்ந தோடலுற்றுள் ருனை
ய - தலவிரிகோலமா யோகியைதக்கண்ட தாயுந்தா
தையும்பின்தொடர்ந்தோடிமனமுருகி வாடிவிடோபா
வுக்கனைத்தும்பவார்த்தைகளுரைத்துப்போகாமல மறு
த்தார்கள். விடோபா அவ்வசனங்களைக் கேடகாமல்
சற்றுந்தங்காமல் போக ருக்மாபாயி - தன் தொழுன
ன்றுள்ளவிலிவீழ்ந்து பலதரந்தழுது ஓ என்பிரான
ரைதர-உமைமப்பிரிக் தினதடனிருக்க யெனுலகு
மா ருருவாரென் குறைபோருமா வென்று கனக்க
முத்தெடங்கினுள், விடோபா ஓ பெண்ணே நீ பூதி
வாரிலங்கட்கார் சகியாதும் என் வாக்கைந் தன்
னால்-மறுத்தோமொழி கின்னால் தக்தைபின்பா
விருவென்றைறைந்தது அதிகேமமாய் கடந்து நறைந்தார்
ருக்மபாயி அவ்வாக்கியத்தைக் கட்டுப் படியாமை
கெட்டு கிதறிச்சம்பந்த ஏர்க்கையடைந்தள் அதி
தெரிந்த தாயுர் தக்தையும்-அலக்கணுற்று ருக்மாபாயு
க்குசாணைசெய்தெழுப்ப ருக்மாபாயி ஈர்க்கமதை
ன்றெழுந்த சக்தையச் முனிவிழுந்து கினியன்
னசெய்வனெனறையழுது வடிவுதைதெழுதன
போலுள்ள விலகாது முயற்கொண்டாள் அதனும்
சிதோபத்து மிகவுந்தாங்காது ஓடியுமா பதிவ்தா

சிரோன்மணி விருத்தப்பிரப் பருவமுள்ள என்னை ப்பரதவிக்கவிட்டு நீ உயிர்விடித்தால் சான்றோரும் உயிர் பிரிந்து பிரானினிடமாட்டோமா இத்தோடும் உன் மனுனசிசோதர இப்படி கனவனுக்குக் கர்மம்சம் பரீக்ச் செய்யும் காந்தை யுதமி யாவாளர வென ருக்மாபாயி ஒ-என்கத்தையே கனவனைப்பிரிக்க காது திருட திருபதனும் பிரயோசனமேது பிரானைவயக ஜோப் பார்க்காமல் கானிருக்கவேமாட்டேன் அவரை த் தெடிப்போயின்றேனென்று சடக்கன், ஒதோபத்து மதத்து ஒ-என்னருப்புல்லியே இறந்துபோன சத்தி யவான் விதத்தாலேழுப்பிய சாவித்திரியைப்போல் நீ-னைவுட் கொண்டிரித்தை அனுட்டித்து வருவா யானால் - உனது கனவன் உன்பாலடைவதற்குத் த டையில்லையேயில்லை பெண்கள் வைராக்கியத்தின்முன் ஆடவர்வைராக்கியம் அனுவுக்கினோரும் இறந்தவரை எழுப்பியபிரமம் கனவனைக் கைவசப்படுத்தமாட்டா தா-ஸ்ரீ பரமசிவமே மனஞ்செய்ய ஆதித்தபார்வதியும் ஸ்ரீகிருஷ்ணரை ஆதித்த சூர்யனியும் - கௌரிவிரதத் தாலல்லவோ கோபிகைகளிடேதிக் கனிப்புற்றார்கள் அவ்விரதத்தை யே மனுட்டிப்பாயாலும் அகத்தியமு வ்கொழுனன்-இவ்வகட்டு உன்மனக் கைசந்திருப் பான் என்ற விதமிருக்குங் தன்னையை புனைக்க ருக்மாபாயி சதறேயோதித்த மாபோது கனவன் கின்தொடர்வதால் பதிவரல்லியத்தைக் கூத்தவளாவ தன்றி அவருடனன்புந்நிருப்பதற்குங் கூடாது விரத மிருந்து மனுளனைச்சேர்வதே உத்தமமென் றுனுதி கொண்டி விரதானுஷ்டானத்தில் பகமாத்தானிபோல் விருப்புற்றிருந்து காலங் கழிக்கத்தொடங்கினள். வி டோபாவோ அலங்காலதிலை விட்டு நீக்கிப் பலகாதி னியும் காவேரியுற்றண்டிவாருதியையடைத்து கல் லைகளில் கோளஞ்செய்து மாதாபிதாக்களின் அன்பை னைப் பரீசதியில் விடித்துக் காஞ்விசுவாதரைப்பணி ந்து ஞானசாரியரை நாடிச்-கினுள்தேடி அங்குகிலம்ப சாஸ்திரமும் மாயாதிதாகியும் தேகம்மானியிறத்தவராதி யும் பிரமானத்தினைத்தவராயும் விளங்காகின்றபாதி பாதல்வாமினைக்கண்டி ஆனந்தவெள்ளினுவரை வல ம்வந்தபணிந்து அவர்பாதங்களிற்தனதிருகயனங்களே யணிந்து ஓசுத்தனே உபசாத்தனே ஞானவேத்தனே வேதவேதாந்தனே நாதநாதாந்தனே யோகாந்தனே எ காந்தனே னெந்தோத்திரஞ் செய்து அழுதகண்ணுர் தொழுகையுமாய்நிற்கும விடோபாவை ஸ்ரீபாதல்வா மிகள் அருட்கண்ணுற்பார்த்து மாபுடன்சோத்துஉப வ பத்தாசனே அருளுமுகவிலாசனே என்னைப் பரப்பிர மமாய்ப் பாவித்தனுடன் சேவித்துப் பலநாமேன் தொழுகிறுய்கண்ணிரிஷ்டனமுகிறுய் உனக்கென் னகுறைகேரிட்டது ஈசைப்பாவப்பாவென அவ்வாக்கி யத்தைக்கேட்ட விடோபா கனிக்கடிறபடிந்தனுப் ஒ-என் சத்குருநாதனே பெற்ஞானபோதனே-பவப் பினிக்கயர்த்தவர்து உமதுபச்சலடைந்தேன் பலசாக ரத்தைக்கடாதேன் முற்றினுமென்னைக் காப்பாற்று மையா - களங்கமில் தும்பாவென்றுபோற்ற ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் இத்தானிடனுன்மத்தா னனக்கென் அவன் தைகேரிட்டனி - இதோ சகலரும் சர்தோஷமாய் விந யபோசங்களை அனுபவித்துக்கொண்டி - இதுவேமேலா னபோகமென்னவின்டி கனிப்புற்றிருக்க ரீ மாத்திரம் து க்கமென்றேறிய வெறுப்புற்றுயேன.

விடோபா - ஓ ல்வாமி கிதகாமி விகைவக்னென் னும் தேல்களும் ஓர்நிபக்னென்னும் சர்ப்பன்னும் காமக்குரோதக்னென்னும் வியாதிரங்களும் ஏவன க்னென்னும் மர்கினும்-அகங்காரமென்னும் யானை களும் - அபிமானமென்னும் முட்பன்னிகளும் இச்சை யென்னும் கோசாப்களும் அஞ்ஞானமென்னும் இருட் கூட்டங்களுஞ்சும்ந்த தேகமென்னும் காட்டி லகப்ப ட்டிக்கொண்டி தப்பிப்போக வழியில்லாமல் வெருகா ஸ்மாய் வருத்தமுற்றிருக்குமென்னை இக்கணமே தேவ ர் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று பணிய, ஸ்ரீபாதல்வா மிகள் - அப்பப்பா இவ்விஷயேந்திய கரணுதியிருநூ க்னைக் கண்டிக்குங்கட்டமும் அஞ்ஞானவிருளைக்கும் மார்க்கமும் - அரியாமல இதையருளும் தேசென்றார மீபை காளே வெருளாளாய்த் தேடிதிரிந்தேன் என் ஊபபோல் நியும் கோத்துவந்தாபோ அதிரூபக்தத்தா யோ இனி யிதைப் பருக்குவதாரமே வேறேதேனும் தேள் தருமோன் னினை, விடோபா ஆக்கரை புக்க வங்களே யொத்தும் - உபாயமொன்றுமாதிரம் திரு பைகூர்த்தால் ஸ்ரீவாஞ்சொத்தேயாரும் ஆதலால் ஏழையை வருத்தும் இந்திரியங்களை வெல்லும் அந்த க்காணங்களைக்கொல்லும் தந்திரவித்தையை மாத்திரம் தந்தருளுமையாவென்றுவினவ, ஸ்ரீ பாதல்வாமிகளி ஓ பரிகத்தனே பரமாத்தனே எனக்குத்தெரிந்த மே லானராஜவியமத்திரமுபதேசிக்கின்றேனு அதைவோர் மண்டலம் ஜபிப்பாயானால் இராஜன் யமாவான் அத னால் ஸ்திரீபோகங்களினுலும் - தண்டிகை சவாரிகளா லும் ருசியான போங்களாலும் மேலான யோகங்களா லும் சுகமுற்றிருக்கலாம் - இதைவிடுத்துச் சன்யாசத் தையடுத்தால் சங்கடமேனைடிறுயென, விடோபா அரிச்சந்திரன் தனன் முகருந்தன் புருருச்சல புருவ ன்-கார்த்தவீரியன் எல்லும் சக்ரவர்த்திக ளனுவரும் பட்டபாட்டைச் சாஸ்திரங்களினலறிந்தனறி பிரத்தி

யட்சமாய் தனேகாஜர்களையும் அபத்தையுங்க ள் - ராஜபோகத்தை வேண்டினேறு மோட் ஷிருப்பமுள்ளோர் - விஷய போகத்தின்மே லிச்சை சென்வரோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஒ-வையாசிய னே போகத்தை யீந்த ஸ்ரீபக்தியினே எக்கிப லபித் திமக்கிரமுறைகின்றோம் இனு விலமத்திலிருந்த க்கிகளின்டே வாக்கள்செய்து - மேலவை சொர்க்கத் னையடைந்து - ரம்பையிர்தரஜிபோகங்களைத் சுகித்திரு க்கலாம் அதைவிடி - இதற்கண்ணும் யாதி ஆனந்த தையேன் கோருன்றேனென, விடோபா தேவர்களுக் கதிபதியான தேவேந்திரன்-ஓர் காலத்தில் பிரமஹத் திக்கபர்த்து - தண்டமாதைதன்டின் தாலில் அழை க்திருத்தலக்கண்ணுற்று-மேகவாகனனுயிருந்தும்-தன தாகத்தவனதுக்கு ஜலமின்றி வாட்டமுற்று-இருந்த தன்றி - ரோக்கதர்களால் பலதரம் பீடிக்கப்பட்டு இந் திரபதவியைவிட்டு ஓடி வொளித்திருந்தனென்று சா ன்றிரர்களில்முலையிலதறிந்தான்-போன்றலகை யாபிப்பேறுனென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஓ ரினை-த வபரிபாலனே - வேதங்களிற்றும்-அஷ்டாட்சரத்தை யுபதேசிக்கின்றேன் அதைச்சிலனுள் நியானஞ்செய் தவருவாயானால்-ஸ்ரீமன்நாராயணர் வாஸ்தவமாயிய பரமபதத்தையடையலாம் - இத்தப் பரமார்த்தகையே ன் வாஞ்சித்தாயென, விடோபா ஓ மாதவனே அஞ் ஞானவிருளைக்குமதவனே - பரமபதமடைந்த-தேவ விஜயாள்வைகளகத்தனுதியால்-சாபமடைந்து இரட் சனுமமெடுத்து குல்மார்க்கரைப் பேர் பெற்றதால் நிருமல்பதவியும் வேண்டிலேனென ஸ்ரீபாதல்வாமிக ள் அரியநூல்நேர்கோனுப்பரமசிவனுர் வாஸ்தவ மாயிய - சுவர்க்கத்தையடையச்செய்யும்-பஞ்சாட்சர த்தைப் பெருக்கி இதனுல் பரமபக்தனுகலா யெனிடோபா வாசகசிய-பரமரினர்-பிரம மந்திரத்தை யெத்தனுன்றதாலும் பார்வ திதட்சப்பிரமனின் மாதிரில் விழுந்திருந்த பல்த ராஜனுக்கு மகளான்றாயினனுவேண்டி லேனென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஓ - புண்ணியவானே யறுபமந்திரமும் - யோகப்பயிற்சியு முணர்த்தினன் நேன் - அதனுல் - சித்த புருஷனுகி - வேண்டிய தெ திகோமடைந்து கற்பாந்தரக்களிலும்-கயைத் தலம் படைத்திருக்கலாமென விடோபா - சாகமற கற்பதே கல்வி - செத்தாற் பிறவாமலிருப்பதே காட்சியாகும் ஞானமார்த்தில் மோட்சமார்க்கமுணர்த்தும் ஞானதேவ ராயி தேவரிருக்க யோகப்பயிற்சியைக் கற்றுக்கொ ள்ளு பிரானைக் குபித்து எதம்பித்துப்பிரத்தியட்ச எனை ஆர்ஞ்சுமுடையவனுருவும் அவனைச் சதி

எமவாதைக் குட்பட்டு வாசனைகெட்டுத் தரிபோதிரு ப்பதைப்பார்கினும் பக்குவமே மேன்மையாதலா லும் - எத்தனையுகங்களிக் காயத்தோடிருக்கினும்-அதி த்தியமேயாதலாலும்-தேக முத்திரவடையக் கூடாமை யாலும் - அசதியப் பிரபஞ்சம் மெக்கம் சாடிவித் தைக்குச் சமானமான பலசித்திகளும்-அநந்தகாலர் க்கும்மந்தரவமானதாலும் - அறுபத்தாகாலுசித்தியும் முத்திலைக் கொடிக்காமைபாலும் - தா மாசிகனே நீக் கும் மோட்சமார்க்கமே அனுக்கிரகம்புரிவுமையாவென் றுபணிய ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஓ-புண்ணியவானே-வேத த்தில் முறையிலும் - சுத்திசங்கீயும் - தந்திரிக்கியும் சீ-பதங்களையும் - இதங்களையும் சீக்கிரமாடாமல் வே றேதனக்குபதேபிப்பென்றதிரு மோனதேனுக்குச் தெரியாதுவேறேதுசாதனத்தேதென்னவரத்தி-மோ னசாட்டத்தை யடைத்திருந்தார்.

கேட்டீர்களோ சித்தர்களேயென்று சாபாஷித் தர் பின்னுஞ்சொல்லுவார்.

சன்னியாசி விடோபா

அத்தியாயம்

மூன்றிற்று.

ஓ - வது - விடோபானுஞ்சேபதேச

அத்தியாயம்.

கோனுக்கள் சித்தர்களே ஓப்படிஸ்ரீபாதல்வாமி கள் மௌனமுற்றிருக்க, விடோபா - அவரை நினை பிரியாமல் பலகாள்தொடர்ந்து ஓர்காள் சோபனிருந்து அவரவணங்கி ஓ-என் சத்குருவே உம்மையன்றி ரோருனே சரணமடையேன் காமம் பதினெந்தி த்திறைத்த உத்தமபத்தினிகளையன்றி மற்றைத் தி நிருர்த்திகள் வுர்தாலும் வணங்குவனன்றி-இளம்பு வாளா காவலன் போகியனிருந்தாலும்-போகியினை காவோளாட்டான் அதுபோல உத்தமன்-ஓர் அடிமை யடைந்து இவருக்கு ஞானமார்க்கம் தெரியவில்லையே தியிருமல்லவென்று வேறுகுருவைத் தேடான் தேடி வதினுல் மோட்சலட்சுமியைக் கூடான் - தன்பதி என்ன கர்ர்குணமுடையவனுருலும் அவனைச் சதி

சுவாமிகள் பாவிக்கும் விதமிலியல்லவோ மேன்மை யையடைவார் அவ்விதமியன்றி மற்ற விசாரமாத சுக்கு இரணைகள்றி இபரமும்கிட்டுமோ ஓ-என்னை யனே - முன்னசங்கவருவம் இராஜரிசஞ்செய்தவே தோபதிதபங்களும் இபற்பிய திருச்சங்குமகாராஜன் தனைகாதிருவான வதெடாலாவெறுத்து விசுவாமித் திரியத்தைச் - சண்டாளனுப்தான் காடியசொர்க்க த்தருஞ்செல்லாமல் - இதலோகத்திலும் நில்லாமல் தலிழோபிருக்கும் அவாத்திலோகத்தில் அயர்திருப் பதானும் இச்சுகனேயையடித்த இவ்வடிவேன் - நீயே எனக்குகந்த அரியனென்று உமதாடகமலபுகுந்தபின் உய்மையுன்றி வேறோடிகட் கடிமையாவேனு என்னே யேன் பரிசோதிக்கின்றீர் - உமக்குத்தெரிந்திருக்கும் பிரம்மஞ்ஞானதைப் போதித்து - அஞ்ஞானமனதைச் சுத்தி - மமதாகங்காரங்க ளறும்படியாகவும் பிரபா னத்வாரிதில் மூழ்கும்படியாகவும் - தேகல்மாணேபிற க்கு திரிமலபடியாகவும்-கருணைகூர்ந் தாட்கொன்ருமை யாவென் றித்த கூறும் விடோபாவை ஞிபாதஞ்சுவா மிகள் அனபுடன்பார்த்து - மார்புடன்சேர்த்து ஓ-ில னே-உன்னைப்போலைசுத்த நிர்வாசாகிய மூடை யளனையே நான் தேடித்திரிகின்றேன் - ஆதலால் - நீ விவாகமான ரேவன்தனு - விஷயம்போகமபியாப் பிர்ம சரியாவென்றுகேட்ட, விடோபா-சொல்லுவென்றல் உபதேசங்கிடைக்கத தடையாகுமென்றும்-நிச்சயமாய் த்தரம் வதிரிபோகமறிபா பிர்மசாரிபேயெனறும் து ணிந்து, அவரைப்பணிந்து - நான் பிரமசாரியேயாமென் றுரைக்க ஞிபாதஸ்வாமிகள் உன் தாய்தந்தை ஜீவித் திருக்கிறார்களாவென, விடோபா வில்லையென ஞிபா தஸ்வாமிகள் சுதோஷித்தராய் - ஓ-விடோபா உன க்கு வேதோபதேசமானபிர்மோபதேசஞ்செய்கிறேன் எனனுடன் கேட்பாயாகவென்று அந்தமல் தசை யோகஞ்செய்து - பிராணவாதி மந்திரங்களும் மேன் மையாகிய - அசரிரிவாக்கியமாகிய - பல திதிகளை லேவில் கொடுப்பதாகிய - சித்குணத் திபானத்தைக் டுத்தாகிய - அத்வைதமந்திரமாகிய - வேதமுடி வாகிய - தேவியடகளே யெரிப்பதாகிய - ஜீவனு சஞ்சலமெயடித்துவதாகிய - சதுர்வேதங்களை டவதற்குக் காரணமாகிய-சமஸ்தமந்திரங்களையே ரிப்பதேதாகிய - தானே பிர்மமென்றுஞ்சோதாத தலையளிப்பதாகிய - மலமுழு முகிலாகிய திதிப்ப தாகிய - துரியாப்பதமெய யளிப்பதாகிய - திரி நாசத்தினைத் பூர்த்தியடைத்தாகிய - தன்மாதத் தும் ஐப்பதத்தைக் காட்டுவதாகிய - சைவையாதன வாதி சன்மதங்களை வாட்டுவதாகிய - அஞ்ஞான சு தேக விபரிதங்களை நீக்குவதாகிய - மமதாகங்காரங்க ளே அடியோடும் போக்குவதாகிய - எல்லையற்ற அ ன்டானந்த வாழ்வைத் தருவதாகிய - பொளித்தல ஊச் சொல்லடமான சம்பாவனையோடி தெண்டெருவு தாகிய - வினாவினின்ற முமாவக்கியத்தை உபதேச ஞ்செய்தருளினார், விடோபப் தேதிதல்வாமிகளின்திரு த்தாட்டமறைகளைத் தேழுதா ஓ-என்னையனே இவ் வற்புதமான மகாவாக்கியத்தின் மர்மத்தை விரித்து ரைத் காட்டொழ்ளுமையாவென்று பணிய, ஞிபாதஸ் வாமிகள் மேக்ருகந்த மாணாக்கனிவனேயாகும்-இப்பே ர்க்கொத்த அதிதீவ வைராக்கியமுடையவனுக் கதத் தியம் சொல்லவேண்டுமென்று உன்னி-அப்பா விடோ பா - நீ மிகவும் புண்ணியவானுனதால்-உனக்கித்த மகா வாக்கியார்த்தஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன் எனவிம் பன்னிண்டாண்டு பரிசோதித்தபின்பே பெரியோர்க விதின்மர்மம்வெளிப்படத்துவார்கள்-பாறையின்மேல் விதைபோட்டாற்போல்.

+ அபக்குவர்க்குரைக்கின் அபலமாய்ப்போல தன்றி உலைப்பவர்க்காயாகும் - கேட்பவர்க் கதோ கதியும் பலமாகும் - நீதித் குகந்தவென் றுனைக்கச் சம்மதித்தேன் - நீகெடுதாக்கியமே பாக்கியம் - ஏமை னதுடன் கேட்பாயாக - மறதியின்றி மனதிற்றரிப்பா யாக-அதேனெனில் ஞானமே பிர்மமென்றும் ஓர்மை றியினர்க்கமே இருக்குவேதமுறைபிகின்றது-வே தபுருஷனுல் காலுவாகியங்களுக்குறை - மாறுவேதங் களால் விரித்துரைததும் - அதற்கர்த்தமாகாமல் தயர் கழுத்றன்-தேவர்களுக்குக் காரணமாருவான பிரகன் பதியென்பவரும்-மற்றபி வரிகளும்-ஒருகாண்டத்திற் தன்னுளானமட்டும் - மகாவாக்கியார்த்தத்தை விரித து ரைத்து முடிவுபெறுமல் நியக்குமுற்றார்கள் அப்போர்க் கொத்த வாக்கியவுபதேசத்தை என்னு ணாக்கப்போ மோ - அறிஞரும் ஞானதாசரிய சருனோடுகூர்ந் தான் நிரவணஞ்செய்தபடி விரித்துரைக்காமல்-சங்கிரகமாகப் புகல்கின்றேன் அதாவது ஞானமென்பது - ஆத்மா பிரமமென்பது பரமாத்மா-ஞானவுருவமே பிரமமே ன்றுகூறப்படுவதே இதனுக்கர்த்தமென்றுணர்க.

விடோபா ஞானமென்பதென்ன பிரமமென்பதெ து ஆத்மாவே பிரமாத்மாவான தெவ்வாறாம் விரித்து யுமையாலென்றுனேட்க ஞிபாதஸ்வாமிகள் அப்பா விடோபா ஞானமென்பது - விஷயங்களெயறியும்-இந் திரியங்களையும் - இச்சரிக்கவேபதியும்-அத்தக்காரண் களையும்-அந்தக் காரணங்களெயறியும்-பிபாசையையும்-பி

+ வாசகடம் - இயற்கைனந்தே தெதை முன்னேபிக்கவே யாவையுமாம் பிர்மம் சீலையன்றிவேறில்லை விப மாயையி அறிவார்க் பிவ்வாறெதே பிரபஞ்சமெல விரிந்தாலும்,

சென்வாமிகளுக்கும் - அதிதனபையும் - சாட்சியா கிருந்திவிதனுவோ அதையே ஞானமென்றும்-இப் டியே சமஸ்தவஸ்துக்களிலு கிருந்தியும் - சர்வசா ட்சியேயிர்மமென்றும்-சொல்லுமுறையிகின்றது-அன் றிக் கூட்டதன்-பிரத்யேகத்மா-திருக்குபோதம் சை தன்யம் - நித்ய-சுத்த-புர்த்தக்ம-சுதயம்-சிர்மலம்-நிர் க்குணம்-நிர்விகாரம் - நிரஞ்சனம் - என்றெ பலநாமங் களுக்காதாரமாயிய சாட்சியெயே ஞானமே ஆத்மாவெ ன்றும் - பரப்பிர்மம் - பரிபூரணம் - ப்ரபாவம் பரமே சுவரம் - பரஞ்சோதி - பரமாத்மா - நிருபம்-நிர்காமம் நிஷ்களங்கம் - அகலம் - அகண்டாகாரம்-அட்சயம் ஆதி - அனறி - என்றெபலநாமன்களுக் ரேகேயமாகிய சர்வசாட்சியாயிய பிர்மமே பரமாத்மாவென்றும் ஈசுவர வாக்கியமிருக்கின்றதென்றறுள, விடோபா - ஓ-ஸ்வாமி ஓர் தேகத்தினிருக்கு சாட்சியாயிய ஆத்மா சர்வசாட் சியாயிய பரமாத்மா எப்படியாருவென்று எங்களுக்கெய் ய ஞிபாதஸ்வாமியன் றின்-திலட்டியென்று காமம் வே அபட்டதனும் - பிரகாசமெல்லாமிருப்பதுபோல் ஆத் மாபரமாத்மாவென்கிற காரத்தால் வேறுபாடேமல் சுபா வமொன்றுமேயிருக்கின்றது சப்படியென்றும் பெ ரிதாயிருப்பதால் - எரியென்றும் - நிறியதாயிருப்ப தால்-மலியென்றும் - பெரியதாயிருப்பதால்-ஞியென் றும் - நிரந்தரமாயிருப்பதால் - வோடையென்றும் பல மனிதர்களுக்குக் கூட்டமென்றும் - ஒரு மானிடனுக் கு மனுவென்றும் - பலவிருட்சங்களுக்குத் தோப் பென்றும் - ஓர் கருவுக்கு விருட்சமென்றும் - காமம் விசாரப்பட்டதால் - நல-மனிர்க-விருட்ச-பசுமென்றது போல் பேதமாகியிருப்பதுபோல அவேக சரீரங் களிலிருக்கிற நீயாயிருட்டி பரமாத்மாவென்றும் ஞாச தாத்மாவென்றும் - ஆத்மாவென்றும்-உபாதி தாதால் - காமவேஷபட்டதே யன்றி ஆத்மா பர மாத்மாக்களில் சற்றும் பேதமேயில்லை - பரமாத்மா சர் வஜ்ஞாதமாவென்கிற வேஷப்போலவுமிருப்பதன்றி ஆத்மபரமாத்மாவில் பேதப்படுத்தினவன் - சர்வாதி ஷ்டானமாயவனென்று விபாசர் விஷ்ணுபுராணத் தில் பிரியாசர் தன்னைக்குப்பாட்டனை வரிந் வெதெடுத்திலும் வால்மீகர் - அத்தியாதமே ப மாயணத்திலும் - மகாவிஷ்ணு பகவத்கீதை - உத்த தேசத்திலும் - குத்சின் - சிவ தேசத்திலும்-பிரமா-பி கீதையிலும் - ஸ்ரீராமர் - ராமதேசத்திலும் இவ்வர்த் வர்த்திருப்பதன்றி சுகப்பிர்மரிஷிக்கு சாசதமான சனத்குமாரர்க்குச் - சம்பவனும் - பரத்வாசருக்கு வால்மீகரும் - ஸ்பாருக்கு வசிஷ்டரும் - சுக்ராசாரியரு

நீதம் - தானல்லாவாக்கையைத் தானெனப் பிரமிப்பது பரதோக்கம் - ஸ்தூலசூக்ம காரணமென்னும் திரிசரீரத்தை யாரம்பத்தியாதென மதிமக்கம் (உ.) என்தேகம் - என்கண் - என்செவி - என்வாய்-என்மனம் என்பிராணன் - என் கேணென்னுரைக்கும்-ஈ-வேறுபிரிந்து சாக்காவஸ்தையில் இந்திரிய வியாபாரத்தையும் உசாப்புவஸ்தையில் மதேவியாபாரத்தையும் சழுப்திவஸ்தையில் சுத்சுருண்யமாயிருக்கும் ஜீவதன்மையையும் சாட்சியாயறிந்துகொண்டிருக்கும் - உன்னைக் காதலெல்லிக்கனியேபோலக் காட்டுங் காரணகுருவே - மோட்சமளிக்கும் ஜெகதீகவாரனும் (ஈ) வைகுந்தமதிபடைத்த ஜய விஜயாளதியோர்க்குப் பின்னும் - ஜன்மம்வந்தபோல் தனக்கும் பிரதிஜட்சகமான தனுவுண்டாகாமல் ஜகதாகழுப்தி நிலையுடையமுடிபடைத்தே பரமாத்மாவி லேக்யப்படுக்காரணமாகும் (ச) தர்க்கத்தமான விஷயானந்தபோகத்தில் மனத்தையறிந்த நிஜவஸ்டைப்போலவும் - பன்றியைப்போலவும் அமிழ்ந்து இடைநூழைசெய்யும் எமனுக்கு வையாகும் - சரீரவாருசையையும் - துக்கத்தைக்கை மாகக்காட்டும் இந்திரியபோகத்தை மேன்மேலும் வாஞ்சிக்கச்செய்யும் - துர்ச்சங்கம் நீங்கி இந்திய நிக்கிரகமாகிய தேகத்தைக்காக்கும் புண்ணியத்தையளித்து சித்தமான பிரமாதத்தை அபேட்சித்து ஞி அபிரக்தமனே அந்தியகாலத்தில் தரிசித்து மதஜென்மத்தை இல்லாதுசெய்டுப்பதற்கு சுர்த்திகேயாகிய பிரமஞான முபதேசிக்கப்பெற்ற புண்ணியபதவிகளைத் தரிசித்த விதேக வைலயத்தையடைந்த சுவன்னைப்போலத் தர்மத்தைப்பெருக்குவதே உத்தமர் தூதிக்குமுத்திக்கு வழியாகும் (ச) மூடரிசோன்மணிகளையெலிவர் காரியருதுக்கள்போதிக்கும்யாதோவோராதியிலே மனதைகிறுத்தி சுரையோ ஒன்றைத் தியானித்து மற்றெருசுர்மம்நேரச்சுகத்தைக் கிரேஷடமாய்ப் பேசுதலில் வாஞ்சைகொண்டு முன்னம் அனுவதித்ததை வொத்துச் சஞ்சலமடையச்செய்யும் - அவிவேகத்தாலேதிரி புத்தல் மறுதிடத்தையும் - சமயாவஸ்தையும் சுகதோசத்தையும் - சாத்தத்தையும் - ஏசத் தியானத்தையும்-சித்சுவலித்தத்தையும்-அனுபவ ஞானத்தையும் - திரியாவஸ்தைகளின் மர்மத்தையும் - மனுவுத் பத்தி சாசுத்தையும் - பயத்தம்-வத்த சப்பத்தத்தையும் பயாரம்தியானசர்சனத்தையும் சாலியென்னும் ஆகம்பானத்தையும் மற்றும் ஞானசன்தி விசாரனை அகத்தியஞ்செய்யவேண்டி(எ)மரணபயமென்னும் காலதோஷிபிற் கழன்றனுத்துணர்ம்பவனுத்து மோகதோசாரக்கூபத்திலமிழ்ந்துன்குதிதியாப்பசுவைப்போலவிப் பகவென்ற பேசாதேயுடைத்து மேலுமேலுமுமூலமல் ஊனக்கண்களே மனத்தது ஞானக்கன்களைத் திறக்து - ஆனைகளுன்மக்குவித்தான சஞ்சிதசர்மத்தைப் பஞ்சழுட்டலடப்பதிய ஊழித்வைப்போலெரித்துத் தகாசாரமாயிருக்து சதாகாலமும் ஆனந்தமயமாயிருக்கச்செய்யும் ஆதிபர்மேல் விசுவாசம் அகத்தியமிருக்கவேண்டும் (அ) அப மிர்த்தியுபரதிகளினீக்கி அதோகதிக்காளாகும் கொடிய மனதைப் போக்கிப் பூரணஞ்ஞானிபாகாமல் மரித்த உத்தமருக்குமதிஜன மத்திற் நெஞ்சுவளித்து அப்பர பிரவாதனு இனிப் பிறவா வரங்கேண்டுஞ் ஆனாத்தபோதுனாத்தச் சங்கடமான சலத்தில் பிசன்னமாய்வந்து களிப்படையும்படியான வாக்கோத்தத்து காத்தாட்கும் இடைதேவலைமேல் பூசனபத்தியு மிருக்கவேண்டும் - க) என்று விடோபா கேட்ட நவசந்தைகட்கும்உத்தரமுரைத்து இனி நீ தேகாந்தினை நியதிசெய்து ஆத்மாவாகி ஏத்மாவேபரமாத்மாவெனக்கண்டு வெளம்பி ஆனந்தமடையலாமென்ற மறுபடிவிடோபாஆத்மாவேபரமாத்மாவென்றதித்தஞ் ஆனந்தமடையலாமோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள்மந்த ஸ்மம்புரித்து நியானத் தனவருபமாயிருக்கவெறதுன தித்தைத்தேதெவென் எனென விடோபா கான் ஆனந் தல்லருபமேபட்டிடாவேல் ஆனந்தமாயிருப்பவனுக்கு இச்சத்துக்கமிருக்குமோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் உனதெதார்த்தல்வருபத்தை இன்னும் தீபரியாமல் ஆந்ஞானமயமாகவே யிருப்பதால் ஆனந்தமயமாகவில்லை யென, விடோபா தேகேந்திரியாதனாதியை ஜீவனிருவியும் ஆத்மாவேரவென்றதிர்த்துவைத்தில் ஆனந்தத்தருதையமாகவில்லையேயென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் தேகாதிகள்தானல்ல ஆத்மாவே தானென்றதிர்படி ஆத்மலை ரூபமா யிருக்கலல்லவோ ஆனந்த ரூபமாவரெயென.

விடோபா ஆத்மாவை ரூபமாவதெப்படி அதற்குச் சாதனமென்ன ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஆத்மாவை ரூபமாவதெப்படி பாதனமாமிகள் தேகாதிகள்தானல்லவென்று நியதிசெய்தவண்ணம் தேகவியாபாரத்திற்கும் - இந்திரியதாண்களுக்கும் - மதோராசரியங்களுக்கும் ஜடசக்தியேகாரணமல்லாமோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள்மந்தஸ்மம்புரித்து நியானத் தனவருபமாயிருக்கவெறதுன தித்தைத்தேதெவென் எனென விடோபா கான் ஆனந் தல்லருபமேபட்டிடாவேல் ஆனந்தமாயிருப்பவனுக்கு இச்சத்துக்கமிருக்குமோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் உனதெதார்த்தல்வருபத்தை இன்னும் தீபரியாமல் ஆந்ஞானமயமாகவே யிருப்பதால் ஆனந்தமயமாகவில்லை யென, விடோபா தேகேந்திரியாதனாதியை ஜீவனிருவியும் ஆத்மாவேரவென்றதிர்த்துவைத்தில் ஆனந்தத்தருதையமாகவில்லையேயென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் தேகாதிகள்தானல்ல ஆத்மாவே தானென்றதிர்படி ஆத்மலை ரூபமா யிருக்கலல்லவோ ஆனந்த ரூபமாவரெயென.

பதிதமிரானுசத்தானென, விடோபா-பதிமுதிரு ஸ்டிதீக்கி - அத்தர்முதிருவுழ்ந்தி - நிச்சலனமாயிருப்பதால் - ஆண்டானடிமைத்தை யனுபவிக்கக்கூடாதெனவென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் வணங்கி சுழப்திலிலையா டைவதேதனுவதேனென, விடோபா-நிஜநிசென்ற ஞானியமாகிச் சட்சிவ்வருபமாகி-அனைபாச்சித்திரம்போவிருக்கும் ஆனந்த முதயமாகையிலேயேயென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள்-கருணைமூர்த்தியேதொழிக்க சுழுபதி எவ்விதமாயிருக்கதென, விடோபா - ஆனந்தமாயிருக்கிறதென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் - என்னசாதத்தால் ஆனந்தமாயிருக்கதென, விடோபா பிரபஞ்சவியாபாரமும் மதேவில்பருமில்லாமையால் அஞ்ஞானமாயிருக்கதென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் - சுகதுக்கமானவைகளினிருப்பதாலும் - மனம் சுழப்பியவஸ்தையிலாவதை தாவும் வேறுகருணிகளில்லாமல் எல்லாஞ் சுன்யமாயிருக்கையால் ஒன்றுமாதிரியிருக்கதால் - ஆனந்தமாயிருக்கது-அத்தானந்தமே - ஆத்மஸ்வருபமென விடோபா-இக்கச்சாக்ரவஸ்தையில் - ஆனந்தமநுபிருப்பதெப்படியென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் அக்கரணவுறக்கணங்களெப்போதும் அத்தமயமேயாகும் - ஆத்மா எப்போதும் ஆனந்தமயமேயாகும் - இதனெதியாமல்-தேகாதிகளின் மீடனை ஆத்மாவின்மே லேன்கூத்திறுவென, விடோ தே கேந்திரியாதிகளின் துன்பங்களால் ஆத்மானந்தம்-மறைபிற்றதேயென, ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் - மாணபியேதம் - தேகாதிகளுக்குக் ஏகதுக்கம்வந்துகொண்டேயிருக்கும் - ஆத்மாதுபவமுமையவனுக்கு-அக்கதுக்கமில்லை - சோதனைகாட்டியேல் - தோன்றுக் தோன்றுமிருக்கும் - இப்படி தோன்றவனுக் - அபாவிக்கவேயாம் - ஆதலினக்கொன்றுக் தோன்று ஆனந்தமாகவேயிருப்பானென, விடோ - இப்படி ஆனந்தமயமாயிருப்பவன்தானே பேட்சபாக்கியம் பெறுபவன் மற்றவர்களையுடைக்கூடாதோவென ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் சோமசித்து - பிரமலோ - பிமவரியன் - பிரமவரிஷ்டன் என்றே சுல்லுஞ் - மோட்ச மடைபவர்களேயாதலும் - சாலோக்கிய சத்திலிருநிதலும் - தானின்று மனிவதும் மறுபடியாச்சரீரமாவதும் சுலோகனின் கலையும் அறியாப்பிரம வரிஷ்டனே - இவனே-பிரமனத்வாரியில் மூழ்கி தன்னிலமக்து - ஜீவன் முகத்தித் தன்மையைக் - சகலகலாவிபோல - அடைக்தவன் அவ்விதிஷ்டபதத்தையே சீவலடத்து ஆனந்தாநுபவம்பெறுகின்றவனென, விடோபா-ஜீவனிருக்கும்போதே - போட்சமடையக்கூடுமென, ஸ்ரீ பாதல்வாமிகள் மோட்சமெபதினைந்தம் - மோக்ஷமடைக - மோக விடோபாவுக்குப் பாணிக்கிரகணம் செய்டிபடைந்து ளமென்பது பக்தவியோசனமாம் - பக்தமுகரம்-பக்கவிர்த்தியேமோட்சம் - தக்கமோகம் - சோமனைச் சேமமோட்சமன்றி - வேறு மோட்சதானம் - ஏற்கு மில்லை-ஆதலால்தக்கமமமான-வியாபாரங்களெழிக்க சுத்த ஆனந்தமயமான விருப்பமப்பரமென, விடோபா அடிமேன்-பேரின்பவாரியில் மூழ்கி - ஜீவன்முத்தியடைய எத்தனைகாலஞ்செல்லுமோ தேவரிருடைய பரிபூரணதையை எக்காலத்தில் வருமோவென் றவர்களுக்கு ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் - அப்பா ஒப்பிலா பிரமஞானியே என்னிருகண்மணியே - இன்னுடன் - தேகாபிமானத்தையித்து - வன்மையான இச்சையைத்தித்தக் குட்டியாதையினிமித்தம் நினைத்தவண்ணம் - உன்னோன்டிலேர்க் காத்மானுபவத்தையேயிண்டி-மன வெண்ணங்களையத்து - மானுமோனங்களைத்தேர்த்து-ஆத்மஸ்வருபமாய்ப் பரமாதமாவி லேக்யமாய்ப் பரிபூரணமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பரவஸ்துவும் - மௌனமாகிய பதவியடைந்திருக்கக்கடவாயென்ன - பூரணபிரேகஞ் செய்து-சைதன்ய சுவாமியென்கிறபேரைக் கொடுத்தருளும் பரமகாரியமுடைத்தானதனத்தினீட்டாம் நன்னெறிக்கு தூசையவற்றிருந்தார், விடோபா - ஆசாரியருடைய பூரணாட்சம் பெற்றுத்தியென்டதால் - பஞ்சகூட்டையில் நெருப்புப்பற்றியதுபோலச் சில சங்கல்பங்களும் பன்மாய்ப் பரமானந்தவிஷயாபரமாத்தாணியோடிருந்து தன்னோமதக்கு தலைவனிற்லக்குபெய்டிருந்த வன்போலவும் சேய் இருப்பதுபோலவும் வாரறிவிக் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்தார்.

கேட்டிர்களோ சித்தர்களேயென்ற மிகவும் சுவாரஸ்யமாகச் சொல்லதொடங்கினர்.

விடோபா ஞாநோபதேச
அத்தியாயம்.
முற்பித்த.

ஞ - வ்ஞ - விடோபாவிசுகவ்தாரீம
அத்தியாயம்.

வாருங்கள் சித்தசோமனிகளே - முனிகுலன் மலிர்களே - விடோபா வாஞ்சையில்-இவ்விதமான பிரத்தைவிடலாவிலில் சிதோபதேச முபதேசிகள் சொன்னமைப் புதிதினைவுக் கம்பாரம் கிட்டையில் சொல்லதொடங்கினர்.

செய்து என்மேல்வைத்தெய்து எதிர்திசைநோக்கமை யோடிருக்கையில் மிரட்டினவிட்டபடியே ஓய்விலாப் பதியிரு வரையும்பின்தலையை பிடித்துப்பார்க்க என்னுடைய விக்கியே நீராதலால்மேலே ஒரெய்வமே இனியென் னைக்கெடுவதென்று மனஞ்செய்துக்கொண்டேவக் காரி. அம்மனைவியோ விடோபாவும் கும்மபயும் சக் தேஸமாய்க் கூடிக் களித்திருக்கக் கருணாகரனையெ ன்ற இலட்சுமியைப் பழித்துக்கொண்டேவந்தாள்.

கும்மபாயி - காடோடும் அதிகாலி லெழுந்து சக்கரதீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செயுமளவில்தித்துடன் ஆசம்பேவும் கலந்திருக்கும் - விருட்சத்தை ஊற் றெடுத்தொரு சோட்டையஞ்செய்து கல்பதியில் நிரு காமனிய விடோபனென்றும் நிருசமத்தையே பதி குறியாமுருவேற்றி முக்குறுஞ்சாயத்தில் வீட்டையடை த்து ஏர் பொழுதுண்டி - தானிருப்பனவி கல்லிலிட்டுரை பசையனியமல் தாய்தன்னையாரோடும் பேசாமல் கூ தலையை கனிந்தொக்க-பார்த்தோர் பாசத்தியென் னவென்ன, பெண்டிர்தன்னிலோர் குணம் பேறுபட்டி க் கிரகஸ்பரிக்கத்தகு மாறுபட்டிகள்ளுரிக்கதிதா டன்னென். இப்படி பதிருபமதிசன்பிய தாய் தந்தை தன்னையென்றும் மூவர்செய்யும் தபோபலமாகை விடோபனியனைநிற் பிரேவேப்பதறும் பயனிக்கி பொல்ல வருகு கல்யாணமொதேர் ஸ்ரீபதன்ன பிகளின மனத்திலேகித்த ஆருடைய ஆருட் ரானத்தைக் கனித்து-சஞ்சாரமாதிசெய்புவியை தனுதன்னவெறிந்த ஆர்தரிய பிரபஞ்சனியன் சஞ்சாரபாதிசெய்வியன்றிமென்றி எண்ணங்கெ ண்டு வாரணிவைவிட்டு - ஆலய்சனிலயிகோவில் புரப்பட்டுப் பலரென்னக்கூற்ற - சுற்றிந்தத்தை யடைய அற்குருவிருந்தும் ஆசனிருந்தனிதே ஆசாத்தானசனிந்தரனென்றுந்தபோபலிசோத் ன்னவிடுத்தவர்களுதிசனன்பேயிலாசத்தினிற் டவிலெறிந்துனியிருந்தார். இப்படியசொல்பிரம் தன னனிலத்து ஜனத்தையத்தின்னாமத்திருந் குதற்பு ஜைக்கண்டகும்பபாயி-இவ்வாபோல பதுதினனும் இப்பேர்ப்பசாத்தவத்தாலாம் பிர கிருதியுமுயிடையிலுமுதித்தோலிடை யைத்த - பலரமும் பாலனையுற கேஸ்திலைன வென்றதனுக்கும் கீழ்நிலையாக - ஆகு மிற்கின்ற - பயத்தியுடன்கின்ற - ஒலையி ஆனை மிலை ஆசாத்தால் கனத்திருக்கின்றிலை ஆன்ற பிசனையேலிட்டால் கன்னையர்திருக்கின்றிலை ஓ யல்லை ஆர்மையென்பெற்ற - பலரை பலரை திரிதரகள் புத்திரனாய்பிறக் கவிலனை, திரை

வரும்பிகொண்டு - ஆபாசத்தித்துக்கொல்லெடுத்தி மைக் டையிலெழுக்கருளிரிருக்கையை எழுந்திருந் ஸ்வாமி யென்ன இனிய குரலோடி அழுவிஷ்டையிருவடமாடை ப கூப்பிட்டாள் குயிலோசைபோன்றகினிமையத்தே ட்ட குபாதஸ்வாமிகள் சிஷ்டைவிலாத் கண்களைத்திற க்குருஸ்வாமியைப்பார்த்துநீ காய்நகைச்சேர்த்து ஓ-அ ம்மா தபவேஷமாயிருக்கின்ற யோர் என்ன குறைபால் வாட்டமுற்றத் தபசாட்டத்திலிருக்கின்றாயென.

கும்மபாயி - ஓ ஸ்வாமி எனக்கும்ம குறையை ப்பின்னுஞ்சொல்லுதிறே பலரை பலரன்னமுண்டி ஆ பாசக் திருவயிறாயினும் வகைக்க ஸ்ரீபதன்னமிகள் பதியிருதியாகிலிருந்து உன்குறையைச் சொல்லும் மாயென; கும்பிரசாசன்னாளுக்குப் புத்திரபாக்கியம் வே ண்டினை, ஸ்ரீபதன்னபாயின் கும்பபாயிசெய்த உப சாரத்தைக் சந்தோஷப்பட்டி ஓ-அம்மாவுனக்குவன்கு சென்கமாபிறக்க வரமளித்தேன் இப்போதுத்தபமதி உன்னனவேறி சம்பிரயமாகக் கடியிருப்பாயாக சம வாகபசுகமுமபெற்ற வாழ்ந்திருப்பாயாகவென; அது கேட்ட கும்பபாயி கழுவனைவ் வயர்ச்சை புளர் குமுன் சான்குசாஷ்டாங்கமாகவிழ்பே சுமனித்துவிட் டோ - கழுதாவனிலாகாண்பதெய்பிய கனிபுடன் சேர்வதெய்பிய - தனயைப் பெறுவதெய்பிய - ச் தோஷமுவதெய்பேயென்றனைத்தான் ஸ்ரீபதன் வாய்ன - தழுமணி எனைவாக்குப் போக்குமென உனிபிய கைத்தாய் - நிரிதாத்திலிலிதத்தாலும் எனஸ்ரீவாதத்தக்குந் தடையாமல் மாக்கழியின் பத்தினித்து - காலந் புத்திரபாக்கியமித்த-நீ-முன் பின் வாக்கியத்தி வழுதிபோகாம் நீ சன்று பின்னை வீம்பெற்றச் சுழுற்றிருப்பனியை, அம்மதி வா கிபெற்றதைக்கேட்ட கும்பபாயி இப்படிம் கண்டிரு கை காலமுண்டாகுமாசிசபினை கம்பரைபோலே ழை கலிபி ச் திருவால் சொல்லுதலும் மக்காலம் புரிந்து - தூசத்தங்ஙளீசொல்ந்து - தன்னத் தோ றுதலாயிப் பலைதுபோலைவுற்கவிழுன்-பிர தலையாகின் - சத்தேஸ்கொண்டி

ந்தகவாயிகள் ஓதம்மனி உன்னையன் வெறுப்பாலும் சோப்பிரக் தெய்திருந்தாலும் என் ஸ்ரீவாசப்பாலுள் உன்மேல விருப்பிதெய்வி வந்தனைச் சேவாள்ந் இனி அவதரிப்பபோதேயென கும்பாயி ஓகையி சமுசாரத்திலிருந்தபோதே தொடதே என் கணவன் இப்போது கனவிபாயிரிந்திருந்தாலே அவர் சமுசா ரத்துக் குட்படுவாரா அன்பா வென்னுங்கொதியாரா காரணஞ்சொல்வதற்கு முன் அவசரப்பட் ஸ்ரீவாத ஞ்செய்தீரே-கும்மமழை பெற்றீரே - ஈமது வாக்கிய ப்படி கடப்பதற்குச் சன்பாகியான என்னவன் சற்ற சரியாக வேண்டுமேயென.

ஸ்ரீபதவாயின் ஓ புன்னியவதியே-துயிலியே னைந்தான் ஜகதுகாமன்றி ஒருபுறத்தாலையு கூடாது-ஏனெனின் சப்தகயர்களுக்கு ஸ்வபினைவு ப்பதும் - நேறுபிறந்தும் - எழுவகையிறவினைபா த்தவதும் ஏற்பாதும் - காரணம் - முற பட்டனைவிறை எரிப்பதுதல் உண்டாகும் பாவதினாலிருக்கு வே மாவதும் - அனை ஜன்மங்களுக்கு விதைபிருந்தும்-யா னுக்குடைய சந்தேகத்தைப் பலவாகுவதை உ மாகவும் நிருந்தும்-ஒருநிலையே முன்னாளத்தி நால்மொட்சமடைச்செய்யல்-எனிலவதல்ல-ஒரு னே நிதார்த்தமுக்க - ஆகான் தான்செய்த தபத்தை பேலவும் - தாலவர்க்கேயின்றி-இலையிபர் வா பிருகுக்கள் - பிரம்புத்துக்காவும் - பல்பிடைக்கா வும் - அர்த்த ஸ்ரீக்காகவும் - ஆலைவாள் ஸ்ரீர் வாழ்ந்திருக்கும் அதிகாலிக்காவிர்கள்-ஸ்ரீபதி ஆனைவரன்-சுவாபாயிருந்தச் சுவாபாயிருந்தும் ஸ்ரீபதி ன் வாக்கியத்தை வாதிபோலாகாமல் ஸ்ரீபதன் ஸ்ரீபதி ன் ஸ்ரீபதன் அப்படி சன்பாசகிதிரு ஸ்ரீபதி ஸ்ரீபதவாயின்முன்னேன்ன வாறுதலாய்-ஸ்ரீ ன் ஸ்ரீபதவாயின் - ஸ்ரீ ஸ்ரீபதவாயின்-ஸ்ரீபதி ஸ்ரீபதி - ஸ்ரீ ஸ்ரீபதவாயின் - யாபிட ஸ்ரீபதவாயின்ஸ்ரீபதன் ஸ்ரீபதவாயின் - ஸ்ரீபதவாயின், கும்பபாயி - ஓ-ஸ்வாமி ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின்றார் - உம்பதாம் வாசி ஸ்ரீபதவாயின்ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின், ஸ்ரீபதவாயின் ஓ ஸ்ரீபதவாயின்-ஸ்ரீபதவாயின்ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின் - ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின் - ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின் - ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின் ஸ்ரீபதவாயின்

வனே என்பதி சோனனேடருக்கிறுசென்றே கேள்வியே எனக்குச் சகலபாக்கியமுமுண்டென்றதற்குச் சமானம்-அதையும்-இழக்கும்படியானகாலம் கேரிட்டதோ அதனாலேயே உமக்கிவ்வளவு கோபம்வந்ததோ எனக்குப் பூர்வ பக்கியமும்-அப்டியிசுவரியமும்-வேண்டியதில்லை மாங்கல்யபிட்சையே கொடித் தாட்கொண்ணும் சுவாமியென்ற பிரபாபிக்க ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் ஓ-குணேத்தமியே உன்பதி சுகசீவியா யுன்னேடி சுர் தோஷத்துடன்கூடியிருப்பான்எல்லாக்கியப்படிசுரன்கு குமுவிகளையும் பெறுவாய் - நீ யாதொன்றுக்கும்பயா குலப்படாமல் நில்லான்-என்வரவுக்கெதிர்கோக்கிக்கொ ண்டிருப்பாயாக வென்றுசொத்துக் காகெடுகெனக் கட் டி வாணுகியையனுப்பி விடோபாவிடன் சென்று ஓ-சுகத்தினனேயேனப்புகன்ற அடாகைனனா உனக்குச் சமுசாரமிருக்கின்றதா இல்லையா உண்மைவாய்ச் சொல் - இன்றேல் - அரன்றிவர் தன்சிதனுக்குப் பய வாகாராமாகவோரிருக்கச் சாபமிட்டதுபோலவும்-நே ரனபதி தன்மாணுக்கருக்கு குப்டசோதியாவப்போகச் சாபமிட்டதுபோலவும் நடித்துவிடுவேன்-கோபாக்கினி யாம் தபித்துவிடுவேன்என்று - தாருவாகனாப்போல் கோபாவேசத்தாற்துவெழிப்பத்தெடங்கினர்.

விடோபா-இராஜன்முன் குற்றவாளியும் மாமி யார்முன்னருப்பும் - விக்காருனின்முன்மானுக்கனும் பதினெமுன் விபசாரியும்-கெய்குவதுபோலக் நிடிடென்று மடுவெவ்விப் - பூனைபோலோடி - வாய்குளறி சத்தமிமாறி-ஓ-தெய்வமே - அப்பற்றற்றவனுக்குப் புறப்பற்றென்னும் - சமுசாரமேது - மனென்னும்மே ன்மையேது - எனதென்னும் பான்மையேது - பெண் டென்னே தாய்க்கை தமென்னும் பக்தமேது இவர் தன்மே லபிமானங்கொண்டிருக்கும் தோந்தமேது-அப் படியிருக்க சுமதன்வர்பினன் - கலகமுகம் வேதபட்டு மிகவும் வெருவிமேலிட்டு - உண்மைதெரிந்தவர்போல் உனக்குச் சமுசாரமுண்டா இல்லையா சீறுக்கச்சொ ல்லென்று கேட்கின்றரே - பிச்சினிட்டச் சுகத்தியம் பேனென்றுவிசோதரும் - பிசாசுகளிடம் கைவருனை த்தால் அடிமரியாகையும்-இசாருனிடம்பொய்பேனென் தன்டனையும் - ஆசாவிடம் அபத்தம்புகன்றல் காகப் சோப்பியு நான்டாகுமென்று-சான்றோ மிருக்கின்றதல் லாமல் - பெரும்பானுரு பஞ்சபாதகத்திலென்றும்பா பங்களுக்கெல்லாம் மூலமாயிருக்கின்ற காரணத்தால் உண்மையே சொல்லவேண்டும் அன்றித் - தாய்தக்கை சாபத்தால எமத்தேசத்துக்கும் பிடையும் பெரியோர் கல்கோபத்தால் பலஜென்மங்களுக்கும் பிடையும் நி சாரியர் பிற்றத்தான் ரம்பாவாதிரைகளும் உண்டாகுமே தாய்தக்கை பெரியோர்தெய்வமுமிட்ட சாபமும் ருது நவமிகளால் வேர்த்தியோகுர் - ஆசானிட்ட சாபத்தை அரியாதிகளும் அகற்றக்கூடியதல்லவோ இப்பே து சமுசாரமுண்டென்றுரைத்தான் முன்னில்லையென் றுரைத்தலைக் குறித்துத்தி கோபம்வருமே-ஆகியபோ தும் பேசலாகாதே - இதற்கென்னசெய்யலா மென்று பலவாறுன வெண்ணங்களோடுங்கூடி - உத் தாஞ்சொல்வதற்குத் தடமாடி கணனீர்விட்டழுது-அ டியற்றபணேபோ லவாடிகளில்வீழ்ந்த தொழுது-ஓ-எ ன்னடவனே உடல்பொரு ளாவியென்னுமுன்றை யும் முன்னமே உமக்குத்தத்தஞ்செய்திருக்கிறபடியால் இவ்வேழையின் பிரத்தைத் தவிர்ப்பிட்டாலுங்க-ப மாகம்போக ஸ்தித்துவிட்டாலும் தேவரீரை நம்பினை வடியேனுக்கோர் குறையுண்டாகுமோ அப்படி குறை சேரிட்டாலும் உமக்கல்லி எனக்கென்றிதை சுவந்தரமு ண்டோ ஓ-சுத்த சேத்த சதுர்வேத வேதாந்த உபசா த்தபரதனேகதனே-நீதனே-வினேதனே-ஆதிதனே அவதூதனே-நித்தனே-நிமலனே - நிர்க்குணசானம் சத்தனே-சாந்தனே-சத்குருசரணம்-சுத்தனே - சுயி தனே சோதியேசரணம் - அத்தனே அமுதனே ஆதி யேசரணம் - கர்த்தனே கடவுனே காருணசரணம் புத் தனே புனிதனே பூரணசரணம் - நிச்சயப்பொருளா னநிதியேசரணம் அச்சுதசத்வித வனபூதியேசரணம் கந்தரனந்த குமுதனியனேசரணம் - அந்த மாதிலிரத வரிபனேசரணம் மோட்சதீக்கெனேயாண்ட முத்தனே சரணம் நாட்பொலேகு நிர்ச்சற்பதனே சரணம்-ஏழு விசாலுதிகளே வென்றவாசரணம் - அருவாயிருந்தி இலிந்தவாசரணம்-மாதகற்கையுமிலா மாதவாசரணம் சுதமாதிகளித்த ஆகவாசரணம்-காட்பெருளிய நா னக்கண்முனியேசரணம் - மாட்பெருநூறாய மேரு ன்மணியேசரணம் - தேவரேத்திதுதிசெய் சிவனேசா சரணம் - மூவரோருருவமான மூலனேசரணம் - என்று பற்பலவித்தங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்யத் தெடங்கி னர்.

அப்போது விடோபாவைச் சுற்றிருக்கும் தொ ண்டர்களும் ஸ்ரீபாதல்வாமிகளின் பதங்களிற்பணிந்து பற்பலவித்தனாத் திரிக்கலுற்றர்கள், ஸ்ரீபாதசுவா மிகள், விடோபா நேரம்பித் தேம்பி பழுதிறையும் அவருடைபபணியாளர் தோத்திரம்புரிந்தேதகுந்த புயேசுக்கோபத்தைவிடு-கோபமல்லவா பா பங்களுக்கெல்லாம் மூலம்-பொறையாடலினும்-பெரி தல்லவா, அன்றி ஒருவனேத்தொல்வதா தோஷ-மனம்

தோஷைப்படுதேகொலே ஒருவனேப்புனர்வதா விபசா ரம் மனதில் வாஞ்சைகொண்டதே விபசாரம் வாக்கி னுற் றேத்திரஞ்செய்வதா பூசை மனதிலுள்ள அன் பேபூசை ஒருவரை ஒருவர் தீழுவுவதா பூசை மனதி லுள்ள பிரியமே பூசை ஆசை பதார்த்தங்களோடிட் டவதா அமிர்தம் - அன்புடனன்னப்பா தூற்றுவதே அமிர்தம் - மணியிடைசெய்யுதா பக்தி - பயத்துடனி ப்பதே பக்தி - கல்லையில்முழுகுவதா ஸ்நானம்-களங்க மற்றிருப்பதே ஸ்நானம் - மடியோடிப்பதே ஆசாரம் மடமற்றிருப்பதே ஆசாரம - மாடவர்கூடங்களோடி ருப்பதா கெம்பீரம்-மானத்தேடிருப்பதே கெம்பீரம் தியானஞ்செய்வதா தீக்ஷை - சோனமற்திருப்பதே தீக்ஷை - கலிக்ஞானங்கற்பதா வித்தை-பிரமஞானங் கற்பதே வித்தை - பிரமஞானங்கற்பதே வித்தை-சோ பமாசோடியது - குரோதமேயெழாது வாயிலுள்ள பற்களா கெட்டவை - வயிற்றிலுள்ள பற்களே கெட் டவை - ஆகலால் சாத்தமென்ன மாபாணம்புகன்-சா தனென்ன பேரேததகல் சாத்தமாயிருக்காமல்-சத் சீடன்செய்தமுற்றத்தைப்பொருக்காமல் - சன்மாதிப ரியும்-சமுசாரியைப்போல்கோபத்துக்குட்பட்டேனே சபமிகெட்டேனே கோபத்தினுலல்லவா ஏனேகம் ரிவினள் கவமழித்துவிட்டார்கள் சாதத்துக்குட்பட்டா ர்கள்-வின்வாம்பரமான பரம்பிரமத்துக்கு மிகவும் தோ னுன விகவாமித்திரனே வசிஷ்டர் சாத்தத்தாலல்லவோ வெற்றிபெற்றர் - சாத்தமே சிறந்தபத்தியும் - ஜீவன் முத்தியும்-சாத்தமே எதிபொனமும் பிரமத்துராவமுமா கும் அன்றி-மாகேஷ்வரபுன்னவன் தானொன்று மத னுரமும் எனதென்னும் மமகாரமும் - அற்றவனன்றி மற்றவனுவுனு தானென்பதற்றல் எனதென்னும் சுத்தாமொன்றுண்டென்றுரைப்பாரு தானெனவற்ற வனே ஞானியன்றி மற்றவர்கள் ஞானிகளாவார்களா வென் றனக்கம்னித்தன்னா யோதித்து - விடோபாவை கேதித்து-அப்பா விடோபா உன்வரலாற்றையெல்லாம் அலங்காவதியிலிருகும் - ஓர் பதிவிரதையால் கேள் விப்பட்டேன் - அரசிகிவாக்கியத்தை மறுக்காமலல்ல வோ பாணிக்கிரகணஞ் செய்துக்கொண்டாய் - சாதுப தேசஞ்செய்யமாட்டேனென்றல்லவோ பொய்மொழி புகன்றுய்-நீயோதொன்றுக்கும் அஞ்சாமல் என்றுடன் வா - மறுத்தொன்றும் பேசாதேயென்றழைத்துக்கொ ண்டு - அலங்காவதியிற்சென்று நிதோபக்கு யிட்டிடு முன்னின்று-அம்மா ருக்மாபாயியென்று கூப்பிட்டார் அற்றிவேகையில் அற்றிவண்ணனேப்போல் வித்துகப்பி மெய்ஞ்ஞானபாதல்வாமிகளின்-இனிய தொனியைக்கேட்ட

ருக்மாபாயி - அதிதிரிதமாய்புறம்போக்கு-ஞிபா தல்வாமிகளின் பாதங்களுக்கு வந்தனஞ்செய்து அவர் தின் - ஜடாமகுட காஷாயவஸ்த்ரதரியாய் கிற்கும் தன்கொழுன் - திருவடிதனிற்பணிக்து-பரிவுமே யெ னத்துனிக்து-அழுதகண்ணுக தொழுதகையுமாய்-நின் ருள். விடோபா - தன்னினையான் - தன்னேபோலவே ஜடைகள்வளர்க்து சரீரத்தார்க்து - பரமசாதுவாயிருப் பதற் பரச்சரியப்பட்டுரி-சத்குருநாதனிவருடனே-கூடி யிருக்கச்சொல்வாரோவென்ற பயப்பட்டு அரன் மு ன்னிற்கும் - நிருடனேபோலவும் - விபசாரஞ்செய்த கப்பட்கேகொண்ட அபசாரியைப்போலவும்-தலகுனி ர்துனின்றிருக்கார், அத்தருவாயில் - ஸ்ரீபாதல்வாமிகள் அப்பாவிடோபா இவ்வுத்தமி யாருடைய - பத்தினியெ ன்றுகேட்டார். விடோபா-தன்றுத்சொல்லாமல் மௌ னமுற்றிருந்தார். ஸ்ரீபாதல்வாமிகள்-ஓ-விடோபா-ஆரு க்தி - அறுருவை - சுத்திமதி - சமயற்றி முதலான பதிவிரலதகளிற்சிறக்த இவ்விரத்தினமெயிரில் - மேல் வேஷமான - சன்யாசத்தா லென்னலாபம்பெறப்போ றாய் - ஆசிரஞ்சன்யாகின்-ஓர்-இல்லறஞானிபினோ யாவர்களா கற்புள்ள மாதரிசோன்மணியால் கைவல்ய மடைவதன்மையல்லவா விரித்துசொல்லவா இவ்வுத் தமியின் சுற்பென்னும் - அக்கினியால் - சாமிருவருமே ரித்துபோகமாட்டோமா நிருடி. ற்றறி-சாஸ்தாஞ்செ ய்யும் - நிரிமூர்த்திகளும்-அநசூயாதேவியின்பற்பல் தன்கள்வல்லமைகுன்றிக் குழர்தைகளாய்ப் போகவில்லே யா பிருஷ்டையின் சுற்பென்னும் பலத்தால்-சலச்சன் திரிமூர்த்திகளேயும்-நெடிக்கவில்லையா காளாம்பினிபால் எழுவாள் குர்போதயமாகாமை விஷ்வலதை நெஞ்சுதைக் கொள்ளவில்லையா உலக்குத்தெரியாத்தொல்லியா பதி விரதைகளின் மனவதைரோகவத்தால்-ஸ்ரீவாயுரி சக தத்துக்டிமல்லியா-அதானவாப்திரக் துணையாவர் த்தையுச்சொல்லியா - வென்று-அவர் சாதனையி டித்துக்கொண்டு - ஓ - எண்ணப்பினை - இந்த - அற்புத குணமுள்ள - சுற்பிற்சிறக்த - சாத்தனையத்தவளால் என்வாக்கைமறப்பதற்கெண்ணெய்கொள்ளாமல்-கல்லை மாலே - இல்லறத்திலிருந்துபிரம்மஞானியால்-மோட்ச மடைபும் சடவாய்-அகத்தூலன்றிப்-புறத்தூலரோ பலனுண்டா குருவாக்குக் கெதிர்வாக்குரைத்தவரு மு ண்டா ஆசாலே அவமதிக்தவருமுண்டா ஆகிய சரீர வாதம்பெற்கவர்க் சோனிடையூறும் வருவதுண்டா - ஓ குருபக்தியிற் சிறக்தவனே - பிரம்மஞானிகள் சபத்த பிறக்தவனே - ஆசையையறுவும் வைராக்கியமுற்ற வனே - ஆசாரியரே நீரே கெதியென் றகதற்றனனே அஞ்ஞ சனத்திற்குறைக் தவனே - மெய்ஞ்ஞான கதிவ

கிறக்கவனே - அகமலர்நிறைக்தவனே - புனத்தினில் மறைக்தவனே - பிரபஞ்சவியாபாரமற்றவனே - என் றனக்தம்வார்த்தைகளாடி - மிகவும் கொண்டாடிக் - கா தலாயத்தைக்கிழி - ஐயாயிரத்தைப்போக்கி ஆடையாபரணங்களைக் கிழக்காரிதாக - முதில் மதனைவைப்பூரித்து ருக்மாபாயையும் - அலக்கித்து - அன்பா யுபசரித்து மகாவாக்கியோபதேசஞ்செய்த மாகைளனைத்தையும் கொய்து மூவருக் தேவருக்காகவன்றி - உங்களுக்குச் செய்யக்கடவதெனவின்றி - பரிசியஞ் செய்தவர்களென் றும் - பற்பலவார்த்தைகள்புகன்று இனி காண்போம் வருகிறேனென்று - அவ்விடமிட்டகன்று - போகத் தொடங்கினர். அப்போது விடோபா - ஸ்ரீபாதல்வாமிகளின் சன்றொடர்ந்துபோய்ப் பலதரஞ்சுற்றி - பாதங்களில் விழுந்து நமஸ்கரித்து - அனந்தகோடிவணக்கம் - ஐயனே - இச்சமுசாரசாகரத்தில் லென்னைவழுத்தி என்னைகரையேற்றவேண்டுமென்று - சற்றுத்தள்ளாமல் - கம்மை என் னைகரையேற்றவிட்டேகுதலால் என்னுயிருடனைசக்க மையிருத்தக்கிருப்பேனோ - அடியேன்மீதில்லவை ஆருவருபேரோ - இச்சுவலயத்தில் நீன்றி எனக்கோர் திக்குமுண்டோ - தாயைவிட்டகன்ற கன்றுமுண்டோ அருளோருருவாகி யென்னவாட்கொள்ளவந்த என்னை யோ - சுதலெல்லிக்கனிபோல் கைவல்யமளித்த மெய்யனோ - சார் சாரேத்துச் அய்யனோ - துரிசுகளகற்றி தய்யனோ - என்று - தோத்திரஞ்செய்து - தாட்டாமரை கைத்தழுவி - கண்ணீராற்றழுவி - பிரிவாற்றாமையால் மூவிலைவழுக்கைக்கொண்டோதாத்திரஞ் செய்துதொ டங்கினர்.

குருஸ்துதி.

விருத்தம்.

உலகம்புரக்குந்திருமாது
மூயர்வேதாவுஞ்சங்கரனும்
இலகுமுலகோடேழுத்த
மெழிலாலருடேகென்வாயி
லலமொன் றுமிலாமையேனை
முந்தாட்கொண்டாயகனீ
யிந்தாவெனக்குத்துணையுன்தாள்
கடிவேற்கருளியகல்லீரே. (க)

அலலைத்தலெனீயேனை
யருந்தேலென்பரிவன்பாலே
முகமனுரைத்திருவென்றன்
முருமில்லாமூடனேற்போல்
பகலுமிரவுந்துதிக்கேத்தும்
பாகவதோயுன்றிருவடியை
அகிலத்தென்னைமறந்திருப்பே
னக்தோவெக்தியதியேனே. (உ)

அறியாமையினு லில்லமென
மனத்திலமிழ்த்தினைக்கணுற்றேன்
பிறியாவினையேபெருகினுமும்பை
பிடிததான்விடுங்காதென்கென்றாள்
முறையோமுறையென்றெனீசீர்
மோசஞ்செய்தீன்டிவண்மித்தும்
பிறிவேல்தியேலருட்குருவே
பேரின்பளித்தபெருமானே. (ஈ)

பெருமானேயென்பிறவியெலும்
பிணிக்கோர்மருக்தேயருக்தவமே
கருமால்விழியார்மயல்வேண்டேன்
கனகம்வேண்டேன்கரியோடு
திருமால்பதமும்வரன்வேண்டேன்
றிமிரம்மருளுமகற்றியவுன்
னருளார்பதமும்வேண்டுமெனக்
களிப்பாய்களிப்பாழுதிலமே. (ச)

இனமுமுனதுதிருச்சேவை
செய்தோர்க்குன்டொதில்குனிவிட
டனமுஞ்சேதுமோதுமில்வருமோ
வனமாத்திரியமுனிப்பிரிய
மனமும்வருமோ மதித்துமோ
முதன்மிருக்கமதிப்பேனே
கனமுத்தனமுக்கதிபதியு
நீயென்றுன்னுக்கலடைவேனே. (ஏ)

உன்னத்கிரியேசொளிர்
யுவர்வுக்குலர்வுமுயிர்க்குயிர்நீ
மன்னுத்வமுமாட்சியுநீ
மனக்கண்டதுக்கன்னைதுட்டனுநீ
சொன்னமகதாய்மைபுநீ
சுரருன்னைமுதல்சோபித்தி
அன்னேதக்தைதெய்வமுநீ
என்றேயிருத்தெனாட்குருவே. (ஐ)

அருனேருனாமனிவினக்கே
ஆதித்துனையேபச்சுதமெய்ப்
பெற்றுனேன்புரணபுண்ணியமே
பிற்னதல்புடமேபோதகமே

மருளேகை [illegible]விலை
மனமாசை [illegible]மையை
இருணீங்கியபிரபோதரவியே
எனியேனைவரிவிடாபாருளே (ஈ)

தென்பேதித்தினபிரேவேண்டாத்
திருக்குவாதிதெளிந்தோர்கள்
அன்பேபுகண்டாகாவது
ளாலோருளமெல்புகலாகல்
இன்பேமுப்பாழ்கடக்கப்பர
லேம்பொருளில்விழித்தோர்கே
துன்பேதுமிலாவுபசாக்தத்
தாய்மையளிக்குமாய்மையுனே. (அ)

வாயுமனமுமௌன முமாம்
வகையன்றுவகையோடருவிச்
சேயென்றெனையாட்கொண்டவருட்
டேவேகோவேமருளிருளும்
மாயும்படிசெய்தெனைஉறக்து
மாருவனுபூதியுமேற்கொண்
டோயும்பொழுதில்பழுதுறாதீ
யுள்வந்தருளுமோவின்னிறையே. (கூ)

இறையேயன்னம்பிரிக்தவர
மேட்டிப்பிடித்தூன்றுத்தப்போல்
முறையோடறையக்கப்பாற்தோபோய்
மோக்கத்தைப்மாக்கியின்
குறைகாறுறலென்தீவினையோ
குருவேயினையென்றிருப்போர்க்கோர்
குறையேயறையாயிறைவரன
கோசைகொச்சைகோரனே. (ஏ0)

கிகில்பதத்தையடைக்தோர்க
ளிலையில்வாழ்வையமதிப்பதுபோல்
இகமென்றுன்னைமதிப்பதுடேல்
நேனப்பொசித்துக்கவேண்டி
மிகவோர்காலம்செய்வதுபோன்
பிடியேற்றெந்தன்தோவாள்
இகழுமிழிதேனெனினப்போன்ற
வேழையுலகிலிலையிலையே (கக)

இல்லறத்தறத்துன்றினையிறக்த
வெல்லைமறத்துன்றனைமறக்தே
எல்லரிதின்பினையடைக்த
வல்லாத்தனுமோவின்னிறையே. (கூ)

தெல்லைன்றேயுன்முகத்திற்
தாய்குலைனப்பரிமுமா
இல்லத்திருக்குமல்லுறை
வேளிவாஞ்சையானிரே. (கட)

என்றிவ்விதமாத் தோத்திரஞ்செய்து - மூவை போவென் றோலமிட்டும் - விடோபாவை - நீபாத ஸ்வாமிகள் வாரிபெடுத்து மார்புடனணைத்துக்-கடக்க மனமுருகிக்-கண்ணீர்பெருகி-லப்பிலக வென்னப்பனே இதுகாலபரியக்தம் - காண் செய்றவக்தபோபலமெல் லாம் உனக்குத்தத்தஞ்செய்தேன் - உனதுமுன்னேழு பின்னேழு மரபினர் பாவத்தைச்சொய்தேன் - உனக் குக் நிரமூர்த்திகளும் ஸனகாதியும் புத்ரோபாப்பிறக் கவரமளித்தேன்-உனக்குபதேசஞ்செய்ததால் பிரவுங் களித்தேன் - நீ பிர்மானந்தத்தால் தன்னே மறந்தெரு பாயாக அண்ட சாம்பிராச்பிபதத்தைப் பெற்றிருப்பா யாகவென் முனக்தமேலிட்டசலனேவலக்தக்-பிக வும் வத்து-ஒ-விடோபா என்மொழி தன்னாமல்-சக்தே கக்கொள்ளாமல் - ருக்மாபாயுடன் சேர்ந்திரு-பிலனுன் பொறுத்து - சஞ்சாரசமாதிசெய்துவர் தன்னேப்பிரிய மலிருக்கின்றேன் - இதைச் சத்திய வசனமென் றுசம் புவாயெனப்புகன்று - போவதற்கு விடைகேட்டார், விடோபா - குருவாக்குக் கெதிர்வாக்குரையாக் குறை பால்-ஒ-ஸ்வாமி சஞ்சலசுபாவமான இச்சமுசாரமுன் சமாதிவத்தலைத்தவிர்த்துவிட்டாற்றானே பிரமலை ன்கிற திடமிற்றி, மடம்வேலம்பி - மாயாகாரத்தில் மறைந்திருக்கதேபோலே அதை சீக்குதற் குபாயமேதென் றயனிய, குரிபாதல்வாமிகளதுசீக்கப் பிரமத்தைத் தியானஞ்செய்வாயென்றுரைத்தவாக்கியம்.

பரப்பிரம்மஸ்துதி.

விருத்தம்.

திருமாலேசனயன்போற்றுக்
தேதேஜோன்மயமாம்பரப்பிரம்மம்
சித்தர்பத்தர்முத்தரருஞ்
சேவன்முத்தர்பணிபிரம்மம்
அருனர்வெஷ்டர்க்குள்பிரம்மம்
அகண்டானந்தபரப்பிரம்மம்
அரியபுனைகர்கமுனிவர்க்
கன்பேபடைத்தபரப்பிரம்மம்
அருவாயுருவாயுருவாய
பைப்பூதமுமாம்பரப்பிரம்மம்

அருளாய்பொருளாயனுபவமா
யதுதானனபரப்பிரமம்
குருவாம்பிரமம்குணபிரமங்
குணமூங்கடக்கபரப்பிரமம்
குறியில்பிரமந்தனைத்தொழுத
கொடியதடைக்குவிடைகொடுப்பாய். (க)

திருவருட்பொருளாகியபரப்பிரமந்
திருக்குவாகியபரப்பிரமம்
திசைமுகன்முதலானவர்பணிபிரமந்
தெருண்மறைகளேறுறுப்பிரமம்
அரன்றனக்காசானருள்பாப்பிரமம்
அரிபதத்தெளிர்பரப்பிரமம்
அருட்சுகர்க்கெழினூகாருட்பிரமம்
அணுமகத்தாகியபிரமம்
திரிகரணதாலறியொணாப்பிரமந்
திரிபுகுணமிலாப்பிரமம்
தித்தர்முத்தர்களுந்தேடும்பிரமந்
தித்குதேசாதியில்பிரமம்
அரியமாகியிலிங்கபிரமஞ்
சுயம்பிரகாசமாம்பிரமம்
சுகப்பிரமந்தனேயனுதினமுஞ்
தொழுதருட்பிரமமாயிருப்பாய் (உ)

வேறு,

உலகமெலாம்பிறைபொருளே
யுயிர்க்குயிராகும்பொருளேவொழிவுக்கப்பால்
இலகியிர்க்குணப்பொருளே
யிருவகுவாசாப்பொருளேயெழிலார்வேத
பலகணிக்கொட்டாப்பொருளேப்
பரமானந்தப்பொருளேப்பழமைஞானத்
தலமாதுலகழக்தேழாத்
தலத்திலுமும்பொருளேயன்பாய்த்தரம்தவழ்வாய்

வேறு,

பொன்னுலகோரும்பொதனும்பிரம
னாதனும்போற்றியபொருளே
மன்னுமிதாதவாகமமறைமர
வாக்கியத்தத்தமாம்பொருளே
உன்னுதற்கரியயோகமாதிகள்செய்
யுத்தமர்க்கரியவான்பொருளேத்
தன்னையாராயுந்தவத்தினர்க்கெளிய
தற்பரப்பொருளேயேதொழுவாய் (ஙு)

அத்தமாதியுங்கிழக்மேலிலாப்பிரபூரண
யற்புதவத்துவிதப்பொருளேப்
பத்தமில்சுகருக்கெங்குமேகின்ற
பரப்பிரமப்பொருளேமாவாக்யத்
தைத்துமாப்பதங்கட்கிலட்சிப்பப்பொருள
யணிதப்பொருளேஞானிகட்கே
சொத்தமாம்பொருளேச் சுகந்தரும்பொருளேத்
தூரியவாம்பொருளேயேதொழுவாய். (ஙி)

கனவினிற்பலர்சூழ்ந்திடவிருதைய
னடித்திடுகைகத்திடும்பொருளேக்
கனவினிலொருவியன்புரியோனைக்
கண்டுங்களிதிடும்பொருள
கினவில்லிப்பிரமத்தொருவருமறியா
நிலையைப்புனர்க்குயிரின்பந்
தனையுறும்பொருளேச்சாட்சியாம்பொருளைச்
சுத்தஞ்சித்தனேசெய்வாய். (ங)

ஊமையன்கண்டகனவினைப்போல
வுரைப்பதற்கரியதாம்பொருளே
யுமையப்போலவர்அத்துதத்தை
யடக்கிவைதும்பும்பொருள
காமருபங்கள்குணக்குவிபச
காசமில்லாதவான்பொருளேச்
சோமசூரியர்களொளிபலமழுங்குஞ்
சோதியாம்பொருளேயேதொழுவாய். (ஙா)

வேறு.

பிரமன்கருத்தாஜகாதன்
பிரானேதாதிபிறப்பில்லான்
பரமம்பரமேச்சான்முதலோன்
பகவன்விமலன்வேதார்த்தன்
தருமக்கொடியோன்சர்வேசன்
சர்வவியாபிசனிக்கோலன்
கருணாலயனுபகாமக்
கடவுண்மெய்ப்பணிவாயே. (ஙூ)

வேறு.

பூவலம்வர்துக்காணுப்
புண்ணியஞ்செய்துங்காணு
காவிரூரதித்துங்காணு
கற்பிலைபயிலுங்காணு
ஆவியமர்த்துங்காணு
அஷ்டசித்திபிலுங்காணு

சூனருள்வாரூமோன
முதல்வனேவணக்குவாயே. (க)

குகைதனிலிருந்துலகினுள்
கோமிதுப்புருக்குங்காலை
மகம்பலசெய்துங்காலை
வாழ்வினேதறக்குங்காலை
அமரமுறுமானக்த
வதிவினாலடிக்காலுப்
பகரனேயகண்டானந்த
பரமனேவணங்குவாயே. (கூ)

வேறு

அரனியலுறுமேற்றியபோதத்
வசரியுனாத்தமந்திரத்தைத்
தருமற்சனலனைக்குருக்கன்று
சன்கானலாக்கமத்தித்தை
அருள்புலம்பியர்சாதாரிருகுவுக்கு
மயன்மயிழ்நிகைத்தமந்திரத்தைப்
பிரகலாதனுநிலர்க்கரிமொழிந்த
பிரமமந்திரத்தைச்சேர்ப்பாய். (கூ)

ஞானமாம்பொருளேபரனேன்னைத்தி
தற்கதீபமும்வாய்பிரதைத்
தானவும்பொருளேவானமென்னைத்தி
தன்மயமும்வாய்பிரதைத்
மோனமாம்பொருளேஞானமென்னைத்தி
முத்திலபமும்வாய்பிரதைத்
தானேர்ந்தனென்னுள்வாசிபிரதைத்
தடோகஷ்பனஞ்செய்குப்பாய். (கூ)

என்ற மிலட்சணலட்சணபாவத்தைக் கொடுக்கும் தவிதாத்விதநிலையைத் உபதேத்த மாயாமலக் கத்தைத்தீத்த மோனகுடையைப்பிரகாசித்த-பாபரூ பிஞ்ஞகபரம் விளங்கியிருக்கும் கடவுளென்று நிருவ யமலர்த்தருளி என்னும் குருபரம்பரைதெரியப குருவா ரூபபவத்தை யுபதேசித்த - ஸ்ரீபாதவல்லபிகள் சுத்த சரசுமாதிசெய்ய அவ்விடம்விட்டகன்றார். இப்படி விடேபா ஜீவதரியும் பரமபிதாவுக்கு முப்பாழும் கப்பான்ன குருபரம்பரைபத்தால் சுத்தமும் - குரு ஸ்வரூபத்தைபேணலும் - ஞானத்தினேகமும்-வேளை ஞித்திரையடைந்திருந்தும் - குருபாவி ஞானகமாம் கன்ன குளேகனிகளாகத்தித்த - அன்னமேற்றுவா வாக்பத்தை மனநிலபிறரும் - தன் வேறுமன் ஸ்ரீ குருவுக் கன்னமுண்ணுவோம் - இன்ற தன்னிக்கா

இனிருத்தலிலக்க எண்ணுவோம் - மதத்துப்பேரெனு
னைக்குப் பிராயச்சித்தமும் பண்ணுவோம் - பண்ணி
வலிவே உன்னிப்பர்த்தியில் வைத்துக்கொண் டென்
றெண்ணுவோம் - என்றிறப்பலவாத்தகன-சகடவெ
ன்ற இலச்சனிப்பேரகத்தொடங்கினர்கள் அ
டுத்து சிதேசபத்து ஒ-பிராமணேதகமாளை உங்
களிலொருக்கும் வக்கனஞ்செய்கிறேன் - விபரீதவ
ர்த்தைகள் பேசாமல் விடோபாவைப்பற்றியெனவத்து
க்கொண்பதற்குக்கூசாமல்பாதொருபிதகமும்கொ
ள்ளாமல் எழுதினாலெப்பெனிருக்கத்தன்னாமலிரு
மைகருங்கினன் முகலளையுங்கொண்டிதொண்டார்.
அதற்குச்சப்புள்ளப்பிரிசிதேபக்கமோகி-அட
பிரேதடா - அடாதுபிடா - நீசெயும் உபசாரத்தால்
அபசாரத்துக்குபோலுழு வ்ள வைரத்பத்தை
விதிவோல இந்த அதுசாரத்தைத் தொலிலோமா-உன்
லியழைத்தினி பண்ணமும்லோல பி-சி கலேபோ
பே-என்ற வாயில்லத்தபடி வைது - அங்கொருவளைபு
முனை கற்செய்து - தங்கடங்க விருப்பிடஞ் சேர்த்
தார்கள்.

அதுகேள்த்த விடோபா-ஒ-ஒ-பிரபஞ்ச துவசாரி
நிதி - விஷயனத்தபோகதிதிசோக்கி - மாலையில
ன்னுக்கழன்றுழலும் - உன்மத்தமென்னும் பதித்திய
மெனிட்டோர் - துக்ரோதத்தோடு கூக்குரலிட்டோடி
னேன்குள்ள. நான்னென. இயகடைத்து கோபமென்னும்
மாயன் குரோதமென்னும்பர்கள்பிய விரோதமெ
ரினைபதனும் கழத்தால்-அழிமானமென்னும் விசா
த்தலிக்கேறி - அகங்காரமென்னும் மயக்கம்மீது அரு
நானமென்னும் காதத்தையடைத்து பிரபஞ்சமென்ன
ம் துங்கத்தாலிலைத்து மெய்ஞ்நானமென்னும் விலை
மதிக்கமுடியாதும் ஆதலா விதத்திக்கணமே தபித்
துக்கொண்டு போய்விடுவதே உத்தமமென் றனனிர
சிதேசபக்தலவனுந்தி ஒ-நாய்வனே முதற்பிடிகாதத்தி
லேயே பலிக்கள் மடித்திருக்கக்கண்டிலன் அருவ
நூப்பினாதி யகையுண்பதற்கும் - விவாகமானவள்றே
உதைபுருத்தும் பிரியோகஞ்செய்ய அறிவில்லா ஆ
வலுடன் மெலிவான மெழுடையபல்லை மிதிதையப்
கடியிருப்பதற்கும் பேதினாளே பெருமபோசெய்
செய்யும் சம்பந்தியோடியிலவும் மாலல்களுனிய விலே
கியுபதுசெய்வதும் - பழனாளனே - பழிபோட்டி அரு
பனத்தில் குடிபல்கூட்டி வாட்டப்படுதினை தூக்கறு
டன் அறிவிறிதிக்கிதான் சகவாசஞ்செய்வதும் - வாஞ்
னைகொள்ளாக்காரணம்போல் - விட்டையடைத்த மரு
னாளை மனக்கோட்ட நூனடைகிய இகாட்டில்-வேட்
கையுற்றிருக்காலம் காட்டையடைவதே எனக்குமுறி
பான வரிதடிவேண்டு சேவடையில்லாவாட்டாளிகே
க்கிப்போகுமாறர். ஈமை

அப்பொழு பாட்டழுத்த ருக்மாபாயி-கோதட
த்துடன் தொழுன்னின்றதாட்டார்கள். சிதேபத்து-பி
டோபாவை மதுதது ப்ரியாசால் கைக் கட்டலிலேன்
ன நமதுவிட்டில் கலியிருப்பேம வாருப்பாலென்
நமுக்கார். விடோபா மாமனாளைனத்தி வளிலிருக்
கப்பினாள் ஒ-ஐய அடிலேன் பிரஸ்டனுல தூட
னெனபதுபோலமே யாதலால் இவ்வெடிலேனுக் தர
ன் குமிபத்துடன் பிரவடலடைவது கருபோ நி
து விலேவிருபோ பெரியோர்க்குருபோன பருதிய
வர்னரிம நிமம் கடக்கத்தருக்க தொருபோ ரின்
காட்டை யகலவிதே உத்தமம் என்று பேசுவுற்
ரர். சிதேசபத்தும் அவர் மனவியும் சாகருந்தட
லேவுக்து காட்டி விருத்திரோன்று பினிசாட்
தார்கள். ருக்மாபாயி-ஒ என் தாய்தையே நான்
னாலையான நீங்கள் காட்டின்தற்கு காலாறுதல்
வெருஞ்சமம்-என்னாக்குமதுக்காமல் காட்டிலேயே
யிருங்கள் - அடியான் பன்முறைவந்து பாத்துப்போ
கிறனென்று அனுங்கி நீலவன் பதிலிப்பதியோ
கூடியிருப்பதற்குக் கோரிப் பிரார்திகளோடி பே
தத்தகு வேகாறு-கனவிரதத்தொடக்குபோலும். வி
டோபா காட்டிலேகொருன்பயாத்தினிருக்கும் ஓர் ம
லேகுகுகளில் தங்கி ஸுலத்தம்பொல்லிப் பிரபஞ்சவெ
ன்னைப் தர்து பேரபேதங்களுத்துறந்து - தன்னிலை
த்து மங்களாகிகளாலு - பொலைமாறி வேறுக்கு
னிருக்கார். ருக்மாபாயி - கனவன் தாழ்திலிலிருந்து
க்குபோது தன் காட்டையடைத்து - ம தாயிதாக்க
ரிப்பனிக்கு-வேண்டிய பதார்த்தங்களொன்னொன்று
ழுவுறும் குன்றிதுவதை ஆலக்கமாயிருந்தார்கள்
காட்டினிவ்களிப்பாடியிருக்க குரிதன்னாரினன் ஒருநா
ன் மனிவாத்தமாறுதலுறுபி விடோபாலைநிலாத்த
த் திரிதூர்த்தரும் ஆதிசத்தியும் மகளாய்பிறகவு
ருதலோமே அப்படிபாதிறை வெகு ஆருமையல்லவ
தாதிருன்மேல் வந்த சக்திரோகத்தாலன்னோ இடாறு
மாளித்தாவிட்டோம் - வாய்கொத்தபடி மைத்தான்
ன் பிறக்காவிட்டாள் - கதுவாலையும் ஆதிதிலோம்
ப்பாருமே இதற்கென்னபெய்யலாமென்ன யோசித்
து-கால்வரும் பிரசன்னமாகும்பொருட்டுப் பாப்பிரம்
மத்தை மனக்கிருத்தத்தோடு கைகளாலாபோல தி
யானஞ்செய்பதற்கன்னோர் இப்படி ஒரு முடிக்கம
தியானத்தெய்வலே அதிசத்தும் - தாதாதிகளும
தோன்றி-ஒ-பேதனிதத்த பிரமத்துனியை - நீர்க்

அரசனது திருமுற்றிலையும் - மைத்தலைவர்ப் பெற
வ்வையினென்பெனை ரதகேட்ட அருந்தி-ஒ
வையி மெய்யனையிற் சரசர் அருவர் கேளையர்
புகுந்தபோது திருமுந்திலையும் - நான் புகோரை
பிற்புலத்தேற்பே தென்னும் பான்றி இமைத்தலை
சாலுஞ்சு மகாரிப் பாலினைக் கலிமானஞ்சென்ற
பிரபு முப்புரத்தினை சரிசெல்லத்தி புகுதி
யுயிர்ப்புமெனினும் வாருமனென்றருளிற்ற
னெனும் அத்தருணத்தில் சேரத் தலர்பலவைடைத்த
மின்றுடைகோகதி முருனிதெரிடே உமறுடைய
திசையும் உன்னமினியினிசையும் மற்றனேரிதி
லினியில்லையும் கலியுத்திரிரும் புசருக்கப்பி பே
தெபோதனெனர். வினைடர். சாதரநிதால் காத்
திசையும் தனியுமென்ற அந்த யாழ்வினோனைத்
தொழுது மு-பவாவே சரணம் எல்லினியும் நிருந
ர்த்தினையும் - நுதிசத்தையும் - மாவாப் பெற்றெதிக்
கக் கலியுகத்தில் காளிசாய்ப்பிதக்கும்போது கீசெல்
லருக்கு நாராணவரும் - அக்காலத்திலேயே இவ்வா
ர்த்தனை உமது வாக்கா நிலைக்கவும் - அவையில்
மறைத்துவைக்கவும் வேண்டுதேதெனன்றன். அப்படி
யே செய்வேனென்னைத்த சாதாரிய கீர்க்கரியுதத்
தில் பிறந்த நிபாதல்வம்சனென்ற பேபேற்றீர் வ
ணைடரும் - அருந்தியும் - விடோபாவாகவும் கும்மா
பயாவும் பிறந்தார்கள் - காதுமிவர்களும் உன்வாக்
கியப்படி விடோபாவுக்குப் புத்திராம்ப் பிறக்கபோ
திறும் - சேவதரியப்படவேண்டுமென்ற திருவாய்
மலர்ந்தருளி - மூவருடன் அந்தர்தானமாய் மறைந்
தமைடந்தார். அவ்வம்புதவசனங்களைக்கேட்ட நிபா
தல்வமிகள் - மிகிழ்ந - மனம் வெளிப்படுத்தால்
மிகவ்ருளத்தில் சொல்லிமுடிந்தார் இப்பால் பரமனை
நோய் பகவான் சோகி - ஒ - மாதேவா நீர் முந்தி
போய் விடோபாவுக்கு வயர்களும்ப் பிறந்த வலிபுற
த்தினியில் - தான்ன் தூவரும் - உமயினேயவாக புத்
திரனாகுமென.

அதற்குப் பரமேசன் - ஒ - பவானே உமதிட்ட
பிடி எனை முதிர்பெய - விடோபாவுக்குப் புத்திர
னுண்டென்ற ஏனும் - சான் தாவரானறி பவராத
ங்களெனத்து எண்ணை வெளிப்படுத்தி - விடோபாவுக்கு
ஜேந்தை - அருடைய - கிந்தடையைக்க
ஜேந்து - கும்மபாயுடன் கூடும்படியாகச் செல்ல-அவ்
வுத்தமியின் கர்ப்பத்தித்தில் - பூரணாவதியின்-இத
னோகமும் - பாரோகமும் - சடோதம்பொருட் டெ
ளித்தார். உடனே அருமுனிவர்மேல் தேவர்கள் சை

0 குறள் - நிறப்போடி பூசனைசெல்லாத வாலம்
பறத்துமேல் வாரோர்க்கு நீலம்.

லனென்ற முழங்கிபொழிந்த - தேவதுந்துபியை முழ
க்கினர்கள். அரசன புரோஜனத்தினாலனை-க்கை
தத்திலிருந்து பூமாரிபொழிந்தமை பார்தனிடேபாவும்
குந்தாபாயும் - கனிசைகாற்றிற் படிந்தவர்களாய் ஆ
பாதப் பாராட்ட இரைபசச் சீராட்டி எல்லாவற்றையும்
வெறுத்த - பாமான்னனிபோல்-அசையாமல் தரிபோ
லெப்பொழுதிருந்தும் - குழந்தைக்கு கிரித்திசாத
னென்ற காரணமிட்டு - பிருமையாகப் பாதுகாத்
தனர்கள்.

பின்பு - பகவானையும் - விடோபாவை பரமக
ச்செய்த - குந்தாபாயின் கர்ப்பத்தையும் - விந்தி
யம்-துளிக்குமபோதே தாதைகளிருமுடியானை-நு
னவர்த்தைக ளைடிகொண்டே பிறந்தார். சரதுவ
திதியிதனிசிதத-ஏத்துமுலிக்கு க்ருனேகவாரெ
ன்று பேரிட்டெ - கனிப்புற்றிருந்தார்கள். பின்பு-பி
மாம்மம் - குந்தாபாயின் - புகட்டுலடைத்து-வளர்த்து
வரும்பிக்கும்போது-உலகத்தை விருட்சங்கள் புஷ்பை
த்தனித்தபடியாலும் - இதற்குமிடத்த - சலேறும்புரு
தனமும்-உயிர்பெற்றெழுந்தபடியாலும்-தாய்தந்தை
இப்பலன்-கன்னிபித்தத்திற்பிறந்த காரணத்தால்தோ
பான்தேயென்ற - காமயட்டினைத்தார்கள். இப்பால்
ஆதிசத்தினைம்மம் - குந்தாபாயின்-வயாவிலடைத்து
வளர்த்து - உற்பத்திபோலும்போது - மோனமே முத்தி
யெனுனைத்துக்கொண்டே பிறந்தகாரணதால்-முக்
தப்பனென்ன - காமயிட்டி - கான்குநிருனாயும் - அனை
பாய்ப்பனித்த - துனந்வரரிற் படிந்திருந்தாகள்.

கேட்டிருந்தனோ சித்தர்களே யெனறு-மின்னும்-சா
பரஜித்தர் சொல்லத்தொடங்கினர்.

நிருமூர்த்திகளும் துதிசத்தியு
முற்பதிதியான
அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

ஏ - வது - விடோபா சஞ்சலத்துக்
காற்றுமல் பாப்பிரமத்தைத்
தடித்த அத்தியாயம்.

ஸ்ரீமன்நாராயணருடைய திருத்தாட்டாமலர்களே
அத்தியந்த பக்தியோடு தியானஞ்செய்தேத்தும் சித்த
மேன்மை அவ்வாலையிலிமக்களாசையாலெல்லித்-த

ட்டிற்செல்லப் பின்தங்கி - மகிமிளருகேயிருவர்-மரு
குச்சார்குணவென்றுகட்டிக்கொண்டார். காலைமாக்கு
வைப்பல்பர்வதத்தண்டையிருவர்-வீலைமேலிட்டிற்
பிரிவுகாட்டிச்செல்வார், இப்படி வேறுகோம் உரு
தூலைதுபோலமிக்கும் காலத்துக்கும் - பலதாம
மிருந்து - முடிவில் மக்களைபிரிந்துமனதிற்
கெடுதலைத்து - மனதின் விருப்பின்குறைத்து-பிரம
க்குளம் கிழறத்து-பேரின்பத்தில் மறுமுறைத்து வி
டர்தகாட்டிற் பிரவேதித்தல் - கடவுளை மனதிற் பூதி
த்து இவ்வல்வன்தானென்று யோசித்துச்-சமுசாரத்
தைத் தாவிரதம் சுவபரத்தைப்பூரித்தல் - குருதவ
ரிச்சனங்களைக் கோவித்தல் - பிரசனத்த இடைட
மிருந்த பூசித்தல்-பதினாலந்தில் விரிருந்து-தேக
த்தை அலைக்காமல் வனக்கனைகளைமுடி-ஒன்றான பி
மதத்தைத்தி தவாதவென்னங்களால் வாடி-உலக
மிரி பிரமத்தைப்பாடி - இரிரியங்கள் விஷயந்தனை
பும்பாலம்படுத்தி - மனவெண்ணங்களைகாமவாடத்தி
மனத்தைக் கடன்தல் பிரமதநிலைத்தி - மரதென்ன
ம்பாலில் முழுகி - ஞானக்கண் ஒளிபெற்றுத்தூலச
ரீரனென்னுமாசால் கலங்கமாயையிருந்து வெளி
ப்பட்டு - ஆனைகாலமாத் தொன்றிகாட்டி வருவ
தனைனென்னபட்டி-ஆசாமிபத்தைத்தொன்றுவிட்டு
த்சந்தித்தை ஞானத்தினியாம் கூட்டுப்-பிரமானத்த
தினொன்றுபட்டுப்-சொலப்தனென்னும் தேகன்மரினை
அடிபட்டுப்போகும்படியாகல் - சித்திர தீபம்போலவும்
மிவாத தீபம்போலவும் - பிரமசிஷ்டையிற நிகழ்திருக்
தார.

இவரிக்கிப்படியிருக்க குக்மாபாயி குழந்தைகளை
யழைதத்துக்கொணடுபோய்த் தன்தாதையைக்கண்டு-தா
தையே என்னைவளர்த்த தக்கையேதாயே - என்னையி
ன்றனுயே-இக்குழந்தைகளை நீங்களே பாதுகாக்கவே
ண்டுமென்ற வரத்தினி ற்கும் எக்தாலாகாது - ஆத
லாலிக்குழிட்டுப்போகவந்தேனைக், தேசபாத்தை-நி
ன்சொலவப் புத்திரியே-கற்பிற்சிறந்தோர்திரியேயாக்
ருக்காகமகாரிஷிகளெல்லாம்மாதவஞ்செய்ய-அதுமை
யான தபோபலத்தாலு-ஜனிசியர் ஜனிவாதத்தாலும்
பிறக்குமுறைகளைப்பிரிந்து-விடேபா எப்படிமனங்
தணிந்திருப்பார்தான் எப்படி தூலிவுற்றிருப்பாய்
அரைக்கணமுன்னைவிட்டிப்பாலசெப்படி பிருப்பார்க
ளென்ன, குக்மாபாயி தக்தையைவணங்கி இக்கான்மு
னைகளால்என்பதிக்குன்னபிரம்மஞ்ஞானக் தவிர்க்குபோ
குப்படியா யிருக்கின்றது-எனனின்-என்னோரும் இ
வர்களுக்காகப் பணபெலாதிகள் கொண்வரவும்-தூம் த்துன் பத்தைத்திகேத்துக் கற்றுகோமிருந்து - கனவு
த்தகனியிச்சென்ற லுலம்கொண்வரவும்-மிருகங்களா
ற்சேதம்வராமற்பார்க்கவும் - பாதுகாக்கவும் சரியா இரு
க்கின்றது - இரும் அங்கேயுதத்து - மனம்வெறுத்த
வெருவாளாய்ப் பொறுத்து - மக்கள் பாசத்தைதறுத்து
க் குழந்தைகளை காட்டில் விட்வொவென்று வாய்விட்ட
றைத்தார.

கொழுகன் வாய்விட்டதை மறுதத்தல் - மதிதலில்
மிருந்த - பதிவிரைதைருக்காடாத-மறுத்தால் தோஷம்
ரிடாத - அன்றி-தான் காட்டுக்குவர்த்து-போவதற்குள்
அவர் சமாதியில்லையேல் - தன்னைமறந்திருந்தால்-மக
னைபிரிந்தன்கள் கொன்றுவிட்டாலும் கொண்றவிடம்
ன்றுவிட்டாலும் தின்னலில் - அல்லாமல் - சற்புத்
திரர்களுக்குத் தன்னைவாக்கேவேறம்-சற்றிஷ்களுக்கு
சத்குருவாக்கேவேதம் - பதிவிரைகட்குப் பதியில்லா
க்கேவேதம் - சூதலால்-பாலனைக்கொல்லவேபாய் இவ
ர்கள்பாட்டனரிடம் விட்வெறிவன்ற கதை வாயித்
தை சன்மதங்களாக எத்தம்பொறுக்களாக பதினை
வெறுக்களாக தவத்தைச் சுருக்கமாலென்ற பணி
யர், சிதோபத்த - உன்பதியை காட்டிலனைத்துக்கொ
ல்லென்று கழுறிருக்களாமே தவத்தைப்பெருக்க
வாமே காட்டிலிருப்பானென்றனுக்காபாயி-பதிவர்த்
தியும் மறுக்கவும் - மதுதோருனையறைக்கவும்-பதிவை
பிரிந்திருக்கவும் - கூடாதாதனால் - சீக்கிரம் காலவரி
டம் போகவேண்டுமென்று குழந்தைகளுக்கு முத்தமி
ட்டுக் - கண்ணீர் தாரைதாரையாய்விட்டுத் தாய்தன்தை
யைக்கும்பிட்டு காட்டிலிருக்கப் பின்னிட்டுக் காட்டுற்
செல்ல முன்னிட்டுப் - போரும்போது - குழந்தைகள்
அம்மா-அம்மாவென்று கூப்பிட்டுக்கொண்டே மறுக்க
வும்-கண்ணீர் மக்களிடை மறுள எதுகாலமென்று
வெறுக்கவும், தாயானவள் குழந்தைகளுக்கேவிட்டே
ப்படியிருக்குமென்றழுவும் - தாதை வெங்களுக் கிவளி
தாகம்கடந் தாலாமோவென்று தெய்வத்தைதொழுவும்
பார்த்த குக்மாபாயி பதிவிரைப்பிரிந்திப் பார்தனில் பா
வையிருக்கலாமா இது நீதியாருமாவென்று மக்களை
வெறுத்து - மறுளைபோயத்துக்-கற்பின் நிலைமையைக்
காட்டிய தமயந்தி அம்மாளைவளர பிரபஞ்சத்தோர்க்
கச்சழற்றுப்போனவளரவென்று பட்டணத்தைவிட்டு
வெளியே புறப்பட்டுத் - தேப்பு ஜறவுகளுக்கடத்து
கொஞ்சதூரம் கடந்து-மக்கள் வருந்தகூட விடைத்து
சொல்லொணாத்துன்பமை டந்து காதலாளைநினைக்-கா
வலுளைமாறி மைந்தரைப்பார்க்க ஆதிதது மண்டிவ
த்திற பிரவேதித்த மைந்தரை வாரியெடுதது - மாரு

னேனென்று - கண்ணீரால் கழுவி - மக்களைப்பிரிந்து
மனைவாளன்பாற் போகத்துணிந்து - பாம்பைப்போல
வும் - கொடிஞரைப்போலவும் - பன்னிப்பிடித்துக்கொ
ன்றும் - பாலனைவிட்டுப் பிரிவதற்கும் கணவன்பாற்
செல்லுதற்குக்கூடாமல் இருபதாலும் அதினி முண்
டெரிபும்-மூண்டிக்குமாய்க்குளலோபும் - எமன்பையிலோ
லம் காட்டுக்கும் - காட்டிக்குரி-பன்முறையிலக்-பா
லாரைதொலைத்த - மிச்சாரலிற் சென்று-வாசஸ்தா
னத்திற்போய் கின்று-மனுளனைகாடிக் கற்றுமல்வாடி-க
சுற்றுப்பக்கங்களிலெடி-கதிக பரபரப்பிலேதேடிப்
புதருகளில் அழைத்து - கலாபல் கிழ்மிழுந்து-ஓலா
பொழுதுபோக்கிதே - எனக்கே துன்பம் வாய்க்குதே
என்று-செடிகளில் மயிர்க்கவும் - தென்புயங்கள்கடி
க்கவும்-முட்களாதுளிரம்பெருகவும்-கற்களால்எண்ணீர்
பெருகவும் - உடல்வேர்த்துருகவும் - உள்ளங்கலங்கி
குலும் - கழுவும்-புலியும்-பிரட்டவும்-கரியுமெருமையு
மதட்டவும்-ஏறிஏறிவிழ குருவோதும் கண்ணீர்
தும் வேர்த்த - கொழுகே அழுக்கடிவேர்த்து-ஒன்
றிரானர்களை - பிரசுவிலேனை - சர்வசுகபரித்தியா
க - சதலத்தோகை-கி-பிப்படி போகத்தெவ்வாவெ
வறியாபரம்பரோவேனே-குறத்தவாகத்துக்கு வாலை
னே - மணம்வெண்டுமென்று மறுதலா மாதரிதா
லையும்வெறுத்தலா காமக்கடலிக்கடத்தலா கரனித்
தலங்களுக்கு கடத்தலா மேட்சனிட்டில் தழைத்தலா
மோனுசத்திறுவனழக்கலா பிருதக்களின்சர்சனை
யால் மனம் கிடங்குறைதே உன்னிக் காலத்துமை
யால் பிரணனுடை ஒடுகுன்றதே இருட்டால் வழிய
ச்செயிலில்லையே ஏறுதத்த பிவ்வளவுதொல்லையே
இன்னம் உலகமனிசர்களில்லையே எனக்குன் ஆரு
மைத்தரிசனதாயில்லையே பரதசத்தால் மாமை
டையரே மனுளன்மெச்சையால் மிகவும்இடைவா
ரே என்னை கி மிவ்விதருரோதிக்கலாமோ திருவிபு ம
றைவுற்றுப் போதிக்கலாமோ து-புருஷோதமா-புண்
ணியபுருஷா - பூசுயாளா - புண்டரீகத்தாளா-ஒ-என்
தெய்வமே என்னுயிரே தனிதவிவிருவி அன்னைக
தேடித்தேடித் திரிகிறனே - பதறிக்கதறி வெருமோ
மாய்ப் புலம்புகிறனே எவென்று பேசலாகாதா இன்
னமோர்கணதது லென்னுயிர்போகாதா இன்னம்ஒளித்
திருப்பதற்கிசையா எளியாருடன் பேசவும் எண்சை
யா என்றே பலவாரத்தைகளாடிக்கொண்டே இரத்தி
ரியெலலாக் தேடிக்-குரோதையமானதே - மலைக்குகை
களிலும் புதருகளிலும் பாசசாலைகளிலும் - ஆடர்ந்த
சோலைகளிலும் - பாதது-அங்கம்வேர்தது - ஓ-மயில்
களே குயில்களே என்மனுளைக் கண்டீர்களா ஓ-மரி
களே கரிகளே என்-காவலனைப்பார்தீர்களா ஓ - புலிக
ளே புனருபூனைகளே என்கணவனிக்குலத்தாரா ஓ-க
சுகங்களேயுங்களே என்னுயிலனுக்குருந்த தரிசன
த்தந்தாரா வென்று மிருகங்களையும்-பட்சிகளையுங்கேட்
டுக்கொண்டி - வாயிலவரும் பொழுதிலைவிற்கு - மிர்
னைகளாலைசாலவல்லவோ - பிரனாயகனாயிருக்கின்ற
பிரியாத்தன்பத்தைக் குழைதென்-ஓ-கர்த்தனே-ஜ
கத்தினே - பரிபூரனே-ஞ தினே-பரிபூரனே-மறை
முலனே - பிள்ளைகளிலென்ன பேற்றைப்பெறுவென்
னியோ பிரனாதனேயிபிரிந்தேன் இடரால் வரிதே
ரிந்தேன், ஓ-பகவனே மகாவினை-என் பிரனாயக
னைமீளுங்கள்கொன்றதோ அல்லதின்றலை வெரு
ப்பால் வேறிடம்போனதோ வேஷ்டையால்தனியாகு
மோ ஒன்றுமேபுரியாமலிபை ஒன்றுமிதமறியே
ஓ-தெய்வமேனைக்குணிதெய்படிபிருப்பேன் என்செ
ணைக்கிவ்வள வருவலுப்பெனனைத்தந்தியினிலிவ
லலி யிபருக் காவலுள்ள பாருஞ்செய்பார் பாவ
எனெருவறியேசெய்தறுள்ள பதிவிரைகளாருக்காள
ர்த் தக்கமே தனிவாபிருகின்றதே வினைமே குரு
பாயிருக்குருவிலெதிலை ஓ-குக்காரை - சக்கரிபுர
ணை - அனக்காலை - மலையரு - பால்பிரள்ளு-பூ
ர்க்கை-காரமரு-பாபாசாலரு-வெல் தில்லிதமாக
தேர்திரஞ்செய்துக்கொண்டே - அக்காடவியில்-ஒ
மிட்டுருச்சொல்லுவே - பார்த்தனிக்களிலேபிய-பல
தாம்பார்த்த - வாட்டத்தோடிருக்கும்போ-காட்டில்
அன்னையை மிரிந்தபாலர் போலவில் - மிரிந்தசொ
தோர வருதேனைபோல-மாதர-மறுவன் மாலை
பனிபத்த - வரச்குமையாறும் மார்மேறக் கொன்
மென்று மோழிபிரைம்டிருந்த தன்தையைப் பிரிந்தா
ளைமனம் மயங்கி-பிரவுத்தபோலெ-தன்தையேதன்தை
யே - என்னைவளர்த்த - எக்தையே எக்தையே ஓ-என்
னருமைத் தரியரையே - என்னையின்ற ஆரையுமே
லைகேபோனீர்கள் - போனீர்கள்-என்
எக்னாவிட் டேலகேபோனீர்கள் - ஜனீர்கள் என்மே
மேல் நிரனையேருனீர்கள் - ஜனீர்கள் என்மே பல
வார்தைகள் மழுக்கொண்டே-தாய்போலமாய்க்கதரை
கோக்கிப்போகலுற்றார், அப்போதருணேசையாழுபா
ஜுவ-என்கிக்கத்தமெய்பாமெய்பா எனதன்புள்ள-ஒ
வையே ஒனைவிலைனைப்பினை தெனலீலையேதெனை
லை -உங்களைவிட்டி காய்களிருப்போமோ இருப்போ
மா இருந்தபிர்,கிப்போமா தரிப்போமென்னைசை
துக்கொண்டேதனையன்றிலெறுர்த்தபோதமற்றும்
அந்தவாயில் சோபனதெய்ம-அதற்கினை அத்தனை
வரஞ்சையுள்ளகர்த்தனேகர்தனேஅன்னமுட்டினஅ
ன்னையே அன்னையேதிதேவருஷிதலெனச்சொன்னை

வேசொன்னேயேஇதுபரிபக்தம்பராமலிருந்தகாரணம் ஏதோ-ஏதோ-எவராம்பக்தரிதாகாரோ - வென்ற கணணீர்வடிய முன்பேழ் - பின்னுமே மெல்லதற் றா- அத்தருணத்தில்-முதாழ்பாழி-ஒதாதையே தாதை மே-இதுவென்ன வார்த்தையே வார்த்தையே-ஒ - அம் மனிதரும்மனே-பாதாட்டிக் தம்மனேதம்மனே ஒ-அம்மா வம்மா - வெருதேதெனைத்துபோனது - கம்ம கம்மா ஒ-னேவைம்மை-அனை-நி-பிரிவிறங்குபோலும் - எம மைமெம்மையென் றழுதுகொண்டிம்-தாயைப்பார்க்க ஏகவிசொண்டும் - முனைவர் பின்னர் தூத்தமடம் பிற்பல்-அதையதிற்ச் சிதாபத்தும்-அவர் மனைவியும் அதிக பரபரப்போடுபோய்க் குழந்தைகளை மடத்தில் கொடியிலிலையெதற்கு அப்பா ஓப்பினார்களாமணி களை - என்னிருகண்மணியினை - உங்கள்தாய்தன்னை இதோவொருகொடுக்குன் வருவார்கள் தரிசனத்தருவார் கள்-இதற்குள்ளேன் வேறுசிந்தைகள்-கோபமுறாதேம்ம வாடுதிரினென்றுகால்வ வாரும்விட்டிற்கொலவேலைக்கு பண்டுவாதிகளைத்தற் கர்தோஷப்படுத்திறுபுக்கண் ணீர்விட்டு-ஐயா ஐயா-அம்மாஅம்மாவென்று தாயைப் பிரிந்ததற முதற்கொண்டுமைமுகள் சாயத்திரபரிபக்தம் அழுதோடங்கினார்கள் அதனுல்சிதோபக்தியின் மலை ல்கலவின் ஓ-செல்வமேனக்களையும் இச்சைகளையும் இ ல்லிதமாய்ப் பாதலிக்கச்செய்த முனக்கழகோ அந்தவி டோபாலவ காட்டிற் கொண்மொற்ற சேர்க்கலாகாதா உனதருட்கண்ணு விபாலகரைப் பார்க்கலாகாதா ஆ காரமும் நிதினையுமினறி அறிவாக்குழந்தைகள் எல் லோரப்பினப்பிரிக்கிருக்கமாட்டாமல்-தறனிறர்களோக தறிப் பதறினர்களோவுனக்குக் கருணைவில்லாபா கரங் கள் செய்துக்கொண்டதே சோல்லாபா ஓ-கண்ணிலாத தெய்வமே கதறும் கான்முனேகளுக் கென்னசெய்வமே ஓ சுத்தனே சுத்தனே பரிசுத்தனே சுத்தனே ஓப வானே பகவானேமகவானேமகவானே என்று கல் லரிவிட்டழுதோடங்கினர்.

அவர்மனைவியும் கணவிலிட்ட மெழுகைப்போல் கரைந்தழுதோடங்கினர். இவ்விதமாகொன்று குழந் தைகளும்-சோகபந்தும் - அவாமனைவியும் மனம்புழு ங்கியிருக்குஞ் சமயத்தினும் வானதில் ஒருவிபாய் த் தனித்து நிலவிட்டிருக்கும் ருக்மாபாயின் சோகத்தா லும் அடர்ந்தகானில் சென்று அருந்தவத்திலிருக்கும் விடோபாவின் சுற்றிலிருந்தவிட்டது எவை என்றுல் நிதுர்த்திருகரும் ஆதிசத்தியும் கலக்கமுற்றுக் கலங்காத தொன்றுண்டோ தாதிரியரைத்தால் சுவ மூமசைவதுபோல விடோபா மனக்கலக்கமுற்று தன பரிவே வாத்சலபுண்டாகி-அத்வைதமாயிருந் மன பிரண்டாகி - தனதிலிட்ட அருந்தபோதுந் கண் வழி வரைதாரைவாய்விடுகி அடிக்கடிக் குழந்தை களினிலேக்கு வோவாக்கண்ணீரால் தனக்கு ஓபமா த்மாவே தெவதி வேவே வேண்டாமென்று மறு த்த னைக்கு விவாமேன் செய்துனவத்தாய்-சன்யா சொப்பிபோனவென்னே சம்மாரிமேன் தொடர்ந்திரு க்கலைத்தாய் உனதிலட்மான வென்னைக் குலபேஷ்— நுகேவனமத்தாய் நேதாமோனவெனக்கு அடர்ந்த க்காமத்தையேன் துணிகலைத்தாய் மகவைவேண்டா தவெனக்குநான்குமைத்தேன் பிறக்கிசெய்தாய் ஒரு காருந் பிரிபாப்பாலைப் பிரிபும்படியேன் செய்தாய் சகுலமிலவெனைக்குச் சந்தாமேன் பிறப்பித்தாய் என்ற பன்மலமொழிகள்பகர்த்து பாலைப்பாக்கவா ஞ்சையா-மனைவருள்மேல் மிகுமேகமாயி ஓகிரித்திர தாவே உன்பரிசம்பட்டமாத்திரத்தில் அனேகசன்கீஷ லடைகிலித்தும் சந்தனமுஞ்சிருக்கும் கெஞ்சகமானது ஒருகனத்தில் நிச்சலனமாய் மௌனுனத்தைக்கொ ர்க்குமே அதண்டானாக்மென்னே யசெகுமே இப்போ க்கொத்த மைத்தனிய உன்னைப்பிரிக்தகாணமேதோ யான்செய்கதோ ஓ ஸ்ரீநாதோ ஓ ஸ்ரீநாதனேசுவரா உன் பாதபரிசம் பட்டமாத்திரத்தில் மாயாமயக்கங்களெல்லாம் மாண்டு போதுமே ஓபாக்கவலிகளெல்லா மோக்குபோதுமே என்றுக்கனு இன்பஞ் சுரக்குமே எண்ணினேன்றனென் றுமியாமல்மறக்குமே இப்போக்கொத்தபுத்திரியாமனி யாலிய வுன்னைபேன் பிரிக்கேனே பிரிக்கிருக தனித்த னினிருந்தேனே ஓகோபால்தேவாமஹாராஜபாவா உன் னோளன்புத்தியாசாத் றெட்டமாத்திரத்தில்துணதலே காத்தங்களெல்லா மனைக்கனத்தி லாகுமே ஆகலாச் சங்கை எனக்குபோதுமே மாறுவறுபுதிவர்றுவாய்க் குமே மனதிலானந்தம் வந்து சேர்குமே ஓ முக்த பாபி என்கிப்பெற்றதாயி உன்னை என் மடிமேலிருத் திக்கொண்டால் அதடைந்திதினின் அனுபவத்தோன் றுமே அவிவாவினைப் மகத்திற்றேல்றுமே கிஷ்டை யில் நெஞ்சம் நிலத்திருக்குமே கிமையில் பரம்மனதி னே மிகுதாருக்குமேயென்பார் தன் விவேகமேலிட்டால் தனயனைவெளுத்து மௌனகிஷ்டையிலிருப்பார் சஞ்ச லப்பட்டுப் பிரமகிஷ்டைகெட்டுமேனிவிலயம்கொண்டா வோர். ஐயோ பிரிந்துவாழ்கிடோமேயென்றுவரு வார் தன் விசாரனுனத்தால் மனோலயின்வாஞ்சையை நீக்குவார் சற்றுமல்லாமற் பேசுக்குவார் சற்றசோம்பி வடையிலேருபபார் பின்னும் கண்களைத்திறப்பார் சமா தினிலையைபறப்பார் தன்னேத்தானே வெறுப்பார் அற் தோ இத்தவடயிலேன் வந்தேனென்பார் மனோலயை

ப்பிரிக்தேனிருந்தேனென்பார். இவ்விதமாக கிஷ்டை யிலிருப்பதும் பிபஞ்சவிபாபாரதால் விழிப்புமாயி ருத்து முடிவில் சஞ்சலிதமனுடிப் பிதற்றும பிரதனுடி விகற்பத்திலுஞ்செல்லாமல் - கிருஷிதற்பத்திலும் நி லமல் சங்கல்பத்திலும் போகாமல்-கிர்ச்சங்கல்பத்தும் குழுன்னாகாமல் - அசரியுரைததும் - வைராக்கியம பின்னப்பட்டும் - சன்யாசிம் சிஷ்னைதும்-ஞ பிரத டமடைத்தும் - தரிர்த்தமடைத்தும்-தத்தையுரைப் பிரித்தும் - சமாதிஞானங்கண்டிதும் - துரிய இவை களை விரைத்துவிரைத்து ஒன்றுத் தோன்றுதலாய் பாப் பிரமத்தைத தனவாய்விட்டுத்தோத்திரஞ் செய்யதொ டங்கினர்.

பரப்பிரம்மஸ்துதி.

சந்தவிருத்தம்.

அம்பரஸ்தோசம்பரத்தை
லம்பிதிங்களெல்லெல்லுமாய்ச்
சம்பு+நேமிசமயம்பஞ்சாமி
சதாவெண்பனிலிங்கமாய்ச்
கம்பகிக்கிறம்பமாக்கிய
கதபவழ்ருவெங்கமாய்ப்
பிம்பமாகியபிம்பமாகிய
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (க)

பூசுமும்மனமாதியும்முயிர்
போதமேகவிபோதமே
கேடியும்பிருதியுத்தவிர்
தீதமேகவிதமே
காருமும்பனிபேத்தும்உணர்
வாதமேறுசாதமே
பேதையேகவிபேதமேபரப்
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (உ)

தன்னேபாய்த்தவருன்னேபாயத்தவர்
சாத்தியேபுபாத்தமே
கன்னலேபுபிம்பின்னலேபிருட்
காத்தமேல்லேகாத்தமே
என்னேபாரிடர்தன்னேபாரோ
டிபம்புவேறுசுபம்புவே
பின்னமாகியபின்னமாகிய
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (ங)

தன்சமென்பலர்பனிரஞ்சன
சாட்சியேசர்வசாட்சியே
வஞ்சமின்றியகெஞ்சில்வாழ்கு
வாட்சியேபுபர்காட்சியே
அஞ்சலென்றனினக்கெஞ்சினேற்கரு
ளாட்சியேமிகுருட்சியே
பிஞ்சுகன்றெருமுடசியோபப்
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (ச)

அத்தர்தனிருக்குவோர்க்குறி
வானகின்மயகேவலமே
பிரதகைக்குனியேத்துவோர்மனச்
சேட்டைதீர்திருவிலமே
சொத்துவக்தனபண்டினேற்கரு
ணைக்கடிக்தபிவசக்துவாய்
பித்துசாதமுனர்க்தகேவல
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (ஞ)

சட்சுவாதிகள்சேவைடைர்குமே
சத்துவக்குணமோங்குமே
பட்சமின்றியமாதர்மேதினு
பட்சமெத்தினர்க்குமே
இட்சனம்னியாயண்டிடாவிரு
வெண்மனக்துவர்தாங்குமோ
பிட்சையேற்றறவர்க்மோபப்
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (ட)

அன்னேபேலேதைதையேலே
அன்புமின்பமுகியேலே
சொன்னபியலோஅன்னபியலை
ன்றுலமுலமுலியேலே
என்னேபாள்பவனியலேவிடர்
தன்னேக்காப்பவனியலோ
பின்னையுருபியலேசபப்
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (ண)

அண்டரும்பவனண்டருந்தொழு
மாதியேருள்விதியே
தொண்டருக்குருண்டருஞ்சயந்
சோதியேபனுதியே
ஒண்டியாயிபைகண்டமாயிய
ஓவியமெயிருதியே
பிண்டமாயபிண்டமாயிய
பிரமமேபரப்பிரம்மமே. (த)

அண்டாண்டமழிதினுமழி
யாதகண்டிதகாலமே

+நேமி - விஷ்ணு. சோபி - மயேசன்.

விண்டானவனசெப் பைவிற்ற
வேலைமோதற்றிறுலமே
தொண்டருக்கேதொண்டனுக்குவை
தேன்றலேசுருக்கரள்
பிண்டருஞ்ஞமலித்திம்பப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

செய்வதொன்றுமறிகிலேனெரு
திக்கிலாக்கோமம்பரிவேன்
உய்வதற்கொருமார்க்கமின்றிவ
ணெண்டியாபுனையண்டினேன்
தெய்வயானதிருவேளேபிற்
றியனேன்துய்மாயவே
பெய்யபாருண்மாரிவைப்பசிப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

அயனேமிகுமாயனேயுனை
யடிடனேனேழைத்தொண்டனேன்
தாயனேயருட்கடலேதெருள்
சோமனேபலகாமனே
நயினேன்றிகபோகவின்பொரு
ளாசையெண்டிலன்வேண்டினேன்
பேயனேற்கினிதேய்மேயருட்
பிரமமேபரப்பிரமமே (கூ)

அருமையாக்கவஞ்செய்குரோர்க்கறி
வானபோக்கறுகூல்மே
தருமசாத்தமச்சமம்புகழ்ச்
சத்சுகம்மினேளாலமே
கருமகூப்தனற்றிலாழ்ந்திவண்
கண்கலங்கியவென்னேயாள்
பிரமனும்பணிகுத்தானந்த
பிரம்மமேபரப்பிரமமே. (கூ)

வித்தையாதுனைக்காணலாமெனில்
வேதமுன்னேயறியுமோ
சித்தியாலடைதற்குரியைச்
சிலையிற்றுசத்திருத்தலோ
பத்தியாயுனையுன்னுவோமெனிற்
பாழ்மனங்கிலேகிற்குமோ
பித்தனேற்கருண்முத்தியருள்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

ஆசையும்கெடி சமுத்தவி
ரத்தமேபரித்தமே
சோமமெனிலோசமும்அரு
ளித்தமேயெனும்புத்தமே
மோசமில்லைகாள்சேமம்பித்தருண்
முத்தமேபரித்தமே
பேசுதற்கரிசுத்தமேபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

பரிதிசக்கரப்பாரிலுன்கையில்
பாயுமுன்னிமூலமே
சரணவேலினட்புலன்பொறி
காயமாயிச்சஜாலமே
தருவும்பிதெனையாருவாய்மை
சாத்தசாகரித்தற்பத
பெருமைமாதவமீருவாய்பரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

அன்னைதக்கையுமில்லையேயுற
வாளருமிவணில்லையே
சொன்னக்தாவியமில்லையேபரு
டோழருமெனக்கில்லையே
பின்னையார்துணைவில்லையேபிற
ருன்னருள்வாவில்லையே
பின்னையாருனசென்னையாள்பவர்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

அச்சுதானந்தச்சிறேர்முகத்
தக்தமேமுதலத்தமே
மெய்ச்சுகோதயகற்சுனேரை
வித்தமேமதாவித்தமே
தச்சனேற்குமுபோய்ச்சழக்கடற்
றெக்தமேதவிச்சொர்தமே
பிச்சையேற்றலுறுச்சித்தர்க்கருள்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

அன்பனேமிகுகண்பனேயென
தானியேசனிவியே
அன்பமீபுமிவ்வாழ்வினுற்பல
துன்பழுற்றலனிக்கண்ம்
இன்பமீதென்னையாண்டுவிடு
வென்னதுன்பவினையுமோ
பின்பியாதெனையாருவார்பரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

யாருத்திக்கிலியிக்கணத்தினை
யாண்டுகொண்டருளாண்டவா
ஊரிலுள்ளவரானுமென்னுய
ரோயுமோமுத்தத்தாண்டவா
சிலம்பியதேவதேவன்
றிபனென்றெண்ணிக்கிலு

பேரிழந்திருள்பீரிழும்குவன்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

சுத்தசாகவிதகத்தாலருட்
பேரோத்திமேத்திர
முத்தர்வெஞ்சினிரக்தாபர
மோனபீபுரந்தாருடை
முத்திபீயருஞ்சுத்தாவேரு
முக்தியமாம்பிரமத்திர
பித்தனுக்குருத்திரர்பர
பிரமமேபரப்பிரமமே, (கூ)

லவிழுங்கழலாலுலகுதந்தெழின்
மத்தகம்பிளப்பாகவே
கையிலுலகைத்தாவிரிப்பிடக்
கண்டகங்கிடவேருன்ற
செய்யிலுய்குருபத்திமேவிய
சீலர்சொலுமுனமேமழை
பெய்புமேவவர்க்கேலலிசெய்பருள்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

ஆசைவெட்கமழியுமோவல
வாணையத்தடையாருமோ
கேசர்சொல்லிறுமேபுமேவரு
னிதவடைகுடியாயுமோ
சதனேயிடாசைசீருரு
னேகமாவனிபீருவீர்
பேலலைறைவாசனேரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

அத்தமிலில்காருவரு
யார்கற்பாற்பரிபூரண
விக்தையாகுமுதாருலிருன்
மேவினோர்க்கநாசரண
கொத்தமலியாதருளிரு
தாய்மையிற்றிமேரரண
பெத்தலீக்கிடம்பாரணபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே (கூ)

மாடகூடமும்யானையும்பரி
மாவுஞ்சேனைதனல்களும்
கூடிசுற்றுதிசேருகாளினிற்
கூடவேருவதின்றெனப்
பயபேட்டருட்பாதைபெற்றிருட்
பாதைபுகினனேமைபாய்ப்
பிடாயுதனனென்கோவேரபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

முன்னம்யான்செய்ததின்மையோமதி
மோசமோவென்னமோசமே
தன்னேபாய்க்தலிசென்றனுக்கிட்ட
சாபமோவென்னபாபமோ
என்னமாயமோவுன்னேவாவமதக்
தினருணினெனுமோ
பின்னுமுன்னுமில்லாதென்ய
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

பாதகமறுத்தானமேயருட்
பாதைகாட்டிதானமே
மாதவருடனமேமகா
வாக்கியத்துமோனமே
கேதிசெய்திருனமேசய
னேயமாயவானமே
பேதமின்றியியான்மேபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

வேதமேத்திவிக்கற்புமேவிய
மெல்லியர்மனம்மொக்கதோ
கோதிலிடருன்கோதிலாக்குரு
சுவாமியார்மனமொக்கதோ
யாதராமனமோமலிரு
னென்னச்சுற்றக்கலாமலே
பீதிபீமுணர்க்திலென்பரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே. (கூ)

எங்ஙனானினிற்பக்தமானன
மினபபீட்டையிருப்புமோ
விங்கையாலியிக்கவாழ்வினிற்
மேவிடாமல்விருப்புமோ
முங்கிபெனோபாண்டொன்டலன்
மேசருசெல்தனிபாகமோ
பெற்றமிவுதெய்யாயமோபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே, (கூ)

அருடருமிருசேமகதி
நாதிபாம்பிரகாசமே
மருளறும்புவிவாசமேனிச
வாசர்பல்விக்வாசமே
இருடரும்பலகாசமேயெனு
மேகமானவாகாசமே
பிரமசக்தும்பிலாசமேபரப்
பிரமமேபரப்பிரமமே, (கூ)

ஆதிதென்னவிசயம்மென்ன
தாயுளெனியாதவோர்

மாயவிச்சையைக்கண்டனனிது
மாயையென்றுவந்தித்தபின்
நீயதென்றிகைக்கிடாதருள்
டேவசின்னருளுக்கிடப்
போயருளசென்மய்யமோபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கூ)

ஊரும்வேண்டிலன்பேரும்வேண்டிலை
நூலகவாசையும்வேண்டிலன்
பாரும்வேண்டிலன்பதியும்வேண்டிலன்
பதிபொன்னேயும்வேண்டிலன்
சிசேலாக்தருமுன்னருட்டோட்
நியாயமொன்றினைவேண்டினன்
பேருமூருடன்வாதமின்றிய
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கக)

தேகமித்தினிமண்முயிர்
ஜீவனேபுனர்நீமே
மோகலோபவலோசரோப
மூழுதகித்திதோபமே
ஏகபோகவுற்சாகநியாகரு
மின்பமிந்திமின்மாபமே
பீகரந்தருநியோபமேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே, (கஉ)

வணங்கியேயுனைவாழ்த்திடாதிக
வாழ்வினுலறிவீனனும்
உனைனேனெருநிக்கிலைநிவ
ணேலமிட்டமுதேத்தினேன்
இனங்கியேயாண்டிடாவிடி
னியாவரென்முறைகேட்பவர்
பினங்கினேன்குறைதிர்க்கவாபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கங)

சோதிக்கியேபேடுபோற்பினி
சொல்லேயாலழும்பின்னேபோல்
மீதிக்கியங்கைபோலெனி
விட்டிலேழுமுன்கைபோல்
வாடுனேதனேவ்னேயென்றன்
வாட்டங்தீர்த்தருடெய்யனே
பீதகருளமெய்யனேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கச)

கிஷ்டனேக்குலப்பஷ்டனேயிவன்
சோதரோதருவமோனமாம்
பேட்கமதுடையாகமேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கஇ)

லக்ஷையும்பனத்திக்ஷையுமவ
லட்சணன்றுபட்சமும்
மிக்ஷையாசிவபோக்ஷையுமவ
காரமும்மபசாரமும்
குக்ஷிதமொழிமிச்சமுமுன
கோதைமார்க்கேனிட்டெறும்
பிக்ஷையேற்பதுலட்சணம்பரப
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கரு)

நீதிசாஸ்மிலாதவன்குரு
நிந்தகன்ஞானவஞ்சகன்
காதியற்றலனுநியாயெ
காவிலேன்தனியிக்கணம்
ஆதியாயிதேவதேவரி
யாண்டிடாவிடினேனழையாப்ப
பீதியாழியிலாழுவேன்பரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கஎ)

மத்தருக்கதினாமேபெரு
மாநிலாதகெம்பிமே
நித்தமர்க்கதிபாரமேதுந்
நேசர்நெஞ்சித்தல் பூமே
புத்திமேவியட்சரமேபெறு
பூதியிற்திகுசாரிமை
பெத்தனீக்குபகாரமேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கவ)

ஆத்தமாதிலில்லிக்கதல்லிவ
வாதவாமிருமாதாவான
வாத்தமக்குத்பத்தமாயிட
சேதுமோபெரிதாகுமே
சொத்தமாயினேநம்பியேபல
தோத்திரம்புரிந்தேத்திலேன்
பெத்தனீக்குஞ்சுகத்தமேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (கஅ)

தருமதானமுஞ்செய்கிலேனருட்
தாதவன்னாதனுமில்லேன்
குருவினேர்பதமேத்திலேனிருட்
கோசரானதுநீதிலேன்
கருமபாசமறுத்திலேனுடைத்
கள்ளுருனமும்போக்கிலேன்

பிரிவுமேடெரியாள்வையேபரப்
பிம்மேபரப்பிம்மே. (சூ)

கர்த்தானர்த்தசோதித்குரு
சுவாமியேசுயமேசுக
அத்தமாதினீர்தையறி
வானசெய்யபேசுக
நற்றையாயுற்றுத்தாயுமேசால
சாட்டிதன்மயமேசுக
பெற்றவாயுகத்தவாசுக
பிம்மேபரப்பிம்மே. (சக)

அக்கதாதிதவன்துவேசுக
வவற்புகப்பொருளேசுக
உச்சிதப்பரவஸ்துவேசுக
வுண்மைமெய்ப்பொருளேசுக
சச்சிதானந்தவஸ்துவேசுக
சாக்தமம்பொருளேசுக
பிச்சர்கெஞ்சுகுலவஸ்துவேசுக
பிம்மேபரப்பிம்மே. (சஎ)

முத்தமேபரிசுத்தமேசுக
மோனவாழ்வேசுமோசுக
புத்தமேயித்தமேசுக
போதவர்ப்வேசுமோசுக
அர்த்தமேமறையர்த்தமேசுக
வாதிவாழ்வேசுமேசுக
பெத்தகீக்கிஞ்சுத்தமேசுக
பிம்மேபரப்பிம்மே. (சஉ)

என்றை காலும்து முப்பது கலேசுகள் பாடி மனங்குழைந்துருகிப் பரப்பிரம்மத்தைத் தோத்திரஞ் செய்தமாதேரத்தில் அரசியான ஓ-விடோபா - உனக்குற்ற சமஸ்தகுறைகளு மீங்கவும்-அகண்டானந்தமோங்கவும்-வரம்கொடுத்தனள். இப்பிரமஸ்துதியை அன்புடன் தோத்திரஞ்செய்தவர்களும் உதைகளித்த வரம்பெற்றவர்களென் றறைத்தமர்த்திரத்தில், விடோபாவுக்குற்ற சமஸ்த சங்கல்பமும் கிவிர்த்தியாயப் - பிமானத்தம் பூர்த்தியாய்த் தன்னேமறந்து-தலேவனேக்கலந்து சல்லித்தபசமாதியி லமைவற்றிருந்தாள். இவ்விதமாய விடோபா கிருவிகல்பசமாதியிலெழுந்தருளி யிருக்கையில் - பரப்பிரம்மத்தினருளால் ருக்மாபாயி விடோவிற்திருக்கும் ஸ்தானத்துக்குச் சரியாய் கடந்துவந்து மணைனேக் கண்டெவ்து - ஓ - என் பிராணநாயகா பிரானிதினைவா - எவ்னேயிப்படி மோசஞ்செய்து வரலாமா தான் சோகமுறலாமா வென்றலாத்துப் பதியி

மனுவிகாரங்களிறந்து - தன்னேமறந்து - ஆனந்தத்திற் சொக்கியிருக்கும் விடோபாசங்களேத்திறந்து மனேவியைப்பார்த்து -ஓ-பெண்னே இகோடவிலேப்படிவந்தாய் எனனேத்தேடி யேன் சொந்தாய் குழந்தைகளேவகேவிடித்தாய் - என்னேயேனேத்தாய் தனத்தையேன்கெடித்தாய் - சஞ்சலத்தையேன்கொடித்தாய் இனி யென்மேலிருக்கும் வாஞ்சையை விட்டுவிவேதவன்மை - விடாமருப்பதேதின்மை - இக்கணம் காட்டுக்குப்போவதே கர்லஸ்திரி-பாலகனைக்காப்பதே கல்வமதி - காட்டிலிருக்க உனக்கென்ன கொடியவிதி-கற்புள்ளவருக்குக் கணவனேபதி - இப்படி யிச்சயித்திருப்பவளேசதி - இதுபதினிரணத்துள்ளமதி - காட்டிலிருத்தங்கொண்டு தெய்வத்தைத்தூதி - உனக்குண்டாகும் கலகதி - உனக்குமெனக்கும் கடவுளேகதியென் றாய் செய்யும் எனக்கு யிதுகந்தாதி-ஏதலால் சீக்கிரம் காட்டிற்சென்று - மக்களுடனிருப்பாயென்று கண்களிலுடிக் - கடலுகோடி - அழுதமரியோடி-ஆனந்தத்தைத் தேடிப் - பிரமிஷ்டையிலெழுந்தருளியிருந்தார் ருக்மாபாயி மக்கள்மேல் மிகவும் வாஞ்கொண்டிருந்தும்-கவலேகாப்பக்குறையால் - கணமும் பிரியாமல் - பண்டியாதிகளேக்கொண்டுவந்து-காலனுக்குத் தக்கதாள்கழிக்கத்தொடங்கினள். இப்படி மூன்நாள்சென்ன விடோபாவுக்குக் - கருணைபிறக்க - திருவாக்கைத்திறந்து ஓ-பெண்ணே-யிருந்தப்பியபருவமுள்ள உன்தாய் தந்தை எவ்விதமாய் வருந்துவிறர்களோ பாவர்மனமெங்காலும் எவ்விதமாயலிருர்களோ தான் முன்னிருந்தவிடத்தில் வந்து தங்கியிருக்கிறேன் - இனி யுன்னேப்பிரியமாட்டேன் - இதை நிச்சயமென்று நம்புவாயென்றனுகூலமனேவியோடும் முன் னிருப்பிடமைந்து - ஓ - மகாதேசு-நீ சீக்கிரம்போய்க் காதலனைப்பார்த்து அவர்கள் விபரகுலத்தைத்திர்த்து வருவாயாகவென்றனுப்பினர். ருக்மாபாயி கணவன் கட்டளேயைக்கடவாமல் - காட்டையடைந்து - தனவைகளன்றி-ஆனந்தக்கொண்டி - இரண்டுகளிருந்து - பாலனைத்தேற்றி மாதாபிதாவைப்போற்றிப் - பின்னும்வருகிறேனென்னுனைத்த மைந்தர் மனதைக்கனாத்துப்பதிவிரதபக்தனடைந்து குழவிகளின் வாஞ்சையையும்பாத்திலைக்காட்டுக்கும் - காட்டிற்கும் போய்குலமுதாயிருத்தல் வேண்டினபுறிதிருந்தாள். விடோபா - விலகமேலிட்டால் - மக்கள் வாஞ்சைக்குளாகாமல் - பிரமானந்தத்திற் சொக்கியிருந்தார்.

கேட்டிர்களோ சித்தர்களேயென்றுரைபாலித்தார் மேலுஞ்சொல்லத்தொடங்கினர்.

விடோபா சஞ்சலத்துக் காற்றியல்

பண்டரிபுரத்திருந்த

அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

அ - வது - ஞானேசுவர் அற்புதமா அவமானஞ்செய்து ஐசுவரியம்பெற்ற அத்தியாயம்.

வர்ருங்கள் சித்தர்களே பரிசுத்தர்களே விடோபாவும்-ருக்மாபாயும்-காட்டிலிப்படி கலித்திருக்க-காட்டில் பிசாசுக்கூட்டம் சம்பாதித்தவைத்திருந்த ஆஸ்தியெல்லாம்-காவலியாய்விட்டதே இக்குமுன்னதாகவே எப்படி காப்பாற்றப்போகிறோமென்கிற எக்கத்தினால்-கொக்குமுற்றுவிஜயித்தென்ம-ஆநிரைகளைக்கண்டதைனக்குற்ற அபாக்கியத்தை யெண்ணி - மனவிபரவிகொதேதேங்கித் - தங்கமயிகவும்வோங்கிய-பட்டினியால்வாடினாங்கித் கேட்டோரை கேட்பதற்குப் பின்வாங்கி-விடிவிடோபாப்போய்ப் பிட்டையெடுக்க -தூண்டித்தார் ஒருகால் க்ஞானேசுவர்-பாட்டனார் பண்டுவாத்திரப்-பலரும் மேட்சவீட்டைக்கோர ஞானமர்க்கத்தைச் தேடிப்-பாசங்கள் நசமாயிடேதச்சிதேபத்துடன் சாதுமாய்ப்பிட்டையெடுக்கதூண்டித்தார், அதிபசாமனுபிய ஞானேசுவரைக்கண்ட தருமத்திற்றிறக்க உந்தமார்களும்-கற்பிக்கிறக்க உந்தமிகளும் - சிதோபத்தைப்பரத்துக்-கரஞ்சனைச்சேர்த்து-அர்தோ இக்கிறு பாலயினை அகோரமான வெய்யிலில் எனைத்தலவர்கிர-குமுகத்தைக்கேளுயாசர்க்ரிறென்று - குமியினழகுக்கும்-லெலிக்குமெச்சி உச்சிமோர்த்து மூத்தமிட்டு சாமதினைமுதல தலைமும் எதேதைமாய்க் கெடுத்தாகள். சிதோபர்து ஆஸ்த பெடிக்மாட்டாமல் ஒர்தேரு தத்திலினையில் லைத்து இசைப்படியேத்தைக்கொண்டுபோவேனென்று வாட்ட மடைய அறிதரிக்க க்ருனேசுவர் சன்பாதிஎடுத்துக்கொணடு வருகிறவொன்று - சிமார்தமிப் வசனப்தினைப்புகன்று பரிபிர்த்து தன் வனிதரத்தில் எரிபமாயிருக்கிடத்தி தலை மேலேத்திக்கொண்டி சத்தாரம் நடக்த காலிடத்தி தேவித்து பாட்டனுர்பார்த்தால் முனிவுகொள்வாதெனை பயத்தால் நெஞ் நிதின தனிபத்தை அறிசிக் ன்மாயமோ அந்த நினிபாக்களிலும் இவ்விருந்த மோ யோடிடத்தில் சேர்த்தத்திண்டி மூதாதையை அடிட்டி பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்,

சிதோபத்து திருப்பிப்பாத்துக் - கேடுபத்தால் தேகம்வேர்த்து - க்ருனேசுவரைநோக்கி அடாஞ்ஞானதேவ் வேண்டுமென்ம பல்முறுறுத்துங் கேட்காமல் பலவந்தமாய்த்தடுத்துக்கொண்டி தனைபித் கொட்டிவிட்டாயே - துரோசத்துக்குட்பட்டாயே-என்று கடினவார்த்தைகள எரடிகொண்டே பிரிதிநிதியாலும் வறுமை மேலிட்டாலும் அடிக்கிறேன்-இடிக்கிறேனென்று நெருங்கிவந்து தங்கமேனோர் குட்டி குட்டினர், க்ருனேசுவர் வெருண்டே பலங்கொண்டு - சிதோபதைத்தன்னினர். விருத்தப்பருவத்தாலும்பலவீனத்தாலும் சிதோபத்து மிகவும் முனிந்து-அடா துரோடப்பயலே என்றேயிப்படி அபமரியாதைசெய்பத்தாலு உன்னே அருமையாவளர்த்தேன் மட்டிப்பயலே உன்னே எட்டியுதைத்திவனென்றெழுந்தார். க்ருனேசுவர்பாட்டனார் சிற்றத்துக்குச் சூட்டடையைவிட்டு ஓட தொடங்கினர்.

சிதோபத்து கடக்தெருவில் ரண்டிமூட்டையி லுள்ள தவசங்கள் நெறுண்டதால் வெறுவிக்கிடவ்தொ டுத்துப்பினதொடர்ந்தோடிக் க்ருனேசுவரைப்பிடித்துக்கொண்டி - தூசனவார்த்தைகள் மின்னி - முறுகிப்பேரில்-தும்தும்வென்று குத்தத்தொடங்கினர். அடிக்கடி மின்றிரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டோடின காரணத்தாலைப்பட்டுக்கொண்ட க்ருனேசுவர் பாட்டனார்க்குப்பயந்து - கபத்து - ஓ - வென்றழுதுகொண்டினர். அதை யாகாயத்திலிருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்த தேவதைகள் க்ருனேசுவர் திருக்கூத்தும் சாச்சரிப்பட்டு ஓம் ஸ்ரீ ஹ்ரீ-முருஹா - சுப்ரஹ்ரி - அபுரூட்சரி பச்சைவர்ணு - கமலக்கண்ணு - கருடவாஹனு கோபியாலோலனு - நாராயணு-ப்ரம்மாண்டு-ஓ-கவாமி மூல்மம் பூமிபாரஹரிக்கு நிர்ப்பாரயணு - அனக்கயனு வாசனு - இருஷிகேசு - ஜனார்த்தனு - பாவனமர்த்தனு காவிகளிர்த்து - கத்கர்த்தா - மதுசூதனு-பரிபூரண் சர்வகாரணு பாபஹரனு - பத்மசாயனு-வெங்கடரமணு சங்டேபித்தம் திருவுனுவ்தாரமெடுத்தெர்த்தவ்ண்டாரத்தை ஓட்டமெடுக்கப்படா - நீர் இவ்விருந்தருக்குத் தப்பித்துக்கொண் டோடாம லப்பட்டுக்கொண்ட காரணமேதோ தக்க ஸ்ரீனிவிட இம்மறையோன்சாமர்த்தனே நீர்செய்யும் லீலாவிநோதமோ மாயலலமை சாயிபாயெ இரவிபாக்களே யென்ற நீர் இவ்விப்பேன் கைவிலகப்பட்டுக்கொண் டபடல நியாயமோ இதை வெறை பயத்தால் நெஞ்சி நிதின தனிபத்தை அறிசிக் ன்மாயமோ அந்த இரவிபாக்களிலும் இவ்விருந்த

ன் வலியுள்ளவ்ரினுநோவர்த்தனிரினை ஓர் விரலாற் முடினை உமக்கு இச்சாரனியமுண்டை பருவாய்பிட்டதோ உமக்கிருக்க பயமிகட்டதோ ஓவென்றழுதுகாரணம் பிஷமாச்சாரியர் முதலானோர் விட்ட அமுகனால் தேகம் ரணமாயிருக்னறதோ அல்லது கோபிகஸ்ரீகளாலடிப்பட்டுப் புண்ணுயிருக்கிறதோ அதனுல் பொறுக்கக்கூடாமலழுகின்றீரோ ஸ்ரீமகரீ மறந்துவிட்டீரோ பக்தர்முன் பலடைக்கலில்லையோ அல்லது எனிபுருத்தின்தொல்லீலோ வென்று பற்பலவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்வதைக்கேட்ட க்ருனேசுவர் ஆனந்த மடைத்து - பாட்டனார்க்கிட்டுஓ - தாதா இனிமேலெல்போது மிப்படி செய்யமாட்டேன்-உமக்குத் தன்பந்தரமாட்டேன் - என்கிற பாசாயுவார்த்தைகள் கூசமஞ்செய்து பேசாமலிருந்தார். அப்போது சிதோபத்தைநோகி விஜு சிலுகுர்தைலை அழகிறீர் வேண்டாம் வேண்டாமென்று விலக்கிவிட்டார்கள் - சிதோபத்து சற்றே தோபந்தணிந்து சாமஞ்சினைதின் தூர் கூலியாளின்மேல் வைத்து மீட்டிற்கொண்டிவந்தாமலையாற்றத்து க்ருனேசுவரைசெய்த தபேத்தனத்தைப்பர்த்து - கோபத்தாழிடத்துவிட்டேனென் றபர்த்து - சமைத்த பதார்த்தங்களை தாகத்து - வடிவமையை பிழந்து - காஞ்சழிக்கத்தொடங்கினர்.

இப்படியிருக்கிறகாலத்தில் ஒருநாள் ஓரிடத்தில் சந்தர்ப்பணம்டக்க ஆருகுச் சிதோபத்தும் குழந்தைகள் கல்வதும் சிதோபத்துனேவிரும்போய் ஓர்பக்கத்தில்காத்தார் - பரம்பரைக்கண்டிப்பிர் சிதோபதைதேடிக்கி அடிப பிதுடப்பிராமணு - பிரஷ்டனுக்குப்பிறகு இக்குவ்டப்பின்னோகனே அழைத்தவர்தெல்களோடு பக்தியிலட்காரவைத்து எப்போதும் பிரஷ்டாக்கவர கினோதாய் இக்காலம் இச்சிஅவரைத் தூரமாகப்போகும்படிச் செய்யாவிட்டாலுஞ்சேயும் பற்றிபிடிருந்து எழுப்பிவிடுவோ மென்றறைத்து மிகவுமிதைத்து அச்சிறுர்க்கையைப் பிடித்திழுத்துச் சாமாயட்காழ வைத்துப் பத்திரங்கள்போட்டு அன்னம்பசித்தார்கள் க்ருனேசுவர் மிகவும் குரோத்துமிந்தாத சகலரும் புசிக்குந் தருணத்தில் கிளிர்த்திசாறு வேண்டாம் வேண்டுமென்ற மறுத்தனைத்துக்கொண் டழுகும்போதே கேட்டமற்போய்ப் பத்திலிருந்தண்ணும் பட்டனர் பத்திரததி வட்டார்கள். அதனல் அத்தனர் முனித்த அடாஞ்ஞப்பயலே-பிரஷ்டப்பயலே உன் தாயுதினதிஷ் வக்குட்கார்த்து எப்படினி அன்ன முண்ணுஞ் செய்துவிட்டாயோ-டி வெட்டாயே என்ன வாயில்லத்படினைய அதுக்கோடியடித்து அன்ன முண்ணு ரவிரியென்செய்யாமென் றிருவர்ஜாதி வரை போசனேகேட்ட அதற்குச் சிதோபதை முதுகாரே இல்வதிபாக்குவியல் உன்னனாசாரம்போக்கு விஜுப் வம்புசேய்பதாதது அறியாக்குழந்தைபப் பலநர் இப்படி அடிகவ்ழ்ந்தாலுனேயுனேயின்படிக் கலாமா அடாத்காரியஞ்செய்தாய் பட்டதபோ மடிவெண்டியாய் வருமென்றையஞ்சுவனத்தைக்கேட்டவிப்பிசர் . துரேஷ்மேலிட்டுதுடா சிதோபத்தை யப்பியாப்பின்னோக்கூப்பிவத்தக்கொன்னனுவ தெற்குருக்கதிரியாது - இன்ற பிரத்பிட்சமப்பர்ர்த்தக்காரனத்தால் இனிமே லெக்களோ டருக்குனைத் தக்கவனல்ல புத்திரிருர் திக்கணம் ஸ்நாயுப்பிபோ இல்லாவிட்டால் வாயில்லத்படி. திட்டிவிவிவோம் என்று பல்லும்பசர்த்து சிக்கிரம்எழுத்தோருப்படியாயிவத்துபேச, -அதனுல் சிதோபத்துக்குக் கோபம்பிறந்து கன்னகளிலிருந்த பஞ்சபாத்திதைப் பிரமனாதீக்ஷவிதிபோல அத்தனர் ஆர்ம மிருரோதர்களாய்ச் சிதோபத்தைச் சுழ்ந்துகொண்டி அடாமடையா அடாகடையாவென்ன வாவை ஹுருக்கோடியடித்து மூச்சையாய் விழும்படிக்செய்தார்கள். அதைப்பார்த்துக்ருனேசுவர் மிகவும்முனிந்து ஒ-விப்பிரர்களேயிம்க்ருனைந்தாபிரமனுவென்கிற வேதவாக்கியப்படி-பிரமத்தையுணர்ந்தவனே பிராமணனன்றி நீங்களெல்லாரு பிராமண்களாவீர்களா அதஞ்செய்யும் பிராமணனுக்கு தஞ்செய்பவனல்லவோ? அத்தனனென்றுமத்திலும் றையிலென்றது - அவகையபோல நீங்களெல்லாம் அம்மாசாகக்கூடாமோ கொலைசெய்யும் சேரோ - விவேகமிலவாமிலேச்சரே - விஜுவெல்லாம் முதாதையோடி வாதுடி மூர்ச்சையடைய அடித்தீர்களே. காயம்படாமல் ஜீவம்பார்த்து இதத்தீர்களே - இனி யுங்களைக் கொஞ்சதில் விடப்போனேறது மென் றங்கிருந்தும் - ஓர் பெருத்தகட்டையை எடுத்துக்கொண்டி - பாட்டனாரிருதில் வாரும்வாரும் - காலுடைக்கமும்மீசப் பூசாலெல்லாம்மிடித்து - ஒல்லுமாறும்மித்து இத்தத் துஷ்டப்பயலேவெட்டிவிடவேண்டுமென்று-தாயகளும் பெருந்தட்டைகளெடுத்துக்கொண்டி - க்ருனேசுவரைமேல் விழுபோகையில் கிளிர்த்திசாறு - பிரமனுலேயே ஏழுகட்கருகளோ - விருத்தனையும்-பாலனையும்-குட்டவர் வாய்வாதே - அப்படியிருக்க நீங்களிப்படிசெய்லாமோ? வேதமோதாமலிருவர்களிடியல்பாலும் எங்களிபட்டனை மூர்ச்சையடையத்தங்களிச் சிதருக்கை யையும் - கழுக்கத்தனிதிரீர் - இது தருமமாயிருக்குதா இடேஷ்டொத்த முட்டிருகுனம் தூசர்க்கிறு

கலாமா தோபத்தைப்பெருக்கலாமா-சாத்தத்தைச் சருக்கலாமா - ஏழைகளேவெலக்கலாமா ; வெல்கிற-நீதிவாக்கியங்களோத, அவ்வசனங்களைக்கேட்ட மூப்புரி ரூலோர்-கோபித்து ஓ-ஓவியையும்பயிர் முளையில்தெரியுமென்கிற - பழமொழிப்படி ராஜினிமேல் விபரீதஞ்செய்யும். - இவளை இப்படியிருந்தால் நமக்கு நீதிகளுரைத்தும்-தங்கள் குணத்தைக் காட்டினார்கள்-மேன்மையைப் பாராட்டினார்கள்-பண்ணிய பயிரிற் புண்ணியக்தெரியுமென்றபடி-ரிஷ்டனுக்குப் பிரக்தவர்களின் துஷ்டருணத்தைத் தெளிவாய்நிரூபணம் செய்தார்கள்.

இக்கணம் இவளையும் அவனையும் இழுக்கிக்கட்டி கறுக்கிவிடுவதே நன்மை - இன்றேல் லக்ஷணர்க்கு வருத்தில்லைமென்று கிவிர்த்தி சாதனைவையும் ஞானசேகுவரையும் - சற்காலும் - சமிதாளும் அடிக்க ஆரமபித்தார்கள் அதனல் ஞானசேகுவர் பரிகோகரமெனும் அஸ்திரத்தைக் - ஞாஷணவர்த்தைகள்படித்து இராக்கதர் கூட்டத்திற்புருத்த அனுமானைப்போலவும்-பாணத்தினிரிற் புருத்த சிங்கத்தைப்போலவும் - பகமத்தையிற்பிரவேசித்த வியாக்ரமதனைப்போலவும் - அத்தனர்குழலிற்புகுத்து தன்ஞ்கபிலிருத்தகட்டையால் மறையோர் காதுகளிலும் - நெஞ்சுகளிலும்-தாள்களிலும்-தோள்களிலும் - உதிரம்புறப்படவும் - அவர்கள் விரங்கெடவும் - மூலிக்கோருவரா யோடிப்பதுங்கவும்-கண்கள் பிதுங்கவும் - தாயில்லிழுமும்-தூணர்த்தியென்றதொழும் - தங்களைத் தாங்களேவெறுக்கவும் சக்ரபாணி நீயென்றுகைகவும்-ஒருவரையொருவர் தள்ளவும்-உச்சிதனிலேன்று விள்ளவும் - அடியடியென்றடித்து - காக்கைகள்போலப் பறக்கடித்து -பின்னுலேறடிப்பிடித்து மூளைகள் பிறற் விடித்து - ஒருகவத்தில் ரணகளமாக்கிவிட்டார் - அதனல் கிவிர்த்திசாதனு ஞானசேகுவரின் கரத்தைப்பிடித்துக்கொண்டு ஓ-பகவானே நாம் பிறக்கிருக்கும் காரியமென்ன நீர்கொண்டகோல்லென்ன கீலியுதகர்மம்நிர்ணிருக்கும் - விபரீதங்கள் கடக்கிறதனைத் தெரிந்திருந்தும் - அந்தணரைப் பிடித்துக்கொள்ளலாமா தூஷணவார்த்தைகள் சொல்லலாமா வெண்ணுரைத்து மறிக்கபோக்கொல்லாம்யிர்போற்றெழுப்படியாய்ச்செய்த இன்னுஞ் சில்நாள் கழுமுன்னமைனைக் காட்டாமலிருப்பதே கமக்குகந்தயோக்கியம் இதனல்வருஞ் சிலாக்கியமும் என்று பாட்டனுடைய மூர்க்கைனத்தை னிகித்து விட்டுக்கழைத்துக்கொண்டுபோக ஞானசேகபர் கோபத்தணிக்கு - கோபாண்தேவையும் - முன்னே பாயையும் நோக்கி இப்படி கான்செய்துவிட்டால் விப்பிரர் மிகவும் விபரீதஞ் செய்வார்கள் - என்றுரைத்து பாட்டன்பின்னுகவே போய்வீட்டையடைந்து வேதடையத்திருந்தார்.

அத்தருவாயில் ஒடிப்போன அத்தணர்களில்லாம் அரசனிடம்போய் முறையிட்டுத் தங்கள் தேகத்திற்பட்ட காயங்களைக்காட்டி இவ்வளம்பிதோபத்தையும் அவன் வீட்டிலிருக்கும் பிள்ளைகளையும் ஓட்டிவிடவேண்டும் - இன்றேற் கழுவில் மாட்டிவிடவேண்டுமென்றுரப்பித்தார்கள், அதுகேட்ட இராஜன் மிகவும் தோபமிப்தனி பிறைபோலையிந்த மகாமுதகனர்த்தூர்த்தகுணமுள்ள தோதரை இக்கணமே அழைப்பியும் - மந்திரியென்றறைத்து அத்தணரை அன்போ டாதரணைசெய்தான் மந்திரி காவலரைகோக்கி நீங்களிக்கணம்போய்ச் சிதோபத்தையும் அவன்வீட்டிலிருக்கும் சிறுசையும் - அதிசிக்கிரமாயமைத்துக்கொண்டு வாருங் களென்றுகியாபித்தான்ஏவலாளர்மகாபாக்கியமென்று சிதோபத்தை வீட்டையடைந்து சிதோபத்தைசோக்கி ஓ-அஷ்டப்பிரமணு ஓ-பிரஷ்டப்பிள்ளைகளே உங்களை இராஜனதிதரிதமாயழைத்துக்கொண்டுவரும்படியாகக் கட்டளையிட்டார் சீக்கிரம் கடவுங்களென் றதட்டினார்கள். அவ்வசனங்கேட்ட ஞானசேகுவர் ஓ-காவலரே எங்கள் பாட்டனர் அத்தணர்களால டிபட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் என் தமையன்முதலாரேனர் அவர்க்குபசரணை செய்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் - இவர்களுக்குப் பதிலாக நானேதவனேவருகிறேன் - அறையன் வினவுக்கு விடைதருகிறேன்-வாருங்களென் றழைத்துக்கொண்டு சபாமண்டபத்துக்கெழுந்தருளி ஓ-பூபதியே எங்களை அழைப்பித்த காரணமேதென்று வினவினர் ஞானசேகுவர் செருக்குடன்பேசியதைக்கேட்ட தருக்குள்ள நரபதி மிகவும் முனிந்து அடா இதென்ன கத்திரிக்காய்க்குக் கல்கைழுனைத்தபோல ஜாண்பையலாயிருந்தும் வெகுமுதுக்குடன் சுருக்கென்னும் வார்த்தைகளாடிஞன்-இவன் வெகுதூஷணைகளே யிருசவின்றன் - கலகாசுட்டும் பாப்பானேனென் றஷடதாசமசெய்து ஓ-பிரஷ்டனே யீயுமுன் சகோதரரும் பூசலும் அடித்த காரணமென்னசிக்கிரஞ்சொல்லடா என்றுகேட்க, ஞானசேகுவர் ஓ-மண்டலாதிபதியே யோயையர் விசாரித்து கல்லோர்க்குச்சாயஞ்செய்யும்' நரபாலனேபொல்லாங்கு அழுபத்தரும் பூபாலனே-சத்தர்ப்பணம்நடக்கும் பந்தியில் பிள்ளைகளாகிய காங்கள்போய் வீற்றிருந்த விவ்வேளையர் மறுத்த காரணமும் வேதமோதிய விப்பிரர்களாயிருந்தும் - தப்பித்துச்செய்ய எங்கள்மூதாதையைகளை அடித்து முச்சரையை யடையச்செய்த காரணமும் போர்புரியாதிர்க வென்றறைத்த என் தமையன்மேல சீறிவிழுந் தடித்தகாரணமும் - முன்னம் விசாரித்து எங்கள்மேல்குற்றமிருந்தால் தடையின்றித் தண்டனை கொடுக்கலாம்.

காரணந்தெரிந்துக்கொள்வதற்கு முன்பே எடுத்தின்மடைத்தால் - காவலனுகிய உம்மையெதிர்த்த தாஞ்சொல்ல என்னலாகுமா என்னல் ஆனது முமதசீற்றம்போகுமா அரசனுக்குரியும் ஆசானுக்குவிவேகமும் - மந்திரிகட் காலோசனையும் பதிவிரதைகட்குக் கற்பின்மேன்மையும்-சொல்பவருண்டா கொடுங்கோல்பிடித்த கோமானும் கோள்சொல்லும் வீப்பிரசீமானும் விவேகமில்லா மந்திரியும் விபசாரஞ்செய்யுமன்கையும் - காகன்றி டமடைவதுண்டா வென்கிற பற்பல நீதிவாக்கியங்க ளெடுத்துக்காட்டி - வெருளிகிறைத்த வேர்தன் மனதைவாட்டி - மௌனமாயிருந்தார். அவ்வார்த்தைகளைக்கேட்ட கொற்றவன் ஆச்சரியப்பட்டுத் தனக்கிருந்த மாச்சரியங்கெட்டு - மூப்புரிரூலோரை கொஞ்சி - ஓ - விப்பிரர்களே பந்தியில் வந்திருந்தமைந்தர்களே நீங்கள் தள்ளினகாரணமேது-சொல்லுங்களென்றுகேட்கப்-பூசுரர்-இப்பால்யர் தந்தையாகிய விடோபவென்பவன் - சன்யாசிபாகிப்-பலர்வீட்டிலமுண்டு பிரஷ்டனுய் விட்டானென்று முன்னமே குலத்திலிருந்து நீக்கிவிட்டோம் அவன் காட்டையடைந்தபின் உற்பவித்த இச்சிறுவர் நாட்டையடைந்து எங்கள் பந்தியிலிருந்துண்ணவந்தால் நாங்கள் வேண்டாமென்றுரைக்க அதற்கு ஞானசேகுவர் - ஐயர இராஜனே பிரம்மஞானமுபிரமனுவென்கிற தேவவாக்கியப்படி பிரமஞானத்தையடைந்துகொள்வதற்காக வெங்கள் தந்தை-சன்யாசியாய்ப்போனர் பிரமஞானியானர் குருவாக்கை மறக்காமல் சன்சாரியானர் இதனல் அவரைப்படி பிரஷ்டனுர் கேட்பீராகினை, அத்தனர்-சன்யாசியானபின சமுசாரியாவதேகுற்றம் - அன்றிச்-சன்யாசி சண்டாளன் விட்டதும் புசித்திருப்பானுதலால்-சாதியிலிருந்து தள்ளகேரிட்டதென் றறைய. ஞானசேகுவர்-பலர் வீட்டிலுமுணணும்-புசமாம்ஸனே அத்தனர் பந்தியிலவைத்துக்கொண்டுண்ணுமபடியாய் வேதத்தில் முறையிலிவதால் - எங்கள்தாதை - பிரஷ்டனைப்படியானர் அனறி-முன்னேர் - அனேகதாலவ் காட்டிற் றவமபுரிந்தும் - அனேகதேசங்களிற் திரிந்தும் சன்யாசவேஷமாயிருந்தும் - பின் சம்சாரிகளாகவில்லையா காஷாயதரியாகிய - கலிக்கோட்டமுனிவர் ஓர் காவலனின்ற கன்னியிருவரைக் கலியாணஞ்செய்துக்கொள்ளவில்லையா ரவசத்தனுகித் தன்னமறந்து - உடனேதெரிந்து - கிம அனேகதான் சன்யாசியாயிருந்த கும்பமுனி - ஓசசன் புத்திரியை மணந்து - சம்சாரியாசவில்லையா எங்கள் தாதைமாதிரஞ்செய்ததெல்லையா பிரமத்தையுணர்ந்தவர்களுக்கு - சாதிபேதமுண்டென் றெச்சாத்திரத்தில் முறையிடினின்றது - அப்படியே பேதமாய்ப் புகன்றிருக்குமாகில் - சக்கிலியவிட்டிலவன்கையுந் தீண்டிலை மனார்த்த வசிஷடரும் - மச்சகந்தியின் விபத்தத்திற்பிறத்த வியாசரும் - சாதனுயிருந்தவர்மீகரும் வலேஞ்ஞனுக்கு மாமுக்கனுகியவனைச்சிலேபுண்ட காதகரும் - பிரஷ்டமடைந்திருக்கவேண்டுமில்லையா அப்படியில்லாமையாதலும் - பிரமஞானத்து பிரமனுவென்று வேதமுறையிலெதாலும யாரும் ஒப்புக்கொள்ளாதபடியால் தர்க்கைனைகளாடினுல் தலைகள் வெடித்துப்போகாதவென்றறைத்து பினனும் ஆசனங்கேள்க்கி ஓ-இராஜனே எங்கள்தந்தை-பிரமஞானத்தைவேண்டிக் காசிதேசத்திற்சென்று-விசுவநாதனைப்பாடி ஆராதனைசெய்து பிரமனுலதமராகிய ஸ்ரீபாதல்வாமிகளிட முபதேசம்பெற்றுத் தபவேஷமுற்றுத் தன்னைமறந்த பிரமானந்தம்நிறைந்து - குருவாக்குக்கெதிர்வாக்குச் சொல்லாமல் - சம்சாரத்துக்குட்பட்டார், அவரைப்படி குலபிரஷ்டராஞர். அதீதியான காரியங்கள் செய்கிறவர்களை பிரஷ்டரன்றிப் பிரமஞானிகள் பிரஷ்டராவார்களா அன்றிக் குணம் நிரேஷ்டமென்றும் - குலம் நிரேஷ்டமல்லவென்றும் வியாசவஷிஷ்டராதியோரால் பிரத்தியட்சமாக் காணப்படுகின்றதால் இனியுமதிஷடப்படிநீர்ப்புசெய்யுமென்றுரைக்க அவ் வாக்கியங்களைக்கேட்டு அரசன்-ஓ-யோக்கியத்திலும் - சமஸ்தபாக்கியத்திலும் சிறப்புள்ள-பால்யனே-உன் திருவாயாலுரைத்தருளிய வசனங்களெல்லாம் - வேதமந்திரமேயாகும்-எனக்கென்றுமில்லா ஆனந்தத்தாய் ஓ - விடோபாவினமைந்தர்-நீக்கிரம் என்னருகில்லா முத்தந்தரவென் றவரை வாரியெடுத்து மார்புடனணைந்து நீர் - எட்டிவையதுள்ள குழந்தையாயிருக்கும் - மிகவும் அற்புதமான வசனம் கன்புகன்றும் - இனி பெரியவனுனல - உன்னுட வெறித்துப்பேச இவ்வுலகிலாருவருண்டோ உனக்கிணை லட்சம் பிரமணர்களு மாகார்கள் - ஓ மதிமந்திரி இச்சிறுவன் - பேசிய வசனங்களைக் கேட்டீரா நீரும் முதந்தரமாட்டீராவென் றறைந்து-ஒகாவலரே இக்கணம் மூன்று தண்டனைகளைக் கொண்டுபோய் இவ்வந்தமருடைய சகோதரரை அதில் ஏற்றிக்கொண்டு வாருங்களென்றறைந்து - காவலராற் கொண்டுவரப்பட்ட நிலித்தி சாதுமுதலானோரைப் பார்த்துக் கண்களைச்சேர்த்து அவர்கள் வயிரழுகினையுக்கேட்டு-ஆனந்தப

ரசனங்களில் வீற்றிருக்கச்செய்து ஓ - ஓ - இப்பேர்க் கொத்த சீலர்-என்னுட்டுக் கலுகூலர் - இத்தேசத்திலிருக்க காணென்னபாக்கியஞ்செய்தேனேவென்கிற பற் பலமொழிகள்பகர்ந்து - கால்வருந்தும் கால்குமேனை ம்பும் - ஆனகாடையாபரணன்களும் - அவற்ற சொ ர்ணக்கலசத்தை - மிகவுங்களித்து - விப்பிரர்களே தே கதி ஓ - பூசாரே என வேண்டுகையில் - யாதொருரு த்தரில்லா இந்தலவரை உங்களிற்சேர்த்துக்கொண்டி பத்தியில் வைதுகுக்கொண்டு என்னைக் களிப்படையச் செய்புங்கள் - என்காரத்தைக்கொய்புங்கள் - என்னேப் புனிதராக்குங்கள் - உங்களுடைய தூவேஷத்தை நீக் குங்கள்-இதனிமித்தமுங்களெல்லோருலகுக்காரிசம் வாகனனித்தேனென்றுரைக்க,

செல்கோதுக்குமுன்சக்கேதஞ்செல்லாக்குறையா ல்-மிப்பேர் ஒப்புக்கோணுறுபோல் அரியவங்காட்டித் திசையத்தைப் பெற்றுக்கொண்டி மதுகள்இராஜன்பக் கலைடத்த - ஓ - அரசனே எங்களுக்கு முதலுனையா காரியர் வைடனைபுரிகிலிருப்பதால்-அவ்விடத்திற்கு முக்கைகளையும்-இவர்கள் காய்தத்தையையும் அனுப்பி இவர்களுக்குச்செய்யவேண்டியபிரயத்தித்தங்கள்செய் வித்து - அவர்கள் சமாதானப்பத்திரிகையும் வரும்படி பார்ச்செய்தால் - உங்களிஷ்டப்படிடைத்திறேமென்று கைக்க, இரானன் அப்படியேசெய்வேனென்று-பிதோப த்தகவாவனழத்து கிருமிக்குழந்தைகளும்-பகைவலர் குழத் தண்டிமைமீதூர்க்குபோய் முகாஜபாவாகிய வி டோபவும் விரதசிலியாகிய ருக்மாபாயியையும் - தண டிமையின்மே லேற்றிக்கொண்டி ஆலையஞ்செய்யாமல் அனுழத்துக்கொண்டி வாருமென்றதைக்கு பல காவல் வையும் இரண்டிதண்டிகையையும் அனுப்பினர் அதன் டசம்பிரசசியம் பெற்ற சேதாபத்து களிப்புற்றும் போன்மாருடன் காட்டையடைத்து மகிச்சாலில் வா சமாயிருக்கும் விடோபாவிடஞ்சேர்த்து கனிகூர்ந்து அ பர மருகனே நீபெற்ற பாக்யால் கடலு தாரித்தி ரமும் சகலதுறைகளும் நீங்கிவிட்டன-அரசன உன்னே யிக்கணமே அழைத்துகொண்டி வரும்படியாய்ப் ப காவலரையும் தண்டிகையையும் அனுப்பினர்-தடைசெ ய்யாமல் காட்டுக்கெழுந்தருளு மப்பாவென்றனுக்க; அவ்வசனங்கேட்ட விடோபா கதத்துஓ-ஐயா காட்டி லிருந்து களிப்புற்றவர்கள் - காட்டையடைத்து களிக் குள்ளாகார்கள்-ஆதுதெரிந்த தேவரீர்-அடியேனை அர சனழைத்தாரென் றனைத்திர் தூவிக்கு வேர்ந்தினுரு திரும்பென்கிற வரத்தியமுமிபாதவரோ ஒன்றுக்தெரியா தவரோ இனி - இவ்வகையுமுரைக்காமல் என்னுவே துக்கரமல் - ரிச்சிறவருடன் காட்டிருப்போய் வாட் டமற்றிருப்பாராகவென்று-மைத்துனையும் பார்க்காமல் மௌனகாட்டத்திலிருந்தார் ஞானசுவரர் பரட்டனு யையும் காலனையும் நோக்கி நீங்களித்தண்டிகை முத லானவைகளுடன் - காட்டிற்குப்போய்கள் - மானிஷலா காதுநராருக்கு எழைத்துக்கொண்டு வருதிதேனென்ன வாத்தனுப்பிச் சகோதருடன் - கங்கையிடத்தில் சுத் நோஷத்துடனிருந்தார்.

கேட்டீர்களோ நித்தர்களேயென்று சபாபதித் ர் மினனுஞ் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஞானேசுவரர் அத்தலைமை

#

யமானஞ்செய்து

ஜகவியம்பெற்ற ஜந்தியாயம்

முற்றிற்று.

கூ - வது - க்ஞானேசுவரா தன்தந்தையை

நாட்டிலழைத்துவந்த

அத்தியாயம்,

பத்தர்களின் எண்ணம்முழுதும் இனிதாய் நிறை வேற்றும் - கருணாகரக்கணபதியை - ஆராதாரத்துக் காரமான - மூலாதாரத்திற்கண்டி-கூவிப்புற்ற சித்தர்க ளே ஏகசக்கரசித்தத்தோடுப் கேட்பிராக நிதோபத் தும் காவலருமகாட்டையடைத்தபின்-காட்டிலிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணராகிய ஞானேசுவர் தங்கள்மேல் ப ஞ்சப்பிரானஷ்டியுங்விட்டுத் - தங்தையாகிய விடோபா தபோபலத்தாலும் பிரமஞ்ஞானசிஷ்டையாலும் ஞான் தபாவசதசாலும தன்னோமுக்து சங்கல்பமித்து தட் சிணமூர்த்தியைப்போல் - சமாதிநிஷ்டையைச் சாக்கிரு பதைக்கண்டி - ஆவருடன் தர்க்கஞ்செய்ப வாஞ்சை கொண்டி - தின்மயமுத்திரையிலிருக்கும்-அனர்மடியின் மேதபோய் - வித்திருக்கப் பாதபரஞ்சுய் - ஞானே சுவரர் பரிசம்பட்டமாத்திரத்தில் எல்லையற்ற பரவசத்த ளுயிருக்கும்-விடோபாவின் கிர்ணதற்ப சமாதிகெட்டுச் சுழற்றிமென்னதையிட்டுப் புலகாங்களுஞ் - நிகற்ப மனதையடையவனுஞ் - ஞானக்கண்ணைத்திறக்க வனக்க ன்களேதத்துறை-தன்மடியின்மேல் விற்றிருக்கும்-பா தவச்சலனுயிய - க்ஞானேசுவரர்மேல் - மிகவும வாஞ் சைகொண்டி - என கண்மணியேயென்று வின்வொரி பெடுத்த - மார்பகதினினைத்து - உச்சிமோந்து முத் தம்கொடுத்து - கிகிந்திராது பூருதலானவர்களையுங் ழுவி ஆனந்தபாஷ்பங்களாற்றுவி ஓ-ஒப்பிலாமைமக்கர் களேயான் வணங்குதேற் குகந்தவர்களே சவுபிமா ன காட்டையிட்டுக் காட்டிலேலைவந்திர்கள் தன்பிலா வென்பாலென்வந்து சொல்கிர்கள் அழிகொழுகிய உ கள் முகதரிசன மினறேன் தந்திர்கள் அனேகளா யேன் தரிசனந்தாமலிருந்திர்கள் என்கிற பலபட்சவர் ர்த்தனாள்டி-உடனே மௌனகாட்டைகாடிப் பரபரி சம்மகவிர்த்தனம் பாடிப் பரமானந்தத்தைதேடி மக வாசையிலிலமந்தர்களேநோகி இனி சுமாய் கா ட்டைக்கேர்ந்து வேஷ்டைதீர்த்து-மயக்கத்திலிருந்து போன்ற மிகவுங்களிகூர்ந்து அரசனே டன்புறிருவி னென்று பகர்ந்து - மடியிலிருந்த ஞானேசுவரா-எ க்திருமேபாயென கபட5ாடருகிய ஞானேசுவரர் ஓ-னக்தையே எங்களேப்பெற்றதந்தையே தேவரீரும் காட்டிருவசமேண்மே,என்னுடனிருக்கவேண்டுமே ய ன்ன களிக்கவேணுமே - இச்சுவம் சிரிபோபத்த ர வேண்டுமென்றதைக்கு மற்றோர் வாகதினிமேல் வா மபகளுய நிவர்த்திசாதும் எதிரில் சேபான்றே வும் மூக்காபாயும் வீற்றிருக்கச்செய்த பின் ஞானே வர் தங்தையைநோக்கி நீர் காட்டையடையாம விக்க ட்டிலிருக்க காங்கள் காட்டிற் சுமுறதிருப்போமா பே த்தகதையையும் வின்றபோமா சிகிர மேல்குருட பட்டனத்துக்குப் பினாயாணம்பண்ணுமென,

அதற்கு விடோபா அப்பா ஞானேசுவரகங்கி னது யோகத்திற்கும் பாயசமானதும் அதை கந்து வாருண்டா உத்தமர் வாக்கிரண்டா காட்டில் வர்தபின் காட்டிற் பிரவேசிக்கலாமா அறிவில்லா மாக்தரேடும் கேசிக்கலாகு அன்பார்க்க-நெருங்சுடன் விசுவாசிக்கலா மா அற்பமான ஆசைனேடு பூசிக்கலாமா எப்போதும் மெனக்குங் காடேகெதிபாரும-உங்களுக்குரோடேகெதி வாகும்ஆதலால் வாட்டமற்று காட்டையுற்றிருப்பீர்க ளெனறுஞானசுவரர்ஓ-என்னேயுமேனீர்காட்டிலிருந்து ங்காரணமேதெனவிடோபாஅப்பாமகிளைகள்காட்டை யூடைக்கு இனிபெறுமபடியானபோகவாபபீமதிருக்கின் நது-காட்டில்வருவத ல்மோட்சத்துக்குவிதினையான் திச்சகாயமில்லை-நிச்சயமானதுக்கானமேமோனை கிஷ்டைக்குபோகியமானதால்இமமகிச் சாரவிற்சஞ்ச நிக்கிறேனென, ஞானேசுவர்-கண்ணீரைமுடாமல் கவு ச்சினையால் விண்ணீரூட நீணப்பதுபோலவும் இடியைத் தன் நிறு காள்களாற் றுக்கக்கருகிய நிறு குருவினைப் போலவும் கம்மஞ்செய்தக்கொண்டே தர்மம் தேடுவது போலவும்-கடினகெஞ்சள் காட்சியைப்பெற வாஞ்சை கொண்டபோலவும் காணென்பதைமாற்றுமல் ஞான

கிஷ்டையைச் சாதிப்பதுபோலவும் - டென்றும் கா டென்றும் பேதவெனனக்களோடுங்கூடியிருக்கும் நீர் செய்யும பிரம கிஷ்டையிருக்கிறீரு-ஆபேதகிஷ்டை க்குப் பேதகாட்டமிருகேளாமாவென, விடோபா என றென்னும் பொருள் விரகுமபரியந்தம் - காலென் றுங்கைதையும் - அதுவிதுவென்னும் துவிதமிலுமும் போகாது - நிர்வேதபாவங்களே நீகுமாது சிவக்கிப கிஷ்டையும் இந்நிலையிற்ப கிஷ்டை - நிச்சல்பத்தா லும்நிக்கும் - ஆத்மால் - ஏகாத்மானகாட்டை மௌ னகிஷ்டைக்குரிய தென் நிலவிடத்திலிருக்கின்றேனென ஞானசுவரர் தன்னோயிங்ன தானுநிர்ப்பேரிய நி ஷ்டையைவிட்டுவிட்டில் தனித்திருப்பது விஷமை யுள்ளவென, விடோபா-சக்குநமுன்னிலையில் தனி யாகிருக்கவேண்டாமும்-தானுபிருப்பதற்கு ஏகாந்தம் தான்மே முக்கியமாகவேண்டுமேயென்னாவென ஞானே சுவரர் - காட்டில் தனித்து சுபஞ்செய்வதால் ஆஞ்ஞா னகிர்த்தியாகாத்-அகமமதைகள் நீங்கியபோதாதென்று மெய்ஞ்ஞானிகள் காடென்றும் காடென்றும் சனயாதிமனதை சம்மாமென்றும்முன்னுமல் நிட மனதிலே நிருமத்பசுமாதிபையைபொருந்திருக்க நீர் சம்சாரத்தை வெறித்து இக் காலத்திலிருக்குங் காணமேதென விடோபா காட்கின்பதற்கு சர்வசா ட்டிலே லிக்பமானவர்கள் சம்சாரத்தி லிருப்பாரேல் சு நாதிதத்தைக்கு விக்னமகேர்ட்டுச் சாட்சாத்பார தையிழக்துவிடாரேர்ம - ஆதலால - சகலனுக்தபூதி பெற்றோர் சம்சார பரிபாலனையைக் கனவிலுங்கொ ள்ளமாட்டார்களென, க்ஞானேசுவர் இதுவேண்டுமென் றதை சங்கல்பமும் - இயலேண்டுமென்கிற விகல்ப மும்நிருப்பதே சகலதோஷடைபன்றிக்-காட்டையபே ட்டிக்து காட்டையுபேட்சிதிருப்பது கிஷையாரு மாவென, விடோபா - சுந்தல்பவிகல்பமற்றிருப்பவர் கு வியாபாரபேயிதவர் கடர்க்ம - விசுவாசதுக்கு தவாதவன் காட்டி லிருப்பதற் பியோசனமென்ன வினத்துக்கு மணஞ்செய்வதுபோல - அதிபத்துக் கா சதமான-இத்தேக போகனையற்றுவித்துப் பலசந் தங்களுக்கியமான - காட்டிலிருக்கக் கூடாவேகூடா தென, க்ஞானேசுவர் வியாபாரத்தி லாசையற்றவர் சமாதிசாதனஞ் செய்வாரையின்-அச்சாதனமும் வியா ரமல்லவோ இவ்வியாபார முள்ளவனுக் - காச சியாபாரமு மிருக்கடமேயென,

விடோபா - சமாதி ஓ வியாபாரமாது மல்ல ம ந்தச்சுக்பசஞ்சலங்களினும் மாத்திரிக்க - சம்சார வியாபாரம் சகலசாஞ்சல்பங்களைக் கொடுத்து-வர்தி

ராமும் அல்லலுமச் செய்யுமல்லவாவென, க்ஞானசுவர் - சச்சிதானந்தப்பொருளே தானுமிருக்க, கேடாசா தனமென்னகாரணஞ் செய்யவேண்டுமென; விடோ பாசக்காவஸ்தையில - சுழற்றி மிலேயையடைவதல்ல லேர - நிர்மலஷடையென்று உத்தமக ஞானக்கின் ருர்கு, அப்படிக்கிலவாச் சமாதியால் தடையற்ற ஆ ந்தம உண்டாகுமர் வென. க்ஞானசுவர்-சாக்காவல தையில - இந்திரியங்களின் சேஷடையும் சொப்னுவ ஸ்தையில் மனே வியாபாரத்தையும்-சுழற்றியவஸ்தை யில் சுத்த சுனியக்தையுல் க்ண்டி களித்திருப்பதே ஆ னக்தமும், பருந்தினிமுல்போல் - ஒன்றிலு மொட்டியு மொட்டாமலீருப்பதே சுனவில் சுழற்றினியும், எஞ் ஞு வேதங்கள் முறையிடச் சுத்த சூன்யமான சுழற்றி யைப்போலீருப்பதே - ஆனந்தமென்றும்-சனவிற்சுழ ற்றியென்றும் தீர்மானித்திருக்கலாமாவென, விடோபா சாக்காவஸ்தையும் - சொப்னுவஸ்தையும் பிரபஞ்சவி யாபாரத்திலமிழ்த்தி விஷயங்களென்னும் மிருகங்களு க்காகாசமாக்கி - மிகவும் வேதனேயடையும்படிக்டெய் யும். ஆதலால் - பிரபஞ்ச வியாபாரமிழுக்த சுத்த்சூன்ய மான சுழற்றியவஸ்தைக்கினேயானசமாதியே - உத்தம சமாதியன்றி வேறஸ்லவென, க்ஞானசுவர் - திருட னுக்கு முடனே குருவென்பதுபோலப் பிரபஞ்சவி யாபாரத்திலிருந்துக்கொண்டே-ஜனகரைப்போல விஷ யங்களென்னும் - மிருகங்களேத திடஞானமென்னும் வாளால் கண்டித்துச்- சுக துக்கங்களேச் சட்டைசெ யாமல் வெதிர்த்திருப்பதே பரமசமாதியன்றிச் - சூன் யமாயிப்பது சமாதியலலவென, .

விடோபா - அனேகஜன்மங்களாய் வாசகீன்பே றியிருக்கும் - மனக்குரங்கைச் - சகலபற்றுக்களுமற்ற சுப்பிரம சிவுபால - ஜெயிக்கப்பட்டதன்றிச்-சுழற்றி கிலேயில்லாமல - தான் பிர்மமென்கிற திடஞானமுள்ள ஜனகரால் -ஜெயிக்கப்பட்டதல்லவே பயன, க்ஞானசு சுவர் - தோலாடினுல் - குரங்காவெதுபோலத் - திட ஞானமுள்ள - ஜனகரால் மனசாசமடக்கத்தேயன்றிப் புறப்பற்றுக் காடேகெதியாயிருந்த சுகரால் மனேலய மடையவில்லேயேயென, விடோபா-திருக்குவாயிருந்து திரியத்தை யகற்றவேண்டுமேயன்றித் திரியதந்திலிரு க்துக்கொண்டே திரியத்தை யெப்படி கேக்கக்கூடுமெ விஷ்ணீர விஷமெருடத்தால மரண வேதுவல்லவோ வென, க்ஞானசுவர்-விஷ்ணீர-வேறோர் விஷமான அவுஷத முட்கொள்ளுவதுபோலப் - பயமான - விஷ யேந்திரிய ரஞ்ஞிகள் நிர்பயமான திட ஞானத்தால் சொல்பவனே சமர்த்தன்றி - எப்போதும் - கீஷடை யிலிருந்துக்கொண்டு எக்கே விஷயங்களென்னும் மி ருகங்கள் வரப்பொகிறதோ வென்ற பீதியைக் குடி கொன் டிருப்பவனுக்கு - அப்பீதியே பலிகமன்றிப் பிர்மானந்த மோர்காலத்தும்கிட்டாது கன்றுபோதித் திபபாருமென விடோபாசன்யாபோதி சதாசமாதிஷ டையிலிருப்பவனேயே - சஞ்சலத்துக் குட்படுத்தும் விஷயங்கள் சகார வியாபாரத்திலிருப்பவனே என்னெ னனப்படுபேதித்தாது - பெருவெள்ளத்தில் வீழ்ந்தருகு சலனமின்றி ஓரிடத்திலிருக்கவுங் கூடுமேயென, க்ஞா னேசுவர் - திடஞானமில்லாதவன்-எத்தனேகாலர் அந் தி திருஷ்டியிலிருந்தாலும் - கருவிகள் பலிமுகத்திற் கொண்டுவெக்து பல அனபமடையச்செய்யும் - பெருக் தவெள்ளத்தில் வீழ்ந்த பருத்தகல்லானது-சுற்றி மசை யமலிருப்பதுபோல - விஷயாதி விகாரங்களெதனே வக்தாலும் சலிக்காத் துன்பக்தாதும்-கிர்சலனமாயிப் பவனே - பிரம்மாக்தானுபவம் பெறுவானன்றித்திட மில்லாதவனுடைய மடமை ஒருக்காலதுடனிகவே தீர்காதென.

விடோபா எவ்வளவுதிடமிருந்தாலும் - கிர்சன கனுப்ச் - சதா பிர்மானுசக்தானஞ்செய்யாமற்போனுல் மாயாந்தகாரகூபத்தி லமிழ்த்துபோவதற்குச் சக்தேக மேயில்லேயென, க்ஞானசுவர்-பிர்மத்தை யன்றி-மா யையென்ப தொன்றுண்டாயிருந்தாலல்லவோ சதாஷ டையிலிருந்ததை நீக்கவேண்டுமே தன் நிழல் தன்னை டெதிர்த்து : யுத்தஞ்செய்யுமென்பதுபோல இல்லா மாயையும் - இல்லா அகந்தையும் எழும்படித்திக்கொண்டி சதாநிஷ்டையி லிருக்கவேணடுமென் றுசைக்கின்றீர் இல்லாநிழலோடி போராவேதால் - இனேப்பே பிரபோ தனமாகுவதுபோல என்றுமில்லா மாயையிலி இல்லே யென் றறிந்துக்கொணடுமெள்ளமுற்றிருக்காமல் எக் நேரமும் - கியதினேர்துக்கொண்டிருப்பது என்றும் நீங்காச்சள்ளியல்லவோவென விடோபாகியதினேயே மறும் ஏகாக்கிரசித்தமாகாமலும்சாட்சியாயிருக்காமலு ம்-சகலஞானமபொருந்துவதெப்படியென, க்ஞானசே வர்-நேதிசெய்யச் செய்யப்புத்தினுள்ளிருந்துபுறப்படு ம்சலேப்போல-மீகயும்விஷயங்கள் புலப்பட்டுநிற்கும் ஏகாக்கிரசித்தமாக்காவசக்க-அடிக்கடிக்கப்பந்தொழுமபு வதுபோலமனஞ சஞ்சலப்பட்டுகிற்கும் சாட்சியாயி ருக்க விருக்கக் -குணங்களெனுத்த சுணயகன் வாலப் போல்த தணுவாநிற்கின்றதென்றிற பிரம்மையேவர்துக் கொண்டிருக்கும் ஆதலால் அவித்தையென்னும் அகர் தையையும் மிதையென்னும் மாயையுஞ்சுத்திகாரஜீ தம்பேல் முழுதும்மித்தையாயெண்ணி தானேபிர்ம மெனதணணி-விசார க்ஞானத்தால் கெம்பீரத்துடனி

ருப்தே பிர்மானந்தமென, விடோபா வாதொருசார னேயுஞ் செய்யாமல் - விசாரஞானத்தால் தலேமேற்ம மென்றிருப்பதால் தற்செயலான விஷயாதிகளே வெல் லக்கூடுமோ அல்லாதிருந்தும் - அம்மாவைப் புல்லக்கூ டுமோமென. க்ஞானேசுவர்-உபசோடிருக்கும் பகவே வியாதியே தைக் பேல்லாயினும்-இதற்தோனை-மக கொல்லோ அதுபோல நிர்மலமும் - கிரானமாயி ருந்தாலும்-சலனமாகியும் விளங்காவின்ற ஆ ங்கார விஷயாதிக னென்னசெய்யக்கூடு பொழுக்க பசும் புலிமுன்வர் அந்தவதுபோலத் - திடஞானத் தால் பூர்த்தியடைந்திருக்கும் - ஞானவான்முன் விஷ யங்கள் வரவேவாரது - வர்தால் புலிமுன்வர் மகிஷ ப்படி அபாயமடையுமோ அப்படியே அழிக்கபோ மேயென. விடோபா விசாரியோகூடிய சாக்ஷி புலிகெனவதுபோல அஞ்ஞானிகளோடு கூடிய மெய் ஞானியும்-விஷயாதினிற்கினி மேதேசஞ்சரைத்திரா க்கி அவ்வமயமாப்போலுலேயென, க்ஞானசுவர் திடமுள்ளசமுசாரி - பலவிபசாரிதனோடு கூடியிருப் தாலும் - கற்பழிபாமலேயிருப்பாள் திடமில்லாதவன் ஒருவர்கூட்டுறவில்லாதிருந்தும் - பதிவிரதைத்தன்மை க்குத்தானே பழிதேடிக்கொள்வள்ள அறுபோதை திட முள்ளனுனி - அனேக ஞானிகளோடு குழ்வந்திருந் தாலும் - பூரணஞானத்தை யிழக்காட்டான் திடமில் லாதவன் ஏகாக்தனிருந்த மிழ்ந்துவிடுவானென, வி டோபா சம்சாரவியாபாரத்திலிருந்துக்கொண்டி சகல ஞானியேப்படியாகக் கூடுமென, க்ஞானசுவர் பர் ப்பாஞ் தோட்டிவேஷம்போட்டி காட்டிய மாடனுமா தோட்டியாகாமல் அத்தனனுகவேயிருப்பதெப்படியோ அப்படியே யென்றுரைத்து - அஞ்ஞானிகளோடு கூடி னேகவித்த டனேத்திலிருந்தாலும் பரமஞானத்தா லேயாகவே யிருப்பானென.

விடோபா எவ்வளவு திடப்பிரதையுள்ளவனுமே ம் ஓர் முகூர்த்தமேனவது பிர்மஞானத்தானுசெய் வாமற்போனுல் பிர்மஞானியதன் வெகு தூர்வமென, க்ஞானசுவர் தோட்டிவேஷம்போட்டி காட்டியமா டும் மாதையோன் - அடிக்கடி தான் மாதையோன் என் னவேண்டுமோ அப்படி. கிகைக்காவிட்டால் தோ ட்டியாய்ப்போவானே - காடனிர்தாரமனனுகும் பூ னல்வேண்டுமோ - காலென்னு மகத்தையற்ற பிர் மென்னும் காலென்னுமாங்காரத்தினை வைத்தி கொண்டி ஆம் பிர்மமென்னும் பிர்மானுசந்தானம்பண் ணவும் வேண்டுமோ காடனிர்தாரமனனுகும் பூணு லில்லாவிட்டாலும் எல்லாராலும் பூசனைசெய்ய தூ ச்சப்படுவதுபோல ஞானமென்னும் ஆகமனையுற் தன் மாதிரானுசாரஞ் செய்யாவிட்டாலும் எல் லாராலும் பூஜிக்கப்பட்டுப் பிர்மானந்தானு போகியாக வேதிருப்பானென, விடோபாபர்ஜகதிசவாஞ்ஞினேபா னவருவரும் தன் பிர்மமென்கிற அனுசந்தானம் கா டோறுஞ்செய்யாஞலில் அஞ்ஞானியாப்ப் போவதற் கோர் தடையில்லேயில்லே தனுவாதிகளேச்சென்றும் ம் அந்தகெஞ்சத்திற்போகவேபோகுமென, க்ஞா னேசுவர் விளக்கைக்கையிற் பிடித்துக்கொண்டி திரு ட்டே ஜாதிலென்றல் திருஷ்டிமா பூனைக்ய அருவில் வைத்துக்கொண்டி கினியேபோசென்றுபோகுமா அஞ்ஞா னமோ திருட்டுப்போனுல் அதுவாகவே அதுவும் பிரியத்தைக்கொடுப்பதாகியும் - அகண்டானந்தத்தைத் தருவதாயும் - ஓர்தரம் தரிசித்தாலும் ஆயுளுமுழுவி யர்தம் கினேந்துகினேந்து விபப்படைவதாயும் வெளி யிலுகவனியிலும் சபீபமானதாயும் - கோடி சூர்யப் பிரகாசமானதாயும் மாயாக்கிமர்மாணத்து டீவியா தியும் - எப்போதும் தாதனமாயதாயும் - விளங்காதி ன்றதெதனோ அதையே தியானிக்கவேண்டும் தெளி டத்தில் இந்த அண்டாண்ட பிண்டாண்ட பிர்மாண்ட கலெல்லாம் - சொற்ப. நிகிலவஸ்துவைப் பொருந்தி ருக்குமோ பூரபஞ்சமாயவர்த்தமானமென்னும் நிகாள

ங்களிலும் பின்னமின்றி அத்விதமாயெந்தப்பொருளாவதிருக்கின்றதோ எது வாங்மனஞ்சோசரமாயிருக்கின்றதோ எது ஆதிக்காதியெம் - முடிவுக்குமுடிவாயும் - இருக்கின்றதோ எதுமேல் கீழ் கபெக்கமும் சமஸ்தபதார்த்தமுமற்றிருக்கின்றதோ அதுவிர்மமெனவுரைக்கத்தகும் என்று வேதத்தில் முறையிட்டாலும் சராசரங்களிலும் - பிருதியாதி பஞ்சபூதங்களிலும் - சப்தமாதி - பஞ்சதன் மாத்திரைகளிலும் - அவ்யக்தம் - மகத்வம் - அங்காரதத்வங்களிலும் - சுத்தசிகாசாகத தமோகுணங்களிலும் - இதின் பிரதிபிம்பசாலதிரிமூர்த்திகளிலும் - பரமாணுக்களிலும் - பரிபூரணமாயென்றும் நிக்காதிருக்கும் - பரப்பிரம்மத்தை வணங்குவதெப்படி இணங்குவதெப்படி இப்போக்கெத்தனென்று - வாக்கினுற்சொல்வதும் - மனதினுல் நினைக்கவுங் கூடாததான - வன்னவை வாழ்த்துவதெப்படி மனனஞ்செய்வதெப்படி எதனுக்கு ருபஞ்ருன்யமாயிருக்குமோ ஏதாமத்துக்கப்பாற் பட்டிருக்குமோ அதைப்பார்க்கவேண்டும் துதிக்கவேண்டும் என்று பலதரம்பேசுவதனற் பிரயோசனமேது சுருதிண்மிருதிகளே அப்பரமாத்மாவின் நிலையுரைத்ததற்குக் கூடாமல் மௌன ஸ்திதியைப் பொருந்தியிருக்குமாயின் - சகம் செல்வதெப்படி சமஸ்தபல குணங்குறி முதலியனவை களே. நீங்கியபின் எத்தப்பொருள் மீதியாயிருக்கின்றதோ அத்தப்பொருளாகி சமஸ்தவஸ்துக்களிலும் சமத்தலம் பொருந்தியிருப்பதே மேன்மையாக நிர்மததியானமாகும-விருப்புவெறுப்பற்றுச்-சுகதுக்க சகிதனுகிகாலென்னும் - ஆகங்காரக்கிரந்திலயக்கினதலே-மாட்சிமையான பிரமிஷ்டையாகும் சந்நிலையாயிருக்க, நீர் காட்டினிலிருக்குங்காரணமேன் - தறிபோலசையாதோர் ஸ்தானத்திலே வீற்றிருப்பதேன் - என்கிற பலவார்த்தைகளாலும்போது விடோபா தனயரோடு தர்க்கஞ்செய்யச்செய்யச் ஞானார்த்தியமன்றி அப்பா நிவர்த்திசாது-ஐயா-ஞானேசுவரா நீங்கள் ஜனிக்கும்போதே - மெய்ஞ்ஞான காட்டமும் - சுஞ்ஞகோஷமும் விளக்கமுற்றிருந்தவர்களாதலால் - உங்களுடன் வாதுசெய்ய என்னுளாருமோ இப்போக்கொத்த மகானுபாவர்களாகிய-உங்களை சான் ஜனகர்களாய்ப்பெற என்னபாக்கியஞ்செய்தேனேனென்னதுதவஞ்செய்தேனேனவர்களை மார்பிலுகத்தழுவிக்கொண்டு-ஆனந்தமேலிட்டால் சன்னமதர்சர், உடனே ஞானேசுவரரும் நிவர்த்திசாதரும் அரியாஸனரூபிகளாய்வீற்றிருந்தார்கள் விடோபகண்களேத்திறந்து ஆவிங்களஞ்செய்த தனயிருவரும் சம்சார்சாரங்பாணியாயிருக்கக்கண்டு ஆனந்தகொண்டு புளகாங்கனுய் மயிர்க்குச்சென்றது தழுவினபடியே அரியாஸனத்தோடிருந்செய்யத்தொடங்கினர்,

பகவான்துதி.

விருத்தம்.

மத்தகரிரெழுமுங்கா
வகையுறுப்படைக்கியோகி
திக்கிராதியரைக்காத்த
வேற்றையேதெடியமாலே
பத்தமனம்பருதிக்குள்ளாய்ப்
பவம்பலவெடுப்பேற்றும்நீ
மைத்தனுய்வத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே. (க)

மத்தகரிக்காற்றுமல்
லாககெக்குமாலம்
விக்தையாயுண்வோனோர்
மேற்றணையெய்தமூர்த்தி
கொற்தமம்வாழ்வைமேலாஞ்
சுகமெனவிகோத்தேற்குமீ
மைத்தனுய்வத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே. (உ)

பத்துபோலிருக்குமித்த
பற்பலவண்டபேதம்
அத்தணன்படைத்தன்றே
வவற்குரோதையன்றே
எத்தையோயுனக்குரைத்தாத
யிகபரத்துண்டோவுன்றன்
மைத்தனுன்பிதாவேன்ற
மாயமேதறிகிலேனே. (ங)

அத்தணன்பலவனுதி
போர்செமாலும்பூண்ட
தன்தைதுதாயுமில்லாச்
சங்காரவுனிப்பயன்தோர்
எத்தலோகத்தினுண்டு
திங்வனமிருக்கவுன்றன்
மைத்தனுன்பிதாவேன்ற
மாயமேதறிகிலேனே. (ச)

சித்தாஞ்சிஞ்சுமாரஞ்
செயுஞ்சமர்க்கிடந்தயர்த்தே
உக்திபூத்தவனேசவென்
றேலமிட்டிறைத்துகூவ

வத்தனனுஞ்சேலென்று
வகுத்தருன்னாலேனியென்
மைத்தனுய்ப்பிறத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே, (இ)

அத்தன்வலியோடுகார
மவினீங்கிடவுனதத்தே
சத்தவமார்க்கண்டர்க்கிசெட்
டாண்டிகியளித்தாட்கொண்ட
சுத்தசானத்தனுனத்தோன்றலே
தொழும்பனேற்கும்
மைத்தனுய்ப்பிறத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே. (ஈ)

அத்தமர்ப்பிரகலாத
னரியரியெனவேசித்தம்
வத்துதன்மகுமாற்கும்
வகைபலவியற்றினுனே
அத்தியேலோபிலழித்த
வாயனேயுமுன்றன்
லமத்தனுனென்றுரைத்த
மாயமேதறிகிலேனே. (உ)

சுத்தசிதினின்மைத்தன்
நகனெனியுருவாய்ச்சென்று
அத்தாத்தனைக்கறிக்க
வலவனுபடைத்தன்னென்றன்
சுத்தாங்கடித்துமூர்ச்சைக
ளுறச்செய்தசபாயியன்றன்
மைத்தனுனென்றறைத்த
மாயமேதறிகிலேனே, (ஊ)

தன்தையின்மடிக்காசித்த
தனயனுக்குறுபதத்தே
அத்தரத்தலவாழ்வை
யளித்தகாருண்யமாயா
வெற்துயர்கடவின்சூழ்ந்தி
வேட்கையும்நிருப்பேற்றும்நீ
மைத்தனுய்ப்பிறத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே. (ரு)

சுத்திவாகனனேயென்று
கலவுமமன்யரேத்த
மூன்தமிழ்ஞானியீத்த
முக்கணுபகனேயிய
செத்துவர்வாய்லார்தஞ்
சேமமிச்சித்தேற்கும்நீ
மைத்தனுய்ப்பிறத்தென்ன
மாயமோவறிகிலேனே. (எ)

ஏன்றிவ்விசமாதிக் துதித்தருகி-ஓவைகுத்தவாசனே ஓ-கைலாசவிவாசினி நீங்களே எனக்குப் புத்திராவதரித்திருக்கிறதவமுஞ்செய்பவேண்டுமோ என்னப்போன்ற புண்ணியவானுமில்வுலகினுண்டோ உங்களுக்குச்சேவைசெய்வதைவிடசது - இக்காட்டிலிருந்த வெண்ணெயினாலையை என்னவென்றுபோய்ப்பேசுவதிறந்தவுடனேயே உங்களுடைய சுயரூபங்களைக் காண்பித்தீர்களே பாட்டொன்னாலாகாதோ இதனால் பாரியாகிய மாதுகிருத்தியமேதோ வென்கிற பலவார்த்தைகளாடிசோபான்தேவரைசேக்கி ஓ-மஹாஜனபாக்ய சோபான்தேவ உம்முடைய தில்லியருளையுற்று - நடியேன் தரிக்கும்படியாக அருள்புரியுமையா வென்றுவேண்ட சோபான்தேவ் பிரமதேவனுக்காட்டினோற்றத் தக்தையைநோக்கி ஓ-பரமசாதுவே தனக்குள் பரப்பிரம்மத்தையறிந்து-தானே பிரமமென்கத்தெளிந்த - தனக்கு எக்காலத்திலும் ஜாமரமுந்தகளில் லேயென்றதைத்தெளிந்துவாயிருப்பானுனும்-அவனுக்கு ஞானமுண்டா ஜன்மமுண்டா இப்படி பிறப்பிறப்பற்ற - பிரமஞ்ஞானிக்கு சரகமேது-சொர்க்கமேது பந்தமேது - மோட்சமேது - எல்லாம் பிரமமென்கிற அபரிவமவேத மகாவாக்கியார்த்தத்தின்படி - பிரிவிகாயி சமஸ்தவஸ்துக்களும் - பிரமமயமென்னும் - பிரம்ம - அணுவுக்கணுவாகியும் - மஹத்துக்கு மஹத்தாகியும் விளங்கும் - பரவஸ்துவென்னும் - அதிக்கவனே பிரமானுபூதிபெற்றவனுகும்-அன்றி இப்போக்கொத்த அனுபவத்தி லிருந்துக்கொண்டே சம்சாரத்திலிருப்பவன் - பிரமவித்தென்னும் - சுக்ஞானியென்னும் சொல்லப்படும் இல்லறத்திலிருந்துதோற்ற-வஸ்துடருக்கும் ஈசுவரமித்திரும் - ஜனகருகருக் சுகப்பிரமரிஷியும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணருக்குக் காருவாசரும் ஐக்யமாயிருந்தார்கள்.

ஆதலால்-இல்லறஞானியே-தன்னேமறந்த சன்யாசிகட்கும் மேலானவனுகுமென் றறையும்போது விடோபா ஓ-சகத்திருஷ்டிகரே உமது வாக்கைக் கடப்பவரு முண்டோ இனி நீங்க சொன்னதொல்லதிரிகளோ அப்படியே கடக்கச் சித்தமாயிருக்கிறேனென்றறைத்து - ஆனந்தம்மிறைத்து - ருக்மா பாயியைநோக்கி ஓ-பெண்ணே மகாசிரியர் ஆசீர்வசனப்படி - நிவிரூர்த்திகளும் நமக்கு மகவாய்ப்பிறந்து - நம்மை நிருகாத்தார்க்கினுக்க னினிகாம் தவமுஞ்செய்பவேண்டுமோ வனத்திலு மிருக்கவேண்டுமோ நம்மைப்போல் புண்

னியவான்களுமுண்டோ வென்னுமாக்குமபோது குக மாய்ப்பி தூண்டவாரியில் முழ்னவளாய் இவ்வுலகில் இப்போக்கொத்த விக்கையும் நடிக்கதுண்டா வுலல் அறுஞுயதேவி - புத்திராசைசல் வாடக்கண்டுமை மூர்த்திகளும் - அவ்வுத்தமிக்கு நுவாப்பிறந்தார்கள் காரணம் - தவ்விரதினியின் கணவனுவே அத்திமி காவியின் தபோபலத்தால் அறுஞுயாதேவியைப் பரி சோதிக்கவந்த மூவரும் தன் வல்லமையினிக் கெ முழுவினாலிருத்தினுலேயும் - மகாபதிவிரதையாயி அறுஞுயாதேவிக்கு மகவாய்ப்பிறக்க முனைந்துயாதொரு முயலுமில்லா அடியாருக்கு - அருள்புரிவினை யும்பவித்தது மிலவும் - ஆச்சரியமில்லை சென்றி பல வார்த்தைவாடி - முக்தபாயின வசனத்தைநோக்கி ஒ-அம்மா நீ-சொல்லுதியோ-லட்சுமியோ-பார்வதியோ பாலனிய உன் சுபருபத்தையுங்காட்டி-என்னிலு ஆட கொள்ளுமம்மாவென்னு வணக்க முக்தபாயி - நீ வேண்டினிலுக் தன் சுபருபமெடுத்துருக்கும்பியும் விடேபரையும் - சுனிக்கடவிலை நமுக்கும்படியாகத் தீச வந்தாவே சதிதினிருவரும் - அப்பா பரமேசுவரி பின பாதங்களிற்றெழுது - ஓ - அம்மனி-பரமேசுவரி ஐ நிசுவரி-அந்தரி-சுக்தரி-நிரக்தரி-துரந்தரி-சம்பரி-ப வம்சரி மதுஞ்மணி-மஹாதேவி சகலலோகங்களையும் உன் உதரத்தில் வைத்திருக்கும் எங்கள் அகட்டிற்கிற க்து குழந்தையென்கிற பேருமையோ நுகை தாயெ னனும்போ காங்கள் பெறப்போமோ வென் றவத்தம்மி தக்னாய்த் நதிக்கும்போது ஆதிசத்தி - குக்மாபாயி யையும் - விடேபரையும் கோவிப் புனிதர்களே கா ங்கள் கல்வரும் உலகிலுள்ள கொடும்பாவங்களைப்பரி கரிக்கவும்-சோஹாதிமுதலான நிக்குகள்செய்யும்கொ டியசர் அடக்கவும் - சருணசிருணிபாளங்கள் கிலை பெற்றிருக்கவும் - ஸ்ரீசகலட்சுமணபரதசத்துருக்களா ப்போல அவகிக்க எண்ணங்கொண்டு - மகாபுண்ணி யவான்களாகிய உங்களுக்கு மகவாய்ப்பிறந்தோம்-அவ தரித்தகாலத்தைமுடிக்க - காட்டையடையவேண்டு மாகலால் எங்கள் வாக்கியதுக்கு மறுவாக்குறைக்கா மல் - நீங்களும் காட்டுக்குவரவேண்டும் - அன்றிப்போ மாறுயிருப்பதும்படியான-அதிலைதருவினன் காடே ன்றும் காடெனதும்-என்னபாவமாகப்பார்க்கவேகூட தா - மலமாகிறும் - சர்த்தருக்கும் - அன்னைமார் ப்பார்ப்பவனும் - விஷயிர்த்தை ஒன்றெனமதித்துப் புசிப்பவனும் - சுகதுக்கத்தைச் சமமாகவினைத்திருப வனும் - உறவும் - பகையும்-வொன்றென உன்னுபவ னும் - சாதிக்கும்படியான நிர்மலஷ்டையைப் பேறுப வழுள்ளவனு சொரு போழ்தும் சதிக்கக் கூடவே கூடாது ஆனால் எல்லாவற்றிலும் சமபாவமுள்ளவ னல் - சாதிப்பதற்குக்க பிரதிஷ்டை - கடவே மும் காடென்றும் - பேதமுமுடைய உங்களால் அதிகாரமுபவம் பெறவேகூடாது மூவர் தேவர் மற் றியாவர்களுக்கு - பிரியமாயும் - அவர்கள்ப னை மாத்திரமான ஆனந்தமாயும் - சாகாவரத்தை மாயும் - சாசாரங்களில் வினதத்திருக்கும் பாபமாதி யும் - இருப்பதெதுவோ அதுவே பிரமமென்னை த்தும்-அதை எமென்றும்-அனேகமென்றும்-சொல் லுக்கூடாது. ஒன்றென நிச்சயித்தபோதே ஆங்கை வியர்ப்பங்களுண்டாகும் அப்பாவஸ்துவை - இப்போ தொத்ததென்று சொல்லதற்குக் கூடாமையால்-இப் பமேன் - நின்முத்திரையால் - ஜனகனக்குவிபர் ருக் காட்டமும் காட்டிப் பரமாத்மாவி லீலைப்பட்டி மௌனமிதுவுடனையப் பொருந்திருந்தார். இந்த வுரைத்தும் - அப் பரமபிரமத்தை இப்போக்கொத்த தென்றுமாக்கூடாமையால் - பௌத்தரவுதரமாய் மௌனமுற்றிருந்தார்.

இவ்விதமும் - அப்பாவஸ்துவை விரித்துரைத் மத் தன்னுலாகாமல் முகபாவத்தை யடைந்திருந்தின் ரர் - வாசிஷ்டர் சொல்லும் - ஓமொழியை அவர் ரிருவே ன்றிரப்பித்தவேண்டுவதுபோலப் பரமாத்ம விஷயிலைமைஅப்பரமமாத்மாவேயே அறியவேண்டும் வேறியாலை ஆகினனன்றி மற்றதாலறிதற்குக் கூட தனபோலவும் சாகத்தின் வேஷமையைத் தாகமெடுத் தோலும் தெரியவேண்டியதுபோலவும் இனியபுதார்த் தத்தின் ருசியை அருந்தினவரிலே அறிந்துக்கொள் வதுபோலவும் தானே அப்பரவஸ்துவை யிரசயத்தைத் தாகொள்ளவேண்டுமன்றி ஒருவரா அனைத்துதற்குக் கூடாது குருவுஞ்சிஷ்யனுமொன்றுயிருக்கும் அனுபவத தில் சேலைசெய்பவன் யார்-செய்யித்தாக்கொள்பவன் யார்-ஓதியர் மாணுக்கனைகோக்கி-நீயே தான் தானே யென்கிற அத்வதிதானுபவத்தை யுபோபாகுயின் மாணுக்கன் பின்னும்பட்டிருக்கக்கூடுமோ தன்னுடைதி சொருபஞ்நிதி ஆதினனயித்தியாயிருக்கும் பின்னும்ப வெகேப்படி ன்றென்னும் நிசென்னும்பாமல் காட ன்னினிந்நினாயாகி நுப்பலக்குக் காடென் றும்-காடென் கம் - தனிதபாவமொன்னானதோ வென்றெபலவார்த் தைகளடி விடேபரைக்கி ஒ-புன்னியவானே உ ன்மை யிப்படியிருக்க நீர் காட்டையெதுத்துக் க ட்டினிருக்குகாரணமென்ன, துகிட்க விடேபரையை ங்கி இனிஉன்னினிதப்படிநடப்பதே எனக்குமியான தபோபலம் - ஆதலால் காட்டி ன்பிரவேசிக்கலம் வரு

கதுஞுயாவென்று பணிவாகக் கேட்க, விடேப ஸ்ரஜனுக்காகெமி ஒ-நீரமுர்திபும் வினவிச் சுவட்ச னைலட்சணங்களிற்புர்த்திபாய்த்தலக்கிக் கொண்டே வேஷட்டிச் சென்றுலிலிட்டுக்-கர்மத்தை நீத்தும் ர் கத்தைப்பாதுகாத்தலும் தன்னை சட்டிக்கு சபோ முக்கியம் - சாஸ்திரோபதேசமும் பதிக்குப் பண் பேமுக்கியம் - குலபுரோஹிதப் பச்சாதாபமே முக்கியம் தபத்துக்கு சாத்மேமுக்கியம் - சாத்தனுக்கு தம மேமுக்கியம்-தானத்துக்கு சத்புருஷனேமுக்கியம் சத் புருஷருக்கு ஐதீசுவரியமேமுக்கியம் - ஐதீசுவரனுக்கு தாரமேமுக்கியம்-தாரருக்குச் சமபாவமேமுக்கியம்-சம பாவத்துக்கு - தம்பதிசோதனையேமுக்கியம் - தம்பதி சோதனைக்கு - சர்வசாஸ்திரமேமுக்கியம் - சர்வசா ஸ்திரத்திற்கு - சாஸ்திரதாரமே முக்கியம்-சாஸ்திர தாரத்திற்குச் சாஸ்திரதாரனையே முக்கியம் - சாஸ தாரனைத்தாரத்திலேமுக்கியம்-சாஸ்திரிய க்குக் சுகிர்வாகமேமுக்கியம்-சுகாசாத்துக்கு ஐசுவ ரியமே முக்கிய-ஐசுவரியலட்சணத்துக்கு-சர் வசம்பரித்தியாகமேமுக்கியம் - சர்வசம்பரித்தியாகத் துக்கு சதாதிஷ்டையேமுக்கியம் - சதாதிஷ்டைக்கு சு சோமுக்கியம்-சுபசுக்கு 0 சன்மாமேமுக்கியம்-ஆ ன் சாட்டையடைந்தேன் - அல்லாமல் நிபானத்தை த்தசோமுக்கியம்-தானத்துக்குச் சமுசாரமேமுக்கியம் ஆதலால் நிபானத்துக்குரியினான வலுச்செய்துக்கொ ண்டிருந்தேனென்றதையு, அவளுக்கியங்னேக்கேட்ட அரையன்-நிகேன்றெழுந்து அவர் சேடியில் விழுந்த ஓ-மாதவனே - அருளானிருளினீக்கும் - ஆதலினை சார்செய்புக்குந்தம் - சரபால ஜுக்கென்கிற ம்மிருதி ன்படி - அடாதசுகமமதை-கெடாத அலிலாசாரத்தை விடாத அத்தர்முகத்துக் குட்படாத - அத்தனினைக்க திக்கைசெய்யாமல் உம்மை அவமானஞ்செய் தடமி மித்தோகும்படியாய்ச்செய்த - அபசாரத்தை உபசார மாகக்கொண்டு - ஆசீர்வசனங்கள்விண்டு இப்போதே ன்னே படியையாக்கிக்கொள்ளுமையாவென்று - மிக வும் வேண்டிப்போது விடேபர இரகஜுக் கல்பாஷ மொழிகள்பகர்ந்து - கீர் - பரிசுத்த மனதுடையவரா லால் - சகல சமபிராச்சியத்துடன்-சுமுகத்திருப்பி கினைன்று - ஆசீர்வாதஞ்செய்ய - இரகஜன் சத்தாவி த்துச் தன்மந்திரியிடம் - கிருபம் எழுதிகொடுத்து-பி யிவ் வத்தான்களுடன் - பையனரிக்குப்போய்-அங்கி நுக்கும் - ஆசாரியரைக்கண்டு - இவ்வ ளாட்சேபமற வர்களென்கிற - கிருபம் வாங்கிக்கொண்டி வாருவென்

1) சன்மாமய காடு.

தனுப்ப - க்ஞானசுவாமி - சிவித்திசாது முதலான வர்களுடன் பைடணபுரிக்குப் பிரயாணப்பட்டுப்போய் கோதாவரியில் ஸ்நானஞ் செய்யப்போன-ஆசாரியரைக் கண்டு-வந்தனஞ்செய்து-அரசன் விஷயத்தையுப்பிய-விடத்தைக் கொடுபேபித்தார்.

அம்முடன்னேப்பார்த்த - ஆசான் அதற்குமுன் பே அவ்வாவதிலிருந்து அந்தனர் வரத்தனுப்பிய வடிதங்களேப் பார்த்திருப்பவனுதலால் அதிருஷ்டான ஞ்செய்புலத்த பலருறையோரையும் விசாரித்துக் கேட்டுக்கொண்ட அந்தனரே சன்யாசியாய்ப் பலவிடமுமு ணடு பிரஷடஞப்பிபோனவினயும் அவனுக்குமுன்னுக்க முறையோனா அடுத்த துஷடச்சிதவரையும் வரவே லோரும் மரியாதைசெய்து பக்கிலே வைத்துக்கொர்ண டன்முன்பு இவர்கள் மனமாலிலா அத்தனாகொர்ந வைத்த கொர்க்கவேண்டுமோம இதவிர்ந்தவிடுபாய வது பார்த்தண்டோ கேட்டனண்டோ உலகிலிப்பவ டக்குமா வெல்லிற பலவலவார்த்தைகளாட விடுவ மதகரிகின்தோலியும் - கமுத்த காயின்தோலியும் ஒ வ்வோவாத்துவதுபோலவல்லவோ இச்சுகதி இருக்கின் றது-சன்னியாயியானவன் ருத்திரன் பத்தியிலுமுடா ருதற்குக் கூடாது - அப்படியே ருக்க இப்படி ரம்பம் செய்யக்கூடுமோ விபசாரியைப் பதிவிரதையாக்குவது போலல்லவோ இருக்கின்றது ருத்திரனென்ன அப ந்தனவன் அக்கனரோவென்னப் பாத்திரனைப்படி யாவான என்கிற பலவார்த்தைகளாடக்-சிட்டைக்கிறி தெதற்கு - மந்திரியை சோக்கி இப்பிறப்பி லிவர்கள் விப்பிரரோ வேறுவகருமை மறுபிறப்புக்குவமென் றவ்வசனத்துக்குறைப்பாயென் றறைத்தார்கள், அவ்வ னர்தைக்கேட்ட மந்திரி உலகிலவ்வை ஏதுவரால் சிவி சஷிப்பதுமபென்றுனனி அவங்காவதிக்குப்பிரயாண ப்பட்டிப்போய்விட்டான், பின்பு க்ஞானசுவார் வே தபாராயணருக்குத் தன் தர்தையில் வரலாற்றைப்பூ ன் டபாசார்த்தத்தைக்குறித்துச் சன்னியாசம்பெற்று க்கொள்பவன் பிரஷடனைப்படியாவான் இப்படி மிவு ங்கிறார் சொல்லவோபட்டார்களென்றுசொக்க அது கேட்டபூசர் அடாதுஷடப்பபலே பிழவுந்தற்றோனை நோறுபார்த்தாய் கண்டவர்களிட்டிழுப்பி பிரட்டனை தாஷடனுக்குபிறக்கவர் சிசேஷடமோருவத்துமனை வதில்லை - ஞாயமாயுள்ளதொட்டுக்கொண்டதும் பிரஷடனைய கொடுமென் றறைய க்ஞானசுவார் அதுஞானத்தினும் செருக்குற்றத-தபிலியாற்றுச்-சு தசோபல்யமிக்கும் உன்னோப் பார்த்தமாத்திரத்தில் சோலும்வக்குகேரிம் - இதற்குச் சக்தேறுண்டோ வென, விடோ அப்பா க்ஞானசுவார - சமக்கு வா தேன் வேண்டாமென்றிவர்களிடத் நின்டலாகாதென் றிறபடி இச்சையில்லாத வருடன்ல் சேசைசெய்வதறகல்ல இக்கனம அலங்காவதிக்குப்போலம்வாருமப்பாவென முப்புரிநூலோர் க்ஞானசுவாவென றழைத்தவ தைக் கேட்டுக் கெக்கலிகொட்டி கைகத்ல ஒ - விடோ பா இச்சிறுவனே என்ன பேசோலலியைழத்தாயென விடோபா க்ஞானசுவாவென் றழைத்தேனெனப் பூசார் மற்றை மூன்றுருமுன்னகளின் பெயரென்ன வென் முத்தலன்பேர் சிவித்திசாது இனையவன்பேர் சோபான்தேவ் - இப்பிணனின்பேர் முக்தாபாயென ஆனிருவரர் மத்தசாம்புரித்து ஸ்சரியம் தடைப்பக் கற்றைக்குட்பட்டுக் குஞ்சுவகட்டினதுபோலவும்பன ற்கொடடிப்பிழைப்பவனுக்குத் தலையெனப் பேரிட் டதுபோலவும் உண்டிவிட்டில் பெண்டகஞ்செய்தவனு க்குத் தொண்டனென்றுசைப்பதுபோலவும் மிதிமேலர சைபுரய்ப் பதிதாதாதிபவனுகுபதியென்பதுபோ லவும் பதியையிழந்த மதிலிலாமனைபைப் - சதியெ ன்பதுபோலவும் - குருவ்வாமியை சிந்திப்பவனக்குரு பத்தினென்பதுபோலவும்-குன்றனிலேசெய்பவனே ப்பண்டிதனென்பதுபோலவும் - பிரஷடனுடைய உனக் குப்பிறந்த இத்தனடபின்னகளுக்கு சிவித்திசாது க்ஞானசுவான் சோபான்தேவ் முதலாபவென்கிற பேரிட்டருக்கின்றனர,

எத்தலிச்தையிது மிந்தலிச்தையே கேட்பதற்கச் சரியமாயிருக்கின்றனென்றவைக்கும் பற்பலபரியாதவா ர்த்தகளைடி - ஸ்நானஞ்செய்ய காடிப்போகும்போது க்ஞானசுவார-ஒ-பிராமணோத்தமர்களே மலையப்பா ர்த்தலுக் குலேக்கும் சாய்ந்து துயாகமேயன்றிப் பர்வதற் றுக்காயசமூன்டா கலேரர்களோத் தூஷிக்கும் புல் லோர்களுக்கும் குற்றமுண்டா தெய்வத்தகதிரிக்கும் நிபர்க்குகேடன்றித தேயவத்துக்குத்தேனேன்டா அது போலவே முப்பத்திரன்டெற்கன்கட்டிக் கெக்கலி கொட்டி கைக்கும் உங்களுக்வமானவருமேயன்றி யாகளுக்கொருபோழ்தும் வாதெனனறைய வேதியர் ஸ்டாதுஷடப்பயலே மீகள்மேலேபுடைகாய்கள் காய்னெ ன்றலலவோ - ஒப்பிட்டனைத்தாய் ஒ-ஆதினிகெட்டவ னே உன் துஷடத்தனமடபே-வெட்டிவிடுகிறேமட-பற் றினத் தட்டிவிடுகிறேம்-பாரென்றுரப்பித்தார்கள்.

அப்போது சிவித்திசாது விப்பிரனை வணங்கி ஒ-பூசாரேவங்களுடையன்றிதடன்கலின்றிக்கருது க்குறைத்தோம் உங்களுக்குத்தபடி எங்களுக் தேதா

வதெழுதிக்கொத்தாதும் சரி-இல்லேயென் றனைத்தா லும்சரி அப்படி செய்பாமல் இப்படி நிட்டத்தருமா நிட்வேகன்றி சிக்தைசெய்யலாமா இப்படிசெய்வதால் தொந்தரவல்லவாவென, ஆனிருனர்-இனி சுத்தடிசெ ய்யாமல் - வுத்தவழிபோலுல-தொத்தாவேன்வருமென சிவித்திசாது-உங்களோடிவர்த வங்களுக்கு ஒருமை யோடொருபாம் - ஏழுறிக்கியிக்கவாகாதோவென வேள்வியாளர் - பறைபன் மறையோருகாதபோல வே - நீகளும் பிராமணராகமாட்டீர்கள்-ஆதலால்-இ க்கரியத்தைக்குறித் இனிபேசாமலிருப்பதே உங்களு க்குரியபோக்கியமென் றறைய, சிவித்திசாது-ஒ-பூசு ரரே வேதத்தை விரித்துரைத்த விபசாரும்-அவர்-த் தைகளின் பாட்டனுமிய வதிஷ்டரும் - பாத்துவாஜன்-ஒ சிரியாதிய - வால்மீகரும்-குமகாரிஷியும்-விசுவாமித் திரும்-குலத்திலுழந்தவராயிருந்தும் - தபத்தாலல்ல வோ மேன்மையடைந்து - அத்தனர்மாதிதருந்தவ ர்கள்-அப்படியிருக்கத் - தபத்தைச் சாதத்-எனதன் தாதை - எப்படி பிராஷடரோர் சொல்லுவதென்ன, ஆண்முதத்தித்தோர் - பிரமமில்லா வுனக்கு வெ குதீகாயமுரைத்தும் - கேட்காமல்-விருக்கதைகள்சொ ல்லத்தொடங்கினும் - சபாஷ்ரிக சுவர்த்தியுமுள்ள அவர்களுக்கினை உன்தன்தை ஒருகாலத்து மாகமாட்டீ ன் மகாரிஷினைத்-தூஷித்ததபோல் - பதித்தாம்-மோ சலமுனி - ஒ சீச்சுவிதிரரைச்சேர்ந்த - அவருக் குபிதத - மாழ-குமாரத்தையினையும் - மனைத்துவிதா ண்டு சொர்க்கத்துக்குபோய் - இவருக்கு உபய னஞ்சொல்லத் தூடுதென்னுஞ்சொனதை நினீனவேண் டாவென்றுகூடாதென மறுத்துவிட்டார்க ளென்று பெரியோர்களைப்பற்றி-மெய்யல்லவா அப்படியே பி ஷடதருபிதத - நீங்களும் மாவைபியற்கம் பெ ஷடாசுவே பிரப்பிரசன் - பன்னிப்பன்னிப் பேசுக காலேர் பயனுமிலலை, சிவித்திசாது-சாஸ்கள்-நீச் சருக்குப் நெர்தவர்களினாவென.

அச்சுனர் - சன்னியாயெபோல்சன்டோர் மிட்டி அனடவன் - நீச்சனுமிழிவான் - மிலேச்சனையா மினை, சிவித்திசாது நீங்கள் ஆசாத்தியத்த விபரீ பமுகைதிர்களெனறி அருமையாராஸ்ர் ஞனர்களே சிபுடிச் சொல்லுவமாட்டார்களென, அத்தனர்-ஆ திமைதையு-ஒதினேர்கள் - தடைசென்றிச்-சன்னியாயி யைய பிரதடனென்ன மே-புனப்பார்களென சிவித்தி சாது - வேதத்திய பரமார்த்தசிவித்தம்-பாமரசனன வன-சிரஷடனென்றுனைக்கின்றனலென, மறையோர் அப்படியேயுனைக்கினறதென, க்ஞானசுவாமுனத்தை

கமத்துச்சொனடுபோகும் - எருமைக்கடாவைச் சுட்டி க்கரட்டி - இம்மேதிக்கடாவுக் கிணபான நீங்கள்- ஆதி ரூலே-ஒதியிருக்தாலல்லவோ நீதிகள்தெரியும் வேதமே தொகரீங்கள் - இம்மேதிக்கடாவோமே - வாதுசெய்ப மாட்டார்கள் - அப்படியிருக்க - இவருடன் - வாதுசெ ய்யத்தருக்தவர்களோ உங்களோத்தறிபதிலும் - இக்க எருமைக்கடாவோடி - பேசுவதாற் பிரயோசனமுமு டென மறைபோர் முக்கால்மூடனே-முழுமூடன் வெ ண்டாவெதுபோல எருமைக்கடாவிலும் - இழிவானவி ழல் வெருமைக்கடாவடனை - பேசத் தகுதியுமல வனை, க்ஞானசுவார் - இக்க எருமைக்கடாவுக்கிருக் கும் - அறிவின் ஆயிரமபங்கில் ஓர் பங் கெனதலுக்கிரு தலால் உன்னோடதருகியபோகண்டாடவேண்டியதோ வென இருபிறப்பாளர்-பிரா தலா அந்த எருமைக் கடாவுக் தென்னவறிவுண்டி - இக்கனம்-தலைப் புலப் தெளம்பொழுதும் - உன்னே நிரணிதண்டாக வெ ரு மென்றும் - பாவென்றுமபலைக் கொலைவெர்தர் குன் றிருத்திப் பலவார்த்தைன் கூசாமல் பேச, க்ஞா னசுவார் - இக்கப் பவிஷேன்பனபை உன்னோடு வி விதத்தின் - பரபுவனென்ற பேச்சுமின் மிஷ்டத் தினால்-தன அனுக்கலைவத்து ஒ-ஒருதத்தலே-ப சாஸ்-பிரமணனுரதிபோல்பிரமணனு பிமமத்தானத் தகபிரமணமுகலேனவெ-காமபாபிஷேஷ்ட பிர மனைதலேவனவெபோ உலகமன்னவாய்பிரத்தனர் பிபபாபின் ஒ-திருவம்பலவாசருனின-மாத்திரதில் அர்கனமருந்-பனார்-சாமம்-அதாவனைபென்றசை ம்மறைபிருன்ன-அரிகலைகளெபிலக்குனாத்திமுடிவி இத்தலைவத்தினானனை முனபனுரபோதேச்-சிப ஜுரபாத்தனுர - வேதமுமிபம் முவிப்ராணம்-பிர ஷடாதிகாசமும் (உ) தரிசிப்பதிபூதம-தாதன் மாதுமுனிதனபிராமிஞபுதனர-சிவபாதம் கள. பேத (உ) வாசிகிபபோதாம-வடிவடிபை மறர முனி - தபலபிரமணனுதனர - தபிபாதம் கள பேத (உ) சுலசிதப்பமபூதம - சதுமகிபை மறர முனி - தபலபிரமணனுதனர - தபிபாதம் கள பேத. சன்றிதபிரமனனுதற்கு - முபிபோன-ப் வாகிபபன்னப்புன்ன - ஞானசெனவாதிரு - வந்த னஞ்செய அத்தனாச்சரியீட்டிச்-தபாதிருந்த ங்கிபபன்னெபி-அப்பா இவன்மகாபத்தினாறி இரி பிபிருத்தலபாபம் . சேபிபோன தொதுவிபோன வழி - ஒருவர்போகாமல் பலபக்கனில் தெரிந்தோ டிபபுபாகபுறர்கள்.

அப்போது செட்டினைப்போல்ருத் தெரியாத துரிவர் பக்தரவத்தை-ஞானசெனவர், நிருபதிகளிம்

பணிந்து - கிளர்த்திசாது முதலானவர்களையும் வணங்கி விடைபெறுவதற்கு - எருமைக்கடா வாகனத்தவர் கிழமை - சதுர்த்தியும் இவ்வாரத்தியும் - வேதத்தில்லியென்றுரைப்போர் - திருஞானசம்பந்தர் - அடியேன் உங்களுடைய பணிமையைபற்றியால் அபசாரப்பட்டேன்-இந்த அபசாரத்தை உபசாரமாகக்கொள்ளுவீர் என்னிடத்தில் வேறே ஆட்கொள்ள வாருங்களென்று - தன்மனைக்கு வரழைத்துக்கொண்டுபோய் உபசரணைசெய்து தனக்குற்ற நிகருடன் அவர்களைப் பந்தியில்வைத்துக்கொண்டு உண்ணமுண்டு வேதாந்தவார்த்தைகளாடிக்கொண்டிருந்தபோது திருஞானசம்பந்தர் இறைவரிடத்தில் அவ்வூரிலுள்ள வேதபாரகர்களையெல்லாம்-ஒரிடத்திற்சேர்த்து கதைசரியான் பிரமஷ்டங்களைச்சேர்த்தற்கொண்டு பந்தியில்லையத்துக்கென்றுண்டி ஆராய்கிட்டான் அநுசாரத்தைக்குப்படைத்தான் ஆகலால் அவன்வீட்டில் கடக்கும் - சபாபகரியங்களுக்கு நாம் உரும்போகக்கூடாதென்று திருமாளாந்தை செய்துகொண்டிருந்தபோது ஆசாரியரைப்பார்த்தாவும் பேசாமல் நாழிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்கையில் ஆசாரியர் தன் தர்மத்தினை நிலைபெறுவித்தால் பிதிர்தேவதைகளுக்கு வைவேத்திய முதலியவெண்ணிச் செய்யவேண்டிய கிரிகை யெல்லாஞ்செய்து முடித்து - அத்தனர்க் கன்ன முண்பிக்க வேண்டித் தனக்கு மிகவும்அன்பாயிருக்கும் மைமை யோனை அன்னமுண்ணுகற்கு வரும்படியாய்க்கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கு அவன் முகத்திற்தோ-ஓ-அஞ்சாரிபனே மிகத்டர்களான ஹைடர்கள்-பாதோ-ஓர் வித்தையால் எருமைக்கடாவினால் நிலகலோக்கனோடு வைக்கலே - நீ ஆசாரத்தைவிட்டு அனுசாரத்துக் குட்பட்டதன்றி எக்களையுங்கெடுக்க நீனைக்கின்றாய்-இனியுன்வீட்டிலுண்டாகும் சபாசபகாரியங்களுக்கு நாங்கள் யாளைவாட்டோமென்று மறுக்க ஆசாரியர் வியாகுல முற்றாரி வீட்டையடைந்து இதம் சென்னசெல்லம்மாளை அழைத்து - முகஞ்சருக்கி-மனங்குமும்பி-மனோசாபத்தினிருக்க-கிளர்த்திசாது - ஆச்சாரியனைநோக்கி ஓ-உத்தமரே யாதுகாரணத்தால் முகவாட்டமும் மனக்கோட்டமும் பொருந்தியிருக்கின்றீர் - என்னகு றையிருப்பினும், ஆசாரியர்டத்தவிர்த்தாற்றத்தைப் புகன்று உலகங்கட்பெயரட்டை ஒருவராலும் கூடாதற் கரியதாயிருக்கின்றதேயென, கிளர்த்திசாது சத்குணமுள்ளவனே நரிமாகச் சத்குணமில்லாதவன் சண்டாளனென்று வேதஞ்சாற்றுவதால் சத்குணமில்லா தற்குணரை அழைத்தல் குற்றத்திற்கிடமுண்டாகுமென ஆசாரியர் உலகவியாபாரத்தி லிருக்கினுமரியக்கும் உலகத்தோடொத்துவழுவென்பதை இன்றேல் என்னியாயப்போகவேண்டுமென்றும் இவ்விரண்டும் இல்லாதபோது லுக்குப் பழியே துணைக்காரணமாயிருக்கின்றது - காடோடாகரும் வோடவேண்டுமென்கிற பழமொழியை இன்று பரீட்சித்தேனென, கிளர்த்திசாது பிரமஞ்ஞானம் - சருமைக்கடாவினால் சொல்லை வைத்துட-தெளிபாத அர்த்தனர்க் கினிமெல்லிதத்தி லறிவுகாத்தலாம் பன்றியோகெடிய கன்றுகெட்டதுபோல் துக்கடக்காயெங்களாகெடி. நீர் பிதாடத்த மனத்திற்கு இதற்கு காரணமென்னவென்னமனமட்டுமுக்கை க்காட்ட ஆசாரியர் பிரமார்த்தத்தை யாதுகாரணத்துக் அக்னரோடத்தையிலிலையாதலும் பிதர் தேவதைகட்குப் படைத்த அன்னத்தைப் பிசாசனன்றி மற்றவர் களுண்ணத்தாது - உண்டாயினா பிரச்சனையும் செய்தலும் அவன் கும்பமுழுகுதத்தை யடைவார்களென்ற கர்மாண்டத்தில் முறைமையென்ற தகனலேயே வாட்டமடைகிறீட்டனென, அதுகேட்டு க்ஞானசுவர் பிதர்தேவதைகட்குப் படைத்த அன்னம் அப்பிதர்தேவதைகளே புசிக்கவேண்டுமென்றிப் பிரமணர் உண்ணவேகூடாதென.

ஆசாரியர் பிதர்தேவதைகளே மகிழ்வித்தவண்டிக்கும்படியானவல்லமை யாருக்கிருக்கிறதென, ஞானசுவர் உமக்குற்ற மனக்கோட்டத்தை இவ்வண மேவர்துபிதர்தேவதைகளே அழைப்பிக்கின்றபோதுமென்றதைக்கு ஓ பிதர்தேவதைகளே இக்கப்பிராமணோத்தமர்களிப்புற இக்கணமே வர்து உன்னிய தரிசனத்தருளுமென்னுமந்திரத்தையுன்னி ஆசாரியர்பாயிரண்டி அர்த்தனர்க்கறிவுணர்த்திப்போகவென்னுமாத்திரத்தில் அவ்வூரிலுள்ளமைந்தபாரகரும்பார்த்தாச்சரியப்படக் ககனமார்க்கத்திலிருந்து விமானங்கள் அர்க்கொணர்ந்து அனேகபிதாதேவதைகள் ஆசாரியரிட்டிருந்தவிருப்பத்திரங்களில் பிரியருக்கன்னமுண்ணுமபோது அவ்வற்புதத்தைப்பார்த்த அத்தனர்முதலானவரும் ஆச்சரியப்பட்டுத் தங்களுக்கிருந்தமச்சரியமெயிட்டு ஆசாரியரிட்டிலுட்சென்று சத்தியமெனப்புகன்று அன்னமுண்ணும் பிதர்தேவதைகளே வணங்கி- ஆசாரியரையிணங்கி-ஞானசுவரைவாத்தாழ்ந்துகிளர்த்திசாது முதலானவர்களின் திருவடிகளில் விழுந்து - நீங்களே பிரத்தியகுதெய்வங்க ளென்று பற்பலவிதங்களாகத் தோத்திரஞ்செய்ய, ஆசாரியர் உடனபொங்கிப்பல சத்திற்றங்கித் - தன்பக்குறைத்து - இப்பம்பிறைத்து ஞானசுவர் திருவடிகளிற்பணிந்து - தவ திருவருள் யணிந்து - நீரோதநிசுவரன் -நீர் பாலசுவர னென்று தோத்திரம்புரிய, ஞானசுவர் அத்தனர்கர்த்தி ஓ - விப்பிரரே பிரபஞ்சயோ பிரஷ்டனுக்குப்பிறந்த குழந்தையும் வணங்கலாமா, வணங்கினல்லலாமா, இப்படிச்செய்வதால் உங்களசாரத்துக்குக் குறைவாகுமே மேன்மை தீங்கிப்போகுமே வென, மறையோர் ஓ-மாதவனே - பாங்கள் பொழுது யாதவனே யறியாமையாற்செய்த வங்னபசாரத்தை உபசாரமாகக்கொண்டு இக்கணமே அடியேங்களை ஆட்கொள்ளுமையாவென்ன அவர் காலகளில்வீழ்ந்து தோத்திரஞ்செய்ய, ஞானசுவர் ஓ-வேறிடமே யகப்பட்டதில் முடிஇல்லாவிட்டாலடியளவிற பழமொழிக்குக்க உங்கள் முகத்தைப் பாக்கவேகூடாது - பிதர்தேவதைகளன்னமுண்ணு மிவ்விடத்தி லுமகனுக்கென்ன காரியமேற்படினென, ஆதிவருசர் நிமோசகஸ்த நிமித்தழையல்லாம் பெரியசாமித் பொதுப்படினேகூடனென்கிற பழமொழிப்படி. நிமித்தங்கள் செய்தவேழையைப் பொறுத்து எங்களுக்குள்ள பாசங்களேயதித்து அடிமையாக்கிக்கொள்ளும் ஸ்வாமியென்றுணர்ந்தக்கர் சாரியினா - ஞானசுவர் ஓச்சார்யில் வீற்றிருக்கவென்றமைத்து பிதர்தேவதைகள் புசித்தபின் அவர்களுக்குள்ளடைகொடுத்தலுப்பி வேறபத்திரங்கள் போடச்செய்து அத்தனர்களே விளித்துட்சாரவைத்துத் தாங்களும் மீற்றிருந்தன்னமுண்டு ஆசாரியரைச் சகோதரமுறைசெய்தார்.

இப்பால் அவ்வூரிலுள்ள அத்தனரும் அரசனும், மற்ற முனிவர்களத்தாரும் ஞானசுவர் முதலானோரைத் தெய்வங்களாபபாவித்து அன்போடு சிலனாளவைத்திருந்து ஞானசுவருத்தரவின்படி அலங்காவதிக்குப் பிரயாணப்பட்டுப் பலதாடகைக்கடந்து அலங்காவதியையடைந்து-அலங்காவதியைப் புறக்கும் அரசனும் - சிதாபகதையும் புகழ்ந்து - அவ்வூரிலுள்ள விப்பிரசோடுகூடிச் சகலரும் வண்டி - ஆனந்தங்கொண்டு - ஞானசுவர் முதலானவர்களிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு-மைடனபுரியைச் சேர்ந்து-ருளி கூர்ந்திருந்தார்கள். அலங்காவதியி லரசன் ஞானசுவர் முதலானோர் பாலபாயிருந்தாலும் பரம தேவதைகளெனத் தணிந்து - அந்தி சந்தி அவர்கள் தினசபவுசனத்தால் காலங்கழிக்கலானன். சீதாபத்து வித்பாய - ருக்மாபாயி - முதலானோருக்கும் - ஞானசுவர் முதலானோர் தம்திருவினோபாடலகளைக்கம்பு - ளுவர்தரியிற் படித்திருந்தார்கள். ஞானசுவர் முதலானோர் அவ்வரசருக்கு பிரியமஞ்ஞானமும் சகுணத்தியாலமும் போதித்துக்கொண்டனந்தமாயிருந்தார்கள்;

கேட்டீர்களோ சிக்கர்களோவென்று சபாபதித்தர் பின்னுஞ்சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஞானசுவர் ஞானமஞ்சரியும்
வேதத்தை விரித்துரைத்த
அத்தியாயமும்முற்றிற்று.

ஞானசுவர் சரித்திரம்

முற்றற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதாபத்தவிஜயம்

ஸ்ரீமகாபக்தவிஜயம்;

அருளது

குசேலமுநிவர் சரித்திரம்

ஸ்ரீ கண்ணபிரான் துதி

பஃறொடைவெண்பா

பூமேவுசான்முகத்தோன் போற்றிநிதிப்பதுவும்
தேமேவுபச்சளவஞ் சோர்க்கமழ்வதுவும்
மாமேவுமாமறைகள் வாழ்த்தப்பொலிவதுவும்
நேமேவுவஞ்சக சகடமுதைத்ததுவும்
தீமேவுமாரணியஞ்சென்றரிந்ததுவும்
ஞமேவுமன்பருளந் தோன்றப்பயில்வதுவும்
பாமேகவண்ணப் பதம்;

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்;

முற்றுவினைமென்றளிர்க்காத்தான் முளரிவிளா துமெல்லெனச்செம்
பொற்றுமரையிற்குடியிருகும் பூவைவருந்தோற்றுஞ்சேக்கும்
விற்றுரணிநற்பதமிரண்டும் வியன்மால்நடந்திடநடந்து
கற்றுமேய்த்திற்றுயன் காமர்சீர்த்திவாழியவே
ஸ்ரீ சுகப்பிரம்மரிஷிவாக்கியம்

வாரீர் அகத்தாகியும், புறத்தாகியும், அகத்திலும் புறத்திலும் வியாபகமாகியும், அணுவுக்கணுவாகியும், மகத்துக்கும் மகத்தாகியும், பரமாகியும், அபரமாகியும், வஸ்துவும், தேய்கழலில்லாததாகியும், ஜகமாகியும், இதத்துக்காதாரமாகியும், சகல குணங்களாகியும், நிர்க்குணமாகியும் பாருபாடியெய்து வேதங்கள்சொல்லும், பொருள்களின்னிலத்தும், எட்டப்படாததாகியும், உருவாகியும், அருவாகியும், உயிர்க்குயிராகியும், உலர்வுக்கு உலர்வாகியும், ஒன்றுக்கு ஒன்றாகியும், நிலத்துக்கு நிலமாகியும், நீருக்கு நீராகியும், தீக்குத்தீயாகியும், காற்றுக்குக் காற்றாகியும், ஆகாயத்துக்கு ஆகாயமாகியும், ஒளிக்கு ஒளியாகியும், தரிசனம் கியும், தரியாதாகியும், மனத்தாலும் வாக்காலுங், கிரகிக்கவும், உணர்க்கவும், அரிதாகவுமாகியும் அநுபவனுகியும், அகண்டபரிபூரணனுகியும், காலசக்கரத்தையும், குணங்களையுங் கடந்த திருவிளக்கப்பொருளாகி, சருவக்கியனுகியும், அலகிலாவிளையாட்டுகளில் இச்சையுடையவனுகியும், அடிமுடியறிதற்கரியனுகியும், முத்தியளிக்கு முதல்வனுகியும், பரதத்துவபொருளாகியும், பிரகிருதபந்தத்தனுகியும் பிரபுவாகியும், புவனத்தலைவர்களெல்லாம் காணவருகியும், அரசனுகியும், அப்பால்கடப்பாலாய்நின்ற அனக்கருகியும், லயோற்பவாலவன்றி பிறப்பு பிறப்பற்றவனுகியும் ஞானுகாரமாயனுகியும், மருவியோனின்ற நிர்வாகதேவனது உயிர்த்தோழனும், பார்த்தன் பவித்திரனும், உக்காருமாரன மருமானும், பாயோகதத்திரோணனிடாகிய பரிட்சித்துமகாராஜனை நிருகேல முனிவர் நற்பதவியேறும் உபதேசத்தை [illegible] இமையில் நிகழும் மகாவரிசை போன்பழமுற நிகழ்த்தினதை உலகிற்கின்றனன் அதனை உன்னத்தில் பதியுப்படி செவிகுளிர்கேட்டுபோனகத்தம்பெ னிராகவென்ற சுகமுனிவர் என்னும் சொல்லாளி ஞர்.

தெற்கு கடல்புடைசூழ்ந்தபூமண்டலத்தில் பாரதகண்டத்தில் பூரணசந்திரனின முகமலர்போலவு, அம்முகத்தில் எழுதிய திலகம்போலவும், கண்கள்போலவும், திருமகள் மார்பில்தரிக்கும் மாக்கல்ய சூஷ்திரம்போலவும், அப்பராசதியின் விதனபாரக்களில் பரிசுத்த முதனமாகபோலவும், அத்திருமகிழ்திருக்கும் ஆசனமாகிய செந்தாமரைமலர்போலவும் மாயவன் மனிமார்பில் அரித்திருக்கும் கௌஸ்துவாபரணம்போலவும் அவ்வணிகலனைவிரும்பெட்டுபோலவும் வழிகாலத்தில் சகல சராசரங்களும் ஒடுங்கியுள்ள அப்பரந்தாமன் திருவுதரம்போலவும், அப்பரமமூர்த்தி சித்தமுத்தம் சோபிதமும அபிராமிருத வுலகாளிய பாயபதம்போலவும், உத்தமதலமென்று ஒருதிருநகரம்விளங்குகின்றது அதன்பாங்கர் மக்கட்பருவமுடையமாசர்கள் தங்கள் நாயகர்களோடு மினங்கிக் கழந்தினிய நிதநிறைபணங்கள் நிரிகள்தோறும் ஒளிவீசுகின்றதுல் இது வைகுண்டமோதானே என்ற அமரர்களும் மயங்கொள்ளும் அற்புதமான அலங்கிலென்னும்தேசம் ஒன்றுள்ளது அதன்வளப்பம் சொல்தமிழ்புலவராலும் ஆதிசேடனுலும் புகழ்ந்துரைக்கமுடியாது அப்படிப்பட்ட நிறைபுடைய செழிப்பைக் கூறுதற்கு என்னுடையா

டியாதாயினும் எனது உள்ளத்தில் உதிக்கும் சக்தோஷம் தூண்டுதலினுல் நிதி உரைத்துகின்றேன் அத்தேசத்தின் மருதநிலத்தின் வயல்களில் தெற்பரிச்சளாலைவை சூல்முதிர்ந்த பக்கைபாம்புபோல் கருப்பமடைந்து மேனமைக்குமைந்து செல்வப்பொருள்களிபோர்கள் இறுமாந்து தலைகிழ்வதுபோல்கிமிர்ந்தகல்விஞானமுற்ற மேலோர்கள் அடக்கமுடையோர்களைப் தலைகுனிந்து வணக்குவதுபோலக் கதிர்குலைகளை விட்டுத் தாழ்ந்தகாய்க்கும் அவைகள்வாக்குபடியாகத் தாமரைமலர்களிலிருந்து ஒழுகுதேனை மோந்து பூவோட்டுப்பு மற்றைசீர்ப்பு முதலியவற்றின்கும் இத்தினதேறலும் பெருகுதெனத வயல்களெனிலும் கடலிலும் போய்பிழும் வாணிகர்கள் புள்வகையும் யற்கெண்டைகள்துள்ளிவிழ அதனும் வாய்கள் எருமைகளின் மூனி முதுகுதிலிப்பாய்ந்து மேலேழும்பிக்கழுகும்பான்மொட்டெனக்கிழிபவிரிக்கின்றதடாகங்களுஞ்சூழ்ந்துள்ள குரியமலடையதுஞ்சூத்தெரிக்கட்டிபச்சைப்புவின் ஏழும இனிப்பானதேந்தும் தக்கபூந்சோலைகளும் அரசாட்சேங்கையர்கள் செல்வம் மிகுதியும், உலட்பவராயிருந்தும் மன்னிக் கல்வியிலும் சால்புடையாயிருத்தலினுல் அதிதிபர்சட்கும் இவர்க்கும் அமனிற்குதெனிக்கனி மாக்கனி பலாக்கனிகளுக்கங்களோடு அநுகூல பதார்த்தமுனவுதேறு உள்ளிக்கின்ற வற்சாக்செய்கையும் குயிலோசையும் மொழியும் அயில்போலும் விழியும் மயில்போலுஞ் சாயலும், பஞ்சின்மெல்லடியும் பவளவிதழும் முகமதியும் முத்தகையும் பங்கயக்கொங்கையும் சன்னகோர்த்த கழுத்தும் ஆலிலைவயிறும் நாப்போல் மருங்குழலும் அரமகளிருடைய மாதர்களின் அனைபாதத்தைக்கண்டோலிலக்கனெல்லாம் மேகங்களென்று வாய்திறந்து மினனிசோப்போல் பேசாதிருந்த மயில்கள் கருப்பஞ்சாற்றைக் காய்ச்சுகின்றதினுல் வானத்தின் பரவுன் புகையைக் கண்ணுற்றுகொண்டுமென்றதாமெமுழைப் சுடுகரைகளின் வளப்பத்தைகண்ட விண்ணுலகதினும் ஒருகோடி உன்னதோவென்று எட்டிப்பார்ப்பதுபோன்ற இருபுறமதினும் மாதர்கள் தானதிதானுறு இசைக்கொத்துகிருதகானஞ்செய்கின்ற காடகாலகளும் அவ்வனமாதர்களின் மன்னலை விலைப்படாத முனிவர்கள் மடங்களும் கல்விச்சாலைகளும் தருமச்சாலைகளும் பொதுவியல்களுள்ள அனைதருமமணிக்குப்பைகளுடைய முன்புபக்களும் அந்தனர் அரசர் வைசியர் குத்திரர் வாழும் வீதிகளும் விண்ணுலகத்துள்ள சன்னலர்களையே நிகையர்களுடைய மனிமயமாயிருக்கின்ற கடைவீதிகளும் அதற்கு மத்தி

வில்லகன்ற மாலை மதிநுதலியர்களாகிய மடமங்கை
மார் கவி மணிமின்னுமலர்களேயும் வெளுத்தங்கையும்
கிழக்க அவற்றைக்கொள்பவர்களாகிய வாலிபர்கள்அப்
பாலைமரங்களின் கண்ணிறைவு பாய்வதனால் கன்னரி
லத்தென்னும் சுவாசம்படிவதினாலே சுற்றத்தம்பொரு
ளிருள்ளதென்னும் அருமையாகவாய்குவதும் அன்னி
யாகளை பொருளேந் தங்கள் அரும்பொருளாகப் பா
வித்து ஞானதைப் பத்து முறு ஜீவம் நூப்பெருத்தி
வானிபருஞ்செய்யும் வளப்பும் ஐசுவரியத்தால் அனை
வெக்கினையும் கல்வியால் அனர்த்தனையும் விநயசால் அனை
நினைபும்வென்ற சீர்த்திகடையுடைய கைவர்க்களும் க
நிமில் ஆறுசுபயப் பினைவிட்டுச்செய்து கணவரது
சொல் முறைகடவாதமாதர்களும் நன்னி இன்பமுடைய
நம் இழ்ப்பள்ளிந்த மலர்களலர்ந்த சுந்தனவனங்களும்
ம் வாவிகூபங்களும் சானகுவேதகங்கள்போன்ற கான்
குவேதங்கள்போன்ற கான்குகோபுரங்களும் சூழில்படி
யும் மதில்களும் பொற்கோபுரங்கள் பல அமைத்துள்ள
எழுநில மாடமாளிகைகளும் கூடங்களும் அமைந்தி
டைபெற்ள திருவாலியகளும் பலவுள்ளன அந்த
கருங்குச் சமீபத்தில் மந்தாரம் - கற்பகாலம் - வாசை
வெட்பாலை - சந்தனம்-வருணம் - சண்பகம்-காகம்-வே
ல்லை-பலா-முருக்கு-எலிலம்-பால்-மாதுளை -நாழல்
தேக்கு-முதலிய பலவிருட்சங்களுமுடைய வனமொ
ன்றனில் அதனிடையில் குயவருமருகுமபெருகுன்றம்
ஒன்று உலகதனை யோடியாய் அளந்தருளிய திருவிக
ரமங்கிப்போல் நின்றோக்கு அமலிகசாலில் கவி
நிறைந்து - சருகுகளாகிய வுணவுகளை உண்டும் கோவா
டை உடுத்தும் வேடசரும முனிவர்கள்போல் வீன
ற்றுவர்கள் இங்கம-பாலை-புளி-கல்-ஓட்டகம்-ஆனி-இ
லைகளின் வோனசரிக்காது பாலைகளின் தக்கங்களி
னின்றும் நித்தினைத முத்துக்களும் பாலி ஒலி வீசுகி
றமையால் அவ்விடத்திலிருப்பது அரிதாயிற்று
ஆகப்பெரியவனியில் கொடுமுடியினையில் முனிவர
கள் வசஞ்சேரி ஒன்னள்ளது அந்தச்சேரியில் வேத
கோஷமும் யாகதனிகளுகுமமந்திரவோசையும்ஆ
ர்களினையறைதது ஆளிப்பாகங்களை அளிக்கின்ற ஆ
வாரமுடனிச்வசனவோசையும்கூடிக்கடலொலிபோல
முழங்கிக்கொண்டிருக்கும் சருப்பகோம்பரும் சமி
தைதேடிபலதும் மரவிலைபறிப்பவரும் பஞ்சுகொளிய
ஞ்சோப்பவரும் பவித்திரமுடி பலபற்றும் மலர்களைப
றிப்பவரும் சாந்திர ஆராய்ச்சிசெய்யும் மேலோர்களுட
பசரிப்பவரும் சரியை கிரியை யோகம் ஞானமிவற்
றில் நிற்பவர்களும் ஒருபால் வேத மோதுபவர்களும்
கற்பவர்களும் மற்றொருபால் செய்யபொருள் பொய்ப்
பொருள்கள் இரண்டையும் கோவிசாரித்து உணர்பவ
ர்களுட உள்ளதாகிய சச்சோரியில் இயற்பெயர்வாய்ந்த
குசேலனெனபவர் அங்குவாழும் முனிவர்களுடைய
அருங்குலத்தில் திருப்பாற்கடலில் சோடகமேகநரும்
நிறைந்தகன்றென் உதித்தாற்போலஅவதரித்துஇளமைன்
பீக்காருஞ்செய்கின்ற மகரக்குப்பொடிடள்ளசெந்தா
மரைமலரில் வீற்றிருக்கும் திருமகள் உறையும் திரு மரு
மார்பனுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிக்கமலங்களை
இடையருது தன தன்னக்கமலத்தில் பதிபவைத்து
ஐம்பொறிகளையும் நிலையழிவில்லாமல் அடக்கு ம
மேலான சற்குணமுடையோனும் மேலும் தன்னுயிர்
போலபிறவுயிர்களையுங்காப்பாற்றுதல் அறிவுடையோர்
க்கு உறுதியாயிய செய்கையெனறு சதுர்மறைகள் மு
றையிட்டு உரைப்பது சத்தியமென்று தலை பரிசுத்த
மாயிய உள்ளதில் வலர்க்கும் உபாதிகளை ஆராய்ந்து
யென்னும் இருவகை ஜீவாகிகளும மனமகிழும்படி
வாதஞ்செய்தற்கு உரிசெய்தலையே நினைதலும் அடக்
கமும் பெருமையும் கருணையும் இனேகமும் விரக்த
னோடு தன்னிடத்து இயைப்பொழுதும் நீங்காதவள
ர்த்தும கோபமும் சமமும் மயக்கமும் ஆகிய மூக்கு
ற்றங்களையே மேலும் மேலும் விரும்பிச்செய்கின்ற
பேர்மக்களாகிய பாவிகளது கூட்டுறவை சொற்பனத்
திலும் பற்றாமல் அவற்றை அடியோடு பேர்த்தெறிந்
தும் ஞானசால்திகங்களை முற்றும்கற்றுணர்ந்து தன்
னை அறித்தோரை பரிபக்குவமபார்த்து இத்து அரிய
ன்வரன்வென்னும் மூன்றவகைகளையும் பகுத்தறி
கும் ஆரியராகிய சாந்திபருனிவர் திருவரடிகளை
தஞ்சமாக அடைந்து வேதோபதேசங்களில் சகித
கவிபரிதங்களால் வாக்கிலிசங்கின்ற கம்பு மலர்போலு
ம் திருமேனியையுடைய மணிவண்ணனாகிய கண்ணபி
ரானேடுகற்றுணர்ந்தும் கொஞ்சுகிளியு எரியும பி
த்தமுந் தணிந்து குற்றமற்ற வைராக்கியம் அதிகரி
சாத்திராயனமுதலிய செய்தற் கருமையான விரதங்
கள் பற்பலமேலாஞ்சிலாஞ்சப் பலகால் செய்து முடி
த்து என்பு தோம்புகண்ணித் தசைதத்தின்றை
தோலுடையலனும் குரியன் உதயமிலிருந்தால் தோன்
றும விடியற்காலத்தின்முன் ஐதுகழுவி உண்போ
ர்க ளித்தினைமாவினின்றும் நீங்கி சொளாதிரன் முழுத்து
கற்கதத்தலிசெய்த நித்தமாடி சாந்தி செபம் வத்தின
முதலிய கியதிகளைக்குறையாது நிறைப் புரிபுசெய்
தூதகமத்து மனைக்குரியதெனபடியே மேல்-வாம்-கன்
னி-கதை-என்னும ஐம்பொறியினவழி ரப்தன்பால
சூபசகந்தம் என்னும ஐம்புலன்களும் ஒன்றுபட்டு
முகடடத்தும் தனதாகி உடையனவுமிலும், பொரு

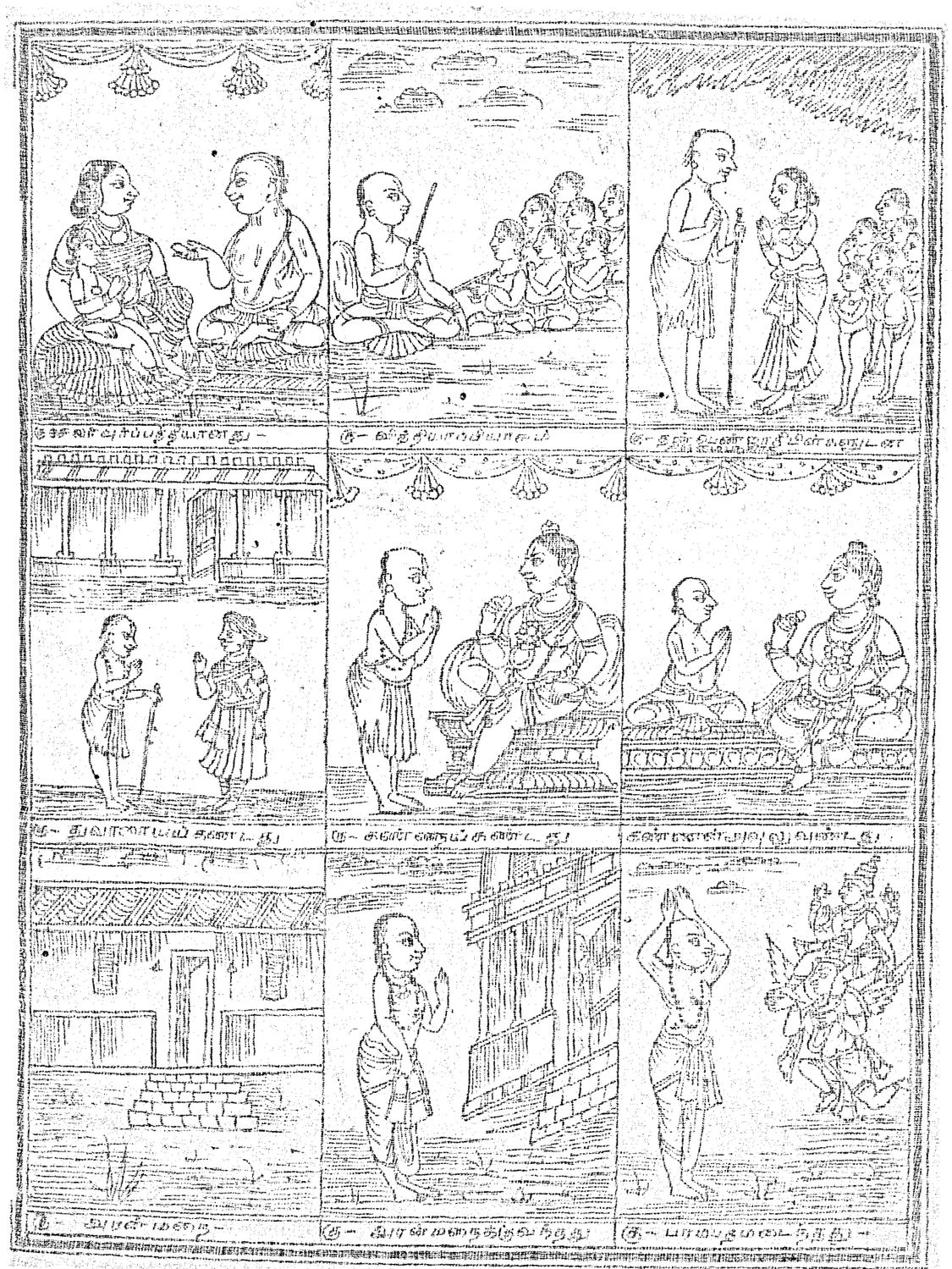

மையைவெழித்த நிறங்கதவிகள் அதிகமாக என்
னுப் பாருபாட்டைக் கருவருத்து மூவரிலேகந்த தம
நிடமதாக வுதவுஞ்செய்வாரென்று மதுரிலே உரைப்
தம்தேற்ப இது வீடியென்றும் அதுகாடியென்றும்தெ
ரிந்து வகிக்கும் பேதமிலாதவரனியும் நிறைந்திரு
பெற்ற அந்தியாமணனே ஜனனசாகரத்தைக் கடக்க
எண்ணும் புதிமான்கள் எவர்தாம் புகழமாட்டார்கள்
ஏ - பரிட்சித்தமன்னவனே மேலும் பலபல நிதிக
வல்லிரங்கோச்சோர்த்த இனைத்துக் குசியிற்புதிய
மெல்லிய இழைச்சரட்டினுல் பொத்திய கச்சையே ப
ட்டாடையாகதரித்துக்கொள்ளும் சாணத்தினுல் இ
ம்முனிவனாக்கண்டோர் யாவரும் குசேலனென்னும்
பெயரால் அழைப்பார்கள் அதனாலும், அந்நாள
சாகரத்தைக் கடந்த மனமுடையவனுகி வேதமுடி
வைக்கண்டு ஞானதிபமாய்விளங்குகின்ற இக்கருணே
வழுனிவானவர் பாற்கடல்மீது சார்க்கடல்போலபுட
முடைய பலதலேனையுடைய அரவணைமீது அரிதுயில்
கொள்ளும் ஆதியஞ்சோதியுடைய அலப்பிரானுடைய
திருவடிகள் வருடச்சிலர்து காட்டும் செக்தாமரைமலர்
போன்ற திருவடிகளேத தனது இருகய கமலத்திலும்
மகாதிறப்புடனே பூசைசெயவார் இவ்வாறு ஞானவல்
லமைபொருந்திய பூசனேயேற்றிருபவர் தாமசெய்யும்
தவத்திற்கு உகவாகும்வியித்தம் அன்பிலும் அழகி
லும் கற்பிலும் நிறைவளராய்ப பொறுமையிற் பூதேவி
யையொற்ற - ஓ-ரணங்கை வேகவதிப்படிவதுவதெ
ய்தார் அவரு இல்லாக்கிழத்தியாகிய அம்மாவி குற்ற
மில்லாதகுடியிற்பிறந்தவள்வதனிருக்கினர் உண்
பித்து இனிவரும் விருந்தையெதிர்பார்த்திருக்கும் அன்
புடையவள் தன் காயகன் தினப்பழிக்கு ஒருகுத்தம்
மையுடையவள் வாய்மையுடையவள் இனஞ்சிறுமை
வாதவள் தனதுகணவர் கொடுக்கப்பெற்றதைக்கொ
ண்டுமகிழ்வுடையவன் பின்னர்பெறுவதிலாதவர்க்கு ப
யகரி சான்றியென்ற மறைமொழியும் பழமொழிய
முகலாகில தனகுள நீடித்துப் பரம்பொருளேயடை
முயற்சிசெயும் பண்மையனுகி இருளும் மருளுமுழு
கியுடைய தன் மனேகாரினேரி புனர்க்கு ஆருருக்கு
இனிய தரிசித்தனர் அவ்வண்ணம் அவர் தன்மன
வியைக் கூடிப் புத்திரோற்பத்தி செய்கித்தமாத்தி
தில் அம்மடங்தையில் தேகமுழுவும் பரிபரம்புகிதா
னிச்சேலவிழிகுழிக்துமகோகையில்பாலகர்தழு
தனினர்களுகான பல்லவையினுமினிசைபுற்வக்காட்டத்
கருப்பமுதிர்ந்து பத்துமாதமும் கிரம்பிப் பல்போலும்
தவளகிறமுடைய சமமான அரவ வுரித்த முத
லைப்பெற்றதைப்போல ஒரு புன்குழந்தையைப்பெற்
மனம்பிறகு சிலகான்கழித்தப்பின்னும் பிள்ளைகள் பெ
றவேண்டிக்கருத்துகொண்டு தனதுகாதலனைப்புணர்ந்
தாரைவேஇருபதனமுதிலாகவிளைவுகள்தோறி
ர அரும்புவிளைவருபெற்ற முதல்வனே மல்லிய வ
பொருள்களேத் தகுந்த சேதத்திற்கு விலாசக் சேர்த்
நுலைத்திருக்கும் செல்வமுடையோர்கள் மிழுப்படி
யாக ஒருபுத்திரனையும் தராத அம்புயாசக் கடவுளான
வர் எதபிற்கும் தீங்பதமில்லாத வழியவனுகிய இ
கப்பிரமணனுக்கு இத்தனேப்பிள்ளைகளைக்கொடுத்த
அவரது திருவினேயென்றே இவர் செல்வத்திலும்
செருக்குற்றவர்களுள்ளே ஈடின்லாயிருக்கினேப்பற்றி
பற்களேயெல்லாக் தெரியக்காட்டி. அகத்திலுள்ள அன்
பதை முகத்திற்காட்டித் தங்குறைச் சொற்களேயெ
ல்லாம்காட்டி. இருகரங்களேயும் விரித்துகீட்டித் அன்
புறுத்தும் பரிபாணியை அகவிவேட்டி மானமென்ப
தனே முற்றும்விட்டி தெய்வம் இவ்வளைத் தோலுஞ்செ
ய்தகேயென்று தலேயையாடிக்கிடைத்த பிட்டனேயே
மக்களேவுட்டி யாசகஞ்செய்வது உலகத்தார் இகழ்ந்தி
யென்பவற்றுனெல்லாம் இகழ்வானது என்று அதை
ஒருதிக் காரணத்தில் தெள்ளறிவுடையோர்கள் நிச்சயமி
ன்மை தெரிவுடையோர்களோ ஆராய்ந்து ஆராய்ந்து
தனது கருத்தாற் தெளிந்து சேர எடித்துக்கொளவெண்டி
தனது பதினிராத்தில்கொடுப்பார் அதனே யிருகைக
ளினுலும் வாங்கிக் குதி பாகஞ்செய்து அதிதிக்கு ஓர்
பாகம்வைத்துத் தனக்கெனப்பதிக்கு சத்தாரை உண்டி
மனமகிழ்ந்து மக்கிங்கட்டும் மனைகட்டும் வட்டாத
மாதவனுபிரானுடைய பாதாவிந்தத்தை சதாபிரா
னிதுக்கொண்டிருப்பார்.

இவ்விதமாகவர்வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கதவர்
மனைவியார், தனது புதிரர் இருபதினமுபேருக்கும்
தனக்குவந்த பயருக்குரியை இலக் கலப்பாதிரித்
தில் கற்பிவார்த்துக்கொண்டிவரக் காலவிறுக்கும்
பற்றுகளைக் கொண்டி சுவர்க்கடம்பாதி கிற்பான்
ஜீவ இதன்மேல தான்வன்னகன்சென்சார் ஒரு
முறைக்கு வாக்கும்போது மற்றொருமுறையைக்
கீடும் ஒரேகாலத்தில் இரண்டுமுகங்களும் கை
யைவீட்டுக்கொண்டு மேல்வீழும் வேறொருமுகதை
கைப் பதிக்கொள்ளும். அதுகண்டி தேம்பிதேதி
ம்பி மற்றொருமுகதை அடும் வேறொருமுகதை
பொருமிப்பொருமிக் கணகளைப் பிசைத்துக்கொண்டி
ழுகும் இன்னுமொரு புறண்டி விழுந்து எனைபதிட
த்தபடியே கினைந்திக்கொண்டிருக்கும். மற்றொருமகவு

ரும் என்னுனை எனக்குக் கஞ்சிவார்க்கவேயில்லையே
என்று ஒருசேய் பொப்பெடுத்தழுக்க அவலோடு தாய்
கையிலிருப்பதைப் பறித்து உண்ணச் சென்றும் ஓர்
சேயை வேறொருசேய் ஓடி முழுகியிழுக்க அதுவும்
இழுக்க இவ்வண்ணம் ஒன்றை பொன்றுபற்றி யிருக்
குர்போது தெறித் கொட்டுண்டு போவதைக்கண்டு
கிரிக்கும் ஒரு மகவு இவ்வாறு கலகம் வினவிக்கின்ற
மைக்கர்களைனோக்கியும் பவளத்தலங்கெல்போன்ற வி
ரல்லீரையுடைய கைகளால் தூக்கியும் அவர்த்து வீக்கி
யும் மடித்தலத்து இருத்தியும் மாறிமாறி
ருத்தியும் மை தீற்றிய கூ ைபாலைத் துடைத்தும்
முதலைத் தடவிக்கொடுத்தும் ஆம்பல் மலர்போலும்
பவளச்செவ்வாயின் முத்தங்கொண்டும் அந்த மகவி
டுன்ன கிழவன் ஒருவன் பின்று உமது கரத்தில்
என்னபணிகாரம் யாதுபகார்த்தம்செய்தார்கள் என்ன
அதற்குக்கேட்க அதைக்கேட்டெழுவ்து அம்மா பணி
கடன்என்பது எப்படியிருக்கும் பதார்த்தமாவதுயாது
அவைக எவ்விதக்கவையோடியுன்னை நீ எடுத்துக்
கூறுயென் ற இரங்கிக்கேட்கும் பின்னோர்கு அவைகளை
க்குமித்து கனே யெடுத்துச்சொல்லுவோம்
ஆனால் அவ்வகைச்செய்துக்கொடுப்பனை மகநுகி ஏன்
கிறுல் யான் என்செய்வேனென்ன வேறு மொழிகூறி
போக்குக்காட்டி அவற்றை மறக்கும் உபாயஞ்செய்
வாள். மற்றொரு மணியிலுள்ள ஒருபின்னைகையிலே
பின்பண்டம் ஏந்திக்கொண்டிருக்கக்கண்டு ஓடிவந்து
கின்று தாயின் வதனத்தைப்பார்த்து கண்களில்கின்றும
தாகுதாரையாக நீர்வொழுகத் தாயே என்னாயில் நீர்
சுரக்கின்றது, ஆதலால இப்பொழுதே செய்து அளிப்
பாயென்றுபிறம் சேலையைத் தொட்டிழித்து என்ன
தேறுதலாகச் சமாதானஞ்செய்தாலும தேறுது ஏங்கு
கின்ற மதலையையெடுத்து மார்பிடைஅணைத்து மனம்
விம்மகூடப்பவிவள் ஒருருழல்ல தாயின் எதிர்வந்து
னை அன்னுய், அபல்விட்டில் ஒருபைதல்குண்டலம
மோரிரம் மணிக்கடகம் தெற்றிச்சுட்டி, பொன் அரை
ஞாண சதங்கை இவைகளோ அணிந்துக்கொண்டிருக்கி
றுன். எனக்கு நீயிடாதிருக்கும் பொருமை யென்னே
அவை உள்ளவிடத்தைப் பார்த்து எடுத்து உடனே
எனக்கு இடுயெனச் சினங்குகின்றதைநோக்கித் கடன்
வாங்கி தரித்திரன் ஒருவன் அக்கடன்காரன் வந்தபோ
தெல்லாம் காளையுனம் காளையினம்யென்று தவ
ணைசொல்லுவதுபோல அவ் அருமைச் சிறுமகவுக்கு கா
னைக்கு ஆகட்டும் காளைக்கு ஆகட்டும் பூட்டுகின்றேன்
என்பன ஆதிதை-இவள் இல்லாமைக்கு என்செய்வாள்
ஐயோ-பாவம் அம்மா எனக்குப் பருப்புஞ் சர்க்கரை
யும்தருவ ம் அன்னுய் எனக்கு மனோமாலபா
லும் வெண் யும் அரிப்பாயென்னும் மக்கள் தன்
னேல்விழுந் அழும்போதெல்லாமவாய்திறவாது கம்
மாயிருப்பா பாலர்கள் நித்தங்கொண்டிப்பது பால
மணிப்பூண் ளை அல்லாமல் ரவமணிகளன்று உடுத்தி
க்கொண்டி பது இனியதுற மவரிச் சோயேயன்றி
அரிய சமைகப்பட்டையன்று உண்ணுதற்குரிய கல
ல்கல் இலக்கலம்களேயன்றி விலைபெற்ற பொற்கலங்க
ளன்று அருந்துதற்குரிய நீர் நிறைத் தண்ணீரல்லது அன்
ரபபாலேயல்லது ஆன்பாலில்லை அதனை நுகர்ந்தும்
தனையர்களுக்குப்பகிர்க்கபெறில்லை பார்க்கச்சகியாத
இவ்விதவறுமையைக்கண்டும் மெய்ஞ்ஞானியாகிய
குசேலமுனிவர்க்கு உள்ளத்தில் கவலையென்பது சிறி
னும் தொடர்ச்சியில்அளவுகூறப்பட்டுள்ள புகழுற்ற அவ்
வந்தணர்தம் செய்கையைப்பார்த்தும் அவாமீதூரிரு
ப்புஞ் சற்றுங்குறைத்தறிலரே வாவு அறிவுமுடையவ
ராய் அளவிறந்த பெருஞ்செல்வத்தின் வளப்பமுமுடை
யவர்க்கும் அன்பொழியாத வொருபிள்ளை விரும்பியுவ
ந்தை விரும்பியபடி. அளித்து உபசரித்தல் கூவாதவர
திருக்க வெந்தவிருப்பூரிபோலவும் தனக்குஒப்பிலாத
யமனேப்போலவும் ஆலகாலவிடம்போலவும் கட்டுச்சுவ
ரடிக்கும் வடவாக்கினிபோலவும் பகிரோயான தீங்
காது வாட்டவும் அதனுல் சஞ்சலிக்காத மனத்தையும்
சஞ்சலத்துக்குட்படுத்தும் தாரிதரதசையில் பல புத
ல்வர்களைப் பெற்றவளின் செய்கைகள் இவ்விதமு
டையன்என்று கூறும்தாம் வாவரால்தான்முடியும்இவ்
வண்ணமாகுதரித்திரமென்னும் பெருஞ்சோகத்தினுள்
அழுந்தியும் தனக்கு இனியசோ தரபத்தினியான வெ
ழுத்து ஒன்றுமவுரையாள் அக்கம்பக்கத்தார்கள் அறியு
மவ்வண்ணம் அலர்தூற்றுள். மைந்தர்கள் எவ்வண்ணத்
தாலெனினும் உண்ணுதகாரியம் சிறிதும் மனங்கூசிச்
செய்பவர். அல்லதை மேன்மையான சற்குணம் அப்
பெண்மணிக்குவாய்ததது குசேலமுனிவர் இருகண்
மணியை நிகராதாயுள்ளது. ஆதினும் அவள் குணத்தின்
யத்தைக் கண்போர் யாவரும் இவள் அருருபையோ
அருந்ததியோ எனறு வியப்புறுத்தக்க அரிவைபரி
கெல்லாம் அருங்கலமானவளிடத்து எவ்வாறு இத்தகை
மைபெனனும் மெய்ங்கடலகிய நிராத்துயர் எக்காலை
த்திலு நீங்குமோயென்று எனனும் எண்ணமாத்திரம்
உள்ளக்கருத்தில் உண்டி தன்றே முதலில் கற்பினின்
றும் வழுவாது காதலுக்கெல்லாம் பினபு தன்னோக்கொ
ண்ட நல்லோ ல்லாவுள்ள வுணவுகளால் உபச
ரித்த அதனபின்னர் புகழ்நீங்காது வளர்த்தி அவர்
மை மறவாது பாதுகாக்கும் பொற்பாலையை நிகர்த்த

பூவையானவள் நிறைமையேயுற்ற வறுமைக்கடலுளழு
ந்தி மனம்புண்ணுகி இவ்வாறு பற்பலாள்கழிய ஒரு
நாள் சமயமறிக்து உளந்துணிந்து கல்லொழுக்கத்தோ
பணிந்து ஞானபானுவின் உதயம்போற்ற தனது வ
யிர் காயகலை வதனத்தைநோக்கித்தானென்னியகரு
த்தையுஞ் சுமலையையும் சென்சுடையையும் சொல்லவ
க்கனியையும்போன்றவாய்திறந்து கொஞ்சுகின்னிப்போ
ல இன்சொல் உரைப்பாளாயினுள் வெண்மணிகளைக்க
ரையில் ஒதுங்குகின்ற வெளிய அலைகள் வீசுகின்ற
கருங்கடலும் விரும்புகின்ற காவாம்புதேவி மணி
வண்ணப்பெருமானுடைய திருவுந்தித்தாமரைகளைக் காம
க்குரோதலோப மோக மதமாச்சரியமென்னும் அகிய
கைப் பகைகளையும் மாசுதீரவொழித்து உள்ளதில்
தியானபாசாய் எக்கித்தறிக்கும் எனது மணவாள்தே
றைமுடிவை உணர்ந்த மாதலரே, அரி-கரி பரி-கரி
புனி சமபம் கண்டபோதுண்டு நிரிகின்ற பெருங்கான
கத்தில அணுகி காய்-சருகு புனல்-கரம்று இலைகளை
அருந்திக்கடல்போலும் விரிந்ததகிய நீரினைகளுக்கு
குடியிருப்பு-வீடாகிய-வழும்பு உரோம்-சி நரம்பு-தசை
யினைகளால் மூடப்பட்டு மல சலங்கள் ஒழுகாகின்ற
தேகச்சுமையை வளர்த்செய்கின்ற உற்றித் தாமரைம
லர்ப் பூங்கொட்டையில் வீற்றிருக்கும் அத்தனனேயொ
த்த அத்தனரே-தேவரீருக்குக் காதலியாகிய பேதை
யேனிடத்தும் பேதையேன்பால் பிறந்த மக்களிடத
தும் விருப்பம் வைமையாலும் எங்காளும் அன்னியரி
டத்துச்சென்று யாதிதுக்கேட்பது இல்லாமலும் இரு
க்கின்றீர். கான் அதன் பயனை உணர்ந்துகொழுடேன்
ஆனுலும் சஞ்சலப்படுகின்ற கோபுற்ற மனத்தால் வரு
ந்திப் பகரும் சிறியவர்த்தைகளை அது ஒருபோதை
யினபேச்சு என்று மறுகவிக்காது விருப்பத்தோடு கே
ட்கவேண்டுமெல்லாம் மீளவும் கூறுவாளாயினுள், காத
லபதியும் தட்சணத்தினியம் அவனியும் என்னும் மு
ந்தியைபும் கடாக்கொழுக்கு விட்டெறியுங்வண்ணம்
வேள்வியைவாக்கும் குற்றமற்ற முனிவரே கம்மு
டைய இறவர்கள் அழுத்தழுது எங்கிக்கொண்டிருக்கப்
ட்டவிர்களாய்ப் பிரிதல அனைமில்லாதகளர்களுதோர்
கிருக்கின்றார்களே அக்கோ புராணங்கள் பதினெ
ட்டிலும் வல்லவர்கள் சோற்றுல் எத்தவுட்பென்று
சாற்றுகின்றது இக்கடன் சூக்கு புவியில் உண்மையே
அல்லவா கான்தேதங்களும்-உலர்க்கடலை துடையா
வுடுத்த சாலையும் உள்ள ஜீவகோடிகள் எல்லாம்
இன்பதரி யுண்டிருந்து கன்றுகளைழுக்கடவன்
என்று சோலி யுகிபண்டிருக்கும் அதற்கு விரோத
மாகத் தென்வழிக்து சென்றுகின்றுபோல அழுதொழு
குகின்ற மழலைச்சொற்கள்பொருந்திய இளந்தவாய்க
ளையுடைய இருவர்களுக்குக்கிடைப்பதகன்னமுதவி
பது அளிப்பது உமதுகடமையே ஆகும் படதெமோர்
வம் உக்கியில் தங்கும் இத்தக்கடதெம்புவியில் எவ்
வகை மேலோர்களும் அஞ்சி காணுதற்குக் காரோம
கிய தரித்திரமுடையவர் பாவியரும் தருமத்தையும் இ
ன்பத்தையும் தருகின்றசெல்வப்பொருளுடையவர்கள்
புண்ணியரும் அல்லரோ - இம்பரும்உம்பருக்கொழும்
எம்பிரான் எழுந்தருளிரிகின்ற இதுதாமையுடை
யவரோ தரித்திரமானது - தான் அடைத்துள்ள ஒரு
வனது அழகைத்திரித்து உடம்பை உலர்த்திச் சோம்
பலேபெழும்பி உலோபத்தையிகுவித்தும் அல்லாமலும்
கீழ்கை காயபெய்க்கு தடுமை நீங்காத கலகத்தை யிள
கிக்கும் மேலும் அவமானம்போய் இவைகளை வருவி
க்கும் தூலல் இக்கவறுமையைப்போன்ற பெரிய
துவொன்று உலகெங்கும் இல்லை. இன்னும் இத்தரித்
ரமையான சக்ருஷ்டியாயிய சாகரத்தை உறிஞ்சிக்கப்
பும் வடவாமுகாக்கினியாகும், அன்றி யும் லைபோச
னுகளுக்கு இருப்பிடமாயுள்ளபடியால் தேவர்களுக்
கும் உறைவிடமாயும் என்பார்கள் கன்னல்கற்ற
னர்க்க முன்னேர்கள் இவ்வறுமையானது ஒழுக்கம் வ
யர்குலத்திலும் மேம்பட்டதென்று விளம்பும் பழமொ
ழிக்கு மாறுகலாய் அசாரத்திற் மூலமாகும் கொடி
மை பலவற்றிலும் கொடியது இவ்விதரித்ர ஆதலின் அ
தனையொழித்தல் கழித்தில் கல்லையோ நிலையோ-நி
ரதவருலமென்னும் ஒத்தில் பூதலவேம்பாலவுயித்து
ஏனை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசனுயித் தன் ஒப்பு
ஒருவரருதும் இல்லாதவனுகிய மாதவனுடைய கனை
பிராளுடன் பலகலைகளையும் ஒரே கலனரிசில் கற்ற
னைர்தர் என்று சுவாமிகளே-உமை ஒப்பார் பலரிரு
வின்பாகம் கேட்டிருக்கின்றேன். ஆகலினல் அகதப்
பிரம்பரனுடைய பகைத்தேசென்று அப்பரமமூர்த்தி
னைமகிழ்ந்து அன்பால் அளிக்கும் பெருந்திருவைக்கை
க்கொண்டி கொண்டுவந்து மெதருமுகைகளுக்குத்
தெரிந்து வறுமைப்பினியைத் தவிர்க்கவேண்டும் தே
வரீரோடு இணையிர் கலியபின்ற மாணிவண்ணனுகிய
ண்ணன் உம்மைக்கண்ட அளவில் எல்லாவளமையும்
அளிப்பான் அதற்கு பயமில்லை மாசற்றசேன் ஒருவ
னுப்படைத்தால் அது அதிசேம படைத்தவனுக்கு ப
ருந்தனப் பொதியென்று அறிவுடையோர்தெரித்தனை
க்கும் பழமொழி மெய்ம்மையோ பொய்ம்மையோ-ம
ண்ணுலகம் பொன்னுலகம் காகுலகமான்ற கூறப்ப

ட்ட இம்மூவுலகத்தின்னும் உள்ள வல்லவர் தன்புறக் கொணைகளைச் செய்துவரும் ஸ்ரீமன் முதலியோனிக்கென்று கல்லிலார் இகழ்ந்து அருள்செய்யும் பரமபூர்த்தி யுகலால் அவர் கோற்சென்று புகழைப்பெருக்கும் செல்வம் வேண்டுவையே ஜூனல் தமக்குத் தருவான். ஒருபோதும் அத்தினே தயாந்து சுயாது மறப்பதனின் வேதங்கள் இனனுந்தேடிக்காணுத பாண்காலத்தினிதகே போதுமான - அந்தப் பரந்தாமனுடைய பாததரிசனன்றே - முத்தியானதும் சித்தியாவதும், என்று பலனவள்ளதினிருந்து அமிர்தம்கிலுவதுபோல மனமாயிய திருமழிசையெடுத்துப்பெரி கீறுதிருஞன் கண்ணனைத திரும்பவும் மனமும் ஞானமாவிகையும் உடையனுனே மர்மனிவண்ணனே மாதிலமனிடிய கள்தோறும் தவத்தினர் உள்ளத்தில் எண்ணியதை கணனிபடி ஆனிப்பலனே அடைத்து நமக்கு முன்தைகள் மணங்குழையாது பிறைக்க அவனருளிய செல்வத்தைப்பெற்று வினையில் வருமென்று மயகையரிற்கிறந்த நல்கை கனிறமாத்திரத்தில் கல்ல தவறுனியாகிய சேலம் உரைப்பராயினர். மக்களுக்காக இங்கி வரிற்ற மடலமிப்பாருத்திய முறைகளே கோய் முற்பிறப்பில் தரும்ம வள்ளல் இப்பிறப்பில் அதன்பயனை ஒருசேர அநுபவிப்பார்கள். அறம்புரியாதவர்கள் துக்கசாகத்தினிலிழ்வார்கள் அது உண்மையாதலால் அதற்கு மனக்தமோறி மேலிய வேண்டுவதின்ன பலனம்போன்ற அதரமுடைய பாலையே இவ்வுலகில் நிறைந்த ஜீவர்களெல்லோரும் விட்டாத பொருள்களேயெல்லாம் அநுபவிக்க வேண்டுமென்று மனோரதிஞ்செய்தால் எப்படிவிடும் எண்ணியது எண்ணியபடிமுற்றுப்பெறுவது முத்தேவர்களில் மூல முதற்பொளாயே அத்தேவ தேனனுக்கேயாம் ஏனை யோர்க்கும் அவரவர் எண்ணப்படி அமைவதானுல்மே லென்றும் மேற்கண்டும் பருப்பு இரண்டுவண்டாருமோ தத்தவர்தெரிக்கமேலோர்கள் முற்பவதறிந்தெரும் மையையும் நிலையையும் பொதுவாகக் கருமமென்பர் அக்கருமத்தின்டோய் செல்லம் வருமைகளைத்தக்க உயிர்களைப்பாதுகாப்பவன் வேதமும் போதமுங் காண்டி லாத தேசமூர்த்தியாகிய எம்பெரான் என்றறி அமிர்த தினும் இனிதசொல்லுவட்டிய வெல்லியிலே மைத்தா கனே உபசரித்துக் காப்பாற்ற பெருமிதிவேண்டுமென் கிறுப் வனங்களில்வுலவும்பறவைகளும் சாணகல்களில் திரியும் மிருகங்களும் தமக்கொரு இரட்சகரதேடுகினறனவோ - அல்லது அவைகட்கு வருவதுண்டோ எல்லிடத்திலேனும் சென்ற இரந்து கேட்பதுமுண்டோ காலைப்பொழுது எனெய்வேனென்னுன் கவலையுண்டோ - மேலும் அவைகட்கு உலர்வு அப்படமாம் உயிர்ந்தகண்டோ - சொல்லுவாம், எல்லோன் நிறை தேனைக்கும் கருப்பை அணைகளில்லாகிக்கும் ஜீவன் களுக்கும் விருப்பமுற்று உணவு வளித்துக் காப்பவன் ளனமாமே தேவில்லையோ வேய்க்குமுலர. ஆனைக்கே மேய்த்தருளிய எம்பிரானுடை கணவன் அன்றோ அத்த செல்வராயன் உனது அரிய சிறுவர்களைக் காவாது கைவிலரனே - விடான் - விடான் இது உண்மையே ஆகும்-காலம்-மடம்-அச்சம்-பயிர்ப்பு-எனனும் நாற்கு ணங்களும் அமைந்த நாயகியே - இலவலெல்லாம் உயி ருக்குச் சுபமேயென்னில் காப்பாற்றினின்றும் இக்கப் பூமியில் தோன்றியபோதே மலமும் விலக்கின்றதே ஆன்ற உண்டவுனனின்றி பொருத்தமோ ஆதேதாய் அலர்வன் சொத்தித் பெறுத்த ஆயினை முடியுமனை யினும்-கல்லுனவு வெறுத்தத்தருபி உணவுபினனும் இரண்டில் ஒன்றுண்டி உலகத்தில் உறையும் உரிச்சே ன்ற அதறுலோராகிய மேலோர் உலப்பார் இறுசொ ன்பிரமாணமாத்திரம் அல்ல, பிரத்தியட்சபிரமாணமும் ஆகும். ஆகினால் உனது மைந்தர்களுக்கு ஆயுள்வள் ளவனையினும் அவர்கள் அப்பிறப்பிற் செய்த இருவினை களுந்தக்கபடி. கற்வைவண்டியும் வெறப்புடையவுண வும் இருக்கவே யிருக்கின்றது, இத்தைகொத்து வருத் தாதே. ப்ரதிவரினும் அதுவழர்வந்ததென்று மீளை த்திருத்தல்வேண்டும் அழியுமுத்தை ஒத்த கைகளினை புடைய கன்னையே வளப்பொருத்தியிதினைப் பட த்தோமென்றும் ருபலாவண்யமுடைய மினாரோபப டைத்தோமென்றும் பலபுத்திரர்களைப்பெற்றோமென் றும், காம்கல்ல அதிபலங்களை அடைந்திருக்கின்றே மென்றும், இளமைப் பருவத்திற் சிறந்திருக்கின்றே மென்றும், அழகின் கலத்தைப்பெற்றிருக்கின்றேமெ ன்றும், சற்றும் உண்மைநூலில் உணர்ச்சியிலாதசெ ருக்குடைய மூடர்கள் மனமகிழ்ச்சிகொள்வார்கள் அன் றியும் உயிர்க்கொலைபுரிதலும் உண்ணும் உணவில் மரு மூட்டுசெய்ததும் தெரிந்தும்அயில்லாத கனபுடை பரிந்து வஞ்சனை செய்தலும் கல்லவர்களைநிந்தித்த க்கதாக உதானெம்பேசுதலும்மன்றிப் பொய்க்கரி மூதலும் ஆயத்தில்உன்னசொத்துக்களை மறைத்துக்க ணக்கிடித்தலும் தம்மாதர்களைப் பிறருக்குப்புணர்ப்பித்த லும் வேலைசெயர்களைக் காமிதனுக்குறவுபடித்திச்செல்வ ழுக்க முடையோனே ஒப்பாயலகில் நாய்ன்போல்தி ரிபவர் முயற்சியும் இவைபோன்ற முயற்சியும் இன் னும் பற்பலவுஞ்செய்து பாவர்கள் காலக்கழிப்பார்கள் அவைபெல்லாம் பொருளகிற்கமே ஆகும் அவ்வாறு பொருளேப்பெற்றல் புலிபிற்புகைத்து வைத்துக்குது

குதப்பட்டு கடலை விடாத பேய்போலகாத்து பணப்பேயென்ற ஒருபட்ட பெயர்பெற்றுச் சுற்றம் மட்டினர் அபயர் பாவருயிழவாழ்பவர்கள் ஒருதிய தருமமையினும் செய்யார். இப்படிபவர்கள்வசது சற்பக த்தருவைபோத்த சரவகளையுடையவசெயல்லு புக ழ்ந்து கூறினும் மனதில் அக்கேயாமல் அருள் தி நிமில்லாமல் தனது மானிகையின் வெளிப்புறத்தா வும் தரத்திக் தனது இல்லத்தில் மீளவத்து புருத்த கொளவார்கள். மிகவும் நெருங்கிய தமது உறவினரை யும் தழுவி உபசரிப்பார்கள். இலகலாள்தல் தெரி வையோ - இப்படிப்பட்டவுலோபிகள் குபேரசா பிராச்சியம் பெற்றவர்களாகிருந்தாலும் அதனால் எவ் வைபெற்றார்கள் இழ்ச்சியே பெற்றார்கள், மற்றும் நீதி தப்பியகொண்டால் அரசர்களின கோபத்திற்கு மிக வும் அரசமடைதலும் கள்ளர்களில் கொள்ளைக்கு மிகு திடம் பயமடைதலும் தாயாதிவழக்கிட்டு வல்வுவாக சேலென்ற அஞ்சித் அபநடிதலும்பெற்றார்களே அ ன்றி பொருளினால் யாதொருவணைபயனை எக்வனம் பெற்றார்கள். பரம்பொருளாகிய பரம்பணைப் பகவனி டத்தும் பற்றற்றவராய் பரம்பொருளின் கண்ணே பற்று மிகுதியுடையார்களுக்கு கல்ல கடத்தையைய டையவர்களென்ற நியமத்தையை யுடையவர்களென்னு உள்ளத்தும்படிசெய்யும் அற்பரை ஒழுக்கமுடையோரென் றுசொல்லிக்கும், கற்பிற்சிறந்த மாதர்களைக் கவலி செய்யக் கருத்தடையவர்களாய் எதற்கும் அஞ்சாத முயர்சிசெய்கிக்கும் மேலும சுருங்கிய மருங்குலையும் கொங்கை குலங்களையும் உடைய கோழைபே சாத மாதில் உலகாடிவரும் கருநிறமுடைய கல்லாள் களைப் பணிந்து ஒ-யமதர்மர்களை கோடிபோன்கொ டிகின்றனென்பற்றுக்கியவர்களுக்கள் கைக்கொடிப்பெ டிப்பழுதில் மிணங்கியுள்ள எனது மனைவி புதலவர் மருகன்-மருகிகள் முகலியோருக்கு ஒருமொழிகூறி வருகின்றேன் சற்றுப்பொறுத்தெள்ளியென்ற என்ப தோபாரைக் கூறினும் காடிவோடிவந்த காலனுதர் கன் பிடியை விட்டுவிட்டு வெளல்லையோடு செலவா ர்க்னோ தென்மொழியே - அப்பொருளால அவர்கள் அடைந்த பொருளின்பயனை கேண்டாயர் - இன்னும் அப்பொருள் பற்கங்களையெல்லாம் வருவிக்கும் அரு ளழி அப்பலமுத்தினையில் ஆனபுரிக்கச்செய்யும் உற கமே உறுவித்து கருப்பு அரைக்குள் புகுவிக்கும் இ க்குறும்களாலனறே - அப்பொருளுக்கு இம்மாவில த்தில் வெறுக்கையென்ன காரணம்பெயர்வாய்த்தன் ன புல்லர்களெல்லாரும் உரைக்கின்றார்கள். விடி ஆ வயிலே, அவரில் இவ்வர்களை மதித்து இமயப்ப

துக்குக் காரணமான இந்தச் செல்வம்வந்து அடைந்த பொழுதிற மனதிலெண்ணி வர்மூடம்பெற்றுத் தட் கனிபபின்றி முனிவு முழுக்கத்தையும் பராத கம் மை அனுபவித்தவர்களும் அழிவுசெய்து ஊர்க ளைவின்றார்கள். மேட்டின்ற காதலையுடையவர்களும் செல் டாரின்றார்கள். கல்லதனுடையவர்களும் குருடாயி ன்றார்கள் ஆயிரங்கோணக்கூர்ப் பரப்பி ஒளியினி மே ருவில் மறையும் சூரியனைப்போல அலைகடல் சூழும் அவனியில தோன்றி மறைந்திடும் உங்களிடமிக் செல்வம் என்னும் காரணத்தால் பொருளின் விரியுக் குச் செல்வம்வென்று உரைக்கும்பெயர் கன்றுப்பொ ருந்திருக்கின்றது, வேல்விழியே அஞ்சனம் சீரில் கரு ட்டுத் திரைபோல உடனே மறையும்பொருட்டுச் செ ல்வம் சதர அல்லலிலே விளைப்பதனால் அதனைப்பொரு முழ்செய்த அடைவது கூடியகரியமாகுமா சிச்சி அதுசரலமும் பழிப்புடையது இம்தோ அழிவுறு செல் வம் அழியாத வழுதியுடைய செல்வம் பரதேவின் தே ன்மனடிநிறத்த பாயும் நளமாலிகையைத் தரித்துக் கலைள் கிறைந்து நிலகமாகிய வளங்கழுத்து நனி வெ ன் கதிர்வயங்கு வில்லிரண்டையுதாகிக் குவினாபி ண்டியுக்த முருமுழதி உலகில் காவற்பெயரின அக்கின ஒருவ ம்பெய முருமலடைய பெனையாகிய வெருத்தேவி தனது பவளத்துண்கெனி மிகர்த்த காக மலங்களால் மெல்லெனவருளச் வெற்ற நாயகற்குமெ னக்கருதும் அன்பர் உள்ளக்கமலத்தில் புகுவுவாழ் கின்ற பழமறைகள் ரகிம் பரமேட்டினை பாதகமலை பிற் பற்று பிக்குமதலே ஆகும் அ மன்னையர்கள்வி யே, கையிற் பொருள்பெற்றபோதே கடவுள் ஆயம் திற்கு அளித்து சாத்துவிகபுராணநூல்களை விருப்போ தேட்டு மறைகளுக்கு மைந்து வருவம்பொக்கை எண்ண கருதி இரப்போர்க்கு சுற்றுவருபவர்கள், உலகுபுயம கூமேல் உள்ள தண்டத்தால்பதி தண்டனை யின்றித் தத்துவங்கட்ந்த தற்பரனுபி சிற்பர தாமோதரக்கண் ணன் உலகாயே பரமபதத்தை அடைந்து நித்யவாழ் வை அடைகின்றார்கள் குடமும்-உரிசம் என்பும்-கினை மும் வழும்பும் நேரமும் காடுகளும்வைத்தக்கமாதிய கசையுற்கொண்டு படைச்செய்த ஜலமலபாண்டமேபே தைபாகளின் வடிவம்மென்று தேறித் தெளியாது இத் கலைவ கசமாலத்திற்கும் மனம் மயங்கி உடையான் அ டகனை மறந்திருக்கின்றனர் அத்தோ கம் ஜனனமே நெ ய்வருபவன் மாயன் விளையாட்டே ஆகும் பல்விக்கு ம்பமன தவராக்கள் சோறும் மோதலால வழிந்து ழுகுகின்ற கும்பம் என்பது ஒவ்வொருவனுக்கும் வே ஸ்ரீ, அவரில் இவ்வர்களை மதித்து இமயப்ப ஸாட்சி வேண்டாமே கண்களையே விளக்கும் இ

னே முதற்றாபாத்திரம் என்னும் பலதிருமுக்குப்பை உடை
ய்ந்த திரைக்குடி என்னும் கல்லறிவாளர் உளாப்பன்
எல்லாம் கண்காட்சி யல்லவேஎறிவளவறியாத மா
தர் மெய்யில் மையல்கொண்டு பிழைத்துவார்கள் அதனித்
தட்டும் நூல்களும் எத்தனைபேர் கல்லாதார் முறைபாரா
ட்டினரோ இன்னும் எத்தனைபேர் மைக்கர் முறை
யென்ன விருத்தினரோ அறிபோம் அவ்வண்ணம்
கிருதராத்திர அவிபோம் அவ்வண்ணம் கிருதராத்திர அவிபோம்னின்னை
ரீ பேசுவது மகாவிரோதம், இதி பேதையர்க்குண்
டாவ இயல்பே ஆகும் கன்னலடியில் இனருவையும்
னன்னலடியில் அனாத்தையும் துன்னிலடியில் மின்
னல்லையும் என்னலடியில் கொல் தவறுமையையும்
தொன்னலடியில் மருவாமையையும் உலடைய எனத
காதையாயி தான்குழலே, குழல்கையைப் பெறுன்ற
காலத்திலும் வளர்கின்றகாலத்தும் அக்குழலைதாகு
க்கு கோம் சம்பவிக்கும்போதும் பருவகாத்தில் அவர
கள் அழியாத வழிகளில் செல்லப்பிழைகின்றகளை
ள் அரிவரிகாதையாயி காத்தும் காலத்தும் காலபரசர்
வர்கை பத்தும்போதும் அனுவிலாதகுன்பமே ஆ
கும் இவ்வாறு கணக்கற்ற துக்கமே மேலிட்டருக்கும்
ஆதல் பெற்றபின் மேதனால் சுகம் அதுபவித்தல் எ
க்காலத்தில் அதனும் அம்மைவுகளால் எக்காரும் த
ன்பமேதுந், பெற்றபின்னைகள் தாய்தந்தையர் இவ
ரைப்பரமத்திரசெய்யும் கண்டனைக்கு உட்பட்டு மன
ம நெகிழ்ந்து அவர்கள் விடாதுள்ளிகொண்டு கிடப்
ன்ன, வயது எளரைத் தங்கள்தங்கள் மாதரிதாகளே
ம்மைக் கிரித் தன்மைம் போகும்வழியே ஒழுகி கீத்
பர் புத்திரர்களுக்கு அன்னையும் அப்பனும் அனந்தம்
ஆகும் அவர்கள் பிறந்தூர்களும் அனைதம்துகும் அ
வாகருக்கு அனந்தஜன்மங்களில் வாய்ந்த சுதந்தா
ரும் சிலவந்தியர் ஆவர்கள் அவர்களிற்ற பெயர்க
ளும் கணக்கில்லாதவைகளாரும் அவர்களிடைப்பதாம்
வகளும் அவற்றவைகளாகும், புகழும் இகழும் மு
வற்றவைகளாகும் அத்தன்மையான பதிவைகள் மா
ரோர் தாய்மார் அரசனியும் உண்மையும் காப்பாதி
தற்கு காலே மன்மதைகளும் தான் முறையிட்டிக்க
டற்கிய காரணங்களில்லேன் அனிச்சயனை கெரிந்
நெனென்ன அதனினைவைப்பதற்கு அற்கண்டின்ற
திருதைவாயானே பலர்கள்மேல் ஆகைவோன்டு வரு
கின்றும், இவ்வண்ணம் நீ இவ்வளவு வருவதும்
பித்தம்பிடித்த மதர்ச்சனை செய்கையுதும், அறிவின
ர் இம்மையக்கச்சேற்றில் அகப்பட்டு நீனை கலைப்ப
ர்த்த ஆரையாத அறிவினர்தானே இளம்பருவமுடை
யார்களில் கண்டால் மனமிழந்து மயங்குகின்றார்கள்

பிறப்பில் அது அதற்குக்கக் நிற்கின்பங்களை அது
பவிப்பார் கல்வினையல்லாத பொல்லாவினைகளின் பய
ஞல் மானபம் அதுபவிப்பார்கள் இவற்றை முற்பிறவி
யாவினையென்றும் விதிவேலை ஆதிக்கத்தம் என்
றும் பிரமவிதி வேல்லும் பெயர்களாதிரம் வேறுள்ள
ஒருபொருளையே தாட்டுகின்ற அறி குறிதொற்றேன்
ன பகர்கின்றுர் சம அதுபவிக்கின்றகாலங்களிலல்
லாம் இடையிலும் காம்செய்யும் இச்சிறு முயற்சியிலு
லென்று சற்றேனும் எண்ணவேண்டாம்.

அவ்விதம் கினைப்பு எள்ளோர் ஒருக்காலேனும்
நேருவும் வாய்த்தகல்வி அறிவுடைய மெல்லியோர் க
டமையென்று ஆயிரத்திலும் இனியசொற்களாலுடை
யானே இந்தப்பிறவியில் தருமசாலைகளைச் சோடை
த்திருக்கள் மதுரிதப்பில் தேவர்களாகி அமிர்தம் உ
ண்டு விருப்பிய போகங்களைப் புணர்வோம் உன்னவா
யினும் அனுபவித்துப்பினது இப்பூமண்டலத்தில்வந்து
பிறந்து இவர் எள் தாய்மார் அவர்களுக்கையர் என்று
புவலர்களால் வெல்லாம சாழுகின்ற சுபாவமுடைய
ர்களாக இருக்கின்றார்கள். அடி கேளாமலே கேட்ப
னவற்றை கேட்கின்றவர்களுக்குப்பின்னேயென்னது
அந்தட்சணமே உதவுகின்ற தெய்வாட்டை ஒருவன்
அல்லது ஒருத்தி அடைதலும் இந்தக் காலத்தில்
அதுபவித்தற்குரிய போகங்களையெல்லாம் அதுபவித்த
லும் கல்ல வாழ்க்கையே, கொத்தண்டினைகளைப்
பெறுன்ற காலத்தில் அழுந்த மாலாகலும் அற்றப்ப
டாத துக்கத்தைப் பொருந்துதலும் இம்மண்ணுலகத்
தில் கொஞ்சகாலத்தில் தரித்திருந்தியற்றும் அப்பித்
துகதலும் நிய வாழ்வினையேயென்ற உளர்ந்தில்லாத
இம்பருவத்தினை உணர்வுடையோர் அடையார் அவ்
வறிவர் பத்தினியில் நிறுமவழுவாது நிலைபெற்று நிரு
மிக காலகன் திருவாய்மலர்ந்த வேதாகமங்கள் உரை
க்கும் வண்ணமே அச்சுறுசெய்து கல்ல முயிக் கம்
பராத்த பொருள்களையெல்லாம்கிடைப்பாகி எவ
ரும் எழில்வணனையுமே எமனாள் தூவைபடுத்தாம
லாகின் அடைந்து நிடையுறுத பேரின்பசுகாதத்தில்
கமிழ்வார்கள் சகசனமென்னு வயிலில் நீவரால் தவ
றின்றி ஒழுகலும் பற்கள்வுறிர்த்து தேகமுளர்ந்து நி
வர்த்து மெலிந்து முதுகுவளைந்து தலைவற்றி கெயி
ரைவடொழிந்து கோலுன்றி விதிர் விதிர்த்து இருபி
பிக்கையின் கண்ணே இடக்க கைன்னையாய் மதல
ம்வருவதும் அறியாத பிறத்தன்மையின் அனைவப்பா
ர்த்த ஞராயாத அறிவினர்தானே இளம்பருவமுடை
யார்களில் கண்டால் மனமிழந்து மயங்குகின்றார்கள்

அந்தோகை செருவியோகையே பாவிருந்திப
ங்கள் மிகச்செய்தவர்கள் சகர் உலகத்தில் உற்பவி
ப்பர். புண்ணிய மிகுபுடையோர் நாகலோகை உ
லகத்தில் உதித்திலர், புண்ணியபாவம் இரண்டும் நி
பற்றினோகள் மானிலத்தில் கர்ப்பப்பையில் மானிட
களாயும் மிருக்கங்களாயும் முட்டையில் பறவையாயும்
பாம்பு ஒந்தி முதலாகியும் வேர்வையில் சிடாதிமுதலா
யும் இன்னும் மற்றபோவிகளில் ஜீவராசிகளாயுபி
பார்கள் அடிமருவற்ற குழலாளை தேகத்தினுள்ளே
யுள்ள அழுக்கு கல்லாற் பீசோவாயும் காதில் குரும்பி
யாயும் மூக்கில் சளியாயும் கண்டில் கலியாயும் பூ
லகாகாரத்தில் மலமாயும் இன்னும் பற்பலவகைபாய் அ
ந்தகருக்குழலாளே, உனகின் சரமானது உடலில்கள்
ளேசோணிதக்களாகின்றன. அவை பூண்பெண் கு
ட்டவகள் விரோத்து மாதாகர்ப்பக்கோளையில் தரித்
து முதல்காளில் பனிரித்துளிபோல் இருந்து ஏழாரா
ள் அடையிலிருகுழியாய்ப்பதினேந்தாள்களில்கெடிரும்
பின்டமாய் ஒருமாதிரியாகி இருவாய்து ஐந்தொரா
த்தில் தலையுள்ளாகி முன்முகாதில் கால்களும் சா
லாய்து முற்ற எளவத்தில் எல்லை சகரோன்டாயி ஒர்
காத்தில்கள்ளில் மனையாய் ஆருவது திங்களில் மெலி
சரி கண்கள் அடைத்தவழுகை மதியில் வேணுத்த
வட்டவேதனைகளில் முன்னோகளும் குறைவற்ற
பூரணமாய் ஒன்பதாவது திங்களில் முழுதையாய்ப் ப
ரைபரிப்பு இப்புகன்றதெனித்து தன்பத்தில் உழ
ன்று சோர்ப்ப உபசரத்தில் கூரியபழுவ பூலதலில்
இனிப்பிறவாமல் மீ முற்பவினாகை சகாரவிதத
ங்களோர் போரி அவனை மூலமந்திரத்தைத் தியான
ஞ்செய்தகொண்டிருக்கும் அந்தக் குழந்தையானது
சாபனதாகோளிகளிலிருந்தும் பெண்ணுகவும் பி
காயின் கர்ப்பிலம் பிறந்தும் ஏறுவும் சுரோணிதக
கிலங்கள் இரண்டும் ஒற்றுள்ளதாலும அபியாகவும்
தாய்தையர் மனமொத்த உபபோத புணர்ச்சியி
ல செலுகையிருள்சப்பாணி வாயையாகவும் சுக்கி
லசுரோணி இவை அபானவாயுவால் பிரிவற்றுல் இ
ரண்டாய் பின்னைகளாகவும் பொருந்தும் பத்தாமதம் பூ
ரணமுறல் பிசாபாதிய வாயுவானது அந்தராகுகை
ய்தள்ள பருக்க அபாநம்போனது நிரியுதென்ப
டைய அச்சில்லின்றும் கழன்றவ நுவலுமேல அவ்வா
லெல்லாம் கொரித்து அருநியோனித் தவாதத்தால் பூ
மியில் தன்னுடைய அழ்வினையோடு உதித்து முன்ன
ள அறிவுபெற்ற பரிணுல கலியுவி காயானவள்
எனவோயரும் பாலூரை பரிகரித்த வுரி மிறைத்தி
ருக்கும் இவ்விதமாக முற்றியடையுமளவும் பிறப்பதும்

ஆகிய அந்தத்தினெழும் இன்னு ஒர்ந்த உளர்ந்தவர் அ
தவழி அர்தனனை திருவடியாகிய மக்களத்தால் பி
ரளிக்கடல்கள் ஏழுமும் கடப்பார்கள் மற்றவர்களோ
வனில் அக்கடலிலே கழுத்தில் கோத்தில் கடப்பவை
ர்கள் அடிதிலகத்திற்ற செம்பிபுடையவளை மடிகள்
உரோமம்-பக்கம்-கண்-மியம்-மித்தம்-கமர் - நிலம்
தோல்-உரம்-தசை-நரம்பு-எலும்பு-ஆகிய இவைகளே அரிய
பலம் அனவுள்ளனவாகளம். இப்படிப்பட்ட புலிய
மையை வள்ளோரும் மிகவைமையை உடையதென்று
கண்ணிலையிலை அன்புவைத்துக் காப்பாற்றிவிலக்
கி உழல்கின்றனவையல்லாம் அறிவிலர்கள் தெ
ய்வங்களோ ஆதும் கருப்புருவப்பாவையே தரித்தி
ரமென்று பலதரம் வருத்திக் கூறினு உய்வார்கள
ப்பொறுமொழியாகக்கொண்டி தரித்து உரம் என்ன
பிரித்து (கரம் கீடித்துக்) தரித்திருக்கவேண்டுமென
என்னும் பொருளடங்கிய எதிர் மறைத்தன்மைப் பன்
மை முற்றுக இயற்றமிழ் ஆரியர்கள் விரித்த உலக
நின்றபொருள்கள் தேற விசாரித்தாயவில்லை ஆகையி
தரித்திருமும் நிலத்தல்ல சேல்கொண்ட நிபத்த
னிழியும் கற்கண்டைப்பழித்தமொழியும் உடையாளை
பத்தடியை அடைத்தமிருளை அறிவுள்ள பாலி விரு
ம்பாதுகாத்தற்பாடி மற்றொன்றைவிரிவிறுபிரை
ல கம்பெருமான் திருமுன்சென்று எத்தினடைக்கும்
அந்த நிர்பச்செல்வத்தை யான் அடைவேனே மர
னமத்த நிதியுளை செல்வர் வீட்டே வடையாகல்
தோமை செனை இரக்க இந்தத்தேகத்தை சருத்தி
டவாள்காலும் இது மின்னல்போலும் நிலை எழு
நிலை எழுத்தைப்போலவும் நிலையமை உடையதல்ல
மத்துள் அழுந்தி கரின்ற பழுக்கள் அதுவே ம
காசுகம் என்றதுபோல இவ்வுடலில் போற்கொப்பா
ற்றுதல் கல்லோர்க்காரியமென்று அதனுள் பேதையே
அக்குறும்பச்சேற்றில் உழலமாட்டேன் என்று தயா
நிதியாயிய குரிசுல் கூறினர், இதைக்கே
ட்டி அவர்பாக்கத்தை எல்லாம் உண்மையே ஆதிமன்
அவளாக்க தாணிருப்பியை பெற்றமக்களிடத்து வை
த்த ஆசையாகம் நீக்காதவராய்ப் பின்னும் தன்புத்
திரில் மிருப்பித் தனதுகொழுவன் பிரதாகனைப்ப
விழுவின்று கலிகளெல்லாம் முழுவதும்வென்றவர்
த் சற்றுளர்க்க காக்கரே இவ்வுலகில் முயற்சிசெய்
யாதவருக்குச் செல்வம் எங்ஙனம் தானேவந்து பொ
ருந்தும் நிலத்தை உழுதபினரையாதவனுக்கு அரிலம்
பலனேத்தருமோ ஒருமானிடன் தனக்குப் பெருதாக
நில செல்வம் வாய்க்கடவதென்று அதனிலும் முயற்
சிசெய்வானுனின் போகியுமுடைய தெய்வத்தினும்

பெருமானை அதிகன அனிப்பான் அதனுலன்றே மா
ஸ்மகனுடிய கன்முகனது திரு அவதாரத்தினாசிய
திருவள்ளுவரும் நமருளிச்செய்த தமிழ்வேதமாகிய
திருக்குரளில்(முயற்சிதிருவினையாக்கும்முயற்சின்
மை யினமை புதுத்தினிமை) என்று யும் கன்முகவண
ரகடினர். செப்பத்தருக்க முயர்ச்சிதெய்தால் திரும
வாளன் இயல்வேண்டியவற்றையெல்லாம் அருளு
வானே முயற்சியின்றி சோம்பித்திரிந்தால் அளிக்
காட்டானென்று அறிஞர் உரைப்பார். உலகமுண்ட
பெருமாவனுடிய தெய்வகாயகன் கொடுப்பானே எல்
லாம் அள்ளி ஊட்டுகோழனு ன மாதவக்கடனிலை முற்
றேம்பில் புண்ணியத்தைச்செய்தார் முறைவில்லாமல்
உண்டிராசிய தன்குலம் முதலிய உபகரணங்கள் எல
வாட்டுடையவர்களாலுலும் சமையல்செய்யாமல பசி
தோயை நீக்கி உண்பதற்குத்தானே உளவாய்விடு
மோ ஆதலால் நூலோராசரத் தெரிக்கப்பட்ட ஊக
ன்னும் கதருவனுடிய முதல்யால் அறிஞ ரகலி
யாலசாபமுற்ற இரத்தப்பிரஜாபதமாகிய நாரதனும்
அரிமலியனது வேதமுகனில் கூறுது என்பெம
மாரே உரைத்தச்சொல்லிய நிலையினும் மெலிந்த பி
சலரதாழ்வாரும் இராஜசபையில் சுபோதனன் கட்
டளையால் திரௌபதியை சேலை களிய மனமகிழ்ந்து
மொழித்து துருபதன்மகளும் மாங்கூத்தாயால் மனம்
நாபமுற்ற அருவனும் அன்பினோடு ஏத்தி அழைத்த
முபத்ரியாவனல்லு, முழுமுதற்கடவுளாகிய முகில்வ
ணனன் விரைதெழுத்தருளி ஆண்டான் ஆகினால்
முயற்சிசெய்பவருக்கு அடையாதபெருமை துன்றிரு
வினைதால் முமமலங்களையும் அடியோடு தெரித்த மு
னிவர்களும் வேண்டாம் முருக்கன்எவ்வண்ணமோ பொ
ருள் அளிப்பான் கான்முகனுமும் ஆகசால்நிரமும்
வன்முக ஆசாய்ந்தவர்களிலும் நிகரவனே பற்பலமுனி
வரர்களாயுனவர்களும பலகான் அருந்தவஞ்செய்த
பெரும்பேறு நம்பெருமான அளிக்கப்பெற்றார்கள் கா
ன்முகனே ஒத்தருளவனே காம காதிதற்கரிய செல்வம்
செலவிசயகன் அளித்தலன்றிப் புகழ்ந்தடையுமோ,
அப்பருசுடராகிய பரத்தாமன் இணையடி அன்றி ஏத
வு ஏதுயென்று தெளிந்த தேசியே ஆகை பொய்தீர்
நம் உண்மைப் போகிராயினும் பரிரிமுதலியோர்
சாரிவாழும் துவாரகாபுரியை அடைந்து சகல ஆயின்
வரிபங்களேவேண்டி. இருப்பிராயின் அதனுல் உமக்குத்
தாழ்வுண்டாமோ கற்புடைய மாதர்களுக்குத் தம்பள்
மனவாளனே தெய்வமென்று சாஸ்திரங்கள் கூறு
வதனுல் நீரே எனக்கு சஸ்வர் எளியேனை இட்டித்
தனும் உமக்குக்கடமையேயாகும் தானம தவமுதலிய

வும் நீர் செய்யிக்கின்றபடியே யடியேனுவேர் ஞாசா
தேவர் பரதகமனைத் திடமாகிக்கொண்டு வல்வினைய
றற அடித்த அதனுல் உலகமனிதரெல்லாம் வாழு
ம் உயிர்களெலாம் உலகாதனுடிய சலனரதன
காப்பாற்றினும் உனது குழந்தைகளையுமபோலை
யும் பாதுகாப்பது உமதுகடமையே ஆமன்றோ சி
முயற்சோம்பி இக்கற்றோடு தலசாயத்தினுள் அ
ப்பெருமது முனிவர்கோம் கண்ணுக்கு தரிசித்த பா
கதிகளுடனும் மனமகிழ்ந்தும் பதிவர வருமைத்து
பாதுபியுமன்று உன்னத்திக்கணனி மன்னியினமுக
நோகத்தினைவர்பால் மிக அன்புடையாமே நி
ரனும் ஜோரிய அரசன நினைந்தத் தரிசிக்கவொ
ல்லோர அவனன் அகமிரிகும் பாதாரபிபூசை
யேனும் கைக்கொண்டு செல்து காண்பார்கள் யான்
எனைக்கொண்டி செலவேன் தரித்தார் செல்லிடத
தில் செனறும் மறியோர்கள் அவமானம் செய்வார்கள்
மானமுடையவர்களானுல் அதனை அப்பொழுதே உ
யிர் விடயத்தனிப்பார்கள் பூஜைடை அச்செல்வர்பால்
செல்லது சிறந்தென்று சிந்தியாதே இவ்வுலகே நிற்
தாதவனா கல்லாரும் இதழ்வார்கள் என்று முன்றோர்
உரைத்தாரிவர்கியதை மனதிற்கொள்ள தங்களைப்
பெற்றதாய் தகப்பன்மார்களும் தனிவர்கள்மேல் தன்
தந்திரகாலத்தில் தரட்சனியமின்றி வெறுப்படவார்
களானுல் உலகத்தில் அன்னியர்கள் எவர்கள் தாமவ
ருவையில தூவிக்கார்கள் திரிதிரர் ஒருபொருளையும
விரும்பாமலே போருள் உள்ளவாகப்பால செல்லுல்
இவ்வதிரர் இன்னையினம் எனதகருதி இப்படிவக்
காய் என்று மனதில் கருதி அவர்களுக்கு மனமகிவை
தம்பல் முமிப்புவார்த்தைகளைப் பேசுவார்கள் தெரி
யிழாய செல்வரித்துச்சென்றவர்களு நினையேயன
றி பெருமைகைடைத்தோர் எளப்பிரோடி. இவ்வண
ணம் இவர்உரைப்பது என்னையை நினையாதே எ
க்காலத்தும் மனிடர்களுக்கு பற்ற இத்தன்மையை உ
டையதென்றுகாத்தேன் பாப்பிரமாகிய தரித்திர
தனனிடத்துப்போவதுதகாதென்று நினைவிலவர்தேவி
லேன்கடவுட்குச்சிறு பணிதனிலிருக்கு என்ன சந்
தோஷத்தைக் கொடுக்கும் மருத்தனேதேவனுக்கு
க கேவ்வளவுசரம் மோனிபோலுமையைதிர்ந்து நா
லிழை பதித்தத்தாளிடுக் கிரிந்தல் போலவும்ஜ
கதிஸ்வாமனுக்கும் கையுறை கொண்டுபோய்க் கான
வேண்டும் என்று உரைத்த சகலன் வாய்மொழியைக்
கேட்டுக் களிகூர்ந்து இதற்குயாதுபி யவதெனதரிக்
திதத அன்றுமுதல் உபவாசம் தானிருந்து நாயன்
அருணமபாதத் தேடிக்கொணர்ந்த கௌலினில் தன்

னெருப்பத்தை வேதெடித்துச் சேர்ந்கெல்லை நீரில்
ஊரவைத்து வதை எதித்த உலகதைகொண்டிடித
ல் கரிகபோல்கி அவளத்தி அவரது கரைகளிந்திரத்
தின்முதலியேல்முடிவில் தெரொத்தச்சமாப்போல்
வருவிரன்முன் அதனே வாங்கிகொண்டு முன்னே
தெரிதாரவறி கடந்தபிறகவர் வரிபோபார்க்கமே
விளவி வழிதோர்க்க தடையிலாமல பலமைதுக்கத்து
னேவழிகளை மயங்கினின்று தன் அறிவால் தேவ
போகும்மார்க்கமென்று தேர்ந்து செல்லும்பிழியில்
பலவிகனையும்அங்கிருந்து ஓடின்ற அருவினையும த
மேம்புளியாரும் காகேனபுக பல்தேசங்களையும் சுரபி
னையும் எதிகளையுங்கடந்து மற்றவழியையும் எல்லா
கடப்பதென்ற எண்ணி மெல்லமெல்லச் செல்லும்
பொழுது வேனிற்காலமதலால் மண்ணும் நீரும்கிஷ்
காற்றும் கொதிக்கவும் அதனிலேப்பவர் என்னமும்
எரியவும் விட்டைவிட்டு அலமாவர்களுடைய கண்
கொதிக்கவும் மேகங்கொதித்துக் கரிந்தவிழவும் பூமி
னேதையும் குளிர் வேளையும் மான்கள் பேய்தேரின்
வினாந்து சென்று இனைக்கவும் கண்டி வெய்யலில் பி
யால் மிகவோர்க்கும் மரத்தலிலிருந்தும் எங்கும் நீங்
டையாது வாய்வண்மும் வருந்தும்போது குரியன் அ
ஸ்தமயமாயிற்று அவ்குள்ள ஆவர்களண்டு இருந்தி
வாசெய்ய பாட்டைசாரியாயே கங்கு ஆர் இடம்தொ
டேப்பார் கங்கு இலதாரில் யாவரும் பழகியவருமில்லை
யென்று நிடைத்தாயி அதனு எதிர்ப்பட்ட ஒரு ஆல
த்தின் முனனே உறங்கி உபத்தில் எழுந்திருந்து கட
க்குவழியில் முன்னைத்தக் காலுன்றமுடியாமல் அ
வசம்படும் கருவியுமில்லாமல் மனமெலாத என்ன
வாக் குருவன் தன இதைபடப்படியேசெய்தால் கலமாகும்
குருமொழிகோட்டே கடந்தல அதிலும் நன்மை பலவா
சொற்படி கேட்டி கடக்கை தக்கமே ஆகும் அதிலு
மனையான் பேசரில வதிடப்படி சாதிக்கத்தைத
தரும; என்ற முதியோர்மொழி உணர்க்கும் மனையாட்
டினமபியிகொற்று உடனபட்டெருந்தி தூர்ந்தித்து
மெனிகின்றேன் ஆவாரகை எனுமெல்லைகோட்டால இன்
னும் எடுத்தூரம் சன்றிருர்கள் மற்றவழியையுங்கட
க்கவிலிலை. ஆயிரம ஓர்கித்தினுல் கட்டகாலும் க
டன்மார்க்கத்தை எவர்களுடைய சகாயத்தகவினால்
நடப்பேன் அதனைக்கடந்தாலும் அத்துவாசையில்
என்னை ஆர் மதிப்பார்கள் சற்றும் யோசியாது பிர
ணப்பட்டேன் ஆ-ஆ என்னகாரியத்தைச் செய்துவிட்
டேன் மகா மகுடமுடி மன்னவர்களெல்லாம் வந்தா
த்திருக்கும்கோமகனுடைய தலைவாசலில் எவ்வாறுசெ
ருப்புவன், அல்லவ்வ நுழைந்தாலும் அவ்வேதனை னேப்பாற
ணத்திருச்சேவையைக்கு எவ்விதத்திற்கிடைக்கு
மற்பதைச் சார்ந்தும் வறியகாய்க்கேட்பாரைப்
போல எம்பெருமான் திருமுன்சென்று கீலேப்பாள்
ற அற்பசெல்வத்தை விரும்புவதி அறிவின்செய்கை
யோயென்று பலபல எண்ணி இனி என்துயர் கேடி
னும் முன்னியாட்டிக்கு உவாச்சபடி முழுதும் போ
ய்வருதே நாகுவென்ற நிலகளில் மேல் கடறகரை
யைச் சார்தான எண்று சுகப்பிரமுனிவர் திருவிய
லக்கருளக்கேட்ட பரிட்சத்தமகாராஜன் பரமசாரிய
ரே வினவிட்டசரித்திரத்தையும் உரைத்தருளுமென
றிண்டும் உரைபபாராயினர்.

முதலாவது மேல்கடல்
அடைந்த அத்தியாயம்
முற்றிற்று.

உவணகுசேலர் துவாரகாபுரியைக் கண்டு தன்னகர்ப்புறம் அடைந்த அத்தியாயம்.

நிகண்ணபிரான்துதி.

ஒருபொருள்மேல் மூன்றுசெய்யுட்த துறியுத்தரழிசை

சீரார்பைம்பொன்மணி கிகர்திருமேனிப்பெருமான்
பாராதின்றுசெழும்பங்கயச் செம்போதடிகள்
தேரார்வீதியிருட்டுச் செல்கதிரோனென்பரம்
காரார்பூவைத்தகத்திர் திருமேனிப்பெருமான்
பாரார்யுமனைக்கும் பங்கயச்செம்போதடிகள்
ஆய்வார்கிளைவாரிக்கர் வடவையென்பரால்
வற்றாக்கடல்கோர் வருதிருமேனிப்பெருமான்
பற்றுக்கடலோலிக்கும் பங்கயச்செம்போதடிகள்
உற்றாரிலிலாபவுக கோருவனமென்பரால.

வேறு விருத்தம.

வேதகெரிர்தனும் வேதத்திருள்ளாதும் கண்
ணன்போறும், போதர்தருவானும் போர்தெனிவால்
திற்பானும் கண்ணன்போறும், எதர்தவிர்பாதும் எ
வ்வுயிருக்கும் தாய்பானும் கண்ணன்போறும்.

எ-ஆயிரம் பனமுடுகினையுடைய திருவனர்தா
ழ்வானும் ஜாவதும் முதலிய அந்தத்திக்குகளாலும் இ

மலர்மாலையணிந்த மகிமைபொருந் தோள்களினையுடைய பரீக்ஷித்துமகாராஜனே மகாசுகிலாரியே குசேலர் மேற்கடலையடைய யதுநகரமுத்தமத்தை அண்மித்து மகாசுகோபத்துடனே அதன்கணவனாயுள்ள வோர் புன்கோமமத்திரியில் உட்கார்ந்து கிருஷ்ணனிடம்பழி இங்குள்ள கோணியேறியிப்போவதற்கு அதனைவேண்டுவேனுடைய மீளாமறுக்குகவிகொடுக்க ஓர் அசைக்காகம் என்னைகையிலேயே அல்லது இதற்கப்பல் வேட்டுகின்றதனை எனக்கூலிகளாது ஏற்றிக்கொண்டு போவானென்று கூறுப்பதற்கு இடமில்லை ஏனெனில் காரிணுவல் திருவினரும் மறிப்பற்றவனுகிருகின்றேன் ஒருவேளை தேவகிதனியின் திருக்கும்மாரசியகமலக்கண்ணனது திருச் சினைக்குப் போகின்றேனென்று உலகையை கூறினபோதிலும் எதிர்த்தமாகமும்பாவே அல்லது கபமாட்டானே ஆயினும் இதைப் பப்பலேட்டிக்கு கலை உபசாரவார்த்தைகூறி இதாதுகேட்பதே உகந்தியானவானென்று தனது திருவுள்ளத்தில் எண்ணி சுப்பத்தினின்றும் எழுந்திருந்தமிகாமனருகேவந்து அவன் இறங்குபடியாப் பலுபலவயவனங்களைப்பிடி யெவளனில் அவன்மனதிறங்கி நாயம்பீதி பேற்றிக் கொண்டனன்.

கேட்டீரோ பரிட்சித்துமகாராஜனே குசேல முனிவருக்கப்பலேறிச்செலலுகையில் மீகாமன் துவாரகையின் கரையருகில்சென்றதும் திருத்தினவுடனே பரமபாகவதசிகாமணியாகிய குசேலர் அவரு இறக்குவோடு இறக்கி களிப்படைந்து துவாரகாபுரியைத்தரிசித்தார். தெளிந்தமாத்திரத்தில் மகிலாமணி வண்ணனுடைய கண்ணிணைக்கண்டு களிகூர்ந்தாற்போல் மனமகிழ்ச்சியடைந்து ஆனந்த குதூகலனுப்ச் செலலும்போது வழியில் வாயுவேகமனுவேகமாய்ச்செல்கின்ற பரிகளுக்கு ஒதுங்கிப்பதனுகியும் அசைந்தசைந்து கடக்கின்றமுமமதக்கரிகளுக்கு அஞ்சி ஆபலேசென்று கடப்பியும் விரைந்துசெல்லுகின்ற இரதகுதூகங்களுக்குத்தப்பி வேகுதூரமாவாடி. ஓடியும் மகளையர்கள் கண்களாகியவள்களுக்குப் படாமல் கதிகடைகடந்தும் முன்னும் பின்னும் பார்த்துக்கொண்டே தனது காலடிகளால் சுகர்ந்துபோகின்றனனும்பு புழு பூச்சிகள் அகப்பட்டு இறந்துவிடுமே என்று தாயையும்கோக்கி மெல்லெனடந்தும் மானேகூடடங்களும் பரிகள் ஓட்டப்பட்டுள்ளபத்திரங்களும் அந்தணர்மந்தணங்களும் கல்லாரிகளும் இரதசாலைகளும் உடையவாகிய துத்தப் பட்டணத்தின் ஒருபகுதியைக்கடந்து ஆன்யானைகளும்பிடிகளும் வினோதவேவ கிவந்தகைகளால் சீர்க்குழலிவிறிகளால் சீரிறைதது விளையாடல் செய்கின்ற மிதுனரும் மாக்களும் பிரமதேவ இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் இயற்றமிழ்ப்புலவர்களால் இயற்றப்பட்டபாடல்களின் ஆழ்பொருள் கருத்தைப்போல் ஆழமுடையதாயும் கன்னியருடைய மடிகடைதாகத்தைப்போல யாவரும் படிதற்கு ஊடாத கவறுடையதாயும் இராகின்ற அகழி யையுமுழ்சுவடி பலதேசுகளுள்ள பம்பாயிய பகிக்கையில் பத்திகொள்ளும் பாம்பொருவாகியபகவான் தனது பாதத்தினிலே பாளத்திட்டகாலையில் வளர்ந்த திருவுருவம்போல் உயர்ந்து ஓங்கியுயர்ந்து மதிலின்வாயில்களையும் மேடையுறக்கடக்து கமது ஐயனேக்காணுமபோருட்டுச் சேல்கின்ற அரசர்களும் கண்வேருகின்ற கொற்றவர்களும் வருமபோதும் போமபோதும் வழியில் நெருங்குகின்ற நெருக்கத்தில் தனதுபார்வையும் நிழையாமல் தேகத்தை ஒதுக்கிக்கொண்டு காகனைச் சென்றதின்மீது துக்கிக்கொண்டும் சாலத்தயருடையவனும் உள்புகுந்துடைத்தும் இடங்களிலெல்லாமதெருக்கமாயிருப்பதால் அங்குபோகின்றவர்கள் வருகின்றவர்கள் அணிந்து கொடைருக்கின்ற மலர்மாலைகளின் மகரந்தப்பொடிகளும் பூசிக்கொண்டிரு கின்ற குங்குமக் குழம்பும் கன்தூளும் கைகளு தனது கர்தைவஸ்திரத்திற்செரிந்து ஆக்கினையும் சுகுமாரமாக பரிமளம் வீசாகின்ற தரபிற்று.

கேட்டீரோ பரிட்சித்துமன்னவரே இவ்வண்ணமாகக் குசேலமுநிவர் வழிநடக்து வெளியில் வருபவரும் உள்ளே அழைபவரு வீதியிற் கலகம் விளைப்பவரும் மலர்மாலை சந்தனம் இவற்றை முன்னிட்டுச்சென்றனபோய் அலங்கரிப்பவரும் காய்கனித்தட்டுபவரும் காவட்டிகளேமெல்ல விரல்களால் அளைபவரும் காய்கள்போல உழல்பவரும் ஆகிய காணியாட்களையுள்ள வரலீபர்களுக்குத் தேகத்தை விற்றுக் கல்வியின்பம் அளித்துத் தாகங்கள் அவர்கள் கைப்பொருள்களை யெல்லாம் கவர்ந்து உண்டு காலத்தைக்கழிக்கும் கணிகையரினையுங் கடந்து இரவலர்க்கு முப்பழுவகளோடு ஆரசுவையுண்டியை உதவுகின்ற கொடையாளரகிய வேளாளருள்ள வீதியையும் பொற்கட்டிகளால் அமைத்து குமுதமலர்ப்பாணியை எற்றி பனிநீர்வார்த்து உலைவைத்து குத்தரிசிபோட்டு மாணிக்க தீயிலிட்டு பவளக்கோல விறகிட்டுச் சிறுவிட்டில் சமையல்தொழிலைப் பயிலுகின்ற சிறுமகளிர் வினோதமென்றவாணிகத்தெருவும் கோவயத்தால் மெழுகி மனைத்துகளால் கோலமிட்டு பார்ப்பன மகளிர்கள் கிற்க யாகசுண்டத்தில் பிறந்த அவிற்பாகங்களை அமரர்க்கூட்டி அத்தனை

ர்களிருக்கும் யாகசாலைவீதிகளும் அங்கு அர்வலர்கள் கம்பமிலிடும் வண்டிகளுமே இரவுத்தில் பருக்கு வாழ்முதலிய கருவிகளின் இசை யும் மிருங்கபேரிகை முதலிய வாத்தியக்களினிசையும் பிரகாரமும் சங்காரமும் தெரியுமாக்கிட்டிக் கோணடே உள்ளுள்ள கன்னியும் புவரா யும் வரும் ஐயாருசேனரே ஐதிலியன் தனது சுருட்சத்தியோடு அடியாகளுக்கு அருள்செய்து பித்த மாதிரிசையழுக்கருனி இருக்கின்றன விளாகிவரும் அவன் திருவழகைப்பாரும் ஐனகாரசை வாசை இன்றேடேறிருந்தென்று கையால் அழைப்பதுபோன்ற உப்பரிகைகளின்மீது ஆடுகின்ற கொடிகளையும் அலங்கரிக்காழுப்படி வரத அமரர்கள் மண்டலமத்த விமானங்கள் தோரணங்களில் சிக்குண்டு கிடப்பனவற்றையும் அத்தனைக்குருத்துத் தானஞ்செய்யும் போது வார்த்த நீரானது ஆறுபோலோட அதில் தோணியை விட்டு அங்கை சேர்பவர்களேயும் மன்னவர்களின் குடை சிச்சாமரிறிறி ஆலவட்டம் மகதம் வயிமுதலியவற்றால் இழைத்த மருடங்கள் வெயிலே ஒட்டுகின்றயும் மாதர்குதற்கிறையும் நிகழ்பிறையும்வேற்றுமை தெரியாத வொருவாலிபன் தனது காதலியின் வான்றதலென்று அதன் மதிவே இலக்கனமுதுகிறதையும் கண்ணன் திருவடிவம் வரைந்துள்ள சுவர்த்தலங்களையும் பார்த்துக்கொண்டே போம்போது கம்சன் சாளுவன் சிசுபாலன் காலயவண்ணன் முதலியோரைச் சம்மரித்த ஜனார்த்தனது இவ்விபசரித்திரத்தை இடங்கோறும் பண்ணுடன் பாடுன்றதைக்கேட்டுத் தன்வயித்தில் உலகை அடக்கிய மாயனைத்தன்னிடையே ஒடுக்கினவளத்திருக்கின்ற வப்பரிகையையுடைய இக்கரத்தின்பு கூறுதற்கு சேடனுலும் ஆகாதெனமதித்து இவ்வகையே அக்கரத்தின் வளப்பங்களை சிறுமாதிரிமே ஆதித்தநிருவிலே பற்பல காதவழிகடந்த இளப்பும் வருத்தமும் பசியும் பறந்தவொழிக்கன காவில் நீர்கரக்கு தேகமும் பூரித்தது ஐந்து அக்குபின் முழுகமும் காவலர் கமலினியும் பரிகளின் கனைப்பும் களிற்றின் பிளிறலும் தேரினரவமும் இடைவிடா கோஷித்தின்ற பாகாமனது திருக்கோயிலின் தலிவாயிலை அடைத்தன்.

கேளீர் பரீட்சித்துவேர்தே அத்தலிவாசலின்றிறப்பைக்கண்டவுடனே உள்ளக்கமலத்தில்திகைப்புற்று அடங்காதபெருக்களிப்படைந்து அம்மம்மா நான் இக்கு ஓருகற்பகாலம்வரையினும் காத்திருந்தபோதிலும் மன்னவர்தன்னும் பெருக்கமுமாருது ஆதலால் எவ்வாறு உள்ளேபுகுவது மூடவன் மல்முடியிலுள்ளசிதே விரும்பினும் கிட்டாவரவாப் போழுகழிக்கின்றது கம்மா காலதாமதஞ்செய்க கிடுக்கு காரியமன்று இனி அணிக்து இத்தெருக்கத்தில்சென்றுவோம் வரு பாகவியல்லாவரும், என்று அறுதிபோனனில் ஆருது ஓ அனேசருழ்ந்து காவலாளிகளா யிரசின்ற தஞ்சமூர்சன் வெருட்ட அஞ்சி ஊமாகச்சென்றுமீண்டுகிடந்தொண்டுபோகின்றபுழிக்கண்ணிரதனுக்குனை அனிக்கின்றதினுல் மேடாகக் குவித்திருந்தன்ற நினைக்குப்பல்கின் இது மகாமேருவோ இது கையிலாசபருவதமோ அல்லது அஷ்டதிக்காலமோயென்ன ஐயப்பெயிதும் ஊர்ந்து சற்றிற்குபோ தன் அவ்விடத்தில ஓராசன்சீனி பரிவாரங்கள்வர மெல்ல அதில்புகுந்து தேகம்அசைபட்டு கசல்கின் கல் முனையில் பாவாமல் கையிடிப்புண்டு வெயர்வை ஒழுக்கவும்தோறிதின்னும்யெமைத்ததுமக்குயென்பம்பெண்டிருவர்க்குதுவாரபாலகர்உள்ளரிடத்தை அடைந்திருகெமோல் அடியவர் இவர்கள் என்ன எலரும்புகழ்ந்துபேச துவாரகாதத்திருமனக்குமிகெற்ற முதலிய பன்னியன்டி வ்தானங்களில் தரிதுவிளக்கு கின்ற அவர்களைக்கண்டவுடனே இவர்கள் எம்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீவாசுகத்துள்ள தேவஸ்ரேயர்களே ஆகும் இவர்களை ஒப்பவரெருவரும் இவ்வுலகினோர்களுபோத்தல் கற்தையுடனே அந்தக் துவாரபாலர்கள்முன் கெருங்கி சற்குணமுடையீரே கேட்டருள்கினனென்று உரைக்கத் தொடங்கினன்.

ஓ பரீட்சித்து காவலனே அவர்களினோக்கி நீல மேனியனுக்கு அடியேங்கள் விருப்பினீர் என் ஆசிரியர்தைக் கொன்றவர்கள் உங்களைப் பார்த்தபோதே நிருமலகமனுளனுகிய சென்கண்மாலைக்கண்டார்போல உலகை பெருதன்ற கமலாசனியாகிய சோமனவல்லியைத் திருமார்பில் அணித்து கேவ தேவனை நிவ்விபசேவை இனேனே செய்கின்றீர்களாகலால் நம்முடைய மேன்மையை எம்மாற்சொல்லி முடியாது காணே அக்கணருலத்தில் குலத்தில் உதித்தவன் என்பெயர் குசேலன் திருப்பாறகடலில் ஆதிசர்பணமணிமுடிகளுடைய திருவனக் கம்பலம்மீது திருத்துயில் கொள்ளும் யோக நித்திரையை ஒழித்து அடியார்க்கு அருள்செய்து ஏனையோர்க்கு ஆழிவுசெய்திட அவதரித்தருளிய அருளாளனுகிய ஸ்ரீ வைணவிராஜனே இளமையில் கல்வியிறபதிலேன் இச்சிறனபெய்பித்த கல்மனையை ஒரு கல்மலியத்தித் தனது தருளிய அச்சுதன் சக்கிதியில் செய்து எனியேன்வ

ரவை அபிவிக்து ஏழையாகிய என்னை அக்கப்புபுதம மூர்தியிடஞ் சேர்ப்பபிப்பது உங்கள் கடமையென் றுரைத்தனன்.

கேட்டரோபரிதித்துப்பபியே இன்னபடிவாசஞ் காப்பவரோடு எழுதிய மொழிகளே அவர்கள் பக்கலில் மிருக்க நிலைமையுடையோர் கேட்டும் பழுக்கவா ரம்பிதனர் எவ்வாறெனில் ஓ - ஏழைபசர்பபாளனே பகைவரா அடக்கி-எமலோகத்துக்கு அனுப்பும் வலி யோனை கணபதிசாஸ்திரத்துக்கும் உனக்கும் தாதம்மிய மம்பல்கே உனக்குப் பருததரியுந்துணம் சந்தேகமுர் இல்லே என்றியும் வீணே பயனில் மூப்படைக்கய் பகைவர் மவுனினேரத தேய்க்கும் கழலணிக்க மலரடி களையுடைய மாதவனது பெருந்தன்மையும் தரித்தே ருவே உனது தாழ்ந்தன்மையும்நினைத்துபார்த்தால் யேருவும் அஞ்சும்போதும் கண்ணீ கடல்நீரும் இறை குறிநீரும் ஒக்கும் ஞானியும் மக்கமுமபோலும் கை நிலபொருள் உள்ளவெனவே யாவரும் புகழும் யாச் த்தைபெற்றிருக்கவேண்டும் இரு காக்களிலும் மணி அணிக்டகம் பூண்டிருக்கல்வேண்டும் இருசெவிகளி லும் இரத்தக்குண்டலங்கள் தரித்திருக்கல்வேண்டும் மார்பில் மதனியும் வேண்டும உயர்ந்தபட்டாடை இடையில் பினாதபுத்திருக்தல்வேண்டும் அன்றியும் எதிடத்தில் தண்டினையும் செலவுக்குப்பிரருரும் ஏ வலாளிகளும் மற்றும் ஆடம்பரங்களும் இரா சேவை க்குப்போயிருக்தவர்களுக்குவேண்டும் இன்னங்கேட்டு செல்வர்களாயின் மன்னவாகள் உபசரிப்பார்கள் வறி யோராரும் பேர்பித்துத்தள்ளுவார்கள் இதேநியா தி உன்மேல் உள்ளகட்பை இதுவரையிலும் மறக் திடாது நுபகத்தில் வைத்திருப்பானென்று கினேப பதின்றுப் கேற்றண்ட வுனவின் வகைபை நின்று மறப்பகலிருக்க இவ்வாறு கீ-உண்ணுவது திருவன் றோ மிவிதிவிதிப்பதுபோல விருந்தின்றது ஓ-ரத்தில் செல்வர புள்ளவர்கள் எங்குஞ்செல்வர் கேட்க கை விரும்புவார்கள் அவர்களில் தரித்திரர் கட்டுநி லேயுறுது அவ்வண்ணம் இருக்க மன்னர் பெருமானி டத்து உன்னுடைய கட்டு என்னபயனேத்தரும் செல் லமுடையோன் முன்பின்பழக்கமில்லாதவ கானுஞ் சுகத்திற்றிறக்கனுன்றன்.

மேலும் காமம்-வெகுளிமயக்கம் என்னும் மூக் குற்றங்களில் ஒவ் வொன்றில் அகப்பட்டோர்களாவி வேதனிலையையும்விலகி மகரிஷிமார்கள் இருந்திருத்த கூடும் புத்தியையும் கோதவர்கள் உனதருமையை பாத்தசெவிகாத்தக் கேட்கப்போனைறர்கள் பாட வரலியில் ஒன்றுகூடி கிலகற்றும்போது பிரியாச் சேரந்தருடையாராக இருந்தோமென்று கூறினீர் அவ் வினைபும் பிபாத கட்பில் பிரியம் இந்தக் கோபால நெஞ்சே பரமாத்தனுக்கிருக்குமாயின் உமதிருப்பிட த்திற்கே காலிகாலத்திலேனும் ஒரு திருநாச்சந்தி கைவசப்பத்து அனுப்பலாமே அன்றி நாநாகோபா மினுமிலனத்தனமே இப்போது இக்கக் கோபிக்தார ஜன் வுள்ள கிலைமையைக்கண்டால் அந்தர் யாகொள பியிதிராவரும் காணுமற்கு அருமையாகவே யிருக் கின்றது இந்தப் பூபாலனுடைய கோபாள் சகலசாத னாராயனரிடத்திலும் கூடுதலு உடையவனென் றுகினைதலும் பழமிலேகனென்றும் உறிகொண்டு முடிச்சொல்லாதீர் என்பொழியைத் தடைசெய்தா மாத்தைகோக்கரு பிரயாசைகொண்டு உன்புகுந்தி ராயினும்மன்குவருவது அபாவனம் ஒன்றேயாதற்க விப்பருவோத்மே தன்விட்டு வினக்கியினும் முத்த மிவொருன்டோ உன தாதுவத்தோர்செய்யும் அற தொழிலில் ஒன்றுபே பாதத் தொழிலிச்செய்தவர்த பயனைக் கொண்டெல்லாவிட உயர்ந்த அருளையுடைய லையுண்டொவந்தபோது வேறுரொண்ணல்கொடு வ முடன்றுனைத்து மெய்வருவது ஜயோ இதுவுகாய க்கந்தரனேஇல்லே வாயென்றமைத்து வராமல் பொ னவுடனே அழுஞ்சிய குறன்னைத் தனமாக விருந்தின் தது குசேலனும்அவன் கோலுபே பரமோதனும் இரு ரனும்இன்னும் மற்அமுள்ள வாலவரும் இந்த அப்ப கசேனைக்காகக் காதிருக்கின்ற அருமையைக்கண் திருக்கிறாப்போலும் ஒவேயியே இதோகிற்கின்றவ ன் மகதேசமன்னவன் அவன்கொக்கன தேசத்துக் சோத்தவன் இதோவாளேக்திருப்பவன் கூர்க்சசார தேசாதிபதி அதோ வருவலம்மனிக்து அழகுடைய தேகாத்திடையை மன்மதன்போல் வருகின்றவன் அ போந்தி அரசன் அவன் காம்போஜன் இவை அங்க காட்டினையவன் அவன் துளுவதேசத்து இறைவன் அவன் பல்லவராயன் அதோ குமாக்கடி ஒருசே வார்த்தையாடிக்கொண்டிருக்கின்றவர்கள் கலிங்க-கான் மீர-கேயை-சிங்கள-சோனக-சீன - சேதாத்தர-சே பான-வங்கவங்காள-மராட - மச்சரூடகு - தாக்கார தேசங்களே ஆள்கின்ற காவலர்கள் இத்தனை அரசர்க ளிலே யாரை நினைத்திருந்தோம்ஒப்பிடுக்க கர்தை யிடத்தில் கற்றிவ்வளையோனே ஐ - ம்பொன்களை பொத்த மாதர்கள் புடைசூழ்ந்து திருவினையாடுகின்ற தேவதேவனுடைய வாசுதேவன் தரிசனைக்கு நீ பாத்திரனுவாயோ உன்பியத்தினம் கண்ணில்லாதவன்

கதிரவனேக்காண கினேப்பையும் செவிடன் யாழிசை கேட்க முயற்சிசெய்வதையும்ரு வன் கடலேக்கடக்க கருதுவதையும் சிகாயிருக்கின்றது ஓ உயர்குலத்தின சே இவ்வினமையர்களும் அரசர்களும் பொன்னுடைய சேகன் ஏவலாளர்களே உள்ளவர்கள் பூமிபுடையவர்கள் ஆகலாலே எத்தனைகாலங்காத்திருந்தாலும் - நிலமை யில்லே இவற்றில் ஒன்று இல்லாத வுனக்குக் கருதிய குமா அர்தோ ஆசைவனக்கு அளவுமுதாக விருக்கின் றதுபோராசையுடையவரேகரித்திரம் அனுபவிக்கிறதெ வ்விறையுமொழிவைசரி இவரையிலுங்கேட்டிலீரோ லும் இனியாவிலும் இச்சுச்செய்தியை மதித்து வக்கே ழிபர்த்துக்கொண்டு உமதுவருக்குப்போதல் கலமா கத்தோன்றுகின்றது என்று அங்குள்ள அதிலிலர்கள் உரைக்கச்சேட்ட குசேலர் ஆம்-ஆம்-கமக்கு மார்பில் ஆனியுதாணிலில்லே இடையில் அணிய பட்டாடையு மில்லே பொதிவிலையுமில்லே இன்னும் வேண்டிவன ஒண்ணில்லே இப்போது எங்குபோய் இவற்றைப்பெறு வது கான் கல்லையில் கட்டிவைத்திருக்கின்ற அவல்மூ ட்டையை இவர்கள் கண்டாராமானுல் கமக்கு மிக இக ழ்ச்சி அதுவுமன்றியும் சிரிப்புக்கிடம் என்று மனக்கதி கிற்கும் குசேலனைத் துவாரபாலகர்கள் கண்டு சொல் வாராயினர்.

ஏபரிட்சித்துமகாராஜனே இவ்வண்ணம் அவ்வி ருத்த மடமையுடையோர் கூறியவற்றையெல்லாம் கே ட்டுத் துவாரபாலகர் ஓ-மடையர்களே கீங்கள் இந்த அ க்தணனேயாரென்றுகினைக்கின்றீர்கள்பொய் என்பது கனவிலும்பேசாதவர் மகாவிரதமுண்டவர் வேதத்தி கைகண்டவர் இவர் யாவரிடத்தாயினும் போய்வரு மிக இனியவார்த்தைபேசுவர்தவரென்று யாம் பல நிதிகள்ஞரிறேரும் பழியாச இவ்வுலகத்தில் மானி டப்பிறப்பே பலபிறப்புளினும் மேலான ஜனமமா கும் அதிலும் தாழ்ந்தகுலத்தைவிடஉயர்ந்தகுலத்தில் பிறப்பது அருமை அதைக்குலத்தில் பிறந்த பினர் ம க்கு ஆசாரியரும் செல்வரும் ஆவார் அப்படியே பி மாமுதலிய சாஸ்திரும் உரைத்திருக்கின்றர் இப்படியே வேதமூலகாரணமாகிய காரணன் திருவவதார புருஷ னிக்கிராமாபை கமது குிண்ணபிசேதன் திருவாய்மலர்ந் ருளுக் கேட்டிருக்கின்றோம் ஆதலால் இவரைப்பற்றி கம சங்கேகிக்கவேண்டியது எனனவிருக்கின்றது த தனர்களுக்கு பூசைசெய்ய திரு ஆலயங்களும் பிரதி ரும் கணமதகைகளிபெபரும் உபகனம் திருக்கல்பா ழுதனிபலனைசெய்ய பொருள் அனிப்பாகரும் கற வைப்பகக்களும் இன்னும் அவர்களிருப்பிடவகை களை.

கேட்டலோடு பரிடசித்துமகாராஜனே இவ்வாறு அம்மகனமயோர்க்கு அறிவுறித்திக் துவார பாலர்மேலும் கூறுவாராயினர் ஞானியர்போல்பேசுவார்கள் அவர்கள்போல வேடம்பூண்பார்கள் சத்கருமஞ்செய்பவர்களிடத்தச்சென்று இதை மொழித்துவிடுவென்பார்கள் இவ்வெல்லாம் பிரமத்தினிலேயென்பார்கள் இவ்விதமாயி தாங்கள்கெடுவதன்றிமற்றவர்களையுங்கெடுக்கும் என்னம்பூண்டார்கள் பொன்முதலியபலத்தின்மேல் இச்சையற்றவர்கள்போல் தூரவுபூண்டு பின்பு பக்குவமுடையோர்க் குபதேசித்தும் வருவார் அவர்கள்கடைசயானது ஆற்றில் அடித்துக்கொண்டுபோகும் காடியைக்கண்டு ஆடென்று விரும்பிப் பற்றியபோது அக்காடியோடே தானும் அழித்தகதையையொக்கும் மிக்கவறிவுடையரைப்போலவும் உடலின் பற்றுதலினின்று த்தவர்போலவும் பேசும்வழக்கத்தில் அபரிமித விவேயை அரிணியினாலாய்ச் சமையப்பேயும் அறிவில் லாமயக்கியும் அவர் கைப்பொருள்களைப் பறிப்பதற்கு இவ்வகை உபாயஞ்செய்வார்கள்.

மேலும் மெல்லறிவராயுள்ளவர்கள் இல்லறத்திலிருந்தும் உண்கேவிதும் மகனவிலாளோடு கெருக்கியிருந்தார்யினும் தாமரையிலைத் தண்ணீர்போல்பற்றற்றவராகவிருப்பார் இவர்களுடைய பெருமையை வேதமானது தறவிகளுக்கும் பெருந் தன்மையதாகக் கூறுமித்த பிராமணர் முழுஞானியாயிருக்கும் சத்கருமிழத்தவரல்ல அப்படிப்பட்ட சத்கருமத்தாலேயே இவரதுதேகமினைப்புற்றிருக்கின்றதுதூல்களில் திரிலோகத்தில் ஒருஞானிகிடைத்தல் மகா அருமையென்றும் எங்களைத்திருத்தி ஆண்டருள இவ்கெழுந்தருளினென் றெண்ணுகிறோம் இவர் கிருபோதில் நமது காரணருக்கு நேசனென்பது உண்மையே ஆதலி சேஷத்தாலே ஆசை அதிகரித்தத் தேடிவந்தனர் அதி கம் அரசரிடத்தி லிவர்பெருங்காரியமல்லமில்லை கம்முடைய பாப விமோசனம் ஆருங்காலகேரிட்டனல் இவரை யின்றுகண்டோம் ஆ-ஆ-இக்கப் பிராமணர் முகிவரைப் பார்க்குந்தோறும் மனதில் சந்தோஷம் பெருகின்றது நேசத்தில் புளகம்முரும்புகின்றது கண்களில் ஆனந்தபாஷ்பம் பெருகுகின்றது ரவானதுதிப்பதற்குத்துடிதுடிக்கின்றது ஆதலால் நாம்மிவரைத்தென்று இப்பொழுதே கமதுபெருமானுக்குஇவர்கல்வரவை விண்ணப்பஞ் செய்யவேண்டும் என்று அதியாமையினுலே யிகழ்ந்துபேசிய மன முடையோர் வாய்களடங்கிப்பேசினார்கள்.

ஓபரீட்சித்துப் பூபாலனே இவ்வண்ணம் பேசி சிதத்திக் குசேலமுனிவர் திருமுகத்தைப்பார்த்துக்கூறுவாராயினர். ஓ ஞானச்செல்வரே நீர இவ்விடம்விட்டு முத்தருளியதால் குரையேலாம் தவிர்த்தோம் உமது தவப்பெருமையை அற்ஞானிகளாகிய இவ்வுலகத்திலுள்ள பார் அறியப்போகின்றார் இத்தச் சிறியவர்கள் உசைத்தவார்த்தையை உமது திருவுள்ளத்தில் கொள்ளற்றுகவாமிகளே நிறுவ கொள்ளாதுபெருத்தன்பக் கடலில் ஆழ்த்திவிடுவார்கள். கம்மை முதலிய நதிகளில் ஆடியும் தானங்கள்புரிந்தும்பெறும் பலன்களெல்லம் உமது தரிசனம் ஒன்றினாலேயே அடைந்தோம் ஜயாவுமக்கு நமஸ்கரிக்கின்றோம சற்று இவ்விடத்திலிருந்தால மன்னவருக்கு உமது வரவைப் பகர்ந்து காரியத்தை நிறைவேற்றுவின்றோம் என்று வணங்கிக் கோபுரவாயிலினின்று பொன்னுற்செய்த மணிகளால் இழைக்கப்பட்ட எழுபதிரண்டொசல்களைப்புக்கடந்து அக்குகூடிராசின்ற மன்னவர்களைநோக்கி கம்மாசர் வீற்றிருக்கின்றது எக்தவிடத்தில்என்றுவினவும் அவர்கள் துவாரபாலர்களே தம்முடைய பாயமொழியோடு அத்தப் புறத்தில் எழுக்தருளியிருக்கின்றனரென விடைகொடுத்தனர். அதுகேட்டமாத்திரத்தில் சரேலென்று அதிவேகமாகச்சென்று மாதர்கள் காவல்புரியும் மணிவாயிலின் அருகுவக்து கிற்க அங்கு விளங்குகின்ற பவளத்தூண்கள் நிறுத்தி வயிரவிட்டஞ்சேர்த்து மற்ற மணிகளால் தூலம்நிறுத்தி கட்டியுள்ள மாடங்களது நிலாமுற்றங்களும் அவ்விடத்து வரிசைவரிசையாய்த் தொங்குகின்ற முத்துமாலைகளும் மலர்மாலைகளும் பொன்னாரிம்பூகளும் மணம்வீசி விளக்கிக்கொண்டிருப்பவும் இது ஸ்ரீவைகுந்தமேயென்று தேவர்களும்மயங்கத்தக்க பிரகாசத்தையுங்கண்டு சுத்தசாகாத்தில் அமைக்கத லகளில்-சந்தனம்-கற்பூரம்-கஸ்தூரி-குங்குமம - இன்னமுள்ள வாசனை வீசுகின்ற வர்க்கங்களையுங்கூட்டி பனிநீர் குழைத்துப் புரையில்லாமற் பூசி வயிரமேறிய அதிகட்டைகளைப் புகைத் துதிரகம் பனிக்கோப் பரப்பி அதனமீதில் பலமணிகள் அழுத்திய கட்டிலில் மேல் அம்சத்திருகு முதலியவற்றால் செய்த மெத்தையில் வெண்பட்டு விரித்து மயிலியற்சாயல் மாதர்கள்பிட்டபடிக்கில திருப்பாற்கடல்போலுஞ் சிறப்புள்ள தூப்பொருந்தி அழுதம்போலும் மொழினையுடைய மாதர்கள் கவரிசீசவும் முத்துக்களே ஒரத்திலழுத்தியசாத்தியாயிய விதிதிவொன்றை அசைக்கவும் ஒருகில்போலும் மொழியினையுடையாள் ஒருத்தி முகத்தனிகளை முறுக்கிச் சுருக்கூட்டி யாழ்வாசிக்கவும் பசைசந்பூரம் - இலங்கம் - எலம் - இவற்றைச்சேர்த்து

ஒருமாது வெள்ளியிலைக்கரண்டி கிட்டமுவும் பூங்கொடிமபோலும் ஒரு சுத்தாவல்லி பொற்படிகம் எக்தவும் வண்ணினிகர்த்த விழிகளையுடைய வொரு பொற்கிண்ம்பு எங்கள் உருக்குனைற வருக்குன்ற வருவமுடைய வமதுவடிவழகை நீபோருமென்று குறுகுகயோடி கண்ருடி எதிர்காட்டவும் பனிநீர் தெளித்த மணமுள்ள இத்தப் பூச்செண்டைவாங்கி மேருவீசென்று ஒரு தேன்மொழி இமைகொட்டமல் ஐயன் வடிவழகில் ஈடுபட்டு அவன் மலர்க்கரத்தில் தன் மலர்க்கரம் பரிசிக்கும்படியாய்க் கொடுக்கவும் அடி ண்ட ஒருத்தி பொற்கமண்டல நீரைத்தாங்கி சிற்கவும் மலர்க்குழலுடைய வொரு பெண்கள்காயகம் விசைப் புகையிடவும் ஒரு பிறைபோலும் நுதலியுடைய வொண்டொடியாகிய வருக்குமணி பின்தொடைனின்மீது சித்தரைவைத்துத் தன்பால் அன்புடையவர்களுக்குக் கொடுக்கும் மலரடிகளே அழகிய சத்திபாமையின் தடைகள்மீது கிட்டிலும் கமது நாயகனுடைய சீதாப்பிரான் மனமகிழ்ந்து படித்திருந்தான்.

வாரீர் பரீட்சித்துமகாராஜனே அதிகாலையில் அவ்வாயிலில் கின்ற துவாரபாலர்கள் அங்கே காவல் காக்கின்ற மாதர்களோக்கி கீங்கள்சென்று கம்முடையதெய்வகாபதனுக்கு வாயில் காப்பாளர் வந்திருக்கின்றனர். என்று மொழித்து வாரும் என்றுரைக்க அதுகேட்டமாதர்களும் விரைந்து சென்று பகவானிடத்துக் கொஞ்சுங்கிளிபோல் உரைத்தனர். அதுகேட்டு ஆயிரஞ்சோதியாகிய அம்பப்பிரான் அவர்களே யிங்கு அழைத்துவாருமென்றன் காவல்புரியும் மன்னைமார்களும் சட்சணமினைத்துவந்து கூறக்கேட்ட துவாரபாலர்கள் அனைமாயிரம் சட்சத்திரக் கூடங்களின் பிதிலே ஒருபூரணச்சந்திரன் தனது தன்கதிர்ப் பரப்பிக்கொண்டிராகின்ற வேதமூலமாகணைக் தரிசித்தச் சிக்தையுள் மகிழ்ச்சிபொங்கச் சிவக்களின்மீது விழ்ந்து தலைவன்கமர்ப்பித்த வஸ்திரத்தையொடிக்கிக்கொண்டு எதிரில்நிற்பவர்களைப் பார்த்துப் பவளவாய்திறந்து கீர் வந்தகாரியம் யாதென்றுபயப்பிரான்கேட்க உரைப்பராயினர்.

கேளீர் பரீட்சித்துமகாராஜனே ஸ்ரீகோபால பாலனுடைய புருஷோத்தமன் யாதுசெய்திலென்று கேட்கவும் துவாரபாலர்கள் எங்களே யதிவதிஅடைமதிகாள்ளுமையினே வேதமுதல்வனே சர்வசருலதியே தமும் பேசுவும் பூமனும் சமதகவாறும் ஸ்ரீமானேயென்று புகழ்ந்த போற்றியும் கன்பதற்கரிய ஆண்டவனே துவாரகைக் கதிபதியாகிய தோன்றலே ஒரு பிரா மனமுனிவர் அவர் திருகமம்குறேவென்றுர் உம்மோடிருவரில்லாதிருக்கையாலும் ஒரு சமயம் அவர்தேசமுழுவதும் மாமிசம்மற்றி எதும்புதோன்றும் தோற்றமுடையவராக இருந்தின்றார். அவர் தேவரீர்மீது வைத்துள்ள இன்பின் உறுதியைப் பரீக்கத் தனக்கவல்லவர் எம்மைப்போன்றவர்களோ இப்பொழுது கமது அரண்மனையின் தலைவாயிலின் புக்கத்தில்வந்துகின்றார் இதுவே எமது விண்ணப்பம் என்றார்கள் இவ்வாறு அவர்கள் கூறியவசனங்களைச் செவிருளிரக்கேட்டருளிய நாதிவ்வான் திருமேனி பூரித்த முகமலர்த்து கருணைபொங்கி வழியவும் அவர்களைநோக்கி கினைவிற்கென்ற இன்ற கம் வரவின்காரணமில்லாதிராவின்ற தவராஜனுடைய குசேலரை இங்கு அழைப்பீராக என்று திருவாய்மலர்க்தருளினர். துவாரபாலர்கள் அவ்வண்ணமே பலவாசில் காவல்களினெல்லாக் கடந்து குசேலமாமுனிவனைக் கண்டு அவரடிகளில் கெற்நிலத்தில் படியத்தாழ்ந்து ஓ மாதவச்சிங்கமே மறையவர் குலவிளக்கே சகலசுகடையச்சர்வேஸ்வரனுக்குப்பூவலகேசே உமக்கு யக்தஞ்செய்கிறோம்என்ன பற்பல துதிகளைக்கூறி குசேலரே சம்மதென் முகவரவற்றை யாதவகுலத்திறகு ஒரு ஆதரவுபோலவுதித்தருளிய ஸ்ரீகிருஷ்ணக்கோமானுதித்தோம் அப்போது அவர்கொண்ட கவிப்பின் மிருதியை அரவரசனுடைய ஆதிசேஷனலும் மிருத்துப்பேசுவதற்கருமோ அற்பரி அத்தனை பெருமானே அக்காலத்தில் உமது வரவைக்கேட்ட வுடனே தனது மனவிமார்களோடு மகாசிலாமாக கொஞ்சிகொண்டிருந்த இன்பம் முழுவதும் மறந்துவிட்டான் கல்லோர் கட்டப்பார்க்கிலும் கானிலத்தில் கல்க்கருவது ஒன்றுண்டோ அன்றியும் கம்பரைவக்கண்ட இளங்குழவிபோல அன்புடைய ராகி மனத்தில் மகிழ்சியிறைந்து அழைத்துவாருங்கள் விரைவில் என்றனர். கங்களும் தடையின்றிவர்தோம் இனிபாலதாமதமின்றி சீர்வரவேண்டும் இங்கு சிறிது பொழுது கொல்லாதுசிபோமானு லவர்தான் யிங்கு சேவருவர் ஆதலால் கம்பெருமானுக்கு உற்சாகம் வன்டாக எழுந்தருளக்கடவிர். என்று கை கூப்பிநிற்கக் கேட்டருசேலர்கடந்து செல்வதைமுன்பு அறிவு கிதுயிராமல் இழந்துபேசிய மடமக்கள்கண்டு கம்மன்னகரியஞ் செய்துவிட்டோம் நாம் பேசிய கஷ்ட கொதாண கமது இறைவன் அறிவாராலும் யாது நிகழ்கிறிமே என்று மெலிகின்றனர்கள். குசேலமுனிவர துவாரபாலர் வழிகாட்ட அகங்குள்ளவெப்புகளெல்லாம் பார்த்து சர்சோஷாகாத்தில் முழ்கி இக்கத்தைப்பார்க்கிலும் மற்றொருகாலும் பிரமாண்டத்த

க்குள் சங்குமிரதன மண்ணதிற்கொண்டு பலவாகிய மணிவாசலங்கடந்து இராஜவீடலங்களுக்கண்ணே ஆனைப்பொருளாகிய கோணகக்கடவுளிருக்கும் அத்தப்புரத்தைச் சமீபித்து அவ்விடங்களில் சித்திரமண்டபங்களே அடைந்து அவற்றிலெழுதிவுள்ள கண்ணன் திருவுருவுக்களே யெழுதிவைப்பதாக கினோபாமல் சாட்சாத் ஸ்ரீவைகுண்டனென்றே விளக்குசென்று கெருங்கி ஆசீர்வாதஞ்செய்ய கினைத்தமாத்திரத்தில் சுவாமிகளே யிவ்வுருவங்களெல்லாம் மாயப்பிரான்போலச் சித்திரித்துவைத்த படங்களனைத்தண்டனை கூடவைத்துவரப்பலர்கள் மொழியைக்கேட்டு அகத்தில்சென்று அப்புறத்தன்சென்றுதடக்கும்போதுகம்மைமறுமையெனே டாசுகன் இன்னும் என்னசெயில்லையென்று சூரியன் உதயம்பார்க்குஞ் செந்தாமரைபோலவும் சந்திரன்வரவைக்காணும் ஆர்க்காம்பல்போலவும் மேகங்களின் மறைவை கோக்கும் மயில்கள்போலவும் தாயின்வரவை யெதிர்கோக்குமினங்கன்றுபோலவும் ஸ்ரீதாமோதரனுடைய தன்னை யடைப்பார்க்குகும் மெய்ஞ்ஞானியைப்போலவும் தருமத் தண்ணீர்வார்க்கும் இடத்தைக்காணும் தாகம் உடைய வன்போலவும் மனமயிகும் தம்மோய்மாலையை அணிக்குள்ள அழகன்மதையுணன் வரக்வப்பார்த்திருக்க அந்தக்குசேலமாமுனிவர் அரிவையர் காக்குசெய்யும் அத்தப்புரவாயிலுய் கடந்து அளவற்ற மங்கையர் குழ்திருக்கும் பிரம உருத்திராதியர்களும் அறுலுனுக்கு அருமையான அவ்விடத்தை அடையும்போது கூழ்கோரும் பிச்சினையால வருத்துகின்ற ஓர் தரித்திரன் புகையிலேக்கண்டாற்போலவும் உணணுமவேண்டியைத் தவிர்க்கிக்கும் ஒருமனிதன் திருப்பாற்கடல் அமிர்தத்தைக்கண்டாற்போலவும் உஷ்ணத்சுவிடாய்த்த வொருமாவிடன் கற்பகத்தருவைக்கண்ணுற்றாற்போலவும் ஜகமாயையில் அழுந்திய வொரு அருஞானியானவன் ப்ரமசாரியனேக்கண்டதுபோலவும் ஆதித்திருவருள் என்கிறநூல்ப்பிரகிருதியாகிய ஸ்ரீபராசத்தியென்னும் பெரியபோட்டியார்க்குத் தனது திருமார்பை யீத்தருளிய ஸ்ரீ மணிவண்ணனுடைய கண்ணனேச் சூரிய சந்திரர்களையிருவரும்பாழ்வானேயும் ஸ்ரீபாஞ்சசன்னியைப் பெருமானேயும் லக்குமம் இடத்தும் தாங்கிய மூலதாரணனே ஸ்ரீபரப்பிரமமாகிய வாசுதேவனேக் கண்டமாத்திரத்தில் உவகையுற்று அநிசுக்கெமாகச்செல்லக்கண்ட புருஷோத்தமனுடைய முப்புண்டீரகாட்சன் பஞ்சாயுதங்களிட்டு எழுந்து அனேகடக்தவெள்ளம்போல் அன்கபெருகக் குசேலமுனிவர் எதிர்சென்று அயாதபொன்னடியில் வணங்கி யெழுந்திருந்து சுசேலென்று ஆசிர்வனஞ்செய்துகொண்டார்,

கேடிலாரோ பரீட்சித்துப்பூபலனே பூமானுடன் ஸ்ரீமான் அந்தக் குசேலருக்கு உயிர்த்தோழனென்று கிலவுலகத்திலுள்ளார் கூறுமவார்த்தையகிலிறு தி யருளினார். மேலும் இந்தாள் தான் பாக்கியத்தையுற் றேன் யான் பாக்கியத்தையடைந்தேன் நாள் செல்ந்தாலும் இன்றுபவித்தது அறத்தின் பயன் இன்றைபொழுது இனடத்தது என்றசகலபாக்கியோதியுடையசர் வேஸ்வரன் திருதராஷ்டிரயாடிலின்முன் அவனதமை வையின் வல்லமையை யர்ஜுனர்தான் அறிய வல்லவர்என் றாலே அயருள்ள வொரு வுப்பரிணையில் அந்தணர் பிரானுடைய குசேலமுனிவரை யெழுந்தருளப்பணிக் கொண்டுபோய்ப் பொற்குடத்தில் கிறைத்தவலைத்திருக்கும் புதியதிருமஞ்சன நீரால் அபிஷேஞ்செய்வித்து ஒற்றுடையால் துடைப்பித்து தவளிதாம்பரத்தை அணிவித்துக் கர்ப்பூர கஸ்தூரிகலந்த சந்தனக்குழம்பை அவரது திருமேனியிற சாத்தி முத்துக்களாலிய அட்சதையும்இறைத்து மலர்மாலையளித்து மனமுள்ள தாபங்காட்டித் தீபஞ்சுற்றி திருஷ்டிகழித்து அபிர்தம் போன்ற அமுசுவை உணவும் உண்பித்துத்திருவாயை யும் கரசரணாதிக்களே அலம்பித் தாம்பூலஞ்சமர்ப்பித்து இனியவார்த்தைகளாக வுபசரித்துத் தனது பீ தாம்பரம் விரித்தபக்கையில் ஏறி அன்பு பெருகப் பெருக அவரதமுழுகைத் தடவிக்கொடுத்தும் பின்னரும் தாமரை மலர்போன்ற தனது கரங்களால் கவரி வீசி - ஆஹு - அடியேன் கிடத்தமாகவுதிகடந்து இனைத்தனவே உமது திருவடிகள் இரண்டும் என்று எரிதவும் மகிழ்ச்சி அதிகரிக்க மிருதுவாகத் திருவழுகினைத் தடவிக்கொடுத்து வாய்பொத்திகின்றான்.

வாரீர் பரீட்சித்துப் பூபால இவ்வகை பலவுபகாரங்கள்செயதும் தன்னே அறியாது அர்தப்பரமார்தமனுடைய பாதசரவிந்தங்களில் தனது நிகர கமலத்தை சசெலுத்திநிருக்கா பித்தர் பாலகர் சோகபிடித்தவர் ஆகிய இவர்களது குணத்தை ஒத்துப் பரமபாகவத ஞானயோக கொமணிகளில் இருப்பார்களென்று வேதங்கள் முறையிலதற்செப்பப் தனது சித்தத்தைவிட்டு ஸ்ரீதரன் திருவடிக்கமலங்களே அகலாதநிபாவனஞ்செய்து பரமகுருவுபி ரத்தத்தின்புணர்ந்த அஜசவற்று மௌனமாயிருந்தார் ஸ்ரீகசேழுமுனிவர் புரியருளியின் ஓசையைத்தவிர வேறோ ஒன்றின் சப்தகுதியும் அறியாத புழுவைப்போல நிரின்ற இத்தப்பரமபாகவதரா தனது மெய்யாயின சொற்படி நிலை நிலையாத பொயச்செல்வத்தை விரும்புவர்.

ஓபரீட்சித்துமகாராஜனேஇக்கருசேலமுனிவர் எம்பெருமான் திருவுருவைத் தரிசித்தும் மரகதமலே போன்ற திருத்தோள்களில் அலைபுரை வனமாலையின் மகத்தைதோக்கும் தான்முதற்கு தான்குமறைகளைப் பகர்க்த திருவாய்மொழிகளைக் கேட்டும் மழலைவனைக் கிருமேனியைப் பரிசித்தும் பிரகலாதாழ்வான்முதலியோதிவாளர் புகழ்தரைத்தவையும் உபநிஷத்துக்களால பொருள் அறியப்படாதகும் அதிய திருநாமங்களோத முதிக்கும் தனது ஐம்பொறிகளும் போனத்தம் உற வினருன்ற கடத்தினுள் திபம்போலப் பிரகாசத்திருக்கின் றனர் கீரில் உப்பைப்போலவும் கர்ப்பூர நிழற் போலும் சுக்காசத்தினருபு பரம்பொருளாகிய சுவாமியினிடத்துக் தன்மனமானது பசுமரத்தாணியைப் போலக் கலந்திருத்தால் இத்தப் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையாகிய வியாதி ஒழிந்துபோக அத்த நிவாசுதேவனுடைய திருமூர்த்தியாகிய கண்ணபிரானது திருவுருவமும் தோன்றுதற்கு இவ்வுடலவரவின்செய்கையைச் சொல்லாதற்கு முன்னே உணர்க்த பரமாத்மசொருபியாகிய பகவான் அவரது திருமுகமண்டலத்தைநோக்கி வேத வேதார்த்தங்களேயெல்லாம் உணர்க்கமாது தவகிரேஷ்ட சேமமுடைய தரிசனத்தால் தேகமுபரித்தேன் ஐயா அர்தணரே அமரர்களுள்ளும் அர்தணருள்ளும் அரசருள்ளும் கான்பெற்றபேர் யார் பெற்றார்கள் இனி யார் பெறுவார்கள் நீர இப்போது என்னிடத்து வைத்த தயைபோல யெப்போதும் வைக்கவேண்டும் ஓ சாத்த குணமுடையவரே தான் எப்போதும் உம்மைநினையா தகலமில்லை இப்போதும் கினைத்துக்கொண்கொண்டிருக்கேன் உமதுநிகேதனப்பார்க்கிலும் மற்றொன்றில் எனக்கும் பிரியமில்லை ஐயா யேகமுகமே கலைகள் முழுமையும் உணர்ந்த தருமர் சருமபார்த்து இதுதான் என்று உணர்ந்து தாம் அறிந்ததுபோலவே தெரிக்கும் அறிவுதத்துமஅறிவுடையோர்கேத்தமை நப்பவர்கள் இப்புமண்டலத்தில் காயிலக் கிற்பட்ட வர்களாவர் நல்லாசொல்லில் விருப்பமுடையதும் அவர்களைக் காண்பதுமும் அவர்களுக்கு ஓ குகவிசெய்வதும் அவர்களைப் புகழ்வதும் கல்லதென்று ஸ்ரீ பராசரத்திர ஆசமுதலியவற்றில் கூறப்பட்டருக்கின்றது அன்றோ? பொன்னுள்ளான் பூமியுள்ளான் புதியுள்ளவனுமும் கட்புலனல்லாதவின் அவன்பதனடைவகையல்ல ஒருபொருளுமில்லாதவனுமும் கினைக்க முடையவனுமும் அவனும் கினைவாதபொருளும் அவதி முல் உண்டாயபயனும் உண்டோ பிரியரே பேயோ பெழுகினும் பினபு அதைவிட்டு பிரிதல் பிரபாசையென்ற கேள்வர் உளர்கினைரா மேலோர்களாலும் தூறுகின்றேம், அப்போழ்து மமத தேகமுமுலகும்

முனசெய்த தவமிருந்தாலன்றி கல்ல கினைவைப் பெறுவாரோ கேசம் அவ்வளவு அருமையாயிருக்க பூலோக வொருத்தனுக்குக்கிடைத்தால் இதழ்ச்சிசெய்வார்களோ ஒருவனுக்கு கல்ல கினைவமிருந்தால் கல்வழியில் நன்னெயும் கடப்பிக்கும் சுவர்காதிபோகவினலும் மனஞ்செல்லாது சான்றோர்முனார்க்க சாத்தருளை முடையவருடைய கடதனைகாணக்கிடைத்தலும் அரிகாரமும் அவ்விதகன்பே தேடக்கிடையாத நிலயிலும் மேலும் சிதிக்கும் முத்திக்கும் வித்தாயதும் இஃது இருக்கட்டும் உமக்கு திருமணம் சூற்று உமதர்தேவியார் கற்குண கற்செய்கையை யுடையவராயிருக்கின்றரோ உம்மை தன்னுயிர்போல் பாதுகாக்கின்றாரோ உம்முடைய வரவுக்கு எதிர செல்லுசெய்பவரா உமதுசொற்படி கடப்பவரோ என்ன தரித்திரம் வந்தபோதிலும் அக்கம் பக்கத்தார்க்குத் தமது குரையைச் சொல்லாதவரோ இவையையிலும் பலபுதார் பிறர்கிருக்கவேண்டுமே தகப்பன் என்ன தவத்தைச்செய்தானே என்னும் பின்னோன் உனக்கு எத்தனை உண்டு அப்பின்னோனுக்கு அழகாக ஆடை முதலியவைகள் வாங்கித் தந்தீரோ உபயனம்முதலிய சத்கருமங்கள் செய்ய முடிந்தீரா உமது தேவியார்மழி தீதறிர்களோக் கற்புனார்தேதப்பிழைக் கலேதப்பிதீரா ஸ்நானம் சந்தியும் - முதலியவேளைகள் கண்முத கடமின்றனவா இவைகளேக் குறைவரச்செய்ய உமதுதேசம் செல்லவாக இருக்கினறதோ வேதசாபகோஷ்டங்களில் வைத்தியானம் கிருமல் ஒருவர்கியின்றதா உமதுவரில் கின்று எமதிடத்திற்கு வருபவரால் உமது தேசமாசாரங்களே யெல்லாம் தேர்தலை வரையிலும் விசாரித்துக்கொண்டிருந்தேன் வேருகள் சென்றபினபு இப்பொழுது கூடினேம் கினேகமில்லாதவர் சேருவிடுக்தபோதிலும் கட்புலையல்லாவர், கூடப்பிரியாதவர்கள் தூரத்தேறிருந்தபோதிலும் அன்புகொர் ஐயரே சிருவயிருந்தும் ஆடியைபோடில் அதிகமழுதெப்பும் கம் இருவோரும் கல்விச்சாலையில் வாசிதுபோபாத பெரியவனல்லனென்னல்லாம் ஞாபகமிருக்கின்றதா ஒருகள் கமது குருசாமனுடைய சாத்திபழுதிருமுடைபத் தினியாயே கமது தாயானவள் கம்மைப்பார்த்த அருகமைப்பதற்காக எரிதரும்பு கொண்டொருமுனை கட்டினவிட்டதுடன் உடனேபோய் விறகொடித்துக் கட்டியெடுத்துக்கொண்டபோது பூசாபதிலிலேகள் கவிக்கபார்த்த பின்னர் குமரிதிர்ந்த மழை தானாகவிட்டதெப்ப அப்பிரமுகர்கூடமிருக்கலாம் குருநம்புன்னோ-கொன்றை முதலிய அருகளிர்களை என்ற கேள்வர் உளர்கினைரா மேலோர்களாலும் தூறுகின்றேம், அப்போழ்து கமத தேசமுமுலகும்

நினைந்து மிருகண்டீம் நினைந்த முனிவர் குடிவேரியும் ஈர்தோம் மேலும் மேலும் விடாமனை பேய்ந்தினும் வென்னம்பெருகி முகலில் காலளவாய் பின்பு கணைக் கால் முழங்கால் அரை அளவாயினது அதுகண்டு இன் றும் மாரி விடாமல் பெய்கின்றதே ஈ மென்னசெய் வோமென்ற நாம் உள்ளத்தில் யோசித்துக்கொண்டிரு க்கும்போது ஒருகுளிர்காற்றுவசுகசெக்சுமுன்றடித்து அரிவின்பு வருவதற்கு வழிதெரியாத மயங்கியிருக் குங்காலையில் சந்தோசமயமாயிருந்த அன்பிவெல்லம் அக்காளதேதன்னிருந்த ரூரியவுருவமானவுடனே காம் வணங்கவெறும்போது மகாபக்சாயியான சுற்பி முனிவர் நம்மைத்தேடி ஓடோ நமது மாணுக்கர்களா இவ பிரமசாரிகளிருவரும் எங்கு சென்றார்களோ என் னைபோபட்டசர்களோ என்று இரங்கி வர்துகொண்டிரு க்கும்போது காக்கண்வெனக்கஞ்செய்து சித்தக்கண்ட காதகுருநாயர் நம்மைப்பார்த்து வேங்கடே சனுக்கும் மாணுக்கர்களில் உம்மைப்போன்ற புனி தர்கள் எவரிருக்கின்றீர்.

என்னிமித்தம் நீங்கள் மனைவியில் நினைத்திருள் ளதனை வருத்தமிகக்கொண்டீர் இதுவேவெனைக்குக் குடட்டினியாரும் என்றவார்த்தம் மேலும் உங்களுக் குக் கல்விப்பொருள் வாய்த்ததுபோல் ஒவ்வப்பொரு ளாய் கற்புடையமனையியரும் மழலைப்பின்மிகளும் கல் வறிவர்களும் நிச்சயமாக உண்டாகக்கடவனென் ன ஆசிவதித்து தகுதி ருகுதிற்கு அனுதகனப் பொருளோ இவையெல்லாம் உமக்கும் குபாகம் இருக் கின்றவரை கலை பற்றுனையும் ஒழித்தமேலோரே பல ரன்னது எவ்வாசாடிவந்திரே யென்ன கொண்டெ க்கி அதனை இப்பொழுதே கருவிரையின்சாலவும்ன்ற ன் நிலபதற்கு பட்சனம் கொண்டெருவிரென்று என்மனம் அதனையே நாடிக்கொண்டிருந்தின்றதினது கபடநாடகருகுனிர அவதாரியாயிருந்தனிரென வின வியருளினர்.

வரரீர் பரிட்சித்தராசனே இவரது வினவிய நமது அருமபெற வடிதனையே சுத்தகுணன் நிறி தனின்றமீண்டும் ஒருகட்டினரே சீர் நிற்றுவரு இல் லாமல் வருவிரோ, உமது தேவியாரும் வெறுங்கை யோடேயும் வாரும் என்பரோ, எதோ நீர் கொண்டி வந்தை அளிப்பினென்று செந்தாமறைமலர்போன்ற தனது கரத்தை நீட்டக்கண்ட குசேலர் நிகானித்துப் பலனென்ன என்பவர்க்கு புனிக்க நாடிக்கோற்றைக் கொடுப்பதுபோல இந்தமுழுமுதற்கடவுளுக்கு அவல் காடுகொடுப்பதென்று எண்ணமிருந்தனர், அதுகண்டு சர்வகபன் குசேலர் தனதுபக்கத்தில் பலகாள்கண்ட கக்கையில் முடித்துவைத்துக்கொண்டிருக்கும் சிறிய அவல்மூட்டையைக்கண்டு முடியை அவிழ்த்து சோக்கி எனக்கு கன்றாக இன்றைபதினம் வாய்க்காத அரும் பொருள் வாய்த்ததென்று அண்டசர சிங்கள்ளெல் லாம் பிரளயமலகதில் விழுக்கிய குபரஞ்சோதியாகிய கண்ணபிரான் தனது திருவதரத்திலிட்டு குதப்பி இதுவல்ல உருவியமாகவிருந்கின்றது தாதனமாக இப் போழ்தான் இடித்தராகத் தோன்றுகின்றது. கடை பிள்ளாங்கினுல் இப்படி செய் மனத்துக்கொண்டிருந்து மேதுவனை அதிகு உதிரனில் துய்ச்சோசர்கள் சேர் த்தவைத்திருந்த வெண்ணெயையும் தயிரையும் வாரி வ ண்டபோல ஒருபிடி அவலையும் உண்டு இதற்கு வெ ல்லஞ்சோமலே யிவ்வளவுனவையுன்னதாயின் இதன் அருமை பெருமையை கம்மால்சொல்லத்தரமோவன்ற கயறி கொடித்தில் ஒதுக்கப்பட்டிருந்த சிலேயில் க வைகொடுக்கச் எற்றிருத்தி மேன் மேன்மேலும் அருற்ற ம்போது பதாம் பிரத்தை அளத்தும் பெரிய பிரா ட்டியாருடைய குழுதவாய் தேறுதலைக் கலைத்துவ ண்ணும் பலனாயால் ஐயர் குசேலரே நமக்கு இவ் வுலகில் மிகவிருப்பமென்று முன்னம் பலர்சாயேனும்சொ ல்லத் கேட்டிருகின்றீர்களோ, என்று முன்னர் யுக ர்களுக்கு அழித்தலைவுண்பித்த அயன்அரனாகிய குசேலருடைய அன்னபுக்கூட்டி உண்பதுபோலத் தின்றுவிட்டு மற்றொருபிடியெத்தத் தனது வாயில் டப்போருக்காகதில் உருக்குமணிப்பிராட்டியார் வெ குபரபரப்புடனே ஓடிவந்து பரமனானிகளுடையதி ருகர தாமரையில் எழுத்தருளியிருக்கும் எம்பெருமா னுடைய கரகமலத்தை தனது நாயகனென்று க்கத் சத்தால் தனது கைத்தாமரையில் பிடித்துக்கொண் டாள்.

இவ்வாறு நமது திருத்தயாராகிய உருக்குமணி பிராட்டியார் ஒரு ஆண்மகனையப் பெண்மனையாள தனது அறிவினையால் சுற்றிக்கொள்வதுபோல் பற் றிக்கொண்டனள் எக்கு ஸ்ரீ சுகப்பிரமுனிவர் உரை த்த ஆளவில இப்பாகவண்ட பூமண்டலத்தை ஆளும் பரிட்சித்தராசாஜா கைகூப்பித் தொழுது விலையு ராகினர்.

ஓர்நாகிரே இப்பொழுது தேவரீர் எடுத்து உ ரைத்தது மா அற்புதமாயிருக்கின்றது கற்பிலைக்கனை ராதரத்தில் கற்புடைய மனைவாள் தனது காயகனுக் குவேண்டிய பணிவிடைகளை அவன் விரும்பியபடிசெ ய்வதே அல்லாமல் கணவன் மனதிற்கிடமுன் உண் ணும் உணவைத்தடுக்கும் காதலின் ஒழுக்கமும் கல்ல இல்லினையடையாதென்று கூறுன்றதோ பாக்கட வீபிறந்த விஷத்தை சிவபெருமானிடம் தேவர்கள் வருந்தி முறையிடுகாலையில் அவர்களுக்கு கேமமரு மூண்டாகப் பருகியகாலத்தில் உமாதேவியாரும் தடித் தன்றே, பினிபால் வாதப்படுகின்ற காயகன் ஆபு ள்வேதியர் தடைசெய்த அபத்திய வுணவுகளின்மேல ஆசைகொள்வானுயின் அப்போழ்து மேல்லென இத டுத்துசென்று உலைத்தாதும் மகா அருமை ஆயிற்றே, சுவாமதுக்குப் பணிசெய்வதில் சுழியக்காரியைப்போ லவும் தூயில் மந்திரவைப்போலவும் அன்பில் தாயைப் ப்போலவும் அன்றே இருத்தல்வேண்டும் அவ்வண்ண மிருந்தும் தனது கணவன அருந்துவதைத் தடைசெய் த்து என்னை - சொல்லுமையா என்று வினவச்சொல் னினார்.

ஓ-பாவலரே ஸ்ரீமகாலட்சுமியின் அம்சத்தில்அவ தரித்த இலக்கணங்களெல்லாம் அமைந்துபுகழ்பெற்ற சுவர்நாவதியாகிய உருக்குமணிப்பிராட்டியாரும் காத லுக்கு மனவருத்தம்வாச்செய்யாரே, பல சான்றோர்க ளும் உலர்ந்த அந்த அத்தனர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி புண்டாக நுழியாத பெருஞ்செல்வம் இவ்வுலகத்தில் உ ண்டாகவேண்டுமென்று நினி பரத்தாமன் தனது திருவு ளத்தில சயகற்பித்து ஓபிடி அவலிலித்து திரு அமு தமெய்தாரென்று அறிந்துகொண்டு இவ்வொருபிடி அ வலுக்கே பெருஞ்செலவமபோருந்துமாறு மீட்டும் ஒருபிடியெத்து மனமகிழ்ந்து தின்றரும் பலகாலும் அ ம்முனிவர்க்கு அடிமையாய் அவர் சொல்லும் பணிவி டைகளைக் கடாமல் திருமாதன் ஆசைவெண்டி முடி யும் என்று தனது உள்ளத்தில் அந்தக் கருந்துயிறக்க இயற்கை மணமபொருந்திய குழலும் குறுவெசையாழி சை குயில்வோசை தேனகலக்க அமிழ்தின்சுவை யில ம்மைப்பழித்தமொழியையுமுடைய அவ்வேலவல்லி யேதகாயகனது திருவாதனத்தப் பிடித்துக்கத்தினன் அன்றியும் அச்சிசுமுருகுத்சாலை அழகிய திருத்திரு வேலனென்ற செலவம வொல்லாதவே அவர்க்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டுமெற்பதிலையே ஆதலினல் தன துபதனுக்குப் பொருத்தியபடி செய்தாரே அலலாமற் றெனவு செய்தாரோ, எம்பெருமானும் தம்பால் அ ன்புடையார்க்கு இது அருளதகரும் தக்கதென்று தன் படைதலையிணன்னணத்தக்கவரோ இவ்வுலகத்தில் ஒருமகானுபாவன் தன்னையரியாத பிறதெய்வமெ ய்தாலுமும் கலர்க்கதில் பெரும்பேசுகத்தை அது பவிக்கின்றதுபோல குசேலருக்கு இது ஒரு பெரிதோ

பகவானுடைய திருவடியை மறவாது வைத்திருக்கும் இருதயமும் சேஷ்டைகளற்ற பொறிகளும் உடைய மாதவஸ்வர் என்று மீண்டும் உரைப்பாயினர்.

ஓ-வேல்வேல்தே தனதுதேவியால் தடைபட்டு கின்று மிகுந்த அலை அவரது கர்தையில்தானே மு டிக்கவிட்டு முன்நின்ற வொருபிடியவலிலேயே மிகு மகிழ்ச்சியுடையவராய் முனிவரைப் பலதாம் துதிசெ ய்த உபசரித்த அன்றிரவில் பள்ளி அலங்காரமு டைய அறில் பள்ளிகொண்டு பகவானுடைய திருமா லினையில் அற்புத வேடிக்கையைக் கண்டதனல் போனதந் ஒழியாமல், குடிகொள்ளவும் கிருபை செய்தனர். மறுனள் அருணோதயத்திற்கு முன் கிருபி ரை தெளிந்தெழுந்திருந்து பல கடமைகளையும் முடி த்துக்கொண்டு செய்ய காயகனே ஒன்றும் கேளாம பொருள்பிருபியும் பெற்றவர்போல கினைத்து தன் வ ருக்குப்பிரயாணப்பட அப்போது ஜகிமூர்த்தியும்தன் அனிவாயில் வாயிலுர்வக்து அர்வமேலிட்டு அந்தண ரது அடியில்விழ்ந்து வணங்கியமழ்ந்து ஆசுகூறித் து வாரபாலர் வாயிலக்கடந்து அப்பால்செல்லும்போது பகைவரது மணிமகுடங்களே மிதிதலும் கலுகச்செய் கின்ற வீரகண்டத்தரிக்க திருவடியையும் தளவாரில யை அணிந்த திருகதிதாள்களும் உடைய தேவர்பெ ருமானுர் கண்களிகூர்ந்து தமது அரண்மனையின் திரு மாளிகையின் அற்புதத்தில்செல்ல அம்திருக்கும் மின்னிடைமாதர்களும் கண்டி அவர்களித் கிலச் மதி வதனங்களைச் சாய்த்துக்கொள்பவர்களும் கிலர்உதட் டைப் பிதுக்குபவர்களும் கோழிமார்னை வெறுப்பவ ர்களும் கிலர் முருகித் திரும்கெடப்பவர்களும் குரி வன்றகன்றவத்த பிராமணர்க்கு ஒன்றுங் கொடாமல் மகா பிரதியடையகைனப்போல ஊசாதபிப்போம் எதிர்கொண்டி காவிலிழ்க்கு அவர்களித்து அவர் கொ ண்டுவந்த அவலைமட்டும்வாங்கித் தின்று போவென் முனாக்கர் பார்த்திக்கள் வென்றும் கைலாசர்கள் பா த்திக்களை இந்தப் பார்த்தசாரதி பண்ணியவேலையை ஆனைமருமாக்தாகினைவர்களும் தமதுசேனைக்குத் தாத்திருக்கப் பாரதவரு ஒருபார்ப்பானே பெரிதெ ம்பெணித்தொண்டாடியாதற்காகம் அந்தோனிறு அப்போபெனரன் இப்படிருவோத்தமன் பிதிதியில் ம கா மேன்மைபெற்றவர்தான் என்னும் கில மடக்கை மார்கள் அமைந்த அந்த மாயவன் தன்பால்வந்த ள மழையிலையே பிரமன எதிர்னைக் கண்டவுடனே பூரண அன்புடையனைப்போலக் கட்டிழுனைத்தன் தொழுதொழுது முகமன்கூறினன் பன்னிமீ திருத்

கினுள் புகுந்தான். முடிவிலே ஒன்பதுகொடித்திட்டவன் அல்லல் பிழைதுலவிடத்தை விடியாததற்கு முன்னே உமது ஊருக்குப் போய்வாருமென்றான். இதுகேளாடகத்தான் என்றார்கள். லெ பூவையார் ஐயோ எனிபவன் பாவம் இத்தனைநாளும் எனவத்தான் வியாரத்திதிக்கப் பேசிக் வினாடிக்கு ஓர் காசும் சமாமல் செல்குவேன்றான ஆதலின் இவிகல்லோர் இவன் நிருவிப்பிழையுறாதபடிக்கொள்ளார்கள்என்றார்கள் லெ பாவையார் இப்பிரிய குலோத்துங்க மகா பியாகையோடுக்கு நகொடுத்து கெகொளாக உள்ளவற்மை முடியுமென்று மிக ஆவலோடு எணணத்தொண்டி வர்தார் ஐயோ பாவம் இதகு வொருவேளைச் சோற்றுக்கே வழியில்லே இதகனெ ஜனகஜனக்குறுகிளாகிய முன்களபுகழும் புகழ்ச்சியென்றார்கள் லெ மன்னர் மர் குன்றுகுடையாபெத்த இந்தப்பாலதிருவ்ணர் பாமதையாருவப்போல எதிர்சென்று எனது உயிர்த சேதமுமே என்று கமொழிபேசி அவர்கொண்டுவேத்தகையும்வரித்திற்றுவிட்டு வாயின் அளவேகிட்டுவிட்டி ட்டு கந்தபோகச்செய்தாரே இந்தக்குசேக்கடலாபெ கண்ணிரானுக்கு என்னகுறையென்றார்கள் லெ அரினையர் இதகுக்ஷனர் முற்பிறப்பில் தவஞ்செய்தவர் கல்லனெனுகினைக்னெறெரும் ஏனைவிவகாஸ்தானம்செய்தும் கர்மம் தொலைபாததுபோல லட்சுமி பற்பையக்கண்டும் கால்டையாகச் செல்வனைப்பாரும் கள் என்றார்கள் லெதரினைவர் சரிதான அண்டக்கள்வெலலம் வாரிபுடருருபெருவாயாயிய இத ஜகாகருக்கு உனமபோதாதென்றல்லவோ அத்தவர்க்காதிபயையே இத்தனுக்குப்படைத்த ஆகனைப் பெரம்கல்லினெல்லாம் அழுதுசெய்தும துயர்பாடினிருதலில் அனையிர்வாரி உண்மை யாரவது யாசகர் வந்தால் அனையும் பலாதகராமாக வாங்கித் தின்பது என்றார்கள் லெ காரிகைமார் இந்தத்தேவதேவன் வெளியிலபார்த்தால் மாத்திரம பாரிப்பவர் ளுக்கு அகண்ட அளிவுபோலவும் காணப்படினெறுவேயம்ளது உள்ளுறைந்து பார்த்தால் எல்லாம் வெட்டவெளிதான வெறுமைகள் லொடுத்தைமார் ஆம் ஆம் அக்கைமாரே உலகள்ளவர்கள் தேவிமார்களாலுமும் அவர்கள் கைகளில் தரிப்பது மண்ணோபல்தானேயென்று ர்கள லெபோதையர்கள் இந்த மனுஷயன்மேல் வைத்தகையெல்லாம் அறிந்தோம்கையில் அணிந்துக்கொண்டிருகும் கங்கணதைக் காண்பதற்கும் கண்ணுடியும் வேண்டுமோ ஒருவேளை அன்னம் உண்டான மனுஷைத்தினைத்து கவிவைப் பிடித்தபோ வாதிதென்றார்கள் லெவனிதைபர் இந்தப் பிரமனெத்தருடை யுமனெவியும் மைத்தர்களும் வதுவர் பொன்னெடும் பொருளொடுமென்று வழிபார்த்துக்கொண்டிருப்பார்களோ இவர் கர்தையன்றி வேறொன்மில்லாது செல்கின்றாரே இதுதானே உலகாட்டகம் என்றார்கள் லெ மாதர்கள் எவ்வளவுசெல்லவிருந்தாதும் கொடுக்கிறவங்களுமோ இந்தக் கபடநாடகனுடையபேச்சினுல் மதியயங்கி மரியாதையாய் ஒன்றுங்கொளாமல் மறையவரும் பித்தமபிடித்தனுப்போனெரர் ஆவர் நேசனை வாபாதர்தனிட்டுத் திரும்பிவருவினரர் இத்தப்புதியும் கண்டூகளோ இபடிப்பட்ட நினைகம்இருகைன்ன ரொமந்போய்தான் என்ன என்றார்கள் லெமைட வர்கள் இத்தனெதிர் என்னகினைத்துவந்தாரோ, கமது இராஜதரபாவர் யாது கருதிருக்கின்றாரோ இபபகவான செய்யும் மாயை யார்தான் அறிவார்கள் நாம் வாயில்வந்தவறைதப் பேசுவதனுல் பயனென்ன அப்படிநாமபேசினுலும் மகரு அறிவாருமா இவ்விஷயம் தமமையும் தலைவனையும் உணர்ந்த ஞானிகளுக்கே புலப்படாதென்று வேதபுருஷனே ஊரப்பாருதல் நம் தரத்தில் ஆருமோ என்றார்கள்.

ஓ பரிட்சித்துலே இவ்வண்ணம் மாதர்கள் பல வாறுபப் பேசிக்கொண்டிருக்குபோத குசேலமுனிவர் துவாரகாபுரியின வெடுந்தெருவுகள் பலகடந்துசென்று கடலையும் முன்போலத்தண்டித் தான்வந்தவழி யையடைந்து நடக்கும்போது குரி-கண்ணபிரான் திருவருளுலே மிக முதலானவைகளாலே மிகவும் இனிதாக மெனித்த தனது திருவடம்பு பூரித்துப் பழங் கந்தையும பிரம்பமாகிக் கண்டத்தில கணிதிகளின்ற தளபமாலே இரத்தினமாலையாய் விளங்கிற்று மேலும் காதில்தாதனமாக மகரகுண்டலங்களும் கையில் உள்ளபவுத்திரம் கமண்டலமும் அதிமாசுரமும்மன் மதனும் இச்சிரும் கட்டழகும் அபவதிடத்த இளமைப்பும்பொழ் மிழ்ந்துடைத்துசெல்லச்செல்ல வெளிபிரி குளிர்ந்து தென்றல்காற்று வீசுகண்டு இதைசர்வாதி நியமபடியே குரிகோபாலகபமபியின் திவ்வியகடாக்ஷ மென்றறிந்துகொண்டனர் பின்னர் யாதவ-இராம-கிருஷ்ணர்-காதலதன் உடைய பலமன்னர்களிடத்து எதிர கொண்டு தன்களிற்பணிந்த நிதிகளி அன்பில் வழி பாடுசெய்து முனிவரதரே இவ்விரத்தினமேல் ஏறுங் கருளவேணுமென்றவேண்டி மீற்பப் பொனமயமாகிய மகம்பேருவின்மேல் உதய சூரியன் உதித்தாற்போல ஒரு பொற்சேர்மேல் எழியருவினர் அப்போது இவ்வனவர் இந்த மனுஷலகம் மறைத்துபோம்படி கனகதில் மலர்மாரிவிசேர்த்து வனித்து ஆர்த்தார்கள் துதிய

கர்மி முதலிதாதிவிவோர்களைகள் அண்டகோளலை பிதிரும்படி எதிரோன்செய்தல் அரிரியும் அர்தரத்தில் ஆரிரண்டையர்கள் பிள்ளைகள் கடிகின்றபோல கடித்தரிபோதும் பரமதர்மாகளாகியபிகலாகாழ்வா ரோசரபகயரன் சவுனகமுனிவர் வேதவியாசர் அம பரீடன் புண்டரீகர்முதலியோர்கள் விரவிதின்று இதிர்தனர். இவ் ஆடம்பரச்சுனியல்லாம் கண்டி அச்ச முற்று இது ஆபம்கோதியில்ல ஸ்ரீவேதகாயகனது திருக்கூத்துயென்று கமது நிருத்தகாமனாயில் அப்பரம புருஷன்று திருவாடகன் மறவாது செலவர்க்கு முன்னும் பின்னும் அசர்கள் எவலாளர்கள்போல் அணிபணிபாய்த்தமைத்தைகப்பித்தொழுவரவும்கி பி காலன்களாகிய சேனைகளும் குற்று வாட்படை கனைத் தாங்கிவரவும் தாம் தமது ஊர்செய்த தவத்தான் இதுவென்று காண்பவர் உரைக்கவும் ஊர்ப்புறதில வகுதவ்னிர் யாவராலும் வெறைக்கத்தக்க பழங்கா தையை விடையிலணிந்த இந்த விதமபர் இவ்வளவு மேன்மைபெற்றல்டையவராலும் அவருதவத்தினவளவு யாவர்கள்தான் புழைக்கூடும் என்று சுகப்பிரமமுனிவ வரவணங்கி மற்றைய சரித்திரத்தையும் கடத்தியரு ளவேண்டுமெனக்கேட்க மீளவும் சுகப்பிரமமுனிவர் உரைப்பாராயினர்.

இரண்டாவது குசேலன் துவாரகைகண்டு
தன்னகர்ப்புரமடைந்தசரித்திரம்
முற்றிற்று.

ஸ்ரீவாகதேவதிருத்தணபபாப்பிரமணியகவ
க - வ துகுசேலர் செல்வநுகர்ந்து
பரமபதமடைந்த
அத்தியாயம்

வேறொருவெண்பா.

குரும்பூரினிலிவினைமுகனிகைக்கர் கிரத்தி
மனிதிரிப்பக்காமர், பெருங்களைகவாபெனைச் செய
பொனனுடை காண்புபம்றைப்பால், வெண்பிவா
ளமுமும் தொடமென்றுமனைத்துன் அமாவ்கையுக
தொடாவாய்விடேருயி மன்றுவதங்களும் தொட
வாண்கவையிதொன்ற தெர்நிழிதாட சேருவர்
பின்றொடர்ந்தச், சென்றவன் நீடி. தேருவார் யா
ருமே.

கவித்தாழிசை.

காமர்நறவினைத்துளைப்பக்கண்ணிபின்பிறவினை
மாமகள்தன்கொழுங்கிலைவழுத்துவிர்மாவிடர்கள்
மாமகள்தன்கொழுங்கிலைவழுத்துவிர்மாயின்
காமனைப்பெருமுதலுஞ் சார்ந்தியாதகிசாயிரே.

வண்டாடுபூந்துளவ மாலைமேனிவானோர்கள்
கொண்டாடுசீர்த்தியினைக்கோவலராபாடித்தயிர்செய்
உண்டாடுதோளினை ஒப்பிலிவாறபுதனை
கண்டாமென்பருளுங் காதலிக்கும்புண்ணியனைக்
கொண்டாவென்றியெனச் சொல்லித்தமிழ்வி
ணைடாமனைக்கொண்டேர்விருலிரே.

ஓ பரிட்சித்துமகாராஜாவே குசேலமுனிவர் தன் ஊர்ப்புறம் சார்ந்தமாத்திரத்தில் தன்னுடைய சிரு பெருகசமாகிய அதனுள்ளும்புறமுமுள்ள காடுகளெல்லாம் மாடமாளிகைகளாகி விஸ்வகர்மாவினுலும்தொட்டு அழகுசெய்துபடைத்திருகாரிதாவென்று புலவர்களாலும் கற்பனை செய்தற்கரிய நிறப்புவாய்ந்த அப்பிரசகிருத திவ்வியலோகமாகிய ஸ்ரீவைகுந்தமே இவ்வுலகத்தில இறங்கி வீற்றிருத்தல்போல விளங்கிக் கொண்டிருந்தது ஐயன்அருளுவடைதும் இடையாதது என்னவிருக்கின்றது அப்படிப்பட்ட அழகியநகரத்தை தேவர்கள்கண்டு நமக்கு விரோதமாக விஸ்வகர்மாவினி முனிவர் வேறொரு பொன்னகரம் சமைத்தனரோ என்று மதிமயங்கினர்கள் அந்நகரத்தில் பனிருக்கும் காரும்தவளைக்கதபாதம் கட்டிமெழுகிரோனின்ற வெள்ளியமாளிகைகள்தோறும்பொற்பதுமைகள்போல் மாதர்கள்நின்றனர்தோற்றங்களானவை திருப்பாற் கடலை பெரியசோட்டிப் திருவடமம் மனஎந்தும் ன்பனபோல்லும் வெள்ளிமலைபோல் மனைகளாகவும் பல படர்ந்துள்ளவைபோலவு மிருந்தது அகரகத்துள் குசேலர் செல்வதற்கு மதிலின் வாயிலின்அடையுங்கால் தில் அந்நகரத்துள்ளவர்கள் களிப்புமேற்கொண்டு முன் வரவேற்று காணும்பொருட்டு கைகளிற்பரிசாக மதி மிக்கைமுதலிய கனிவகக்களனோடு மற்றுமுள்ள மங் கலப்பொருள்களேயேந்தி எதிர்த்துக்கொண்டி பல பல்ல னவர்த்தியங்கள் முழக்கவர்ந்த ஆடலேங்கள் வாழ்த் தோம என்னுகூறி முகமலர்ச்சியோடுமிமிர்ந்த நிதேசன்முதலிய அவ்வர்கள்பழுவத் தாழ்ந்த வணங் கினர்கள். உடனே அவ் இரதத்தில் மீண்டும் முனிவ

வாயிற்குவித்து முத்துத்தண்டிகையி லேறி அழகி யவென்பட்டுடைகள் மிழிஞ்சியும் பல வாத்தி யங்கள் முழங்கவும் வெளிமிக்கொண்டெவரும் சதாகா லரிநாமகீர்த்தனம் புடைசூழ்ந்துவரவும் மறையவர் மங்கள வாழ்த்துப்பாடவும் முனிவர்கள் பல்லாண்டு கூறவும் அழைத்துக்கொண்டெரும்போது வீதியில் இருபுறத் திலுமுள்ள உப்பரிகைகளில் விளங்காநின்ற சனங்க ளீதானம் சந்திரோதயம்போலத் தங்கள் வதனங்களிலே சோச்சாயத்து மங்கையர்களெல்லம் மிழிந்து சோகி ஞானத்தில் தனக்கு ஒப்பில்லாத இந்த முனிவர் முற் றோப்பில்லாச்சந்த தவத்தால் பாரெங்கும் பெரிதாகத் தெரிபடுதற்கும் சற்றும் தசையில்லாத தேகத்தில் இ றல்லறிவுத்தைக் கட்டிக்கொண்டு திரிபவர்க்குப் பட் டடைகொடுக்கவும் பல்லுக்கேறிவரவும் வாய்த்தவற்றை ப்பார்சென்றும் கர்தமுலம் புசித்தும் காலத்திலதிகி ந்தும் பத்தம் மொழிப்பவர் மிகவும்தயஞ்செய்பார்கள் பலரும் இகழ்ச்சித பாவிப்பவே வாய்பெற்றார்கள் மனம் வாக்குகாயம் எனனும் மூன்றாலவைகளையும் ஸ்ரீ முகுந்தனையே திரவடக்கே சமர்ப்பித்துத் தின முஞ் சுவையிலே கிடிஞ்சிற்றும் புகழ்வயர்ந்த இந்த முனிவர்க்கு வாய்ப்பட இக்கெல்வத்தினை பாமர வாழ்வல்லவோ என்பார்கள் கம்புடைய மனிஷிவேன் டுமனைவிபாத்தென்று அவமதிதலைப்பேற்று இப் படிப்பட்டபோகமுக்கியத்தோடு இந் முனிவர் மரு வழ கம்முடைய பக்கியெனென்பதற் கில கல்கை மார் மெய்ஞ்ஞானியாகவுள்ளவர் தங்கள் பாவ செய்வ ங்களுக்குறுதும் அல்லது வருமையுற்றதும் தங்கள் க பாவம் தீரிதும் குறையாமல் அதற்குத்திருவுடாக்கம் ஜனகமகாராஜர் கழுத்தட்டில ஒருகாலும் சக்கரத்த ட்டில் மற்றொருகாலும் வைத்துக் காகரிறைபோல் செல்கிறதுபோலத் மனம் சமழுறிப் பொருந்தியிரு சற்பரமத் தேனன்னவர்கள் இருவரும் அரபோலவே இந்த புவிகயத்திற்கினிஷ்காமிலே செல்கின்றார் பாரு க்கள்பலைமார்களேயெனராயன்றியுமைமார்கள்திரு முனிவர்களு இந்த அதிஸ்வரியமும் வைபோகமும் த குமோ என்ன மெலவரையர் கேட்கேட்ட மெளதர்க ள்வலைவென்றவர்களுக்கினி இலைமப்பருமம்பிதற்கே வை பொற்சருடிப்போகம் விரும்பிப் பலரள் இருந்தி லரோவென்று கூறினர்கள் இதைக்கேட்டபரிட்சித்து மன்னவர் சுகப்பிரமத்தின் திருவடிகளே வணங்கி ஸ்ரீ கரி வெலவென்னும் முனிவர் வரலாறு என்னவென மனிவ உரைப்பாராயிற்.

ஸ பரிட்சித்மகாராஜாவே கிருஷ்ணன்னும்பெ ருந்தவமுனிவர் குசார் சுபெயினர் மோதினியின் சாலயில் உள்ளவனத்தில் பெரோன் தவம்புரிந்துகொ ண்டிருந்தும்போது அவர் திருமேனியைப் புற்றீட்டிக் கொண்டது அவ்விடத்தில் சுகபாகியென்னும் நீண்ட சகன் மகள் சுகன்னியென்பவள் பாக்கியசேரி மலர் தொய்ய அவ்வனம் வந்து அங்கு அப்புற்றைக்கண்டி ருந்துள்ளிருப்பது என்னவென்ன அதன் தொளையிற் கண்கள் தோற்றக்கண்டி நிலை பொன்னைகளோ என்று ஐயமுற்று ஒருநிசண்டி எடுத்துருத்தமும் அம் நீனியர் போலர்கிற்றி இது மாச்சோற்றாசென்று பலர் ஆலள்மேல் மோகங்கொண்டு அவள் காதலைப் பற் றினமாத்திரத்தில் பதைபதைத்து உதறிக் காத்தைப் பறித்துக்கொண்டு பாக்கியாசிடத்து ஓடினிழலும் அவ ர்கள் இவன் எதையோகண்டி பயந்தானென்று விரி தினைப்பார்த்திக்கொண் டிருக்கும்போது அவ்வனம் பார்க்கவந்த அவன் பிதா வசயாதி அகன் அப்புற் றினருகே அம்முனிவனைக்கண்டி அடிவணங்கி யெழு ந்திருக்க அவரது கண்களிலிருந்து நீ சொழுகுவ தைக்கண்டி இதுசெய்தவர் யாரென்று தேடியாப் பார் மொர் பலியில் சோர்ந்திருந்த மகளைக்கண்டி முனிவரு க்குக் கண்களில் நீரவரும்படியான உபத்திரவம்செய்த வர் யாவரெனகேட்டான் பெய்தறியென்று கடந்த விருத்தாந்தத்தனைவையும் கூற மனம்வருந்தி என் மகளிருந்தாய் பேதாய் எனறிச்சி வினைந்த மு னிவிடத்தின்றன்று கயாபிரவென்னும் புண்ணி சகன் மகள் சுகன்னியென்பவள் பாக்கியசேரி மலர் தொய்ய அவ்வனம் வந்து அங்கு அப்புற்றைக்கண்டி அதனு

மகள் மாயகனியி கானமுக்கடவுளுக்களித்து உயிர்
கனேயெம்மை ரேக்குகளும் புணனியனே போற்றி
போற்றி திருப்பாற்கடலின்கடலே மந்திரகிரியை மத்
தாகிய மதியைத் தபிபாகி நாட்டி வாசுகியை வட
மாகப்பூட்டிச் சராசரச்சன் கடையும்போது அம்மலைக
டலிலழுந்தாதவண்ணம் ஆமையுருவுற்றுப் பரித்தபரம
னே போற்றிபோற்றி பரமகளேபப்பாயாகக்கருட்டிப்
பதலத்தில் மறைந்த இரட்சதனுடைய உயிர் குடிப்
பதற்கு இரவ்பொழுதில் அப்பூமியை விரிப்பதற்கு
யாசகவடிவுகொண்டருளிய வாமனே போற்றிபோற்றி
இணிபாட்சதனுடைய உயிரை நீக்கிய பழி வாங்கக்
கொள்ளக் கருதிப் பிரம ருத்திராதிகட்கு அச்சுறுத்
தீரும் தன்மையாலே வேதாரம்பத்தில் வழுத்த அரி
னேசெய்து தன்னையே யாவரும்வந்து வணங்க இது
மாதிருந்த இரணியன்மார்பை அவனலறைபப்பட்ட
ணவிரும்புதிறந்து அவ்வசுரனத்கொன்ற அவள்
புதல்வனுயிய பிரகலாதாழ்வானைக் காத்தருளியகருணை
னே போற்றிபோற்றி தவத்திற்பிறக்க கபிலமுனி
வரும் விதியும் தன்தையும் தாயுமாக அவதரித்து மம
தையிற்புடைத்த மாலலியென்னும் அவுணனிடத்துச்செ
ன்றுரிடியால் சூலமுலறுனைவுண்டு ஓரடிக்கு இடம்பே
ரும்வ அவ்வசுரன் முடிமேல்வைத்து இந்திராதிபரை
ப்புரந்த பரமதனனுடிய வாமனனே போற்றி போற்றி
சமதக்கினிக்கும் ரேணுகைகரும் புத்திரனுகப்பிறந்த
உலகமடைபற்று கடந்த கார்த்தவியார்ச்சுனனழித்
டிய குரியகுல அரசர்னையழித்து அந்தணர்க் கர்
ந்தருளிய அச்சுதனுடிய பரசுராமனே போற்றி போ
ற்றி திருவயோதனில் தசரதச்சக்கரவர்த்திக்கும்கௌச
லாதெவிக்கும் புத்திரருள் சன்குருகர அவதரு
வாடிய பரமதத்தருக்க இலட்சுமணர்கள் தம்பியர்க
ளாகி அடி பரவவுத்தித் தாடகைதன்மகனெடுதரை
யினருளச் சார்ந்தவேதித்த வில்லாயிரத்தின் வெள்ளி
யைக்காத்து கல்லுருவாய்க்கிடந்த அகலிகை சாபத்தி
ன்று மிடிதவழ்ந்துதுக்கு ஸ்ரீலவண்டனது கர்முகபி
ருத்தி மலர்மகள் உருவாம சீதையெனுஞ்சு மீட்டும்
அயோத்தியை ஸடைந்து தாயசொல் தாங்கித் தம்பி
யுதெரிட்ட தன்னடிகளார்த்தமையலர்போல முகமல
ர்ந்த மெய்ச்சுயோதி அர்கர் நீற்கெருப்பிபருளினைச்
சினைந்து தெரிசிக்கப்பர்வதமடைந்து அருளுகின்றே
சுகாலை ஆலவோலவேந்த பரதாழ்வானுக்கு இனிமை கூ
றிப் பாதுகையளித்து அனுப்பி தண்டகாரணியம்புகுந்து
அருவு ரூபனியைத் தூக்கிச்சென்ற வீராதனோமாட்டி
அவ்வசுரன் தூக்கேட்டுச்சபதங் கருதினைமுடித்து
அகலிகர் திருமடைந்து அவருளிபபடைமுதலிய

வற்றைச் சுகக்கொண்டு பஞ்சவடியடைந்து சி
க்கோதரம் அடையச்செய்து குர்பணகையின் மூ
க்குங்கண்டு ராத்திங் கனமுதலோரைக் காலை
அனுப்பி மாரீசனேன மாய்த்துக் கோதாவரி
முத்தனிலிட்ட தாயைக்கண்டெடுத்துவந்து
க்தனே விட்டி அவன் தனிலேற்றச் சுவரிபுணசெலை
மதங்கமுனியைக் கண்னுற்று அனுமனுல் சுக்கி
ட்டி மாமலைக்குகைத்து வாலியைப்பக்கி
லேயால் அறிவதை அறிக்து வருணனே ஆடக்கி சே
துகட்டி இலங்கைபுகுக்து கும்பகர்ணுதியரையும் த
முகனையும் கொன்று விபிடணற்கு அரசளித்துச் சீ
புத்தாகினை மீட்டே விமானமேறி பரத்துவாசர் ஆச்ர
மம் அடைக்து விருத்தனயி அனுமாரால்அகிப்பிரி
சமாகாமல் பதனாத தடைசெய்வித்து அயோதிபி
யி இராச்பெபாருஞ்செய்த பரிசாகவிபாரூபிய சீதா
னே போற்றிபோற்றி தேவதேவர்க்கு உரோகணி
ஒருமகனுக அவதரித்துப் பிறலம்பன் முதலியோரைச்
கூற்முலதூர்க்குப் பனிகொடுத்த பரமானுபிய பரத்தா
மனேபோற்றிபோற்றி வடமதுரையில் ஆவணிமாகத்
தில் திருவோண அஷ்டமியில் தேவகியின் திருவயிறா
தில் திருவவதரித்து வசுதேவன் கால்வினங்கு தெரிப
பித்து அவர் மலர்க்கரம் அடைந்த காவற்கதவுதிறக்க
லும் யமுனை வழிவிடவும் கடாட்சித்து கத்தகோபரி
ருத்தில் அசோதைபெற்ற யோகமாயையின் திருவரு
வாபிய வைஷ்ணவி பிறந்த பண்புள் புகுவித்து எல்
லோரு மிழிவனருசாவில்கம்சனுபிய மாபக்கியிக்கவ
ந்த பூதனையின் முலையுரண்டி உயிரோக்கிச் சகடாசு
ரனை உதைத்து வதைத்து வாயில்சுழன்றுகொண்டிசை
ல்லும அரக்கனை மாயம்படையிழித்திக் காய் கனியும்
படி வயிற்றுள் பல்லாயிரங்கோடி அண்டங்களிலும் அ
லைகளுக்குத் தலைவர்களாகிய தேவர்களையும் காட்டிய
றைத்து குரிக்கடையும் வேலியில் பால் பொங்கிவழிவ
தாய் ஆத்தப்போன சமயம்பார்த்து அங்குள்ள தயிர்
தாழிகளை மத்தாலுடைத்து வெண்ணெயைத்திரட்டி
உண்டி அடித்த மனைபிற்புகுந்த உதல்மேற்சின்று உ
ரிதிலுள்ள வெண்ணெயையாரி உண்டே பூனைக்கும் கொ
டுத்துத் தாம்பால் உரலில உதரத்தில் கட்டியதைத்த
தை இழுத்துக்கொண்டே மருதமரம் சரிபடோடி
ய இடையேதவழ்ந்து ஈசுகூபமணிகிணியோனே அதைக்
கிரந்தப் பிருந்தாவனமடைந்து கன்றுகள் மேபத்து
அவற்றில் கன்றுபேரில் மாயைகொன்றெந்த ஒரு அ
சுரக்கன்றால் விளம்பழமுதிரத்துபலசுரன் வாய்திற
த்தவிபிப் பாய்கையிலபபுருத்து சபலோழித்தருளி
றுவர்களோடிபிட்டமுதிலைத்து பிரமதேவர்க்க

அவனுக்கும் அஞ்சினவர்போல் பலராமரோடும் மலை
யேறி அழல் சூழக் கவலையில்லாமல் விரைந்து தான்
டிச்சென்று அவாரதை அடைந்து விசர்ப்பிரசத்தர
சன் கங்கை முன்னேனுரைக் கஞ்சி விடுத்த தூதரைக்க
ண்டபொழுதே நெமிதை ஏறிச்சென்று கயரியைவ
ணங்கி கன்னியைக் கவர்ந்து பலைத்த அரசர்களை
வீரோட்டி ருக்குமன் குடியை அரிந்து துவாரகை
யைச்சேர்ந்து பின்பு ருக்குமணிபெற்ற புத்திரன் மீன்
டியிற்றை அடைந்து இரதியைச் சார்ந்து வளர்ந்து
அவள் கலஞ்ஞன்டி எதிர்த்த சம்பரனென்ற அ
சனேமி துவாரகையில புகக்கண்டு மனமிழந்து சதநி
டத்துச் சூரியன்பாற் பெற்ற இவர்தகமணியைப் பி
சனென கருதிற்நெரிக்க அதனைக் கிருஷ்ணவர்த்து
கொணடுபோக அதினின்றும் ஜாம்புவந்தா பதிகளுப்
பிலத்திடை அடைந்து தன்மகளிடத்தவைகள் அதை
ண்டி பெரும்வாவிவருமெனனு உடனே அபிலத்தை
அடைந்து ஜாம்புவந்தரோடி போர்செய்து வென்று
அவர்களையும் அம்மணியையும் பெற்று சத்திராசித்து
வுக்கு அளிக்க மதிர்து சத்தியபாமையை மணிபோ
மும் உலர்தகொடுக்க மிகமகிழ்ந்து மணியை அப்ப
வரை அளித்த கருவர் ருவதியோர் அபர் ஓதிய
அவர்களிருந்து மிடம் சென்றரையுங்காலிலில் மாமண
க்கடிக்த அம்மணியைக் கைக்கொண்டசத்தனுமாகிய
உயிர் நீக்கத் தொலைப் பின்னர் மழைபெய்து கிரி
கம் அக்குரூரன் மெக்கதனவியோடி வந்து கண்டமர
திரத்தில் மிகமகிழ்ந்து அம்மணியைச் சத்யபாமைக்
குதவுகென்று இனி தனித்தச் சபத்தினரை அர்
ச்சுனனுக்கிக்து இந்திரப்பிரஸ்தத்துக்குப் போகும்போ
து பார்த்தேரோடு காலில் வேட்டையாடுகாலில் கா
னிதியின் இன்பத்தை அனுபவித்து துவாரகாபுரியை
அடைந்து அவற்றிரசன் பெற்ற மித்திரவிந்தைக்கவர்
து குரியோதனன் முதலானோர் மனத்தில அசுகமுற
யில் வனேந்து அமர்த்தி கோசலராஜன் விட்டோர்
மிழையெழுத் தழுவிக் கிருஷ்ணனுக்கு கேசரா
ன் கலியாணஞ்செய்து கெட்டபந்தியின் இன
ரம் அனுபவித்த இலக்கினை மணமுனர்த்து சகா
சுனேகொன்று வச்சிராயுதபாணியின் மனக்குரு
யை முடிதது மிதிதில் வைத்திருந்த பதிவிரை மன்
கைபோகமவிருமிப் சத்தியபாமைக்குக் கற்பகத்த
நுவைக் கொன்வேர்று கொடுத்த மறலிச்சொற்சே
புலையமதனென் அள்வற்றுவர் பிரக்க அகமிழ்ந்து
பெரிதாதினைக் கொனைவர்த்த பாஞ்சாலன் கங்கையை
யத்தெதிர்து கோம்பியாம்பத்தையை பரதகண்டித
த் காரியாஞனையும் பாட்டியைப்பாண்டவரை வென்று
உலகத்துள்ள மாசர்களையெல்லாம் மடியத் தினித்த

பௌவணான் வாசுதேவனையும் உயிரொழித்து அக்கா
சராஜன்மன்விடுத்தபூதத்தை தூரத்துயோதனன்கன்
னியின்போகம் விரும்பி நகர்ந்து சாம்பன் நிறையைப்
பலராமர் மீட்டு வாக்களித்து நாரதபகவான் காணப் ப
திஞ்யிரந் திருவுருக்காட்டிச் சாரசக்தனுடைய உடலை
ப்பிளக்த பீமனையப் புல்லெக்கிழித்துப் பலகாள்வருக்
கீய அரசர்கள் நிறைவிடுத்துத் தருமர் புரிக்த இராஜ
சூயத்தில் கிருத்த சிசுபாலனைச் சேதித்துச் சாலுவ
னையும் தக்தவக்ரனையும் சேனைகளோடு மடித்துப் பார்
த்தனுக்குச் சாரதியாய்தேரைநடத்திப் பஞ்சவர்களால்
அரவக்கொடியோன் முதலியோரை அதஞ்செய்வித்
துப் பூபாரந்தொலைத்து தருமருக்கு அரசுகல்கி யென
துகக்தையில் முடிந்துள்ள அவதியும்அளிந்துதிந்
ற கமலக்கண்ணனைக்கடவுளே போற்றிபோற்றி கம்
பிரான்போற்றி மாயவாபோற்றி கஜேந்திர வரதாபோ
ற்றி கமலநாயகனே போற்றி போற்றியென்று கண்க
ளில நீரும்ப இருதாஞ் சென்னிமேற்குவிய மனகெக்
குருகிக் கசிவுருக்காலியில் மறையின்பொருளாய் அன்
றிஞ்ஞிமட்டாத மாயப்பிரான்விளாந்து காட்சிகொடு
த்த அளவில் பெருக்கொழுந்து பலகால்திருவடி தஞ்சார்ந்தனர்.

யில்விழ்ந்து யெழுந்து முடிமிசைக் கரங்கூப்பி
ந்து ஆடிப்பாடி என்போல் யார் தவஞ்செய்வார்
ன்று பூசைசெய்து ஐயனே ஆரணிஞ்சென்
த்தம் திவ்விய தலங்கள் சார்ந்தும் மூலக்ருனிக்
ஞ்ஜமபொறிகளை வாட்டியும் தவம் செய்வார்க்கு
டைத்தற்கரிய தினது சேவைபாவி யெனக்குக் கி
தைத யென்றுணர்ந்து மீண்டும் அப்பனே நீர் அளி
த்த இச்செல்வம் பிறவிக்கு எது ஆதலால்எல்லாவும்
வேண்டாம் அடியார்க்கடிபேனென்னும் அப் பெருஞ்
செல்வம்வேண்டாதுநிற்கின்றேன் என்று இரக்கும் அ
ன்பன்வார்த்தையைச் செவியிலேற்றுத் தொண்ட
உமக்கு இச்செல்வம் நாம் அளித்தது உம்பொருட்
ல்ல உம்மைச்சார்ந்தவருக்கே ஆம்யாம் அளித்த ஐ
ஸ்வரியம் உம்மை யென்னசெய்யும் மந்திரவா
பாம்பின்வீஷம் என்ன செய்யுமாட்டு இத்திரு
நெடுங்காலமிருந்து உம் கிலதவறுது முடிவில்
தம் சார்வாயென்று ஜகந்நிவாஸரைத் தனது
ரில் வைத்துள்ள ஆக்கியாபனைப்படி புத்திரபா
பெருக வாழ்ந்து பின்னர் ஒருநாள் உம்பர் மே
பெய்ய விமானமேறி நிவ்விபலோகமாகியஸ்ரீ
தஞ்சார்ந்தனர்.

இது-குசேலதாசர் ஸ்ரீ வைகுக்தமடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

கலிவிருத்தம்

மண்ணுமாமறை வாழிமறையவர்
பன்னுமான்முதல் வாழிகற்பார்த்திபர்
மின்னுநீதியும் வாழிமிருல
வென்னுமிக்கதையின் தமிழ்வாழியே.

குசேலதாஸர் சரித்திரம்

முற்றிற்று.